V2 11, 31 'N56
N57.34
69 11 69

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

9th to 11th, 13th, 14th, 16th and 18th August 1956.

Volume XXXIV (Nos. 1 to 7).

TABLE OF CONTENTS.

PAGES

Thursday, the 9th August 1956.

I Expression of sorrow at the death of—
(1) Sri K. Sitarama Reddiar, ex-M.L.C. 1
(2) Sri E. H. Parameswaran, M.L.C. 1

II Questions and Answers 1-36

III Announcements by the Hon. Speaker— 96-99
(1) Panel of Chairmen 36
(2) Messages from the Governor 36
(3) Sittings of the House 36-41

IV Government Bills—
(1) The Report of the Joint Select Committee on the Madras Money-lenders Bill, 1955 (L.A. Bill No. 38 of 1955) ... *
(2) The Report of the Select Committee on the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955) 100-140
(3) The Report of the Joint Select Committee on the Madras (Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent)) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956) ... ... *

V Discussion on the Governor's Address 42-91

VI Papers laid on the table of the House 91-95

Friday, the 10th August 1956.

I Questions and Answers 141-161

II Discussion on the Governor's Address—*cont.* 161-234

III Papers laid on the table of the House 234
235-383

Saturday, the 11th August 1956.

I Questions and Answers 385-408

II Statement under rule 40 *re* the hardship to people of the Tanjore district due to rise in the price of paddy and rice and need for fair-price shops 408-409

III Presentation of the Report of the Committee on Public Accounts 410
453-495

IV Extension of time for notice of amendments to General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 410

V Discussion on the Governor's Address—*cont.* 410-433
433-451
451-452

VI Presentation of petition to the Assembly 439

VII Paper laid on the table of the House 452

PAGES

Monday, the 13*th August* 1956.

I Questions and Answers 501–531

II Statement under rule 40 of the Assembly rules *re* hardship felt by students of Padayachi community 531–535

III Discussion on the Governor's Address—*cont.* 535–581

IV Government Resolution—Ratification of the Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956 581–592

V Papers laid on the table of the House 592

Tuesday, the 14*th August* 1956.

I Questions and Answers 597–624, 674

II Statement under rule 40 *re* the allotment of funds to the Malabar district from the Handloom Cess Fund 625–629

III Sittings of the House 630

IV Government Bill—The Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955) 630–673

V Papers laid on the table of the House 673

Thursday, the 16*th August* 1956.

I Questions and Answers 675–704, 747–749

II Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor 704

III Statement under rule 40 *re* supply of water from Papanasam dam to wetlands in Tirunelveli district 704–705

IV Government Bill—

(1) The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 706–734

(2) The Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956 734–736

(3) The Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 736–741

V Government Motion—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules *re* change in the order of business 734

VI Papers laid on the table of the House 741–746

Saturday, the 18*th August* 1956.

I Questions and Answers 751–794, 840–847

II Statement under rule 40 *re* lock-out in the Malabar Tile Factory, Feroke 794–796

III Adjournment Motions *re*—

(1) Arrest of handloom weavers in Karur 796–798

(2) Raid of the Malabar Special Police on cheries in certain village in the Chidambaram taluk 798–801

IV Half-hour Debate *re* Madras-Andhra border disputes ... 801–802, 807–815

V Government Motion—Motion under rule 21 (3) of the Rules *re* change in the order of business 802

VI Government Bill—The Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956 802–806

V211.31 N.56 N57.34

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS

SHRI SRI PRAKASA.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1 SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public and Police in the Home Department.*

2 SRI A. B. SHETTY, *Minister in charge of Medical and Public Health, Co-operation, Housing and Ex-servicemen.*

3 *SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Agriculture, Forests, Fisheries, Cinchona, Rural Welfare, Community Projects, National Extension Scheme, Women's Welfare, Industries and Labour and Animal Husbandry and Veterinary.*

4 SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Food, Education, Elections and Information and Publicity and Law (Courts and Prisons).*

5 SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Land Revenue and Commercial Taxes and Rural Development.*

6 SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI, *Minister in charge of Public Works, Accommodation Control, Engineering Colleges, Stationery and Printing including Establishment questions of the Stationery Department and the Government Press.*

7 SRI B. PARAMESWARAN, *Minister in charge of Transport, Harijan Uplift, Hindu Religious Endowments, Registration and Prohibition.*

8 SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI, *Minister in charge of Local Administration.*

---

*During the absence of Hon. Minister from 1st June 1956 to 21st July 1956 the subjects mentioned below were allotted to the Hon. Ministers as noted against them :—

Agriculture, Animal Husbandry, Forests, Fisheries, Cinchona, Statistics, Food Production and Civil Supplies.	Minister (Health).
Industries, Labour, Housing, Khadi and Village Industries.	Minister (Finance and Education).
Law, Courts and Prisons (now dealt with by Minister, Finance and Education).	Minister (Revenue).
Community Development, Local Development, Women's Welfare.	Minister (Religious Endowments and Transport).

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

PRINCIPAL OFFICERS.

Speaker.

SRI N. GOPALA MENON.

Deputy Speaker.

SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU.

Panel of Chairmen.

1 SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR.
2 SRI P. K. GOPALAKRISHNAN.
3 SRI M. JAGANNATHAN.
4 SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR.

Secretary to the State Legislature.

SRI T. HANUMANTHAPPA, B.A. (Hon.), B.L.

Deputy Secretary to the Assembly.

SRI A. J. SABESA AYYAR, M.A.

Assistant Secretaries to the Assembly.

1 SRI G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.
2 SRI K. AMIRTHALINGAM, B.A.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Adityan, S. T.	Tiruchendur—General.
2 Ahmed Kutti, C.	Kottakkal.
3 Aiyanar, A.	Nilakkottai—Reserved.
4 Anandan, L.	Kallakurichi—Reserved.
5 Ananta Pai, T.	Udipi.
6 Antony Peter	Manapparai.
7 Anthony Pillai, S. C. C.	Choolai, Madras City.
8 Appu, A.	Chevayur.
9 Aranganathan, K.	Gingee.
10 Ari Gowder, H. B.	Nilgiris—General.
11 Ardhanareswara Gounder, K. S.	Edapadi.
12 Ardhanari, T. S.	Tiruchengode—General.
13 Arumugam, R. S.	Tirunelveli—Reserved.
14 Arumugam Pillai, S.	Tiruchengode—Reserved.
15 Arumugam, S. R.	Tiruppur—Reserved.
16 Arumugam, V.	Tiruchendur—Reserved.
17 Ayyaru, A.	Jayankondan—Reserved.
18 Balakrishnan, V.	Pudukkottai.
19 Bhakthavatsalu Naidu, B. (*Deputy Speaker*).	Arkonam.
20 Bomman, K. H.	Nilgiris—Reserved.
21 Chadayan, M.	Malappuram—Reserved.
22 Chellapandian, S.	Cheranmahadevi.
23 Chellathurai, P.	Tiruvadanai.
24 Chengam Pillai, O.	Ponneri—Reserved.
25 Chinnakaruppa Thevar, S. ..	Melur—General.
26 Chinnasami Naidu, V. S.	Vadamathurai.
27 Chinnathambi Thevar, M. ..	Alangulam.
28 Chinnayya, V.	Tirumayam—Reserved.
29 Chitrambalam, Dr. G.	Srirangam.
30 Chockalingam, P.	Ambasamudram.
31 Chokkalingam Chettiar, AR. A. RM.	Karaikudi.
32 Darmalinga Nayakar, V. ..	Cheyyar.
33 Dasarathan, D.	Wandiwash—Reserved.
34 Daivasigamoney, S.	Kancheepuram.
35 Dharmalingam, M.	Tiruvallur—Reserved.
36 Doraswami Gounder, A. ..	Harur—General.
37 Elumalai, T. P.	Saidapet—Reserved.
38 Fernandez, W. J.	Nominated.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
39 Gajapathi Reddy, K.	Ponneri—General.
40 Ganapathy, T.	Palavoor.
41 Gopala Gounder, V.	Melmalayanur.
42 Gopalakrishnan, P. K.	Nattikka.
43 Gopala Menon, The Hon. Sri N. (*Speaker*)	Ponnani—General.
44 Gopalan, K. P.	Payyanur.
45 Gopalan Unni, K. C.	Mannarghat.
46 Govindan, G.	Paramakudi.
47 Govindasamy Nayagar, A. ..	Vikravandi.
48 Govindaswamy Naidu, V. ..	Tiruvallur—General.
49 Hanumantharaya Gounder, A. K.	Vaniyambadi.
50 Ishwara, K.	Puttur—Reserved.
51 Jagannatham, H. M.	Vellore—Reserved.
52 Jagannathan, M.	Tindivanam—Reserved.
53 Jayarama Reddiyar, S.	Aruppukkottai.
54 Jeevanandam, P.	Washermanpet—Madras City.
55 Kaliannan, T. M.	Rasipuram.
56 Kalyanasundaram, M.	Tiruchirappalli—North.
57 Kamaraj, The Hon. Sri K. (*Chief Minister*).	Gudiyattam—General.
58 Kandasami, C.	Mannargudi—General.
59 Kandasamy Gounder, P. ..	Velapady.
60 Kandaswami Kandar, M. ..	Mecheri.
61 Kandasamy Padayachi, M. ..	Ulundurpet.
62 Kandaswami Gounder, S. ..	Pennagaram.
63 Kannan, V. K.	Arni.
64 Kanaran, C. H.	Tellicherry.
65 Karuthiruman, P. G.	Nambiyur—General.
66 Kattimuthu, M.	Vriddhachalam—Reserved.
67 Kempai Gounder, M. K. ..	Mettupalayam.
68 Kolkebail, S. S.	Brahmawar.
69 Koran, O.	Alathur—Reserved.
70 Krishna Ayyar, V. R.	Kuthuparamba.
71 Krishnamurthy Gounder, D. ..	Krishnagiri.
72 Krishnan, R.	Alathur—General.
73 Krishna Rao, Dr. U. ..	Harbour, Madras City.
74 Krishnasami Gopalar, R. ..	Pattukkottai.
75 Krishnasamy Ayyangar, P. S.	Manamathurai.
76 Krishnasamy Padayachi, V. ..	Bhuvanagiri.
77 Krishnaswami Naidu, R. ..	Edirkottai.
78 Kunhan, E. T.	Ponnani—Reserved.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
79 Kunhi Muhamad Shafee, K ..	Perintalmanna.
80 Kunhirama Kidav, P.	Perambra.
81 Kunhirama Kurup, C.	Quilandy.
82 Kuppuswamy, R.	Madukkarai.
83 Kuttikrishnan Nayar, K. P. ..	Kozhikode.
84 Lakshmana Gounder, S.	Salem—Rural.
85 Lakshmipathy Naicker, K. S. ..	Ottanchattram.
86 Madanagopal, V.	Vedasandur.
87 Madhavan Nambiar, K. ..	Mattanur.
88 Mahalingam, N.	Pollachi—General.
89 Mahamed Salih Maraikayar ..	Arantangi.
90 Mangala Gounder, M. P. ..	Palni.
91 Manickasundaram, M.	Karur—General.
92 Manickavelu, The Hon. Sri M. A. (*Minister*).	Polur.
93 Manickam, P. G.	Nambiyur—Reserved.
94 Manjaya Shetty, Y.	Coondapoor.
95 Manavalan, T.	Gudiyattam—Reserved.
96 Marimuthu, M.	Tanjore—Reserved.
97 Masilamany Chettiar, A. K. ..	Vellore—General.
98 Menon, Dr. K. B.	Trithala.
99 Mogral, M. S.	Kasaragod.
100 Moidu, K.	Badagara.
101 Mookkiah Thevar	Periakulam—General.
102 Mottayan, M.	Mudukulathur—Reserved.
103 Mounaguruswami Naidu, N. ..	Udamalpet.
104 Muni Reddy, M.	Hosur.
105 Munisamy Pillay, M. S. ..	Dindigul.
106 Munisami Gounder, K. G. ..	Ranipet.
107 Munuswamy Gounder, P. M. ..	Uddanapalli.
108 Muthiah Chettiar, Raja M. A. ..	Tiruppattur (Ramanathapuram).
109 Muthiah Pillai, C.	Sirkali.
110 Muthu, V.	Periyakulam—Reserved.
111 Muthukumaraswamy, M. C. ..	Nannilam—Reserved.
112 Muthukumaraswamy Naidu, T. D.	Tirukkoyilur—General.
113 Muthuramalinga Thevar, U. ..	Mudukulathur—General.
114 Muthuswami, A.	Tirukkoyilur—Reserved.
115 Muthu Thevar, B. R. M. ..	Nilakkottai—General.
116 Nagarajan, V. R.	Villupuram.
117 Nalla Gounder, P. S.	Gobichettipalayam.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
118 Nallasivam, K. R.	Kodumudi.
119 Nallaswami, B. K.	Bhavani.
120 Nanjappa, O. A.	Harur—Reserved.
121 Narayana Kurup, M.	Ottapalam.
122 Narayana Nambiar, M.	Hosdrug.
123 Narayanan Nambiar, T. C. ..	Taliparamba.
124 Narayanaswami Naidu, G. ..	Aduturai.
125 Nataraja Mudaliar, R. A. ..	Kalasapakkam.
126 Pakkiriswami Pillai, S.	Perambur, Madras City.
127 Padmaprabha Gounder, M. K. ..	Wynaad—General.
128 Pais, L. C.	Mangalore.
129 Palaniappan, R. M.	Tirumayam —General.
130 Palanimuthu, M.	Perambalur—Reserved.
131 Palanisami, N. K.	Uthukuli.
132 Palanisami Gounder, V. C. ..	Tondamuttur.
133 Palanisami Gounder, V. K. ..	Koilpalayam.
134 Palaniswami Gounder, K. G. ..	Kangayam.
135 Palaniyandi, M.	Ariyalur.
136 Panchaksharam, S.	Arcot.
137 Paramasivathu Udayar, N. ..	Perambalur—General.
138 Parameswaran, The Hon. Sri B. (*Minister*).	Madurantakam—Reserved.
139 Parthasarathy, K.	Kallakurichi—General.
140 Periyaswamy, M. P.	Namakkal—Reserved.
141 Ponnambala Gounder, P. ..	Tiruchirappalli (South).
142 Radakrishnan, S.	Panruti.
143 Raghava Mudaliar, E. L. ..	Tiruppattur.
144 Rajachidambaram, P. B. K. ..	Lalgudi.
145 Raju, D. K.	Srivilliputtur—General.
146 Rajagopal, N.	Manachanallur.
147 Rajagopala Gounder, P. R. ..	Dharmapuri.
148 Rajam Ramasami, C.	Mylapore, Madras City.
149 Rajan, P. T.	Cumbum.
150 Rajaram, K.	Tirumangalam.
151 Raju, K. T.	Erode.
152 Rama, T. K.	Madurai (South).
153 Ramachandran, M. R.	Tirupporur.
154 Ramachandra Reddiar, A. ..	Tiruvannamalai—General.
155 Ramakrishna Ayyar, N. ..	Saidapet—General.
156 Ramakrishnan, K.	Palghat.
157 Ramalingam, S.	Tanjore—General.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
158 Ramamurthi, P.	Madurai (North).
159 Ramasamy Doss, K.	Koilpatti.
160 Ramasamy Kander, N. C. ..	Chengam.
161 Ramasamy Naidu, S.	Sattur.
162 Ramaswamy Padayachi, The Hon. Sri S. S. (*Minister*).	Cuddalore—General.
163 Ramaswami, K. V.	Namakkal—General.
164 Ramaswamy Mudaliar, V. K. ..	Uthiramerur.
165 Ramasundara Karunalaya Pandian, A.	Sankaranainarkoil—General.
166 Rangasamy Naidu, P. S. ..	Tiruppur—General.
167 Rangasamy Gounder, R. ..	Paramathi.
168 Rangaswami Reddiar, P. ..	Turaiyur.
169 Rathina Gounder, N.	Aravakurichi.
170 Ratnam, A.	Cuddalore—Reserved.
171 Rathinaswami Pillai, P.	Omalur.
172 Rathnaswamy, A. M.	Thousand Lights, Madras City—Reserved.
173 Roche Victoria, J. L. P. ..	Tuticorin.
174 Sahajananda, A. S.	Chidambaram—Reserved.
175 Sambandam, A. M.	Triplicane, Madras City.
176 Sambandam, K. R.	Mayuram—General.
177 Sambasivam, A.	Talavasal.
178 Samia Koorayar, G.	Saliamangalam.
179 Sankaranarayana Menon, V. ..	Pattambi.
180 Sankara Varma Raja, E. K. ..	Nadapuram.
181 Sannasi, T. V.	Karur—Reserved.
182 Seethi Sahib, K. M.	Malappuram—General.
183 Selvaraj, P.	Vilathikulam (Tirunelveli district).
184 Selvarajan, M. S.	Satankulam.
185 Senapathi Goundar, A.	Dharapuram.
186 Shanker, M. G.	Nanguneri.
187 Shanmuga Rajeswara Sethupathi, The Hon. Sri R. (*Minister*).	Ramanathapuram.
188 Shanmugam, T.	Sriperumbudur.
189 Shetty, The Hon. Sri A. B. (*Minister*).	Karkal.
190 Shanmugam, K.	Virudunagar.
191 Sivaprakasam, V. S.	Melur—Reserved.
192 Sivaraj, N.	Nagapattinam—Geneal.
193 Somasundara Goundar, S. ..	Wandiwash—General.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
194 Somayajulu, S. N.	Tirunelveli.
195 Soundaram Ramachandran, Dr. Srimathi T. S.	Authoor.
196 Sreedharan, K. T.	Cannanore.
197 Subbaraj, A. S.	Uthamapalayam.
198 Subbiah, A. K.	Mannargudi—Reserved.
199 Subramaniam, The Hon. Sri C. (*Minister*).	Coimbatore.
200 Subramanyam, M. P.	Attur.
201 Subramania Pillay, I. K. ..	Tenkasi.
202 Subramania Nayakar, M. ..	Sholinghur.
203 Suvarna, N. N.	Mulki.
204 Swamikannu, S.	Vriddhachalam—General.
205 Swaminathan, R. V.	Sivaganga.
206 Swayamprakasam, S.	Papanasam.
207 Thangavelu, R.	Tiruvannamalai—Reserved.
208 Thangavelu, S. P.	Musiri.
209 Thiagaraja Pillay, M. D. ..	Nannilam—General.
210 Thinakarasami Thevar, S. ..	Sedapatti.
211 Thirumurthi, P. K.	Pollachi—Reserved.
212 Uppi, K.	Tirur.
213 Urkavalan, P.	Sankaranainarkoil—Reserved.
214 Vadivelu, S.	Nagapattinam—Reserved.
215 Vagheesam Pillay, G.	Chidambaram—General.
216 Vaikunta Baliga, B.	Panemangalore.
217 Vaikuntam, A.	Srivilliputtur—Reserved.
218 Varadan, T. R.	Kumbakonam.
219 Varadarajulu Naidu, Dr. P. ..	Salem Town.
220 Veloo, A.	Mayuram—Reserved.
221 Velukkan, C.	Wynaad—Reserved.
222 Venkatasubba Reddi, O. ..	Madurantakam—General.
223 Venkatesha Sholagar, P. ..	Nidamangalam.
224 Vairava Thevar, V.	Adirampatnam.
225 Venkatramana Gowda, K. ..	Puttur—General.
226 Venkataswamy Naidu, K. ..	Thousand Lights, Madras City—General.
227 Venugopala Gounder, M. ..	Tindivanam—General.
228 Venugopalakrishnasamy ..	Kadambur.
229 Vinayakam, K.	Chingleput.
230 Virupakshayya, S. C.	Kollegal.
231 Viswanathan, K. R.	Jayankondan—General.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

NINTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Thursday, 9th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEATH OF (1) SRI K. SITARAMA REDDIAR, EX-M.L.C. AND (2) SRI E. H. PARAMESWARAN, M.L.C.

MR. SPEAKER: Before we proceed with the business of the House, it is my painful duty to inform the House of the death of Sri K. Sitarama Reddiar in June last. After the Montford Reforms, he was a Member of the Legislative Council and in 1930, he was appointed as the Commissioner of the Board of Hindu Religious Endowments. In the year 1933, he was appointed as the first Commissioner in the Tirupathi-Tirumalai Devasthanam and in 1940, he was elected as a Member of the Central Legislative Assembly. For about 12 years, he was President of the South Arcot District Co-operative Bank. For 17 years, he was President of the South Arcot District Board. By his suave manners and genial temperament, he endeared himself to all those who came into contact with him.

I have also regretfully to announce to the House the death of Sri E. H. Parameswaran, late Member of the Madras Legislative Council on 7th April 1956. About Sri Parameswaran, it is not necessary for me to say anything, because he was well-known as a Member of that Council in which he took a very large part. He was a Member of the South Indian Teachers' Guild.

By way of expressing our sorrow at their death and showing our respect to the departed souls, I request hon. Members to stand in silence for two minutes.

All Members stood in silence for two minutes.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER: Question Nos. 1 and 2 will be taken up together.

Summer Session of Legislature at Ootacamund

* 1 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to hold the sessions of the Madras Legislature at Ootacamund during summer in 1957; and

(*b*) if so, what arrangements are proposed to be made for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) No Sir.

(*b*) Does not arise.

[9th August 1956

* 2 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have decided to hold the next summer session of the Legislative Assembly at Ootacamund; and

(b) if so, whether the Government have worked out the extra cost of such sitting and what it is?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to a similar question asked by Sri N. K. Palanisamy, M.L.A. (No. 1).

SRI K. VINAYAKAM: Is it not a fact that in the Business Advisory Committee, the Congress Party, whose Leader happens to be the Leader of the House consented to the moving of a non-official resolution that we should have a sitting of the Legislative Assembly at Ootacamund and later when the resolution was actually moved on the floor of the House, Members belonging to his own Party flouted the decision to which he was a party?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: What happened in the House is well known to the hon. Member himself. I am really unable to understand his putting the question for the mere fun of it.

SRI S. RAMALINGAM: சட்டசபையையும், சர்க்கார் காரியாலயங்களையும் வருஷத்தில் சில மாதங்கள் உதகமண்டலத்தில் நடத்துவதற்காக ஒரு பெரிய பங்களாவை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் விலை பேசிக் கொண்டிருந்ததாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்துகொண்டிருந்தது. அது உண்மைதானது? அப்படியிருந்தால், உதகமண்டலத்தில் சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்த சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question is with reference to "any proposal to hold a session of the Legislative Assembly in 1957 at Ootacamund". I have said that there was no such proposal. If the hon. Member wants information on any other subject, he may put a separate question.

Betting on horses

* 3 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to abolish betting on horse races; and

(b) if so, when it will be given effect to?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY: குதிரைப் பந்தய சூதாட்டத்தை ஒழிக்கப் போவதாக சர்க்கார் பல வருஷங்களாக, பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தச் சட்ட சபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி சொல்லி வந்தார்கள். அப்படியிருக்கும் போது, அதை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு சட்டம் என் இன்னும் கொண்டுவரப் படவில்லை? தாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

9th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member should know that we have already passed legislation on this subject. The only question is whether it should be given effect to immediately. This question has been under the consideration of the Government for some time and in 1953, it was decided that giving effect to that enactment should be postponed by five years. So, the matter will again be taken for consideration in 1958.

Madras Civil Services Joint Council

* 4 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the decisions of the Madras Civil Services Joint Council are binding on the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The answer is in the negative.

SRI N. K. PALANISAMY: எகாதிபத்திய அரசாங்கம் நம் நாட்டை ஆண்டுவந்த காலத்தில் ஜாயிண்ட் கவுன்ஸில் ஏற்பட்டது. இங்கிலாந்து தேசத்திலும் ஜாயிண்ட் கவுன்சில் இருந்துவருகிறது. பெரிய பெரிய ஆபீசர்களுக்கு மட்டும் இம்மாதிரி ஜாயிண்ட் கவுன்சில் இருக்கும்போது, என். ஜி.ஒ.க்களுக்கும் இம்மாதிரி கவுன்சிலை ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய குறைகளையும் இந்தக் கவுன்சிலில் சொல்லி தீர்த்துக் கொள்வதற்கு சர்க்கார் எதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எகாதிபத்தியத்திற்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்.ஜி.ஒ.-க்களினுடைய குறைகளைப்பற்றிய பல கேள்விகள் இன்றைக்கே இன்னும் சற்று நேரத்தில் வர இருக்கின்றன. அப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் இதுசம்பந்தமாக கேள்வி போட்டால் நிறைய பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMY: விட்லி என்பவருடைய சிபார்சின் பேரில் இம்மாதிரி கவுன்சில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. என்.ஜி.ஒ.க்களுக்கும் இம்மாதிரி கவுன்சில் இருந்தால், அந்தக் கவுன்சிலிலே குறைகளை சொல்லி நிவர்த்தித்துக் கொள்ளலாம். பெரிய அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் அம்மாதிரி கவுன்சில் இருக்கும்போது சாதாரண என்.ஜி.ஒ.க்களுக்கு மாத்திரம் ஏன் அப்படிப்பட்ட சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் ஏற்கெனவே பதில் சொல்லியபடி, இன்றைக்கே இன்னும் சற்று நேரத்தில் என்.ஜி.ஒ. பற்றிய பல கேள்விகள் வருகின்றன. அப்பொழுது இந்தக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்ல முயற்சிக்கிறேன்.

Income-tax on plantations

* 5 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state— 11-10 a.m.

(a) whether the amount realised by way of income-tax on plantations has exceeded the expectations; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes.

(b) Does not arise.

SRI K. ARANGANATHAN : To what extent?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The expectations have been very much exceeded (laughter).

SRI K. ARANGANATHAN : இன்னும் சில தோட்ட முதலாளிகள் சரியான கணக்கு காட்டாமல் இருப்பதால் அரசாங்கத்துக்கு சேர வேண்டிய வருமானம் சரியாகச் சேரவில்லை என்ற ஒரு நிலவரம் இருக்கிறது. ஆகையால் அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக பரிசீலனை செய்து தோட்ட முதலாளிகளிடமிருந்து இன்னும் எவ்வளவு வருமானம் வர வேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து அதை வசூலிப்பதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Proper steps have been taken. The Government are satisfied that the return is quite adequate and good.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know the expected amount and the amount as exceeded?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The demand for assessment was in the order of Rs. 1 crore and 49 lakhs odd. The actual collection was Rs. 1 crore and 42 lakhs odd.

SRI V. GOPALA GOUNDER : There were several questions some time back with regard to the collection of income-tax from growers of sugarcane in the South Arcot district. Has it anything to do with this matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sugarcane has nothing to do with the collection, though sugar has much to do with the cup of coffee.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : As the Hon. Minister was pleased to state that the actuals had exceeded his expectations, may I know whether the excess has anything to do with the taxing of the income previous to the implementation of the Act itself, regarding which there is a lot of complaint?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir. The expectation was based on a mere guess. So, it could not be very near the actual collection but the collection has been made according to the rules framed under the Act.

SRI N. MAHALINGAM : ஜில்லா வாரியாக இந்த விவசாய வருமான வரி எவ்வளவு கிடைக்கின்றது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir. To-day I am not in a position to say that. After all, the income is derived from the Nilgiris district, certain parts of the Coimbatore district and certain parts of the Madurai and Malabar districts.

SRI M. NARAYANA KURUP : The income-tax on plantations was introduced as a test measure to see whether the same could be

applied to other agricultural produce also. Is it the intention of the Government to extend it to other agricultural produce and do away with the land revenue in due course?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is too soon to predict anything like that. At any rate, we will watch and see whether it can be extended slowly to other commodities.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the sound financial position likely to be disturbed by the recasting of the districts after the new set-up of States?

MR. SPEAKER : That is hardly a supplementary question. It is a matter of opinion.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Now that the Government has got another " Kamadhenu "; would they cease to enforce the multi-point sales tax and substitute a single-point sales tax and release their hold on the sales tax " Kamadhenu "?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : They have made a beginning with regard to eight articles.

SRI S. RAMALINGAM : இம்முறையை அனுஷ்டிப்பதால் சர்க்காருக்கு அதிக தொந்தரவு இல்லாமலும் எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாகவே வருமானம் கிடைத்துமிருப்பதால், மற்ற பொருள்களின் மீதும் இம்மாதிரி வரி விதிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு யோசனை இருக்கிறதா? அதற்கு எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, it will take as much time as necessary.

Remission of court-fees in respect of Madras Electric Tramway workers' cases

* 6 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have ordered remission of fees payable on plaints, applications, vakalats on behalf of the Madras Electric Tramway workers for the recovery of the amounts due to them from the said company?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The answer is in the affirmative.

Sale of Government rice to the public

* 7 *Q.*—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the quantity of old rice delivered to the branches of T.U.C.S., Madras, in the month of May 1956 with instructions to sell it to the public at the rate of Re. 0–11–6 per Madras measure; and

(*b*) the quantity of old rice (Union Government's rice) allotted to the Madras State during that period and its rate?

[9th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) The T.U.C.S. has taken delivery of 200 tons of raw rice during May 1956. The Government have no information whether the rice supplied by the Government of India was new or old.

(*b*) No specific quantity of rice has been allotted to the State from the Central Reserve for the purpose of sale to consumers at controlled rate in Madras city through the T.U.C.S. However, the Government of India have stated that they are prepared to supply any quantity of rice required, from time to time. The rate charged by the Government of India for second sort (coarse) varieties of rice is Rs. 16 per maund ex-godown.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Is it a fact that the rice which was supplied to the T.U.C.S. was not fit for human consumption and as a matter of fact, persons who purchased that rice did not use it at all but had to throw it away?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is not at all a fact, Sir. I cannot admit that the rice that was supplied was not fit for human consumption. It was consumed by the public.

SRI K. VINAYAKAM : If it is not a fact that the rice was not fit for human consumption, is the Hon. Minister aware that it is as bad as the Brazilian rice which was supplied some years ago, with the result that the people who wanted to consume this rice were not in a position to cook it properly and it fell into disuse. Despite the issue of a communique by the Government, the rice is not at all in demand at the stores.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot compare this rice with the Brazilian rice because I myself do not know the exact quality of the Brazilian rice that was supplied some years ago. There was some difficulty about cooking it and it was pointed out in the Press Communique that if certain methods are adopted, it could be got over. But apart from that, those people in the City who consume raw rice definitely prefer Nellore rice and they do not mind paying a higher price for it. Therefore, the Government arranged for the supply through the T.U.C.S. of boiled rice which was largely consumed by the poor people. Now there is no demand and perhaps the people are managing with the rice available outside the T.U.C.S.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : In view of the fact that the Government of India have promised to supply as much rice as is necessary from time to time, will the Government open fair price shops in all villages in the deficit areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Wherever it is found necessary, the Government have been opening fair price shops.

9th August 1956]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : With regard to this particular sort of rice about which complaints have been made by the public, will the Hon. Minister be pleased to state how old is the stock of rice and at what price it was purchased?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already stated that I have no information as to when the rice was purchased, but there is no insistence that it should be consumed by the public. As I have already pointed out it is only the fairly well-to-do people who prefer Nellore rice that are affected. However, the Government have arranged to supply boiled rice to the fair price shops wherever there is need for it. It will be sold at 12 annas per Madras measure.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : May I know the total quantity of rice purchased by the public and the total quantity that was left over?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have only information about the rice issued to the T.U.C.S. I do not have information with regard to the quantity of rice sold by the T.U.C.S.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : The Hon. Minister was stating that fair price shops would be opened wherever necessary. May I know what the conditions are that should be fulfilled for the opening of fair price shops and whether it would not be enough for opening of fair price shops if there was scarcity of foodgrains and if there had been rise in the prices of foodgrains beyond the purchasing capacity of the people? 11-20 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Wherever scarcity is felt and wherever there is need for opening fair price shops for selling rice at a reasonably fair price, Government do make arrangements to open such shops.

SRI V. GOPALA GOUNDER : When it was complained that the old rice delivered to the branches of T.U.C.S., Madras, was " very bad " for consumption, it was stated on behalf of the Government that if that rice was cooked in a particular way it would be good for consumption. Are the Government taking any steps to educate the people in cooking this particular rice in a particular way?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think there is much difficulty in following the advice given regarding cooking the rice in a particular way. I may also tell the hon. Members that with regard to this particular variety of rice supplied to T.U.C.S., Madras, the Government of India, have told us that this raw rice could be withdrawn and that superfine Orissa boiled rice which would be in great demand in the City of Madras could be supplied for distribution to the public.

[9th August 1956

SRI A. RATNAM: May I know whether the Government are maintaining any statistics as regards the quantity of grains maintained and disposed of by them and the present market rate per Madras measure?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Governments concerned do maintain accounts of the quantity of rice that is held in stock and the quantity of rice that is disposed of.

SRI N. K. PALANISAMY : சென்னையிலுள்ள டி.யு.சி.எஸ். களில் சரிவர எல்லா நாட்களிலும் அரிசி வினியோகம் செய்யப்படுகிறதா ? புரசவாக்கத்திலுள்ள டி.யு.சி.எஸ்.வில் வாரத்தில் ஐந்து நாட்களில் தான் அரிசி வினியோகம் செய்யப்படுகிறது, பாக்கி நாட்களில் கடை மூடியிருக்கிறது. ஆகவே டி.யு.சி.எஸ்.களில் எல்லா நாட்களிலும் அரிசி வினியோகம் செய்யப்படுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார் களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : புரசவாக்கத்தில் நடப்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் அதுபற்றி விசாரித்து பதில் சொல்லுவேன்.

Prices of essential commodities

* 8 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the reasons for the sudden rise in the price of essential commodities like rice, tamarind, chillies and pulses during the months of April and May 1956; and

(*b*) the steps taken by the Government to bring down the prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) & (*b*) The information required by the hon. Member is given in the statement placed on the table[a] of the House.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, it has been stated in the answer placed on the Table of the House that the main reason for the increase in prices of some essential commodities may be the speculative tendency on the part of producers and wholesale dealers to withhold large stocks in the hope of releasing them when the prices are higher. May I know whether it is not a fact that it is the policy of the Government to give a free hand to big rice dealers to speculate not only on the price of rice but also on the lives of the people? May I also know whether the present serious situation that has arisen in the country is due to the policy pursued by the Government? Have the Government any schemes to see that rice is sold to the people at reasonable prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member is quite well aware that that is not the policy that is pursued by the Government. The Government do take all possible steps to

[a] Printed as Appendix I on page 96 infra.

9th August 1956]

prevent the evil effects of speculation and to prevent speculation. I may add that it is also the policy of the Government that they should not take steps to bring back again the much hated control.

SRI C. H. KANARAN: May I know whether the Government have any proposal to open fair price shops, one in each village in the district of Malabar as per the representations made by the delegates of the Food Conference recently held at Kozhikode?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think that is a practicable proposition.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலில் கண்ட்ரோல் வெறுக்கத்தக்கது என்றார்கள். பொருள்கள் எல்லாம் விலையேறுகிற காலத்தில் அதிக விலைக்கு விற்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு பல தனிப்பட்ட முதலாளிகள் சாமான்களை வாங்கி பதுக்கி வைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த எண்ணத்தைத் தடுப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தால் கண்ட்ரோலைத் தவிர்க்க முடியும். ஆகவே மறு படியும் கண்ட்ரோல் வரும் என்ற எண்ணத்தைப் பொதுமக்கள் மனதில் ஏற்படுத்தாது சாமான்களைப் பதுக்கிவைப்பவர்கள் மீது நிச்சயமாகக் கடும் நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுபற்றி எல்லா கவனமும் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

SRI K. V. RAMASWAMY : உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்வுக்குக் காரணம் பொருள்களின் விலையுயர்வைத் தடுக்க பாங்குகளின் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட கடன் வசதியும் காரணம் என்று எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பதிலில் கூறப்பட்டது. அப்படியானால் பாங்குகளின் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட கடன் வசதியைக் கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I know whether the Hon. Minister is aware that the scarcity of tamarind is due also to indiscriminate felling of tamarind trees for the manufacture of charcoal and will the Hon. Minister therefore take necessary steps to prevent the cutting of such valuable trees in future?

THE HON. SRI. M. BHAKTAVATSALAM: Perhaps the hon. Member is right that the cutting of tamarind trees for the manufacture of charcoal is contributing also towards the increase of price of tamarind. The Government have also been looking into this question to see how far the increase in prices may be averted.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: May I know from the Hon. Minister whether any fair price shops have been opened in Kasargod taluk, South Kanara district as a result of repeated requests made to the Government in that connection?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may put a separate question.

[9th August 1956

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether any orders have been issued by the Government to open fair price shops at least in municipal towns in the district of South Arcot?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI S. RAMALINGAM : ஆந்திர வியாபாரிகள் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து பெருவாரியாக அரிசியை வாங்கி மத்திய சர்க்காருக்கு விற்பதாலும் அரிசியின் விலை உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியானால், தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து ஆந்திராவுக்கு அரிசி எற்றுமதி செய்யப்படுவதைத் தடுக்க சர்க்கார் எதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆந்திராவிலிருந்து மட்டுமல்ல, திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்துகூட வியாபாரிகள் வந்து விலைக்குக் கேட்கிறார்கள். தஞ்சை மக்கள், எப்படியாவது நல்ல விலை வந்தால் போதும் என்று எண்ணி தங்கள் ஊருக்குத் தேவை இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றியும் நினைக்காமல் அவர்களுக்கு தாராளமாக விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பது என்றால் மறுபடியும் கண்ட்ரோலைக் கொண்டுவருவது என்றுதான் அர்த்தம். ஆகவே கண்ட்ரோல் இல்லாமலேயே எந்த எந்த வகையிலெல்லாம் தடுக்க முடியுமோ அந்த வகைகளிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Supplementary to the steps already taken, would the Government consider the suggestion to distribute commodities through fair price shops set up in factories and such like places where a large number of people congregate?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would suggest to the hon. Member that he might put a separate question with a little more elucidation.

SRI M. NARAYANA KURUP : One of the reasons for the increase in prices of essential commodities is the bottleneck in transport which results in those commodities not being made available at the proper time. May I know what steps the Government have taken to see that transport facilities are made available in railways and other means of communication?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This Government are taking up this question with the Railways and I wish to assure that all aspects of the question are being looked into by the Government.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : It is generally agreed that because hoarders are responsible for the rise in prices the Government are trying to reduce the prices through selling rice at fair price shops. Will the Government give this House an assurance that if this method fails within a period of one month they will take stern measures against the hoarders?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot give the exact assurance that the hon. Member would like me to give but anyhow I may assure the hon. Member that the Government are looking into this question and will not fail to take any step which will be necessary to arrest the deteriorating situation.

9th August 1956]

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know whether, with a view to check the rise in prices of essential commodities, the Government have taken any steps to release the Government of India stocks of foodgrains stored in certain district headquarters?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes Sir, that is being done.

SRI V. GOPALA GOUNDER : Sir, chillies are generally imported from Andhra Desa. Is it a fact that the Government of Andhra have imposed restrictions on the export of chillies to Southern States and is that a reason which accounts for the increase in the price of chillies? 11-30 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about that question, but I may tell the hon. Member that if they take effective steps to put down the Government believe that if they take effective steps to put down the price of rice, then automatically, the prices of other commodities will fall.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, so far fair price shops have been opened only in urban areas, a fact which has been mentioned and noted even in His Excellency's Address, but the conditions in the rural areas are much worse. May I know what steps the Government propose to take to make rice available at reasonable prices in the rural areas?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, if the hon. Member could put a separate question, I could answer that.

SRI K. T. RAJU : உணவுப் பற்றுக்குறை இருந்தால் தானியங்களைப் பதுக்கி வைக்க ஒரளவு காரணம் இருக்கிறது. ஆனால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்தி 40 சத விகிதம் அதிகரித்திருப்பதாகச் சொல்லப் படும்பொது, தானியப் பதுக்கல் இருக்கக் காரணம் என்ன ? பண வீக்கத்தின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கலாமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பண வீக்கமும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இவ்வருஷம் புயல் காற்றினால் பயிர்களுக்கு எவ்வளவு சேதம் உண்டாயிற்று என்பதும் கனம் அங்கத்தினருக்கும் தெரிந்திருக்கும். உற்பத்தியும் பெருகவில்லை. "ஸ்பெகுலேஷ்" னும் முக்கியமான காரணம். இதையெல்லாம் வைத்து வியாபாரிகள் தானியங்களைப் பதுக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

SRI A. SAMBASIVAM : தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களிலிருந்து கொள்முதல் செய்யப்படும் அரிசி கொச்சி துறைமுகத்திற்குப் போய், லட்சத் தீவுகள் மூலம் பாகிஸ்தானுக்கு கள்ளக் கடத்தல் செய்யப்படுகிறது என்று மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். இதில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறதா என்று ஆராய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மக்கள் பேசிக் கொள்வதிலே ஒரளவு உண்மை இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இங்கு நமக்கே அரிசி வேண்டியிருக்கும் போது, வெளியிலே அனுப்பப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு, கண்டிரோலை மீண்டும் கொண்டுவராமல், என்ன செய்யவேண்டுமோ அதில் எல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு தான் வருகிறது.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, I request that a half hour debate be allowed on this subject.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I also request that a half hour debate may be allowed.

MR. SPEAKER : During the discussion on the Governor's Address, hon. Members can emphasis this point and I think the Hon. the Leader of the House will reply.

Forest Rangers

* 9 *Q.*—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to increase the number of Forest Rangers; and

(*b*) whether the District Forest Officer, South Arcot, has sent up proposals to open a new range at Gingee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) The Government have sanctioned 27 additional posts of Forest Rangers for implementing the forest schemes included in the Second Five-Year Plan.

(*b*) No proposals have been received from the District Forest Officer to open a new range at Gingee.

SRI K. ARANGANATHAN : Sir, may I be permitted to bring to the notice of the Hon. Minister that the Range office at Marakkanam is 40 miles away from Gingee and that illicit cutting of trees is going on in Gingee area and nothing has been done to prevent or check it. Therefore, in the interests of preservation of forest wealth, may I point out that there is necessity for the opening of a new range at Gingee and may I know whether the Government will consider my request?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The position about Gingee will be taken into account when the reorganization of the Forest Department is taken up after the reorganization of the States?

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, what is the territorial jurisdiction of a Range Officer at present and in view of the vast extent of the area, is the Hon. Minister aware that the forest rangers are not able to cope with the actual vigilance work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This aspect will be taken note of, when the Government take up the question of the reorganization of the Forest Department along with the numerous schemes they are taking up on hand.

SRI S. R. ARUMUGHAM : பாரஸ்ட் ரேஞ்சர் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பாரஸ்ட்டர்களாகவே இன்னும் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் ? அவர்கள் எப்பொழுது பாராஸ்ட் ரேஞ்சர்களாக உயர்த்தப்படுவார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ?

9th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது வேறு விஷயம். இதைப்பற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : In the proposed reorganization of the Forest Department, may I suggest to the Hon. Minister to take note also of the fact that quite a lot of logs are vanishing with the officers of the Forest Department not being unaware of them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member would give me some more specific information about it, I shall look into it.

Opening of Sub-Registrar's office at Ananthapuram

* 10 *Q.*—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state when a Sub-Registrar's office will be opened at Ananthapuram, Gingee taluk, South Arcot district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There is no proposal pending either with the Inspector-General of Registration or with the Government for opening a Sub-Registrar's office at Ananthapuram, Gingee taluk, South Arcot district.

SRI K. ARANGANATHAN : There was a proposal once to open a Sub-Registrar's office at Ananthapuram and it was said that the opening of the office will result in a loss of Rs. 1,200 per year. That calculation was made on a wrong basis. The officer-in-charge, who calculated the charges for the opening of the new office, was not at all in favour of opening a new office. May I therefore request the Hon. Minister to re-investigate into the matter and also open a new Sub-Registrar's office at Ananthapuram?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the Government re-examined it once again and came to the conclusion that it will result in a loss of not only Rs. 1,200 but will also affect the adjacent Sub-Registrars' offices.

Abolition of rickshaw-pulling

* 11 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the State Government have received any communication from the Centre during the year 1956 with regard to the drawing up of a phased programme for the abolition of rickshaw-pulling; and

(*b*) if so, the steps taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) A communication was received in 1955.

(*b*) The Madras Government have ordered that no new rickshaw or cycle-rickshaw should hereafter be licensed and that no fresh licence should be issued hereafter to a rickshaw-puller or cycle-rickshaw driver either in the Madras City or in the mufassal.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, may I know whether the rickshaw-pullers have been consulted in the matter.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There is no need for consulting them.

SRI S. RAMALINGAM : ரிக்ஷா இழுக்கும் தொழிலை எடுத்துவிடுவது என்று சர்க்கார் முடிவு கட்டினால், ரிக்ஷா இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஏழைத் தொழிலாளிகளுக்கு மாற்று வேலை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது திட்டம் ஏற்படுத்திருக்கிறார்களா ? அப்படியிருந்தால் என்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அவர்களுக்கு வேறு வேலை பார்த்துக் கொடுத்துவிட்ட பிறகுதான், ரிக்ஷா இழுப்பதை நிறுத்துவதாக அரசாங்கம் உத்தேசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : In areas where rickshaws are being banned by a gradual process, will the Government consider the special claims of rickshaw organizations for auto-rickshaw permits?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Auto-rickshaw comes under a different category altogether.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Sir, if the Government have no scheme for providing employment for these rickshaw-pullers, will the Government at least consider the advisability of paying some compensation to those men who are likely to lose their occupations, taking into account their social conditions?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That question does not arise. As and when these rickshaw-pullers are stopped from pulling rickshaws by discontinuing their licences, then the question of not paying them compensation but finding them suitable employment will be considered.

SRI S. R. ARUMUGHAM : ரிக்ஷா இழுக்கக்கூடியவர்களின் மனைவிகளுக்கு அம்பர் ராட்டையின் மூலமாக நூல் நூற்பதற்குப் பயிற்சி கொடுத்தால், அவர்கள் சுயதேவைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதோடு, வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்வதற்கும் வழி உண்டாகும். அதன் மூலமாக அவர்கள் ரிக்ஷா இழுப்பதையே விட்டுவிடலாம். ஆகவே, அம்பர் ராட்டையின் மூலம் நூல் நூற்பதற்கு அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்பர் சர்க்காவை ரிக்ஷா இழுப்பவர்கள் மாத்திரம் உபயோகிக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. எல்லோருமே உபயோகப்படுத்தலாம்.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, for what reasons did the Government of India come to the conclusion that rickshaw-pulling must be avoided and is it not a fact that there are other forms of manual labour done by ordinary labourers which is worse than rickshaw-pulling?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the hon. Member can hold his own opinion, but it is not possible for me now to give the reasons for the Government of India taking a decision on this question. I know there is difference of opinion in the South with regard to this matter.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Arising out of the answer given by the Hon. Minister, are we to take that the persons who are now pulling rickshaws and driving cycle-rickshaws will be made to pull and drive them permanently, until they are disabled or till they become dead? (Laughter.)

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, at the time of the renewal of the licence, they will be medically examined also. I just now told the House that the question of renewing the licence will be considered at that time.

SRI A. M. RATHNASWAMY : It is accepted on all hands that rickshaw-pulling is not only inhuman but also uncivilized and barbarous, I should say. While the effort taken by the Madras Government in consultation with the Centre to abolish rickshaw-pulling is laudable, may I ask the Hon. Minister whether adequate precautions would be taken to see that the unemployment problem, which is already serious in the country, is not aggravated further?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I have already told the House that we will have to find suitable occupations for these people. The process of elimination of rickshaw-pulling will be gradual and I have always found in this House that there are hon. Members who are for the abolition of rickshaw-pulling and for the retention of rickshaw-pulling. Therefore, both these points will have to be considered from the practical point of view.

SRI S. RAMALINGAM : ரிக்ஷா, சைகிள் ரிக்ஷாக்களை ஒழிக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் யோசனையில் இருக்கும்பொழுது சென்னையிலே அவைகளை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று ஒரு புறம் சர்க்கார் சொல்லிவருகிறார்கள். மறுபுறத்தில் மதுரை, திருச்சி, தஞ்சை முதலிய இடங்களில் புதிய லைசன்சுகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதனால் இது விஷயமாக சர்க்காரின் கொள்கை என்ன என்று புரியவில்லை. சர்க்கார் இரண்டில் ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஒன்று ரிக்ஷா இழுப்பதை அனுமதிப்பது என்ற முடிவுக்கு வந்தால் அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொடுக்க வேண்டும். அல்லது அதை ஒழித்துக் கட்டுவது என்ற முடிவுக்கு வந்தால் ரிக்ஷா இழுப்பவர்களுக்கு மாற்றுவேலை தேடிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இரண்டில் ஒன்றை சர்க்கார் செய்வார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இதற்கு நான் முன்பே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். இனிமேல் புதிதாக ரிக்ஷா இழுப்பவர்களுக்கு லைசென்ஸ கொடுக்கப்படமாட்டாது. தற்பொழுது இருக்

[9th August 1956

கும் ரிக்ஷாக்களை ஒழிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்; அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் தேடிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இனி புதிதாக ரிக்ஷாக்களுக்கும் லைசென்சு கொடுக்கப்படமாட்டாது, ரிக்ஷா இழுப்பவர்களுக்கும் லைசென்சு கொடுக்கப்பட மாட்டாது என்று தான் சொன்னேன்.

Dr. (Srimathi) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: ரிக்ஷா ஒழிப்பை பற்றி தீர்மானம் இருக்கும்பொழுது மனிதனால் இழுக்கமுடியாத பாரவண்டிகளை நெற்றியினாலும் கையினாலும் தள்ளி இழுத்துக்கொண்டு போவதைத் தடுப்பதற்கு இதோடு ஒரு "ஸ்கீம்" உண்டா?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN: அதை ஒழிப்பதுபற்றியும் மத்திய சர்க்கார் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

Sri K. VINAYAKAM: In view of the policy adopted by the Government for the reduction of rickshaw-pullers in number (I think that within the City of Madras not more than one thousand licences should be issued per year), will the Government give an assurance that till suitable alternative methods of living are found out for these rickshaw-pullers the number of one thousand licensees will not be reduced in future?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN: I have already stated that new licences will not be given. The number is not so sacred as to be kept at a thousand, Sir.

Sri V. BALAKRISHNAN: Is the Hon. Minister aware that many much suffering widows who are the owners of rickshaws are eking their livelihood through hiring of such rickshaws to pullers and, if so, will the Minister have a kindly eye on these widows? (Laughter.)

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN: I would request the hon. Member to repeat the question.

Sri A. RATNAM: May I know from the Hon. Minister the number of licences issued by the Commissioner of Police in the City of Madras for rickshaw-pullers and cycle-rickshaw drivers so far and whether any rickshaw-puller has applied to the Government for job either under the Government or in the Transport, Sir?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN: I may say that a few rickshaw-pullers who have left this occupation, have been provided jobs under the Government as well as in some other services also. I do not have the exact number here. If a separate question is tabled with regard to the number of licences, I will answer the question.

Sri T. SHANMUGAM: தென் நாட்டிலே இருப்பது மாதிரி ரிக்ஷா வண்டிகளை மனிதன் இழுப்பதும் மாடுகளுக்குப் பதிலாக பார வண்டிகளை மனிதனே இழுப்பதும் வட நாட்டில் உண்டா?

The Hon. Sri B. PARAMESWARAN: இதுபற்றி லோக் கபையில் கேள்வி கேட்டால் அதற்கு மத்திய சர்க்கார் பதில் சொல்லுவார்கள்.

9th August 1956]

Non-Gazetted Officers' demands

*12 Q.—**Sri K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received the resolutions and memoranda of the Non-Gazetted Officers' Association since 1955;

(b) if so, the action taken thereon?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: (a) Yes.

(b) The requests contained in the memorandum of the Non-Gazetted Government Officers' Association presented to the Chief Minister on 10th March 1955 and the resolutions passed at its 33rd State Conference were examined in detail and replies were given to the Association.

The resolutions passed at the 34th State Conference are being examined in the departments of Secretariat concerned.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: There are eight questions on the same subject. Shall I answer all the questions?

Mr. SPEAKER: I find that questions 14 to 18 have the same answer. Therefore, they may be taken up together and answered. The other questions may be answered separately.

Sri K. ARANGANATHAN: என்.ஜி. ஒக்கள் கொடுத்த மெமோராண்டத்தில் என்னென்ன கேட்டிருந்தார்கள்? அவர்கள் போட்ட தீர்மானங்கள் யாவை? அவை ஒவ்வொன்றின் மீதும் அரசாங்கம் எடுத்த முடிவு யாது என்பதை அரசாங்கம் தெரிவிக்குமா?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: தனியாக கேள்வி கேட்டால் ஒவ்வொரு கோரிக்கையின் பேரில் சர்க்கார் முடிவு என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க முடியும். அவர்கள் நிறைய தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் பற்றி இங்கு சொல்லுவதற்கு நேரம் போதாது.

Sri V. R. NAGARAJAN: Are the Government aware of the fact that the non-gazetted officers are very much discontented at present and that they may not co-operate with the Government at the time of General Elections if some relief is not given to them and, if so, will the Government go to their rescue?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: The Government are aware that there is some discontent amongst the non-gazetted officers and that discontent is not only amongst the non-gazetted officers but among the general public also. That is due to our own poverty. But that apart, I am really unable to understand the suggestion made by the hon. Member that the non-gazetted officers will not co-operate. As far as the General Elections are concerned, they are expected to do their duties and they are paid for it. The Government have got methods to deal with them.

Sri M. NARAYANA KURUP: There was some threat of direct action by the non-gazetted officers and the representatives after

[9th August 1956

meeting the Chief Minister withdrew their direct action proposal. May I know whether the Hon. Chief Minister gave them any assurance or at least made them believe that he will do something?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am definitely told by the Chief Minister that he gave no assurances.

SRI K. ARANGANATHAN : நமது அரசாங்கம் சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பில் இயங்கும் அரசாங்கமாக இருக்கும் பொழுது, மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் வேலை செய்யும் கீழ்த்தர குமாஸ்தாக்களுக்கும் சென்னை அரசாங்கத்தின் கீழ் வேலை செய்யும் கீழ்த்தர குமாஸ்தாக்களுக்கும் சம்பளம், பஞ்சப்படி இவைகளில் வித்தியாசம் இருப்பதை அரசாங்கம் அறியுமா ? இதைத் தீர்த்துவைத்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வருவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அரசாங்கத்துக்கு இந்த வித்தியாசம் இருப்பது தெரியும். இதற்காக கேள்வி போட்டுத் தெரியவேண்டிய அவசியம் இல்லை. வரியை அதிகப்படுத்தி வருமானத்தை அதிகப்படுத்தினால்தான் இந்த வித்தியாசத்தை நாம் நீக்க முடியும். கவர்னர் அவர்களின் உரையின் பேரில் விவாதம் நடக்கும் பொழுது கனம் மெம்பர்கள் என்.ஜி.ஒக்களின் குறைகளை மட்டும் பற்றி பேசாமல், அந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு எந்தெந்த விதத்தில் புது வரி போட முடியும் என்பதைப் பற்றியும் யோசனை தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI C. H. KANARAN : May I know whether the Hon. Chief Minister has assured the representatives of the non-gazetted officers that something tangible will be done to them and, if so, how far the Government propose to keep to that assurance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that the Chief Minister gave no assurances.

SRI G. GOVINDAN : என்.ஜி.ஒக்களின் சங்கத்தில் முனிசிபாலிடி, ஜில்லா போர்டு, பஞ்சாயத்து போர்டு இவைகளில் வேலை செய்யும் குமாஸ்தாக்கள் அங்கத்தினர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளப்படாததன் காரணம் என்ன ? அவர்களுக்கு சம்பளம் அதிகமா ? பஞ்சப்படி அதிகமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்.ஜி.ஒக்கள் சங்கத்தைக் கேட்கவேண்டிய கேள்வி அது. நான் அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இல்லை.

DR. K. B. MENON : Are the Government at least theoretically in agreement with the demand of the non-gazetted officers about the discrepancy between the payments at the Centre and in the Provinces?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a matter of mathematics and it is well known that the Central Government servants are receiving a higher scale of pay than the State Government servants. This state of affairs exists not only in this State but in other States also.

11-50 a.m. SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether the non-gazetted officers asked for any interim relief and whether the Government had considered the question of granting interim relief?

9th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am unable to understand the words " interim relief ". No doubt the various demands made by the non-gazetted officers will have to be considered in detail to find out what could be done.

* 13 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers' Association after their annual conference held at Madras in May 1956 to enhance their salary and dearness allowance and, if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A representation has been received from the Association for the enhancement of dearness allowance and it is under consideration.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : The non-gazetted officers have been waiting patiently all these years and have been making representations to the Government at a time when the country has embarked upon national planning. Will the Government review the position and meet at least some of the demands so that the non-gazetted officers also may derive some benefit from the National Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that the question of enhancement of the dearness allowance is under consideration.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : The Hon. Minister made a categorical statement to the effect that no assurance was given to the non-gazetted officers. May I know whether the Chief Minister at least used his stock phrase " பார்க்கலாம் " ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know what exactly happened at the interview. But I have been assured by the Chief Minister that he gave no assurances to the representatives of the non-gazetted officers and that no such question arose at that time.

SRI M. PALANIYANDI : சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள் (என்.ஜி.ஒஸ்.) தங்கள் பஞ்சப்படியில் கொஞ்சம் உயர்வு வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுடைய சம்பளம் ரூபாய் ஐந்து (ரூ. 55 லிருந்து 60 ஆக) அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது சென்னை அரசாங்க ஊழியர்கள் நிச்சயமாக வருத்தமடைவார்கள். மேலும் அரசாங்கத்தை அணுகிய இவர்களுடைய சம்பளம் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்று எல்லா செய்தித் தாள்களும் ஒரு முகமாக எழுதி இருக்கின்றன. மக்கள் எல்லோரும் அவ்வாறே கருதுகிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் ஏதாவது செய்யுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that the matter is under consideration.

[9th August 1956

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : May I know from the Hon. Minister the financial liability that will accrue, if dearness allowance is enhanced to the level of the demand of the N.G.Os.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have not gone into it, but I may give a rough idea. If there is an increase of one rupee per head per mensem, it will cost us Rs. 24 lakhs per annum.

SRI S. R. ARUMUGHAM : மற்ற ராஜ்ய என்.ஜி.ஒக்களின் சம்பளத்தையும் பஞ்சப்படியையும் விட நமது ராஜ்ய என்.ஜி.ஒக்களின் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மற்ற ராஜ்யங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இரண்டு மூன்று ராஜ்யங்களில் தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தை விட அதிகமாக இருக்கிறது. அவை தவிர மற்ற ராஜ்யங்களில் நம் ராஜ்ய சம்பளத்தை விட அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது.

SRI V. BALAKRISHNAN : Since merger of dearness allowance with basic pay will have effect only in the long run, what is the difficulty of the Government in acceding to the request in respect of this matter at least to satisfy the N.G.Os. sentimentally?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That will not give them any immediate or interim relief.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that the Government are considering the question of increasing the dearness allowance, will they see that interim relief is given to the N.G.Os. in the shape of lump-sum grant which, it is reported in the Press, has been assured by the Hon. the Chief Minister?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really sorry that the hon. Member should refer to the assurance after I have categorically stated that no assurances were given. Therefore this question does not arise.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : என்.ஜி.ஒக்கள் வந்து கனம் முதல் மந்திரி அவர்களைப் பார்த்தபோது யாதொரு அஷ்யூரன்ஸும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் தவிர அங்கே என்ன நடந்தது என்று கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது நம்முன்புள்ள கேள்வி அங்கு எதாவது 'அஷ்யூரன்ஸ்' கொடுக்கப்பட்டதா என்பது தான். 'அஷ்யூரன்ஸ்' கொடுக்கப்படவில்லை. அதைத் தவிர அங்கே என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி இந்தக் கேள்வி மூலம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : The last supplementary question was put directly to the Chief Minister. Instead of the Chief Minister replying, is it in order for the Finance Minister to reply?

9th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Any Minister can answer on behalf of any other Ministers. I have been answering all questions relating to the Chief Minister. I don't think there is any point of order in this. The question had already been considered and a ruling had been given.

MR. SPEAKER : The hon. Member who has been in the Assembly so long, I think, ought to have known that the Leader of the House has been answering the questions put to the Chief Minister.

Questions 14 to 18 may be taken up together.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : You have not given a ruling. The only person who could give an authoritative answer is the Chief Minister. What is the difficulty in his getting up and saying 'Yes, I gave such and such an assurance' or 'I did not give any assurance'? Why should we get an answer from the reported statement? The implication is that Chief Minister is telling an untruth or alternatively the leader of the N.G.Os. is telling an untruth. Inasmuch as it is a question involving public integrity, it is incumbent upon the Chief Minister himself to say whether he gave any assurance or whether he did not give any assurance or whether he had been telling an untruth to the Finance Minister.

SRI M. NARAYANA KURUP : This is not a question of one Minister answering on behalf of another Minister. The Leader of the House himself said that he was not present at the interview. We want not hearsay evidence but direct evidence from the person who was interviewed. This is a question which cannot be answered by the Leader of the House, because he was not present at the interview?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : At that rate, whatever I say is hearsay, because I do not have personal knowledge. I get information and pass it on to the House. In this matter also, I am entitled to ascertain the relevant facts and pass them on to the House. Further, as I have already stated, this supplementary question does not arise from the primary question. If a separate question is tabled, certainly I or the Chief Minister will answer it.

This question has already been passed over and I have been asked to answer questions 14 to 18. I obey the Chair and proceed to answer those questions.

* 14 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether this Government have made any representation to the Government of India not to receive the deputation of the Madras Non-Gazetted Officers' Association which went to Delhi in June 1956; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

* 15 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers' Association after their annual conference held at Madras in May 1956 to merge 50 per cent of dearness allowance with salary and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No such representation has been received.

* 16 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers' Association after their annual conference held at Madras in May 1956 to discontinue the system of maintaining confidential personal files of Non-Gazetted Officers, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No representation on the subject has been received by Government from the Non-Gazetted Government Officers' Association after their annual conference in May 1956.

* 17 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers' Association after their annual conference held at Madras in May 1956 to give Trade Union Rights to them, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No representation on the subject has been received by Government, from or after the annual conference of the Non-Gazetted Government Officers' Association held in May 1956.

* 18 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation from the Madras State Non-Gazetted Officers' Association after their annual conference held at Madras in May 1956 to replace the Madras Leave Rules by Fundamental Rules and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No such representation has been received.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The Government of Madras assure us that they did not make any representation to the Prime Minister not to receive the delegation of N.G.Os. who went over to Delhi to make representations to the Prime Minister. Since this

matter has hurt lakhs and lakhs of people in the State, have the Madras Government conveyed any protest against this rather rude behaviour by the Private Secretary to the Prime Minister or by the Prime Minister himself towards the representatives of the N.G.Os. of the whole State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really sorry the hon. Member thinks there has been some rude behaviour on the part of anybody in Delhi. On the other hand, we have to take objection to the N.G.Os. taking a delegation to Delhi to make representations there, when the Government of India had nothing to do with this matter. I am really sorry that the hon. Member, instead of objecting to the procedure adopted by the N.G.Os., is imputing rude behaviour to some persons in Delhi.

* 19 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representations from the Madras State Non-Gazetted Officers' Association or from the District Associations in 1956 requesting increase in pay and allowance and change in service conditions; and

(*b*) if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) They are being examined.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : It is true that the Hon. Finance Minister has been repeating a stern 'No' to claims or prayers for additional pay and allowance. At the same time it is also true that the Hon. Chief Minister is presenting a smiling face. May I know, if not assurance at least hopes or hints of assurances can be expected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I will also try to present a smiling face.

SRI K. P. GOPALAN : I rise on a point of order, Sir. This question is a very important question as it relates to about fifty thousand N.G.Os. of this State. I want to put so many supplementary questions, but I have not been allowed to put any question so far. I seriously request the Hon. Minister to allot half an hour specially to discuss this problem.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All these matters can be thrashed out in the discussion on the Governor's Address. The scope of the discussion is so wide that any matter can be brought in. Therefore I do not see why a specific half an hour should be allotted as within that time it will not be possible for the hon. Member to do justice to the subject.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I submit that during the discussion on the Governor's Address, many Members of this Assembly cannot participate. In order to give facilities to the Members to participate in the discussion on this particular subject, a debate for half an hour is absolutely necessary. The argument of the

12 noon

[9th August 1956

Hon. the Leader of the House will not hold good. So, I request the Hon. Speaker to use his discretion and allot half an hour on any date he may like for the discussion of this particular subject.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If they cannot do justice during the general debate on the Governor's Address, I do not know how they can do justice in half an hour. It is only the hon. Member who will have the satisfaction of having a half-hour debate. But, I am sure the hon. Member will have opportunity to participate in the general discussion on the Governor's Address. Therefore, I don't think it is necessary to devote half an hour during which we can have only a scrappy discussion on this subject.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: During the discussion on the Governor's Address, the speeches of the hon. Members will cover a wide ground as the Hon. the Leader of the House himself has pointed out. For that very reason, we would like to have a specific hour earmarked for the discussion of this subject so that the attention of the Government may be particularly drawn to this subject, namely, the grievances of the Non-Gazetted Officers. Otherwise, there will be wide diffusibn. Because of the width of the discussion on Governor's Address, it may not be possible for the Members to concentrate on this specific subject, and nothing may go home and there will be wide diffusion. Only a discussion in an earmarked hour on this particular subject will be helpful to bring home to the Government the grievances of the Government servants.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, it all depends on the ability of the Members. As far as I am concerned, I have full faith in the Members to have wide discussion and at the same time to make pertinent points and bring them home to the House and the Leader of the House who will reply to the Debate.

MR. SPEAKER: We have already had about 20 minutes on this subject relating to Non-Gazetted Officers. After the speeches on the Governor's Address, if the hon. Members should feel that there should be further discussion, it is always open to them to say then that they wanted a half-hour discussion. Now, let us pass on to the next question.

Madras Corporation Commissioner

*20 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) when the existing vacancy in the post of Commissioner, Corporation of Madras, will be filled up regularly; and

(b) the qualifications prescribed for the post?

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMI PADAYACHI: (a) Regular appointment to the post of Commissioner, Corporation of Madras, has since been made.

(b) No qualifications have been specifically prescribed for the post.

9th August 1956]

*UNSTARRED QUESTIONS.

Officials charge-sheeted for corrupt practices

747 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of officials charge-sheeted for corrupt practices in the State in the year 1954–55; and

(b) the number of persons punished during the year?

A.—(a) Two hundred and forty-nine.

(b) Eighty-five.

Protected water-supply to Perintalmanna Panchayat area

748 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether any preliminary investigations have been conducted and any estimates prepared for providing protected water-supply to Perintalmanna Panchayat area?

A.—A preliminary investigation was made, but no estimate was prepared.

Renovation of temples

749 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government propose to give some help to the temples in Harijan localities that are in a dilapidated condition;

(b) if so, whether any temple authorities of the Harijan community in the Madras City have approached them for such help; and

(c) if so, the number of temples and the extent to which such help has been given in the City so far?

A.—(a) to (c) No special provision has been made as such for temples situated in Harijan localities but the Government have made a grant of Rs. 2,00,000 for expenditure during the financial year 1955–56 on the renovation and painting of small temples in the State as a whole.

Panchayats in Kurumbranad taluk

750 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of panchayats newly constituted in the Kurumbranad taluk, North Malabar, in 1955;

* Laid on the table of the House on 6th April 1956.

[9th August 1956

(*b*) the number of panchayats which are yet to be constituted; and

(*c*) the period within which they are expected to be constituted?

A.—(*a*) Ten panchayats.

(*b*) Sixty-one panchayats.

(*c*) The new panchayats are expected to be constituted by 31st March 1957.

Sub-treasury at Uttangarai

751 *Q*.—SRI O. A. NANJAPPA: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to open a sub-treasury at Uttangarai in Salem district; and

(*b*) if so, when?

A.—(*a*) Yes.

(*b*) The sub-treasury will be opened as soon as improvements and special repairs to the Deputy Tahsildar's office building at Uttangarai to make it suitable for housing the sub-treasury, an estimate for which the Government have approved, are carried out.

Cases of abduction and kidnapping in Coimbatore district

752 *Q*.—SRI S. R. ARUMUGHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of cases of abduction and kidnapping in Coimbatore district during 1955 and the number of cases in which the victims have been traced and returned to the parents?

A.—Out of a total number of thirteen cases, the victims have been traced and returned to parents in ten cases.

Indigenous System of Medicine

753 *Q*.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to encourage the Indigenous System of Medicine; and

(*b*) if so, the details of the same?

A.—(*a*) & (*b*) In the Second Five-Year Plan, the Government of India have proposals to improve 13 Ayurvedic Colleges and 255 dispensaries and to establish 5 new colleges and about 1,100 dispensaries. They have also provided for research and higher education in Indigenous systems. Madras will get its share of the improvements thus provided for.

9th August 1956]

Judicial Sub-Magistrates

754 *Q*.—SRI S. R. ARUMUGHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) how many have been selected for the post of Judicial Sub-Magistrates on account of separation in July and December 1944 in the State;

(*b*) how many of them are from Government Departments; and

(*c*) how many on the whole have been absorbed in the Judicial Department?

A.—(*a*) 63 in July 1954 and 26 in December 1954.

(*b*) 22 in July 1954 and 10 in December 1954.

(*c*) Out of the total number of 89 candidates selected, 58 candidates have so far been appointed as Sub-Magistrates.

Lighting mazdoors of Fort Cochin

755 *Q*.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the Inspector of Municipal Councils and Local Boards has received any representation, dated 17th February 1956, from the lighting mazdoors of Fort Cochin, requesting them to grant house-rent allowance; and

(*b*) if so, the action taken therefor?

A.—(*a*) Yes, Sir. Their representation was sent through the Inspector of Municipal Councils and Local Boards.

(*b*) Their request to be paid house-rent allowance has been rejected by Government.

Muliyar Co-operative Stores, Kasargode taluk

756 *Q*.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) the present stage of liquidation of the Muliyar Co-operative Stores in Kasargode taluk, South Kanara; and

(*b*) when it is likely to be completed?

A.—(*a*) Sir, the assets of the stores have not been fully realised. Action is being taken by the Registrar of Co-operative Societies to collect a sum of Rs. 50 under ration security deposit and another sum of Rs. 592-8-6 under suspense assets that are pending recovery.

(*b*) The affairs of the stores will be finally closed as soon as the assets are completely collected. The Deputy Registrar has been instructed to see that affairs of the stores are finally closed before 30th June 1956.

[9th August 1956

Steam laundry in Stanley Hospital

757 *Q.*—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the steam laundry in Stanley Hospital is in working order; and

(*b*) if not, when it is likely to be started?

A.—(*a*) There is no steam laundry at present in this hospital. A new steam laundry is under construction.

(*b*) Does not arise.

Coconut, arecanut and cashewnut research stations in Malabar

758 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of coconut, arecanut and cashewnut research stations that have been started in the First Five-Year Plan in the Malabar district;

(*b*) how many such research stations are proposed to be started by the Madras Government in the Second Five-Year Plan; and

(*c*) whether the Government of India had offered any financial aid for starting such research stations?

A.—(*a*) No research stations for coconut, arecanut and cashewnut were started during the First Five-Year Plan period in the Malabar district.

(*b*) Proposals for the establishment of an Arecanut Research Station in Malabar district under the Second Five-Year Plan with the financial assistance from the Government of India are under consideration. There are no proposals for opening a Coconut Research Station or a Cashewnut Research Station in Malabar district under the Second Five-Year Plan.

(*c*) Usually in respect of the schemes financed by the Government of India or the Central Commodity Committees they will bear 50 per cent of the recurring cost of the scheme leaving the remaining 50 per cent of the recurring cost and the entire non-recurring cost of the scheme to be met by the State Governments concerned.

Contraband gold bars

759 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the quantity in tolas of contraband gold bars seized by the Police and the Customs Department in Malabar within the last six months;

(*b*) the total value of the gold bars seized; and

(*c*) the number of persons arrested in that connection?

9th August 1956]

A.—(*a*) 24,036 and 1,352$\frac{3}{4}$ tolas of contraband gold bars were seized by the Customs and Police departments respectively in the Malabar district within the last six months.

(*b*) Rs. 24,39,000.

(*c*) Nine persons were arrested by officers of the Customs Department.

Government quarters in Ootacamund

760 *Q.*—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the number of Government quarters in Ootacamund; and

(*b*) how many of the occupants of these quarters are—

(1) Madras State officers; and

(2) Non-Madras State Officers?

A.—(*a*) 522.

(*b*) (1) 503.

(2) 19.

Sahitya Academy and Lalitha Kala Academy

761 *Q.*—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to constitute a Sahitya Academy and a Lalitha Kala Academy for this State; and

(*b*) if so, at what stage the proposal stands now?

A.—(*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Books on Adult Education Literature

762 *Q.*—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state with reference to the announcement made by the Director of Public Instruction, Madras, in the "Hindu", dated the 28th August 1955, inviting books on Adult Education Literature from authors and others, the amount sanctioned by the Government for the purpose?

A.—A sum of Rs. 75,000 has been sanctioned for the scheme.

[9th August 1956

Irrigation works in Tiruvallur taluk

763 *Q.*—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the names of the irrigation works in the Tiruvallur taluk that have been suggested for inclusion in the Second Five-Year Plan, and their estimated cost?

A.—The names of irrigation works are given in the statement[a].

Free education to children of N.G.Os.

764 *Q.*—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to give free education to the children of non-gazetted officers from IV Form to the S.S.L.C. class; and

(*b*) if so, when it will be given effect to?

A.—(*a*) & (*b*) No, Sir. The Government have, however, decided to grant full-fee concessions in Forms IV to VI to children of all elementary school teachers, Police constables and head constables and last-grade servants, from the next school year.

Forest department of the former Pudukkottai State Service

765 *Q.*—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of guards and watchers of the Forest department of the former Pudukkottai State Service—

(i) not absorbed in the Madras State Service, and

(ii) absorbed but not given the Madras State scales of pay; and

(*b*) the reasons for (i) and (ii) in clause (*a*)?

A.—(*a*) (i) The particulars are given below:—

Posts.	Total number of posts.	Total number not absorbed.	Total number absorbed.
(1)	(2)	(3)	(4)
Forest guards ..	24	18	6
Forest watchers (including tope watchers).	72	39	33

(ii) Nil.

(*b*) (i) The forest guards were unwilling to be absorbed whereas the forest watchers were found surplus to requirements.

(ii) Does not arise.

[a] Printed as Appendix II on pages 96–99 infra.

9th August 1956]

Smallpox

766 *Q.*—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) the number of deaths due to smallpox in Quilandy firka, Kurumbranad taluk, North Malabar in the months of November and December 1955 and January 1956;

(*b*) the action taken by the Government to prevent the spread of the disease in the villages of Payyoli, Thikkoti, Ayanikad and Iringal; and

(*c*) the additional expenditure incurred therefor?

A.—(*a*) There were no deaths due to smallpox in Quilandy firka in the months of November and December 1955 and January 1956.

(*b*) Only sporadic cases of chickenpox were prevalent in the villages of Tikkoti, Payyoli, Ayanikad and Iringal during the period. However preventive measures against smallpox infection were carried out in these villages.

(*c*) As usual free supply of vaccine lymph was made to the local authorities but no additional expenditure was incurred by Government.

Malabar bound passengers from Coorg

767 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the persons and luggages of the Malabar bound passengers from Coorg State are being searched in a humiliating way by the Coorg Police at Makkottam Chowki; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

A.—(*a*) It is a fact that Coorg Police are searching at Makkuttam Chowki the vehicles, persons and luggages of passengers coming from Coorg to Malabar, for contraband liquor, etc. The search is made in the usual course of duty and there is nothing humiliating about it.

(*b*) As no complaints have ben made to the Police of this State about any ill-treatment or humiliation, the question of taking action does no arise.

Reservation of posts for Harijans

768 *Q.*—SRI S. R. ARUMUGHAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to bring in legislation for the reservation of posts for Harijans in private firms and industries as in Government Services; and

(*b*) if so, why?

A.—(*a*) & (*b*) It is not desirable in public interest to disclose whether such a proposal is under consideration or not.

[9th August 1956

Banks of the Korayar

769 *Q.*—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the amount allotted for the purpose of strengthening the banks of Korayar in Papanasam, Mannargudi and Thiruthuraipundi taluks of Tanjore district in the year 1955-56;

(*b*) the number of works for which the amount was allotted; and

(*c*) the amount so far spent and the works so far completed or taken up?

A.—(*a*) *to* (*c*) No special allotment was made for raising and strengthening the banks of the Korayar, but the expenditure incurred on special repairs works connected with the Korayar (which includes raising and strengthening the banks) was met from the lump sum grant allotted to Vennar Division for 1955-56 under "XVII. Maintenance and Repairs—Cauvery Delta System", some of the estimates therefor having been sanctioned in 1954-55. Details of the works on which expenditure was incurred in 1955-56 and of the stage of the works are given in the statement below:—

Statement showing the particulars of works sanctioned for carrying out repairs to the banks of Korayar and the present stage of works.

Serial number and name of works.	*Number of the estimate (D.R. No.)*	*Estimate amount.*	*Expenditure incurred during the year 1955-56.*	*Remarks.*
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs. A. P.	
1 Special repairs to the right bank of the Korayar from	86/5 to 87/0 352/54-55.	2,400	2,286 0 0	Completed.
2 Do.	86/2 to 86/3-330 353/54-55.	2,435	2,426 8 0	Do.
3 Do.	88/0 to 88'4725/54-55.	2,350	1,050 0 0	Do.
4 Do.	89/6 to 90/6 726/54-55.	2,370	2,198 5 0	Do.
5 Do.	84/7 to 85/3 290/55-56	885	..	In progress.
6 Special repairs to the left bank of the Korayar from	89/2 to 89/6 291/55-56.	880	767 0 0	Do.
7 Do.	85/2 to 85/6 292/55-56.	920	..	Do.
8 Do.	81/5 to 90/5 699/55-56.	4,800	..	Do.
		17,040	8,727 13 0	

Local Development works

770 *Q.*—SRI A. GOVINDASWAMY NAICKER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state what is the total cash contribution realized from the public for the Local Development works for the year 1954-55?

A.—Rs. 5,40,592.

9th August 1956]

Books and forms to local bodies

771 *Q.*—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the supply of books and forms to the local bodies is made by "Hoe and Company", Madras, only;

(*b*) whether there was any proposal to increase the number of such agencies; and

(*c*) if so, why it has not been given effect to?

A.—(*a*) Yes, Sir. Hoe and Company are the contractors for 1955-56. Certain forms and registers are supplied by the Government Press also.

(*b*) The question was considered and dropped.

(*c*) Does not arise.

Sultan Canal

772 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer furnished to question No. 1161 on 8th March 1955—

(*a*) whether the Chief Engineer has submitted his report with regard to repairs to the Sultan Canal in Madai amsam, Chirakkal taluk, North Malabar; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

A.—(*a*) Yes, Sir.

(*b*) Consideration of the scheme has been deferred.

Training schools

773 *Q.*—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(*a*) how many training schools in the State are under the control of Principals of Training Colleges; and

(*b*) whether any and, if so, how many Secondary Grade Assistants in such training schools were promoted as Junior Deputy Inspectors or School Assistants in 1954-55?

A.—(*a*) Three, Sir.

(*b*) None of the Secondary Grade teachers in the Training Schools under the control of Principals of Training Colleges was promoted as Junior Deputy Inspector during 1954-55. Three of them were promoted temporarily as School Assistants during 1954-55.

[9th August 1956

Secondary Grade Assistants

774 *Q.*—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(*a*) how many Secondary Grade Assistants were confirmed by the Divisional Inspector of Schools, Coimbatore, in his Order R.C. No. 855/A-2/52, dated 28th February 1955;

(*b*) whether the Statutory rules regarding seniority were observed in making these confirmations;

(*c*) whether the Government or the Director of Public Instruction have received any representations from the aggrieved persons alleging that seniority has been overlooked in making these confirmations; and

(*d*) if so, the action taken thereon?

A.—(*a*) Thirty-six persons in the category of Secondary Grade Teachers were confirmed.

(*b*) & (*c*) Yes, Sir.

(*d*) The representations are being examined.

Water-supply and sanitation facilities in villages

775 *Q.*—SRI A. GOVINDASWAMI NAICKER: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any scheme for providing water-supply and sanitation facilities in villages with more than 5,000 inhabitants;

(*b*) if so, when the scheme will be implemented; and

(*c*) the names of the villages included in the above scheme in the Vikiravandi Constituency, South Arcot district?

A.—(*a*) Yes, Sir.

(*b*) Works are taken up in villages according to an approved programme.

(*c*) *Water-supply Works under Local Development Works Programme—*

1 Orathur.
2 Mambalapattu.
3 Perumbakkam.
4 Kosapalayam, hamlet of Tirukunam.
5 Nangathur.
6 Do.
7 Do.
8 Do.
9 Nallapalayam.
10 Kedar.
11 Adangunam.
12 Panamalai.
13 Do.
14 Shrotriem Olagalampoondi.
15 Chintamani, hamlet of Ayyu Agaram.

9th August 1956]

Comprehensive Rural Water-supply Scheme—

1 Ayyuragaram.
2 Avadayarpattu.
3 Assoor-Ponnakuppam.
4 Asoor.
5 Arasalapuram.
6 Ariyalurthirukkai.
7 Ennayiram.
8 Ganapathipatty, hamlet of Thoravi.
9 Kidar.
10 Kalayanampoondi.
11 Kadbakaranai.
12 Mandapam, hamlet of Panayapuram.
13 Kelakondai.
14 Nangathur.
15 Narasingan.
16 Pagandai.
17 Pappanapattu.
18 Pidaripattu.
19 Reddikuppam.
20 Srivullikuppam.
21 Thenpair.
22 Thoravi East.
23 Thoravi West.
24 Gudalore, hamlet of Ariyalurthirukkai.
25 Parungalampoondi.
26 Vellerpattu.
27 Brahmadesam.
28 Chennappanaickenpalayam.
29 Koralur.
30 Kundalapuliyur.
31 Narasinganur.
32 Veeranur.
33 Mundiyampakkam.
34 Melkaranai.
35 Sangeethamangalam.
36 Nangathur.

Mosquito nuisance

776 *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) the measures taken in this State to put down the mosquito nuisance;

(*b*) whether it is a fact that the use of D.D.T. by the municipalities and panchayat boards, has been given up, on the advice of the Government; and

(*c*) if so, whether "germex" powder is now used in its place and if so, why?

A.—(*a*) In areas where mosquito nuisance is a problem, detailed surveys are carried out, and schemes of control are prepared by

[9th August 1956

the Regional Malaria Organizations and recommended to the concerned local bodies for adoption. Local bodies which adopt, with the prior approval of Government, the schemes so recommended are given one-third or one-fourth grants from State funds according as their areas are endemic or non-endemic for filariasis.

(*b*) No, the Government have not advised local bodies to give up D.D.T. as a larvicide. They have only permitted the purchase of other larvicides, which have come into use, without calling for tenders.

(*c*) Germex powder is not used in any area in this State for the control of mosquito nuisance.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

III.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER

(1) PANEL OF CHAIRMEN.

MR. SPEAKER : Under rule 14 (i) of the Madras Assembly Rules, I nominate the following hon. Members to be the Panel of Chairmen for the current session :—

1 Sri V. K. Ramaswami Mudaliar.
2 ,, P. K. Gopalakrishnan.
3 ,, M. Jagannathan and
4 ,, E. L. Raghava Mudaliar.

(2) MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following messages, dated 24th May 1956 and 1st June 1956, received from the Governor of Madras :—

" (1) In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199, Clause (1), sub-clause (*a*) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation for the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956.

(2) In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199, clause (1), sub-clause (*a*) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation for the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956."

(3) SITTINGS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER : The Business Advisory Committee have met and made certain recommendations which the Hon. the Leader of the House will now announce to the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

" That this House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the business of the House is to be transacted from 9th to 18th August, 1956."

9th August 1956] [Sri C. Subramanyam]

The Programme of the House as recommended by the Business Advisory Committee at its meeting on 8th August 1956 will be as follows :—

Sittings of the House.

The House will sit from 11 a.m. to 5 p.m. on Thursday, the 9th August 1956, and from Friday, the 10th August 1956, the House will meet from 9 a.m. to 12-30 p.m. and from 2 to 4 p.m.

Discussion on Governor's Address.

Motion of Thanks to the Governor's Adddress will be moved on the 9th August 1956. Discussion on the Address will conclude on the 11th August 1956. Notice of amendments to the Motion of Thanks should be given to the Secretary before 5 p.m. on the 9th August 1956, i.e., to-day.

Other Official Business.

13th August 1956 (Monday)	--	**Resolution ratifying the Constitution (Sixth Amendment) Bill regarding Sales Tax on Inter-State trade (2 hours).**
		The Madras General Sales Tax (Third Amen 'ment) Bill, 1955, as amended by the Select Committee (2½ hours).
14th August 1956 (Tuesday)	..	**The Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956.**
		The Madras Cultivating Tenants Protection (Amend ent Bill, 1956.
16th August 1956 (Thursday)	--	**The Madras Buildings (Le se and Rent Control) Amendment Bill, 1956.**
		The Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956.
		The Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956
		The Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956.
		The Madras Silk Worm Seed (Production, Supply and Distribution) Bill, 1956.
		The Madras Money-lenders Bill, 1955, as amended by the Joint Select Committee.

18th August 1956 (Saturday)	..	**Morning Session (9 a.m. to 12-30 p.m.). Items left over from the Agenda for 16th August 1956.**

Non-official Business.

18th August 1956	..	**Afternoon Session (2 to 4 p.m.) will be allotted for non-official business.**

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That this House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the business of the House is to be transacted from 9th to 18th August 1956."

12-06 p.m. * SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கட்சி தலைவரால் அறிவிக்கப்பட்ட சபை நடவடிக்கை agenda சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை நான் சர்க்கார் தரப்பின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இப்போது இந்த சபை கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கு வரஇருந்த நியாயவார மசோதா, இந்த agenda வில் இடம் பெறவில்லை. சபையின் தற்போதைய கூட்டத்தில் அந்த நியாயவார மசோதா ஏன் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை, எப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதற்கு ஒரு உத்திரவாதத்தைப்பற்றியும் இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள். எனென்றால், ஏற்கனவேயே அந்த மசோதா நீண்ட காலம் தவக்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை மேலும் தவக்கப்படுத்துவதானது கிராமப்புறங்களில் நிலைமையை எக்கச்சக்கம் ஆக்குகிறது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்த மசோதாவின் எல்லா விஷயங்களும் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அதனுடைய அறிக்கையும் இன்றைய தினம் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தும்கூட, மசோதா சபையின் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளாததற்கு காரணம் என்ன, என்பதும், திட்ட வட்டமாக எப்போது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதற்கு ஒரு உத்திரவாதமும் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து கிடைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த மசோதா எவ்வளவு சீக்கிரம் அமுலுக்கு வரவேண்டுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரம் அமுலுக்கு வர வேண்டும் என்பது தான் சர்க்காருடைய நோக்கமும். அடுத்த செப்டெம்பரில் சபைகூடும்போது, இந்த மசோதாவை சட்டசபை முன் விவாதத்திற்கு வைப்பதாக சர்க்காருடைய உத்தேசம். உடனடியாக சபையின் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளாததற்கு காரணம், 18-ம் தேதியன்று அசெம்பிளி கூடிய வேண்டியதாக இருக்கிறது. எனென்றால் அடுத்து " ஓணம் " விழா வருகிறது. அதற்கு மலையாளத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் தங்கள் வீட்டுக்கு போகவேண்டியிருக்கும். 18-ம் தேதிக்கு பிற்பாடு சட்டசபையின் தற்போதைய கூட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. செப்டம்பர் மாதத்தில் சபை மீண்டும் கூடும்போது, இந்த நியாய வார மசோதா சபையின் விவாதத்திற்கு வரும் என்று சர்க்கார் எதிர்பார்க்கிறது.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I do not object to the programme as such. The recommendations of the Business Advisory Committee come before the House so that the Members may offer such opinion as they like on them. As the Programme has not been circulated to us, we are not in a position to give our opinion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Business Advisory Committee consists of Leaders of all Parties and they are expected not only to consult the members of their respective parties but also to inform the party members as to what has happened in the meeting of the Business Advisory Committee. We have arrived at these decisions with the consent of the leaders concerned.

MR. SPEAKER : The Business Advisory Committee met yesterday. Hon. Members know that yesterday was declared a holiday and, therefore, the office could not work and send the necessary circulars to hon. Members. But, all the Leaders of Parties were present at the meeting when and the business was arranged. The hon. Members will all be getting presently the copies of the Programme of business as arranged all arranged at the meeting of the Business Advisory Committee.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, we are not objecting to the Programme and we note the circumstances under which notice of the same could not be circulated to us. But, I am unable to agree with the argument of the Hon. the Leader of the House that as we were represented by the leaders of parties, we should have known the arrangement. Suppose a matter was decided at 5 o'clock in the evening, how can the leader of the party send a whip to the members of his party? The Hon. Speaker has now explained the circumstances under which notice could not be circulated. My only suggestion is that wherever possible, at least in future, such notices may be circulated to the Members. We cannot delegate these things to the leaders of parties. Whenever a decision is taken on such matters, it is better to circulate it to all the Members. The mere fact that it is stated in the rule that the recommendations of the Business Advisory Committee must come before the House denotes something more than mere consultation with the Leaders of Parties.

MR. SPEAKER : Ordinarily these are circulated to hon. Members but yesterday, as I said, the Government declared it a public holiday and I thought that it would be quite improper to ask the office to work on that day. So it was not circulated.

12-10 p.m. SRI S. RAMALINGAM : நியாய வார மசோதாவை கூடிய சீக்கிரம் அமுலுக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று சர்க்கார் விரும்புவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சபையின் இந்த கூட்டத்தில் இந்த மசோதாவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளாததற்கு காரணம் சொல்லும்போது, "ஓணம் விழா வருகிறது, ஆகையால் சபையின் இந்தக்கூட்டத்தை 18-க்கு மேல் தொடர்ந்து நடத்த முடியாது, ஆகையால் செப்டம்பர் மாத கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்" என்றார். ஆனால், இப்போது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற சில மசோதாக்களுக்கு பதிலாக, நியாயவார மசோதாவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு, நிறைவேற்றிவிட்டு, செப்டெம்பர் மாதக் கூட்டத்தில் அந்த மசோதாக்களை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று நான் பேசினை கூற விரும்புகிறேன். செப்டெம்பர் கடைசியில் சபை கூடி, நியாயவார மசோதாவை விவாதித்து நிறை வேற்றினால், அதன் பிறகு அந்த மசோதா ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் பெற்று சட்டமாக அமுலுக்கு வருவதற்குள் குறுவை அறுவடை முடிந்து விடும். ஆகையினால், இந்த சட்டத்தினால் இலாக்கக்கூடிய பலன் எழை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காமல் போகுமோ என்ற அச்சமும், ஐயமும் ஏற்படுகிறது, ஆகையால், இந்த

[Sri S. Ramalingam] [9th August 1956

நியாயவார மசோதாவை இந்தக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றி விட்டு, செப் டெம்பர் கூட்டத்தில் மற்ற மசோதாக்களை விவாதம் செய்து கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய யோசனை. அதை சர்க்கார் தரப்பினர் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I am not able to hear the Chair very clearly. Is the elaborate time-table read out by the Hon. the Leader of the House going to be circulated to hon. Members of the House?

MR. SPEAKER : Yes.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Of course, I am not speaking as a represenative but personally I am of opinion that Onam need not stand in the way of the Fair Rent Bill being taken up. (Cheers.) As far as we are concerned, we want to participate in the discussion on the Bill though it does not directly affect our district. Moreover, I think that the Government want to bring that measure after the Malabar Members are not here. That is the impression formed just now and therefore the excuse that the Onam festival stands in the way, is not fair, proper and charitable.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Since the Malabar Members are going home for Onam and are not interested in that legislation which would not be applicable to them, I do not think that there is any objection for extending the meeting beyond the 18th instant.

MR. SPEAKER : Every Member has got the right to discuss any matter concerning any part of the State. Therefore, the hon. Member is not in order in saying that some particular hon. Members are not interested in any part of the State.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : On the 18th instant, only two hours are allotted for the transaction of non-official business. In this connection, I would submit that there is already a Non-official Bill pending before the House. I mean the Marumakkathayam Amendment Bill which had been referred to the Select Committee and a unanimous report was submitted by that Committee. Also, notice has been given to move a Non-official Bill for amending the Malabar Tenancy Act. Since these Bills are very important, it is very necessary that a Non-official Day should be allotted to enable hon. Members to move those Bills which affect the lives of lakhs and lakhs of people. They are of greater importance than the celebration of Onam as far as that part of the State is concerned. So, I would request the Hon. Minister to allot the necessary time for taking up those Bills and getting them passed.

MR. SPEAKER : The House does not seem to be unanimous in respect of this matter. May I ask the Hon. the Leader of the House, whether he would consider it desirable to have another meeting of the Business Advisory Committee on another day so that there could be unanimity regarding the Bills to be taken up first.

9th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : After all, they cannot force the Government to take up a particular Bill when they think that it would have to be taken up a little later. So far as the Cultivating Tenants Protection Bill is concerned, it is being taken up now. It is only the Fair Rent Bill which is being postponed to the next meeting in September for good reasons. The Planning Commission wants to have further discussion on this matter and Hon. Revenue Minister is proceeding to Delhi to have a discussion with the Planning Commission. Therefore, it will have to be taken up a little later and unfortunately it cannot be taken up now. Unless we are prepared to sit after the 22nd of this month, it would not be possible to consider it at this meeting. Further, we have fixed up other engagements and it would not be possible to have a sitting in the end of August. Therefore, we have to sit in September to consider that Bill and I may assure the hon. Member, Sri Kurup, that there is no question of trying to evade this issue. On the other hand, we are much more interested in this issue than the hon. Member and, therefore, we are not afraid of Malabar Members being present. On the contrary, they are always welcome here and they can consider the Bill when it comes up in September.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, I want to mention one point. The Hon. the Leader of the House was so very considerate towards the Malabar Members in respecting their sentiments regarding the Onam festival. I feel that most of the Members from Malabar would only be too glad to celebrate their Onam festival here by contributing their share in seeing that the Fair Rent Bill is taken up on that day and subsequent days so that the peasants of Tamil Nad would have a fair deal. The meeting with the Planning Commission and other commitments of Hon. Ministers may be put off to a later date and the Bill can be taken up now and passed. So, the Onam festival does not stand in the way of the Bill being considered at this meeting itself.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I know the attitude of the hon. Member with regard to Onam because he confessed his ignorance of the date when the Onam was falling. He may not have respect for the Onam festival but we have to respect the sentiments of the Malabar people. But apart from this, I have already explained the reasons why the Fair Rent Bill could not be taken up just now. We will have further discussion in respect of this matter and it will be taken up when we meet again in September.

MR. SPEAKER : The question is—

" That this House agrees with the recommendations of the Business Advisory Committee regarding the order in which the business of the House is to be transacted from 9th to 18th August 1956."

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, I beg to present the following Reports :—

(1)[b] The Report of the Joint Select Committee on the Madras Money-lenders Bill, 1955 (L.A. Bill No. 38 of 1955);

(2)[a] The Report of the Select Committee on the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955); and

(3)[b] The Report of the Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956).

Sir, the Report on the General Sales Tax (Third Amendment) Bill has been placed on the table of the House. The other two Reports will be placed on the table of the House as soon as they are printed and available.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, can a Report which is not printed be placed on the table of the House?

MR. SPEAKER : It has already been published in the *Fort St. George Gazette* and it is known to hon. Members.

Now, the Governor's Address will now be discussed.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

" That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 8th August 1956."

12-20 p.m.

சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நமது சட்டசபையில் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில், நமது ராஜ்ய மக்கள் எவ்வளவு சிறந்த முறையில் சர்க்காருடைய கொள்கைகளை கடைப்பிடித்து, சர்க்கார் போடும் திட்டங்களை வரவேற்று, நிறைவேற்றி பயனடைகிறார்கள் என்பதை விரிவாகவும், மிக அழகாகவும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். முதன் முதலில், ராஜ்யபுனரமைப்பிற்குப் பின் ஏற்பாடயிருக்கிற நிலைமையை உத்தேசித்து, வெகு நாட்களாக, பல ஆண்டுகளாக, நமது மக்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருந்த, நமது மக்கள் பேசக் கூடிய தமிழ் மொழியிலேயே, தாய் மொழியிலேயே, அரசாங்கம் நடத்துவதற்கு வேண்டிய உருவான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த, தாய் மொழியை அரசாங்க பாஷையாக ஆக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறது என்று ஒரு உத்திரவாதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம்.

தமிழ் மொழி வளரவேண்டுமென்றால், தூய தமிழ் என்ற ஒரே நோக்குடன் சென்றால் பயன்தராது. உலகில் உள்ள எனைய மொழிகளிலிருந்தும், பழக்கத்தில் உள்ள சொற்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு, சிறந்து வளம் உள்ள மொழியாக ஆக்கப்பட வேண்டும். இன்றைய தினம், ஆங்கிலம் சிறந்த மொழியாக விளங்குகிறது என்றால், ஜெர்மன், கிரீக்,

[a] Printed as Appendix III on pages 100–140 infra.
[b] Printed as appendix to proceedings, dated 10th August 1956.

பிரெஞ்சு, லத்தின் ஆகிய பல்வேறு மொழிகளிலிருந்து சொற்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டமையால் தான். அதே மாதிரி நிலைமையில், தமிழ் மொழி அரசாங்க மொழியாகும்படியான அருகதை உடையதாக செய்யவேண்டுமென்றால், நீண்ட காலமாக இதர மொழிகளிலிருந்தும் நம்மிடையே படிக்க பழக்க வழக்கத்தில் இருக்கும்படியான சொற்களையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கல்லூரிகளிலும், பல்வேறு சாஸ்திர சம்பந்தமாக இன்று பழக்கத்திலுள்ள இதர மொழிச் சொற்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு, தூய தமிழ் என்ற ஒன்றிலேயே நாட்டம் செலுத்தாமல், தமிழ் மொழியை உயர்ந்த மொழியாக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

மற்றும், சமீபத்தில் சென்ற வருடம் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, மதுரை ஆகிய பிராந்தியங்களில் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட கஷ்ட நிவாரண நடவடிக்கைகள் மிகவும் பாராட்டிற்கு உரியதாகும். மூன்று கோடி ரூபாய் வரையிலும் கடனாக கடந்த மூன்று மாதங்களில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதோடு மட்டுமில்லாமல், புயல் வீசிய இரண்டு மாதத்திற்குள்ளாகவே, புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டு, அப்பிரதேசங்கள் புயலால் பாதிக்கப்பட்டனவா என்றே ஐயமுறும்படியான முறையில் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல. நமது ராஜ்ய முதலமைச்சரும், எனைய அமைச்சர்களும், மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் ஸ்ரீ. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்களும் நேரில் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களை பார்வையிட்டு, மக்களை கண்டு பேசி, உடனடியாக தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. மேலும், மற்றொரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், புயலால் பாதிக்கப்பட்டு உடைந்த குளங்களை, வரிகளை எல்லாம் உடனடியாக மராமத்து செய்தது. அடுத்த வெள்ளாமை வரும்படியான நிலைமைக்கு, 1½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்து கால்வாய்களை சீர்படுத்தி, அதில் தீவிர கவனமும், முழு பொருப்பும் கொண்டு பணியாற்றிய அதிகாரிகளுக்கும், ஒத்துழைத்த மக்களுக்கும் இந்த சட்டசபை நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுவது அவசியமென்று கருதுகிறேன்.

அதோடு மோசமாக பாதிக்கப்பட்ட பிராந்தியங்களில் 5,000 வீடுகள் ஏழை ஹரிஜனங்களின் உபயோகத்திற்காகவும், மற்றும் இதர ஏழை மக்களின் உபயோகத்திற்காகவும், கட்டிக் கொடுக்க போடப்படும் திட்டம் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு அம்சமாகும். மேலும், இவ்வருடம் பருவ மழை சரியாக இருந்தால், மேட்டூர் நீர்தேக்கத்திலும், மற்றும் எந்தெந்த இடங்களில் தண்ணீர் தட்டு இருந்ததோ, அந்த இடங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டிருப்பதால் இனி வர இருக்கும் வருடம் சிறப்பான வருடமாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு இன்னுமொரு முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிந்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் அமுலாக்கப்படுகிற முதல் வருடத்தில் நாம் இருக்கிறோம். முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் மக்களுடைய உடனடிப் பிரச்னையான உணவு பிரச்னையை தீர்க்கவும், வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்கவும் வகுக்கப்பட்டது. அந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் வெற்றியாக முடிந்து இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களெல்லாம் மக்களுக்கு நல்லமுறையில் பயனளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வெளிநாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்துகொண்டிருந்த நாம், இப்போது உணவு உற்பத்தி பெருக்கின் காரணமாக அதை நிறுத்தி விட்டதோடு மட்டுமில்லாமல் சுயதேவை பூர்த்தியையும் அடைந்து விட்டோம். என்றாலும் நாம் உற்பத்தி செய்யும் 12-25 படியான உணவுப் பொருள்தரத்தில் சக்தி உடையதாக இல்லை. மற்றும் p.m. இங்குள்ள சாதாரண ஏழை கிராம மக்களுக்கு நல்ல வேலை கொடுப்பதற்கும், வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்தை நீக்குவதற்காகத்தான் இந்த 2-வது 5 ஆண்டுத் திட்டம். முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் பல வசதிகள் ஏற்பட்டது. 2-வது திட்டத்தை உருவாக்கி, அதாவது 2-வது 5 ஆண்டு திட்டத்தில், கிராம மக்கள் உழைப்பின் பயனை கிராம மக்களே அனுபவிக்கவேண்டும் என்ற முறையில் இந்தத் திட்டங்கள்

போடப்பட்டு இருக்கின்றன. அதாவது, முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் எவ்வளவு பயன் அடைந்தாலும் கூட, நமது அங்கத்தினர்கள் அல்லது வெளியில் இருப்பவர்களும் தவறுக பிரச்சாரம் செய்யும்படியான நிலைமையால் பல இடங்களில் மறைத்துக் கூறி, என்னவோ ஆபத்து வந்து விட்டதாகவும், இந்த திட்டங்கள் இல்லாவிட்டால் மிகவும் நல்லது, இதனால் ஏதோ நெருக்கடி ஏற்படும் என்ற முறையில் இரண்டாவது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றித் தப்பாகப் பிரசாரம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. முதலில், முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில், கோவை ஜில்லாவில், நாம் முடித்த ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வதானால், மேற் பவானித் திட்டம்தான் முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட திட்டம். அந்த திட்டத்தில் எவ்வளவு தூரம் செலவழித்து இருக்கிறார்கள் ? அரசாங்கம் எவ்வளவு வரி போட்டார்கள் ? மக்களிடமிருந்து எவ்வளவு வசூலித்து இருக்கின்றனர் என்பதைச் சரியாகச் சொல்லாமல் உண்மைகளை எல்லாம் மறைத்துப் பிரசாரம் செய்கின்றார்கள். அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதற்குத்தான் பிரசாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 10, 11 கோடி ரூபாய் செலவில் செய்யப்பட்டது இந்தக் கீழ் பவானித் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தில், அந்தப் பகுதி மக்கள், ஒரு சில பகுதி மக்கள், சுமார் 3 லட்சம் பேர்தான் பயன் அடைந்தார்கள். கோவை ஜில்லாவில் ஒரு லட்சம் பேர் பயன் அடைகிறார்கள். சில வேறு இடங்களில் உள்ள ஏழை பாட்டாளி மக்கள் வரி கொடுத்தார்கள். அந்த வரியைக் கொண்டு தான், 10 கோடி ரூபாய் செலவில், அணைகட்டி முடித்தார்கள். ஆனால் விரோதமான பிரசாரம் செய்கின்ற அங்கத்தினர்கள் என்ன சொல் கிறார்கள் என்றால், சர்க்கார் பணம் என்றால் தனிப்பட்ட பணம் என்று நினைத்துக்கொண்டு, அதிகமான வரியை, அக்ரமமான வரியைப் போடு கின்றனர் என்று சொல்கின்றனர். ஒரு திட்டம் போட்டால், முதலில் என்ன வருவாய் கிடைக்கும் என்று கவனிப்பது மிக மிக அவசியம். 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதென்றால், இராமநாதபுரம் ஜில்லா, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, சேலம் ஜில்லாக்களில் உள்ள ஏழை விவசாயி கள் கொடுக்கும்படியான வரிப்பணத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் கட்டப்பட்ட திட்டம், அதில் பயன் அடையும் மக்கள், அந்தப் பகுதியோடு மட்டுமல்லாமல், அண்டைப் பிரதேசங்களின் செளகரியத்தையும் கருதி, அனுபவிக்கும் மக்கள் கொஞ்சம் வரியைக் கொடுத்து அந்த திட்டத்தை உபயோகிக்கும்படி சர்க்கார் சொல்கிறார்களே தவிர, மக்களுக்குக் கஷ்டம் உண்டுபண்ணுவதற்காகவோ, மக்களிடம் இருந்து வரியைக் கசக்கிப் பிழிந்து எடுக்கின்றனர் என்று சொல்வதோ நல்லது அல்ல. பொதுமக்களிடம் கடன் வாங்கித் திட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். அந்தக் கஷ்டங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள மக்க ளிடம் பிரச்சாரம் செய்து, நல்லதொரு வழி காணுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமே தவிர, அவர்களிடத்தில் இருக்கும்படியான அதிருப்தி யைப் பெருக்கி, சில கஷ்டங்களை முதலீட்டாக வைத்து, வியாபாரமாக பிரச் சாரம் செய்வது அவ்வளவு உகந்தது அல்ல என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். லோயர் பவானி அணைத் திட்டம் நடந்திருக்கிறதில் 10, 11 கோடி ரூபாய் செலவு ஆகிவிட்டது. இரண்டு மூன்று வருஷமாகத் தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் விதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலை பிரகாரம், ஒரு பயிரை அடிப்படையாக வைத்து அந்தப் பயிரைச் சாகுபடி செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்கள். பருத்தி பேரரடால் மிகவும் நன்றாக விளையும் என்று நினைத்து, அந்த விதமாக நடத்த ஒரு லட்சம் ஏக்கராவில், பருத்தி போடவேண்டும் என்றும், பாக்கி ஒரு லட்சம் ஏக்கராவில் கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு முதலிய தானியங்களைப் பயிராக்கவேண்டும் என்றும், அப்போது உணவுப் பற்றாக்குறையாக இருந்த, பருத்தி மிகவும் அதிகமாகத் தேவையாயிருந்த காலத்தில், அந்தத் திட்டத்தில் போட்ட ஒரு பயிர்க் கட்டுப்பாட்டை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இப்போது நாளை டைவில், அந்தக் கஷ்டம் நீங்கியிருப்பதன் காரணமாக, சர்க்கார் ஹக்கமாக, இந்தப் பிரச்சனைகளை கவனமாக, கவனித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதில் போடப்பட்ட வரி மிகவும் அனுவசியம், அது மிகவும் அக்ரமம் என்று பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். அந்த நில வரியை ஏற்கும்படியான சமயத்தில், அந்நாட் பொறுக்குக் கமிட்டியில் யார் அங்கத்தி

னர்களாக இருந்தார்களோ, அப்போது யாரால் எகமானதாகத் திர்மானிக் கப்பட்டதோ, அவர்களே போய், அந்த நில வரியைப் போட்டது தப்பு என்று சொல்வது தான் மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அதில் போடப்பட்ட வரி, ஏற்கனவே பாசன வசதி உள்ள இடத்தில் இவ்வளவு வரி போடுகிறார்கள், இப்போது காங்கிரஸ் சர்க்கார் எவ்வளவு போடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, ஆனால் ஏற்கனவே பாசன வசதி உள்ள பூமியில், இதற்கு முதலீடு போடுவதற்கு எவ்வளவு பணம் வாங்கினார்கள்? மேட்டூர் அணை, காளிங்கராயன் கால்வாய் அணை, கொடிவேரி அணை, ஆகிய இந்த அணைத் திட்டங்களில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், 100-க்கு 10 சதத்துக்குக் குறைவில்லாமல் அங்கு வரும்படி வந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அவைகளால் நன்மை அடைகிறார் களோ அந்த அளவு வரி அதிகமாகப் போடப்படுகின்றது, அதில் வசதிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில், அரசாங்கம் மக்களிடமிருந்து கடன் 4 சதத்துக்கு வாங்கி, 10 கோடி ரூபாய் முதலீடு போடும்படியான நிலைமையில், குறைந்தது 40 லட்சம் ரூபாய் வட்டியாக, இந்த முதலீட்டுத் திட்டத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், இந்த நீர் தீர்வையைப்பற்றி குறை சொல்கின்றனர். 40 லட்சம் ரூபாய் வட்டி கொடுக்கிறது அரசாங்கம். அது யாருடைய பணமும் அல்ல, அது ஏழை விவசாயிகளுடைய வரியைத்தான் எடுத்துக் கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் 3 லட்சம் பேர் திட்டத்தால் பயன் பெறுகிறார்கள். அதிகமாக வசதி பெற்றுப் பயன் அடைகிற விவசாயிகளுக்கு தரளவுக்கு வரி போட வேண்டியது அவசியமாகும். இந்தக் கீழ்பவானித் திட்டத்தில், கொடி லேரி அணை, காளிங்கராயன் அணைகளுக்காக 4, 5 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கலாம். பாசன வசதியால் 3, 4 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் வருகின்றது. ஆனால் கீழ்பவாணி வாய்க்கால் பாசனத்தில் இப்போது 2, 3 வருஷமாக இதற்கென்று வரும்படி வந்ததா என்ன வென்றால், 6, 7 லட்சம் ரூபாய்கூட வருவாய் ஆக வரவில்லை. தண்டத் தீர்வை என்று சொல்கிறார்கள், தவறுமல் பயிர் செய்தால் தண்டத் தீர்வை போடுகின்றார்கள், சர்க்காரும் விவசாயிகளுக்கு சில வசதி செய்து இருக்கிறார்கள். கீழ்பவாணி திட்டத்தால் எவ்வித நன்மையும் எற்பட வில்லை என்று சொல்ல முடியாது. கோபிசெட்டிப்பாளையம் தாலூக்காவில் மட்டும் எவ்வளவு லாபம் வந்திருக்கிறது, மக்கள் அனுபவித்து இருக்கிறார் கள் என்று கோபி முனிசிபல் சேர்மன் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல சர்க்காரை எதிர்க்கும் நபர். பருத்தியினால் எவ் வளவு தூரம் லாபம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார். காமராஜ நாடார் அவர்கள் அங்கு வந்தபோது, காங்கிரஸ் மெம்பர் அல்ல, காங்கிரஸை எதிர்க்கும் மனிதர் கொடுத்த ஒரு புள்ளி விவரத்தை நான் சொல்கிறேன். "இந்தக் கீழ்ப்பவாணித் திட்டம் வந்ததால், கோபி செட்டிப்பாளையம் தாலூக்காவில் மட்டும் 1 கோடி ரூபாய் மதிப்பு உள்ள பருத்தி நமக்குத் தந்திருக்கிறது, இதில் லாபம் அடைந்திருக்கிறோம்" என்று சொல்கிறார். கீழ்பவாணித் திட்டம் போடப்பட்டதால், கோபியில் மட்டும் 30, 35 ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதால், இது உண்டானால் பூரா திட்டமான 2 லட்சத்து 16 ஆயிரம் ஏக்கராவில் எவ்வளவு தூரம் பேர்கள் பயன் அடைவர் ? பருத்தியால் மட்டும் ஒரு கோடி ரூபாய் வரவு வந்து இருக்கிறது என்று எங்களுக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்பவர், அந்த முனிவிபல் சேர்மன் அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்திருக்கி றார்கள். ஆகவே, அந்தக் கணக்குகளைக் கவனித்துப் பார்ப்போமானால், பருத்தியில் மட்டும் இவ்வளவு தூரம் லாபம் வருமேயானால், வரும்படி வருமானால், 25, 30 லட்சம் ரூபாய் என்று வரி போட்டால், அது மற்றவர்களின் நலனுக்கும் மிக நல்லது. ஒரு லட்சம் ஏக்கராவில் போடும் பருத்தியின் லாபத்துக்கு தக்க வரி போடப்படுகிறது. அடுத்தப் படியாக தீர்வை பற்றி தப்புப் பிரச்சாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வேய் வரி, பிசாசு வரி என்று சொல்கிறார்கள் நீர் அபிவிருத்தி வரி சென்னை சர்க்காரால் விதிக்கப்பட்ட வரியல்ல. அது இந்திய சர்க்காரின் கொள்கை. இதில் மற்ற மற்றப் பகுதியினர், இத்திட்டங்களை உபயோகிக் கும்படியான வேறு பகுதி மக்கள், 4-ல் 1 பங்கு முதலீட்டில் கொடுக்க

12-35 p.m.

வேண்டும். இது இந்திய சர்க்காருடைய கொள்கையாகும். இது மிகவும் நியாயம் என்று தான் நாங்கள் கருதுகிறோமே தவிர வேறு ஒன்றுமே கிடையாது. வரி கொடுக்க வேண்டாமென்றால் எல்லோரும் சந்தோஷந் தான் படுவார்கள். லாபம் வந்தால் யாரும் வேண்டாமென்று சொல்ல மாட்டார்கள் அல்லவா? போடப்பட்டு வசூலிக்கப்பட்ட வரி மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயன்படுகிறதா அல்லது வேறு இடத்திலே வீணுகப் போகிறதா என்றுதான் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சர்க்காருடைய கொள்கையினால் மக்களுக்கு நன்மை உண்டா இல்லையா என்று பார்த்தால், உதாரணமாக மதுவிலக்குத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கீழ்பவாணி அணைக்கட்டுத் திட்டப் பகுதியில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் ஒரு வருஷத்திற்கு மணியார்டர் மூலமாக தங்களுடைய சுற்றத்தாருக்கு அனுப்பியுள்ள தொகை இருபது லட்சம் ரூபாய் என்று தபாலாபீசிலிருந்து தெரிகிறது. தாங்கள் செலவு செய்தது போக அவ்வளவு தொகை அவர்கள் மதுவிலக்குத் திட்டத்தின் காரண மாக மிச்சம் செய்ய முடிந்திருக்கிறது. மதுவிலக்குத் திட்டம் இல்லா விட்டால் இவ்வளவு தொகையும் கள்ளுக் கடைக்கும், உடம்பையும், அறிவையும் கெடுத்துக்கொள்வதற்கு போயிருக்குமே தவிர மக்கள் சுபீட்ச மாக, நல்ல முறையிலே இருந்திருக்க முடியாது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எதோ ஒரு சில இடங்களில் தவறுகப் போவதினால் கொள்கையே தவறிவிட்டது என்று சொல்லிவிட முடியாது.

வட நாட்டிலே ஏராளமாகச் செலவு செய்துவிட்டார்கள், தென்னாட்டிலே ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ற தவறான பிரசாரமும் நடக்கிறது. எந்த இடத்திலே குறைந்த செலவிலே அதிக விஸ்தீரணத்திற்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமோ அங்குதான் திட்டங்களை எடுத்து நடத்த முடியும். எங்கெங்கே தண்ணீர் வசதி அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கு தான் அதிகப்படியான திட்டங்களை எடுத்து குறைந்த செலவில் நடத்த முடிகிறது. வட நாட்டிலுள்ள பக்ரா நங்கல் திட்டத்தை நான் பார்க்கும் படியான வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பக்ரா நங்கல் திட்டம் இந்தியாவிலேயே மிகவும் சிறந்த திட்டம். உலகத்திலேயே இருக்கும்படியான மிகப் பெரிய திட்டங்களில் இரண்டாவதாக பக்ரா நங்கல் திட்டம் விளங்குகிறது. அதற்குச் செலவழிக்கும்படியான தொகை 150 கோடி ரூபாய். தென்னிந் தியாவிலுள்ள திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், கீழ்பவாணித் திட்டத்திற்கு பத்து கோடி ரூபாய் செலவழித்து இரண்டு லட்சம் எக்கருக்கு பாசன வசதி கிடைக்கிறது. அதுவும் தோட்டக் கால் பயிர் சாகுபடி செய்வதற்கு வருஷத்திற்கு ஐந்து மாதங்களுக்குத் தான் தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆனால், 150 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் பட்ட பக்ரா நங்கல் திட்டத்தின்மூலம் 80 லட்சம் எக்கருக்கு வருஷத்தில் 9 மாதத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. கீழ்பவாணித் திட்டத்தின் அடிப் படையில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் பக்ரா நங்கல் திட்டத்திற்கு 40 புங்கு செலவு ஆகும். அதாவது சுமார் 400 கோடி ரூபாய் போட்டு கட்டுவதாக இருந்தால்தான் முடியும். அதுமாத்திரமல்ல. பக்ரா நங்கல் திட்டத்தில் பத்து லட்சம் கிலோவாட் மின்சாரம் தயாரிப்பதற்கு ஆகும் செலவும் இந்த 150 கோடி ரூபாய்க்குள் அடங்கியிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலே மட்டும் மூன்று லட்சம் கிலோவாட்டுகள் வசதி ஏற்படுவதற்கு 35 கோடி ரூபாய் முதலீடு போட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தில் 1½ லட்சம் கிலோவாட்டுகளுக்கு 35 கோடி ரூபாய் முதலீடு போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. வட நாடு, தென்னாடு என்று பேதம் இல்லாமல், இந்தியா தேசம் முழுவதும் ஒன்று என்ற கண் ணோட்டத்தில் பிரச்னைகளைப் பார்க்கவேண்டும். இந்தியா தேசத்தில் எந்த ஒரு பகுதியில் எந்த திட்டம் போட்டாலும் மற்ற பகுதியினருக்கும் அதனால் பலன் ஏற்படும். எங்கெங்கு குறைந்த செலவில் அதிக பலன் கிடைக்குமோ அங்கெல்லாம் திட்டங்களை எடுத்து நடத்தவேண்டும். நமது ராஜ்யத்திலுள்ள திட்டங்களுக்கு 90 கோடி ரூபாய் வரை இந்திய சர்க்கார் கடனுக அளித்திருக் கிறார்கள். நெய்வேலித் திட்டத்தை 60 கோடி ரூபாய் செலவில் எடுத்து

நடத்தப்போகிறார்கள். இப்படியிருக்கும்போது வட நாடு, தென்னாடு என்று பேதப்படுத்தி வீண் பிரசாரம் செய்வதைவிட உண்மை நிலையை தெரிந்து பேசுவது நல்லது. ரஷ்யாவிலிருந்து உதவி அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள் என்றும், ஆனால் இங்கிருப்பவர்கள் வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்று சிலர் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் சொல்லி மக் களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள்.

சேலத்தில் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக் கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்கும்போது பேச்சளவிலே மக்களை ஒரு சிலர் ஏமாற்றுமல் புள்ளி விவரத்தையும் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். தென்னாட்டினர்கள் அறிவாளிகள் என்று சொல்லிக்கொள் கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது வடநாட்டினர் தென் நாட்டினரை ஏமாற்று கிறார்கள் என்றால் அதில் என்ன உண்மை இருக்க முடியும்? தென் நாட்டினர் வடநாட்டினருக்கு என் பயந்து போய்விடுவார்கள்? அப்படிச் சிலர் சொல்வதை எப்படி நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? அறிவாளி களாக இருக்கும் தென் நாட்டவர்கள் வடநாட்டினருக்கு பயந்து இருக்கவே முடியாது. இங்கிருக்கும் பிரதிநிதிகள் மேல் இடத்திற்குச் சென்று, சென்னை மாகாணத்திற்குச் சேரவேண்டிய தொகையைப் பெற்றிருக்கிறார் கள். இனியும் பெறுவார்கள். அதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

ஆங்கில அரசாங்கம் நம் நாட்டை ஆண்டு வந்த காலத்திலே பட்டணப் பகுதிகளிலேதான் திட்டங்கள் எடுத்து நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தன. ஆனால், சுதந்திர சர்க்கார் ஏற்பட்டு, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுக்கப்பட்ட போது கிராமங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய ரோடு வசதிகள் போன்ற இன்னும் அநேக வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், சமூக நலத் திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களெல்லாம் கொண்டு வந்தார்கள். இத்திட்டங்களிலே மக்கள் நல்ல முறையிலே உற்சாகமாக ஒத்துழைப்பு தந்துவந்ததன் காரணமாக, கிராமங்களிலே புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதென் றால் அது மிகையாகாது. கிராமத்திலே மக்கள் வெகு ஊக்கமாக திட்டங் களை நிறைவேற்ற ஒத்துழைப்பு தந்துவருகிறார்கள். குடிதண்ணீர் திட்டங் களுக்காக 'ஓவர்ஹெட் டாங்குகள்' கட்டப்பட்டு, கிராமக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அநேக கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக் கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் கிராம மக்களிடையே புத்துணர்ச்சி ஏற் பட்டிருக்கிறது. கிராம அபிவிருத்திக்காக சர்க்கார் ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக கிராம மக்கள் தங்களுடைய பணத்தையும் உழைப்பையும் கொடுத்து உதவ முன்வருகிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சமாகும். ஸ்தல அபிவிருத்திக்காக 150 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருப்பது கிராம மக்களிடையே புத்துணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவதற்கு மிகவும் நல்ல முறையில் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

திட்டங்களினால் விவசாய மக்கள் பயன் பெறவேண்டுமானால், புதிய புதிய விவசாய முறைகளை கையாண்டு மக்கள் பயன்பெறவேண்டுமானால், அதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக மக்களின் கையிலே ரொக்க வசதி ஏற்பட வேண்டியதவசியம். அதற்காக கிராமாந்திரங்களில் கடன் வசதி (rural credit)-க்காக சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களிலே ஒரு எக்கருக்கு ரூ. 200 சாகுபடிச் செலவாகுமென்றால், சர்க்கார் 25 சத விகிதம் கணக்குப்படி, ரூ. 50 கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஒரு சில இடங்களில் intensive cultivation முறையில் பூராச் செலவையுமே சர்க்கார் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுத்து வருவது வரவேற்கத்தகுந்த விஷயம். கிராம மக்கள் விவசாயத் தொழிலைச் செய்யும்படியான காலத்திலே கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாக வேண்டிய பண உதவியைச் செய்து, தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்கு வதற்கு வழி செய்தால் கிராம மக்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கு சௌகரிய மாக இருக்கும். கிராம மக்களின் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே ஏழை நடுத்தர

விவசாயிகளையும் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, அவர்களிடத்திலும் பொறுப்பைக் கொடுத்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டிய முறை மிகவும் நல்லது. ஆனால், சிலசமயங்களிலே சிவப்பு நாடா முறையினால் காலாகாலத்தில் பணம் கிடைப்பதில்லை. காலாகாலத்தில் உரம் வாங்க பணம் கிடைக்காமல் திட்டங்களெல்லாம் பல சந்தர்ப்பங்களிலே தவறி விடுகின்றன. ஆகவே, சர்க்காருடைய உதவியானது உரிய காலத்திலே, தேவையான சமயத்திலே கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் மிக மிக அவசியம் செய்து கொடுத்தாகவேண்டும்.

மின்சார வசதியைப் பொறுத்தமட்டில் நமது சென்னை ராஜ்யம் மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறது. இந்தியா பூராவி லுள்ள 7,000 கிராமங்களில், நமது ராஜ்யத்தில் மட்டும் 3,500 கிராமங்களில் விஸ்தரிப்பு நடந்திருக்கிறது. அது மறுக்க முடியாத விஷயம். அப்படியிருக்கும்போது நமது ராஜ்யத்தைப் பார்த்து வடநாட்டவர்கள் பொருமைப்படமாட்டார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். ஆகவே, வடநாடு. தென்னாடு என்று பிரித்துப் பேசுவதில் அர்த்தம் இல்லை. 3,500 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், இங்கு இருக்கும்படியான மக்கள் நல்ல முறையிலே மின்சாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று கருதவேண்டும்.

முப்பது ஆயிரம் இணறுகளில் மின்சார பம்புசெட்டுகளை நமது ராஜ்யத்தில் விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இருபது ஆயிரம் இணறுகளுக்கு மின்சார பம்புசெட்டுகள் தேவை இருப்பதாக பிரதம இன்ஜினீர் (மின்சாரம்) ரிபோர்ட்டிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குந்தா திட்டம் போன்ற பெரிய திட்டங்களெல்லாம் இல்லாவிட்டாலுங்கூட மிகவும் உபயோகப்படக்கூடிய முறையிலே சென்னை ராஜ்ய விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆறுயிரம் மின்சார பம்புசெட்டுகள் வைப்பது அதற்கு அடுத்த திட்டத்திலே இருக்கிறது. எவ்வளவு தூரம் இந்தத் திட்டத்தைச் செய்தாலுங்கூட மிகவும் நல்ல முறையிலே இம்மாதிரி திட்டங்கள் நடைபெறுவதற்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி திட்டங்கள் போடுவதிலே பொதுமக்களோடு வியாபாரிகள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான பொருள்களை சப்ளை செய்வதற்கு வியாபாரிகள் அனுசரணையாக இருந்தால்தான் திட்டங்கள் வெற்றிபெற முடியும். அதிகமான பம்புசெட்டுகளை விவசாயிகள் வைத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய மின்சார வசதியை சர்க்கார் செய்துகொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லும்போதே வியாபாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், மோட்டார்களின் விலைகளையும், ஸ்விச் ஸ்டார்ட்டர்களின் விலைகளையும் ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக ஏற்றிவிட்டார்கள். தங்களுடைய சுய லாபத்தை மட்டுமே வியாபாரிகள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களேயொழிய தேசத்தின் மொத்த அபிவிருத்தியில் கண்ணோட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எப்படியாவது தாங்கள் லாபம் அடைந்துவிடவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மின்சார மோட்டார்கள், ஸ்விச் ஸ்டார்ட்டர்களெல்லாம் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்காமற் போய்விடுகிறது. அதனால், விவசாயம் தடைப்பட்டுவிடும். ஆகவே, நியாயமான லாபத்தை மட்டும் அடைந்து, நாட்டின் அபிவிருத்தியில் வியாபாரிகளும் பங்குகொள்ளவேண்டிய முறையைச் செய்யவேண்டும்.

12.45 p.m. பரீக்ஷார்த்தமான நிலையிலே இருந்த நெய்வேலி திட்டம் இப்பொழுது நிச்சயமான ஒரு நல்ல முறையிலே உருவாகியிருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் தன் உரையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதனால் அதோடு சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களெல்லாம் மிகவும் அபிவிருத்தி அடையும். விவசாயத்துக்கு மிக மிக முக்கியமான தழைச் சத்து அதிகமாக இருக்கும் அமோனியம் சல்பேட்டு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். அறுபது கோடி ரூபாய் முதலீடு போடும் பட்சத்தில் இந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் படியான மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு அதிகரிக்கும். விவசாயத் துறையிலே பெரும் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு இதுபோன்ற திட்டங்கள் உதவியாக இருக்கும். இதனால் நமது சென்னை மாகாண அமைப்பில் கூட மாறுதல் ஏற்பட்டுவிடலாம்.

பரீக்ஷார்த்த திட்டங்களை எல்லா இடங்களிலும் மேற்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம். என் தொகுதியிலே வாணிப்புத்தூரிலே இடைக்காஞ்சி என்ற மலை இருக்கிறது. அங்கே இரும்புக் கனி பொருள்கள் 100-க்கு 90 சத விகிதம் கிடைப்பதாக நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். உலகத்திலேயே இம்மாதிரி இல்லை. மற்ற இடங்களில் 100-க்கு 60 சத விகிதம்தான் கனி பொருள்கள் கிடைக்கும். இம்மாதிரி சோதனைகள் செய்யப்படாமல் இருக்கும் இடங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் உடனடியாக சோதனை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் அலுமினிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த இருப்பது ஒரு மிகவும் நல்ல அம்சம். அது நீண்ட நாளாக எதிர்பார்த்த விஷயமாதலால் அதை உடனடியாக காரியத்திலே செய்துகாட்ட வேண்டும். இம்மாதிரி கனரகத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

சிறு கைத்தொழில் விஷயமாக கிண்டி, விருதுநகர், ஈரோடு முதலிய இடங்களில் இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்கள் அமைக்கப்படுவதாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிறு கைத்தொழில்கள் பெருகுவது மிக மிக அவசியம். கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய தச்சர்கள், கொல்லர்களுக்கு இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம். சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் குறைந்த வேலையிலே தங்கள் காரியங்களை முடித்துக்கொள்வதற்கும், தொழிலாளிகள் சீக்கிரமாக அதிகமாக சம்பாதிப்பதற்கும் இது ஒரு வழியாக இருக்கும். இயந்திரங்களை உபயோகப்படுத்தாதன் காரணமாக ஒன்றுக்கு நான்கு பங்கு கூலி கொடுக்காமல் விவசாயிகள் வேண்டிய சமயத்தில் நல்ல பலனை அடைய முடியும். கைத்தொழில் எஸ்டேட்கள் சிறு கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு கிராமத் தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு அளிக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது சபையின் முன் விவாதத்தில் இருக்கும் கவர்னர் அவர்களின் உரையில் சொல்லப்பட்டுள்ள சர்க்கார் கொள்கைகளை மக்களிடையே நன்றாகப் பரப்பி நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து தேச மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்தால்தான், எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நாம் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். நடைமுறையிலே ஏதாவது தவறுகள் இருந்தால் நாம் அதைத் திருத்திக்கொள்ளலாம். சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள், இருப்பதை மறைத்து மக்களிடையே வீண் பிரசாரம் செய்து அதிருப்தியையும் சங்கடமான நிலைமையையும் உண்டாக்கி வேறு வழியிலே அரசியல் சூதாட்டத்தில் இறங்காமல், மக்களுடைய நன்மைக்காகவே நல்ல முறையிலே திட்டங்களை கொண்டு வருவதற்கும், அவைகளை அமுலாக்குவதற்கும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும், நாம் எனைய மாகாணங்களுக்கு இது விஷயத்தில் வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்குப் பேச அவகாசம் அளித்த கனம் சபாநாயகருக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

SRI R. M. PALANIAPPAN : Sir, I second the motion moved by hon. Member Sri P. G. Karuthiruman.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

" That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 8th August 1956."

12-48 p.m. **SRI R. M. PALANIAPPAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களின் தீர்மானத்தை ஆமோதித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்துள்ளேன். முதலில் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் நமது மலையாள கன்னட சகோதர அங்கத்தினர்கள் நமது மாகாணத்தை விட்டுப் போகப் போகிறதைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராயிருந்தாலும், நாம் அவர்களிடையே ஐந்து வருஷ காலமாக ஒரு நல்ல சுமுகமான சூழ் நிலையில் பழகி வந்திருக்கிறோம். ஆதலால், அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் போகிறார்களே என்ற வருத்தம் நமக்கு ஒரு பக்கம் இருக்கத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் இந்தச் சட்ட சபையின் தமிழ் அங்கத்தினர்களின் ஆசியோடு செல்கிறார்கள். புதிதாகத் தோன்றவிருக்கும் அந்த மாகாணத்தில் பலவிதமான பிரச்னைகள் எற்படலாம். நாட்டினுடைய நலனை நன்முக கவனித்து அவர்கள் தேச சேவை செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிரிந்து போகக்கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவர்களுடைய உரிமைகளுக்குப் பாதகமில்லாமல் அவர்களுக்கு எல்லா சலுகைகளும் அளிக்கப்படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். பிரிந்து போகக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி கொஞ்ச நாளாக சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இம்மாதிரி கவர்னர் அவர்கள் உறுதி கூறியிருப்பது அவர்களுக்கு மிகவும் மன நிம்மதி அளிக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நம்முடைய மாகாணத்தோடு புதிதாக இணைக்கப்படும் திருவாங்கூர்-கொச்சியைச் சேர்ந்த ஐந்து தாலுகாக்கள் பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டு மக்கள் அவர்களை மகிழ்ச்சியுடனும் ஆதரவுடனும் வரவேற்பார்கள். புதுக்கோட்டையிலிருந்து வந்திருக்கிற பிரதிநிதியாகிய நான் இதை முக்கியமாக வரவேற்கிறேன். புதுக்கோட்டையை ஒரு ஜில்லா தலைமை ஸ்தானமாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது "ஐந்து தாலுகாக்கள் நம்முடன் சேரும் காலத்தில் ஜில்லாக்களையெல்லாம் மாற்றி அமைக்கவேண்டிய ஒரு சூழ் நிலை ஏற்படும். அந்த சமயத்தில் நான் புதுக்கோட்டையை மனதில் வைத்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில் புதுக்கோட்டையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதை ஒரு ஜில்லாத் தலைமை நகரமாக ஆக்குவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறன்.

அடுத்தபடியாக, நமது மாகாணத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிர்வாகத்தை தமிழிலே கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையெல்லாம் சர்க்கார் செய்து வருவதாக கவர்னர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. அதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் தமிழை படிப்படியாகத்தான் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். நாம் இப்பொழுது 2, 3 ஜில்லாக்களிலே தமிழிலே பரீக்ஷார்த்தமாக நிர்வாகம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதில் எந்த விதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நன்முகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். மற்ற மொழிகள் பேசக்கூடிய மக்களும் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையையும் நன்முக சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவர்களுக்கு பாதகம் விளைவிக்காத வகையில் நிர்வாகத்தை தமிழில் படிப்படியாகக் கொண்டுவர வேண்டும். இந்த விஷயத்தை யோசித்து படிப்படியாக தமிழில் நிர்வாகத்தைக் கொண்டு வந்தால் அது நன்முக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் பிரஸ்தாபித்தார்கள். புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம், தஞ்சை போன்ற புயலால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் சர்க்கார் உடனடியாக எடுத்துக் கொண்ட நிவாரண நடவடிக்கைகளை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த இடங்களிலே கலெக்டர், சப்-கலெக்டர் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் சைகிளிலும் கால்நடையாகவும் சென்று மக்களுக்கு வேண்டிய உணவு

வசதிகளை துரிதமாக செய்து கொடுத்தார்கள். கிராமங்களில் போக்கு வரத்து எற்படுவதற்கு ரோடுகளை சீர்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுத்தார்கள். தமிழ் நாட்டு மக்கள் அந்த உதவியை என்றும் மறக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கடன் வசதி அளிப்பதை இன்னும் கொஞ்ச காலத்துக்கு சர்க்கார் நீடித்தால் அது மிகவும் நன்முக இருக்கும்.

மேட்டூர் நீர் தேக்கத்தில் தண்ணீர் நிறைய இருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. சென்ற வருஷம் மாதிரி தமிழ் நாட்டில் புயல் ஒன்றுமில்லாமல் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்று நாம் கடவுளை பிரார்த்திப்போம்.

அடுத்தபடியாக ஒரு மூன விற்பனை வரியைப்பற்றி நமது கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி யாருமே ஒன்றும் குறை சொல்ல முடியாது. அதை வரவேற்க வேண்டியதுதான். இப்பொழுது எட்டு சாமான்களுக்கு அந்த மாதிரி வரி போடப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அவைகள்மீது இம்மாதிரியான வரியை விதித்து சோதனை செய்த பிறகு பாக்கியுள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்குமே ஒரு மூன விற்பனை வரி விதிக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். 12-5 p.m

அடுத்தபடியாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த ஐந்து வருட காலத்திற்குள் நாட்டின் வருமானம் கால் பங்கு கூடுதலாகும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். இந்தத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு சிக்கனமாகச் செலவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சிக்கனமாகச் செலவு செய்து திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு வேண்டியவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்குப் பல இடங்களில் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நானூறு விதைப் பண்ணைகள் திறக்கப் போகிறார்கள் என்றும், அவைகளிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு விதைகள் முதலியன வழங்கப் போகிறார்கள் என்றும் சொல்லியிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு விதைகள் கொடுத்துதவும் விஷயத்தில், ஜனங்களுக்கு நன்முக விஷயம் தெரியும்படியாக 'போஸ்டர்'கள் ஒட்டியோ பத்திரிகைகளில் அறிவித்தோ விளம்பரம் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயிகள் அந்தப் பண்ணைகளுக்குப் போய் விதைகளை வாங்கிக்கொள்வார்கள். ஆகவே இது விஷயமாக சர்க்கார் போதிய விளம்பரம் செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது பிரதேசத்திலுள்ள திட்டங்களைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளில் மலம்புழாத் திட்டம் அனேகமாக முடிந்துவிட்டது. மணிமுத்தாறு திட்டம் முடியப்போகிறது. கட்டளை, புள்ளம்பாடி திட்டங்களை சீக்கிரம் எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் வரவேற்கத் தகுந்தவைதான். தமிழ் நாடு தனியாகப் பிரிந்துவிட்டால் தண்ணீர் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். ஆகவே இன்னும் எந்த எந்தத் திட்டங்களில் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுவர முடியுமோ அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் நன்முக ஆராய்ந்து சர்க்கார் வேண்டியதைச் செய்வார்கள் என்று ஜனங்கள் எல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக நெய்வேலித் திட்ட விஷயத்தில், ஓரளவு மேலேயிருந்த தண்ணீரை மேலே கொண்டுவந்து, திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நிலைமையை எற்படுத்தியதற்காக ஜனங்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். தண்ணீரை அப்படி எடுத்து நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்த முடியுமா என்று ஏற்கெனவே சந்தேகம் இருந்தது. இப்போது அது சரியாக வந்துவிட்டது குறித்து ஜனங்கள் மிகவும் சந்தோஷ மடைகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் எற்படுத்தக்கூடிய மின்சார்த் தொழிலாலும் இதர சிறிய தொழில்களாலும் சுற்றியுள்ள மக்கள் பயனடையும்படி செய்வதற்காக சர்க்கார் அவர்களுக்குக் கடன் உதவியும் வேண்டிய ஆதரவும் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் அவ்விதம் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[Sri R. M. Palaniappan] [9th August 1956

அடுத்தபடியாக தொழில் பயிற்சி நிலையங்களை நான்கு இடத்தில் திறந்திருக்கிறார்கள். தொழில் பள்ளிகளை, இப்போது கட்டிடம் கட்டாத தினுல், வாடகை கட்டிடங்களில் நடத்துகிறார்கள். இந்தப் பயிற்சியின் பலன்களை நன்முக ஆராய்ந்து பெரிய பெரிய ஊர்களிலெல்லாம் இந்த மாதிரிப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்த சர்க்கார் அடுத்த வருஷங்களில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது கல்வித் திட்டம் புதிதாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டியதைப் பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு கமிட்டியும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே எத்தனையோ கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டன. இந்தக் கமிட்டியும் அவைகளைப் போல இல்லாமல் சீக்கிரமாகவே ஏதாவது ஒரு நல்ல திட்டத்தை சர்க்காரிடம் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் அதை உடனடியாக நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும். நாம் புதிது புதிதாகத் தொழில்களை நிறுவி வருகிறோம். நாட்டின் மூன்னேற்றம் வெகு சீக்கிரமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்போதிலிருந்தே நல்ல கல்வியளித்து நாட்டின் குழந்தைகளைத் தயார் செய்தால்தான் பதினைந்து அல்லது இருபது வருடங்களிலாவது நம்முடைய குழந்தைகள் நல்ல நிலைமைக்கு வந்து நாட்டிற்குப் பயன்படக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

என்னுடைய தோழ அங்கத்தினர்களை யெல்லாம் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri C. KANDASAMY :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கம் சம்பந்தமாக சில அபிப்பிராயங்களை நான் இப்போது பொதுப்படையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரசங்கத்தைப் பூராவும் நன்முகப் படித்துப் பார்க்கக்கூடிய காலத்தில், நாட்டிலுள்ள குடிமக்களுடைய யதார்த்த நிலைமையைக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளாமல் அரசாங்கம் செய்திருக்கக் கூடிய அல்லது செய்யப்போகிற சில காரியங்களைப்பற்றி மேலெழுந்த வாரியாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு புள்ளி விவரத்தைப் போலத்தான் அந்தப் பிரசங்கம் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். நான் ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்முல், எந்த ராஜ்யமும் அந்த ராஜ்ய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தில் என்ன மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கணிப்பதைக் கொண்டுதான் அந்த ராஜ்யத்தில் நடந்திருக்கும் வேலைகளையும் அங்கு நடந்த ஆட்சியையும் மதிப்பிட முடியும் என்பது அரசியல் சாஸ்திரம். அப்படிப் பார்க்கும்போது கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கம் மேலெழுந்த வாரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று கூறுகிறேன்.

முதலில் மொழிவாரி ராஜ்ய அமைப்பின்படி இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மாறுதலைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் மாநிலம் சீக்கிரம் அமையப்போவது குறித்து நாங்கள் எல்லோரும் பெருமிதமடைகிறோம்; அதை வரவேற்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. நமது நாட்டிலுள்ள பல்வேறு பாஷை பேசக்கூடிய மக்களும் எந்த ஒரு ஜனநாயக லட்சியத்திற்காகப் போராடினர்களோ, அந்த லட்சியம் பூர்த்தியாவதற்கான மொழிவழி ராஜ்யங்கள் வெற்றிகரமாக ஏற்படப் போவதுபற்றி கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அதோடுகூட இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆட்சியாளர்களிடத்தில் தயக்கம் இருப்பது, முதலாவதாகச் செய்த தீர்மானத்தை ஒத்தி வைக்கலாமா என்று யோசிப்பது முதலியவற்றை யெல்லாம் குறித்து வருத்தப்படுகிறேன். பெரிய பல மொழி ராஜ்யங்களை ஏற்படுத்துவதை எதிர்த்து நேற்றைய தினம் அஹமதாபாதில் நடந்திருக்கும் சம்பவம் இந்த பன்மொழி ராஜ்ய அமைப்பு யோசனைக்கு இருக்கும் எதிர்ப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

தமிழ்நாடு வரப்போகிறது என்பதால் தமிழ்நாட்டை பலப்படுத்துவதற்கும், தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவருவதற்கும் நாங்கள் எல்லோரும் பாடுபடுவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

9th August 1956] [Sri C. Kandasamy]

படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவர முடியும். இது தமிழை பலப்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதையும் பொருத்திருக்கிறது. அதற்கான வகையில் அரசாங்கத்தார் செயலாற்றுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புயல் நிவாரணத்திற்காக அரசாங்கம் துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். புயல் நிவாரண விஷயத்தில், ரூ. 3 கோடி கடன் கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். ஆனல் இதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், தஞ்சை ஜில்லாவிலும், ராமனுதபுரம் ஜில்லாவிலும் கடன் கொடுப்பதில் பாரபட்சம் காட்டப்படுவதாகப் புகார்கள் செய்யப்படுகின்றன. சில பிரதேசங்களில் மேலெழுந்தவாரியாகச் சிலருக்குக் கடன் கொடுக்கப் படுகிறது. சில பிரதேசங்களில் அங்குள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களின் செல்வாக்கை வைத்துக்கொண்டு ஏதோ காங்கிரஸ் பிரசாரத்திற்குப் பணம் கொடுப்பதுபோல் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் ஆட்சியிலிருக்கும்போது கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களை அநியாயமாகப் பயன் படுத்திக் கொள்வதானது ஜனநாயக ஆட்சிக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய செய்கை என்பதை எடுத்துக்காட்ட நான் விரும்புகிறேன். இங்குள்ள மந்திரிகளோ அல்லது பொறுப்பிலுள்ளவர்களோ இம்மாதிரி செய்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனல் இத்தகைய செய்கைகள் நடக்கின்றன என்பதை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர நான் விரும்புகிறேன். பாரபட்சமற்ற முறையில் கடன் கொடுக்கப் படுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்க வேண்டும். இத்தகைய செய்கைகள் மீண்டும் நடக்காதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு மாத காலம் நிவாரண கடன்கள் கொடுக்கப்படும் அவகாசம் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் தெரிந்து கொண்டேன். குறித்த காலத்தில் அவதிப்படும் பகுதிகளுக்கு இந்த கடன் தொகை போய் சேரும் என்பதற்கு உத்திரவாதம் ஏற்படுத்த சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகளை இனிமேலாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1-05 p.m.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் முத்துப்பேட்டை, பட்டுக்கோட்டை ரோடுக்கு இடையே உள்ள பாலம் புயலின் போது இடிந்து விட்டது. இந்த பாலம் மிகவும் கேந்திர முக்யவத்துவம் வாய்ந்தது. இது இடிந்து போனபிறகு 10 ஆயிரம் ரூபாய் கண்டிராக்டில் தாற்காலிகமாக போடப்பட்ட அணையானது தண்ணீர் வந்தவுடன் அடித்துக் கொண்டு போகப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாலத்தை சீக்கிரம் போட ஏற்பாடு செய்வதன்மூலம், பட்டுக்கோட்டை தாலூக்காவுக்கும், திருத்துறைப்பூண்டி தாலூக்காவுக்கும் இருக்கக்கூடிய போக்குவரத்து சாதனம் துண்டிக்கப் பட்டிருப்பது நீங்குவதுடன், சரக்குகள் போவதற்கு வசதி சீக்கிரம் ஏற்படும். ஆகவே சர்க்கார் இந்த வகையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விலைவாசிகள் ஏற்றத்தைப்பற்றி கவர்னருடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது சரியல்ல. அது உள்ள நிலைமையை மிகவும் குறைத்து மதிப்பிடுகிற முறையில் இருக்கிறது. விலைவாசிகள் ஏறுமுகம் தென்படுகிறது **(Tending to rise)** என்றும், நியாய விலைக்கடைகள் **"Vulnerable areas"** தாக்குதலுக்கு இலக்காகி இருக்கக்கூடிய இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இதன் காரணமாக **"Steadying effects"** ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வார்த்தைகளை வைத்துப்பார்க்கும்போது, விலைவாசி ஏற்றத்தால் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய பெரிய நெருக்கடியை குறைத்து மதிப்பிட்டுருக்கிறார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். சில மாதங்களாக எல்லா பொருள்களின் விலையும் 30 முதல் 50 சத விகிதம் வரை ஏறியிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. காலையில் விவாதத்தின்போது, அரிசி விலை ஏற்றத்தோடு, எல்லா சரக்குகளின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. தஞ்சையை எடுத்துக்கொண்டால் இன்று நெல், கலம் 10 ரூபாய் வரை

விற்கிறது. கலம் 9½ ரூபாய் விற்கிறது என்று பத்திரிக்கையில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற விலையை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, 50 சத விகிதம் விலை வாசி ஏறியிருப்பது நன்கு தெரிகிறது. நகர புறங்களில் மட்டுமல்ல, கிராமப்புறங்களிலும்கூட வேலையில்லாமல் திண்டாடும் மக்கள் அதிகரித்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. மேலும், இன்றைய தினம் குறிப்பாக நில பாத்தியதை முறை என்பதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, நிலப்பிரபுத்துவத்தின் ஆதிக்கம் ஒங்கியிருப்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, நகரப்புரத்தை சார்ந்த தொழிலாளிகள், வேலைகளில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல, கிராமத்தில் உள்ள ஏழை விவசாயிகள், குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள், விவசாய கூலிகள் இன்னும் கிராமத்தில் இருக்கிற இதர தொழிலாளிகள் எல்லோரும் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டிய மக்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த விலைவாசி ஏற்றப்பிரச்சினை நமது ராஜ்யம் பூராவும் நெருக்கடியை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிற ஒரு முக்கிய பிரச்சினை.

விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்மூலம் உற்பத்தி ஓரளவு பெருகியிருக்கிறது என்பதை மறுக்காமல் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். உற்பத்தி 18 சத விகிதம் பெருகியிருக்கிறது உண்மைதான். அப்படியிருந்தும்கூட இன்றைய தினம் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படுகிற அளவுக்கு விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. சர்க்கார் இதுவரை எடுத்த நடவடிக்கைகள் விலையேற்றத்தை தடுக்கவில்லை என்பதோடு யாதொரு பலனும் கொடுக்கவில்லை. எந்தப் பொருளின் விலையும் இறங்கவில்லை. கண்டிரோல் (Control) வேண்டுமா, வேண்டாமா என்கிற பிரச்சினையில் நான் இப்போது இறங்க விரும்பவில்லை. கண்டிரோல் எவ்வளவுதூரம் மக்களால் வெறுக்கப்பட்டது, ஏன் வெறுக்கப்பட்டது என்ற விஷயத்திற்கு நான் இங்கு வரவில்லை. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் விலைவாசியை திட்டவட்டமாக கீழே கொண்டுவரவில்லை என்பதை நாம் யதார்த்தத்தில் பார்க்கிறோம்.

ஐந்தாண்டு திட்டத்தால் ஏற்பட்டுள்ள பலாபலன்களை கவர்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, ஒரு பக்கத்தில் அபிவிருத்திக்கான திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு அதனால் தேசம் முன்னேற்றம் அடையும்போது, அந்த நன்மைகள் பரவலாக நாட்டு மக்களுக்கு போய் சேர வழி வகை செய்யப்படாததால், ஒரு சிலர் கையில் போயிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நாங்கள் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தி பெருகியது என்றாலும், இன்றையதினம் விலைவாசியை ஏற்றி விற்கிறார்கள் என்கிறபோது, அந்த வீலை விவசாயி களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று மந்திரி கூட ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நெல், கலம் ஆறு ரூபாய் விலை விற்க ஆரம்பித்தபோது ஏழை விவசாயிகள் தங்களிடம் இருந்த நெல்லை விற்றுவிட்டார்கள். இன்றைய தினம் நிலப் பிரபுக்கள் தான் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். Rice Mill-களில் மூட்டைகள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன. வாங்கப்பட்ட பூரா சரக்கும் எங்கே போயிருக்கிறது, எங்கு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, யாரால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை பார்க்கும்போது, ஐந்தாண்டு திட்டத்தால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உற்பத்தி பெருக்கினால் வரும் லாபம் எந்த அளவுக்கு ஒரு சில நபர்களுக்கு போய் சேரக்கூடிய வகையில் முடிந்திருக்கிறது என்பது விளங்குகிறது. அப்படி அவர்களுக்கு போய் சேருவதானது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் நோக்கத்தையே பாழ்படுத்தும் வகையில், தேசம் முன்னேறுவதற்கு பதிலாக, வறுமையை வளர்க்கக்கூடிய முறையில் இருக்கிறது.

விலைவாசி ஏற்றத்திற்கான காரணங்களைக்குறித்து பல பேர் பேசினார்கள். அதில், Inflation of money பணவீக்கத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பற்றுக்குறை பட்ஜெட் போடப்பட்டு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் 1,200 கோடி ரூபாயுக்கு அதிக நோட்டு அச்சடிக்கக்கூடிய கொள்கை, அதன் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலைகள் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு

ஒரு காரணமாக இருக்கிறது. அடுத்தபடியாக Scheduled bank-கள் Speculation வியாபாரத்திற்கு கொடுக்கும் ஏராளமான கடன் வசதிகளால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விபரீதமான நிலைமை. 1955 பிப்ரவரி மாதம் 9 கோடி ரூபாய் நெல் வாங்க அட்வான்ஸ் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த பாங்குகள் பெரிய வியாபாரிகளுக்கு, அதே காலத்தில், 1956 பிப்ரவரி மாதத்தில் 19,43,00,000 ரூபாய் அரிசியும், நெல்லும் வாங்க அட்வான்ஸ் கொடுத்திருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு வர்த்தக சூதாட்டத்திற்கு பாங்கு கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு, தேச முன்னேற்றத்திற்கு குந்தகமான வழிகளில் பயன் படுத்தப்படுகிறது என்பதற்காக இதை நான் எடுத்துக்காட்டாக சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் இவைகளை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, கண்டிரோல் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்னையை வைத்துப்பேசாது, திட்டவட்டமாக சர்க்கார் பெருமளவிற்கு விலைவாசியை கீழே கொண்டுவர உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். கவர்னர் குறிப்பிட்டிருப்பது போல், "சீக்கரம் அறுவடை வந்து விடும், அப்போது தானுகவே விலைவாசி இறங்குமுகம் கண்டுவிடும்' என்ற போக்கு இருந்தால், ஐந்து வருஷ காலமாக தேசத்தில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகளை சுருட்டிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற சுயநலசக்திகள், லாபத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிற தேச விரோதமான சக்திகள், இத்தகைய போக்கை ஸ்திரம் ஆக்கி, விலைவாசிகளை இறங்காமல் செய்து மக்களை மேலும் சுரண்டும் வகையில் கொண்டு செல்லும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் நியாயவிலைக்கடைகள் திறக்கப்பட வேண்டும். 5 லட்சம் டன் அரிசிதான் இந்திய சர்க்கார் கைவசம் இருக்கிறது. 200 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாகி இருக்கிறது நாட்டில். இந்த சர்க்கார் 5 லட்சம் டன் அரிசி வைத்துக்கொண்டு 200 லட்சம் டன்னையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சக்தி சர்க்காருக்கு இருக்கமுடியுமா என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, விலைவாசி இறக்க நடவடிக்கைகளில் சர்க்கார் தனிக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதுபற்றி அந்தப்பக்கத்திலிருந்து பதில் வர வேண்டும். எங்களைப் பொருத்த வரையில், "Speculation trade" ஹேஷ்ய வியாபாரங்களை தடுக்கும் வகையில், வர்தக சூதாட்டக்காரர்களை தண்டிக்கக்கூடிய வகையில் நடவடிக்கை எடுத்தால், இத்தகைய நெருக்கடி தீரும் என்று கருதுகிறோம். 60 ரூபாய்க்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு கிடைக்கக்கூடிய சாமான்கள், இப்போது 80 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருப்பதால், ¼ பங்கு சாப்பாட்டை குறைத்து சாப்பிடுகிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால், இந்த பிரச்னையினுடைய முக்கியத்துவம் விளங்கும்.

அடுத்தபடியாக, நிலச்சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக இந்த சபைக் கூட்டத்தில் கொண்டுவரப்படவேண்டிய மசோதா அடுத்த மாதம் கொண்டு வரப்படும் என்று கூறப்பட்டது. இந்த நில விஷய சம்பந்தமாக, போலீஸார் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம், தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டம் இருக்கிறது. இன்னும் மற்ற சட்டங்களும் இருக்கின்றன. சட்டபடி நிலத்தைவிட்டு குடியானவர்களை வெளியேற்ற மிராசுதாரர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதேபோல் தகுந்த காரணம் இல்லாமல், தாங்கள் உழுது கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களைவிட்டு, மிராசுதாரர்கள் வெளியேற்றுவதிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள, குடியானவர்களுக்கும் சட்டத்தில் வகையிருக்கிறது. இப்படியிருந்தும்கூட, போலீஸ் மிராசுதாரர்களுக்கு சாதகமாக தலையிட்டு குடியானவர்களை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இதற்கு நன்னிலம் தாலுக்காவிலும் சிதம்பரம் தாலுக்காவிலும் பல உதாரணங்கள் காட்டமுடியும். மிராசுதாரர்கள் மனுக்களைக்கொடுத்து அதன்பேரில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மணியக்காரர் மாதிரி நின்றுகொண்டு குடியானவர்களை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றும் நிலைமையிருக்கிறது. சட்டம் இருக்கும்போது, இன்றைய தினம் போலீஸ் தயவை வைத்துக்கொண்டு பலவந்தமாக குடியானவனை வெளியேற்றும் போக்கு இருக்கிறது. இத்தகைய போலீஸ்போக்கு கண்டிக்கத்தக்கது. எதாவது சட்டம் மீறப்படுகிற காரணத்

[Sri C. Kandasamy] [9th August 1956

தால் பலாத்காரம் தோன்றும் காலத்தில் போலீஸ் தலையிடுவது அவசியம். ஆனால் மிராசுதாரர்களுக்கு சாதகமாக தலையிட்டு, நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகளை கைது செய்யும் படியான போக்கு சிதம்பரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் சட்டபடி அவர்கள்மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1-15 p.m. அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம், கிராமப்புறங்களில் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக பல்விதமான திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு நல்லதொரு செயல் முறையில், விஞ்ஞான ரீதியாக, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டிருப்பது வரவேற்கக்கூடிய அம்சம். அதாவது டிராக்டர் வாங்குவது, **Filter Power** இறக்குவது, ரசாயன உர சப்ளை இவைகள் எல்லாம் நன்மையைக் கொடுக்கும், இவைகள் ஓரளவுக்கு, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் என்று நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால், நில பிரபுத்வம் இருக்கிறபோது, இதில் ஏற்படுகின்ற அபிவிருத்திகள், சில தனி நபர்கள் கையில் போகக்கூடிய அளவுக்கு, இது அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்பதை திட்டவட்டமாக கூறுகிறேன். இந்த நிலைமையில், விஞ்ஞான அபிவிருத்தி, கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் மக்களும், இத்தகைய முன்னேற்றங்களைப் பெறும்படியான அளவுக்கு, கிராமப்புறத்தில் இருக்கும் நில பாத்தியதை நிலைமையை, மக்கள் செல்வாதார நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். இல்லையானால், இந்த சலுகைகளுக்காக அவர்கள், போராடவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய தர வர்க்கத்துக்கும் கூட, இம்மாதிரி வசதிகள் கிடைக்க பெரிய அளவுக்கு அவர்கள் போராடவேண்டியிருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி, இன்றைய தினம், கடன் வசதியைப்பற்றிப் பேசிகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கும் கடனைப்பற்றி, எந்த மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்து அந்த சுமையைக் குறைப்பது என்பதைப்பற்றி பேச்சில்லை. ஏற்கனவே 200 கோடி ரூபாய் சுமந்துகொண்டு இருக்கிறது விவசாயிகள் கடன். கடன் திருப்பி செலுத்த சட்டம் இருந்தும், இன்றைக்கு பலபேருக்கு போதிய நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை, பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறதில்லை என்பது நமக்கு தெரியும். ஏற்கனவே உள்ள, நியாய அநியாயங்களைப் பார்த்து, அந்த அடிப்படையில், ஒரு நியாயமான ஏற்பாட்டைச் செய்வதுதான் நல்லது. கடனை ஏமாற்றுவது என்பது அல்ல, அல்லது கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடாது என்பது அல்ல அதில் சில அநியாயங்கள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. பெரிய அளவில் திருட்டுத்தனம், **Forgery** செய்து பலவிதமான கள்ளக் கையெழுத்துக்கள் வாங்கப்பட்டு, சாதாரண மக்களைப் பல வகைகளில் கொடுமைபடுத்துகிறார்கள். பல கிராமங்களில், விவசாயிகளும், நடுத்தர மக்களும் எந்த அளவுக்கு ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அதில் வருஷா வருஷம், 10 அல்லது 20 கோடி ரூபாய் வட்டி கட்ட வேண்டியுள்ளது. லேவாதேவிக்காரர்கள் கோர்டில் கேஸ் கொண்டு போகிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கும் கடன் பற்றி, நாம் தெரிந்த நிலைமையை கணக்கில் வைத்துப் பார்க்கவேண்டும். கடன் வசதியும் சேர்த்து செய்யவேண்டும்.

நெய்வேலியில் கிடைக்கப்போகும் நிலக்கரியும், சேலத்தில் பாக்ஸைட்டும் நமக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வித **address**-ல் சேலம் பாக்சைட்டை பற்றி **"That negotiations are going on"** என்று மேலெழுந்தவாரியாகக் காணப்படுகிறது. யாரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்துகிறார்கள், **எந்த அடிப்படையில்?** இன்று இம்மாதிரியான விஷயங்கள் எல்லாம், ஜனங்களுக்கு தெரிவது நல்லது. ஜனங்களுடைய ஆதரவு இருந்தால்தான் அரசாங்கத்துக்கு எந்த வேலையும் நடைபெற முடியும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதில் ஒரு மேல் நாட்டுக் கம்பெனியோடு, இவை இணைப்புக்கான ஏற்பாட்டில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதாக பேசப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் பல பேச்சுக்கள் அடிப்படுகின்றன என்ற வகையில் திட்டவட்டமாக, இவ்வித பேச்சு வார்த்தைகளைப்பற்றி,

9th August 1956] [Sri C. Kandasamy]

விளக்கமாக, நம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த பேச்சு வார்த்தைகளால் தென்னாட்டில் ஒரு தொழிற்சாலை நிறுவப்படும் என்பதற்கு உறுதி தருவார் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெய்வேலியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்கிறேன். நெய்வேலியைப்பற்றி பேசுகிறபோது, அதில், **Miscellaneous Industries** என்று போட்டிருக்கிறது. உண்மையில் சேலத்தில் இருக்கிற இரும்பு பூமியைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கு நெய்வேலியில் கிடைக்கக்கூடிய நிலக்கரியையும் அந்த இரும்பையும் இணைத்தால் நடைமுறையில் பெரிய அடிப்படை தொழிற்சாலை ஏற்படும் என்று மனப்பால் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தத் பரீட்சார்த்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடித்து விட்டது. இயந்திரம் தொழிலுக்கு தேவையான அடிப்படைத் தொழிலுக்கு தென்னாட்டில் ஒரு அஸ்திவாரம் போடமுடியாதா ? அதற்கான வகையில் சென்னை அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கத்தை நிர்பந்தித்து இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நெய்வேலியில் கிடைக்கும் நம் செல்வத்தைக்கொண்டு தென்னாட்டுச் செல்வத்தை பெருக்க நீண்ட நாட்களாக, நாம் ஆசைப்பட்டோம். ஒரு **Thermal Station** கட்டுவது பிளாஸ்டிங் இண்டஸ்டிரீஸ் வைப்பது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சிறு தொழில்களை வரவேற்றாலும்கூட, என் நம்மிடம் இருக்கிற இரும்பையும், நெய்வேலியில் இருக்கிற நிலக்கரியையும் இணைத்து அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அஸ்திவாரமான தொழிலுக்கு நாம் ஏன் முயற்சி செய்யக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் விளக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். நான் இருக்கும் பகுதியில் நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் எதேச்சாதிகாரமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இது தொடர்ந்தால் வீண் விவகாரம் ஏற்படும். இது தடுக்கப்படவேண்டும். சட்டம் இருந்தும் அது பயன்படாதவகையில் அதிகார வர்கத்தின் போக்கு உள்ளது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும் அல்லது சட்டம் பலனுள்ள முறையில் திருத்தப்படவேண்டும்.

இன்னும் அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் **Betterment Levy** பற்றிச் சொன்னார். **Select Committee** யைப்பற்றிச் சொன்னார். இதை நாங்கள் அந்த **Select Committee**-ல் இருந்தபோதே எதிர்த்து இருக்கிறோம். 3-வது வரி போடக்கூடாது, இந்திய சர்க்கார் போட்டு இருக்கலாம், மத்திய சர்க்கார் போட்டு இருக்கலாம். நிலவரியை உயர்த்தி இருக்கிற அதே சந்தர்ப்பத்தில் தண்ணீர் வரி அதிகமாக விதிக்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் இன்றைய தினம், இதற்கு மேல் 3-வது ஆக, **Betterment Levy** போடுவது பிரத்யட்ச நிலைமைக்குப் புறம்பானது என்று நான் பேசியுள்ளேன். **Select Committee**-ல் இருந்தபோது என் எதிர்க்கவில்லை இந்த **Betterment Levy**-ஐ என்று கேட்கிறார்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : No Betterment Levy, I mean the Cess Act.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member is not yielding.

SRI C. KANDASAMY : இதில் சொல்லப்படுவதுபோல் நீர் வரியை ஏன் உயர்த்தவேண்டும் அபிவிருத்திவரி அவசியமில்லை. இந்த யதார்த்த நிலைமை, அங்கு இருக்கும் விவசாயிகள்பால், அனுஷ்டித்துக் கொண்டுவருகிற அந்தக் கொள்கையைப்பற்றி அதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கணக்கு எடுக்கவேண்டுமே தவிர எதிர்கட்சி என்ன சொல்கிறது என்பது அல்ல பிரச்னை. தூண்டிவிடப்படும் அளவு அவ்வளவு புத்திசாலித்தனம் இல்லாத மக்களா அவர்கள்? அதேசமயத்தில், பவானி **Project** வருவதற்கு முன்னிருந்த நிலைமை, வந்தபின் இருக்கும் நிலைமை அதில் இருக்கிற முக்ய சிக்கல்கள் அந்த யதார்த்த நிலைமையைப் பார்க்கவேண்டுமே தவிர மேல்எழுந்தவாரியாக அதைப்பார்க்க கூடாது. எதிர்கட்சிக்காரார்கள் வேண்டுமென்றே அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு

மாறுக, வேறு காரணம் காட்டுகிறார்கள், அவதூறு செய்கிறார்கள் என் பதாகப் அப்படியாரும் இந்த விஷயத்தைப் பேசவேயில்லை. அங்கே இருக் கும் மக்கள் இந்த வரியைக் கொடுக்கும் நிலைமையில் இல்லை. இதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று பேசுகிறேமே தவிர வேறல்ல. எதிர் கட்சி எடுத்துக் காட்டுகிற யதார்த்த நிலைமையை, அரசாங்கக்கட்சி, மதித்து, பார்க்கவேண்டும். உண்மையாய் இருந்தால் அது வேறு கட்சி, இது காங்கிரஸ் கட்சி என்ற வித்தியாசமில்லாமல் இதை மாற்றுவதற்கு முன் வரவேண்டும் என்பதாக நான் கருத்திருமன் அவர்களுக்கு பதில் சொல் லிறேன். . . . அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஒக்கள் விஷயம். இதில் விரசமான நிலையை தூண்டுவதற்குரிய விதத்தில் நான் பேச விரும்பவில்லை. யதார்த்த மாக பேச விரும்புகிறேன். அவர்கள் கூறக்கூடிய நியாயத்திற்கு அடிப்படை இருக்கிறது. இதில் எந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கு சக்தி இருக்கிறது, எந்த அளவிற்கு சக்தி இல்லை என்பதும் ஒரு பெரும் பிரச்னை. வரி போடுவதற்கு வழி சொல்ல வேண்டும் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் முதலிலேயே சொல்லி வைத்து இருக்கும் நிலைமையில் நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் இன்று இருக்கக்கூடிய சூழ் நிலைமையில் எதையெதை எப்படிச் செய்தால் ஓரளவு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அரசாங்கத்தை கொண்டுபோக முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்து கொண்டு போக வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் கவனத்துக்கு கொண்டு வருகின்றேன். இன்று இருக்கக்கூடிய சூழ் நிலைமையின் மத்தியில், நெருக்கடி மத்தியில், அரசாங்கத்தின் பட்ஜெட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வின் மத்தியில், சில காரியங்களை செய்து தான் ஆக வேண்டியிருக்கிறது; வழி வகை கண்டு பிடித்து ஆக வேண்டியிருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலும் ஏதாவது ஒரு சிறிய சலுகையாவது, அடையாள பூர்வமான சலுகையாவது அவர்களுக்கு செய்வது தான் நேர்மை. அப்படிச் செய்வதின் மூலம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அதிருப்தியைப் போக்கி அரசாங்கத்தின்பால் நல்ல எண்ணத்தை உண்டாக்குவதற்கு உதவும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த விதத்தில் அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். என்.ஜி.ஒ.வினுடைய அதிருப்தியின் காரணமாகவும் அவர்களின் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கோபத்தின் காரணமாகவும் இவற்றை அஸ்திவாரமாக வைத்துக்கொண்டு, "அவர்களிடமிருந்து எப் படி வேலை வாங்க வேண்டும் என்பது எங்களுக்கு தெரியும்" என்று பேசுவதும் அந்தப் போக்கில் சிந்தனை செலுத்துவதும் இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு ஸ்திர ஆட்சி நீடித்து நடப்பதற்கு சரிவர உதவாது. ஆகவே அவர் களுடைய விஷயத்தை மிகவும் அனுதாபமாக கவனிக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1-25 p.m.

அரசியல் கைதிகள் என்று சொல்லுகிறபோது இன்னும் சில கட்சி களைச் சேர்ந்தவர்களும் சென்ற காலத்தில் தண்டிக்கப்பட்டு சிறைச்சாலை களில் புழுங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அரசியல் கைதி களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்றும் பல சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங் கத்தை கேட்டு இருக்கிறார்கள். அநேகர் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என் பதும் உண்மை. மாறுபட்டு வருகின்ற சூழ் நிலைமையில், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறை வேற்றுவதற்கு நாட்டில் மக்கள் மத்தி யில் செல்வாக்குள்ள சகலரும் ஒன்றுதிரண்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் புதிய சூழ் நிலையில் எந்த கட்சியைச் சேர்ந்த அரசியல் கைதிகளாக இருந்தாலும் கட்சி வித்தியாசம் இன்றி, பால தண்டாயுதம் போன்றவர்கள் சிறையில் புழுங்கிக் கொண்டு இருப்பவர்களை, எந்த குற்றத்திற்காக தண்டிக்கப்பட்டு இருந்தாலும் கூட அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திரிகரண சுத்தியோடு மக்களுக்கு பாடு பட்டார்கள் என்ற முறையில்தான் அவர் களும் சிறைக்கு சென்று இருக்கிறார்கள். சென்ற கால சரித்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது பல பல வழிகளில் இம்மாதிரியான பல நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுப் பல பெரியார்கள் சிறையில் புழுங்கி இருக்கி றார்கள் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகப்படுத்தி இது விஷயமாக உ னடியாக முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கத்தின் நலலெண்ணத்தை காட்டுவதற்கு இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்ப மாக இருக்கும். ஆகவே அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யும் விஷயத்

தில் இன்னும் காலந் தாழ்த்திக் கொண்டிருக்காமல் சீக்கிரத்தில் விடுதலை செய்யும்படியாக கேட்டுக் கொண்டு, நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிற விஷயங்களையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் தலைவர் அவர் களுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m.

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, the immediate burning problem that is engaging the attention of the public in our country is the reorganization of States on linguistic basis. To start with, there was an agitation for the formation of such States from our Andhra brethren. Rightly or wrongly, conceding their requests and agitational approach to the problem, the India Government was pleased to carve out a State under the name and style "Andhra" from the composite Madras State. With the formation of the Andhra State, a problem like the border dispute was still there. They have taken the district as the basis or the unit to form the Andhra State. Later, when the States Reorganization Commission was appointed and when the recommendations were given for consideration even a taluk or even a sub-taluk was taken as the unit. As an instance, I may state the Shencottah taluk, half of which will presently go to Kerala and half will come to us. So, that was the basis under which the Andhra State was formed. Even then, the Madras Government must have lodged its objection and stated that border disputes should be settled then and there.

We can take, for instance, the Tiruttani taluk which is now in the Andhra State. That taluk can boast of an absolute majority of Tamilians to the extent of 73 per cent. I am quoting these figures from the census figures supplied to the public by the India Government. So, having an increasingly large number of Tamilians in Tiruttani taluk, the Madras Government should have insisted that at least that taluk must be retained with us and the remaining taluks should have been taken to the Andhra State to start with. There, I believe, our Madras Government was very soft. With all good intentions, our Government kept silent. They evidently thought that these border disputes could be solved amicably with the co-operation of the Andhra Government. But, knowing as I do the Andhras very well, I struck a note of caution even at that early stage that we trust that the Andhras would solve the problem amicably. But, I know, Sir, that the people who are now at the helm of affairs in the Andhra State, are not, at any rate, willing to solve the problem. I knew, for instance, that the portions that we would get from the Andhra State would be larger in comparison to what they would get from the Madras State. If the Andhras

were sincere in their efforts and were willing to solve the problem at that stage, they would have to answer their own people. The Andhra people will turn round and say ' What is it that you got from the Madras State? You gave a lot and got less.' So, they were afraid of the people. They therefore thought that they need not take up the onerous responsibility of solving this problem by negotiating with the Madras Government. They say ' Let us throw the burden on somebody else. Let an arbitrator come and solve it or let the Boundary Commission solve it. Then we can throw the burden on the arbitrator or the Boundary Commission ', and say ' Here is the conclusion given by the Boundary Commission. So, we will have to take it.' That was the reason which weighed with them.

So, they created a difficulty in our way like the Hosur problem. They knew for certain that it was impossible for them to get Hosur or even a small portion of it. Knowing all that, they created a problem, a most enigmatic problem, in our State. They knew that there was not much logic behind their argument. They should get Kolar before they can think of Hosur. Kolar, under no circumstances, will go to Andhra. But, still they created a problem and they made it appear that they were very sincere in solving this problem. What is the position now? The Andhra State was created some years back but still a simple problem like the Andhra-Madras border dispute has not been solved. It could be solved by one officer if we are sincere. If the Andhra Government are sincere to solve this problem, two representatives—one from our State and another from the Andhra State—could sit down and solve this problem within two hours. The necessary data have been collected. Maps have been prepared and all the relevant documents are ready. We know our position as well as the Andhra Government. But, what happened when they came to see the figures. When they saw the statistics, when they saw the maps prepared by the India Government under the supervision of the representatives of the two States, they knew their position.

2-40 p.m. They came to the conclusion that they were losing much and gaining little. So they created this Hosur problem and went back to Kurnool telling our Government that they would come back for negotiations after some time. I understand that they have now written to our Government to the effect that they are not willing to have any more negotiations. In these circumstances, our Government have no other go but to write to the Central Government to appoint a Boundary Commission, and they have done the correct thing. I have suggested to our Government that we should be careful, we should not be misled by the Andhra Government and we should not walk into their trap. They laid a trap for us and we fell into it. All that is past and let us not worry whether we had committed a mistake or not. We have got to solve this problem. This problem should have been solved before the reorganization of the States. The Hon. Leader of the House once assured us that he would solve this problem before the end of last

year. Last year is past and we are now in the current year of 1956. General elections are approaching. The attitude of the Andhra Government is peculiar and we cannot understand it. Hon. Members of this House would have read in this morning's papers the reference by the Governor of the Andhra State to the border disputes between Andhra and Madras in his address to the Andhra Legislative Assembly. ' The Andhra Government have even made bold to make mention about this. Our Government also could have made mention about the Madras-Andhra border disputes in the Governor's Address, but they are proceeding in a cautious manner. I know the sincerity of the Madras Government. They will not lose even an inch of territory to which we are entitled. But they want to be very cautious. But what does it amount to? It amounts to postponing the issue indefinitely, with the result that the Tamilians living in the Andhra State are put to great hardships. I do not want to narrate those hardships. But I wish to quote one instance for the information of the Leader of the House. A training school in Andhra area meant for training Tamil teachers has been definitely closed this year.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would tell the hon. Member that it is not necessary to refer to these hardships and difficulties. We should depend upon the merits of our case. It is unnecessary to criticise another State Government with reference to their administration of their territory. The border dispute is quite a different thing. The hon. Member may refer to any areas in the Andhra State where there is a Tamil majority which, according to the terms of the partition and the Prime Minister's statement, should go to the Madras State. It is enough if the hon. Member puts such cases before the House instead of his going into the administration by the Andhra Government.

* SRI K. VINAYAKAM : In deference to the advice given by the Leader of the House, I refrain from quoting instances. My object is only to drive home the point that a linguistic minority is not being treated properly in the Andhra State. A linguistic minority should be given every facility to learn its language. That is being denied in that State. I would be content, if this is brought to the notice of the Leader of the House. The Andhra Government have closed many schools this year with the result that our children are forced to learn only Telugu which is not their mother-tongue.

Now the Andhra Government are trying to postpone the settlement of the Madras-Andhra border issues. They have made it clear that a universal formula should be enunciated by the India Government to solve the border problems. They say that they have border disputes with their other neighbouring States of Maharashtra, Orissa and Mysore. In the name of solving those disputes, they are trying to postpone the settlement of the already existing Madras-Andhra border disputes. These disputes are a result of the carving out of the Andhra State some three years ago. This is a special issue, but the Andhra Government are trying to

mix it up with the other border disputes that may arise as a result of the reorganization of the States. We are not concerned with the other States; we are concerned only with our own State. I believe it is the duty of the Government of Madras to bring to the notice of the India Government that this is a special issue which has been there for the last three years, that it has got to be solved even before the reorganization of the States, and that it cannot afford to wait for solution along with the other border disputes that are existing in India.

The Andhra Government are now hinting that this should be referred to the Zonal Council. Of course, there is a clause in the States Reorganization Bill to the effect that the disputes between the different States could be solved in the Zonal Council. I am afraid that that is not the way for tackling our problem. Problems, which the concerned Governments have not met together to solve, could be discussed and settled in the Zonal Council. But this is a problem in respect of which the two concerned Governments have met and discussed and failed to come to a conclusion or solution. Therefore how does the question of referring it to the Zonal Council arise? Two more State Governments, namely, the Kerala Government and the Mysore Government, will form part of the Zonal Council. The problem will then become still more complicated and power politics will come into play if the settlement of the disputes is left to the Zonal Council. Four State Governments will constitute the Zonal Council and whoever is in a position to pull wires will win the day. Trying to refer the problem to the Zonal Council is only an attempt to avoid the solution of it. My humble request to the Madras Government is that they should write to the India Government immediately and tell them that this is not the way of tackling the problem and that it should be solved so that peace and order may be established. This is the assurance given by the Prime Minister. I believe he is a person who will stick to his assurance. He is an honourable man and he will not flout the very assurance which he has given on the floor of the Parliament. It is in the interest of peace and tranquillity and order that an immediate solution should be evolved. I do not mind even at arbitrator provided he is an independent person and does not belong to the Andhra State. There was a hint about Dr. S. Radhakrishnan being selected as an arbitrator. He was born in the very place where I was born, namely Tiruttani. But I do not mind even that gentleman sitting as an arbitrator and solving this problem. It has got to be solved and there should be some finality in the matter. That is all that I am interested in. Yesterday I read in the papers that our Chief Minister had a talk with the men in power at Delhi and that they accepted that this was an independent problem which had no bearing on the other border disputes. Mere assurances do not satisfy us. We will abide by the decision given by any arbitrator or boundary commission appointed by the Central Government. The problem has got to be solved. When we say we cannot any more tolerate this nasty position, our Government simply advise us to maintain

peace and not to agitate till the problem is solved. But let us know when it will be solved. I specially request the Leader of the House to make mention about this problem in his reply to the discussion on the Governor's Address. With reference to the rise in the prices of essential commodities and also with reference to the demands of the non-gazetted Government officers, the Leader of the House said that these subjects could be raised in the discussion on the Governor's Address. But if he does not speak about these problems in his reply to the debate even though the Members had raised them in the course of their speeches, there is an end of the business. Nothing prevents him from keeping silent over these matters. That is why I make a special request to the Leader of the House that he should explain the position of the Madras Government clearly. Let us at least make the people understand that we are sincere about solving this problem. Let us not have any reservations. If it is not possible to come to a decision before the General Elections, let them make the position clear. Let the Government make their position clear in the matter so that the people living in the border areas will know for good what their position is. This is the only point that I wanted to touch upon. If the Government come forward to solve this problem, we will be more than satisfied. This problem is not a problem concerning merely the Tamilians living in the border areas. All over Tamilnad, people are worried about this matter. That is why I want the Government to solve this problem at any early date. 2-50 p.m.

Sir, the question of making Tamil as the State language has now come to the attention of the Government. I am very glad that they have at least now come forward to state that they are making sincere attempts. I want to make the position clear so far as this matter is concerned. It is only the Members belonging to the Opposition parties that have been clamouring to make Tamil as the State language. Evidently, our Government thought that it was a question of prestige and that Opposition parties should not be allowed to take up such public issues. But, in other States, like Bihar, West Bengal, the Chief Ministers, when they come out of the House, meet the agitators and tell them, 'We are glad that you are strengthening our hands in the matter by your agitation. Well, we will take up the matter with the Government of India.' That is how they tackle the various problems. But here, whenever an Opposition Member or Opposition party takes up any issue, our Ministers come to the conclusion, 'This is not the time for doing a particular thing. We know when to do it.' Our Ministers never consider any proposition on its merits. If the Opposition were to back up any issue, immediately, the Government think that they should not agree with it. They don't want to give the credit to the Opposition. It is in this manner, the demand for naming our State as Tamilnad was not properly considered. Simply because the Opposition wanted that the State should be named as Tamilnad, it was not agreed to. That is what I think. Even among the Congress Members, there are many sincere members who want that the State should be named as

Tamilnad. Because of party discipline they are unable to express their viewpoints openly. Evidently, the Leader of the House and the Chief Minister think that they should not name the State as Tamilnad now and that they should wait for some suitable opportunity. That should not be the attitude to be taken by men in power. I am very glad that Tamil is going to be made the State language. They are now advancing the argument that the Kanarese and Kerala brethren are going away and this is the opportune time for making Tamil as the State language. There may appear to be some logic behind that argument. But, what was the harm in their coming forward even before with the statement that they will be taking all possible steps to make Tamil as the State language? If only they had done that, I am sure they would have been able to stop a lot of agitational approach to this problem. The Government should seriously consider the question of naming our State as Tamilnad. We will not move in the matter. We will keep aloof. We will not bother about this problem if only the Government come forward on their own to name this State as Tamilnad. Even now, it is not too late. All that we have to do is to pass a Resolution in this House that we want the State to be named as Tamilnad and send it to the Government of India. In these ways, the Government can tackle some of the urgent problems. I shall refrain from mentioning other points as I believe that these are some of the important problems which have got to be attended to by the party in power. The General Elections are fast approaching and it is in their own interests to attend to all these matters.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, His Excellency the Governor has started his Address with blessings to the Members coming from Kerala and South Kanara who might be going hereafter to another State. Sir, though the Reorganization Bill is still pending before Parliament, we accept His Excellency's good wishes and blessings. Some of the Members—I should say Tamil Members from the Government side—have also conveyed their blessings and felicitations and we are happy about it. I believe that utterances on occasions like this have to be formal though I wish they are not entirely formal. Whatever might be our feelings, as things have developed, we are sure that when the final stage comes, we part not only as good friends, but also continue to live as good neighbours. I must add that this is a very hard materialistic world and everything cannot be attained by good wishes and blessings alone. We have the instance of the Andhra partition before us which was settled more or less very amicably. At that time, to make the parties feel that they were having their legitimate dues, there was a Cabinet having Andhra Ministers and, if I remember aright, there was also a Partition Council consisting of even non-official Members such as Sri T. Viswanatham. Every matter was before the Council and there was a fair and proper appraisal of the whole question. We are in a very difficult and unenviable position. Andhras, by themselves were very strong. They had a number of districts. They had influence in the Cabinet. But, we are a small minority and we

have only a district. We have no representation in the Cabinet. Not even an Advisory Body has been set up to consider the important problems connected with partition. Under the circumstances, it is quite likely—I do not suggest that the Government might do anything unjust and as a matter of fact they might have been even generous—that there might be some misunderstandings. If any misunderstanding were to arise, they have to thank themselves as they have not tackled the various problems properly. I believe even now it is not too late for the Government to set up an Advisory Body so that the people affected may have the feeling and satisfaction that justice was being done to them. I only want to say this much and not enter into controversial issues that have been referred to in the Press and Platforms. I appeal to the good sense of the Madras Government to take proper steps even at this very late stage.

Sir, Mr. Vinayakam has pointed out that the most burning 3 p.m. problem of the day is the reorganization of States. I concede that it is an important problem but more important than that, is the food problem and the rise in prices of foodgrains. His Excellency has touched upon this subject but I have a feeling that sufficient emphasis or thought has not been given to this question. It is not a passing phase. It is not a local or a provincial question. It is a question of great importance affecting our whole country. For some time past the price level of foodgrains has been rising steadily and continuously. In January the price index on an all-India basis was 398 and in June it was 468. In our State in March it was 399, in April it was 441 and in May it was 489. Coming locally, in Malabar in January the price index was 535 and in April it was 583. This would go to show that the increase was not accidental but it was general, continuous and progressive. Now the Government have been saying that they are watching very carefully the situation and taking proper steps to counteract the rice in prices. But I submit that the steps taken are inadequate. To-day a series of questions were answered by the concerned Hon. Minister, all of which went to show that the unsocial elements in our country have been responsible to some extent for the increase in the price of foodgrains. However, they are loath to reimpose controls and we also do not want to press it but such strict measures which do not amount to actual controls must be taken if we want to get the situation under control. Now, what the Government have done is to open a few fair price shops in urban areas. Even His Excellency in his Address has laid stress about the people in the urban areas. But in districts like Malabar, the condition of rural areas is still worse. Sir, the Collector of Malabar has actually announced that fair price shops would be opened in a number of places but he has handed over the entire distribution of foodgrains and the opening of fair price shops to one institution, viz., the Malabar Wholesale Co-operative Stores. We do not object to that work being given to any co-operative institution or any other institution but the Malabar Wholesale Co-operative Stores have not got such local institutions or branches under them throughout the district which would be able to open

fair price shops immediately or at the earliest possible moment. Therefore, though the Collector says that fair price shops would be opened, they are not still opened because of the entrusting of the trade solely to one institution in that district. So, I request that if the Malabar Wholesale Co-operative Stores is not able to open fair price shops as and when they are asked to do, some other institution or institutions should also be entrusted with the opening or working of the fair price shops.

Then, His Excellency has referred in adequate terms to the First Five-Year Plan and the prospect of the coming Second Five-Year Plan. Sir, we have no idea of belittling the achievements under the First Five-Year Plan but it is evident that there has been some mistake in calculating the extent of achievement. After the implementation of the First Five-Year Plan our leaders or those in authority were saying that India has not only turned the corner in the matter of her food production, but she has now to find out foreign markets for her food surplus. Now, if that were true, we do not know how the prices of foodgrains must be rising so steeply in recent years. Therefore, there has been some mistake in calculating the exact magnitude of our achievements.

Then, Sir, it has to be admitted that the development under the First Five-Year Plan is lopsided. An eminent economist, Dr. John Mathai, observed that it is not a Plan but a programme for piecemeal development which has been proved by its results.

Now, Sir, His Excellency speaks of the Socialistic pattern and equitable distribution of wealth. Can anybody or for that matter even the staunch supporter of the First Five-Year Plan claim or prove that the achievements under the First Five-Year Plan have led to any equitable distribution of wealth and I am sure nobody will come forward to justify such a claim. If facts are correct, during the First Five-Year Plan period, the industrial output rose from Rs. 318 crores to Rs. 511 crores. It means that a 67 per cent increase in wealth went to the industrialists while at the same time wages and salary bills of labourers and employees only rose from Rs. 193 crores to Rs. 207 crores which, by calculation, shows a proportionate reduction from 43 to 33 per cent. There are other calculations as for instance, income-tax returns which evidently go to show that the increased production has gone only to the benefit of the industrialists and the richer class of people.

Then about the rural areas, I wish to quote an excerpt from the Report of the Taxation Enquiry Commission :

" During the period since the beginning of the war, comparatively the large landholders particularly such as have regular irrigational facilities and have been growing cash crops have improved their relative position especially in those parts of the country where significant land reforms have not taken place. On the other hand, the position of an important section of the agricultural population comprising landless agricultural labour which also includes artisans and non-occupancy tenants, has always been particularly vulnerable

and appears to have suffered some further deterioration." Therefore, Sir, the claim made in His Excellency's Address that the First Five-Year Plan as well as the coming Second Five-Year Plan would go to the reduction of inequalities is not borne out by statistics or by pronouncements of any responsible person. It must be our anxious consideration that the progress achieved in increased production or in the increase of national income must be shared by the lower income group. Then only we can claim we have established a Welfare State. I am sorry to say that the measures adopted by this Government have not been in that direction. 3-10 p.m.

Reference has been made to a number of coming legislations in the Address. The policy of the Government in the matter of legislation, especially in the matter of social legislation, has been ' too late and too little '. If the reports in the newspapers are to be believed, it has been made clear by the Central Government that they are opposed to levying of multi-point sales tax. I do not know whether these reports are correct and I hope the Government will be able to enlighten us on this point. If it is the idea of the Central Government that only single-point sales tax should be levied and not multi-point sales tax, I do not see any reason why the Government should confine themselves to the levying of single-point sales tax only on eight articles. That shows that the Government are unwilling to do anything which is in the right line, even though directions come from the Centre and there is vehement propaganda that only single-point sales tax should be levied and that legislation should be introduced to bring that into effect.

Then, Sir, there is the proposal for enacting the Fair Rent Bill which has been considered by the Joint Select Committee. I do not wish to say much about it now as the Hon. Leader of the House has promised that the measure will be coming before this Assembly in the next sitting, that is in September. But I must say this much, namely, that this is a measure which is long overdue. It has been stated by the Planning Commission that such a measure should have been enacted even during the First Five-Year Plan period. The Planners proposed very modest proposals in the field of agrarian reform and they wanted that all States should carry them out. Even after the Second Five-Year Plan has begun, our State Government have not taken steps to implement them although it was contemplated that they should be carried out during the First Five-Year Plan period itself. I am not surprised at this because we find that Governments of such big States like the Utter Pradesh State, state that they are not bound by the decisions of the Planning Commission. We all know that the Planning Commission has recommended that some ceiling ought to be put on agricultural holdings during the Second Five-Year Plan period. We were all anxiously awaiting what the proposals of the Government would be in that respect. Till now the Government were pleading that there were constitutional difficulties standing in the way of introducing such reforms, and that they were in correspondence with the Central Government in that connexion. But we

[Sri M. Narayana Kurup] [9th August 1956

now find that one of the biggest State Governments in India, namely, the Government of Uttar Pradesh, coming forward and saying that they are not bound by the recommendations of the Planning Commission. That shows how the wind blows. The Uttar Pradesh example will be followed by other States and the agrarian reforms contemplated by the Planners which the Centre ask the various State Governments to carry out may not probably come or may probably come after a very long delay. The Fair Rent Bill is not even an agrarian reform; it is only a tenancy legislation which ought to have been put through long, long ago. If only the Government want to put through any measure they will do it in no time. Therefore it passes our comprehension why this measure has to wait for such a long time to be put through.

With regard to the legislations to be put through, I wish to point out one or two important problems affecting my district. A recent decision of the Madras High Court has completely upset the framework of the Malabar Tenancy Act. The decision was given by the High Court with reference to section 53 of the Malabar Tenancy Act. It was understood when the Malabar Tenancy Act was passed that if a tenant deposited six years arrears of rent in the Court within a certain time after the passing of the Act the entire arrears due from the tenant would stand discharged. Even before the amending Act was passed suits have been filed and the tenants have been depositing arrears of rent in the Courts. Now the High Court has held that there should be a deposit of six years rent after the Act came into force. This has hit the tenants very much.

Again, Sir, in 1942 the High Court gave a decision according to which if a landlord stated that he wanted his land back for *bona fide* cultivation the tenant had no option but to hand over the possession of the land to him. Under the guise of that decision, there were a number of ejectment suits for '*bona fide* cultivation' and thousands of tenants were dispossessed of their lands. In 1945 the Advisers Government passed a legislation to the effect that the interpretation given by the High Court was wrong and that the tenant could be dispossessed of his land only if the landlord actually required it for his subsistence. The Malabar Tenancy (Amendment), Act, 1954, also stated that the restoration provision should apply to all cases of tenants who had been dispossessed from 1942 onwards. Now the High Court has held that though this provision is valid its application should be made with regard to cases that arose from 1945 onwards. As a result of this judgment many tenants would be put to very great difficulty. If the Malabar Tenancy Act were to confer any relief to the tenants, steps should immediately be taken to see that an amending legislation is introduced to rectify the provisions in the light of the decisions of the High Court referred to by me. My request to the Government is that they should not wait for this purpose the coming into existence the new reorganized State of Kerala. Unfortunately the new State is likely to be started under an Adviser's Regime. (The Hon. Sri

9th August 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

C. Subramaniam: It is easier to legislate under an Adviser's Regime.) It is of course easier to legislate but difficult to approach. These two decisions of the High Court have upset the position of the tenants very much. I place before the Hon. Leader of the House for his earnest consideration the difficulties of the tenants arising out the two decisions of the High Court and I request him to bring forward an amending Bill and get it passed immediately.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, I am glad to note that after all the Government are considering the use of Tamil language for the purpose of the administration of the State. Apart from that, Sir, I do not find anything in the Address which will satisfy the people.

In the fifth paragraph of the Address it has been stated that the south-west monsoon has set in well and that the seasonal prospects are fair. Perhaps the Government have in their mind only big reservoirs like the Mettur Reservoir which is full. The Government are blissfully ignorant of the condition of the people who depend for cultivation on the waters of the Palar basin. This Palar basin is the major irrigation source for two big districts, e.g., Chingleput and North Arcot districts. In spite of the monsoon setting late, there is not even a drop of water in Palar. The ryots of Palar basin were depending for cultivation not on the flood water but on the underground springs. Even those subterranean springs are now being tapped by people other than the ryots. Even when the State was ruled by a foreign bureaucracy and when the M. & S. M. Railway Company at that time wanted to tap the underground water from the Palar river-bed for use at the Jalarpet Railway Station the ryots of that area protested and the Government at that time barred the Railway Company from tapping the underground water from the Palar basin. So the Railway Company dug wells in the station limits and took water for their use. Now the wells have got dried up.

The Railway Administration has been permitted to dig a well in the very bed of the river and because of that all the spring channels in the area have dried up. Not only that, even the wells in the *ayacut* have dried up and in spite of the pumping sets and other pumping apparatus, the whole area is dry now. The ryots are not able to raise the seasonal crops. Even the coconut gardens are drying up. There have been protests for the past so many years, but in spite of the loud protests of the ryots, we do not hear anything from the Government. Recently we heard that the representatives of the two State Governments and an official of the Union Government met at Bangalore and discussed about the question of the sharing of Palar waters as between the two States and they appear to have given a verdict that the Mysore Government have not exceeded their rights in using the water. The conditions have not changed for the past thirty years, but the condition of the river has changed. It is not as if the rainfall in the

3-20 p.m

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [9th August 1956

catchment area has down gone too much. There are no doubt seasonal changes, but there is no drastic cut in the rainfall in the catchment area. In spite of it, we are not getting the usual flow of water in the Palar river. Though there have been representations so far, we have not heard anything from the Government as to what they are going to do. I am not very anxious to share the scarcity of water or to share the insufficient water that is available. If it is not possible to meet the needs of Madras and Mysore with the available supply of water, then it is up to the Government to investigate into the possibility of letting in the surplus waters of other rivers into this river. Now that the officers have given their verdict that the Mysore Government have not exceeded their rights in taking water from the Palar river and that the available water is not sufficient to irrigate these two districts, I hope the Government will now at least take steps to investigate into the possibility of getting the surplus water from the other rivers.

Apart from that, the prices of foodstuffs and other essential commodities are going up. The daily wage-earners are not able to make both ends meet. Complacently the Address States that at vulnerable points something has been done. On the question of increase of prices, I am not able to understand what the expression "vulnerable points" means. What happens is this. There may be scarcity in one part or one corner of the State. When there is such a scarcity, the merchants rush to other places and purchase commodities to export them to places where there is scarcity so that they may get the benefit of the higher price. Because of the unprecedented rush in the purchase by the merchants, the scarcity spreads to other places and the general price level rises. It is not as if the prices have gone up in only one part of the State and at that vulnerable point, the Government have opened fair-price shops. When there is scarcity in one part of the State, the price level goes up throughout the State, if not throughout the country. Therefore, if the fair-price shops are to give real relief to the people, they should be opened in all urban areas at least, so as to bring down the price level to a certain extent. That has not been done. At least now I hope the Government will take steps to see that fair-price shops are opened in every urban area so that the labourers may not suffer much.

With regard to legislative programme, I find that the life of the Tenants Protection Act is to be extended. It was passed as a temporary measure and it is bristling with all sorts of difficulties. Because it was a temporary measure, nobody thought about it at the time of passing it. It has not taken into account lands temporarily leased but which are required by the owners now. Under the provisions of the present Act, the owner cannot get possession of the land at any time if the tenant has paid the rent or at least pleads that he has paid the rent. Now the Revenue Divisional Officer is the Tribunal. There is no appeal against the order of the Tribunal and one cannot think of a revision. As the Revenue

9th August 1956] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

Divisional Officer is overburdened with all sorts of executive functions, he is not able to dispose of these petitions expeditiously. Therefore, the Tribunal itself must be changed. Before introducing this enactment, I hope the Government will consider the possibility of transferring the cases to the Subdivisional Magistrates or to the District Munsifs as they have recently done with regard to Rent Control petitions. Last month, petitions relating to rent control were transferred to the District Munsifs. Likewise, these petitions can be easily transferred to the Subdivisional Magistrates most of whom are now without any work, as under the new Procedure Code the appellate powers have been taken away from them. They can be usefully employed to do this work and the Executive Officers can be relieved of much of their work. Further, the petitioners will get expeditious relief.

Now, while dealing with the Second Five-Year Plan, the Address deals with rapid industrialization with special emphasis on basic industries. This may be true with regard to the country as a whole. But we have been complaining that the South has been neglected with regard to industrialization and that it is very backward. Of course, the Opposition are charged with stating so many things. Recently, the Hon. the Leader of the House, while addressing the Merchants' Chamber, said that no doubt the South has been neglected or is backward. I am not able to cite the very words. He has quoted figures. He stated that the per capita expenditure on industries in the country is Rs. 26 whereas it is Rs. 19 for this State and if we compare with Bengal or Bombay, there it is five or six times more than the per capita expenditure in Madras State. I think no more authoritative pronouncement is necessary to show that the South has been neglected. I hope that our Finance Minister, having said that, will take steps to see that this State is brought on a par with the other leading States in the country.

With regard to the conditions of the ryots, the Address itself recognizes that the average ryot is not able to meet the cultivation expenses and is not able to do intensive cultivation on account of that and therefore he should be provided with easy credit facilities. This has been very often said during the past ten or twelve years. Credit has been controlled and so many relief measures have been passed, but simultaneously with the relief measures, the Government ought to have provided the alternative machinery. They have not done that. They have passed only certain relief measures. Because of that, the credit position of the ryots has been frozen in the rural areas, and the co-operative movement has not even touched the fringe of the problem. Therefore, I submit that before they think of relieving the agriculturists of their debt burden, they must provide easy and expeditious relief measures before they spoil this credit position in the rural areas.

Though the Address is very complacent about the monsoon position in North Arcot district, the position is not so good. There have not been seasonal rains. Besides, even dry crops are affected

with pests. The entire groundnut crop is affected with a new pest and all the fields are withering. The Agriculture Department has not moved in the matter to afford relief to the ryots and to see that the pest is eradicated.

3-30 p.m. Sir, we were expecting that the Fair Rent Bill will be passed this session. When the Business Advisory Committee proceedings were read out, I thought that the whole thing will be postponed. But, anyway the Hon. the Leader of the House has promised that he will take steps to see that the Bill is taken up in the September session at least.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is the same session. But, we will take it up in the September sitting.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Well Sir, I hope that the Bill will be passed at least in September. Thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak.

* SRI W. J. FERNANDEZ : Mr. Speaker, Sir, I have great pleasure in supporting the Motion of Thanks to the Governor for his illuminating and interesting Address to both Houses of the Legislature. One cannot but feel a sense of deep regret at the thought that our beloved, amiable and charming Governor who has won the affection and esteem of the citizens of this State by his genial and charming personality, and the deep interest he has evinced in their welfare, will be leaving us early next year. He will undoubtedly carry with him the good wishes of the peoples of this State for health and a long lease of life so that he may give of his rich and ripe experience as administrator to some other State in the Union to which he may be sent as Governor.

The Address is a succinct account of the fine achievements of this Government in their endeavour to improve the lot of the millions for whose welfare they are responsible. Rapid strides have been made since 1952 in the provision of irrigational facilities and the supply of electricity to the rural parts of the country. Large areas will undoubtedly be brought under cultivation and incidentally improve the lot of the agriculturist. Much remains to be done in this direction. But, let credit be given where credit is due. The magnitude of the problem is such that it will mean years of effort before that idealistic state of affairs which critics of the Government expect, can be attained. The various steps being taken will undoubtedly in the long run bring happiness to millions in this State. Meanwhile, our congratulations are due to this Government on their fine record of work for the amelioration of the lot of the millions in this State.

I notice, Sir, that with the reorganization now under way, this Government are considering how best the language for the purpose of administration can be changed over from English to Tamil. This, I suppose, would be a natural consequence of converting this composite State into a linguistic State. I am, however, glad to note a word of caution in the Address that " the transition

would have to be gradual and well thought-out to avoid hardship and controversy." I have a feeling that better counsels will prevail at a later date and that the wisdom of having a strong Southern State will be realized after this linguistic fanaticism dies out, and that there will then be a clamour for a Dakshina Pradesh or something near it, so that it might be necessary to retain English for some time until a national language can replace the English language. Undoubtedly, a strong Southern State would be a greater asset to the Indian Union than several smaller States.

Sir, I notice also that with regard to the rise in prices, this Government are trying to meet the situation by opening fair price shops in vulnerable areas. Relief has not certainly come to the majority in the City of Madras where prices are still soaring. I wish the Government will give this matter their pointed attention and see that the people of this City get relief.

There is one more point which I would like to dwell on and that is with regard to the non-gazetted officers. They have come very much in the limelight of late. Sir, I was once a non-gazetted officer for about twenty years and I can sympathise with the lot of those people. With their small salary and high cost of living, life is really a problem for them. Those in the higher strata of life, cannot realize what the hardships of these low-paid men are. After all, the non-gazetted officers are the backbone of the administration. Nobody will gainsay that. It is very necessary to keep them contented. Without a contented staff you cannot expect good and speedy work. There are ways by which they can express their dissatisfaction to the detriment of the administration. They want some relief and I am sure if this Government make up their mind, they can do something as a bona fides of their intention to help them. I do hope that the question of finance will not stand in the way of giving them some relief and that this Government will find ways and means of giving them the much needed relief.

Thank you, Sir.

SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி கூறும் முகத்தான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள், இந்த ராஜ்யம் முழுவதிலும் நல்ல பருவ மழை இருக்கிறதென்று, தனக்கு இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள அபிமானத்தின் பேரால் கூறினார். வாஸ்தவத்திலே மேட்டூர் அணையில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடினாலும், திருநெல்வேலியைத் தொடர்ந்திருக்கும் பாபநாசம் மின்சார நிலையத்திற்கு மின்சார சப்ளை கடன் வாங்கும் அளவிற்கு திருநெல்வேலியை அடுத்த பகுதிகளில் பருவ மழை முற்றிலும் தவறியிருக்கிறதென்பதைச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தாம்பிரபரணி பாசனப் பிரதேசத்தை ஒட்டிய பகுதிகளில் சரித்திரத்திலேயே என்றும் இல்லாத அளவுக்கு இன்றைய தினம் பருவ மழை தவறியிருக்கிறது. ஏண்பதாயிரம் ஏக்கரா நிலம் பாசனம் உடைய தாம்பிரபரணி பிரதேசத்தில் சர்க்காரின் சட்டதிட்டத்திற்கு அல்லது அவர்களுடைய வார்த்தைக்கு இணங்கி பயிர் செய்யப்பட்ட 40 ஆயிரம் ஏக்கராக்களில் உள்ள பயிர்கள் உயிருக்கு மன்றாடிக் கொண்டிருக்கும் நிலை அங்கே தென்படுகிறது. திருநெல்வேலியில் இன்னும் சில பகுதிகளிலும் இத்தகைய வாட்டம் தென்படுகிறது. அதை ஓரளவு சரி செய்வதற்கு அரசாங்கத்தின் 3-38 p.m.

கடன் உதவி, மான்யம் எல்லாம் உதவியிருக்கிறது வாஸ்தவமெனினும், சங்கரன்கோயில், சிவகிரியை அடுத்த பகுதிகள் குடி தண்ணீருக்காக ஏங்கி நிற்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. அடுத்த ஊர்களுக்குக்கூட சென்று தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றனர். திருச்செந்தூர் தாலூகாவில் பெரும் பகுதி, நாங்குநேரி தாலூகாவில் பெரும் பகுதியில் வறட்சி நிலை மேலும் நீடித்துக் கஷ்டத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறது. அங்கு சர்க்கார் நல்லெண்ணம் கொண்டு, நஞ்சை நிலத்தில் இருக்கக்கூடிய இணறுகளுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கடன் உதவி, ரூ. 500 மான்யம் என்று லட்சம் ரூபாய் அனுமதித்தார்கள். எனினும், அடுத்து புஞ்சைப் பயிர் செய்யக்கூடிய இணறுகளுக்காகவும் கூட இம்மாதிரி கடன் உதவி அவசியம் தேவை. அந்த இடத்தில் உள்ள விவசாயிகளின் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு உதவவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது அனுதாபத்தோடு கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில் இருக்கக்கூடிய அந்த ஜில்லாவை அடுத்து இராமனுதபுரம் ஜில்லாவில் நல்ல மழை பெய்தாலும் புயல், வெள்ளம் எல்லாம் ஏற்பட்டபின் இராமனுதபுரம் ஜில்லாவில்கூட வறட்சி நிலை நீடித்திருக்கிறது. இதுபோன்று நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வட பகுதி ஜில்லாக்களில் நல்ல மழை பெய்தாலுங்கூட, மதுரை, இராமனுதபுரம், திருநெல்வேலி பகுதியில் பருவ மழை முற்றிலும் தவறி கஷ்டமான நிலை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு ஆரம்பிக்க இருக்கக்கூடிய ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், சமுதாய நலத்திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் இவைகளையெல்லாம் அவசரம் அவசரமாக ஆரம்பித்து முடித்தால் தான் அப்பகுதிகளிலுள்ள மக்களுடைய கஷ்டங்களை ஓரளவேனும் போக்க முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

திருநெல்வேலி, இராமனுதபுரம் ஜில்லாக்களிலே இலங்கையிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட 30, 35 ஆயிரம் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் ஒதுங்கியிருக்கிறார்கள். இலங்கையிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானமெல்லாம் தடைபட்டது ஒருபுறமிருக்க, வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே வழி தெரியாது கஷ்ட முற்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். சட்டப்படி, புஸ்தகப்படி, ரிஜிஸ்தர்படி 90 சத விகிதத்தினர் கையிலே பணத்தோடு திரும்பியிருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கும், மாகாண அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கும் அதுதான் தெரிகிறது. ஆனால், வாஸ்தவத்திலே பத்து சத விகிதத்தினர் தான் நல்ல நிலைமையில் பணத்தோடு திரும்பியிருக்கிறார்களேயொழிய, பாக்கி 90 சத விகிதத்தினர் கஷ்டமான நிலைமையிலே வாழ்க்கையை எவ்விதம் துவக்குவது என்றுகூடத் தெரியாத நிலையில் அல்லலுற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பரிதாபக் காட்சி தான் திருச்செந்தூர் பகுதியிலே இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கடனுதவி கொடுக்க முடியுமோ, வர்த்தக சலுகை முதலிய ஊக்கம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவும் உடனடியாகச் செய்தால், அந்தப் பகுதியினர் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டத் தகுந்தவர்களாவார்கள்.

3-43 p.m. பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு மத்தியான உணவு கொடுப்பதற்கு மக்களுடைய உதவி தேவை, இதற்கு மாகாண அரசாங்கமும் உதவி செய்யும் என்ற எண்ணத்தை சர்க்கார் வெளியிட்ட மாத்திரத்தில் எங்கள் ஜில்லாவில் கஷ்டம் ஒருபுறம் இருந்தாலும் ஜில்லா போர்டு, மானேஜ்மெண்ட் நிர்வாகத்திலிருக்கும் நூற்றுக் கணக்கான பள்ளிகள் மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு கொடுக்கும் நல்ல திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கின்றன என்பது பெருமை படக்கூடிய விஷயம். இந்த விஷயத்தை மாகாண சர்க்கார் கருத்தில் கொண்டு, மாகாணம் முழுவதும் இந்தத் திட்டம் நீடிப்பதற்கான முயற்சிகள் செய்தால், அந்த எண்ணம் பூர்த்தியாகக்கூடும். இது நமது அரசாங்கத்தின் தலையான கடமை என்று எண்ணுகிறேன்.

மேட்டூர் புதுக் கால்வாயினால் தண்ணீர் பொழிந்து சேலம் ஜில்லா செழிப்புறப் போவதாக கவர்னர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு முன்பே சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்க மந்திரியின் திருக்கரத்தால் மேட்டூர்

கால்வாய் திறக்கப்பட்டு சேலம் ஜில்லா செழிப்படைந்து கொண்டிருப்பது எல்லோருக்கும் நினைவு இருக்கும். மணிமுத்தாறு திட்டம் இந்த வருஷக் கடைசியில் முடிவடையும் தருவாயில் இருப்பதாக கவர்னர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அணைகட்டில் மூன்றில் இரண்டு பங்குக்கு மேற்பட்ட வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டும்கூட, கால்வாய் வேலை மிகவும் தடைப்பட்டிருக்கிறது. கால்வாய் வேலைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு மின்சாரம் வேண்டியதில்லை, கருவி கரணங்கள் தேவையில்லை. ஆள் பலத்தைக் கொண்டே கால்வாய் வேலையை அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றலாம். இதை துரிதமாகச் செய்தால் தான் கவர்னர் அவர்களின் வாக்கும் பொய்யாகாமல் இருக்கும், அரசாங்கத்தின் எண்ணமும் ஈடேறும்.

ஆத்தூர் முதலிய 11 கிராமங்களிலே இணைப்புத் தண்ணீர் திட்டம் ஒன்று 1948-ம் வருஷத்தில் உருவாக்கப்பட்டு டாக்டர் ராஜன் அவர்களின் திருக்கரத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது 8 வருஷங்களாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சரியே பெரும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் உட்பட்டுள்ள குக்கிராமங்கள் தெருக்கள் விடப்படாத அளவுக்குப் பார்த்துக் கொள்ளுவது அரசாங்கத்தின் அவசியமான கடமையாகும். திருச்செந்தூர் காயல் பட்டினம் ஆறுமுகனேரி முதலிய மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களின் சில பகுதிகள் விடுபட்டு பஞ்சாயத்துக்களில் வரி வசூலிப்பதிலே சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே பஞ்சாயத்துக்களின் முழு பகுதிக்கும் இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். 37½ லட்ச ரூபாய் செலவிடும் போது, இன்னும் சில ஆயிரம் சில லட்ச ரூபாய் அதிகம் செலவழித்தேனும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலுள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அதைப் போலவே தான் மின்சார இணைப்புத் திட்டமும். தேசத்திலுள்ள 7 லட்சம் கிராமங்களில் 3 லட்சம் 4 லட்சம் 55 கிராமங்கள் பூராவுக்கும் 5 வருஷ காலத்தில் மின்சார வசதி அளிக்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. 66 ரூபாய் விலையாக இருந்த ஒரு கம்பம் 112 ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 5 வருஷ கால திட்டம் 10 வருஷ கால திட்டமாக இருந்தாலும்கூட அது **Remunerative** திட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்ற முறைப்படி ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது இருப்பது போல் ஒரே பஞ்சாயத்தில் சில உப கிராமங்கள் விடப்படுவதற்கு இடமில்லாமல், எல்லாப் பகுதிகளையும் சேர்த்து இணைக்கும்படியான மின்சார திட்டத்தை அரசாங்கம் மேற் கொள்ளுவதன் மூலம், மக்களின் குறைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு முடியும். அதுபோக ஒன்று **connection** பெறுவதற்கு அதிகப்பணம் பெற்று இந்தத் திட்டங்களை குறித்தபடி நிறைவேற்ற அரசாங்கம் திட்டமிட வேண்டும் அல்லது (மின்சார கம்பங்கள் **rails**) அதிக விலை விற்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைத் துருவி ஆராய்ந்து பரிகாரம் காணவேண்டும்.

திருச்செந்தூர் தாலூகாவில் புன்னக்காயல் முதலிய கடற்கரை பிரதேசத்தில் 30 லட்ச ரூபாய் செலவில் கன்னடியன் ஸ்கீமைஞல் பல்ன் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எதிர் பார்க்கப்பட்ட கனனடியன் ஸ்கீம் 2-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தொடர்பற்ற கடற்கரைப் பகுதிகளின் விருத்தி எதிர்பார்த்தபடி கடந்த வருடங்களில் நிறைவேறவில்லை. அவைகளுக்கெல்லாம் பயன் படும்படி எந்தெந்தத் திட்டங்களை அவசரமாக நிறைவேற்றலாம் என்று கவனிப்பது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று கருதுகிறேன்.

மீன் இலாகா மேற்குப் பகுதியில் **Fishery** பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தியிருப்பது போல், கிழக்குப் பகுதியிலும் ஏற்படுத்தினால் அங்குள்ள வர்களுக்கும் உற்சாகம் அதிகமாகும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

பன்னம்பாரையில் சிமெண்டுக் குறிய **limestone** கிடைப்பதாக 25 வருஷ காலமாக **geological** நிபுணர்கள் கூறி வருகிறார்கள். இந்த பகுதியிலுள்ள மக்கள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு 100-க்கு 50 சத விகிதம்கூட பணம் கொடுத்து உதவத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் அவசரமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

[Sri M. S. Selvarajan] [9th August 1956

கருப்பெட்டிக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அதே முறையில் தயாராகும் கல்கண்டுக்கு விலக்களிக்கப்படவில்லை. இதை ஒரு சிறு **clarification** மூலம் செய்யலாம். கல்கண்டு தயாரிப்பதும் ஒரு குடிசை தொழில் தான். ஆகவே, கல்கண்டுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக **Fair Rent Bill** கொண்டு வரப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. மத்தியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு கட்டுக் குத்தகைக்காரர்களுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இந்த சட்டம் இருக்கக்கூடாது. உழைப்பவர்களுக்கே அதாவது **actual tillers**-க்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். எந்த எண்ணத்துடன் அரசாங்கம் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறதோ அது ஈடேறும் வகையில் சட்டம் அமைய வேண்டும். ஆகவே நில சீர்திருத்தச் சட்டத்துடன் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியை நிர்ணயம் செய்யும் சட்டம் ஒன்றும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. கவர்னர் பார்வையை இளமையிலேயே இழுக்க நேரிடும் உப்புத் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த பட்சக்கூலி நிர்ணயம் செய்யக் கூடிய சட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் வெகு சீக்கிரம் வழி செய்ய வேண்டும்.

பதனியை மாலை இரண்டு மணிக்கு மேல் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று மது விலக்குச் சட்டம் கூறுகிறது. இதை அநேக மக்கள் சத்துள்ள உணவாக சாப்பிடுகிறார்கள். இரண்டு மணிக்கு மேல் பதனியை வைத்திருக்கக் கூடாது என்று சட்டமிருப்பதால் அதற்குள் சளிக்க வைப்பதற்கு இதனுடன் சில விஞ்ஞான பொருள்களைச் சேர்க்கிறார்கள். இதனால் அதிலுள்ள வைட்மின்கள் எடுபட்டுப் போகின்றன. எங்கள் பகுதியில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற பெருவாரியான மதுவிலக்குக் கேசுகள் பதனியை இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேல் வைத்திருந்த காரணத்துக்காகத்தான். இதற்காக அரசாங்கம் அதிகமான சிப்பந்திகளை நியமித்து பதனியை கள்ளாக மாற்றுகிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க வழி செய்ய வேண்டுமே தவிர, மணித் திட்டத்தின் பேரில் கேசுகள் பதிவு செய்யக்கூடாது. இதனால் அவர்கள் நல்ல சத்துள்ள உணவை தயாரிக்க முடியாமல் போகும் அபாயம் ஏற்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இந்த மாகாணத்திலுள்ள ஜனங்களின் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து நல்ல சொற்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புயல் பகுதியில் ஜனங்களின் கஷ்டங்களுக்கு அரசாங்கம் குறிப்பாக முதன் மந்திரி அவர்கள் நேரிடையாகவும், அளித்த உதவி மக்கள் மனதில் பதிந்திருப்பதையும் அவர்கள் அதனால் ஆறுதல் அடைந்திருப்பதையும் கவர்னர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முன்பு அரசாங்கம் எழுப்பிய 7 கோடி ரூபாய் கடனுக்கு மக்களிடமிருந்து எதிர் பார்த்த அளவுக்கு மேல் இரட்டிப்பு ஆதரவு கிடைத்திருப்பதையும், சமீபத்தில் மக்களின் நலனுக்காக அரசாங்கம் எழுப்பவிருக்கும் கடனுக்கும் மக்கள் முன்மாதிரியே ஆதரவு அளிக்கத் தயாராக இருப்பார்கள் ஒன்று நம்புவதாக கவர்னர் வாயால் சொல்லக் கேட்டிருந்தால் நான் சந்தோஷமடைந்திருப்பேன். ஜனங்கள் ஓரளவுக்கு நிம்மதியாக இருக்கிறார்கள் என்றும், செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து எல்லா உதவியும் கிடைத்து வருகிறது என்றும் கவர்னர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றி.

3-53 p.m. **Sri S. THINAKARASAMI THEVAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பிரான் அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கம் ரொம்ப அழகான முறையில் இருந்தது. உயர்ந்த கருத்துக்களைப் புகுத்தி இந்த ராஜ்யத்தில் என்ன என்ன காரியங்கள் எந்த எந்த அளவுக்கு நடந்து வருகின்றன, என்ன என்ன காரியங்கள் எந்த எந்த அளவுக்கு நடைபெறப் போகின்றன, மக்களுடைய பொறுப்புகள் என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் தெளிவாக அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சபையிலிருந்து நமது மலையாள மெம்பர்கள் விலகும் தருணத்தில் இருக்கிறார்கள்,

9th August 1956] [Sri S. Thinakarasami Thevar]

அதே மாதிரி கன்னட மெம்பர்களும் விலக விருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நம்முடைய ஆசியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேம். அவர்களுடைய ராஜ்யங்களை நல்ல முறையில் அமைத்து நன்முக நடத்தும்படியாக அவர்களுக்கு நம்முடைய ஆசியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேம்.

அடுத்தாற்போல், இந்தப் பிராந்தியத்தில் முக்கியமாக மதுரை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே கள்ளர் சீர்திருத்த இலாகா என்ற இலாகா இருக்கிறது. அது பல வருஷங்களாகப் பணியாற்றி வருகிறது. சுமார் 8 லட்சம் மலைக் கள்ளர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களை கல்வி, பொருளாதாரம் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்ற மடையச் செய்வதற்காக சர்க்கார் விசேஷ முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு பணியாற்றி வருகிறார்கள். இருந்தாலும் கூட, சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஒரு சில விஷயங்களில் போதுமான அளவு உற்சாகம் காட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அதாவது, கடந்த முப்பது வருஷ காலத்தில் சுமார் 8 லட்சம் ஜன சமுதாயம் கொண்ட இந்த மக்களிடையே ஒரு சிலர் தான் படித்திருக்கிறார்கள். ஒரு சிலரே படித்திருந்தாலும் கூட, அந்த ஒரு சிலரிலும் ஒருவர் கூட பெரிய சர்க்கார் உத்தியோகங்களில் (கெஜட் பதிவு பெற்ற உத்தியோகங்களில்) இல்லை. அதற்கும் காரணம் அவர்களுக்கு விசேஷ சலுகை கொடுக்கப்படாதது தான். 1935-ம் வருஷம் வரை அவர்களுக்கு விசேஷ சலுகை இருந்தது. 1935-ம் வருஷத்திற்குப் பின்னர் அவர்களுக்கு விசேஷ சலுகை கொடுக்கப்பட வில்லை. அவர்கள் பிராமணரல்லாதார் ஹிந்து என்ற **(Non-Brahmin Hindu category)**-இல் சேர்க்கப் பட்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு விசேஷ சலுகை கொடுக்கப்பட வில்லை. தனிச் சலுகை கொடுக்கப்பட வில்லை என்ற ஒரு காரணத்தால்தான் மாஜி குற்ற பரம்பரையினராக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் கெஜட் பதிவு பெற்ற உத்தியோகப் பதவிகளுக்கு வர முடிய வில்லை. ஆகவே உத்தியோகங்களைப் பொருத்த அளவில் அவர்களுக்கு தனிச் சலுகை வழங்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், கள்ளர்களுக்காக பல ஸொஸைட்டிகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது சுமார் 300 கள்ளர் ஸொஸைட்டிகள் இருக்கின்றன. இந்த 300 ஸொஸைட்டிகளிலுமாக மொத்தம் எற்படும் வரவு செலவைப் பார்த்தால் அது ரூபாய் 10 லட்சத்திற்கு உப்பட்டுத்தான் இருக்கிறது. இவை சாதாரணமாக சர்க்காரால் நிறுவப்பட்ட ஸொஸைடிகள். உதாரணமாக, கள்ளர் ஸொஸைடி அல்லாத ஸொஸைடிகளில் ஒரு ஸொஸைடிக்கு ரூபாய் 4 லட்சத்திற்குக் குறைவாக வரவு செலவு கொண்ட ஸொஸைடியே கிடையாது. ஆனால் இந்தக் கள்ளர் ஸொஸைடிகள் விஷயத்தில், 300 ஸொஸைடிகளிலுமாக மொத்தம் உள்ள தொகை ரூபாய் பத்து லட்சம் தான். இப்படி இருந்தால், இந்த ஸொஸைடிகள் எந்த முறையில் நடக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாக ரூபாய் 2 கோடி, ரூபாய் 3 கோடி வைத்து நடத்தப்பட வேண்டிய ஸொஸைடிகள் ரூபாய் 10 லட்சத்தில் நடத்தப்படுகின்றன என்றால் எந்த விதமான காரியமும் செய்ய முடியாது. பேச்சளவில் 300 ஸொஸைடிகள் எற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாமே தவிர உண்மையில் மக்கள் எந்த விதமான நன்மையும் அடைய முடியாது. இது சம்பந்தமாக இந்த சட்ட சபையில் நாங்கள் நான்கு வருஷங்களாக பல கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறோம். மதுரை சென்ட்ரல் பாங்குக்கு சர்க்கார் அவசியம் நிதி உதவி செய்து இந்த ஸொஸைடிகளுக்கு பண உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் பன்முறை கோரியிருக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் இதுவரை எந்த விதமான முடிவும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே சென்ட்ரல் பாங்குகள் மூலமாக இந்த ஸொஸைடிக்கு பண உதவி செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், எங்கள் பக்கத்தில் வைகை நீர்த்தேக்கத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டமும் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. இந்தத் திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தால் சுமார்

14 கிராமங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 14 கிராமங்களும் ஆயிரம் குடும்பங்கள் கொண்டவை. ஆயிரம் குடும்பங்களும் 6,000 ஜனத் தொகை கொண்டவை. இந்த 1,000 குடும்பங்களும் இந்தத் திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வேறு இடங்களுக்குச் சென்று குடியேற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு புன ரமைப்பு விஷயமாக பரிசீலனை செய்வதற்காக மதுரை ஜில்லா கலெக்டர் தானும் எ. எஸ். சுப்புராஜ், எம்.எல்.ஏ., கே. ராஜாராம், எம்.எல்.ஏ., மூக்கையாத் தேவர், எம்.எல்.ஏ., கள்ளர் ஸ்பெஷல் டிப்டி கலெக்டர் உள்பட ஐந்து பேர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நிறுவியிருக்கிறார். இந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் அந்தப் பிரதேசத்தில் ஆங்காங்கு சென்று எந்த எந்த இடத்தில் எவ்வளவு நிலங்களை ஜாரி செய்யமுடியும் என்பதையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு அந்தக் கமிட்டி நிறுவப்பட்டது. அவ்விதமே நாங்கள் அங்கே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எங்கெல்லாம் எவ்வளவு பூமி கொடுக்கலாம் என்று பரிசீலனை செய்தோம். அப்படிப் பரிசீலனை செய்ததில் பெரியார் திட்டத்தில் பல கண்மாய்களின் ஆயக் கட்டுகள் பெரியாற்று தண்ணீரை கொண்டு, கண்மாய்களை பெருக்காமல் நேரடி கால்வாய்கள் மூலம் பாசன வசதி செய்திருப்பதன் காரணமாக அந்த கண்மாயி (tank bed)-ன் நீர்பிடிக்கும் எல்லா பிரதேசங்களும் எந்த விதமான உபயோகமின்றி வீணாக கிடக்கின்றது. ஆகவே இந்த உபயோகமற்ற (waste lands) பல கண்மாய்களின் ஆயக்கட்டுகள் நேரடியான பாசன வசதிகள் உள்ளவைகளாய் இருப்பதால் பல waste lands இருப்பதையும், பல தரிசு நிலங்கள் இருப்பதையும் பார்த்தோம். அந்த நிலங்களைப் பெறுவதற்கு கமிட்டி சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அந்த நிலங்களை அவசியம் ஜாரி செய்து வைகை நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பிராந்திய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், மேலும் அவர்கள் மாஜி குற்ற பரம்பரையினர். ஆகவே அவர்களுக்கு போதுமான அளவு நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டும். மேலும், அங்குள்ள ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் ஒரு நபருக்கு 2 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் வீதமும் 5 ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் வீதமும் கொடுத்தால் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கும் அனுகூலமாக இருக்கும் என்றும் சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்தோம். ஆனால் இது விஷயத்தில் சர்க்கார் இது வரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் இவர்களைப்பற்றி பல விதமாகப் பேசப்படுகிறது. இவர்கள் பல துஷ்டத்தனங்கள் செய்பவர்கள் என்று அந்தப் பிராந்திய த்தில் மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் துஷ்டத் தனங்கள் செய்வதற்குக் காரணம் வறுமைதான். அவர்களை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமானால் அவர்களுடைய வறுமையை நீக்கவேண்டும். அவர்களை விவசாயத்தில் ஈடுபடச் செய்வதற்காக அவர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுத்தால் அவர்களை சீர்திருத்தம் செய்ய முடியும். அம்மாதிரிச் செய்தால் அவர்கள் சீர்திருத்தம் ஆவதோடுகூட அந்தப் பிராந்திய மக்களும் அமைதியாக வாழ முடியும். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கள்ளர் சீர்திருத்த இலாகாவில் சுமார் 300 பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கே உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லை. நம்முடைய சர்க்காரின் கொள்கை என்ன? இன்றைக்கு எந்தப் பிராந்தியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், உயர்தரப் படிப்பைப்பற்றி கவலை இல்லை, கல்லூரிப் படிப்பைப்பற்றியும் கவலை இல்லை. எல்லோருக்கும் உயர்தர ஆரம்பக் கல்வியாவது கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் முக்கியமான திட்டம். இந்தப் பிராந்தியம் 750 சதுர மைல் கொண்ட பிராந்தியம். இங்குள்ள 300 பள்ளிக்கூடங்களில் 30 பள்ளிக்கூடங்களாவது உயர்தர ஆரம்பப் பாடசாலைகளாக இருக்கவேண்டாமா? அங்கே 10 உயர்தர ஆரம்பப் பாடசாலைகள் கூட இல்லை. அங்கே நிறைய உயர்தர ஆரம்பப் பாடசாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் அடிக்கடி சர்க்காரைக் கேட்கிறோம். அங்குள்ளவர்கள் பி. ஏ. படிக்காவிட்டாலும், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் கிடைக்கா விட்டாலும், அவர்கள் உயர்தர ஆரம்பக் கல்வியையாவது பெற வேண்டாமா! அங்கே 6-வது அல்லது

8-வது வகுப்பு வரை கொண்ட உயர்தர ஆரம்பப் பாடசாலைகளையாவது அமைக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை நாங்கள் அடிக்கடி கேட்டோம். இந்த வருடத்தில் அங்கே பல உயர்தர ஆரம்பப் பாடசாலைகளை அமைப் பதற்கு சர்க்காரை அனுமதி கேட்டோம். அனுமதி கிடைக்கவில்லை. அதோடு கூட, அங்கே இரண்டொரு ஹைஸ்கூல்களையும்—உடனடியாக ஏற்படுத்தா விட்டாலும், முதலில் மத்தியப் பள்ளிகளாக (Middle Schools) ஆரம் பித்து பிறகு அடுத்தடுத்த வருடங்களில் நான்காவது பாரம், ஐந்தாவது பாரம் என்று ஒவ்வொரு வகுப்பாக உயர்த்தியாவது—ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்காரை அனுமதி கேட்டோம். சர்க்காரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண் டோம். சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. இது விஷயத்தில் சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. ஆகையால் எங்கள் பிராந்தியம் படிப்பில் பிற்பட்ட பிராந்தியமாக இருக்கிறது. பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் உள்ள கூட்டத் திலிருந்து ஒரு சிலர் தான் படித்து வந்திருக்கிறோம். ஆகவே அங்கே உயர்தர ஆரம்பக் கல்வியையாவது எல்லோருக்கும் அளிப்பதற்கு சர்க்கார் அவசியம் வழி செய்ய வேண்டும். எந்த அளவுக்கு சாத்தியமோ அந்த அளவுக்கு அங்கே உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகளை அமைக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷம்கூட எஞ்சினியரிங் காலேஜில் படிக்க வைக்க மிகுந்த பிரயாசைப்பட்டு நான்கு பிள்ளைகளை தயார் செய்தோம். ஆனால் ஒரு பிள்ளைக்குக் கூட admission கிடைக்க வில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மெடிகல் காலேஜில் படிக்க வைக்கவும் முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறோம். என்னதான் செல் வாக்கு இருக்கிற பக்கம் தான் காரியம் வெற்றியடைகிறதே ஒழிய நாங்கள் எதைச் செய்தாலும் வெற்றியடைய முடிவதில்லை. The most backward class of the backward class ஆகிய நாங்கள் ex-criminal tribes என்ற வரையறையுடன் நிற்கின்றோம். சர்க்கார் special concession காட்டியதில் ஒழிய ஒரு inch-கூட நாங்கள் முன்னேற முடியாது. ஆகவே, சர்க்கார் இந்த மாதிரி மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு ஓளவு தனிச் சலுகை காட்ட வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அப்படி காட்டவில்லையெனில், நாங்கள் முன்னேற எடுத்துக்கொள்ளுகிற முயற்சி, செய்யும் பணச் செலவு எல்லாம் வீணாகும் அளவிற்கு போய் சேரும் என்பதை சர்க்காரிடத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், சமுதாய நிலத் திட்டங்கள், கேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எல்லாம் எங்கள் பிராந்தியத்தில் நன்கு வெற்றியடைந்தி ருக்கின்றன என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். இந்தத் திட்டங்கள் உடல் உழைப்பை அடிப்படையாகக்கொண்டவை. உழைப்புத்தான் இந்த நாட்டின் உண்மையான செல்வம், பணமில்லை, நோட்டு இல்லை, என்பதை நாங்கள் நன்குணர்ந்து, இந்த திட்ட வேலைகளில் ஆர்வம் கொண்டு, உழைப்பை நல்கி எங்கள் தாலுக்காவில் அவைகளை வெற்றியடைய செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி வெற்றியடைய செய்வதிலும் ஒரு சிறிய சங்கடம், தடங்கல் இருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அது என்னவென்றால், சில இடங் களுக்கு B.D.Os. (Block Development Officers) கெட்டிக்காரர்களாகவும், திறமையானவர்களாகவும் வந்து சேருகிறார்கள். மற்றும் சில இடங்களுக்கு போடப்படுபவர்கள் சொத்தையான திறமையற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த கிராம முன்னேற்ற அதிகாரிகளாக போடப்படுபவர்களுக்கு கிராம மக்களோடு சகஜமாகப் பேசி, அவர்களை கவர்ச்சி செய்யக்கூடிய திறமை இருக்கவேண்டும். இந்த வேலைகளுக்கு, பெயின்டு டியார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்த ஆட்களைத்தான் போடவேண்டுமென்று கொள்ளாமல், திறமையான ஆட்கள் எந்த இலாகாவில் இருந்தாலும், அவர்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த முன்னேற்ற அதிகாரி உத்தியோகத்திற்கு, சாதாரண ஜனங்களோடு, அதாவது விவசாயிகள் மற்றும் உள்ள இதர தொழி லாளிகள் இவர்களோடு சகஜமாக படிக்கக்கூடிய குணம், திறமை உடைய ஆட்களாக இருக்க வேண்டும். வேறு எந்த qualification-ம்

தேவையில்லை என்பதையும் சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்பு கிறேன். இந்த விஷயத்தையும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டி ருக்கிறார்கள்போல் தெரிகிறது.

மணிமுத்தாறு திட்ட வேலை முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. போன மாதம் 24-ம் தேதி நான் சென்று பார்த்தேன் அப்படிப் பார்க்கும் போது இந்த அணைக்கட்டினால் தண்ணீர் போதுமான அளவுக்கு இடைக் குமா என்ற சிறு சந்தேகம் எழுந்தது. சர்க்கார் இதனை பரிசீலனை செய்திருப்பார்கள் என்றே நம்புகிறேன். இந்த திட்டத்தை துரிதமாக நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்காக சர்க்காரை நாம் பாராட்ட வேண்டியது கடமையாகும்.

அடுத்தாற்போல் **Periyar Hydro-Electric Scheme**-ம் விசேஷ முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. எங்கள் பிராந்தியத்திற்கு தற்போது செய்யப்பட்டிருக்கிற மின்சார விஸ்தரிப்பு போதாது. இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டால், சென்னை மாகாணத்தைப் போல் வேறெங்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பு விசேஷமான முறையில் செய்யப்பட வில்லை. சென்னை மாகாணம்தான் இந்த இனத்தில் முதல் ஸ்தானம் வகிக்கிறது. அதை புகழ்கிறேன். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில், சென்னை சர்க்கார், மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசங்களுக்கு விசேஷ சலுகை காட்டி, மின்சார விஸ் தரிப்பு செய்வது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, எனக்கு பேச இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

*** Sri B. K. NALLASWAMI** : கனம் சபாநாயகர் அவர்
4-06 p.m. களே, கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆத ரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்னும் சிறிது காலத் தில் நம்மிடையே இருந்து மலையாள நண்பர்கள் பிரிந்து செல்ல இருக்கி றார்கள். அவரவர் மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் சீரமைக்கப்பட்டு இயங்க வேண்டு மென்று மக்களெல்லாம் இன்று விரும்பக்கூடிய நிலை யில் இருக்கிறார்கள். அந்தந்த ராஜ்ய மக்கள் புரிந்து கொள்ள கூடிய தாய் மொழியில் அரசாங்கம், கோர்ட்டு முதலியவற்றின் நடவடிக்கைகள் நடப்பது நல்லதென்று வினோபாஜீ போன்ற பெரியோர்கள்கூட சொல்லி யிருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். இந்த முறையில் பிரிந்து போவதில், சில நண்பர்களுக்கு சிறிது மனக்கசப்பு சமீபத்தில் ஏற் பட்டு இப்போது மறைந்திருக்கிறது.

காலையிலே உணவுப்பற்றுக்குறைய பற்றியெல்லாம் நாம் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். மலையாளத்தில் உணவுப் பற்றுக்குறை அதிகமாக இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சபையின் கவனத் திற்கு ஒரு விஷயத்தை கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதாவது மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி, திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ் யத்திற்கு பயன்படாது, கடலில் வீணாக வடிகிற நதிகளின் நீரை, நமது தமிழ் நாட்டுக்கு உபயோகப்படுத்தும் வகையில், பிரிந்து செல்லக் கூடிய மலையாள நண்பர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி ஒத் துழைத்தால், மலையாளத்தில் பஞ்சம் வரக்கூடிய காலத்தில் அண் டையில் இருக்கிற தமிழ் நாட்டு எல்லைப் பிரதேசம் உதவிக்கு வரும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அத்துடன் இது இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கும் உள்ள நல்லுறவை பலப்படுத்த மிகவும் ஏதுவாக இருக்கு மென்பதை தெரி வித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மேட்டூர் நீர் தேக்கத்தில் தண்ணீர் நிறைந்திருக்கிறது 45, ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதிளிக்கும் என்ற சந்தோஷம் ஒரு புறம் இருந்த போதிலும்கூட, பவானி தாலூக்காவில் பருவ மழை தவறி விட்டதால் கால் நடைக்கு தீவனம் இல்லாத நிலைமையில் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் வெளி ஜில்லாக்களிலிருந்து கொண்டு வர வேண்டிய வசதிகள் இல்லாமலிருப்பதால், விவசாயிகள் கஷ்டப்படக்கூடிய

நிலையில் இருக்கிறார்கள். கால்நடைக்கு தீவனம் கொண்டு வர குறைந்த சலவில் போக்கு வரத்து வசதி செய்து சர்க்கார் உதவியினால், பவானி தாலூக்காவில் இருக்கிற விவசாயிகள் சந்தோஷம் அடைவார்கள்.

மேட்டூர் வாய்க்காலில் தண்ணீர் விட்டதால் மகிழ்ச்சி யடைந்தாலும் கூட, நீர் தீர்வை விஷயத்தில் பவானி வாய்க்கால் சாகுபடி பிரதேசத் திற்கும், மேட்டூர் வாய்க்கால் சாகுபடி பிரதேசத்திற்கும் பாரபட்சம் காட்டப் படுகிறது என்பது மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. பவானி வாய்க்கால் சாகுபடி பிரதேசத்தில் முதல் ஆண்டு ¼ தீர்வையும், இரண்டாவது ஆண்டு அரைத் தீர்வையும், மூன்றாவது ஆண்டு முக்கால் தீர்வை யும், நான்காவது ஆண்டு முழுத் தீர்வையும் வசூலிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற **Mettur Canal Irrigation Cess Select Committee** கூட்டத்தில், அமைச்சர்களும் மூன்று வரு ஷத்திற்கு நீர் தீர்வை சலுகை காட்டப்படும் என்று சொல்லியிருந்தும் கூட, இன்று மேட்டூர் வாய்க்கால் சாகுபடி பிரதேசத்தில் முழுத் தீர்வை பலவந்தப்படுத்தி வசூலிக்கப்படுவது மனதை வருத்துகிறது. இருந்தாலும், சர்க்கார் முழுத் தீர்வை வசூலிப்பதை தடை செய்து உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். நிலைமை அங்கு இன்னும் சீர்படவில்லை. பூமியை சீர் திருத்துவதற்காக மூன்று வருஷத்திற்கு நீர் தீர்வை விஷ யத்தில் சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று செலெக்ட் கமிட்டியில் தீர்மானம் எழுத்து மூலமாக செய்யாவிட்டாலும் கூட, அமைச்சர்கள் இருந்து ஒப்புக்கொண்ட ஒரு விஷயம், இன்று மறந்த விஷயமாக போய்விட்டது என்பதை கவனிக்கும்போது, மிகவும் வருத்தத்தை அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

பவானி வாய்க்காலில், அங்கே சீர்திருத்த ஏற்பாடு செய்வற்கு, 3 வருஷ சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்றால், மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தில், இங்கே, எப்படியிருக்கிறது என்பதைச் சற்று சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கும் இதற்கும் இந்த வித்தியாசம் ஏன்? அதற்கு மட்டும் ஏன் அந்த சலுகை, மேட்டூருக்கு ஏன் இல்லை என்பதுதான் எனக்கு மிக வருத்தத்தை அளிக்கின்றது. இந்த வித்தியாசத்தை கவர்ன் மெண்டார் கவனித்து நியாயம் வழங்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றார் என் பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் உற்பத்திப் பெருக்கை பற்றி எல்லாம் பேசிக் கொண்டு வந்தோம். பவானி நதித்தீரத்தில், ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரா பூமிகளுக்கு மாடுகளை இழுத்துத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுகிறது. ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் இப்பொழுது தண்ணீர் பாயக்கூடிய நிலங்களுக்கெல் லாம் பம்பு ஸெட்டுகள் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்து விடலாம் என்று சிபார்சு செய்திருந்தும் கூட, ஒரு வருஷமாகியும் கூட, இன்றைய வரையிலும் அது சம்மந்தமான எந்த உத்தரவும் ரிவின்யூ போர்டி லிருந்து வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கம் அதைப்பற்றிக் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அதுவும் கால்நடைத் தீவனம் கஷ்டமாக இருக்கக்கூடிய இந்தக்காலத்தில், ஏற்கனவே தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ள உரிமை பெற்ற ஆயக்கட்டுக்காரர்கள், பம்பு ஸெட் வைத்துக் கொள்வதை, அனுமதிப்பதில் எந்தக் கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதுதான் எனக்கு புரியவில்லை. ஆகையினால், பம்பு செட்டுகள் ஆயக் கட்டுதாரர்களாகிய நீர்ப் பிரசனையில் உரிமை உள்ளவர்களுக்கு கிடைப் பதில் அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தினால் கால்நடை களுக்கு தீவனம் கிடைக்காத இந்நிலையில் மிகவும் நல்லது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அடுத்தபடியாக, விற்பனை வரி பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியில், ஒரு முனைவரி போட மசோதா வந்திருக்கிறது. வியாபார சமூகத்தினருக்கு ஓரளவு திருப்தி அளிக்கும். இருந்தாலும் கூட, முக்கியமான இனத்தில் மில்துணியை ஒரு முனை விற்பனை வரியும் ரொம்ப சுலபமாகச் சேர்த்து இருக்கலாம். ஆனால் அது சேர்க்கப்பட்டில்லை. புகையிலை வியாபாரிகள், ரொம்ப காலமாக இந்த விற்பனை வரியை, சென்டரல் எக்ஸைஸோடு வசூல் செய்து எடுத்துக்கொண்டால், நமக்கு விற்பனை வரித் தொந்தரவு

இல்லாமல் இருக்கும் என்று இளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அது ரொம்ப நியாயமானது. நமக்கு, சென்னை அரசாங்கத்துக்கு எந்தவிதத்திலும் விற்பனை வரி தப்பி விடாமல் கிடைத்துவிடும். அந்த வழி முறையைப் பின்பற்றினால், மிகவும் நல்லது. புகையிலை வியாபாரிகள் அத்தனை பேரையும் திருப்திப்படுத்துவது ஆகும் என்பதையும் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கரும்பு வெல்லத்தை ஒரு மூன்று வரியில் சேர்க்க வேண்டுமென்று இன்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ½ அணா ஒரு ரூபாய்க்கு வரி போடுவதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். வெல்லம் சாதாரணமாக, 1, 2 கைகளுக்கு மேல் மாறுவது இல்லை. எனினும், கிராமப் பிரதேசங்களில் வழக்கமாக, இப்போது இருக்கும்படியான பழுப்புச் சர்க்கரைக்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்குக்கொடுத்து இருக்கிறோம். வெல்லத்திற்கு வரி என்றால் விவசாயிகள் வெல்லத்தை உற்பத்தி செய்யாமல் இருப்பார்கள். பழுப்பு சர்க்கரை தயாரிக்க முடியாத கரும்புச் சாற்றை வெல்லமாக விவசாயிகள் மாற்றுகிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பினால் இந்த விவசாயிகளை ரொம்பவும் பாதிக்கக்கூடிய விஷயமாக வந்து சேரும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே, சட்டத்தை புரிந்துகொள்ளாத சில விற்பனை வரி அதிகாரிகள், விவசாயிகளிடம் சென்று "கணக்கு காட்டு" என்றெல்லாம் தொந்தரவு செய்திருக்கிறார்கள் எங்கள் தாலூகாவில் என்பதையும் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வெல்லத்துக்கு ஒரு மூன்று விற்பனை வரி போட்டால், வருமானம் வருமென்ற நினைப்பில் அநேக விதங்களுக்கு நல்லது என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணமாய் இருக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு வெல்லத்திற்கு ஒரு மூன்று வரி போடுவதன் மூலம், வெல்ல உற்பத்தி பண்ணமுடியாது போகலாம் என்பதையும் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதாய் இருக்கின்றார்கள். அதிலும், எங்கள் தாலூகாவிலே ஒரு சில கிராமங்களுக்கு மட்டும் தான், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் பரவியிருக்கிறது. அது மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்துக்கும் இவ்வருஷம் விஸ்தரிக்கப்பட்டால், வாய்க்காலால் நன்மையடையும் கிராம மக்கள் இந்தத்திட்டம் ஓரளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொண்டு, அங்கே அவர்களுக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் செய்து கொள்ள, ரொம்ப சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதை மிகவும் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமக் கடன் வசதிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு, கிராமக் கடன் வசதி, ரொம்ப உபயோககரமாக இருக்கும், அதிலும், முக்கியமாக, வெள்ளாமையின் பேராலே, கடன் உதவியை, விவசாயிகளுக்கு, ரொம்ப உதவியாய் இருக்கும். பயிரின் பேரில் வட்டிக் கடன் திட்டம் இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. சொந்த பூமியில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கோவாபரேடிவ் சொஸைடியில் கடன் கிடைப்பதே கிடையாது. ஆகையால்தான், பயிர்களின் பேரில் கடன் கொடுப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தால், ஒத்தாசையாய் இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் கடைசியாக ஒன்றே ஒன்று, வீடு கட்டும் திட்டத்தைக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் பேப்பரில் படித்தேன், சில நாட்களுக்கு முன்னால் மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க இருந்த 123 கோடி ரூபாய் கடன் உதவும், வீடு கட்டும் திட்டம் கவனிக்கப்படாமல் போனதால், அதை உபயோகப்படுத்தாமல் போய்விட்டதாகப் படித்தேன். இது உண்மையாய் இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். என் என்றால் அதுபற்றி மறுப்பு எங்கேயிருந்தும் வரவில்லை. அப்படியிருந்தால் . . .

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : மறுப்பு பேப்பரில் வந்து விட்டது. நீங்கள் பார்க்கவில்லை.

Sri B. K. NALLASWAMI : அப்படியானால் நான் திருத்திக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, பவானி நீர், வாய்க்காலில் பாய ஆரம்பித்து விட்டால் அங்குள்ள சில சேரி

களுக்கு பாதுகாப்புக்கு, ஒன்றுமில்லை. பூமி உரம்பெடுத்துப்போனால், பவானி சாகர் மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசங்களில் 40, 50 சேரிகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமாதலால், அவைகளை மாற்றி அமைப்பதற்கு, இந்த வீடு கட்டும் திட்டம் அமுலுக்கு வரவேண்டும். மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசத்தில், 3, 4 சேரிகள், குடும்பம் குடும்பமாக, பாதுகாப்பதற்கு, இந்தத் திட்டம் உடனே வந்து ஆகவேண்டும். தண்ணீர் நின்றவுடனே அவர்களுடைய தொல்லை ஓரளவு நீங்கி விடுகிறது. தண்ணீர் வந்தவுடனே அவர்களுக்கு வீட்டு பிரச்னை மறுபடியும் உண்டாகிவிடுகிறது. எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இன்னும் எடுக்கப்படாமல் இருப்பதுதான் ரொம்ப வருந்தத் தக்க விஷயம். மத்திய அரசாங்கம் கடன் உதவி செய்கிறது. ஜனங்கள் தவணைகளிலேயே பணத்தை கட்டுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் உரிய காலத்திலே, போதுமான அதிகாரிகள் இருந்து இதைக் கவனிக்காமல் இருப்பதுதான் அந்த திட்டம் நிறைவேறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த முறையிலேயே இப்பொழுது புதிதாக வாய்க்கால் வெட்டி தண்ணீர் வந்த பிறகு ரொம்ப கஷ்டம் எற்பட்டு இருக்கிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் நேற்றுதான் அந்த வாய்க்காலைத் திறந்து விட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு நாட்களிலே அங்கு உரம் எடுத்து இருக்கும். ஆகவே வீடு கட்டும் திட்டத்தை கவனிப்பதற்கு யாராவது ஒரு அதிகாரியை நியமித்து காரியங்களைச் செய்தால் பிரதேச மக்கள் அரசாங்கத்தை வாழ்த்துவார்கள். அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, எங்கெங்கோ இருந்து எல்லாம் பெர்டிலைசர்களை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு சிறிய விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மலைப்பிரதேசங்களில் இயற்கையாக உரம் இருக்கும். கால்நடைகள் இருக்கும். சாணம் கிடைக்கும். உள் கணக்கில் வீணாகிறது. எங்கள் தாலூகாவிலே அறுபது சத விகித விஸ்தரணம் மலைப் பிரதேசம். அதிலே அநேக டன் சாண உரம் வீணாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. அதை மலைவாசிகள் உபயோகப்படுத்தினால் அதிக இயற்கை வளம் காரணமாக பயிர் அதிகமாக வளரும் போது காய்ந்துவிடுகிறது. அவைகளை எல்லாம் விவசாய இலாகா கீழே கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல உற்பத்தி பெருக முடியும். விவசாயிகளுக்கு பெரிய உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துகொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்ததற்காக தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*** Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR :** Mr. Speaker, I am very happy to hear from His Excellency that some of the Members of the House will be going to Karnataka and Kerala. It is particulary significant at this time. Since yesterday and day before-yesterday, news has appeared in the Press that some of the defeated Gods were trying to create a new heaven, that is "Dakshina Pradesh" and were attempting again to sabotage the formation of the new Kerala and other linguistic States. We hear such news from Delhi. Anyhow, I am happy to note that His Excellency—though advised by his Council of Ministers—has stated that in the transition period everything will be done to make the transition smooth and easy. In this connexion, I have to point out—I am sorry for doing that—that in paragraph 2 he has made certain remarks. He has stated therein, "Under the proposed reorganization, some of the predominantly Tamil-speaking areas of the Travancore-Cochin State will merge with this State". He has stated, "some of the predominantly Tamil-speaking areas". From

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [9th August 1956

this, it is conspicuously clear that there are some other predominantly Tamil-speaking areas which are not included in the Reorganization Bill. It is very clear. I do not object to it. There may be such places and disputes relating to those areas could be settled. When one side of the problem is mentioned, it is just and courtesy also demands that the other side of the picture should also be mentioned. He should have made mention of the predominantly Malayalam1speaking areas which are to be included in the proposed Kerala State. I am confident that these boundary disputes can be settled and should be settled amicably by fraternal methods. When one side is mentioned, the other side should also be mentioned. It is only to point out that aspect of the matter I make a reference to the relevant portion of the Governor's Address. (Interruption.) Yes, yes, that could be rewritten without any difficulty and without doing injustice to the language also. I wish to refer to another fact which may be unhappy to the Hon. Leader of the House and to me also. Anyway, I have to refer to it, because, it is only by frank discussion and placing of facts that misunderstandings can be removed. Then only fraternity and unity between the people of the neighbouring States can be maintained. About the allocation of properties, even elephants, livestock, etc., are transferred from Malabar area to Tamil area. Hon. Members may feel that I am referring to some small, petty, mean things. It may be so. But, opinion in Malabar is very strong in such matters. The Hon. the Leader of the House, in his reply, may even say that all these are exaggerated statements created and concocted by the Communist Party. I may tell him that it is not like that. The contradictory statements issued by the Hon. Ministers themselves have also been responsible for the whole confusion. For instance, it was recently reported in the *Mathruboomi* that the Government have ordered the cutting away of teakwood from about 600 acres of Thannikkadavu Reserve Forests in Malabar and the Forest Department have invited tenders on 1st July 1956 to remove and transport 50,000 cubic feet of teakwood from Thannikkadavu to Pollachi. Further five elephants from Nilambur forest were also ordered to be removed to Coimbatore division. Afterwards, when the news appeared in the Press, it was contradicted. When representatives approached the Hon. Minister Sri A. B. Shetty and told him about the matter, he said that he did not know anything about the matter and that he would take suitable measures to see that nothing of that sort happened. We were informed that the Chief Secretary has issued instructions to Collectors and Heads of Departments to see that properties are not carried away, especially from areas which are to be merged with other States at this tim without giving wide publicity in the Press.

4-30 p.m. It was only then to the Hon. Minister for Finance had told that he had already issued telegraphic orders to stop the cutting of trees. Subsequently the Malayalee Pradesh Congress Committee Chief, Mr. Vasu Menon, Sri P. Narayanan Nair, Member of Parliament, and some others went to the spot and saw the trees being cut and removed. This news has also appeared in the

9th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Press and representations have been made to the Government in respect of this matter. After a few days, the Hon. the Chief Minister and the Hon. Minister for Forests, Mr. Bhaktavatsalam, issued a statement that nothing of that sort had happened. Some of the people in our villages used to tell the story of a rogue who plucked some coconuts from a coconut palm and when the owner of that palm came and caught him, the thief enquired whether it was the " world " " ഇതിനാൽ ലോകം " as if he knew nothing and that he was coming from the Heaven. In the same way the Hon. the Minister for Agriculture has stated that nothing has happened and it has created some misapprehension in the minds of the Malayalees.

Then I wish to refer to another matter. When we represented to the Collector of our district that some fishing vessels were going to be transferred to Tamil Nad, he informed us that they had already been taken to Tamil Nad and he was taking steps to get them back. We do not know why such things are taken over to Tamil Nad.

While on my way to Madras, I met one gentleman from Walluvanad taluk who stated that stud bulls and buffaloes belonging to an institution were carried away to Tamil Nad and in that connection the M.L.A. of that area was conducting an enquiry into the matter and he would represent the matter to the Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I wish the hon. Member realises his responsibility here and as a responsible Member make statements here. To allege that four buffaloes were carried away by a State when crores of rupees are involved is ridiculous on the face of it. If the hon. Member thinks that he is responsible enough for creating bitterness, he is welcome to do so.

* SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR : It is to remove the bitterness and apprehensions that I am saying all these things.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : For the information of the hon. Member, I can straightaway tell him that one of the hon. Members belonging to the Communist Party made an allegation that the Printing Press located in the Cannanore Jail was being removed. I did not know whether there was any press at all. On enquiry I learnt that there is no press at all there and I do not know how the Press could be removed at all. These are the sorts of allegations which are being made by responsible Members and also by some Members of the Parliament.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I do not know how the Press could be taken away from the Cannanore Central Jail. I did not mention it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Your colleague have mentioned it and have even sent telegrams to Union Ministers and copies of the telegrams have been sent to us also.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: As I have already stated one responsible gentleman came and told me that studbulls and buffaloes in the Thiruvazhamkunnu Government Livestock Farm in Walluvanad taluk had been taken away. This is a matter which has got to be enquired into. I do not know why such pusillanimous deeds are being done. I do not believe them now. I am saying all these things so that the Hon. Minister will conduct an enquiry into all of them and tell us the actual state of things.

Sir, there is a Fisheries Technological Institute in Kozhikode and it is reported that certain properties belonging to that institution have been carried away. Rajagopalan, a laboratory attendant of that institution had been recently suspended by the Superintendent of that Institute on the ground that he had given information about official secrets to outside people. This incident has also created some resentment among the people. This has also appeared in the Press. So, in view of the incidents quoted above, I request the Hon. the Leader of the House to constitute a Committee to go into the matter and submit a report so that the misapprehension in the minds of the people could be removed. Sir, by hearing facts one need not feel unhappy as that will remove the ill-feeling prevailing among the people at present.

Then I come to another matter, viz., the rise in the price of foodgrains and the opening of fair price shops. It is stated in the Governor's Address that the rise in the price of foodgrains is causing some anxiety to the professional classes in urban centres and the Government are trying to meet the situation by opening fair price shops in vulnerable areas. That is not the case in Malabar. Malabar has always been a deficit area and it would not suffice if fair price shops are opened only in urban areas. Therefore, we have made representations to the Collector that this matter has to be looked into. We have also made representations to the Government and a delegation has also come and represented the matter to the Government. I myself requested the Hon. Minister for Finance to open fair price shops in places where they are required. I hope the Government will look into the matter.

Sir, His Excellency, in his Address, referred to certain legislative measures that are to come up before this House during this session. But certain other measures were not referred to in that Address. This morning I referred to some of them. The most important of them is the amendment to the Malabar Tenancy Act. Certain courts and the High Court have pronounced judgment against the interests of the peasants and against the spirit of the legislation. Therefore, it is essential that the Government should bring forward certain amendments to the Act and see that they are passed in this session itself.

Sir, another matter that I wish to place before this House and the Hon. the Leader of the House in particular is with regard to teachers. In that connection, a 55-year old teacher reminded

me of a story in the *Mahabharatha*. Sri Krishna was going on a mission to discuss higher politics including the partition of the country, etc., with Kouravas when Panchali reminded him of her hair which was untied by Duchathana. She told Lord Krishna that while he discussed the higher politics, he should remember that her vow should be fulfilled, viz., the tying of hair. That vow was taken by her when Duchathana was removing her sari. This is what she then stated to Sri Krishna : "എന്റെ തലമുടി നിങ്ങളഴിച്ചുകെട്ടണം ദുശ്ശാസനയാൽ". In the same way, the poor aided elementary school teacher was asking me to inform the Hon. Minister for Education that the pay for the months of May and June had not yet been disbursed and that necessary steps should be taken for disbursement of the pay at least before the Onam festival. I request the Hon. Leader of the House to take necessary steps to see that teachers in Malabar are given their pay for the months of May, June and July at least before the Onam festival. 4-40 p.m.

I have also to say a few words pertaining to the Malabar Educational Society. Of course, I have sent a telegram and also written representations to the Hon. Minister for Education with regard to the management of the Malabar Educational Society. I know the Hon. Minister has taken certain steps in that connection. The manager of this Society is not a very ordinary man. He is running four high schools. Very serious allegations have been made against the manager and these can be proved with documents. As misappropriation of public funds are also taking place it is high time that the Government take proper action in the matter. The education of hundreds and thousands of children is affected on account of the mismanagement of the so-called bogus Malabar Educational Society. I would request the Hon. Education Minister to take urgent steps in the matter and to see that the schools conducted by the society are managed by the Education Department themselves.

I have to mention another regretful fact with regard to the condition of village officers. It has been the burden of the song of most of the Members of this House that the condition of village officers should be bettered. I am not saying that at this time the Government should increase the pay and other emoluments of village officers, all of a sudden. The Government, I am told, have appointed a Cabinet Sub-Committee to consider this matter. The report of that sub-committee has not yet been given to the Members. I would request the Hon. Leader of the House to take into consideration the circumstances under which these poor village officials were compelled to demonstrate their grievances by sending telegrams to Government or taking out processions, etc., Pending a final decision in the matter the Government can at least consider their request for the grant of medical and educational concessions, as is given in the case of non-gazetted officers and teachers, favourably. That will not cost much to the Government and that would give the village officials some relief.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [9th August 1956

With regard to the welfare of backward communities, I would like to state one matter. The Thiyya community has been declared as a backward community in four taluks in Malabar district and Ponnani taluk is one of those four taluks. Recently Ponnani taluk has been bifurcated and a new Tirur taluk has been constituted. The officers of the Education Department are now saying that the educational concessions given to the Thiyya community in the four taluks mentioned by me would not apply to the Thiyyas in the new bifurcated taluk of Tirur. I would request the Government to take necessary action in the matter to see that the Thiyyas living in Tirur taluk also get all the concessions given to backward communities.

In the Governor's Address mention has been made about the compilation of District Plans. In Malabar for the last five or six months the Malabar Planning Board has not met at all. I am given to understand that certain departmental plans are not yet finalized as far as Malabar district is concerned. Just now when we are going to depart, I hope, the Government will take necessary steps to see that things are not delayed and that schemes which have to be taken up now are implemented in right earnest.

I understand that the machinery for distribution of ammonium sulphate and other chemical manures has been changed and that the Revenue Department is now entrusted with the task of distributing chemical manures. In this connection I have to state my experience here. Ammonium sulphate and other chemical manures were hitherto supplied, in my constituency, through Thalliparamba Co-operative Stores. Now, this year, the Government have stopped supply of chemical manures through the Thalliparamba Co-operative Stores. When a peasant applies for a loan for cultivation purposes, the cost of the manure is deducted from the loan and the Government themselves supply the manure to the peasant through the Revenue Department. Our experience is that peasants neither get manure nor the loan amounts. Even if they get manure, they get it after a long delay. I request that Government take urgent steps to allot ammonium sulphate to that region and select the above stores for its distribution.

One more point I would like to bring before the House is in regard to the non-gazetted officers, working in the Secretariat and other departments. The Government sent a circular to all Malayalee Non-gazetted officers asking them whether they would wish to work in the Madras State or opt for service in the Kerala State. It that connection, some Malayalee Non-gazetted officers have opted for service in Kerala State and some have opted to remain in service in this State. I understand that some people who have opted for service in Kerala State are not transferred and that those people who have opted to remain in the Madras State are transferred already. So, there is much anxiety among them. Viewed in the light of the resolution passed by the Madras Secretariat Association that 90 per cent of the Malayalee Non-gazetted officers

9th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

should be transferred to the new State and that no more recruitment should be made for the various services from among the Malayalees, it is natural that these Malayalee non-gazetted officers have some anxiety about their future. I hope the Government will take suitable steps to remove their anxiety. I also hope that the Hon. Leader of the House will take the so-called allegations and other matters referred to by me in the true spirit and see that all misapprehensions are removed so that fraternal unity and harmony are maintained between the two peoples and also between this State and the future neighbouring States.

4-48 p.m.

*SRI A. S. SAHAJANANDA : கனம் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு தமிழ் மாகாணமாக திகழப்போகிறது என்ற விஷயத்தைத் தெரிந்து மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். நேற்றைய தினம் கவர்னர் அவர்கள், ராஜ்ய பிரிவினைக்குப் பிறகு அலுவல்கள் எல்லாம் தமிழிலேயே நடக்கும் என்று சொன்னதற்கு நாட்டில் உள்ள ஜனங்கள் குதூகலம் அடைகிறார்கள். மேலும், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலமர்க சர்க்கார் அநேக நல்ல காரியங்களே செய்து இருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டு, மின்சார சக்தி அதிகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் இதுபோன்ற முக்கியமான காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமங்களுக்கு வேண்டிய அபிவிருத்திகளே செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த விஷயத்திலே நாம் சர்க்காருக்கு நன்றி பாராட்ட கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

எங்களுடைய ஜில்லாவாகிய தென்னற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குறிச்சி தாலூகா மிகவும் ஒதுக்கப்பட்ட தாலூகாவாகும்; மலையும் காடுமாக இருக்கிறது; ஜனங்கள் பிழைக்க கஷ்டப்படுகிறார்கள். மணிமுத்தாறு, கோமுகி ஆகிய இரண்டு நதிகளின் குறுக்கே அணைக்கட்டுகள் கட்டலாம் என்ற ஓர் "புரபோசல்" கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சீக்கிரமாக அணைக்கட்டுகள் கட்டினால் கள்ளக்குறிச்சி தாலூகாவிலுள்ள நிலங்கள் நஞ்சையாக மாறுவதற்கு வழி ஏற்படும், அதனால் அங்குள்ள மக்கள் சந்தோஷம் அடைவார்கள். ஆகையால் அந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் நடந்துகொண்டு வருகிற முன்னேற்ற வேலைகள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டு வரும் என்று ரொம்ப சந்தோஷமாகச் சொன்னார். அந்த ஒரு விஷயத்தில் மிகவும் துக்கமடைகிறேன். 1954-1955-ல் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்காகவும் சர்க்கார் ஒதுக்கிய தொகை ஒரு கோடி நான்கு லட்சம் ரூபாய். 1955-1956-ல் இவர்களுக்காக ஒரு கோடி ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். ஐந்து லட்சம் ரூபாய் தான் அதிகமாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் சபையிலே அப்போதே ஆட்சேபித்து இருக்கிறேன். முன்னேற்ற மடையாத, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஐந்து லட்சம் தானு? என்று நான் கேட்டு இருந்தேன். இப்பொழுதும் பணம் ஒன்றும் ஒதுக்கவில்லை. கவர்னர் சொன்னது மிகவும் ஏமாற்றமாக இருக்கிறது.

ஆற்று வெள்ளம் போல ஏராளமாக பணம் பல துறைகளிலே செலவு செய்யப்படுகின்ற காலத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் குறைவாகச் செலவிடப்படுகிறது. தவிர, ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகளே பிய்த்து யெறிகிறார்கள். எனுங்கூர் என்ற இடத்திலே 40 வீடுகளே பிய்த்து யெறிந்தார்கள். அந்த விஷயத்திலே ரொம்ப தூரம் சர்க்காரிடத்திலே நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். அது சர்க்காருக்கு அவசியமான இடமில்லை. இருந்தும் ஊரில் இருக்கும் ஒரு சிலருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு சூழ்ச்சியாக குடிசைகளே பிரித்து யெறிந்தார்கள். இன்றைக்கும் நாட்டிலே பல இடங்களில் ஹரிஜனங்களுடைய

[Sri A. S. Sahajananda] [9th August 1956

குடிசைகள் பிய்த்து யெறியப்படுகின்றன. ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே கோடிகோடியாக வெள்ள வெள்ளமாக பணத்தை செலவழித்துக் கொண்டிருக்கும் போது இம்மாதிரி ஹரிஜனங்கள் அவதிப்படுவதைக் கண்டு என்னுடைய மனது மிகவும் சோர்வு அடைகிறது புண்படுகிறது.

மேலும் நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் கொண்டு வருவது முன்னேற்ற மடையாத ஜாதிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதிக்கும் பெரிதும் நன்மையாக இருக்கும். ஆனால் சர்கார் தஞ்சை ஜில்லாவிலே பண்ணையாள் பரது காப்பு சட்டம் என்று கொண்டு வந்து சொந்தக்காரர்களுக்கு 60 சத விகிதமும் வேலைக்காரர்களுக்கு 40 சத விகிதமும் என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அதுவே இன்றைக்கு ஒழுங்காக நடக்கவில்லை. 40 சத விகிதம் கூட விவசாயிகளுக்கு சரியாக கிடைக்காமல் இருக்கும்போது சர்க்கார் உயரிய நோக்கத்தோடு பயிரிடுபவர்களுக்கு 60 சத விகிதம் என்று புதிய சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்போகிறோம் என்றுச் சொல்லிக்கொண்டு இருப்பதினால் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் பயிரிடுபவர்களுக்கும் உள்ள உறவு நிலையானது பாம்பும் கீரிப்பிள்ளையும் போல் இருக்கும். மிராசுதார்கள் பயிரிடுபவர்களைப் பார்க்கும்போது, தங்களுடைய சொத்தை அபகரிக்கப்போகிறவர்களாக நினைக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு என்னுடைய சொந்த யோசனை என்ன வென்றால் நிலச் சொந்தக்காரரும் மகசூலை பாதி பாதியாக பகிர்ந்து கொண்டு விடலாம். அதோடு கூட பயிரிடுபவர்க்கு அறுப்பு கூலியாக மொத்தத்தில் 10 சத விகிதம் கொடுத்து விடலாம். அப்படிச் செய்யாமல் பயிரிடுபவர்க்கு 60 என்றும் சொந்தக்காரருக்கு 40 என்றும் சொல்லுவதால் சொந்தக்காரர்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. நான் சொன்ன முறையில் அறுப்பு கூலியாக 10 சத விகிதத்தை பயிர் செய்பவர்க்கு கொடுத்துவிட்டு பாக்கியை பாதி பாதியாக இருவரும் பகிர்ந்து கொண்டால் மிராசுதார்கள் ஆறுதலடைவார்கள். அவர்களும் இதற்கு சம்மதிப்பார்கள். அவர்களுடைய மனதிலுள்ள பீதியும் அகலும். மிராசுதாருக்கும் பயிர் செய்பவருக்கும் நட்பை பெருக்கும்படியாக சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஒரு காணிக்கு 40 கலம் மிராசுதாருக்கு கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் அதைக் குறைக்க வேண்டாம். மிராசுதாரும் தொழிலாளரும் சேர்ந்து உழைத்து மிராசுதார் 40 கலமும் தொழிலாளி 60 கலமும் எடுத்துக் கொண்டு போகும்படி செய்தால் இரண்டு தரத்தினரும் சந்தோஷமடைவார்கள். நாட்டிலே கலகம் உண்டாகாது. இந்த என்னுடைய சொந்த யோசனையை சர்க்காருக்கு சொல்லுகிறேன்.

படிப்பு விஷயமாக சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்கெங்கு பள்ளிக்கூடத்திற்கு வரக்கூடிய போதிய பிள்ளைகள் இருக்கிறார்களோ, அங்கங்கே பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தலாம். கிராமத்திலே உள்ள மிராசுதாரின் செல்வாக்கைப் பொறுத்து அங்கு சீக்கிரத்திலே பள்ளிக்கூடம் திறக்க அனுமதிக்கப் படுகிறது. இம்மாதிரி சிதம்பரம் தாலூகாவிலே பல இடங்களிலே நடந்து இருக்கிறது. ஆகையால் எங்கெல்லாம் படிக்கக் கூடிய மாணவர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டாயமாகத் திறக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நந்தனர் ஆண் பாடசாலை, நந்தனர் பெண் பாடசாலை என்று இரண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் சிதம்பரத்திலே நடந்து வருகின்றன. அங்கு பிள்ளைகள் நிறைய வருகிறார்கள். ஹாஸ்டலுக்கு சர்க்கார் இடம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஒரளவு பிள்ளைகள் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்குத் தான் இடம் இருக்கிறது. ஆகையால் அதிகமான மாணவர்கள் ஹாஸ்டலில் சேர்ந்து, படிப்பதற்கு வேண்டிய அளவிற்கு பள்ளிக்கூடங்களையும் ஹாஸ்டலையும் அபிவிருத்தி செய்யும்படியாக சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மழை பெய்யவில்லை என்று பல மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். கனம் தலைவர்கள் அவர்களே, இந்த விஷயத்தை நன்றாக கவனிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் ஏதாவது உத்திரவு பிறப்பித்து ஒரு காரியத்தை செய்து விடலாம். ஆனால் மழை பெய்விக்க சர்க்காரால் முடியாது. ராமர் படத்தை உடைப்பதை என்றைக்கு தடை செய்கிறோமோ அன்றைக்குத் தான் மழை பெய்யும் என்று சொல்லுகிறேன். ராமரை

9th August 1956] [Sri A. S. Sahajananda]

ஒரு சிலர் தூஷிக்கிறார்கள். அதனால் தான் மழை பெய்யவில்லை. ராம நாமத்தை தூஷிப்பது நின்றால் தான் மழை பெய்யும். பகவான் நாமத்தை எப்பொழுது மக்கள் பூஜிக்கிறார்களோ, எப்பொழுது தெய்வத்தை ஆராதிக்கிறார்களோ அப்பொழுதுதான் நாட்டிலே மழை பெய்யும்.

" உளவாம் உயிர் உணவாம்
உணவு உயிர் மாரியின் உளவாம்
வளவான் மழை உயர் வானவர் மகிழ்வால் வரும் "

என்பது பெரியோர் வாக்கு. ஆகவே, மக்கள் உணவினால் உயிர் வாழ்கிறார்கள். உணவு மழையினால் வரும். மாரியானது தேவர்களுடைய மகிழ்வால் வரும். ராமசாமி நாய்க்கர் இயக்கத்தினால் வராது. சர்க்கார் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தார்கள். ராமர் படத்தை உடைக்க இயக்கம் நடத்தப்பட்டபோது அதைத் தடுக்க சர்க்கார் தடை உத்தரவு போட்டதானது மிகவும் நல்ல காரியமாகும். அப்படி தடை உத்தரவு போட்டு, ராமர் பட உடைப்பைத் தடுக்காமல் இருந்தால் நாங்களெல்லாம் செத்தே போயிருப்போம். ஆகையால், சர்க்கார் இந்த விஷயத்திலே நேர்மையாக நடந்து கொண்டதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

சாக்ஷாத் ராமபிரானை காந்திஜி அவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் பிரார்த்தனை செய்து வந்தார்கள். ரொம்பப் பெரிய அறிவாளியான காந்திஜியின் நண்பரான ராஜாஜி அவர்களும் ராமாயணத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். பழைய காலத்திலே ராமாயணத்தை நாரதர் வால்மீகிக்குச் சொன்னார்.

" கோன்வஸ்மின் ஸாம்பிரதம் லோகே
குணவான் கஸ்ச வீர்யவான்
தர்மக்ஞஸ்ச க்ருதக்ஞஸ்ச
சத்யவாக்யோ த்ருடவ்ரத : "

कोन्वस्मिन्सांप्रतं लोके
गुणवान् कश्च वीर्यवान्
धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च
सत्यवाक्यो दृढव्रतः ।

என்ற சுலோகம் மிகவும் முக்கியமானது. இந்த உலகத்தில் சிறந்த குணமுடையவன் யார், வீர்யமுடையவன் யார், தருமத்தையுடையவன் யார், நன்றி உடையவன் யார், யதார்த்தமான வாக்குடையவன் யார், உறுதியான விருதமுடையவன் யார், குலாசாரத்தோடு குடியிருப்பவன் யார், வித்வான் யார், ஸமர்த்தன் யார், எப்பொழுதும் ஒரே உருவத்துடன் காண்பதற்கு இனியவன் யார், பொறுமையற்றவன் யார், எவனுடைய யுத்தத்தில் தேவர்களும் பயப்படுபவர்கள் " என்று வால்மீகி நாரதரைக் கேட்டார். அதற்கு நாரதர் அவர்தான் மகாபுருஷர்களிய ராமபிரான் என்று சொன்னார். ராமர் பிரானை நிந்தித்து ராதா போன்றவர்கள் நாடகம் நடிப்பதால் அது ஜனங்களிடையே தெய்வீகத்தன்மையைக் குலைக்கிறது. இது சுத்தத் தவறு. இது விஷயமாக நமது லீடர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் போட்ட சர்க்கார் தடை யுத்தரவினால் எங்கள் உயிர் காப்பாற்றப்பட்டது, அதற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow. 5 p.m.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 498, *Home, dated* 16*th February* 1956, *amending rules* 242 *and* 251 *of the Madras*

[9th August 1956

Motor Vehicles Rules, 1940, *regarding the suspension or cancellation of conductors' certificates by the Regional Transport Authority*. [*Laid on the table under section* 133 (3) *of the Motor Vehicles Act*, 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

2. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 965, *Public* (*Services*), *dated* 8*th March* 1956, *amending the Madras Public Service Commission Regulations*, 1954, *excluding from the Commission's purview the temporary post of Chief Controller of Accounts in the Electricity Department in the Madras General Service.* [*Laid on the table of the House under Article* 320 (5) *of the Constitution of India.*]

3. *Notification issued with Proceedings No.* 5, *Press, dated* 9*th February* 1956, *issuing Rules under the Madras Court-fees and Suits Valuation Act*, 1955, *regarding affixing of adhesive stamps.* [*Laid on the table of the House under section* 82 (2) *of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act*, 1955 (*Madras Act XIV of* 1955).]

4. *Finance Accounts of the Government of Madras for the year* 1953–54 (*first half*) *and the Audit Report*, 1954.

5. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1211, *Public* (*Services*), *dated* 27*th March* 1956, *amending the Madras Public Service Commission Regulations*, 1954, *including within the Commission's purview the temporary posts of Industries and Engineering Supervisor in the Madras Industries Subordinate Service.* [*Laid on the table of the House under Article* 320 (5) *of the Constitution of India.*]

6. *Proposals of the Election Commission, India, regarding amendment to the Final Order No.* 17 *of the Delimitation Commission, India.*

7. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 707, *Home, dated* 3*rd March* 1956, *amending the Madras Motor Vehicles Rules*, 1940, *appointing Motor Vehicles Inspectors as additional Registering and licensing authorities.* [*Laid on the table of the House under section* 133 (3) *of the Motor Vehicles Act*, 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

8. *Notification issued with G.O. No.* 1070, *Revenue, dated* 5*th March* 1956, *amending rule* 31 *of the Madras Plantations Agricultural Income-tax Rules*, 1955. [*Laid on the table of the House under section* 61 (3) *of the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act*, 1955 (*Madras Act V of* 1955).]

9. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 820, *Home, dated* 15*th March* 1956, *prescribing the form for the statement of particulars of subject-matter of suit and plaintiff's valuation thereof.* [*Laid on the table under section* 82 (2) *of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act*, 1955 (*Madras Act XIV of* 1955).]

9th August 1956]

10. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 931, *Home, dated* 23*rd March* 1956, *remitting the fees payable on any plaint, application, vakalat, etc., to be fixed in a Civil Court by or on behalf of the Madras Tramways workers for recovery of the amount due under the Special Tribunal's award.* [*Laid on the table of the House under section* 82 (2) *of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act*, 1955 (*Madras Act XIV of* 1955).]

11. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 546, *Home, dated* 21*st February* 1956, *reducing the fee payable in respect of suits for restoration of possession by a tenant under the Malabar Tenancy Act.* [*Laid on the table of the House under section* 82 (2) *of the Madras Court-fees and Suits Valuation Act*, 1955 (*Madras Act XIV of* 1955).]

12. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1522, *Revenue, dated* 5*th March* 1956, *amending rule* 10 *of the Madras Plantations Agricultural Income-tax Rules*, 1955. [*Laid on the table of the House under section* 61 (3) *of the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act*, 1955 (*Madras Act V of* 1955).]

13. *Administration Report of the Madras City Improvement Trust for the year* 1954–55 *and resolution.* [*Laid on the table of the House under section* 172 (2) *of the Madras City Improvement Trust Act*, 1950.]

14. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1328, *Home, dated* 2*nd May* 1956, *exempting from tax the water lorries belonging to the Malampuzha Project which were used during the Fourth Congress of the Communist Party of India at Palghat.* [*Laid on the table of the House under section* 11 (2) *of the Madras Motor Vehicles Taxation Act*, 1931.]

15. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1790, *P.W.* (*General*), *dated* 11*th April* 1956, *amending the Public Works Department Notification No.* 40 *regarding the levy of property-tax on buildings in the Bhavanisagar Township.* [*Laid on the table of the House under section* 6 (2) *of the Bhavanisagar Township Act*, 1954 (*Madras Act XXV of* 1954).]

16. *Implementation of the recommendations contained in the Venkataramayya Award with regard to Transport workers, salary and service conditions.* (*Vide answer to supplementary question by Sri S. Ramalingam, M.L.A., under Legislative Assembly Question No.* 2434, *dated* 24*th September* 1955.)

17. *Statements IV, V, VI and VII showing action taken by Government on assurances, promises and undertakings given during the Eighth Session*, 1955–56, *of the Madras Legislative Assembly.*

18. *Rules regarding appeals against the decision of licensing authorities issued in notification with G.O. Ms. No.* 1545, *Home, dated* 26*th May* 1956. [*Laid on the table of the House under section* 10 (3) *of the Madras Cinemas* (*Regulations*) *Act*, 1955.]

[9th August 1956

19. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1626, *Home, dated* 5*th June* 1956, *exempting from tax the car belonging to Professor Amaramy, World Health Organization Visiting Professor of Public Health Engineering.* [*Laid on the table of the House under section* 11 (2) *of the Madras Motor Vehicles Taxation Act,* 1931.]

20. *Rules regarding the procedure for approval of films issued in a notification with G.O. Ms. No.* 1546, *Home, dated* 26*th May* 1956. [*Laid on the table of the House under section* 10 (3) *of the Madras Cinemas (Regulations) Act,* 1955.]

21. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1486, *Home, dated* 17*th May* 1956, *amending rule* 156 *and certain forms of the Madras Motor Vehicles Rules,* 1940, *regarding application for permits for transport vehicles.* [*Laid on the table of the House under section* 133 (3) *of the Motor Vehicles Act,* 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

22. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2656, *P.W. (Irrigation), dated* 11*th June* 1956, *extending the provisions of the Places of Public Resort Act,* 1888, *to the Bhavanisagar Township Area.* [*Laid on the table of the House under section* 4 (1) *of the Bhavanisagar Township Act,* 1954.]

23. *Appropriation Accounts of the Government of Madras for the second half of* 1953–54 (1*st October* 1953 *to* 31*st March* 1954) *and the Audit Report,* 1955.

24. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1711, *Home, dated* 12*th June* 1956, *exempting from tax Jeep No. IT* 64431 *belonging to the American Embassy at New Delhi (Technical Co-operation Mission).* [*Laid on the table of the House under section* 11 (2) *of the Madras Motor Vehicles Taxation Act,* 1931.]

25. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1547, *Home, dated* 26*th May* 1956, *amending the Madras Cinematograph Rules,* 1933, *regarding the declaration of completion of arrangements for obtaining approved films.* [*Laid on the table of the House under section* 10 (3) *of the Madras Cinemas (Regulations) Act,* 1955.]

26. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1096, *Home, dated* 9*th April* 1956, *amending the Madras Motor Vehicles Rules,* 1940, *regarding exhibition of valid tax licence for non-transport vehicles coming from Mysore State for exemption from further taxation.* [*Laid on the table of the House under section* 11 (2) *of the Madras Motor Vehicles Taxation Act,* 1931.]

27. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1199, *Home, dated* 6*th April* 1956, *regarding amendment to the rules relating to qualifications and recruitment of inferior servants under Municipal Councils including watchman in Water-works Department under the establishment of Municipal Councils.* [*Laid on the table of the House under section* 305-*A of the Madras District Municipalities Act,* 1920 (*Madras Act V of* 1920).]

9th August 1956]

28. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 2120, *Revenue, dated* 31*st May* 1956, *regarding permanent exemption from sales tax to hand-dyeing and printing of cloth and yarn.*

29. *List of Government Bills passed by the Madras Legislature in April* 1956 *and assented to by the Governor.*

[a]30. *Report and Proceedings of the Joint Select Committee on the Madras Money-lenders Bill,* 1955 (*L.A. Bill No.* 38 *of* 1955).

31. *Report and Proceedings of the Select Committee on the Madras General-Sales Tax (Third Amendment) Bill,* 1955 (*L.A. Bill No.* 39 *of* 1955).

*32. *Report and Proceedings of the Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill,* 1956 (*L.A. Bill No.* 4 *of* 1956).

33. *Governor's Address to the Joint Session of the Madras Legislature on* 8*th August* 1956.

[a] Laid on the table of the House on 10th August 1956.

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 8 asked by Sri K. P. Gopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th August 1956, page 8 supra.]

Steps taken to bring down the rise in prices of essential agricultural commodities

(*a*) The main reason for the increase in prices of some essential commodities may be the speculative tendency on the part of producers and wholesale dealers by withholding large stocks in the hope of releasing them when the prices are higher. The rise in prices of foodgrains, particularly rice, is apparently due to the following reasons :—

(i) increased holding capacity of the millers consequent on the availability of enhanced credit facilities from the banks.

(ii) the purchase of rice by the Government of India in the Andhra area at a higher rate.

(iii) the purchase of rice by Andhra merchants from Tanjore in the hope of selling it to Government of India at profitable rates.

The rise in prices of rice and other foodgrains has provoked a rise in price of other commodities like edible oils, tamarind, chillies, pulses, etc.

(*b*) It is considered that if the rise in prices of rice is brought down, the prices of other commodities will come down. The Government have, therefore, introduced a scheme for the retail sale of rice at fair prices through co-operative societies in certain important centres in the State like Madras City, Madurai and Kozhikode towns. The scheme will be extended to other important towns as and when the necessity arises. The Government of India have stopped the purchase of rice from Andhra or any other area and have decided to build up their buffer stock by purchase from foreign countries like Burma. They have also banned the export of rice to foreign countries and have restricted the export of some edible oils and chillies. The cumulative effect of all these measures are expected to bring down the prices to reasonable levels and the Government are watching the situation closely.

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 763 asked by Sri M. Dharmalingam at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th August 1956, page 30 supra.]

I. *Medium Irrigation Project—*

	Cost during the second plan period. RS.
1. Araniar Project (continued from the First Five-Year Plan period—Estimated to cost Rs. 104·19 lakhs)	23,70,000

	Cost during the second plan period. RS.
II. *Special Minor Irrigation Works—*	
1. Special repairs to Salai tank supply channel.	4,990
2. Special repairs to Periyapalayam river channel	10,000
3. Special repairs to Panapakkam tank supply channel	10,000
4. Special repairs to Vadamadurai tank ...	12,000
5. Improvements to the Krishnapuram River channel of Tiruvallur taluk	35,000
6. Forming a new tank in Nagalapuram Reserve Forest for rehabilitating Mudiyur ryots who have been displaced by the execution of Araniar Project	60,000

Besides the above works some more special Minor Irrigation Works such as improvements to tanks and channels and construction of masonry kondams in place of mud dams would be taken up at the rate of 4 or 5 works for each year in the Second Five-Year Plan period in Tiruvallur taluk and that the selection of these works can be decided only after detailed investigation at the commencement of each year. The amount proposed to be spent in each year on these 4 or 5 works will be Rs. 50,000.

III. *Irrigation sources proposed for repairs by the Food Production Department in the Tiruvallur taluk in the Second Five-Year Plan.*—A list of these sources is given below. Works proposed on them is in the nature of restoration of tanks to proper standards. As detailed investigation is to be completed only hereafter, details of cost are not available.

Serial number and name of village. (1)	*Name of work.* (2)	*Remarks.* (3)
Tiruvallur taluk—		
1 Agaram	Agaram tank.	..
2 Athur	(a) Athur tank.	..
	(b) Kasam.	..
3 Adayathur	(a) River Channel.	..
	(b) Adyathur Pudu Eri and Pelaya Eri.	..
4 Agaram	Periya Eri.	..
5 Aiveliagaram	Pullavambakkam Issa Eri.	..
6 Athupakkam	Eri.	..
7 Allapakkam	Allapakkam tank.	..
8 Amidanallur	Amidanallur tank.	..
9 Athiyakkam	Tank.	..
10 Alapakkam	Chinna Cheruvu.	..
11 Aranvoil	(a) Aranvoil tank.	..
	(b) Kamakkudiga Cheruvu.	..
12 Avicheri	Eri.	..
13 Amidur	Amidur tank.	..
14 Bangala	Bangala tank.	..
15 Bayatakodiambodi ..	(a) River supply channel.	..
	(b) Spring.	..
16 Beerkuppam	(a) Beerkuppam tank ..	As detailed investigation is yet to
	(b) Kone Kalva.	

Serial number and name of village.	Name of work.	Remarks.
(1)	(2)	(3)
17 Beevangi	(a) Beevangi tank. (b) Nakkalacheruvu.	be completed, cost of each scheme is not available. The nature of these works is restoration of irrigation works to proper standards.
18 Devadari Kodiambodu ..	Devadari Kodiambodu tank.	
19 Egathur	Eri.	
20 Gonipalayam	Thoorpu cheruvu. Alli tank,	
21 Krishnagiri	Krishnagiri tank.	
22 Kannavaram	Pedda Cheruvu.	
23 Kadanallur	Kadanallur tank.	
24 Kudivodu	Kudivedu tank.	
25 Katchur	(a) Hissa tank. (b) Netteri.	
26 Kannankarani	Eri.	
27 Koilkuppam	Tiru Hissa tank.	
28 Kovenkalethur	Kovenkolethur tank.	
29 Kilambokkam tank. ..	Tank.	
30 Komagambodi ..	Eri.	
31 Kavani	(a) Karanivedu. (b) Arani River supply channel. (c) Karanai tank.	
32 Kannavaram	Saminori.	
33 Kadivedu	Janakiyapuram.	
34 Kuvanur	Peria Eri.	
35 Kilanallathur	Kilanallathur tank.	
36 Kokalur	Kokalur tank.	
37 Koilambundi	Koilambundi tank and kasam.	
38 Kallambodu	Kallambodu tank	
39 Lengamanaidupalli ..	Chintamanula Gunda.	
40 Mambakkam	Tank.	
41 Malandur	Peria Eri.	
42 Molanur	Eri.	
43 Molakondayur	Tank.	
44 Molanallathur	Eri.	
45 Madathukuppam ..	River Channel.	
46 Manavallam	Eri.	
47 Molanur	(a) Tangal. (b) Madugu.	
48 Murukkanchari	(a) Peria Eri. (b) Tangal.	
49 Nelvey	(a) Roddiamma Eri. (b) Nelvey tangal and Koppan tangal.	
50 Nungambakkam ..	Peria Eri.	
51 Pennalurpet	(a) Chinnacheruvu. (b) Pedda Cheruvu. (c) Srinivasapuram tank.	
52 Puducheri	River supply channel.	
53 Panapakkam	Tank and channel.	
54 Pinjivakkam	River channel.	
55 Parathur	Eri and chitteri.	
56 Pungathur	Pangathur tank,	
57 Porrivakkam	Tank.	
58 Pooanur	Kucam Issa Eri.	
59 Pulikuvaram	Venka and spring.	
60 Puduvallore	Peria Eri.	
61 Pakkam	Pakkam Peria Eri.	
62 Puliyur	(a) Chitteri. (b) Peria Eri.	
63 Ramapuram	Ramapuram big tank.	
64 Ramagiri	(a) Kothankadu tank. (b) Ramagiri tank,	
65 Seethanacheri	Seethanacheri tank.	
66 Shemsurbahadurpet ..	Shemsurbahadurpet tank and Kalva.	
67 Sadasivasakarapuram ..	Nelliamakullam cheruvu.	

Serial number and name of village.	Name of work.	Remarks.
(1)	(2)	(3)
68 Sembudi	Eri Pudi Eri.	
69 Shamsur Bhadurpet ..	Sriramapuram.	
70 Sivagiri	(a) Thigavacheru. (b) Eguve cheruvu.	
71 Satharai	Thangal.	As detailed investigation is yet to be completed, cost of each scheme is not available. The nature of these works is restoration of irrigation works to proper standards.
72 Syyambakkam	(a) Darmarikulam Eri (b) Belichettigunda.	
73 Sridivakuppam	Egathu issa tank.	
74 Sonmdiyampattu ..	Eri.	
75 Sirukadal	Sirukal Eri.	
76 Siruthapatti ..	Siruthapatti tank.	
77 Sengi	Senji tank.	
78 Siruvanur	Siruvanur tank.	
79 Thalakkayari	Issa Eri.	
80 Tirur	(a) Thangal. (b) River Channel.	
81 Thandalam	Peria Thangal Chinna thangal, Pilliayar tank.	
82 Tirumanikuppam ..	Kuppotheri Carva Eri. Thanarkuttai, Srinivasam tangal.	
83 Tirupandiyur	Peria Eri, Jannapori.	
84 Timmabupalapuram ..	East tank.	
85 Thimmaraipakkam ..	Thammaraipakkam tank.	
86 Thormur	Eri, Vannareri, Peria Eri.	
87 Thimmabupalapuram ..	Ottai tank.	
88 Thiruparanthakapuram ..	Chintalagunta.	
89 Thanganur	Tank and supply channel.	
90 Thirupachur	Supply channel.	
91 Thirur	Hissa tank.	
92 Vellathukettai	Pedda cheruvu. Reetiamacheruvu.	
93 Vengalathur	Pothacheruvu.	
94 Vellur	Podda cheruvu.	
95 Velakapuram	Small and big tanks and nagal eri.	
96 Vedaninallur	Issa Eri.	
97 Velleri tangal	Peria Eri, pudu eri and Kuttai.	
98 Vengal	Eri.	
99 Vengatesapuram ..	Pudu eri Palaya eri.	
100 Vemmpampattu ..	Eri.	
101 Vendudi	Eri.	
102 Veeraraghavapuram ..	Eri.	
103 Vellathurkottai	(a) Reddyguntacheruvu. (b) Kamsulagunta	
104 Velleri tangal	Pudueri. Vellaitangal.	
105 Perandu	Tank and river. Channel.	
106 Vembakkam	Vembakkam big tank.	
107 Vengalathur	Vengalathur Peria Eri.	
108 Villakaduram	Peria Eri Hagal Eri.	As detailed investigation is yet to be completed, cost of each scheme is not available. The nature of these works is restoration of irrigation works to proper standards.
109 Villakaduram	Peria Eri Hagal Eri.	
110 Pendiavakkam ..	(a) Source river channel (b) Source Peria Eri.	
111 Kottaivakkam	Small Eri.	
112 Edembodu	Small Eri.	
113 Adavaikodiammedu ..	Hissa tank.	
114 Krishnagiri	Supply channel.	
115 Koilduppam	River channel.	
116 Murukkancheri	Kanakan tangal.	
117 Pakkam	Chiteri tangal.	

[9th August 1956

APPENDIX III.

(Vide item IV on page 42 supra.)

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL No. 39 OF 1955).

Composition of the Select Committee.

CHAIRMAN :

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.

MEMBERS :

2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 ARANGANATHAN, Sri K.
4 AIYANAR, Sri A.
5 GOPALA GOUNDER, Sri V.
6 KRISHNA AYYAR, Sri V. R.
7 KRISHNASWAMI NAIDU, Sri R.
8 KUNHI MOHAMED SHAFEE, Sri.
9 KUNHIRAMA KIDAV, Sri P.
10 MOHAMED SALIH MARAIKAYAR, Sri.
11 NARAYANA NAMBIAR, Sri T. C.
12 RAJAGOPALA GOUNDER, Sri P. R.
13 RAJARAM, Sri K.
14 RAMALINGAM, Sri S.
15 VIRUPAKSHIAH, Sri S. C.

SECRETARIAT :

1 Sri T. HANUMANTHAPPA, B.A. (Hons.), B.L. (*Secretary*).
2 Sri G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L. (*Assistant Secretary*).

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL No. 39 OF 1955).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette*, dated 10th August 1955, and in other languages except Hindi in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette*, dated 14th August 1955.

3. The Committee was appointed on the 29th November 1955.

4. The Committee met at the Committee Room, Government Estate, Mount Road, Madras, on the 19th December 1955 and 6th January 1956, at the Durbar Hall, Collector's Office, Ootacamund, on the 14th May 1956 and at the Council Hall, Stone House Hill, Ootacamund, on the 15th May 1956.

9th August 1956]

5. At its first meeting the Select Committee decided to hear representations from persons interested in the Bill. Accordingly at its meeting on the 6th January 1956, it heard oral representations from various Chambers of Commerce, Merchants' Associations and individuals, who appeared before it. The memoranda received were placed before the Committee.

6. The Bill seeks to rectify a number of defects revealed by experience of the working of the Madras General Sales Tax Act, 1939, and also to remove certain difficulties caused by judicial pronouncements.

7. The Select Committee has subjected the clauses of the Bill to a careful scrutiny and as a result of such scrutiny has made various important changes in them. The more important among the changes are the following.

Clause [illegible]

The Committee is of opinion that retrospective effect need not be given to clause 3 and sub-clause (2) has been amended accordingly.

Clause [illegible]

The definition of "dealer" has been slightly modified and Explanations (1) and (2) have been combined to conform to the amendment suggested to the definition of "sale".

Clause 3.

This clause deals with substitution of a new proviso to sub-section (1) of section 3 of the principal Act in relation to hotels, etc., to include "a stall or any other place" where refreshments were sold and also to reduce to rupees twenty thousand the turnover limit for assessment at the higher rate. The Committee is of opinion that the present turnover limit of rupees twenty-five thousand may be retained and that even when drink alone is sold, it should also be liable for assessment at the higher rate if the turnover exceeds the above limit. The proviso has been amended accordingly.

Clause 4.

This clause deals primarily with the raising of the sales tax on bullion. The Committee is of the view that the existing rate may be retained. The clause has been suitably amended by deleting item (ii).

Clause 6.

This clause deals with the amendment to section 6 of the principal Act—*Licensing and exemption of agents*—in order to prevent an agent from passing off his own transactions as agency transactions. The Committee has decided that in addition to the proposed amendment, the existing second proviso to this section of the principal Act should be retained so as to make it clear that a commission agent may claim legitimate incidental charges in regard to the commission transactions as also his commission or brokerage.

61169
V211, 31 'N56
N57-34

[9th August 1956

Clause 6-*A* (New clause 7).

A new clause has been added to amend sub-section (2) of section 8-B of the principal Act to bring it in conformity with clause (*a*) of sub-section (2) of the new section 10 of the principal Act adopted in clause 7 below.

Clause 7 (New clause 8).

This clause deals with the amendment of section 10 of the principal Act—*Payment and recovery of tax*. Under the existing provision, any person who fails to pay within the time allowed any tax or any fee due shall on conviction by a Magistrate be liable to a fine and the Magistrate has to specify in the order the tax, fee or other amount which the person convicted has failed or evaded to pay and only then the amount shall be recoverable as if it were a fine. The Committee is of the view that this difficulty can be overcome by retaining the existing provision to recover any amount due as if it were an arrear of land revenue and also by providing that on application to any Magistrate it shall be recoverable by such Magistrate as if it were a fine imposed by him. A new clause has therefore been substituted proposing a new section for the existing section 10. Provision has also been made that in case of default, the whole of the amount outstanding on the date of default shall become immediately due and shall be a charge on the properties of the person or persons liable to pay the tax under this Act.

The Committee is also of the view that any stay order granted by an appellate authority should have the effect of staying the collection proceedings under this section and the proposed section 10 has been amended accordingly.

Clause 8 (New clause 9).

This clause deals with the insertion of two new sections in the principal Act, viz., " 10-A. Special mode of Recovery " and " 10-B. Assessment of legal representatives ". As regards the new section 10-A, the Committee is of the view that as in the Indian Income-tax Act provision should be made that if a person objected that no amount was due by him to the assessee or that the amount due from him was less than the amount claimed as due by the authorities, the person should be proceeded against only to the extent admitted by him, and if he objected that no amount was due by him to the assessee, no proceedings should be initiated against him. The new section 10-A has been amended accordingly.

Clauses 9, 10 *and* 11 (New clauses 10, 11 and 12).

The Committee is of the opinion that the provisos in these clauses stating that the appellate authority shall not grant a larger concession than payment of tax in instalments when only personal security is offered, may be deleted and the clauses have been amended accordingly.

Clause 13.

This clause deals with the substitution of a new section for section 14 of the principal Act—*Powers to order production of*

9th August 1956]

accounts and powers of entry and inspection—to confer powers on Commercial Tax officials to seize accounts, etc., of the dealers and to stop goods vehicles for examining their contents. The Committee is of the view that as the Government of India have appointed a Committee to go into the question of prevention of evasion of sales tax, the clause may be deleted for the present pending the report of the Committee and it has been deleted accordingly.

Clause 14.

This clause deals with the substitution of a new section for section 15 of the principal Act—*Offences and Penalties*. The amendments made to this clause are to some extent consequent upon the new section 10 of the principal Act adopted in clause 7 of this Bill which does away with prosecution for mere non-payment of tax. The Committee is also of the view that as the offences in sub-section (1) of this new section 15 are of a less serious nature the maximum amount of fine may be reduced to rupees two hundred which a Second-class Magistrate can impose.

Clause 16.

The Committee is of the view that an additional provision may be made bringing the procedure in regard to laying of the rules framed under the Act on the table of the House in accord with that recommended by the Committee on Subordinate Legislation in its First Report. The clause has been amended accordingly.

8. All the clauses have been re-numbered and the changes made by the Select Committee are indicated in the annexed Bill.

9. The Committee considers that the changes made by it are of such important character as to require the re-publication of the Bill.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
2nd July 1956.

M. A. MANICKAVELU,
Chairman.

ANNEXURE.

[NOTE.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

(L.A. BILL No. 39 OF 1955.)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1939.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the SEVENTH Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Act, 1956.

(2) ..... Section 5 shall be deemed to have come into force on the 1st April 1951.

[9th August 1956

2. *Amendment of section* 2, *Madras Act IX of* 1939.—In section 2 of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) (hereinafter referred to as the principal Act)—

(i) for clause (*b*), the following clause shall be substituted, namely :—

" (*b*) ' dealer ' means any person who carries on the business of buying, selling, supplying or distributing goods, directly or otherwise, whether for cash or for deferred payment or for other valuable consideration.

Explanation.—A Hindu joint family, or any association, co-operative society, or club or any firm, which, or a commission agent, broker, *deli credere* agent, auctioner or any other mercantile agent, by whatever name called, who, carries on such business, is a dealer within the meaning of this clause; ".

(ii) in clause (*c*), after the words " movable property other than ", the word " newspapers ", shall be inserted;

(iii) in clause (*h*)—

(*a*) after the words " in the execution of a works contract ", the words " and in the supply or distribution of goods by a co-operative society, club, firm or any association to its members for cash or for deferred payment or other valuable consideration " shall be inserted;

(*b*) for Explanation (2), the following Explanation shall be substituted, namely :—

" *Explanation* (2).—Notwithstanding anything to the contrary contained in this Act or in the Indian Sale of Goods Act, 1930 (Central Act III of 1930), two independent sales or purchases shall, for the purposes of this Act, be deemed to have taken place—

(*a*) when the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser, or

(*b*) when the goods are transferred from the seller to a buying agent and from the buying agent to his principal, if the agent is found—

(i) to have sold the goods at one rate and to have passed on the sale-proceeds to his principal at another rate, or

(ii) to have purchased the goods at one rate and to have passed them on to his principal at another rate, or

(iii) not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal, or

(iv) to have acted for a fictitious or non-existent principal.";

(iv) in clause (i), for the words " for which goods are either bought by or sold by a dealer ", the words " for which goods

9th August 1956]

are bought or sold, or supplied or distributed, by a dealer, either directly or through another, on his own account or on account of others " shall be substituted.

3. *Amendment of section* 3, *Madras Act IX of* 1939.—In section 3, sub-section (1), of the principal Act, for the proviso, the following proviso shall be substituted, namely :—

" Provided that if and to the extent to which such turnover relates to articles of food or..... drink or both sold in a hotel, boarding house, restaurant, stall or any other place, the tax shall be calculated at the rate of four and a half pies for every rupee, if the turnover relating to those articles is not less than twenty-five thousand rupees.".

4. *Amendment of section* 5, *Madras Act IX of* 1939.—In section 5 of the principal Act, clauses (iii) and (v) shall be omitted.

. . . .

5. *Omission of section* 7, *Madras Act IX of* 1939.—Section 7 of the principal Act shall be omitted.

6. *Amendment of section* 8, *Madras Act IX of* 1939.—In section 8 of the principal Act, after the second proviso, the following provisos shall be inserted, namely :—

" Provided further that an agent licensed under this section, who is found to have purchased goods at one rate and passed them on to his principals at another rate, or to have sold goods at one rate and passed on the sale-proceeds to his principals at another, or to have not accounted to his principals for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principals, or to have acted for fictitious or non-existent principals, shall be ineligible for exemption of his commission transactions from tax under section 3 :

Provided also that the agent of a person or a firm carrying on business outside the State shall not be eligible for a licence under this section in respect of his transactions made on behalf of such person or firm."

7. *Amendment of section* 8-B, *Madras Act IX of* 1939.—In section 8-B, sub-section (2), of the principal Act, the words : " and, in default of such payment, the amounts may be recovered as if they were arrears of land revenue " shall be omitted.

8. *Substitution of new section for section* 10 *in Madras Act IX of* 1939.—For section 10 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 10. *Payment and recovery of tax.*—(1) The tax assessed under this Act shall be paid in such manner and in such instalments, if any, and within such time, as may be specified in the notice of assessment, not being less than fifteen days from the date of service of the notice. If default is made in paying according to the notice of assessment, the whole of the amount outstand-

ing on the date of default shall become immediately due and shall be a charge on the properties of the person or persons liable to pay the tax under this Act.

(2) Any tax assessed on, or any other amount due under this Act from, a dealer and any fee due from him under this Act, may without prejudice to any other mode of collection, be recovered—

(*a*) as if it were an arrear of land revenue; or

(*b*) on application to any Magistrate, by such Magistrate as if it were a fine imposed by him:

Provided that no proceeding for such recovery shall be taken or continued as long as he has, in regard to the payment of such tax, other amount or fee, as the case may be, complied with an order by any of the authorities to whom the dealer has appealed, or applied for revision, under section 11, 12, 12-A, 12-B or 12-C."

9. *Insertion of new sections* 10-*A and* 10-*B in Madras Act IX of* 1939.—After section 10 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely :—

" 10-A. *Further mode of recovery.*—(1) the assessing authority may, at any time or from time to time, by notice in writing (a copy of which shall be forwarded to the dealer at his last address known to the assessing authority) require any person from whom money is due or may become due to the dealer or any person who holds or may subsequently hold money for or on account of the dealer to pay to the assessing authority, either forthwith upon the money becoming due or being held at or within the time specified in the notice (not being before the money becomes due or is held) so much of the money as is sufficient to pay the amount due by the dealer in respect of arrears of tax or fee or the whole of the money when it is equal to or less than that amount.

(2) The assessing authority may at any time or from time to time amend or revoke any such notice or extend the time for making any payment in pursuance of the notice.

(3) Any person making any payment in compliance with a notice under this section shall be deemed to have made the payment under the authority of the dealer and the receipt of the assessing authority shall constitute a good and sufficient discharge of the liability of such person to the extent of the amount referred to in the receipt.

(4) Any person discharging any liability to the dealer after receipt of the notice referred to in this section shall be personally liable to the assessing authority to the extent of the liability discharged or to the extent of the liability of the dealer for the amount due under this Act, whichever is less.

(5) Where any person to whom a notice under this section is sent, ... objects to it on the ground that the sum

demanded or any part thereof is not due by him to the dealer, or that he does not hold any money for or on account of the dealer, then nothing contained in this section shall be deemed to require such person to pay the sum demanded or any part thereof, to the assessing authority.

(6) Any amount which a person is required to pay to the assessing authority or for which he is personally liable to the assessing authority under this section shall, if it remains unpaid, be a ..... charge on the properties of the said person and may be recovered as if it were an arrear of land revenue.

Explanation.—For the purposes of this section, the amount due to a dealer or money held for or on account of a dealer by any person shall be computed after taking into account such claims, if any, as may have fallen due for payment by such dealer to such person and as may be lawfully subsisting.

10-B. *Assessment of legal representatives.*—Where a dealer dies, his executor, administrator or other legal representative shall be deemed to be the dealer for the purposes of this Act and the provisions of this Act shall apply to him in respect of the business of the said deceased dealer, provided that, in respect of any tax or fee assessed as payable by any such dealer or any tax or fee which would have been payable by him under this Act if he had not died, the executor, administrator or other legal representative shall be liable only to the extent of the assets of the deceased in his hands.".

10. *Amendment of section* 11, *Madras Act IX of* 1939.—In section 11 of the principal Act, after sub-section (4), the following sub-section shall be added, namely :—

" (5) Notwithstanding that an appeal has been preferred under sub-section (1), tax shall be paid in accordance with the assessment made in the case:

Provided that the appellate authority may, in its discretion, give such directions as it thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the appeal, if the appellant furnishes sufficient security to its satisfaction in such form and in such manner as may be prescribed."

....

11. *Amendment of section* 12, *Madras Act IX of* 1939.—In section 12 of the principal Act, sub-section (6) shall be re-numbered as sub-section (7), and before the sub-section as so re-numbered, the following sub-section shall be inserted, namely :—

" (6) Notwithstanding that an application has been preferred under sub-section (1) (ii), (2) (ii) or (3) (ii), the tax, fee or other amount shall be paid in accordance with the order or proceeding against which the application has been preferred:

Provided that the authority concerned may, in its discretion, give such directions as it thinks fit, in regard to the payment of

[9th August 1956

such tax, fee or other amount if the applicant furnishes sufficient security to its satisfaction in such form and in such manner as may be prescribed.".

.....

12. *Amendment of section* 12-A, *Madras Act IX of* 1939.—In section 12-A of the principal Act—

(*a*) to sub-section (4), the following proviso shall be added, namely :—

" Provided that, if the appeal involves a question of law on which the Appellate Tribunal has previously given its decision in another appeal and neither a revision petition in the High Court against such decision or an appeal in the Supreme Court against the order of the High Court thereon is pending, the Appellate Tribunal may defer the hearing of the appeal before it till such revision petition in the High Court or the appeal in the Supreme Court is disposed of.";

(*b*) in sub-section (5), for the first proviso, the following provisos shall be substituted, namely :—

" Provided that the Appellate Tribunal may, in its discretion, give such directions as it thinks fit, in regard to the payment of the tax, if the appellant furnishes sufficient security to its satisfaction in such form and in such manner as may be prescribed.".

.....

18. *Amendment of section* 13, *Madras Act IX* of 1939.—In section 13 of the principal Act, after the words " Every registered dealer ", the words, figures, letter and brackets " every dealer who is under an obligation to get himself registered under section 8-A, sub-section (1)," shall be inserted.

.....

.4. *Substitution of new section for section* 15, *Madras Act IX of* 1939.—For section 15 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 15. *Offences and penalties.*—(1) Any person who—

(*a*) being an assessee under this Act, fails to submit a return as required by the provisions of this Act, or the rules made thereunder, or

.....

(*b*) fails to submit an application for registration as required by section 8-A, sub-section (1), or

(*c*) collects any amount by way of tax under this Act in contravention of the provisions of section 8-B, sub-section (1),

.....

shall, on conviction by a Magistrate, not below the rank of Second-class Magistrate, be liable to a fine which may extend to two hundred rupees. .....

9th August 1956]

(2) Any person who—

(*a*) wilfully submits an untrue return, or, not being already an assessee under this Act, fails to submit a return as required by the provisions of this Act or the rules made thereunder, or

(*b*) prevents or obstructs inspection or entry by any officer authorized under section 14, in contravention of the terms thereof, or

(*c*) fraudulently evades the payment of any tax assessed on him or any fee or other amount due from him under this Act, or

(*d*) wilfully acts in contravention of any of the provisions of this Act, shall, on conviction by a Presidency Magistrate or a Magistrate of the first class, be liable to a fine which may extend to one thousand rupees." .....

15. *Insertion of new section* 18-*B in Madras Act IX of* 1939.—After section 18-A of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

" 18-B. *Appearance before any authority in proceedings.*—Any person who is entitled to appear before any authority other than the High Court in connexion with any proceedings under this Act, may be represented before such authority—

(*a*) by his relative or a person regularly employed by him, if such relative or person is duly authorized by him in writing in this behalf; or

(*b*) by a legal practitioner; or

(*c*) subject to such conditions, as may be prescribed, by an accountant or Sales Tax Practitioner possessing the prescribed qualifications and duly authorized by him in writing in this behalf.".

16. *Amendment of section* 19, *Madras Act IX of* 1939.—In section 19 of the principal Act—

(*a*) in sub-section (2), clause (*f*), for the words " not exceeding three years ", the words " not exceeding five years " shall be substituted;

(*b*) for sub-section (3), the following sub-section shall be substituted, namely :—

" (3) In making a rule under sub-section (1) or sub-section (2), the State Government may provide that a person guilty of a breach thereof shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees and, where the breach is a continuing one, with further fine which may extend to fifty rupees for every day after the first during which the breach continues.

No Court inferior to that of a Presidency Magistrate or a Magistrate of the second class shall inquire into or try any offence consisting of a breach of a rule.";

[9th August 1956

(*c*) after sub-section (5), the following sub-section shall be added, namely :—

" (6) All rules made under this section and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature for fourteen days and shall be subject to such modifications and alterations whether by way of repeal or amendment as the Legislative Assembly may make during the period in which they are so laid.".

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
2nd July 1956.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

PROCEEDINGS OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL No. 39 OF 1955).

(As approved by the Chairman.)

Monday, the 19th December 1955.

The Select Committee appointed to consider the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, met in the Committee Room in the Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 11 a.m. on Monday, the 19th December 1955.

The following Members were present :—

MEMBERS :

1. The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2. Sri K. RAJARAM.
3. Sri K. ARANGANATHAN.
4. Sri MD. SALIH MARAIKAYAR.
5. Sri R. KRISHNASWAMI NAIDU.
6. Sri S. RAMALINGAM.
7. Sri T. C. NARAYANA NAMBIAR.
8. Sri V. GOPALA GOUNDER.
9. Sri P. R. RAJAGOPAL GOUNDER.
10. Sri P. KUNHIRAMA KIDAV.
11. Sri V. R. KRISHNA AYYAR.
12. Sri KUNHI MOHAMED SHAFEE.

The Secretary to the State Legislature and the Secretary to Government, Law Department, and the Deputy Secretary to Government, Revenue Department, were also present.

9th August 1956]

Sri S. Ramalingam brought to the notice of the Committee that a large number of merchants and hotel-keepers were interested in the Bill and wanted to give evidence before the Committee. He therefore suggested that the Committee might adjourn and meet again some time later to hear their evidence.

Sri V. R. Krishna Ayyar, while endorsing the above suggestion, said that traders from Malabar also wanted to make representations in respect of the various amendments proposed in the Bill.

Sri V. Gopala Gounder said that he had also received a memorandum from the Tamil Nad Foodgrains Merchants' Association, whose representatives would like to be heard by the Committee.

The Chairman said that he had no objection and that opportunity might be given to those who wanted to tender evidence before the Committee.

The Committee then decided to meet again tentatively on the 5th January 1956 for hearing evidence and resolved to issue the following Press Note :—

" The Select Committee appointed by the Madras Legislative Assembly to consider and report on the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955) will hear representations from persons interested in the Bill at its meeting to be held at 11 a.m. on Thursday, the 5th January 1956 in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras. Those who are interested in the Bill and who desire to give evidence before the Committee should intimate to the Secretary to the State Legislature, Government Estate, Mount Road, Madras, and also send their written memoranda with thirty spare copies so as to reach him before Friday, the 30th December 1955."

Sri T. C. Narayana Nambiar presented a Memorandum received from the Malabar Hotel and Restaurant Owners' Association, Kozhikode.

The Committee then adjourned to meet again on the 5th January 1956.

Friday, the 6th January 1956.

The Select Committee on the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, at 11 a.m. on Friday, the 6th January 1956. The following were present :—

[9th August 1956

MEMBERS :

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 Sri K. ARANGANATHAN.
3 Sri A. AYYANAR.
4 Sri V. GOPALA GOUNDER.
5 Sri V. R. KRISHNA AYYAR.
6 Sri R. KRISHNASWAMI NAIDU.
7 Sri K. KUNHI MUHAMED SHAFEE.
8 Sri KUNHIRAMA KIDAV.
9 Sri MOHAMED SALIH MARAIKAYAR.
10 Sri K. RAJARAM.
11 Sri S. C. VIRUPAKSHAYYA.
12 Sri T. C. NARAYANA NAMBIAR.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA,

Secretary to the State Legislature.

Sri G. M. ALAGARSWAMY,

Assistant Secretary to the State Legislature.

The Additional Deputy Secretary, Revenue Department, was also present.

The Committee heard representations from various trades. The representatives of the Chambers of Commerce and the Jewellery Merchants were heard in the morning and the others in the afternoon.

The following witnesses were examined on behalf of the various Chambers noted against each :—

Chambers of Commerce.

Sri V. P. R. Gangaram Dorairaj and Sri P. Jagadisan of the Madurai-Ramanathapuram Chamber of Commerce; Sri N. Ramamurthi Ayyar, Sri V. R. Kalyanasundaram and Sri S. A. K. A. Ramalingam of the Salem District Grain Merchants' Chamber, Shevapet, Salem; Sri V. V. Shanmuga Nadar, Sri P. K. Balakrishnan and Sri S. Mathalaiappan of the Virudhunagar Chamber of Commerce, Virudhunagar; Sri M. R. Thiravianatha Nadar, Sri M. A. P. Rajaram Pandian and Sri A. Natarajan of the Vijaya Bharatha Chamber of Commerce, Virudhunagar; Sri C. M. Suntharamoorthy, Carnatic Chamber of Commerce, Vellore; Sri R. Muthuswami Pillai, Shevapet Merchants' Chamber, Salem; Sri T. P. Pattabiraman, Salem District Chamber of Commerce; Sri S. Kalyanasundaram, Coffee Merchant Ayyankadai street, Tanjore; Sri K. A. Govindasami Nadar, Merchants' Representative, Kumbakonam.

9th August 1956]

The following witnesses representing the different interests noted against each were also examined :—

Jewellery Merchants.

Sri P. Gopalakrishnaiah, Secretary, Madras Jewellers and Diamond Merchants' Association, Madras; Sri K. R. Radhakrishnan, Secretary, Tamilnad Jewellers' Federation, Coimbatore; Sri T. Pichai Chetty, Assistant Secretary, Madurai Jewellers' and Bullion Merchants' Association; Sri M. Arumugam Pillai, Working Committee Member of the Jewellers' Association, Tirunelveli; Sri A. V. Ananthakrishnamurthy and Sri A. V. Jayavelu, Secretaries, Vellore Shroff Merchants' Association, Vellore.

Merchants' Association.

Sri N. S. Harihara Ayyar, advocate, representing the Palghat Taluk Merchants' Association; Sri Kesavalal Kalidas Sait, President, Madras State Merchants' Federation, Erode; Sri C. Sankara Nadar, Tamilnad Foodgrains Merchants' Association, Madurai; Sri M. A. Thangappan, Madras State Foodgrains Merchants' Association, Madras: Sri S. Arpudam Fernando, Tirunelveli Merchants' Association, North Car street, Tirunelveli; Sri N. G. Angappa Chettiar, Erode Rice Mill Owners' Association; Sri T. R. Srinivasan of the Tiruchirappalli Milk Vendors' Association; Sri K. Krishnamurthi, Joint Secretary, The Tamilnad Merchants' Association, Kumbakonam; Sri T. S. Viswanathan, North Arcot District Merchants' Association, Vaniyambadi; Sri V. T. Sankaralingam, Wholesale Dealer in Vegetable Oils, Madurai; Sri S. K. A. A. Ramalingam, Salem District Grain Merchants' Chamber; Sri Chandriah, Cloth Merchants' Association, Coimbatore; Sri T. K. Chinnamani Vice-President, Tamilnad Foodgrains Merchants' Association, Madurai; Sri M. Kumaraswami Chetty, Chairman, Merchants' Association, Tanjore; Sri R. Venkatanarayanan, Secretary, Thanjai Varthaga Sangam, Tanjore; Sri A. Subbiah Chettiar, Shanmugananda Mill, Tanjore; Sri H. Sottachand Jain, Assistant Secretary, Merchants' Association, Ootacamund; Sri N. Subramania Pillai, Dindigul Palasaraku Navathaniya Vyaparigal Sangam; Sri M. Venkatesan, Paddy Merchants' Association, Tindivanam; and Sri M. Ramanuja Konar, South Yadav street, Puthur, Tiruchirappalli.

Hotels' Associations.

Sri V. R. Narayanan, advocate, representing the Madras Provincial Hotels' Association, Madras; Sri B. L. Gupta, Madras Hotels' Association; Sri E. N. Nari, Madras Provincial Hotels' Association; Sri K. Subrahmanyam, advocate, representing Malabar Hotel Owners and Restaurant Owners' Association and Sri V. P. Damodaran of the same Association.

[9th August 1956

Miscellaneous Associations.

Sri Parapurath Mohamed, Malabar District Dry Fish Merchants' Association, Kozhikode; Sri A. R. Venkataraman of the Madras State Textile Dyers' and Printers' Association, Coimbatore; Sri P. S. Muthukrishnan, Coimbatore Textile Dyers' and Printers' Association, Coimbatore; Sri T. Natarajan, Secretary, Indian Leather Federation, Melvisharam; Sri D. G. Balasubramaniam and Sri M. K. Swamy of the Madras State Dyers' Association, Coimbatore; Sri K. S. Moorthy, Sri G. K. Basha and Sri R. K. Sekar of the South India Tailoring Art Academy, Mylapore and Sri N. P. Balagopalan, Sales Tax Practitioner, Tellicherry.

A summary of the evidence tendered by the witnesses is appended.

The Chairman promised to consider the various suggestions made by the witnesses.

The Committee then adjourned and it was decided that the next meeting of the Committee might be held sometime during the next sittings of the Assembly.

Ootacamund, Monday, the 14th May 1956.

The Select Committee on the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, met at 3-30 p.m. on Monday, the 14th May 1956, at the Durbar Hall, Collector's office, Ootacamund. The following were present :—

MEMBERS :

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 Sri K. RAJARAM.
3 Sri A. AIYANAR.
4 Sri K. ARANGANATHAN.
5 Sri S. C. VIRUPAKSHIAH.
6 Sri MOHAMED SALIAH MARAIKAYAR.
7 Sri R. KRISHNASWAMI NAIDU.
8 Sri S. RAMALINGAM.
9 Sri V. GOPALA GOUNDER.
10 Sri P. KUNHIRAMA KIDAV.
11 Sri V. R. KRISHNA AYYAR.
12 Sri KUNHI MOHAMED SHAFEE.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

9th August 1956]

The Secretary to Government, Law Department, and the Secretary to Government, Revenue Department, were also present.

The Committee took up for consideration the points arising from the memoranda received by, and the evidence tendered before, the Committee.

Clause 2 (ii).

Sri V. R. Krishna Ayyar suggested that newspapers should include all periodicals but that the Government publications and tender forms might be excluded.

It was decided that the amendment proposed in the Bill may be accepted as the word ' newspaper ' is found in the Constitution and would be subject to the interpretation of the Courts.

Clause 3.

It was agreed to substitute for the words " articles of food or food and drink ", the words " articles of food or drink or both ", and for the words, " twenty thousand rupees ", the words " twenty-five thousand rupees ".

Clause 4.

Clause 4 (i) was accepted.

Sri S. Ramalingam and Sri V. R. Krishna Ayyar suggested that clause 4 (ii) might be deleted, as such provision might result in the diversion of the trade from Madras to other States. It would also enhance the price of bullion which might be unfair both to the consumer and the dealer.

Further consideration was postponed to the next day.

Clause 5.

The clause was accepted.

Clause 6.

With reference to the first proviso, Sri S. C. Virupakshiah suggested that if the difference between the purchase price and the sale price of an agent was due to handling charges, such an agent should not be made ineligible for exemption of his commission transactions from sales tax. The retention of the provision relating to incidental charges in the existing section might fulfil the object he had in view.

The suggestion was accepted and it was decided to amend the clause accordingly.

The second proviso was accepted.

New clause 6-A.

The following amendment was accepted :—

In section 8-B, sub-section (2) of the principal Act, the words " and, in default of such payment, the amounts may be recovered as if they were arrears of land revenue " shall be omitted.

[9th August 1956

Clause 7.

The following Government amendment was considered :—

Clause 7.—*Substitution of new section for section* 10, *Madras Act IX of* 1939.—For section 10 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 10. *Payment and recovery of tax.*—(1) The tax assessed under this Act shall be paid in such manner and in such instalments, if any, and within such time, as may be specified in the notice of assessment, not being less than fifteen days from the date of service of the notice. If default is made in paying according to the notice of assessment, the whole of the amount outstanding on the date of default shall become immediately due and shall be a first charge on the properties of the person or persons liable to pay the tax under this Act.

(2) Any tax assessed on, or any other amount due under this Act from, a dealer and any fee due from him under this Act, may without prejudice to any other mode of collection, be recovered—

(*a*) as if it were an arrear of land revenue, or

(*b*) on application to any Magistrate, by such Magistrate as if it were a fine imposed by him."

The Law Secretary explained that at present the Government had to resort to prosecution for recovering the tax from a defaulter. If a case ended in acquittal, it was arguable whether Government had any other means of recovery. Under the provision made in section 10 (2) (*b*) recourse to prosecution was not necessary but it would be enough if the Government put in an application to the Magistrate to recover the tax due as if it were a fine imposed by him. There were similar provisions in the Minimum Wages Act and the Payment of Wages Act.

Sri V. Gopala Gounder pointed out that even if the tax were to be considered as an arrear of land revenue, so many formalities as laid down in the Land Revenue Recovery Act had to be gone through before the tax could be recovered. By the time those formalities were gone through, the defaulter would have become a pauper and the payment of the tax would thus be evaded. A mere provision, therefore, to the effect that arrears of sales tax might be collected as arrears of land revenue would not help in the speedy recovery of the arrears.

With reference to sub-section (1) of the proposed section 10 of the principal Act, Sri V. R. Krishna Ayyar stated that if the tax was made a first charge on the properties of the person liable to pay it, the banks would refuse to give him credit. With a view to promote the interests of the commercial community and the State as well, it was necessary that it should not be made a first charge.

Sri V. Gopala Gounder suggested that it could be made a first charge on the properties of the person on the date on which the tax fell due.

9th August 1956]

Sri S. Ramalingam suggested that the proposed sub-section 10 (1) might be deleted.

Sri S. C. Virupakshiah stated that by making it a first charge, the credit facilities would be freezed or dried up.

The Chairman then suggested that the discussion on the sub-section might lie over till the next day.

The Committee then decided to meet in the Council Hall the next day at 10 a.m.

The Committee then adjourned.

Ootacamund, Tuesday, the 15th May 1956.

The Select Committee on the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, resumed its sittings at the Council Hall, Ootacamund, at 10 a.m. on Tuesday, the 15th May 1956. The following members were present :—

MEMBERS :

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 Sri K. RAJARAM.
4 Sri A. AIYANAR.
5 Sri K. ARANGANATHAN.
6 Sri S. C. VIRUPAKSHIAH.
7 Sri MOHAMED SALIAH MARAIKAYAR.
8 Sri R. KRISHNASWAMI NAIDU.
9 Sri S. RAMALINGAM.
10 Sri V. GOPALA GOUNDER.
11 Sri P. KUNHIRAMA KIDAV.
12 Sri V. R. KRISHNA AYYAR.
13 Sri KUNHI MOHAMED SHAFEE.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

The Secretary to Government, Law Department, and the Secretary to Government, Revenue Department, were also present.

The Committee took up the consideration of the Bill clause by clause. In addition to the decisions taken already on 14th May 1956, on some clauses the following decisions were taken on the other clauses.

[9th August 1956

Preamble.

The following amendment was approved :—

" *For* the words ' the Sixth Year ' occurring in the preamble, *substitute* the words ' the Seventh Year '."

Clause 1.

The following amendments were accepted :—

" In sub-clause (1) of clause 1, *for* the words and figures ' (Third Amendment) Act, 1955 ' *substitute* the words and figures ' (Second Amendment) Act, 1956 '."

For sub-clause (2) of clause 1, *substitute* the following sub-clause, namely :—

" (2) Section 5 shall be deemed to have come into force on the 1st April 1951."

Clause 1, as amended, was approved.

Clause 2.

Sri V. R. Krishna Ayyar pointed out that the expression " who carried on the business " found in the new substantive clause (*b*) of section 2 did not find a place in Explanation (1), though it found a place in Explanation (2). After some discussion, the new clause (*b*) was amended as follows in view of the fact that the definition of ' sale ' was also being suitably amended :—

" (*b*) ' dealer ' means any person who carries on the business of buying, selling, supplying or distributing goods, directly or otherwise, whether for cash or for deferred payment or for other valuable consideration.

Explanation.—A Hindu joint family, or any association, co-operative society, club or firm, which, or a commission agent, broker, *del credere* agent, auctioneer or any other mercantile agent, by whatever name called, who, carries on such business, is a dealer within the meaning of this clause."

Clause 2, as amended, was approved.

Clause 3.

Clause 3 was amended as per the decisions taken on the 14th May 1956.

Clause 4.

Item (ii) was deleted and the clause, as amended, was approved.

Clause 5.

Clause 5 was approved.

9th August 1956]

Clause 6.

The Committee approved the clause subject to the retention of the present second proviso recognizing the collection of incidental charges, etc., as legitimate items in accounting to the principal.

New clause 6-*A*.

The Committee approved the addition of a new clause to amend section 8-B to bring it in conformity with the proposed new section 10.

Clause 7.

The Committee then took up for consideration the following amendment substituting a new section for the existing section 10 of the principal Act :

" *For* clause 7, *substitute* the following :—

' 7. *Substitution of new section for section* 10, *Madras Act IX of* 1939.—For section 10 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

" 10. *Payment and recovery of tax.*—(1) The tax assessed under this Act shall be paid in such manner, and in such instalments, if any, and within such time, as may be specified in the notice of assessment, not being less than fifteen days from the date of service of the notice. If default is made in paying according to the notice of assessment, the whole of the amount outstanding on the date of default shall become immediately due and shall be a first charge on the properties of the person or persons liable to pay the tax under this Act.

(2) Any tax assessed on, or any other amount due under this Act from, a dealer and any fee due from him under this Act, may without prejudice to any other mode of collection, be recovered—

(*a*) as if it were an arrear of land revenue, or

(*b*) on application to any Magistrate, by such Magistrate as if it were a fine imposed by him " '."

Sri V. R. Krishna Ayyar pointed out that the idea of making arrears of sales tax as a first charge would freeze the credit of the merchant class. After some discussion, the Committee decided to delete the word ' first ', occurring before the word ' charge ' in the proposed amendment.

In regard to sub-section (2) of the proposed section 10, it was decided that it should be made clear that a stay order granted by any appellate authority should stay the collection proceedings.

The proposed section 10, as amended, was approved.

[9th August 1956

Clause 14.

Then the Committee took up for consideration clause 14, substituting a new section for section 15 of the principal Act.

The following amendments to sub-section (1) of the proposed section 15 were approved :—

(*a*) to omit clauses (*b*) and (*e*) and to re-letter clauses (*c*) and (*d*) as clauses (*b*) and (*c*) respectively;

(*b*) to omit the word " or " occurring at the end in clause (*c*) as re-lettered;

(*c*) to substitute " two hundred rupees " for the words " one thousand rupees "; and

(*d*) to omit the following occurring at the end, namely :—

" and in the case of a conviction under clause (*b*), (*d*) or (*e*), the Magistrate shall specify in the order of the tax, fee or other amount, which the person convicted has failed or evaded to pay or has wrongfully collected, and the tax, fee or other amount so specified shall be recoverable as if it were a fine ".

The following amendments to sub-section (2) of the proposed section 15 were approved :—

To omit the following occurring at the end, namely :—

" and in the case of a conviction under clause (*c*) the Magistrate shall specify in the order the tax, fee or other amount which the person convicted has failed or evaded to pay, and the tax, fee or other amount so specified shall be recoverable as if it were a fine ".

Clause 8.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that to facilitate easy collection of arrears, the Government should have the power to realize arrears of sales tax from any person from whom money was due or might become due to the defaulting assessee. If the person claimed that the amount due by him was less than the amount claimed by the sales tax authorities, he would be proceeded against only to the extent of the amount admitted as due by him, and if he claimed that no amount was due no proceedings would be initiated against him. There was a similar provision in the Indian Income-tax Act and that provision could be incorporated in the Bill with suitable changes.

He also said that the title of the clause might be changed to " Other mode of recovery " or " Further mode of recovery ", as there was nothing special to give it the title of " Special mode of recovery ".

The above suggestions were accepted and it was agreed to redraft the proposed section 10-A incorporating the above suggestions.

The proposed section 10-B was approved.

9th August 1956]

Clause 9.

The second proviso to the proposed section 11 (5) was deleted.

Clause 10.

The second proviso to the proposed section 12 (6) was deleted.

Clause 11.

The second proviso to the proposed section 12-A (5) was deleted.

Clause 12.

Sri V. R. Krishna Ayyar pointed out that a statutory provision compelling the maintenance of accounts would cause hardship to petty dealers.

The Hon. Sri C. Subramaniam said the habit of maintenance of accounts was good in itself and should be encouraged. He, however, said that the Government would issue executive instructions to the officers that they should be liberal and not apply rigid standards in the scrutiny of accounts for the first two or three years.

The clause was approved subject to the assurance given by the Hon. Sri C. Subramaniam.

Clause 13.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that the Government of India had appointed a Committee to go into the question of evasion of tax and the steps to be taken for its prevention and suggested that the clause might be dropped pending the report of the Committee.

The suggestion was accepted and the clause was deleted.

Clause 15.

Referring to the proposed section 18-B (*c*), Sri V. R. Krishna Ayyar wanted that the existing Sales Tax Practitioners, who did not possess the prescribed qualifications, should also be allowed to represent another person before any authority other than the High Court in connection with any proceedings under the Sales Tax Act, and that section 18-B (*c*) should apply only to new recruits.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that this point will be provided for in the rules to be framed under the Act.

The clause was approved.

Clause 16.

It was resolved to incorporate in the Bill the following as subsection (6) to section 19 of the principal Act :—

" All rules made under this section and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature for fourteen days and shall be subject to such modifications and alterations whether by way of repeal or amendment as the Legislative Assembly may make during the period in which they are so laid."

Clause 16, as amended, was approved.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that a copy of the Bill as amended would be sent to the Members and that those who had any comments to offer should send in their comments within two days.

The Committee authorized the Chairman to sign the Report and decided to publish the Bill, as amended, in the Gazette.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
18*th June* 1956.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

APPENDIX I.

SUMMARY OF EVIDENCE TENDERED BEFORE THE SELECT COMMITTEE OF THE MADRAS GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL No. 39 OF 1955), AT THE COMMITTEE ROOM, OLD LEGISLATORS' HOSTEL, GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, ON THE 6TH JANUARY 1956.

(1) *Chambers of Commerce.*

Sri V. P. R. Gangaram Dorairaj and Sri P. Jagadisan of the Madurai-Ramanathapuram Chamber of Commerce; Sri N. Ramamurthi Ayyar, Sri V. R. Kalyanasundaram and Sri S. K. A. A. Ramalingam of the Salem District Grain Merchants' Chamber, Shevapet, Salem; Sri V. V. Shanmuga Nadar, Sri P. K. Balakrishnan and Sri S. Mathalaiappan of the Virudhunagar Chamber of Commerce, Virudhunagar; Sri M. R. Thiravianatha Nadar, Sri M. A. P. Rajaram Pandian and Sri A. Natarajan of the Vijaya Bharatha Chamber of Commerce, Virudhunagar; Sri C. M. Suntharamoorthy, Carnatic Chamber of Commerce, Vellore; Sri R. Muthuswami Pillai, Shevapet Merchants' Chamber, Salem; Sri T. P. Pattabhiraman, Salem District Chamber of Commerce; Sri S. Kalyanasundaram, Coffee Merchant, Ayyankadai street, Tanjore; Sri K. A. Govindaswami Nadar, Merchants' Representative, Kumbakonam.

Sri Gangaram Dorairaj (Madurai-Ramanathapuram Chamber of Commerce), at the outset, stated that since the whole structure of the General Sales Tax was being reviewed by the Government, the present Bill might be proceeded with, if necessary, after the examination of the whole question was over. The Chairman told him that this Bill was necessary to remove certain administrative difficulties and that it could not, therefore, be postponed.

Clause 2.

Sri Gangaram Dorairaj (Madurai-Ramanathapuram Chamber of Commerce), referring to clause (2) of the Bill said that the new definition of ' dealer ' seeks to include within its scope even a broker or a commission agent and objected to it as a broker acted only as a liaison between the buyer and the seller; he neither bought nor sold things for cash and he did not store or stock any goods. He also pointed out that brokers had always been exempted from the levy of sales tax ever since the inception of the levy. A broker was only canvassing orders on behalf of his principal and should not therefore be classified as a dealer.

Sri K. Rajaram asked how a broker would come within the scope of the new definition. The witness replied that the expression ' supplying or distributing goods ' would rope in a broker also.

Sri K. Rajaram pointed out that a broker would not be supplying or distributing goods but would only be canvassing orders. The witness stated that the Assistant Commercial Tax Officer might assess the broker also on the ground that he was distributing goods.

Sri V. Gopala Goundar explained how some merchants did not maintain any accounts and employed the services of brokers to evade payment of sales tax. Since neither the merchant nor the broker maintained proper accounts, sales tax could not be levied and the Government were losing revenue.

The witness reiterated that a broker acted only as a liaison between the buyer and the seller and was a useful link of the mercantile community. If the new definition was approved, the brokers would be harassed very much.

The Chairman said that a wide definition had been proposed because people evaded payment of tax.

The witness requested that exceptions should not be taken as the general rule and merchants as a class should not be condemned wholesale and their existence was necessary for any country.

Referring to Explanation (1) which stated that a co-operative society, a club, a firm or any association which bought goods from, or sold, supplied or distributed goods to, its members, would be considered a dealer, the witness pointed out that there were some associations which distributed or supplied goods to their members as one of their activities without any profit motive and that they would also be brought within the ambit of the proposed definition.

The Chairman stated that an association which supplied goods to its members on a no-profit basis would not be treated as a dealer. On this, the witness requested that this should be specifically made clear in the definition.

[9th August 1956

Sri N. Ramamurthi Ayyar (Salem District Grain Merchants' Chamber) explained that there might be an association of ten members which bought rice and sold it to its members without any profit and that such associations might be brought within the scope of the definition. He also suggested that it should be made clear that such associations would not be affected by the proposed definition. Only ' Sangams ' dealing in goods for profit should be considered as ' dealers '.

Sri V. V. Shanmuga Nadar (Virudhunagar Chamber of Commerce) said that some brokers might have misbehaved in collusion with their principals but that fact should not be taken into consideration for levying sales tax on the transactions of brokers. This defect could be removed by the imposition of a single-point levy. There were also some honest brokers and they should be exempted from the payment of this tax. Therefore, the provision in so far as it related to ' broker ' was not necessary.

Clause 3—*Amendment of section* 3 *of the principal Act.*

Sri Gangaram Dorairaj (Madurai-Ramanathapuram Chamber of Commerce) said that they had no objection to the lowering of the limit taxable at 4½ pies to a turnover of Rs. 20,000 but that it was not fair to give retrospective effect to the new provision from 1st April 1955. Sri Balakrishnan (Virudhunagar) suggested that instead of giving retrospective effect from 1st April 1955, the provision might be brought into force from the next ' financial year '.

Sri Shanmuga Nadar (Virudhunagar Chamber of Commerce) also objected to the giving of retrospective effect to the new provision since the assessees would have already disposed of their income by purchase of lands or spent it on other things.

Sri Kunhi Mohamed Shafee asked whether there was any objection to raising of the rate of tax from three pies for every rupee to four and a half pies for every rupee and the witness replied in the negative.

Sri Balakrishnan (Virudhunagar Chamber of Commerce) suggested that the present limit, namely, a turnover of Rs. 25,000 for levying the higher rate of tax at 4½ pies, might be retained.

Clause 4—*Amendment of section* 5 *of the principal Act.*

Sri Gangaram Dorairaj (Madurai-Ramanathapuram Chamber of Commerce) objected to giving retrospective effect to this provision from 1st April 1951.

The Chairman pointed out that it was a misconception and the section 5 referred to in clause 1 (2) of the Bill referred only to clause 5 of the Bill which deleted section 7 of the principal Act.

Sri N. Ramamurthi Ayyar (Salem) said that there was no objection if there was to be no retrospective effect.

Sri Gangaram Dorairaj suggested that the present rate of tax, namely, one-fourth of one per cent, might be retained and that no increase was necessary.

9th August 1956]

Clause 7—*Amendment of section* 10 *of the principal Act.*

Sri Gangaram Dorairaj objected to the proposed amendment and said that merchants borrowed from banks and other persons on the security of their properties. The lenders also gave loans only on the security of the properties. If sales tax was to be made a first charge on the properties of the assessees, then the whole credit structure would be destroyed.

Sri Shanmuga Nadar (Virudhunagar Chamber of Commerce) stated that if the proposed amendment was to be adopted and a loan had to be obtained from a bank, a certificate from the Sales Tax authorities as well as the Income-tax authorities would be insisted on. Income-tax was an annual feature but payment of sales tax could be a daily, monthly or annual feature. Business was transacted daily and the proposed provision would, if applied to sales tax, work as a great hardship.

The Chairman pointed out that the practice of making the properties of an assessee the first charge was already in vogue and since the High Court wanted that there should be a specific provision in the Act itself, it was now sought to legalize the existing practice.

Sri V. V. Shanmuga Nadar explained that, at present, the assessing authorities were trying to recover the arrears of sales tax by sale of properties of the assessees subject only to other charges already existing on those properties. But, the proposed provision widened very much the scope of the application of this principle which would greatly affect the credit structure.

The Chairman wanted the witness to confirm whether his point was that the tax should not be made the first charge. The witness said it was so.

Sri V. Gopala Gounder explained that dealers usually made over their properties in the names of their wives, sons, etc. Therefore, when the Subdivisional Magistrate issued a distress warrant for the realization of arrears, it was often found that the dealers had no properties in their names. It was possible that one such dealer might have done a large volume of business and made a good amount of money and yet evaded payment of the tax. Therefore, unless the tax was made the first charge, the Government would not realize any money.

Sri V. V. Shanmuga Nadar of Virudhunagar stated that even in the Income-tax Act, the tax was not made a first charge.

Sri N. Ramamurthi Ayyar of Salem stressed that trade depended upon credit and all dealers were not evaders of tax and therefore wanted that this clause should be omitted.

Clause 8—*Insertion of new sections* 10-*A and* 10-*B in the principal Act.*

Sri Gangaram Dorairaj explained that the provision regarding ' Special mode of recovery ' (new section 10-A) would affect the credit of the dealers and would give unscrupulous dealers a free handle to spoil other dealers. Therefore he felt that this was objectionable.

Sri N. Ramamurthi Ayyar of Salem further explained this point and said that he could show in his accounts that a sum of Rs. 2,000 was received from *X*; from this, the Sales Tax authorities would infer that moneys were due to him from *X*, irrespective of the

fact whether the entry in his books was correct or not, true or fictitious and then proceed with the recovery of his arrears from *X*. Thus, this clause was very dangerous in its scope.

The Chairman wanted to know whether this would not, on the other hand, induce the dealers to keep proper accounts. But the witness said that this provision would also give room for an unscrupulous dealer to bring trouble to his neighbour.

Clause 9—*Amendment of section* 11 *of the principal Act.*

Sri Gangaram Dorairaj said that by this clause, the discretion of the Court to issue stay orders would be fettered. He said that even in the Income-tax Act, there was a provision for stay orders.

Sri V. R. Krishna Ayyar clarified the point of the witness, namely, that while in the Civil Court, it was left to the discretion of the Court to ask for prior payment, here it was a statutory provision. In the Income-tax Act, the appellate authority was different from the authority granting stay and therefore there was nothing analogous to this provision in the Income-tax Act.

The Chairman said that this aspect would be looked into.

Clauses 10 *and* 11—*Amendment of sections* 12 *and* 12-A *of the principal Act.*

Sri Gangaram Dorairaj said that the primary assessing authority was the Deputy Commercial Tax Officer. When the dealers appealed to the Commercial Tax Officers, even before preferring the appeal the money had to be remitted. This was a hardship. Further, refund of the money remitted was a difficult and protracted affair. He felt that the new amendment proposed in clause 10 was unnecessary.

Both Sri Gangaram Dorairaj and Sri N. Ramamurthi Ayyar objected to clause 11 as it would also put the assessees to similar hardship.

Clause 12—*Amendment of section* 13 *of the principal Act.*

Sri Gangaram Dorairaj suggested that the clause be deleted since small traders would not be able to maintain accounts.

The Chairman explained that the amendment to section 13 only sought to remove a technical difficulty, since traders who did not register themselves as such under section 8-A pleaded before the Court that it was not obligatory on their part to maintain accounts as they had not registered themselves, notwithstanding the fact that they were within the registrable limit. This constituted two offences, viz., non-registration and also non-maintenance of accounts.

Sri N. Ramamurthi Ayyar said that the provision requiring traders whose turnover just exceeded Rs. 7,500 to register themselves was by itself very harsh for the reason that petty traders were not in a position to maintain the requisite staff for the maintenance of accounts. The proposed amendment would rope in all dealers whatever their turnover was. He wanted the deletion of the clause.

Clause 13—*Substitution of new section for section* 14 *of the principal Act.*

Sri Gangaram Dorairaj invited the attention of the Committee to the report of the Taxation Enquiry Committee in so far as it related to the functions of the Commercial Tax Officers. He said that, as stated in that report, the Commercial Tax Officers enjoyed wider powers than the Income-tax Officers and that their behaviour and attitude towards the business community was one of determined discourtesy. He added that clause 13 was quite unnecessary, particularly sub-section (4) of the new section 14, the object of which could easily be served by the provisions contained in sub-section (2) itself.

Sri N. Ramamurthy Ayyar said that the Commercial Tax Officers took their own time to return the seized documents and wanted, in order that business might not be affected in the absence of account books, etc., some provision fixing a time-limit for the return of these books by the Commercial Tax Officers. He also drew the attention of the Committee to sub-section (6) and said that it was not necessary to apply the provisions of section 103 of the Criminal Procedure Code to cases covered by the Sales Tax Act as the bringing in of any of the provisions of the Criminal Procedure Code injured the prestige of the businessmen.

The Chairman pointed out that there was no harm in it as the provision of the Criminal Procedure Code relating to witnesses being present at the time of search would only safeguard the interests of the dealers.

To a question from Sri V. R. Krishna Ayyar as to how those who maintained double sets of accounts could be dealt with, Sri N. Ramamurthy Ayyar said that the inspecting officers, like the Income-tax Inspectors, could initial all documents that had been produced before them and in case the ' suspected accounts ' were not produced, summons could be issued to them to produce these documents. If the assessees failed to produce the second set of accounts, the Commercial Tax Officer could make the assessment on his own estimate.

The witness wanted this clause to be deleted.

Clause 14—*Substitution of new section for section* 15 *of the principal Act.*

With reference to clause 14 of the Bill, Sri Gangaram Dorairaj (Madurai-Ramanathapuram Chamber of Commerce) said that the penalties proposed for the offences mentioned in the proposed new section 15 were very severe and that the amount of fine leviable, namely, Rs. 1,000 should be reduced.

The Chairman informed the witness that the Government proposed to bring in an amendment to reduce the fine amount to Rs. 200.

Sri N. Ramamurthy Ayyar said that the officers of the Sales Tax Department should be vested with powers to call for an explanation from the parties concerned for any alleged violation of the provisions of the Act and to condone the mistake if the explanation was found to be satisfactory and reasonable. As it was, under the provisions of the present Act, all that they were permitted was to levy a compounding fee.

[9th August 1956

Clause 16—*Amendment of section* 19 *of the principal Act.*

Sri Gangaram Dorairaj said that the amendment of sub-section (2) of section 19 as proposed in this clause would enable the Department to reopen accounts for a period of five years and this would lead to oppression by the Department and that the existing limit of three years should not be changed.

Sri N. Ramamurthy Ayyar also endorsed the suggestion, and added that this would result in the harassment of small and petty dealers who, when they came up for registration, would be called upon to produce their accounts for the previous five years.

In conclusion, Sri Gangaram Dorairaj said that the Bill should be amended on the lines suggested by them and also thanked the Government for giving them an opportunity to explain their viewpoint.

Sri Balakrishnan of the Virudhunagar Chamber of Commerce said that in many cases the language of the notifications issued in Tamil by the Government under the Act required improvement and also that copies of such notifications should be sent to all Chambers of Commerce.

The Chairman said that the suggestions would be examined.

(2) *Jewellery Merchants.*

Sri P. Gopalakrishnaiah, Secretary, Madras Jewellers and Diamond Merchants' Association, Madras; Sri K. R. Radhakrishnan, Secretary, Tamilnad Jewellers' Federation, Coimbatore; Sri T. Pichai Chetty, Assistant Secretary, Madurai Jewellers and Bullion Merchants' Association; Sri M. Arumugam Pillai, Working Committee Member of the Jewellers' Association, Tirunelveli; Sri A. V. Ananthakrishnamurthy and Sri A. V. Jayavelu, Secretaries, Vellore Shroff Merchants' Association, Vellore.

Sri P. Gopalakrishnaiah representing the Madras Jewellers and Diamond Merchants' Association, pointed out that according to sub-clause (2) of clause 1 of the Bill, section 5 should be deemed to have come into force on the 1st April 1951, thus giving a retrospective effect of four years.

The Chairman said that this was not so. Under clause 5 of the Bill which would become section 5 after the Bill was enacted into law, only section 7 of the principal Act dealing with certain inter-State transactions was proposed to be omitted. Therefore there was no question of giving any retrospective effect to the proposed new rate of tax on bullion.

Sri P. Gopalakrishnaiah said that the sales tax on bullion should not be increased from ¼ per cent to ½ per cent. Already, the licence fee charged had been increased from Rs. 1,000 to Rs. 2,000. In 1939, when no sales tax was levied on bullion, the turnover in this business was usually in crores of rupees. When the present rate of sales tax of ¼ per cent was levied, that itself caused a hardship and there was a steep fall in the turnover. Now, if the present proposal was put into effect the result would be large-scale evasion of taxes and ruination of all *bona fide* traders. Some of the persons engaged in this trade would take recourse to nefarious activities to evade the payment of

9th August 1956]

taxes due to Government. The Government should introduce only such provisions which would enable those engaged in the trade to flourish and not get ruined.

Continuing the witness stated that the definition of 'dealer' had been expanded to include brokers who were only intermediaries between a buyer and a seller. These brokers had no fixed place of business and they got a small commission whenever they were able to arrange a business deal. There was already a provision in the present Act to licence all commission agents who were acting on behalf of known principals residing in the State or outside the State and who had fixed places of business. But the present provision in the Bill sought to penalize even ordinary brokers and if this class of people were affected, indirectly the bullion trade also would be considerably affected.

Sri K. R. Radhakrishnan, representing the Tamilnad Jewellers' Federation, said that Members of the Committee would see from the statement which had been circulated to them (Appendix II) showing the percentage of total tax and licence fees calculated according to the provisions of the present Bill, that the tax rate would go up to 1½ per cent or even more. This would result in drastic shrinkage in bullion trade, and those who had been doing business with integrity would restrict their business to the minimum and also business of an objectionable nature would creep in. In Bombay State, those engaged in bullion trade had to pay a licence fee of Rs. 5 only even though the turnover of their business might exceed ten lakhs of rupees. On the other hand, here in Madras, those whose turnover exceeded Rs. 10 lakhs had to pay a licence fee of Rs. 2,000.

Continuing the witness pointed out that every year they had to take a licence in April and as usual, this year also they took out the licence after payment of the usual licence fee. On 6th July 1955 the Government issued an order, under the powers vested in them, increasing the licence fee. The Government again had issued an order only the previous month directing the payment of the difference in the rates. This would cause considerable hardship. If those engaged in the bullion trade had known that the Government would increase the rate during the course of the year and that they would be compelled to pay the difference, they would not have taken out a licence at all or they would have limited their business consistent with their capacity to pay.

Sri P. Gopalakrishnaiah of the Madras Jewellers and Diamond Merchants' Association also said that according to Article 276 of the Constitution the Government had no powers to levy a licence fee of more than Rs. 250 per annum unless in the financial year immediately preceding the commencement of the Constitution there was in force a tax which exceeded Rs. 250 per annum. He therefore contended that the increase in the licence fee ordered by the Government was not correct.

The Chairman said that the complaint of Sri Radhakrishnan did not relate to the provisions of the Bill and that if representations were made to Government they would be looked into.

[9th August 1956

(3) *Merchants' Associations.*

Sri N. S. Harihara Ayyar, Advocate for Palghat Taluk Merchants' Association; Sri Kesavlal Kalidas Sait, President, Madras State Merchants' Federation, Erode; Sri C. Sankara Nadar, Tamilnad Foodgrains Merchants' Association, Madurai; Sri M. A. Thangappan, Madras State Foodgrains Merchants' Association, Madras; Sri S. Arpudam Fernando, Tirunelveli Merchants' Association, North Car Street, Tirunelveli; Sri N. G. Angappa Chettiar, Erode Rice Mill Owners' Association; Sri T. R. Srinivasan of the Tiruchirappalli Milk Vendors' Association; Sri K. Krishnamurthy, Joint Secretary, the Tamilnad Merchants' Association, Kumbakonam; Sri T. S. Viswanathan, North Arcot District Merchants' Association, Vaniyambadi; Sri V. T. Sankaralingam, Wholesale Dealer in Vegetable Oils, Madurai; Sri S. K. A. A. Ramalingam, Salem District Grain Merchants' Chamber; Sri Chandriah, Cloth Merchants' Association, Coimbatore; Sri T. K. Chinnamani, Vice-President, Tamilnad Foodgrains Merchants' Association, Madurai; Sri M. Kumaraswami Chetty, Chairman, Merchants' Association, Tanjore; Sri R. Venkatanarayanan, Secretary, Thanjai Varthaga Sangam, Tanjore; Sri A. Subbiah Chettiar, Shanmugananda Mill, Tanjore; Sri H. Sottachand Jain, Assistant Secretary, Merchants' Association, Ootacamund; Sri N. Subramania Pillai, Dindigul Palasarakku Navathaniya Viyaparigal Sangham; Sri M. Venkatesan, Paddy Merchants' Association, Tindivanam; Sri M. Ramanuja Konar, South Yadava Street, Puthur, Tiruchirappalli.

Sri N. S. Harihara Ayyar, Legal Adviser to the Palghat Taluk Merchants' Association, said that there was absolutely no provocation for amending the Act so as to give wider powers of inspection, seizure of documents, etc., to the Commercial Tax Officers and quoted in support of his contention an extract from the Government's Report on the working of the Commercial Tax Department for the year 1954–55, which was the last completed year, wherein it was said that the working of the Sales Tax Act was on the whole smooth and that there was no insurmountable difficulty.

The Income-tax Department had been functioning for nearly half a century. Income-tax Officers had no power to enter the business premises of a dealer for making a search or for detaining accounts. The power to detain accounts had been conferred on them only by a recent amendment of the Income-tax Act. As Income-tax Officers performed a function identical to that of Sales Tax Officers, there was no warrant for conferring on the latter powers wider than those conferred on the former.

The Sales Tax Officers were abusing even their present limited powers. There were very clear cases where they had vindictively pursued parties. At Palghat, Kozhikode, Ponnani and Valapad public meetings were held and resolutions were passed demanding an enquiry into the conduct of the Commercial Tax Officer, South Malabar, and his subordinates. He invited the attention of the Revenue Minister to the two memoranda submitted to him in regard to this matter. His point was that even with their present limited powers, they were creating an intolerable situation and the conferring on them of additional powers would be a calamity to the merchants. Complaints from merchants about harassment by officials did not receive that much

9th August 1956]

of attention which they deserved at the hands of the Government. In several cases, complaints proved to be a cry in the wilderness. Taking advantage of this situation, the officers harassed the complainants with re-doubled spite.

An innovation had been made proposing the conferring of jurisdiction for the trial of minor offences on Second-class Magistrates. Even during war time when there was a lot of congestion in the courts of the First-class Magistrates on account of the offences under the Defence of India Act, the Government did not think of adopting this procedure. At present, when there was very little work in the courts of the First-class Magistrates, conferring such powers on Second-class Magistrates was not necessary. This procedure was also derogatory to the dignity of the dealers. Dealers should not be treated as a criminal tribe.

There was parity of status between the Deputy Commercial Tax Officers and Second-class Magistrates. When officers of equal status were concerned, he would even go to the extent of saying that justice would be affected. On this ground also, there was absolutely no warrant for changing the procedure.

The other points which his Association desired to represent had been mentioned in the memorandum submitted to the Committee.

Sri Kesavalal Kalidas Sait (Madras State Merchants' Federation, Erode) said that this Bill should be deferred till the Government finally decided whether there should be multi-point sales tax or single-point sales tax.

If the Bill was passed in its present form, it would cause great hardship to merchants and a large majority of them would be driven to the necessity of closing their business.

He pleaded that the exemption limit of Rs. 25,000 in respect of the turnover of articles of food and drink for assessing at the higher rate should not be reduced to Rs. 20,000 as had been proposed in the Bill, as the profit made in majority of hotels was just enough for the maintenance of the proprietors and their families.

The Bill made it obligatory for every registered dealer to maintain accounts.

Uneducated petty merchants could not maintain accounts and could not afford to employ an accountant to maintain accounts from out of their meagre profits. The ten-thousand rupee limit for exemption from sales tax was fixed at a time when the cost of living was very low. Now that the cost of living had increased considerably, the limit should be raised.

This Bill conferred wider powers on the Sales Tax Officers in the matter of seizure of accounts, etc. Now, even without those powers, the officers were taking away account books, etc. There was difficulty in maintaining a record of the business transactions after the account books were seized. If the accounts were written in separate registers, it was construed as maintenance of double sets of accounts and therefore an offence. If the officers had any reason to suspect, they could affix their signature to the registers and then ask the persons concerned to produce them instead of seizing the accounts. Seizure of accounts caused great hardship.

Failure to submit returns or pay sales tax was treated as an offence and the penalty of a fine was imposed. He said that a warning notice should be given to the parties and then only the levy of a compounding fee or a prosecution should be resorted to.

Fines should not be made a source of revenue to the Government. The object of imposing a fine should be corrective and not punitive. Therefore the maximum amount of fine should be reduced to Rs. 10 as against the present limit of Rs. 1,000.

Proceeding the witness said that even at present vast and unlimited powers were conferred on the officers and these powers were being exercised by them in a very oppressive manner against the merchants, making it impossible for them to do honest business. This conferring of unlimited powers on the officers should cease. The whole taxation system needed revision and recasting in consultation with the merchants. The Government need not be afraid of losing revenue at all. He assured the Government that the merchants would see that the sum of Rs. 10 crores was realised by Government and he would even go to the extent of underwriting it. He only wanted that the merchant community should not be harassed by the executive.

In the end he urged that the Bill should be dropped.

Sri C. Sankara Nadar (Tamilnad Foodgrains Merchants' Association, Madurai) said that under the Bill a " dealer " included a broker also. This definition of dealer roping in the broker also would result in driving out of the field many brokers. These men had all along been exempted from the operation of the Act. Their commission by way of brokerage was far too low. These brokers should not be brought within the purview of this Bill. These men formed the link between the seller and the purchaser, and therefore, they should not be driven out of the field.

The provision that the assessment must be paid before the appeal was filed, Sri Sankara Nadar contended, was very harsh. On the other hand, he wanted that until the appeal was disposed of, the tax must not be collected. Sri Sankara Nadar vehemently opposed the provision regarding the " Special mode of recovery ". He said that the penalties provided were too severe. The imposition of any penalty must be preceded by a warning.

The witness concluded by saying that the period ' not exceeding three years ' in sub-section (2), clause (*f*) of section 19 of the Act, should be retained and the proposal to extend the period to five years should be dropped.

Sri M. A. Thangappan (Madras State Grains Merchants' Association, Madras) endorsed all that the previous speaker had said and pointed out that the departmental people were seizing the account books of all traders good, bad or indifferent. He had no objection to the seizure of account books in the case of traders whose accounts were not above suspicion. Again, the department held up these registers for an unconscionably long period.

Sri V. R. Krishna Ayyar wanted the witness to cite concrete instances, if any, to prove his allegation. The witness thereupon said that he knew of a case where the departmental people took away from

a particular firm three years ago two files which had not yet been returned. The firm, however, was not in existence now. He pleaded that any papers taken from any trader should be returned as soon as possible. In some cases books were returned after five months or more. Therefore, he suggested that the books on production by the parties should be immediately checked and returned.

Sri Harihara Ayyar of Palghat gave two more instances. He said that on 11th May 1954 the Assistant Commercial Tax Officer, Palghat town, inspected the grocery shop of one A. Karunakaran Nair, Palghat, and removed from his shop all account books including the current account books. These accounts have not been returned so far in spite of registered letters.

Again on 17th February 1955, the then Commercial Tax Officer, Malabar (South), inspected the shop of a petty hotel keeper at Sultanpet, Palghat, by name A. Krishna Konar, at 10 p.m. and removed from his hotel all accounts including the current accounts. These accounts also had not been returned to this day.

Sri S. Arpudam Fernando (Tirunelveli Merchants' Association), said that the words ' supplying or distributing goods ' in Explanation (2) of Clause 2 of the Bill would lead to complications in actual working. He contended that even without these words, the Explanation was all right. It was a settled fact of law that whenever a man was in possession of goods either of his own or of his principal and had the authority to transfer the goods on behalf of the principal, he would be held as a dealer. Therefore the inclusion of the words ' supplying or distributing goods ' might be left out. The definition under the Act was quite sufficient.

Again the witness cited an instance where the proposed amendment to the definition would result in difficulties. For example, a weavers' society might purchase yarn and distribute it to its members and take back the manufactured goods and sell them. In this case the society was assessable to tax first for the distribution of yarn and next for the sale of the finished goods.

The Chairman said that the distribution involved in this instance would not become a ' sale '. He added that the suggestion of the witness would however be considered.

Sri Arpudam said that the proposed Explanation (2) to clause (*h*) of section 2 of the Act sought to make out the transfer of goods from a principal to a selling agent and from the selling agent to the purchaser as two sales. The Commission Agent paid the tax on behalf of the principal. If it was found that he had not paid the tax it had to be clarified as to from whom the tax was to be recovered. The best possible course would be to introduce a provision in clause 8 requiring the agent to pass over to the principal the tax collected.

As regards clause 11, Sri Arpudam said that justice was not done to the poor and petty dealers. These people might be allowed to pay the undisputed portion of the assessment first and withhold payment of the disputed amount until their appeal was disposed of.

As regards the proposed new section 18-B, the witness said that as in the case of the Income-tax Act, the existing practitioners might

be allowed to continue and the amended rule might be applied to the new entrants. Secretaries of Merchants' Associations and Managers might also be included in the list of Sales-tax Practitioners.

Sri N. G. Angappa Chettiar (Erode Rice Mill Owners' Association), suggested that foodgrains might be exempted from sales tax and instead, the licence fee might be raised to Rs. 1,000 or Rs. 2,000 which would yield an income of about Rs. 2 or 3 crores which was the amount collected by way of sales tax. He stated that there were about 10 mills in Erode.

Sri Harihara Ayyar wanted the Committee to consider the definition of the term ' dealer ' with reference to Entry 54 in List II of the Seventh Schedule to the Constitution and Article 246 (3) of the Constitution, and stated that the Provincial Legislature can levy sales tax only in respect of sales or purchases which have actually taken place and not on intangible or fictitious transactions.

Sri T. R. Srinivasan of the Tiruchirappalli Milk Vendors' Association wanted milk to be exempted from sales tax for the reason that it was essentially a perishable article.

Sri K. Krishnamurthi, Joint Secretary of the Tamilnad Merchants' Association, Kumbakonam, wanted Government publications and Acts to be exempt from sales tax, just as newspapers.

Referring to Clause 3, he stated that the words ' stall or any other place ' were very ambiguous and that it might even include ' Prasadams ' sold in the temple precincts and that it required clarification.

Reading from the Administration Report for 1954–55 of the Commercial Tax Department embodied in G.O. No. 2741, dated 5th September 1955, he pointed out that even according to that report arrears of tax were largely due to non-payment by hides and skins merchants who had been contesting their liability from 1950–51 on legal grounds and generally there was no failure on the part of merchants to pay the tax. He therefore pleaded that the new sections 10-A and 10-B as well as the powers proposed to be taken by amending sections 11, 12 and 12-A were unnecessary.

He was of the opinion that in the matter of stay with reference to payment of tax pending appeal, discretion should be vested in the appellate authority and that the words ' if the appellant furnishes sufficient security, etc. ' occurring in the proposed sub-section (5) of section 11 should be omitted.

The witness stated that in section 13 the words ' under an obligation ' should be substituted by the words ' liable to ' as the latter would appear to be the proper words as otherwise a dealer who did not keep the accounts would be prosecuted both for not registering himself as a dealer and also for not maintaining the accounts.

Sri Harihara Ayyar pointed out that the Assistant Commercial Tax Officer would be the authority to determine whether a dealer was under an obligation or not and that it would be a great hardship to petty dealers.

Sri V. R. Krishna Ayyar clarified the point and said that if an Assistant Commercial Tax Officer assumed that a dealer had got a turnover exceeding the minimum prescribed, then the dealer could be prosecuted for violation of sections 8-A and 13 for not registering as a dealer and also for not maintaining the accounts.

Sri S. C. Virupakshiah stated that if the turnover of a dealer was more than the minimum prescribed and if he did not register himself as a dealer he had got the additional advantage of not maintaining accounts as against the registered dealer. If he was a registered dealer, he was bound to maintain accounts.

Sri Rajaram explained that ' under an obligation ' only meant, ' if the turnover exceeds the minimum prescribed under the Act '.

Sri Kesavalal Kalidas Sait stated that these provisions would affect lakhs of petty dealers whose turnover might exceed the minimum and who did business for the sake of earning a living only and who were incapable of maintaining accounts by themselves or by employing clerks. He was also of the view that sales tax should not be made the first charge and that retrospective effect should not be given to any increase in the tax leviable.

Sri K. Krishnamurthi continuing said that the words ' any place ' occurring in sub-section (4) of section 14 was very comprehensive and its interpretation should not be entrusted to the discretion of an officer.

With reference to the proposed section 15 he opined that it was very drastic. He also added that if the Committee however, decided to retain the section, the word ' wilfully ' might be added before the word ' fails ' in all the sub-sections (*a*), (*b*) and (*c*).

The witness said that the rule making power under section 19 should be vested in the Legislature and not in the Government to which the Chairman replied that the rules would be placed before the Assembly.

In reply to a query from Sri Rajaram, the witness stated that the rate of fine prescribed was too high and that they had already raised the point in their memorandum.

Sri T. S. Viswanathan (North Arcot District Merchants' Association), endorsed in general the opinions expressed by the previous witnesses. He also wanted that brokers should be exempted from the definition of the word ' dealer '.

The witness stated that secretaries of Associations also should be allowed to appear before any authority in proceedings connected with the assessment of sales tax and that the existing practitioners should be exempted.

He also expressed the opinion that the penalty of Rs. 1,000 prescribed was too drastic and that the merchant should be treated fairly and not like criminals. He added that in the case of income-tax the assessees were allowed to pay the amount on the next working day if the last date happened to be a holiday, whereas they had to pay the tax in advance in the case of sales tax. This difficulty should be removed especially in the case of this tax which was a ' Kamadhenu ' to the Government.

[9th August 1956

The witness also referred to the necessity for the introduction of a single-point levy instead of the present multi-point one, but the Chairman said that it was not relevant to the Bill.

Sri V. T. Sankaralingam (Wholesale dealer in Vegetable Oils, Madurai) said that the system of multi-point levy should be given up as it definitely gave room for evasion of tax. He suggested that evasion could be checked and the revenues to the Government also might be safeguarded if single-point levy was resorted to. He said that what was now obtained through multi-point levy could be got by sufficiently raising the rate of tax and adopting the system of single-point levy.

The Chairman pointed out that the point was not relevant to the Bill under reference.

Sri S. K. A. A. Ramalingam (Salem District Grain Merchants' Chamber) stated that in the case of income-tax, arrears would accrue only after the corresponding year had elapsed. In the case of sales tax, the tax had to be paid on daily transactions. So, he wanted to know how the term ' arrears ' would be construed with reference to sales tax.

The Chairman informed him that technically payment was considered to be in arrears if there was default on the due date.

The witness, continuing, said that offenders should only be warned and no fine should be imposed. If at all a fine was to be imposed, it should not exceed Rs. 4 or Rs. 5.

Sri Kunhi Muhammad Shaffee asked whether Rs. 100 might be fixed as the maximum fine. The witness replied that even that was too much.

Sri Chandriah (Cloth Merchants' Association, Coimbatore) suggested that retrospective effect should not be given to the provisions of the Bill.

(4) *Hotels' Associations.*

Sri V. R. Narayanan, Advocate, representing the Madras Provincial Hotels' Association, Madras; Sri B. L. Gupta, Madras Hotels' Association; Sri E. N. Nari, Madras Provincial Hotels' Association; Sri K. Subrahmanyam, Malabar Hotel Owners' and Restaurant Owners' Association; and Sri V. P. Damodaran of the same Association.

Sri V. R. Narayanan, Advocate, representative of the Madras Provincial Hotels' Association, Madras, stated that the Hotels' Association had always been saying that while all the other trade interests could collect the sales tax from the consumers and pass it on to the Government, the nature of the hotel business was such that they could not do the same thing. The bills given by the hotels involved very small amounts ranging from one anna to four annas in the majority of cases. The Government should not think that the hotel-keepers were flourishing and that they would, somehow or other, pay the tax. On the other hand, they should take a sympathetic view of the matter. At present, they were taxed at the rate of 3 pies in the rupee if the turnover was less than Rs. 25,000 and at the rate of 4½ pies in the rupee if the turnover exceeded Rs. 25,000. This was a sort of step-motherly treatment meted out to them.

9th August 1956]

The witness wanted that the *status quo* should be continued. He said that very small hotels would be affected if the turnover limit was reduced to Rs. 20,000.

The witness continuing said that it was not possible for the hotel owners to keep absolutely correct accounts and produce vouchers. Even a single item of purchase like vegetables would come to Rs. 20 or Rs. 25 per day and for these purchases no voucher could be got. But the Sales Tax Officers insisted on the production of vouchers, otherwise, they assessed as they pleased.

To a query from the Chairman as to how and on what basis they were assessed, the witness said that the officers naturally believed a person if he said that his gross profit was 25 per cent or 30 per cent but if a man said that his gross profit was less, immediately they suspected him. In small establishments it would not be possible to issue cash bills. However, in big establishments the cash bills were preserved and produced before the officers for check. Thus they were left at the mercy of the assessing officers. He said that because of the very perishable nature of articles produced in hotels, the hotel-keepers deserved sympathetic consideration. Therefore, the witness argued that though they had a fair case for total exemption from sales tax, the present amendment which aimed at enhancing the tax should be dropped.

With regard to checking by officers, he suggested that the provision in the present amendment " at all reasonable times " was giving too wide powers and this would cause them inconvenience if the officers came at peak hours creating confusion.

With regard to stay orders, the witness desired that the discretion of the courts should not be curtailed. He also opposed giving retrospective effect to clause 3.

On behalf of the Malabar Hotel Owners' and Restaurant Owners' Association, Sri K. Subrahmanyam, their Advocate Representative, said that because most of the dealers were petty hotel-keepers and as most of them were illiterate, they were unable to keep accounts. In their cases, the assessment was made on the basis of total quantity of milk purchased, calculating at " so many cups of tea for so many bottles of milk ", etc. This was in his opinion a wrong method of assessment.

Sri V. P. Damodaran of Malabar said that if five bottles of milk was purchased, it would be mixed with five bottles of water to prevent the milk from getting spoilt. Seeing these 10 bottles of adulterated milk, the officer would make his assessment of the number of cups of tea sold and this was wrong. He suggested that the working expenses of an establishment might be taken as the basis of assessment. He was opposed to the Assessee's properties being made the first charge. He suggested that it was difficult and expensive for small traders to go to Madras if they had to appeal to the Appellate Tribunal; therefore, itinerant courts for each district might be constituted.

(5) *Miscellaneous Associations.*

Sri Parapurath Mohamed, Malabar District Dry Fish Merchants' Association, Kozhikode; Sri A. R. Venkataraman of the Madras State Textile Dyers' and Printers' Association, Coimbatore; Sri P. S. Muthukrishnan, Coimbatore Textile Dyers' and Printers' Association, Coimbatore; Sri T. Natarajan, Secretary, Indian Leather Federation; Sri D. G. Balasubramaniam and Sri M. K. Swamy of the Madras State Dyers' Association, Coimbatore; Sri K. S. Moorthy, Sri G. K. Basha and Sri R. K. Sekar of the South India Tailoring Art Academy; Sri N. P. Balagopalan, Sales Tax Practitioner, Tellicherry.

Sri Parapurath Mohamed wanted exemption from sales tax for dried fish also.

The Chairman said that though this did not come under the purview of the present Bill, the Government would look into the matter and the representative might put in a fresh representation.

The Secretary, South India Tailoring Art Academy, requested the Government to consider its memorandum praying for total exemption of tailoring transactions from sales tax. He had no views to express on the Bill under consideration.

Sri A. R. Venkataraman wanted that the distribution of raw materials by the association to the members should not be considered as sale, since they bought these from outside the State and sold them to members at cost price.

Sri T. Natarajan put forth the following suggestions for consideration by the Committee:—

(1) " Association " should not be included in the definition of ' dealer ', since associations did only the job of distribution without deriving any profit therefrom.

(2) Omission of the provision—

" not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal ", occurring in Explanation 2 of sub-clause (iii) (*b*) of clause 2.

There were commission agents who gave away small quantities of raw materials as gifts to their servants for the performance of their duties. Normally, the servants gave back to the commission agents all these materials for sale so that they could get the value thereof in cash. The Assessing officers often considered this as a sale for purposes of determining the turnover. This was not correct. Hence the submission for the deletion of the above provision.

(3) Deletion of the provision requiring payment of tax before preferring an appeal.

(4) Deletion of the provision authorizing assessing officers to visit places of business at all hours and to seize documents at any time.

(5) Exemption of the existing sales tax practitioners from the operation of the proposed new section 18-B (*c*).

Sri N. P. Balagopalan, Sales Tax Practitioner, Tellicherry, also endorsed the above suggestion in item 5.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

APPENDIX II.

THE TAMIL NADU JEWELLERS' FEDERATION, COIMBATORE.

Statement showing the percentage of total tax when calculated according to the proposed sales tax and licence fees on various turnover slabs as per the Bill.

Up to Rs. 10,000—Exempted from licence and tax.

Proposed licence fee.	Proposed tax. PER CENT.	Total tax works out to. PER CENT.
I. From Rs. 10,000 to Rs. 20,000 proposed licence fees Rs. 100—		
If it is Rs. 10,001—1 %	½	1½
If it is Rs. 15,000—0-10-8 %	½	1-2-8
If it is Rs. 20,000—½ % ..	½	1
II. From Rs. 20,000 to Rs. 1,00,000 licence fees Rs. 200—		
If it is Rs. 20,001—1 %	½	1½
If it is Rs. 40,000—½ %	½	1
If it is Rs. 50,000—0-6-5 %	½	0-14-5
If it is Rs. 1,00,000—0-3-3 % ..	½	0-11-3
III. From Rs. 1,00,000 to Rs. 2,00,000 licence fees Rs. 400—		
If it is Rs. 1,00,001—0-6-5 % ..	½	0-14-5
If it is Rs. 2,00,000—0-3-3 % ..	½	0-11-3
IV. From Rs. 2,00,000 to Rs. 3,00,000 licence fees Rs. 600—		
If it is Rs. 2,00,001—0-4-9 % ..	½	0-12-9
If it is Rs. 3,00,000—0-3-3 % ..	½	0-11-3
V. From Rs. 3,00,000 to Rs. 4,00,000 licence fees Rs. 800—		
If it is Rs. 3,00,001—0-4-4 % ..	½	0-12-4
If it is Rs. 4,00,000—0-3-2 % ..	½	0-11-2
VI. From Rs. 4,00,000 to Rs. 5,00,000 licence fees Rs. 1,000—		
If it is Rs. 4,00,001—¼ %	½	¾
If it is Rs. 5,00,000—0-3-2 % ..	½	0-11-2
VII. From Rs. 5,00,000 to Rs. 6,00,000 licence fees Rs. 1,200—		
If it is Rs. 5,00,001—0-3-10 % ..	½	0-11-10
If it is Rs. 6,00,000—0-3-3 % ..	½	0-11-3
VIII. From Rs. 6,00,000 to Rs. 7,00,000 licence fees Rs. 1,400—		
If it is Rs. 6,00,001—0-3-9 % ..	½	0-11-9
If it is Rs. 7,00,000—0-3-2 % ..	½	0-11-2

Statement showing the percentage of total tax when calculated according to the proposed sales tax and licence fees on various turnover slabs as per the Bill—cont.

Proposed licence fee.	Proposed tax. PER CENT.	Total tax works out to. PER CENT.
IX. From Rs. 7,00,000 to Rs. 8,00,000 licence fees Rs. 1,600—		
If it is Rs. 7,00,001—0-3-8 % ..	½	0-11-8
If it is Rs. 8,00,000—0-3-3 % ..	½	0-11-3
X. From Rs. 8,00,000 to Rs. 9,00,000 licence fees Rs. 1,800—		
If it is Rs. 8,00,001—0-3-7 % ..	½	0-11-7
If it is Rs. 9,00,000—0-3-2 % ..	½	0-11-2
XI. From Rs. 9,00,000 to Rs. 10,00,000 licence fees Rs. 2,000—		
If it is Rs. 9,00,001—0-3-6 % ..	½	0-11-6
If it is Rs. 10,00,000—0-3-2 % ..	½	0-11-2

The above statement shows the rate of total tax including licence fees ranges from 0-11-2 % to 1½ % when the general rate of tax is Rs. 1-9-0 %. The exemption granted by the Government considering the peculiar and technical nature of the bullion trade does not serve the purpose. The result would be a heavy loss of revenue to the State and Central Government, because the trade will be shifted to dishonest people.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 10th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER: Questions Nos. 21 and 22 may be taken up together.

Stay of Ministers, etc., at Ootacamund during the summer of 1956

* 21 *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of Ministers who stayed at Ootacamund during the summer of 1956;

(*b*) the number of Heads of Departments who accompanied and stayed with the Ministers; and

(*c*) the total expenses incurred by the Government for their stay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) & (*b*) A number of committees and conferences met at Ootacamund in May 1956 and in that connexion Ministers and Heads of Departments connected with the subjects were there for a brief period.

(*c*) The Government consider that the time and labour involved in the collection of particulars will not be commensurate with the public interest that it may serve.

* 22 *Q.*—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that all the Ministers, Secretaries to Government, Departmental Heads, Board Members and Collectors have been to Ootacamund in the month of May 1956; and

(*b*) if so, the amount of travelling allowance and daily allowance claimed by the Ministers, Secretaries to Government, Board Members, Collectors and their staff for their journey?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) Yes, Sir. A number of committees and conferences met at Ootacamund in May 1956 and in that connexion, Ministers and Officers connected with the subjects were there for a brief period of about ten days on an average. They would have claimed daily allowance and travelling allowance according to rules.

(*b*) The Government consider that the time and labour involved in the collection of the particulars will not be commensurate with the public interest that it may serve.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, from the experience gained by Hon. Ministers and Heads of Departments, do they consider desirable the exodus of the Government and the holding of the session of the Legislature during the summer months at Ootacamund?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That question does not arise now and I am sure the Legislature which will be coming into existence after the General Elections, will take this into consideration and take decisions.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, I would like to know whether it is in order for the Hon. Minister to say that the time and labour involved in the collection of particulars would not be commensurate with the public interest that it may serve and is it in order to refuse information sought for by the Members on the ground that it involves expenditure.

MR. SPEAKER : Hon. Members are, of course, entitled to put question. But under the Madras Legislative Assembly Rules, under the Lok Sabha Rules and even under the Standing Orders of the House of Commons, there is no obligation on the part of a Minister to reply. The Minister is therefore only morally bound to reply and the Minister can always say that the question cannot be answered on the ground of public interest. When a question is put and answered by the Minister saying that he does not want to answer it on the ground of public interest, then it is open to a Member under the practice obtaining in the House of Commons, to cross-examine the Minister on that matter, in order to find out what is the nature of the public interest involved. An hon. Member can put a question, but whether it should be answered or not on the ground of public interest is absolutely within the discretion of the Minister. If the hon. Members want, I shall quote from May's Treatise on the Law, Privileges and Usage of Parliament : " An answer to a question cannot be insisted upon, if the answer be refused by a Minister on the ground of the public interest, nor can the question be replaced upon the notice paper (see page 341)." Therefore, the refusal to answer the question will not constitute a breach of privilege and I think that the answer is in order.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, if it is not possible for the Minister to divulge what happened there on the ground that it is not commensurate with public interest, at least let us know whether any routine work was carried on at Ootacamund by the Heads of Departments and the Collectors or whether any work of a special nature or anything that has got to be done only at Ootacamund was transacted?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Evidently the hon. Member has not looked into the question and the answer. My answer that the information cannot be collected and it will not be commensurate with the public interest is only with regard to the expenses incurred by the Government.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it a fact, Sir, that the cool and salubrious climate of Ootacamund helped in taking harmonious and correct decisions at such conferences and other Joint Select Committees of the Assembly? 9-10 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Apart from the climate, we are always able to transact business in a cool and collected way.

SRI K. P. GOPALAN : I only want to get a clarification from the Chair, that is, with regard to the excessive indulgence on the ground of public interest. I think the Minister can say that he cannot answer a question. But the Members have got a right to ask questions and the Members have also got a right to get a reply from the Minister. I request the Chair to protect the right of the Members.

MR. SPEAKER : I was just telling the hon. Member what was actually in the rules. Every Member has got a right to put a question. But the Minister is not bound to reply. The hon. Member cannot lay his hand on any rule of the Madras Legislative Assembly Rules or of the Lok Sabha Rules or of any Standing Order of the House of Commons to say that a Minister is actually bound to reply. But the Minister is morally bound to reply to every question that is put. He can always say, however, that is against public interests to reply. What this " public interest " is, is a matter of discretion and the Minister is not bound to divulge to the House what is exactly the " public interest ". But, in order to ascertain the nature of the public interest, Members can put questions to the Hon. Minister. I think that is fairly clear.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The Hon. Minister said that ten days had been spent in Ootacamund during the month of May 1956 by Collectors and various other Heads of Departments and there was also a Collectors' Conference held there. May I know whether it is a fact that the Collectors in the enervating climate of Ootacamund spent an hour or two at the Conference and that too, more or less on alternate days so that we may know in public interest how many days were really used and how many man-hours were actually spent by the Collectors at the Conference. And, there was also a discontent amongst the jeep drivers that they were given no allowances whatever, but were asked to go hither and thither. Would the Government consider it in the public interest and see that this lower class of people who were dragged to Ootacamund, not for exactly relaxation or cool climate, are paid properly?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really surprised that an experienced Member like Mr. Krishna Ayyar should mix up questions like these which have no connexion with each other,

But, apart from that, I may assure the hon. Member that we had a very strenuous session at Ootacamund. We had sessions both in the mornings and in the afternoons. The hon. Member had also experience of some Committee meetings. At the Conference there we turned out much more work than in any other conference and it is not correct to say that we sat for an hour or two, just nominally.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, I would like to say by way of personal explanation that the point I was driving at, with all deference to the Hon. Minister, was not about the work that we did at the several Committees, but about the Collector's Conference. I was asking whether the Collectors spent all the ten days and all the hours at the Conference and not about . . .

MR. SPEAKER : The question relates to the number of Ministers who stayed at Ootacamund and the number of Heads of Departments who accompanied and stayed with the Ministers. But the hon. Member is diverting to some other matter which cannot really be in the nature of supplementary question.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The next question (No. 22) refers to all the Ministers, Secretaries to Government, Departmental Heads, Board Members and Collectors. So, evidently, it must be a Collectors' Conference. That was why I was putting a pointed question about the Collectors' Conference, not about the Committee meetings at which the Ministers did quite a lot of work. We did really hard work. But then, I was asking about the Collectors' Conference, whether they worked for an hour or two and that too, on alternate days obviously because the climate was far too . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I may tell the hon. Member that we did more strenuous work at the Collectors' Conference than in the Committee meetings. Then, he can understand the nature of the work turned out.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know from the Hon. Minister whether this exodus to Ootacamund is likely to become a permanent annual feature and also whether in the conferences held at Ooty, the matter of giving persons free licence to take liquor was considered very seriously?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The grant of free licence for liquor had nothing to do with the conference or the visit of Ministers or the Heads of Departments. If the hon. Member is making any insinuation, then that is insinuation without any basis and he is not justified in doing that. But, as far as the annual exodus is concerned, the Government will consider it on each occasion and it will depend upon the wishes of the Members of the Legislature also.

Advanced Technological Engineering Institute

* 28 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the State Government have received any communication with regard to the opening of an Advanced Technological Engineering Institute in the State during the year 1955–56; and

(*b*) if so, the steps taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes Sir.

(*b*) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to Legislative Assembly Question No. 3542 (D) answered on 4th April 1956. The Southern Regional Committee of the All-India Council for Technical Education has since agreed to locate the Higher Technological Institute at Madras. Arrangements are being made to locate the Institute at Madras.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether there was a dispute between this Government and the Central Government with regard to the surrender of Guindy Engineering College and, if so, how it was finally settled?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I won't call it a dispute. The question was how best to start the Institute quickly. A suggestion was made that the Guindy Engineering College might be handed over to the Centre so that it might form the nucleus around which the Higher Technological Institute could be built. Originally, we agreed to that. Then, there was some discussion regarding the allocations to the degree course. Here, we are now having seats to the extent of 100 students every year. We wanted that number to be kept up and that the Government of Madras should be allowed to select students for the one hundred seats and there was some difference of opinion about that. So, we expressed the opinion that it might not be possible to hand over the Guindy Engineering College. But, after reconsideration, we finally agreed to hand over the Guindy buildings. But I am glad to inform the hon. Member that the decision is that it is not necessary to have the Guindy College for the purpose. Independent of that, they (the Government of India) were prepared to locate the Higher Technological Institute at Madras.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is it a fact that in the matter of the location of the Advanced Technological College any part of the Raj Bhavan grounds was asked for and there was some trouble about it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : For the purpose of location of the Higher Technological Institute, we have to make available to the Government of India land free of cost. We are just now considering which land will be suitable for this purpose and one of the sites in view is a portion of the Raj Bhavan compound which has an extent of 1,200 acres.

[10th August 1956

Production of photo films

* 24. Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any investigation was conducted in February 1956 with the help of experts from East Germany for the production of all types of photo films; and

(*b*) if so, with what results?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) & (*b*) At the instance of the Government of India, a team of German experts visited possible locations for the establishment of a factory in India for the manufacture of raw films; they visited also certain places in this State in February.

It will not be in the public interest to give any further details.

SRI M. PALANIYANDI : பிலிம் உற்பத்தி சாலையை நீலகிரி ஜில்லாவில் ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறதா ? அதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நீலகிரியில் ஆரம்பிப்பது பற்றியும் யோசனை இருக்கிறது. சில மந்திரிகள் உதகமண்டலத்தில் இருந்தபோது அங்கு வந்திருந்த அதிகாரிகளை நேரில் பார்த்து அவர்களிடம் இதுபற்றி பேசினார்கள். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் ஒரு முடிவு ஏற்படும் வரையில் இதுபற்றிய விவரங்களை வெளியிடுவது சரியல்ல என்று மத்திய அரசாங்கம் கருதுகிறது. ஆகவேதான் இதுபற்றி விவரங்களை இப்பொழுது சொல்லுவதற்கில்லை.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know when the matter will be finalised? 9-20 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : As the matter is in an exploratory stage, I am afraid I cannot say the date when we will be able to finalise it.

SRI S. RAMALINGAM : அவர்கள் எந்தெந்த இடங்களை பார்வை இட்டார்கள் என்றுவது சொல்லமுடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நீலகிரியிலும் பார்த்தோம் என்று மட்டும் சொல்லலாம்.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : The question is whether any investigation was conducted with the help of East German experts. May I know whether the Government are convinced that the experts in this particular subject are the East German experts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Whether they belong to East Germany or West Germany, we are only interested in being guided by experts in the particular industry.

SRI V. R. NAGARAJAN : Has it come to the notice of the Government that recently an enterprising South Indian has discovered certain methods of making photo films, that he applied for aid to the Board of Industries and that the Board at its last meeting has approved the grant of aid to him?

10th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member, who has perhaps been a member of the Board of Industries, may know more than what I do. He may put a separate question.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether we have got sufficient raw materials in our State for the production of films?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Whether raw materials are available in our State is a different question. It is possible we may import raw materials and still make films.

SRI S. RAMALINGAM : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு 'பிலிம் இன்டஸ்ட்ரி' ஏற்படுத்தலாம் என்றுவது அவர்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 'பிலிம் இன்டஸ்ட்ரி' ஏற்படுத்துவதுபற்றித்தான் இவ்வளவு பரிசீலனை, இவ்வளவு பேச்சு, இவ்வளவு கேள்விகள்.

Opening of a fertilizer factory at Neiveli

* 25. Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken to open a fertilizer factory at Neiveli?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government of India propose to set up a plant at Neiveli for the production of Ammonium Sulphate, Ammonium Nitrate and Urea as part of the Integrated Lignite Project. A final decision on the implementation of the Project is expected to be taken by the Government of India soon.

Factory for motor cycles and diesel trucks

* 26. Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to establish a factory for the production of motor cycles and diesel trucks; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) & (*b*) A company by the name of Enfield (India), Limited, has been granted a licence under the Industries (Development and Regulation) Act to establish a factory in Madras for the manufacture of "Royal Enfield" Motor Cycles according to a phased manufacturing programme. Similarly Ashok Leyland, Limited, has been permitted to set up a factory at Ennore for the manufacture of diesel trucks.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know why the manufacture has been assigned to a private enterprise? Why cannot the Government run it themselves?

[10th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I think the hon. Member is quite well aware of the policy that is pursued by the Government of India and the Government of Madras. We are not interested in taking every industry under the public sector.

SRI M. PALANIYANDI : போக்குவரத்து சாதன வசதிகளுக்காக இன்னும் அனேக லாரிகளும் பஸ்களும் வேண்டியிருப்பதால், இன்னும் அனேக தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு தனிப்பட்டவர்கள் முன்வந்தால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனிப்பட்டவர்கள் சிலர் முன்வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினரின் முயற்சியால் இன்னும் யாராவது முன்வந்தால் அவர்களுடைய விண்ணப்பங்களும் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

Employment Exchanges

* 27 *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of persons registered for employment with the offices of the Employment Exchanges in the City and in the districts up to the end of the year 1955;

(*b*) the number of persons who secured jobs, and the number of Harijans among them ; and

(*c*) the expenditure incurred in maintaining these offices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) 154,737.

(*b*) 20,238 persons including 2,786 Scheduled Caste candidates were placed in employment during 1955.

(*c*) A total expenditure of Rs. 3,75,000 has been incurred during 1955–56 out of which the State Government's share is Rs. 1,50,000.

SRI A. RATNAM : எத்தனை பேர்கள் 'இன்டர்வியூ'க்கு அனுப்பப்பட்டார்கள், எத்தனை பேர்கள் வேலைக்கு அனுமதிக்கப்பட்டு வேலையில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் பற்றித்தான் நான் ஆங்கிலத்தில் பதில் சொன்னேன். 20,238 பேர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார்கள் 1955-ல். அவர்களில் 2,786 பேர்கள் ஷெட்யூல்ட் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்.

SRI A. RATNAM : 2,786 பேர்கள் 'இண்டர்வியூ'க்காவது அனுப்பப்பட்டார்கள் என்பது உண்மையா ? அந்த 2,786 பேர்களில் எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டது? 200 ஹரிஜனங்களுக்காவது வேலை கொடுக்கப்பட்டதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பு ஆங்கிலத்தில் சொன்னதை இப்போது தமிழில் சொன்னேன். ஆங்கிலத்தில் சொன்னபோது were placed in employment என்று சொன்னேன். அதாவது வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார்கள் என்று சொன்னேன். இன்னமும் கனம் அங்கத்தினருக்கு என் புரியவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI A. RATNAM : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சொன்னதும் தமிழில் சொன்னதும் எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அவர் கூறியது உண்மையா இல்லையா என்று விளக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கேள்வி கேட்டேன். எத்தனை பேர்கள் 'இன்டர்வியூ'விற்கு அனுப்பப்பட்டார்கள், எத்தனை பேர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டார்கள் என்பது நான் கேட்ட கேள்வி.

10th August 1956]

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has definitely stated the number of persons who have been employed. If the hon. Member is disputing the fact and making a responsible statement that it is incorrect, it is open to him to say from what source he got the information on the basis of which he makes the statement.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது உண்மையா இல்லையா என்று கனம் அங்கத்தினர் என்னைக் கேட்பது சரியல்ல என்றுதான் நான் இங்கே கூறுகிறேன். அதற்கு மேல் விவரங்கள் கொடுப்பதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI S. RAMALINGAM : வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட 20,238 பேர்களில் நிரந்தரமாக வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர், வேலை இழந்தவர்கள் எத்தனை பேர் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி என்னிடம் இப்போது தகவல் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : How many were sent for interview and out of that number, how many were selected for jobs?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I have no information about the number that were actually interviewed.

SRI V. BALAKRISHNAN : இந்த வேலை தேடித்தரும் இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகள் அவர்களுடைய பெண்கள் அல்லது பிள்ளைகளுடைய கல்யாண காலத்தில் வேலையில்லாதவர்கள் என்று பதிவு செய்து கொண்டவர்களுக்கு கல்யாண அழைப்பு அனுப்பி அவர்களுக்கு வேலையைக் கொடுத்துத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் ஒன்றும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அதைப்பற்றி குறிப்பாக எதாவது எழுதி அனுப்பினால் கவனிக்க முடியும்.

SRI M. PALANIYANDI : வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் மத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்திலிருந்து சென்னை அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கு மாற்றப்படப்போகிறது. தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்கள் அனுப்பும் ஆட்களை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எனவே வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்கள் நம் அரசாங்கத்தின்கீழ் வந்த பிறகு அந்த ஸ்தாபனங்களின் மூலமாக தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு வேலைக்கு ஆட்களை அனுப்புவதற்கு சட்டமியற்றவோ தாக்கீது அனுப்பவோ அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த அரசாங்கம் அந்த ஸ்தாபனத்தை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு எந்த எந்த விதத்தில் அதை சீர்திருத்தம் செய்யலாம் என்று யோசிக்கும். அப்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுடைய யோசனைகளை பிரத்தியேகமாக எழுதியனுப்பினால் அவற்றையும் கவனிப்போம்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Is it a fact that a candidate who registers himself in the Employment Exchange has to renew his registration every year and that he has got to pay a certain

amount for registration? If it is a fact, will the Government see that a candidate is not required to renew his registration every year or at least the registration fee is not charged for renewals?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would suggest to the hon. Member to put a separate question.

SRI P. G. MANICKAM : வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களை ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்து நடத்தப்போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி நடத்தும்போது, ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பத்தை ஜில்லாவாரியாகக் கணக்கெடுத்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க ஒரு பிரத்யேக உத்திரவை அரசாங்கம் போடுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பே நான் சொன்னதுபோல், இந்த அரசாங்கம் அந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அதை எந்த எந்த முறையில் சீர்திருத்தம் செய்யலாம் என்று யோசிக்கும்.

SRI M. DHARMALINGAM : Candidates registered in the year 1950 have not been appointed, whereas candidates registered in the year 1956 have been appointed. May I know the reason for this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The obvious reason must be that the candidate registered in 1950 was not qualified for the particular appointment.

Pearl-fishing at Tuticorin

* 28 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the amount realized from pearl-fishing at Tuticorin during the year 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The gross revenue realised from pearl-fishing in 1956 at Tuticorin is Rs. 45,454-13-3.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : What is the outlay thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I do not have information about the expenditure. But I may tell the hon. Member that when we took up the scheme this year, the estimated receipt was only Rs. 15,586. But actually we got Rs. 45,000 odd.

9-30 a.m. SRI C. KANDASAMY : தூத்துக்குடியில் முத்துக் குளிப்பது காண்டிராக்ட் முறையில் விடப்பட்டிருக்கிறதா ? அல்லது அரசாங்கத்தின் நேர் மேற்பார்வையிலேயே செய்யப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It has been undertaken by Government departmentally and it is proposed to do so in future also instead of leasing it to private parties.

SRI M. PALANIYANDI : சாதாரணமாக நல் முத்துக்களெல்லாம் நல்ல விலைக்குப் போகின்றன என்று தெரிகிறது. முத்து எடுத்து கண்டிராக்டர்கள் மூலமாக விற்பனை செய்யப்படுகிறது. கண்டிராக்ட் முறையில் விற்பனை செய்வதற்குப் பதிலாக அரசாங்கமே நேரிடையாக முத்துக்களை

விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், கண்டிராக்ட் விடுவதன் மூலமாகக் கிடைப்பதைவிட அதிகமாகப் பணம் கிடைக்குமாதலால், அப்படிச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்மாதிரி வியாபாரம் செய்வதாக அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் யோசனை இல்லை. அது சரியென்றும் தோன்றவில்லை. " 45 ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் வந்ததே, எவ்வளவு செலவாயிற்று? " என்று கேட்ட கேள்விக்கு என்னிடம் அப்போது தகவல் இருக்கவில்லை. இப்பொழுது தகவல் இருக்கிறது, அதாவது, மொத்தச் செலவு ரூ. 4,877-3-0 தான்.

SRI S. RAMALINGAM : சமீபத்தில் நடந்த தூத்துக்குடி முத்துக் குளிப்பில் " கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு கடலில் மூழ்கி முத்துக்குளிக்கும் " பழைய முறைதான் இன்னும் இருந்துவருகிறது. " டைவிங் ஸூட் " அணிவது போன்ற புதிய முறையில் முத்துக் குளித்தால் சர்க்காருக்கு இன்னும் அதிகமான லாபம் கிடைக்கும். இதைப்பற்றி யோசித்து சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினருடைய அனுபவத்தையும் யோசனையையும் தெரிவித்தால், அதையும் கேட்டு புதிய முறைகளை அனுஷ்டிக்கலாம்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : In view of the fact that the Government have taken this pearl-fishing, may I know whether there is any proposal to open up a culture pearl industry as a side line?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have answered in Tamil that there is no idea that the Government should undertake the industry relating to pearls.

Training course for tractor drivers

* 29 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any scheme to conduct training courses for tractor drivers and pumpset operators during the year 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. The Government sanctioned recently the continuance of the scheme for the training of tractor drivers and pumpset drivers in the Agricultural Department for another year from 1st April 1956.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether every district will have such training centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Under this scheme, it is proposed to train 36 candidates in three batches of four months' duration at the rate of 12 candidates for each batch. Therefore, the hon. Member will see that there is no proposal for opening a centre in each district.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ட்ராக்டர் ட்ரைவர்களுக்கு விவசாய இலாகாவிலே இருக்கிற ட்ராக்டர்களை ஓட்டக் கற்றுத் தருகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[10th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விவசாய இலாகாவிலுள்ள ட்ராக்டர்களையும் ஓட்டிப் பழகவேண்டுமென்பதற்காக பிரத்யேகமான பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether any centre has been allotted to Malabar for the purpose of giving training to the Malayalees who wish to undergo it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI R. KRISHNASWAMY NAYUDU : ட்ராக்டர் ட்ரைவர்களாகவும், பம்பு செட் ட்ரைவர்களாகவும் பயிற்சி பெறுவதற்கு தகுதி என்ன இருக்க வேண்டுமென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சாதாரண ட்ரைவர்களாக இருந்தால் அவர்களை முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு ட்ராக்டர்கள் முதலானவைகளை ஓட்டுவதற்கு பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

Sale of Family Planning books in railway bookstalls

* 30 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government made representations to the Government of India to lift the ban on books on family planning being sold in the railway bookstalls?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The Hon. Minister with a passion for family planning has been recently stating that he is going to start a mass campaign while the Government of India have issued a ban on the sale of books on family planning in railway bookstalls. Will the Hon. Minister see that the Government of India lifted the ban on the sale of literature on family planning in railway bookstalls which are very popular Otherwise, the Government will be speaking with two voices.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This Government have no information that any such ban has been put on the sale of books on family planning in railway bookstalls. Probably, there may be a ban on books of an obscene character on sex matters. Anyway, I may tell the hon. Member that the Government of India are very much interested in educating the people about family planning and they have allotted a large sum of Rs. 4 crores for family planning work during the Second Five-Year Plan period. I may also add that the Madras Government are bringing out a Manual on Family Planning to educate the people about the need for family planning and also about the methods of family planning.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, I have personal experience in this matter. I have approached these stalls for clean, scientific books on family planning and *not* for books on pornography. The poor bookstall-keepers have told me that there was a ban on the sale of books on family planning and birth control in railway bookstalls. That is why I have put my question. If the Hon. Minister has no information on this matter, yet, my question must

10th August 1956]

have served as information to him. Therefore, may I request that the sum of Rs. 4 crores set apart by the Government of India may be spent wisely at least by permitting the sale of this innocuous literature on family planning in railway bookstalls and by lifting the ban that they have now imposed on its sale?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, I am not sure that there is any such ban. Yesterday, I enquired from a bookstall-keeper who sells book in the railway book-stall and I was told that there was no such ban.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it a fact that young and unmarried women are being chosen to carry on propaganda on family planning in village parts? If so, is it having any effect on the elderly women in the rural parts?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I do not know wherefrom the hon. Member has got the information. (Laughter.) He seems to be very well informed about many matters relating to young as well as old women. (Renewed laughter.)

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : May I know when the proposed Manual will be published?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Very shortly, Sir.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. Minister be kind enough to state whether it is a fact that widows are the proper persons for propagating this family planning in the rural parts?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I am not aware of any such competence on the part of widows. My hon. Friend may enlighten me.

Purchase of a palace at Ootacamund

* 31 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to purchase any palace at Ootacamund;

(*b*) if so, the reasons therefor; and

(*c*) the estimated cost of the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) The Government have under their consideration the question of purchasing the Arranmore Palace at Ootacamund belonging to the Maharaja of Jodhpur.

(*b*) The idea is to purchase the palace and use its main hall for holding meetings of the Legislative Assembly during the summer session and the remaining portions of the palace for housing visiting Ministers, Senior Officers of the Government and Members of Legislature.

(*c*) A report has been called for from the Chief Engineer, Public Works Department (General and Buildings), in the matter.

[10th August 1956

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Is it a fact that this particular Maharani got up a very big dinner to enable the Government to find out accommodation in the particular building?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I think dinners and parties by the Rajas and Zamindars in Ootacamund are a normal feature.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it a fact that the Government of India have suggested to the Government of Madras to buy this palace as it was proving to be a white elephant to the owner?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This Government are not concerned with white elephants or black elephants. We are considering whether the palace could be made use of. That is the only idea.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : What is the total estimated cost involved in this new deal?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is too soon to say. We are just finding it out and we have called for a report.

Collectors' Conference at Ootacamund

* 32 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether a conference of Collectors was held in Ootacamund during May 1956;

(*b*) if so, the purpose thereof; and

(*c*) whether a copy of its proceedings will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The conference was held for discussing important administrative problems in the State with special reference to National Extension Service Schemes, Local Development Works and the Second Five-Year Plan.

(*c*) As the conference was purely a departmental one, the Government do not consider it desirable to place a copy of its proceedings on the table of the House.

9-40 a.m. SRI K. VINAYAKAM : Was it such an important work as to be transacted only at Ootacamund? Could not that conference have been held in Madras when the Hon. Ministers would have returned after their summer stay there?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It could be held anywhere, as a matter of fact but we thought that a conference at Ootacamund might be helpful to some of the Collectors at least to have a change.

10th August 1956]

SRI S. RAMALINGAM : இந்த மகாநாட்டில் கிராம உதவி யோகஸ்தர்கள் வேலை நிலை, சம்பளம் இவைகள் பற்றி ஆலோசிக்கப் பட்டதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I do not have the details as to what was discussed there. Perhaps the point raised by the hon. Member was also discussed.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : It may be that quite a number of Collectors are attracted to Ootacamund but what about their unfortunate appendages like jeep drivers and peons?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have information about them now but the usual allowances for which they are eligible must have been paid.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நம்முடைய ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்துக்கு உதவியாக இருக்குமானால் உதக மண்டலத்தில் இம்மாதிரி மகாநாடுகள் நடத்துவதுபற்றி எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. மந்திரிகளும் பெரிய அதிகாரிகளும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அலவன்சுக்குள் செலவு செய்துகொள்ளமுடியும். ஆனால் சாதாரண குமாஸ்தாக்களுக்கும் பியூன்களுக்கும் அனுமதிக்கப்படும் அலவன்சு தொகை அவர்களுக்குப் போதாது. ஆகையால் அவர்களுக்கு வாஸ்தவமாக என்ன செலவாகிறதோ அதைப் பூராவும் கொடுப்பதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மலைப்பிரதேசங்களுக்குப் போகும்பொழுது 'ஹில் அலவன்சு' என்று தனியாக வாங்கப்படுகிறது. அவர்கள் செலவழிக்கும் முழுத் தொகையையும் கொடுப்பது எப்பொழுதும் முடியாத காரியம். ஆகையால இதற்கு ஒரு வரம்பு வைத்திருக்கவேண்டியது அவசியம். மலைப் பிரதேசங்களுக்குப் போகும் பொழுது அதிகமாகச் செலவு ஆகும் என்பதை அனுசரித்துத்தான் இந்த அலவன்சு எல்லாம் நிர்ணயிக் கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that high officials like Collectors and others are given hill allowance whereas the subordinates like jeep drivers and peons attached to the Collectors are given only plain allowance, that is the allowance available on the plains. If so, will he take steps to see that higher rates are paid to the subordinates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think the hon. Member is correct. Everybody is entitled to hill allowance.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Of course, everybody is entitled to hill allowance, but some have not got it. Therefore, would he kindly examine the matter and at the same time, may I ask—I do not know whether it arises out of this question—whether the Government would consider the issuing of a free pass for a sojourn during summer in hill stations to the unfortunate N.G.Os.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that we are considering a scheme by which the N.G.Os. will have the benefit of sojourn in the hill stations and other health resorts like Courtallam. But that is quite a different matter altogether. As far as the hill allowance is concerned, if any case is brought to the notice of the Government, certainly that will be looked into.

[10th August 1956

SRI M. KALYANASUNDARAM : உதகமண்டலத்துக்குப் போகும் பொழுது மந்திரிகள், அதிகாரிகள், குமாஸ்தாக்கள், பியூன்கள் எல்லோருக்கும் மற்ற இடங்களில் இடைப்பதைவிட அரை மடங்கு அதிகமாக அலவன்சு இடைக்கிறது. (The Hon. Sri C. Subramaniam) மந்திரிகளுக்குக் இடையாது). பியூன்களுக்கு 8 அணு கொடுக்குமிடத்தில் 12 அணு கொடுத்தால் அது அவர்களுக்கு உதகமண்டலத்தில் ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்குக்கூட போதாது. அங்கு ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்கு 1 ரூபாய் அல்லது ரூ. 1-4-0 கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருப்பதால் அவர்களுக்கு இந்த அலவன்சு போதாது என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அலவன்சு அவ்வப்பொழுது பரிசீலனை செய்து நிர்ணயம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அது போதாது என்று நினைப்பதால், மறுபடியும் ரெவின்யூ இலாகாவில் இந்த விஷயம் அவசியமானால் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

Hindi typewriters and printing press

* 33 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have purchased any Hindi typewriters and Hindi printing press recently; and

(*b*) if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

Prohibition propaganda

* 34 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the State Prohibition Committee (official) met in the month of April 1956 and considered the recommendations of the Prohibition Enquiry Committee appointed by the Union Government on Prohibition propaganda; and

(*b*) if so, what action has been taken in the matter of carrying on prohibition propaganda?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Committee on Prohibition met on 2nd April 1956. It did not however consider the recommendations of the Prohibition Enquiry Committee constituted by the Government of India regarding prohibition propaganda, in detail, but left it to the Cabinet Sub-Committee on Prohibition to consider the question of the measures to be taken by way of providing counter-attractions, for the purpose of weaning away people from drink. This question was discussed by the Cabinet Sub-Committee at its meeting held on 9th May 1956 and it has made certain recommendations. The question as to what action should be taken to implement those recommendations is under examination.

10th August 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : May I know the recommendations made by the Cabinet Sub-Committee?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A separate question may be put.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Does one of the recommendations relate to the wholesale scrapping of prohibition?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir.

Tax on motor vehicles

* 35 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the State Government received any communication from the Centre in the months of March and April 1956 regarding the fixing of a ceiling on tax on motor vehicles; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) Yes, Sir. In April 1956, the Government of India forwarded a copy of the conclusions reached at the last meeting of the Transport Advisory Council including that on fixation of ceilings on motor vehicles tax.

(*b*) The Transport Advisory Council decided to defer a decision on the subject; and this conclusion has been ratified by this Government.

SRI N. K. PALANISAMY : As the percentage of motor vehicles tax is the highest in our State, may I know whether it will be reduced so as to be on a par with the tax levied in other States?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As the question has been deferred, I do not think that I can commit myself.

SRI K. P. GOPALAN : In view of the fact that the motor vehicles tax in our State is the highest as compared to other States, many motor owners have been ruined. So, will the Government be pleased to examine the matter and come to a decision soon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As I said, the whole matter has been deferred and when the question is taken up again, the suggestion of the hon. Member will be examined.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it not a fact that in spite of the heavy tax, motor operators are making tons of money?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : May be so, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Government earmark the extra collection of tax that is over and above the average at the All-India level for some kind of special amenities to motor workers?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That question does not arise now.

[10th August 1956

Panchayat for Madukkarai

* 36 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to question No. 3553 on 6th April 1956—

(*a*) whether the State Government have received any report from the Collector of Coimbatore after 6th April 1956; and

(*b*) if so, the action taken therein?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The question of constituting a panchayat for the Madukkarai village has been deferred for the present.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் மந்திரி அவர்கள் முன்பு பதில் சொல்லும்பொழுது "எலெக்ஷன் நடப்பதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்துவிட்டோம். ஆனால் திடீர் என்று கம்பெனியாரிடமிருந்து எலெக்ஷன் நடத்தினால் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என்று புகார் வந்ததால் பஞ்சாயத்து நிறுவுதல் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. கலெக்டரிடம் இதுபற்றி ரிபோர்ட் கேட்டிருக்கிறோம். ரிபோர்ட் வந்த பிறகு தேர்தல் நடப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படும்" என்று சொன்னார்கள். அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய நிலைமை அங்கு ஏற்பட்டதா? போலீஸ் அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? எதற்காக எடுத்தது?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : அதுபற்றி கலெக்டரிடம் விசாரிக்கச்சொன்னேன். அவரும் விசாரித்து இது சம்பந்தமாக ரிபோர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார். அங்கே அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் சூழ்நிலை நிலவுவதாக அவர் ரிபோர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்.

SRI N. K. PALANISAMY : கலெக்டர் என்ன ரிபோர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : எலெக்ஷன் நடந்தால் குழப்பம் ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

Construction of Bird Sanctuaries

* 37 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any birds' sanctuaries have been constructed by the State Government; and

(*b*) if so, whether any amount has been granted by the Central Government towards their cost?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Schemes to help inland fishermen

* 38 *Q.*—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Arangnathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the various schemes, if any, to help inland fishermen?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The following schemes of this Government will help the inland fishermen :—

1. Development and Exploitation of Major Reservoirs.

10th August 1956]

2. Establishment of a model estuarine fish farm.
3. Intensive collection and distribution of fingerlings.
4. Establishment of Rural Fishery Demonstration Units.
5. Introduction of quick Transport Schemes.
6. Assistance to co-operative societies for marketing of fish.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, wood for catamarans is required by fishermen to carry on their avocation. As it is not available in our State, we have been importing it from Ceylon. Now it has been stopped and the alternative source is now the Hyderabad State. Therefore, may I ask the Government to give all facilities liberally to such of those private individuals who approach the Government for transporting that wood from Hyderabad to Madras? Also railway facilities should be given to them liberally.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The question of making available wood for making catamarans is always looked into by the Government. As regards the specific point raised by the hon. Member, let him put a separate question.

SRI P. SELVARAJ : In view of the fact that there is a large demand for nylon nets, may I know whether the Government will come forward to supply nylon nets at subsidized rates? 9-50 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have been examining this question.

SRI M. PALANIYANDI : கிராமக் குளங்களிலும், குட்டைகளிலும் மீன் பிடிப்பதற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டுவருவது பல இடங்களில் வழக்கமாக இருக்கிறது. இதனால் கிராம மக்கள் அந்த மீன்களை உபயோகித்துப் பயனடைய முடிகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஒரு உபாதையாக இருக்கின்றன. ஆகவே இந்தச் சலுகைகளை கிராமங்களுக்கு கொடுப்பதற்கும், கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைப்பதற்கும் அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM. Of course that is one aspect of the question and the Government have been considering that. As far as possible the local people in the villages must be given this facility; but at the same time if these fishermen themselves form a co-operative society, the hon. Member will appreciate the consideration that should be shown to such a society.

SRI K. VINAYAKAM : Recently, inland fishermen held a conference at Rajaji Hall and they have submitted various proposals for the amelioration of their condition to the Government. May I know whether the Government have received any memorandum from them and if so what action the Government propose to take on them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The suggestion made by this conference have been under examination of the Government.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: The Hon. Minister may be aware that from time immemorial the people residing in villages have been fishing from their own tanks and also lakes irrespective of considerations like caste, colour or creed. But these people have been deprived of their right of fishing in their own villages. Will the Government see that at least in the future the rights which they have been enjoying from time immemorial are restored so that they may not be prevented from fishing in their own tanks and lakes? I would also like to know whether there is any such community called inland fishermen community?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As I have already pointed out, there are two sides to the question. The Government have been examining all aspects of the question and they would take decisions which would be in the best interests of the people and the fishermen who labour.

SRI M. DHARMALINGAM: May I know from the Hon. Minister whether preference will be given to Harijans also as in the case of fishermen if they organize co-operative societies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have already stated the preference that should be shown to co-operative societies. We do not consider fishermen a community by birth as such. All those who are engaged in catching fish, whatever be the community to which they belong, will be given due consideration.

SRI A. RATNAM: May I know from the Hon. Minister, what are the demands and sugestions made by inland fishermen at their conference held recently at Rajaji Hall?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am sorry, I do not have that information with me just now.

Veterinary dispensaries

* 39 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state when the Veterinary dispensary at Gingee will be converted into a hospital?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is only a minor Veterinary dispensary at Gingee and there is no proposal to convert it into a Veterinary hospital at present.

* 40 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state how many Veterinary dispensaries and touring billets have no Veterinary Assistant Surgeons at present in the whole State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There are 18 Veterinary hospitals and dispensaries, 29 Minor Veterinary dispensaries and 15 Touring Billets which are vacant at present for want of qualified Veterinary Assistant Surgeons.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR: Will the Government consider the desirability of appointing superannuated people in view of the shortage of Veterinary Surgeons?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Government have been doing that also to the extent possible and feasible.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: May I know whether the Government will start emergency courses of small periods for making up the shortage?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We have increased the strength of the Veterinary College. There are short courses like ' Stockmen's Course ' which go to some way in relieving the shortage.

SRI M. PALANIYANDI: மிருக வைத்திய சாலைகள் தாலுகா தலைநகரில் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக, கிராமத்திலிருந்து அந்த இடங்களுக்குக் கால்நடைகளை வைத்தியத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்கு செல்வும் கஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் சுற்றிவரும் டாக்டர்களை நியமிப்பதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதிலெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டுவருகிறது. கால்நடை வைத்தியர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் கால்நடை வைத்தியசாலைகளை அமைக்க வேண்டுமானால், அதற்காகும் மாதாந்திரச் செலவிலும், வருஷாந்திரச் செலவிலும் அங்குள்ள மக்கள் ஏதாவது பங்கை எற்றுக்கொண்டால் அது பற்றி கவனிக்கப்படும்.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

MR. SPEAKER: Hon. Members are now requested to move their respective amendments to the Motion on the Governor's Address. The amendments need not be read out in full, but hon. Members may stand up in their places and move the amendments they have given notice of.

SRI A. RATNAM: Sir, I move the following amendment:—

" *Add* at the end the following:—

' but regret to note that the Governor has not been properly advised by his Council of Ministers in regard to taking effective steps on the following:—

(*a*) the failure to mention the grievances of N.G.Os., the relief to be given to them and the action taken to redress their grievances:

(*b*) to grant facilities to the labouring classes and to eradicate beggary in the State:

(*c*) the failure to inform about the feelings of the Scheduled Castes and other minorities in the State who are agitating for their ten demands given notice in August 1955; and

the Minister's commitments in writing towards their uplift: and the action of the Government in spending the amounts provided in the Budget and Five-Year Plan for the Criminal Tribes in the name and allotment of funds on " Scheduled Castes and Scheduled Tribes uplift " ;

(*d*) steps to relieve growing unemployment in the State;

(*e*) failure of the Government to implement the " Slum Improvement (Land Acquisition) Act " ;

(*f*) failure of the Government to distribute waste and poramboke lands to Harijans and landless poor;

(*g*) failure of the Government to establish more hospitals and medical colleges to remove the growing difficulties of the patients and trainees;

(*h*) the need for starting more industries and engineering colleges in view of the difficulties caused to students in getting admission to technical institutions and engineering colleges;

(*i*) failure to mention about the anti-religious activities in Tamil Nad and the action taken by the Government;

(*j*) the failure to express the acute difficulties in the Government General Hospital and the Government Stanley Hospital in the City of Madras causing greater inconveniences and difficulties to get proper medical treatment and admissions to the poor public and steps to be taken to maintain fair administration; and

(*k*) failure to mention the deterioration of general public health in Madras City (North) and the prevalence of epidemic diseases like cholera, smallpox, etc.' "

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I second the amendment.

SRI K. P. GOPALAN : I move the following amendment :—

" *Add* at the end the following :—

" but regret to note that no mention was made in the Address on the following problems :—

(1) the flood havoc in Malabar and South Kanara in the last week of June and first week of July 1956 which caused great hardship, misery and distress and even loss of life to the people of South Kanara and Malabar;

(2) the destruction of 1,000 houses in Neelaswaram firka alone in South Kanara district, Kasaragod taluk and destruction of about 500 houses in Malabar owing to flood and the miserable position of thousands of people becoming homeless and also loss of properties worth lakhs of rupees;

(3) the inadequate relief measures and compensation given to the victims of flood by the Government;

(4) no proper assessment was made in the Address regarding the serious food situation existing in the State especially in Malabar owing to the rise in price of rice and other essential

commodities by about 50 per cent and above and the failure of the Government to bring down the price level of the essential commodities including rice and to open adequate number of fair price shops in Malabar on the basis of village, ward and factory;

(5) the failure of the Government to open fair price shops in the plantation estates of Malabar and other estates in the State for the benefit of thousands of estate workers whose conditions are peculiar and are not in a position to get rice at fair price within their reach; and

(6) no mention was made in the Address regarding the measures which the Government failed to take on the following points regarding the workers and labourers in the State :—

(*a*) increase in the wages of the workers in the State by 25 per cent,

(*b*) fixation of minimum wages in many industries,

(*c*) bonus question of the workers in the State,

(*d*) non-recognition of trade unions and trade union rights by the employers,

(*e*) stopping of victimization, dismissals, retrenchments, closure of factories, non-implementation of awards, reduction of wages, etc., that are going on in the State,

(*f*) delay in publishing the enquiry report on beedi industry submitted to the Government by the Special Officer appointed by the Government and delay in bringing legislation on beedi industry,

(*g*) failure of the Government to exempt all applications, appeals and vakalats sent by workers in the industrial courts, etc., from affixing court-fee stamps for Rs. 2 as per the existing labour laws of the State, and

(*h*) non-fixation and revision of minimum wages to the workers under local bodies and municipalities, Highways, etc., and the failure of the Government to constitute committees or other machinery to enquire into their conditions and submit reports to Government as early as possible;

(7) the failure of the Government to introduce electricity in the Community Block area of Payyanur, North Malabar, and other National Extension Scheme Blocks in Malabar even though money was allotted for introducing electricity in these development areas by Government;

(8) the failure of the Government to allot due share from the Handloom Cess Fund to Malabar for the benefit of handloom industry and handloom workers of Malabar;

(9) no mention was made in the Address regarding the miserable conditions of the N.G.Os. in the State and no proposal to take steps to ameliorate their conditions on the question of increase in salary, dearness allowance, service conditions, etc., on a par with the conditions of the Central Government employees and in accordance with the recommendations of the Pay Commission;

[Sri K. P. Gopalan] [10th August 1956

(10) no mention was made in the Address regarding the failure of the Government to increase the salary, dearness allowance, service conditions, etc., of the village officers in the State;

(11) the failure of the Government to constitute an enquiry committee consisting of members of the Legislature from Tamilnad and Malabar to enquire into the allegations made by responsible persons in Malabar regarding the removal of machinery and other movable properties from Malabar on the eve of the States Reorganization so as to remove apprehensions in the minds of the people and maintain good and cordial relationship between Tamil and Malayalee people; and

(12) release of political prisoners lodged in various jails and in the Central Jail, Cannanore, on the inauguration of the reorganization and formation of linguistic States.' "

SRI K. T. RAJU : I second the amendment.

SRI M. NARAYANA KURUP : I move the following amendment :—

" *Add* at the end the following :—

' but regret to note that adequate emphasis has not been laid on the steady and abnormal increase in the price of foodgrains, its implications and measures to combat it.' "

SRI K. T. SREEDHARAN : I send the amendment.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, I move the following amendment :—

" *Add* at the end, the following :—

' but regret that no mention was made in the Address on the following :—

(1) failure of the Government to open fair-price shops in all villages in Malabar which is a highly deficit district;

(2) apprehension caused in the minds of the people on account of the transfer of machinery and other movables from Malabar on the eve of the Reorganization of the States;

(3) failure of the Government to comply with the reasonable demands made by the N.G.Os. of the State;

(4) failure of the Government to meet the grievances of the village officers in the State; and

(5) formation of a Kerala State Legislature consisting of Members of the Madras Legislature from Malabar district and Kasaragod taluk and Members of the dissolved Travancore-Cochin State Legislature from those areas which are to be part of the future Kerala State, after reorganization of the States.' "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I second the amendment.

10th August 1956]

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I move the following amendment :—

" *Add* at the end, the following :—

' but regret to note that no mention has been made to the damages caused by recent floods in Kasaragod taluk and to the difficult food situation in Kasaragod taluk, South Kanara.' "

The amendment was duly seconded.

DR. K. B. MENON : Sir, I move the following amendment :—

" *Add* at the end, the following :—

' but regret to note that adequate attention has not been given in the Address to the consequences resulting from the Reorganization of States in relation to Malabar and South Kanara.' "

The amendment was duly seconded.

SRI K. T. RAJU : Sir, I move the following amendment :—

" *Add* at the end, the following :—

' but regret to note that no mention has been made in the Address on the following :—

(1) the measures the Government propose to take to relieve the hardship caused by way of collecting water-cess forcibly with the aid of the police, to many of the ryots in Modakurichi firka in Erode taluk of Coimbatore district and other places in the Lower Bhavani Project ayacut who have not been given the facility to use the water for lack of sluice facilities or other causes;

(2) the need to cancel the crop control now in force in Lower Bhavani Project ayacut of about 2,07,000 acres which is very seriously affecting the ryots economically;

(3) the need to remove the penalty levied on the ryots who cultivated paddy utilizing the seepage water in the Lower Bhavani Project ayacut area;

(4) the need to fix a fair price for commercial crops such as tobacco, groundnut, cotton, turmeric, etc.;

(5) the relief measures to be taken to wipe out rural indebtedness;

(6) the need to exempt from sales tax food articles and to levy sales tax at single point for all other commodities.' "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I second the amendment.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, I move the following amendment :—

" *Add* at the end, the following :—

' but regret—

(*a*) that no mention is made of the future of the Members of Malabar district and of Kasaragod taluk of South Kanara district of this House immediately after the Reorganization of the States;

(*b*) that no suggestions have been offered in order to avoid extension of President's Rule from the Travancore-Cochin State to Malabar district and to Kasaragod taluk;

(*c*) that no suggestion has been made to associate the people of Malabar through their elected representatives in the division of assets and liabilities and other vital matters connected with the separation of Malabar from Madras State;

(*d*) that no mention has been made about the adequate and effective representation of the Muslims and other minority communities in the Legislatures, local bodies and Administrative Services; and

(*e*) that no protection has been suggested to afford relief to the Muslim community from the handicaps resulting from the enforcement of the provisions of the Madras Building Rules regarding the construction, extension and repairs of mosques, madrassas and similar religious institutions.' "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri C. Kandasamy who has given notice of amendment No. 9 is not in his seat.

The hon. Member Sri S. Ramalingam who has given notice of amendment No. 10 is not also in his seat.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Sir, I move the following amendment :—

" *Add* at the end, the following :—

' but regret to note that—

(1) the Address has failed to mention anything about complaints raised by certain responsible persons in Malabar regarding transfer of movables such as machines, elephants, etc., from Malabar in view of the impending reorganization of the States;

(2) the Address has failed to recommend the formation of a popular Government and State Legislature for Kerala after the reorganization of the States, consisting of elected members from Malabar district and Kasaragod taluk in the present Madras Legislature and Members of the dissolved Travancore-Cochin Legislature from those areas which are to be the part of Kerala State;

(3) the Address has failed to mention anything about the recent flood and cyclone that worked havoc in the West Coast;

(4) the Address has failed to mention anything about the rise in prices of daily necessaries of life other than rice and has also failed to point out the failure of the Government to open fair price shops in all localities so as to bring down the price of rice;

(5) the Address has failed to mention anything about the fall in the price of pepper, jaggery, etc.;

(6) the Address has failed to recommend single point sales tax for all food articles;

(7) the Address has failed to mention anything about the grievances of the non-gazetted officers in the State and the remedial measures;

(8) the Address has failed to mention anything about the grievances of village officers and the remedial measures;

(9) the Address has failed to mention anything about fixing minimum wages for agricultural labourers;

(10) the Address has failed to mention anything about the crisis that may arise in the employment situation on account of introduction of power-looms in the handloom sector;

(11) the Address has failed to mention anything about the condition of workers engaged in the beedi industry;

(12) the Address has failed to mention anything about implementing the recommendations of the Land Reform Panel of the Planning Commission; and

(13) the Address has failed to state anything about nationalization of private forests in Malabar.' "

The amendment was duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I move—

" *Add* at the end, the following :—

' but regret to note—

(1) that the Governor was ill-advised by the Council of Ministers when it is stated in paragraph 2 of the Address that ' some of the predominantly Tamil-speaking areas of Travancore-Cochin State will merge with this State ', which will embitter the feelings of the people of the predominantly Malayalam-speaking areas of this State to be included in the proposed Kerala State;

(2) that the Address is unrealistic when it did not take into consideration the agitation of the village officers and failed to assure them that suitable measures will be taken to grant them at least the educational and medical concessions given to non-gazetted officers and teachers pending final decisions as regards improving their conditions of service, etc.;

(3) that the Address has not mentioned about the step taken for granting an *Ad hoc* increase of at least 25 per cent in the emoluments of all non-gazetted staff under the State Government and also to appoint a Pay Commission to enquire and report on the need to revise their scales of pay, etc.;

(4) that the Address has not mentioned the measures the Government propose to take to remove the apprehension and anxiety among the Malavalees caused by the alleged cutting of trees, removal of livestock including five elephants and valuable properties from Malabar;

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [10th August 1956

(5) that the Address has not assured the minority sections of the people in the future Madras State, especially Malayalees that justice will be done to the minorities in matters of appointment, service, etc.;

(6) that the Address has not mentioned anything about the stand of this Government about the position of the M.L.As. from Malayalam-speaking areas to be merged in Kerala till the next elections and as long as the present Madras Legislature continues;

(7) that the Address under-estimated the situation when it stated that only the urban areas are vulnerable to the increase in the price of food articles and not the villages especially in Malabar where fair price shops should be opened in all villages;

(8) that the Address has ignored the sufferings of the large sections of people including Harijans especially on account of the recent heavy floods in Malabar district and Kasaragod taluk of South Kanara district and did not mention what relief measures Government contemplate to adopt for them;

(9) that the Address has not mentioned about the fact that " Malabar district split-up plans " for the Second Five-Year Plan are not completed yet and not distributed among the M.L.As. from that area;

(10) that the Address has not mentioned about—

(*a*) the regional disparity in the matter of selection of development schemes;

(*b*) the necessity to include Irikkoor firka in the National Extension Scheme;

(*c*) the justness of the need to sanction more development schemes in Ernad taluk and Attappady area of the Walluvanad taluk;

(*d*) the sanction and allocation of rural health centres to Changalazi and Narath villages of Taliparamba Block Development area;

(*e*) the construction of a causeway to Ayappoza river in Irikkoor and the construction of bridges over Kattampalli and Pavannoor ferries of the Baliapatam river;

(*f*) the establishment of a high school in Eravasi village;

(*g*) organization of a dispensary at Payyanoor;

(*h*) extension of electricity to all the villages in the Taliparamba Block Development area from Pappinisseri; and

(*i*) the grant of 15 cents of land for all Harijans in Malabar with an interest-free loan of Rs. 900 for construction to be returned in 30 annual instalments;

10th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

(11) that the Address has not mentioned the necessity of taking up certain legislative measures regarding Malabar tenancy, Malabar Marumakkattayam, Malabar education, viz., the private management system, etc.;

(12) that the Address has not mentioned anything about the measures to be adopted by the Government to wipe off the arrears of debt of the peasantry which stands in the way of their active participation in national reconstruction;

(13) that the Address has not mentioned about the alleged eviction of Adivasis in large numbers in Attappady area of Walluvanad taluk with the connivance of landlords and Police;

(14) that the Address has not mentioned anything about the labour discontent, especially in Feroke and Pappinisseri areas of Malabar where certain managements of factories like the Malabar Tile Works and Western India Cottons, respectively, violate the rules and regulations governing the factories resulting in misery among the workers; and

(15) that the Address has not mentioned that all political prisoners will be ordered to be released in view of the reorganization of the States '."

Sir, I also move the following amendment to the motion standing against my name. The name of the village ' Payyanoor ' noted against item 10 (*g*) of my amendment should be ' Payyavoor '.

SRI K. T. RAJU : I second the amendment.

SRI C. H. KANARAN : Sir, I move the following amendment :—

" *Add* at the end, the following :—

' but regret to note that—

(1) the Address has failed to point out the failure of the Government to grant at least educational concession to the children of village officers pending decision on the other grievances and demands made by them;

(2) the Address has not mentioned anything about the grievances of N.G.Os. of the State and the remedial measures proposed by the Government;

(3) the Address has not mentioned the necessity of constituting an enquiry committee consisting of the members of the Legislature both from Malabar and Tamil areas of the State to enquire into the serious allegations made by responsible persons from Malabar regarding the felling and removal of trees from the forests of Malabar and transfer of valuable machinery and other movables from Malabar on the eve of the reorganization of States;

(4) the Address has not considered the gravity of the situation arising from the abnormal rise in price of rice and other daily necessaries of life affecting the life of the people without any

distinction as to whether they live in the villages or in towns and the failure of the Government to open at least one fair price shop in each village despite the representations from the people of Malabar and also from the Food Conference held at Kozhikode recently;

(5) the Address has not mentioned the failure of the Government to take adequate steps for rendering relief to the people affected by the recent flood in Malabar and Kasaragod taluk; and

(6) the Address has not mentioned anything about the necessity of immediately amending the Malabar Tenancy Act so that—

(i) the provision for payment of rent be suitably amended in order to safeguard the interests of the tenants;

(ii) rule 3-A of the Fixation of Fair Rent Rules held to be void by a recent decision of the High Court be amended suitably;

(iii) the procedure adopted by several Rent Courts in Malabar consequent upon a decision of the Ottapalam Sub-Court not to deduct the harvest expenses from the gross produce but to add 10 per cent more on the plea that 20 per cent of the produce had been deducted from the produce in classifying lands, be rectified by suitable amendments and other necessary amendments also be made.' ''

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : Sri S. P. Thangavelu who has given notice of amendment No. 14 is not in his seat.

Sri P. Rangaswami Reddiar who has given notice of amendment No. 15 is not in his place.

Sri K. C. Gopalan Unni who has given notice of amendment No. 16 is not in his seat.

9-58 a.m.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை பிரேரேபித்துப் பேசுகையில் எனது நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள். கீழ்ப் பவானிப் பிரதேசத்தில் 10 கோடி ரூபாய் செலவுசெய்து ஆயக்கட்டு கால்வாய் வெட்டி அதன் மூலமாக இந்தப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நன்மை அடைந்திருந்தும், அவர்கள் இப்பொழுது கொடுக்கும் வரியைவிட மேலும் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்காமல் இருப்பதற்கான இளர்ச்சியை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் செய்துகொண்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களின் பிரசங்க விவாதத்தின்போது பேசவேண்டாம் என்று நான் நினைத்தேன். ஆனால் நேற்றைய தினம் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் இதுபற்றிப் பேசியதால் நானும் சில விஷயங்களுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் மட்டும் எதோ இதுபற்றி இளர்ச்சி செய்து விவசாயிகளை வரி கொடுக்காமல் இருக்கும்படி தூண்டுகிறார்கள் என்பது அல்ல. இதில் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் சென்ற ஜூன் மாதம் 7-ம் தேதி தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் காரியதரிசி ஸ்ரீ பி. எஸ். ரெங்கசுவாமி,

எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் இதுவிஷயமாக ஈரோடில் தினமணி நிரூபருக்கு அளித்த பேட்டியில் கூறியதுதான். கீழ்பவானி ஆயக்கட்டுதாரர்கள் ஏன் இன்னும் அதிக வரி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்பதை ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து அதோடு இந்த விஷயத்தை நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். தினமணி 9-6-1956 வெளியூர் பதிப்பில் ஸ்ரீ ரெங்கசுவாமி அவர்கள் தினமணி நிரூபரிடம் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார்: " கீழ்பவானி விவசாயிகளின் குறைகள் நியாயமானவை. ஆயக்கட்டுப் பிரதேசத்தில் இப்பொழுது தண்ணீர் தீர்வையே அதிகமாயிருப்பதால் அதனுடன் அபிவிருத்தி வரி வேறு விதித்தால் கஷ்டம் ஏற்படும்." அது மட்டுமல்லாமல் அவர் சென்னைக்கு வந்து இது சம்பந்தமாக முதல் மந்திரி, நிதி மந்திரி, ரெவின்யூ மந்திரி ஆகியோர்களை சந்தித்து விவாதித்திருக்கிறார். அவர்களிடம் இந்தப் பிரதேசத்தில் தண்டத் தீர்வை வசூலை உடனடியாக நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். ஏற்கனவே தண்ணீர்த் தீர்வை இந்தப் பிரதேசத்தில் அதிகமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் இந்த விஷயத்தை எப்படி கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறாரோ அந்தமாதிரிதான் நானும் கருதுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தப் பிரதேசத்தில் மற்ற இடங்களில் ஏற்பட்டுள்ள நீர்ப்பாசன வசதியைவிட அதிகமான வசதி ஏற்படவில்லை. இங்கு புன்செய் நிலத்துக்குள்ள நீர்ப் பாசன வசதிதான் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பருத்திக்கு ஒரு ஏக ருக்கு ரூ. 20 அல்லது ரூ. 30 தீர்வை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் செஸ் ரூ. 6-4-0. அதுபோக புதிதாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸர்சார்ஜ் ரூபாய்க்கு 2 அணு. இது தவிர ஏற்கனவே உள்ள நில வரி வேறு இருக்கிறது. ஆகவே இங்குள்ள விவசாயிகள் பருத்திக்கு ஒரு ஏகருக்கு ரூ. 30 வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். 6 மாதங்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. 18 முறைகள் தான் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதுவும் கூட கடைக்கோடி நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற உத்திரவாதமும் கிடையாது. மேற் கொண்டு இந்தப் பகுதியிலே பயிர் கட்டுப்பாடு என்ற முறையிலே விவசாயிகள் அனுபவித்துவந்த உரிமைகளும் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. புதிதாக இணறு வெட்டப்படுவதற்கும் அனுமதி கொடுப்பதில்லை. ஆகவே இந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளின் குறைகள் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேனே தவிர, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நான் இதை எடுத்துக்கூறவில்லை. கட்சிப்பற்றில்லாமல் இந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். உண்மையாகவே குறைகள் இல்லாவிட்டால் ஸ்ரீ ரெங்கசுவாமி அவர்கள் தினமணி நிரூபருக்கு அளித்த பேட்டியில் மேலே சொன்னபடி கூறியிருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. செப்டம்பர் 2-ம் தேதி ஈரோடில் கட்சிப்பற்றற்ற விவசாயிகள் மகாநாடு ஒன்று நடக்கப்போகிறது. அதில் 20,000 விவசாயிகள் கூடுவார்கள். இந்த விஷயத்தை கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவில்லையென்றால், ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் இந்த மகாநாட்டுக்கு வந்து விவசாயிகளிடம் இந்த அபிவிருத்தி வரியைக் கொடுக்கும்படி சொல்லட்டும். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களையும் இந்த மகாநாட்டுக்கு வரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களும் இந்த அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதை விவசாயிகளிடையே எடுத்துச் சொல்லட்டும்.

மற்றொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். 1952-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் 23-ம் தேதி அபிவிருத்தி வரி மசோதா செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போன நேரத்திலே அங்கு அது ஒரு வோட்டு வித்தியாசத்தில் நிறைவேறவில்லை. அதனால் அதை சபை முன்பு கொண்டுவரவில்லை. அடுத்தமாதம் பவானி ரிசர்வாயர் சம்பந்தமான தண்ணீர் தீர்வை மசோதா வந்தபொழுது அது உண்மையாகவே அபிவிருத்தி வரியாக இருந்தபோதிலும், அபிவிருத்தி வரி இல்லை. அது தண்ணீர் தீர்வைதான் என்றும், செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய தேவையில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது.

கீழ்பவானி அயக்கட்டு விவசாயிகளின் உண்மையான குறைகளைத் தீர்ப்பதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதை விட்டுக்கட்சிக்

கண்ணோட்டத்தோடு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அவர்களே அபிவிருத்தி வரி கொடுக்கவேண்டாமென்று தூண்டுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதில் பிரயோஜனமில்லை. அந்த அளவுக்கு ஏன் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். இதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்காமல் சர்க்கார் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முன் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே 8 பொருள்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்படுமென்று சொன்னார். ஆனால் எல்லாப்பொருள்களின் மீதும் ஒரு முனை வரி விதிக்கவேண்டுமென்று ராஜ்யத்திலுள்ள வியாபாரிகள் செய்து வரும் இளைச்சிக்கு அது ஒரு பரிகாரம் ஆகாது. காரணம் ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படும் பொருள்கள் மோட்டார்கார்கள், ரசாயன உரங்கள், காபி, டீ, சிமெண்ட் முதலியவைதான். இன்னும் ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படவேண்டிய நூற்றுக்கணக்கான பொருள்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக பருத்திக்கொட்டை, சாக்கு, இரும்புப்பொருள்கள், புண்ணாக்கு இவைகளுக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்கலாம். இந்த எட்டு பொருள்களின் மீது ஒரு முனை வரி விதிப்பதால் மட்டும் வியாபாரிகளின் கஷ்டம் தீர்ந்துவிடாது. இதனால் ஒரு சாதகமும் ஏற்பட்டுவிடாது.

10-06 a.m. மேலும், உணவுப் பொருள்களுக்கு அம்மாதிரி விற்பனை வரி விதிக்கக் கூடாது என்று பொது மக்களாலும் மற்றவர்களாலும் பலத்த கிளர்ச்சி செய்யப்பட்டது. அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிடவில்லை. இந்த எட்டு பொருள்களுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி போட்டிருப்பது சரியானதுதான். ஆனால், எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி விதிப்பதால் சர்க்காருக்கு இப்போது கிடைக்கும் வருமானம் எந்த வகையிலும் குறையாது என்றும் வியாபாரிகள் தங்களுடைய ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கும்போது, இந்த எட்டு சாமான்களுக்கு மட்டும் ஒரு முனை விற்பனை வரி போட்டுவிட்டதால் ஒரு பெரிய காரியத்தைச் செய்து விட்டதாகச் சொல்லமுடியாது.

அடுத்தபடியாக, நமது ராஜ்யத்தில் விவசாயிகள் மிகவும் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில், பரீட்சார்த்தமாக் சில பிளாக்குகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவைகளிலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதிகள் அளிக்கப்போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பல ஆண்டுகளாக கடன் பட்டிருப்பவர்களுக்கு அவைகளிலிருந்து நிவாரணம் கிடையாது. அவற்றிற்கான வட்டிகளையும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல திட்டங்களின் மூலமாக சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உர உதவியும், நீர்ப்பாசன வசதியும் அளிக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாகப்பட்டிருக்கும் கடன்களிலிருந்து நிவாரணமடைவதற்கு வழி செய்தால் தான் இந்தத் திட்டங்களினால் அவர்கள் உண்மையாகவே நன்மையடைய முடியும். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், இந்தக் கடன் வசதிகள் செய்யப்பட்டாலும் அந்த விவசாயிகளுக்கு 25 சத விகிதம் தான் உதவிசெய்ய முடியும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி 75 சத விகிதத்திற்கு நிவாரணம் இல்லை. ஏற்கெனவே உள்ள பழைய கடன்களிலிருந்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைத்தால்தான் அவர்கள் உண்மையில் பயனடைவார்கள். இல்லாவிட்டால் சர்க்காரால் இந்தத்திட்டங்களின் மூலம் செலவழிக்கப்படும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் இடையில் இருக்கும் லேவாதேவிக்காரர்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோதான் போய்ச்சேரும். ஆகவே நமது சர்க்கார் உண்மையிலேயே விவசாயிகளின் நலத்தில் அக்கறைகொண்டிருக்குமானால் அவர்களுடைய பழைய கடன்களிலிருந்தும் அவர்களுக்கு நிவாரணமளிக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கனம அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது ராஜ்ய எஸ்.ஜி.ஓ.க்கள் சம்பந்தமாக பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யமுடியுமோ அந்த அளவுக்காவது உதவி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு எஸ்.ஜி.ஓ வுக்கும் ரூ. 1 வீதம் சம்பளத்தை

அதிகரித்தாலும் ரூ. 24 லட்சம் தேவைப்படும் என்று நேற்று கனம நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குக் கட்டாயம் உதவவேண்டும். மேலும், புதிய வரிகளைப்போட்டு அவைகளின் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தை அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளமாகக் கொடுக்கலாம் என்றும், எந்த புதிய வரிகள் போடலாம் என்று அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொன்னால் உதவிகரமாக இருக்குமென்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாய மக்களுக்குச் சர்க்கார் உதவவேண்டுமென்றும், எஸ்.ஜி,ஓ-க்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கவேண்டும் என்றும் நாங்கள் சொல்லும்போது, சர்க்கார் எப்படியாவது போகட்டும், பணம் கிடைத்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தில் நாங்கள் சொல்லவில்லை. நேற்றைய தினம் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள், தோட்ட வரியின் மூலம் ரூ. 1 கோடியே 12 லட்சம் கிடைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் தங்கள் கையிலிருந்து செலவழிக்க முடியாது என்பது உண்மை. ஆனால் இம்மாதிரி வரி கொடுக்கக்கூடிய சக்தியுடையவர்களிடமிருந்து வசூலிப்பதற்குத் தகுந்த வரியைப் போட்டு பணத்தை அடையலாம். அப்படிப்பட்ட எதாவது சில வரிகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டு, அவைகளை விதிக்கலாம் என்று நாங்கள் இந்தச் சபையில் சொன்னால், அப்போது அந்த யோசனைகளை பாராளுமன்றத்தில் கொடுக்க வேண்டுமேயல்லாது இந்தச் சட்டசபையில் கொடுக்கவேண்டியது இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. முடிந்த வரைக்கும் எஸ்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்து அவர்களைத் திருப்தி செய்யவேண்டும். எஸ்.ஜி.ஓ.க்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் உதவி செய்யவேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் சொல்லும்போது, ஒரு நியாயமான நோக்கத்தோடுதான் அப்படிச் சொல்கிறோமே தவிர விரோத-குரோத பாவத்தோடு அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஆகவே எஸ்.ஜி.ஓ.க்களின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் பிரசங்கத்தை முடிக்கும் முன்பு, ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களை கீழ் பவானிப் பிரதேசத்தில் செப்டம்பர் 2-ம் தேதி நடக்கும் விவசாயிகள் மகாநாட்டிற்கு வந்து பங்கெடுத்துக்கொண்டு, நாங்கள் சொல்வதில் தவறுகள் இருந்தால் அவற்றை எடுத்துக்காட்டவேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மகாநாட்டிற்கு வந்து எதிர் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் சொல்வது தவறு என்று எடுத்துக்காட்டி, அதை அந்த விவசாயிகள் உண்மையில் ஒப்புக்கொள்வார்களானால், எங்களுடைய தவறைத் திருத்திக்கொள்ளத் தயார் என்பதையும் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யாமல், கவர்னர் பிரசங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கும்போது, போகிற போக்கில் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவது சரியல்ல என்று ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

10-13 a.m. *Sri V. C. PALANISWAMI GOUNDER: கனம சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையைப் பாராட்டி ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். அந்த உரையில் இந்த சர்க்காருடைய முன்னேற்றத் திட்டங்களும், இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத் திட்டங்களும் செவ்வையாகப் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்த நாட்டில் எவ்வளவு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

நம்முடைய சர்க்காருடைய இந்த முன்னேற்றத்திட்டங்களில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வரக்கூடிய பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்தில், முக்கியமாகத் தஞ்சாவூர், ராமநாதபுரம் ஆகிய இரண்டு ஜில்லாக்களிலும் புயலின் கஷ்டம் இந்த ஆண்டில் இந்த தலைக்கட்டில் என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது. இரண்டு தரம் வந்துவிட்டது. அதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்தக் கஷ்டத்திலிருந்து அவர்களுக்கு நிவாரணமளிப்பதற்காக ஏராளமான பணம் அங்கு செலவழிக்கப்பட்டது. ரூ. 3 கோடி விவசாயிகளுக்குக் கடனுக் கொடுக்கப்பட்டதென்றால் அது எவ்வளவு பெரிய செலவு என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால் இவ்வளவு

ரூபாய் கடனுகக் கொடுக்கும்போது நிர்வாக இயந்திரம் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும், சீர்திருத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதில் எவ்வளவோ ஊழல்கள் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன். நமது நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்த பிறகு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தாலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தாலும் நாட்டு மக்களிடத்தில் ஒரு எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய அபிவிருத்திக்காக சர்க்காரோடு சம்பந்தம் வைத்துக்கொண்டு மக்கள் பாடுபடுகிறார்கள். இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் காரணமாக சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு வேலை அதிகமாகியிருக்கிறது. இல்லா அதிகாரிகள் எல்லோருக்கும் வேலை அதிகரித்திருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது நிர்வாக இயந்திரம் நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக நிர்வாக அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் எதோ ஒரு விதமாக இயந்திரம் சுற்றிக்கொண்டிருக்குமே தவிர நல்ல முறையில் இயங்காது என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகையால் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான வேலை இருப்பதால் ஏராளமான உத்தியேகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டும்.

கவர்னர் அர்களுடைய உரையில் கலெக்டர் களுடைய **Personal Assistant** களுக்கு சட்ட பூர்வமாக சில அதிகாரங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்கள் ஆர அமர்ந்து பைல்களை பார்த்து நியாய அநியாயங்களை கண்டு உத்திரவை கொடுக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த **I.C.S.** உத்தியோகஸ்தரோடு சென்ற காலத்தில் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர் சொன்னர் " உங்களுக்கு தெரியாதா, அரசாங்கமெல்லாம் குமாஸ்தாக்களால்தான் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது " என்று. இந்த வார்த்தையை கேட்டபோது எனக்கு தூக்கிவாரிப்போட்டது. குமாஸ்தாக்கள் தான் நிர்வாகம் செய்கிறார்கள் என்றால், பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கைகளை ஆழ்ந்து பார்க்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, கவர்னர் உரையில் கலெக்டர்கள் **Personal Assistant** களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதை மீண்டும் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது விவசாயத்துறையில் மக்களுடைய கவனத்தை கவர்ந்து இருக்கும் முக்கியமான விஷயம், நியாயவார மசோதா. இந்த நியாயவார விஷயத்தில் என்ன விதிதாசாரம் பூமிக்காரனுக்கும் உழுகிற குடியானவனுக்கும் கொடுப்பது என்பது முக்கியமாய் ஆலோசிக்கப்பட்டு பொறுக்குச் சமிட்டியில் ஒரு முடிவு காணப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முடிவில் 40, 35, 33-1/3, 25 என்று விதிதாசாரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிரச்னை சம்பந்தமாக என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் தோட்டக்கால், புஞ்சைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் படியான விதிதாசாரம் போதாது. நஞ்சை சர்க்காருடைய தண்ணீர் வசதிகளைக்கொண்டு சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தோட்டக்கால் நிலமோ அப்படியில்லை. அந்த பூமிதார் 5,000, 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து, கிணறுவெட்டி, பம்பு செட்டுகள் வைத்து சாகுபடி செய்கிறார். அவர்கள் **investment-க்கு** (முதலீட்டிற்கு) தகுந்த ஊதியம் இல்லை. ஆகவே தோட்டக்காலுக்கு **33-1/3** விதிதாச்சாரம் கொடுப்பது நியாயமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதை மறுபடியும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வைக்கிறேன். தவிர, புஞ்செய்க்கு 25 சத விதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். புஞ்சை நிலம் திருத்தப்படும் விஷயங்களை எல்லாம் பார்க்கும்போது 25 சத விதம் போதாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இரண்டாவதாக, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி விஷயத்தில், முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் சரியாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய தொழிற்சாலைகளும், கனரக தொழிற்சாலைகளும் நாட்டில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் நமது நாட்டில் கிராமங்களில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை தவிர்க்கவேண்டுமென்றால், சிறு கைத்தொழில்களும், குடிசை தொழில்களும் மிகவும் அவசியம். கிராமாந்திரங்களில் பெரிய ஆலைகளை வைக்கும்போது, எல்லோரும் அந்த ஆலை வேலைக்குப் போகிறார்களை ஒழிய

விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதில்லை. ஆலை வேலையில் நல்ல ஊதியம், போனஸ் கிடைக்கிறது. ஆகவே, வாலிபர்கள் எல்லாம் அந்த வேலைக்குச் சென்று விடுகின்றனர். விவசாயத்தில் ஈடுபடக்கூடியவர்கள் 50, 60 வயதிற்கு மேற்பட்ட உழைப்பாளிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் உணவுப் பிரச்னை தீரவேண்டுமானால், விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும். விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் ஊக்கம் கொடுக்கும் முறையில், நல்ல ஊதியம் கொடுத்து, ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்குச் சமமான நிலையில் வைக்கவேண்டும், அவர் களுடைய உற்பத்திப்பொருள்கள் சரியான விலையில் விற்க சௌகரியம் செய்து தரவேண்டும். இன்றைய தினம் **cultivating tenant** என்றால் நேரிட நிலத்தை உழுபவர்கள் தான் என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். இன்றைய தினம் அனேகம் பேர் நடுவிலிருந்து கொண்டு, விவசாய கூலிகளை வைத்துக்கொண்டு, முக்கியமாக ஹரிஜனங்களை வேலைக்கு வைத்துகொண்டு, விவசாயம் செய்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஹரிஜனக் கூலிகளுக்குக் கொடுக்கிற கூலி குறைவு. இந்த முறையில் நடுவில் வருகிறவர்கள், யாதொரு உழைப்புமில்லாமல், லாபமடைகிறார்கள். இன்றைய தினம் விவசாயம் ஓங்கவேண்டுமானால், விவசாய கூலிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு சரியான ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அந்த முறையில் சட்டத்தில் ஷரத்துகள் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இன்றைய தினம் சோஷியலிஸ்டிக் பாணி சமுதாயத்தை அமைப்பது நமது நோக்கமாக இருக்கும்போது, எல்லோருக்கும் சம அந்தஸ்து, வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். மக்கள் சுகவாழ்வு எய்த வேண்டுமென்று நாம் சொல்லும்போது, விவசாய கூலிகளின் நிலைமையை பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. சட்டப்படி **tenant** களுக்கு பாதுகாப்பு என்று இருக்கிறது. ஆனால் **tenant** என்ற தலைப்பின் கீழ் உண்மையாகப் பாடுபடாத ஆட்களும் வரக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

விவசாயத்துறையில் பல திட்டங்களை சர்க்கார் போட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் விவசாயம் ஓங்கவேண்டுமென்கிற நோக்கத்தில் விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்யப் போதுமான கடன் வசதி கிடைக்கவேண்டுமென்பதற்காக கூட்டுறவு முறையில் சில பாங்குகளை அமைத்து, போதுமான கடன் கொடுக்க திட்டம் போட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் பொது ஜன அபிவிருத்திக்காக கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கவேண்டுமென்றால், அதன் சட்டதிட்டங்களை திருத்தி அமைக்கவேண்டும். சர்க்கார் இதில் போதிய அக்கறை செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கவர்னர் உரையில், சென்னை ராஜ்யத்தில் புதிதாக 400 அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் (**State seed farm**) வைக்க சர்க்கார் உத்தேசித்து இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றை எவ்விதம் நல்ல முறையில் இயக்கப்போகிறார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஏற்கனவே பல இடங்களில் சர்க்கார் வினியோகிக்கும் வித்துக்கள் சம்பந்தமாகப் புகார்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அனேக இடங்களில் சர்க்கார் விதைகளை விதைப்பதில்லை. எனென்றால் சர்க்காரால் விநியோகிக்கப்படும் வித்துக்கள் தரமாக இருப்பதில்லை. என்னுடைய சொந்த அனுபவமும் அதுதான். விதையானது நல்ல முறையில் பொறுக்கப்பட்டு உலர்ந்த முதிர்ந்த விதையாக இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல், பச்சையான தும், முதிர்ச்சியில்லாததுமான வித்துக்களை வாங்கி சேகரித்துவைக்கும் பட்சத்தில், அது குடியானவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டால், அவர்களுக்கு மிகுந்த நஷ்டத்தைத் தான் உண்டாக்கும்.

அடுத்தபடியாக, பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எல்லாம் சர்க்கார் செய்து முடித்தாகிவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மைதான். நமது நாட்டில் பெரிய அணைக்கட்டுகள், நீர்த்தேக்கங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தியாகி

விட்டது. இனி நமது நோக்கம் சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களாகத் (Minor Irrigation schemes) தான் இருக்கமுடியும். அதுவும் முடிந்து விட்டால் பூமிக்கு அடியில் இருக்கும்படியான நீரை மேலேகொண்டு வரும் திட்டங்கள், அதாவது bore wells (குழாய் கிணறுகள்) filter points (வடி முனை குழாய்கள்) எற்படுத்தும் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கிறார்கள். இந்த வடிமுனை குழாய் திட்டங்கள் delta area, சமுத்திரக் கரை, நதி முகத்துவாரங்கள், இப்படிப்பட்ட இடங்களில் தான் வெற்றிகரமாக நடக்கின்றன. ஆனால் மேட்டுப்பாங்கான கோயம்புத்தூர், சேலம் ஜில்லா போன்ற பிரதேசங்களில் வடிமுனைக் குழாய்த் திட்டங்கள் அவ்வளவு வெற்றிகரமாக இருக்கமுடியாது. 5,000 ரூபாய் 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து bore-hole wells (குழாய் கிணறுகள்) போட்டால் வெற்றிகரமாக ஆனாலும் ஆகும். இல்லா விட்டால் இல்லே என்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, பூமிக்கு அடியில் ஜலம் இருக்கும் இடங்களைக் கண்டு பிடிக்க சாஸ்திர ரீதியாக ஆராய்ச்சி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அன்னிய நாடுகளிலிருந்து நிபுணர்கள் வந்து, மண்ணெண்ணே பெட்ரோல் இருக்கும் இடங்களே கண்டுபிடித்தார்கள். அதே போல் கனிவர்க்கங்கம் இருக்குமிடங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. இந்த முறையில் ஜலம் இருக்குமிடங்களைக் கண்டு பிடித்து விவசாயிகளுக்குச் சர்க்கார் உதவி செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன். வடநாட்டில் Gangetic plain -ல் bore-hole wells (குழாய் கிணறுகள்) வெற்றிகரமாக இருக்கின்றன. அமெரிக்கர்களுக்கும் இது அன்னியநாட்டு கண்டிராக்டர்களுக்கும் bore-hole wells அமைத்து நஞ்செய், புஞ்செய் நிலங்களுக்கு சாகுபடி வசதி செய்யத் திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நெய்வேலி மில் ஆர்டிஷியன் (artesian) கிணறுகள் வெற்றிகரமாக இருக்கின்றன. வரட்சிமிக்க இடமான எங்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்குத் தான் கதி மோட்சமில்லே. எங்கள் ஜில்லாவின் நிலைமை மந்திரிகளுக்கு தெரிந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லே. எங்கள் ஜில்லா விவசாயிகள் விவசாயத்தில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருந்த போதிலும், அவர்கள் முயற்சியும், பொருட் செலவும், தகுந்த நீர்ப்பாசன வசதி யில்லாததால், சில சமயம் வெற்றியும், பெரும்பாலும் தோல்வியும் அடைகிறது. ஆகவே சர்க்கார் பூமியின் அடியிலிருக்கும் தண்ணீரை மேலே கொண்டுவர தக்க திட்டங்கள் வகுத்து, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

10-26 a.m. அடுத்தாற் போல், இப்போது கடைசியாக எனக்கு முன்னால் பேசிய மெம்பர்கள், கீழ்பவானித் திட்டத்தைப்பற்றி விவாதம் நடத்தினார்கள் அதிலே எனக்கு ஒரு செண்ட் நிலம் கூட இடையாது. அது பற்றி நான் பாரப்பட்சமில்லாமல் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் என்னுடைய அனுபவம் சற்றுக் கம்மியாய இருக்கலாம். நேரடியான கஷ்டநஷ்டம் தெரியாமல் இருக்கலாம். பொதுவாகப் பார்க்கும்போது இந்தக்கீழ்ப் பவானித் திட்டத்தைப் பார்க்கும் போது, அந்தப் பிராந்தியத்தில் இத்திட்டம் வேகமாக அமுலாக்கப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு மேல் பவானித் திட்டம் வந்ததா ? கீழ் பவானி திட்டம் படிப்படியாக வந்துவிட்டது. மேல் பவானித் திட்டத்துக்காக, நாங்கள் அந்தக் காலத்தில் ரொம்பக் இளர்ச்சி செய்தோம். ஆனால், கீழ்ப் பவானித் திட்டம், அது ரொம்ப சுலபமானது, அதிக நீர்த்தேக்கம் உடையது என்று என்ஜினியர்கள், மந்திரிகள் சொன்னதாலும், அங்கிருந்தவர்களுடைய அந்த அபிப்பிராயத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய தன்மை ஏற்பட்டுவிட்டது. பூமி நிலைமையைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அந்த கீழ் பவானித் திட்டபூமியானது எத்தகைய வசதியுள்ள நிலைமையிலும், கம்மியான நிலம், அது அவ்வளவு உயர்ந்த நிலம் அல்ல என்று என்ஜினியர்கள் சொன்னது எனக்கு தெரியும். மேல் பவானித் திட்டம் வந்திருந்தால், இவ்வளவு போராட்டம் இருக்கவே இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அது வந்தது எனக்குப் பொறுமை இல்லே. என், அதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு சர்க்காருக்குக் காட்டுகிறார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லே. இன்றைய தினம் கோயம்புத்தூரில், ஒரு எக்கரில், கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் பாயவேண்மென்றால் 100 ரூபாய் ஆகிறது pumping-க்கு. ஆனால், ரூ. 20, ரூ. 15, ரூ. 7½ என்று செலவாகக்கூடிய இடங்களில், என் அத்தனை போராட்டம் செய்கிறார்கள் என்பது தான் புரியவில்லே. நிர்வாக யந்திரத்தில்,

ஊழல்கள் இருந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்வது அவசியம் என்பதில் சந்தேகமில்லே. இன்றைய தினம் கேட்கிறேன். கீழ் பவானித் திட்ட குடியானவர்கள், மேல் பவானித் திட்டத்துக்கு வந்து, மேல் பவானித் திட்டக் குடியானவர்கள், கீழ் பவானித் திட்டத்துக்கு போவார்களேயானால் பாகிஸ்தான் ஹிந்துஸ்தான் மாதிரி, எந்தப் புரட்சி நிலைமையும் ஏற்படாமல் இருந்தால், நான் மனமுவந்து, கீழ் பவானித் திட்ட ஊருக்குப் போவதில் சந்தோஷமாகத் தயார் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்தினால், ஜலம் கிடைக்கும்படியான கஷ்டம் எது என்பது எனக்குத் தெரியும். இன்றைய தினம், மேல் பவானித் திட்டத்தில், குந்தாதிட்டத்தில் எதாவது, ஜலம் வரும் பட்சத்தில் , எக்கருக்கு ரூ . 20 அல்ல, நான் சொல்கிறேன், இன்றையதினம், எக்கருக்கு ரூ. 50 கொடுக்கவும், அங்குள்ள விவசாயிகள் முன் வருவார்கள் என்று நான் சவால் விடுகிறேன். இப்போது, பல ஆறுகள் மூலமாக, ஜலத்தைத் தேக்கி, மின்சார உற்பத்தியைச் செய்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு நல்லது. நாங்கள் இந்தக் கீழ்ப்பவானித் திட்டத்தின் பேரில், அந்த ஊருக்குப் போய் விவசாயம் செய்தால், நாங்கள் சண்டை போட்டுக் கொள்ள மாட்டோம். சர்க்கார் கேட்கும்படியான, வரி என்னவோ அதை நாங்கள் கொடுக்கிறோம் பூமி அபிவிருத்தித் திட்டம், அதாவது Betterment Fee கொடுக்கவும், தயாராய் இருக்கிறோம் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். Betterment Fee கேட்பதில் என்ன தவறு என்று கேட்கிறேன். 10 கோடி ரூபாயில் கட்டப்பட்ட, கீழ்பவானித் திட்டத்தில், யார் பணம் ? கோயம்புத்தூர், சேலம் விவசாயிகள் பணமும் அல்லவா ? புயலால் பாதிக்கப்பட்ட, ராமநாதபுரம், தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் பணமும் அல்லவா ? நீங்கள் என் கிளர்ச்சி செய்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன். வரி வேண்டாம் என்று சொல்லாதீர்கள். இதன் பயனே, இந்தத் தலை முறையோடு அல்ல, அடுத்த தலை முறையிலும் காணலாம். இந்த சர்க்காரும், எங்க சர்க்காரும், இதை அபிவிருத்தி செய்ய திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த தலைமுறையினர், இத்திட்டம் கொண்டு வந்த வர்களைக் கும்பிடுவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லே. நான் சொல்வது முகஸ்துதிக்கு அல்ல, நானும் வாழ வேண்டும், நீயும் வாழ வேண்டும் என்கிற அந்த முறையில் நான் சொல்ல வேண்டியதே தவிர, பொறுமைப்படுவதால் அல்ல. அதாவது, சர்க்கார் மனமுவந்து, விரிவாக, கோயம்புத்தூரில், அவினாசி, பல்லடம் இப்பேற்பட்ட இடங்களுக்கு, ஒரு நீர்ப்பாசனம் கொண்டு வரமாட்டார்களா ? என்பது தான் என்னுடைய ஆவல். இப்போது இதற்கு முன்னால், இந்த பரம்பிகுளத் திட்டத்தைப் பற்றி மிகப் பரவலாகப் பேசினார்கள். மந்திரியும் பேசினார். என்ஜினியர்களும் போய் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். இப்போது எல்லாம் silent ஆக இருக்கிறது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வேலே நடக்கிறது, காரியமெல்லாம் நடக்கிறது,

* SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER : ரொம்ப சரி, காரியம் நடக்கிறது என்றால் மேற்கு தொடர்ச்சியிலிருந்து வீணாகிப் போகும் ஜலம், நமக்கு உபயோகமாவது பற்றிய விஷயத்தில், திருவாங்கூர்-கொச்சியோடு, இங்கு சம்மந்தப்பட்ட இலாக்கா, என்ன முடிவுக்கு வந்தார்கள் என்று தெரியவில்லே. அதாவது நம் நாட்டில் அணைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தால், ஒரு லட்சம் எக்கருக்குத் தான் பாய முடியும். அது போதாது. இன்னும் 2, 3 லட்சம் எக்கராக்களுக்குப் பாயவேண்டும் முக்கியமாகப் பல்லடத்தைப் பற்றிப் பேசவிரும்புகிறேன். பல்லடம், பஞ்சப் பிரதேசம் என்பது தெரியும். அதிலும், இந்தப் பரம்பிகுளத் திட்டத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து லெவல் இல்லாவிட்டால், pumping செய்து, வறண்ட இடத்துக்கு பயன்படுத்துவது நல்லது. இதற்கு மசோதா கொண்டு வரும்படி, மந்திரி கனம் மாணிக்கவேலு அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமெரிக்காவில், வரட்சியான இடங்களில், 400 மைல் தூரத்துக்கு, Pumping line கொண்டு வந்து, விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் இட்டும்படியாகச் செய்கிறார்கள். அது எவ்வளவு முன்னேற்ற கரமான காரியம் என்று கேட்கிறேன், பிரம்பிகுளத்திட்டத்தில் முதல் ஆரம்பித்த மாதிரி, இனிமேலும் ஈடுபட்டால் இந்த பல்லடம், தாராபுரம்

தாலுக்காக்கள் வரட்சி, பஞ்சப் பிரதேசங்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். நீங்கள் பணத்தைப் பார்க்க வேண்டாம், உற்பத்தியைப் பாருங்கள். அந்த முறையில் செய்தால் வெற்றிபெறும். அதற்கு சர்க்காருடைய பணம், நூற்றுக்கு 40, 60, வட்டி ஆனாலும் கொடுப்பர்கள் என்று நான் இங்கே சொல்லத் துணிகிறேன். ஆகையினாலே, இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைச் சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கவர்னர் பிரசங்கத்தை, நான் மனமுவந்து ஆதரிக்கிறேன்.

10-36 a.m.

Sri M. PALANIYANDI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையில் பேசும் காலத்தில், நமது சென்னை மாகாணமானது தமிழ் மாகாணம் என்று அழைக்கப்படாமல் இருந்தாலுங்கூட தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழி ஆவதற்கு சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று சொல்லியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த விஷயமாகும்.

எல்லைப் பிரச்னையைப் பற்றி ஆந்திர கவர்னர் செய்துள்ள பிரசங்கமானது வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் இருக்கிறது என்று தான் சொல்லமுடியும். எல்லைப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பது பற்றி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார். ராஜ்யச் சீரமைப்புக் கமிஷன் ரிபோர்ட்டில் 395, 396-வது பாராவில் நேரிடைப் பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டதன் பேரிலும் நேருஜியின் வாக்குறுதியின் பேரிலும் இளர்ச்சியை விட்டு விடலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இருந்தும் கூட ஆந்திர மாகாணத்தைச் சுற்றிய எல்லைப் பிரச்னை பெரிய அளவு இருக்கிற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்னையை ஆந்திரா அரசாங்கம் தட்டிக் கழிக்கப் பார்ப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். உண்மையாக நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்துடன் வாதாடி, எல்லைப் பிரச்னையைத் தீர்க்க, உடனடியாக எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவருக்கு இந்தக் காரியத்தில் இச் சட்டசபை பூராவும் ஆதரவு கொடுக்க தயாராக இருக்கிறது. இதுபோல் பல விஷயங்களில் இந்தச் சபை ஆதரவு கொடுத்து வந்திருக்கிறது. ஆகையால், அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, எல்லை கமிஷனை உடனடியாக நிறுவுவதற்கு வேண்டிய வழிவகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனென்றால் எல்லைப் பிரச்னை இன்னும் தீராமல் இருப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எல்லைப் பிரச்னையைத் தீர்த்தாக வேண்டும் என்று இளர்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கமும் " செய்வோம் செய்வோம் " என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஆந்திர அரசாங்கம் ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லி, இல்லாத விஷயங்களைப் பேசி பிரச்னையைத் தட்டிக் கழித்து வருகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் மந்திரி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் எடுத்துச் சொல்லி நிச்சயமாக எல்லைக் கமிஷனை சீக்கிரமாக அமைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று மன்றுடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை சர்க்காருக்கு என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் என் சார்பாகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். புள்ளம்பாடி, கட்டளை வாய்க்கால் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். நான் முக்கியமாக சர்க்காருக்கு ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதி மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள், விரும்பிக்கொண்டிருந்த ஒரு திட்டத்தை இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதானது பிற்பட்ட மக்களின் மீது இந்த சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய அக்கறையைக் காட்டுகிறது. ஆனால், இதை 6 ஆண்டுகளுக்குள் முடிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறதுதான் வருந்தத்தக்க விஷயம். எனென்றால் அங்குள்ள மக்கள் அதிகமாக ஒத்துழைக்க காத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, வெகு காலமாக திட்டம் நிறைவேற எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது அதைச் சீக்கிரமாக முடிப்பதற்கு அரசாங்கம் வழி வகுக்க வேண்டுமென்று மிகவும் மன்றுடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்ய தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப்பகுதிகளில் கடன் கொடுக்கப்போவதாக கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டும் போதாது என்று நான் கருதுகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு பாங்குகள் கடன் கொடுக்கமுடியும். உதாரணமாக திருச்சி கூட்டுறவு மத்திய பாங்கிலே 70 லட்சம் அல்லது 80 லட்சம் ரூபாய் வரையில் பணம் இருக்கிறது. மக்கள் " டெபாசிட் " செய்யும் பணத்தைக் கூட "ஸ்க்ரூடினல்" பண்ணி தான் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்தப் பணத்தை விவசாயிகளுக்குக் கடனுகக் கொடுக்கலாம். கூட்டுறவு இயக்கத்திலோ அல்லது வேறு எங்கேயோ தவறு இருக்கிறது. மத்திய கூட்டுறவு பாங்கில் பணம் இருக்கிறது. கிராம மக்களுக்குக் கடன் வேண்டும். ஆனால் கடன் கிடைக்கவில்லை யென்றால் நிர்வாக இயந்திரத்திலோ கூட்டுறவு இலாகாவிலோ அரசாங்கத்திலோ தவறு இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பகுதிகளில் மட்டும் தான் கடன் வசதி தேவை என்பது அல்ல. மாகாணத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள விவசாயிகளுக்கும் கடன் வசதி அத்யாவசியம். விவசாயிகள் அதிக வட்டிக் கொடுத்து பணம் கடன் வாங்குவதோடு மட்டுமல்லாமல் தங்கள் முதலையே இழந்து விடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமையை முன்னேற்றுவதற்கு நீண்டகாலக் கடன், குறுகிய காலக் கடன், முதலிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தொழில் வளம் பெருகவேண்டுமென்று நமது அரசாங்கம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கன ரக இயந்திரத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தகுந்த விஷயம். நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, பிற்பட்ட நிலையை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி எந்த விதத்தில் பார்த்தாலும் இங்கு தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்க உரிமை இருக்கிறது. தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலிலே நிதி மந்திரி அவர்கள் வாதாடினால் இந்த சபை ஆதரவாக இருக்கும். நாட்டுமக்கள் எல்லோரும் ஆதரவு கொடுக்க காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருநூற்று முப்பது கோடி ரூபாய் நமக்கு வேண்டுமென்றால் 170 கோடி ரூபாய் தான் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது, அதிகமாக வற்புறுத்தி வாங்குவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும்.

நெய்வேலித் திட்டத்திற்கு 60 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு சீக்கிரமாக நிறைவேற்றப்படும் என்று கவர்னர் உரையிலே இருக்கிறது. பூமிக்கு கீழ் இருக்கும் தண்ணீரை மேலே இறைத்து, அதற்குமேல் இருக்கக்கூடிய பழுப்பு நிலக்கரியை எடுத்தால் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளம் நிச்சயமாக வளரும். சேர்வராயன் மலையில் கிடைக்கும் பாக்ஸைட்டைக் கொண்டு சேலத்தில் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை பத்து கோடி ரூபாய்ச் செலவில் ஆரம்பிப்பதோடுகூட, அங்கு இருக்கக் கூடிய இரும்புக் கனியையும் பயன்படுத்த முன்வரவேண்டும். மூலப்பொருள்கள் நம் நாட்டில் கிடைக்கிறது. குந்தா மின்சாரத் திட்டம் போன்றவைகளிலிருந்து மின்சாரமும் கிடைக்கும். நெய்வேலித் திட்டத்திலும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படபோகிறது. நெய்வேலியில் கிடைக்கும் நிலக்கரியையும், சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்புக் கனியையும் கொண்டு இரும்புத் தொழிற் சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே அடிப்படை கனரகத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்த வேண்டும். தமிழ்நாடு தொழில் வளத்தில் பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பதால், தொழில் வளம் பெருக வேண்டியதவசியம். பல ஆண்டுகளாக தமிழ் நாட்டு மக்கள் இந்த முறையில் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மக்களுடைய எண்ணத்தைக் கருத்திற்கொண்டு நிச்சயமாக பெரும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் தூண்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறு தொழில்களுக்குத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் சரியாக அமல் நடத்தப்படவில்லை. தமிழ் நாட்டில் தொழில்வளம் பெருவதற்கு சிறு தொழில்கள் ஏராளமாக ஆரம்பிக்கப்பட

[Sri M. Palaniyandi] [10th August 1956

வேண்டும். சிறு சிறு தொழில்களை மக்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய உதவியை அரசாங்கம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். கடனும் தாராளமாகக் கொடுத்துதவவேண்டும். பாராளுமன்றத்திலும் காங்கிரஸ் எம்.பி.க்கள் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். கடன் கொடுப்பதிலுலே சிறிது நஷ்டம் ஏற் பட்டாலும் பரவாயில்லை. எப்படியாவது சென்னை ராஜ்யத்தில் தொழில் வளம் பெருகுவதற்கு வழிவகைகளை ஆராய்ந்து காரியங்களைச் செய்யவேண் டும். தக்காவிக் கடன் வாங்கி நிலத்தை உழுது வளப்படுத்துவது போல வே சிறு தொழிலுக்கும் கடன் உதவி அவசியம் கடன் கொடுப்பதிலே ஆங்காங்கே பலகஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். இருந்தாலும், ஆங்காங்கே ஏராளமான **unskilled and semiskilled workers** இருப்பதால் அவர் களைத்தேர்ந்தெடுத்து நாட்டின் தொழில் முன்னேற்றத்திற்குப் பயன் படுத்தவேண்டும், சட்டசபை உறுப்பினர்களையோ, பஞ்சாயத்து தலைவர்களை யோ, இன்னும் மற்ற நல்லவர்களையோ நியமித்து, அவர்கள் மூலமாக சிறந்த தொழிலாளர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கச்செய்து அவாகளைப் பயன் படுத்தலாம்.

சமீபத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோயமுத்தூரில் பேசியபோது நமது மாகாணத்தில் நல்ல தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பெருமைப்பட்டுச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அது பெருமைப்படக் கூடிய விஷயந்தான். நம்நாட்டில் பெருமைபடத்தக்க முறையில் வேலை செய்யக்கூடிய நல்ல தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜெர்மனியிலிருந் தும், டென்மார்க்கிலிருந்தும் வந்துள்ள இன்ஜினீர் இங்கு 100 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு வேலை செய்யும் தொழிலாளியின் வேலையைப் பார்த்து வியந்திருக்கிறார்கள். ஒரு படித்த இன்ஜினீர் செய்யக்கூடிய வேலையைக்கூட தன்னுடைய பரந்த அனுபவத்தின்காரணமாக செய்யக் கூடிய, தொழிலில் ஆர்வம் உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், நாம் சிறு சிறு தொழில்களை நடத்தக்கூடியவர்களுக்கு கடன் வசதி அதிகமாகக் கொடுத்தால் நாட்டிலே தொழில்கள் வளருவதற்கு முடியும். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் இது விஷயமாக ஆலோசனை செய்து சிறு தொழிலுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தொழிலாளிகளுடைய நிலை இன்னும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. தொழிலாளருடைய விஷயமாக இயற்ற வேண்டிய சட்டங்களை மத்திய அரசாங்கமும் ராஜ்ய அரசாங்கமும் இயற்றலாம் என்று அரசியல் சட்டத் தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும்படியான பல சட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து முன்னேற்றமான முறையில் திருத்தி யமைக்கவேண்டும். தொழில் கோர்ட்டு வசதி செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று இன்னும் பல வசதிகள் செய்துகொடுத்து அவர்களுடைய நிலையை முன்னேற்றவேண்டும். ஒரு தொழிலாளி வேலையிலிருந்து நீக் கப்பட்டால் அதைத் தொழில் கோர்ட்டுக்கும் மேல் கோர்ட்டுக்கும் எடுத்துக் கொண்டு போவதில் பலவித கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அவன் நீக்கப்பட்டது சரியா தப்பா என்பதை முடிவு செய்வதற்கு ட்ரிப்யூனல் தீர்ப்பு வரை காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக டன்லப் கம் பெனியார் போன்ற ஏகபோக கம்பெனிகள் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் லாபம் அடைந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனல், தொழிலாளிகளின் நிலைமை முன்னேறவில்லை. சாதாரண தொழிலாளி தொழிற்சங்கம் அமைப்பதன் காரணமாக வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டால், தொழில் கோர் ட்டுக்குப் போய் பரிகாரம் காணுவதில் பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. நடுத்தர குமஸ்தாக்கள் முதலியவர்கள் சங்கம் அமைப்பதற்குக்கூட முடி யவில்லை. ஆகவே, தொழிலாளிகள் விஷயமாக உள்ள சட்டங்களெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அவர்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையில் சட்டங்கள் திருத்தியமைக்கப்படுவதோடு கூட முன்னேற்றமான சட்டங் கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகட்டும் திட்டம் (**Industrial Housing Scheme**) இன்னும் அதிகமாக உபயோகப்படவில்லை என்ற குறை இருந்துவருகிறது. இதை நான் சொல்லவில்லை. பார்லிமெண்டு உருப்பினர்களும் மற்றவர்

10th August 1956] [Sri M. Palaniyandi]

களும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அளிக்கும் உதவித் தொகையை நமது அரசாங்கம் முழுதும் உபயோகப்படுத்துவதில்லை என்ற குறையும் சொல்லப்படுகிறது. தயவுசெய்து ஒதுக்கப்பட்ட பூராப் பணத்தையும் பயன்படுத்த நமது அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். மத் திய அரசாங்கம் ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு இந்த இனத்திற்காக 50 சத விகிதம் 'ஸப்ஸிடி' தருகிறார்கள். 50 சதவிகிதம் கடன் தருகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தி தொழிலாளிகளுக்கு ஜில்லாக்களின் பல பாகங்களில் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் என்று வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத் தால் தொழிலாளிகளுடைய வீட்டுப் பிரச்னை தீருவதோடுகூட, நகரத்திற்கு அப்பாலுள்ள கிராமப்பகுதிகளிலும் வீடு கட்டும் திட்டம் நிறைவேறும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கிய பணத் தை என் தொழிலாளிகளின் நன்மைக்குப் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கின்றேன். தொழிலாளி வீடு கட்டும் சங்கத் தைக் அணுகி கடன் கேட்டாலும் 600, 700 ரூபாய் வரையில் தொழிலாளி முதலில் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி முதலில் செலவு செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள் குறைவு. 100 ரூபாய் சம்பளமாவது வாங்கக்கூடிய நடுத்தர தொழிலாளிகள் தான் இந்தமுறையில் கடன்பெற்று வீடு கட்டிக்கொள்ளமுடியும். ஆனல், பெருவாரியாக இருக்கக்கூடிய சா தாரண எழைத் தொழிலாளிகளுக்கும் பயன்படக்கூடிய முறையில் வீடு கட்டுக்கொடுக்கும் திட்டம் செய்யப்படவேண்டும். அத்துடன் தொழிலாளர் கள் வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை பூராவும் உபயோகப் படுத்த வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கனம் நிதி அமைச்சரவர்களை நான் மன்றுடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற மாகாணங்களில் இந்தத் துறையில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனல், நமது மாகாணத்திலே அதிகமாக உபயோகப்படுத்தவில்லை என்பதையும் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நான் சொல்லக்கூடிய பிரச்னை ஒன்று இருக் கிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஹரி ஜனங்களிலிருந்து இருஸ்தவ சமூகத்திற்கு மதம் மாறியவர்களுடைய நிலை மை மோசமாக இருக்கிறது. இருஸ்தவ சமூகத்திலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனக் இருஸ்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவே தான் இருக்கிறார்கள். ஐயர் இருஸ்தவர்கள், உடையார் இருஸ்தவர்கள், ரெட்டியார் இருஸ்தவர்கள், பிள்ளை இருஸ்தவர்கள் போன்ற முற்போக்கான வர்கள் ஹரிஜனக் இருஸ்தவர்களை கோயில்களுக்கூட அனுமதிக்காத நிலை மை அங்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அவர்கள் விரட்டப்படுவதும் கா ணப்படுகிறது. இருஸ்தவ சமூகத்தில் மட்டும் ஏற்றத்தாழ்வில்லாமல் சம தர்மம் இருக்கிறதென்று சொல்லிவிட முடியாது. ஹரிஜனக் இருஸ்தவர் களுக்கு கல்விச் சலுகையளிக்க ஆந்திர அரசாங்கம் முந்திக்கொண்டுவிட் டார்கள். சென்னை அரசாங்கம் இந்தச் சலுகையை அளிப்பதில் முதன்மை யாக இருக்கவேண்டியிருக்க அந்தக் காரியத்தை ஆந்திர அரசாங்கம் செய்துவிட்டார்கள். உத்தியோக விஷயங்களில் ஹரிஜனக் இருஸ்தவர்க ளுக்கு சலுகை அளிக்காவிட்டாலும்கூட கல்விச் சலுகையாவது மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு அளிப்பதுபோல் கட்டாயம் கொடுக்கவேண் டும். இது விஷயத்தில் நமது அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்யவேண் டும். மதச்சார்பற்ற அரசாங்கம் (**secular state**) என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது உண்மையிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலுள்ள ஹரிஜனக் இருஸ்தவர்களுக்குள், மதம் மாறியதன் காரணமாக அரசாங்கச் சலுகைகள் இன்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்படவேண்டுமென்று பிற்பட்ட வகுப்பினர் கமிஷன் வந்திருந்த போதும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர்களும் அதைப் பரிசீலனை செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது அரசாங்கம் இவர்கள் விஷயத்தில் கருணை யுடன் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கெஜெட் பதவியிலாதவர்களின் கோரிக்கை சம்பந்தமான கேள்விகள் பலவற்றிற்கு நேற்றையதினம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில்

[Sri M. Palaniyandi] [10th August 1956

சொன்னார்கள். சில கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது, consider செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இது நிச்சயமாக கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். நியாயமான விஷயமும்கூட. என்.ஜி.ஓ-க்களின் சம்பளமும் பஞ்சப்படியும் சற்று உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று அதாவது ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாயாவது உயர்த்தப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சமயத்தில் மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்யக்கின்றார்களென்றால் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் அடிப்படைச் சம்பளத்தை 55 ரூபாயிலிருந்து 60 ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது சென்னை சர்க்கார் கெஜெட் பதிவில்லாதவர்களுக்கு வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போல் இருக்காதா என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு ரூபாய் உயர்த்தினால், வருஷத்திற்கு 25 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் உயர்த்தவேண்டுமென்றால் ஏராளமாக செலவு ஆகுமே என்று சொல்லப்படுகிறது. என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு சம்பளம் பஞ்சப்படி உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்றால், யார்மீது வரிபோட்டு அவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லவேண்டுமென்றும் நிதி மந்திரி அவர்கள் கேட்கின்றார்கள். நான் சொல்வதென்னவென்றால், வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்கள் மீது வரி போடுங்கள், வரிகொடுக்கச் சக்தியில்லாத ஏழை மக்கள் மீது வரிபோடக்கூடாது. இந்த முறையில் வரி போட்டு கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நிச்சயமாக ஏதாவது வழி செய்தாகவேண்டும். அவர்களுடைய பிரச்னையை நிச்சயமாகத் தீர்த்தாகவேண்டும். நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து அவர்களுக்கு வேலைப்பளு நிச்சயமாக அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ-க்களின் பிரச்னை சம்பந்தமாக நமது அமைச்சர் குழுவானது மத்திய அரசாங்கத்தினரோடு போராடி அவர்களிடமிருந்து உதவித்தொகை பெருவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்குப் பாதி பங்கு உதவித் தொகை மத்திய அரசாங்கம் தரப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதே மாதிரி என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு பாதிப் பங்கு உதவித் தொகை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கேட்கக்கூடாதா என்று நான் கேட்கிறேன். அரசியல் சட்டம் இடம் கொடுக்குமா கொடுக்காதா என்பது அல்ல பிரச்னை. இங்குள்ள கைத்தொழில் நிலைமை, மக்களின் சராசரி வருமான நிலைமை எல்லாவற்றையும் பார்த்து புள்ளிவிவரம் கொடுத்தார்கள். தென்னாட்டைவிட வட நாட்டில் சராசரி வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறதென்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. வட நாட்டிலும் சில மாகாணங்களைப் பார்க்கும்போது அங்கு நல்ல வருமானம் வருகிறது. தென்னாட்டு மக்களுக்கு வருமானம் இல்லை என்று புள்ளி விவரம் தெரிவிக்கிறது. என் அவர்களுக்கு இப்படி இருக்கவேண்டும். இந்த ஏற்றத்தாழ்வு தீரவேண்டும் மென்றால் இங்கு உள்ளவர்களுக்கும் அதிகமாக சம்பளம்கொடுக்க நாம் முன்வர வேண்டும் என்றுதான் நான் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

10-46 a.m. ஹரிஜனங்களுக்காக நாம் ஏதோ செய்துகொண்டிருந்தாலும் அவர்களுடைய நிலைமை உயரவேயில்லை. அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். நிலங்களை கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. சம்பந்தப்பட்ட சட்ட திட்டங்களை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். மிராசுதார்கள் 'என்கிரோச்' செய்துகொண்டிருக்கிற நிலங்களைப் பிடுங்கி ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். வேகமாக ஹரிஜனங்களுக்காக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் அப்பொழுதுதான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், ஆதிதிராவிட மக்கள் இவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரமுடியும். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் ஒருவாறு உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேலும் உயர்த்தப் போவதாக சர்க்கார் சொல்லிவருகிறார்கள். ஆகவே ஹரிஜனங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் வகையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்துகொடுத்து, மற்ற வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10th August 1956]

MR. SPEAKER: I am prescribing a time limit of 15 minutes. 10-48 a.m.

* SRI J. L. P. ROCHE VICTORIA: During the discussion on the Governor's Address, the main thing which draws our attention is the implementation of the Second Five-Year Plan which is a major pre-occuation of the Government at present. Sir, the Second Five-Year Plan appears on the face of it a tremendous effort on all sides to improve the economy and the general well-being of the country. It requires the best efforts of not only the Government but also the people. With a view to get the co-operation of the people and also their active help in making the Second Five-Year Plan successful, one or two things are necessary. We have just now passed out of the First Five-Year Plan and the results though not fully successful, there are at least indications that we have been fairly successful in the First Five-Year Plan. It has also given us some lessons with regard to the working of the Second Five-Year Plan. Especially in the matter of Community Projects and the National Extension Services. I think the First Plan can claim credit for the very successful way in which they have been introduced and the work turned out so far. But still there is some room for improvement in these activities. Because as it is now, these activities are now confined only to the Community Project areas, i.e., only certain parts of the district whereas the other parts are still not able to get all the benefits out of the schemes. There have been complaints also in some places that in Community Project areas, all the amounts which are being allotted are not fully utilized, that there is still a lot of wastage and that funds are diverted to unproductive activities. I would therefore suggest that the Government should, as far as possible, try to keep a very close watch over the working of the Community Projects not only to make it work in a better way but also to see whether something could not be spared from the funds allotted to the Community Projects area with a view to help other parts of the district. Because, unless there is some sort of uniformity in the improvement of the different areas in the district, I think the Community Project work which only concentrates upon certain select areas, is not going to help us very much in the Second Five-Year Plan, which is after all a Plan for the whole country.

In the matter of Education, it is well known how illiteracy is rampant all over the country. The White Paper which is now before us is, of course, a promising effort with a view to improve the standard of education for the young people. But, what happens to the other thousands and thousands of illiterate people who are not able to follow these improvements and contribute their intelligent co-operation for the improvement of the country in different areas. I would suggest that in the educational sphere also, which is very fundamental for any improvement in the country, some more attention should be given to what is known as the "Adult Social Education", so that not only our youngsters who will always be looked after in a better way under the new scheme but also the grown up people might try to learn something and know

[Sri J. L. P. Roche Victoria] [10th August 1956

more about what is happening all around them. That can only be done through some sort of agencies like the Social Education and the Visual Education Organizations.

With regard to the industrialization of our State, it is true that Government have got certain plans. In the Second Five-Year Plan, we are talking in terms of lakhs and crores. With all the efforts which the Government might take in regard to the introduction of industries here and there, I should think that unless co-operation is forthcoming in the private sector also, the efforts of the Government with regard to the encouragement of industries in these areas is not going to help us very much. Because, in the First Plan, the efforts of the private sector have contributed much for the improvement of the country. During the Second Five-Year Plan period, on account of the uncertainty which has cropped up now, the private sector people are hesitating to come forward to invest any amount in the industrialization of the State. In the South especially, it is very well known that we are backward industrially, though, of course, there are some industries here and there. But still, it has not been properly encouraged by the Government. In this matter, I would request our Government to be always watchful with regard to safeguarding our own interests in the industrial field because we sometimes get directions from the Centre in such a way that they do not seem to understand the conditions prevailing in the South. It may be all right in regard to northern areas where there are people already who are industrial-minded and it is very easy to start an industry and make it a success there. But, in the South, there is still suspicion on the part of the public with regard to the new industrial undertakings. The Government should come forward to render all possible help in this matter by encouraging private sector. Whatever may be said with regard to industries, there is no denying the fact that discrimination does exist between the North and the South and between the private and the public sectors. The sooner that discrimination is removed the better it will be for the Madras State in the industrial field.

One of the important schemes which should be taken up under the Second Five-Year Plan is with regard to communications. It is true our aim is to raise the standard of living of the masses and to increase food production. It is also equally necessary that communications within the State and also between the States and other parts of the country are improved in such a way that there should not be any bottlenecks with regard to transportation.

In this connexion I beg to draw the attention of the Government with regard to the improvement of the Tuticorin Port which, as we know, has already received some attention from the hands of the Government of India. Now that Malabar is separating, the Cochin Port which has created a record with regard to harbour development, will not be with the Madras State. The Madras harbour also may not be able to handle large consignments of steel products, etc., if they come one after another. Even at present there is so much congestion in the Madras harbour that

steamers are being diverted to other ports and there is no other port offering such facilities as the Tuticorin port. I am sure the Government will keep an eye on the improvement of this important port during the Second Five-Year Plan. I understand the Government of India are taking a sympathetic view of this matter. I think a strong recommendation from the Government of Madras will go a long way to make it an accomplished fact.

One of the previous speakers mentioned about the grant of educational concessions to Harijan Christians. It is true that recently the Andhra Government have removed all distinctions with regard to grant of educational concessions, and all Harijans, irrespective of the community to which they belong, have been made eligible for the concessions. The present rules in our State are to the detriment of Harijan Christians. I think the rules should be modified so as to treat all Backward Classes alike in the matter of educational concessions. Such a modification will be a great step forward in the direction of making the Five-Year Plan a success. 11 a.m.

With regard to midday meals in schools, that matter also should receive the attention of Government. Hon. Members may be aware of the reports about private philanthropists here and there coming forward to supply midday meals to our poor children attending the schools. What is the use of increasing the number of schools, unless you are able to make the children attend the schools? On account of the poverty in the country, many children are not able to get anything to eat and they are not able to attend schools. Unless the poor children are given midday meals and made to attend schools, they will not be able to derive any benefit out of the hundreds of schools that are cropping up all over the country. In addition to the contribution by private individuals, the Government should make a substantial allotment for the supply of midday meals to the poor children attending the schools. When education is well-established, we are on very safe ground with regard to the future improvement of our country.

*SRI M. CHADAYAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, അസെംബ്ലിയുടേയും കൌൺസിലിന്റേയും സംയുക്തയോഗത്തിൽ മലബാർ, കണ്ണാടക മെമ്പർമാരോടു യാത്രപറഞ്ഞു കൊണ്ടു ഗവർണ്ണർ ചെയ്യു പ്രസംഗത്തെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. അതേ സമയം ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ മലബാറിലേയും കാസർകോഡിലേയും മെമ്പർമാരുടെ മാറിയ സംബന്ധിച്ചു് യാതൊന്നും പറഞ്ഞു കാണാത്തതിൽ അത്യന്തം വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്തുതന്നെ രൂപമെടുക്കാൻ പോകുന്ന പുതിയ കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസിഡെണ്ടു് ഭരണമാണു് വരാൻ പോകുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ പ്രസിഡെണ്ടു ഭരണമാണു് ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളതെന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു കുറവും ചെയ്യാത്ത മലബാറിലേയും കാസർഗോഡിലേയും മെമ്പർമാരേയും ശിക്ഷിക്കുന്നതു് മരണഘടനയ്ക്കു് വിരുദ്ധവും അന്യായവുമാണെന്നു ഞാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുന്നു. ലക്കുകണക്കിനുള്ള ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ച പ്രതിനിധികളെ അവരുടെ കാലാവധി തീരുന്നതുവരെ നിയമസഭയിൽ ഇടരാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്ന നടപടിയിൽ ഞങ്ങൾക്കു വലിയ പ്രതിഷേധമുണ്ടു്. മലബാറിലേയും കാസർകോഡിലേയും മെമ്പർമാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പു് ഗവർമ്മെണ്ടു് ഉടനടി നിരുന്നതിനും ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികളുടെ ഒരു ഭരണം ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നതിനെ തടയുന്നതിനും വേണ്ട നടപടികളെടുക്കണമെന്നു് മിസ്റ്റർ ഗവർമ്മെണ്ടു് ഇൻഡ്യാ ഗവർമ്മെണ്ടിനോടു് ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്നു് ഞാനപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മലബാറിനും കാസർകോഡിനും പ്രസിഡെൻ

മരണം ആവശ്യമില്ല. ഞങ്ങൾ യാതൊരു കുറവും ചെയ്യിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഒരു താലൂക്കിലെ ശവമ്മേണ്ടു പുതിയ തിരഞ്ഞെടുപ്പുവരെ സ്തംഭിപ്പിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

വിഭജനം അടുത്തുവരികയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മലയാളികൾക്കു കിട്ടേണ്ടുന്ന കടത്തിന്റേയും സ്വത്തിന്റേയും വിഹിതം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ നടത്തുമ്പോഴും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുമ്പോഴും മലയാളികളുടെ പ്രതിനിധികളെക്കൂടി അതിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കേണ്ടുന്നതു് ശവമ്മേണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണ്. ആ കാര്യത്തിൽ ശവമ്മേണ്ടു് ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. വിഭജനം അടുത്തുവരുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മലബാറിൽനിന്നും വിലപിടിച്ച മരങ്ങളും ആനകളും മത്സ്യം പിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളും മറ്റും തമിഴ് നാട്ടിലേയ്ക്കു് കടത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ശവമ്മേണ്ടു് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്നോട്ടുകളും മാതൃഭൂമി മുതലായ പത്രങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളും എം.പി.സി സി. പ്രസിഡന്റു തുടങ്ങിയുള്ളവർ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളുമെല്ലാം പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ ഒരന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു് വ്യക്തമാവും. ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾ തെറ്റാകാം ശരിയാകാം. ശരിയെന്നോ തെറ്റെന്നോ ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും ഒരന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതത്യാവശ്യമാണെന്ന മാത്രമാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. മലയാളി മെമ്പർമാരും തമിഴ് മെമ്പർമാരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ ഒരന്വേഷണം നടത്തി വാസ്തവസ്ഥിതി വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരണമെന്നു് വിഭജനം അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ തെറ്റിദ്ധാരണകളും ആശങ്കകളും സംശയങ്ങളും ദൂരീകരിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കും. ശവമ്മേണ്ടിന്റെ പ്രസ്നോട്ട വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നതു മലബാറിൽനിന്നും സാധനങ്ങളൊന്നും തമിഴ്നാട്ടിലേയ്ക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകരുതെന്നു് ഉത്തരവുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണു്. അതേ സമയം പത്രറിപ്പോർട്ടുകളും ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ചില ആളുകളുടെ പ്രസ്താവനകളും വായിച്ചാൽ ഇതിൽ കുറെ വാസ്തവമുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ശവമ്മേണ്ടുത്തരവിനെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മലബാറിൽനിന്നും തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു സാധനങ്ങൾ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ നടപടിയെടുത്തുവെന്നാണു വരുന്നതു്. ഏതു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണു് ഇതിനുത്തരവാദികളെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും വാസ്തവസ്ഥിതി അറിഞ്ഞു ജനങ്ങളുടെ ഭയവും ശങ്കയും ദൂരീകരിക്കുന്നതിനും ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടി തരഞ്ഞിലുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയിമുഖേന സാധിക്കുന്നതാണു്. അങ്ങനെയും ശവമ്മേണ്ടിന്റെ അടിയന്തിരശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുകാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം മദിരാശി ശവമ്മേണ്ടു് ചെയ്യില്ലെങ്കിൽ ഇന്ത്യാ ശവമ്മേണ്ടിനെ ഞങ്ങൾക്കു പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നേക്കും.

ഹരിജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു് അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. മദ്രാസ്സ് ശവമ്മേണ്ടിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുണ്ടു്. മലബാറിലും കാസർകോഡ് താലൂക്കിലും ഇന്നു ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ പ്രദേശങ്ങൾ വിഭജനത്തിനുശേഷം മദിരാശിയിൽനിന്നു വേർപെട്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ടും തിരു-കൊച്ചിയിൽ അങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു് ഇല്ലെന്നതുകൊണ്ടും പുതിയ കേരളസ്റ്റേറ്റിൽ ഹരിജനങ്ങളുടെ നിലയെന്തായിരിക്കുമെന്നും ഹരിജൻ വകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തനം ഏതു വിധത്തിലായിരിക്കുമെന്നും എനിക്കു അറിയാൻ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടു്. ശവമ്മേണ്ടുകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞുകണ്ടുന്നില്ല. ശവമ്മേണ്ടു അതിനെപ്പറ്റി ഗൗരവമായാലോചിക്കുമെന്നും ഇതര സ്റ്റേറ്റുകളിലെപ്പോലെ പുതിയ കേരള സ്റ്റേറ്റിലും ഹരിജനവകുപ്പു് തുടർന്നുപോകുമെന്നു മദിരാശി ശവമ്മേണ്ടു് ഇന്ത്യാ ശവമ്മേണ്ടിനോടു് ശിപാർശ ചെയ്യുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

മുസ്ലീങ്ങൾക്കും മറ്റു ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങൾക്കും ശവമ്മേണ്ടിലും നിയമസഭയിലും തദ്ദേശ സ്വയംഭരണങ്ങളിലും ഉദ്യോഗങ്ങളിലും ന്യായമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകേണ്ടതു് ശവമ്മേണ്ടിന്റെ കടമയാണു്. ഇക്കാര്യം ശവമ്മേണ്ടു് വേണ്ടവിധം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മലബാറിൽ മുസ്ലീങ്ങൾക്കു് പഴയ പള്ളികൾ പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിനും പുതിയ പള്ളികൾക്കു സ്ഥലസൗകര്യം നൽകുന്നതിനും ശവമ്മേണ്ടിന്റെ കല്പന പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന ജില്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഒട്ടും കാലതാമസം കൂടാതെതന്നെ ആ കല്പന ജില്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് അയച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ മുസ്ലീങ്ങൾക്കു മതാരാധനാ സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണു്. അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യം ഒരു ക്യാബിനറ്റു സബ്കമ്മിറ്റി പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുയാണെന്നു് മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിട്ടു കാലം കുറെയായി. അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ശവമ്മേണ്ടു സർവ്വീസിൽ പെടുത്തുകയും അവരുടെ കുട്ടികൾക്കു് വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും അവരുടെ അവശതകൾ പരിഹരിച്ചുകൊടുക്കുയും മറ്റും വിഭജനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ശവമ്മേണ്ടു ചെയ്തേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും ഞാൻ ശവമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുന്നു. എൻ.ജി.ഒ. മാരുടെ പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ ഡൽഹി യാത്രയെപ്പറ്റിയുള്ള പത്രറിപ്പോർട്ടുകൾ ഞാൻ കണ്ടു. എൻ.ജി.ഒ. മാരുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾ യഥാവിധി കൈക്കൊള്ളുകയും അവശതകൾ പരിഹരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതും ശവമ്മേണ്ടിന്റെ കടമയാണു്. ആ കാര്യം വിഭജനത്തിനുമുമ്പുതന്നെ ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വില ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ജനങ്ങൾക്കുള്ള സാമ്പത്തിക വിഷമതകൾ ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. മലബാറിലെങ്ങും, കാസർകോഡു താലൂക്കിലും, എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ന്യായവിലക്കടകൾ തുറന്നു ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു പരിഹരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു് ഞാൻ ശവമ്മേണ്ടിനോടഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കർക്കടകമാസമാണു്. കർക്കടകമാസമെന്നു പറഞ്ഞാൽ പൊതുവെ തൊഴിലില്ലായ്മയും ദാരിദ്ര്യവും മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തുന്ന കാലമാണു്. ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുടെ വില വർദ്ധനവിനു പുറമേ മലബാറിലുണ്ടാകുന്ന ഉപ്പുനങ്ങളുടെ വിലയിടിവു ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടും ദുരിതവും ഒന്നുകൂടെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു മലബാറിലെ എല്ലാ അംശങ്ങളിലും ന്യായവിലക്കടകൾ കൊയ്തു തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു് ഉടനെ തുറക്കണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

രണ്ടാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയനുസരിച്ചു മലബാറിലും തെക്കൻകണ്ണാടകത്തിലുമായി അനുവദിച്ചിരുന്ന ഒരു കോടി ഉറുപ്പികയുടെ തോട്ടകീഴുന്ന പണികൾ നിറുത്തിവയ്പ്പാൻ മദിരാശി ശവമ്മേണ്ടു തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഇന്നലത്തെ മാതൃഭൂമിയിൽ കാണുന്ന റിപ്പോർട്ടു് ശരിയാണെങ്കിൽ പുതുതായി സംസ്ഥാനവിഭജനം നടക്കാൻ പോകുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു പുതിയ കേരള സ്റ്റേറ്റു് ഉടലെടുക്കാൻ പോകുന്ന അവസരത്തിൽ ശവമ്മേണ്ടു് ഇങ്ങനെ ഒരു നടപടി സ്വീകരിച്ചതു് വളരെ നിർഭാഗ്യകരമാണെന്നു് പറയാതെ തരമില്ല. ആ റിപ്പോർട്ടു് ശരിയാണെങ്കിൽ ശവമ്മേണ്ടു അതു പുനരാലോചനചെയ്യണമെന്നും പദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പണികൾ നടത്തുന്നതിനു് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ പദ്ധതി കൊച്ചിയിൽനിന്നു കല്ലായിലേക്കും കല്ലായിൽനിന്നു വടകര, വളർപട്ടണം, സുൽത്താൻബേട്ടു, കവ്വായി എന്നിവിടങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രാസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണു്. കേരളവും തെക്കൻ കണ്ണാടകവും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതു് വളരെ ആവശ്യമായതുകൊണ്ടു് അതു രണ്ടാമത്തെ പദ്ധതിയിൽതന്നെ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു്. മലബാറിൽനിന്നും കാസർകോഡിൽനിന്നും മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന വില പിടിച്ച യന്ത്രങ്ങൾ തമിഴ് നാട്ടിലേക്കു ഇറക്കുമതി ചെയ്യിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ആ സ്ഥലത്തുതന്നെ മടക്കി അയക്കുവാൻ ശവമ്മേണ്ടു് ഉത്തരവിടണം. മലബാറിലെ ഫിഷർമെൻ അസോസിയേഷൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പല ആക്ഷേപങ്ങളും പ്രമേയങ്ങളും ശവമ്മേണ്ടിലേയ്ക്കയച്ചിട്ടുണ്ടു്. നിന്നു തിരിയാനുള്ള സ്ഥലവും ആങ്ങൾക്കില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ വിഭജനം അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ മലബാറിൽനിന്നും കേരള സ്റ്റേറ്റിന്റെ പൊതു സ്വത്തിൽനിന്നു വിലപിടിച്ച പലതും തമിഴ്നാട്ടിലേയ്ക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതു വളരെ നിർഭാഗ്യകരമാണെന്നേ എനിക്കു പറയാനുള്ളു. നാമെല്ലാം ഇന്ത്യയിലെ പൊതുജനങ്ങളാണു്. ഇന്ത്യയുടെ പൊതുസ്വത്തു് എല്ലാവർക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണു്. വിഭജനസമയത്തു് മലബാറിനു അവകാശപ്പെട്ടതു് കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങാൻ മലബാറിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധി മന്ത്രി സഭയിൽ ഇല്ലാത്തതു് പരിതാപകരമാണു്.

[Sri M. Chadayan] [10th August 1956

ഞാൻ അവസാനമായി ഈ സഭയോടും തമിഴ്നാട്ടിലെ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ മെമ്പർമാരോടും പറയുന്നത് നിങ്ങളിൻനിന്നു ഞങ്ങൾ വേർവിട്ടുപോകുമ്പോൾ ബോറിലേയും തെക്കൻ കല്ലാടകത്തിലെയും മെമ്പർമാരോടു സൌഹാർദ്ദം കാണിക്കണമെന്നാണ്. ഞങ്ങളുടെ ജനസംഖ്യക്കനുസരിച്ചു ഒരു പൈപോലും നമുക്കുള്ളതായി സമ്പത്തുക്കളും, പണവും, സാമാനങ്ങളും, കടങ്ങളും, ലൈബ്രറി പുസ്തകങ്ങളും എല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു ഭാഗിച്ചുകിട്ടേണ്ടുന്നതാണ്. മലബാറിൽനിന്നും കാസർകോഡിൽനിന്നും തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ സാധനങ്ങൾ കഴിയുന്നതും വേഗം തിരിച്ചയക്കേണ്ടതാണെന്ന എന്റെ അവസാനമായി ഗവർമ്മെൻറിനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തെ ഞാൻ അവസാനമായി അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

11–14 a.m.

*SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே சர்க்கார் செய்திருக்கிற பல காரியங்களையும் இனிமேல் செய்யப்போகிற காரியங்களைப் பற்றியும் விவரமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசன விஷயத்திலே, மேட்டூர் கால்வாய் திட்டம் பூர்த்தி அடைந்து விட்டதாகவும், மலம்புழா திட்டம் அநேக மாக பூர்த்தியாகிவிட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பரம்பிகுளத் திட்டத்தைப் பற்றி இரண்டு வருஷங்களாக பேச்சுக்கள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இனி தமிழ் நாட்டிலே பெரிய திட்டங்கள் இல்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பரம்பிகுளத் திட்டத்துக்காக சென்ற வருஷ பட்ஜெட்டிலே கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டது. அதுவல்லாமல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்பொழுது இதுபற்றி திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்துடன் பேசவேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் இந்தத் திட்டத்தைத் தள்ளிப்போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தோடு பேசவேண்டியது அவசியம் தான். இதுபற்றி பேசி முடிவடைவதற்குள்ளாக நமது ராஜ்யத்திலேயே உள்ள இத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை ஆரம்பித்துச் செய்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். இந்தத் திட்டத்திலுள்ள 7 அணைக்கட்டுகளில் 6 அணைக்கட்டுகள் நமது ராஜ்யத்திலேயே இருக்கின்றன. இந்த 6 அணைக்கட்டுகளில் 4 அணைக்கட்டுகளை உடனடியாக ஆரம்பித்துச் செய்தால் பின்னால் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்துடன் பேச்சுவார்த்தை முடிந்த பின் மற்ற அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி அதிலிருந்து வரும் தண்ணீரை இத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அதற்காக பரம்பிகுளத் திட்டத்தின் இந்த ஒரு பகுதியை தள்ளிப் போடவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்தத் திட்டம் மிகவும் சுலபமாக நிறைவேற்றக்கூடிய பெரிய திட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்காக குண்டாறு திட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அதற்கு 35 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் படுகிறது. அதே 35 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்தால் பரம்பிகுளத் திட்டத்தில் 1½ லட்ச கிலோவாட் மின்சாரம் கிடைக்கும். அதோடு 3 லட்ச ஏகராவுக்குத் தண்ணீர் பாயும். தமிழ் நாட்டிலே இந்தத் திட்டத்தைப் போல வேறு சுலபமான பெரிய திட்டம் ஒன்றுமில்லை. இப்பொழுது நடைபெறும் சிறிய திட்டங்களெல்லாம் ஒரு வருஷத்திற்குள் முடிவடைந்து விடும். அதற்கு மேலே செய்வதற்கு வேறு வேலை கிடையாது. ஆகையால் பரம்பிகுளத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியை உடனடியாக ஆரம்பித்து நடத்தினால் இப்பொழுது நடக்கின்ற திட்டங்களிலே உபயோகப்படுத்தப்படும் இயந்திரங்கள், ஆட்கள் அனைத்தையும் இந்தத் திட்டத்துக்கு உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளலாம். திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அந்த பிரதேசத்திலுள்ள அணைக்கட்டையும் நம் ராஜ்யத்திலுள்ள மற்ற இரண்டு அணைக்கட்டுகளையும் பின்னால் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகையால் பெரிய திட்டத்துக்காக காத்திருக்காமல் நமது ராஜ்யத்திலிருக்கும் 4 அணைக்கட்டுகளை முதலில் ஆரம்பித்துக் கட்டவேண்டும் என்றும், இதைத் தள்ளிப் போடக்கூடாது என்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தவிர, பல தடவை சொல்லியிருக்கிற விஷயத்தைப் பற்றி மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். ஆளியார்வேலியில் பல பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு குடி தண்ணீர் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டியது மிகமிக அவசியம். இந்த பஞ்சாயத்துகளில் காலரா உண்டாகி ஆற்றுக்குப் பக்கத்தில் இந்த பஞ்சாயத்துகளுக்கு மேலே உள்ள கிராமங்

10th August 1956] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

களிலும் பரவி விடுகிறது. ஆகையால் இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் திட்டம் வேண்டுமென்று நான் பல தடவைகள் சொல்லியிருக் கிறேன். கும்பம்வேலி பஞ்சாயத்துக் குடிதண்ணீர் திட்டம் இப்பொழுது ஆரம்பித்து வேலை நடந்துகொண்டு வருவதைக் கேட்டு நான் சந்தோஷப் படுகிறேன். ஆளியார்வேலியிலும் 4, 5 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன— கோட்டூர், காளியாபுரம், வேட்டைக்காரன்புதூர், உடையகுளம். அங்கே காலரா வந்தால் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆதலால் இங்கே குடிதண்ணீர் திட்டம் அவசியம் வேண்டும்.

எனது பகுதியிலே தூணக்கடவு என்ற ஒரு பாரஸ்ட்டு இருக்கிறது. தென் இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய தேக்கு மரங்களும் மற்ற மரங்களும் அங்கே வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பாரஸ்ட்டு பாதி கோயம் புத்தூர் ஜில்லாவையும் பாதி மலையாளம் ஜில்லாவையும் சேர்ந்தது. அதற்குப் போகிற வழி கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலேதான் இருக்கிறது. அந்த இடத்திலிருந்து காட்டிலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆயிரக்கணக்கான மரங்களை வெட்டி உபயோகத்துக்காக கொண்டு வருகிறார்கள். மலையாளம் ஜில்லாவில் இருக்கும் பாதிக் காடும் கோயம்புத்தூர் பாரஸ்ட் ஆபீஸர் கீழே தான் இருக்கிறது. அந்தக் காட்டிற்கு கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவி லிருந்து தான் வழி இருக்கிறதே தவிர மலையாள ஜில்லாவிலிருந்து வழி இல்லை. நமது ராஜ்யம் பிரிக்கப்படும்போது அந்தக் காட்டில் பாதிப் பகுதி மலையாளம் ஜில்லாவிற்குத் தான் போகும். ஆனாலும் அந்தக் காட்டுக்குப் போவதற்கு வழி மலையாளம் ஜில்லாவில் இல்லை. கோயம் புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு வந்து சுற்றித் தான் போகவேண்டும். இப்போது நாம் பத்திரிகைகளில் ஒரு விஷயத்தைப் பார்த்தோம். மலையாளம் ஜில் லாவில் மரங்களை வெட்டி தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள் என்று. உண்மையில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. சென்னை ராஜ்யத்தி லுள்ள கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவையும், மலையாளம் ஜில்லாவையும் சேர்ந் ததுதான் அந்தக் காடு. இரண்டு பகுதியிலும் வெட்டும் மரங்களை கோவை ஜில்லாவிலுள்ள பொள்ளாச்சி டிப்போவில்தான் போடுவது வழக்கம். அப்படித்தான் இப்போதும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும், அங்கி ருந்து இங்கு யானைகளைக் கொண்டுவந்து விட்டதாகவும் பத்திரிகைகளில் பிரஸ் தாபிக்கப்பட்டது. அப்படி ஒன்றும் இல்லை. யானைகள் இங்கேயும் அங்கே யும்தான் போய்வந்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. இரண்டு காடுகளும் ஒரே இடத்தில் இருப்பதால் நான் போய் அந்த இடத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த இடம் எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்திலேதான் இருக்கிறது. மேலும், நான்கு யானைகளை சென்னை சர்க்கார் கொண்டுவந்துவிட்டால் சென்னை சர்க்கார் பிரமாதமாக லாபம் சம்பாதித்துவிட முடியுமா, என்ன? அப்படி ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அதோடு கூட, ஒரு பங்களாவைப் பிரித்துக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அது ஒரு தற்காலிகமாக இருந்த பங்களா (temporary rest house). ஊனாண்டி ரோடு என்று 20 மைல் நீள ரோடு ஒன்று அங்கே புதிதாகப் போடுகிறார்கள். அங்கே ஆபீஸர்கள்போய் தங்குவதற்கு வேண்டுமென்று பங்களாவைப் பிரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு பங்களாவைப் பிரித்துக்கொண்டு போவதால் என்ன பெரிய லாபம் கிடைத்துவிடப்போகிறது? மூவாயிரம், அல்லது நாலாயிரம் ரூபாய் கிடைக் கலாம். அவ்வளவு தான். ஆகவே வெறுமனே அனுவசியமாகக் குற் றம் கூறிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதையெல்லாம் சொன்னேன்.

மேலும், எங்களுடைய பிராந்தியம் பாராஸ்டுக்கு சமீபத்தில் இருக் 11-22 கிறது. பட்டா பூமியிலிருந்து விறகு, விவசாய கருவிகளுக்கு மரம் a.m. வெட்டிக்கொண்டுவர வேண்டுமானால் ஜில்லா பாரெஸ்ட் ஆபீஸருக்கு விண்ணப்பம் போட வேண்டும். விண்ணப்பம் போட்ட பிறகு, ஸ்தலத்தில் மரங்கள் இருக்கிறதா, அவை எவ்வளவு சுற்றளவு கொண்டவை, அவற்றை எப்படி வெட்டலாம் என்பதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு, அதற்கு மேலே அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். அனுமதி கிடைப்பதற்கு மாதக்கணக்கில் தாமதம். இப்படிச் செய்வது பட்டாதாரர்களுக்கு ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு வழி செய்யவேண்டு மென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [10th August 1956

அடுத்தப்படியாக, கீழ் பவானி வாய்க்கால் திட்ட விஷயமாக இங்கே காரசாரமாகப் பேசப்பட்டது. அதைப் பார்த்து நான் ரொம்பவும் வருத்தப் படுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவாகிய கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இந்தத் திட்டம் இருப்பதால் இது நன்முக நடக்க வேண்டுமென்று எங்களுக்கு ஆசை. ஆகவே இந்தப் பிரச்னையை முதலில் கவனித்துத் தீர்க்கவேண்டு மென்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இவ்வளவு கஷ்டம் வந்திருக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. இதை ஒழுங்காகத் தீர்த்திருக்கலாம். கஷ்டம் இல்லை என்று ஒரு சாரார் சொல்கிறார்கள் ; ரொம்பக் கஷ்டம் என்று இன்னொரு சாரார் சொல்கிறார்கள். இருசாரார் சொல்வதும் சரியல்ல. உண்மையில் சின்னச் சின்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, உணவு கண்ட் ரோல் இருந்தது. கண்ட்ரோல் ரொம்ப நல்ல ஏற்பாடு. உணவுப் பொருள் களை நியாயமான விலைக்கு வாங்கி அவற்றை உபயோகிப்பவர்களுக்கு நியாயமான விலைக்கு கிடைக்கச்செய்வதே கண்ட்ரோல். இந்தக் கண்ட் ரோல் நமது நாட்டில் எவ்வளவு கஷ்டமாக இருந்தது ? அதேமாதிரித் தான் இந்த கீழ் பவானி வாய்க்கால் விஷயமும். தண்ணீர் வினியோகம் செய்யப்பட வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். ஆனால் சரியாகத் தண் ணீர் வினியோகம் செய்யப்படாவிட்டால் கீழ்க்கட்டிலுள்ளவர்களுக்கு தண் ணீர் வராது.

இப்போது, எந்த இடத்தில் எந்த தானியம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்துச் சொல்லும் அதிகாரம் சின்னச் சின்ன உத்தியோகஸ்தர் களிடம் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தை 'சிறிய உத்தியோகஸ்தர்கள் தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் தனித்தனி மகசூலுக்கு தனித் தனி வரிகள் போடக்கூடாது. பருத்தி விதைத்தால் அதற்கு அதிக வரியும், தானியம் விதைத்தால் அதற்கு குறைந்த வரியும் விதிக்கப் படுகிறது. அது சரியல்ல. நெல், கரும்பு போன்ற பயிர்களுக்கு அதிக வரியும், மற்ற புஞ்சை தானியங்களுக்குக் குறைந்த வரியும் விதித்தால் நன்முக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு ஒவ்வொரு மகசூலுக்கும் தனித் தனி வரி போடுவது நல்லது அல்ல. தவிர நெல் சாகுபடி செய்கிற பூமிக்கு அதிக வரியும், இதுவரையும் தோட்டக்காலாயிருந்த பூமிகளுக்கு மத்திபமான வரியும், இதுவரையும் புஞ்சையாயிருந்த பூமிகளுக்குக் குறைந்த வரியும் விதிப்பது ஞாயம். வரியை வசூலித்துத்தான் ஆக வேண்டும். ரூபாய் 10 கோடி செலவில் திட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கும் போது அதற்கு 'பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ்' வாங்குவது அவசியம்தான். இந்த விஷயங்களைத் தகராறுகளில்லாமல் சர்க்கார் தீர்த்துக்கொள்ள லாம். காலதாமதமின்றி சீக்கிரம் தீர்க்க வேண்டும். இது விஷயமாகக் கஷ்டம் இருப்பதும் உண்மை அதை மிகைப்படுத்திச் சொல்வதும் சகஜம். இதைத் தீர்க்கவேண்டுமானால், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை மட்டுமல்ல, சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகளையும் விவசாயத்தில் அனுபவமுள்ள சிலரையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்த்து விடலாம் ; சுலபமாக முடிவுசெய்யலாம். ரூபாய் 10 கோடி செலவு செய்து அங்கே பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக் கிறோம். அதன் மூலம் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் பாயச் செய்து அதன் மூலம் மக்கள் பயனடைந்து சுகமாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு மேலே மேலே குறைசொல்லும்படியான நிலையை நீடிக்கவிடுவது சரியல்ல. ஆகவே நான் குறிப்பிட்ட மாதிரி ஒரு கமிட்டியை உடனடியாக அமைத்து அதன் மூலம் இந்த விஷயத்தை முடிவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காரும் அவ் வாறே செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு குறை இருந்து வருகிறது. மைசூரிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கு வருவதற்கு ரயில் பாதை இடையாது. அதற்காக, சாமராஜ நகரிலிருந்து சத்தியமங்கலம் ரயில் பாதை போடப் போவதாக நான் சிறு பிள்ளையாக இருந்த காலத்திலிருந்தே சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் போடப்படவில்லை. மற்ற இடங்களில் சிறிய ரயில் பாதைகள் போட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லா வில் இந்த ரயில் பாதை மிகவும் அவசியம். அந்தப் பிராந்தியத்தில்

10th August 1956] [Sri V. K. Palaniswamy Goundar]

உள்ளவர்கள் இந்த ரயில் பாதை போடப்படும் நாளை ஆவலுடன் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட் டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளைப் பற்றி சில வார்த் தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் 12 ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் கிடையாது. டாக்டர்களை உடனே உண்டாக்க முடியாது என்பது உண்மை தான். அவர்கள் நான்கு ஐந்து வருஷங்கள் படித்து விட்டுத்தான் வருகிறார்கள். அவர்களை வீலை கொடுத்து வாங்க முடியாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை பார்க்கும் டாக்டர்களுக்கும், கவர்ன்மெண்ட் டாக்டர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தில் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக் கிறது. கவர்ன்மெண்ட் டாக்டருக்கு ரூபாய் 200 சம்பளம் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால் அதே படிப்புப் படித்த ஜில்லா போர்டு டாக்டர்களுக்கு ரூபாய் 85 தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏதாவது கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் ரூபாய் 250-க்கும் ரூபாய் 85-க்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தைப் பார்க்கும்போது ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு எப்படி டாக்டர்கள் வருவார்கள். இதை உடனடியாக கவனித்து எல்லா ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளிலும் டாக்டர்கள் கிடைக் கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக நாம் வன மஹோத்ஸவம் கொண்டாடி வருகிறோம். புதிதாக மரங்களை நடுகிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் சாலைகளிலிருந்து மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போய்க்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க யோசனை சொல்ல சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். நானும் கூட அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்தேன். அந்தக் கமிட்டியில் சில சிபாரிசுகள் செய்து அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினோம். ஆனால் அவை இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை என்று தெரிகிறது. மரங்களை அந்தந்தப் பக்கத்திலிருக்கிற பூமிக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து விட வேண்டும்.

பலன் தரக்கூடிய மரங்களாய் இருந்தால் வருஷ வருஷம் ஒருவர் வாங்கிக் கொள்ளலாம். வாங்கிக் கொண்டு பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய, பூமிக்காரர்களுக்கு மரத்தைக் கொடுத்து விடலாம். அப்படிச் செய்தா லொழிய மரங்கள் பாதுகாக்கப்படமாட்டாது என்று கருதுகிறேன். இந்த சிபார்சைத்தான் முக்கியமாக கமிட்டி செய்தது. ஆனால் இது வரையிலும் அது வெளி வரவில்லை. அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவும் இல்லை. இனியாவது சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு பேச இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***Sri P. RANGASWAMI REDDIAR :** கனம் உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் சர்க்கார் செய்திருக்கும் நல்ல காரியங்களைப் பற்றியும், இனி செய்யப்போகிற விஷயங்களைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டு நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தைப்பற்றி நகரபுறங்களில் வசிக்கிற (Pro-fessional class) உத்தியோகத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் அதிகக் கவலைப்படுகிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள் கள் உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள் மொத்த ஜனத்தொகையில் 100-க்கு 80-க்கு மேற்பட்டவர்கள். அநேகமாக எல்லா விவசாயிகளும் கிராமங் களில் குடியிருப்பவர்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாய பொருள் களின் விலை உயரும்போது எந்த ரீதியில் உயருகிறதோ, அதே ரீதியில் அவர்களுக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலை உயருவதில்லை. ஒன் றுக்கு இரண்டு மடங்காக விவசாயப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்தால், விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படுகிற பொருள்களின் விலை ஒன்றுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து மடங்காக உயருகிறது. இதைப்பற்றி சர்காரோ அல்லது மற்றவர்களோ கவலைப்படுவதாக தெரியவில்லை. இது குறித்து கவர்னர் 11-33 a.m.

பிரசங்கத்தில் எந்தவிதமான குறிப்பும் இல்லை. உணவுப் பொருள்களின் விலை குறையும்போது திடீரென்று குறைகிறது. மற்ற பொருள்களின் விலை குறையும்போது அதே மாதிரி குறைவது இல்லை. இதற்கு உதாரணம் சொல்லவேண்டுமானால் 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த விலையை விட துணியின் விலை இப்போது அதிகமாக இருக்கிறதே யொழிய குறையவில்லை. 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த விலையை விட உணவுப் பொருள்களின் விலை இன்று குறைவாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான அவல நிலை என் இந்த நாட்டில் இருக்கிறது என்றால் உள்ளபடியே விவசாயிகளின் உண்மையான பிரதிநிதிகள் இங்கு அதிகம் இல்லை ; அவர்களுக்காக பாடுபடுவதாக சொல்லுபவர்கள், உண்மையாக இதில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. அவர்களுக்கு என்று சங்கமோ, இளர்ச்சியோ நடத்தப்படாததுதான் காரணம் என்பதை மிகவும் வருத்தத் துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி சில தப்பு அபிப்பிராயங்கள் நாட்டில் நிலவி வருகின்றன. தற்சமயம் நாட்டில் இருக்கிற மொத்த கைத்தறி 28 லட்சம், என்று தெரிகிறது. ஆனால் சர்க்கார் 12-லட்சம் கைத் தறிகள்தான் இருக்கிறது என்று தப்புக்கணக்குப் போட்டுக் கொண்டு விசைத்தறியை (Power loom) நாட்டில் அமைக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது. தற்சமயம் இருக்கும் கைத் தறிகள் 40 ஆயிரம் லட்சம் கஜம் துணி உற்பத்தி செய்யக்கூடியவை. ஆனால் சூழ்நிலையின் காரணமாக உற்பத்திச் செய்யப்படும் துணி தற் சமயம் 15 ஆயிரம் லட்சம் கஜம்தான். இதற்குமேல், நாட்டிற்குத் தேவைப் படுகிறது 17 ஆயிரம் லட்சம் கஜம் தான். ஆக 32 ஆயிரம் லட்சம் கஜம் துணி கைத்தறிகளிலிருந்து உற்பத்திச் செய்யப்படுமேயானால் அது மக்களுடைய தேவையை பூர்த்தி செய்யும். மக்கள் தேவையை பூர்த்தி செய்ய இருக்கிற கைத்தறிகள் போதவில்லையென்று சொல்லி விசைத் தறியை அமலுக்குக் கொண்டுவருவார்களானால்—ஒவ்வொரு விசைத்தறி யும் நாள் ஒன்றுக்கு 120 கஜம் துணி உற்பத்தி செய்யக் கூடியவையென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நாள் ஒன்றுக்கு 6 கஜம்தான் உற் பத்திச் செய்யக்கூடியது—20 கைத்தறிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணி யை ஒரு விசைத்தறி உற்பத்தி செய்து, கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு விசைத் தறியும் 15 அல்லது 20 கைத்தறிகளை ஒழித்து விடும். ஆகையால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும், அவர்களுடைய தொழில் பாதிக்கப்படக் கூடாது, என்ற நல்லெண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்குமேயானால், கைத்தறித் துணி உற்பத்தி செய்வதை அதிகப்படுத்தி அதில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவும், நூல் சரியானபடி அவர்களுக்கு வினியோகிக்கவும் வழி வகைகளைச் செய்ய சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்கு மாறுக விசைத்தறிகளை நுழைத்து அவர்களைக் கெடுக்கக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

கைத்தறி கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாக கைத்தறி நெசவாளர் களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவும், உதவி செய்யவும் சர்க்கார் முயற் சித்து வருவது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். கூட்டுறவு இயக்கங்களைப் பற்றி சென்ற சபைக் கூட்டத்தில் நான் விளக்கமாக பேசியிருக்கிறேன். என்றாலும் ஒரே ஒரு உதாரணம் துறையூரில் நடக்கிற திருவள்ளுவர் கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கத்தைப்பற்றி சொல்லி, மேற்கொண்டு கூட்டுறவு இயக்கங்களைப் பற்றி சொல்லாமல் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

துறையிரில் திருவள்ளுவர் கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கத்தில் சிலர் நிர் வாகஸ்தர்களாக இருந்தார்கள். தலைவர் உள்பட 4, 5 பேர் நீக்கப்பட்டு, புது தலைவர் தேர்தலாகி, சங்கம் நடந்து வந்தது. திடீரென்று நீக்கப்பட்ட தலைவரும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும், கூட்டுறவு சங்கத்தை பூட்டி வைத்து விட்டு, மேற்கொண்டு சங்கம் நடக்காதபடி செய்துவிட்டார்கள். பத்து நாட்களுக்கு முன்பு டிபுடி ரிஜிஸ்டார் அவர்கள் துறையூரில் முகாம் செய்திருந்தார். அவர் மாஜி தலைவர் டைரக்டர்கள் சார்பாக பேசிக் கொண்டு, சங்கம் நடக்க முயற்சி செய்யாமல் பூட்டி இருக்க விட்டு

விட்டார்கள். இதனால் துறையூர் மக்களிடையே கூட்டுறவு சங்கத்தின் மேல் ஒரு அவநம்பிக்கையும், உத்தியோகஸ்தர்கள் நடவடிக்கைகளில் அதிருப்தியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சங்கம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமானால் நிர்வாகஸ்தர்களும், சங்கத்தை மேற்பார்வையிடும் அதி காரிகளும் ஒத்துழைத்தால்தான் முடியும். அப்போதுதான் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும்.

உணவு, உடைக்கு அடுத்தப்படியாக தண்ணீர் வசதி (Water-supply) முக்கியமானது. National Rural Water-Supply Scheme-ன் மேற் புதிதாக ஒரு ஆபீசை வைத்து ஒரு உத்தியோகஸ்தரை திருச்சியில் துறையூரில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கிற ஸ்தல அபி விருத்தித் திட்டப்படியும் இன்னும் பல வகைகளிலும் தண்ணீர் வசதி (Water-supply) செய்ய சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி வருவதாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. பல முறைகளில் இந்த சட்டசபையில் கேள்வி மூலமாகவும், பேச்சு மூலமாகவும் துறையூர் நிலைமை குறித்து நான் எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கிறேன். துறையூர் மேஜர் பஞ்சாயத்து 1,25,000 ரூபாய் Protected water-supply-க்காக கொடுக்கத் தயா ராக யிருக்கிறார்கள், 1926-ம் ஆண்டிலிருந்து. 1954 பிப்ரவரி 19-ம் தேதி சென்னையிலிருந்து ஸானிடரி இன்ஜினியர் (Sanitary Engineer) துறையூருக்கு சென்று தண்ணீர் சப்ளை விஷயமாக பரிசீலனை செய்து, திட்டம் வகுத்து 6, 7 மாதத்தில் முடித்துவிட வேண்டுமென்று அவர் எழுத்து மூலமாக உத்திரவு போட்டிருக்கிறார். சென்ற 1½ ஆண்டு கால மாக இந்த ஜல சப்ளை விஷயத்தில் யார் பிளான், எஸ்டிமேட் தயார் செய்வது என்ற பூசல் நின்றபாடில்லை. டிஸ்டிரிக்ட் பஞ்சாயத்து சூப்ர வைஸர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர்தான் எஸ்டிமேட் பிளான் தயார் செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார். அஸிஸ்டண்டு என்ஜினியர் (பொது சுகாதாரம்) (Assistant Engineer, Public Health) அவர் டிபார்ட்மெண்டில், தான் எஸ்டிமேட் பிளான் தயார் செய்ய முடியாது என்கிறார். இவர்களுக்குள்ளே 1½ ஆண்டு காலமாக யார் எஸ்டிமேட் பிளான் தயார் செய்வது என்ற சச்சரவு தீர்ந்தபாடில்லை. சென்ற மாதம் முதல் அமைச்சர் துறையூருக்கு வந்திருத்தபோது இந்த விஷயம் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. அப்படிக் கொண்டுவரப்பட்டால் கவனிக்கிறோம், என்று பொதுக் கூட்டத்தில் பஞ் சாயத்து போர்டு தலைவரிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். ஒருவேளை இந்த விஷயம் முதல் அமைச்சர் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டதோ இல்லை யோ, சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு சென்ற நாலு ஆண்டு காலமாக பல தடவைகளில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய கைப் பொருப்பு ஒன்றுமில்லாது பஞ்சாயத்து போர்டே 1½ லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லும்போது இந்த ஜல சப்ளை திட்டம் இவ்வளவு துரிதமாக நடைபெறுமேயானால், மற்ற பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் திட்டங்கள் எவ்வளவு வேகமாக நடைபெறும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இந்த விஷயத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியும், சுகாதார மந்திரியும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்து கவனித்தால் சீக்கிரம் ஜல சப்ளை திட்டம் முடிவடையும், என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக தமிழ் மொழி ஆட்சிமொழியாவது பற்றி குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. திருச்சியில் பரிசார்த்தமாக எல்லாவிதமான தபால் போக்கு வரத்துக்களும், உத்திரவுகளும் தமிழ் மொழியில் போடப்பட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. District Administration Report-ல் இது சம்பந்தமாக குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கும் விஷயத் தைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். தமிழ் டைப்ரைட்டர் இல்லாத காரணத்தால்தான் இது சரியானமுறையில் அமுல் செய்யப்படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. உண்மையான காரணம் அது அல்ல. காரணம் என்ன வென்றால் ஜில்லாவிலிருக்கிற பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் தமிழ் மொழியை தாய்மொழியாக கொள்ளாதவர்களாக இருப்பதால் தான் எதிர்பார்த்த அளவு பலன் கிடைக்கவில்லை.

தமிழ் டைப்ரைட்டர்களை எதிர்பார்த்தபடி ஓர் அளவு பயன்படுத்தலாமே 11-42 a.m.
மொழியை மாற்று, தமிழில் ஈடுபட்டோர் இல்லாத காரணத்தால்தான்

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [10th August 1956

தோல்வியுற்றது; மற்ற காரணத்தால் அல்ல. தமிழ்நாட்டில், தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமானால், மற்ற வேலைகளுக்கு எல்லாம் **Test**, ஆங்கிலப் பயிற்சிக்கு எல்லாம் பரீட்சையைப் போல, தமிழ் மொழியில் எந்த **Emplcyment**-க்கும், **Test** வைக்க வேண்டும். அப்படி செய்தால், இது ஓரளவுக்கு வெற்றி பெறுவதற்கு ஏற்றதாய் இருக்கும். **Tenants' Protection Act** பாஸ் செய்யப்பட்டு, இப்பொது அமுலில் இருக்கின்றது. அதில் விவசாயியை சாதாரணமாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் கோவில்கள் **Charity** சம்மந்தப்பட்ட பல நிலங்கள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. வருஷா வருஷம்! இந்த நிலங்கள், ஏலத்தில் குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன. **Endowment Board** அதே மாதிரி வருஷா வருஷம் குத்தகைக்கு விடும்படி **Circular** போட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்துக்குள், விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது. அவர்களையே தான் வைத்துகொள்ள வேண்டும் என்று சட்டம் அவர்களுக்குத்தான் சாதகமாய் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, தர்ம சொத்துக்களின் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் பெரிய அதிகாரிகள் வருஷா வருஷம் அதை ஏலத்தில் குத்தகைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது கிராமத்தில் பெரிய குழப்பத்தையும், சங்கடத்தையும் விளைவிக்கிறது. கட்சி இல்லாத இடங்களில்கூட, கட்சி எற்படும்படியான நிலைமையில் அது முடிகிறது. இதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து, என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதை அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். அல்லது **Tenants' Protection Act**-க்குத் திருத்தம் செய்ய வேண்டும்.

நாட்டில் அதிகப்படியாக இருக்கும், சர்க்கார் வேலைகளைச் சரிவர நடத்தும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், **N.G.O.**-க்கள், உபாத்தியாயர்கள் இவர்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை. சென்னையை விட்டு இங்கு சரியாக இல்லை என்கிற முறையில், டில்லி வரையில் சென்று ஒன்றும் பலனில்லாமல் வருகிறார்கள். சுலபமாக, மாதம் ஒரு ரூபாய் உயர்த்தினால் 40 லட்சம், 20 லட்சம் செலவாகும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் கூறினார். ஒன்று கொடுக்க முடியாது என்று வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டும், கொடுப்பதாக இருந்தால், கொடுக்க வேண்டும். இதுவும் அல்லாமல், அதுவும் இல்லாத நிலைமை இருந்தால், இதில் மையமாக இருந்தால், அவர்கள் ஒரு நாளும் திருப்தியாக வேலை செய்ய முடியாது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயம், இரண்டு நாளைக்கு முன்பு, சட்ட சபை அசெம்பிளி வாயிலில் சில அரசியல் தியாகிகள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்று பேப்பரில் பார்த்தேன். நமது நாட்டில், விடுதலை போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, பெரும்பான்மையான அரசியல் தியாகிகள் விடுதலையால் கஷ்ட நஷ்டப்பட்டு, தியாகம் புரிந்திருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்து இருக்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டுக்கு விடுதலை வந்து, 8, 9 வருஷம் ஆகியும்கூட அரசியல் தியாகிகளுக்கு எத்தகைய நியாயமும் அளிக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய குறைகள் சரியானபடி நீக்கப்படவில்லை என்றால், எல்லோருக்கும் மனத் தாங்கல் அளிக்கிறது. அது ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு எற்பட்ட மனத் தாங்கல் என்று நான் கருதவில்லை. சர்க்கார் அதற்காக, சிரமப்பட்டாலும், கொஞ்சம் பணம் செலவழித்தாலும், அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதைச் செய்துமுடித்துவிட்டால், இது மாதிரி, சில பத்திரிகைகளில் பெரிய விளம்பரத்தோடு எங்கேயும் வராது என்று நான் எண்ணுகிறேன். இப்போது பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் படியான செய்தி நம்முடைய மாகாணத்தோடு நின்றுவிடாமல் வெளி மாகாணங்களுக்கும் வெளி நாடுகளுக்கும் சென்று விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் உண்மையில் தியாகிகளுக்கு வீர மானியம் கொடுக்கப்படும். ஆகையினால், சர்க்கார் இதில் ரொம்ப கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும்.

கல்வியைப்பற்றியும், குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆரம்ப செகண்டரி முறைப்பற்றி, மிகக் குழப்பம் எற்படுகிறது. **Pre-University course** என்பதைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலும் அதிகம் பேசப்படுகிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஊட்டியில் பேசினார். **Pre-University**

course எற்பட்டது, கல்லூரிகளின் **Principal**-கள் தைரியமாக, தங்களுடைய கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்லாத காரணம் என்று குறிப்பிட்டார். அப்படிச் சொல்ல **Principal**-களில் சிலருக்கு வசதி இருக்குமே தவிர, பலருக்கு வசதி யில்லாமல் போய்விடும் என்று நான் இன்று தெரிவிக்கிறேன். **Pre-University course**-ல் மாணவர்களுக்குக் கடுமையான பாட புத்தகம் அமைந்து இருக்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன். **IV Form**-இல் இருந்து, **VI Form** வரைத் தமிழில் படித்துவிட்டு, திடீரென்று மாணவர்கள் அதற்குமேல் இங்கிலீஷில் பல விதமான பாடங்களையும் படித்து, பரீட்சை எழுத வேண்டும் என்றால், அவர்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று சொல்கிறேன். ஆகையால் பழைய முறையே நீடித்து இருக்க வேண்டும். பதினைந்து, இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த மாதிரி **IV Form**-இலிருந்தே, ஆங்கிலத்தில் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தால் நல்லது. அது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் **IV Form**-இலிருந்து ஆங்கிலத்தில் படித்ததன் காரணமாகச் சொல்லவில்லை. மாணவர்கள் படும் கஷ்டத்திலிருந்துதான் சொல்கிறேன். **Buildings, and Lease Rent Control Act** பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது, நகர்ப்புறங்களுக்குதான் **amendment** வேண்டுமே யொழிய, கட்டிடங்கள் சட்டம், கிராமங்களுக்கு அல்லது மேஜர் பஞ்சாயத்து, மைனர் பஞ்சாயத்துக்குத் தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி பலர் பேசினார்கள். முசிரி தாலூக்காவில், கொப்பம்பட்டி, சோபனபுரம், புலிவலம், மங்கலப்பட்டி போன்ற கிராமங்களில், குடியானவர்கள், தங்கள் கஷ்டங்களைத் தெரிவித்து, எரி கட்டிக் கொடுக்கும்படி அதிகாரிகளுக்கு எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அங்கு எல்லாம் புது எரி கட்டும் விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. ஆங்காங்கு புது எரிகளைக் கட்டினால், உணவு உற்பத்தி விஷயம் வெகு சுலபமாகத் தீர்ந்து விடும். உணவுப் பிரச்னையும் எழாமல் போய்விடும். ஆனால் உடனடியாக இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் திட்டத்துக்கு எரிக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் உடனடியாகக் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த ஊரில் கொடுக்கமாட்டார்கள். பத்து, இருபது ஆண்டு காலத்தில் வட்டியுடன் வசூல் செய்து கொள்வதற்குச் சர்க்கார் தயாராய் இருந்தால், கண்டிப்பாக, இதை எற்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். எழுத்து மூலமாகவும் எழுதிக் கொடுக்கவும் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்து, அம்மாதிரியான விஷயங்களை உடனடியாகப் பரிசீலனைச் செய்து பார்க்க வேண்டும். முதல் முதல் **Musiri** பகுதியில் கொல்லிமலையில், நீண்ட நாளாக **Hydro-Electric Scheme** கொண்டு வருவதைப்பற்றிப் பேசப்பட்டு சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. சர்க்கார் வெளியிட்ட ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி புத்தகத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்து முடிக்க வேண்டும். அதனால் மின்சார உற்பத்தியும் செய்யலாம். **Sympathetic investigation** மட்டும் செய்யப் போவதாக, தப்பு அபிப்பிராயம் நாட்டில் நிலவி வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை சரியாக **investigate** செய்ய வேண்டும். 1927-ல் ஒரு வெள்ளைக்காரன் **investigate** செய்து, **Hydro-Electric Scheme successful** ஆகும் என்று முயற்சி செய்த அளவுகூட, அரசாங்கத்துக்கு இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, **Ceylon** இந்தியர்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. நாளுக்கு நாள், அவர்கள் கஷ்டப்படுகின்றார்கள், சுட்டுத் தள்ளப்படுகிறார்கள், ரொம்பவும் வேதனைப்படுகிறார்கள், பேப்பரில் படிக்கிறோம். அவர்கள் குறிப்பாக, சிலோன் இந்தியர்கள்; பெரும்பான்மையானவர்கள், தென்னாட்டில் இருந்து சென்றவர்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை.

இறுதியாக, இந்தத் தட்சிணப் பிரதேசம்பற்றி ஒரு வார்த்தை, என்ன அவசியம் என்பதுகூட இல்லை. பூராவும் **Politicians' fight** மாதிரி இருக்கிறதே ஒழிய, தட்சிணப் பிரதேசம் எல்லோருக்கும், பொது மக்களுக்குமான ஒரு பிரச்னையாகத் தெரியவில்லை. இதுவரை, மொழிவழி மாகாணங்கள் எற்பட்டு ஆட்சி செலுத்துவது என்று சொல்லி, மக்களிடம் ஒரு நிருப்பத்தை உண்டாக்கிவிட்டு, மீண்டும் தட்சிணப் பிரதேசம் என்று

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [10th August 1956

இரண்டு, மூன்று மொழிகள் பேசும்படியான நாடுகளை ஒன்று சேர்த்து ஆளப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற விஷயம், நம்முடைய நாட்டில் மக்களிடம் ஆதரவு பெறவில்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

11-50 a.m. * SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I have to thank you first for having given me this opportunity to speak in support of the Motion of Thanks. Sir, I have to thank the Governor for having spoken kind words about us, i.e., the people coming from Malabar and South Kanara. We have been here for the last so many years and I am sure that we have been adding to the dignity of this House in our own way. Sir, it is now for us to follow the example set up by the leaders of the Bombay State if we feel that a smaller State is not so good as a big State. We have to see the reorganization question in an all-India set-up. The people in the north have been wiser than the people in the South India. They have been forming bigger units and the Maharashtrians and the Gujerathis have been able to come to a compromise in respect of the formation of a bilingual State. Sir, I take this opportunity to appeal to all the leaders of Tamil Nad including the Hon. the Chief Minister and the Members of his Cabinet to see whether it is not possible to have a Southern State. It may be stated that the States Reorganization Bill is in the third reading stage in the Lok Sabha. But it does not matter because the Bill has to go to the Rajya Sabha when we can make a final attempt to see that a bigger State is formed. Sir, the Andhra State occupies a better position than us. The Karnataka State also would occupy a better position than the Madras or the Kerala State. Hon. Members will find that the Madras and the Kerala States are the two small units and at the Centre we will not have the same pull as the bigger units would have. It is true that the demands of all the units would be considered by our Leaders at the Centre but all the same for our own prosperity and welfare a bigger State is necessary. It may be stated that the ordinary man demands the formation of States on linguistic basis. But I must say that he is concerned only with his economic uplift. If economic uplift of the ordinary man is to be achieved, it is the duty of the leaders to take steps that will improve his economic condition. Linguism has got its advantages but it has got more disadvantages. In this connection, I wish to reiterate that I am not pleading for Dakshina Pradesh simply because Malabar will be very hard hit. I visualize an all-India picture. I see that for the unity of India this division on linguistic basis is harmful. The formation of States on religious and such sentimental basis is always dangerous. We must not hesitate to sacrifice our sentimental outlook for the sake of the economic prosperity of India. A contented India alone can make us more prosperous and that is why I pleaded for Dakshina Pradesh. Even now it is not too late for the leaders of Tamil Nad, Kerala and Karnataka States to sit together and agree to form a bigger State. It would be seen that the Western Ghats are the source of prosperity for all the three States of Tamil Nad, Kerala and Karnataka. It is inevitable that there may be some opposition from some quarters.

10th August 1956] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

It is inevitable that the relationship between them may not be as happy as could be expected. But considering the economic resources which are common to all the three States, they can think of no other solution than the formation of the Dakshina Pradesh.

Sir, reference has been made here to the transfer of some materials. It has been magnified by interested persons. It is unfair that minor things which might have taken place should be magnified and the relationship between our people should be strained, by placing emphasis on those things. It is inevitable that when we function as a composite State, some materials in Malabar will be removed to Tamil Nad and some materials from Tamil Nad will be removed to Malabar. We know that in the case of relief measures, contributions come from all over India. So we must take an over-all-picture. Even after separation, certain things have to be lent by both the States. For instance, elephants and other animals are being exported to foreign countries. Therefore, the transfer of some materials from one State to another or from one district to another should not be unduly emphasised and the good relationship should not be spoiled on that account.

Sir, I would also like to mention about the language policy which has been referred to by His Excellency. I still hold the view that as far as administration is concerned, English should continue to be there till it is replaced by the common language, Hindi. The regional language should be given its importance in the educational field. In all the schools and colleges, pupils must be taught in their regional language instead of through foreign languages. For the administration of the Indian Union, a common language is necessary. Hindi has to be that language because English can never be our national language. Till Hindi is made the common language, the English language through which we are able to express ourselves—through which I am able to address and make my Tamil friends understand it—should be retained. Also we have to consider another aspect of the matter. For instance both in Malabar and in Tamil Nad there will be bilingual areas after the separation. There will be Tamil-speaking people in Malabar. Similarly there will be Malayalam-speaking people in Tamil Nad. So, for administrative purposes, at any rate it is better to retain English as the common language till it is replaced by Hindi.

Sir, I wish to refer to one more thing, with reference to the Governor's Address. I am happy that the Governor has given the assurance that everything possible will be done to make the transition smooth and easy, and that the rights of minorities will be protected. There are bound to be Tamil-speaking people in Malabar even after the partition of the State and facilities for the education of their children in their own regional language will have to be provided. Similarly in the northern part of Kerala there are a large number of Karnataka people and facilities for the education of their children will have to be provided. I am sure, whether we divide and function as separate States or whether we combine and

12 noon.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [10th August 1956

function as one Southern State, we are bound to prosper. We have got the initiative; we have got the goodwill and we have also got all-India organizations. The organization to which I belong, namely the Congress, cares for the welfare of the whole country. The Socialistic pattern is adopted not only in industrial, economic and other spheres but it is also adopted in the case of smaller units and smaller units are given more money by way of grants and other facilities by the Government of India. I do not wish to take your time for a longer period. I wish, Sir, as a last effort to appeal to the leaders of Tamil Nad, especially I take this opportunity to appeal to the Chief Minister of the Government of Madras, to explore all ways to find out whether even at this late hour there are possibilities of forming Dakshina Pradesh considering the unity and prosperity of the State. Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

* SRI O. KORAN : ബഹുമാന്യനായ ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ അവർകളെ, ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭരണതലവനായ ഗവണ്ണർ അസംബ്ലിയുടേയും കൌൺസിലിന്റേയും സംയുക്തയോഗത്തിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഇപ്രധാനസന്ദർഭത്തിൽ ചില പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ സഭയുടെ മുമ്പാകെ വയ്ക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗവണ്ണർ തുടങ്ങിയ പ്രസംഗം ആരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ മലബാറിലേയും തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിലേയും ജനങ്ങൾക്ക് വിജയം ആശംസിച്ചുകൊണ്ടാണു്. സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനയെ സംബന്ധിച്ച ബില്ലിന്മേൽ പാർലിമെന്റിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. എങ്കിലും ഗവണ്ണർ പ്രഖ്യാപിച്ചതുപോലെ ഈ തീരുമാനം വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ആവശ്യമായ ഒരു കാര്യം ഈ ഉദ്ദേശത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. മലബാർ ഏറ്റവും അവഗണിക്കപ്പെട്ടുകിടക്കുകയാണെന്ന കാര്യം കേരളത്തിലെ നാട്ടിലങ്ങോളമിങ്ങോളമുണ്ട്. മലബാറിന്റെ അവകാശങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപറയുവാൻ അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിവേദനം നടത്താനും വാദിക്കാനും ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഒരു മന്ത്രി ഗവണ്മെന്റിൽ ഇന്നു നിലവിലില്ല. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മലബാറിനു ചെയ്യേണ്ട കടമകളെക്കുറിച്ചു ധീരമായ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനു ഒരു അനൌദ്യോഗികകമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുമെന്നു ജനങ്ങൾ ആശിച്ചിരുന്നു. മദിരാശിയുമായുള്ള ബന്ധം പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ തങ്ങൾക്കു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ടതു കണക്കുപറഞ്ഞു വാങ്ങാൻ അങ്ങനെ ഒരു കമ്മിറ്റി വേണമെന്നു ജനങ്ങൾക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ആന്ധ്ര പിരിഞ്ഞുപോയ അവസരത്തിൽ ആന്ധ്രക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളായി ശ്രീ ടി. വിശ്വനാഥം, ശ്രീ പ്രകാശം തുടങ്ങിയുള്ളവർ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു അനൌദ്യോഗിക കമ്മിറ്റിയാണു് ആന്ധ്രയുടെ വിഹിതമായ ആസ്തിബാദ്ധ്യതകൾ പരിശോധിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്തിയതു്. ഇന്നു മലബാറിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയ്ക്കു ഒരാൾ മന്ത്രിസഭയിലില്ല അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിതന്നെ മലബാറിൻകാര്യത്തിനു മന്ത്രിയായി സ്വയം ചമഞ്ഞിരിക്കയാണെന്നും, മലബാറിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമെല്ലാം അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തിരിക്കയാണെന്നുമാണ് പറഞ്ഞതു്. അതിനുശേഷം ഇന്നുവരെയുള്ള അനുഭവം വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഇതു് കള്ളന്റെ കൈയിൽ താക്കോൽ കൊടുത്തപോലുള്ളൊരു ഏർപ്പാടാണു്.

മലബാറിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ആദ്യമായി ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതു് ഭരണത്തലപ്പത്തുള്ളവരുടേയും ജനപ്രതിനിധികളുടേയും കേൾക്കുംതോറും അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ആളുകളുടേയും ആക്ഷേപത്തിനും പ്രതിഷേധത്തിനും കാരണമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണു്. അതായതു് മലബാറിൽനിന്നും പിടിച്ചിട്ട പല സാധനങ്ങളും തമിഴ്നാട്ടിലേയ്ക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നുവെന്നുള്ള വർത്തമാനമാണു്. മരം മുറിച്ചു കടത്തൽ, ആനയെ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകൽ, തിരുവിതാംകൂറിലെ കന്നുകാലി സംരക്ഷണ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു വിലപ്പെട്ട കന്നുകളെ നീക്കംചെയ്യൽ ഇങ്ങനെ പലതും നടന്നതായി റിപ്പോർട്ടുകളുണ്ടായിരുന്നു. മലമ്പനിരോധന പ്രചരണത്തിനായി മലബാറിലും തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിലും ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, കാസർകോടു് സ്ഥിരമായി നുക്കിച്ചിരുന്നതുമായ ഒരു മോട്ടോർ വാൻ കടത്തിക്കൊണ്ടു പോയി തിരുനെ എന്ന രണ്ടു ദിവസത്തിനു മുമ്പറിഞ്ഞു. ഗവണ്മെന്റ് ഇതെല്ലാം നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഗവണ്മെന്റിന്റെ അറിവോടുകൂടിത്തന്നെയാണു് ഇത്തരം കയ്യേറ്റങ്ങളും നടക്കുന്നതു് എന്നു് വിശ്വസിക്കാൻ മതിയായ ചുറുപാടുകളുള്ളപ്പോൾ ഇന്നത്തെ മദിരാശി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന നീതിയെപ്പറ്റിയും, ന്യായത്തെപ്പറ്റിയും അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ സംശയാലുക്കളും ഉള്ളു് ഞാകുലരുമാകുന്നതിലുത്തമമില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും ധനകാര്യ മന്ത്രിയും മറ്റും അന്യോന്യ വിരുദ്ധങ്ങളായ സമാധാനങ്ങളാണു് പത്രറിപ്പോർട്ടുകൾക്കു മറുപടിയായി നല്കീട്ടുള്ളതു്. മരംമുറിയെപ്പറ്റി ആദ്യം ആക്ഷേപമുണ്ടായപ്പോൾ പ്രായം കുറഞ്ഞ മരം മുറിക്കുന്നതു കൂടുതൽ ലാഭകരമാണെന്നാണു് ഗവണ്മെന്റ് പറഞ്ഞതു്. മരം മുറിച്ചു കടത്തുന്നതായി വീണ്ടും വീണ്ടും ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ മരമേ മുറിച്ചിട്ടില്ലെന്നായി. കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിന്റെ ഡെപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പെക്ടർ-ജനറലുടെ സഞ്ചാരത്തിനെക്കുറിച്ചും അതോടൊപ്പം പുറത്തുവന്നു. ഇങ്ങനെ അന്യോന്യം ബന്ധമില്ലാത്ത വിശദീകരണങ്ങൾ മന്ത്രിമാരിൽനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഇതിനെയെല്ലാം എത്രമാത്രം സംശയത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും വീക്ഷിക്കുക എന്നു ഊഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനയെപ്പറ്റി പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു് ഗവണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിലുള്ള ഒരു വാചകം ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. "On behalf of this Government, I assure them that everything possible will be done to make the transition smooth and easy." വിഭജനം ശാന്തമായും സുഗമമായും കഴിക്കുവാനും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു് പരമാധികാരി പരിശ്രമിക്കുമെന്നാണു് ഗവണ്ണർ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ വിഭജനം ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. ആരംഭിക്കുവാൻ പോകുന്നതേയുള്ളൂ. അതിനിടയ്ക്കുതന്നെ എത്രയും ആക്ഷേപാർഹമായിട്ടുള്ള ഇമ്മാതിരി പ്രവൃത്തികളാണു് മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ വിഭജനം നടക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ എന്തായിരിക്കും സംഭവിക്കുക? ആയിരമായിരം കൊല്ലങ്ങളായി നിലനിന്നുവരുന്ന സൌഹാർദ്ദത്തേയും ഐക്യത്തേയും അല്പം ചില സാധനങ്ങൾ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ ആ സൌഹാർദ്ദത്തെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ദൃഢീകരിക്കുന്നുള്ള നടപടികളും പരിപാടികളും ഗവണ്മെന്റും മന്ത്രിമാരും സ്വീകരിക്കുന്നതു് വളരെ പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

10th August 1956] [Sri O. Koran]

വിട്ടുപോകുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു് അവരുടെ പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ വിജയം ആശംസിച്ചിട്ടുണ്ടു് ഗവണ്ണർ. എന്നാൽ മലബാർ മെമ്പർമാരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം യാതൊന്നും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. മലബാർ ചെന്നചേരാൻ പോകുന്ന തിരു-കൊച്ചിയിൽ ഇന്നു ഒരു നിയമസഭ നിലവിലിരിക്കെ ഇവിടെനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന മലബാർ മെമ്പർമാരുടെ സ്ഥിതി യെന്തായിരിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്ണർ ഒരക്ഷരംപോലും പറയാതിരുന്നതു് അത്ര നന്നായിട്ടുണ്ടോ എന്നു എനിക്കു് സംശയമുണ്ടു്. ജനങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഈ പ്രതിനിധികളുടെ പ്രശ്നത്തെസംബന്ധിച്ചു ഗവണ്ണർ മുഖ്യന്ത്രിയോടെന്നപോലെ സ്പീക്കറിനോടും ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റിനോടും മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടുപോലും, അവരുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഗവണ്ണർ ഒന്നും പറയാതിരുന്നതു് വളരെ പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു.

നാട്ടിൽ ഇന്നു നിലവിലുള്ള വലിയൊരു പ്രശ്നം ഗവണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ മൂടിവെക്കുന്നിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വിലക്കയറ്റമാണു്. മലബാർ ഒരു കമ്മിപ്രദേശമാണു്. ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ ഈ വിലക്കയറ്റം ക്രമേണ്ടതിനേക്കാൾ കനത്തതാണു് മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. തെങ്ങിലും വെള്ളയും മാർഗ്ഗവും മുഖ്യന്ത്രിയുടെ കള്ളക്കണക്കിൽ ആളുകൾ പട്ടിണിയും പരിദേവനവുമായിക്കഴിയുന്ന ഒരു കാലത്താണു് നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെ വില വാണംപോലെ കേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഏറ്റവും വിഷമംപിടിച്ചതും ഭരണകൂടത്തിനു ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളതുമായ ഒരു പ്രശ്നമാണു് ഇന്നു ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിനു ഒരു പരിഹാരമെന്നനിലയ്ക്കു്, കുതിച്ചുകയറുന്ന വിലയ്ക്കു് കടിഞ്ഞാണിടുന്നതിനായി എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും ന്യായവില ഡിപ്പോകൾ തുറക്കണമെന്നു ജനങ്ങളാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടു് പട്ടണത്തിൽ ന്യായവിലക്കടപ്പു് തുറക്കുകയും വിലകുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യാൻ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വില താനേ കുറഞ്ഞുകൊള്ളുമെന്നുള്ള വിചിത്രമായ ഒരു യുക്തിശൂന്യതാശാസ്ത്രവുമായിട്ടാണു് ഗവണ്മെന്റ് നിലകൊള്ളുന്നതു്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഈ തത്വശാസ്ത്രം വിലപ്പോകാതാണെന്നു അനുഭവംകൊണ്ടു കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അടിയന്തിരമായി ഈ പ്രശ്നത്തെ നേരിടുന്നതിനു എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ന്യായവില

കുപ്പുകൾ തുറക്കുന്നതിനുപകരം കടലാസുകൊണ്ടൊരു കണ്ടെയ്നർ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു യുവനേതാവ് ഗവൺമെന്റ് ശ്രമിക്കുന്നു. പുതുതായി വിലയ്ക്കു ജനങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ കിട്ടുമാറാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള കടമ ഗവൺമെന്റിനുണ്ട്. എവിടെയിടെയെല്ലാം ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം ന്യായവിലക്കടകൾ തുറക്കാൻ ഗവൺമെന്റ് മുന്നോട്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടേയും മറ്റു അത്യാവശ്യ സാധനങ്ങളുടേയും വിലക്കയറ്റം മൂലം പുതുതായി മസ്റ്റടികൊണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റ് സിൽബന്ധികളുടേയും മറ്റും നില വളരെ പരുങ്ങലിലായിട്ടുണ്ട്. അവർ ദൈനംദിനം കടത്തിലേക്കും പട്ടിണിയിലേക്കും നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും ആശ്വാസം നൽകേണ്ടതും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വിലക്കയറ്റത്തിന്റെ പ്രശ്നം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ ഫലപ്രദമായി നേരിടുന്നതിനു ഗവൺമെന്റിനു എന്തു പരിപാടിയാണുള്ളതു്, എന്തു പരിഹാരമാണ് ഗവൺമെന്റു് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

തമിഴ്നാട്ടിൽ ചില ജില്ലകളിൽ കൊടുങ്കാറ്റും മഴയുംകൊണ്ടു് വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ടായതിനെപ്പറ്റിയും ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനു് ഗവൺമെന്റു് എടുത്ത അടിയന്തിര നടപടികളെപ്പറ്റിയും ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതെല്ലാം ശരിയാണു്. എന്നാൽ അടുത്ത കാലത്തു വടക്കെ മലബാറിൽ ഭയങ്കരമായ കൊടുങ്കാറ്റും വെള്ളപ്പൊക്കവും നിമിത്തം നിരവധി വീടുകൾ നശിക്കുകയും വമ്പിച്ച വസ്തുനഷ്ടവും വിളനഷ്ടവും നേരിടുകയും അനേകം കുടുംബങ്ങൾ വഴിയാധാരമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ ഫണ്ടിൽനിന്നും 5,000 രൂ. അയച്ചുകൊടുക്കുകയുമുണ്ടായി. തമിഴ്നാട്ടിൽ ഇങ്ങനെ ഒരാപത്തു സംഭവിച്ചപ്പോൾ അടിയന്തിരമായും അതിവ്യഗ്രതയോടുകൂടിയും ദുരിതാശ്വാസ നടപടികൾക്കു കൂടിയെത്തിയ മന്ത്രിസഭ ഗവൺമെന്റു മലബാറിനു നേരിട്ട ഈ അത്യാഹിതത്തിൽ സഹായഹസ്തവുമായി ഓടിയെത്തിയില്ലെന്നതോ പോകട്ടെ, പതിവുപോലുള്ള ആ ചിറമ്മനയവുമെങ്കിലും കാണിച്ചു് അനങ്ങാതിരിക്കുക മാത്രമാണു് ചെയ്തതെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

നിയമസമാധാനപാലനം തൃപ്തികരമാണെന്നു ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ചില അനുഭവങ്ങൾ വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ രാജ്യം അരാജകത്വത്തിലേക്കു അതിവേഗം നീങ്ങുകയല്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാലൂർ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടിയിൽപ്പെട്ട ചില ആളുകളുടെ പ്രേരണമൂലവും അവർക്കു അനുനിമിഷം ശ്രീ പി. ആർ. കുറുപ്പു മുതലായ ബഹുമാന്യ നേതാക്കന്മാരുടെ പേരിൽപോലും കള്ളക്കേസ്സുകൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കാൻ തയ്യാറായി. ഇതുപോലുള്ള അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പോലീസ് ചെയ്യുന്ന ജനദ്രോഹം അരാജകത്വത്തിലേയ്ക്കാണ് രാജ്യത്തെ തള്ളിനീക്കുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ അതു് ശരിയാണോ തെറ്റാണോ എന്നു വീക്ഷിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണു്. ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയിലെ ഉന്നതന്മാരായ പ്രവർത്തകന്മാരുടെ പേരിൽ മറ്റൊരു പാർട്ടിക്കു് അനുനിമിഷം എതിരെ പോലീസ് കള്ളക്കേസ്സുകൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ രാജ്യം അരാജകത്വത്തിലല്ലാതെ ചെന്നെത്തുകയില്ല. ഇത്തരം ഒരു സ്ഥിതി തുടർന്നുപോകാൻ ഗവൺമെന്റു് അനുവദിക്കുകയുമരുതു്.

സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വിഷമപ്രശ്നം തൊഴിലില്ലായ്മയാണു്. അതിനെ എന്തൊരു പരിഹാരമാണു് ഗവൺമെന്റു് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു്? മലബാറിൽ ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഭീകരത എത്രമാത്രമെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. ഏതാനും ചില വ്യവസായങ്ങൾ, ഒരു പേപ്പർ മില്ലു്, ഹാൻഡ്ലൂം ഫാക്ടറി എന്നിങ്ങനെ മലബാറിനു പറയിയ അപൂർവ്വം ചില വ്യവസായസ്ഥാപനങ്ങളെങ്കിലും ആരംഭിച്ചു കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു ശമനമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുണ്ടെന്നെ ഞങ്ങൾ മുറവിളി കൂട്ടി. ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും കണ്ടില്ല.

ഹരിജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെന്റു് കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുവരികയാണെന്നും രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു വളരെയധികം വീടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശമുണ്ടെന്നും ഗവർണ്ണർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യത്തിലും മലബാർ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതായിട്ടാണു് ഞങ്ങളുടെ അനുഭവം. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു 15 സെന്റ് ഭൂമി കൊടുക്കുമെന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനം ഉണ്ടായിട്ടു കാലം കുറെ

യായി. അതിനുവേണ്ടി അടിയന്തിരനടപടികളെടുക്കുമെന്നു കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റ് വിശദ്ധവേളയിലും ഗവൺമെന്റു് ഉറപ്പു നൽകുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ആ 15 സെന്റിനു പകരം 10 സെന്റു വീതം കൊടുക്കാനാണുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു് 1956 ജൂലായി 28-ാം തീയ്യതി മലബാർ കലക്ടർ പത്രപ്രതിനിധികളോടു പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ടുകൾ കണ്ടു. വളരെയധികം നിവേദനങ്ങൾക്കും പ്രക്ഷോഭണത്തിനും ശേഷമാണു് ഗവൺമെന്റു് 15 സെന്റുവീതം കൊടുക്കണമെന്ന തീരുമാനം എടുത്തിട്ടുള്ളതു്. അങ്ങനെ തീരുമാനിച്ച ആ 15 സെന്റ് പിന്നീടു് എങ്ങനെ 10 സെന്റായി ചുരുങ്ങിയെന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു വിശദീകരണം ഇനിയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു വീടുണ്ടാക്കാൻ ധനസഹായം നൽകുന്നതിനു വ്യവസ്ഥയുണ്ടെങ്കിലും മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുവാനുള്ള യോഗം ഉണ്ടാവുമോ എന്നു സംശയമാണു്. ഭൂമിയുണ്ടെങ്കിലേ വീടിനു ധനസഹായം കിട്ടൂ. ഇന്നു് ആരാന്റെ പറമ്പിലുള്ള തൊഴുത്തുപോലുള്ള കുടിലുകളുണ്ടാക്കിയാണു് ഹരിജനങ്ങൾ കുടിപാർക്കുന്നതു്. അവർക്കൊന്നും വീടുകെട്ടാനുള്ള ധനസഹായം ലഭിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് അടിയന്തിരമായി വേണ്ടതു് ഗവൺമെന്റു് വളരെക്കാലമായി വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുള്ള ആ 15 സെന്റു് ഭൂമി വീതം പതിച്ചുകൊടുക്കുകയാണു്. അതു ചെയ്യാത്തടത്തോളം കാലം വീടുണ്ടാക്കാൻ ധനസഹായത്തിനു പദ്ധതിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പ്രയോജനമില്ല. ഞാനിപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ഗവൺമെന്റു് കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും ഈ സന്ദർഭം നൽകിയതിനു അധ്യക്ഷനു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടും എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

*** SRI A. SAMBASIVAM :** *മന്ത്രത് തൂണേത് തലൈവർ അവർകளே ! മண்டலத் தலைவரின் பேருரை மீது சில சொற்கள் பேச* 12-15 p.m. *முன் வந்திருக்கிறேன். மண்டலத் தலைவர், பிரிந்த சென்னை ராஜ்யத்தில் தமிழில் ஆட்சி நடை பெறும் என்று சொல்லிய சொல், இந்த மன்றத்தில் உள்ளோருக்கு மாத்திரமல்ல, தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற மூன்று கோடி மக்களின் உளளத்தில், உவகையும், ஊக்கமும் ஊட்டும் செய்தி ஆகும். ஒரு நாட்டிலே பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதனும், தன் நாட்டில் அவன் பேசுகின்ற மொழி, அரசியல் மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவது இயற்கை. விருப்பம் மாத்திரமல்ல, அது அவனுடைய உரிமையும் கூட. அந்த விருப்பம், நிறைவேற இருக்கிறது, செயல்பட இருக்கிறது என்று எண்ணுகின்றபோது, ஒவ்வொருவரும் உண்மையிலேயே, மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். அதை அறிவித்ததற்காக மக்கள் சார்பிலும், என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பிலும், மண்டலத் தலைவர் அவர்களுக்கு, என்னுடைய மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.*

உழு தொழிலுக்கு வேண்டிய உதவிகள் நல்ல முறையில் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே கூறினார்கள். இன்றைக்கு உழவர்களுக்கு இருக்கின்ற பல தொல்லைகள் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. என்னுடைய ஆத்தூர் தாலுகாவில் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் நிலத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கரா, மூன்று ஏக்கரா என்று நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், உழவு செய்ய, ஏரு பூட, இன்னும் மற்ற காரியங்களைச் செய்து விவசாயம் செய்ய ஏழை விவசாயிகளிடம் வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் முன்பு இருந்ததுபோலவே இன்னும் தரிசாக இருக்கிறது. நிலத்தை அடமானம் செய்து கொடுத்தது மாத்திரம் போதாது. அதைப் பண்படுத்தி, பயிர் செய்வதற்கேற்ற முறையில் திருத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக 37 கோடி ரூபாய் வரையில் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புதிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குக் கென்று செலவிடப்பட இருக்கிறது என்று கவர்னருடைய உரையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே பெருமைப்படவும் மகிழ்ச்சி யடையவும்கூடிய ஒரு செய்தியாகும். ஆயினும், உழவர்களுக்கு நிலம் மாத்திரம் கொடுத்துவிட்டு, நிலத்தைப் பண்படுத்தி வசதி செய்து கொடுக்கா

விட்டால் அதனால் பிரயோஜனம் இடையாது. ஆகவே, இணறு வெட்டிக் கொள்வதற்கும், இயந்திரக் கலப்பை முதலியனவைகளைக் கொண்டு உழவு செய்துகொள்வதற்கும் உழவர்களுக்கு ஆங்காங்கே கடன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே கடன் கொடுப்பதற்காக பாங்குகளை அமைப்பதினால் அரசாங்கத்திற்கு சிறிது நஷ்டம் வந்தாலுங்கூட சோதனை செய்து பார்க்கப் போகிறோம் என்று கவர்னர் உரையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலே அதைக்கண்டு உழவர்கள் பெருமையடைகிறார்கள், உற்சாகம் அடைகிறார்கள். உழவர்களுடைய அரசாங்கம் நடைபெறுகிறது, குடிமக்களுடைய ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்று உண்மையிலேயே பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு கவர்னருடைய பேச்சு அமைந்திருக்கிறது.

உழவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டிய வசதிகளில் முதலாவது நல்ல விதைகள். அவைகளைத் தயாரிப்பதற்காக இந்த ஆண்டில் 50 பண்ணைகளை ஏற்படுத்தப் போவதாகவும், வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 400 பண்ணைகளை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் அறிவித்திருப்பது வரவேற்கக்கூடிய விஷயம். முதலாவது நல்ல விதை. அடுத்தபடியாக உரம். இதைப் பெறுவதற்கு கிராமங்களில் கடன் கொடுக்கும் சாதனங்கள். இந்த இரண்டும் உண்மையிலேயே உழவர்களுக்குப் பெருமை கொடுக்கக்கூடியதும், மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடியதுமான செய்தியாகும்.

சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது, விவசாயிகளுடைய வளர்ச்சிக்கு மற்றொரு பெரிய ஒத்தாசையாகும். சேலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பலமுறை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். அங்கு நல்ல ஜீவ நதிகளோ, வற்றாத வளமுடைய ஆறுகளோ, ஏரிகளோ இல்லை. தென் பெண்ணையாறு இருக்கிறது. அதனால் கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவின் ஒரு பகுதி செழிப்படைகிறது. மேலும் ஆத்தூர் தாலுகாவிலே ஒரு பகுதியும் வளமாக இருக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது சேலம் மாவட்டமானது தெற்கேயுள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் போன்ற வறண்ட பிரதேசமாகவே காட்சியளிக்கிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு சேலத்தின் பல பகுதிகளில் மக்கள் குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாத அளவுக்கு மிகவும் தொல்லை பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆங்காங்கே மலையடிவாரங்களில் சிறு சிறு ஓடைகளில் வரும் தண்ணீரை தேக்கி வைப்பதற்கேற்ற முறையில் நீர் நிலைகள் உண்டாக்கவும், ஏரி, குளம், குட்டைகளை ஏற்படுத்தவும் இன்னும் இதுபோன்ற சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் அந்த மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்திக்கொடுத்து அபிவிருத்தி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த சமயத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டுப் மக்களுக்கெல்லாம் உணவு கொடுக்கும்படியான உழவர்களுடைய நிலையை பெரிதும் உயர்த்தக்கூடிய அளவுக்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது. அது உண்மையிலேயே பெருமையையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கக்கூடிய ஒரு செய்தியாகும்.

நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வரி கொடுப்பதிலே விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடி முதன்மையாக இருப்பவர்கள் வியாபாரிகள். அவர்கள் நீண்ட காலமாகவே ஒருமுனை விற்பனைவரி விதிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய யோசனையை அரசாங்கம் பரீட்சித்துப் பார்க்கின்ற முறையில் இந்த முறை தங்களுடைய கவனத்தை அவர்கள்பால் திருப்பியிருக்கிறார்கள். எட்டு பொருள்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிப்பது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இது வியாபாரிகளின் உள்ளத்திலே ஒரு பெரிய ஆறுதலையும் மாறுதலையும் உண்டு பண்ணும் என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின்பேரில் இருந்த வெறுப்பை நீக்கி, அரசாங்கம் தங்களுடைய வேண்டுகோளுக்கும் செவி சாய்த்திருக்கிறது என்று உணரும்படியான நிலைமையை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது.

அதே சமயத்தில் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து ஒரு அங்கத்தினர் கூறினார். அதாவது தானியங்களுக்கு, குறிப்பாக நெல்லுக்கு ஒரு முனையில் விற்பனை வரி விதிக்க முடியுமா என்று அரசாங்கம் ஆராயவேண்டும் என்று கூறினார். நான் கூட அதைப்பற்றி சிந்தித்தேன். அம்மாதிரி செய்வது

நல்லதுதான். நெல் அறுவை இயந்திரசாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் அரிசி மூட்டைகளுக்கு ஒரு முனையில் விற்பனை வரியை விதித்துவிடுங்கள். அப்படிச் செய்தால் ஓரளவு எளிதாக இருக்கும். வரியைச் சிறிது கூட்டியும் போட்டுவிடலாம்.

இப்பொழுது தென்னாட்டிலே கடலை எண்ணெய் பிழியும் ஆலைகள் (Oil expellers) இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் எண்ணெய்ப்பின் களுக்கு எடையின் பேரில் வரி போடுகிறார்கள். அதனால் அநேக இயந்திர சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் வரி விதிப்பதாயிருந்தால் நமது அரசாங்கம் பங்கு கேட்டுக்கொண்டு வீதிவிலக்கு செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இயந்திரசாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் பொருள்களுக்கு மாத்திரம் ஒரு முனையில் விற்பனை வரி போடுவது நல்லதல்லவா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கும்படியாக இந்தச் சமயத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வியாபாரிகளிடத்திலே போய் விற்பனை வரி வசூல் செய்யும் அரசாங்க அதிகாரிகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் மரியாதைக் குறைவாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று அடிக்கடி குற்றச் சாட்டுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சேலத்தையடுத்த செவ்வாய்ப்பேட்டை சந்தை என்பது மிகவும் பிரசித்தமான சந்தையாகும். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் அதன் முக்கியத்துவம் தெரிந்திருக்கும். அங்குள்ள வியாபாரிகள் விற்பனை வரி அதிகாரிகளைக்கண்டால் திருடன் போலீஸ்காரர்களைக் கண்டு எப்படி நடுங்குகிறோமோ அப்படி நடுக்கம் அடைகிறார்கள். அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டிய வரியைக்கொடுக்க அவர்கள் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அதிகாரிகள் மரியாதையாக நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றுதான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பணம் போய்விடுகிறதே என்ற பயமில்லை, ஆனால் மரியாதையுடன் அவர்கள் நடத்தப்பட்டால் போதும் என்றுதான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது என்னுடைய உள்ளத்தை மிகவும் உறுத்தியது. ஆகவே விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் ஒரு சுற்றறிக்கை விட்டு, அவர்கள் எல்லாம் வியாபாரிகளிடத்திலே சிறிது மரியாதையாக நடந்துகொள்ளும்படிச் செய்ய முடியுமானால் அது மிகவும் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

சிறு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்காக ஆங்காங்கே நான்கு ஐந்து நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சேலத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஈரோட்டில்கூட ஒரு சிறு தொழில் பயிற்சி நிலையம் அமைத்திருக்கிறார்கள். சேலத்திலே ஒரு தொழிற் பள்ளிக்கூடம் அமைப்பதென்று வரவு செலவு திட்ட அறிக்கையிலேயே வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், அங்கு ஒரு புதிய தொழிற் கல்விச் சாலையை ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இது வரையில் எந்தவிதமான முடிவும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்த வகையிலே பார்க்கும்போது நாட்டினுடைய வளர்ச்சி என்று எடுத்துக் கொண்டால், கல்வித் துறையிலே சேலம் மாவட்டமானது மிகவும் பிற்போக்கான பகுதியாக இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் 17 சத வீதம், 18 சத வீதம் படித்தவர்கள் இருந்தால், சேலம் மாவட்டத்தில் 11 சத வீதம் தான் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த திடீர் வீழ்ச்சிக்குக் காரணத்தை கண்டுபிடித்து, சேலம் மாவட்டத்திற்கு தனிப்பட்ட சலுகை கொடுக்கவேண்டும். கல்லூரியே இல்லாத மாவட்டத்தில் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டு, நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு என்று ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்ததுபோல, உயர்தரக் கல்வி விஷயத்திலும் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா இடங்களிலும் கவனிக்கப்படவேண்டும். சேலம் மாவட்டத்தில் அநேக இடங்களில் மாணவர்கள் உயர்தரப் படிப்புக்காக பல மைல் தூரம் நடந்துசெல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஐந்து மைலுக்கு ஒரு ஹைஸ்கூல் இருந்தால்தான் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஆத்தூர் தாலுகாவில் என்னுடைய தொகுதியிலேயே குறிப்பாக இரண்டு பிர்க்காக்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளே இடையாது. மாணவர்கள் பத்து மைல் தூரம் நடந்து சென்று படிப்பதென்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. அப்படியிருப்பது ஏழைகளுக்குச் செய்யும்படியான உண்மையான சலுகையாகாது. ஆகையால், சேலம் மாவட்டத்தின் குறிப்பாகவும், இதர மாவட்டங்களில் தேவையுள்ள இடங்களிலும் உயர்நிலைப்

பள்ளிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அபிவிருத்திக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்தோ வேறு எதிலிருந்தோ பணத்தை எடுத்து கல்வி வசதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சேலத்தில் ஒரு அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. அதற்காக சேலத்து மக்களின் சார்பில் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதோடுகூட, இரும்பு உருக்கு தொழிற்சாலையையும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பது நீண்ட நாளைய கோரிக்கை. பழுப்பு நிலக்கரியைத் தோண்டி எடுக்கும் இடமாகிய நெய்வேலியில் பயிற்சி சாதனமொன்றை தொடங்கியதுபோல, இரும்பு எடுக்கும் பயிற்சி சாதனமொன்றை சேலத்தில் இப்போதே தொடங்கவேண்டும், 1957–58-ம் ஆண்டிலேயே தொடங்க வேண்டுமென்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அந்த விருப்பத்தையும் அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அளவில் நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறி, அல்லது வற்புறுத்தி சேலத்தை நல்ல வழியில் வளம் செறிந்த நகரமாக ஆக்குவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இன்னும் அரசாங்கம் மக்களுடைய வளர்ச்சியிலே அக்கறைக்கொண்டு தொல்லைப்படுகிற மக்களுக்கு ஆதரவு அளிப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே ஏழைகளுக்காக இருக்கக்கூடிய அரசாங்கம் என்று சொல்வது பொருந்தும். எதிர்ப்பக்கத்தில் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் கூட அதை மறுக்கமாட்டார்கள். புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட மதுரை, தஞ்சை, இராமனாதபுரம் மாவட்டங்களில் அவதிப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகை உதவியாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக மக்களெல்லாம் தொல்லை குறைந்து ஓரளவு இன்பமாக வாழ்கிறார்கள். அந்த வட்டாரத்திலிருந்து சட்ட சபையில் பிரதிநிதியாக வந்திருக்கிற திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும் போது அந்த வட்டாரங்களிலே திருட்டுப் பழக்கமே நின்றுவிட்டது என்றும், அந்த அளவுக்கு மக்களிடையே பணப் புழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லி பெருமைப்பட்டார்கள். மக்கள் மனம் மாறுகிற அளவுக்கு தேசீய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் எல்லாம் மக்களிடத்திலே ஒரு பெரிய நன்மையை உண்டாக்கி வருகிறது. அந்த அளவில் அரசாங்கம் ஏழைகளுக்குச் செய்கின்ற உதவியை வரவேற்கிறேன்.

12–27 p.m. ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கும் விஷயத்தைப்பற்றி முன்னால் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். நீண்ட நாளாக இந்தப் பிரச்னை அரசாங்கத்திற்கு அறைகூவலாக இருந்துவருகிறது. அது ஒரு பெரிய தீராத பிரச்னையாக இருக்கிறது. ஒரு சேரியில் நிலம் வாங்க விண்ணப்பம் செய்துகொண்டால், 3, 4 ஆண்டுகள் வரையிலும்கூட அந்தப் பிரச்னை தீருவதில்லை. சேரிக்கு நிலம் ஒதுக்கும் முறையில் இன்னும் சிறிது தீவிரமாக கவனம் செலுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற நடைமுறை போதாது என்பது தான் என்னுடைய உண்மையான எண்ணம். வளருகின்ற சமுதாயத்திலே மக்கள் குடியிருக்கும் இடம் மிகவும் வசதி உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். உணவுப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் பெரும் பாலான தொழிலாளிகள் ஹரிஜனங்கள். அவர்கள் வசிக்கின்ற இடங்கள் நல்ல வசதியுள்ளதாய் இருக்கவேண்டும். ஆதலால் இதற்காக தனிப்பட்ட முறையிலே அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தி மனைக்கட்டுகளை ஹரிஜனங்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்வதில் இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் தீவிரமான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் கவர்னர் அவர்களே ஆற்றிய உரையிலே பொதுவாக எதுவும் விடுபடாமல் எல்லாவற்றிலும் அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே இயங்க வேண்டுமென்பதைத் திருப்பியிருக்கிறது. பல அங்கத்தினர்கள் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் போதாது, அவர்கள் அதனால் தங்கள் தொழிலில் பூர்வம் குன்றியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்

மையிலே நகரத்தில் வாழ்கிறவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கின்ற சம்பளம் போதாதுதான். ஆனால் அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் நாட்டில் இருக்கும் மக்களின் பொது பொருளாதார நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது சமூகத்துக்கு சிறிது தியாகம் செய்ய அவர்கள் தயாராக இருக்கவேண்டுமென்று மக்கள் சார்பில் நான் அவர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு சிறிது போராட்டம் நடத்த வேண்டும். ஒரே ஊரிலே மத்திய அரசாங்கத்து ஊழியர்களுக்கும் மாகாண அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் ரூபாய் 5, 10 ஏற்றத்தாழ்வு இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் ரூபாய் 20, 30 ஏற்றத் தாழ்வு இருப்பதால் அது கொஞ்சம் அதிருப்தியைத்தான் விளைவிக்கிறது. மத்திய அரசாங்க ஊழியரின் சம்பளத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நமது அரசாங்க ஊழியர்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் ஓர் அளவு உதவி நிதி கொடுத்தே ஆகவேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்தவேண்டும். அதே சமயத்தில் நமது அரசாங்கத்து ஊழியர்களும் நாட்டில் மற்ற ஏழை மக்கள் நிலையோடு தங்களை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து சிறிது ஆறுதலடைந்து சமூகத்துக்கு ஓர் அளவு தியாகம் செய்ய தயாராக இருக்கவேண்டும். தியாக உணர்ச்சியுடன் வேலை செய்தால் தான் சமுதாயம் வளர்ச்சி அடையமுடியும். நாம் எல்லோரும் சமூகத்தின் ஒரு அங்கத்தினர் என்ற உணர்ச்சி உள்ளத்தில் இருக்கவேண்டும். சமூகத்துக்கு சிறிது தியாகம் செய்யவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையோடு அவர்களும் தொண்டாற்றுவதில் ஈடுபடவேண்டுமென்று அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER: Those who were not able to move their amendments this morning may now move their amendments.

SRI S. RAMALINGAM: Sir, I move the following amendment:—

"*Add* at the end the following:—

'but regret to note that no mention has been made in the Address on the following:—

(1) the proposals of the Government to enhance the salary and dearness allowance of the Non-Gazetted Officers in the State;

(2) the action to be taken to settle the border issue between the Andhra and Madras States;

(3) the action to be taken to bring down the level of prices of foodgrains in Tanjore district where the retail price of rice is annas fifteen per Madras measure;

(4) the action to be taken to solve rural unemployment;

(5) the need to start a medical college, an engineering college and an agricultural college at Tanjore;

(6) the action to be taken for setting up a steel plant in Salem where iron ore is available by using the lignite from Neiveli;

[Sri S. Ramalingam] [10th August 1956

(7) the need to bring legislative measures to fix minimum wages to agricultural labourers;

(8) the need to bring legislative measures to ensure minimum living conditions and working conditions to beedi workers and hotel workers; and

(9) the need to exempt from sales tax food materials and to levy sales tax at single point for all other commodities.''

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : I second it.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I move the following amendment :—

'' *Add* at the end the following :—

' but regret to note—

(1) that no mention is made in the Address about the steps taken to solve the Andhra-Madras border dispute; and

(2) about the failure of the Government to name Madras State as Tamil Nad.' ''

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I second it.

SRI V. BALAKRISHNAN : On a point of order, Sir. With due respect to the decision of the Hon. Speaker, I think we are creating a very bad precedent. All the amendments were moved in the morning and all the hon. Members were called upon to move their amendments. These hon. Members were not in their seats and you, Sir, declared that those amendments had not been moved. May I know how it is proper to call upon them now to move those amendments again?

MR. SPEAKER : It was represented to me by these hon. Members that on account of unforeseen circumstances, it was not possible for them to be physically present nor was it possible for them to authorise any other person to move them on their behalf. On account of the circumstances which they mentioned to me, I thought that in fairness to them, it was only fair that they should be given an opportunity to move those amendments.

SRI S. P. THANGAVELU : Sir, I move the following amendment :—

'' *Add* at the end the following :—

' but regret that mention has not been made in the Address regarding the redressal of the grievances of the N.G.Os. of this State. ' ''

SRI A. VELOO : I second it.

10th August 1956]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, I move the following amendment :—

'' *Add* at the end the following :—

' but regret to note that the Address has not mentioned anything about the failure of Prohibition and the measures to be taken either to work the Prohibition Act successfully or to repeal it, and the steps taken to eradicate corruption and inefficiency in the several departments of Government, the measures to redress the grievances of N.G.Os. and village officers and the plight of Indians in Ceylon and the attitude of our Government regarding them.' ''

SRI A. VELOO : I second the amendment.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, I have been authorised by Sri K. C. Gopalan Unni to move the amendment standing in his name. I request your permission to move it.

MR. SPEAKER : I think that cannot be done. He told me that he would be in the House at 2-30 p.m. He has not authorized you nor did he tell me that he was authorizing you. I allot ten minutes for each speaker.

* SRI T. ANANTA PAI : Mr. Speaker, Sir, so far as the Members from South Kanara and Malabar are concerned, I suppose we are now called upon to strike a balance sheet at this session because we have already been told that we may be ready to quit the State, and I must say that our association with the Members of this Assembly and also the Government, so far as my district is concerned, has been quite pleasant all these years throughout this period of history. We have received uniform courtesy and consideration and it is in the fitness of things that while we go from this State, we must have certain pangs of regret that our old association is coming to an end. But there will be so many cultural ties, so many economic ties and so many business ties that will link up this State with that of Mysore to which we are going and I am sure that the old association will ripen into something more fruitful and all the old bickerings, if they have existed, will disappear and we shall consider our relationship in a new light.

Malayalees and Kannadigas have, in no small measure, contributed in their own way to the greatness of this State. Their Civil servants and their businessmen have lived all over and have done their best and have been part and parcel of this State. But, all of a sudden, on account of decisions that are taken as a result of the Reorganization of the States, several of us find that we have become aliens overnight. There is a feeling of suspicion which is mutual. So much so, when actually the partnership is about to break up, there is so much of suspicion that even the taking away of a few elephants from one place to another is creating so much of stir and so much of unhappiness and the people get completely

upset. My appeal, of course, to the Malayalee friends is that they should not mind parting with a few elephants as a gift if they are required in Tamilnad and when we have been known to make contributions of elephants to so many foreign countries, I do hope that as we do not mind handing over a few to Tamilnad even without their being asked for. At the same time, I know the feelings behind this. It is not a few elephants that matter but it is the feeling that a partition is to take place and they are likely to lose something which they might have got otherwise or the mutual suspicion that is now encouraged at all events even from a political motive. So I appeal to the Government of Madras that while they may feel that we are entirely wrong in entertaining such feelings—I am speaking for the people of these two districts—they must be generous, a little overgenerous on their part, because after all, even in the couple of months that are ahead of us, whatever they would like to do for these districts with the best of intentions, it would be impossible for them to do. But, at the same time, there must not be a feeling that we have parted in a spirit which is not congenial to our future relationship. From that point of view, I would very much welcome the creation of a Committee consisting of Malayalee Members so far as Malabar is concerned and South Kanara Members so far as South Kanara is concerned with whom the Government could sit down and discuss the problems relating to partition that are facing both the districts and try to see that as far as possible matters are explained to them. Even if a few things are to be taken away from those districts, let it be understood why and wherefor they are taken away. I do not think we would be petty-minded and say that everything must be retained in our district. Then it will make others say that nothing should go out from other districts to ours. In that case, I can quite appreciate if the Government of Madras say that the movement of a few electrical materials from Coimbatore to South Kanara may not be palatable to those living in Coimbatore. That is a sort of feeling that has to be avoided at both ends and I do very much wish that neither the Government of Madras nor we are responsible for creating a situation where everything would come to a standstill. I should think that even now it is not too late and I would rather appeal to the Government of Madras to consider whether it would not be worth while to take steps to create a certain amount of emotional goodwill and a kind of emotional integration of these different parts, before physical integration takes place in future, because I know there are several problems that are facing us in the whole of South India and they have got to be solved by common efforts. If Neiveli is developed, all of us are happy, because apart from the feeling of the people of Tamil Nad that it is going to enrich them in several ways, it is a project in which the whole of South India, nay, the whole of India, is interested. There will be several projects in which two or three States will have to join together before they are developed. Already Tamil Nad is complaining of shortage of electricity and there is very great potential for the development of electricity in the new State of Mysore. I do not

understand why it should not be possible for us to develop electricity in one part of the country where it is more convenient to develop it and give it to other parts. Whatever might have been our present stand, these things must break down and the barriers that are standing in the way of our unity must be broken down.

Sir, we know the spectacle of cyclones and famines that have haunted this State for the last five or six years. Every year, the budgetary considerations have been upset on account of these unfortunate events, so much so it looks as if Planning must provide also for cyclones and famines so that the natural developmental activities may not be held up. But, let me also assure the hon. members that we have also been the partners in the cyclones and famines, though we have not been mainly responsible for contributing to them. Whatever misfortune that faces the State has also partly been our misfortune. From that point of view, difficulties at least have been responsible for cementing the bonds that have united us all along. As one coming from the South Kanara district, I may assure the hon. Members that if we happen to continue as membes in the Karnataka State Assembly, we will be going there as your ambassadors because, having been a part of this State, it will be quite possible for us to appreciate what your difficulties would be. 2-40 p.m

The performance of this Government in the last five years has been something for which it has got to be reasonably proud. I know that this Government has established a record for itself in the educational field during the First Five-Year Plan period. Its trained personnel has been an envy of all other States. Its performance has been exemplary and more than that, its self-reliance to raise as much resources as possible financially, to develop the State is something which other States ought to copy. No doubt taxation has been heavy and our borrowings have been no less. I am glad that the Finance Minister has come out with a loan of Rs. 12½ crores. It is a bold step which he has taken. The very fact that the Finance Minister has come into the market with an added premium over the last year's issue, makes us believe that he is having the confidence of the people in an abundant measure. If the people want development, they must be prepared for sacrifice and it is no use thinking that we can rely on deficit financing for this except at our own cost. I do hope that this loan will be over-subscribed and will redound to the credit of this great State and people will settle down seriously to building up of the State under the Second Five-Year Plan. From that point of view, I must say that we should envy Tamilnad because in the States reorganization it has the least problem of integrating the services coming from other States. I do hope that the sympathy and co-operation of the people of Tamilnad and this Government would be readily available to other State Governments. I am very happy that the Government of Madras has been just or at least trying to be just, so far as service questions are concerned. I do hope that all Malayalee and South

Kanara officers who have to stay in the State will be considered part and parcel of this Government and will be dealt with justly.

Another problem that is now facing the country, particularly this State, is the price of rice. Some time ago we thought that the price of rice had been going down so much that something must be done by the Government to push it up and that otherwise agriculturists would suffer. Now I have been hearing a cry that the price of rice is too high and when " 'fair price " is referred to, I do not know whether that is the price paid to the agriculturist or the price that is to be paid by the consumer or is it something a littel less than the prevailing market rate The whole problem is to stabilise the price of foodstuffs if we are to have a planned economy and our Second Five-Year Plan is to go through smoothly. There should not be wide fluctuations and the Government should try to see that the prices are stabilised by our open market policy, by taking over large stocks when the prices go down and by dumping stocks into the market when the prices show any inclination to rise. This can be done not merely through the fair price shops but by bulk sales also. There are chronic deficit areas like Malabar for instance and if scarcity is allowed to continue there, the price level in the neighbouring districts of South Kanara and other districts will go up because foodstuffs are exported from these districts. If, therefore, the Government take sufficient care to dump enough of rice in that district, the price level in other districts will automatically come down. The Government must also take the responsibility to a large extent for the rise in prices. Whenever Government stocks are auctioned, for I know they believe in making as much money as possible, the highest price recorded has to be considered by the market as ' fair '. It is not the scheduled banks that are responsible mainly for the rise in price. After the directive from the Reserve Bank, they have re-called their advances. But the price level has not shown any indication to come down. Just as we have fixed a uniform price in different parts of the country for cement and iron, I want rice is made available by the Government at various places at the same rate. Now, for instance when Government sell rice at Rs. 16 per maund at Kozhikode, the same rice is being sold in Mangalore for Rs. 16 plus freight and so many other charges which come to Rs. 17-2-0 per maund which is not far below the prevailing market rate. Why should not the Government see that rice is sold at Mangalore at the same rate? Then only, ' fair price ' will have some meaning. I do trust that Government will take these factors into consideration and make efforts to see that agricultuural prices are stabilised throughout the period so that avoidable suffering can be minimized.

Then, I come to another point that has been referred to in the Governor's Address. It has been proposed to extend the Madras Tenants' Protection Act . But I do not know what the Government intend to do so far as South Kanara is concerned. The South Kanara Tenants Protection Act is going to expire by March 1957. I do hope that this Act will also be extended and in this connexion I

would seriously appeal to the Government to consider the extension of the Madras Tenants' Protection Act to the South Kanara district for a period of one or two years so that when we go into the new State we may make our own adjustments. But, in the meanwhile since the Madras Tenants Protection Act confers greater rights than South Kanara Act and since the Madras Act is a later measure, I would request the Government to see that it is applied to South Kanara also so that the tenants in that district might be benefited to some extent.

Now, I have given the credit side of the picture. But still, there is the debt side. The second Plan has been perhaps left to the new State to draw up. Of course, our Collector has been making herculean efforts in drawing up the plan. I wish the Government to tell us definitely how much money would be available for the district. If they had prepared a plan at the State level, they might give permission to the District Planning Board to utilize the allocations in the best manner they could, so that the schemes which are acceptable to the people might be given priority out of the proceeds allocated to the district. I do hope that it will be made clear to the district authorities that it is the intention of the Government to do so.

Then, so far as communications are concerned, we are very sad that our major port development has not come into the picture at all. I expected the State Government would push it up and place before the Central Government completely the question of the major port, development between Cochin and Marmagoa as recommended by the West Coast Development Committee. But, is it because that we were likely to go away and that we may be expected to look after ourselves that this question was not placed before the Planning Commission? Would it have happened if it were Tuticorin? After all . . .

(At this stage, Mr. Speaker rang the bell and pointed out that the hon. Member's time was over.)

SRI T. ANANTA PAI: Well, thank you, Sir.

2-48 p.m.

SRI V. BALAKRISHNAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, ராஜ்யத் தலைவர் அவர்களுடைய உரையில் குறிக்கக்கூடியது ஒன்றுமில்லை. சரியான சரக்கு மில்லை, சத்துமில்லை. சில விஷயங்களில் ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்யக்கூடியதாக இருந்தபோதிலும்கூட, அதிகப்படியான விஷயங்களில் ஜனங்களுக்கு அதிருப்தியளிக்கக்கூடிய உரையாகத் தான் அது இருக்கிறது.

என்.ஜி.ஓக்களின் குறை நீண்டகாலமாகவே இருந்துவருகிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு கவர்னர் உரையில் ஏதாவது விமோசனம் ஏற்படும் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அனைவருக்கும் நாமம் போட்டு அவர்கள் ஏமாறும்படி அந்த உரை செய்துவிட்டது.

SRI G. GOVINDAN: On a point of order, Sir. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் "நாமம் போட்டு" என்று சொன்னார்கள். நாமம் என்ற வார்த்தை சரியானதா? அதற்கு எனக்கு அர்த்தம் தெரியவில்லை . . .

MR. SPEAKER: It is not a point of order.

SRI V. BALAKRISHNAN: என்.ஜி.ஓக்களுக்கு இரண்டு விஷயங்களில் குறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று அவர்கள் சம்பளத்தை பொறுத்தது. மற்றொன்று அவர்கள் **service conditon**-ஐ பொறுத்தது. சம்பளத்தை பொறுத்த மட்டில் சர்க்கார் சொல்லுவதை ஓரளவு ஒப்புக்கொள்ளலாம் என்றாலும், சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான செலவு ஏற்படாத வகையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி அளிக்கவேண்டும். அவர்களின் அடிப்படை சம்பளமும் சரி, பஞ்சப்படியும் சரி மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளம், பஞ்சப்படியைவிட மிகவும் குறைவாக இருப்பதை சர்க்காரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது உலகறிந்த விஷயம். சம்பளத்தையும் பஞ்சப்படியையும் "மெர்ஜ்" செய்வதில் சர்க்காருக்கு உடனடியாக எந்தவித மான செலவும் ஏற்படாது. இவர்கள் பென்ஷன் வாங்கும்போதுதான் சர்க்காருக்கு பணப் பொறுப்பு ஏற்படும். இதைப்பற்றி நேற்று கேள்வி கேட்கப்பட்டபோழுது, கனம் மந்திரி அவர்கள் இது "**interim relief**" இல்லை என்று சொன்னார்கள். அது "**interim relief**-ஆக" இருந்தாலும் சரி, "**long term relief**-ஆக" இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் என். ஜி. ஓக்களின் குறைகளை ஓரளவு ஒப்புக்கொண்டு நிவாரணம் அளித்ததற்கு அது ஒரு அத்தாட்சியாக இருக்கும். அதையும் சர்க்கார் நழுவவிட்டுவிட்டார்கள்.

என்.ஜி.ஓக்கள் சில வருடங்களாக வாழ்க்கைச் செலவு அதிகமாக இருப்பதால், பல இடங்களில் கடன் வாங்கி அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டி ருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் கடனை தீர்த்தாகவேண்டும். அதனால் தான் இந்தக் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், அவர்களுக்கு சர்க்கார் ஒரு வருஷ சம்பளத்தை வட்டியில்லாமல் நீண்ட காலக் கடனுகக் கொடுத்து உதவினால், உடனடியாக அவர்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் 1,000, 2,000 ரூபாய் மொத்தப் பணமாகக் கிடைக்கும். அதைக்கொண்டு அவர்கள் கடனை அடைத்து தங்கள் தொல்லையை ஒரு வாறு போக்கிக்கொள்ளுவார்கள். இம்மாதிரி கடன் கொடுப்பதற்கு சர்க் காரிடம் பணம் இல்லாவிட்டாலும்கூட, இதற்கென்று மக்களிடம் ஒரு **open** கடன் வாங்கி அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு என்.ஜி.ஓக்களுக்கு நீண்டகால தவணையில் கடன் கொடுக்கலாம். சர்க்கார் கடனுக்கு கலெக்டர், டெப்யூடி கலெக்டர் போன்ற உயர்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் சிபார்சினாலும் செல்வாக்கினாலும் பணம் வந்து குவிந்துவிடவில்லை. தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற நடுத்தர என்.ஜி.ஓக்களின் செல் வாக்கினால்தான் சர்க்கார் கடனுக்கு பணம் கிடைக்கிறது. என்.ஜி. ஓக்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி னால், சர்க்கார் சிப்பந்திகளே இதற்கு சர்க்காருக்குத் தேவையானபணத்தை தயார் செய்து கொடுப்பார்கள். இந்த வேலையில் அவர்களும் முழு மனதுடன் ஈடுபடுவார்கள். சர்க்கார் உடனடியாக கையைவிட்டு பணம் செலவழித்து அவர்களின் ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்ற கொள்கையை நான் ஆதரித்துப் பேசவில்லை. ஆனால், ஊழியர்களின் சிரமத்தை உணர்ந்து சர்க்காருக்கு பணப்பொறுப்பு இல்லாமல் மேற் சொன்னபடி நிவாரணம் அளித்தால், ஓரளவு மன்ச்சாந்தியும் ஆறுதலும் அவர்களுக்கு ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, **service condition**-ஐப்பற்றிப் பேசுகிறேன். **Man does not live by bread alone.** சர்க்காருக்குச் செலவில்லாமல் அவர்களுடைய ஊழியர்களின் **service condition**-ஐ என் உயர்த்தி அவர் களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். '**Personal file**' என்ற மூட்டைப்பூச்சி எவ்வளவோ வருஷங்களாக இருந்து வருகிறது. முன்காலத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களுடைய சிப்பந்தி களின் மனப்பான்மை எப்படியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் குறிப்பு எழுதிவைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குப் உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கும் சமயத்தில் அதை உபயோகித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். வரவர இந்தக் கருத்து மாறி சிப்பந்திகள் எவ்வளவு திறமையாக வேலை செய்தாலும் சொந்த விருப்பு வெறுப்பு மனப்பான்மையுடன்தான் அதிகாரிகள் ரகசியக் குறிப்பு எழுதுகிறார்கள். அதை அறிந்து அவர்களுக்கு **supply and service** சரியாக செய்து திருப்தி செய்யாவிட்டால்,

என்.ஜி.ஓ.க்கள் எவ்வளவு திறமையாக வேலை செய்தாலும்கூட, அதி காரிகள் **Doomsday book**-ல் கோளாராக எழுதிவைத்துவிடுகிறார்கள். அப்படி "**adverse remarks**" எழுதப்பட்டிருந்தால் அதை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு விதியில் இடமிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. '**The adverse remarks have got to be communicated to the N.G.Os. and their replies have got to be filed.**' ஆனால் நாளது தேதி வரையில் இம்மாதிரி கிரியாம் சத்தில் நடப்பதுகிடையாது. முன்பு இதைப்பற்றி கேள்வி கேட்கப்பட்டபொழுது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் **adverse remarks** என்.ஜி.ஓக்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்களுடைய பதில்கள் **file**-ல் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி கிடையவே கிடையாது. இது விஷயத்தில் அதிகாரிகளுக்கு நாக்கிது அனுப்பப்படுமென்றும், **adverse remarks** சம்பந்தப்பட்ட நபர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுமென்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கு அனு கூலமாகவிருக்கும் இந்த முறையை ஜில்லா அதிகாரிகளும் மற்ற அதி காரிகளும் கைக்கொள்ளுவதில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு மனம் நொந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகின்ற காலத்தில் ஒருவிதமான ஜாபிதா தயாரிக்கப்படுகிறது.

அந்த ஜாபிதாவில் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது. நாணயமாகவும், உண்மையாகவும், திற மையாகவும், தேசபக்தியோடும் சேவை செய்த என்.ஜி.ஓவுக்கு அந்த ஜாபிதாவில் உயர்வு கிடைப்பதில்லை. அதற்கு காரணம் என்ன என்று மேலதிகாரிகளைக் கேட்டால், "இவருடைய பெர்ஸனல் பைலில் இவரைப்பற்றி நன்றாக எழுதப்படவில்லை. இவர் சரியாக வேலை செய்வதில்லை என்று ஜில்லா அதிகாரிகளும் தாலூகா அதிகாரிகளும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இவருக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்க முடியவில்லை. நாங்கள் என்ன செய்வது?" என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த மேலதிகாரிகள் அந்த என்.ஜி.ஓ.வினுடைய பெர்ஸனல் பைலை வரவழைத்துப் பார்ப்பதேயில்லை. அவர் உண்மையில் தவறு செய்திருக் கிறாரா, அவர் **adverse remarks** வாங்கியிருக்கிறாரா என்றுகூட பெரிய அதிகாரிகள் பார்ப்பதில்லை. கீழேயிருந்து அனுப்பப்படும் ஜாபிதாவில் கையெழுத்திட்டுவிடுகிறார்கள். **2-56 p.m.**

மேலும் ஜில்லாக்களிலுள்ள பல குமாஸ்தாக்களுக்கு போதுமான பேப்பர்கூட கொடுப்பதில்லை. அனேக இடங்களில் சர்க்கார் உத்தியோ கஸ்தர்கள் ஆபீஸ் வேலைக்காக கையிலிருந்து பணத்தைப்போட்டு விலை கொடுத்துக் காகிதம் வாங்குகிறார்கள். சென்னை சர்க்கார் காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் பெரிய பெரிய அதிகாரிகள் அனுவசியமாகப் படங்கள் வரைவதற்கு காகிதங்களை எடுத்துச்செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஜில்லாக்களிலும், தாலூகாக்களிலும் உள்ள உத்தியோகஸ்தர் களுக்கு ஜனங்களுடைய வேலையைச் செய்வதற்கும் சர்க்கார் வேலையை செய் வதற்கும் போதுமான அளவு காகிதங்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதைப் பற்றி நான் சபையில் கேள்வி கேட்டபோது கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் காகிதங்கள் போதுமான அளவு கொடுக்கப்படுகிறதென்று பதில் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன பதில் முற்றிலும் உண்மைக்கு விரோதமான தகவல் என்று நான் கூறத்தயாராயிருக்கிறேன். கீழேயுள்ளவர்கள் எழுதி வைத்த பதிலை கனம் மந்திரி அவர்கள் இங்கே வந்து வாசித்துவிட்டார்கள். ஆகவே, போதுமான அளவு காகிதங்கள் கொடுக்கப்படாத இடங்களைப் பார்த்து அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் போதுமான அளவு காகிதங் களைக் கொடுக்கவேண்டும்.

மேலும், என்.ஜி.ஓக்களைப் புளி மூட்டைகளைப்போல் இங்கிருந்து அங்கேயும் அங்கிருந்து இங்கேயுமாக மாற்றுகிறார்கள். இதனால் அவர் களுக்கு அதிகமான செலவும் பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. சொந்த வீடு உடைய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் என் அந்த அந்தத் தாலூகாக் களிலேயோ, அந்த அந்த ஜில்லாக்களிலேயோ இருக்கக்கூடாது? நாணய மாகவும், உண்மையாகவும், திறமையாகவும் வேலை பார்த்து வரும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை வேறு ஊருக்கு மாற்றுவது தவறு.

தனக்கு பிடிக்காத ஒரு குமாஸ்தாவை ஒரு தாசில்தார் வேறு ஊருக்கு மாற்ற முயற்சிக்கிறார்; தனக்குப் பிடிக்காத ஒரு ஸப்-கலெக்டர் வேறு ஊருக்கு மாற்றுகிறார்; தனக்கு பிடிக்காத ஒரு ஸப்-கலெக்டரை ஒரு கலெக்டர் மாற்றி விடுகிறார். தனக்குப் பிடிக்காத ஒரு சிரஸ்தாதாரை ஒரு கலெக்டர் வேறு ஊருக்கு மாற்றிவிடுகிறார். ஒரு சிரெஸ்தாதார் அவர் வேலை பார்க்கும் ஊரில் சொந்த வீட்டில் இருந்துவருவார். அந்த சிரெஸ்தாதாரை அந்த ஜில்லா கலெக்டருக்கு பிடிக்காவிட்டால் உடனே அவரை வேரு ஊருக்கு மாற்றிவிடுகிறார். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் அதுவரை வீட்டுவாடகை கொடுக்கும் செலவு இல்லாமல் சொந்த வீட்டிலேயே இருந்துவந்த உத்தியோகஸ்தர் வேறு ஊருக்குச் சென்றதும் வீட்டுவாடகை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது; அவருக்குச் செலவு அதிகமாகிறது; அவர் கஷ்டப்படுகிறார். ஆகவே அனுவசிய மாக என்.ஜி.ஒக்களை வேறு ஊர்களுக்கு மாற்றக்கூடாது என்று உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் "இந்தியா ஒரே நாடு. இதில் தென்னாடு வட நாடு என்று பேசக்கூடாது" என்கிறார்கள். நானும் அவர் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் தென்னாடு வட நாடு என்று பேசக்கூடாது என்று சொல்வது தவறு என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ராணுவத்தில் சேர்ந்த தென்னாட்டு மக்களுக்கு ராணுவத்தில் என்ன பங்கு அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் கேட்கிறேன். இப்போது ராணுவம் பூராவும் வட நாட்டார் கையில் இருக்கிறது. இங்கிருந்து போகிறவர்கள் மூட்டை தூக்குவதற்கும், பூட்ஸ் தூக்குவதற்கும் அமர்த்தப்படுகிறார்களே தவிர பெரிய வேலைகளுக்கு அமர்த்தப்படுவதில்லை. நான் சென்ற ஆண்டு ஸ்ரீநகர், ஜல்லந்தர், ஜம்மு முதலிய இடங்களுக்கு சென்றிருந்தேன். அங்கெல்லாம் நான் யார் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் ஒரு சாதாரண மனிதனைப்போல சென்று தென்னாட்டிலிருந்து சென்று ராணுவத்தில் வேலை பார்ப்பவர்களைப்பார்த்து விசாரித்தேன். அவர்கள் எல்லோரும் "நாங்கள் ராணுவத்தில் சேர்ந்தபோது ஒரு அபிமானத்தின்பேரில் சேரவில்லை. தேசத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற ஆசையினாலும் இல்லை. ஏதோ சாப்பாடு போட்டு ரூ. 100, ரூ. 200 சம்பளம் கொடுக்கிறார்களே என்பதனால் வந்தோம். வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகத்தான் ராணுவத்தில் சேர்ந்தோம், ஆசையினாலோ, அன்பினாலோ, அபிமானத்தினாலோ சேரவில்லை." என்று சொன்னார்கள். இப்படி ராணுவத்தில் அன்பும், அபிமானமும், ஆசையும் இல்லாத சிப்பந்திகளை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு தூரம் இந்த ராணுவம் நிலைத்திருக்கும்? இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அங்கேயுள்ள தளபதிகள், சேனாதிபதிகள் போன்ற பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களெல்லாம் வட நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். தென்னாட்டிலிருந்து சென்றவர்கள் எவ்வளவு திறமையுள்ளவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுவதில்லை. ராணுவத்தில் வட நாட்டினர், தென்னாட்டினர் என்ற வேற்றுமை பாராட்டப்படுகிறது. இதனால் தென்னாட்டிலிருந்து சென்று ராணுவத்தில் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு தங்கள் வேலையில் அன்போ, அபிமானமோ இல்லை.

இந்தியாவில் முதல் முதலாக ராணுவம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது சென்னையில்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இப்போது சென்னை என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது? வடக்கேயிருந்து நமது ஜனாதிபதி சென்னைக்கு வருகிறார் என்றால், ராணுவப் படையை அலங்கரித்து அவருக்கு மரியாதை செய்வதற்கு இரண்டு லட்சம் வடநாட்டினர் அங்கேயிருந்து இங்கே வர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்டு நான் வெட்கப்படுகிறேன், வருத்தப்படுகிறேன். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி தென்னாட்டினருக்கு ராணுவத்தில் நியாயமான பங்கைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏன் கேட்கக்கூடாது? பஞ்சாப் ராஜ்யத்தில், ஒரு குடும்பத்தில் நான்கு பேர்கள் இருந்தால் அவர்களில் மூன்று பேர்கள் ராணுவத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த மூன்று பேர்களும் ரூ. 500, ரூ. 600 சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தில்

எப்படி இருக்கிறது? நமது ராஜ்ஜியத்தில் லட்சக்கணக்கான பேர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தினருக்கும் ராணுவத்தில் நியாயமான பங்கு கொடுக்கப்பட்டால், நிச்சயமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் தீருவதற்கும் அது ஒரு வழியாக இருக்கும். நமது நாடு ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டுமென்றால் நமது ராஜ்ஜியத்தினருக்கும் ராணுவத்தில் உரிய பங்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:** கனம சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பாராட்டும் முறையில் நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன. பல துறைகளிலும் நம்முடைய சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப்பற்றியும், வேறு முற்போக்கான துறைகளில் நிறைவேற்றியிருக்கும் திட்டங்களைப்பற்றியும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் பாராட்டுதலுக்கு உரியவையே. ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மாத்திரம் சொல்லிவிட்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், ஆதாரக் கல்வி விஷயமாக சில மாறுதல்கள் செய்வதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது முக்கியமாக ஆதாரக் கல்வியை தேச மெங்கும் பரப்புவதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்துள்ளது என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், ஆதாரக் கல்வியின் ஸ்வரூபம் என்ன, இப்போது அனுஷ்டித்துவரும் கல்வி முறைக்கும் ஆதாரக் கல்வி முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்பதே கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆதாரக் கல்வியைப்பற்றி தேசமெங்கும், குறிப்பாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில், விரிவான பிரசாரம் நடக்கவேண்டியது அவசியம். அப்படிப்பட்ட பிரசாரம் அதிகச் செலவில்லாமல் நடக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது வினோபாஜி அவர்கள் பாத யாத்திரையாக நமது ராஜ்ஜியத்தில் சஞ்சாரம் செய்துகொண்டுவருகிறார். அவர்கள் பூதானத்திற்காகப் பிரசாரம் செய்துகொண்டு வரும்போது, ஆதாரக் கல்வியை ஆதரித்தும் பல சொற்பொழிவுகள் ஆற்றி வருகிறார்கள், உபதேச சொற்களும் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தை நமது சர்க்கார் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஆதாரக் கல்வியின் ஸ்வரூபம் என்ன, இப்போது அனுஷ்டித்துவரும் கல்வி முறைக்கும் ஆதாரக் கல்வி முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்பதை ஜனங்கள் சுலபமாக புரிந்துகொள்ளும்படி செய்யலாம் அதாவது, வினோபாஜி அவர்களிடம் "நீங்கள் எங்கெங்கு ஆதாரக் கல்வியைப்பற்றி விரிவாகப் பிரசாரம் செய்யப் போகிறீர்கள்" என்று கேட்டுக் கொண்டு, அவர்கள் அந்த இடங்களில் பிரசாரம் செய்வதற்கு முன்பு நமது ஆதாரக் கல்வியில் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் அந்த இடங்களில் ஆதாரக் கல்வி வகுப்புகள் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்கு ஆதாரக் பல்வியில் பயிற்சிபெற்ற தகுந்த ஆசிரியர்களை ஒரு கோஷ்டியாகப் பொறுக்கியெடுத்து அனுப்பவேண்டும். ஆதாரக் கல்வியில் பயிற்சிபெற்ற இந்த ஆசிரியர்கள், வினோபாஜி அவர்கள் பாத யாத்திரையாக வரப்போகும் மார்க்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு வினோபாஜி அவர்கள் வருவதற்கு முன்பாகவே சென்று, அங்கே தங்கி, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு ஆசிரியர் 15 அல்லது 20 நாட்களுக்காவது ஆதாரக் கல்வி வகுப்புகள் நடத்தவேண்டும். அங்கு இந்த ஆசிரியர்கள் ஆதாரக் கல்வியை போதித்து, ஆதாரக் கல்வியின் விசேஷம் என்ன, அதன் ஸ்வரூபம் என்ன என்பதை சுற்று வட்டார கிராமவாசிகளுக்குத் தெரியும்படிச் செய்யவேண்டும்.

2-06 p.m.

ஏழு பேர்கள், ஏழு கிராமங்களில் இந்த மாதிரியாக ஆதாரக் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கும்படியாக செய்யவேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு ஆசிரியர் 15 நாள் அல்லது 20 நாள் கற்றுக்கொடுத்த பிற்பாடு அவர்கள் சஞ்சாரமாக வேறு கிராமத்திற்கு போவது என்ற முறையை அனுஷ்டித்து வரவேண்டும். இந்த முறையில் நடத்திய பிற்பாடு, வினோபாஜி வந்து ஆதாரக் கல்வியின் பெருமையை பற்றிச் சொல்லும் போது ஜனங்களின் மனதில் பதியும். ஜனங்களுக்கும் ஆதாரக் கல்வி

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [10th August 1956

மேல் பிடித்தம் ஏற்படும். இதுதான் அதிகச் செலவில்லாமல் ஆதாரக் கல்வி பற்றி நாம் பிரசாரம் செய்வதற்கு சுலபமான வழி. இதை உடனடியாக அனுஷ்டிக்க வேண்டும். காலதாமதம் செய்வதற்கில்லை. வினோபாஜீ அவர்கள் மூன்று, நான்கு மாதங்கள்தான் நமது ராஜ்யத்தில் பாதயாத்திரை செய்வார்கள். அந்த காலத்திற்குள் இந்த ஏற்பாட்டை துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் சுறுசுறுப்பாக கவனம் செலுத்தி, நான் கூறிய முறையை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசையும், கோரிக்கையுமாகும்.

இந்த மாதிரியாக ஆசிரியர்கள் நியமித்து ஆங்காங்கு ஆதாரக்கல்வி வகுப்புகளை சில நாட்கள் நடத்தி, அதன் பிறகு வினோபாஜீ அவர்களும் அந்தந்த கிராமங்களுக்கு வந்து ஆதாரக் கல்வியைப்பற்றி விவாக உரை நிகழ்த்தும் போது, எங்கெங்கு ஆதாரக் கல்விக்கு அனுகூலமான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறதோ, அங்கங்கே ஆதாரப்பள்ளிகள் நிறுவ சர்க்கார் பின்னால் ஏற்பாடு செய்யலாம். எங்கெங்கு அனுகூலமான சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவாவது இந்த மஹாத்மாவின் யாத்திரையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுவது நல்லதாகும். வினோபாஜீ அவர்கள் யாத்திரையில் ஜனங்களிடம் கேட்டு பூதானம் பெறும் சமயம், ஆதாரக் கல்வி பள்ளிகளுக்காக, அதாவது விவசாயத்தை சாதனமாக வைத்து ஆதாரக் கல்வி போதிக்க, விவசாய நிலங்களை ஆதாரக்கல்விக்கு என்று குறிப்பிட்டு, சில நபர்களிடமிருந்து பூமி தானம் பெறவேண்டுமென்பதாக அவரிடம் கேட்டுக்கொண்டு, வினோபாஜீயும் அதற்கு இணங்கும் பட்சத்தில், ஆதாரக்கல்விக்கு என்று குறிப்பிட்டு, பூமிதானம் ஆங்காங்கே ஆதாரப் பள்ளிக்கு சகாயமாக பெறலாம். அப்படி பூமிதானம் வாங்கும்போது, எவரெவர் மனமுவந்து ஐந்து எக்கராவாவது அல்லது அதற்கு அதிகமாகவாவது கொடுக்கிறார்களோ, அவர்கள் பெயரால் ஆங்காங்கே நிறுவப்படும் ஆதாரப் பள்ளிகள் நடத்தப்படும் என்று சொன்னால், ஜனங்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும். இதன் பலனை, ஆதாரப்பள்ளிகளுக்கென்று குறிப்பிட்டு பூமி தானம் செய்ய முன்வருவார்கள். உடனடியாக பலன் தெரியக்கூடிய வகையில், ஆதாரக் கல்விக்காக பூமிதானம் செய்யுங்கள் என்று ஜனங்களிடம் வினோபாஜீ கேட்டுக்கொண்டால், பல விடங்களில் பூமி தானம் கிடைக்கும். இவற்றை வைத்துக்கொண்டு நாம் சுலபமாக ஆதாரப் பள்ளிகளை திறந்து விடலாம். இதை மனதில் கொண்டு, சர்க்கார் சுறுசுறுப்பாக காரியத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

3-10 p.m. * SRI S. DAIVASIGAMONEY: Mr. Speaker, Sir, I am constrained to mention that the Governor's Address under discussion is rather different from the Governor's Addresses in the previous years. I find that it is insipid, it is something like a swan song. It is not very enlivening and it does not inspire us with hope for the future. Anyhow I would like to make a few observations with a view to make the Ministers listen to the grievances of the public and redress them.

In the first place I wish to congratulate the Government on their decision to introduce Tamil as the State language. The people of Madras State would have been more pleased if the Governor had said that it was the intention of the Government to name the State of Madras as Tamilnad in the near future. I hope our Government will bear this in mind and, when the proper time comes, change the name of our State into Tamilnad.

With the limited time at my disposal, I would like to mention a few things which, I think, are important. Firstly I would like to speak about the housing schemes on which our Government have launched. It is mentioned in the Governor's Address that

10th August 1956] [Sri S. Daivasigamoney]

about 5,000 houses have been ordered to be constructed for housing the poor people who have been affected by floods. No doubt it is a very good thing. But when we consider it from the point of view of the benefit conferred on the public of the State in general, we will find that it is something like a drop in the ocean. This scheme is not going to benefit the general public as a whole. The aim and policy of the Government should be not merely to provide housing accommodation and better living standard to people in certain localities but to raise the living standard of the people in general gradually. In other words, their policies must be such that the public in general will get benefit out of them. In every taluk there are more than 200 to 300 villages and the condition in the villages is awful. We find that the people there are ill-clad, are living in insanitary conditions, are not having enough to eat and have not got proper roads. What is it that we are trying to do for improving the condition of the villagers? Taking one village here and providing it with some facility and taking up another village there and bringing it under one or the other of the Development schemes will not do. As I said, the policy must be to raise the living standard of all the villagers at the same time. We find that the condition of the poor persons in the villages is the same as it was several years ago, as it was during the regime of the Britishers. After Independence, we have not done anything to raise their living standard. They have not got even the opportunity for earning sufficient money for maintaining their families. It may be said that, under the Local Development Works and National Extension Schemes, we have provided certain villages with wells and other amenities. What I would submit is that it is not sufficient at all. In urban areas no doubt some industries have been started and scope for some more employment has been afforded. But has it solved the problem of unemployment and the beggar problem? What conspicuously strikes the eye of a foreigner who visits the City of Madras is the number of urchins that go to him begging for a few pies. He sees also a number of persons squatting on the pavements and roads in the City. What is it that our Government have done to remedy these defects in the very heart of the City? Nearly five years have elapsed since we took our seats in this House. The Government may say that there are homes for housing the beggars in Avadi, Krishnampet and other places, and that there are poor homes. But has it eradicated the beggar problem and the unseemly sight of homeless persons squatting on the pavements and roads? Proper steps have not been taken in, and proper attention has not been devoted to this matter. I submit that this matter must be viewed in a different manner and proper steps must be taken for remedying the defects.

With regard to betterment of the condition of Harijans and Backward Classes, only step-motherly treatment has been meted out by this Government. No doubt some provision has been made for giving more amenities to them. But when we look at the condition of the Harijans and Backward Classes most of whom

[Sri S. Daivasigamoney] [10th August 1956

dwell in rural areas, we find that they have not been appreciably benefited at all during the last five years and more. They are living in the same condition as before. I would submit that more effective steps should be taken for raising their standard of living almost to the level of the standard of living obtaining in urban areas.

People in rural areas have very many grievances. They believe they could get their grievances redressed by inviting the Ministers and narrating to them their grievances. You may be aware that almost every week or every month, some Minister or other visits even the remotest village. The Ministers are garlanded and addresses are presented to them. Invariably in all the addresses, their grievances are mentioned. The Ministers promise to look into those grievances and redress them. But soon after they return to Fort St. George, they get appeals from other persons for redressing their grievances, fresh files grow up, so much so that the grievances that they heard from the villagers are forgotten and they are not at all redressed. The grievances of the villagers must be looked into and proper steps should be taken to redress them immediately.

(Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar in the Chair.)

3-12 p.m.

*SRI N. MAHALINGAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக, நமது மாகாணத்தில், கிராமப் புறங்களையும், பஞ்சாயத்து பிரதேசங்களையும் சிறந்த முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக சர்க்கார் கொண்டுவந்த ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் வேலைகள் வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, கோவை ஜில்லாவில் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக நிறைவேறியுள்ள வேலைகள் எவ்வளவென்று சொல்லி முடியாது. கிராமங்களில் உள்ள மக்கள், சுதந்திரம் வந்ததன் அடையாளம் என்னவென்பதை இப்போதுதான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய தாலூக்காவில் மட்டும் சென்ற வருடம் சுமார் ஏழு லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் சர்க்காரிடமிருந்து மான்யம் பெற்றிருக்கிறோம். அதற்கு சமமான அளவு, கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் தாங்களும் செலவு செய்து, பல ரஸ்தாக்கள், பள்ளிகள், ஆஸ்பத்திரிகள் போன்றவற்றை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவை ஜில்லாவிற்கு மட்டும் சென்ற வருடம் 45 லட்ச ரூபாய் சர்க்காருடைய மான்யமாக கிடைத்திருக்கிறது. இதுவரையில் பொதுஜனங்கள் எந்தெந்த இடங்களில் இந்த வேலைகள் செய்வதற்கு இறங்கி முன் வந்திருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களில்தான் அபிவிருத்தி திட்டங்களின் கீழ் வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில், 8 லட்ச ரூபாய் மான்யம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததில், மூன்று லட்ச ரூபாய் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது என்று பிப்ரவரி மாதத்தில் நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இதே போன்று, பல ஜில்லாக்களில் மான்யமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பணம் செலவு செய்யப்படாமல் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டதன் பயனை கோவை ஜில்லாவிற்கு அதிகமாக மான்யம் கிடைத்து, செலவு செய்ய முடிந்தது. ஊட்டியில் கமிட்டி மீட்டிங் நடந்தபோது கோவை ஜில்லாவிற்கு அதிகமாக மான்யம் கொடுக்கப்பட்டது என்று சிலர் குறை கூறினார்கள். ஆனால் உண்மையில் என்ன நடந்தது என்றால், மற்ற ஜில்லாக்களில் உள்ள அங்கத்தினர்கள், தங்கள் ஜில்லாக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மான்யத் தொகையை பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாமல், திருப்பிக் கொடுத்தமையால், எங்கள் ஜில்லாவிற்கு அதிகத் தொகை கிடைத்து நாங்கள் பயன் படுத்திக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10th August 1956] [Sri N. Mahalingam]

இந்த வருடம் நமது மாகாணத்திற்கு ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகளுக்கு சுமார் 150 லட்ச ரூபாய் சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற வருடம் ஆரம்பித்த வேலைகளை முடிக்கவே சுமார் 120 லட்ச ரூபாய் செலவாகிவிடும். ஆகவே புதிதாக வேலைகள் ஆரம்பிக்க 30 லட்ச ரூபாய் தான் பாக்கி நிற்கும். இந்த வருடம் புதிதாக நிறைய வேலைகளை செய்ய வேண்டுமென்று மக்கள் உற்சாகத்துடனிருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலூக் காவில் மட்டும், இதுவரை 300 விண்ணப்பங்கள் தாலூக்கா ஆபீஸில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோவை ஜில்லாவில் உள்ள பல்வேறு தாலூக் காக்களில் இது போன்று ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக் கின்றன. எனவே, சர்க்கார் இந்த திட்ட வேலைகளுக்கு மேலும் அதிக பணம் ஒதுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். சென்ற இரண்டு ஆண்டுக ளாக மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உற்சாகம், இந்த வருடம் சர்க்கார் மேலும் புதிதாக பணம் ஒதுக்காத காரணத்தால் சிர்குலேந்து விடும்படியாக சர்க்கார் விட்டுவிடக்கூடாது. ஆகவே, அவசியம் அதிகமான பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் சம்பந்தமாக, மத்திய சர்க்கார் **Assessment Committee** என்ற ஒன்றை அனுப்பித்தார்கள். இந்தக் கமிட்டி, தன்னுடைய வேலையை சரியானபடி செய்யவில்லை என்பதை இந்த சந்தர் பத்தில் நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் மத்திய சர்கா ருக்கு சமர்ப்பித்த ரிப்போர்ட்டில், இந்த மாகாணத்தில் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டவேலைகள் அதிகமாக சர்க்கார் கொடுத்த பணத்தைக் கொண்டே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பொது மக்கள் அதிக பணம் போடவில்லை, ஒத்துழைப்பு செய்யவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரி யானபடி சென்னை மாகாணத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து நடந்துள்ள வேலைகளை கவனிக்கவில்லை என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிறார்கள். இல்லை யென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் மக்கள் பிரதிநிதிகள் யாருக்கும் அவர்கள் வருகிறார் களென்ற தகவலேயில்லை. இந்தமாதிரியாக ஒரு அறிக்கையை அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பது பின்னால் தான் தெரிய வந்தது. ஆகவே, அவர்கள் எங்கு வந்தார்கள், எந்தெந்த இடங்களை பார்த்தார்கள், என்ன ஆதாரங்களைக் கொண்டு மக்களுடைய ஒத்தாசை திட்டத்திற்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள் என்பது எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. எனவேதான், இந்தக் கமிட்டி தன்னுடைய வேலையை சரியானபடி செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கமிட்டி செய் துள்ள ரிப்போர்ட்டின் காரணமாக நமக்கு மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து வரவேண்டிய பணம், வராமல் போக விட்டுவிடக்கூடாது. விஷயங்களை எடுத்துக்காட்டி, மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து நமக்கு கிடைக்க வேண்டிய பணத்தை வாங்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவை ஜில்லாவில் இவ்வளவு சிறப்பாக ஸ்தல அபி விருத்தி வேலைகளை நடத்துவதற்கு கோவை ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய கலெக்டர் மற்றும் ரெவின்யூ அதிகாரிகள், **Highways Department Engineer** ஆகியவர்கள் உற்சாகம் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய் திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கு சொல்லி அவர்கள் செய்த சேவையை பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

3-26 p.m.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில் புதிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அமைப்பு விஷயம் குறித்து ஒருவித தகவலும் இல்லை. எதோ ஒன்றி ரண்டு சிறிய வேலைகளைக் குறித்து சொல்லி யிருக்கிறார்களே தவிர, பெரும் வேலைகளைப் பற்றி ஒன்றையும் காணோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் குறித்து வெள்ளை யறிக்கை சமர்பிக்கப்பட்டபோது பரம்பிகுளம் திட்டத் திற்கு, அதாவது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி, வீணாக அரபிக்கடலில் வடியக்கூடிய தண்ணீரை, இந்தப் பக்கம் திருப்பும் திட்டத் திற்கு, ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி யிருந்தார்கள். கென்ற ஒரு வருஷகால மாக பொள்ளாச்சி தாலூக்காவில், **Special Engineer** போட்டு, இந்த பரம்பி குளம் அணைத்திட்டம் வழியாக இருக்கின்ற பொள்ளாச்சியில், திருவாங்கூர் கொச்சி அண்டை ராஜ்ய என்ஜினீயர் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து பேசி

சர்க்காருக்கு அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டை அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். இப்போது கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உற்பத்தியாகி வரக்கூடிய கல்லாறு, சோலையாறு, பரம்பிகுளம், திருவாங்கூர் கொச்சி வழியாக அரபி கடலுக்குப் போகக்கூடிய, தண்ணீரை மட்டும் கணக்கிட்டால் சுமார் 30,000 million cubic feet-க்கு அதிகமாய் இருக்கிறது. இந்த 30,000 million cubic feet நீர் மூன்று லட்சம் ஏக்கராவிற்கு, பொள்ளாச்சி, உடுமல்பேட்டை பல்லடம், தாராபுரம் தாலூக்காக்களில் தண்ணீர் பாயும். அது சம்பந்தமாக கணக்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, திருவாங்கூர்-கொச்சிச் சர்க்காருடைய பிரதேசத்தில் இருந்து நாம் தண்ணீர் எடுப்பது என்ற பிரச்சினை இப்போது இல்லை. சில அணைக்கட்டுகள் அவர்களுடைய பிரதேசத்தில் கட்டி, நம்முடைய இந்த ராஜ்ஜியத்தில், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் உற்பத்தியாகக்கூடிய தண்ணீரை எல்லாம், நம்முடைய தேசத்துக்கே திருப்பவேண்டும் என்பதுதான் இப்போதுள்ள பிரச்சினை. நம்முடைய அரசியல் சட்டபடி, 162-வது section 3-வது பிரிவுப்படி, இரண்டு ராஜ்யங்கள் மத்தியில் போகக்கூடிய நதிகள் சம்பந்தமான, பிரச்சினைகளில், மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டு, தனிப்பட்ட முடிவு செய்யலாம் என்று சொல்ல, அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இப்போது அது சம்பந்தமான சட்டம் பார்லிமெண்டில் கூடிய சீக்கிரம் நிறைவேற யிருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக, சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தை, இந்த 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட திட்ட காலத்தில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவோமேயானால், அப்போது தான் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் நம்முடைய ராஜ்ய என்ஜினீயர்களுக்கு வேலை இருக்கும், இல்லாவிட்டால், P.W.D. என்ஜினீயர்களுக்கெல்லாம், கட்டிடங்களுக்கு வெள்ளை அடிப்பது போன்ற வேறு வேலை இருக்கும் என்று நான் எச்சரிக்கிறேன். ஆகவே, சர்க்காரை, இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற, ஆனைமலை எஸ்டேட்ஸில், வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களால் சர்க்காருக்கு வருஷம் 1½ கோடி ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது. சுமார் 80 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்கு, ஆனைமலை பிரதேசத்தில் விவசாய வருமான வரி மூலமாக வருமானம் வருகிறது. இது தவிர, மத்திய சர்க்காருக்கு, இந்த Excise வரி மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே, வருஷா வருஷம் போகிறது. அந்த மக்களுக்கு விவசாயத்தில், வாழ்வதற்கான சௌகரியங்களில், அநேக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, முக்கியமாகக் கல்வித் துறையில். அந்த பிரதேசத்தில் சுமார் 70 ஆயிரம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். 40 ஆயிரம் வோட்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரே ஒரு உயர்தரப் பள்ளிதான் இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான உயர்தரப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத்தவிர, அங்கு ஆனைமலைப் பிரதேசத்தில் விவசாயம் செய்வோரில் அதிகம்பேர் ஹரிஜனங்கள். அவர்கள் கல்வித்துறையில் பிற்போக்காய் இருக்கிறதால், அதிகமான உயர்தரப் பள்ளிகள் அந்தப் பிரதேசத்தில் அவசியம் ஆரம்பிக்க வேண்டியது முக்யம் என்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைத் தவிர, அந்த பிரதேசத்தில், எஸ்டேட்டில், குடி இருக்கும் இடங்களில், கட்டிடம் மிகவும் வசதிக் குறைவானது, அசௌகர்யமாய் இருக்கிறது என்பதை நம் அமைச்சர்களில், ரெவின்யூ மந்திரி கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்களும், முன்னாள் தொழில் மந்திரியாய் இருந்த டாக்டர் கிருஷ்ணராவ் அவர்களும் நேரடியாகப் பார்த்துவிட்டு, அங்கு வசதி மோசமாக இருக்கிறது, கூடிய சீக்கிரத்தில் இது சீர்படுத்தப்படவேண்டும் என்று அங்கே சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக, ஸ்ரீ கிருஷ்ணராவ் அவர்கள் Ooty-ல் நடந்த plantation கூட்டத்தில் கூட பேசியிருக்கிறார், "நான் நேரடியாகப் பார்த்து இருக்கின்றேன். 12' × 10' இருக்கக்கூடிய கட்டிடத்தில், மூன்று குடும்பங்கள் ஒன்றுக வசிக்கிறார்கள்" என்று சொன்னார். ஆகவே, இந்த நிலைமையைக் கவனித்து, கட்டிடங்களுக்குச் செலவுபண்ணி, பரவலாக, சர்க்கார் உடனடியாக அங்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குடி தண்ணீர் வசதி செய்யவேண்டும். இது போன்ற பல வசதிகள் செய்வதற்கு, உடனடியாக பணவசதி யில்லாவிட்டால் சர்க்கார் கடன் கொடுத்து, நீண்டகாலத் தவணையில், அவர்களிடமிருந்து வசூல்

செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதை ஆலோசனை செய்து, பிரதேசங்களில், வீடு கட்டும் திட்டத்தை அமுல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **Sri R. KRISHNAN**: மிஸ்டர், சேயர்மன், சர், மலபாரிலேயும் தெக்கன் -30 p.m
கன்னடகத்திலேயும் மெம்பர்மார் யாருபாஷகொண்டு ஆരംഭിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗം ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആഗമനത്തെ സംബന്ധിച്ചു കുറച്ചു നൽകുന്നതെങ്കിലും, പതിവുപോലെ മലബാറിനെ അവഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കും പറയാനുള്ളത്. ഭാഷാ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുകയാണെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇന്നും മലബാർ പ്രദേശത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ആവശ്യം ഈ സഭയിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്റെ ബഹുമാന്യ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായർ മറ്റു പ്രശ്നങ്ങളെയെല്ലാം മാറിവിടുകൊണ്ട് മലബാർ പ്രദേശത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചു വാചാലനാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമയം വിനിയോഗിച്ചു. നാട്ടുകാർ ആവശ്യപ്പെട്ടതും ഗവണ്മെന്റുകൾ തമ്മിൽ കൂടിയാലോചിച്ചു തീരുമാനിച്ചതുമായ ഭാഷാസംസ്ഥാനങ്ങൾ കൈവിട്ടു നേതാക്കന്മാർ തമ്മിൽ കൂടിയാലോചിച്ചാൽ ഇനിയും മലബാർ പ്രദേശത്തിനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷങ്ങൾക്കെതിരായി നേതാക്കന്മാർ കൂടിയാലോചിച്ചു അംഗീകരിക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങളെ നാട്ടുകാർ എങ്ങനെയാണ് സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നു ഗുജറാത്തിലും മഹാരാഷ്ട്രത്തിലും മറ്റും നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഇത്തരം വാദങ്ങളെല്ലാം ഉന്നയിക്കുന്നത്.

മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഗവണ്മെന്റുടെ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രസംഗവും പഴയ പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമല്ല. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മലബാറിനു അർഹതയുള്ള വിഹിതം കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതിനു ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊരുറപ്പും നൽകീട്ടില്ല. ഏതെല്ലാം പദ്ധതികൾ ഉൾപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്, എന്തെല്ലാം വ്യവസായങ്ങൾക്കു വകകണ്ടിട്ടുണ്ട്, എത്ര പണം നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നൊന്നു പരിശോധിച്ചാൽ വളരെ വളരെ വിരളമായേയുള്ളുവെന്നു കാണാം. ഒരു ചെറിയ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ എസ്റ്റേറ്റു ഉള്ളതൊഴിച്ചാൽ മറ്റു വളരെയൊന്നും കാണാനില്ല. മീങ്കരപദ്ധതിയുടെ പണി ആരംഭിക്കാൻ പോവുകയാണ്. എന്നാൽ ഇന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വിപുലമായ ഒരു പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കണക്കുകൂട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിലും എത്രയോ അധികം ഏക്കർ കൂടിസ്ഥലങ്ങളിൽ ജലസേചനം നടത്താൻ ഈ പദ്ധതികൊണ്ടു സാധിക്കുമെന്നാണ് എഞ്ചിനീയർമാരും മറ്റു കാര്യവിചാരമുള്ളവരും പറയുന്നത്. ഇക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റു പുനരാലോചിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

സർ, മലബാർ ഒഴിച്ചുള്ള പ്രദേശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേക മദ്യവിപ്പാട്ടുനിയമം കൊണ്ടുവരാൻപോകുന്നുണ്ട്. മലബാറിൽ ഇന്നു ഒരു നിയമം നിലവിലുണ്ട്, അതായതു, മലബാർ കുടിയാന്റെ (ഭേദഗതി) നിയമം. ഈ നിയമമനുസരിച്ചു മദ്യവിപ്പാട്ടും നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു പാട്ടക്കോടതികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മിക്ക പാട്ടക്കോടതികളിൽനിന്നും കുടിയാന്മാർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആശ്വാസങ്ങൾ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. കരാർപാട്ടത്തിലും കുറഞ്ഞ പാട്ടം കോടതിയിൽനിന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കേസുകളുണ്ട്. ആദ്യത്തെ വിളയുടെ തോതനുസരിച്ചു രണ്ടാമത്തെ വിള കണക്കാക്കിയതുകൊണ്ടാണ്. കുടിപൊഴിയിൽ 25 പറ വരെയുള്ള പാട്ടക്കോടതികൾ കണക്കാക്കിയതുകിലും 20 പറയും മറ്റുമാണ് പാലക്കാട്ട് ഉണ്ടായ പാട്ടക്കോടതികൾ കണക്കാക്കിയതുന്നത്. നിലത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ തരംനോക്കാതെ സെറിൽതെന്റ് കാലത്തെ തരംതിരിച്ചു വിള കണക്കാക്കുന്നതു ഒരു സമ്പ്രദായവും സ്വീകരിക്കുകൊണ്ടാണ്. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി കോടതിയിൽനിന്നും മദ്യവിപ്പാട്ടും നിശ്ചയിച്ചുകിട്ടുമ്പോൾ കുടിയാൻ കരാർപാട്ടത്തിലും കവിഞ്ഞ പാട്ടമാണ് കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നത്. സമൂഹത്തിൽ കരാർപാട്ടത്തിനു അതിപ്രാധാന്യം നിലനിൽക്കുന്നു. മലബാർ കുടിയാന്മാരുടെ ഒരു പ്രത്യേക പരിരക്ഷണം നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. മലബാർ കുടിയാന്മാരുടെ നിലനിൽപ്പിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള ഒരു പുതിയ നിയമം ഇന്നു കൊണ്ടുവരേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്നത്തെ നിയമത്തിന്റെ പ്രധാന പരിമിതികൾ നിയമംകൊണ്ടുതന്നെ ഭേദഗതിചെയ്തു കുടിയാന്മാർക്കു

കിട്ടണമെന്നേ പറയാൻ വയ്യ. അതുകൊണ്ട് മലബാറിനെ ഒഴിച്ചുനിറുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു മര്യാദപ്പുട്ടനിയമമല്ല, മലബാറിനെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു മര്യാദപ്പുട്ട നിയമമാണ് മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്.

കങ്കാണിത്തൊഴിലാളികളുടെകാര്യം ഇക്കഴിഞ്ഞ നാലഞ്ചുകൊല്ലങ്ങളായി ഞാൻ ഈ സഭയിൽ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. കങ്കാണിത്തൊഴിലാളികൾക്ക് മിനിമം വേജസ് നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുള്ള ഒരു നിയമം അത്യാവശ്യമാണെന്ന പല പ്രാവശ്യം ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടും അങ്ങനെയൊരു നിയമം വരുന്നതെന്നുള്ളതിന്ന് യാതൊരു സൂചനയും ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

സർ, കേരളസംസ്ഥാനം രൂപമെടുക്കാൻപോകുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ മലബാറിൽനിന്നു മരങ്ങളും ആനകളും യന്ത്രസാമഗ്രികളും മറ്റും തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതായി പല ആക്ഷേപങ്ങളും ഈ സഭയിലും സഭയ്ക്കു പുറത്തും പൊന്തിവന്നിട്ടുണ്ട്. പത്രങ്ങളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി നിരവധി ആക്ഷേപങ്ങൾ കാണാനിടയായി. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. മന്ത്രിമാർ പറയാറുണ്ട് ഇതെല്ലാം വെറുതെയാണ്, അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന്. എങ്കിലും ഇതിൽ കുറെയൊക്കെ വാസ്തവം ഉണ്ടെന്നാണ് സ്ഥലത്തുപോയി അന്വേഷണം നടത്തിയ ചില ജനപ്രതിനിധികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. എതിർകക്ഷികളിൽപെട്ട ആളുകൾ മാത്രമല്ല, കോൺഗ്രസ്സിൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ആളുകൾ തന്നെയും, എം. പി. സി. സി, പ്രസിഡണ്ട് ശ്രീ വാസുമേനോൻതന്നെയും, ഈ ആക്ഷേപങ്ങളിൽ കുറെ വാസ്തവമുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോടിക്കണക്കിനുറുപ്പിക വിലപിടിപ്പുള്ള മൂപ്പെത്താത്ത മരങ്ങൾ മുറിച്ചു കടത്തിയതായി കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരും കോൺഗ്രസ്സ് പത്രങ്ങളുംതന്നെ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഗവർമ്മെണ്ടും ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ വക്താക്കളും പറയുന്നതു് ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കൊന്നും അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നും ഇതെല്ലാം വെറുതെ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതാണെന്നുമാണ്. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാനും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഇന്നു വലിയ ഒരു അവിശ്വാസവും ഉൽക്കണ്ഠയും ആശയക്കുഴപ്പവും നിലനിന്നുവരുന്നുണ്ട്. അതു നീക്കുന്നതിനും വാസ്തവസ്ഥിതി വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഈ ആക്ഷേപങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനു മലബാറിലേയും തമിഴ്നാട്ടിലേയും തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലേയും എം. എൽ. എ. മാരടങ്ങിയ ഒരുദ്യോഗികകമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കേണമെന്നുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശം എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ നേരത്തേതന്നെ സഭയിലുന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ നിർദ്ദേശത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തിയതിനുശേഷം മലബാറിനു അവകാശപ്പെട്ടതായ എന്തെങ്കിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുകയാണെങ്കിൽ അതു മലബാറിനു തിരിയെ കൊടുക്കണമെന്നുംകൂടി ഞാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിനോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

എൻ. ജി. ഓ. മാരെപ്പറ്റി ചോദ്യങ്ങളുന്നയിച്ചപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി ഒരുരൂപികപോലും കൂട്ടിക്കൊടുക്കണമെങ്കിൽതന്നെ 20 ലക്ഷത്തിലധികം ഉറുപ്പികവേണമെന്നും താങ്ങാനാവാത്ത നികുതിഭാരം നിലവിലുണ്ടെന്നും ആലോചിക്കുള്ള പ്പോൾ ഒരു പുതിയ ആളായാൽപ്പിന്നെ മെമ്പർമാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുത്താൽ അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാമെന്നും. എനിക്കു ഒരു നിർദ്ദേശമുണ്ട്. സെമിന്ദാരി നിറുത്തലാക്കിയതിനുശേഷം സെമിന്ദാരന്മാർക്ക് പ്രതിഫലമായി ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപ്പിക കൊടുത്തു വരുന്നുണ്ട്. സെമിന്ദാരന്മാരുടെ ജീവിതം എൻ. ജി. ഓ. മാരുടേതുപോലെ അത്ര വളരെ കഷ്ടസ്ഥിതിയിലൊന്നുമല്ല. അതുകൊണ്ടു സെമിന്ദാരന്മാർക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള തിനെ ലോണായിട്ടു കണക്കാക്കുക, പതിനഞ്ചോ ഇരുപതോ കൊല്ലത്തിനുശേഷം സെറ്റ്ൽചെയ്യുംപോലെ കൊടുത്തുതീർക്കാമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയിൽ. തിരിച്ചു കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും തരക്കേടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അന്നു കൊടുക്കാൻ തരപ്പെട്ടാൽ കൊടുക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. ഈ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിനു ഒരുക്കമാണെങ്കിൽ എൻ. ജി. ഓ. മാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നപോലുള്ള ശമ്പളവർദ്ധനയും ക്ഷാമപ്പടി വർദ്ധനയും അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിനു സാധിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്.

സർ, കൈത്തറികൾ യന്ത്രത്തറികളാക്കി മാറ്റാൻ ഗവർമ്മെണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു പത്രപംക്തികളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാനിടയായിട്ടുണ്ട്. കൈത്തറികൾ യന്ത്രത്തറികളായി മാറുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന തൊഴിലില്ലായ്മ എത്ര ഭയങ്കരമായിരിക്കുമെന്നകൂടി ചിന്തിച്ചുനോക്കേണ്ടതുണ്ട്. തൊഴിലിനെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൈത്തറിനെയ്ത്തുകാർക്കു മതിയായ ഉറപ്പുനൽകിക്കൊണ്ടുവേണം ഈ പദ്ധതി പ്രായോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ഇത്രയും സമയം അനുവദിച്ചുതന്നതിന് നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

*** Sri P. G. MANICKAM :** மதிப்புக்குரிய சேர்மன் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதற்கான ஸ்ரீமான் கருத்திருமன் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில சங்கதிகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். லோயர் பவானி சமுதாய நல திட்டப் பிரதேசத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு திட்டம் போட்டிருக்கிறது மட்டற்ற மகிழ்ச்சி தருகிறது. அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில், சுமார் 600 வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னும் 800 வீடுகளுக்கு மேற்பட்டு அங்கு ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த 800 வீடுகளுக்கும் வீடு ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் விகிதம் மானியத் தொகையை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், 80 ஆயிரம் ரூபாய் சர்க்காரிடம் இருக்கின்றது. அக்டோபர் மாதத்திற்குப் பிறகு, சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகளை **National Extension Scheme** மூலமாக அமுலாக்கி நடத்துவது என்று சர்க்கார் திட்டம் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். ஆகையினால், அந்த 80 ஆயிரம் ரூபாயைக் கவர்ன்மெண்டார் **laps**ஆ செய்யாமல், அந்தத் தொகையை, தொடர்ச்சியாக ஹரிஜனங்களுக்குச் செலவு செய்து இந்த 900 வீடுகள் கட்டுவதற்கு உபயோகிக்கவேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 3.40 p.m.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், ஹரி ஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவுக்கு ஒரு **plan** தயாரிக்கப்பட்டு கவர்ன்மெண்டாருக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தத் திட்டத்திலே, ஒவ்வொரு தாலூக்காவையும் ஒவ்வொரு வருஷத்துக்கு என்று எடுத்துக்கொண்டு, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்குவது என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் நிறைவேற, 10 தாலூக்காவுக்கு 10 வருஷங்கள் ஆகும், அதாவது 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அந்தக் காரியம் முடிவுறுது. ஆகையினாலே, ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும், 2 தாலூக்காக்கள் வீதம் இதில் எடுத்துக் கொண்டால் 2-வது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்துக்குள்ளாகவே அங்குள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்பட முடியும். ஒவ்வொரு தாலூக்காவுக்கும், எவ்வளவு வீடுகள் தேவை என்று கவர்ன்மெண்டார் கணக்கெடுத்து, வீட்டு மனைகள் கட்டுவதில், தீவிர சிரத்தை எடுக்கும்படியாக, கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அநேக தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதைப் பொதுவாக நான் வரவேற்கிறேன். ஏறக்குறைய ஒரு கோடி பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாக கவர்ன்மெண்டார் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமாக ஹரிஜனங்களுக்குப் பங்கு இருக்கவேண்டும் என்பது எனது ஆவல். ஹரிஜனங்களிலே, இப்போது ஏறக்குறைய எத்தனையோ பேர் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். **S.S.L.C.** வரை படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கவர்ன்மெண்டார் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால், அதில் 50 % ஆவது, ஹரிஜனங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அதற்குக் கவர்ன்மெண்டார் சட்டத்தை இயற்றும் படியாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது, கல்விச் சலுகையானது, எல்லா வகுப்பினருக்கும், கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுவரைக்கும் ஹரிஜனங்களிலே எவ்வளவு படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், 2 % கூட இல்லை. இவர்களுடைய படிப்பு இன்னும் அதிகமாகவேண்டுமானால், கவர்ன்மெண்டார், இன்னும் அவர்களுக்கு சில சலுகைகள் கொடுத்து, ஊக்கம் செய்யவேண்டும். **S.S.L.C.** பரீட்சையில் படித்துக்

[Sri P. G. Manickam] [10th August 1956

கொண்டிருக்கும் மாணவர்களைக் கணக்கெடுத்து, அவர்களுக்கு கவர்ன்மெண்ட் **Examination fee** கொடுக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூட **Special fees**-ஐ கல்வி இலாக்கா மூலமாக கொடுக்கும்படியாக, நான் கவர்ன்மெண்டாரை மிகவும் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய நன்மையைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு தனி ஹரிஜன நல இலாக்கா ஏற்படுத்தப்பட்டு நமது மாகாணத்திலே நல்ல முறையில் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கும் ஜில்லா ஹரிஜன நல இலாக்கா மூலமாக ஏதாவது வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறதா என்றால், இல்லை என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மாகாணத்தில்தான் ஹரிஜன இலாக்கா என்று பேர் இருக்கிறதே தவிர, ஜில்லாவிலே அந்தப் பேர் கிடையாது, அங்கு **District Welfare Officer** என்றுதான் பெயர் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜன நல இலாக்கா என்ற பேர் அங்கே கிடையாது. மற்ற எல்லா இலாக்காக்களைப் போல, இதையும் கவனித்து வருவது மிக அவசியம். பிற்பட்ட வகுப்பார்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதோடுகூட ஹரிஜன நலன்களையும் ஒரு பகுதியாகத்தான் ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீஸர்கள் கவனித்து வருகிறார்கள், ஹரிஜன **Welfare Officer**-கள், கிளார்க்குகள், மற்றும் அங்குள்ள சிப்பந்திகள் சரியான முறையில் நியமனம் செய்யப்படுவதில்லை. ஹரிஜன நல இலாகாவில் இருந்து வரும் உத்தியோகஸ்தர்களும், சிப்பந்திகளும் பெரும்பாலும் இலாகாவிலிருந்து ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கு மாற்றப் படுகிறார்கள். சில மாதங்களுக்குள்ளேயே மறுபடியும் அங்கிருந்து மாற்றப்படுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களின்பேரில் அன்பு கொண்டு, அவர்களுடைய காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்யக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் அங்கிருந்து அடிக்கடி மாற்றப்படுவதினாலும் அவர்களைப்போன்ற நல்ல உத்தியோகஸ்தர்கள் திரும்பவும் கிடைக்காததினாலும் ஹரிஜன நல இலாகா வேலைகள் ஜில்லாக்களில் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லையென்பதை கவர்ன்மெண்டாருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். ஹரிஜனங்கள் பால் அன்புள்ள உத்தியோகஸ்தர்களையும் குமாஸ்தாக்களையும் கவர்ன்மெண்டார் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை அடிக்கடி மாற்றாமல் இரண்டொரு வருஷங்களுக்காவது ஹரிஜன இலாக்காவில் வேலை செய்யும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கும் சில பொறுப்புகளைக் கொடுத்து அந்தக் காரியங்களைக் காலா காலங்களில் செய்யும்படியாக கவர்ன்மெண்டார் அவர்களை எச்சரிக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் இவ்விதம் சொல்லுவதற்கு காரணம் என்னவென்றால் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே 120 சேரிகளிலிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் வீட்டு மனைக்காக சென்ற வருஷம் மனுக்கள் போட்டு இருந்தார்கள். அதற்காக கவர்ன்மெண்டார் 60 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு நல்ல முறையிலே உதவி செய்ய வேண்டும் என்று பணத்தை கவர்ன்மெண்டார் ஒதுக்குகிறார்கள், வேலை நடைபெற வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அங்கே நடந்தது என்னவென்றால் 120 மனுக்களில் 7 மனுக்கள் தான் கவனிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மற்றவை கவனிக்கப்படவில்லை. வீட்டு மனைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட சுமார் 60 ஆயிரம் ரூபாயில் 30 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொகை "லாப்ஸ்" ஆகி கவர்ன்மெண்டுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறைமிலே ஜில்லாக்களில் காரியங்கள் நடப்பதால், கவர்ன்மெண்டார் நல்ல உத்தியோகஸ்தர்களையும் நல்ல குமஸ்தாக்களையும் ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கு நியமனம் செய்யவேண்டும். அவர்களைக் கொண்டு அந்த காரியங்கள் நடப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கவர்ன்மெண்டாரை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவைப்பற்றி சில சங்கதிகள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கு கொடுக்கப்பட்ட பணமானது போதுமானதாக இல்லை. மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தையும் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாலிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிக மிக குறைவாக இருக்கிறதென்று கடந்த நாலைந்து வருஷங்களாகவே சட்ட சபையிலே வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இன்னும் அதற்கு சரியான பரிகாரம் கிடைக்க வில்லை. ஹரிஜன பள்ளிகளில் மத்தியான

10th August 1956] [Sri P. G. Manickam]

உணவிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு செலவிடப்படும் தொகையில் நான்கில் ஒரு பங்கு கூட கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இது மாதிரி **non-residential scholarship, lump-sum grant** போன்ற வைகளிலும் சரியான முறையில் கோவை ஜில்லா ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்படவில்லை, கவனிக்கப்படவில்லை என்று நான் கடந்த நாலைந்து வருஷங்களாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அரசாங்கத்தார் இப்போதாவது இவைகளைக் கவனித்து அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டில் கூடுமானபடி தொகை ஒதுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நூற்று இருபது சேரிகள் ஜாதி ஹிந்துக்களுடைய பட்டா நிலங்களில் இருக்கின்றன என்று கடந்த நாலைந்து வருஷங்களாக சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறேன். அங்கிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்படுகிறார்கள். அந்த நிலங்களிலே அவர்கள் இருப்பதற்கு பதிலாக நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அவர்கள் அடிமை வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அடிமை வேலை செய்வதோடு கூட சில சமயங்களிலே அவர்கள் அங்கிருந்து விரட்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையிலே அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களிலே அவர்கள், 20, 30, 40 வருஷங்களாக குடி இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரணமாக பத்து வருஷம் ஒரு நிலத்தை ஒருவன் அனுபவித்து வந்தால் அந்த நிலமானது அவனுக்கே சொந்தம் என்று கவர்ன்மெண்டாரின் சட்டம் இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தின்படியாவது மேற்கண்ட 120 சேரிவாசிகளுடைய நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கே அந்த நிலத்தை கொடுக்கும்படியாக கவர்ன்மெண்டாரை கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

*** Sri M. NARAYANAN NAMBIAR:** மிஸ்டர் சேயர்மன், சர், கேரளம் கர்நாடகத்திலேயும் மலபாரிலேயும் மெம்பர்மாரோடு விடவாதிக்கவேண்டிய ஒரு ப்ரஸ்னம் மாணு இன்று காலை கவர்ன்மெண்டர் சொல்லியிருந்தது. இந்த രണ്ടു ജില്ലകളും പുനഃസംഘടനയിലെ വേറെ വേറെ സ്റ്റേറ്റുകളിലേക്ക് ചേർന്നുപോവുകയാണു്. ചർച്ചയ്ക്കു് അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അസുഖകരങ്ങളായ യാതൊന്നും തന്നെ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ ഇരുഭാഗക്കാരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇരുകൂട്ടർക്കും അഭിമാനകരവും അഭികാമ്യവുമല്ലാത്ത ചില സംഭവങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നതു് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായി. സൌഹാർദ്ദത്തോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടിയുള്ള ഒരു വേർപാടിനു് ഗവർണ്ണർ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ എന്തുതന്നെ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പിരിയുവാൻപോകുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ യാതൊരുതരത്തിലുമുള്ള വികാരങ്ങൾക്കു് ഇടകൊടുക്കാത്ത ഒരു അന്തരീക്ഷം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ഗവർമ്മെന്റു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ. 3-50 p.m.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കാസർഗോഡു് താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പ്രത്യേക പ്രധ്യാന്യമുള്ള ഒരു കാര്യം എടുത്തു പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കാസർഗോഡു് താലൂക്കിൽ ഇന്നു നിലവിലുള്ള ഡെപ്യൂട്ടി കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് രജിസ്ട്രാറാഫീസ് കാസർഗോഡു് താലൂക്കിനു പുറത്തു തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിൽത്തന്നെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു മാറ്റാൻ ഗവർമ്മെന്റിനു ആലോചനയുള്ളതായി അറിയുന്നു. വിജനം അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗവർമ്മെന്റു ഇങ്ങനെ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതു ഒരുതരത്തിലും നീതികരിക്കത്തക്കതല്ല. അതു ചെയ്യരുതെന്നു ഞാൻ ഗവർമ്മെന്റിനോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചും സഹകരണവകുപ്പുമന്ത്രി തെക്കൻ കർണ്ണാടക ജില്ലയിൽനിന്നു വന്നിട്ടുള്ള ആളായതുകൊണ്ടു കാസർഗോഡു് താലൂക്കിനോടു് നീതികാണിച്ചില്ലെന്ന കാരണിക്കു് ഇടവരുത്തുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സർ, കഴിഞ്ഞ നവമ്പറിൽ തെക്കൻ ജില്ലകളിൽ കൊടുങ്കാറ്റുമൂലമുണ്ടായ നാശനഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയും അതിനെ ഗവർമ്മെന്റ് കൈക്കൊണ്ട ആശ്വാസനടപടികളെപ്പറ്റിയും ശ്രദ്ധേയനായ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ജൂലായി മാസത്തിൽ തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിലും മലബാറിലും ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെപ്പറ്റിയും അതുമൂലം ഉണ്ടായ കെടുതികളെപ്പറ്റിയും ഒരക്ഷരം പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് പരിതാപകരമാണു്. തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിൽ മാത്രം 1000-ത്തിലധികം വീടുകൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടു്.

[Sri M. Narayanan Nambiar] [10th August 1956

അങ്ങിനെ 900 കുടുംബങ്ങൾ നിരാശ്രയരായി ഇന്ന അന്യരുടെ പറമ്പുകളിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുകയാണ്. നശിച്ചുപോയ വീടുകൾ വീണ്ടും കെട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതി അവക്കില്ല. ഗവൺമേണ്ടിൽനിന്നും ആളൊന്നുക്ക് ഉച്ചമായിട്ട അഞ്ചും പത്തും ഉറുപ്പിക യാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. അപൂർവ്വം ചിലർക്ക് ഇരുപത്തുറുപ്പികയും കൊടുത്തിട്ടണ്ടായി രിക്കാം. ഈ തുകകൊണ്ട് എങ്ങിനെയാണ് അവർക്ക വീടുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുക? നീലേശ്വരം ഫക്കയിൽ മാത്രം എണ്ണൂറിലധികം വീടുകൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. നാലു തിനായിരത്തിലധികം ഉറുപ്പികയുടെ വസ്തുവകകളും നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഉദിതാ ശ്വാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ഗവൺമേണ്ട് ആകെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത് 6,000 ക. യാണ്. അടുത്ത ദിവസം 5,000 ക. കൂടെ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. കൂടാതെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ റിലീഫ് ഫണ്ടിൽനിന്ന 10,000 ക.യും അനുവദിച്ചിട്ട ണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ സംഖ്യകളൊന്നും ഉദിതാശ്വാസത്തിന്ന ഇനിയും വന്നെ ത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അടിയന്തിരമായി എടുക്കേണ്ട നടപടികൾ ഇങ്ങനെ താമസത്തിൽ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ ഇതുകൊണ്ടെന്താണ് പ്രയോജനം? സഹായം അഹിക്കുന വർക്ക് അതു യഥാവസരം നൽകേണ്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ മാസാവസാനത്തിൽ ജില്ലാ കല ക്ടർ ആ പ്രദേശങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. പന്ത്രണ്ട കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കഞ്ഞി നൽകാ നുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നേ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ആപത്തു സംഭ വിച്ച ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ അടിയന്തിരമായി ഇതു ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്രയോ ആളു കൾക്ക അതുകൊണ്ട രക്ഷ കിട്ടുമായിരുന്ന. ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ട കേന്ദ്രങ്ങളിൽ കഞ്ഞി നൽകാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നേ കലക്ടർ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അതു ഇനിയും തുടങ്ങിയി ട്ടില്ല. ഏതാണ്ട മാസം കൊന്ന കഴിഞ്ഞു. ഇനിയും അതു ആരംഭിക്കാനുള്ള ഒരുക്കമേ ആയിട്ടുള്ളു. അഞ്ചും പത്തും ഉറുപ്പിക മാത്രമാണ് ഗവൺമേണ്ടിൽനിന്നും നൽകുന്ന സഹായമെന്ന് ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞുവല്ലൊ. എങ്ങിനെയാണ് ഇത തുകകൊണ്ട് ഒരു വീടുണ്ടാക്കുക? അതുകൊണ്ട് വീടു കെട്ടുന്നതിന്ന ദീർഘകാല വായ്പകൾ നൽകുന്ന തിനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയുമായി ഗവൺമേണ്ട് മുന്നോട്ട വന്ന അശരണരായ ഈ കുടുംബ ങ്ങൾക്ക ആശ്വാസം നൽകണമെന്ന ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഗവൺമേണ്ട് അതു ചെയ്യു മെന്ന ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ വിലക്കയറ്റം ഇന്ന ഒരു ഭയങ്കര പ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വിലക്കയറ്റം തുടങ്ങിയിട്ട് മൂന്നുനാലു മാസങ്ങളായി. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽ അരിക്ക ചാക്കൊന്നിന്ന 46 ക. വരെ വില കയറിയിട്ടുണ്ട്. ഇതു കർക്കടകമാസമാണ്. കർ ക്കടകമാസം മരിച്ചുത്തിനേറെയും തൊഴിലില്ലായ്മയുടേയും കാലമാണ്. തെക്കൻ കണ്ണാടക ത്തിൽ മഴുദാവില ഷാപ്പുകൾ ഉറന്ന ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ വില താഴ്ത്താൻ ഗവൺമേണ്ട ശ്രമിക്കേണ്ടതായിരുന്ന. എത്രയോ പ്രാവശ്യമായിട്ടും അതു ചെയ്യാൻ ഗവൺമേണ്ട് ഇനിയും മുന്നോട്ടവന്നിട്ടില്ല. ഇനിയെങ്കിലും കാലതാമസം കൂടാതെ അതിന്ന നടപടി കളെടുക്കണമെന്ന ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സർ, ഗവൺമേന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ വിട്ടുപോയിട്ടുള്ള മറെറാരു പ്രധാന സംഗതി ഈ അസ്സെംബ്ലിയിൽത്തന്നെ പല പ്രാവശ്യം ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാ രുടെ പ്രശ്നമാണ്. അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യം ചർച്ചചെയ്തു തീരുമാനിക്കുന്ന തിന്ന ഒരു കൃഷിനിവാറ് സബ്ബ് കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന. ആ കമ്മിറ്റി എന്തെങ്കിലും തീരുമാനങ്ങളെടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നും ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമെന്നും ഇനിയും അറിയാനിരിക്കുന്നേയുള്ളു. കൃഷിനിവാറ് സബ്ബ്കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനമറിയാനുള്ള ഒരു സന്ദർഭം ഇതായിരുന്ന. ഗവൺമേന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും കാണാഞ്ഞതിൽ ഞാൻ ഖേദിക്കുന്നു. പലരെ ക്കുറയോടുകൂടി അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇക്കാലമത്രയും കാത്തിരിക്കയായിരുന്ന. അടിയന്തിരമായ ആ പ്രശ്നത്തിന്ന ഇനിയും ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാതിരിക്കുന്നതു വളരെ പരിതാപകരമാണെന്ന മാത്രമേ പറയാനുള്ളു. സംസ്ഥാനപുനസ്സംഘടനവരെ ഗവൺമേണ്ട് തീരുമാനമെടുക്കാതെ തള്ളിക്കൊണ്ട പോയേക്കുമോ എന്ന ഭയം ഇന്ന അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിലുണ്ട്. എൻ.ജി.ഒ. മാർക്ക അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളപോലെ ഫീസുസൌജന്യവും വൈദ്യസഹായവും മറ്റും അടുത്ത കാലത്തു തന്നെ ഗവൺമേണ്ട് അവിടത്തെ അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക അനുവദിച്ചു കൊടുത്തുവെന്നറിഞ്ഞു. ഈ സംസ്ഥാനത്തിലും അങ്ങനെ ആനുകൂല്യങ്ങളെങ്കിലും അനു വദിക്കുകയെങ്കിലും എന്താണ് തടസ്സമെന്ന ചോദ്യത്തിന്ന ഒരു ഉത്തരം കിട്ടിയി ട്ടില്ല. 1952 മുതൽ എൻ. ജി. ഒ. മാരുടെ കുട്ടികൾക്ക ഫീസു സൌജന്യം അനുവദി ച്ചു. ഗവൺമേണ്ട് സ്റ്റാഫുകളിലേയും ലോക്കൽ ബോഡിയിലേയും പൂർണ്മാർക്കും അനുവദി

10th August 1956] [Sri M. Narayanan Nambiar]

മാർക്കും ഈ സൌജന്യം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എയിഡഡ് സ്കൂളുകളിലെ പൂർണ്മാർക്കും അറേൺർമാർക്കും ഫീസാനുകൂല്യമോ വൈദ്യസഹായമോ നൽകപ്പെട്ടുന്നില്ലെന്ന പരാതി യുണ്ട്. കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ പൂർണ്മാരുടേയും അറേൺർമാരുടേയും സംഘടന ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവൺമേണ്ടിലേക്ക ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതനു വദിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ഗവൺമേണ്ട് ഉടനെ ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്ന ഞാൻ ആശി ക്കുന്നു.

ഗവൺമേന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇക്കൊല്ലം 23 പുതിയ എൻ.ഇ.എസ്സ്. ബ്ലോക്കുകൾ കൂടി ആരംഭിക്കുന്നതിന്ന തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നേ പറയുന്നു. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട ത്തോളം ഈ 23 ബ്ലോക്കുകളിൽ മലബാറിന്നും തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിന്നും കൂടെ ബ്ലോക്ക മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളു. മലബാറിലും തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലും കമ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ക ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ കൂടെ ബ്ലോക്ക മാത്രം മതിയെന്നു ഗവൺമേണ്ട് തീരുമാനിച്ച തെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അടുത്തു നടന്ന സെമിനാറിൽ അങ്ങിനെയൊരു തീരുമാനം കൈ ക്കൊണ്ടുപോലുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നറിയുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനമെടു ത്തുകഴിഞ്ഞുവെന്നാണറിയുന്നതു. ഈ തീരുമാനത്തിൽ പല സംശയങ്ങൾക്കും ഇടനൽകുന്നുണ്ട്. കമ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ടു കളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഇക്കൊല്ലം ബ്ലോക്ക വിപുലനം നടത്തുമെന്നാണു എന്റെ അപേക്ഷ. പഴയപോലെ മലബാറിനും തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിനും ഇക്കുറിയും ഈരണ്ടു ബ്ലോക്കുകൾ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അതു പല തെറിദ്ധാരണ കൾക്കും ഇടം നൽകും.

കാസർഗോഡ് താലൂക്കിന്ന ഒരു പ്രത്യേക ലാൻറ് മോർട്ട്ഗേജ് ബാങ്ക് ഉറക്കുണ മെന്ന അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന. കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 30-ാം തീയ്യതിയോടുകൂടി അതു രജിസ്റ്റർചെയ്യണമെന്ന കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് രജിസ്ട്രാരുടെ നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഇന്നുവരെ അതു രജിസ്റ്റർചെയ്തിട്ടില്ല. അത്യാവശ്യമായ ഒരു കാര്യമായതുകൊണ്ട് അതിന്നുവേണ്ടി അടിയന്തിരമായ നടപടി കൈക്കൊള്ളുമെന്ന ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

SRI S. RAMALINGAM: കനം തലവർ അവർകളേ 4 p.m.
കവർണരുടെ പ്രസങ്കത്തിൽ ചെന്നൈ രാജ്യം തനിത് തമിഴ് നാടാക സമീപത്തിൽ ആകപ്പോകിറതു എന്നു കുറിപ്പിട്ടിരുക്കിറർ. അതെ നാം വരവേറ്കിറോം. ഇനി ചെന്നൈ രാജ്യത്തിലേ തമിഴേ ആട്ചി മൊഴി ആവതർക്കാന നടവടിക്കൈകളും എടുക്കപ്പവോവതാക കൂറി യിരുക്കിറർ. ഇന്നു ചെന്നൈ രാജ്യത്തിൽ പെരുമ്പാലും തനിത് തമിഴ് പേചുപവർകളാക നാം ഇരുക്കും പോതു തമിഴൈ ആട്ചിമൊഴിയാക ആക്കുവതർകു ചർക്കാർ നടവടിക്കൈ എടുപ്പതു മികവും പൊരുത്തമാനതു. ആനാൽ എവ്വളവു തുരിതമാക തമിഴൈ ആട്ചി മൊഴിയാകച് ചെയ്വതർകു നടവടിക്കൈ എടുക്ക വേണ്ടുമോ അവ്വളവു തുരിതമാകച് ചെയ്യ വേണ്ടും. എനെൻരാൽ, ഇതിലേ പല ചിക്കൽകൾ ഇരുക്കിറതെൻരും മറ്റ പാങ്കാള എനെൻരാൽ, അതാവതു മലയാളം കന്നടം പേചക്കൂടിയ ചിറുപാൻമൈ പേചക്കൂടിയ, അതായതു മലയാളം കന്നടം പേചക്കൂടിയ ചിറുപാൻമൈ യോരും ഇരുപ്പാർ എൻരും, അവർകളുക്കു എന്തവിതമാന ഇടൈയൂറും ഏർപടാമൽ ഇതൈച് ചെയ്യവേണ്ടും എൻരും അവർകളുടൈയ പിരചങ്കത്തിലേ, ചൊല്ലിയിരുക്കിറീർകൾ. ഇതു ഉണ്മൈതാൻ. അവർകളുക്കു ഇടൈയൂറു ഇരുക്കക്കൂടാതു എൻപതർകാക നീണ്ട നാൾ കാലങ്കടത്തിക് കൊണ്ടിരുക്കും കൊൾകൈയൈ അനുഷ്ടിക്കാതു ഇന്ത നാട്ടിൽ ഇരുക്കക്കൂടിയ പെരുവാരി യാന തമിഴർകളുടൈയ ചൌകരിയത്തൈ മുൻനിട്ടു, അവർകളും രാജ്യ നിർവാകത്തിൽ ഉരിയ പങ്കു കൊൾവതർകു സന്തർപ്പം അളിക്ക ഉടനടിയാക തമിഴൈ ആട്ചി മൊഴിയാകക് കൊണ്ടുവര എർപാടു ചെയ്യവേണ്ടും എൻരു നാൻ കേട്ടുക്കൊൾകിറേൻ.

തമിഴൈ ആട്ചി പീടത്തിൽ അമർത്തി വിട്ടാൽ മട്ടും പോതാതു. ഇൻരു തമിഴ് നാടു പൂരാവും മികപ് പെരിയ കുറൈയാക ഇരുന്തു വരുകിറതു എൻന വെൻരാൽ രാജ്യ പിരിവിനൈക്കുപ് പിറകും ചെന്നൈ രാജ്യമാനതു "തമിഴ് നാടു" എൻറു അഴൈക്കപ്പടാമൽ ചെന്നൈ രാജ്യം എൻറേ അഴൈക്കപ്പടുവതുതാൻ. നമ്മുടൈയ തമിഴ് മൊഴി ആട്ചി പീടത്തിർകു വന്തും കൂട നമക്കു ഏൻ ഇന്ത നിലൈ ഇരുക്ക വേണ്ടും എൻറു മികവും തുക്കപ്പടുകിറോർകൾ. അന്ത നിലൈമൈയൈ മാറ്റുവതർകു സർക്കാർ എന്ന നടവടിക്കൈ എടുക്കപ്പോകിറതു എൻപതു ഇതുവരൈ തെരിയവില്ലൈ. നേറ്റു പാരാളുമൻറത്തിൽ കൂട ഒരു അങ്കത്തിനർ ചെന്നൈ രാജ്യത്തൈ "തമിഴ് നാടു"

[Sri S. Ramalingam] [10th August 1956

என்று அழைக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்ததற்கு மத்திய சர்க்கார் உள் நாட்டு இலாகா மந்திரி சென்னை சட்ட சபையே தமிழ் நாடு என்று பெயரிடுவதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதால் மத்திய சர்க்காரும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி திருத்தத்தை நிராகரித்து விட்டார்கள். ஆகவே இப்பொழுது வசதி இல்லாவிட்டாலும் கூட நம்முடைய ராஜ்யத்தை கூடிய சீக்கிரத்தில் தமிழ் நாடு என்று மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மலையாளிகளும் கன்னடியர்களும் பிரிந்து போயிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே நம்முடன் இருந்த தெலுங்கர்கள் பிரிந்து சென்று விட்டார்கள். ஆனால் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்திற்கும் ஆந்திர தேசத்திற்கும் இடையே எல்லை பிரச்சனை இன்னும் தீர்ந்த பாடில்லை. சித்தூர் தமிழர்கள் தாயகத்துடன் சேர வேண்டுமென்று நீண்ட நாளாக கிளர்ச்சிகள் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்து இருக்கும். ஆந்திரர்கள் இங்கிருந்து பிரிந்து சென்றவுடன் எல்லைக் கமிஷன் நியமித்து எல்லைப் பிரச்னையை தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஆரம்பத்தில் கேட்டோம். அப்பொழுது இதற்கு எல்லைக் கமிஷன் தேவையில்லை என்றும், இரண்டு ராஜ்யங்களிலுமே காங்கிரஸ் அரசாங்கமே நடை பெறுவதாலும், இருவரும் ஒரே கொள்கையை அனுஷ்டிக்க வேண்டியதாக இருப்பதாலும் இரு அரசாங்கங்களும் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலமாக ஒரு கொள்கை அடிப்படையில் இதை சுமூகமாக தீர்த்துக் கொள்ளலாமென்றும், மூன்றாவது நபரோ கமிஷனோ தேவையில்லை என்றும் சர்க்கார் தரப்பிலே கூறினார்கள். நாம் அதை நம்பினோம். நமது சர்க்காரும் ஆந்திர சர்க்காரும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி கொள்கை வரையறுக்கப்படுவதற்கு முன்பாக பேச்சு வார்த்தை முறிந்து விட்டது. எல்லைக் கமிஷன் நியமிப்பதை இரு சர்க்காரும் ஒத்துக் கொள்ளுவதாகச் சொன்னார்கள். எல்லைக் கமிஷனை நியமிக்க வேண்டு மென்று மத்திய சர்க்கார் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

ஆனால் சமீபத்தில் ஆந்திர சட்டசபையில் கவர்னர் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலே வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. சென்னைக்கும் ஆந்திராவுக்கும் இடையேயுள்ள எல்லைப் பிரச்னைகளை தீர்ப்பதற்கு எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கப் பட்டது. ஆனால் ஆந்திர கவர்னர் பிரசங்கத்தில் ஆந்திராவின் எல்லா எல்லைகளையும் தீர்க்கக்கூடிய முறையில் மொத்தமாக ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பது வருந்தத் தக்க விஷயம். ஆரம்பத்திலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது என்ன வற்புறுத்தியது என்றால் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களை மொழிவாரியாகப் பிரிக்கும் பொது கிராமத்தை அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டு பிரிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியது. கிராமத்தை யூனிட்டாக எடுத்துக் கொண்டு அந்த அடிப்படையில் எல்லைகளை வகுத்திருந்தால் எந்த விதமான சிக்கல்களும் குறைபாடும் இருந்திருக்காது. ஜனநாயக முறையிலே எல்லைப் பிரச்னையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் பல தடவை வற்புறுத்தி கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் இந்த அடிப்படை கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்ததன் காரணமாகத்தான் பல இடங்களிலே பல விதமான எல்லைப் தகராறுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. பிரச்னைகளை சுமுகமாக தீர்த்துக் கொள்ள முடியாமல் சச்சரவுகளும் தொந்தரவுகளும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆரம்பத்திலிருந்து வற்புறுத்தி வந்ததுபோல், பாஷை அடிப்படையில் தொடர்ந்தார்போல் இருக்கக்கூடிய கிராம அடிப்படையில் எல்லையை வகுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்காக ஒரு எல்லைக் கமிஷன் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் கோர வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுத்தால் தான் அண்டை ராஜ்யங்களான ஆந்திரா, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய ராஜ்யங்களுக்கும் நமக்கு மிடையே சண்டை சச்சரவுகள் இல்லாமல் ஒன்று பட்ட இந்தியா என்ற அடிப்படையில் வாழ ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படும்.

10th August 1956] [Sri S. Ramalingam]

சமீபத்தில் 2, 3 மாதங்களாக என். ஜி. ஓ. பிரச்னை பிரதானமாக அடிப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் அளிக்கப்படும், அல்லது என் அவர்களுக்கு ஒன்றும் நிவாரணம் அளிக்க முடியாது என்பது பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இடம் பெறுதது வருந்தத்தக்க விஷயம். பல தடவைகள் சட்ட சபையிலே இது பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு அவர்களின் சம்பளம், பஞ்சப்படி இவைகளை உயர்த்தியாக வேண்டும். தற்காலிகமாக அவர்களின் மொத்த சம்பளத்தில் 25 சத விகிதமாவது உயர்த்தி அவர்களுக்கு சர்க்கார் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் அவர்களின் நியாயமான குறைகளை முழுவதும் நிவர்த்தித்த பிறகு சாவகாசமாக யோசனை செய்து கொள்ளலாம். அவர்கள் service condition-ஐ உயர்த்தி, வேண்டிய வசதி செய்து கொடுத்தார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது. நேற்று இது பற்றி கேள்வி கேட்டபொழுது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என். ஜி. ஓ.க்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதாயிருந்தால் புதிய வரி போட்டு வருமானத்தை அதிகப் படுத்துவதின் மூலம்தான் முடியும் என்றும், புதிய வரி போடுவதற்கு அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூற வேண்டுமென்றும் பதில் சொன்னார்கள். புதிய வரி போடுவதற்கு எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் யோசனை கூறத் தேவையில்லை. சர்க்கார் சமீபகாலத்தில் பல புதிய வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு கூட ரூபாய்க்கு 2 அணா வீதம் செல் வரி போட்டார்கள். ஜீனிக்கு ரூபாய்க்கு 0-1-6 ஒரு மூனா வரி போட்டார்கள். என். ஜி. ஒக்கள் பிரச்னையை தீர்க்க வரி போட வேண்டுமென்றால் நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். நேற்று கேள்வி நேரத்தின்பொழுது விவசாய வருமான வரிபோட்டதில் எதிர் பார்த்த அளவுக்குமேல் வருமானம் கிடைத்திருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த வரியை ராஜ்யம் பூராவிலும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் கண்டிப்பாக என். ஜி. ஒக்களின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்துவதற்குத் தேவையான வருமானம் கிடைக்கும். உண்மையாகவே கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு, என். ஜி. ஒ.க்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டு மென்று எண்ணமிருந்தால், இந்த யோசனையை அவர் ஏற்றுக் கொள்வார் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதனால் சாமான்ய ஏழை மக்களுக்கு எந்த விதமான தொந்தரவும் இருக்க முடியாது. அதிகமான வருமானம் வரக்கூடிய வர்கள்தான் அதிகப்படியான வரியை செலுத்தும்படியாக இருக்கும். ஆகையால் அதிசம் வருமானம் வருகிறவர்களிடமிருந்து இந்த மாதிரி வரி வசூல் செய்து கஷ்டப்படுகின்ற நாட்டை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உழைக்கக்கூடிய, என். ஜி. ஒக்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்த முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இந்த யோசனையை ஒப்புக்கொள்ளுவதில் ஏதாவது கஷ்டமிருந்தால் மற்றொரு யோசனையைச் சொல்ல நான் தயாராக இருக்கிறேன். வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ள தனி நபர்கள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்றுக்கூட கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் வியாபாரிகள் 'Speculation-ல்' ஈடுபட்டு விலைவாசி ஏற்றத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே வெளி நாட்டு வியாபாரத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் லாபத்தைக் கொண்டு என். ஜி. ஒக்களின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த முடியும், அதில் ஒன்றும் கஷ்ட மிருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கத்தை துரிதமாகத் தோண்டி இங்கே தொழில் வளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் பாக்ஸைட்டைக் கொண்டு அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாக கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கிருந்து பாக்ஸைட்டை எடுத்து வேறு இடத்துக்கு அனுப்பப்போகிறார்களா, அல்லது சென்னை ராஜ்யத்திலேயே இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தப் போகிறார்களா என்று

திட்ட வட்டமாக அதில் சொல்லப்படவில்லை. அதைத் திட்டமாகக் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதுபற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். ஜெர்மன் நிபுணர்கள் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக் கரியை பரிசோதித்துப் பார்த்ததில் அதை உபயோகித்து இரும்பை உருக்க முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பழுப்பு நிலக்கரி யைக் கொண்டு சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்பு கனிப் பொருள்களை உருக்குவதற்கு ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம். இம்மாதிரி மேலும் மேலும் அதிகமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நமது நாட்டை தொழில் வளமாக ஆக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு,எனக்குப் பேச அவகாசம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri S. VADIVELU:** கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது முதிப்பிற்குரிய கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு அவர்க ளுக்கு வந்தனம் தெரிவிக்கும் முறையிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக நமது மாகாணம் கூலி ஆட்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு மாகாணம். விவசாயத் தொழிலாளிகளின் பிரச்னை தஞ்சை ஜில்லாவில் மிகப்பெரிய ஒரு பிரச்னையாகக் கருதப்படுகிறது. சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டத்திற்குப் பிறகு இடைக்காலத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர் மகாநாடு நடத்தப்பட்டு அவர்களுடைய குறைகள் பல தீர்மானங்களின் மூலம் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் 7 1/2 லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான நிலமோ குடியிருப்பு மனைக்கட்டு வசதியோ இல்லை. அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலி நிர்ணயம் செய்ய ஒரு கூலி நிர்ணய போர்டு அமை த்து, அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்கும்படி சர்க்கார் செய்ய வேண்டு மென்று, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இதை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, சர்க்காருக்குச் சொந்தமான 23 லட்ச ஏகர் புரம் போக்கு நிலங்களை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில் ஈடு படுவதற்காக பகிர்ந்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன் வசதி களையும் சர்க்கார் செய்து கொடுக்குமானால் நமது நாட்டிலுள்ள வேலை யில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்க முடியும் என்று நான் குறிப் பாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாயிருக்கும் 90,000 ஏகர் நிலத்தை யாவது நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கும் படி ரெவின்யு போர்டு அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்குமாறு சர்க் காரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு சம்பந்தமான பிரச்னைதான் பெரிய தகராறுகளுக்கு இட மளிக்கிறது. பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற நில சீர்திருத்த சம்பந்தமான சட்டங்கள் அமுலில் இல்லாத முன் காலத்தில் பண்ணை யாட்கள் மிராசுதாரர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டுக் கொண்டு அவர்கள் சொந்த மனையில் குடியிருந்து வந்தார்கள். இன்றைக்கு நில சீர்திருத்த சம்பந்தமான சட்டங்கள் ஒவ்வொன்றாய் அமுலுக்கு வருவதால், விவசாயி கள் தங்கள் குடியிருப்பு உரிமையை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடிய வில்லை. அவர்களை வெளியேற்ற மிராசுதார்கள் நோடீஸ் கொடுக்கின்ற னர். ஆகையால் அவர்கள் குடியிருப்பு மனைக்கட்டிலிருந்து வெளியேற்றப் படுவதை தடுக்க ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று சர்க் காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மக் களின் வாழ்க்கைத்தரம் 100-க்கு 5 மடங்கு உயர்ந்திருப்பதாகச் சொல் லப்படுகிறது. இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறை வேற்றும் துறையிலே நாம் முதல் அடி எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக் கிறோம்.

இந்த மாதிரி முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறை வேற்றப் பட்டு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கால் எடுத்து வைக்க இரு க்கும் காலத்தில், தேசத்தில் புதிதாக மாறுதல் உண்டாக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லும் காலத்தில், நமது நாடு சுதந்திரமாகி எட்டு ஆண்டுகள் ஆகி விட்ட காலத்தில், குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் அதிலுள்ளவர்களுக்குச் சொந்தமாகப்படவில்லை என்று சொன்னால், நமது நாடு சுதந்திர நாடு என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு வெட்கப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கி றோம். ஆகையால் சீக்கிரம் குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகளைச் சொந்த மாக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். 4-15 p.m.

(Mr. Speaker in the Chair.)

* Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Mr. Speaker, Sir, while supporting the Motion of Thanks, I would like to make a few observations. The hon. Members on the other side and also on our side have been speaking about the amelioration of the conditions of the Non-Gazetted Officers. I would also request the Government to look into their case very sympathetically and do something for them. I have been requesting the Government to effect retrenchment in all spheres of the departments. Even after the separation of the Andhra State, the same staff is continuing in all the departments. Therefore, I would request the Government to constitute an Expert Committee to go into the question of retrenchment and thereby save some money. With the money thus saved and by scrapping of some money allowed to the departments, I think, it will be possible for us to do something for the Non-Gazetted Officers. I am sure their lot is getting deteriorated every day and we must try our best to do something for them.

Regarding the rise in the price of the daily necessities of life—I mean the articles of consumption—my sincere opinion is that the transport bottleneck should be removed as much as possible. While there may be here and there some hoarding of foodgrains by some people, still the transport bottleneck is there and the Government should see that it is removed and free and quick movement of food articles is done. Otherwise, this kind of thing will continue for some more time.

With regard to electricity, while there has been rapid improvement in the extension of electricity to the villages and while there is so much appreciation from the villagers, I should say that the Government should come forward to reduce the minimum charges. Again, apart from the reduuction of minimum charges which, I am told, is under the serious consideration of the Government, I would request the Government to start recovery of the charges only after all the articles are supplied.

We find that there is scarcity of starters, motors and other necessities in the Department. Even though the Department is proceeding at a very rapid pace, still the ryots are not in a position to get these small materials like motors and starters. I would request the Government of Madras to write to the Government of

India to make arrangements for the import of large quantities of motors, starters, etc. Otherwise, there is no point in extending electricity to villages.

I have been making representations repeatedly to the Government to give instructions to merchants to sell salt by weight. At present, though the merchants are selling salt by measures, the Government of India are collecting excise duty on salt by weight. Even the Government of India have given directions to the Government of Madras to issue instructions to the salt merchants to sell salt by weight. But the Government of Madras have not yet issued instructions in the matter with the result that consumers of salt are losing money very much. Salt is an indispensable article of consumption and the Government must take immediate steps in the matter.

Soil erosion is very bad in plains, particularly in dry districts and the ryots are put to much loss. At present much good work is done regarding prevention of soil erosion on the hill sides. I would request the Government to take up this question of soil erosion in the plains and take necessary steps for the prevention of soil erosion.

As regards the working of Animal Husbandry Department, I may state that there has been a great dearth of trained personnel. The Government, I am told, are re-employing all superannuated persons in the department. In addition to that, they should see that short term courses are started and that more men are trained to take up this side of the work. Otherwise, we will not be able to utilize the large amount of grants the Government of India are giving to this department. The Government of India have given an assurance that nearly a sum of Rs. 3 crores would be allotted during the Second Five-Year Plan period for this department.

I would also request the Government to start cattle farms in each and every district and to see that the milk problem is solved to a very great extent. Representations have been made by the residents of Madras and Chingleput for the starting of a salvage depot very near the Red Hills. I am told that this matter is under the serious contemplation of the Government. They should get the required land from the Military and start the salvage farm as soon as possible. In addition to this, the Government should start a cattle farm very near Chingleput to augment the milk supply in the City. The Forest Department, though it is under the control of the Minister for Agriculture who is also in charge of the Animal Husbandry Department, I am told, is not adopting a helpful attitude towards the Animal Husbandry Department for starting the milk supply scheme. I am sure, the Government will take up this matter immediately.

National Extension Schemes and Community Development Projects are at present started in contiguous areas. I find that these schemes, in many districts, are not successfully working.

The Government must introduce these projects in a selected area in each taluk and find out whether there is any enthusiasm or co-operation from the public towards the successful working of the projects. At present public co-operation and enthusiasm are lacking in certain areas and the projects are not being pushed through as expeditiously as possible.

I am glad to note that the Governor in his Address has mentioned that many small scale industries have been started and that many more are under contemplation. It is a good thing that they are being started and this will go a long way in relieving unemployment. The Government should try to avail themselves of the opportunity of getting more grants from the Government of India towards starting small scale industries.

Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട 4-25 p.m.
ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രസംഗത്തിനെ അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും ഇവിടെ പല മെമ്പർമാരും പ്രസംഗിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പലവിധത്തിലുള്ള വാദഗതികളും പ്രശ്നങ്ങളും ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ പിന്നും സ്പർശിക്കണമെന്നോ ആവർത്തിക്കണമെന്നോ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങൾ എടുത്തുപറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം തന്നെ. ഇന്നു അരിക്കു സേറിന്നു ഒരു ഉറുപ്പിക വരെ വില വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രമേണയൊട്ടു വർദ്ധിച്ചിട്ടുമില്ല. ജനങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചും അല്പശമ്പളക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തൊഴിലാളികളും, ഇന്നു വളരെ കഷ്ടപ്പാടു അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും നാളികേരം, കരിമുളക് തുടങ്ങിയ കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾക്കു വില വളരെ കുറഞ്ഞുവരുന്നതുകൊണ്ടു കൃഷിക്കാരും വളരെ പരുങ്ങലിലാണു്. വിലക്കയറ്റത്തെക്കുറിച്ചു ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ അല്പമൊന്നു സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രശ്നത്തിന്റെ ഗൌരവം ഗവർമ്മേണ്ടു് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതത്തക്കവണ്ണം വ്യക്തമായ ഒരു പ്രസ്താവനയും കണ്ടില്ല. കൊയ്ത്തുകാലം വരുമ്പോൾ സ്ഥിതി സ്വയം മെച്ചപ്പെട്ടുകൊള്ളുമെന്നുള്ള ഒരു പ്രതീക്ഷയാണു് ഗവർമ്മേണ്ടിനുള്ളതു്. ഇന്നു അരിക്കു മാത്രമല്ല വില വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളു. അത്യാവശ്യ സാധനങ്ങൾക്കെല്ലാം വില വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് ഒരക്ഷരം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ പ്രശ്നത്തെ ശ്രദ്ധതൽഗൌരവമായി വീക്ഷിക്കണമെന്നും അടിയന്തിരമായിത്തന്നെ എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും ന്യായവിലക്കടകൾ തുറന്നു വില നിലയ്ക്കു നിറുത്താൻ ഗവർമ്മേണ്ടു് മുന്നോട്ടു വരണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ ഞാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് എൻ. ജി. ഒ. മാരുടെ കാര്യമാണു്. അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ചോദ്യമുണ്ടായപ്പോൾ ഒരുറപ്പുകിട്ടീതം ക്ഷീണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു തന്നെയും കൊല്ലത്തിൽ 2 ½ ലക്ഷം ഉറുപ്പിക വേണ്ടിവരുമെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. ശമ്പളത്തിന്റെയും അലവൻസിന്റെയും കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ. അതുകൂടാതെ മറ്റു പല അടിയന്തരാവശ്യങ്ങളും എൻ. ജി. ഒ. മാർ ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതെല്ലാം എണ്ണിക്കൊണ്ടു് അനുവദിക്കുകയാ ? അതിനു പണമെവിടെയിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം അടിച്ചേല്പിച്ചുകൊടുത്തതുകൊണ്ടു് ഗവർമ്മേണ്ടിനു യാതൊരു തരത്തിലുള്ള നഷ്ടവുമുണ്ടാകാൻപോകുന്നില്ല. അതെങ്കിലും അടിയന്തിരമായി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. അങ്ങനെയായാലേ നാടുനന്നു പുരോഗമിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു പൊതുവെ നന്മയുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിന്റെ ഒരോഹരി എൻ. ജി. ഒ. മാർക്കും കിട്ടിയെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു.

അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രശ്നം വളരെക്കാലമായി പ്രത്യേകിച്ചും മുലവും നിവേദനങ്ങൾമൂലവും പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾമൂലവും ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കും, ആലോചിക്കും എന്നു ഇക്കാലമത്രയും പറഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ ഇതുവരെ യാതൊന്നും ചെയ്തുകണ്ടിട്ടില്ല. ശമ്പളവർദ്ധനവല്ലാതെതന്നെ മറ്റുചില അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങളും അനുവദിച്ചുകിട്ടണമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്, അതെല്ലാം

ഒട്ടും താമസംകൂടാതെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു ഗവർമ്മെന്റിനെ പ്രത്യേകം ഒന്നു പ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ഗവർമ്മെന്റ് വേണ്ടതു ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിപ്പിക്ക മെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

34. *Notification issued with Memorandum No. 222395-N/56-3, Revenue, dated 28th May 1956, amending the rules regarding the registration of tobacco merchants. [Laid on the table of the House under section 16 (3) of the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) Act 1953.]*

35. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1868, Home, dated 29th June 1956, amending rule 360 regarding arrangement of seats in stage carriages plying on hill routes. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]*

36. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2650, P.W. (Irrigation), dated 11th June 1956, regarding the application of the Madras Public Health Act, 1939, to the Bhavanisagar Township area. [Laid on the table of the House under section 6 (2) of the Bhavanisagar Township Act, 1954).]*

37. *Balance Sheet and Profit and Loss Account of the Radio and Electricals, Limited, Madras, for the year ended 31st December 1954.*

38. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1572, Agriculture, dated 25th June 1956, deleting rule 14 of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948, relating to filling of casual vacancies. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]*

39. *Notification issued with G.O. Ms. No. 1444, Agriculture, dated 6th June 1956, amending the Madras Commercial Crops Market Committees' Financial Rules, 1953, by the addition of a new rule regarding advance for the purchase of bicycles by officers and servants of Market Committees. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933.]*

Items 30 and 32 of papers placed on the table on 9th August 1956, printed as appendix on pages 235-383 infra.

APPENDIX.

[Vide items 30 and 32 of the papers placed on the table on the 9th August 1956.]

THE MADRAS MONEY-LENDERS BILL, 1955 (L.A. BILL No. 38 OF 1955).

Composition of the Joint Select Committee.

CHAIRMAN:

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.

MEMBERS:

2 ADITYAN, Sri S. T.
3 BALAKRISHNAN, Sri V.
4 BHAKTAVATSALAM, The Hon. Sri M.
5 CHOKKALINGAM, Sri P.
6 CHOKKALINGAM CHETTIAR, Sri AR. A. RM.
7 JOHN, Dr. V. K.
8 KANARAN, Sri C. H.
9 KANDASAMI, Sri C.
10 KOLKEBAIL, Sri S. S.
11 LAKSHMANASWAMI MUDALIYAR, Dr. A.
12 MOUNAGURUSWAMI NAIDU, Sri N.
13 MUNUSWAMY GOWNDER, Sri P. M.
14 MUTHIAH CHETTIAR, Sri M. A.
15 RAJARAM, Sri K.
16 RAMA, Sri T. K.
17 RAMACHANDRAN, Sri M. R.
18 RANGASWAMI REDDIAR, Sri P.
19 RATNAM, Sri A.
20 SANNASI, Sri T. V.
21 SUBRAMANIAM, The Hon. Sri C.
22 SUBRAMANYAM, Sri M. P.
23 SREENIVASAN, Dr. A.
24 VISWANATHAN, Sri K. R.

ASSOCIATE MEMBERS:

25 BALASUBRAMANYA AYYAR, Sri K.
26 ETHIRAJALU, Sri M.
27 MOHAMED RAZA KHAN, Sri.
28 SIVASUBRAMANYA NADAR, Sri S. P.

SECRETARIAT:

Sri T. HANUMANTHAPPA, B.A. (Hons.), B.L.,
Secretary to the State Legislature.

Sri G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.,
Assistant Secretary to the State Legislature.

[10th August 1956

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS MONEY-LENDERS BILL, 1955 (L.A. BILL No. 38 OF 1955).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Money-lenders Bill, 1955 (L.A. Bill No. 38 of 1955) has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette* on the 27th September 1955 and in the other regional languages in the *Fort St. George Gazette*, dated the 5th October 1955.

3. The Joint Select Committee was appointed by resolutions of the Assembly, dated 29th November 1955, and of the Council, dated 30th November 1955.

4. The Joint Select Committee met in the Committee Room, Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Mount Road, on the 30th December 1955, 25th February 1956, 17th, 19th and 20th March 1956, at the Council Hall, Stone-house Hill, Ootacamund, on the 24th, 25th and 26th May 1956, and again at the Committee Room, Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Mount Road, on the 18th July 1956.

5. At its first meeting the Joint Select Committee decided to receive representations from persons interested in the Bill. Accordingly at its meeting on the 17th, 19th and 20th March 1956 it heard oral representations from various Chambers of Commerce, Money-lenders' Associations, Multani Bankers' Associations, representatives of pawn-brokers and other individuals who appeared before it. The Committee has also scrutinized the various memoranda submitted to it.

6. The Committee has subjected the clauses of the Bill to a detailed scrutiny and as a result of such scrutiny has made various changes in them.

7. But, before referring to the changes, it may be pointed out that the Joint Select Committee considered the preliminary question whether the provisions relating to pawn-brokers could be separated and the existing Madras Pawn-brokers' Act, 1943 (Madras Act XXIII of 1943), amended suitably. The Committee is of the view that all provisions in the Bill relating to pawn-brokers should be deleted and agrees that there should be separate enactments for money-lenders and pawn-brokers. The Committee has therefore deleted all provisions which seek to regulate pawn-broking.

The Committee has also amended the following clauses, viz., clause 11.—*Money-lender to keep books, give receipts, etc.*, clause 18—*Money-lender advancing smaller amount or securing higher*

10th August 1956]

interest than that specified in the accounts, etc., and clause 32—*Contracts not to be void on account of offence*, by deleting the references to pawn-brokers in them.

8. The Committee considers that the power proposed to be conferred on an Inspector to be appointed under this Act, namely, to enter at any time, any premises of a licensed money-lender in his jurisdiction for purposes of inspection; the power proposed to be conferred on a police officer not below the rank of Sub-Inspector to enter at any time the premises of a licensed money-lender or the premises of a person who is reasonably suspected to be lending money without a licence for purposes of inspection, and the power proposed to be conferred on any police officer not below the rank of Sub-Inspector to arrest without warrant any person committing in his view any offence punishable under this Act are likely to lead to harassment. The above clauses, viz., clauses 13 (3) (*a*), 14 and 30 have accordingly been deleted.

9. Some of the other important changes which the Committee has made are mentioned below :—

Clause 2.

The definition of " company " in sub-clause (2) and of " Court " in sub-clause (4) have been deleted.

The Committee has deleted the words " and ' licensed ' shall be construed accordingly " in sub-clause (7)—definition of " licence ".

Sub-clause (8) deals with the definition of " loan ". The words " a company " occurring in item (ii) have been deleted as the Committee considers that there is no justification for excluding loans by companies from the scope of the Bill as money-lenders may form private companies to escape from its provisions.

The Committee considers that the following items also should be exempted from the definition of " loan ", viz.—

(1) an advance made by any authority specifically excluded by Government by notification from the operation of the Act;

(2) an advance made from a provident fund to which the Provident Funds Act, 1925 (Central Act XIX of 1925) applies;

(3) an advance made by nidhis or permanent funds which are registered bodies; and

(4) an advance made on the basis of a negotiable instrument as defined in the Negotiable Instruments Act, 1881 (Central Act XXVI of 1881), other than a promissory note.

Necessary additions have therefore been made to sub-clause (8).

Sub-clause (9) deals with molestation of debtors by money-lenders. The Committee considers that the words " causes inconvenience or annoyance " are very vague and has therefore deleted them from item (*a*) of this sub clause. The Committee has also deleted the words " and the expression ' molestation ' shall be construed accordingly " occurring at the end.

[10th August 1956

Sub-clause (10) deals with the definition of " money-lender ". The Committee considers that in addition to the pawn-broker, for whom there is a separate enactment the mundy-merchant who made advances to his clients on the security of any standing crop or produce should not also be classified as a money-lender. The Committee has therefore deleted the words " and shall include a mundy-merchant and a pawn-broker" in this sub-clause. In the list of exemptions from the definition of " money-lender " the words " a company " in item (*a*) have been deleted and in item (*b*) the definition of " agriculturist " has been qualified by the addition of the words " and who is not assessed to income-tax under the Indian Income-tax Act, 1922 (Central Act XI of 1922) " so that only those engaged in agriculture as their main occupation will be exempted. The Committee has also deleted the words " and the expression ' money-lending shall be construed accordingly " occurring at the end.

Sub-clause (11) which deals with the definition of " mundy-merchant " has been deleted as a consequential amendment.

Clause 4.

This clause deals with the grant and refusal of licences. The Committee considers that a minor should be enabled to apply for a licence through a guardian who will be subject to all the provisions of this Act as if the licence has been granted to himself. The existing proviso has therefore been replaced by two new provisos for carrying out the above decisions.

The Committee is of the view that a maximum limit of rupees one hundred only will be sufficient as fee for the grant of a licence and that it is also unfair not to refund the fee paid if the licence was refused or the application was withdrawn. Sub-clause (2) has therefore been re-cast stating that every licence shall be granted in such form and subject to such conditions as may be prescribed including conditions as to payment of fees not exceeding one hundred rupees.

Sub-clause (3) has been omitted as a consequential amendment.

The Committee considers that offences on two or more occasions under clause 18 (re-numbered as clause 11) should also be one of the disqualifications for the grant of a licence and has therefore amended sub-clause 4 (*c*) (iii) accordingly.

The Committee considers that the licensing authority should satisfy himself that a money-lender whose licence has been cancelled was fit enough to be granted a fresh licence, if he applies for one within six months of such cancellation. A new item (*d*) has accordingly been added to sub-clause (4).

Sub-clause (5) was deleted as unnecessary.

The Committee is of the view that a money-lender who has applied for renewal of his licence sufficiently early should be deemed to have had a valid licence till orders of renewal or refusal are

10th August 1956]

received by him even though such orders are communicated to him after the expiry of the period of the previous licence. The Committee also thinks that there should be no bar on a person whose licence has expired or the renewal of whose licence has been refused realizing the amount lent by him during the currency of his licence, i.e., till the date when orders of refusal were communicated to him. Two new sub-clauses have been added providing for these contingencies.

Clause 6.

This clause relates to the closing of business on public holidays, etc., and the Committee has deleted the entire clause.

Clause 7 (*new clause* 6).

This clause requires every money-lender including a pawn-broker to exhibit his name over his shop, and also to exhibit other details like hours of business, etc. The Committee has amended the clause omitting the references to a pawn-broker and only requiring every money-lender to keep exhibited over his shop or place of business his name with the word ' money-lender ' and its equivalent in the regional language.

Clause 8 (*new clause* 7).

This clause relates to interest and charges allowed to money-lenders. The Committee has deleted sub-clause (1) relating to pawn-brokers and sub-clause (3) that the month or year used for the calculation of interest shall be a month or year of the British calendar. The Committee has also made certain consequential amendments to sub-clauses (2) and (5) consequent on the deletion of sub-clause (1).

New clause 8.

The Committee considers that it is necessary to make provision for a debtor to deposit in Court money due on a loan as in the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1955, and a new clause has accordingly been added.

Clause 11 (*new clause* 9).

The Committee deleted sub-clauuses 1 (*a*) (iii) and 1 (*b*) as consequential amendments relating to pawn-brokers. The Committee has also made other consequential changes of a minor nature in sub-clauses (5) and (7).

The Committee also deleted sub-clause (3) as being superfluous.

Clause 12.

The Committee has decided to delete this clause relating to employment of debt collectors as it was purely a concern of the money-lender.

Clause 13 (*new clause* 10).

As already stated in paragraph 8, the Committee has deleted sub-clause 3 (*a*). The Committee considers that a money-lender

who carries on his business in contravention of the provisions of this Act or the conditions of the licence granted thereunder should also be brought within the scope of sub-clause (*b*), re-numbered as sub-clause (*a*), and it has been amended accordingly.

Clause 18 (*new clause* 11).

In addition to the consequential amendments due to references to pawn-brokers being deleted, the Committee considers that for an offence under sub-clause (1) the maximum sentence of imprisonment should be reduced to six months from one year and the fine also reduced to rupees one thousand from one thousand five hundred. The Committee also thinks that discretion should be given to the Court to cancel the licence even when an offence under this clause has been committed for the first time. Sub-clauses (1) and (2) have therefore been amended accordingly.

Clause 19.

The Committee considers that it is not necessary to prescribe that a notice should be served on a debtor before a suit can be filed and has accordingly deleted this clause.

Clause 23 (*new clause* 13).

The Committee has also amended this clause so that the punishment for molestation of a debtor shall be a maximum sentence of imprisonment for six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both.

Clause 24 (*new clause* 14).

This clause deals with the power to cancel licences, etc. The Committee considers that an offence under clause 18 (new clause 11) should also be made a ground for cancelling a licence. The Committee has therefore amended item (*c*) of sub-clause (1) and has also deleted the words ' or for an offence involving moral turpitude ' occurring therein. As any person who obstructs any Government servant in the discharge of his duties can be proceeded against in a Criminal Court, the Committee has deleted item (*e*) of this sub-clause.

Clause 25 (*new clause* 15).

As the power of inspection, etc., conferred on police officers of and above the rank of Sub-Inspectors has been deleted, a consequential amendment has been made to this clause by deleting the words " and at the Police station . . . relates ".

Clause 27 (*new clause* 17).

The Committee considers that a money-lender who has ceased to carry on the business of money-lending but was only recovering the loans advanced during the period when his licence was in force should be enabled to do so without having to obtain a licence. A suitable proviso has therefore been added to this clause.

Clause 28 (*new clause* 18).

This clause deals with the penalties for contravention of any of the provisions of this Act or the rules made thereunder and the

Committee has amended sub-clause (1) by reducing the maximum sentence of imprisonment to six months and the maximum fine amount to rupees one thousand to bring it in line with other penal clauses.

Clause 33 (*new clause* 22).

The Committee considers that sub-clause (3) relating to the procedure in regard to laying of the rules framed under the Act on the table of the House should be uniform as recommended by the Committee on Subordinate Legislation in its first report. A new sub-clause (3) has accordingly been substituted.

10. All the clauses have been re-numbered and all the changes made by the Joint Select Committee are indicated in the annexed Bill.

11. The Committee considers that the changes made by it are of such important character as to require the republication of the Bill.

12. Some of the members have given dissenting minutes which are appended.

13. The Committee also recommends that a separate Bill for amending the Madras Pawn-Brokers Act, 1943, suitably incorporating the provisions deleted from this Bill be introduced at an early date.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
26th July, 1956.

M. A. MANICKAVELU,
Chairman.

ANNEXURE.

[NOTE.—**The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.**]

L.A. BILL No. 38 OF 1955.

A Bill to consolidate the laws relating to the regulation and control of the business of money-lenders in the State of Madras and to make further provision in respect thereof.

WHEREAS it is expedient to consolidate the laws relating to the regulation and control of the business of money-lenders in the State of Madras and to make further provision in respect thereof;

BE it enacted in the . . . Seventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Money-lenders Act, 1956.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) . . . It shall come into force . . . in any area on such date as the Government may . . . by notification in the *Fort St. George Gazette*, . . . specify . . . which

[10th August 1956

date shall not be earlier than the . . . expiry of three months from the . . . publication of the notification, and the Government may cancel or modify any such notification.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(1) ' bank ' means a banking company as defined in section 5, clause (*c*), of the Banking Companies Act, 1949 (Central Act X of 1949);

. . . . . .

(2) ' co-operative society ' means a society registered or deemed to be registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932);

. . . . . .

(3) ' Government ' means the State Government;

(4) ' interest ' includes the return to be made over and above what was actually lent, whether the same is charged or sought to be recovered specifically by way of interest or otherwise, but does not include any sum charged by a lender in accordance with the provisions of this Act or any other law for the time being in force, for or on account of costs, charges or expenses;

(5) ' licence ' means a money-lender's licence granted under this Act;

(6) ' loan ' means an advance whether of money or in kind at interest, and includes any transaction which the Court finds in substance to amount to such an advance, but does not include—

(i) a deposit of money or other property in a Government Post Office Savings Bank or in a bank, in a company as defined in the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956) or with a co-operative society;

(ii) an advance made by a bank, . . . or a co-operative society or an advance made from a provident fund to which the Provident Funds Act, 1925 (Central Act XIX of 1925) applies;

(iii) an advance made by Government or by any person authorized by Government to make advances in their behalf, or by any local authority;

(iv) an advance made by any authority specified by Government by notification in the *Fort St. George Gazette*;

(v) an advance made by any person *bona fide* carrying on any business, not having for its primary object the lending of money, if such loan is advanced in the regular course of such business;

(vi) an advance made on the basis of a negotiable instrument as defined in the Negotiable Instruments Act, 1881 (Central Act XXVI of 1881), other than a promissory note;

10th August 1956]

(vii) an advance made to its members by any Nidhi or Permanent Fund registered under any law in force in India;

(7) a person shall be deemed to ' molest ' another person if he—

(*a*) obstructs, . . . or uses violence to, or intimidates, such other person, or

(*b*) persistently follows such other person from place to place or interferes with any property owned or used by him or deprives him of or hinders him in the use of any such property, or

(*c*) loiters at or near a house or other place where such other person resides, or works, or carries on business, or happens to be, or

(*d*) interrogates the members of the family of such other person or does any act calculated to annoy or intimidate them, or

(*e*) moves or acts in a manner which causes or is calculated to cause alarm or danger to the person or property of such other person; . . . . . .

(8) ' money-lender ' means a person whose main or subsidiary occupation is the business of advancing and realizing loans, . . . but excludes—

(*a*) a bank . . . or a co-operative society;

(*b*) an agriculturist, that is to say, a person who is regularly engaged in the cultivation of land to the possession of which he is entitled and who is not assessed to income-tax under the Indian Income-tax Act, 1922 (Central Act XI of 1922);

Explanation (i).—Where a number of persons jointly cultivate land to the possession of which they are entitled or out of the produce of which they are entitled to be maintained, each such person shall be deemed to cultivate such land.

Explanation (ii).—The land cultivated by a person either wholly or in part by hired labour shall be deemed to be cultivated by such person provided that such labour is under such person's direct supervision and control;

(*c*) any member of a learned profession, that is to say, any person whose name is borne on a register maintained in accordance with any special statute which prescribes particular qualifications for admission to the profession and which regulates the manner of admission to the profession, of disciplinary control over the members thereof and of removal for sufficient cause of any such member from the register of the profession;

(*d*) whole-time servants of the Government of any State or of the Union or of any local authority . . .

Explanation.—Where a person who carries on in the State of Madras the business of advancing and realizing loans is resident

outside the State of Madras, the agent of such person resident in the State of Madras shall be deemed to be the money-lender in respect of that business for the purposes of this Act :

. . . . . .

. . . . . .

(9) ' principal ' in relation to a loan means the amount actually lent to the debtor;

(10) ' year ' means the financial year.

3. *Money-lender to obtain licence annually.*—No person shall, after the date on which the provisions of this Act are brought into force in any area, carry on, or continue to carry on, business as a money-lender at any place in such area, except under and in accordance with the terms of a licence;

. . . . . .

Explanation I.—Where a money-lender has more than one shop or place of business, whether in the same town or village or in different towns or villages he shall obtain a separate licence in respect of each such shop or place of business.

Explanation II.—(*a*) Where a money-lender is a registered firm the licence shall be obtained in the firm's name.

(*b*) Where a money-lender is an undivided Hindu family, the licence shall be obtained in the name of the manager, or the karnavan or the yajaman, as the case may be, described as such in the licence.

(*c*) Where a money-lender is any other association of individuals, not required to be registered under . . . the . . . the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956), a separate licence shall be obtained by each such individual in his name describing himself as a member of the association :

Provided that nothing contained in this Explanation shall affect the operation of section 69 of the Indian Partnership Act, 1932 (Central Act IX of 1932).

4. *Grant and refusal of licences.*—(1) Every application for a money-lender's licence shall be in writing and shall be made to the licensing authority prescribed under this Act :

Provided that a person under the age of eighteen years shall be eligible to apply for a licence only through a guardian :

Provided further that if any person acting as a guardian on behalf of a minor applies for, and obtains, a licence under this Act, such guardian shall be subject to all the provisions of this Act as if the licence has been granted to himself.

(2) Every licence shall be granted in such form and subject to such conditions as may be prescribed . . . including conditions as to payment of licence fees not exceeding one hundred rupees.

. . . . . .

(3) The licensing authority may by order in writing refuse to grant a licence if such authority is satisfied—

(*a*) that the applicant has not complied with the provisions of this Act or the rules made thereunder in respect of an application for the grant of a licence; or

(*b*) that the applicant has made wilful default in complying with or knowingly acted in contravention of any requirement of this Act; or

(*c*) that the applicant has—

(i) knowingly participated in or connived at any fraud or dishonesty in the conduct of or in connexion with the business of money-lending; or

(ii) been found guilty of an offence under Chapter XVII or Chapter XVIII of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860); or

(iii) been found guilty of an offence under section . . . 11 or section 13 on two or more occasions; or

(*d*) that the applicant has had his licence cancelled within six months before the date of application.

.....

(4) Any person aggrieved by an order of the licensing authority under sub-section (3) may, within one month from the date of communication of such order to him, appeal to the prescribed authority.

(5) Every licence granted . . . under this Act shall, subject to the provisions of sub-section (7), expire on the last day of the year in which it was granted.

(6) A licence granted under sub-section (2) may be renewed from year to year and the provisoins of sub-sections (1) to (5) shall apply in relation to the renewal of a licence as they apply in relation to the grant of a licence.

(7) If orders refusing to renew a licence are not communicated to a money-lender by the licensing authority before the expiry of his current licence, the money-lender shall, notwithstanding such expiry be deemed to have a valid licence till orders are received by him on his application for renewal.

(8) Nothing in this section shall be deemed to disentitle a money-lender, whose licence has expired or has not been renewed, from taking steps to recover any loan advanced during the period when the licence was in force.

[10th August 1956

5. *Change of place of business by money-lender.*—No money-lender shall change his place of business without previous notice to the licensing authority and without having the address of the new place of business duly endorsed on his licence.

.....

6. *Money-lenders to exhibit their names over shops.*—Every money-lender shall always keep exhibited over his shop or place of business his name with the word ' money-lender ' and its equivalent in the regional language.

.....

7. *Interest and charges allowed to money-lenders.*—.....

(1) No money-lender shall charge interest on any loan,.....

at a rate exceeding nine per cent per annum, simple interest, where the loan is a secured loan, or at a rate exceeding twelve per cent per annum, simple interest, where the loan is not a secured loan.

.....

(2) A money-lender may demand and take from the debtor such charges and in such cases, as may be prescribed.

(3) A money-lender shall not demand or take from the debtor any interest....., profit or other sum whatsoever in excess of that payable under sub-section (1).....

.....

.....

8. *Power to deposit in Court money due on loan.*—(1) Where a money-lender refuses to accept the whole or any portion of the money or other property due in respect of his loan, the debtor may deposit the said money or property into the Court having jurisdiction to entertain a suit for recovery of such loan and apply to the Court to record full or part-satisfaction of the loan, as the case may be.

(2) Where any such application is made, the Court shall, after due inquiry, pass orders recording full or part-satisfaction of the loan as the case may be.

(3) The procedure laid down in the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for the trial of suits shall, as far as may be, apply to applications under this section.

(4) An appeal shall lie from an order passed by a Court under sub-section (2) as if such an order relates to the execution, discharge or satisfaction of a decree within the meaning of section 47 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).

9. *Money-lender to keep books, give receipts, etc.*—(1) Every money-lender shall—

(*a*) regularly record and maintain or cause to be recorded and maintained, an account showing for each debtor separately—

(i) the date of the loan, the amount of the principal of the loan, and the rate of interest charged on the loan, and

10th August 1956]

(ii) the amount of every payment received by the money-lender in respect of the loan, and the date of such payment;

.....

(*b*) give to the debtor or his agent a receipt for every amount paid by him, duly signed and, if necessary, stamped at the time of such payment;

(*c*) on requisition in writing made by the debtor furnish to him, or, if he so requires, to any person mentioned by him in that behalf in his requisition a statement of account signed by himself or his agent, showing the particulars referred to in clause (*a*) and also the amount which remains outstanding on account of the principal and of interest and charge such fee therefor as the Government may prescribe:

Provided that no such statement shall be required to be furnished to a debtor if he is supplied by the money-lender with a pass book in the prescribed form containing an up-to-date account of the money-lender's transactions with the debtor; and

(*d*) submit such returns relating to the loans advanced by him to the Inspector concerned, in such form and at such times as may be prescribed.

(2) All records or entries made in the books, accounts and documents referred to in sub-section (1) shall be . . . in such language . . . as may be prescribed . . . in respect of any area.

.....

(3) A debtor to whom a statement of account has been furnished under clause (*c*) of sub-section (1) and who fails to object to the correctness of the account shall not by such failure alone be deemed to have admitted the correctness of such account.

(4) In the receipt to be given under clause (*b*) of sub-section (1) or in the statement of account to be furnished under clause (*c*) of that sub-section, . . . the figures shall be entered only in Arabic numerals.

(5) In any suit or proceeding relating to a loan if the Court finds that a money-lender has not maintained an account as required by clause (*a*) of sub-section (1), he shall not be allowed his costs.

(6) If any money-lender fails to give to the debtor or his agent a receipt as required by clause (*b*) of sub-section (1) or to furnish on a requisition made under clause (*c*) of that sub-section a statement of account as required therein within one month after such requisition has been made, . . . he shall not be entitled to any interest for the period of his default,

(7) Notwithstanding any agreement between the parties or any law for the time being in force, when a statement is furnished to a debtor under this section on any day during a month, the interest due shall be calculated as payable for the entire month irrespective of the fact that such statement is furnished on any such day.

.....

10. *Appointment of Inspectors and their powers.*—(1) The Government or any authority or officer empowered by them may, by notification in the *Fort St. George Gazette*, appoint one or more persons to be Inspectors for the purposes of this Act and specify in such notification the local limits of their jurisdiction.

(2) Every Inspector shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

(3) . . . (*a*) A Magistrate of the first class in the mufassal or a Presidency Magistrate in the Presidency town, may, on receiving a report from an Inspector that a person carries on without a licence or that a money-lender carries on in contravention of the provisions of this Act or the conditions of the licence granted thereunder the business of money-lending at any place within the jurisdiction of such Magistrate, issue a warrant empowering the Inspector to enter such place with such assistants as he cnosiders necessary and inspect the books, accounts, records, files, documents, safes, vaults and pledges in such premises. On receiving such warrant, the Inspector may enter the place and inspect the books, accounts, records, files, documents, safes, vaults and pledges in such premises and may take to his office for further investigation such books, accounts, records, files and documents as he considers necessary :

Provided that if the Inspector removes from the premises, any books, accounts, records, files and documents, he shall give to the person in charge of hte place, a receipt describing the books, accounts, records, files and documents so removed by him :

Provided further that wtihin twenty-four hours of the removal of the books, accounts, records, files and documents from the premises, the Inspector shall either return them to the person from whose custody they were removed or produce them in the Court of the Magistrate who issued the warrant. Such Magistrate may return the books, accounts, records, files and documents or any of them to the person from whose custody they were removed by the Inspector, after taking from such person such security as the Magistrate considers necessary for the production of the books, accounts, records, files and documents when required whether by the Inspector or by the Court, or may pass such other orders as to their disposal as appear just and convenient to the Magistrate.

(*b*) An Inspector shall have authority to require any person whose testimony he may require regarding any loan or any money-lending business, to attend before him or to produce or cause to be produced any document and to examine such person on oath.

(4) An Inspector may apply for assistance to an officer in-charge of a police station and take police officers to accompany and assist the Inspector in performing his duties under this Act.

.....

.....

11. *Money-lender advancing smaller amount or securing higher interest than that specified in the accounts, etc., to be punishable.*—(1) Any money-lender whether licensed or not—

(*a*) who actually advances an amount less than the amount shown in his accounts or registers . . . or other document relating to the loan, or

(*b*) who takes or receives interest or any other charge at a rate higher than the rate shown in the accounts, registers . . . or document aforesaid or allowed under this Act shall be punished with imprisonment which may extend to . . . six months or with fine which may extend to one thousand . . . rupees or with both.

(2) If a money-lender is convicted of an offence under sub-section (1) . . . the Court convicting him . . . may cancel his licence as a money-lender.

12. *Cognizance of offences.*—No Court shall take cognizance of an offence punishable under this Act or the rules made thereunder except on a complaint in writing made by the Inspector.

.....

.....

13. *Penalty for molestation of debtor.*—Whoever molests or abets the molestation of any debtor for the recovery of any loan shall be punished with imprisonment which may extend to . . . six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both.

14. *Power to cancel licences, etc.*—(1) The licensing authority may, at any time, during the term of any licence, cancel it by an order in writing—

(*a*) if the licensee carries on the business in contravention of any of the provisions of this Act or the rules made thereunder or of the conditions of the licence, or

(*b*) if any reason for which the licensing authority could have refused to grant the licence to the money-lender under sub-section (3) of section 4, is brought to the notice of that authority after the grant of the licence, or

[10th August 1956

(*c*) if the licensee is convicted for an offence under section . . . 11 or section 13, or . . .

(*d*) if the licensee maintains false accounts or is found to molest or abet the molestation of any debtor for the recovery of any debt.

.....

(2) Before cancelling a licence under sub-section (1), the licensing authority shall give the licensee a notice in writing stating the grounds on which it is proposed to take action and requiring him to show cause against it within such time as may be specified in the notice.

(3) Any person aggrieved by an order of the licensing authority cancelling a licence may, within one month of the date of communication of such order to him, appeal to the prescribed authority.

15. *Publication of order of cancellation.*—Every order of cancellation of a licence under this Act shall be notified in the District Gazette . . . and also on the notice board of the office of the licensing authority.

16. *No compensation for cancellation of licence.*—A person whose licence is cancelled under section . . . 14 shall not be entitled to any compensation in respect of such cancellation or to the refund of any fee paid in respect of such licence.

17 *Penalty for carrying on business without licence.*—Whoever carries on the business of money-lending without a licence or otherwise than in conformity with the terms and conditions of a licence shall be punished with imprisonment which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both :

Provided that a person shall not be deemed to carry on the business of money-lending without a licence, if, after the expiry of the period of licence granted to him, he had ceased to carry on the business of money-lending but was taking steps to recover any loan advanced by him during the period when the licence was in force.

18. *Penalties.*—(1) Whoever contravences any of the provisions of this Act or of any rule made thereunder or of any terms on conditions of a licence granted or deemed to be granted thereunder or makes a claim or a statement . . . which is false or which he does not believe it to be true shall, if no other penalty is elsewhere provided for in this Act for such contravention, be punished with imprisonment which may extend to . . . six months or with fine which may extend to one thousand . . . rupees or with both.

10th August 1956]

Explanation.—The cancellation of a licence under section . . . 14 shall not be deemed to be a penalty for the purposes of this sub-section.

(2) Where a contravention of any of the provisions of this Act or of any rule made thereunder of which a person is convicted consists of an omission to do a thing the Magistrate may, when convicting the offender, direct him to do the thing before an appointed day and may on the failure of the offender to do the thing befroe the said day, pass an order, whether the offender appears in court or not on that day, cancelling his licence.

19. *Transfer of licence to heir.*—(1) Where a licensee under this Act dies, any person claiming to be his legal representative may apply to the licensing authority for transferring in his name the licence standing in the name of the deceased.

(2) Every such application shall be in such form and shall contain such particulars as may be prescribed.

(3) The licensing authority may, if he is satisfied that the applicant is in fact the legal representative of the deceased and that he is otherwise eligible to a licence under this Act, transfer the licence in the name of the applicant after obtaining from the applicant a declaration in the prescribed form.

(4) Any licence transferred under sub-section (3) shall be deemed to have been granted to the applicant himself and shall be valid for the period for which it would have been valid if the licence had not been transferred ; and the provisions of this Act shall apply accordingly.

.....

20. *Jurisdiction to try offences.*—No Presidency Magistrate not being a salaried Presidency Magistrate and no other Court inferior to that of a salaried Magistrate of the second class shall try any offence punishable under this Act.

21. *Contracts not to be void on account of offence.*- Where a money-lender is guilty of an offence punishable under this Act any . . . contract made by him in relation to his business of money-lending shall not be void by reason only of that offence nor shall he, by reason only of that offence, lose . . . his right to the loan and the interest and other charges, if any, payable in respect thereof.

22. *Power to make rules.*—(1) The State Government may, after previous publication, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(*a*) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

[10th August 1956

(*b*) the form and the particulars to be contained in an application for a licence under this Act;

(*c*) the terms and conditions subject to which a licence may be granted;

(*d*) the form in which books, accounts, and documents specified in this Act shall be recorded, maintained, kept or used;

(*e*) the procedure which should be followed and the powers which may be exercised by the authorities exercising functions, holding inquiries and hearing appeals under this Act.

(3) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
26*th July* 1956.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

APPENDIX.

DISSENTING MINUTES.

I

While I agree with the principle that money-lenders have to be controlled by rules and by conditions of licences, etc., and also with many of the provisions of the Bill, I have to express my disapproval of the severe punishments that are provided in clauses 11 and 13, viz., imprisonment for six months or fine which may extend to thousand rupees or both and the cancellation of the licence and of the power that has been given for cancelling licences for non-compliance of even minor requirements of the Act or of the rules or the conditions of the licence. No difference has been made in the matter of the power to cancel the licence in respect of breaches of rules or conditions of licence and major offences like dishonesty or fraud.

It has to be remembered that, as banks or co-operative societies are not in a position to upply the credit required by the middle class and the poor sections of our people and it is the money-lender that has been supplying the want till now to great extent, any provisions which are likely to have a deterrent effect on money-lending itself and are thereby likely to affect the credit economy of the State, have to be disapproved. The provisions as regards the Inspector and his powers and the severe nature of the punishments provided for breach of rules and conditions of licence render the legislation as it emerges out of the Joint Select Committee draconian in character and are sure to prejudicially affect the normal lending of money by individuals and, to some extent, defeat the very good objects of this Bill.

MADRAS,
19*th July* 1956.

K. BALASUBRAMANIA AYYAR.

10th August 1956]

II

While I am pleased that the Bill as originally drafted has been considerably improved by the Joint Select Committee, I regret I am unable to agree with the opinion of the majority.

Legislative interference necessary.—Credit facilities are an essential part of the economic structure of society and money-lenders perform a most useful function. A few of the money-lenders do their business without any reproach or any cause for complaint, but abuses have crept in and many money-lenders are exploiting the poverty and the need of borrowers, and interference by the Legislature is therefore necessary.

Interference to be minimum and to conform to Article 19 of the Constitution.—Interference with carrying on any occupation or business should be the minimum and should conform to Article 19 (1) (*g*) and sub-clause (6) of the Constitution. According to Article 19 (1) (*g*) it is a fundamental right vested in every citizen to " practise any profession or to carry on any occupation, trade or business " and sub-clause (6) provides that the restrictions on the exercise of this fundamental right must not only be in the interests of the general public but also reasonable. I think the provisions of the Bill go beyond the provisions of Article 19 of the Constitution and provides for unnecessary controls.

Exploitation of the borrower by the money-lender.—The exploitation of the borrower by the money-lender consists, in my opinion, of—

(i) the charging of usurious rates of interest, and the collection of interest in advance by deducting the interest from the principal at the time of giving the loan;

(ii) the prejudicial sale of securities given by the borrower; and

(iii) the oppressive procedure adopted by the money-lender in the collection of the debt.

Only minimum legislative interference necessary.—In my opinion, it would be sufficient to provide that interest should not exceed a certain percentage and should not be collected in advance or deducted from the principal at the time of giving the loan. The rate of interest provided for in clause 7 of the Bill, namely, 9 per cent simple interest per annum where the loan is a secured loan, or 12 per cent where the loan is not secured, in my opinion, is quite reasonable. In practice, however, money-lenders collect interest at a higher rate. I am definitely of the opinion that severe penalties should be imposed on the money-lending collecting more than the reasonable rate fixed in the Bill and collecting the interest in advance.

Sale of securities given by the borrower, in my opinion, should be only under the directions of a court of law. No suit need be filed and court-fee paid, but an application must be filed by the money-lender for an order by the court for the sale of the securities and the manner in which the sale should take place.

There must also be, in my opinion, a provision enabling a court of law on an application by the debtor to give relief to the debtor in cases in which the money-lender resorts to oppressive methods of collection of the debt. The court may be given power to reduce or even extinguish the debt as a relief against oppressive methods.

[10th August 1956

There is a provision in section 397 of the Companies Act, 1956, under which the court can give relief in case of oppression. The word 'oppression' is not defined in the Companies Act. Wide powers should be given to the court to determine what amounts to oppression and give adequate relief to the debtor.

I do not think it is necessary to provide for the taking of annual licences and renewing them. It should be sufficient, in my opinion, to make a provision for registration of the business of money-lending by any person carrying or intending to carry on this business and there should be only a nominal fee for registration, which should in no event exceed Rs. 5.

The most important point, however, to remember is that the State must provide for adequate credit facilities at very reasonable rates of interest through co-operative societies which will compete with the money-lenders. Without a plan for such credit facilities, controls imposed on money-lenders may not be observed and they might lead to demoralization. In a matter like this, what is required is easy credit facilities. There is nothing in the Bill creating an obligation on the Government or local bodies to provide adequate credit facilities through co-operative societies. It is essential, in my opinion, to make at least a beginning in this matter.

BANGALORE,
19*th July* 1956. V. K. JOHN.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
26*th July* 1956. T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

PROCEEDINGS OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS MONEY-LENDERS BILL, 1955 (L.A. BILL No. 38 OF 1955).

(*As approved by the Chairman.*)

Friday, the 30th December 1955.

The Joint Select Committee on the Madras Money-Lenders Bill, 1955, met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, at 12 noon on the 30th December 1955. The following were present :—

MEMBERS :

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 Sri K. RAJARAM.
3 Sri P. M. MUNISWAMY GOUNDER.
4 Sri AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR.
5 Sri K. R. VISWANATHAN.
6 Sri T. K. RAMA.
7 Sri T. V. SANNASI.
8 Sri M. R. RAMACHANDRAN.
9 Sri C. H. KANARAN.
10 Sri C. KANDASAMI.

10th August 1956]

11 Sri P. CHOKKALINGAM.
12 Sri S. S. KOLKEBAIL.
13 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
14 Sri M. P. SUBRAMANYAM.
15 Sri A. RATNAM.
16 Sri S. T. ADITYAN.
17 Sri K. BHASHYAM.
18 Sri M. ETHIRAJALU.
19 Dr. A. SREENIVASAN.
20 Sri M. K. M. ABDUL SALAM.
21 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
22 Dr. V. K. JOHN.
23 Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR.
24 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary to the State Legislature*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

The Secretary, Industries, Labour and Co-operation Department, was also present.

Proposed by Sri K. Rajaram and seconded by Sri Mohamed Raza Khan, the Hon. Sri M. A. Manickavelu was elected Chairman.

Dr. V. K. John suggested that the Committee might invite people interested in the Bill to appear before the Committee to tender evidence.

Sri K. Bhashyam desired that the memoranda received may be classified into various categories, such as those received from mundy merchants, pawn-brokers, Multanis, etc., so that a representative from each category of money-lenders might be invited to give evidence before the Committee.

Sri C. H. Kanaran and Sri M. R. Ramachandran suggested that some borrowers also might be examined.

Sri P. Rangaswami Reddiar and Sri S. S. Kolkebail wanted that copies of all the enactments referred to in the Bill and in the Statement of Objects and Reasons attached thereto might be supplied to all Members.

The Chairman said that copies of all Acts of this State would be supplied to the Members but so far as Acts of other States were concerned, as many copies as possible would be obtained for the reference of Members.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliyar suggested that a Press Note might be issued inviting all people interested in the Bill to submit their memoranda before the 15th January 1956 and also to

state whether they wished to appear before the Committee for giving evidence. The Committee might decide thereafter who should be called to tender evidence.

Sri K. Balasubramanya Ayyar stated that a Writ Petition had been filed in the High Court challenging the validity of certain provisions of the Pawn-Brokers Act, 1943, and that this Committee might take into consideration the judgment that might be delivered thereon.

Dr. V. K. John suggested that the recent judgment of the Supreme Court with reference to the Taxation on Income (Investigation) Act might also be taken into consideration.

Sri P. Rangaswami Reddiar pointed out that the provisions of the Bill were not in conformity with what was stated in the statement of Objects and Reasons and wanted to know whether the existing provisions in the Criminal Procedure Code and other similar enactments were not sufficient to control the money-lending business.

Sri K. Bhashyam suggested that if necessary the Chairman might explain the objects of the Bill during the course of the discussion of the Bill.

Dr. V. K. John suggested that the provisions contained in section 397 of the Indian Companies Act recently passed might be applied to cases of oppression under this Bill also.

Sri S. S. Kolkebail opposed this suggestion on the ground that most of the borrowers were poor and could not go to court to obtain relief.

Dr. V. K. John enquired whether they could get any evidence that any debtor had been actually harassed or whether it was only hearsay. Sri C. Kandasami suggested that the Committee might visit some rural centres and examine some debtors also.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliyar suggested that copies of local Acts might be made available to Members before the 15th January and that copies of Acts of other States might be obtained and placed in the Legislature Library and the Members informed of it. After the memoranda were received, there might be a meeting of the Committee to decide the names of witnesses to be examined.

The Chairman stated in reply to further queries that at the next meeting itself the Committee might examine witnesses who were ready.

The Committee then decided to meet again towards the end of January 1956 and resolved to issue the following Press Note :—

> "The Joint Select Committee, appointed by the Madras State Legislature to consider and report on the Madras Money-Lenders Bill, 1955 (L.A. Bill No. 38 of 1955), at its meeting held on 30th December 1955, decided to receive memoranda from those interested in the Bill and has fixed 5 p.m. on Monday, the 16th January 1956, as the time within which the memoranda (with forty spare copies) should reach the Secretary to the State Legislature, Government Estate, Mount Road, Madras-2."

The Committe then adjourned.

Saturday, the 25th February 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Money-Lenders Bill, 1955, met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, at 3 p.m. on the 25th February 1956. The following members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 Sri K. RAJARAM.
4 Sri P. M. MUNUSWAMY GOUNDER.
5 Sri N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU.
6 Sri AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR.
7 Sri K. R. VISWANATHAN.
8 Sri T. V. SANNASI.
9 Sri M. R. RAMACHANDRAN.
10 Sri C. KANDASAMI.
11 Sri P. CHOKKALINGAM.
12 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
13 Sri M. P. SUBRAMANYAM.
14 Sri A. RATNAM.
15 Sri V. BALAKRISHNAN.
16 Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIYAR.
17 Dr. V. K. JOHN.
18 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
19 Sri M. ETHIRAJALU.
20 Sri M. K. BHASHYAM.
21 Dr. A. SREENIVASAN.
22 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
28 Sri S. P. SIVASUBRAMANIA NADAR.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

The Secretary, Industries, Labour and Co-operation Department, was also present.

[10th August 1956

The Chairman, at the outset, said that the Committee had met to consider the various associations that might be summoned to give evidence and when they should appear before the Joint Select Committee.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliyar said that eleven associations had expressed a desire to be heard by the Committee and suggested that they might be heard in groups, and not individually, in the following order :—

I Group—

The Madura-Ramnad Chamber of Commerce, Madurai.
The Democratic Chamber of Commerce, Madras.
Coimbatore District Bankers' Association, Coimbatore.
The Madras Financiers' Association, Madras.

II Group—

Sindhi (Multani) Bankers' Association, Salem.
Sindhi (Multani) Bankers' Association, Madras.
Sindhi Hindu Refugee Relief Committee, Madras.

III Group—

Tiruvannamalai Money-Lenders' Association, Tiruvannamalai.
Tiruchirappalli District Money-Lenders' Association.
Madurai-Ramanathapuram Money-Lenders' Association, Madurai.
South Arcot District Money-Lenders' Association.

The Hon. Sri C. Subramaniam suggested that a representative of the Pawn Brokers' Association might also be invited to give evidence.

Sri K. Balasubramanya Ayyar wanted that hundi merchants and mundi merchants who gave loans against agricultural produce, and small traders might also be examined, besides pawn-brokers and others.

Dr. V. K. John pointed out that some memoranda had been received from borrowers also and suggested that they might also be examined.

After a brief discussion, it was decided that besides the three groups of associations stated above, some representatives of the pawn-brokers should be examined by the Committee. It was also decided that, besides individual invitations to the above bodies, a notification should be published in the newspapers that the Committee would be meeting at 3 p.m. on the 17th, 19th and 20th March 1956 to record oral evidence.

Sri Mohamed Raza Khan said that the Committee might meet at Ootacamund to consider the Bill, clause by clause, and draw up the report.

The Chairman promised to consider the suggestion.

The Joint Select Committee then adjourned to meet again at 3 p.m. on the 17th, 19th and 20 March 1956.

10th August 1956]

Saturday, the 17th March 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Money-Lenders Bill, 1955, met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, at 3 p.m. on the 17th March 1956. The following members were present :—

CHAIRMAN :

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.

MEMBERS :

1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
2 Sri T. K. RAMA.
3 Sri K. RAJARAM.
4 Sri AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR.
5 Sri K. R. VISWANATHAN.
6 Sri T. V. SANNASI.
7 Sri M. R. RAMACHANDRAN.
8 Sri C. KANDASAMI.
9 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
10 Sri V. BALAKRISHNAN.
11 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
12 Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR.
13 Dr. V. K. JOHN.
14 Sri M. ETHIRAJALU.
15 Sri K. BHASHYAM.
16 Dr. A. SREENIVASAN.
17 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
18 Sri A. RATNAM.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

The Secretary, Industries, Labour and Co-operation Department, was also present.

The representatives of the following Associations were present :—

The Coimbatore District Bankers' Association, Coimbatore.
The Democratic Chamber of Commerce, Madras.
The Madras Financiers' Association, Madras.

The Committee examined Sri T. R. S. Ramanatha Ayyar, President, and other representatives of the Coimbatore District Bankers' Association. A summary of the evidence is appended.

The Committee then adjourned to meet again at 3-45 p.m. on the 19th March 1956 to continue the examination of witnesses.

Monday, the 19th March 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Money-Lenders Bill, 1955, met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, at 3-45 p.m. on the 19th March 1956. The following members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM.
4 Sri P. M. MUNUSWAMY GOUNDER.
5 Sri AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR.
6 Sri M. R. RAMACHANDRAN.
7 Sri V. BALAKRISHNAN.
8 Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIYAR.
9 Dr. V. K. JOHN.
10 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
11 Sri K. BHASHYAM.
12 Sri M. K. M. ABDUL SALAM.
13 Dr. A. SREENIVASAN.
14 Raja Sri M. A. MUTHIAH CHETTIAR.
15 Sri T. K. RAMA.
16 Sri MOHAMED RAZA KHAN.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

The Deputy Secretary, Industries, Labour and Co-operation Department, was also present.

At the outset, Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliyar said that there was a feeling amongst the witnesses that they did not have a chance the other day to represent their views and that practically the whole time was taken up by one association. He therefore suggested that one nominee of a group might be heard at a time so that he might exhaust himself and that during that time no cross-questioning should be made. The Hon. Sri C. Subramaniam suggested the hearing together of associations doing like business as the Multani Associations of Salem, Madras and Vellore.

The Chairman said that the witnesses might give their evidence together and there need not be any questioning in the first instance unless any crucial points arose and that questions might be put after the witnesses had finished.

The representatives of the following associations were heard by the Committee. A gist of the evidence tendered by the witnesses is appended :—

1 The Madras Financiers' Association.

2 The Democratic Chamber of Commerce.
3 The Sindhi (Multani) Bankers' Association, Salem.
4 The Sindhi (Multani) Bankers' Association, Madras.
5 The Sindhi (Multani) Bankers' Association, Vellore.
6 Sindhi Hindu Refugee Relief Committee, Madras.

The Committee then adjourned to meet again at 4 p.m. on the 20th March 1956.

Tuesday, the 20th March 1956

The Joint Select Committee on the Madras Money Lenders' Bill, 1955, met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, at 4 p.m. on the 20th March 1956.

The following members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 Sri K. RAJARAM.
3 Raja Sri M. A. MUTHIAH CHETTIAR.
4 Sri M. R. RAMACHANDRAN.
5 Sri C. H. KANARAN.
6 Sri C. KANDASAMI.
7 Sri S. S. KOLKEBAIL.
8 Sri V. BALAKRISHNAN.
9 Sri K. BHASHYAM.
10 Sri M. K. M. ABDUL SALAM.
11 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
12 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
13 Dr. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIYAR.
14 Dr. V. K. JOHN.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

The Secretary and the Deputy Secretary, Industries, Labour and Co-operation Department, were also present.

The representatives of the following associations were heard by the Committee.

The Madras State Money Lenders' Federation, Madurai, through its representative Sri K. A. P. Viswanathan, gave evidence on behalf of the other Money Lenders' Association which had been invited as they formed constituent parts of the Federation :—

1 Sri K. A. P. Viswanathan.
2 Sri Valliappa Chettiar.

3 Sri T. R. S. Ramanatha Ayyar of the Coimbatore District Bankers' Association.

4 Sri M. A. Arunachalam Chettiar.

5 Sri H. H. K. M. Bhora of the Marwari Jain Annadhanasala.

6 Sri Sowbagmull Dharamchand of Madurantakam.

7 Sri Kalidoss Sait of Erode Money Lendors, Commerce and Mundi Merchants' Association.

8 Sri Jumberlal Jain of Madurantakam.

9 Sri Subbaraj of South Arcot Money Lenders' Association.

A list of the witnesses and the gist of the evidence tendered by the witnesses are appended.

Winding up the proceedings, the Chairman said that the examination of the witnesses was over and that the date of the next meeting would be communicated to the members in due course.

Ootacamund, Thursday, the 24th May 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Money Lenders' Bill, 1955, met at 3-30 p.m. on Thursday, the 24th May 1956 in the Council Hall, Stonehouse Hill, Ootacamund. The following were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 Sri S. T. ADITYAN.
4 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
5 Sri V. BALAKRISHNAN.
6 Sri P. CHOCKALINGAM.
7 Sri AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR.
8 Sri M. ETHIRAJALU.
9 Sri C. H. KANARAN.
10 Sri C. KANDASAMI.
11 Sri S. S. KOLKEBAIL.
12 Sri N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU.
13 Sri P. M. MUNUSWAMY GOUNDER.
14 Raja Sri M. A. MUTHIAH CHETTIAR.
15 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
16 Sri K. RAJARAM.
17 Sri T. K. RAMA.
18 Sri M. R. RAMACHANDRAN.
19 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
20 Sri A. RATNAM.

21 Sri S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR.
22 Sri M. P. SUBRAMANYAM.
23 Sri K. R. VISWANATHAN.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).

Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

The Secretary to Government, Law Department, and the Deputy Secretary to Government, Industries, Labour and Co-Operation Department, were also present.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that the provisions relating to pawn-brokers might be put in a separate chapter.

The suggestion was accepted.

LONG TITLE.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu moved that for the words ' Sixth Year of the Republic of India ' the words ' Seventh Year of the Republic of India ' be substituted.

The amendment was carried.

Clause 1.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu moved that for the figure ' 1955 ' occurring in sub-clause (1), the figure ' 1956 ' be substituted.

The amendment was carried.

The clause as amended was approved.

Clause 2.

Sub-clause (1) was approved.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that the definition of ' company ' in sub-clause (2) might be amended so as to read that a company meant a company as defined in the Indian Companies Act.

The suggestion was accepted and it was decided to amend the definition accordingly.

Sub-clause (3) was approved.

The Law Secretary was requested to examine whether it was necessary to retain sub-clause (4).

Sub-clauses (5) and (6) were approved.

The Committee decided that the words " and, ' licensed ' shall be construed accordingly " be deleted in sub-clause (7).

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that for the words ' an advance of money or in kind ' occurring in sub-clause (8), the words ' an advance whether of money or in kind ' be substituted.

The suggestion was accepted and the amendment was made.

The Hon. Sri C. Subramaniam moved that the words ' a company ' occurring in sub-clause (8) (ii) be deleted.

The amendment was carried.

Sri V. Balakrishnan asked why a loan advanced by a bank was excluded and Sri S. T. Adityan also asked why a loan advanced by a co-operative society was excluded from the scope of the Bill.

The Hon. Sri C. Subramaniam replied that the banks were governed by the Banking Companies Act and a co-operative society by the Co-operative Societies Act and that therefore they were excluded from the scope of the Bill. Besides, ' banking ' was a Central subject and the State could not legislate on it.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that, on the analogy of the provision in the Bombay Money-lenders' Act, an advance made to a subscriber from the Provident Fund under the Indian Provident Fund Act and advances made by Nidhis and Permanent Funds be excluded from the definition of ' loan '.

It was decided to include a provision for excluding an advance made to a subscriber from the Provident Fund and to have the point about the exclusion of advances by Nidhis and Permanent Funds examined by the Law Department.

Sri Mohamed Raza Khan and Sri V. Balakrishnan pleaded for including hundis within the scope of the Bill.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that the inclusion of hundis might perhaps lead to difficulties in working the Act. The Government did not want to interfere with traders who borrowed money through hundis for business purposes. The main object of the Government in sponsoring the Bill was to protect middle-class people from harassment by money-lenders.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that the following be added as one of the items under sub-clause (8) of clause 2 :

> " An advance made on the basis of Negotiable Instrument as defined in the Negotiable Instrument Act of 1881 other than a Promissory Note."

The suggestion was accepted and the amendment was made.

The Hon. Sri C. Subramaniam suggested that the words ' inconvenience or ' occurring in sub-clause (9) (*a*) be deleted.

Raja Sri Muthiah Chettiar suggested that the words ' causes inconvenience or annoyance ' be deleted.

The suggestions were under consideration when the Committee adjourned to meet again at 2-30 p.m. the next day.

Ootacamund, Friday, the 25th May 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Money-lenders Bill, 1955, met at 2-30 p.m. on Friday, the 25th May 1956 in the Council Hall, Ootacamund. The following were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 Sri K. RAJARAM.
4 Raja Sri M. A. MUTHIAH CHETTIAR.
5 Sri N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU.
6 Sri AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR.
7 Sri K. R. VISWANATHAN.
8 Sri T. K. RAMA.
9 Sri M. R. RAMACHANDRAN.
10 Sri C. H. KANARAN.
11 Sri C. KANDASAMI.
12 Sri P. CHOKKALINGAM.
13 Sri S. S. KOLKEBAIL.
14 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
15 Sri M. P. SUBRAMANYAM.
16 Sri S. T. ADITYAN.
17 Sri V. BALAKRISHNAN.
18 Sri A. RATNAM.

ASSOCIATE MEMBERS.

19 Sri S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR.
20 Sri M. ETHIRAJALU.
21 Sri MOHAMED RAZA KHAN.

SECRETARIAT.

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

The Secretary to Government, Law Department, and the Deputy Secretary to Government, Industries, Labour and Co-operation Department, were also present.

Clause 2.

Discussion on the suggestions with regard to sub-clause (9) (*a*) was resumed.

Sri S. T. Adityan said that, as the term ' annoyance ' was difficult to interpret, it might also be deleted.

The words " causes inconvenience or annoyance " were deleted.

Sub-clauses 9 (*b*), (*c*) and (*d*) were approved.

[10th August 1956

The words " and the expression ' molestation ' shall be construed accordingly " occurring after sub-clause (9) (*e*) were deleted.

The words " and shall include a mundy-merchant and pawn-broker " occurring in sub-clause (10) were deleted.

The words " a company " occurring in item (*a*) of sub-clause (10) were deleted

The words " and who is not assessed to income-tax under the Indian Income-tax Act " were added at the end of item (*b*) and before Explanation (i).

The words " and the expression ' money-lending ' shall be construed accordingly " occurring at the end of item (*d*) of sub-clause (10) were deleted.

Sub-clause (11) was deleted.

Sub-clause (12) which defines what a pawn-broker means was then taken up.

Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar pleaded for taking out of the purview of this Bill all the provisions relating to pawn-brokers and includng them in a separate Bill dealing exclusively with pawn-brokers.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that there was already in existence the Madras Pawn-brokers Act, 1943, and that necessary amendments could be made to that Act.

It was decided to delete all the provisions in the Bill relating to pawn-brokers.

In conformity with this decision, sub-clauses (12), (13) and (14) were omitted.

Sub-clauses (15), (16) and (17) were approved.

Clause 3.

The proviso to the first paragraph of clause 3 was deleted. The rest of the clause was approved.

Clause 4.

With reference to the proviso to sub-clause (1) it was decided that guardians should have the right to apply for licence on behalf of minors and that those guardians should personally be subject to all the conditions and restrictions laid down in the Bill. It was agreed that this proviso might be amended accordingly.

Sub-clause (2) was amended as follows :—

" (2) Every licence shall be granted in such form and subject to such conditions including conditions as to payment of licence fees not exceeding one hundred rupees as may be prescribed."

The proviso to sub-clause (2) was deleted.

Sub-clause (3) was deleted, as the substance of it was incorporated in the amended sub-clause (2).

10th August 1956]

The words and figure 'section 18 or' were added before the word and figure ' section 23 ' occurring in sub-clause (4) (*c*) (iii).

Sub-clause (4) as amended was approved.

Sub-clause (5) was deleted.

Sub-clause (6) was approved.

The words ' or deemed to be granted ' occurring in sub-clause (7) were deleted.

Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar enquired whether a money-lender would have the right to carry on his business if he had applied for a licence sufficiently in advance of the expiry of the current licence but on which no final orders as to renewal or refusal of licence had been communicated by the authorities even after the expiry of the period of the previous licence. He also wished to know whether in cases of refusal to renew a licence, the money-lender would be allowed to realize the loans advanced during the period covered by a licence. He also pointed out that a money-lender, the renewal of whose licence had been refused, would in certain circumstances have to get new promissory notes from his clients.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that provisions might be made in the rules that application for renewal of a licence should be made a month in advance of the period of expiry of a licence. It was agreed that suitable provisions should be made that in case renewals of the licences were not refused before the expiry of the licences, the applicants should be deemed to have licences till orders on their applications were received by the applicants. In case the licence was not granted a person should be enabled to realize the amount lent by him already without any further licence. Law Department was requested to incorporate the suggestions in clause 4 (7) or 4 (8).

Sub-clause (8) was approved subject to the necessary changes.

Clause 5.

The clause was approved.

Clause 6.

The entire clause was deleted.

Clause 7.

The following was substituted for clause 7 :—

Money-lenders to exhibit their names over shops.—Every money-lender shall always keep exhibited over his shop or place of business his name with the word ' money-lender ' in the chief language of the locality.

Clause 8.

Sub-clause (1) was deleted.

The words and comma ' advanced otherwise than on a pledge,' occurring in sub-clause (2) were deleted.

[10th August 1956

The sub-clause as amended was approved.

Sub-clause (3) was deleted.

Sub-clause (4) was approved.

For the words and figures " under sub-sections (1) and (2) " occurring in sub-clause (5), the words and figure " under sub-section (1) " were substituted, as the first sub-section was deleted and sub-section (2) would be renumbered as sub-section (1).

Clauses 9 *and* 10.

The clauses were deleted.

It was agreed, on the suggestion of Sri P. Rangaswami Reddiar, to include a new clause similar to the provisions in the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1955, regarding deposit of debt into court by debtors.

Clause 11.

Sub-clause (1) (*a*) (iii) and (*b*) were deleted in view of the decision to exclude pawn-brokers from the scope of the Bill.

Sub-clause (1) as amended was approved.

For the words " either in such language of the locality as may be prescribed or in English " occurring in sub-clause (2), the words " in such language as may be prescribed in respect of any area" were substituted and sub-clause (2) was approved as amended.

Sub-clause (3) was deleted.

Sub-clause (4) was approved.

The words and comma " or in the pawn-ticket furnished to the pawner," occurring in sub-clause (5) were deleted in view of the decision to exclude pawn-brokers from the scope of the Bill. The rest of the sub-clause was approved.

Sub-clause (6) was approved.

The words and commas " or if a pawn-broker fails to deliver to the pawner, a pawn-ticket as required by section 9," occurring in sub-clause (7) were deleted and the sub-clause was approved as amended.

Clause 12.

The clause was deleted.

Clause 13.

Sub-clauses (1) and (2) were approved.

Sub-clause (3) (*a*) was deleted.

It was decided to amend sub-clause (3) (*b*) so as to include within its scope also cases where a money-lender carried on the business of money-lending in contravention of the provisions of this Act.

10th August 1956]

Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar said that the power of search conferred on the Inspector by this provision extended even to the places of persons who were not money-lenders. Persons inimically disposed towards a person might complain that he was carrying on the business of money-lending without a licence, and on the basis of this complaint, his premises might be searched. He said that conferment of such a power was too drastic and suggested that the penalty for carrying on money-lending without a licence might be the levy of a fine ten times the amount of the licence fee or some such punishment. The penalty imposed for not taking out a licence in the Money-lenders' Acts of the other States might be looked into and it could be incorporated in this Bill if it was less drastic.

The Hon. Sri C. Subramaniam replied that the provision for the issue of a warrant by a First-class Magistrate was a sufficient safeguard against the possibility of any misuse of the power of search.

Sub-clause (3) (*c*) was approved.

Sub-clause (4) was approved.

Clauses 14, 15, 16 *and* 17.

The clauses were deleted.

Clause 18.

For sub-clause (1), the following was substituted :—

(1) Any money-lender whether licensed or not—

(*a*) who actually advances an amount less than the amount shown in his accounts or registers or other document relating to the loan, or

(*b*) who takes or receives interest or any other charge at a rate higher than the rate shown in the accounts, registers or document aforesaid or allowed under this Act

shall be punished with imprisonment which may extend to six months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both.

Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar said that the penalty of fine and cancellation of licence were sufficient and strongly pleaded for deleting the penalty of imprisonment.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu and the Hon. Sri C. Subramaniam said that there should be provision for imprisonment to act as a deterrent.

Sub-clause (2) was amended as follows :—

(2) If a money-lender is convicted of an offence under sub-section (1), the Court convicting him may cancel his licence as a money-lender.

The clause as amended was approved.

Clauses 19 *and* 20.

The clauses were approved.

Clauses 21 *and* 22.

The clauses were deleted.

Clause 23.

For the words " one year " the words " six months " were substituted.

The clause as amended was approved.

Clause 24.

Sub-clasue (1) (*a*) and (*b*) were approved.

For sub-clause (1) (*c*), the following was substituted :—

" (*c*) if the licensee is convicted for an offence under section 18 or section 23, or ".

Sub-clause (1) (*d*) was approved.

Sub-clause (1) (*e*) was deleted.

Sub-clauses (2) and (3) were approved.

Clauses 25 *and* 26.

The clauses were approved.

Clause 27.

It was decided to add a proviso to the clause to the effect that a money-lender would not be required to take out a licence if he had stopped lending money but was only recovering the loans advanced during the period of the validity of the licence.

Sri P. Rangaswami Reddiar suggested that an omnibus savings clause like the one in the Madras Agriculturists' Relief Act to the effect that nothing contained in this Act shall apply to any loan advanced before the commencement of this Act might be included.

Sri C. H. Kanaran suggested that retrospective effect might be given at least with regard to the rate of interest.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that he was not in favour of the suggestions. He explained that the rate of interest provided in this Act would apply from the date of commencement of this Act even to loans advanced before the commencement of this Act even if the contract rates had been higher.

The Committee then adjourned to meet again at 9 a.m. on the 26th May 1956.

Ootacamund, Saturday, the 26th May 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Money-lenders Bill, 1955 (L.A. Bill No. 38 of 1955), met at 9 a.m. in the Council Hall, Ootacamund. The following members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 Sri K. RAJARAM.
4 Raja Sri M. A. MUTHIAH CHETTIAR.
5 Sri N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU.

6 Sri AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR.
7 Sri K. R. VISWANATHAN.
8 Sri T. K. RAMA.
9 Sri M. R. RAMACHANDRAN.
10 Sri C. H. KANARAN.
11 Sri C. KANDASAMI.
12 Sri P. CHOKKALINGAM.
13 Sri S. S. KOLKEBAIL.
14 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
15 Sri M. P. SUBRAMANYAM.
16 Sri A. RATNAM.
17 Sri S. T. ADITYAN.
18 Sri V. BALAKRISHNAN.

ASSOCIATE MEMBERS.

19 Sri S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR.
20 Sri M. ETHIRAJALU.
21 Sri MOHAMED RAZA KHAN.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

The Secretary to Government, Law Department, and the Deputy Secretary to Government, Industries, Labour and Co-operation Department, were also present.

Clause 28 was taken up for consideration.

Sub-clause (1).—For the words " one year " and " one thousand and five hundred rupees ", the words " six months " and " one thousand rupees " respectively were substituted.

Sub-clause (1), as amended, was approved.

Sub-clause (2) was approved.

The clause, as amended, was approved.

Clause 29.

Clause 29 was approved.

Clause 30.

The clause was deleted.

Clause 31.

Sri P. Rangaswami Reddiar suggested that only First-class Magistrates should be empowered to try offences punishable under this Act.

Sri N. Mounaguruswami Naidu wanted that the word " salaried " should be inserted before the words " Magistrates of the second class " so that Honorary Second-class Magistrates might not try offences punishable under this Act.

The Chairman state that the Government would examine the suggestion made by Sri N. Mounaguruswami Naidu.

Sri K. Rajaram pointed out that in many places there were not First-class Magistrates and that the clause might remain as it stood.

Clause 32.

The following clause was substituted for the existing clause :—

" *Contracts not to be void on account of offence.*—Where a money-lender is guilty of an offence punishable under this Act any contract made by him in relation to his business of money-lending shall not be void by reason only of that offence nor shall he, by reason only of that offence lose his right to the loan and the interest and other charges, if any, payable in respect thereof."

Clause 33.

Sub-clauses 1 and 2 were approved.

Sub-clause 3 was amended as follows :—

" All rules, notifications and orders made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the Table of both the Houses of the Legislature for 14 days and shall be subject to such modifications and alterations whether by way of repeal or amendment as the Legislative Assembly may make during the period in which they are so laid."

Clause 33, as amended, was approved.

Clauses 34 *and* 35.

Both the clauses were deleted.

Sri P. Rangaswami Reddiar suggested that there should be a savings clause like the one contained in the Madras Agriculturists' Relief Act to the effect that nothing contained in this Bill should apply to any loans advanced before the commencement of this Act.

The Chairman stated that a decision had already been taken the previous day that the rate of interest provided in this Bill would apply from the date of commencement of this Act only.

Sri N. Mounaguruswami Naidu suggested that exemption should be given to widows who were living on the interest derived by lending the money out of the small maintenance amounts given to them. Sri T. K. Rama also suggested that money-lenders transacting business up to Rs. 5,000 and less should be exempted. Sri C. Kandasami pointed out that exemption would always create difficulties.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that casual money-lending would not come under the Bill and there was therefore no need to provide for exemption in such cases.

Sri Mohamed Raza Khan enquired when the amendments to the Pawnbrokers Act would be brought forward.

The Hon. Sri C. Subramaniam stated that when the Money-lenders Bill, as redrafted, was considered at the next meeting of the Joint Select Committee, the necessary amendments to the Pawnbrokers Act would also be considered with reference to their inclusion as an annexure in the Bill itself.

The Committee then adjourned.

Wednesday, the 18th July 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Money Lenders Bill, 1955, met in the Committee Room in the Legislators' Hostel, (Old) Government Estate, Mount Road, Madras, at 11 a.m. on Wednesday, the 18th July 1956. The following members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 Sri S. T. ADITYAN.
4 Sri V. BALAKRISHNAN.
5 Sri P. CHOCKALINGAM.
6 Sri AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR.
7 Sri C. H. KANARAN.
8 Sri C. KANDASAMI.
9 Sri S. S. KOLKEBAIL.
10 Sri N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU.
11 Sri P. M. MUNUSWAMY GOWNDER.
12 Raja Sri M. A. MUTHIAH CHETTIAR.
13 Sri K. RAJARAM.
14 Sri T. K. RAMA.
15 Sri M. R. RAMACHANDRAN.
16 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
17 Sri A. RATNAM.
18 Sri T. V. SANNASI.
19 Sri M. P. SUBRAMANYAM.
20 Sri K. R. VISWANATHAN.

ASSOCIATE MEMBERS.

1 Sri M. ETHIRAJALU.
2 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
3 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
4 Sri S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

[10th August 1956

The Secretary to Government, Law Department, and the Secretary to Government, Industries, Labour and Co-operation Department, were also present.

At the outset, the Chairman informed the Members that as the amendments to the Madras Pawnbrokers Act, 1943, which became necessary consequent on the decision of the Committee to exclude pawnbrokers from the scope of this Bill were very many it would be better to take up the question of amending the Pawnbrokers Act separately.

Sri P. Rangaswami Reddiar asked whether the Amending Bill could not be introduced during the sitting of the Assembly commencing on the 8th August 1956.

The Hon. Sri C. Subramaniam promised to expedite the framing and introduction of the Bill.

The Committee then took up for consideration the Bill as redrafted by the Law Department with reference to the decisions it had taken.

Clause 1.

Sub-clauses (1) and (2) were approved.

Sub-clause (3) was recast as follows:—

(3) It shall come into force in any area on such date as the Government may by notification in the *Fort St. George Gazette* specify, which date shall not be earlier than the expiry of three months from the publication of the notification, and the Government may cancel or modify any such notification.

Clause 2.

Sub-clauses (1) to (7).

Sub-clauses (1), (3), (5), (6) and (7) were approved and sub-clauses (2) and (4) were deleted.

Sub-clause (8).

In sub-clause (8) (i), for the words " in a company ", the words, brackets and figures " in a company as defined in the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956) " were substituted.

On the suggestion of Sri K. Balasubramanya Ayyar, it was decided to add to the items relating to exclusion from the definition of ' loan ' the following two items :—

An advance made by any authority specified by Government by notification in the *Fort St. George Gazette*

and

An advance made to its members any nidhi or permanent fund registered under any law in force in India.

Subject to the incorporation of the above amendments, the sub-clause was approved.

10th August 1956]

Sub-clause (9).

In sub-clause (9) (*b*), for the words " deprives him or hinders him in, " the words " deprives him of, or hinders him in, " were substituted.

In sub-clause as amended was approved.

Sub-clauses (10) to (13).

Sub-clause (11) was deleted and the rest were approved.

Clause 3.

In Explanation II (*c*) the words " section 4 of " and " Central Act VII of 1913 " were deleted and the figures " 1956 " were substituted in place of the figures " 1913 ".

Clause 4.

Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar of Chettinad enquired as to how long a money-lender, whose licence had been cancelled, should wait before he could apply for a fresh licence.

After some discussion, it was agreed that in regard to such a person a provision should be made in the clause to the effect that one of the considerations that should weigh with the licensing authority was whether a money-lender had had his licence cancelled within six months before the date of the application for the fresh licence.

The clause was approved subject to the incorporation of the amendment suggested above.

Clause 5.

The clause was approved.

Clause 6.

For the words " the word ' money-lender ' in the chief language of the locality ", the words " the word ' money-lender ' and its equivalent in the regional language " were substituted.

The clause as amended was approved.

Clause 7.

Sub-clauses (1) and (2) were approved.

Sri K. Balasubramanya Ayyar pointed out that while sub-clause (2) allowed the collection by the money-lender of such charges as may be prescribed; sub-clause (3) provided *inter alia* that he shall not collect any charge. He felt that ' any charge ' might mean even the charges allowed by sub-clause (2).

To remove the ambiguity pointed out by Sri K. Balasubramanya Ayyar, sub-clause (3) was recast as follows :—

(3) A money-lender shall not demand or take from the debtor any interest, profit or other sum whatsoever in excess of that payable under sub-section (1).

Clause 8.

The clause was approved.

Clause 9.

Referring to sub-clause (3), Raja Muthiah Chettiar suggested the fixation of a time-limit within which a debtor might object to the correctness of the account furnished by the money-lender.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that prescribing such a time-limit would not be proper as no debtor who did not object within a stipulated time to the correctness of a statement of account should be debarred from claiming credit for anything that might have been paid by him but not accounted for in the statement furnished.

The clause was approved.

Clause 10.

Sri K. Balasubramanya Ayyar felt that the use of the words ' Presidency town ' occurring in clause 10 (3) (*a*) was not appropriate to the present times.

The Hon. Sri C. Subramaniam replied that that was the wording in the General Clauses Act also.

Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar asked whether the report of the Inspector referred to in clause 10 (3) (*a*) should not be a report filed on oath.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that an Inspector might incorporate in his report even information obtained from secret sources and it was impractical to expect him to file an affidavit.

With reference to clause 10 (3) (*b*), Sri K. Balasubramanya Ayyar said that the names of persons whose testimony an Inspector required should be incorporated in his report to the Magistrate.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that this was not necessary.

The clause was approved.

Clause 11.

The clause was approved.

Clause 12.

Sri N. Mounaguruswami Naidu said that the clause made the service of notice on a debtor a condition precedent to the launching of any suit or other proceeding against him. There might be cases in which a money-lender might have to file a suit urgently for an attachment before judgment or for getting rateable distribution. Provision should be made for giving discretion to the Court to waive the service of notice in such cases and to allow the launching of any suit or other proceeding.

After a short discussion, the clause was deleted.

Clause 13.

Sri K. Balasubramanya Ayyar pleaded for making the offences under this Act bailable.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that he would request the Law Department to incorporate a provision for making the offences under this Act bailable if they were not already bailable under the Criminal Procedure Code.

Subject to the incorporation of the above amendment if it was found necessary, the clause was approved.

Clauses 14 *and* 15.

The clauses were approved.

Clause 16.

On the suggestion of Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar, the words ' at the police station having jurisdiction over the area to which the licence relates and also ' were deleted.

The rest of the clause was approved.

Clause 17.

Sri K. Balasubramanya Ayyar pointed out that the clause referred to ' a person whose licence is cancelled under section 14 '. As section 14 did not relate to cancellation of licence, he suggested that the correct section number might be put in.

Subject to this change, the clause was approved.

Clauses 18 *to* 22.

The clauses were approved.

Clause 23.

Sub-clauses (1) and (2) were approved.

Sub-clause (3) was recast as follows :—

(3) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sites either in the same session or in more than one session.

The Chairman said that a copy of the revised Bill would be circulated to the Members.

The Committee resolved that the Bill be republished. It requested the Chairman to include in the report a statement that a separate amending Bill in respect of pawn-brokers would be introduced and authorized him to sign the report.

The Committee resolved that dissenting minutes, if any, should be submitted before 5 p.m. on Wednesday, the 25th July 1956.

The Committee then adjourned.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
26th July 1956.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

APPENDIX.

SUMMARY OF EVIDENCE TENDERED BEFORE THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS MONEY-LENDERS BILL, 1955 (L.A. BILL No. 38 OF 1955), AT THE COMMITTEE ROOM, LEGISLATORS' HOSTEL (OLD), GOVERNMENT ESTATE, MOUNT ROAD, MADRAS.

I

Saturday, the 17th March 1956.

(1) *The Coimbatore District Bankers Association, Coimbatore, Sri T. S. Ramanatha Ayyar, President, Sri P. Rm. S. Rm. Ramanatha Chettiar, K. Rm. K. M. Meyyappa Chettiar and Sri V. M. Kailasam.*

Sri T. R. S. Ramanatha Ayyar said that it would be better and safer to have separate pieces of legislation, one for the pawn brokers and another for other classes of money-lenders as many of the provisions that might be necessary to regulate the transactions and business of the pawn brokers might not be necessary in the case of the other ordinary money-lenders. As an instance, he pointed out that the wide powers given under the Bill to the Police and the other officers of Government might not be necessary in the case of ordinary money-lenders who lent money on the security of goods and other things.

Asked by Dr. V. K. John to explain the difference between the pawn brokers and other ordinary money-lenders, the witness said that the Indian Contract Act contained the definition of ' pawn brokers '. Pawn brokers were those who lent money, generally a small amount, on the pledge of jewels or other articles. Their customers were generally drawn from the middle class people or people in the Government services, etc., who did not borrow generally for purposes of trade or business. The other money-lenders advanced large sums of money on promissory notes, mortgages and other securities such as commodities to traders, merchants, industrialists and others for purposes of trade.

Questioned by Sri K. Bhashyam the witness said if separate legislation for the two types of money-lenders could not be brought in, his alternative would be to have separate chapters in the same legislation, one dealing with pawn brokers and the other with the other ordinary type of money-lenders.

Asked by the Hon. Sri C. Subramaniam whether his suggestion to have two pieces of legislation, one for the pawn brokers and the other for the other ordinary type of money-lenders, was based on his view that there ought to be greater and stricter control over the operations of the pawn brokers than on the ordinary money-lenders, the witness answered in the affirmative. The witness also said that such provisions might be justified in the case of pawn brokers on the ground that stolen property might be involved in their transactions. In the case of the ordinary types of money-lenders, the transactions were open and were sanctioned by Scheduled Banks, and carried on. on healthy lines.

To a suggestion made by Dr. Lakshmanaswami Mudaliar, the witness agreed that different provisions might be framed to regulate the business of money-lenders who lent money on personal security and others who lent money on security of jewels pledged to them by people belonging to the lower income groups. In regard to the

' Kabuliwalas ' and such type of money-lenders the witness said, their Association has submitted a memorandum in which they had suggested that these people might not be given licences as their activities were found to be injurious to the State and society as a whole. But with regard to other money-lenders who were carrying on the business of money-lending in districts like Coimbatore many of the provisions contained in the Bill were certainly uncalled for.

Asked by Sri K. Balasubramanya Ayyar to catalogue the provisions which in his view would cause inconvenience to ordinary money-lenders, if they and the pawn brokers were to be governed by the provisions of the present Bill, the witness pointed out as an instance to the wide powers given under clause 14 regarding inspection by Police officers. He conceded that it might be necessary to regulate or control the rate of interest but in regard to recognized money-lending business there was nothing for the Police to inspect except when forgery or cheating was suspected.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that clause 14 as it stood gave sweeping powers to the Police to enter into any premises without assigning any reason whatsoever and that was what the witness was objecting to. Under certain circumstances such powers might be necessary but there should be some limitation put on the powers given to the Police officers to enter premises.

Sri K. Balasubramanya Ayyar pointed out that the phrase ' without a licence ' in that clause governed both groups of words as ' a licensed money-lender ' and ' any person carrying on the business of money-lending with licence '. Laying emphasis on the words ' as a money-lender ' he maintained that the clause as drafted empowered any Police official to enter only such of those places where money-lending transactions were carried without a licence and it did not empower a Police official to enter a place where the business was carried on with a licence.

The Hon. the Finance Minister said that when the phrase ' licensed money-lenders ' would have no meaning and it was not what was intended also. The present draft had to be properly worded if it was liable to be interpreted as suggested.

Sri K. Bhashyam said that it looked as though the Police officer could enter the premises of a ' licensed money-lender ' without assigning any reason whatsoever.

Sri P. Rangaswami Reddiar pointed out that it was the view of the witness that while the Police might be given such powers to control the business of pawn brokers it was not necessary in the case of those who lent money on mortgages, promissory notes and such other securities as there was nothing for the Police to investigate in such types of business.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that was the reason why he was suggesting that such wide powers for the Police were not necessary.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar suggested that the words ' carries on business as a licensed money-lender ' occurring in clause 14 should be amended so as to remove the doubt raised by Sri K. Balasubramanya Ayyar.

[10th August 1956

The Hon. Sri C. Subramaniam suggested that it would be better if the circumstances under which a Police officer might enter any premises were specified, instead of making a very general provision that an officer of Police might, at any time, enter any premises.

Sri K. Bhashyam agreed with the above view.

The Committee felt that the need for this amendment should be considered in the light of the provisions in clause 13 and reserved the suggestion for future consideration.

Referring to clause 2 (9), the witness said that the definition of the word ' molest ' was very vague. He felt that the definition was drafted keeping in view the activities of Kabuliwalas but now it had been made applicable to all classes of money-lenders. The terms ' inconvenience ' and ' annoyance ' were very vague, and he would like them to be deleted. As regards ' interrogating ', even merely asking for the whereabouts of the borrower might be construed as interrogation. He wanted that the definition should be so amended as not to take away from the money-lender his right of recovery through normal methods, as people went to the courts only as a last resort.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar read out the corresponding provision in the Bombay Money-Lenders Act which was more comprehensive than the definition in this Bill, and asked whether he would like that provision to be incorporated in this Bill.

The witness stated it would not be advisable and that such a provision should not be incorporated simply because it was in force in the Bombay State. That provision would, in actual practice, be construed so as to make a creditor desist from making even a legitimate demand for repayment of his debt.

Dr. A. Sreenivasan wanted to know why these money-lenders were visiting the houses of their debtors thereby causing annoyance, mental and otherwise and whether it would not suffice, if the money-lenders took steps in a court of law after giving due notice to the debtor.

Sri K. Bhashyam wanted to know, for instance, whether constant ringing up of the debtor over the telephone by the lender demanding payment of money constituted ' annoyance ' or ' inconvenience ' or not, and why the Government should not take steps to prevent such inconvenience to the debtors.

Sri Ramanatha Ayyar in reply to Dr. Sreenivasan said that going to the houses of debtors was rendered necessary for two reasons, namely, (1) debtors were habitually procrastinating payments; and (2) creditors in their own interest should have personal knowledge of the solvency of their debtors. It would be always possible to take out legal process. The money-lending business was not so simple as that.

As regards the query of Sri K. Bhashyam, the witness said such terms as ' inconvenience or annoyance ' were very difficult to define and it was not unlikely that even sauve and gentle persuasion to repay the loan might be construed as constituting inconvenience or annoyance '. He pleaded that ' violence ' might remain in the definition, but the word ' inconvenience or annoyance ' should be deleted.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar and Sri K. Balasubramanya Ayyar requested the witness to suggest a new clause for the existing sub-clause (9) (*a*) setting out his ideas. The witness agreed to do so.

10th August 1956]

As regards clause 4, in reply to a query from the Committee, the witness said that he preferred registration of money-lenders to licensing. Sufficient time might be allowed for all money-lenders to register themselves.

To a question from Sri K. Bhashyam as to whether any terms and conditions should be specified in the registration certificate itself, the witness stated that they need not be stated *in extenso* in the registration certificate as persons carrying on money-lending business were even now supposed to carry on their business according to the provisions of the legislation that was now under consideration. Sri K. Balasubramanya Ayyar pointed out that according to the provisions of clause 4 (2) of the Bill, the terms might also vary with individuals. Sri K. Bhashyam stated that he could not understand how they could vary with individuals. The Chairman pointed out that this matter could be decided later on.

Examined by Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, the witness stated that the licence fee prescribed in clause 4 of the Bill must be reduced and that if a person had transactions at different places, one general licence taken out by him must hold good for every place of business where he was transacting business. Continuing the witness stated that if a firm or an individual had different branches, and that if an offence was committed in any one of the branches the cancellation of the licence with respect to that particular branch alone should be deemed as a proper punishment. To another query whether the licence fee should be based upon the quantum of money-lending business that was being carried on or whether it should be at a uniform rate, the witness stated that there might be two or three categories of licence fees, one for small-scale money-lenders, another for medium-scale lenders and a third for big money-lenders. On the point whether the fee should be refunded if the licence was not granted, the witness was of the view that there was no need for such a provision if a small amount was fixed as licence fee and that if a big amount was fixed as licence fee, there should be a provision for refund.

Answering a question from Sri K. Bhashyam, the witness stated that small money-lenders who lend small amounts to hawkers doing business worth Rs. 2 or so need not be licensed as it would amount to putting too much restriction on the citizen to carry on his business. The witness further stated that there should be a provision for giving a declaration as to the capital invested in the business and one should be exempted from taking a licence either if his capital was below Rs. 1,000 or if he was not an income-tax assessee. When it was pointed out that a money-lender might also have other means of income and might pay income-tax on such income in addition, there would be practical difficulty in enforcing it, if it was laid down that all money-lenders who paid income-tax might be asked to take out a licence, the witness stated that generally money-lenders in this State were doing only money-lending business except perhaps the Marwaries. Regarding the period of the licence, the witness stated that annual renewal would be better and that if a person gave a declaration that he had ceased to carry on money-lending business and that he was only engaged in winding up his business, he should not be asked to take out a licence. Asked as to who should be the licensing authorities and whether they should be judicial authorities or others, the witness stated that he would like the licences to be issued by

judicial bodies and the power of cancelling licences should not be vested in executive authorities and that in any case there should be an appeal to a Civil Court against the order of cancellation.

At this stage, Sri C. Kandaswami pointed out to the Chairman that the witness in the first instance stated that money-lenders might be licensed and after some questions were put by some Members of the Committee, he subsequently changed his views and suggested that registration of money-lenders might be a better course. It would therefore be much better, he added, if the witness might be allowed, in the first instance, to state his views on the various provisions of the Bill and then the Members of the Committee might put questions one by one. This was agreed to.

Continuing the witness stated that the licence fee prescribed was too much and that it should be reduced. He would suggest that anything between Rs. 10 and Rs. 15 would be an appropriate fee. Instead of licensing the money-lenders it would be better to maintain a register of money-lenders doing business in the State in which case a registration certificate might be issued to money-lenders or pawn brokers as the case might be. When a money-lender or a pawn broker gave a declaration that he was not carrying on the business of money-lending but was only engaged in recovering his dues he need not be put to the necessity of renewing the licence.

On the question of the licensing authority, the witness reiterated what he had already said. He also wanted that the licence fee should vary as between big and small money-lenders.

To a question of Sri K. Balasubramanya Ayyar, the witness said that he would personally prefer a single licence valid for all time. In the case of a licence, renewable annually, there was suspense and fear every year whether the licence would be renewed or not and that would work as a great hardship to the money-lenders.

Dr. Lakshmanaswami Mudaliar pointed out that there were annual licences like licences for dogs and motor cars and there was not much difficulty in regard to them and asked why it should not similarly be possible to have an annual licence for money-lenders also. The witness said that the analogy was not quite correct, as the licence under reference was one relating to a trade or business where people took a certain amount of risk. There was suspense during the period between the expiry of a licence and renewal of it, during which interval the money-lenders had to take a certain amount of risk and do business. To a suggestion from Dr. Lakshmanaswami Mudaliar whether the licence could be made automatically renewable within a period of one month from the date of expiry of the previous one, the witness agreed that that would meet his point substantially. Dr. Lakshmanaswami Mudaliar added that a licence would be renewed unless there was any breach or contravention of the conditions in which case the licence could be cancelled for reasons to be recorded.

To another question as to what sort of judicial body the witness had in mind, the witness said that it could be a District Munsif or preferably a Subordinate Judge. Giving his reasons for the same, the witness said that money-lenders would feel safe in the hands of a judicial officer. Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar pointed out that money-lending was more in rural areas than in urban parts and therefore it would be difficult for people in remote villages to go to the officers suggested. The witness said that there were District Munsifs

in many taluk headquarters. Dr. Lakshmanaswami Mudaliar explained that an executive officer was a touring officer and therefore he would be able to verify things which a judicial officer could not do and asked whether the witness would not prefer an executive officer. The witness agreed and said if it was going to be vested in other than a judicial officer he should be one not below the rank of a Tahsildar.

To a question of Sri K. R. Viswanathan whether the witness still pleaded for a reduction in the licence fee even if a general licence in place of an annual licence was granted, the witness said that he would personally prefer registration by the Registrar of Firms or any other authority invested with powers in that regard.

Answering Sri C. Kandaswami, the witness said that a person doing money-lending business with a capital of Rs. 20,000 or Rs. 50,000 would normally get an annual income of Rs. 2,000, out of which he had to provide for bad debts, family expenditure, income-tax, etc., and thus he would not be able to pay a fee of Rs. 200 or Rs. 300.

The witness agreed with Sri T. K. Rama and said that the money-lenders could be divided into three categories according to the volume of their business.

Sri V. Balakrishnan asked the witness whether establishment charges in running the money-lending business was not much less than in other fields of business and therefore, whether it would not be reasonable that a higher rate of fee should be paid by the money-lenders. The witness pleaded that the remuneration in the money-lending business was static at 12 per cent or so as against mounting profits in other businesses, and therefore the limited profits offset the low establishment charges.

Answering Sri P. Rangaswami Reddiar, the witness said that the licence might be issued once for all and a maximum fee might be fixed.

Dr. A. Sreenivasan pointed out that there were firms making much more money than money-lenders and asked, while they were not divided into separate categories according to the volume of business, why the money-lenders should be divided into groups. Dr. A. Sreenivasan also told the witness that he was not firm in his views, but was wobbling without setting forth a definite view.

Examined by Sri K. Bhashyam as to the conditions under which a licence may be granted or refused, the witness stated that all persons who were at present carrying on the profession of money-lending should be given licences. A new comer to the profession should also be given the licence provided he had not already committed any offence under the Indian Penal Code, Chapter XVII or XVIII.

Speaking on sub-clause (4) of clause 4, the witness said that a single act of default or failure to comply with the provisions of the Act or the rules made thereunder of a single offence should not be a ground for refusal of the licence and that the licensing authority should be given the discretion to come to his own conclusions in such cases on their merits.

The witness wanted the deletion of sub-clause (4), (c) (i) altogether, as it was too wide and vague and anything might be brought under that sub-clause.

[10th August 1956

With reference to sub-clause (5), Sri K. Bhashyam wanted to know whether the witness would like the control to be vested in the Government.

At this stage, Sri Mohamed Raza Khan asked whether it was in order to put leading questions to the witness to elicit specific answers. He said that the Committee was concerned with merely eliciting the various points of view put forward by the witnesses. To this the Chairman said that even though answers were elicited by putting such questions, it was open to them to come to their own conclusions.

Proceeding, the witness said that so far as the refusal or cancellation of a licence was concerned, he was of the view that a judicial body should go into the matter. In his opinion the licensing authority should be a person not below the rank of a District Munsif and in the matter of cancellation of a licence, the District Judge in the mufassal and the City Civil Court Judge in the City should be invested with such powers.

Questioned by Dr. V. K. John whether conditions in the money-lending business had so deteriorated as to warrant a new measure of control as proposed in the contemplated legislation the witness stated that his personal view was that no fresh legislation was called for. There was no public demand for an enactment of the kind contemplated. Conditions had not become so drastically bad as to warrant any fresh interference by the Legislature. The Reserve Bank which was in charge of the credit structure of the country had not suggested that a separate legislation was called for at the present moment to control the business of money-lending in the State of Madras.

Continuing, the witness agreed with Dr. V. K. John that the proper method was for the Government themselves to make credit facilities available through Co-operative Societies.

To another query from Dr. V. K. John whether the grant of a licence or registration certificate should be for a specified period, and whether the witness would favour the idea of renewal of the licence every year, the witness replied that a licence should be valid so long as the individual or the firm carried on the business of money-lending and that he would favour the idea of renewal every year.

Sri C. Kandaswami pointed out that if the power to grant a licence was vested in the Civil Courts as suggested by the witness, poor money-lenders would be put to considerable difficulty and expense in going to Courts and that those who were doing the money-lending business in the villages always needed the aid of a vakil. He wanted to know whether the power could not be entrusted to an executive authority instead of a Civil Court. The witness answered that there should be provision in the enactment that the licence should be granted on a petition presented for that purpose. So far as the authority in whom the power should be vested was concerned, he mentioned that his order of preference would be the Civil Court, the Tahsildar or the Sub-Registrar. Even if the power was vested in the Revenue Officers, he pointed out they would incur some expense by way of stamps, etc.

To another question put by Sri C. Kandaswami, the witness replied that the licence should be refused only if a person had been found guilty of an offence on at least half a dozen occasions.

10th August 1956]

Clause 6—Closing of business on public holidays.

With reference to clause 6, the witness said that a continuous period of at least ten days should be provided, as in the event of a death in the family or in the case of illness, a person might not be able to attend to his business for a longer period.

The Chairman said that as it was only a question of the period for keeping the business closed it would be considered.

Clause 8—Interest and charges allowed to money-lenders.

Proceeding, the witness said that in their memorandum they had suggested that in the case of secured loans not exceeding Rs. 1,000 interest at 15 per cent might be charged and that on secured loans exceeding Rs. 1,000, 12 per cent might be charged. In the case of unsecured loans, interest at the rate of 18 per cent might be charged on loans up to Rs. 1,000 and 15 per cent on loans exceeding Rs. 1,000. In his opinion, the rates suggested in the Bill were unrealistic.

The witness also wanted that there should be separate provision for short-term loans repayable within 15 days or 20 days. Such loans should carry interest at a slightly higher rate, say 20 per cent.

Sri K. Bhashyam wanted to know whether it would not be better to leave the question of interest to be decided by Courts on the merits of each case, giving them wider powers if necessary.

To this, the witness replied that he did not know whether the Legislature wanted to control the rates of interest also. Even now under the Usurious Loans Act the Courts were entitled to decide the rate of interest if they thought that the rate charged was usurious. He agreed with the suggestion that wider powers might be given to the Courts for this purpose.

Sri V. Balakrishnan enquired whether it would be necessary to fix different rates of interest between agriculturists and non-agriculturists. After some discussion the witnesses agreed that it was better to have uniformity in the matter and that they did not therefore want to suggest any difference in rates for these classes of people.

Sri K. Balasubramanya Ayyar asked why the rate of interest as specified in section 8 should not be adhered to and why it should be increased. The witness replied that the rate of interest specified in the Bill was low, that if such a low rate was charged, there was every likelihood of malpractices coming in and that therefore, taking into consideration the prevailing market conditions, a maximum rate of interest should be fixed. He mentioned that money-lenders were entitled to as much sympathy from the Government as borrowers, because they themselves were borrowing, from other people for which they would have to pay interest, and in addition they had to meet their own expenses and make provision for bad debts, etc. He therefore pointed out that a reasonable margin should be allowed to them because money-lenders had also got to live.

Sri K. Balasubramanya Ayyar then enquired what the witness had to say in regard to the calculation of interest—whether it should be calculated with reference to the British calendar or the Tamil calendar. Sri Ramanatha Ayyar replied that he would like it to be calculated with reference to the British calendar.

(Examination of witness—not concluded.)

II

Monday, the 19th March 1956.

(2) *The Madras Financiers' Association (Sri K. Hansraj and Sri Parasmull Jain).*

Sri K. Hansraj who acted as spokesman said that his Association represented the pawn-brokers and that pawn-broking was money-lending on pledges like gold rings, chains or bangles or silverware, brass-ware or copperware and furniture.

The witness explained that as far as pawn-brokers were concerned, the question of molestation had no application to them, as people going to them for loans, pledged jewels, etc., and the pawn-brokers had no necessity to call on the borrowers either at their residences or offices. Regarding the charge that these money-lenders were taking undue advantage of the helpless conditions of the borrowers, the witness emphasised that the average loans advanced were below Rs. 100 and there was enough competition as there were about 900 to 1,000 pawn shops in the City and each Corporation division had roughly about 20 pawn shops and rate of interest charged was fair. If a borrower was not satisfied with the rate charged by a pawn-broker, he could go to anybody else where he could get a favourable rate of interest.

To a question from the Hon. Sri C. Subramaniam, the witness said that the rate of interest charged by these pawn-brokers was three pies per rupee per month, which worked out to 18¾ per cent. He could not say what the maximum was, but this was the normal rate an average broker charged.

The witness said that the fee prescribed in clause 4 relating to grant and refusal of licences, was too high, and that a fee of Rs. 10 to Rs. 15 would be a fair one, and the licence should be renewable annually.

Regarding clause 4 (4), the witness stated that a substantial default or contravention of the Act must be established before the licence was cancelled and that for any small technical mistakes the licence should not be cancelled. The power to cancel a licence should be vested in a court (judicial officer) and not in an executive officer. If the judicial officer felt that a substantial offence had been committed, then alone a licence should be cancelled.

As regards clause 6 of the Bill, the witness stated that the period during which a money-lender might close his place of business continuously must be raised from five days to ten days as in the event of marriages or deaths occurring in a family the money-lender would not be able to attend to business for a period longer than five days.

With reference to clause 8 of the Bill, the witness pointed out that the rates of interest mentioned in sub-clause (1) of the Bill were uneconomic and unworkable in actual practice. According to clause 11, the pawn-broker was required to maintain a number of documents and books like pawn ticket, sale book of pledges, declarations under section 10, receipts, day book, ledger, etc., which involved much clerical labour. He had also to submit returns in the prescribed form. For assessing the correct value of the articles pledged he had to engage a trustworthy appraiser on a pay ranging between Rs. 50 to Rs. 75.

He had to carry on his business in an important locality paying a rent of at least Rs. 50 per mensem. Further he had to preserve the articles of pledge in proper condition. He had to appoint a watchman to keep watch over the shop where the jewels and other valuables were kept. All these involved considerable expenditure to a pawn-broker and these had not been taken into consideration in fixing the rates of interest.

Proceeding, the witness stated that there was loss in the pawn-broking business also. Sometimes stolen articles were pledged and in such cases he had to lose both the principal and interest. The Chairman pointed out that there were cases in which pawn-brokers received stolen articles with the full knowledge that they were stolen property. To this, the witness said that after the passing of the Madras Pawn Brokers Act of 1943, the pawn-brokers were careful enough not to receive stolen property because of the attendant risks. The witness stated that nobody received stolen articles knowingly and those who received stolen property knowingly would not issue a pawn ticket in which case he would not be caught and the same could not be prevented by the present legislation and the provisions in the Indian Penal Code were enough. According to the provisions of the Pawn-Brokers Act, the pawn-broker was required to issue pawn tickets, to issue a registered notice to the party in case the pledged article was not redeemed within twelve months and to issue an auction notice and then only he could sell the article in public auction, all of which involved a considerable amount of expenditure.

To a question from Sri K. Balasubramanya Ayyar, whether the witness was in favour of retaining those provisions of that Act, he replied in the affirmative.

Dealing with the first paragraph of the Statement of Objects and Reasons, the witness said that they were confusing and did not represent the true state of affairs. On the contrary, there were many instances where pawn-brokers had helped the Police to recover stolen property.

Asked by the Finance Minister what the witness would suggest as reasonable rates of interest, the witness replied that three pies per rupee per month in the case of loans below Rs. 100 (18¾ per cent) and two pies per rupee per month in the case of loans exceeding Rs. 100 (12½ per cent) would be reasonable rates. The witness pointed out that the Mylapore Permanent Fund was charging 7½ per cent interest on such loan. To a question from Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar as to what was the rate of interest the Scheduled Banks charged, the witness replied that they charged something between 7½ to 9 per cent while non-scheduled banks charged about 12 per cent.

Regarding clauses 13 and 14, the witness said that the powers given to the inspectors and the Police officers under these two clauses were of an overriding nature. The same powers were given to the Police officers and to the inspectors to inspect the documents, enter into the premises and inspect books, accounts, etc. He said that in the morning the inspector might come and make an inspection and in the evening a Police officer might come and do the same thing. So, he suggested that either of the two clauses might be retained with modifications. Regarding inspection of safes, vaults and pledges, the witness said that the Police or anybody else should not be allowed to enter into the rooms where such jewels were kept because that would lead to a lot of harassment to the pawn-brokers. They could go through the documents and if they wanted any property that particular

item or jewel could be handed over without much difficulty. He also pointed out that inspection at any time was a very dangerous provision and the Police officer or inspector may come at night and trouble them. He suggested that any inspection should be done only during business hours. If clause 14 was to be retained, the witness requested that such powers might be given not to the Sub-Inspector of Police but to the Inspector or Deputy Superintendent of Police.

Coming to clause 16 which dealt with sale of pledge and inspection of sale book, the witness said that for pawns for less than Rs. 10 it would be quite impossible and unworkable to have them auctioned. He quoted section 11 of the Madras Pawn Brokers Act, 1943, and said that similar provision might be made in the Bill so that pawns for less than Rs. 10 need not be auctioned. He said that, if necessary for articles pawned, the value of which is less than Rs. 10, the time-limit for redemption might be extended to, say, fifteen months.

As regards clause 17 dealing with the liability of a pawn-broker in case of fire, the witness said that if the pawn-brokers were made liable for loss due to fire, etc., they should be permitted to collect insurance charges from the pawner.

As regards clause 18, the witness suggested that punishment with a fine of Rs. 1,000 or Rs. 1,500 was quite sufficient and that imprisonment was not necessary. The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that offences mentioned under that clause would amount to cheating and that it should therefore be put down with a strong hand. He said that the witness could not plead for modification of that clause. The witness then said that even in the Act of 1943 there was no provision for imprisonment and as such he was against the provision for imprisonment. He had no objection to the licence being cancelled in such an event.

Coming to clause 24 the witness said that since he had already agreed to the suggestion of having an annual licence, there was no necessity for the licensing authority to cancel the licence within one year and that if cancellation was considered necessary, it might be done by a court of law and not by an executive authority.

The witness requested that clause 30 might be dropped because such wide powers given to the Police would lead to abuse and harassment.

Sri V. Balakrishnan then asked whether the pawn-brokers intimated the pawner if any excess amount was collected at an auction. The witness replied that the pawner was always given a registered notice even before the auction was conducted, that it was open to him to be present at the time of auction and that even afterwards he could come to the pawn-broker and claim the excess amount. He said that there should be provision in the Act for recovering any deficit amount from the pawner personally in case the auction did not fetch a price sufficient enough to wipe out the debt and interest.

To a question whether he would not be entitled to recover it under the general law, the witness replied that absence of such a provision in 1943 Act was being construed by courts as a bar under the general law as the Act was supposed to regulate all matters completely between the pawner and the pawnee.

Answering a query from Raja M. A. Muthiah Chettiar whether they would like to have a separate enactment for the pawn-brokers, the

witness stated that pawn-broking was nothing but money-lending on securities which were movable properties and so there was no necessity for having a separate legislation for pawn-brokers.

The Hon. Sri C. Subramaniam asked the witness what was wrong in having a separate Act for pawn-brokers, inasmuch as the witness himself had stated that there was no molestation by pawn-brokers because they had enough security available with them. The witness replied that they could have a separate chapter for pawn-brokers and that he would leave it to the Committee.

Asked by Raja M. A. Muthiah Chettiar about the rate of interest charged by scheduled banks for loans on mortgage of house property, the witness quoted the following instances:—

	RS.	PER CENT.
Thiruvatteswara Hindu Janopakara Bank, Limited	4,000	9
Dhana Vardhana Saswatha Nidhi, Limited	5,000	9
Madras Permanent Fund, Purasawalkam	2,000	7½
Egmore Benefit Society	1,000	7½
Nungambakam Saswatha Dhana Raksha Nidhi, Limited.	5,000	6¾
Triplicane Bank, Limited	8,000	7½
Thyagarayanagar Co-operative Society		6¼

The witness also added that all these banks had clauses providing for collection of penal interest in the event of default.

(3) *Democratic Chamber of Commerce, Madras (Sri Umraomal).*

The witness stated that there should be no differentiation and all classes of money-lenders should be put in one group, that there should not be police interference, that there should be a system of registration on payment of lump-sum fee as the money-lending business was one which should be kept going continuously and that they should be brought under the control of the Registration Department as in Bombay.

The witness suggested that money-lending under a system similar to the hire-purchase system should also be brought under the purview of the Bill as many resorted to this method of mortgaging property like cars and drafting the loan deed on the lines of the hire-purchase system without the property actually leaving their hands.

Answering a query from Raja M. A. Muthiah Chettiar as to whether the witness was giving evidence on behalf of money-lenders or borrowers, the witness replied that he was representing both sides.

(4) *The Sindhi (Multani) Bankers' Association, Madras,* (5) *The Sindhi (Multani) Bankers' Association, Salem,* (6) *The Sindhi (Multani) Bankers' Association, Vellore and* (7) *The Sindhi Hindu Refugee Relief Committee, Madras.*

Sri Kisherchand Daulatram of Madras Association and Sri Nandalal of the Salem Association acted as the spokesmen of these associations and answered the questions put by the Members of the Committee.

Sri Kishenchand Daulatram represented that they should be exempted from the operation of this Act since they were lending money to traders only for productive purposes at a reasonable rate of interest for short terms and that too without any security. Their business, the witness said, had been exempted from similar enactments passed by the States of Bombay, Bengal, Hyderabad, the Punjab, Cutch, etc.

If this exemption was not granted the economy of the State would be upset, and there would not be this easy availability of credit. Prior to the publication of the Bill they were charging interest at the rate of 13½ per cent. Since the publication of the Bill they had revised the rate and fixed the maximum at 12 per cent. That was only the maximum they charged and the rates varied according to the market conditions.

Asked whether in the Acts passed by other States exemption was not granted to loans similar to those advanced by them, Sri Nandalal referred to the Punjab Act and said that loans advanced to traders and advances made on the basis of negotiable instruments as defined in the Negotiable Instruments Act, 1881, other than promissory notes had been exempted.

The spokesmen pleaded that under clause 2 of the Bill the definition of the word 'loan' should be so amended as to exclude such loans from the purview of the Bill.

Answering further questions the witness said the trade loans advanced to traders need not necessarily be hundis but they might be loans advanced on mortgage of goods, and promissory notes also. Those loans have been exempted from the operation of similar Acts in other States. The maximum rate of interest now fixed by them, namely, 12 per cent was quite reasonable in that they had to pay 7½ per cent to the banks from whom they obtained accommodation. 2½ per cent was spent towards establishment charges, 2 per cent was spent towards registration and other stamp fees and they were left with only a margin of 2 per cent which was very necessary to maintain themselves and to pay the income-tax.

Replying to a question by Sri A. Lakshmanaswami Mudaliar the witness said they lent money to traders for productive purposes for short terms at reasonable rates of interest without any security, while others lent money on security for long terms for traders as well as others without any consideration of the purpose to which the money taken on loan would be put to.

Continuing his evidence, the witness said that Multanis advanced short-term loans for periods ranging from 30 to 120 days. They selected their customers and they made sure that the traders to whom they advanced loans were actually in the trade and that they would continue to be in the trade. They treated bus transport operators also as traders for the purpose of advancing loans. The number of loans advanced in the City of Madras at any given time might be between Rs. 8,000 and Rs. 10,000 and the amount involved would be about 2 crores of rupees. They were attracting capital from outside the Madras State and were also borrowing in the open market. Multanis had been doing business for more than a century, they had a long tradition and the lending banks never lost a single pie from the Multani community.

His prayer to the Select Committee was to exclude trade bills from the purview of the Bill. If this prayer was not conceded, his plea was that the definition of 'molestation' should be so amended as to see that it was not capable of being twisted and invoked against the normal processes of personal contact, persuasion, arbitration and settlement which the Multani bankers had necessarily to adopt. Generally, lenders resorted to a Court of law for recovering their dues only as a last resort. If they were deprived of the normal processes

of personal contact, persuasion, arbitration and settlement and made to go to a Court of law in every case of default, it would lead to unending litigation. By the adoption of normal processes, they had been able to recover their dues from defaulters in some cases. They even advanced another loan to deserving defaulters to enable them to recover from the losses that they had sustained. In many instances they had put them again on their feet and had recovered the original and the subsequent loans. They had necessarily to go to the residence of the traders to enquire about their whereabouts and to verify whether they were actually carrying on the trade and so on. 'Molestation' as defined in this Bill might give a handle to unscrupulous traders who wanted to evade payment to cause trouble to the creditor when he went there to contact him personally. He had no objection to the Government controlling the rate of interest. Even though trade bills were outside the purview of the Bombay Act, the section regarding the rate of interest was applicable to them.

In reply to Sri K. Bhashyam, the witness said that they advanced Rs. 2,500 on hundis, and that generally the period of the hundi was 90 days. They fixed this maximum period of 90 days as banks would not discount their bills covering a longer period. In some cases their Association allowed even 120 days and banks also discounted those bills provided 30 days of the period had run out.

Dr. John wanted to know the rate of interest the Association charged and why that was not mentioned in the hundi. Sri Kishanchand replied that they charged 12 per cent, but they would not mention the rate of interest in the hundi itself, as the Negotiable Instruments Act would not permit of the rate of interest being mentioned.

As for the notice period of one month, Sri Kishanchand said that the very hundi itself specified the period within which the amount should be returned, that is, the very transaction was in the nature of a contract. Any default should therefore result in immediate action. Therefore, this notice period should not apply in the case of hundis.

In reply to Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar of Chettinad, Sri Nandalal (Salem) said that in Salem private people charged anything between 9 and 12 per cent on mortgages and anything between Re. 1 and Re. 1-4-0 per mensem per hundred on promissory notes.

Sri Kishanchand urged that clause 14 should be deleted.

In reply to Raja Sri M. A. Muthiah Chettiar, Sri Kishanchand said that as long as the banks discounted their bills at 5½ per cent, they might be allowed to charge 12 per cent on trade bills. If at any time the bank rate went down to that extent, their rates would also go down.

In reply to Sri V. Balakrishnan, Sri Kishanchand said that their Association was doing honest business and that no exorbitant rates of interest were charged. It was not correct to suppose that amounts were recovered in more than one instalment.

Sri Nandalal (Salem), replying to queries said that unless they charged 13½ per cent interest, it would not be possible for them to carry on their business.

In answer to Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar, Sri Kishanchand said that the Central Bank's rate might be adopted by the Government as the basis for fixing the rate of interest on trade bills.

[10th August 1956

The witness finally reiterated what he had already stated, viz., that principally they financed traders and small industrialists on hundis, and that they in turn borrowed money from banks on these hundis. On an average they charged interest at 12 per cent to their constituents on hundis and out of this amount they paid interest 5½ per cent to the banks for discounting their trade bills, a further 2½ per cent was spent on establishment, 2 per cent was spent on registration, stamp charges and towards bad debts and thus they were left with 2 per cent with which they would have to maintain themselves and pay income-tax. Continuing he stated that they themselves borrowed money only from the State Bank and Scheduled Banks as smaller banks charged 8 or 9 per cent interest. Apart from this, they were also selling their bills in the open market in Bombay and those who wanted to invest their money purchased the same.

On being questioned by Dr. A. L. Mudaliar as to which Bank's rate should be taken into account in fixing the rate of interest on hundis or trade bills, the witness stated at first that the rate at which their bills were discounted by the Central Bank may be taken into account as the State Bank did not provide all the credit and on pointing out that Government could not recognize the Central Bank's rate while the Reserve Bank and State Bank were functioning the witness stated that the State Bank's rate plus ½ per cent might be taken as the Bank rate prevailing in the market and they should be permitted to charge 6 per cent more than the Bank rate so arrived at on hundis or trade bills. Out of the 6 per cent so allowed to them, 2½ per cent would go for establishment charges, 2 per cent for stamps, registration and bad debts and out of the remaining 2 per cent they had to pay income-tax and maintain themselves.

As regards the maintenance of their accounts in English or Tamil, the witness stated that a majority of them did not know English at all, that they were too old to learn any new language now, that the Courts and the Central Government recognized their language, and that they might be permitted to keep their accounts in their own language. He added that they had all come from Sind, now in Pakistan State, and overnight they could not learn the English or Tamil language and that their children were now learning Tamil in schools and by the time they grew up they would be in a position to keep accounts in the Tamil language.

III

Tuesday, the 20th March 1956.

(8) *The Madras State Money-Lenders' Federation, Madurai,* (9) *The Tiruvannamalai Money-Lenders' Association, Tiruvannamalai,* (10) *The Tiruchirappalli District Money-Lenders' Association,* (11) *The Madurai-Ramanathapuram Money-Lenders' Association, Madurai and* (12) *The South Arcot District Money-Lenders' Association, Villupuram.*

(1) Sri K. A. P. VISWANATHAN.—At the outset, the witness stated that in his capacity as a mandi merchant and as the spokesman of the Madras State Money-Lenders' Federation he was giving evidence on behalf of the other Money-Lenders' Associations also which were constituent parts of the Federation.

He stated that the proposed legislation was not at all necessary for the following nine reasons. In the first place, the Madras Pawn

10th August 1956]

Brokers' Act, 1943, was itself sufficient to control and regulate the business of money-lending. Secondly, there was no demand or necessity for such a legislation and it was wholly uncalled for. Thirdly, merely because a very negligible minority of unscrupulous persons like Kabuliwallahs, etc., resorted to some malpractices in certain towns, the Government were bringing in this legislation. Such stray instances should not be the criterion for bringing in a legislation of this kind. Fourthly, poor and needy people who depended entirely on agriculture as their prime occupation would be hard hit as a result of this legislation. The few Co-operative Banks that existed in the State were not able to cater to the needs of the army of agriculturists. The extent of credit required for agriculturists was of the order of fifty crores of rupees and Government were providing only Rs. 6 crores through their Co-operative agencies. The balance of credit required by the agriculturists was afforded only by private money-lenders. If the agriculturists were to borrow from the Co-operative Societies, they would not get loans when they were actually in need of it but at a later date. Therefore, as a result of this legislation, the agriculturists would be badly affected. Fifthly, until such time when Co-operative banks were able to provide all the credit and were able to play their part fully, such a legislation would only lead to disaster. Sixthly, as a result of such legislation, abuses and malpractices would only be on the increase. The seventh reason was that, only so far as Tamil Nad was concerned, such a legislation was contemplated while in the other States they had not found it necessary to bring in a fresh legislation. Another reason was that people from Ceylon and Burma had come to Tamil Nad in large numbers so that they might eke out their livelihood by pursuing some profession or other with a small capital.

As a result of this legislation, they would be deprived of an opportunity to provide easy credit facilities as they would be unable to take up the profession of money-lending. Lastly, there were many loopholes and defects in the contemplated legislation. For all these reasons, the witness would advocate the dropping of the Bill altogether.

Taking first, the interest allowed to money-lenders, it was stated that twelve per cent interest would be charged where the amount of the loan did not exceed Rs. 25 and that six and a quarter per cent would be charged where it exceeded Rs. 25. There would thus be a temptation to obtain two bonds for Rs. 25 each if the loan was only for Rs. 50 with a view to get more interest. This was one defect.

In England, the laws in force did not fix any maximum rate of interest. The rate of interest permitted on pawn debts below £2 (Rs. 27 in Indian currency) was 24 per cent per annum and on pawn-debts exceeding £2 and not exceeding £10 (Rs. 137), the interest was 19 per cent. Above that limit, the rate was governed by the contract as entered into by the parties concerned. The witness suggested that those rates might be adopted in this Bill.

Questioned by Sri K. Balasubramanya Ayyar whether these rates applied to pawn-broking business only or to the entire money-lending business, the witness replied that they applied only to the former.

Proceeding, the witness pointed out that Scheduled Banks were charging between 12 and 18 per cent. In addition, they charged penal interest. He could not understand why a discrimination should be made in the case of a private money-lender alone.

The witness produced for the information of the Committee four receipts showing the rate of interest charged by the Scheduled Banks on pledges of jewels and other valuables. The Tiruchirappalli-Ananthapuram Bank charged 12½ annas per month for a loan of Rs. 75 and default interest of one anna per day; the Palakkarai Bank, Limited, Tiruchirappalli, charged 12 annas interest per month for a loan of Rs. 80 and penal interest of one anna per day; the Tennur Bank, Limited, Tiruchirappalli, was charging an interest of 13 annas 3 pies for a loan of Rs. 80 and the Hindu Bank, Karur, charged 6 annas 3 pies for a loan of Rs. 50. He therefore pleaded that the rates of interest mentioned in the Bill were very low. Even co-operative banks were charging a higher rate of interest than that provided in the Bill.

With reference to the point that loans were easily available at 5½ per cent rate of interest, the witness said it was not so, so far as the South was concerned. It might be true in the case of North India in view of the improved economic conditions and the easy credit facilities available there.

Proceeding, the witness pointed out that there were people like vegetable vendors who gladly and willingly paid even 2,200 per cent interest. In the case of small loans taken by these petty vendors, the rate of interest was one anna per rupee per day which worked out to that exorbitant rate. On being asked to explain how such exorbitant interests were being charged, the witness stated a petty vegetable vendor borrowed in the evening a sum of Rs. 5 with which he purchased greens and sold them the next morning and made a profit of Rs. 2 or Rs. 2-8-0 and he returned the borrowed amount with one anna per rupee willingly. One anna per rupee per day would work out at 2,225 per cent per annum. But they had necessarily to borrow to eke out their livelihood by doing some small business or other and therefore they paid this heavy interest without murmur. Otherwise they would have to resort to begging.

To a question from Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar as to who was the ultimate victim, the witness said that nobody was affected. The Chairman said that it was on the consumer it fell ultimately.

The witness therefore pleaded for an increase in the rates of interest provided in the Bill.

Proceeding, the witness said that the rate of interest fixed in the Bill was very low considering the establishment charges, the various taxes payable and the interest payable on borrowed capital. If the interest was fixed as set out in the Bill, he said that most of the money-lenders and pawn brokers would have to close their business as the profit after meeting the aforesaid charges would be practically nothing. Taking into consideration, the risks involved in money-lending, he suggested 18¾ per cent for pawns below Rs. 100, 15 per cent for pawns between Rs. 100 and Rs. 250 and 12½ per cent for pawns over Rs. 250. He illustrated the case of a business started with a capital of Rs. 50,000 at the rates prescribed by the Government and said, that, after meeting the establishment charges, house rent and other miscellaneous expenses, the businessman will get only Rs. 20 as profit which was very negligible.

Regarding the grant of a licence, the witness said that it looked to him as though they were placed on a par with accused persons dealing in stolen property. He said that if it was considered necessary to

grant a licence, it should be granted to both the borrower and the lender or there should be no licence. He considered that a certificate from a Registrar or some other officer would be enough and that it was not also necessary to renew that certificate every year.

The witness then pointed out that doctors, vakils and wholetime servants of the Government had been excluded from the definition of " money-lender ". Similarly, widows also should be excluded from the definition.

On this, Dr. Lakshmanaswamy Mudaliar suggested that the relevant clauses in the Bill might be deleted, if necessary, so that the definition of " money-lender " might be applied to everybody. Sri Raja M. A. Muthiah Chettiar also agreed that that was a matter worth considering.

Proceeding, the witness said that it was quite unreasonable to raise the licence fee payable to Rs. 100 and Rs. 300 and that a nominal sum of Rs. 5 or Rs. 10 might be collected. He also urged the deletion of the proviso in sub-clause (2) of clause 4 as no reasons were set forth in the Statement of Objects and Reasons for the provision regarding the non-refund of the licence fee if the licence was refused or application for licence was withdrawn. He said there was no justification for the Government to withhold the fee in such circumstances.

The witness then pleaded that income-tax assessees should not be brought within the purview of the Bill because they, in turn, helped the agriculturists by granting them loans whenever necessary.

Sri Raja Muthiah Chettiar then enquired whether the witness thought that there was need for enacting this legislation because there was already the Pawn Brokers' Act and other Acts in the Statute Book to control money-lending. To this question the witness replied that there were different categories of persons engaged in the money-lending business like the big Scheduled Banks, Funds, persons dealing in hundi business, pawn brokers and persons lending on mortgages of property. The present legislation, if enacted, would affect all these categories of people and as such the witness considered that it should be dropped.

When Sri C. H. Kanaran asked why these money-lenders should be afraid of this Bill if they were honest, the witness replied that the existing laws would suffice and that the proposed legislation was not at all necessary.

The witness further stated that there were good and bad Acts. If a good Act was administered by a good officer there may not be much of a hardship to the general public but even then the people were put to difficulties. If a bad Act were to be enforced by bad officers, the suffering of the people would be very great and there would be greater danger. Unless and until the number of honest and good officers in the Police Department increased to a reasonable extent, i.e., at least until 51 out of 100 officers in the department were honest and good, such powers should not be entrusted to them. If such powers were entrusted to them at the present time, honest people and people with an element of sel-respect could not run the money-lending business, as they would be severely punished even if they committed *bona fide* some small mistakes. He did not understand why, in the matter of punishment, the money-lenders, for the

mere fault of lending money, should not be treated differently from persons committing heinous offences like dacoity, offences under the Prohibition Act, gambling, prostitution and so on.

Continuing, the witness observed that if the provision relating to the exhibition of the names of money-lenders over their shops was allowed to remain, even Ministers, Members of the Legislature, Officers and all others must have to exhibit their names in their respective houses as there was nobody who was not lending money.

Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar remarked that it was rather difficult to believe such a sweeping statement and wanted the witness to tell him on what basis he was making the statement.

Sri Viswanathan explaining his point further observed that all merchants were lending money to those from whom they were getting goods. He was a Mandi merchant dealing in tobacco. Suppose he had to lend money quite often to the agriculturists who raised tobacco to help them in times of need. Under the provisions contained in the Bill, he had to exhibit his name which he did not want to do.

Sri C. Kandaswamy observed that if people lent money on interest they must exhibit their name.

The Chairman pointed out that there was a difference between those who were carrying on money-lending as a business and those who were temporarily accommodating others now and then.

Sri Viswanathan said that the Bill did not make any difference between those two sets of people. People who had some other main business, but who were lending money to others on a small interest every now and then should not be brought under the provisions of the Bill. Those who had money-lending alone as their business should be brought under the Act.

As for the possession of a certificate by a debt collector, the witness felt that in actual practice, good and honest people might not get the certificate and thereby both the applicant and the trader would be put to hardship. Though the Act lays an obligation on the money-lender to employ certified debt collectors, the State does not seem to take the corresponding liability and guarantee for the good conduct of the certified debt collector.

As for the provisions relating to penalty for molestation of a debtor, the witness was afraid that if that provision was passed as it was, people who had lent money would find it impossible to realize their dues. Malicious proceedings would be instituted against honest money-lenders also. Even if there was a quarrel between the debtor and some of his relatives and if he was beaten, by his relatives in the course of that quarrel, the debtor would try to foist the charge on the person who had lent him some money. If the money-lender refused to lend money to a defaulter a second time, he might immediately rush to a court and prefer a false complaint against the money-lender stating that he was molested by the money-lender. The Government must keep all these points in mind and suitably amend the provision. If the Government strongly felt that there was molestation by the Pathans, they might come forward with a separate

legislation for dealing with them. The Government could apply the Money-Lenders' Bill to the City of Madras alone in the first instance. After watching how it worked in the City, the Government could review the position later and see whether it could be extended to the districts also.

Sri K. Bhashyam enquired whether he was agreeable to giving power to the Government to extend the legislation to the districts at a later date.

The witness replied that he was not agreeable to the Government's taking that power under the proposed enactment itself. After watching the experiment in the City, he would give his views later as to whether there was any necessity for extending it to the districts also in the light of the experience gained in the City.

Continuing the witness observed that while they were considering that question, they had to take into account seven sets of parties, viz., the Government, the officials, merchants, the public, money-lenders, agriculturists and the common man. At present, all these parties were getting on well. After the proposed Bill came into force, if there was anything wrong with one of the parties, there would be utter confusion and even disturbance of peace. He warned the Government that they might have to spend quite a lot of money in restoring order and peace. For those reasons, the witness thought that it was unnecessary to proceed with the Bill. If, however, the Government strongly felt that there was need for such a legislation, he would appeal to the Government to postpone it for at least two or three years in order to enable the honest and good people engaged in the profession of money-lending to retire from the profession and switch over to some other business. He was of the view that by passing such a piece of legislation, the Government would only be spoiling the good atmosphere that was prevailing in the State. Ultimately, the agriculturists whom the Government wanted to help would also not derive any benefit from the legislation.

Answering a question put by Sri K. Bhashyam, the witness stated that the Government must come to some definite conclusion as to whether the money-lending business was at all necessary. If they thought that it was necessary, they must bring forward a suitable legislation for protecting the business. If, however, they thought that it was not necessary, they must bring forward a suitable legislation to completely wipe it out.

Sri C. H. Kanaran and Sri S. S. Kolkebail pointed out to the witness that the provisions of the Bill were directed against only those who were unscrupulous. That being so, they asked why good and honest money-lenders should be afraid of the provisions contained in the Bill.

The witness replied that when the provisions were enforced by a bad officer, he would certainly harass even a good and honest money-lender. He strongly felt that there would be such misuse of powers. If the Government were really anxious to punish unscrupulous money-lenders, they could definitely state that the provisions of the Bill would apply only to such people. There was no necessity for applying it to all kinds of money-lenders.

[10th August 1956

Sri Valliappa Chettiar representing one of the Associations observed that the provisions contained in the Bill were very comprehensive and they would affect every money-lender. They would affect even a good and honest money-lender. The Bill did not make any mention of any particular set of money-lenders who were said to molest or harass people. It would have been better if a separate Bill had been brought forward only to deal with such people.

Raja Sri Muthiah Chettiar of Chettinad pointed out that in Ceylon there was a separate legislation called the Afghan Money-Lenders' Act to deal with a particular set of money-lenders.

Sri C. Kandasamy pointed out to the witness that his fear that the provisions of the proposed Bill might not be implemented properly by the Officers held good in the case of all enactments of the Government. Simply because. there would be some misuse of the powers by some of the Officers. it could not be said that there was no need at all for controlling money-lending.

The witness replied that the Government should come to some decision as to whether there was need for the money-lending business to exist or not. If they thought that there was need for it, they must come forward to protect the business. As far as the witness was concerned, he was of the view that there was absolutely no necessity for the proposed legislation.

Sri C. Kandasami wanted to know why the witness objected to this beneficial reform intended to help the middle-class and the lower middle-class people who were very sincere and honest in repayment of their loans. The witness replied that it was not so simple as that and this Bill would bring all money-lending transactions within its purview and, therefore, he opposed it. He added that as long as the Government did not control the operations in allied commercial enterprises, they need not single out money-lending business for any discriminatory treatment.

To a query from Sri C. Kandasamy whether the City money-lenders would not object to the suggestion of the witness that the Act should be enforced in the first instance in the City alone as an experimental measure, the witness stated that the reason for his suggestion was that Government seemed to bring in this legislation taking into consideration one or two stray incidents in the City alone.

Answering questions from Sri M. R. Ramachandran, the witness said that as against a profit of Rs. 150 to Rs. 200 for a capital of Rs. 50,000 which they were now able to earn, their profit would be reduced to Rs. 20 if they were to charge only the rates of interest contemplated under the Bill. He added that the present profit of Rs. 200 would be sufficient for them.

When the Chairman pointed out that the money-lending machinery did not break down in other States where an enactment similar to the present Bill was in force. the witness replied that the reason for it was the higher rate of interest allowed in those States. Answering a query from Sri K. Balasubramanya Ayyar, the witness stated that they should be allowed to charge a rate of interest higher than the bank rate. If the same rate of interest prevailing in other States was allowed in this State, there would be no confusion.

10th August 1956]

(2) Sri VALLIAPPA CHETTIAR.—The witness said that companies and banks should also be brought within the purview of this Bill as they were charging very exorbitant rates of interest and that co-operative societies alone should be excluded. He wanted that there should be a separate legislation for pawn-brokers and money-lenders and that they should not be clubbed together as their nature of business varied. The witness was against exemption being granted to members of the learned professions as it would lead to abuse. He said that the licence fee should not exceed Rs. 5 and that the applicant should be heard by the licensing authority before he could refuse to grant the licence. It would be better if the change of place of business was notified. instead of insisting upon an endorsement on the licence as it would take a long time and as the business had to be closed until the endorsement on the licence was obtained. To a query from Dr. V. K. John, the witness wanted a fortnight's time for notifying the change of place of business.

The witness stated that the Tamil month should be adopted for the calculation of interest. To a question from Raja Sri Muthiah Chettiar whether the witness had any objection to adopt both English and Tamil months for the calculation of interest, he answered that he had no objection.

He pleaded for the deletion of clause 12 and also clauses 13 (3) and 14 which vested Inspectors and certain Police officers with powers to enter the place of business at any time for search and inspection. According to him, the appointment of Inspectors was unnecessary, as it would cause obstruction to the business.

The witness was of opinion that the maximum period for redemption of a pledge should be reduced to six months, as there was fluctuation in the price of gold. He added that the provision under clause 16 (2) was quite unnecessary, as it would take a long time for the Inspectors to confirm the bid of the pawn-broker.

As regards clause 16 (4) (*a*) the witness pointed out that while there was a provision for returning the surplus amount realised in auction to the holder of the pawn ticket, there was no corresponding provision to collect the deficit amount from the borrower. Raja Sri Muthiah Chettiar told the witness that he could always claim the money due to him under the existing laws. The witness stated Courts have held that as the relationship between the pawner and pawnee was governed by a special Act and unless the Act specifically give power to recover the deficit personally they may not get the deficit and it was so held in one or two cases under the Pawn Brokers' Act 1943. The Chairman observed that they should be careful to advance only as much money as they could get back by auctioning the pawn in cases of default.

As regards clause 17, the witness was of the view that the pawn-broker should be given liberty to charge insurance fees along with interest, inasmuch as they had to compensate the borrowers even if the pawned articles were destroyed or damaged by fire.

The witness wanted that the period of notice of one month mentioned in clause 19 should be reduced to seven days, as there was a chance of the debtor making himself scare on receipt of the notice.

Referring to clause 21 (2), the witness stated that it would be very difficult for the pawn-brokers to find out whether an article had already been pledged or not. Sri Kolkebail pointed out that the same argument would hold good even in the case of stoolen properties. Raja Sri Muthiah Chettiar was of the view that repledge was the only way of reducing the rate of interest. The witness said that in cases of repledge the pledger should be punished and not the pawn-broker.

Regarding clause 22 (3), the witness stated that it would be practically impossible for the pawn-broker to seize the stolen articles and hand them over to the police, as in remote villages the police stations were situated at a distance of about 20 miles and the pawn-broker himself might be subjected to violence by the persons who attempted to pledge the stolen articles.

The witness urged that the power to cancel a licence should be vested in a Judicial authority and that the clause relating to arrest without warrant by a police officer should be deleted. He also added that there was no need for a licence in cases of winding up of business. Finally he wanted that the new Act must be brought into force only after repealing the old Act in all the areas as otherwise it would cause a lot of confusion.

(3) Sri T. R. S. Ramanatha Ayyar of the Coimbatore District Bankers' Association.—The witness was recalled and examined by the Committee.

The witness submitted that a proviso on the following lines should be added to the clause dealing with molestation of debtors:—

"Provided that a person who visits such house, building or place for the purpose only of making a demand for repayment of a loan or in pursuance of a prior engagement or arrangement or for the purpose of obtaining or communicating information shall not be deemed to molest."

He added that in the Bombay and Bengal Acts such a proviso was there. Proceeding further, he said that complaints of molestation should not be taken on file *suo motu* but should only be taken on file on the debtor furnishing security to the satisfaction of the Court.

Questioned by Raja Sri Muthiah Chettiar as to what was the rate of interest which non-professional money-lenders charged on promissory notes and on mortgages of house property and landed property, the witness replied that it ranged from 9 to 15 per cent. To another query, the witness replied that the rate of interest charged on clean loans was about 12 to 18 per cent. Answering further questions of Sri M. A. Muthiah Chettiar, the witness replied that they had no statistics with regard to non-professional money-lenders. In their memorandum to the Committee, they had suggested that 15 per cent might be charged on secured loans not exceeding Rs. 1,000 and that 12 per cent might be charged on secured loans exceeding Rs. 1,000. In the case of unsecured loans, 18 and 15 per cent might be charged respectively. Asked as to what would be the maximum rate of interest which the witness would suggest on loans involving pledge of jewels and other valuables, he replied that the rates suggested by the Madurai-Ramanathapuram Association were workable.

Sri V. S. R. M. Valliappa Chettiar brought to the notice of the Committee that in the old Act there was a provision that articles of the value of Rs. 10 and below which were pledged became the property

of the pawn-broker if they were not redeemed within one year. There was no corresponding provision in the proposed legislation. Further as the price of the sovereign had increased considerably, the limit of Rs. 10 should be increased to Rs. 25.

(4) Sri M. A. Arunachalam Chettiar of the Tiruchirappalli Association.—The witness wanted that the provision relating to the submission of monthly accounts should be deleted.

(5) Sri Subbaraj of the South Arcot Money-Lenders' Association.—The witness said that he had no objection to the proposed legislation and to grant licences to the money-lenders. He however desired that the rate of interest to be charged by the money-lenders should not be controlled by the Government.

(13) *Sri H. H. K. M. Bhora, Organizer of the Marwadi Jain Annadhana Sala.*

The witness suggested the following for the consideration of the Committee:—

(1) The licence fee for a pawn-broker should be Rs. 50.

(2) Licences should be granted only to honest and desirable persons on production of a certificate of character from a Member of the Legislative Assembly or Council or from a Municipal Councillor.

(3) Pawn-brokers and money-lenders whose annual turnover was between Rs. 10,000 and Rs. 25,000 should furnish a security deposit of Rs. 1,000.

(4) The applicant for a licence should not be less than 21 years of age.

(5) Those who committed an offence for the first time should be let off with a warning by the Magistrate prescribed for the purpose. In the case of those who committed the offence for a second time, the security deposit should be forfeited to Government. If the offence was repeated for a third time, the licence should be cancelled.

Mr. Bhora represented that for loans up to Rs. 25 the rate of interest should be 3 pies per rupee per mensem and for over Rs. 25, the rate should be only one and half pies per rupee. He also urged that the pawn tickets should be issued in Tamil language containing all particulars of items pledged, and that the articles, jewels, etc., should be kept in the very shop of the pawn-broker in safe custody as otherwise it took at least a week's time to get back the article. He was of the view that repledge should not be allowed under any circumstances. He also pleaded that a suitable deposit amount should be obtained from those persons engaged in money-lending business.

(14) *Sri H. Sowbagmull Dharmachand of Madurantakam.*

The witness said that what all he had go to say had already been briefly indicated in the memorandum submitted by him. He specifically drew the attention of the Committee to the Pawn Brokers Act of 1943 wherein it was stated that a pledge for less than Rs. 10 became the absolute property of the pawn-broker if not redeemed within a specified period and said that such a provision was necessary as otherwise the pawn-broker would have to incur a loss of at least two rupees

towards auction charges. He had no objection to a time-limit of one and half years being granted for purposes of redemption of such articles.

(15) *Sri Kalioss Sait of the Erode Money-lenders Commission and Mundy Merchants' Association, Erode.*

The witness said that the proposed legislation purporting to regulate and control money-lending business in the State was more in the nature of a penal legislation than a curative or purificatory measure. He requested the Government to see that the legislation did not suppress the money-lenders but helped them at least to eke out their livelihood.

(16) *Sri S. C. Jumberlal Jain of Tambaram.*

The witness said that pawn-brokers were arrested by the police if they were not able to identify or produce the culprit who pledged the stolen property with them. He requested that they should not be arrested and held responsible for such things. He also submitted that pawn-brokers must be prevented statutorily from giving more than fifty per cent of the prevailing market value of the articles pledged as it would be very difficult to realize the interest portion later on in some cases.

10th August 1956]

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL, 1956 (L.A. BILL No. 4 OF 1956).

Composition of the Joint Select Committee.

CHAIRMAN :

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.

MEMBERS :

2 ARUMUGAM, Sri R. S.
3 BHAKTAVATSALAM, The Hon. Sri M.
4 DASARATHAN, Sri D.
5 DHARMALINGAM, Sri M.
6 GAJAPATHY NAYAGAR, Sri A.
7 JOHN, Dr. V. K.
8 KANDASAMI, Sri C.
9 KANDASWAMI GOUNDER, Sri S.
10 KARUTHIRUMAN, Sri P. G.
11 KOLEKEBAIL, Sri S. S.
12 MANICKASUNDARAM, Sri M.
13 MANJUBHASHINI, Srimathi S.
14 MOGRAL, Sri M. S.
15 NAGARAJAN, Sri V. R.
16 NARSAPAYA, Sri S.
17 NARAYANASWAMI NAIDU, Sri G.
18 PANCHAKSHARAM, Sri S.
19 PURUSHOTHAM, Sri T.
20 RAJACHIDAMBARAM, Sri P. B. K.
21 RAJARAM, Sri K.
22 RAMALINGAM, Sri S.
23 SAMBASIVAM, Sri A.
24 SUBRAMANIAM, The Hon. Sri C.
25 SWAYAMPRAKASAM, Sri S.
26 VAIKUNTAM, Sri A.

ASSOCIATE MEMBERS :

27 BALASUBRAMANYA AYYAR, Sri K.
28 ETHIRAJALU, Sri M.
29 MOHAMED RAZA KHAN, Sri.

SECRETARIAT :

1 Sri T. HANUMANTHAPPA, B.A. (Hons.), B.L.,
Secretary to the State Legislature.

2 Sri G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.,
Assistant Secretary to the State Legislature.

[10th August 1956

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL, 1956 (L.A. BILL No. 4 OF 1956).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette*, dated the 21st December 1955, and in the other regional languages except Hindi in the *Fort St. George Gazette*, dated the 28th December 1955.

3. The Joint Select Committee was appointed by resolutions of the Assembly, dated 28th January 1956 and of the Council, dated 31st January 1956.

4. The Joint Select Committee met in the Committee Room, Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Madras, on the 27th February 1956, 20th and 21st April 1956; in the Council Hall, Ootacamund, on the 21st, 22nd and 23rd May 1956 and again in the Committee Room, Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Madras, on the 17th July 1956.

5. At its first meeting on the 27th February 1956 the Joint Select Committee decided to receive representations from persons interested in the Bill. Accordingly, at its meetings on the 20th and 21st April 1956, it heard oral representations of associations of landowners, the officers of the Hindu Religious and Charitable Endowments Department and other individuals connected with agriculture. The Joint Select Committee also scrutinized all the memoranda received.

The majority of witnesses were representatives of the landowners and their main contentions were that the proportion of sharing of the gross produce, viz., 60 : 40 as between the landowner and the tenant as laid down in the Tanjore Tenants and Pannaiyals' Protection Act, 1952, should be adopted in this Bill, that the landowner should also get a share of the catch crops and straw and that the definition of 'cultivating tenant' should be so amended as not to permit the growth of a new set of intermediaries. The Committee has considered these representations and the extent to which they have been met are indicated in the succeeding paragraphs against the relevant clauses.

6. The Joint Select Committee has subjected the clauses to a careful scrutiny and as a result of such scrutiny has made various important changes in them.

10th August 1956]

Clause 1.

Sub-clause (3) of this clause deals with giving retrospective effect to the Act from the 1st April 1956. To minimize certain practical difficulties during the transitional period in respect of the sharing of crops already harvested the Committee has amended this sub-clause so as to limit the retrospective effect to the 1st July 1956.

Clause 2.

Sub-clause (1) of this clause deals with the definition of certain terms in the Bill and some of them have been amended, some omitted and a new one added in accordance with the decisions reached by the Committee on the operative clauses of the Bill. By a majority decision the Committee accepted the principle that all crops should be shared without any distinction as between the principal crop and the catch crop. The definitions of 'catch crop' and 'principal crop', items (*b*) and (*i*) respectively of sub-clause (1) have therefore been deleted.

The definition of item (*c*) 'cultivating tenant', has also been amended so as to avoid any scope for the intermediaries getting the benefits of the Act.

A new definition for 'garden land' has also been included in accordance with the decision to give the tenant a greater share than 60 per cent, viz., 66-2/3 per cent in such lands.

The Committee is of opinion that it is unnecessary to include any reference to the Rent Court in the definition of 'normal gross produce' as only in cases of dispute the question of deciding the fair rent is taken to the Rent Court. The definition has been amended accordingly.

Sub-clause (2) has also been amended consequent on the decision to abolish all distinction as between double crop wet land and single crop wet land and the decision regarding catch crops. It has also been provided that any question regarding the classification of the land shall be decided on the actual facts on the date with reference to which the question arises.

Clause 3.

This clause deals with the rights and liabilities of cultivating tenant and landowner. The Committee has made a consequential amendment to sub-clause (1) to bring it in conformity with sub-clause (3) of clause 1. Consequent on the changes made by the Committee in clause 4 in regard to the different rates of fair rent payable for different classes of land, sub-clause (2) (*a*) and sub-clause (3) have been deleted in view of the decision of the Committee to give a share in all the crops to the landowner.

Sub-clause (2) (*b*) has been amended and numbered as sub-clause (2) giving the landowner the option in cases of irregular cultivation either to take his share of the produce and pay the

proportionate excess water cess or to allow the tenant to take the entire produce of the irregular cultivation and pay the excess water cess while paying the landowner his share of the produce to which he would be entitled but for the irregular cultivation.

Two new sub-clauses (6) and (7) as renumbered in the Bill as amended by the Joint Select Committee, have been added apportioning as in the Tanjore Tenants' and Pannaiyals' Protection Act, 1952, the responsibility for silt clearance and improvements to channels other than field channels on the landowners and on the tenants in regard to field channels and also making the landowner liable to bear all capital expenditure necessary to maintain the land and wells in a proper state of repair.

A new Explanation II has been added to sub-clause (8) as renumbered—old sub-clause (7)—as the Committee considers that where a cultivating tenant pays a contract rent lower than the fair rent payable under the Act the landowner shall not be debarred from receiving any service by the cultivating tenant or the free use of his cattle so that religious institutions like temples, etc., which may lease out lands at rents lesser than the fair rent payable under this Act may be benefited.

In view of the special circumstances obtaining in South Kanara, and as the cultivating tenant will hereafter pay only the fair rent payable under the Act, the Committee feels that the intermediary tenant, namely, the mulgenidar, who has taken the land on a permanent lease for a long term should also be given a proportionate reduction in the rent payable by him to the landowner. Provision has been made accordingly by adding a new sub-clause (9).

Another new sub-clause (10) as renumbered, has been added as the Committee is of the view that manuring the lands should be made the responsibility of the cultivating tenant and that pending the constitution of Tenants' Co-operative Societies for Better Farming in all villages, a landowner should be enabled to advance such loan as may be necessary for manuring his lands and that such loan shall be a first charge on the cultivating tenant's share of the produce.

Clause 4.

This clause deals with the question of what constitutes fair rent. The Committee is of the opinion that, as the Planning Commission had recommended only a 20 per cent share for the landowner, it would not be proper to allow any landowner to get as his share more than 40 per cent of the gross produce. The Committee also feels that it is not fair to prescribe a uniform share of 40 and 60 per cent of the gross produce as between landowner and tenant for all classes of lands and after taking into consideration all the relevant factors the Committee has broadly classified the lands into wet land, wet lands where irrigation is supplemented by lifting water, garden land and dry land and has laid

down that the share of the landowner shall be 40 per cent, 35 per cent, 33-1/3 per cent and 25 per cent, respectively, of the gross produce in respect of these categories of land irrespective of the number of crops raised. Sub-clause (1) of this clause has accordingly been recast and consequently Explanation I, that any catch crop grown on any land shall not be taken into account in determining fair rent has been deleted. Explanation II has also been amended so as to give the landowner in every harvest one-fifth of the straw or stalk of the crop as the Committee feels that it is but fair that the small ryots who own cattle should receive a share of the straw or stalk.

Sub-clause (2) has also been revised as the Committee considers that the share of the landowner should be raised to 40 per cent of the gross produce in the case of wet land where normally irrigation is supplemented by lifting water and garden land but where the water is lifted by pumpsets installed by the landowner at his expense. It has also been provided that the maintenance charges of the pumpset shall be borne by the cultivating tenant while charges for repairs should be borne by the landowner.

Sub-clause (3) has been amended by adding the words ' during the contract period ' at the end as the Committee desires that it should be made explicit that the protection afforded by this sub-clause would apply only to existing contracts.

Clause 5.

This clause deals with the payment of fair rent in cash or in kind. Sub-clause (1) has been so amended as to give the tenant the option of paying the fair rent either in cash or in kind or partly in cash and partly in kind where no contract as regards the mode of payment exists as such. Two provisos have also been added to make it clear that in regard to existing tenancies the option shall be exercised within three months of the date of publication of this Act in the official gazette and in other cases within three months of the tenancy agreement coming into effect and if the tenant fails to exercise his option the landowner may by notice in writing given to the cultivating tenant specify the mode of payment. The option once exercised or the mode of payment once specified is not to be changed except by mutual consent.

Sub-clause (2) regarding the landowner remitting the whole or a proportionate part of the fair rent due to him because of adverse seasonal conditions has been amended so that an application for admission for remission of fair rent would lie only when adverse seasonal conditions have resulted in the reduction of the gross produce by more than 25 per cent. The Committee also feels that before such an application to a Rent Court is entertained or enquired into, the Rent Court may impose such conditions as it considers reasonable taking into account all the circumstances of the case including conditions as to deposit of admitted rent. A proviso has been added accordingly.

Clause 6.

The Committee feels that provision should be made for a tenant to apply to the Rent Court during the period of currency of five years of the fair rent as determined by this Act for a reduction of the fair rent if the land has been wholly or partially rendered unfit for cultivation due to causes beyond his control and similarly, for a land-owner to apply for enhancing the fair rent if the produce has increased on account of any improvements made by the land-owner. Two provisos have been added to carry out the above objectives.

Clause 7.

After considering the various difficulties in regard to the sharing of all kinds of crops at the threshing floor, the Committee feels that with regard to sharing of grains a provisions similar to that of paragraph 3 of sub-section (1) of section 8 of the Tanjore Tenants and Pannaiyals' Protection Act, 1952, may be adopted and as regards other crops it may be left without making any provision so that the land-owner and cultivating tenant may share them in the most convenient manner agreeable to them. The clause has been amended accordingly.

Clause 8.

The Committee agrees with the suggestion that the Rent Tribunal should be presided over by an officer not below the rank of the District Munsif instead of the Revenue Divisional Officer and has amended the clause accordingly.

Clause 9.

This clause has been amended so as to enable either party to apply to the Rent Court for fixation of fair rent, notwithstanding any decree or order of a Civil Court which has not taken into consideration of the provisions of this Act.

Clause 10.

As District Munsifs are to preside over Rent Tribunals the Committee considers that an application to the District Court for revision of the orders of the Rent Tribunal is unnecessary and has accordingly deleted this clause, and re-numbered clauses 11, 12 and 13 as 10, 11 and 12 respectively.

New clause 13.

The Committee considers that the benefits of the Act should be restricted to the real tillers and is of the view that a ceiling of 6-2/3 acres of wet land on the extent of land a tenant can cultivate, either as owner or as tenant or as a tenant-plus-owner should be prescribed and also that cultivating tenants whose total holdings as tenants or owner or in both capacities do not exceed 10 acres of wet land should be enabled to surrender only at the end of the agricultural year the excess over 6-2/3 acres to get the benefits

of this Act. A new clause has accordingly been added prescribing also the equivalent dry or garden land of these limits of 6-2/3 acres and 10 acres of wet land.

Clause 14.

This clause deals with the exemptions from the provisions of this Act and exempts land on which crops which do not give any yield for a continuous period of two years or more are grown and also exempts contracts merely for collection or harvesting of the produce of any land. The Committee has carefully considered the suggestions made for exempting land in which sugarcane and plantains are cultivated and whose cultivation season is not in any way connected with the agricultural year and has decided to exempt such land only during the period when such crops are on the land. The clause has therefore been amended accordingly.

Clause 15.

The words " relating to the payment of fair rent " occurring in this clause was deleted as the Committee is of the view that a separate Bill containing the provisions relating to Pannayals in the Tanjore Tenants and Pannayals' Protection Act, 1952, may be brought forward.

Clause 16.

A new sub-clause (3) has been substituted as the Committee considers that the procedure in regard to laying of the rules framed under the Act on the table of the House should be uniform as recommended by the Committee on Subordinate Legislation in its first report.

7. All the clauses have been re-numbered and all the changes made by the Joint Select Committee are indicated in the annexed Bill.

8. The Committee considers that the changes made by it are of such important character as to require the republication of the Bill.

9. Some of the members have given dissenting minutes which are appended.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
25th July 1956.

M. A. MANICKAVELU,
Chairman.

[10th August 1956

ANNEXURE.

[NOTE.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots]

L.A. BILL No. 4 OF 1956.

A Bill to provide for the payment of fair rent by cultivating tenants in certain areas in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the payment of fair rent by cultivating tenants in certain areas in the State of Madras :
BE it enacted in the Seventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956.

(2) It extends to the whole of the State of Madras other than the areas to which the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930), extends.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 1st day of July 1956.

2. *Interpretation.*—(1) In this Act, unless the context otherwise requires—

(*a*) " agricultural year " means the year commencing on the 1st day of April, or, in respect of the whole or any part of any district on such other date as the Collector of the district may specify in that behalf by notification in the District Gazette;

. . . . . .

(*b*) " cultivating tenant " means a person who contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of any land belonging to another, under a tenancy agreement, express or implied, and includes any such person who continues in possession of the land after the determination of the tenancy agreement or the heirs of such person but shall not include a mere intermediary or his heirs;

(*c*) " fair rent " means the rent payable under this Act.

(*d*) " garden land " means dry land irrigated by lifting water from wells or other sources;

(*e*) " Government " means the State Government;

(*f*) " landowner " means the owner of the land let for cultivation by a cultivating tenant and includes the heirs, assignees, legal representatives of such owner, or person deriving rights through him;

(*g*) " normal gross produce " means the produce which would be obtained, if the rainfall and the seasons were of a normal character . . . on the class of land to which it belongs and in the same situation and possessing the same advantages; . . .

10th August 1956]

(*h*) " paid " includes " delivered ";

. . . .

(*i*) " Rent Court " and " Rent Tribunal " means in relation to any area the Rent Court and the Rent Tribunal respectively constituted under this Act for such area.

(2) If any question arises whether any land is . . . wet, or dry or garden land, the question shall be decided. . . on the actual facts on the date with reference to which the question arises.

3. *Rights and liabilities of cultivating tenant and landowner.*—(1) With effect from the . , . 1st day of July 1956, every cultivating tenant shall be bound to pay to the landowner and every landowner shall be entitled to collect from the cultivating tenant fair rent . . . payable under this Act.

(2) . . . Where the irrigation of any land is irregular . . . . the landowner may, at his option, either take his share of the produce and bear the excess water-cess in respect of the irregular irrigation proportionate to his share or take the share of the produce which would have been obtained but for the irregular irrigation in which case the entire excess water-cess shall be borne by the cultivating tenant.

. . . . . .

(3) Notwithstanding any neglect or failure on the part of the cultivating tenant to raise any crop, the landowner shall be entitled to collect fair rent.

(4) Subject to the proviso in sub-section (2) of section 4, all the cultivation expenses inclusive of cost of seed, ploughing, manuring, harvesting and threshing shall be borne by the cultivating tenant.

(5) The landowner shall be responsible for the payment of all dues payable to the Government and local authorities in respect of the land subject to his right to recover from the cultivating tenant the public charges which are expressly made payable by the cultivating tenant by this Act.

(6) The liability for silt clearance and improvements shall rest on the landowner in the case of channels other than field channels and on the cultivating tenant in the case of field channels.

(7) The landowner shall bear all capital expenditure necessary to maintain the land and wells in a state of proper repair.

(8) No landowner shall, after the commencement of this Act, claim . . . or stipulate for—

(i) payment of any amount by the cultivating tenant in excess of the fair rent or in excess of the public charges which are expressly made payable by the cultivating tenant by this Act;

(ii) the delivery by the cultivating tenant of any article or thing in addition to fair rent; or

(iii) any service by the cultivating tenant or the free use of his cattle.

Explanation I.—Nothing contained in this section shall affect the right of the landowner to claim from the cultivating tenant compensation for damages to the land or to anything that stood on the land at the time of lease.

Explanation II.—Where a cultivating tenant pays a contract rent lower than the fair rent payable under this Act clause (iii) of sub-section (8) shall not apply.

(9) Any landowner who is a mulgenidar, and the rent receivable by whom from his cultivating tenant suffers a reduction as a result of the provisions of this Act shall be entitled to have the rent payable by him to his mulgar reduced in proportion to the reduction in the rent receivable by him from his cultivating tenant.

(10) A landowner may advance to his cultivating tenant who is not a member of any co-operative society for better farming such loan as may be necessary for manuring his land. The loan so advanced shall be a first charge on the share of the produce to which the cultivating tenant is entitled under this Act.

4. *What is fair rent.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), fair rent shall be—

(i) in the case of wet land, 40 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(ii) in the case of wet land where the irrigation is supplemented by lifting water, 35 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(iii) in the case of garden land, 33⅓ per cent of the normal gross produce or its value in money;

(iv) in the case of dry land, 25 per cent of the normal gross produce or its value in money;

Explanation.—In every harvest the landowner shall be entitled to one-fifth of the straw or stalk of all the crops.

(2) In the case of lands in items (ii) and (iii) of sub-section (1) in which water is lifted by pumpsets installed at the cost of the landowner the fair rent specified in sub-section (1) shall be increased to 40 per cent:

Provided that the cultivating tenant shall bear all the maintenance charges and the landowner shall bear the charges for repairing the pumpsets. The installation of a pumpset shall be at the option of the landowner,

(3) Where the contract of tenancy provides for payment of a rent lower than the fair rent payable under the above provisions, the contract rent alone shall be payable during the contract period.

5. *Fair rent may be in cash or in kind.*—(1) The fair rent in respect of any land may be paid either in cash or in kind or partly in cash and partly in kind, in accordance with the terms of the contract between the landowner and the cultivating tenant; in the absence of such a contract, the fair rent may be paid . . . at the option of the cultivating tenant in any one of the above ways:

Provided that the option shall be exercised in the case of a tenancy in force on the date on which this Act is first published in the *Fort St. George Gazette*, within three months from that date and in any other case within three months from the date on which the tenancy agreement takes effect; and if the cultivating tenant does not exercise the option, within the period aforesaid, the landowner shall, by notice in writing given to the cultivating tenant, specify the way in which the fair rent shall be paid by the cultivating tenant:

Provided further that the option once exercised or the way once specified shall not be changed except by mutual agreement.

(2) Whenever . . . adverse seasonal conditions result in the reduction of the gross produce from any particular crop to the extent of more than 25 per cent, the landowner shall be bound to remit a proportionate part of the fair rent due to him from his cultivating tenant in respect of that land for that period:

Provided that before admitting or inquiring into an application made by a cultivating tenant for remission of fair rent under this section, the Rent Court may impose such conditions as it considers reasonable in the circumstances of the case including conditions as to deposit of admitted rent.

6. *Alteration or revision of fair rent.*—Where in respect of any land fair rent has been determined under this Act, it shall continue in force for five years . . .:

Provided that the Rent Court may, on an application made by the cultivating tenant, reduce the fair rent if it is satisfied that on account of deterioration of the land by floods or other causes beyond the control of the cultivating tenant, the land has been wholly or partially rendered unfit for the purposes of cultivation:

Provided further that the Rent Court may, on an application made by the landowner, enhance the fair rent if it is satisfied that on account of any improvements made in the land by or at the expense of the landowner, the produce of the land has increased.

7. *Sharing of produce.*—Where the produce . . . to be shared is grain . . . the sharing shall be done at the usual threshing floor; and . . . no portion of the produce shall be removed therefrom at such time or in such manner as to prevent the due division thereof at the proper time.

8. *Constitution of Rent Courts and Rent Tribunals.*—(1) The Government may, by notification, constitute Rent Courts and Rent Tribunals for the purposes of this Act with jurisdiction over such areas as may be specified in the notification.

(2) Every Rent Court shall be presided over by an officer not below the rank of Tahsildar and every Rent Tribunal shall be presided over by an officer not below the rank of . . . District Munsif.

9. *Application to Rent Courts and Appeals to Rent Tribunals.*—(1) Notwithstanding any agreement between a landowner and the cultivating tenant, or any decree or order of a Court, either party may apply to the Rent Court for fixation of fair rent or for deciding any dispute arising under this Act.

(2) From every decision of a Rent Court, an appeal shall, within such time as may be prescribed, lie to the Rent Tribunal whose decision shall . . . be final.

. . . . . .

10. *Costs.*—The costs of and incident to all proceedings before the authorities referred to in sections 8 and 9 shall be in the discretion of the respective authority.

11. *Collector to publish list of prices.*—(1) The Collector of the district shall publish in the months of January, April, July and October every year in the District Gazette the average market price during the immediately preceding three months at the headquarters of each taluk of the main crops of the district.

(2) Where, for the payment of fair rent by a cultivating tenant to whom the provisions of this Act apply, the cash value of any crop has to be fixed, such value shall be fixed—

(*a*) in the case of any of the crops referred to in sub-section (1), the market price at the taluk headquarters last published under sub-section (1) before the date when such fair rent became payable;

(*b*) in the case of any other crop as may be agreed upon between the landowner and the cultivating tenant and in the case of disagreement, as may be deemed fair and reasonable by the Rent Court.

12 *Act to override contract and other laws, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything to the contrary contained in any pre-existing law, custom, usage, agreement or decree or order of a Court.

13. *Surrender of land in excess of certain extent.*—(1) The provisions of this Act shall not apply to any cultivating tenant who owns, or who cultivates either as tenant or as owner or as both, an extent of land in excess of one veli (6-2/3 acres) of wet land.

(2) Any cultivating tenant who owns, or who cultivates either as tenant or as owner or as both, an extent of land exceeding

that specified in sub-section (1) but not exceeding 10 acres of wet land may, by notice in writing addressed to the landowner, relinquish at the end of the agricultural year ending in 1957 the tenancy, in respect of such portion of the land aforesaid, as may be necessary to entitle him to all the benefits of a cultivating tenant under this Act. Such cultivating tenant shall be entitled to all the benefits of this Act till the end of the agricultural year ending in 1957 and shall thereafter be entitled to all the rights of a cultivating tenant under this Act only on such relinquishment.

(3) For the purpose of computing the land owned or cultivated by a person all the lands owned or cultivated by him whether, wet, dry or garden shall be taken into account, and 3 acres of dry land or $1\frac{1}{2}$ acres of garden land shall be taken as equivalent to one acre of wet land.

14. *Exemption.*—Nothing in this Act shall apply to any land . . . during the period when such land is used for raising as main crop, sugarcane, plantain or betel vines or any crop which does not give any yield for a continuous period of two years or more from the time of cultivation or to any contract merely for collection or harvesting of the produce of any kind.

15. *Act to override Madras Act XIV of* 1952.—If any provision . . . contained in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952), is repugnant to any provision contained in this Act, the latter provision shall prevail and the former provision shall, to the extent of the repugnancy, be of no effect.

16. *Power to make rules.*—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(*a*) the procedure to be followed by Rent Courts and Rent Tribunals;

(*b*) the matters to be taken into account in determining normal gross produce;

(*c*) the fees to be paid in respect of applications, and appeals . . . under this Act;

(*d*) the time within which appeals . . . may be presented under this Act;

(*e*) the notification of prices of agricultural or horticultural produce for the purpose of fixing the cash value of the fair rent.

(3) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative

Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session.

17. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty. A copy of every order passed under this section shall be laid before each House of the Legislature.

GOVERNMENT ESTATE,
MADRAS-2,
25th July 1956.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

APPENDIX.

DISSENTING MINUTES.

I

The provision in clause 16, sub-clause (3) enables the Legislative Assembly to make modifications in the rules and notifications issued under the Act by way of amendments or repeal. Similar provision should be there in the case of the Legislative Council also. The Constitution vests equal legislative powers in both Houses. This aspect was pressed on previous occasions in the Legislative Council and the then Chief Minister, the Hon. Sri C. Rajagopalachari, assured us that no distinction will be made between the two Houses especially in such matters of legislative control over rule making powers of the Government. The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, provides that all rules made under the Act shall be laid before both Houses of the State Legislature and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment as those may make. Similar provision should be made in the present case and I appeal to Government to have clause 16, sub-clause (3) amended accordingly.

MADRAS,
19*th July* 1956.

T. PURUSHOTHAMA MUDALIAR.

II

Subject to the following minute of dissent, I agree to the provisions of the Bill. The conception and preparation of the Bill do not in any way help the actual tiller of the soil. Sub-clause (10) of clause 3 enables the land-owner to advance money to the tenant for manuring purposes. This loan is a first charge on the produce. The maximum amount that can be advanced has to be fixed. Otherwise, any other transaction is likely to be included so as to enable the land-owner to claim more.

The proviso to sub-clause (1) of clause 5, fixes three months time for the tenant to exercise the option to pay the fair rent in cash or kind. Similar time-limit has to be fixed for the land-owner also so as to enable the tenant to know his position.

In the proviso to sub-clause (2) of clause 5, the wording is not clear enough to prevent the authority from ordering the deposit of the admitted amount before the harvest is over.

In clause 7, it is better to fix a time-limit to keep the produce on the threshing floor. If a land-owner on some pretext or other refuses to share the produce the burden to safeguard the produce at the threshing floor is greater for the tenant and this must be avoided.

Clause 13 provides a ceiling for the tenant. Under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, as well as the Cultivating Tenants Protection Act, 1955, persons owning more lands have been recognized as tenants. After the introduction of the present Act, what is to happen to those lands which are to be surrendered. It was promised at the Joint Select Committee stage to bring a Bill simultaneously to deal with these surplus lands. Such a Bill is not forthcoming. In the absence of such a Bill confusion will arise leading to unrest.

Absence of a provision to enable small land-owners to resume lands for personal cultivation is deplorable.

TANJORE,
22*nd July* 1956.

S. SWAYAMPRAKASAM.

III

We both disagree on the following points as regards the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, as amended by the Joint Select Committee:—

Any land reform legislation should be comprehensive including all aspects of the problem. But the Government, in the name of introducing legislation stage by stage, is complicating the issue against the interest of the tenants in whose interests the legislative measure is said to be undertaken. Throughout the deliberations it has been incessantly told from the Government side that this Bill is intended only to fix up a fair rent and no other issue should be mingled even if it has got a bearing on the problem of fixing up a fair rent. We strongly feel that problems like fair rent, tenancy, and fixation of ceiling for personal cultivation at least, form part and parcel of the same problem and affects one another in a way. When the tenant is not guaranteed a piece of land for cultivation there is no meaning for fair rent. Unless there is guarantee of permanent tenancy, fair rent fixation is not going to help him in any way. The Government refuses to realize these vital factors and we fear that even the small benefits envisaged through this enactment to the tenants will not reach them practically because of the piecemeal approach of the Government to this problem. We completely disagree with the Government as regards the approach to the problem of land reform.

In this Bill, fair rent has been fixed as 40 per cent of the normal gross produce for wet lands and no change was allowed. Leaving alone the Land Reform Panel's recommendations, even the final directives of the Planning Commission that 25 per cent of the gross produce should be the maximum rent was not adhered to. We are of the opinion still that 25 per cent of the gross produce should be the maximum rent for wet lands as an interim measure which alone will give a substantial relief to the tenants.

Deletion of the catch crop clause and thereby making the tenant to pay 40 per cent of the gross produce of the catch crop also, is a grave injustice done to the cultivating tenants and we strongly oppose this retrograde step of the Government.

In the original Bill as introduced in the Assembly the entire straw and stalk was assigned to the tenants side and now it has been amended that 20 per cent should go to the land-owner. This also is a retrograde step and we totally disagree. The above said retrograde steps clearly show that the Government is sympathising more with the cause of the land-owners rather than the cultivating tenants. Somehow or other they wanted to enhance the 40 per cent rent to the land-owner and they have done it in this way indirectly.

A new clause, that the provisions of this Act, shall not apply to any cultivating tenant who owns or cultivates either as tenant or as owner or as both to the extent of land in excess of 6¼ acres of wet land, is really a boon to the landowners. Through this clause the land-owners are going to resume back thousands of acres of land for personal cultivation at one stroke. We can understand and agree to fixing up a ceiling for personal cultivation if provision is simultaneously made to distribute the excess lands surrendered under this process to the landless tenants. But we cannot be a party to this game of providing opportunity legally to the land-owners to get back their lands for personal cultivation. This we consider as a very reactionary measure intended to pacify the agitating land-owners. So we oppose this new clause strongly.

C. KANDASAMY.
S. RAMALINGAM.

MANALI,
22*nd July* 1956.

IV

I have to disapprove the fundamental basis upon which the Bill has proceeded and also the reduced share given to the landowner.

The ryotwari system has been in vogue in our State from time immemorial. Sir Thomas Munroe, when he was Governor of Madras appreciated the advantages of the system and wrote a strong despatch to the East India Company at London to adopt and continue the system under British Rule. The fundamental basis of that system is that the land holdings are owned absolutely by proprietors called ryots and the Government is the overlord and is entitled to a land revenue, the maximum of which in theory is half of the net income from the holding. The land was distributed in olden days among a large number of ryots consisting of small holdings. The lands were under the personal cultivation of the ryots with the assistance of farm labourers called ' pannaiyals ' in the Tanjore district. Up till fifty years ago, most of the lands were under the personal cultivation and supervision of the ryots. Only during the past fifty years, there has been the introduction of tenants for cultivation and also waramdars were given a share of the produce. The ryot is the absolute owner of the land and is entitled to sell his lands or purchase additional lands. He is given a patta by the Government. There was a periodic revision of the assessment every thirty years according to the ' tharam ' classification of the land.

The present Bill, unfortunately, proceeds upon the footing that the ryot is merely a landlord entitled to receive rent from the tenant and hence most of the provisions are vitiated by this assumption. The Bill has not given the land-owner the right to determine the crops that have to be grown on the land. The Bill has not provided that the land-owner has got the right to resume personal cultivation, whenever he desires to do so. The Bill has not even given the landlord the right to determine whether he will receive the rent in kind or in cash.

The Bill has proceeded upon the footing that the ryot is only a landlord who has contributed the land and the tenant contributes the labour and all the expenses for cultivation. Hence the Bill has reduced the customary share which the landlord was entitled to for the last so many centuries in our State to the bare minimum of 40 per cent of the normal gross produce. The Bill provides that the landlord is bound to pay the land revenue and other cesses and surcharge and this being in cash the equivalent in paddy will have to be set apart for the purpose of payment of land revenue and sold at the market price. If the market price is high, then, in the case of the most of the wet lands, the land revenue or kist will be about 10 per cent and the landlord's share would be reduced to 30 per cent. But, if the agricultural prices go down, then the land revenue may even go up to 15 per cent or 20 per cent. Then the landlord's share would be reduced to 20 per cent only. The only incidents of ownership that are left to the land-owner are that he is bound to pay the land revenue to the Government and that he can sell the lands.

Moreover, the Bill has not made any provision that the landlord is entitled to determine whether to allow the lands for cultivation either by waramdars or by tenants on a fixed rent on lease. Numerous memoranda have been submitted to the Select Committee by representatives of Associations of ryotwari proprietors and also by individuals. Oral evidence has also been tendered by representatives of associations and by individuals. The memoranda and the oral evidence have been overwhelmingly to the effect that a forty per cent share for the ryotwari proprietor will be a gross injustice to him and in the case of small landowners, will be hardly sufficient for their livelihood. It will not even work out to a decent percentage calculated on the money value of the land which he owns.

During the sittings of the Select Committee at Ootacamund and at Madras, there was no discussion among the members about the effect of the oral evidence tendered by the land-owners. The members proceeded upon their own notions of land reform and upon their own ideologies to which they were committed already.

It may be pointed out that it is the first time in the present Bill that the landlord's share of forty per cent in the gross produce of the wet land was proposed for the ryotwari proprietor. Even the M. V. Subramaniam Committee, which was appointed by the Government, in its report, dated 1950, recommended 45 per cent share. Before that Committee's report, Mr. Raghavendra Rao, the Special Officer, recommended the landlord's share in wet lands as 55 per cent. The Tamil Nad Congress Land Reforms Committee recommended 50 per cent share in the gross produce of the wet lands. The Andhra Land Reforms Committee recently has recommended 50 per cent as the landlord's share in the gross produce in the case of wet lands with first class source of irrigation. In the present Bill, no differentiation has been made in the wet lands as regards first class source of irrigation and otherwise. A uniform share of 40 per cent has been fixed for the land-owner in the case of all wet lands. No doubt, the Joint Select Committee has made some changes and modifications which are better than the provisions in the original Bill. But, as regards the fundamental points, the Joint Select Committee has maintained the Bill in its original form and has also reduced the share of the landlord in the case of lands whose irrigation has been supplemented by the tenants baling water and in the case of garden lands and dry lands.

Another serious defect in the Bill is that it has not given any exemption to small landowners owning up to one ' veli ' wet land or 20 acres of dry land unlike the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act, 1952. Moreover, it has been decided by the Joint Select Committee that the Bill should displace the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act, 1952, so far as tenants are concerned. That Act has been working for the last four years and the landowner's share is 60 per cent. This, as was pointed out by the landowners at that time, was a reduction in the original share. But the landowners acquiesced in it as a matter of compromise and the Act has been working for the last four years satisfactorily. Still, the Bill has reduced the share of the landowner in Tanjore from 60 per cent to 40 per cent and made other changes also which are injurious to the landowners. It is unnecessary to mention them all in detail here.

According to section 7, clause (*f*) of the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act, 1952, the landowners, may, if they so desire, terminate the tenancy by giving notice to the tenant in writing not less than twelve months before the expiry of the last month of the tenancy. Mention has already been made in public statements by Ministers that the tenancy period of five years may be extended. If that is so, the landowners are bound to suffer a great deal when their share is reduced suddenly to forty per cent. This is a great hardship to the landowners of Tanjore.

Under the circumstances, I regret, I cannot agree to the provisions of the Bill as passed by the majority of the Members of the Joint Select Committee.

MADRAS,
24*th July* 1956.

K. BALASUBRAMANYA AYYAR.

V

The much talked of comprehensive agrarian legislation has been brought by this Government in the shape of this Bill, which is neither comprehensive nor fair to either of the parties. On the contrary I am of opinion that this Bill will spell disaster to the dumb, semi-starved tenants. Further it will not help the nation either in augmenting its Grow More Food Campaign or in rehabilitating the poor tiller of the soil. This Bill will only further embitter the relationship between the landlord and tenant, and will increase unjust evictions and litigations. This is what happened after the enactment of the South Kanara Tenants' Protection Act. The eviction suits in South Kanara doubled or trebled after the so-called Tenants' Protection Act, and the tenants are passing their lives in an atmosphere of perennial terrorisation.

The land problem cannot be solved by this kind of half-hearted measures. If you want to solve it and rehabilitate those who till and work on the land, we must give them fixity of tenure, if not make the tenants owner of those lands. It is no good saying that there are some inherent difficulties in bringing comprehensive land legislation. If we have got the mind to solve it, we can always do so. Other countries like Germany, Japan had solved it (I am not referring here to the Communistic States). Nothing is more absurd than to imagine that all the interests in the nation can be fitted in without injury to any. At every step some have to be sacrificed for others.

That is what we have done on the eve of Independence (effect of partition of India). But the holders of power make every effort to confuse the issue and follow an ostrich-like policy in the matter of solving agrarian problem. Despite the recommendations of the various committees constituted by the Madras Government since 1936 to solve the agrarian problem, I am sorry to state here that nothing tangible has been done so far and this Bill does not touch even the fringe of that problem. Of course, I can write volumes on this subject, but I know that the Congress Government itself is not unaware of it (vide Election Manifesto of 1951):—

> " In India to-day, stress must inevitably be laid on the progress of the rural areas and the people who live there. Not only do they contain the vast majority of our population and are the basis of our economy, but they have suffered neglect in the past and this must be made good so that they might have full opportunities for economic and cultural advance and to live the good life which is our aim. The first and vital step has been or is being taken to free the land from the burden of old and out-of-date agrarian systems of tenure. The abolition of zamindari, jagirdari and the like must be rapidly completed. · *Security of tenure and fair rents* should be assured to tenants and tillers of the soil.
>
> Increased agricultural production is absolutely essential for putting our national economy on a firm basis. Small and uneconomic holdings stand in the way of rapid advance in agricultural production. The line of advance should, therefore, be co-operative farming with the objective of making the whole or substantial part of a village, a unit of co-operative management.
>
> The conditions of agricultural labour should be improved, especially in the lower wage pockets. Opportunities for work and employment in small-scale and cottage industries should be afforded to them. They should be given preference in allotment of land in newly reclaimed areas, which should be worked on co-operative lines. Facilities should be given to them in regard to housing sites.
>
> The preservation of milch and draught cattle and upgrading of cattle breeds are important for increasing the supply of milk and improvement of agriculture. Increasing attention will have to be paid to this.
>
> The burden on the land of too many people subsisting on it has to be reduced by the diversion of part of this population to other vocations. Some of these can be absorbed in large industries, but in the main, scope for absorption will come through small-scale and cottage industries."

The Bill does not make any provision for reinstating tenants, who have been evicted after 1953. It is a matter of common knowledge that many tenants had been evicted unjustly by landlords, since 1953, i.e., after the promulgation of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Ordinance in 1952. I once again say here that South Kanara Tenants' Protection Act has not helped any tenant in getting back his holding. Hence, there must be some provision for reinstating those tenants, who have been evicted at least since 1953. Most of the tenants had been evicted on the allegation that they had failed to pay the rent. In most of the cases that allegation is false, but since the poor tenants were unable to prove the discharge plea, the

Courts have ordered eviction without even giving time or permitting the arrears of rent to be paid in instalments. Hence, provision has to be made to pay the arrears of rent in easy instalments while making provision to reinstate the tenants.

The provisions for sharing the produce is also unjust and its application to South Kanara will create lot of complications. Sharing of the produce will not give any incentive to the tenant to grow more crop in the land. Further, this will bring unending trouble between the tenant and landlord. Hence I suggest to fix the rent once for all instead of allowing the landlord and tenant to fight quarterly, half-yearly and annually. Landlord's share should be reduced to 30 per cent of the normal gross produce or 25 per cent of the normal net produce or whichever is less.

Definitions of garden land and dry land have to be changed while applying those clauses to South Kanara district.

Explanation to sub-clause (iv) in clause 4, has to be deleted.

Similarly clause 7 has to be deleted, because it will cause great hardship to the tenants. It is better to give the tenant the right to pay the money value instead of a share in the grains.

I am of opinion that some changes have to be effected in this Bill, if it is meant to help the tenants and also to avoid unnecessary litigations. The only remedy that I can suggest is to make the tenant the owner of the land or at least to give him a fixity of tenure. This suggestion is based on the so-called " Socialistic Pattern of Society " and in conformity with our Constitution, which says " Equality, Liberty and Fraternity . . . . . " Without these changes the Bill will not achieve the objective of solving the agrarian problem in certain areas in the State of Madras.

S. S. KOLKEBAIL.

COONDAPUR,
21*st July* 1956.

VI

After carefully studying the measures of agrarian reform introduced in Germany in the beginning of the last century and the adoption of this measure in many other parts of the world. I have been for many years of the opinion that the tenancy problem which has been growing more and more acute in this and other parts of the country, can only be solved by making the cultivating tenant the owner of the land he cultivates by payment of the market value thereof by means of bonds redeemable within a long period of years, say, 30 to 40 years and carrying a fair rate of interest, say, 5 per cent. The market value of the land should be arrived at by capitalization of the nett profits which the landlord receives or ought to receive from the land. The tenant's interest in the land will be security for the bond and the payment of moneys due under the bond may be guaranteed by a co-operative society to whom the cultivating tenant will pay in addition to the interest on the bond and collection charges an annuity which will redeem the bond when invested at compound interest. Re. 1 invested every year at compound interest at 5 per cent will in 36 years bring Rs. 100. A small annuity collected from the cultivating tenant every year by the co-operative society which will invest it at compound interest, will find the amount necessary to redeem the bond at the end of the period fixed in the bond. The bond must

be saleable in the market so that the landlord may, if he so chooses, cash the bond at any time he likes. Agriculture is a human problem. If a cultivating tenant is told that he will become the owner of the land within a period of years, say 35 years, if he makes certain payments every year, he will produce the largest output from the land and will not even wait for the full period to pay off the amount. Under a similar reform introduced in Germany, it was estimated that the land produced three times the output and the large majority of cultivating tenants paid off the full amount within a short period of ten years although the period for redemption was 47½ years. The landlord is not expropriated. He gets the market value of the land. The cultivating tenant becomes the owner of the land he cultivates by paying a small amount as annuity. What is lost between the landlord and tenant in collection agencies, etc., may be equal to the annuity and the tenant need not pay anything more than the fair rent fixed between the landlord and tenant. The landlord will have no collection agency as the co-operative society will pay the landlord the interest on the bond. This scheme will also create an independent peasantry cultivating its own land bringing self-respect to the cultivator and constituting the backbone of the nation. The primary object of an agrarian reform ought to be the production of the largest output from the land. The agrarian reform suggested in this minute will achieve this object. If the cultivating tenant wants financial help to improve the land, he can get it from the co-operative society which will have large funds on account of annuities paid by cultivating tenants for redemption of the bond. The suggested reform will confer benefits all round. There will be no question of landlord exploiting the tenant or the tenant expropriating the landlord.

I consider the present Bill is a half-hearted measure, opportunist in character and productive of more harm than good. In my opinion, this Bill will not solve the agrarian problem which is becoming more and more acute—a problem which exists in acute form in other States as well. Why should not our State give a lead to others ? The principle underlying this agrarian reform in Germany whose object was to make the cultivating tenant the owner of the land produced wonderful results in Germany and other countries which adopted this measure of reform. I do not see why this principle should not be accepted in this country. I strongly feel that the peace, prosperity, contentment and welfare of the agricultural population will be promoted by the acceptance of the principle which I have explained above.

BANGALORE,
24*th July* 1956.

V. K. JOHN.

VII

I agree subject to the following:—

In clause 3 (10) of the Bill provision has been made for the landowner to advance such loan as may be necessary for manuring the land and recovering the same from the tenant's share. But this has not been made compulsory. It is an accepted fact that unless the lands are sufficiently manured, the production will go down. It is also a well-known fact that the economic condition of the majority of the tenants is such that the tenants could not be expected to save and keep a portion of their income for manuring and other cultivation charges for the coming year. Further, in the present set-up it is not easy for the tenants to raise any loan from any outside agency also.

[10th August 1956

A pair of bulls and the tenant's physical labour alone will not complete the agricultural operations. Manure, good seeds and other incidental charges, such as transplanting, weeding, etc., will have to be met by the tenant. So, until such time the State Government provides necessary facilities for easy credit to all classes of tenants, necessary provision should be made in the bill making it compulsory on the part of the landowner to advance a sum of money not exceeding 10 per cent of the gross produce for manuring, seeds and other charges and the tenant reimbursing the same and making it a first charge on his share.

PERUVALANALLUR,
23rd *July* 1956.

P. B. K. RAJACHIDAMBARAM.

VIII

நியாயவார குத்தகை நிர்ணய மசோதா நிலச்சுவான்தாருக்கும், பயிர் செய்வோருக்கும் பலன் அடைவதில் தரம், உழைப்புக்குத்தக்க பாகமும், உற்பத்தி பெருகும் என்ற அடிப்படையிலும் தக்கபடி அமையவில்லை.

நாட்டில் (1) சொந்த சாகுபடி, (2) வாரச் சாகுபடி, (3) குத்தகை என்று மூன்று வகைப் பயிர் செய்யும் முறைகள் நிலவுகின்றன.

(1) சொந்தச் சாகுபடி முறை.—தானே, தன் குடும்பமோ அல்லது கூலியாட்களைக் கொண்டோ சாகுபடி செய்து பலனடைவது.

(2) வார முறை.—இம்முறை நிலக்காரர், வாரக்காரர் இணைந்த பொறுப்புடன் பயிரிட்டு ஒவ்வொரு மகசூலிலும் ஆகும் கண்டு முதலில், தங்கள் தங்கள் விகிதாசாரப்படி பகிர்ந்து கொள்வது. நிலக்காரர் எரு, விதை, உரம் கொடுக்கும் பொறுப்புடன் கண்காணிப்பார். வாரக்காரர் சொந்த ஏர் கொண்டு உழுது, பண்படுத்தி, நாற்றுப்பாவி, நடவு, களை, தண்ணீர் பாய்ச்சும் பொறுப்பு ஆகியவற்றையும் ஏற்பர். பலனில் அறுவடைக் கூலி, காவல், பல சுதந்திரம் பொதுவில் கொடுத்தது போக, மீதியில் 20% முதல் 30% வரையில் தான்யத்திலும், வைக்கோலில் பாதியும் வாரக்காரருக்கு கொடுத்தது போக மீதியை நிலச்சுவான் அடைவர். இறவைப் பாசனத்தில் விதை, உரத்திலும் சமபொறுப்பு ஏற்று பலனிலும் சமபாகம் வாரதாரர் அடைவதும் உண்டு. பாசனத்திற்கு ஏற்றவாறு வாரம் அமைந்திருக்கும்.

(3) குத்தகை முறை.—குத்தகைதாரர், சகல முட்டுவழி சிலவுகளும் பொறுப்பு என்று, ஒப்பந்தப்படி தான்யமோ, ரொக்கமோ நிலச்சுவானுக்கு கொடுத்து கண்டு முதல், எப நஷ்ட பொறுப்பு ஏற்று பலன் அடைவார். காணிக்கு இரண்டு கட்டு வைக்கோல் கொடுப்பதும் உண்டு.

இம்மசோதாவில் கண்ட விதிகளின்படி வாரம், குத்தகை என்ற இரண்டு வெவ்வேறு முறைகளும் இணைகிறது. ஆதலால் இம்மசோதா குத்தகை, வாரம் முறைகளிலுள்ள முரண்பட்ட விதிகளோடு, நிலச்சுவாந்தார், சாகுபடியாளர் உறவு பாதிக்கச் செய்யும். அபிவிருத்திக்கு வகையில்லை.

பெரும்பாலும் சாகுபடி செய்ய ஏழை விவசாயிகளுக்கு பொருள் வசதி தேவை. சாகுபடியாளருக்கு தருணத்தில் நல்ல விதை, உரம் கிடைக்க கடன் வசதிக்கு ஏற்றவாறு உத்திரவாதம் அளிக்கப்படாததனால் வருவாய் குறைந்து நஷ்டம் ஏற்படும். நடுத்தர வர்க்க விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப் படுவார்கள்.

நிலத்திற்கு எரு, உரம் இடாமல் சாகுபடி செய்வதால் உற்பத்தி குறைந்து, தேசீய பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படும் என்பதை கவனத்தில் கொண்டு இம்மசோதா அமையவில்லை.

ரெங்கநாதபுரம்,
1956-ம்ஞ்ரு ஜூலைமீ 23ஒ.

எம். மாணிக்கசுந்தரம்.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2.
25th July 1956.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

10th August 1956]

PROCEEDINGS OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL, 1956 (L.A. BILL No. 4 OF 1956).

(*As approved by the Chairman.*)

Monday, the 27th February 1956.

The Joint Select Committee met in the Committee Room, Legislators' Hostel (Old Buildings), Government Estate, Mount Road, at 2 p.m. on Monday, the 27th February 1956.

The following members were present :—

1 Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.
2 Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 Sri K. RAJARAM.
4 Sri M. S. MOGRAL.
5 Sri V. R. NAGARAJAN.
6 Sri S. PANCHAKSHARAM.
7 Sri P. B. K. RAJACHIDAMBARAM.
8 Sri A. SAMBASIVAM.
9 Sri P. G. KARUTHIRUMAN.
10 Sri C. KANDASWAMY.
11 Sri S. RAMALINGAM.
12 Sri M. DHARMALINGAM.
13 Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
14 Sri D. DASARATHAN.
15 Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM.
16 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
17 Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR.
18 Sri M. ETHIRAJULU.
19 Sri K. BALASUBRAMANIA AYYAR.

The Secretary to Government, Revenue Department, and the Assistant Secretary to the State Legislature were also present.

At the outset, the Hon. Sri M. A. Manickavelu, who was duly proposed by Sri S. Swayamprakasam and seconded by Sri A. Gajapathy Nayagar, was elected as the Chairman of the Committee.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that the Committee might invite people interested in the Bill to appear before the Committee to tender evidence apart from asking them to submit memoranda.

Sri S. Swayamprakasam said that the Committee might meet at three or four selected centres, apart from Madras, for the purpose of taking evidence as this would facilitate poor landowners and ryots to make representations.

Sri S. Ramalingam suggested that the Committee might sit at Coimbatore, Tanjore or Tiruchirappalli, Madurai or Ramanathapuram or Tirunelveli and Madras and record oral evidence.

The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam stated that the Committee would be able to finish taking evidence before the end of March, if the sittings were to be held in Madras itself. If the Committee were to go on tour, it would take at least a week's time to take evidence which could be done only in April 1956.

He added that the Committee could fix three or four days for hearing evidence at Madras itself, and, if considered necessary, the Committee could meet at Ootacamund subsequently to finalise the Bill.

Sri C. Kandasami said that it would be possible to hear the views of poor peasants only if the Committee were to visit some selected centres.

Sri P. B. K. Rajachidambaram requested that all the Members might be supplied with a copy of the note, if any, prepared by the Revenue Secretary giving whatever statistics pertaining to the Bill were available with the Government.

Sri S. Ramalingam wanted that all copies of reforms connected with the subject introduced in various other States such as Bombay, Bengal and Hyderabad might also be supplied to Members. The Revenue Secretary said that the note prepared by him contained all the information required by the Member.

Then, the Hon. Sri C. Subramaniam said that whatever information was available with the Government would be made available to Members also and that the Revenue Secretary would send a copy of the note prepared on the subject to the Members of the Committee.

Sri K. Rajaram said that the Tamilnad Congress Committee had toured every district in connexion with land reform proposals and so it would be enough if the Committee were to meet at Madras itself.

After some discussion, the Committee decided that the 20th of March 1956 might be fixed as the last date for receipt of memoranda from those interested in the Bill. The Committee also decided tentatively that it might meet at Madras after 15th April 1956 to take evidence and that if it was considered necessary to take further evidence at other places, it could be considered afterwards.

The Committee resolved to issue the following Press Note :—

" The Joint Select Committee appointed by the Madras State Legislature to consider and report on the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956) will hear representations from persons interested in the Bill. Those who are interested in the Bill and who desire to give evidence before the Committee should

intimate the Secretary to the State Legislature, Government Estate, Mount Road, Madras-2, and also send their written memoranda with 40 spare copies so as to reach him before the 20th March 1956. The date on which oral evidence will be taken will be notified later."

The Committee then adjourned.

Friday, the 20th April 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, at 11 a.m. on the 20th April 1956.

The following Members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 Sri K. RAJARAM.
3 Sri M. S. MOGRAL.
4 Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.
5 Sri R. S. ARUMUGAM.
6 Sri V. R. NAGARAJAN.
7 Sri S. PANCHAKSHARAM.
8 Sri P. B. K. RAJACHIDAMBARAM.
9 Sri A. SAMBASIVAM.
10 Sri P. G. KARUTHIRUMAN.
11 Sri C. KANDASAMY.
12 Sri S. RAMALINGAM.
13 Sri M. DHARMALINGAM.
14 Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
15 Sri M. KANDASWAMY KANDAR.
16 Sri M. MANICKASUNDARAM.
17 Sri D. DASARATHAN.
18 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
19 Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR.
20 Dr. V. K. JOHN.
21 Sri M. ETHIRAJULU.
22 Sri T. PURUSHOTHAM.
23 Srimathi S. MANJUBHASHINI.
24 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA, *Secretary to the State Legislature.*

Sri G. M. ALAGARSWAMY, *Assistant Secretary to the State Legislature.*

The Deputy Secretary, Revenue Department, was also present.

[10th August 1956

At the outset, Sri K. Balasubramanya Ayyar pointed out that Sri K. Bhashyam would cease to be a Member of the Legislative Council and hence he would cease to be a Member of the Joint Select Committee also. He wanted to know whether the Joint Select Committee could proceed with its work without filling up the vacancy in the Committee caused by Sri Bhashyam's ceasing to be a Member.

The Chairman referred Sri Balasubramanya Ayyar to sub-rule (2) of rule 98 of the Madras Assembly Rules which stated that 'A Select Committee may proceed with its work, notwithstanding the absence of any of its Members and nothwithstanding any vacancy which may have occurred in it after its constitution' and stated that the Committee could proceed with its work in spite of the fact that there were some vacancies in it, as under rule 138 (6) a Joint Select Committee generally followed the same procedure as a Select Committee. He added that though Sri K. Balasubramanya Ayyar himself would technically cease to be a Member after the 20th instant, he would be taken in as an Associate Member of the Committee as was done in the case of the Select Committee on the Madras Court Fees and Suits Valuation Bill, 1954, when some lawyer Members of the Council were associated with it.

There was a short discussion as to the procedure to be adopted in taking evidence and the Committee decided to examine the associations first and then the individuals.

The representatives of the following associations were heard by the Committee in the forenoon :—

1. The Tiruchirappalli District Ryotwari Pattadars' Federation represented by Sri N. Ramaswamy Iyer;

2. The Madras State Farmers' Association represented by Sri C. Ramaswamy Mudaliar; and

3. The Sirugamani Landowners' Association, represented by Sri T. D. Kuppuswamy Ayyar.

At the conclusion of the examination of these witnesses the Committee rose for lunch at 1-30 p.m.

(After lunch—3 p.m.)

The Committee examined the following Associations :—

1. The Tirunelveli District Ryotwari Landowners' Association.

2. The South Kanara Landholders and Agriculturists' Association.

The Committee also examined Sri K. Doraiswami Raju of Tiruchirappalli.

A gist of the evidence tendered by the witnesses is appended.

The Committee then adjourned to meet again at 11-15 a.m. on the 21st April 1956.

10th August 1956]

Saturday, the 21st April 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956) resumed its sittings in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 11-15 a.m. on Saturday, the 21st April 1956.

The following Members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU *(Chairman)*.
2 Sri K. RAJARAM.
3 Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.
4 Sri R. S. ARUMUGAM.
5 Sri V. R. NAGARAJAN.
6 Sri S. PANCHAKSHARAM.
7 Sri P. B. K. RAJACHIDAMBARAM.
8 Sri A. SAMBASIVAM.
9 Sri P. G. KARUTHIRUMAN.
10 Sri C. KANDASAMI.
11 Sri S. RAMALINGAM.
12 Sri S. S. KOLKEBAIL.
13 Sri M. DHARMALINGAM.
14 Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
15 Sri M. KANDASWAMY GOUNDER.
16 Sri M. MANICKASUNDARAM.
17 Sri D. DASARATHAN.
18 Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR.
19 Sri T. PURUSHOTHAM.
20 Dr. V. K. JOHN.
21 Srimathi S. MANJUBHASHINI.

ASSOCIATE MEMBERS.

22 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
23 Sri M. ETHIRAJULU.
24 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.

SECRETARIAT.

Sri T. HANUMANTHAPPA, *Secretary to the State Legislature.*

Sri G. M. ALAGARSWAMY, *Assistant Secretary to the State Legislature.*

The Deputy Secretary, Revenue Department, was also present.

The following representatives on behalf of the Tanjore district, Landowners' Association were examined by the Committee :—

1. Sri R. Krishnamurthi, Secretary, Tanjore District Landowners' Association.

2. Sri V. Narayanaswami Iyer, Secretary, Manakkal Circle Ryots' Association.

3. Sri N. S. Iyer, Secretary, Nannilam Taluk Landowners' Association.

4. Sri K. Kanakasabesan, Treasurer, Mayuram Taluk Agricultural Association.

A gist of the evidence tendered by the witnesses is appended.

After the examination of the above witnesses, the Committee rose for lunch to meet again at 2-30 p.m.

(After lunch—3 p.m.)

The Committee examined the following witnesses :—

1. Sri A. N. Subramania Ayyar, Mayuram taluk, Tanjore district.

2. Sri R. Chidambaram, Peruvalanallur P.O. (via) Puvalur.

3. Sri M. Ganesa Iyer, Woriyur.

4. Sri R. Krishnaswami Iyer, Chidambaram.

5. Sri S. Muthukumaraswamy Pillai, President, Tholudur Project Landowners' Association.

6. Sri M. A. Venkatarama Iyer, Mudikondan.

7. Sri S. Suryanarayanan, Tamilnad Kodikal Vivasayigal Sangam.

8. Sri S. Krishnaswami, North Mangudi village, Tanjore district.

9. Sri P. Sivagurunatha Pillai, President, Tanjore District Vivasayigal Sangam.

10. Deputy Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments, Coimbatore.

Personal Assistant to the Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments, Madurai.

11. Sri M. Venkataswami Reddiar, South Arcot.

12. Sri K. K. Menon, Executive Officer, Tiruchendur Devasthanam.

13. Sri S. T. Krishnaswami, Srirangam.

14. Sri Rajagopala Iyengar, Karur.

15. Sri Subbarayan, Chidambaram Taluk Mirasdars' Association.

16. Sri M. D. Thangavelu, Musiri Taluk Landowners' Association.

A gist of the evidence tendered by the witnesses is appended.

Sri K. Balasubramanya Ayyar said that he could not attend the meetings of the Joint Select Committees, of which he was a member, to be held at Ootacamund and suggested that after the Ooty meetings, a meeting of those committees might be held at Madras for finalising the Bills.

The Joint Select Committee then adjourned *sine die*.

Ootacamund, Monday, the 21st May 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, met in the Council Hall, Stonehouse Hill, Ootacamund, at 3-30 p.m. on the 21st May 1956. The following members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 Sri K. RAJARAM.
4 Sri M. S. MOGRAL.
5 Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.
6 Sri R. S. ARUMUGAM.
7 Sri S. PANCHAKSHARAM.
8 Sri P. B. K. RAJACHIDAMBARAM.
9 Sri P. G. KARUTHIRUMAN.
10 Sri C. KANDASAMI.
11 Sri S. RAMALINGAM.
12 Sri S. S. KOLKEBAIL.
13 Sri M. DHARMALINGAM.
14 Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
15 Sri M. KANDASWAMY GOUNDAR.
16 Sri M. MANICKASUNDARAM.
17 Sri D. DASARATHAN.
18 Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR.
19 Sri S. NARASAPAYA.
20 Sri T. PURUSHOTHAM.
21 Srimathi S. MANJUBHASHINI.

ASSOCIATE MEMBERS.

22 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
23 Sri M. ETHIRAJULU.
24 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.

SECRETARIAT.

Sri T. HANUMANTHAPPA, *Secretary*.
Sri G. M. ALAGARSWAMY, *Assistant Secretary*.

The Secretary to the Law Department and the Secretary to the Revenue Department were also present.

At the outset, the Committee decided to permit Sri V. Balakrishnan, M.L.A., to tender evidence before it.

Sri V. Balakrishnan, in the course of his evidence, referred to sub-clause (3) of Clause 4 of the Bill which stated that where the contract of tenancy provided for payment of a rent lower than the fair rent payable under the provisions of the Bill, the contract

rent alone should be payable. He pointed out that the inam landholders of the former Pudukkottai State were paying to the then Government a very low rate of assessment. But, subsequently, the assessment had been increased manifold. On the other hand the tenants under them were paying only a nominal rent. In that connection, he cited the instance of his own case, where his tenants were paying him a rent of about Rs. 5 or Rs. 6 per acre. According to the notification made by the Government recently, the assessment payable by him, viz., Rs. 120 would be increased by eight times, which would—towards assessment, cess and land revenue surcharge—result in his paying as much as Rs. 1,300 to Government.

To a query from the Hon. Sri C. Subramaniam as to what would be the percentage of rent he would be receiving from the tenant with reference to the gross produce, the witness stated that an acre would normally yield 10 bags of paddy and this would work to Rs. 140 according to present market rates, but he would be receiving from the tenant only about Rs. 5.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that this was something peculiar but he was sure that the provisions of the Bill might not apply to inam lands.

The witness referred to the Budget speech of the Finance Minister wherein it had been stated that the inam lands also would be included. The Finance Minister said that when a separate Bill was brought forward for that purpose, the witness could then make his representations.

Sri K. Balasubramanya Ayyar and Sri P. B. K. Rajachidambaram pointed out that the provisions in the Bill did not clearly state that inam lands were excluded from its purview. It had been clearly stated in the Bill that it would apply to all areas except in areas where the Malabar Tenancy Act was in force. The Hon. Sri C. Subramaniam stated that that aspect of the matter would be examined.

The Committee then took up clause-by-clause consideration of the Bill.

Sri S. Swayamprakasam referred to Section 7 (*f*) of the Tanjore Tenants and Pannaiyal (Protection) Act and stated that landowners wishing to terminate the tenancy at the expiry of the period of five years referred to in Section 6 of the above Act had given notice to their tenants in writing about their intention to do so. He wished to know whether the provisions of the Bill would supersede the provisions of that Act as regards resumption of lands by owners.

Sri S. Ramalingam pointed out that the Cultivating Tenants Protection Act, 1955, would remain in force for a period of only one year and enquired what would happen to the tenants after the expiry of the Act.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that this Bill was concerned only with payment of rent and not with security of tenancy. However, the Government were considering these questions and a decision would soon be taken in the matter. At first the Government thought that they would be able to bring in comprehensive land legislation within the period of five years mentioned in the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act. But that had to be postponed to a certain extent. Along with this Bill, they would be bringing forward another Bill to extend the above periods.

When requested by the Hon. Sri C. Subramaniam to state the views of the representatives of South Kanara district with reference to the application of the provisions of the Bill to that district, Sri S. Narasapaya stated that not only the legislators representing that district in the Committee, but the other representatives also wanted that the provisions of the Bill should be applied there irrespective of the fact that after the reorganisation of States in October 1956 the district of South Kanara would be attached to Mysore State. As it would take three or four years for the new Mysore State to undertake land legislation, it was very necessary that the Bill should be passed into law before the reorganisation took place.

Clause 1.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that sub-clause (2) of Clause 1 might be amended to exclude areas where the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act, 1952, was in force. He stated that the above Act was enacted not only with respect to the tenants but also with respect to pannaiyals. That Act had been working very well and so far there had been no adverse comment on its working by the Government. He wished that that Act might be continued for some more time.

Sri S. Swayamprakasam stated that the labour contributed by the tenants of Tanjore district was much less than that contributed by the tenants in other districts. Therefore, he would suggest that the tenants in other districts might be paid more than what the tenants in Tanjore district were given.

Sri K. Rajaram, intervening, stated that, in other words, Sri S. Swayamprakasam wanted that the Tanjore mirasdars should be given more than what the mirasdars in other districts were given.

Sri S. Swayamprakasam said that tenants in deltaic areas should be given less than the tenants in non-deltaic areas. He also stated that the punjai lands in Tanjore district were more valuable than the punjai lands in other districts. There was also the pannaiyal system which was in vogue in that district alone. For the above reasons he favoured a separate legislation for Tanjore district.

Sri P. G. Karuthiruman stated that if Tanjore delta areas were to be exempted from the purview of this Bill, similarly all other delta areas should be exempted.

[10th August 1956

Sri C. Kandasami said that the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act, 1952, was passed only as an emergency and temporary measure. By the passing of this measure into law, the Pannaiyals of Tanjore district were not going to lose anything. Therefore, he felt that this Bill should be extended to the whole State including the Tanjore district.

Sri G. Narayanaswami Naidu pointed out that the Pannaiyal system was not much in vogue now in Tanjore district. The Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act was passed only as an emergency measure, and the people of that district were expecting eagerly that a comprehensive land legislation covering the whole State would soon be passed. The people of that district would be very much disappointed if the provisions of this Bill were not extended to that district.

The Hon. Sri C. Subramaniam stated that the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act was passed purely as an emergency measure. Now that they were making a legislation in respect of the entire State, it would not be proper to make a distinction between Tanjore district and other areas in the State. The intention of the Government was, and it had been put before the public also, that the question of landlord-tenant relationship should be considered as a whole with reference to the entire State and a fair rent fixed. As regards the sharing of the produce between the tenant and the landlord with respect to various kinds of land like garden land, punjai land, wet land, etc., it could be considered by the Committee at the appropriate state.

Sri P. B. K. Rajachidambaram stated that even after enacting the present Bill into law, several provisions of the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act would still be in force. For example, Section 7 (*a*) of the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act gave the landowner the right to determine the crop or crops which should be grown on the land. But in the present Bill, such a right had not been given to the landlord. According to the provisions in clause 15 of the Bill, section 7 (*a*) of the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act might not be repugnant to the provisions of the Bill. Therefore, he would suggest that the entire Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act might be scrapped and that a new Bill with respect to pannaiyals might be brought forward.

The Hon. Sri C. Subramaniam stated that the unanimity of opinion seemed to be in favour of applications of the provisions of the Bill to the entire State including Tanjore district. He also added that the point raised by Sri P. B. K. Rajachidambaram was worth consideration.

Sri T. Purushotham enquired whether the date of commencement of the Act should be changed from 1st April to 1st July 1956. The Hon. Sri C. Subramaniam stated that the Act would apply in all cases where the agricultural year commenced from 1st April.

10th August 1956]

But where the agricultural year commenced from 1st July, the Collectors concerned would notify such cases and there would be no difficulty in the matter.

Clause 1 was approved with the change that the sub-clause (3) would be amended as follows :—

" It shall be deemed to have come into force on the 1st day of April 1956."

Clause 2.

Clause 2 (1) (*a*) was approved.

Clause 2 (1) (*b*).—The Committee decided to postpone consideration.

Clause 2 (1) (*c*).—The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that the definition of a ' cultivating tenant ' as it stood would give scope for the inclusion of intermediaries and suggested that the definition as given in the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act might be adopted in the Bill also.

Sri P. B. K. Rajachidambaram, Sri K. Balasubramania Ayyar and Sri S. Ramalingam supported the suggestion.

The Committee decided that the following definition in the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act, 1952, might be substituted for the present definition of ' cultivating tenant ' :—

" Cultivating tenant " means a person who contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of any land belonging to another, under a tenancy agreement, express or implied, and includes the heirs of such person but shall not include a mere intermediary or his heirs."

The Committee then adjourned to meet again the next day at 10 a.m.

Ootacamund, Tuesday, the 22nd May 1956.

The Joint Select Committee met from 10 a.m. to 1 p.m. on Tuesday, the 22nd May 1956, at the Council Hall, Stonehouse Hill, Ootacamund. The following were present :—

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.

Sri K. RAJARAM.

Sri M. S. MOGRAL.

Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.

Sri R. S. ARUMUGAM.

Sri S. PANCHAKSHARAM.

Sri P. B. K. RAJACHIDAMBARAM.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN.

Sri C. KANDASAMI.

[10th August 1956

Sri S. RAMALINGAM.

Sri S. S. KOLKEBAIL.

Sri M. DHARMALINGAM.

Sri S. SWAYAMPRAKASAM.

Sri M. KANDASWAMI KANDER.

Sri M. MANICKASUNDARAM.

Sri D. DASARATHAN.

Sri MOHAMED RAZA KHAN (*Associate Member*).

Sri A. GAJAPATHI NAYAGAR.

Sri M. ETHIRAJULU (*Associate Member*).

Sri T. PURUSHOTHAM.

Srimathi S. MANJUBHASHINI.

Sri K. BALASUBRAMANIA AYYAR (*Associate Member*).

SECRETARIAT.

Sri T. HANUMANTHAPPA, *Secretary*.

Sri G. M. ALAGARSWAMI, *Assistant Secretary*

The Secretary to Government, Law Department, and the Secretary to Government, Revenue Department, were also present.

At the outset Sri T. Purushotham suggested that the points and the amendments in the memorandum submitted by the Commissioner for the Hindu Religious and Charitable Endowments be considered before the Bill was finalized.

The Hon. Sri C. Subramaniam agreed to the suggestion.

Clause 2.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that the heirs might be excluded from the definition of ' cultivating tenants ' adopted from Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act as an heir might be a major incapable of fulfilling the obligations laid on him or, if an heir did not wish to continue in the profession of his father, he need not be compelled to continue in that profession.

The Hon. Sri C. Subramaniam replied that the need for any special provision with regard to minors could be considered later on.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu moved that for the word ' determined ' occurring in clause 2 (1) (*d*), the word ' payable ' be substituted.

The amendment was accepted.

Clauses 2 (1) (*e*) and (*f*) were approved.

There was a detailed discussion on clause 2 (1) (*g*) which defines ' normal gross produce ',

10th August 1956]

The Hon. Sri M. A. Manickavelu moved that for the words ' raised ' occurring in clause 2 (1) (*g*) the word ' obtained ' be substituted.

The amendment was accepted.

Sri P. G. Karuthiruman said that in two blocks of land identically situated, the yield in the block cultivated by the owner himself would be more than that in the block cultivated by a tenant. The Rent Court might fix a lower normal gross produce on the basis of the yield from the tenant-cultivated land, whereas actually it might be higher. He added that ' varam ' sharing under which the gross produce was shared at every harvest was working all right. Wherever there was mutual agreement between the landowner and the tenant in regard to the sharing of the produce, it need not be disturbed.

Sri C. Kandasami thought that the best arrangement would be to provide for the sharing of the actual produce as and when the crop was harvested. Fixation of fair rent on the basis of normal gross produce might result in hardship to the tenants during lean years.

Sri P. B. K. Rajachidambaram said that in the definition ' normal gross produce ', there was no mention that the method of cultivation adopted should be normal. Yield during years in which defective methods of cultivation were adopted should not be taken into account in arriving at the normal gross produce.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that the question for consideration was whether the sharing should be on the basis of actual gross produce at every crop or on the basis of the normal gross produce. If it were to be based on the yield from each individual field and for each individual crop every year, it would lead to litigation. But if a formula which was equitable to all was laid down for calculating the normal gross produce and fixing the fair rent, the courts could go by that formula which would be applicable for a period of five years.

Continuing he said that in a wet land a tenant might grow crops like turmeric, sugarcane, plantains and betel vines. He felt that provision should be made for determining the normal gross produce of such lands on the basis of the yield of paddy or other crop usually raised on that land, as it would be difficult to determine the normal gross produce for each variety of crop.

Sri P. B. K. Rajachidambaram said that the 40/60 ratio might not do justice so far as sugarcane and some other crops were concerned. A tenant derived more income from sugarcane than from paddy. He did not think it fair that a landowner should not be allowed to get anything more, while the tenant got more income from the same land.

[10th August 1956

The Hon. Sri C. Subramaniam said that all the points raised would be considered and suggested that pending such consideration further discussion on the clause be postponed.

The suggestion was accepted and consideration of clause 2 (1) (*g*) was postponed.

Clause 2 (1) (*h*) was approved.

Consideration of clause 2 (1) (*i*) was deferred.

Clause 2 (1) (*j*) was approved.

Clause 2 (2) was approved.

The Hon. Sri C. Subramaniam suggested that the definition clause be reconsidered after decisions were arrived at on the operative clauses.

The suggestion was accepted.

Clause 3.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that some catch crops yielded more income than even the principal crop. In some areas, there were mixed crops and it would be difficult to determine what the principal crop was and what the catch crops were. Considering all these difficulties, he said that the Government proposed not to make any distinction between the principal crop and catch crop and allow the sharing of the produce of all crops.

Sri R. S. Arumugam and Sri C. Kandasami were against giving any share of the catch crops to the landowners.

Sri K. Rajaram said that in Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli districts, mixed crops were grown and if the landowner was deprived of his share in any of the mixed crops, he would be ruined.

The principle that all crops should be shared without any distinction as between the principal crop and the catch crop was approved, Sri R. S. Arumugam and Sri C. Kandasami dissenting.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu moved that for the words ' as determined ' occurring in clause 3 (1), the word ' payable ' be substituted, to bring the wording on a par with the wording in clause 2 (1) (*d*).

The amendment was accepted.

Clause 3 (2) (*a*) was deleted. Sub-clause (2) (*b*) was renumbered as sub-clause (2) and after discussion it was agreed that the sub-clause should be redrafted providing that in cases of irregular cultivation if the landowner shared the crops so raised he should share the excess water cess in proportion to his sharing but that he could ask the tenant to take the whole of the produce and pay

10th August 1956]

the whole of the enhanced rent for irregular irrigation and pay him (landowner) his share of the produce which would have been raised but for the irregular irrigation.

Sri S. Ramalingam proposed that clause 3 (3) be deleted.

Sri K. Balasubramanya Ayyar opposed the proposal as it was unfair to ask the landowner to pay all dues payable to the Government and to local authorities, when he did not derive any income at all from the land during that year.

Sub-clause (3) (3) was deleted.

The Hon. Sri M. A. Manickavelu moved that the following be substituted for the existing sub-clause (4) :—

" Notwithstanding any neglect or failure on the part of the cultivating tenant to raise any crop, the landowner shall be entitled to collect fair rent."

This was approved.

With reference to clause 3 (5), Sri K. Balasubramanya Ayyar said that in the case of lands let on lease, the entire cost of cultivation was borne by the tenant. But in the case of lands let on waram tenure, the landowner and the tenant shared the cost equally. He saw no reason why the landowner should not be allowed to continue to take some interest in his land.

Sri C. Kandasami said that the cost of harvesting and threshing should be shared by the landowner and the tenant.

The Hon. Sri C. Subramaniam suggested that the further consideration of the clause be postponed as the Government proposed to introduce a new clause with regard to manuring of wet lands.

The suggestion was agreed to and further consideration of clause 3 (5) was postponed.

Clause 3 (6).

Sri R. S. Arumugam proposed that a clause analogous to section 7 (*e*) of the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act might be introduced here. It was also supported by Sri T. Purushotham.

The Hon. Sri C. Subramaniam explained that all works or improvements of a capital nature would be carried out by the landowner. If he did not carry out any essential improvements, the tenant might give notice to him, carry out the improvements and recover the cost from him.

It was decided to redraft the clause so as to incorporate in it the substance of section 7 (*e*) of the Tanjore Tenants and Pannaiyals (Protection) Act and also to provide that the landowner should carry

out capital expenditure to maintain the land and the sources of irrigation like wells in proper state of repair in cases of lands other than wet lands.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that a provision should be made that in cases where the tenant failed to meet the cultivation expenses, the landowner should give notice to the tenant, bear the cultivation expenses himself and recover the amount from the tenant.

Sri K. Rajaram said that if any improvements such as the digging of a well were effected by the landowner after the fair rent had been fixed, there should be provision for revising the fair rent.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that this point would be considered before the Bill was finalized.

Sub-clause (7).

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that for the words " No landowner shall, after the commencement of this Act, claim, receive or stipulate " occurring in sub-clause (7) of clause 3, the words " No landowner shall, after the commencement of this Act, claim or stipulate " be substituted.

The amendment was carried.

Clause 3 as amended was approved subject to the condition that the question of services to be rendered by a tenant to a temple whose lands he had taken up for cultivation, would be considered separately.

Clause 4.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that taking into consideration all the relevant factors, the Government felt that the fixation of a uniform share of 40 and 60 per cent of the gross produce as between the landlord and tenant was not fair. Therefore he proposed for the consideration of the Committee the following basis for the sharing of the normal gross produce :—

Dry land completely depending upon rain—25 per cent to landowner and 75 per cent to tenant.

Garden land—33-1/3 per cent to landowner and 66-2/3 per cent to tenant.

Wet land—40 per cent to landowner and 60 per cent to tenant.

Wet land where the irrigation is supplemented by lifting water —35 per cent to landowner and 65 per cent to tenant.

Sri M. S. Mogral said that coconut topes and mango groves the initial expenses for raising which were borne by the landowner, were let to tenants only for realising the produce and that such produce should be exempted from the basis of the sharing of the produce suggested by the Hon. Sri C. Subramaniam.

Sri S. S. Kolkebail said that coconut trees around the house of a person also should be exempted.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that such cases would be exempted and they were being classified under a separate category.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that the share of the landowner might be increased to 40 per cent in respect of padugai lands, as the labour to be put in by the tenant was not much.

The suggestion was not accepted.

Sri P. G. Karuthiruman suggested that the sharing might be on the basis of 50 : 50 in areas where there was assured supply of water as the tenant need not put in much labour.

The Hon. Sri C. Subramaniam made it clear that the Government were not prepared to raise the share of the landlord beyond 40 per cent in respect of any class of land, in view of the fact that the Planning Commission had recommended a maximum of only 25 per cent to the landowner.

In respect of garden lands and wet lands needing supplementing of irrigation by lifting water where pumpsets were installed by the landowner, it was decided that the share should be 40 per cent to the landlord and 60 per cent to the tenant.

It was made clear that the installation and repair charges for pumpsets should be borne by the landowner and the maintenance charges by the tenant.

The basis of sharing proposed by the Hon. Sri C. Subramaniam was approved.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that the object of all land reform legislation was to step up production. The responsibility of cultivation was being passed on from the land-owning class to the tenants. Some tenants might be negligent and might not attend to cultivation properly. Manuring was very important for stepping up production. A suggestion was made that there should be compulsory manuring of wet land. Instead of leaving the responsibility of manuring to the tenant, it was suggested that a tenants' co-operative society for better farming might be formed in each village and entrusted with the task of seeing to the proper manuring of land and making necessary improvements. Out of the 60 per cent produce that the tenant got, he should give 10 per cent of the gross produce or 1/6th of his share to the co-operative society. If the cost of manuring or the improvements to the land was less than the amount realised from the sale of the 10 per cent produce contributed by the tenant, the balance of the amount would be lying to his credit and would not be taken away by anybody. Whether landowners also should be permitted to become members of the co-operative society was a point to be considered. Landlords may also be represented, one or two to have the advantage of their experience. As they will be in a minority no contribution

need be insisted upon. Of course it would take at least five years to constitute co-operative societies in all villages. During the transition period, the existing arrangements would continue and the landlord might be permitted to advance the necessary amount and recover it at the time of harvest as the first charge on the produce. He reiterated that this proposal applied only to wet lands and to chemical fertilizers only.

Sri P. G. Karuthiruman said that the responsibility of manuring might be vested in the landowner who had a personal interest in the land as against a co-operative society which might not take as much interest as the landowner. The landowner might be given an extra share of the produce to meet the cost of manuring.

Sri G. Narayanaswami Naidu welcomed the proposal put forward by the Hon. Sri C. Subramaniam.

The Committee then adjourned to meet again at 9-30 a.m. the next day.

Ootacamund, Wednesday, the 23rd May 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, met in the Council Hall, Ootacamund, at 9-30 a.m. on the 23rd May 1956.

The following Members were present :—

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
3 Sri K. RAJARAM.
4 Sri M. S. MOGRAL.
5 Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.
6 Sri R. S. ARUMUGHAM.
7 Sri S. PANCHAKSHARAM.
8 Sri R. S. ARUMUGAM.
9 Sri P. G. KARUTHIRUMAN.
10 Sri C. KANDASAMI.
11 Sri S. RAMALINGAM.
12 Sri S. S. KOLKEBAIL.
13 Sri M. DHARMALINGAM.
14 Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
15 Sri M. KANDASWAMI GOUNDER.
16 Sri M. MANICKASUNDARAM.
17 Sri D. DASARATHAN.
18 Sri A. GAJAPATHI NAYAGAR.
19 Sri T. PURUSHOTHAM.
20 Srimathi S. MANJUBHASHINI.

ASSOCIATE MEMBERS.

21 Sri M. ETHIRAJULU.
22 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
23 Sri K. BALASUBRAMANIA AYYAR.

SECRETARIAT.

Sri T. HANUMANTHAPPA, *Secretary*.
Sri G. M. ALAGARSWAMY, *Assistant Secretary*.

The Secretary to Government, Law Department, and the Secretary to Government, Revenue Department, were also present.

Clause 4—*Discussion*—cont.

The Chairman stated that under Explanation 2 of Clause 4 (1) (iii) the tenant was exclusively entitled to the straw or stalk but now it was proposed to give one-fifth of the straw or stalk to the landowner.

Sri C. Kandasami stated that it would be enough if the landowner was entitled to the customary headloads of straw as provided in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act.

Sri R. S. Arumugam pointed out that in his district it was not the custom to give straw to the landowner and as such there was no necessity to create a new custom of giving straw to the landowner.

Sri P. G. Karuthiruman stated that the customary right in his district was that the landowner was entitled to 50 per cent of the straw. He suggested that at least one-third of the straw should be given to the landowner.

Sri S. Ramalingam proposed one bundle of straw per acre or in the alternative one-tenth of the straw as the share of the landowner.

Sri M. Manickasundaram wanted that all the landowners who had given their lands on waram should be given some share of the straw.

Sri P. B. K. Raja Chidambaram stated that straw should form part of the ' normal gross produce ' which was to be shared between the landowner and the tenant.

Sri K. Balasubramanya Ayyar felt that the provision for giving one-fifth of the straw to the landowner was a reasonable one and anything less than that would be very unfair.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that they should not think only of big landlords and should take into consideration the small ryots who owned cattle. They had already made a provision that the fair rent might be paid in cash or kind. If the rent was in kind, the tenant had to pay to the landholder 40 per cent of the gross produce and 20 per cent of the straw. If the

rent was commuted into cash, the question of giving straw did not arise, but its value would be taken into account in striving at the cash rent. Therefore, he felt that the proposal of the Chairman might be accepted.

The Committee approved the proposal to give one-fifth of the straw to the landowner.

To an enquiry from Sri R. S. Arumugam whether sub-clause (3) of clause 4 would be retained in clause 4 as redrafted, the Hon. Sri C. Subramaniam replied in the affirmative.

Clause 5.

Sub-clause (1).—The Hon. Sri C. Subramaniam stated that the question of payment of rent either in cash or in kind should generally be governed by " contract "; but in the absence of the contract, the tenant should notify to the landowner within a month after the beginning of the agricultural year in writing as to whether he was going to pay the rent in cash or in kind. Once he made the choice, he should not alter it unless it be by mutual agreement.

Sri P. B. K. Raja Chidambaram and Sri K. Balasubramanya Ayyar asked why the landowners should be denied the choice of getting rent either in kind or in cash. By giving that right to the landowner, the tenant was not going to suffer.

Sri S. Panchaksharam suggested that the sub-clause might be retained after omitting the words " in the absence of such a contract . . . may feel convenient ".

Sri A. Gajapathy Nayagar suggested that the Rent Courts might be asked to decide whether the fair rent should be paid in cash or in kind.

Sri C. Kadasami favoured the retention of the sub-clause as it stood.

After some discussion, the following revised proposal of the Hon. Sri C. Subramaniam was approved :—

When there was a contract, the terms of the contract should be enforced. In the absence of such a contract, the option to pay rent in cash or in kind should be given to the tenant. If the tenant wanted to exercise that option, he should give notice to the landowner about his intention within three months after the beginning of the agricultural year. If he did not exercise that option, then the landowner might exercise it. Once that option was exercised, it would be binding on both the parties unless by mutual agreement they cancelled it.

Sub-clause (2).—Sri R. S. Arumugam referred to section 13 (1), paragraph 2 of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act and suggested that the provision contained therein might be adopted here also.

Sri C. Kandasami stated that the option to apply for remission in case of adverse seasonal conditions should be given to the tenants also.

Sri S. Ramalingam supported the proposal made by Sri R. S. Arumugam.

The Hon. Sri C. Subramaniam suggested that the same provision as found in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act might be adopted here also but that a rider should be added that the tenant could not go to a Court unless there had been a failure at least to the extent of 25 per cent of the gross produce from any particular crop.

Intervening, Sri S. Swayamprakasam stated that there should also be a proviso for giving the landowner's share of the ' admitted crop ' even before the matter was decided by the Court. The Hon. Sri C. Subramaniam agreed to the proposal and stated that a proviso could be added stating that when the rent had become payable whatever produce was admitted should be shared between the tenant and the landowner; otherwise, his application should be dismissed by the Court.

Sri P. B. K. Raja Chidambaram referred to the following provisions in the Hyderabad Tenancy and Agricultural Land Act, 1950, regarding reduction or enhancement of rent and stated that they could be adopted here also :—

" (*a*) reduce the rent if on an application made by the tenant the Tribunal or the Collector is satisfied that on account of deterioration of the land by floods or other causes beyond the control of the tenant, the land has been wholly or partially rendered unfit for the purposes of cultivation; or

(*b*) enhance the rent if on an application made by the landholder the Tribunal or the Collector is satisfied that on account of any improvements made in the land by or at the expense of the landholder the produce of the land has been increased."

The Hon. Sri C. Subramaniam stated that the above provisions could be incorporated in clause 6.

The suggestions made by the Hon. Sri C. Subramaniam were approved by the Committee.

Clause 6.

Sri K. Balasubramanya Ayyar wanted that the period fixed for alteration or revision of fair rent should be reduced from five to three years. The Chairman pointed out that a similar provision was found in all land legislations enacted in other States.

Clause 6 was approved with the addition of the provisions contained in the Hyderabad Tenancy and Agricultural Act, 1950, mentioned above.

Clause 7.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that it would be very difficult in practice to share the produce in kind with reference to cash crops at the threshing floor itself and that the clause to that extent would have to be amended. He proposed that in respect of cash crops, in the absence of a contract, only cash rent should be paid. As far as the sharing of the grains was concerned, it would not be difficult to share the produce at the threshing floor itself and the existing provision might remain.

Sri S. S. Kolkebail pointed out that a decision had already been taken under clause 5 that rent might be paid either in cash or in kind.

The Hon. Sri C. Subramaniam said that clause would have to be modified in the light of the decision taken on the clause under discussion.

Sri P. G. Karuthiruman stated that in his place there were many landowners who were sharing the cash crops at the threshing floor itself. Sri R. S. Arumugam suggested that the clause might remain as it stood. Sri P. B. K. Raja Chidambaram suggested that the words " on the land or in any other place mutually agreed upon " might be added at the appropriate place.

The Hon. Sri C. Subramaniam proposed that with reference to the sharing of the grains, the same provision as found in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act might be adopted here also and with respect to sharing of other crops, they might leave it without making any provision, so that it might be done in the most convenient way possible.

This was agreed to.

Sri S. Swayamprakasam wanted that a time-limit should be fixed within which the sharing should be effected. The Hon. Sri C. Subramaniam stated that provision in respect of that matter could be made in the rules.

Clause 8.

Sri S. S. Kolkebail wanted that Land Tribunals presided over by a Judicial Officer should be constituted in the place of the Rent Tribunals contemplated in the clause. He added that such Tribunals had been functioning in other States.

Sri P. B. K. Raja Chidambaram suggested that the Rent Tribunal should not be presided over by the Revenue Divisional Officer who was subordinate to the Collector but by a District Munsif.

Sri S. Ramalingam wanted the clause to be retained as it stood. Sri R. S. Arumugam supported the suggestion.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that according to their reports, the Land Tribunals mentioned by Sri S. S. Kolkebail

were not working properly and that what was wanted was the expeditious disposal of cases. He had no objection to the District Munsifs presiding over the Rent Tribunals.

This was agreed to by the Committee.

Clause 9.

The clause was approved.

Clause 10.

As it was decided that the District Munsif should preside over the Rent Tribunal, the Committee considered that a second appeal to the District Court was not necessary, and therefore, decided to delete the whole clause.

Clause 11.

Sri S. Ramalingam and Sri G. Narayanaswami Naidu wanted that the costs should be borne by each party.

The suggestion was not agreed to and Clause 11 was approved, with the omission of the reference to Clause 10.

Clause 12.

Sri G. Narayanaswami Naidu suggested that the Collector of the district should publish the list of prices every month instead of every three months.

The Chairman pointed out that that was not possible.

The clause was approved.

Clause 13.

The clause was approved.

Clause 14.

Sri P. B. K. Raja Chidambaram stated that he had worked the cost of cultivation and the gross yield with reference to sugarcane, plantains, betel-vines and turmeric. As regards sugarcane, the cost of cultivation was Rs. 800 per acre and the gross yield Rs. 1,500. The cost of the cultivation with regard to plantains came to rupees 1,800 for three years and that gross yield Rs. 3,600. In respect of betel-vines, the cost of cultivation amounted to Rs. 6,500 while the gross yield would be Rs. 15,000. The cost of cultivation in regard to turmeric would come to about Rs. 750 per acre and the gross yield to Rs. 1,500.

Intervening, the Hon. Sri C. Subramaniam stated that the cost of cultivation in respect of turmeric was not correct. As regards betel-vines, it had already been exempted.

Continuing, Sri P. B. K. Raja Chidambaram proposed that in respect of sugarcane and plantains also, exemption could be given or in the alternative he would suggest that 20 per cent of the gross produce be given to the landlords.

[10th August 1956

After some discussion the Hon. Sri C. Subramaniam put forward the following proposal :—

If it was a contract for raising sugarcane or plantains, the provisions of the Bill would not apply. Where a tenant who had taken a lease for normal cultivation wanted to deviate from that by raising sugarcane or plantains, it should be done only by entering into a separate agreement with the landowner, in which case also the provisions of the Bill would not apply. If a tenant used the land for raising sugarcane or plantains without the landowners' consent after taking the land on lease for raising the normal crops he should pay rent as specified in the Bill. This would act as a deterrent and the tenant, in that case, would raise these crops only if it was worth his while to do so even after paying the rent specified in the Bill.

The proposal was agreed to and the Committee decided to amend the clause accordingly.

Then the Committee took up for consideration the ceiling on tenancy.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that at present there were a number of tenants holding on lease a large extent of land. There were also instances of persons belonging to other districts holding on lease a large extent of land in the Tanjore district. He wanted to know whether the benefits of the Bill should be restricted to the real tillers or should be extended to the capitalistic tillers also. It was not their intention to give protection to the big tenants to enable them to make more money. He would, therefore, suggest that a ceiling on the extent of land a tenant could cultivate, either as owner or as tenant or as a tenant plus owner, should be fixed and that they alone should be entitled to the benefits conferred by this Bill.

Sri C. Kandasami stated that it was only the people who sub-let lands that were making money and those who were cultivating them with hired labour were not making money. He felt that if the suggestions of the Hon. Sri C. Subramaniam were accepted, the whole benefits would go to the landowner.

The Hon. Sri C. Subramaniam stated that as between a landowner and a third person, who had taken on lease a large extent of land, he would support the former.

To an enquiry from Sri R. S. Arumugam, the Hon. Sri C. Subramaniam stated that he would be prepared to consider preference being given in the matter of giving lands surrendered by big tenants for cultivation to those persons who had already been evicted. He would take that aspect of the matter into consideration when the Prevention of Eviction Bill would be brought forward again before the Assembly.

10th August 1956]

Continuing, he said that with regard to the ceiling on tenancy, the formula adopted in the Explanation to sub-section (2) of section 4 of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, might be adopted here also which read as follows :—

" The extent referred to . . . is 6-2/3 acres of wet land or dry land irrigated from any Government source of irrigation, which shall be taken to be equivalent to 20 acres of dry land not irrigated from any Government source of irrigation."

This was agreed to. It was also agreed that tenants whose total holdings as tenants or owner or in both capacities did not exceed 10 acres should be enabled to surrender the excess so as to enable them to get the benefits of the Bill.

With regard to border-line cases of tenants holding lands over and above 6-2/3 acres referred to by Sri S. Ramalingam and others, the Hon. Sri C. Subramaniam said that in cases where a tenant had surrendered a portion of the lands, such lands should not immediately revert back to the landowner unless the landowner himself did not own 6-2/3 acres. If the lands surrendered were over and above 6-2/3 acres, provision would be made in the Bill intended to prevent the eviction of tenants to take other lessees and that this question would be further considered in connection with that Bill.

Sri T. Purushotham and Sri K. Balasubramanya Ayyar wanted that exemption should be given in respect of small landowners also.

This was not agreed to.

Clause 15.

The Hon. Sri C. Subramaniam stated that a separate Bill would be brought forward in respect of Pannaiyals containing the provisions in the Tanjore Tenants' and Pannaiyals Protection Act, if necessary.

The clause was approved after deleting the words " relating to the payment of fair rent ".

Clause 16.

With reference to sub-clause (3) of clause 16, the Committee decided to adopt the following formula :—

" All rules made under this section and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature for fourteen days and shall be subject to such modifications and alterations whether by way of repeal or amendment as the Legislative Assembly may make during the period in which they are so laid."

Clause 16, as amended, was approved.

Sri R. S. Arumugam suggested that rules would have to be framed with reference to Clause 12 (2) (h). He also wanted that forms of lease-deeds should also be prescribed.

The Hon. C. Subramaniam stated that the Government had got powers to make rules in respect of all such matters.

[10th August 1956

Sri S. Swayamprakasam pointed out that under sub-clause (3) of Clause 4, they had provided that—

"Where the contract of tenancy provides for payment of a rent lower than the fair rent payable under the above provisions, the contract rent alone shall be payable."

but that was against the provisions of the Contract Act which was a Central Act.

The Law Secretary pointed out that this was not a legislation on Contracts but on land and the relation of landlords and tenants and there was no doubt about the validity of the legislation.

Clause 17 was approved.

Then the Committee took up for consideration the question of giving exemption to temple and other charitable endowment lands under the Bill.

Sri T. Purushotham pointed out that under Clause 3 (7) (iii) no landowner should claim, receive or stipulate for any service by the cultivating tenant. In most of the temples, the lessees who took up the lands of the temples had to render services to the temples. If the provision in the Bill was approved, most of the temples would be put to the necessity of incurring additional expenditure. There was a definite request from the Commissioner that if this Bill was passed as it stood, the State Government should pay compensation to religious institutions.

The Hon. Sri C. Subramaniam felt that if those in charge of the religious institutions could collect the 40 per cent share due to them from their tenants, they might be able to meet all commitments. Therefore, they should stick to the general law in regard to temples and religious institutions also. If they had any difficulty with regard to the management of these institutions from any other aspect they would be examined.

Sri K. Balasubramanya Ayyar suggested that Clause 3 (7) (iii) should be suitably amended to permit services by lessees.

The Hon Sri C. Subramaniam stated that if there was a lesser rent fixed with a condition that some service should be performed for religious institutions, temples, etc., it would be examined by the Revenue and Law Secretaries whether the rendering of the service would be repugnant to the provisions of the Bill.

With reference to the position of tenants in South Kanara district, Sri S. S. Kolkebail stated that a Mulgeni tenant, i.e., a tenant with permanent occupancy right had let out his lands on 'chalgeni' to a cultivating tenant and the Mulgenidar under the present Bill would get only the fair rent which would be less than the rent payable by him to the landowner. Such Mulgenidars should not be made to pay more than what they received. He also wanted to know whether homesteads would come under the purview of this Bill.

10th August 1956]

The Hon. Sri C. Subramaniam stated that homesteads would not come under the purview of this Bill. He would ask the Department to examine the position of Mulgeni tenants with reference to his superior landlord and the rent payable by him.

He then informed the members of the Committee that in the light of the decisions arrived at, the Bill would be redrafted. The Committee would discuss at another sitting in Madras the redrafted Bill and finalise it.

The Committee then adjourned.

Tuesday, the 17th July 1956.

The Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 4 of 1956), met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 11 a.m. on Tuesday, the 17th July 1956.

The following Members were present :—

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
Sri R. S. ARUMUGAM.
Sri C. KANDASAMI.
Sri M. KANDASWAMY GOUNDER.
Sri P. G. KARUTHIRUMAN.
Sri M. MANICKASUNDARAM.
Sri M. S. MOGRAL.
Sri V. R. NAGARAJAN.
Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.
Sri S. PANCHAKSHARAM.
Sri S. RAMALINGAM.
Sri P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM.
Sri K. RAJARAM.
Sri A. SAMBASIVAM.
Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR.
Srimathi S. MANJUBHASHINI.
Sri S. NARASAPAYA.
Sri T. PURUSHOTHAM.

ASSOCIATE MEMBERS.

Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
Sri M. ETHIRAJALU.
Sri MOHAMED RAZA KHAN.

[10th August 1956

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA, *Secretary to the State Legislature.*
Sri G. M. ALAGARSWAMY, *Assistant Secretary.*

The Secretary to Government, Law Department, and the Secretary to Government, Revenue Department, were also present.

The Committee took up for consideration the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, as redrafted by the Law Department with reference to the decisions of the Joint Select Committee at its previous sittings.

Clause 1 (3).

Sri S. Swayamprakasam pointed out that difficulties would arise if the Bill was deemed to have come into force on the 1st day of April 1956 in view of the fact that provision had been made in Clause 13 of the Bill that a cultivating tenant. who owned or who cultivated either as tenant or as owner or as both, an extent of land in excess of one veli was not entitled to the benefits of this Bill and also the harvesting of certain crops would be over by now. Sri S. Narasapaya stated that the provisions made in the redrafted clause might be allowed to remain. Sri P. B. K. Raja Chidambaram said that it might be laid down that the date from which the provisions of the Bill would come into force would be notified by the Government. Sri P. G. Karuthiruman wanted that the words ' 1st day of April 1956 ' should be changed to ' 1st day of September 1956 '. Sri A. Gajapathy Nayagar felt that no change need be made.

After some discussion it was decided that the words and figures ' 1st day of July 1956 ' be substituted for the words and figures ' 1st day of April 1956 '.

Clause 2 (*b*).

Sri S. Narasapaya stated that the definition of the ' cultivating tenant ' should cover the cases of those persons who cultivated lands by their own labour or under their personal supervision with hired labour. He also said that the definition of cultivating tenant should cover the case of a person who continued in possession of the land after the determination of the tenancy agreement. The first part was not agreed to as it was the intention of the Bill not to create any intermediaries and, as regards the second part, the Law Department was asked to make suitable changes on the lines of section 2 (*a*) (1) of the Cultivating Tenants Protection Act, 1956.

Clause 2 (*d*).

Sri S. Narasapaya said that the definition of " garden land " should be changed so as to bring in garden lands not irrigated by lifting water from wells, and that the following definition of " Garden land " as found in the Malabar Tenancy Act might be incorporated in the Bill, viz. :—

" ' Garden land ' means any land used principally for growing coconut trees or arec trees or both."

The Committee considered that this was not necessary as this Bill specifically excluded areas governed by the Malabar Tenancy Act.

10th August 1956]

Sri A. Gajapathy Nayagar suggested that the words " or other sources " might be added at the end of the definition after the word ' wells '. This was agreed to.

Clause 2 (*f*).

Sri S. Narasapaya stated that on account of any dispute arising out of the ownership of the land the tenant should not be put to any hardship as to whom he should pay the fair rent and that the definition of ' land owner ' would require to be modified to meet that object. After some discussion, the Committee felt that no change in the definition of ' landowner ' was necessary.

Clause 2 (*g*).

The Committee decided to delete the following words from the definition of " normal gross produce " :—

" that is to say, were neither unduly favourable nor unduly unfavourable " and " as determined by the Rent Court in accordance with such rules as may be prescribed ", and to make a provision taking power to make rules in respect of the latter.

Clause 2 (2).

This was approved.

Clause 3 (1).

In view of the change made in Clause 1 (3), this clause was amended as follows :—

" (1) With effect from the 1st day of July 1956, every cultivating tenant shall be bound to pay to the landowner and every landowner shall be entitled to collect from the cultivating tenant fair rent payable under this Act."

Clause 3 (7).

The sub-clause was amended as follows :—

" (7) The landowner shall bear all capital expenditure necessary to maintain the land and wells in a state of proper repair."

Clause 3 (9).

The Committee decided to delete words " wet " and " with chemical fertilisers " as the objective was to increase production from all classes of land.

Clause 4.

Sri S. Panchaksharam suggested that the fair rent in respect of dry land should be increased. Sri V. R. Nagarajan wanted that the fair rent in respect of dry land should be increased to 30 per cent. Sri P. B. K. Raja Chidambaram and Sri K. Balasubramanya Ayyar pointed out that a distinction should be made between wet lands served by first-class irrigation sources as in Tanjore and Tambaraparni delta areas, and wet lands in Chingleput and other

districts which were not served by such irrigation sources. Sri S. Ramalingam and Sri C. Kandaswamy stated that the rates agreed to should not be changed.

Sri R. S. Arumugam again raised the question of giving to the landowner one-fifth of the straw or stalk and stressed that inasmuch as difficulty was bound to arise in the sharing of straw or stalk the landowner should not be entitled to it. The Hon. Sri C. Subramaniam stated that the intention of the Government was that the landowner should receive 40 per cent of the gross produce as his share and that in respect of straw or stalk the landowner has now to be content with 20 per cent only and therefore no change was necessary.

The Hon. Sri C. Subramaniam wished to know from the Members of the Committee whether a provision should be made in the Bill making it compulsory on the part of the landowner to advance a sum of money not exceeding 10 per cent of the gross produce for manuring the land and the tenant reimbursing the same and making it as a first charge on his share. Sri S. Narasapaya, Sri S. Panchaksharam and Sri K. Balasubramanya Ayyar felt that compulsion would lead to bickerings between the landowner and the tenant and as such was not desirable. Sri P. B. K. Raja Chidambaram and Sri P. G. Karuthiruman felt that in the interest of increased production, it was desirable that some such provision was made.

After some discussion the Committee decided that for the present no provision be made in the Bill in respect of compulsory responsibility for manuring.

Clause 5 (2).

The words " the whole or " occurring in the clause were deleted.

Sri S. Ramalingam wanted that the proviso to the clause should be deleted as it would cause hardship to the tenant. He pointed out that in case the crops were affected by pest and the tenant made an application to the Rent Court before the harvest for remission of fair rent on that ground, the latter might insist on the tenant depositing the rent admitted by him to be due to the landowner before entertaining the application. In that case it would be very unfair to compel the tenant to deposit the fair rent even before the crop was harvested.

After some discussion the Law Department was asked to suitably amend the provisions in the proviso to the clause empowering the Rent Court to impose such conditions as it considered reasonable taking into account all the circumstances of the case including conditions as to deposit of admitted rent.

Clause 9.

The suggestion of Sri R. S. Arumugam to include the words " or any decree or order of a Court " after the words " and the cultivating tenant " was agreed to by the Committee.

Clause 13.

Sri P. B. K. Raja Chidambaram pointed out that the clause should clearly specify that the surrender should be done only at the end of the agricultural year. This was agreed to and the Law Department was asked to amend the clause suitably.

Clause 14.

The clause was amended as follows :—

" 14. *Exemption.*—Nothing in this Act shall apply to any land during the period when such land is used for raising as main crop sugarcane, plantain or betel vines or any crop which does not give any yield for a continuous period of two years or more from the time of cultivation or to any contract merely for collection or harvesting of the produce of any land."

Clause 16 (3).

The following redrafted clause was then taken up for consideration :—

" All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the Table of both the Houses of Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session."

Sri T. Purushotham wanted that the Legislative Council should also be empowered to make modifications and alterations, by way of repeal or amendment, to the rules placed on the table of both the Houses of the Legislature. Sri K. Balasubramanya Ayyar also supported this view. The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that it was not practicable to do so and that the procedure suggested might cause delay.

The clause as redrafted was approved.

Sri S. Narasapaya pointed out that a special provision should be made in respect of the position of tenants in South Kanara district. Under the present Bill, the Mulgenidar, who was an intermediary between the landowner and the chalgenidar—the cultivating tenant, would get only the fair rent which would be less than the rent payable by him to the landowner. As such the Mulgenidars should be entitled to have a proportionate reduction in the rent payable by them to the landowner. This was agreed to by the Committee. The Law Department was asked to make a suitable provision in the Bill.

The question of exempting temple lands from the provisions of this Bill was then considered by the Committee. In view of the fact that even under the 40 : 60 per cent sharing of the produce contemplated under the provisions of the Bill the temples would be getting sufficient revenue, the Committee felt that they need not be exempted from the provisions of this Bill.

[10th August 1956

The Chairman was authorized to sign the report on behalf of the Committee.

The Committee decided that, in view of the changes made in the Bill, it should be republished. It also decided that Dissenting Minutes, if any, should be forwarded to the Legislature Secretariat before 24th July 1956. Copies of the Bill as finally redrafted would be circulated to the Members on 19th July 1956.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
25th July 1956.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

APPENDIX.

SUMMARY OF EVIDENCE TENDERED BEFORE THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL, 1956 (L.A. BILL No. 4 OF 1956), AT THE COMMITTEE ROOM, LEGISLATORS' HOSTEL (OLD), GOVERNMENT ESTATE, MADRAS.

I

Friday, the 20th April 1956.

(1) *Sri N. Ramaswamy Ayyar, Vice-President, the Tiruchirappalli District Ryotwari Pattadars Federation,* (2) *Sri C. Ramaswamy Mudaliar, Joint Secretary, the Madras State Farmers' Association and* (3) *Sri T. D. Kuppuswamy Ayyar, President, the Sirugamani Landowners' Association.*

At the outset, Sri N. Ramaswamy Ayyar stated that besides representing his own association, viz., the Tiruchirappalli District Ryotwari Pattadars Federation, of which he was Vice-President, he was speaking on behalf of the other two associations also which did not have a separate case to present to the Committee and that after he had finished his points, the representatives of the other two associations might be allowed to supplement him if they wanted to do so.

To a question put by Sri S. Swayamprakasam, the witness said that he was representing the interests of the mirasdars and landowners.

The witness stated that he would take up such of the clauses in the Bill on which the associations had some comments to make.

Clause 2 (1) (*c*).—The witness took objection to the tenants alone being allowed to use hired labour. If the tenants were allowed to use hired labour, the landowners should also be given the same concession. Continuing, the witness stated that as there was a proposal to fix ceilings on holdings of landlords, in the case of the tenants also, the quantum of tenancy should be limited. He suggested that a ceiling of not more than 5 acres of wet land or its equivalent of dry land may be fixed.

Replying to a query from Sri K. Rajaram, the witness stated that normally, a family owning not more than 5 acres of wet land could cultivate the land without the help of hired labour.

10th August 1956]

In the matter of affording any protection under this Bill to the tenants, the witness wanted that such protection should be given only to those tenants who were in occupation of the land for 12 years or more as only then he would have acquired a status and standing which required extra protection. If a person was a landholder himself, he must not be eligible to come under the definition of " Cultivating Tenant ".

The witness also stated that the definition of a cultivating tenant should not include his heirs as it was not desirable to tie down the future generations also as cultivating tenants. He, therefore, wanted the deletion of the words ' and includes the heirs of such person ', in this sub-clause. He agreed with the intentions of the framers of the Bill that heirs of intermediaries should not have any right.

Clause 2 (*g*).—The witness stated that the definition of ' normal gross produce ' was very vague and that it should be clearly defined. Reverting to clause 2 (1) (*f*), he said that a landowner must be defined as a person who had the right to decide what crop should be grown in his land.

Dr. V. K. John wanted the witness to suggest a suitable amendment to the definition of ' normal gross produce '.

The witness replied that the definition should be split up into two parts, one relating to the kind of produce to be grown and the other relating to the quantity of the produce.

The Chairman told the witness that it related to the quantum of the produce only.

Sri K. Balasubramanya Ayyar pointed out that when they were considering the ' normal gross produce ", it was not passible to confine the definition to quantity alone.

The witness observed that even if they were to confine it to quantity alone, it must be fixed in an understandable way. It was very nebulous and this kind of a meandering definition was capable of bringing about a lot of frustration, bitterness and trouble in its actual application. Fair-play must be for both the tenants and the owners. In many places, there were written agreements and written lease deeds, for a period of 10, 12 or even 15 years. It should be fixed on the average lease amount minus a percentage, say 12 per cent They should take into consideration the average lease amount for 10 years or so from documents of unimpeachable variety.

Clause 4.—As regards this clause, the witness stated that it was a very extraordinary provision that whether it was dry or wet land or whether it was single or double crop land, 40 per cent of the gross produce would go to the landowner and 60 per cent to the tenant.

Dr. V. K. John asked the witness to state the prevailing percentage to which the witness replied that it varied between wet and dry lands and also as between wet land in one place and wet land in another place. Replying to further questions from the same Member, the witness stated that an average percentage of the gross produce could not be laid down as the share of the landowner nor was it possible to fix a maximum and minimum limit for such an average percentage as humanity did not submit itself to such kind of averages.

[10th August 1956

Dr. V. K. John again enquired whether it was the idea of the witness that no average should be fixed at all and that if one was fixed it should not be what was given in the Bill. The witness replied in the affirmative.

Sri A. Gajapathy Nayagar enquired whether the witness could suggest some working principle to fix the fair rent.

The witness replied that land could be divided generally into two categories. The first category was land irrigated by a flowing channel running close by without any effort on the part of the tenant. The other category was land irrigated by baling out water, which involved some labour. He suggested that in the case of the first category of land, the landlords' share might be fixed at 60 per cent and in the case of the second category, it might be fixed as 50 per cent of the gross produce.

He advocated 60 per cent of the gross produce as fair rent in the case of project-irrigated lands because the yield was greater there with lesser effort on the part of the tenant.

He did not see any justification for the Bill so soon after the passing of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, since conditions had not materially changed now.

Sri S. Swayamprakasam pointed out that the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act of 1952 was passed only as a temporary measure to meet an emergency. The witness replied that nearly four years of working of this Act should have given the Government an idea of its working and if they considered a reversal of the proportion fixed in this Act was necessary, the Government should state the reasons for their action.

The witness said that the 40 per cent fair rent mentioned in the Bill would not bring in a fair return to the investor. Elucidating the point he said that out of one acre of single crop wet land valued at about Rs. 2,000 he got 27 kalams of paddy of which 18 kalams went to him and 9 kalams to the tenant on a 66-2/3 per cent to 33-1/3 per cent basis. He paid a kist of 20 rupees and spent 30 rupees on manure. The 18 kalams fetched him about Rs. 162 of which his net income was Rs. 112. The tenant, on the other hand, from out of the Rs. 81 he got, spent only Rs. 15 or Rs. 17 for harvesting, etc. Answering a question from the Chairman he said he would like at least a 5 per cent return on the capital invested on land as the proposed 40 per cent would not give even a 3 per cent return.

Replying to a suggestion from Dr. V. K. John as to whether the landowners would accept bonds from the tenants who might buy their lands, the cost being paid over a period of years, the witness stated that he would prefer Government taking over the lands and issuing, if need be, even unredeemable 4 per cent bonds.

He thought that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act which had ensured peace to a certain extent at least in Tanjore district could be extended to other areas.

Sri S. Swayamprakasam pointed out that conditions in other districts varied and the tenants there who had to work harder and who now got a share of 50 per cent would have to forego 10 per cent and get only 40 per cent. The witness stated that wherever the Tanjore

10th August 1956]

Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, could with advantage be extended, it might be done and in regard to other areas some other formula should be devised.

The witness referred to the Explanations 1 and 2 under the proviso to clause 4 (1) (iii) and stated that regarding catch crops the share of the landowners should be one-fifth as in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, and that the share of the straw should be the same as in this Act, viz., ' the customary headloads '.

He also wanted that the landlord should retain the right to choose the kind of crops to be raised on his land by the tenants, for the simple reason that his interest in the land was paramount.

The witness then took up clause 3 of the Bill and wanted the deletion of clause 3 (2) (*a*), as the tenant was cultivating only another's land and it was but proper and just that he should pay fair rent in respect of the second crop also and should not take shelter under the proviso to clause 4 (1) (iii) that no double crops were raised during the five years immediately preceding the agricultural year in which application for determination of fair rent is made.

He also wanted the deletion of sub-clause (3) of clause 3, since there were crops like the jasmin flower which started yielding only in the 13th month of cultivation, and on this account, the tenant should not be allowed to walk away with the entire crop without paying any rent to the landlord. Then in the case of certain other crops, the first yield occurred in the 14th month of cultivation and the next one exactly ten months later and the result was, under the sub-clause, the tenant could walk away with the second crop, paying rent only in respect of the first crop, i.e., the crop which was shown in the previous agricultural years. As the witness felt exhausted, he said that he would offer some general remarks towards the close of the morning session and that the representatives of the other two associations might be heard in the meanwhile.

Sri C. Ramaswamy Mudaliar, Joint Secretary of the Madras State Farmers' Association, stated that fair rent should be fixed having regard to the nature of cultivation of each type of land. Project-irrigated lands should have one kind of fair rent, lands irrigated by water baled out by piccottah should have another and rain-fed lands should have yet another kind of fair rent. The fair rent should be such as to ensure for the investor a return of 6 per cent on the market value. Taking all the factors into consideration, he would generally put the fair rent as 50 per cent of the gross produce.

Regarding catch-crops, one-fifth of the produce or whatever the practice obtaining might constitute fair rent in respect of project-irrigated lands and 50 per cent might be the fair rent in respect of other types of lands. Regarding straw, the present practice might prevail. Unless the landlord was given 50 per cent of straw, he would not be able to maintain the cattle which he often lent to the cultivating tenants for ploughing.

He wanted a specific provision to prevent wilful neglect of cultivation by the tenant in order to coerce and intimidate the landowner with the object of forcing him to sell away his property.

The witness referred to the indiscriminate fragmentation of holdings going on in the State and said that it would affect food production adversely. Eighty per cent of the people who owned lands were poor small landowners and the provisions of the Bill should not be applied to these people as it would cause undue hardship. They should be exempted if they owned 5 acres and less of wet land or 25 acres and less of dry land from the operation of the Bill. Otherwise, the measure would open the flood gates of litigation.

Replying to a question by Sri S. Swayamprakasam, the witness stated that cultivation costs per acre came to Rs. 300 in his case and the average yield was 40 bags of paddy. The cost of spraying insecticides alone came to Rs. 50 per acre. Of course, the standard of cultivation in his case was rather high but the average land yielded 15 bags and even 20 bags of paddy in some cases where personal cultivation obtained and the cost of cultivation came to Rs. 100 roughly per acre.

Sri T. D. Kuppuswami Ayyar, President of the Sirugamani Mirasdars' Association, stated that a return of six per cent at least should be ensured for the landowner who was not idle but had to supervise his lands.

Referring to the memorandum submitted by his Association, the witness said that as regards fair rent, the landlord's share might be fixed at 20 per cent less than what he was now getting. The straw might be shared according to the usual practice. As regards catch-crops it should be divided on a 50:50 ratio as there was no justification to give the entire catch-crop to the tenant who did not have to put in any manual labour like ploughing. There should be a provision for resumption of land, as a tenant would become less inclined to work, if he was not to be removed under any circumstances. The owner should have the right to select the crops to be grown and there was no necessity to change the existing practice at all.

Making certain general observations, Sri N. Ramaswami Ayyar stated that, according to 1951 census, the total population of the Tiruchirappalli district was 29½ lakhs. Out of that, 14 lakhs were ryotwari patta-holders, 2½ lakhs were lease-holders, 4 lakhs were actual labourers and the balance were children. Two and a half lakhs of lease-holders were now sought to be given fair treatment affecting 14 lakhs of patta-holders thereby. Eighty per cent of the 14 lakhs of patta-holders owned only 5 to 10 acres of land. The normal yield from 5 acres of wet land in the case of single-crop lands would be 27 kalams and in terms of money it would be Rs. 1,250 or so. Accordiny to the existing provisions, the landlord was getting Rs. 800 and the balance of Rs. 450 went to the tenant. After making allowance for the payment of kist manure, etc., a landowner or pattadar would get only a sum of Rs. 50 per mensem. According to the proposed proportion of 40 per cent to the landlord and 60 per cent to the tenant, the land owner would get about Rs. 480 and the tenant would get a sum of about Rs. 720. After making due allowance for the payment of kist and other things, he would be getting a sum of Rs. 440 only which worked out to Rs. 36 or so per mensem. He strongly felt that there was absolutely no justification for interfering with the economy of the

landowner. The more and more they disturbed the economy of the landowners, the more and more would they be intensifying the problem of unemployment.

The Chairman pointed out to the witness that the impression that the tenant was walking away with the entire sum of Rs. 720 or so was not correct as he had to meet the cultivation expenses also.

The witness stated that there was the kist and the cost of manure which the landowners had to incur. He was only concerned with the problem of the landowners and not with that of the tenants.

Sri C. Kandaswami pointed out that, in most cases, the landowners were recovering the cost of manure from the tenants.

Sri S. Swayamprakasam enquired whether any of the witnesses could give the approximate cost of cultivation per acre per year for single-crop and double-crop lands.

One of the witnesses stated that, even in Tiruchirappalli district, it varied from place to place. However, it would come to Rs. 40 to Rs. 50 per acre in the case of single-crop lands and Rs. 100 or so in the case of double-crop lands.

Sri A. Sambasivam pointed out that it was necessary to bear in mind that the tenant had to depend on the land for his main income whereas the income from the land was only a subsidiary source for the landowner.

Sri Ramaswami Ayyar stated that only about 20,000 of the 12 lakhs of patta-holders would be having other occupations and the rest of them were those who owned 5 to 10 acres of land and were solely dependent on the income from the land for their existence. In the case of these persons, a larger share must be given. He also pointed out that some of the tenants were also having other subsidiary occupations. If it was necessary that the tenants should be given something more, it should come from coffers which were over-flowing and in trying to improve the lot of the tenant the mirasdars should not be made less fortunate than the tenants. The Government might subsidize some cottage industries, for instance, the Amber Charka, and make the tenants earn some more money.

(4) *to* (7) *Sri A. S. Narayanaswamy Iyer, President, Sri A. S. Kuppuswamy Iyer, Sri K. S. Veeraraghava Iyer and Sri P. N. Marthandam Pillai of the Tirunelveli District Ryotwari Landowners' Association.*

The President of the Association, Sri A. S. Narayanaswami Ayyar, said that the representatives of the Association interviewed the Hon. the Chairman of the Select Committee during his tour of that district and discussed all aspects of the Bill. They also held a conference and passed resolutions suggesting amendments to the various provisions contained in the Bill and had submitted a memorandum to the Joint Select Committee detailing in brief their objections to the Bill. The Tirunelveli district was peculiar in that they had the ' pattam ' tenure or fixed grain rent unlike in other districts where there was the system of ' waram ' sharing. Rent deeds were executed in some cases and in other cases though there were no rent deeds there was always an understanding fixing the rent payable. The lease was from year to year with the right of entry to the landowner at the end of the year,

after the harvest of the pishanam crop. The unit taken for this purpose was one seed ' kotta ' of land that was roughly equal to 1·68 acres. One ' kotta ' was equal to 112 Madras measures weighing 218 lb. So far as the best lands with assured water-supply in the Tambraparni basin were concerned, the ' pattam ' or fixed rent was 21 kottas of paddy for one seed kotta of double-crop land. This worked out at one-third of the total gross produce to the tenant and two-thirds to the landowner. This was the traditional ratio of sharing the produce which has been in vogue from time immemorial. The lands were very rich except for parts in Nanguneri taluk and gave yields up to 42 ' kottas '. The average price of an acre of land in that basin was Rs. 10,000 to Rs. 11,000. The cultivation expenses including the cost of manuring were borne by the tenants. Sometimes the landowner supplied farm yard manure for which he got straw in exchange from the tenant. The tenants did the manuring. The landowners advanced money to them for this purpose and also for cultivation expenses. But in many cases the tenants did not repay the advances. This was partly due to inability to repay and partly due to wilful neglect on the part of the tenants.

Asked by the Chairman whether the ryot was able to make both ends meet with only a third of the gross produce as his share which included the cultivation expenses also, the witness said it all depended upon the price factor. The cost of cultivation as worked out by the Agricultural Research Station, Ambasamudram, was 20 per cent of the gross yield which must be considered as the highest figure for the district. Generally the tenants did not apply as much manure as the owner-cultivators did and therefore the cost of cultivation to the ordinary ryots would work out to about 11 per cent.

Asked by Sri Swayamprakasam about the practice adopted by the landowners to see that the lands were properly manured by the tenants, the witness said that ryots who failed to do proper manuring were warned by the landowners and if the tenants neglected this aspect of cultivation continuously for four to five years, they were evicted. Actually evictions had not taken place on this account and the tenancy had continued from father to son. The problem in their district was mainly availability of water for irrigation. In places where the yields were not good, by mutual agreement between the landowners and tenants a portion of the fixed grain rent was remitted or they resorted to waram sharing.

The witness further submitted that 90 per cent of the holdings were medium and small holdings and the revision of the ratio to 40: 60 as between the landowner and the tenant would disturb their economy very seriously. There were several types of lands and if a uniform ratio were to be fixed it would work as a real hardship in many cases. If at all it was proposed by Government to increase the share of the tenants, the existing ' pattam ' rent might be reduced by 12½ per cent.

Sri T. Purushotham asked the witness to state the basis for this reduction and whether the witness considered there was a justification for it.

The witness said that many of the tenants had lands of their own and houses too. The landowners had agreed to a reduction of 12½ per cent in their share of the produce as a compromise on account of

the persistent demands of the tenants on political considerations though the customary ratio of 33⅓ per cent for the tenants and 66⅔ per cent for the landowners had been working all right and gave sufficient relief to the tenant. Without any detailed investigation about the income, family budget and indebtedness of these small and medium-sized landowners, if the sharing of the produce were to be fixed at 40: 60 as between the landowner and the tenant, the small and medium-sized landowners who were already living on a subsistence economy would be driven out of their lands and forced to seek employment elsewhere. This aspect of the matter ought to be seriously considered by the Committee. While in the case of the bigger landowners this revision in the ratio would cause a steep drop in their entire income which they might not mind very much, the smaller landholders would be hard hit. Therefore such of those owners who paid a total assessment of Rs. 100 or less or whose holdings were five acres and below should be exempted from the operation of this Bill.

Answering a question put by Sri C. Kandaswami, the witness said that, while the landowner's income worked out to roughly Rs. 200, it worked out to Rs. 250 for the tenant.

The witness further submitted that the landowners neither had the right to decide the crops to be raised on his lands by the tenants nor a share in the produce of the catch-crop. He was deprived of all sense of ownership. He would therefore lose the incentive to maintain or increase production. Though the tenant did not become the owner of the land, he became the favoured tenant. Even with indifferent cultivation he would be enabled by the reduction proposed in the rent payable to the landowner to get as much as he was getting before. The production would thus be affected. If it was the intention of Government to increase production from land, the revised ratio proposed would seriously affect production and also the small and medium-sized landowners. Further the owners had no right to resume the lands for personal cultivation. This disability would be detrimental especially to the small owners. This should be rectified. A ceiling might be fixed in the case of big landowners and others paying a total assessment of Rs. 100 or whose holdings were 5 acres of wet and 20 acres of dry lands should be exempted from the operation of the Bill and allowed to resume land for personal cultivation.

Sri C. Kandasamy pointed out that a number of tenants would be affected if resumption were to be allowed as suggested by the witness. The witness pointed out that though the lands were to be resumed for personal cultivation, yet the tenants would continue to work on the lands and a fair wage might be fixed for them. The owners would pay any wage that might be fixed by the Government.

Sri S. Swayamprakasam said that many of the owners were not acquainted with the cultivation methods and they were therefore content to receive their share of the produce. They might not all of a sudden be able to resume the land and cultivate it properly. The witness pointed out that though it might be true of absentee owners residing in cities, there were many widows, orphans, and minors in the villages. They or their agents might take up personal cultivation instead of depending on this 40 per cent of the share.

The witness submitted that if Government would not agree to the suggestion made by the Association to reduce the existing ' pattam '

rent by 12½ per cent and fix it as the fair rent, the Government might fix 55 per cent as the share of the owners in respect of first-class lands with unfailing sources of water-supply and 50 per cent in respect of other lands.

The Chairman pointed out that in certain States, the rents were fixed in multiples of tax paid on the land. He said the lands in the State have been classified according to ' tharam ' and asked the witness whether he would agree to such a procedure being followed in this State. The witness said that it might be adopted though there might be difficulties in fixing a uniform rate for the entire State. Whatever rate the Government might fix, the landowners should be assured of a six per cent return on the capital invested.

Sri C. Kandaswamy pointed out that though it was stated by the witness that the tenants' share was 33⅓ per cent, actually the tenants in Ambasamudram and Kadayanallur areas got only 15 to 20 per cent. The witness said that he did not know even of a single case where the rent was less than one-third of the gross produce.

To a question put by Sri R. S. Arumugam, the witness said that if resumption of lands was permitted, such of those who were capable of cultivating the lands with hired labour would do so and obtain more yield and profit while others might continue to lease out the lands to tenants.

In conclusion the witness wanted that the definition of ' cultivating tenant ' as embodied in the Tanjore Act should be adopted in the Bill for the entire State as otherwise it would create a number of intermediaries. The landowner should be given a share in the catch crops. The catch crops should be clearly defined in the Bill so as not to include commercial crops such as onions, chillies, etc.

Sri P. N. Marthandam Pillai (Tirunelveli) wanted to add a few remarks to what was already said by the previous witness. He wished that all these land reforms could be undertaken after about ten years during which period ' village reconstruction ' work could be undertaken so that the difficulties in the way of implementing the provisions of the proposed Bill would have been removed by then. He suggested that a firka or a large village or a group of small villages might be taken as a unit for this work, and the work could be entrusted to the Village Panchayat by transferring the revenues of the area for the development of that area. He also pointed out that the Central Government also was proposing to take the village as the unit for development purposes. In effect he wanted this legislation to be postponed for the present. He was of the opinion that the tenants did not command enough financial resources. Actually, handing over the lands to impecunious tenants would result in the deterioration of cultivation methods and production. Even if co-operative societies were started to finance them, they had no securities to offer. This sort of experiment at land reform would be detrimental to the whole country as it would create great hardships for the small landholders. He stressed that while helping one set of people, the other set should not be denied their normal chances for a better life.

On the question of fixing the rent, he agreed with the suggestion of the Hon. Minister that the kist might be taken as the basis and this could be worked out further.

As regards sharing of the produce, the witness said that the provision to share it on the threshing floor was fraught with difficulties, as a landowner having different pieces of land could not be present at the same time at all the different threshing floors and it was also difficult to get this work done by agents. Instead, he wanted that the share of the owner might be paid in cash.

When Sri P. G. Karuthiruman suggested that if the produce was shared in kind, it would be advantageous to both, the witness said that supervision and sharing was difficult as he had already pointed out.

Lastly, the witness said that Tirunelveli consisted of deltaic and non-deltaic areas and the latter were very backward. For the past eight years people there were raising crops with much difficulty in such backward areas. If it was now proposed to hand over the lands to tenants, there would be a serious setback in the cultivation operations and in the end it would affect production.

(8) *Sri N. M. Adyanthayya, Chairman, the South Kanara Landholders' and Agriculturists' Association.*

Sri N. M. Adyanthayya said that South Kanara district materially differed from other districts in that it was inhabited by communities which followed the Aliyasanthanam Law under which there were large families of many members without any division. This law had been recently amended, but the families had not yet been divided. Because of the provisions of this legislation under discussion, when they actually got divided, the divided members would have no land to cultivate since they were not given the right of resumption of land for personal cultivation. Therefore, it was necessary to make a provision that when the Aliyasanthanam families got divided, each divided part of the bigger family might have some 5 acres for personal cultivation. The peculiar position of South Kanara should also be borne in mind, with reference to the ' Mulgeni ' or permanent tenancy system also.

He also drew the attention of the Committee to the fact that while the Bill referred only to single and double-crops in South Kanara there were three crops. The holdings in that district were all very small. There were about 160,000 pattadars out of which there were only about 80 who paid kist of Rs. 1,000 and more. Persons paying an assessment of Rs. 10 or so were about a lakh and those who paid less than Rs. 50 and Rs. 100 were nearly 24,000. Therefore, the majority were small holders and it would be a great hardship if these small holders were deprived of their lands and if their income was reduced. He wanted that the ' fair rent ' should be fair both to the tenant and the landholder.

In most cases, the lease deeds mentioned cash rents fixed some twenty years ago at pre-war rates. This should be changed according to the present rates and crops grown now.

On the question of sharing at 40 and 60 per cent of the gross produce the witness said that the 40 per cent to the owner was too low and suggested that the proportion might be 50 and 50. With reference to sub-clause (2) of clause 4, the witness said that the owner would actually get only 30 per cent where water was baled; but in South Kanara the natural mode of cultivation was baling by pieottah, as there were no irrigation channels. The witness wanted the Committee to remember this aspect.

The witness said that as there were three crops in South Kanara and as the Bill referred only to two crops, he wished to stress that the third crop should not be misconstrued as a catch crop and that the owner should have his natural share of the third crop also. It was made clear to the witness that where the raising of a crop involved extra work and expenditure, it would be treated as a catch crop.

In the matter of raising more than one crop in a single crop land, provision should be made to prevent the tenants from evading payment of rent by rotation of crops every two years or so. To a question from the Chairman the witness said that the crop to be raised should be determined by the tenant in consultation with the landholder.

Sri P. Ranganatha Punja explained the difficulties of the Aliyasanthanam Law and the necessity for the recent amendment Act providing for compulsory division of families. He said that when families were going to be divided soon, the junior members so parting should have the facility for undertaking personal cultivation of lands.

Most of the lands, the witness said, were on hill sides and irrigation was mainly from wells and rain water. In all these cases, water had to be baled. So specific provision should be made in respect of these cases, as otherwise, simply because in the natural course of cultivation baling is resorted to, the owner would be deprived of a portion of even the 40 per cent fixed in the Bill.

The witness wanted that the Explanation 1 of clause 2, sub-clause (2) of clause 2 and sub-clause (1) of clause 4, should be read together and a decision taken. Otherwise, there will be great difficulty as most of the lands in the district were three crop lands.

The witness wanted that the expression ' catch crop ' should be fully explained in the Bill.

The witness expressed the desire that they did not want to bargain with the Government but they felt that Mysore State with which they would be merged had not got the experience or knowledge of South Kanara which had been all along with the Madras State.

(9) *Sri K. Doraiswami Raju of Tiruchirappalli.*

He represented that he had about 3 acres of land in Tiruchirappalli and was employed in the railway. He was likely to retire soon and there was no provision for him to undertake personal cultivation of his own lands. He read to the Committee his letter published in a newspaper setting out the above views, and wanted that provision should be made for resumption of land for personal cultivation at least in the case of small landholders.

II

Saturday, the 21st April 1956.

(10) *Sri R. Krishnamurti Ayyar, Secretary, Tanjore District Landowners' Association.*

Sri R. Krishnamurti Ayyar, at the outset, expressed the heartfelt thanks of the Tanjore District Landowners' Association to the Members of the Joint Select Committee for having given them an opportunity to give evidence before the Committee at least in respect of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956.

The witness stated that unlike other districts in the State, the Tanjore district had already had its instalment of land reform by the passing of the Tanjore Tenants' and Pannaiyals Protection Act, 1952, and the very fact that this Act had been very successful in that district, showed that the mirasdars there had realized the spirit of the times and were offering their co-operation to see that the Act worked well.

The witness agreed that according to the socialistic pattern of society, a certain amount of land reform was necessary to reduce the disparity in the income of the various classes of the people. But the question to be considered was the way in which that was to be done. There were two ways of doing it. One was to completely eliminate the landowner and distribute his lands to the landless peasants in such a proportion as not to give rise to disparity, at any rate, for a certain period though disparities were bound to arise after a certain number of years, say ten or fifteen years. The other was to keep him under the present economic structure of society and reduce his share of the income, that is, rent. He thought that the Bill before the Committee had adopted the latter method so that the landowners might not be eliminated altogether.

To an enquiry from Dr. V. K. John, the witness stated that he totally agreed with the principle underlying the Bill but that did not mean that the landowners should be eliminated. If they had to exist, the rent should be fixed at such a level as to allow them to play their role in the economic life of the country.

Then, he referred to the Preamble of the Bill and pointed out that the areas governed by the Tanjore Tenants' and Pannaiyals Protection Act, 1952, had not been excluded from the provisions of the Bill as was done in the case of the areas governed by the Malabar Tenancy Act. In the Tanjore district the rent had been regularized and it could also be exempted.

Intervening the Chairman pointed out that the Malabar Tenancy Act was a permanent measure whereas the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act was a temporary measure. Something more had therefore to be done for the Tanjore district and not for the Malabar district.

The witness thereupon stated that if that were the case, he would submit that the rate of rent fixed in the Tanjore Act was so satisfactory that there was no case for revision at all and that the same proportion as in the Tanjore Act could be adapted in the present Bill also if the object was to give a fair share to the tenant.

To an enquiry from Dr. V. K. John, whether the witness favoured the fixation of rent on a uniform basis and whether the proportion fixed in the Tanjore district could be applied to other districts also, the witness stated that in the nature of things the rent could not be uniform. So far as the lands in the State were concerned, a uniform or flat rate of rent could not be levied. There were so many kinds of lands irrigated through different sources and they were classified by the Revenue Department as such. For instance, even other Committees, like the Subrahmanyam Committee and the Sub-Committee on Land Reforms of the Tamil Nad Congress Committee which had already gone into the question, had recommended different rates of rent for different kinds of land. If the reform had to be implemented

on scientific lines and a happy solution had to be found for the vexed problem troubling the State, there should be proper classification of lands and varied rates of rent based on such classification.

At this stage Sri V. R. Nagarajan pointed out that no difficulty would arise as the normal gross produce had to be shared on a percentage basis between the landowner and tenant.

The witness stated that fertile lands would yield more than non-fertile or secondary types of land. For instance, the tenant in the Tanjore district would be getting something more than what a tenant in Tiruchirappalli or Karur or Coimbatore would be getting because the same plot of land which yielded 100 kalams of paddy in the Tanjore district would not yield the same quantity in Coimbatore due to the non-fertility of the soil.

To a question from Sri K. Rajaram, whether the mirasdars in Tanjore would not also be getting more than what the mirasdars in Coimbatore would be getting, the witness replied in the affirmative and said that a tenant would be satisfied with even one acre of land in the Tanjore district but he would not be satisfied with one acre in the Coimbatore district but would demand 15 acres of land. So, small holdings existed in the Tanjore district on a large-scale and the share given to tenants there was just and equitable in view of the fertility of the soil and the lesser amount of work that they had to do.

When Sri C. Kandaswamy pointed out that irrespective of the size of the holdings, both the tenant and the landowner in different places would be getting the same income, the witness stated that, that was not the case in the Tanjore district. In many villages there, more than 5 acres of land were being cultivated by a tenant. In some cases even 10 acres of land were being cultivated by a tenant. The witness further stated that the point raised by Sri Kandaswamy would be pertinent if the Bill also contemplated a limit on tenancy cultivation. So the question of fixation of fair rent was intimately connected with the limit on tenancy cultivation and could not be separated. If the share of the tenant had to be increased, naturally a limit had to be placed on the extent of land to be cultivated by a tenant. He suggested a limit of 5 acres of wet land to be cultivated by any tenant.

At this stage, the witness referred to the argument raised in some quarters that though the Planning Commission had recommended only 25 per cent for the landowners, the Bill had provided more than that. But he contended that there was a wrong reading of the recommendation. The Planning Commission, in order to ensure that a fair wage or share was given to the cultivator had suggested the figure of 25 per cent for landowners in places where even that was not given and not to fertile areas like Tanjore.

The witness then dwelt on the advantages of waram cultivation and the disadvantages of lease cultivation and felt that the present Bill favoured the latter system than the former one, viz., the waram system. There was no point in fixing the fair rent on the basis of gross produce. The fixation of rent might be left to the parties concerned.

When Sri Ramalingam pointed out that there was provision in the Bill for revision of the rent, the witness contended that according

to his reading, there was no such provision. Therefore, he suggested that in the case of disputes only, they might go to the Court for revision. Such a provision had been made in the Tanjore Tenants' and Pannaiyals' Protection Act which should be adopted in the present Bill also. In his opinion, the fixation of fair rent would be a precursor of the death-blow being given to the waram system which was the best one if the landowners were to exist.

When Sri C. Kandaswamy pointed out that the waram system did not exist in any place in the Tanjore district, the witness stated that in many places it was being followed. For instance, in the Mellathur village in the Papanasam taluk, it was being followed. The witness challenged Sri Kandaswamy to cite a single case of lease cultivation there.

Intervening, another witness, Sri Narayanaswami Iyer, pointed out that in order to avoid the difficulty of going to the threshing floor and getting the produce harvested under the personal supervision of the landowner, the yield was estimated and a lease deed was executed. It was therefore not a lease system but only a waram system.

To an enquiry from Sri C. Kandaswamy whether the Tanjore District Landowners' Association of which he was the Secretary, would be ready to share the produce on that basis, the witness, Sri R. Krishnamurthi Ayyar, replied in the affirmative.

At this stage the witness referred to that part of the Memorandum submitted by the Association dealing with 'Fair Rent' and pointed out that taking 5 acres of single crop wet land in the Tanjore district yielding 75 bags as a normal holding for a tenant, under the Tanjore Act, the net income of the landowner would be 34 bags and the tenant 28 bags after meeting harvest charges in common. Whereas under the present Bill, for the same extent of land yielding 81 bags inclusive of harvest charges, the net income of the owner would be only 25½ bags as compared to the income of 36½ bags for a tenant.

Replying to certain questions from the Chairman, the witness stated that the proportion of fair rent fixed in the Tanjore Act should be adhered to in the present Bill also. The landowner should have the right to determine the crop to be raised and that instead of one-fifth of the share of the catch-crop as at present, it should be divided half and half.

As regards dry lands, the witness had no comments to make. Sri V. Narayanaswami Ayyar (another witness) intervening said that as regards dry lands, landowners would be prepared to have a 40 per cent share excluding the kist.

(11) *Sri V. Narayanaswami Ayyar, Secretary, Nannilam Taluk, Manakkal Circle Ryots' Association.*

Sri V. Narayanaswami Ayyar stated that the main criterion in the fixation of fair rent should be whether the tenant got a fair margin of wages for the labour put by him. It should not be considered that merely because landowners were getting a good return from their lands, the tenants also should be given some thing more than what they were getting. Further, in this connection, the investment made by the landowners should also be taken into consideration. In the

case of lands which yielded a larger percentage of return, naturally the money invested on them was also greater. Besides, most of the lands were owned by small and middle class people. Therefore, the main criterion should be as already stated whether the tenant got a fair share for the labour put by him. Even according to the report of the Tamilnad Congress Sub-Committee on Land Reforms, the tenants were now getting even more than fifty per cent of the total produce. This was also in accordance with what their Chief Minister had been saying, namely, that the produce should be divided between the landowner and the tenant on a 50 : 50 basis. He agreed with the figures given in the Tamilnad Congress Sub-Committee's report on Land Reforms, namely, that that the tenant should be given 16-2/3 per cent of the produce for his labour, 16-2/3 per cent of the produce towards the cost of seeds, manure, etc., and 6-2/3 per cent of the produce towards the cooly hire for employing casual labour. He was of the view that the sharing of the crops between the landowner and the tenant should be on a 60 : 40 basis as was prevailing now under the Tanjore Tenants' and Pannaiyals' Protection Act, 1952. He was also for exempting from the provisions of the enactment all small landholders owning 6-2/3 acres and less.

To a question from the Chairman as to the cost of cultivation, Sri R. Krishnamoorthy Ayyar, Secretary, Tanjore District Landowners' Association, stated that the cost of cultivation worked out to 28 per cent, according to the figures given by them in their memorandum.

To another question from the Chairman, the witness stated that on an average the amount of kist paid would work to about 8¼ or 9 per cent of the value of the gross yield.

(12) *Sri N. S. Ayyar, Secretary, Nannilam Taluk Landowners' Association, Nannilam.*

Sri N. S. Ayyar, stated that the framers of the Bill had assumed that all landowners or mirasdars were rich and that all tenants were poor and said it was a fundamentally wrong assumption. The majority of ryots owned lands less than ten acres in extent and, according to the figures he had with him, 89 per cent of the pattadars in the entire State owned lands less than 10 acres in extent. The condition prevailing in Tanjore district were more or less the same as in the rest of the State. The words " Rent " and " Tenant " were a misnomer in the context of ryotwari holdings. The ryots received no rent from anybody but they gave a portion of the produce to the cultivator in lieu of daily wages. The land itself was not given for rent. A single cultivator could not by himself cultivate the lands. They had to engage daily labour for digging, plucking the seedlings, transplantation and weeding and harvesting. There were old ladies who owned few acres of land. They could not by themselves cultivate the lands and therefore they had to hire labour for cultivation purposes. The total number of cultivating tenants would be very few while the number of persons who worked on daily wages would be larger in number. Therefore, in defining ' cultivating tenants ', those that cultivated lands by hired labour should be left out of that definition. Further, including " heirs " of the tenant in the definition would lead to difficulties. According to the provisions of the Bill, in the event of the death of a tenant leaving an old wife or an infant, the

heirs would be entitled to ask for the possession of the land irrespective of the fact whether they were able to cultivate the land efficiently or not.

With regard to the definition of ' landowner ', those owners who owned small extent of lands should be exempted.

Coming to the share of the produce for the tenants, the witness stated that he had been told by many tenants themselves that the share allotted in the Bill for the tenants was very high. In this connection he stated that he did not possess even a single cent of land and that he was not saying things with any selfish motive.

Clause 4 (1) of the Bill stated that in the case of single crop wet land, 40 per cent of the normal gross produce should be the fair rent. He was of the view that no land could be classed as single crop wet land and that a double-crop could be grown on any land but the yield only would be very poor. Suppose, Sir, a land yielded 10 kalams of paddy if only a single crop was raised. According to the provisions of the Bill, the tenant would get 6 kalams and landowner would get 4 kalams. Supposing, a double crop was raised in that land, each crop would yield 5 kalams of paddy. The tenant according to the provisions of the Bill would get three kalams in the first crop and the entire five kalams in the second crop, while the landowner would get only two kalams. This would work to only 20 per cent of the gross produce and not even 40 per cent as had been provided in the Bill.

Sri C. Kandaswamy pointed out whether he had taken into account the cultivation expenses in raising two crops. The witness pointed out that actually ' Ottadi ' and ' Kuruvai ' seeds were both sown at the same time though they were harvested separately on two different occasions.

With regard to catch-crops, he was of the view that the landowner should be given 50 per cent of the produce.

Usually catch-crops were either blackgram or greengram. But according to the provisions of the Bill, even second crops might come under ' catch-crops '. It was very wrong to allow that. Catch-crops must be properly defined, and landowners must be given 50 per cent of the same as his share. The same thing applied in regard to division of straw also.

Lastly, he would plead for including a provision in the enactment itself to enable the owner of the land to resume it for his personal cultivation. This must apply particularly to persons who owned 10 acres and less of land.

(13) *Sri K. Kanakasabesan, Ryot and Treasurer, Taluk Agricultural Association, Mayuram.*

Sri K. Kanakasabesan stated that the provisions made in the Bill regarding fair rent, were very unfair to landowners. In his taluk, every tenant cultivated at least four to five acres. In every year a tenant was at present getting 15 kalams of paddy as his share of profit and for 5 acres he would be getting 75 kalams of paddy. Further he would get something more from catch-crops and also by working on other people's lands during the harvest season. On the

whole he would be getting about 100 kalams and this would fetch a price of Rs. 600 according to the market rates now prevailing. For earning this amount he had to put in only four or five months' work. A Government official with so much of responsibility would not even get this much for his work throughout the year.

Further, it was not, as if most of the tenants were very poor. On the other hand, most of the mirasdars were very poor owning only two acres or less of land. Even the houses occupied by mirasdars were very poor compared to that occupied by tenants. The tenants usually owned 3 acres of land and in addition they would take 10 acres of land on lease. Further, while in industries and other sectors people were allowed to earn Rs. 25,000 and more it was not known why there should be a limitation on the income from one sector, namely, agriculture alone.

For nearly six or seven months in a year the cultivators had no work to do and to enable them to earn some money during this period, The Government might start some industries and utilize the services of those employed in agriculture during the off-seasons.

There should also be a provision in the Bill for change of tenancy even though in actual practice only in exceptional cases tenants were changed. There should be no provision for giving fixity of tenure to tenants in the Bill. The landowner should be given powers to enable him to change tenants whenever he wanted, for failure to pay rent, etc.

To a question from the Chairman the witness stated that the average income of the landowner from a land, 5 acres in extent, would be Rs. 200 or Rs. 250 while that of the tenant would be about Rs. 600. To another question from Sri K. Rajaram whether the sharing of the produce between the landlord and tenant could be fixed on that basis, the witness stated that it should be fixed as laid down in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act.

(14) *Sri A. N. Subramania Ayyar on behalf of the landowners of Mayuram taluk, Anatandavapuram P.O., Mayuram taluk, Tanjore district.*

The witness was of the view that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act was working very well and that it would not be advisable to replace that Act by any other enactment at the present juncture whereas it was the sincere wish of himself and other landowners of Mayuram that the actual tiller of the soil should be benefited by any land reform, they felt that the present fair rent Bill would not benefit him at all. The intermediary stood to benefit much. Moreover, the fixation of a uniform fair rent on the basis of 40 per cent to the owner and 60 per cent to the tenant for all classes of land was not justifiable. Hence there was no necessity for the present Bill now.

The witness stated that if the Government sincerely wanted the tiller of the soil to become the owner of the land, they could directly buy the lands from the landowners and distribute them to the tenants. There would be a more straightforward method rather than reducing the share of landlord in the produce to the barest minimum of 40 per cent which would hit him hard. But so long as the landlord has the

right of ownership over his land, he should be entitled to a just share in the produce, viz., 60 per cent of the produce as fixed under the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act.

Attention was also drawn by the witness to sub-clause (ii) of clause 4 of the Bill which states: subject to the provisions of sub-section (2) fair rent shall be—

(ii) in the case of single crop wet land, 40 per cent of the normal gross produce of the principal crop or its equivalent in money value.

The witness wanted a more precise definition for the word " principal crop ".

The Chairman replied that the crop that produced the maximum yield was the principal crop. Naturally the first crop yielded more than the second crop.

The witness answered that it was not always the case that the first crop yielded more than the second crop. The landowner should also be given a share in the catch-crop.

The Chairman said that, that aspect of the matter would be looked into.

(15) *Sri R. Chidambaram, Peruvalanallur P.O. (via) Puvalur.*

Asked by the Chairman to be brief, the witness stated that because of the present Bill, the following would be the result:—

(1) the " tharam " of the land would go down,
(2) production would decrease,
(3) quarrels between landlords and tenants would increase,
(4) village politics would deteriorate, and
(5) litigation would increase.

The witness was of the view that once the tenant was assured of a fixed " waram " the incentive to produce more would not be there and therefore it would be advantageous to have " kuttagai " system rather than " waram ".

So far as " betel-vine " was concerned, it was a three-year crop, For the first year there would not be any benefit. Only in the second and third years, the crop would yield some benefit. But every year the tenant who had taken it on " kuttagai " was paying between Rs. 300 and Rs. 600 to the landlord. The same was the case with regard to " plantains " also. For sugarcane, which began to yield after one year, the " kuttagai " ranged between Rs. 4 and Rs. 4½ per cent of land.

The witness was of the view that it would be better if the Select Committee were to tour each and every taluk and after studying local conditions fix the fair rent in respect of the crops he had mentioned above.

(16) *Sri M. Ganesa Iyer, B.A., B.L., Retired District Munsif, 163 IX-a, Cross Thillainagar, Woraiyur, Tiruchirappalli.*

The witness said that he viewed this question from two aspects. First of all there was no necessity for the cultivating tenants to be given any special treatment. If this was not accepted, then the

question of fixation of fair rent arose. The witness stated that these two aspects had been broadly discussed in the memorandum he had submitted.

The witness said that whereas the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act placed certain restrictions on the rights of tenants, the present Bill gave them a right.

Sri S. Swayamprakasam asked the witness whether his object was to see that the exclusive rights now enjoyed by the landlords were not in any way diluted.

The witness replied that so long as private ownership was recognized in the land and so long as the landlord had the right of ownership over the land, it was but fair and just that he should be allowed to exercise his right and that he should be given a decent share in the produce.

According to the witness the present fixation of rent as 40 per cent of the gross produce for all lands was not correct. The rate should vary for first, second and third-class lands as defined in the Revenue Board's records. While it was just and reasonable that the tenant should be ensured a decent standard of living, the fair rent should be determined in such a way as not to reduce the landlord's share to a pittance. Therefore, it would be better if they were to fix the size of a " family holding ". The tenant should be given a " living wage ". For this purpose a village committee could be formed in each village.

Asked by Mr. S. S. Kolkebail whether this would not lead to quarrels among members of the Village Committee, the witness replied that if no third party intervened, the Village Committees would function smoothly. The witness also stated that he had discussed this question in broad detail in the memorandum he had submitted to the Joint Select Committee.

The witness stated that after studying the problem in detail, he had come to the conclusion that the extension of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act to other parts of the State would be the most beneficial method which would yield the desired results.

Sri S. Swayamprakasam said that he could not accept such a view because the tenant in Tanjore worked for a lesser number of hours to raise his produce because of abundant water-supply from the Cauveri whereas the tenant in Salem or Coimbatore had to toil from morning till night to bale out water for his fields either from a well, or a nearby tank. As such the tenants in Salem or Coimbatore should be entitled to a higher share than a tenant in Tanjore.

The Chairman said that the several points mentioned by the witness would be taken note of by the Committee.

(17) *Sri R. Krishnaswami Ayyar, No. 4, New street, Chidambaram.*

Introducing himself as a retired officer of the Hyderabad State and as a cultivating tenant at present, the witness stated that as things stood at present the Government should do nothing at the present juncture to disturb the relationship between the landlords and tenants. As a result of the present Bill, quarrels between the tenants

and landlords would be on the increase. The present legislation singled out a minority of owners who by hard work in different walks of life earned their income, saved part of it and applied it to the buying and development of agricultural lands. Inasmuch as it was the responsibility of the State to give protection to the minorities, the witness stated that it would be better not to disturb the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act which provided for a 60 per cent share to the landlord and a 40 per cent share to the tenant and which proportion was quite a reasonable one.

(18) *Sri S. Muthukumaraswamy Pillai, President, Tholudur Project Landowners' Association, Kottattai, Tholar Post, Vridhachalam taluk, South Arcot district.*

The witness was of the view that the most practical step would be to divide the gross produce between the tenant and landlord in the proportion 50: 50, rather than the present proportion as stated in the Bill, viz., 60: 40. So long as " kuttagai " was regularly paid, the lessee could continue, but if he failed to pay the " kuttagai ", the landlord should have the right to dispense with his services and appoint a new lessee. The landlord should also have the right to determine which variety of paddy should be grown. It is he who should decide that and not the tenant. A proper share in the straw should also be given to the landlord. The maximum number of acres which a tenant could cultivate should also be fixed, as otherwise some tenants would become very rich.

(19) *Sri M. A. Venkatarama Ayyar, Model Farm holder, South street, Mudikondan, Tanjore district.*

The witness was of the opinion that division of produce on the threshing floor was not a practical proposition as there was the possibility that in the " poradi " the tenants would contrive to secrete the paddy in the haystack.

Sri S. Panchaksharam said that after all they had to depend on the honesty of the tenants.

The witness said that fixation of rent as 40 per cent for all type of lands was not correct and that they should have varying rents for the first, second and third-class lands as defined in the Revenue Board's records.

According to the witness, 10 per cent of the gross produce must be retained by the landlord for manuring purposes from the tenant's share, as the tenants did not usually take care to manure the lands. So long as the land was owned by the landowner it must be manured by him. The minimum produce that should be raised should also be fixed, as otherwise the tenant would be indifferent. Such a provision was not there at the present moment in the Bill. As in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, owners of small units that is, those owning one veli and less should be exempted from the operation of this Bill. Persons whose income from their lands was less than Rs. 1,000 annually should be given exemption. The tenant after paying his rent should get a rent clearance certificate from the landlord and only after getting the rent clearance certificate he should be allowed to work in the next season. The landlord should have the right to decide the nature of the crop to be raised and there should

be an upper limit for the holdings to be taken on lease by a cultivating tenant. In conclusion, the witness added that Government could try to raise the wages by general legislation.

(20) *Sri S. Suryanarayanan, Tamilnad Kodikal Vivasaigal Sangham, Madurai.*

The witness said that betel-vine was a three-year crop. In the first year the yield would be very limited. In the second year the yield would be one-half of the total yield and in the third year the yield would be about one-half of the second year produce. On account of betel-vine cultivation, the soil became loose. Two years' cultivation of paddy was necessary to make the soil hard again. A betel-vine cultivator would not take to the cultivation of paddy and so he was obliged to give up the land to a paddy cultivator at the end of three years. Once he gave up the land, there was no guarantee that he would get it back for resuming betel-vine cultivation. A census of lands where betel-vine was grown during the last 12 years should be taken and they should be set apart for betel-vine growers so that by alternately growing betel-vine for three years and paddy for two years, they would be having enough land available for betel-vine cultivation.

The rent for betel-vine land was computed in terms of cash on the basis of average paddy cultivation and the tenant had to pay the cash rent for three years in one lump-sum. Provision might be done to enable them to pay the rent in three instalments every year as in the case of paddy lands. The cash rent would be roughly 50 per cent after deducting cultivation expenses. In Madurai district the rent varied from Rs. 500 to Rs. 1,500 per acre.

The witness then presented a supplemental memorandum.

(21) *Sri Krishnaswamy, North Mangudi village, Papanasam taluk, Tanjore district.*

The witness said that the cultivation expenses for two crops would come to 27½ kalams in terms of paddy and the total yield would be 57 kalams. The net paddy, after deducting cultivation expenses, was about 30 kalams and this could be shared in the proportion of 55 per cent for landowners and 45 per cent for the tenant.

He had been cultivating 26 acres for the last two years. He had a pair of bullocks and a servant under him. He used to take ploughs on hire during the ploughing season. He had also borrowed for cultivation expenses.

The witness said that the owner of the site on which a tenant put up his house should be compulsorily made to sell the site to the tenant.

(22) *Sri P. Sivagurunatha Pillai, President, Tanjore District Vivasaigal Sangam.*

The witness said that the people of the State generally were under the impression that Tanjore was a very heavy paddy-producing area and that the people there were rich. This was an erroneous impression, as about 5 lakhs of people in the Tanjore district had no food to eat.

The maximum extent that a self-cultivating tenant could hold could be fixed at 5 acres. The rent should be 75 per cent of the gross produce for the tenant and 25 per cent for the landowner. He owned a small extent of land and also took some land on lease. Though the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act was in force in the Tanjore district, it was not followed in actual practice. It was not at all respected. A tenant who wanted to present a petition under that Act had to spend nearly Rs. 15. As he could not afford this expenditure, he did not go to the court.

During normal seasons, 60 per cent of the produce for the landowner and 40 per cent for the tenant would be all right. But in times of drought, storms or floods and pest attack, the tenant incurred loss and he must be protected against this loss. Therefore, the proportion of 60 per cent for the tenant and 40 per cent for the landowner as proposed in the Bill should in no case be changed in favour of the landowner.

The entire produce of the catch-crop should go to the tenant. In some memoranda presented to the Joint Select Committee by certain people of Tanjore district, it was mentioned that the produce of the catch-crop would be as much as 4 or 5 bags. The produce would not be so much. It would be only about ¼ or ½ bag.

Replying to a question, the witness said that nearly 75 per cent of the Harijans were only labourers.

(23) *Sri Mannadi Nayar, Deputy Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments, Coimbatore,* (24) *The Personal Assistant to the Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments and* (25) *The Assistant Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments, Madurai.*

The witnesses said that they had come there to represent the views of only the department.

Sri K. Balasubramanya Ayyar said that when the department was heard, it was but proper that the views of the lessees of lands belonging to religious institutions should also be heard.

The Personal Assistant to the Commissioner promised to send 40 copies of the memorandum prepared by the department to the Joint Select Committee.

The Deputy Commissioner, Coimbatore, said that a circular was issued to the trustees and executive authorities of almost all the leading institutions to make the necessary representations before the Select Committee. He was only voicing the views of the department and it was open to those who took exception to these views to appear before the Joint Select Committee and represent what they had to say.

The point that the department would like to stress was that the Bill, if it became law, would hit the religious institutions hard and that therefore the Government should either exempt those institutions from the operation of this law or they should undertake to compensate the institutions for the loss sustained by the diminution in their income. The Bill was evidently designed to protect the tenants from the oppression of private landowners. If religious institutions were

to be regarded as private landowners, then difficulties would be experienced not by the owners, namely, the religious institutions, but by the innumerable families that were supported by these institutions. The Srirangam Devasthanam was supporting not less than 500 families.

The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act enjoined on each religious institution to provide for (1) dittam (carrying on the rituals and ceremonies), (2) the due discharge of all liabilities binding on the institution under which item would come the establishment charges, (3) the repair and renovation of temples, (4) the reserve fund, (5) contribution to Government, and (6) payment of audit fees, etc. If the institutions were to get only 40 per cent. they would not be in a position to meet all these statutory obligations.

Religious institutions had three types of land—lands given, endowed or belonging to them. If the income from these lands diminished, services would have to be curtailed and the people who would be hit would be, not the donors, but the families who served the institutions, and the services were bound to suffer if this Bill was passed into law. A distinction should be made between private lands and institutional lands. Therefore, he pleaded for exempting from the operation of the Act lands belonging to the institutions under the control of the State. There was an exemption for communal lands in the Malabar Tenancy Act. An exemption similar to that in the Estate Land (Rent Reduction) Act might be given in respect of institutions controlled and supervised by the State.

Reply to a question by Sri S. Swayamprakasam as to what he would do if there was a drought continuously for four or five years and there was no income at all, the Deputy Commissioner, Coimbatore, said that he would borrow in the hope that there would be better times in the future.

Continuing the Deputy Commissioner said that a religious institution paid all the taxes which a private landowner paid and also something extra by way of contribution to the Government.

Sri S. S. Kolkebail asked the Deputy Commissioner to illustrate by figures as to how a particular religious institution stood to lose by the present Bill.

Sri S. Panchaksharam asked the Deputy Commissioner to take some prominent temples in Tanjore district and give the Joint Select Committee figures relating to their income before and after the passing of the Tanjore Tenants' and Pannaiyal Protection Act, so that the members of the Joint Select Committee could know as to how much the temples had lost due to the Tanjore Tenants' and Pannaiyal Protection Act of 1952. It would give them an idea as to how much those temples would lose by the present Bill also.

The Deputy Commissioner agreed to furnish necessary information in that connexion to the Committee.

Sri P. B. K. Rajachidambaram said that inasmuch as the temple lands were leased out in public auction, there was healthy competition among the bidders and as such the income of the temples actually rose. He asked the Deputy Commissioner to state whether this was not a fact.

The Deputy Commissioner replied that no doubt they were getting good income because of these public auctions but his main object in placing his views before the Committee was to impress the fact that if this Bill were to become law, thousands of families who depended on the religious institutions for their livelihood would be thrown in the streets. That was why before the Bill became law, they wanted to place their views before the Committee. Moreover certain provisions of the present Bill ran counter to several sections of the Hindu Religious Endowments Act, which had cast on them the duty to protect all the religious institutions. For instance the provision in the Bill that 60 per cent of the gross produce should go to the tenant, would reduce the income of several big temples which in turn would affect several hundreds of families who depended on the income of those religious institutions for their livelihood. Some sort of permanent tenancy was now being created. That was why they wanted all lands owned by temples and other religious institutions under the control of the Hindu Religious and Charitable Endowments Board to be exempted from the operation of the present Bill.

Under the Hindu Religious Endowments Act, they were bound to protect the religious institutions. They were bound to observe the religious rituals. But under the present Bill, the income of the religious institutions would considerably be lessened and as such he was afraid that they would not be in a position to observe all the religious ceremonies, which under the Hindu Religious Endowments Act they were in duty bound to perform.

The Chairman asked the Deputy Commissioner to illustrate by facts and figures (without arguing on a hypothetical basis) as to how a religious institution stood to lose by the present Bill. As suggested by Sri S. Panchaksharam, the Chairman wanted the Deputy Commissioner to give the figures in respect of the income of some prominent temples in Tanjore district and other districts also before and after the passing of the Tanjore Tenants' and Pannaiyal Act so that they could know as to how much those religious institutions had lost by the introduction of that Act.

The Deputy Commissioner replied that the Commissioner might perhaps be in a position to furnish the necessary figures to the Committee if a written request was made to him.

The Deputy Commissioner said that some provisions of the present Bill ran counter to some sections of the Hindu Religious Endowments Act. They had mentioned all those points in their memorandum. He would plead that paragraph 12 of their memorandum should be looked into carefully.

The Deputy Commissioner also wanted a correct definition for the word " cultivating tenant " as follows:—

" Provided that a lessee of lands who does not cultivate the entire lands taken on lease directly by himself or by any members of his family shall be deemed to be intermediary and not entitled to the benefits of the Act."

The Chairman said that it was not their object to reduce the income of the religious institutions by the present Bill and said that the Joint Select Committee would take into account all the points mentioned by the witness.

[10th August 1956

(26) *Sri M. Venkataswami Reddiar, Secretary, South Arcot Agriculturists' Association.*

He said that the benefits of this Act should be confined only to the cultivating tenants and not to middlemen. In South Arcot ownership of 5 acres was considered a luxury. If a owner should not have more than five acres, necessarily the cultivating tenant should not be placed on a higher position.

This Act ought not to override the existing written tenancy contracts. In South Arcot district, written contracts were based on usage and the terms of tenancy were equitable and fair. Generally the Government ought to encourage written contracts and not encourage the evading, ignoring or bypassing of written contracts. This Act should be applied only in those cases where there were no written contracts.

He made another suggestion quite apart from this Bill. If there were disputes or misunderstandings in regard to terms of the tenancy between a landlord and his tenant, they could be decided by land tribunals. He was suggesting land tribunals only for settling the terms of tenancy and not for any other purpose. Where a dispute under the Act arose, people would prefer the jurisdiction for deciding it being given to a Civil Court rather than to a Revenue Court. The general impression was that Revenue Courts were under the influence of politics and politicians. Civil Courts commanded greater confidence from the public than the Revenue Courts and there was a better appreciation of law and facts by the Civil Courts.

Tenancy system was not an evil by itself. Economists and others who had bestowed thought on land problems had conceded that tenancy system was a necessary incidence in the human relationship in the enjoyment of property. When a landowner fell ill or was otherwise incapacitated, he had necessarily to lease out his land. Females who could not look after the lands had to lease out the land. So it was not for the purpose of only rack-renting or exploiting the tenants that lands were leased out. Small landowners leased out their land for want of credit facilities. Now the credit facilities had become frozen with the advent of some of the Acts to give relief to indebted ryots. While the Government had fixed the maximum rate of interest for lending to agriculturists, it must be within the knowledge of the members of the Committee and others that the rate of interest at which they were able to secure loans was much higher.

The tenancy right should not be made inheritable. Such a thing as occupancy rights or kudiwaram right was unknown in ryotwari tenure. The landowner should not be debarred from resuming the land for personal cultivation after every five years

The Association which he represented did not agree with the rent fixed in the Bill. It had suggested 60 per cent for the landowner and 40 per cent for the tenant, in respect of lands which had first-class irrigation sources. This proportion was based upon local practice. Fifty per cent for the landowner and the tenant might be adopted where the irrigation sources were not dependable.

So far as dry lands were concerned, fifty-fifty was the basis on which the produce was shared in his district. This was quite fair and could be continued.

10th August 1956]

The Government could help the tenants by giving them greater credit facilities. If the Hon. Minister, the Chairman of the Committee, wanted to move with the times, he could reduce the share of the landowner by 5 per cent.

Sugarcane and betelnut were grown in South Arcot. The value of 10 tons of sugarcane was generally taken to be the money rental per kani or 1-1/3 acre. The yield would range from 40 to 50 tons. In terms of money, the landlord's share would be about Rs. 400, and the tenant also would get about Rs. 400 or Rs. 500 after deducting the cultivation expenses. The same rental basis was adopted for betelnut also. For both sugarcane and betelnut the rent adopted was only cash rent.

(27) *Sri K. K. Menon, Executive Officer, Tiruchendur Devasthanam.*

The witness said that Tiruchendur Devasthanam had probably the largest estate. It got more than 5,000 kottas of paddy, each kotta being about 112 measures. It get nearly Rs. 2 lakhs worth of produce from the land. It was stated by one of the hon. Members that the expenditure in temples was practically not benefiting the poor people. He wished to point out to the hon. Members that if the Bill was passed as it was, it was likely to benefit only the middlemen and not the tenants. In Tiruchendur temple on an average 160 measures of rice were cooked every day for "neivedhyam." After the cooked rice was offered to the Deity, they were distributed as balls of rice. One measure of rice was converted into eight balls of equal size. The archakas took about 50 balls and the remainder was sold at 9 pies per ball. Each archaka might get Rs. 2 to Rs. 3 per day by selling the rice balls which fell to his share. He got a salary of only Rs. 5 per month and this was a source of supplementary income to him. He had duty only for five days in a month. These 160 measures of rice were feeding 1,280 people or roughly one-tenth of the population of Tiruchendur at a nominal cost of 9 pies.

It was not possible to say how this Bill would affect the income from the temple land, because they had no information as to how much the actual tenant produced. The lands were leased out in public auction. They were split up into units of 10 to 15 acres and each unit was auctioned separately.

Religious institutions should be treated differently from private landowners. This special treatment had been accorded in the Malabar Tenancy Act and also in some Acts of the Andhra State. In the Inams Bill, a special rate of compensation had been provided for temples. Temples were institutions which were supervised by the Government.

The witness said that he would be submitting to the Committee a list of amendments that he proposed to the Bill.

(28) *Sri S. T. Krishnaswami of Srirangam.*

The witness said that he had already submitted a memorandum giving his views on the Bill. If the object was to help the tenants and poor labourers, he was afraid that this Bill would not fulfil that object. Only the intermediaries would be benefited by this Bill.

The clause defining ' cultivating tenant ' should be so modified as to confer benefit only on the actual cultivator, that is the person who employed his personal labour.

At some time or other, a minimum wage had to be fixed for agricultural labour and if it came into effect some years later, the tenants who would have to pay their hired labour at this rate would again clamour for a reduction in the rent payable to the landowners. So he suggested that the passing of this Bill might be postponed till a minimum wage for agricultural labour was fixed.

(29) *Sri Rajagopala Iyengar, Karur.*

The witness pleaded for a more precise definition of ' main crop '. Usually by the term " catch-crop " was meant only blackgram and greengram. As a result of new experiments cotton was also grown on paddy lands in the off-season and attempts were being made to include " cotton " also in the category. The witness pleaded very strongly for the non-inclusion of cotton, a high value commercial crop, in the term " catch-crop ". He also wanted that in every crop the landowner should have his share.

(30) *Sri M. Subbarayan, Chidambaram Taluk Mirasdars' Association.*

The witness stated that because they were nearing the fag end of the day, he would list out the eight points which he wanted to place before the Committee and which were as follows:—

(1) Uniform fixation of fair rent for all lands should not be there. It should vary according to the nature of the soil.

(2) The present fixation of 40 per cent of the gross produce as the fair rent is arbitrary. Sixty per cent of the gross produce as fixed under the Tanjore Tenants' and Pannaiyal Protection Act would be the correct rent. If however a further increase was felt necessary, 50 per cent of the gross produce could be fixed as fair rent. That should not be lowered.

(3) The landlord should have the right to decide the crop that should be raised.

(4) The landlord should have right to get a share in the second crop also.

(5) The landlord should have a share in the straw and catch-crop.

(6) Small landowners owning less than one veli should be exempted from the operation of the present Bill.

(7) There should be a limit to the extent of land that a tenant should cultivate.

(8) There should be a forfeiture clause to the effect that any tenant failing to pay the rent at the end of a year would forfeit his tenancy right.

The witness then withdrew.

(31) *Sri M. L. Thangavelu Pillai, Musiri Taluk Landowners' Association, Tiruchirappalli district.*

The witness stated that the total cultivation expenses for one acre in double-crop land in one year came to Rs. 70-8-0 *plus* Rs. 62-8-0 totalling Rs. 133. The income from that one acre for one year was 38 bags. Deducting 25 bags for " kuttagai ", the tenant got 13 bags of paddy. At the rate of Rs. 12 per bag of paddy, the cost of this came to Rs. 156. Adding to this the money he would get for his share of the paddy in " poradi " and the cost for the straw bundles, the total income he would get was Rs. 156 *plus* Rs. 32 *plus* Rs. 38= Rs. 226. Deducting from this his cultivation expenses for one year which was Rs. 133, the tenant got Rs. 93 as net income. The net income for the mirasdar was Rs. 275. Therefore it would be better if the rent was fixed at Rs. 60 per cent of the gross produce as defined in the Tanjore Tenants' and Pannaiyal Protection Act.

The witness stated that whatever might be the fair rent that would be finally fixed by the Committee, the sooner it was fixed, the better it would be. A period of suspense gave rise to misunderstandings and quarrels.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 11th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Burglaries and highway robbery

* 41 *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the steps taken by the Government for the detection and prevention of burglaries in the City of Madras;

(*b*) the areas selected in the North and South Madras for the intensive night patrol schemes; and

(*c*) the extra expenditure incurred towards the scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) On the detective side, a Special Party has been organized under an Inspector of Police and the party is systematically checking up on out-of-view criminals and criminal gangs. On the preventive side, the City is being intensively patrolled by platoons of the Armed Reserve under regular supervision by the Officers.

(*b*) The Scheme is spread over the entire City, despatch of patrols from day to day being regulated by the incidence of crime.

(*c*) No extra expenditure has been incurred so far.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, of late, complaints have been lodged that numerous burglaries have been perpetrated by miscreants. After the institution of this kind of check by the Police, what is the experience gained by the Government? Is there a downward trend or upward trend in the detection of these crimes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this is the report which has been made available to me. The Commissioner of Police has reported that since the institution of the intensive patrols on the 26th of May, there has been no grave professional crime in the City and even ordinary cases of house-breaking have fallen down considerably.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, is it a fact that these offences are committed in a very organized manner and they have very wide ramifications?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it may be true to a certain extent, but we need not stretch our imagination and think that there is state-wide or country-wide organizations operating in this way.

[11th August 1956

SRI V. BALAKRISHNAN : Is there any basis for the public feeling that police officers in the lower rung of ladder have also a hand in these burglaries and in the new scheme that the Hon. Minister proposes to evolve, will he please see that men of good character are put in charge of the scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think there is any basis for these suspicions and perhaps these suspicions create more troubles than anything else.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, the intelligence of the police dogs seems to be uncanny in the detection of crimes. Are these dogs used only for the detection of murder cases or are they used for detecting burglary cases also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, they are used in respect of all cases where they would be useful. I am sure the hon. Member might have noticed the press report of a burglary case where the dog was found to be useful.

SRI M. PALANIYANDI: வீட்டைக் கொள்ளையடிப்பதை விட்டுவிட்டு, பெண்வேடம் தாங்கி தெருவில் இருந்துகொண்டு கொள்ளையடிக்க ஆரம்பித்திருக்கும் செய்தி நேற்று செய்தித்தாளிலே வந்திருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வாழ்க்கையே இபபடித்தான். ஏதோ ஒரு கஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதைத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறோம். இப்படி செய்துகொண்டிருக்கும்போதே இன்னொரு கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதேமாதிரிதான், திருடர்களும். அவர்கள் ஒரு வழியில் வேலை செய்கின்றார்கள். அந்த வழியைக் கண்டு பிடித்து தடுக்கும் போது அவர்கள் புது வழிகளைக் கண்டுபிடித்து தங்கள் தொழிலை ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். இது தான் வாழ்க்கைப் போராட்டம்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, is it a fact that parties named as " raiding parties " have been organized in the different Police ranges in the City and they are placed under the supervision of an inspector and they go about the City during nights as well as during mornings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, particularly during nights.

SRI S. RAMALINGAM : சென்னை நகரத்தில் மட்டுமல்லாமல் மற்ற நகரங்களிலும் இம்மாதிரியான கொள்ளைகளும், திருட்டுக்களும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Whatever action is necessary on the part of the Police is being taken and certainly I cannot answer such a general question if it is put in such a general way. So if the hon. Member puts any specific question with reference to any town or City, certainly I will be able to give the answer.

SRI V. BALAKRISHNAN : Are canine officers being associated with this new scheme?

11th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know the existence of canine officers. The hon. Member will please enlighten me on that and perhaps he may contact those officers and find out what they are doing.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, are the Government aware of the fact that of late certain gangsters are arranging to commit thefts near railway stations on the eve of arrival of certain trains and immediately after the commission of thefts they get into the trains? If that is so, what steps do the Government propose to take?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have particular information with regard to the methods referred to by the hon. Member. But I am sure, the Police are aware of the activities and methods of these various gangs and are taking necessary steps to prevent them.

* 42 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that cases of highway robbery are on the increase near the Magnesite Mines on the trunk road between Omalur and Salem; and

(*b*) if so, the steps taken by the police to detect the cases and to prevent recurrence of the menace?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஓமலூருக்கும் சேலத்திற்கும் மத்தியிலே இருக்கும் ரஸ்தாவில் வாரத்திற்கு இரண்டு முறை வழிப் போக்கர்கள் வழிமறிக்கப்பட்டு வண்டியிலேயிருக்கும் கனத்த சாமான்கள்கூட தூக்கிச் செல்லப்படுகின்றன. இது போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படியிருந்தும், அம்மாதிரி நடக்கவேயில்லையென்று எப்படி அவர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the question is whether there were any cases of highway robbery. That is a technical term and technically there was no highway robbery. But it has been brought to my notice that there were two cases of theft relating to some tamarind and grains which were being carried in carts along the road, one on 29th November 1955 and another on 4th March 1956. The hon. Member, who was taking rest in his father-in-law's house, has brought these incidents to the notice of the police. Immediately action was taken and I am told that the hon. Member has also been informed about it.

Opening of a new Engineering College at Madras

* 43 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the State Government have given permission to the management of the Polytechnic College, Coimbatore, to open an Engineering College at Madras during the year 1956? 9-10 a.m.

[11th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have no information regarding the opening of an Engineering College at Madras during the year 1955–56 or 1956–57 by the management of the Polytechnic, Coimbatore.

I may tell the hon. Member that I am really unable to understand what he means by the Polytechnic, Coimbatore. When I was at Coimbatore, I tried to find out which was this institution of Polytechnic, Coimbatore, but I could not find it out at all.

Pre-University course

* 44 *Q.*—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the Madras University exerted pressure to get the consent of the Principals of the Colleges affiliated to the Madras University with regard to Pre-University course being introduced during the academic year 1956–57?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have no information in the matter.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is it a fact that the Government were not in favour of beginning the Pre-University course this year and conveyed it to the authorities of the University?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know from the Government what was the compelling necessity for the University to exert pressure on the unwilling Principals of Colleges to open the Pre-University course and whether it is not a fact that the Government wanted to investigate the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : My answer to the main question is : The Government have no information in the matter. Therefore this supplementary question does not arise at all.

SRI M. PALANIYANDI : சர்வகலாசாலே தனிப்பட்டு இயங்கக்கூடிய ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும்கூட **Pre-University course**-ஐ அடுத்த ஆண்டில் துவக்கலாம் என்று யோசனே சொல்லியும் இந்த ஆண்டிலேயே இதை ஆரம்பிப்பதற்கு என்ன அவசரம்? கல்லூரி நடத்துபவர்களுக்கு இதில் மிச்சம் இருக்கிறது. இதில் செலவு குறைவு, வருமானம் அதிகம். ஆகையினுல் உயர்தர அதிகாரிகளின் தொந்தரவு காரணமாக இந்த ஆண்டிலேயே **Pre-University course** ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டதா? இது பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தப் புது திட்டம் சர்வ கலாசாலேப் படிப்பில் எப்பொழுது அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்பது பற்றி சர்வகலாசாலே பரிசீலனே செய்து, இந்த வருஷம் அதைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று முடிவு செய்து அதை ஆரம்பித்தாகியும் விட்டது. கல்வி இலாகா இதைப் பொறுத்த வரையில் பரிசீலனே செய்து இந்தத் திட்டத்தை இந்த வருஷம் ஆரம்பிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, இதை ஒரு வருஷத்துக்குத் தள்ளிப் போடுவது நல்லது என்பதுபற்றி சர்வகலாசாலேக்கு எழுதியது. இந்த விஷயத்தில் கடைசியாக முடிவு செய்யவேண்டியவர்கள் சர்வகலாசாலே நிர்வாகஸ்தர்கள். அவர்கள் சர்க்காரின் அபிக்கையைப்

11th August 1956]

பார்த்த பிற்பாடும் கூட இந்தப் புது திட்டத்தை இந்த வருஷமே ஆரம்பிப்பது அவசியம் என்று முடிவு செய்து ஆரம்பித்தார்கள். இந்த முடிவில் சர்க்கார் தலேயிட்டு மாற்றுவதற்கு இடமில்லே.

SRI S. PANCHAKSHARAM : What were the reasons urged by the Hon. Education Minister for postponing the introduction of the Pre-University course—were the reasons financial or were there other reasons also—and what were the reasons for which the Vice-Chancellor and the Senate did not agree to the postponement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The difficulty was not mainly financial; it was mainly educational. In my view, the change would create difficulties for the students, if sufficient preparations had not already been made. But the Vice-Chancellor and the University seem to think that these difficulties will have to be faced at some time or other. Therefore they decided to face the difficulties earlier rather than later.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Now that the Pre-University course has been introduced, may I know whether admission to the professional colleges will be made after the students pass the Pre-University Course or after their Graduation? May I also know whether the introduction of the Pre-University Course has been recommended by the Universities Commission under the chairmanship of Dr. S. Radhakrishnan and, if so, will a copy of the report of that Commission be supplied to the Members?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Dr. Radhakrishnan Commission's Report is a voluminous one. Copies of the report are available in the Library and any hon. Member who is interested will have access to the report. The question of admission to the professional colleges is still in a state of flux. This was one of the factors which impelled me to recommend the postponement of the introduction of the course by one year.

SRI K. VINAYAKAM : If I can trust my memory, I remember to have read a statement by the Hon. Leader of the House that the University authorities have been exerting pressure on individual colleges in the State to adopt the Pre-University Course. If that is a fact, is he right when he says that the Government have no knowledge of the exercise of pressure on the Colleges by the University authorities for the adoption of this Course?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That wrong impression about my statement might have been created because of a wrong headline given by a particular paper. What I said was this : The Principals seem to have said before the Syndicate and the University authorities that they are prepared to introduce the course even during this year. But when I contacted them, they said that they were not fully prepared to introduce the course. I simply said that I was unable to reconcile these two statements. I did not attempt to draw any inference out of that.

[11th August 1956

SRI M. NARAYANA KURUP: The Government are the highest authority in the matter of educational policy, though, no doubt, the University as an institution has also a certain amount of independence. Now there has arisen some apparent conflict or lack of co-ordination between the two. May I know whether the Government propose to take any step to avoid a similar contingency in future?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: University is an autonomous body and no doubt that autonomy has been granted by the Legislature. The only question now is whether it is necessary for the Legislature to interfere in the matter. I do not think a situation has arisen where it is necessary for the Legislature to interfere and amend the Madras University Act.

SRI S. RAMALINGAM: எஸ். எஸ். எல். ஸி. வரையில் பாடங்களை தமிழிலேயே படித்துவிட்டு இப்பொழுது Pre-University course ஒரு வருஷ காலத்தில் பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் படித்து ஆங்கிலத்தில் பரீக்ஷை எழுதுவது மாணவர்களுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கும் என்று பெற்றோர்களும், மாணவர்களும் ஆசிரியர்கள் உள்பட எல்லோரும் கருதுகிறார்கள். ஆகையால் மாணவர்கள் தமிழில் பரீக்ஷை எழுத விரும்பினால் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்கு சர்வகலாசாலை அதிகாரிகளுடன் சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இந்தப் பிரச்னையை இந்த விதத்தில் தீர்க்கமுடியாது. இந்த ஒரு கஷ்டத்தையும் அனுசரித்துத்தான் இந்தப் புதிய திட்டத்தை இன்னும் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து அடுத்த ஆண்டிலே அமுல் நடத்தலாம் என்று நான் யோசனை சொன்னேன். இப்பொழுது அந்தக் கஷ்டத்தை எல்லோரும் ஒருவாறு உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எந்த மொழியில் பாடம் போதிக்க வேண்டுமென்ற பிரச்னையை தீர்க்கும் வரையில் இந்தக் கஷ்டம் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். உயர் நிலைப் பள்ளியில் எந்த மொழியில் பாடம் போதிக்கப்படுகிறதோ அந்த மொழியையே சர்வகலாசாலைப் படிப்பிலும் போதனை மொழியாக உபயோகப் படுத்துவதுதான் இந்தப் பிரச்னையை தீர்ப்பதற்கு வழி என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதில் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் அங்கத்தினர் அறிவார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANYAM: Having introduced the Pre-University course in the colleges, will the Government take steps to reduce the eleven-year course of elementary and secondary education to ten years as they once proposed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. There is no proposal to shorten the course by one year and limit it to ten years. This eleven-year course will be necessary, and the intention of the Government as enunciated in the White Paper on Education is to step up the standards within these eleven years.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: The tendency manifested by the University of Madras is obviously defiant and unwholesome, because the ultimate sanction must come from the Legislature. Though it is just an instance, it may form the basis of a series of such instances which may have catastrophic consequences on our educational policy. So will the Government take up this question with the University and not take it lying down?

11th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I don't think the suggestion made by the hon Member is a wholesome one. My own view is that we should give autonomy to the University authorities and they should be allowed to function within the framework of the University Act. I do not think that for every difference of opinion, we should be amending the University Act to see that the suggestions of the Government are implemented. I am sure that ultimately the authorities of the University also will realize the difficulties involved and come round to the point of view expressed by the Government.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: The University Authorities are ordinarily of a reactionary brand and are cut off from the current active life and the spirit of the times, while the Government and the Legislature are in contact with the movements that are astir. Therefore may I suggest to the Government to get tough really so that we could call the bluff of this autonomy stuff and tell that ultimately the Legislature must reign supreme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I don't think I can subscribe to the statements made by the hon. Member. In the University also, there are elections and elected bodies like the Senate and the Syndicate. There are also men who are posted with up-to-date trends in national life and in social movements. Therefore, I am not prepared to say that the University Authorities are conservative authorities or even reactionary authorities. I am sure they would keep in mind the various trends developing in the country and see that necessary changes are made in the educational set-up at the University level.

SRI M. PALANIYANDI: நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தாழ்மை யோடும் வணக்கத்தோடும் நல்ல ஒரு பொருளைக் கொண்டு தமிழ் மொழியில் பாடம் போதிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லியும் அதற்கு எதிர்ப்பு வந்தது. உயர்நிலைப்பள்ளியில் பாடத்தை தமிழில் படித்துவிட்டு Pre-University course-ல் ஆங்கிலத்தில் படிப்பது மாணவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும்? இப்பொழுது Pre-University course-ஐ ஒரு வருஷம் தள்ளிப் போடவேண்டுமென்று சொல்லியும் அதுவும் நடக்கவில்லை. மாணவர்களின் இந்தக் கஷ்டம் எப்பொழுது உணரப்படும்? அது எப்பொழுது தீர்க்கப்படும்? இதுவே அதற்கு நல்ல தருணம். ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சர்வகலாசாலை அதிகாரிகளிடம் தலையிட்டு இது விஷயமாக ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 9-20 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் தங்களுடைய கடமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். சர்வகலாசாலை அதிகாரி களும் அதை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகையினால் இது விஷயமாக நாட்டிற்கு எது நல்ல முடிவோ, மாணவர்களுக்கு எது நல்ல முடிவோ அப்பேற்பட்ட ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கல்வி அமைச்சர், சர்வ கலாசாலை ப்ரோ சான்ஸலர், இவ்வளவு பேர்களுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் கல்லூரியில் தமிழ் போதனை மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதில் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறதென்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். காபினெட்டுக்குள்ளேயா அல்லது சர்வகலாசாலைக்கும் சர்க்காருக்கும் இடையிலா அபிப்பிராயபேதம்

[11th August 1956

இருக்கிறது ? கனம் மந்திரி அவர்களே இதை இவ்வளவு தூரம் உணர்ந் திருக்கும்போது தமிழை கல்லூரியில் போதனு மொழியாக அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவிருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்னை. போதனு மொழியைப் பொருத்தவரையில் காபினெட்டில் அபிப்பிராய பேதம் இருந்ததே இடையாது ; சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் ஒன்றுபட்ட அபிப்பிராயமாகத்தான இருக்கிறது. போதனு மொழியைப் பற்றி மகா நாடு நடைபெற்றதும் கனம் அங்கத்தினருக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். தமிழ் மொழி மூலமாக சர்வகலாசாலையிலும் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுப் பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனையினல் இதை ஒத்திவைக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it not a good policy for the Government to leave educational matters to be dealt with by educational experts in the University bodies rather than mix them up with politics of this House for a preview and decision by half-educated members like myself in the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, we cannot have water-tight principles like that. No doubt, to a certain extent, we are to be guided by educational experts in educational matters. But, at the same time, the Legislature cannot absolve itself of its responsibility of seeing that proper things are done at the proper time for the benefit of the people. So, I am not prepared to say that even though we have to be guided by experts in such matters, the responsibility should be their own. We will have also to take up the responsibility of finally deciding what is good for the people and what is good for the country.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that education cannot be independent and autonomous since it has got a bearing on the productive forces and the means of production which in their turn depend upon the economic policy of the State, will the Government see that the University authorities are not allowed to be so autonomous as to be in conflict with the economic policy of the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Certainly, if a particular policy of the University comes into conflict with the objectives that we have set for ourselves, then we may have to interfere. As a matter of fact, the policy with regard to the medium of instruction is one of the fundamental issues. That is why I was stating that even though the University may be of a particular opinion, in the interests of the country, the Legislature may have to intervene. In all other matters relating to day to day administration—curriculum of studies, examinations and various other things—, certainly, the Universities should be autonomous. It will be injurious if we should be interfering with these matters relating to day to day administration. It is better if we do not interfere with their working except in matters of a fundamental nature in which we cannot allow even an autonomous body to carry out its own policy.

11th August 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : Though there is almost a consensus of opinion that higher education should be imparted in the regional languages, the real difficulty arises in its actual application. It is found extremely difficult to teach technical and scientific subjects in the regional languages. While we appreciate the Government's stand in the matter, may I know what steps they have taken or proposed to take to overcome these difficulties and shortcomings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The first thing is to standardize technical terms, particularly, scientific terms. That is being done now. That is under preparation. Books also will have to be brought out in the various regional languages. So far as the technical subjects are concerned, attempts are being made to bring out books in the regional languages, particularly in Tamil. We are thus taking steps in that direction. I do agree with the hon. Member that unless sufficient preparation is made, it will be difficult. If we take a hasty step without sufficient preparation in the matter, we may perhaps find ourselves in great difficulty. That is why, the Government are taking necessary steps to see that the regional language, when introduced as the medium of instruction, will not create difficulties.

Construction of Government theatres in the State

* 45 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any communication from the Sangeet Natak Academy during the Drama Seminar held in April 1956, regarding the construction of theatres in the State by the Government; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : On the basis of the resolution received from the Sangeet Natak Academy, will the Government be prepared to construct theatres in each district so that many cultural activities could be organized in proper surroundings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is only a question of priorities as to whether we should first take up the construction of theatres or attend to the urgent needs of the people of the State. I do agree that these are all necessary. But, we will have to have a sense of proportion in taking up these things.

Investigation of mineral deposits

* 46 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any investigation about the availability of—

(1) Uranium,

(2) Gold,

(3) Iron, and

(4) Bauxite was made in 1955–56; and

(*b*) if so, the results thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Investigation regarding the availability of iron ore was made during the field season 1955–56. No investigation of bauxite and gold occurrences was carried out during the field season 1955–56. Uranium is an atomic mineral and investigation of atomic minerals is being carried out by the Department of Atomic Energy, Government of India.

(*b*) The reports on the investigations of iron ore are under preparation, by the Superintending Geologist and are awaited by the Government.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, may I know the extent of uranium found out in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I have no information. I have said that investigation is being carried out by the Department of Atomic Energy, Government of India.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether any investigation was made to find out the iron ore in Karivarangundu in Ernad taluk of South Malabar and gold deposits in Vandoor firka in Ernad taluk and if so with what results?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This question relates to what was done in 1955–56. This is all the information that I have. In view of the reported occurrence of iron ore in the Karigeri Hills, Gudiyatham taluk, North Arcot district and, in the area around Elakurichi, hamlet of Radiapatti, Kulitalai taluk, Tiruchirappalli district, the Geological Survey of India have made investigations and their reports are awaited. I have no other information with me, Sir.

SRI S. PANCHAKSHARAM : It is stated by people in Tiruvannamalai that there are deposits of gold in Randum village, Thurinjupuram firka in North Arcot district, and recently a tablet was also found to that effect. Will the Government ask the Deputy Director in charge of Mines to make an investigation into the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the hon. Member may put a separate question.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Hon. Minister was pleased to say that he had no information about the uranium investigation. May I know whether he is aware that uranium is a very precious metal nowadays? Does he at least know or has information as to where uranium is available in our State and if so, may I know whether we can have a share in the profits or the value of uranium that is found in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am well aware that uranium is a very valuable material. I have only said that I have no information about its availability. The matter is being investigated by some other department of the Government of India. At the proper time, this Government will look into the other aspects of the question.

SRI M. PALANIYANDI : நமது ராஜ்யத்திலுள்ள புதைபொருள்களை இந்த அரசாங்கம் இதுவரை பரிசோதித்திருக்கிறதா ? அதற்கு புதை பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களை நியமித்திருக்கிறதா ? 9-30 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that this Government have got a proposal to have its own Geological section.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is this Geological Survey conducted at random or at the instance or recommendation of this Government? If so, what it has recommended?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Geological Survey is not undertaken or initiated at random. When the Government have specific information about the availability of this or that material, they arrange to have a Geological Survey undertaken.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Have the Government ordered an investigation in the Vandur firka in the Ernad taluk where it is reported—and it has also been recorded in the Investigation Report published by the State Government—that there are gold deposits in Karivarangundu. It is evident from the fact that when the sand from the Nilambur river-bed is filtered, gold particles say gold rust are found?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The Hon. Minister was pleased to state that the Atomic Energy Department was primarily concerned with the investigation of uraniam deposits. But have the Government of Madras attracted the attention of the Atomic Energy Department to the possibility of such deposits in the Madras State and asked them to investigate into the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that the Atomic Energy Department of the Government have been conducting a complete survey of the availability of uranium in the whole of India.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether this Government have constituted recently a Committee to consider the exploitation of the mineral wealth of the State and if so, whether any direction has been given to that Committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think that any Committee as suggested by the hon. Member has been recently constituted by the Government.

[11th August 1956

SRI V. BALAKRISHNAN : Why is the Hon. Minister uncertain and uninformed of the whole position? As a responsible Minister of a State, is it not necessary that he should be fully informed of the whole position?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may admit that I am not so informed as the hon. Member about so many other things.

SRI V. BALAKRISHNAN : On a point of order, Sir. My question is a simple and straightforward question and the question of my being informed about other matters does not arise or is the concern of this Minister. As the responsible Minister of a State he should inform the public about the whole position. If the Centre has conducted a survey, it is the duty of the Centre to inform as also the right of the State to find out the whole position and make the information available and not give the light-hearted answer that he is accustomed to.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : On a point of information, Sir. May I know what the Hon. Minister meant by saying that the hon. Member was better informed about so many subjects? On what subjects he is better informed?

MR. SPEAKER : I pass on to the next question.

*47 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any reconnaisance work has been conducted on the Madras beach during the year 1955-56 to find out the availability of monazite deposits;

(*b*) if so, the results of the survey; and

(*c*) the steps taken for the excavation of the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) & (*c*) Do not arise.

Improvement of orchards

*48 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the State Government have received any financial assistance from the Centre during the year 1956 for the improvement of orchards; and

(*b*) if so, the steps taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether there is any proposal to start orchard centres?

11th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. There are proposals for the starting of 10 orchard-*cum*-nursery centres by the Government in 10 districts at a cost of Rs. 14 lakhs during the Second Five-Year Plan period. There is also a proposal to start orchards by private parties with the aid of interest-free loans of Rs. 30 lakhs to private parties. These proposals are under examination and we have been corresponding with the Government of India with regard to the financial assistance that we can get from them.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know what is meant by " monazite " and whether the Government have investigated into the utility of that?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We are on the next question. (Laughter.)

Training to fishermen in mechanized fishing

*49 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether training centres are proposed to be started to give training to fishermen in mechanized fishing; and

(*b*) if so, the amount allotted for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) The answer is in the affirmative.

(*b*) Rs. 1,38,960.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know when the Government intend to start these training centres?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A sum of Rs. 98,660 had already been sanctioned for the training centres and they will be taken up presently.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know the names of the centres selected for giving training to fishermen?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Four centres will be run in a year under this scheme. Two centres will be on the East Coast, i.e., at Madras and Nagapattinam and two centres at Beypore and Mangalore, each for a period of six months for the training of fishermen in two batches of 10 fishermen. Then, again, another training centre will be started at Tuticorin under the Technical Co-operation Mission Project.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know when this is likely to materialize though it has been in the offing for so many years? So far not one trained person has come out from the fishermen community.

[11th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just now stated that a sum of Rs. 98,660 had already been sanctioned and the scheme to start a training centre at Tuticorin will be taken up presently.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Will the Government consider the desirability of starting one such centre either at Mandapam or at Thondi in the Ramanathapuram district which is a very important centre for fishing?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that a large number of fishermen require this training in the West Coast, will the Government consider the desirability of starting two more centres in the West Coast, one at Bakkalam in Kasaragode taluk and another at Palayangadi in Chirakkal taluk?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It may be that the East Coast has along been neglected as compared to the West Coast, but I am not quite sure that the East Coast is shorter than the West Coast.

Typewriter manufacturing plant

* 50 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the State Government have received any communication from the Centre with regard to the location of a typewriter manufacturing plant in the State during the year 1956; and

(*b*) if so, where it will be located?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes, Sir. The Government of India approved in July 1955, a scheme submitted by the Rayala Corporation (Madras), Limited, for the manufacture of typewriters.

(*b*) The factory is located at Guindy.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government have taken any shares in that Company?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

Rice, Flour and Oil Mill Owners' Association, South Arcot

* 51 *Q.*—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received copies of resolutions passed by the general body meeting of the District Rice, Flour and Oil Mill Owners' Association, South Arcot district, on 22nd April 1956; and

11th August 1956]

(*b*) if so, the action taken on resolution No. 4 requesting the Government that the grinding of foodstuffs by flour mills should be treated as essential service for purposes of exemption of such mills from electricity cuts?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (*a*) Yes.

(*b*) The request was examined when it was reported that during periods when a cut in consumption is enforced, rice mills are treated as seasonal loads and quota for them fixed either on the basis of their average consumption during the months immediately preceding or on the basis of consumption during the corresponding months of the previous years, whichever is advantageous. No further concession was considered necessary. However, subsequently the cut in supply to rice mills was reduced to 50 per cent with effect from 26th May 1956 when the cut in respect of others was 66-2/3 per cent.

Requisition of buildings for Collectors' Conference at Ootacamund

* 52 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government had requisitioned buildings in Ootacamund in May 1956 to accommodate officers attending the Collectors' Conference;

(*b*) what was the rent paid in all; and

(*c*) whether any building was given free to the Government for the aforesaid purpose, and if so, by whom?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

(*c*) No, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Were any private buildings requisitioned or used at all for the residence of the officers attending the Collectors' Conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. The Government did not requisition any private buildings for that purpose.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : May I know whether any building had been taken on rent though technically it may not come under the word " requisition "?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : May I know whether all the Collectors were accommodated in Government buildings? 9-40 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Some of the Collectors remained in Government buildings. Some Collectors made their own arrangements for their stay.

[11th August 1956

SRI S. PANCHAKSHARAM : The general complaint has been that with regard to both officials and non-officials who attended the conferences and committee meetings no arrangements for proper accommodation—although some arrangements were made —had been made. Is it not the duty of the Government to provide suitable accommodation both for officials and non-officials whenever such conferences or committee meetings are held at Ooty?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree, Sir, that proper accommodation should be made available. But this was the first occasion we held a conference in Ooty and we do not know whether this would be the usual feature for every year. Therefore, we could not provide as convenient an accommodation as we would have liked to provide.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Is it not a fact that in fact accommodation was available in Ooty but that the Collector created some scare in the minds of Members who were to attend the committee meetings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think, Sir, hon. Members could be scared by any Collector. They got the accommodation all right and they made use of it.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether the Government have given any intimation to the Collector of the Nilgiris, and if so, whether the Collector made necessary arrangements?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, he was asked to arrange accommodation for the hon. Members and accommodation was arranged.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the Minister aware of the fact that the so-called arrangement of the Collector was woefully lacking with regard to non-official members and but for the timely intervention of hon. Member Sri K. Rajaram the position would have been that non-official members would have been thrown on the streets of Ooty?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree the hon. Members also co-operated in making the accommodation more convenient. But the Collector also had taken certain steps, perhaps not as much as we would have liked him to do.

Bogus receipts issued by village headman

* 53 *Q.*—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of any cases brought to the notice of the Revenue Divisional Officer, Tindivanam, and the Collector of the South Arcot district, in which the village headman issued receipt for the amount received on behalf of the Government as authorized agent of the Government without actually receiving the amount; and

(*b*) if so, the action taken in the matter?

11th August 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government will constitute an Expert Committee to go into the working of sales tax . . .

MR. SPEAKER : We are now on a different question.

Collectors' Conference at Ootacamund

* 54 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the total cost to Government in connexion with the Collectors' Conference in Ootacamund in May 1956; and

(*b*) for how many days did the Conference meet?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) The Government consider that the time and labour involved in the collection of the particulars will not be commensurate with the public interest that it may serve.

(*b*) The Conference was held for three days on the 5th, 7th and 8th May 1956.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : May I know whether the inference that if the appropriate information were placed before the public it might be hardly creditable to the Government is also partly the reason for not answering the question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Absolutely nothing of that sort. I am really unable to understand what is in the hon. Member's mind. Is he inclined to think that a heavy expenditure or unnecessary expenditure has been incurred in this connexion about which the Government are not willing to give out the information? If that is the feeling in his mind, I ask him to disabuse his mind of that feeling. I may tell him that no heavy expenditure has been incurred.

Setting up of a Board of Experts in sales tax

* 55 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether this Government have received any communication from the Centre during 1956 with regard to the setting up of a Board of Experts in sales tax to study and improve the system for the levy of sales tax; and

(*b*) if so, the steps taken in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes.

(*b*) The decision of the Government of India is awaited.

[11th August 1956

SRI N. K. PALANISAMY : In view of the fact that the best of judgment clause in the Sales Tax Act requires rectification, may I know whether that clause was examined by the Committee and may I also know whether that clause will be removed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Where is the Committee? The Committee is yet to be appointed about the working of Sales Tax administration, especially with regard to evasion of sales tax.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Hon. Minister is probably apprised of the fact that the Commercial Tax Officers are causing havoc to the commercial classes by assessing sales tax under the best of judgment clause. Will the Hon. Minister see when the recommendations are made to the Central Government or to the Committee that is to be appointed that this provision is deleted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not think there is any justification for saying that havoc is being caused. If at all there is havoc it is in the sense that when the assessments that are legitimately due are demanded then the merchants feel that it is a question of havoc. Otherwise no havoc is being caused.

SRI M. NARAYANA KURUP : May I know whether this Government have received any communication from the Central Government conveying their views that they are opposed to levying of multi-point sales tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This question is about the administration of Sales Tax Act. With regard to the question of levying multi-point or single point sales tax there was a Commission which went into it and the report of that Commission is also available. The main question now put is a different one.

SRI S. RAMALINGAM : சமீபத்தில் Sales Tax Advisory Committee என்று ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருப்பதாக பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. அது நிஜம்தானு? அப்படியிருந்தால் அந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்கள் யார் யார்? அந்தக் கமிட்டிக்கு என்னென்ன அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON SRI M. A. MANICKAVELU : பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை நம்பாத மனப்பான்மை கனம் அங்கத்தினருக்கு எப்பொழுது வந்தது என்று தெரியவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, Sales Tax Officers make use of the best of judgment clause wherever accounts are not submitted or wherever they are not satisfied with the accounts submitted. Is the Hon. Minister aware that such a provision gives a kind of blank cheque to the officers to deal with the assessees as they liked. Really a lot of havoc is being caused to the assessees by the officers as a result of the existence of this clause. Will the Government come forward with an amending Bill or give suggestions to the expert body that is to be constituted that this particular clause is to be removed?

11th August 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : As it is, there are opportunities given for further representation and appeals also.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : The Hon. Minister was pleased to say that the Government have received a communication regarding setting up a body of experts for improving the system of levy of sales tax. Did the Government of India suggest in that connexion that single-point sales tax must be substituted for multi-point sales tax?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This question does not relate to the subject of single-point or multi-point sales tax and all that. This question is only with regard to the working of sales tax administration, and with regard to that the Government of India proposed to appoint a Committee to find out ways and means of bettering it. That is all.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் பத்திரிகைச் செய்தியிலே எனக்கு எப்பொழுது நம்பிக்கை குறைவு ஏற்பட்டது என்று கேட்டார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக என்.ஜி.ஒ. சங்கத் தலைவர் முதன் மந்திரியை சந்தித்ததாகவும். என்.ஜி.ஒ. குறைகளை தீர்ப்பதாக முதன் மந்திரி அவருக்கு வாக்குறுதி கொடுத்ததாகவும் பத்திரிகையிலே செய்தி வெளிவந்திருந்தது. அதை நம்பி நாங்கள் இங்கு கேள்வி கேட்டோம். ஆனால் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று மறுக்கப்பட்டது. அதைப்போலவே இதையும் எங்கே மறுத்துவிடுவார்களோ என்றுதான் கேட்டேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. என்.ஜி.ஒ. சங்கத் தலைவர் என்ன சொன்னாரோ அதை அப்படியே பத்திரிகையில் பிரசுரித்திருந்தார்கள். என்.ஜி.ஒ. சங்கத் தலைவர் சொல்லியதுதான் தவறு. பத்திரிகையில் வந்த விஷயம் தவறு என்ற பிரச்னை அங்கு எழவில்லை.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Have the Government issued immediate denial about the statement made by the non-gazetted officers?

SRI N. K. PALANISAMY : In view of the fact that the object of constituting the Committee is to rectify the defects found in the levying of the sales tax and in view also of the fact that all over the State the merchant classes are clamouring for the deletion of the best of judgment clause, will the Hon. Minister on behalf of the State recommend to that Committee that that particular clause should be deleted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : We do not know in what direction the mind of the Central Government is working.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, since the sales tax is a sort of " Kamadhenu " as far as the Government is concerned and " Dhoomakethu " as far as the people and the merchants are concerned, will the Government see that when the 9.50 a.m.

question of appointing an expert Committee is taken up, representatives of the consumers and the peasants at large, who are finally affected by this, are also included in the Committee?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I cannot now say in what manner the Central Government are thinking of constituting the Committee.

SRI M. PALANIYANDI : விற்பனை வரிச் சட்டத்தில்கூட, வியாபாரிகள் தவறுன கணக்குக்கொடுத்தால் அவர்களுக்கு விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தங்கள் எண்ணம்போல் வரி வசூலிக்கலாம் என்றிருப்பதால், பெரிய வியாபாரிகள் தவறுகள் செய்வதால்தான் அவர்கள் இந்த மாதிரி வரி போடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது அல்லவா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Sir, while there is the possibility of evasion of tax, nevertheless this clause gives rise to the possibility of blackmail and extortion being resorted to on people who are liable to pay the tax. In view of the large volume of public opinion against this clause, will the Government re-examine the question of amending this clause?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I would like the hon. Member to put a separate question. Under this question, I may not be able to answer that.

Afforestation of Pykara and Mukurthi areas

* 56 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have referred the dispute between the Madras Forest Department and the Electricity Department over the afforestation of Pykara and Mukurthi areas to the Union Government for expert opinion; and

(*b*) if so, their opinion in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes. The matter was referred to the Central Water and Power Commission, Government of India, New Delhi.

(*b*) The Commission have not given any opinion so far.

SRI N. K. PALANISAMY : This is not an Inter-State matter but it is an internal matter. If it is an internal matter, how can this Government refer it to the Central Government for advice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It was only an expert opinion that the Government sought and they made a reference to the Central Water and Power Commission of the Government of India.

Prohibition Rules

* 57 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to relax Prohibition rules in the Nilgiris district; and

(*b*) if so, how the liquor permits are proposed to be issued?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether previously there was a proposal to relax the rules in respect of Prohibition in Nilgiris during a particular season and if so, how it was whittled down?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No different procedure is adopted in respect of the Nilgiris district. The same procedure is adopted with regard to the grant of permits.

SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER : Sir, it was reported that a Cabinet Sub-Committee has been appointed to consider the question of effecting control of Prohibition in the State. May I know what steps have been taken by that Committee to revise the Prohibition Act and to control illicit distillation and tapping?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : A separate question may be put.

SRI S. RAMALINGAM : நீலகிரி பூராவிற்கும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தளர்த்துவதைப்பற்றி சர்க்கார் யோசிக்காவிட்டாலும் உதகமண்டலத்திற்காவது அம்மாதிரித் தளர்த்துவதற்கு யோசனை செய்தது உண்டா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : வெளியிலிருந்து வருகிற பிரயாணிகளுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டன.

Issue of medical certificates to opium addicts

* 58 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether District Medical Officers and Assistant Surgeons are permitted to charge fees for the issue of certificates to opium addicts; and

(*b*) if so, the rate fixed?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) District Medical Officers and Assistant Surgeons are permitted to charge fees for the medical examination and issue of certificate to the registered opium addicts, who are directed departmentally to undergo such medical examinations.

(*b*) The rate of fee fixed is Rs. 16 in the case of a Civil Surgeon and Rs. 5 in the case of an Assistant Surgeon.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அபினி போன்ற பொருள்களை வாங்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் தான், அப்படியிருக்கும்போது அவர்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இதனால் அவர்களுக்கு ஒரு தனி வரி போடு வதுபோல் இருக்கிறது; அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது, ஆகையால் ஒருமுறை சர்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும் என்று உத்திரவு அனுப்ப முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : நூறு ரூபாய்க்குக் குறை வான வருமானமுள்ளவர்கள் கிராம முன்சீபிடமிருந்து சர்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும் என்று உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கிராம முன்சீப்பிடமிருந்து அத்தாட் சிப் பத்திரம் வாங்கிவந்தால் டாக்டர் fees வாங்கக்கூடாது என்றதான் உத்திரவு இருக்கிறது, கிராம முன்சீபின் சர்டிபிகேட்டின் பேரிலேயே பெர்மிட் கொடுத்தால் நல்லது, ஆனால் கிராம முன்சீபிடமிருந்து சர்டிபி கேட் வாங்கிவந்தால் 'பீஸ்' வாங்காமலிருக்கவேண்டும் என்று உத்திர வில் இருப்பதால் டாக்டர்கள் சர்ட்டிபிகேட்டே கொடுப்பதில்லே. ஆகவே எப்படியிருந்தாலும் டாக்டருக்கு 'பீஸ்' கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது, ஆகையால் ரூ. 100 வருமானத்திற்கு உட்பட்டவர்களுக்கு டாக்டருடைய சர்டிபிகேட் இல்லாமலே பெர்மிட் கொடுக்கலாம் என்றோ அல்லது ஒரு முறை டாக்டரிடம் சர்டிபிகேட் வாங்கினால் போதும் என்றோ உத்திரவை மாற்றமுடியுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இந்த உத்திரவு பரிசீலனை செய்யப்படும்.

Publication of the report of the Backward Classes Commission

10 a.m. * 59 *Q.*—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have made any recommendation to the Union Government regarding the publication of the report of the Backward Classes Commission, and if so, what it is?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir.

SRI K. ARANGANATHAN : Why, Sir?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Because the Government feel that there is no need for it.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know the reasons for the delay in the publication of that very important Report by the Government of India?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : It is still under the examination of the Government and perhaps they think that the time is not ripe for releasing it to the Press.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, is it true that the Government have not agreed to decide backwardness on the basis of communities and classes but want to classify the backward classes on a different basis altogether?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the Backward Classes Commission has set before itself certain criteria for deciding whether a community can be classified as backward or not.

The most important consideration is economic, education and social backwardness and therefore such of those communities which were considered 'backward' in these respects by the Commission were classified and were included in the list of Backward classes. I do not know whether the hon. Member refers to the Government of Madras or the Government of India when he says that different principles are followed.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Is it not a fact that the Government of Madras received a copy of the Report of the Backward Classes Commission and that this Government were asked to send their opinion? What is the opinion expressed by this Government on the various recommendations?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Since the Government of India wanted this to be considered as top secret, the Government of Madras do not propose to divulge their views.

SRI R. V. SWAMINATHAN : From the answer of the Hon. Minister, are we to understand that the work of the Commission is still pending and, if so, will the Government come forward to make some recommendations that have been left out? If the Hon. Minister is agreeable, we can submit proposals to him.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : That stage is over. Though the Report has been received by the Government of Madras, its publication is awaited. I do not think this is a stage at which we can consider any suggestions made by the hon. Members of this House, unless they are of a trivial nature which can be considered by the Government of India even at this stage.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Hon. Minister was pleased to say that our Government had not sent any recommendations to the Centre. Are we to take it that our Government agree with all the recommendations made by the Commission?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I said that our Government did not send any recommendations to the Government of India with regard to the publication of the Report. The question was about publication and I have answered it.

Symbols of candidates in panchayat elections

* 60 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have assigned separate symbols to candidates contesting the panchayat elections?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYATCHI : The answer is in the affirmative.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் மந்திரி அவர்கள் இனிமேல் நடக்கப்போகிற மேஜர் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களிலும், மைனர் பஞ்சாயத் துத் தேர்தல்களிலும் நேரடியாகக் கைதூக்கி வோட்டுக்கு விடுவதை விட இம்மாதிரிப் பொட்டிகள் வைத்துத் தேர்தல் நடத்துவதற்குத் திட்டவட்ட மாகச் சொல்வார்களா ?

[11th August 1956

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYATCHI: அது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* THE HARDSHIP TO PEOPLE OF TANJORE DISTRICT DUE TO RISE IN PRICE OF PADDY AND RICE AND NEED FOR FAIR PRICE SHOPS.

MR. SPEAKER: Sri S. Ramalingam has given notice under Rule 40 of his intention to call the attention of the Hon. Minister for Agriculture to the hardship felt by the people of Tanjore district on account of the increase in the price of paddy and rice and the need to open fair price shops. I call upon Sri S. Ramalingam to speak.

SRI S. RAMALINGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இப்போது அரிசி, பட்டணம் புடி ஒன்று 14 அணா, அல்லது 15 அணாவிற்கு விற்கப்பட்டு வருகிறது. நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் தஞ்சை ஜில்லா உபரி ஜில்லாவாக இருந்தாலும் கூட அங்கிருந்து மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அரிசி, நெல் முதலியன எற்றுமதியாவதால இப்போது அங்கு அரிசியின் விலை மிகவும் அதிகமாகியிருக்கிறது. குறிப்பாக நகரப்புறங்களில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களும் ஏழை மக்களும் அரிசியை இந்த அதிக விலைக்கு வாங்கிச் சாப்பிட முடியாமலிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. கிராமங்களிலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள், artisans முதலியவர்கள் இந்தக் காலத்தில் அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிட்டுத் தான் ஆகவேண்டும். அவர்களும் அதிக விலைகொடுத்து அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிட முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் இதை கவனித்து, உடனடியாக நகரப் புறங்களிலும் பெரிய கிராமங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து குறைந்த விலையில் அரிசியையும் மற்ற உணவுப் பொருள்களையும் மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப் படுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, owing to the heavy demands from the merchants of Travancore-Cochin State and West Coast, the price of rice in Tanjore showed an upward tendency during the recent months. Besides this, the large-scale purchases made by the West Bengal and Saurashtra merchants in the Andhra area during the current year had also its repercussions in the Tanjore market. With a view to check the further increase in price in the Tanjore area and in order to enable the poor consumers to get rice at cheap rates, a conference of mirasdars, millers and merchants of the district was convened by the Collector of Tanjore at the instance of the Commissioner of Civil Supplies on 21st and 22nd of July 1956 at Mayuram and Tiruvarur, respectively. The Commissioner of Civil Supplies also attended the conference and persuaded the mirasdars, millers and merchants to part with 5 per cent of their stocks at a price of about Re. 0–11–0 per Madras measure for sale to consumers at a rate of Re. 0–11–6 to Re. 0–11–9 per Madras measure including sales tax approximating to the Government controlled rate fixed for other districts. With the stocks thus expected to be available, it was proposed to run fair price shops

at the following municipal areas: Tanjore town, Nagapattinam town, Kumbakonam town, Mannargudi town, Mayuram town and Tiruvarur town. For this purpose a reliable merchant will be selected for each area and he will be required to execute an agreement and to furnish a security. He will buy the 5 per cent stocks from the mirasdars, millers and merchants at a rate of Re. 0–11–0 per Madras measure and sell the rice at the rate to be fixed by the Collector approximating to the Government controlled rate of Re. 0–11–6 to Re. 0–11–9 per Madras measure in quantities not exceeding 1 Madras measure per head per day.

The Collector of Tanjore has since reported as follows:—

Mayuram.—Three fair price shops have been opened on 6th August 1956 through co-operative societies and 1 Madras measure of rice per head per day is given at Re. 0–11–6 per Madras measure. Fifteen bags of rice are being sold at each shop per day. The promised quantity is 3,000 bags and it will last for about 70 days.

Kumbakonam.—Four fair price shops have been opened through co-operative stores. Fifteen bags of rice are being sold at each shop per day. One Madras measure of rice is being given to every consumer at Re. 0–11–6. The promised quantity is 2,000 bags and it will last for 33 days.

Tanjore.—Four fair price shops have been opened on 9th August 1956 through co-operative stores. Here also 15 bags are being sold at each shop per day and one Madras measure is being given to every consumer at Re. 0–11–6 per Madras measure. The promised quantity is 2,300 bags and it will last for 38 days.

Nagapattinam.—It has been decided to open four fair price shops through co-operative stores. One thousand eight hundred bags of rice have been promised and they will last for one month.

Mannargudi and Tiruvarur.—The mirasdars and millers in these areas have not so far responded to the appeal made by the authorities by releasing five per cent of their stocks for sale to the public at controlled rates. It will not be proper to send Burma rice to Tanjore for sale to the public. The Collector is making attempts to prevail on them to release stocks. If the response is still not forthcoming, the Government will no doubt take steps to divert a portion of the rice to be obtained by converting the paddy now stored in Tiruchirappalli and Tanjore and make it available for sale in the areas.

The Collector has stated that the price has come down and the prevailing price of rice is Rs. 38 per bag of 2 maunds or Rs. 19 per maund. Arrangements are being made by the Board to send raw rice to the district for sale to consumers through selected retailers.

III.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

MR. SPEAKER: The Chairman of the Public Accounts Committee will present the report of that Committee.

* DR. K. B. MENON: Sir, I have the honour to present to the House the Report [a] of the Committee on Public Accounts on the Accounts of the State of Madras for the year 1952–53.

In this connection I would like to inform the Members that the Committee is engaged on examining the Accounts for 1953–54 and that the report will be made available to the Members before the Assembly disperses.

IV.—EXTENSION OF TIME FOR NOTICE OF AMENDMENTS TO GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, a notice has been sent to us to the effect that the amendments to the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, should be sent so as to reach the Secretary to the State Legislature before 3 p.m. to-day. The Bill was placed on the table only to-day and we have had no time to study the Bill and propose amendments. To-morrow is a holiday and the Bill is going to come up for discussion only day after to-morrow. So I request that the time for sending in amendments may be extended till 9 a.m. on Monday the 13th August. If this is not convenient, I suggest that extension of time may be given till at least 4 p.m. to-morrow.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: Just now I received that notice. Particularly to give notice of amendments, Members should read the Bill and devote some thought to it. Now we are sitting in this House, and we are asked to give amendments before 3 p.m. How is it possible, especially when the Bill is placed on the table only to-day? So, I also suggest that some more time may be allowed to the Members for giving notice of amendments.

MR. SPEAKER: I understand that the Bill was published in the Gazette, dated 18th July and the hon. Members are expected to read it. I should like to know what the Leader of the House has to say.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have no objection to extending the time till 9 a.m. on Monday.

MR. SPEAKER: With the consent of the House, the time for giving notice of amendments is extended till 9 a.m. on Monday, the 13th August.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

* SRI K. P. GOPALAN: Hon. Speaker, in the Governor's Address, no mention is made about the flood havoc in South

[a] Printed as Appendix on pages 453–499 infra.

Kanara and Malabar. In the Nileshwar Firka of South Kanara district alone, thousands of houses have been destroyed and property worth about rupees ten lakhs has been lost by the people. I have made a tour in this area and I am convinced that the Government really did not understand the seriousness of the situation there and did not give adequate relief or compensation to the victims of the flood. Even the Collector of the district visited the place after two weeks. Even now it is reported that they were not getting sufficient quantities of rice for opening gruel centres. There are many thousands of homeless poor people and the Government did not care to give them sufficient relief. In Malabar also, about 500 houses have been destroyed. The Collector of Malabar has of course taken some relief measures, but they are not adequate. 10-10 a.m.

I expected the Governor to indicate in his Address the labour welfare measures that the Government were contemplating to introduce. We expected legislation for the benefit of the beedi workers, hotel workers for the benefit of the thousands of women workers and also for the recognition of trade unions. I am sorry no mention has been made about these matters in the Governor's Address. The Government speak so much that they are the champions of the working classes in this State and all that. But in actual practice they have failed to bring forward suitable legislative measures to benefit the working classes.

In Malabar, so many managements are ready to arrange for the opening of fair price shops in their factories and they have intimated this fact to the Collector also. As a matter of fact, some of them are even ready to run these fair price shops. In spite of this, the Collector of Malabar has not cared to move in the matter and arrange for the opening of fair price shops for the benefit of the workers in Malabar. Moreover, in the estates of Malabar and also other parts of Tamilnad, the workers are suffering a great deal. In the absence of fair price shops, how can the poor workers get rice and other foodstuffs at a reasonable price? It is the duty of the Government to see that the estate workers get rice at a reasonable price by opening adequate number of fair price shops.

It is stated that the Government have been able to solve the food problem and it is a great achievement of the Government. I feel that it is the policy of the Government to help the big merchants who stock large quantities of rice and do considerable harm to the interests of thousands of poor people. The Government are giving a free hand to these big merchants to hoard as much rice as they can. I do not suggest that there should be control. The Government must come forward to build sufficient stocks and distribute the foodstuffs through organized agencies at reasonable price. In Madai, the Co-operative Society wanted to help the people in the matter of distribution of rice at a reasonable price. The Society even approached the Collector in the matter. But, the distribution work has been entrusted to a private merchant. Though it was stated that fair price shops will be opened in many

places, it has not been done. The Government are not coming forward to open them in adequate numbers. Why should there be this delay? I am sure there is still that bureaucratic spirit working in the administration. I want the Government to consider this question seriously. It is stated that only the professional classes are suffering on account of the heavy rise in the prices of essential commodities. Take the case of tamarind. Why is it being sold at such a high price? I am sure there are sufficient quantities of tamarind available in the State. The capitalists and monopolists have purchased all the available essential commodities and stocked them with a view to selling them at a later date for huge profits. The Government should really feel concerned over the present state of affairs and take effective steps for the benefit of the poor people of this State.

Now, I come to the question of Non-Gazetted Officers. Our Finance Minister in his usual way says there is no finance available and so the Government cannot raise the salary or even the dearness allowance of the Non-Gazetted Officers. The Government can levy agricultural income-tax in all spheres. They must also come forward to have control over the internal and external markets. We have repeatedly spoken on these subjects. We have also suggested other ways. If only the Government could come forward to tax the rich who can afford to pay more tax, I am sure the Government can get quite a lot of money. Because of certain policies pursued by the Government here and at the Centre, these poor people are made to suffer. Thousands of them do not receive a living wage. They are not able to purchase rice at the high price in which it is being sold now. It is something like Kaurava-Pandava struggle. Like the Pandavas, the poor Non-Gazetted Officers first wanted that their salaries should be raised. Then, they said that at least their dearness allowance should be raised to the level drawn by Central Government servants. The Pandavas too first wanted a portion of the kingdom to which they were entitled, then they wanted at least five villages and in the last resort they wanted the Kauravas to give them at least five houses. Even that modest request was denied. Today, the poor Non-Gazetted Officers, like the old Pandavas, want at least a lump-sum as loan so that they could clear off their debts to some extent. They want a month's salary at least as loan to meet their debts. Sir, till 1946, the Non-Gazetted Officers of this State were paid the same dearness allowance as was paid to the Central Government servants. Only after 1946, the Government began to pay their servants a lesser sum as dearness allowance. I wish to warn the Government that they cannot expect good and efficient service from a discontented staff. The Finance Minister and the Government cannot put any blame on the Non-Gazetted Officers. They have been struggling very hard in the past and are struggling even now. I will blame only the Government. They preach and speak so much on equitable distribution, socialistic pattern of society, raising the standard of living of the people and all that. But, when it comes to the question of granting reasonable dearness allowance to their own staff, they fail to act up to their

preachings. It is not a question of this Government alone. It is a question affecting the entire people of this State. The whole people of this State, the Members of the Legislature not only on this side, but also those belonging to the Congress benches, I am sure, will stand by the poor Non-Gazetted Officers in their struggle for getting enhanced emoluments from the Government. I hope the Government will come forward even at this stage to do justice to their own staff.

10-19 a.m.

*SRI M. P. PERIASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவைகளை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எவ்வளவோ கிராமங்களுக்கு நன்மைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுஜனங்கள் அவற்றை அறிந்திருக்கிறார்கள். 1937-ல் வருஷத்தில் கிராமங்களுக்குப் போகமுடியாத நிலைமை இருந்தது. இப்போது எல்லா கிராமங்களுக்கும் போகக்கூடிய வசதி செய்யப்பட்டு பொதுஜனங்கள் ரொம்ப சௌகரியமாக இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் வண்டிகள் மூலமாகப் போவதற்கு அநேக ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ரோடுகளினால் கிராமங்கள் எவ்வளவு பயனடைகின்றன என்பது பொதுஜனங்கள் நன்றாக அறிந்த விஷயம். மேலும் கிராமங்களில் ஏராளமான பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாமக்கல் தாலுகாவில் கூட நிறைய ஹைஸ்கூல்கள் திறக்கப்பட்டு எவ்வளவோ பொதுஜனங்களுக்கும், ஏழை ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், படிக்கமுடியாத எனைகளுக்கும் ஹைஸ்கூல் படிப்பிற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைய ஹைஸ்கூல்களும், கிராமங்களில் ஓராசிரியர் பள்ளிகளும் நிறையத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவுவதற்கு எற்பாடு செய்தால் எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கும் அதற்காகப் பல முறைகள் முயற்சிசெய்தும் இன்னும் அங்கே கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. சேலம் ஜில்லாவில் சீக்கிரம் இன்னொரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் தொட்டிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன இதற்கு ஆகும் செலவில் ¼ பங்கை பொது ஜனங்கள் எற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தண்ணீர்த் தொட்டிகள் ஜனங்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமுள்ளவையாக இருக்கின்றன. இணறு களிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து வினியோகம் செய்யப்படுகிறது. நாமக்கல் தாலுகாவில் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லை. காவேரி ஆற்றிலிருந்து லாரிகள் மூலமாக தண்ணீர் கொண்டுவந்து பொது ஜனங்களுக்கு வினியோகம் செய்கிறார்கள். காவேரியிலிருந்து நாமக்கல்லுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்காக (tanks) கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் நாமக்கல்லுக்கு காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரவில்லை. இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாகிலும் சேர்த்து எப்படியாவது அங்கே தண்ணீர் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்க வேண்டும் சர்க்கார் அதற்குத் தக்கநடவடிக்கை எடுத்தால் தான் காவேரித் தண்ணீர் நாமக்கல்லுக்கு வந்து அங்குள்ள மக்கள் பயனடைவார்கள். தண்ணீர் தொட்டிகள் (tanks) அங்கே சரிவர நடந்துவருகின்றன. ஆனால் அங்குள்ள நாமக்கல் யூனியன் சார்க்கார் சார்பில் பணம் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் சம்பந்தமாக அங்கே ஸர்வே நடந்திருந்தாலும் கூட அங்கே இன்னும் தண்ணீர் வராதது வருந்தத்தக்க விஷயம். நாமக்கல் யூனியன் மூலமாக சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நாமக்கல்லுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்காக ரூ. 1 லட்சம் ஒதுக்கிவைக்கப் பட்டிருந்தது. அந்தப் பணத்தில் ரூ. 34,000-ஐ மட்டும் கொடுத்தார்கள்.

மீதி பணத்தைக் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்கு என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. ரூ. 1,20,000-க்கு மேல் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு எல்லா வேலைகளும் நடந்துகொண்டிருந்தன. உடனடியாப் பணத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் செய்யப்பட்ட வேலைகள் எல்லாம் அப்படியே நின்றுவிடும். குடி தண்ணீர் வசதி அவசியம் வேண்டும். சேலம் ஜில்லாவில் இப்பொழுது மழை இல்லாத காரணத்தால் குடி தண்ணீர் இல்லை. எல்லா இடங்களிலும் கிணறுகள் வெட்டப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாகக் கலெக்டர் சொல்கிறார். உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தாலும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. கொடுக்கவேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்தால் தான் கிணறுகள் வெட்டி குடி தண்ணீர் வசதியை ஏற்படுத்த முடியும். இந்த விஷயத்தை கவனிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு நிலங்கள் கொடுப்பது சொம்பவும் தாமதமாக நடக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்காக நிலங்களை ஸ்கரி செய்து முதலில் இந்த வீட்டுப் பிரச்னையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் ரோட்டு விஷயமாக கொள்ளிமலைக்கு பலதடவை போயிருக்கிறேன். கொள்ளிமலையில் இருந்த ஜனங்கள் சொம்பகாலமாக துன்பப்பட்டு வந்தார்கள். இப்போது நமது அரசாங்கம் கொள்ளிமலைக்கு ரோடு போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது சுமார் இரண்டு, மூன்று மைல்கள் வரை வேலை நடந்திருக்கிறது. இந்த நன்மைகள் செய்வதற்காக பொது ஜனங்கள் அரசாங்கத்திடம் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் பொது ஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்திருக்கின்றன என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கிராமங்கள் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமலிருக்கும்படி வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுவதோடு, இந்தத் திட்டங்கள் காரணமாக கிராம ஜனங்கள எல்லோரும் மிகவும் உற்சாகமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

26 h. * SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாட்சிமை பொருந்திய கவர்னர் அவர்களின் உரையின் பேரில் இன்று பரிசீலனை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆண்டுகள் தோறும் எவ்வாறு அவருடைய சொற்பொழிவுகள் இருந்தனவோ, அதே முறையில்தான இவ்வாண்டும் அவர் நிகழ்த்திய உரை இருக்கிறதே தவிர, புதியதாக அதில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை என்பதை கவனிக்குமிடத்து மிகவும் வருந்த நேரிடுகிறது.

நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆங்காங்குள்ள குறைகளை, அந்தந்த தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கூறினால் ஒழிய, சர்க்காரே அதிகாரிகள் மூலம் அவற்றை தெரிந்து நீக்குவது என்றால், ஆண்டுகள் பலவாகும் எனபதுடன், ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இரண்டல்ல, இன்னும் பல தேவைப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். சென்ற நாலரை ஆண்டு காலமாக, நாங்கள் வோட்டுப்பெற்று வந்த தொகுதிகளின் குறைகளை விரிசையாக பல முறை எடுத்துக் கூறியிருந்தும்கூட, அவைகளில் மிகச் சிலதான சர்க்காரால் கவனிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே யொழிய, பெரும் பகுதி கவனிக்கப்படவில்லை என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். சட்டசபை கூட்டங்கள் கூடுவதற்குமுன், ஒவ்வொரு தடவையும் அந்தந்த தொகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள், தங்கள் தொகுதிகளின் தேவைகளைக் குறித்து அல்லது ஜில்லா வாரியாகவோ சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுக்கு எழுதி அனுப்பினால்தான், அவர்கள் அக்குறைகளை கவர்னருக்கு எடுத்துரைத்து, அவரும் அந்தக் குறைகளை புரிந்து கொண்டு தன்னுடைய சொற்பொழிவை சபையில் சமர்ப்பிக்க முடியும்.

அடுத்தாக நமது நாட்டில் மக்களுக்கு முக்கியமான தேவைகள் மூன்று. அதாவது, உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம். இவற்றில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்க சர்க்கார் நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றிவருகிறார்கள். இதை நான் பாராட்டுகிறேன். சர்க்காரை பாராட்டும் அதே சந்தர்ப்பத்தில், எங்கெங்கே மேலும் நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஏற்படுத்த வாய்ப்புகளிருக்கின்றன என்பதை சம்பந்தப்பட்ட தொகுதி அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட, அவை கவனிக்கப் படாமல் புறக்கணிக்கப்படுவது குறித்து மிகவும் வருந்த நேரிடுகிறது. பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அடுத்தபடியாக, சிறிய திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்படவேண்டியிருக்கின்றன. எங்கள் தொகுதியில் உள்ள கொடகனாறு, நல்காஞ்சி, நொய்யல், அணைத்திட்டங்கள் கீழ்பவானி விஸ்தரிப்பு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று பலமுறை எடுத்துக் கூறியிருந்தும் அவற்றிற்கு சர்க்கார் செவிசாய்க்கவில்லை. இந்த சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்ற சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் நதிகளில்லை. இன்றைய நிலையில், இனி மழை பெய்யுமோ, பெய்யாதோ, அல்லது நமது நாடே பாலைவனமாகிவிடுமோ என்ற பயங்கர சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. எனவே, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கும் ஒரு குளம் அல்லது ஏரி மிகவும் அவசியமாக தேவை. இதை கிராம அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவோ அல்லது வேறுவித அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலமாகவோ செய்து தரவேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தாக, இப்போது எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தேசிய அபிவிருத்தி திட்ட வேலைகள், Community Development Schemes, Community Projects போன்ற வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. இந்த வேலைகள் சம்பந்தமாக சமீபத்தில் சர்க்கார் ஒரு புது உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழோ, Community Development Schemes-ன் கீழோ போடப்படும் பாதைகள் mud road-ஆக இருக்கக் கூடாது என்று, கூழுக்கு உப்பில்லை என்ற நிலையில் இருக்கும்போழுது பாலுக்கு சர்க்கரை தேவை என்று சொல்வதை ஒத்து இருக்கிறது இந்த உத்திரவு. உள்ளபடியே, இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களில் mud road-கள் போட அனுமதித்தால் ஒழிய, metal road போடுவது என்பது சாத்தியமில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளது போன்ற களிமன் ரோடுபோல் அல்லாமல், சேலம், திருச்சி, கோவை ஜில்லாக்களில் இருகின்ற சுக்கங்கல் ரோடு மாதிரி எங்கள் பக்கம் போடப்படும் mud road வலுவாக பல ஆண்டுகள் நிற்கக்கூடியன. ஆகையால், இதை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து, mud road-போட அனுமதித்தால் ஒழிய, இந்த திட்டங்களின் கீழ் கிராமங்களில் ரோடு வேலைகள் நடைபெறுவது சாத்தியமில்லை என்பதை திட்ட வட்டமாக தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-31 a.m. * SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சர்க்காரின் கடந்த கால சாதனைகளையும், இனி செய்யப்போகிற காரியங்களையும் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்று பாராட்டுகிறேன். எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் இப்போது முக்கியமாக, நெல், அரிசியின் விலை ஏறியிருப்பதால் ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சையிலிருந்து, வெளி ஜில்லாக்களுக்கு அரிசி அதிகமாக ஏற்றுமதியாவதால், அங்கு நெல் அதிகமாக உற்பத்தியான போதிலும், விலை இப்போது ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி, நெல், அரிசி விலையை குறைக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதோடு, குறுவை சாகுபடி ஆகிற இந்தக் காலத்தில், மேட்டூர் திட்டத்தின்கீழ் காவேரி டெல்டா பிரதேசத்திற்கு எவ்வளவு க்யூஸெக்ஸ்

(cusecs) தண்ணீர் விடவேண்டும் என்று உத்திரவாதம் செய்யப்பட்டதோ, அந்த அளவிற்கு தண்ணீர் விடப்படாததால், தண்ணீர் மிகக் குறைந்து வருவதுடன், காவேரி டெல்டா area-வின் கடைசி பாகத்திற்கு தண்ணீர் செல்லவில்லை. உணவு உற்பத்தி அதிகமாகவேண்டிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தண்ணீர் காவேரி டெல்டாவில் கால தாமதமாக விடப்பட்டதோடு மட்டுமில்லாமல், காவேரி டெல்டா பிரதேசத்தின் கடைசிவரை தண்ணீர் வராததால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் குறுவை சாகுபடியாகாமல், சாகுபடி மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. எனவே, மேட்டூர் திட்டத்தின்கீழ் உத்திரவாதம் செயயப்பட்ட தண்ணீர், குறைக்கப்படாமல் விடப்படவேண்டுமென்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது புதிதாக துவங்கி Industrial schools ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். Industrial school-கள் நிறுவுவதைவிட Polytechnical School-கள் ஏற்படுத்தினால், அதுவும் முக்கியமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் நடுவிலம் தாலூகாவில் நிறுவினால், நலமாக இருக்கும். நாகப்பட்டினத்தில் Industrial School ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை வரவேற்கும் பாது, Polytechnical school-கள் அமைக்க தேவாலயங்களிடம் உளள நிதியில் அவைகளின் திருப்பணி, நிர்வாகச் செலவுபோக பாக்கியிருக்கும் ரிஸர்வ் நிதியை உபயோகப் படுத்தலாம் என்பதை குறி பிட விரும்புகிறேன். நான் ஸ்ரீவாஞ்சியம், திருப்புகலூர் போன்ற கோவில்களுக்கு, நிர்வாக டிரஸ்டியாக இருக்கிறேன். இந்த கோவில்களில் நிறைய ரிஸர்வ் நிதியிருக்கிறது. தவிரவும், தேவஸ்தான நிர்வாகத்தின்கீழ் பெரிய மண்டபங்கள், கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. இந்த Reserve நிதியையும், கட்டிடங்களையும் உபயோகப் படுத்தி Polytechnical School-கள் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். திருப்பதியில் அந்த மாதிரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். ஐந்தாண்டு திட்டங்களின் கீழ் புதிதாக பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற இன்ஜினியர்கள் அதிகம் வேண்டியிருக்கிறது. எஞ்ஜினியரிங், மெடிகல் காலேஜ்கள் admission கிடைப்பது இப்போது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, Polytechnical school-கள் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும். எங்கள் ஜில்லாவில் மாஸ்திரம் ஆறு லட்ச ரூபாய் தேவாலய நிதியிலிருந்து கொடுக்க முடியும். இதை கவனித்து, உடனடியாக Polytechnical school-கள் ஏற்படுத்துமாறு சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

-35 m. * SRI P. SELVARAJ : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Motion of Thanks to the Governor. While doing so, I propose to deal with some of the salient features that are found in his Address. The first and foremost thing that comes to my mind is about the agriculturists. Sir, our State is predominantly inhabited by agriculturists and our Government are also doing their best to improve the lot of the agriculturists. Yet there remains a lot of relief to be given to them. For the purpose of augmenting the agricultural products, the Government have come forward with a very good scheme. They have opened many a farm to supply good seeds and good manure that the ryots need but in spite of all these, seeds and manure are not made available to them at the proper time. Therefore, the Government must start a depot in each firka for the supply of good manure and seeds in time. Sir, we know the poor condition of the agriculturists. They are born in debts, live in debts, die in debts and also bequeath debts. The Government are aware of their condition and they are giving credit facilities to them. But those credit facilities cover only 25 per cent of the population. So, to cover the rest of the population, more enterprises should be started. Co-operative Credit Societies are also being encouraged to give credit facilities to the agriculturists. In

this connexion, I must bring to the notice of the Government that they are giving loans only to agriculturists who have got pattas. But we are aware that many of the tillers of the soil are not owners of the soil. Of course, now steps are being taken to make the tillers of the soil the owners of the soil; but meanwhile they remain as tillers only and credit facilities are not available to them. Therefore, I suggest that the Government should grant loans by taking into account the crops on the land cultivated by them. In this way they can give help to the tillers of the soil and by doing so they can also increase the food production.

Then, I consider the Community Projects and the National Extension Service Schemes as the most important thing. They are all nation-building activities and they have done a lot of good to the villagers. Now we find that many improvements have been effected in the villages. It is stated that the money spent on those schemes is a waste. But I am not one of those who consider it a waste. It is not thrown into the Bay of Bengal or the Arabian Sea. They have lived up to the expectations of the people and their producing capacity has been increased. They are now able to satisfy the people's needs. These are really beneficial schemes introduced by the Government. By the introduction of such schemes, the people also have come to feel that they have a part to play in the nation-building activities of the State. In this connexion, I wish to draw the attention of the Government to the fact about the need to extend the National Extension Scheme to my constituency. My constituency is a very backward one and undeveloped too. I have repeatedly pleaded, in the past, in this House that National Extension Schemes must be introduced in my area. I hope the Government will now take steps to extend the scheme to my area.

We all know that development of agriculture and industrialization of the State are very important and that one depends upon the other. In order to solve the problem of unemployment, the State Government have come forward to start a number of industries during the Second Five-Year Plan period. By starting industries we not only manufacture goods required by the people but also solve the problem of unemployment. Particular emphasis has been laid in the Second Five-Year Plan for the starting of several industries in the State in general and in Tirunelveli district in particular. I am glad to know that the Government are starting a Technical Institute in my district and that they are also proposing to locate one of the industrial estates there. At present villagers have got work only for six months and for the other six months, i.e., during the non-cultivating seasons they have no work. So, the Government must come forward to start a number of cottage industries also.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is over. Sri H. B. Ari Gowder will now speak.

* SRI H. B. ARI GOWDER : Mr. Deputy Speaker Sir, the Governor's Address presents a very big target for attack, so much so no Member of the Opposition misses to say that the interest

of the Government is lacking in this matter or in that. I am not surprised if the Ministers do not listen to the speeches of the Members carefully. I wish to refer to one or two matters in the course of my speech and they relate to the Five-Year Plan and the finances of the State.

I consider that the schemes contemplated under the Five-Year Plan only serve as raw materials for the propaganda machinery of the Government. Otherwise, I do not see much in them. A condition is usually laid down that the people should contribute from 25 up to 50 per cent for giving effect to any scheme taken up in any area under the Plan. As long as that condition is insisted on, I am afraid, much of the money allotted for executing the Plan will remain unspent. I suggested at one of the meetings of the Planning Board in my district that that condition should be relaxed. I told the Committee that the Government might spend as much as they could afford and if that was not sufficient for the purpose, they could spend the balance in the next year and the year after. That was not accepted as it was against the directives given by the Central Government at Delhi. I seriously suggest that if the Government are interested in doing something for the people they must relax that condition. The people have not got much money with them and they cannot contribute anything from 25 per cent to 50 per cent.

A couple of years ago, there was said to be a deficit of 10 to 12 lakhs in the Budget and the wizard of the finances of the State thought it fit to cover the deficit by levying the agricultural income-tax on plantations in the Nilgiris district. The Government have got more than one and a half crores of rupees. A Government for the people—I do not know whether it is a Government of the people—would not take that much of money from the people, and they are also not justified morally in doing so. What they should do immediately is to amend the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act or repeal the Act altogether so that the injustice caused to the people is not continued. On the statute book of this State there is this legislative discrimination which will never reflect any credit upon the State. I do not wish to speak much on that subject but I would at least request the Government to raise the limit of exemption from tax to 50 acres in the case of tea and to something more in the case of coffee. I wish they do that or else—I am not holding out any threat—the people of the Nilgiris district will remain discontented and they will feel that they have been discriminated against, and they will rather pray and pray until they got out of the State in which they cannot get justice. A year or two ago the industry was not as bad as it is to-day. It is working at a loss and as the law of diminishing returns will operate the Government cannot hope to get the income they expect from the people of that district in the near future.

As regards the propaganda machinery which I would like to refer to again, I do not think the Government can—here again I do not want to use plain language as ' bluff '—feed the people with

all sorts of things like that. We understand and the people also understand that the Government have got a lot of money to spend and they spend it on a lot of things. Anybody can spend the money equally well. There will be a challenge thrown sooner or later from the people stating that they can have an alternative Government which will do equally well if not better.

I am not going to take more time. The Government themselves want opposition. The leaders of the Government from Delhi down to Madras want a healthy opposition. When a healthy opposition is offered the party in power reject it. Still they say that a healthy opposition is an integral part of democracy. After all what is an opposition? A healthy opposition is required not for opposition's sake but just to tell the people the other man's point of view. We have got always a few people outside the party in power who have got their own ideas to offer and they can only do so as long as they are free and they are never free as long as they remain in the Congress. So, it is up to the party in power to encourage opposition. I make this suggestion seriously to the Government. Thank you, Sir.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Mr. Deputy Speaker Sir, there is a tinge of sadness when this session began because ere long the Members from Malabar and South Kanara will be parting. But I am perfectly confident that although the districts of Malabar and South Kanara may be separated from the Madras State, the people of Malabar will have the utmost goodwill towards their Tamil Nad brethern; and I also feel quite confident that there will be reciprocally feelings of good sentiments, friendship and brotherhood among the people of Tamil Nad towards the people of Malabar. The mind of the people in the two places, or for that matter in the two States, is in the right direction and they will certainly cling together as fraternal people of this great country of India, but then I should like certainly to refer, in passing, to what has been alleged to have taken place in the recent past. There have been wild or perhaps legitimate allegations that various things have been removed. I do not want to refer to all these things. Timber has been removed, bullocks have been removed and machinery has been removed. According to one version, all kinds of things have been removed. It is not possible for Members from Malabar to get into the mind of the Government or into the facts or data. Some see before their very eyes certain things being taken away. It may well be that the Government are not doing anything *mala fide*. It may well be that the Government are removing things from one place to another in the normal course, but one thing is quite clear that in the light of the impending partition, it is but appropriate that people's suspicions are allayed and more than all that, so far as the Government are concerned, Ceasar's wife must be above suspicion. That much I would like to say. I am quite certain that the Government will have their own case with regard to all this, and I should certainly be happy to hear what the Government have got to say on these matters. The people of Malabar are now filled with distrust and unless that is removed,

10-50 a.m.

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [11th August 1956

there will be unnecessary misgivings. I hope the Hon. the Leader of the House will take the opportunity to clear away the suspicion so that the people of Tamil Nad and the people of Mabalar may judge the situation properly. I am perfectly certain that if anything has been removed, it is certainly not at the instance of the people of Tamil Nad. The people of Tamil Nad do not want small things or big things to be removed from Malabar or South Kanara district. The action of some misguided men in doing some wrong thing should not be foisted on the people of Tamil Nad. The people of Tamil Nad and Malabar will get on well together as I said in the beginning.

Now, I would like to refer to one or two matters. I should like to suggest to the Hon. the Minister for Law and Finance, who also happens to be the Leader of this House, that there is a kind of parallel functioning of the minds of the Courts in the country and also the Legislature. We find that there is absolutely no connection between the Legislature on the one hand which passes all the laws and the Courts which are supposed to administer and interpret them. There must be some kind of a liaison body which will bring to the notice of the Legislature and the Government any decisions of the High Court or the lower Subordinate Courts where the intention of the Legislature has been miscarried. We pass umpteen legislations here or even in Parliament, but when they go to the Courts, we find that the very purpose of the legislation is defeated. In such cases, immediate rectification by the Legislature will be necessary so that the intention of the Legislature may be carried out.

As an instance in point, I may mention that the Malabar Tenancy Act, which was passed more than a year ago, contained certain seemingly salutary provisions, but when it went to Courts for decision, it was found that most of the beneficial points had vanished, because the Courts interpreted the language in such a way that they took away all the benefits which the Legislature wanted to confer. I would therefore request the Hon. the Minister for Law to consider the suggestion of creating a liaison body which will report to the Legislature and particularly to the Government, as and when decisions are rendered interpreting the legislation passed in this House in such a way that it is discordant with the note struck in the House. The purpose of our legislations should never be miscarried. Some kind of machinery like that should be brought into being so that we may not find ourselves stultified.

We pass various laws here, but ultimately when they go to Court, they are misfired. For that, some kind of effective remedy should be found.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really unable to follow the suggestion of the hon. Member. He was referring to legislations passed here and the Courts giving decisions which made the provisions ineffective and in that connection he pleaded for the

11th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

setting up of a liaison body. Does he suggest that there should be liaison between the Courts and the Members of this Assembly. Otherwise, I do not see how it can function.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The concrete suggestion I have is this. Whenever decisions are rendered by Courts, particularly the High Court, such decisions really nullify or render nugatory or futile the effect of the legislation itself. In such cases, this body which I am suggesting could be watchful and could report to the Legislature or draw the attention of the Government and the Members of the Legislature to the fact that a decision has been taken by the High Court which does not appear to fulfil the object of the legislation. I do not exactly mean a kind of liasion established between the Courts and the Legislature as such, but a body which would immediately convey and alert the Legislators of what is taking place in Courts in respect of the various legislations passed here. Hon. Members know that the Legislature wanted to confer the benefit of wiping off all arrears of rent if six months' deposit was made. But the High Court recently interpreted it in such a way that no man in Malabar could actually get the benefit of it. Is it not really frustration of the legislative purpose? The High Court is quite right because it gives grammatical and literal interpretation, but the Legislature is also right in expecting that its intention should be carried out. There must be some machinery which must draw the attention of the Legislature to that circumstance so that we may remedy the defects quickly.

Lastly, I would like to refer to the white collar drudges, namely the N.G.Os. and how we should not forget them. They have been very much in the air now. It is common knowledge that suffering is the badge of that tribe and we should not allow that to continue because they are the backbone of the administrative machinery. All of us know that they are the most underpaid and the most overworked of the species that the State entertains. It is but fair, therefore, that they should have some kind of enthusiasm, some kind of cheer and I should therefore expect the Government to hold out some sop by giving them some increase and thereby keeping them contented. I am not holding out threats nor am I saying that if no increase is given to them, they will go on strike or create things of that sort. They themselves have not said like that, but it is high time that we remembered them. Everybody acknowledges that the N.G.Os. are grossly underpaid and everybody agrees that they are drudges and that their life is one of wretchedness and all that. But then, what is really required is not mere compassion or lip sympathy nor even scaring us away by figures like Rs. 24 lakhs. These are days of expenditure in astronomical proportions and we find that crores and crores of rupees are being spent on various schemes and I suppose that a scheme of asking for half-grant from the Government of India—for which the delegation of the N.G.Os. probably went to Delhi would not be considered improper. The salaries of teachers are to be increased and half-grant has been promised by the Government of India. Similarly, in the case of the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [11th August 1956

N.G.Os. also, the Government of India might give half-grant provided we press hard and make out a strong case. It is a case of conscience, it is a case where the State cannot come to their rescue and it is a case where the underdogs are being low-paid and are suffering so much. I therefore ask for some compassionate treatment and if the finances of the State cannot bear the burden, there is no point in scaring us away with figures. We should ask for Central aid. Central aid will surely come provided we press for it. Knock and the door shall open.

0 58 p.m. DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையில் நமக்கு மகிழ்ச்சி தரும் விஷயங்கள் சில இருக்கின்றன. தமிழ் மொழி இனி வருங்காலத்தில் ஆட்சி மொழியாக வரும் எனறு நாம் எதிர்பார்த்து இருந்தோம். அதை நம் மனப்படியே அறிவித்ததுபற்றி நமக்கு மிகச் சந்தோஷம்.

அடுத்தபடியாக, வேறு கனரகத் தொழில்கள் குறைந்து நம் நாட்டில் நெய்வேலி எங்கே சரியாக வராமல் இருந்துவிடுமோ என்ற பயம் நம்மில் எல்லோருக்கும் இருந்தது. ஆனால் அந்தப் பயம் இனி வேண்டாம். நெய்வேலித் திட்டம் மிக வெற்றிகரமாக நிறைவேறும் என்று நாம் எதிர் பார்த்தது போல் வாக்குறுதி கொடுத்ததிலே நமக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம் ? இந்தச் செய்தியை நானும் உங்களுடன் பங்குகொண்டு அதற்காக நான் இந்திய சர்க்காருக்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்தில் அலுமினியத் தொழிற்சாலை வருகிறது. இதிலே பெருமைப்படுகிறோம் ; நமக்குச் சந்தோஷம் உண்டு. நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். புதிதாக ஒன்றும் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் நமக்கு அதிகமான பாசன வசதிகள் இல்லை. இயற்கையாகவே அப்படி இருக்கிறது. ஆகையினால் மற்றப் பெரிய தொழில்கள் எல்லாம் ரொம்பவும் தீவிர ஆலோசனை செய்யப் படுவதால் அதற்குத் திட்டங்கள் நடத்தும் முயற்சியைப் பிறகுதான் முடிக்கவேண்டும். அந்த முறையிலே நாம் பொருளாதார விடுதலைத் துறையில் 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்பியிருக்கக்கூடியது சிறு கைத்தொழில்களும், குடிசைத் தொழில்களுந்தான். ஆகவே பெரிய கன ரகக் கைத்தொழில்களுக்கும், மற்ற தொழில்களுக்கும் இந்திய சர்க்கார் எவ்வளவு தீவிர கவனம் செலுத்துகிறதோ அதேமாதிரி தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். நம்முடையத் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சிறு கைத்தொழில், குடிசைக் கைத்தொழில்களுக்கும் மிக அதிக மான பணம், எவ்வளவு அதிகப் பணம் ஒதுக்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகம் ஒதுக்கி அதாவது, பாசன வசதியில்லாத வறண்ட பிரதேசங்களில் குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் செலவிடலாம் என்று நினைக் கிறேன் பாசன வசதி குறைந்த இடங்களில் பரவலாக இந்த கைத் தொழில்கள், சிறு கைத்தொழில்கள், குடிசைக் கைத்தொழில்களைப் பெருக்க முன் வரவேண்டும். இதற்குத் தீவிரமாக திட்டமிடப் படவேண்டும். கைத்தொழில் பள்ளிகள் (Industrial Schools, Polytechnics) முதலிய வைகளில் இப்போதிருந்தே மிக வேகமாக நடவடிக்கை எடுத்து திட்டமிட் டால்தான் இந்த 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தில் நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடிய ஒரு பங்காவது நம்முடைய பொருளாதார அபிவிருத்தி நிறைவேற முடியும். ஆகவே இதைத்தான் நான் அதிகமாக வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன முன்னேற்ற விஷயத்தில் நாம் உண்மையி லேயே தீண்டாமையை அகற்றவேண்டுமென்று கருதினோமானால், இது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். நான் இரண்டு விஷயங்கள சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒன்று. லேபர் பள்ளிக்கூடங்கள் என்று வைத்திருக் கிறது இந்தக் காலத்துக்கு இனி சரியல்ல. அது ஒரு காலத்தில் அவசியமாக

[Dr. (Srimathi) T. S. Soundaram Ramachandran] 11th August 1956]

இருந்தது. இனி நாம் அவர்கள் அதிகமாகப் படிக்கவேண்டும் என்று நினைத்தால் சாதாரணப் பொதுவான பள்ளிகளிலும், மற்றப் பள்ளிகளி லும் ஹரிஜனக் குழந்தைகள் படிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு பகல் உணவு கொடுத்து உதவினால் அதிகமான அளவு ஹரிஜனக் குழந்தை கள் பள்ளிகளுக்கு வருவார்கள். ஹரிஜனப் பள்ளி என்ற பெயர் நல்ல தல்ல. எல்லாப் பள்ளிகளிலும் அவர்கள் படிக்க முன் வருவது தீண்டா மையை நன்றுகப் போக்குவதற்கு ஒரு வழியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக வீடு கட்டும் திட்டம். இப்போது பல இடங்களில் இந்த வீடு கட்டும் திட்டம் அமுலுக்கு வருகின்றன. நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்கார் ஏற்கெனவே கொடுத் திருக்கிற இடத்தைப் பிடுங்குகிற முறையில் சொல்லவில்லை. ஹரிஜனங் களுக்கு நாம் இடங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறோம். அந்த ஹரிஜனங் களுக்கு என்று வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதானது சேரிகளைத்தானே encourage செய்கிறோம் என்கிற பயம் நம் மனதில் இருக்கிறது. அங்குள்ள ஹரிஜனச் சேரிகள் 50 வீடுகளை எடுத்தால் 10, 8, 4, 5 வீடுகள் ஹரிஜனங்கள் அல்லாத வருக்கும், ஜாதி ஹிந்து என்றுகூட இல்லை. ஹரிஜன அல்லாதவருக்கு நடு நடுவே, முக்கியமாக ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரவேண்டும் இலவசமாக. அவர்களுக்கும் நாம் கடன் கொடுக்கவேண்டும். சேரி ஒழிப்பு, ஹரிஜன சேரி கள் ஒழிக்கப்படுவதற்கு இந்தத் திட்டம் மிக மிக ஆதரவாய் இருக்கும். நம்மில் இந்த ஹரிஜன சேரி ஒழிப்பில் ஆர்வம்கொண்ட அதிகம்பேர் அந்த இடத்தில் குடியிருக்க வருவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இதை சர்க்கார் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது இயந்திரத் தொழில்கள் என்று பல கோடி ரூபாய்கள், பல லட்சம் ரூபாய்களில் பல இடங்களில் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களில் யாரும் போய் குடியிருக்க விரும்பாத காரணம் இடம் இல்லாத காரணம்தான். ஜில்லா போர்டு தனி மானேஜ்மெண்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் கிராமங்களில் பள்ளிகள் நடத்துகின்றார்கள். அதில் எல்லோருக்கும் ஓரளவு மானியம், 25 சத விகித மானியம் என்று கொடுக்கலாம். 75 சத விகிதம் குறைந்த வட்டியிலோ, வட்டியில்லாமலோ கடன் கொடுக்கலாம். பத்தாயிரக் கணக் கான ஏழைகளுக்கு நாம் ஒரு வீடுகட்டும் திட்டம் ஏற்பாடு செய்வோமே யானால், அந்தப் பள்ளிகள் வேலை செய்வதன்மூலம் கல்வித் தரம்கூட உயரும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த வீடு கட்டும் திட்டம், இதை ஒரு முக்கிய அம்சமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-05 a.m. * SRI K. R. NALLASIVAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. விசைத் தறிகள் புகுத்துவதுபற்றி இந்திய சர்க்கார் ஒரு முடிவு செய்திருக் கிறது. அந்த முடிவின் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஆபத்து கொண்டுவரப்படுகிறதென்பதை சர்க்கார் உணர்ந்திருப்பதாகத தெரிய வில்லை, ஒரு பக்கம் குடிசைத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டே விசைத்தறியும் புகுத்தப்படுகின்றது. ஒன்றுக்கொன்று முரணான காரியத்தைச் சர்க்கார் செய்கிறது. இது கைத்தறியாளர்களுக்கு ஆபத்தானது,

அடுத்தபடியாக விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க என்று அதற்காக நியாய விலைக் கடைகளை அநேகமாக நகர்ப்புறங்களில்தான் ஆரம்பிக்கின்றனர். நகரங்களில் இருக்கிற நியாயவிலைக் கடைகளிலும் ஜனங்களுக்குத் தேவை யான அளவுக்கு தானியங்கள் வழங்குவது இடையாது. ஆகவே தேவை யான தானியங்களை நியாய விலைக்கு ஜனங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஆன நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவேண்டும். கிராமங்களிலும் பூராவும் தானியங்கள் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக என்னுடைய பிரதேச விஷயங்களைப்பற்றி பலர் சட்டசபையில் பேசினார்கள். கீழ்பவானியில் பாசனத்தில் உள்ள நிலங்களைப்பற்றி நிலைமையை எடுத்து நேற்று ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச்

சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சத்தியமங்கலத்தில் மகாநாடு கூட்டி மூவர் விண்ணப்பம் கொடுத்தனர். அதுபற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அதைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்றுவரையில் அது சம்பந்தப்பட்ட இலாகா எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. வருகிற செப்டம்பர் மாதத்தில் தண்ணீர் விடப்போகிறார்கள். இபபோது நான் சொல்வது சர்க்கார் அதற்கும் திருந்திக்கொள்ளும் வகையில் முடிவு செய்வார்களானால் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனையில் எதோ எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இளர்ச்சியை உண்டு பண்ணுவதற்காகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டசபை அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. எஸ். ரங்சாமி நாயுடு போன்ற வர்கள்கூட இதை வற்புறுத்திப் பேசினாலுங்கூட, எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது கிடையாது. அப்படியிருக்கும் போது எதிர்க் கட்சி எதோ காங்கிரஸ் கட்சி பேரில் குறைகூற வேண்டு மென்று சொல்கிறார்கள் என்று நினைப்பதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இருக்கமுடியாது. இங்கு சட்டம் உண்மையிலேயே கால்களின்கீழ் போட்டு தேய்க்கப்படுகிறது. ஜமாபந்தியிலே விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தால், உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து அன்று மாலைக்குள்ளாகவே அதற்குத்தக்க நிவாரணம் செய்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பதில் தெரிவிக்கவேண்டும். அம்மாதிரி பதில் தெரிவிப்பதே கிடையாது. ஆயிரத்திற்கு பத்து, அல்லது ஐந்து விண்ணப்பங்களுக்குதான் மாலைக்குள் பதில் கிடைக்கிறது. பாக்கி 990, 995 விண்ணப்பங்களைக் கவனிக்காமல் கட்டி வைத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. வரி வசூல் முறையைப்பற்றி ஸ்ரீ வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் போன்றவர்களை இங்கு அனுப்பித்து நிலைமையை நேரில் பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். எப்படியாவது பணம் வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் அதிகாரிகளின் குறிக்கோளாக இருக்கிறதேயொழிய வேறு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒரு அரசியல் கொள்கை உண்டு. அதை ஜனங்களிடத்தில் வெளியிடுவதற்கும் உரிமை உண்டு. இங்கு தவறுகச் சொல்லித்தான் ஜனங்களைக் கவரவேண்டுமென்பதில்லை. அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் இளர்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு எதிராக என்றைக்காவது ஒரு நாள் அவர்கள் எழுவார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தார் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சமீபத்தில் விவசாயிகள் தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் அநுவசியமான தீர்வையை எதிர்த்து 'ஸ்டே' வேண்டுமென்று தாலூகா காரியாலயத்தில் கேட்டுக்கொண்டால் 'ஸ்டே' தேவையான அளவு கிடைக்கவில்லை. ஜில்லா கலெக்டர் காரியால யத்திற்குச் சென்று கேட்டால் 100 விண்ணப்பங்களுக்கு பத்துக்கு 'ஸ்டே' கிடைக்கிறது. 90 விண்ணப்பங்கள் குப்பைக் கூடையில் போடப்படுகின்றன. தாசில்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் எப்படியாவது வரி வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். சுமார் 15 லட்சம் ரூபாய் வரை கோபி தாலூகாவிலிருந்து வசூல் செய்யப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். ஈரோடு தாலூகாவைப்பற்றி தெரியவில்லை. கூடிய விரைவில் விவரம் தெரியு மென்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் ஸ்ரீ கக்கன் அந்தப் பகுதிக்கு வருவதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. சும்மா வருவதால் ஒன்றும் விவசாயிகள் எமாற மாட்டார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஜனங்க ளிடத்திலே காரியங்களைச் செய்துவிட்டு ஊருக்கு வந்தால் ஜனங்கள் காது கொடுத்தாவது கேட்பார்கள். ஒரு காரியமும் செய்யாமல் மகாநாடு போடுவது, ஊர்வலம் வருவது என்று இருந்தால் நிச்சயமாக எதிர் காலத்தில் மாபெரும் ஆபத்தில் கொண்டுவிடும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, உடனடியாக சர்க்கார் அதற்கான நிவாரண நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

11-10 a.m. *Sri A. DORAISAMI GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே கவர்னர் உரையிலே சேலம் ஜில்லாவிலே அலுமினியம் தொழிற்சாலை எற்படுத்தப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறார். அதை சந்தோஷமாக,

வரவேற்கிறேன். ஆனால், சேலம் ஜில்லாவிலே சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை எற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதி இருந்தும் அங்கே அம்மாதிரி சிமெண்ட் தொழற்சாலை எற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் பலமுறை கோரியும் அதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரிய வில்லை. இதை அரசாங்கம் அவசியம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஹஸூர் தாலூகாவில் வாணியாறு திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்திருந்தும், அது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வில்லையோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அதையும் அவசியம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஊத்தங்கரை சப்-தாலூகாவிலே பாம்பாறு திட்டத்திற்கும் எஸ்டிமேட் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப் பட்டிருந்தும் இதுவரை யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வில்லை. அதையும் இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலாவது சேர்ப்பதற்கு அவசியம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு போதுமான தண்ணீர், நீர்ப்பாசன வசதி ஹஸூர் தாலூகாவிலும், ஊத்தங்கரை சப்-தாலூகாவிலும், கிருஷ்ணகிரி தாலூகாவிலும் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அதேமாதிரி தண்ணீர் சௌகரியம் அங்கு ஏர்படுத்தாவிட்டால் அங்கு கொடிய பஞ்சம் எற்பட்டு ஜனங்கள் ஏராளமான பேர்கள் உயிரிழக்கும்படி எற்படும் என்று அரசாங்கத்தாருக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையால், அங்கு சிறு தொழிற்சாலைகளை எற்படுத்தவேண்டும். சிமெண்டு உற்பத்தி தொழிற்சாலையை எற்படுத்தவேண்டும். ஜனங்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் போதுமான ஒத்தாசை செய்து, நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுத்தால்தான் அங்கு ஜனங்கள் வாழமுடியும்.

அதோடுகூட, முதல் ஐந்தாண்டுத்திட்ட காலத்தில் எங்கள் பகுதியில் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு ஒரு பிளாக்குகூட எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இரண்டாவது திட்டத்தில் எற்படுத்த இருக்கும் 23 புதிய அபிவிருத்தி பிளாக்குகளில் ஹஸூர் தாலூகாவிலும், மற்றொன்று ஊத்தங்கரை சப்-தாலூகாவிலும் கேட்டும் ஒன்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரிய வில்லை. அங்கு அபிவிருத்தித் திட்டத்தை எற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இவை யாவும் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*Sri M. KATTIMUTHU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சில கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போது, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டு மென்றால் எந்த வகையில் வரி போட்டு சரிப்படுத்துவது என்பதற்கு அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொல்லவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால், ரூபாய் இருபத் தைந்துக்குமேல் சர்க்காருக்கு இஸ்தி செலுத்துபவர்களுக்கு வரி போடலாம். ஐந்து எக்கராக்களுக்குமேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போடலாம்.

இன்னொரு யோசனையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத் திலிருந்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ரயில்வே இலாகா மூலமும், தபால் தந்தி இலாகா மூலமும், வருமான வரி இலாகா மூலமும் சேரும் வரித் தொகையிலிருந்து நம்முடைய ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ.-க்களின் உதவிக்காக ஒரு பங்குத் தொகையை ஒதுக்கும்படி மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் கேட்கலாம். எனென்றால், ஒரு இடத்தில் ரயிலுக்கு, எதாவது கோளாறோ விபத்தோ எற்பட்டு ரயில் நின்று விட்டால், நடுக்காட்டிலானாலும், அந்த

[Sri M. Kattimuthu] [11th August 1956

ரயில் வண்டியையும், அதிலுள்ள உடைமைகளையும் கலெக்டர் முதல் தாசில்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர், தோட்டி, தலையாரி வரையில் காவல் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சகல பொறுப்பும் இருக்கிறது. அதன்பிறகுதான் ரயில்வே அதிகாரிகள் ஸ்தலத்திற்கு வருகிறார்கள். அப்பொழுதுதான் அங்குள்ள ரெவினியூ சிப்பந்திகள் ரயில்வே அதிகாரிகளிடம் ரயிலை ஒப்படைக்கிறார்கள். இவ்வளவு பொறுப்பு வாய்ந்த ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகளுக்கு ரயில்வே வருமானத்திலிருந்து குறைந்தபட்சம் இருபது சதவிகிதமாவது 'பிராண்டு' நமது சர்க்கார் வாங்கிக்கொள்ளலாமென்று நான் யோசனைகூற விரும்புகிறேன்.

இதேபோல, தபால் தந்தி இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், தபால் பில்லைகளையெல்லாம் கலெக்டர் ஆபீஸ் கஜானாவில்தான் பொறுப்பாக வைக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் காபந்து செய்து வைத்துக்கொண்டிருந்தால், தபால் இலாகாவினர் அதை எடுத்துக்கொண்டுபோய் விநியோகம் செய்து அதிலிருந்து வருமானம் அடைகிறார்கள். அதையும் மத்திய சர்க்கார்தான் காவல் காத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அவ்வளவு பொறுப்போடு தபால் தந்தி இலாகா கொண்டிருக்கும் ரெவினியூ இலாகாவினருக்காக தபால் தந்தி இலாகா வருமானத்திலிருந்து இருபது சதவிகிதமாவது நமது சர்க்கார் கேட்டு வாங்கி என்.ஜி.ஓ.-க்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு வழி செய்யலாம்.

மூன்றுவதாக, மத்திய அரசாங்கத்தாரால் வசூலிக்க முடியாத வருமான வரியானது ஜில்லா கலெக்டருக்கு அறிவிக்கப்பட்டு, கலெக்டர் பொறுப்பாயிருக்கிறது. அவனுடைய ஸ்தாவர ஜங்கமத்தை ஜப்தி செய்து, நபருக்கு சம்மன் கொடுத்து, அவனுடைய ஸ்தாவர ஜங்கமத்தை பெடுத்து, நபருக்கு சம்மன் கொடுத்து, அவனுடைய ஸ்தாவர ஜங்கம சொத்துக்களை ஏலம் போட்டு, பணத்தை வசூல் செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகள்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திற்காக இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிற ராஜ்ய என்.ஜி.ஓ-க்களுக்காக வருமான வரி இலாகாவிலிருந்து இருபது சதவிகிதமாவது நமது சர்க்கார் கேட்டு நம்முடைய மாகாண என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்கு யோசனை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஜில்லா போர்டிலே இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் குமஸ்தாக்களுக்கும், ராஜ்ய சர்க்கார் குமஸ்தாக்களுக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வித்தியாசத்தை ஒழிக்கவேண்டும். இரண்டுபேர்களுக்கும் சம்பள விகிதம் ஒரே விதமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். தென்னாற்காடு ஜில்லா போர்டு இது விஷயமாக அரசாங்கத்தாருக்கு விண்ணப்பம் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை கவர்ன்மெண்டார் தள்ளுபடி செய்துவிட்டார்கள். ஜில்லா போர்டு சிப்பந்திகளுக்கும், ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரேமாதிரி சம்பள விகிதம்தான் இருக்கவேண்டும்.

சென்ற மாதத்திலே ரயில்வேயில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளத்தில் ஐந்து ரூபாய் உயர்வு அளிக்கப்பட்டது. ஏற்கெனவே சம்பள விகிதம் போதவில்லை என்று கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சென்னை சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ-களுக்கு அது வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவதுபோல் இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்கக்கூடிய விஷயத்தில் சர்க்கார் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வழியை வகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களப்போன்ற எம்.எல்.எ-க்களின் சம்பளத்திலிருந்து தாவது 20 சதவீதத்தை எடுத்து என்.ஜி.ஓ-க்களுக்குக் கொடுத்தால் ரொம்ப திருப்தியாக இருக்கும். ஏனென்றால், அவர்களால்தான் அரசாங்கமே நடக்கிறது. அவர்கள்தான் அரசாங்கமாகிற வண்டிச் சக்கரத்திற்கு அச்சாணி போன்றவர்கள். எதிர்காலத்தில் நம்முடைய கட்சியைப் பலப்படுத்தி நடத்தக்கூடிய திறமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருந்தால் நாம அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்திப்போக எதுவாக இருக்கும். அவர்கள் மனது புண்படாமல் இருக்கும் அளவுக்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தையும் அலவன்ஸையும் உயர்த்திக்கொடுக்க

11th August 1956] [Sri M. Kattimuthu]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அல்லது அலவன்ஸையாவது சம்பளத்தோடு சேர்த்துக்கொடுக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தைப்பற்றி கவர்னர் தம்முடைய உரையில் சொல்கிறபோது நெய்வேலி ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையாக மாறி எல்லாவிதமான நன்மையும் கிடைக்கும் என்றும், அதனால் ஜனங்களுக்கு நல்ல பலன்கள் கிடைக்கும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். மற்றவர்கள் அங்கே போய்ப் பார்த்துச் சொன்னார்களோ அல்லது பத்திரிகை மூலமாகப் பார்த்ததைத்தான் சொல்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால், நான் ஒவ்வொருவாரமும் தவறாமல் நெய்வேலித் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் அங்கு போய்வருகிறேன். அங்கு நடக்கக்கூடியதைப்பற்றி நான் நேரில் அறிந்திருக்கிறேன். ஒன்பது வருஷ காலமாக இதுவரை அங்கு எவ்வளவு காரியங்கள் செய்கிறார்கள். வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட பிராமாதமான இன்ஜின்கள் அங்கே இறக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அங்குள்ளவர்களுக்கு வேலையில் கருத்து இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆசையால் மந்திரி அவர்கள் இது சம்பந்தமாக அடிக்கடி அங்கு போய் வேலையைத் துரிதப்படுத்தி, ஸ்கிரத்தில் திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஹரிஜனங்கள் விஷயத்திலே தரிசு நிலம் அடமானம் செய்தல் மீனை கொடுத்தலை துரிதமாக்க வேண்டும். (நேரம் முடிந்துவிட்டது என்பதற்கு உதவி சபாநாயகர் மணியை அடித்தார்.)

11-18 a.m.

*SRI C. H. KANARAN: மிஸ்டர் டெப்யூட்டி ஸ்பீகர், சர், மலபாரிலே ஸ்தலத்தை சம்பந்தப்படுத்தி ஒரு மெமோரான்டம் கொடுத்திருக்கிறேன். மாவட்டத்தின் பிரச்சனை கேட்டால் தோன்றக் கூடிய பிரச்சனை சில பகுதிகளை மாத்திரமே பாதித்திருக்கிறதென்றாலும், மலபாரிலுள்ள ஜனங்களுக்கு மாத்திரமே விசேஷமுள்ள பிரச்சனை என்றாலும் மாவட்டத்தின் நிலைமையை ஆராயும்போது இது ஒன்றைத் தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள பிரச்சனைகளைவிட மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. மலபாரிலே ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் மாத்திரம் இருக்கிற பிரச்சனை என்று சொல்லுவதைவிட, மலபாரிலே ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசமாக இருக்கிற பிரச்சனை என்று சொல்லுவதுதான் சரியாக இருக்கும்.

ലായ പാട്ടക്കോടതികളിൽ വിധിയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. നിയമപ്രശ്നമുൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ് വിപരീതമായ അനുഭവമാണ് ഇന്നു കൃഷിക്കാർക്ക് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്നു ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാക്കേണ്ടതു് അടിയന്തിരമായ ആവശ്യമാണ്.

മലബാറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട മറ്റൊരു പ്രശ്നമാണ് വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും എൻ. ജി. ഒ. മാരുടേയും പ്രശ്നം. ഈ പ്രശ്നത്തെ ഔദ്യോഗികപക്ഷവും നേരിടാതിരിക്കുന്നതു് ശരിയായ ഒരു നയമല്ല. വില്ലേജ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യം ഭൂപരിഷ്കരണത്തിന്റെ ആലോചനയിലാണെന്നു വളരെക്കാലമായി പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ടെങ്കിലും എന്താണ് ആലോചനയിലുള്ളതു്, എപ്പോഴെങ്കിലും തീരുമാനിക്കുന്നു, അതു് എന്നു ചെയ്യും എന്നൊന്നും ഇതുവരെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

അടുത്ത കാലത്തു പടിഞ്ഞാറൻമഴയുടെ വെള്ളപ്പൊക്കംമൂലമുണ്ടായ കെടുതികൾ ശവമേധത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ വേണ്ടുവോളം ആകർഷിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. വടക്കേ മലബാറിൽ ഭയങ്കരമായ നാശനഷ്ടങ്ങളാണ് വെള്ളപ്പൊക്കംമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. ആയിരക്കണക്കിനു വീടുകൾ നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകാൻ ശവമേധം ഇനിയെങ്കിലും മുന്നോട്ടുവരണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മലബാറിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചും ആദിവാസികളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. അട്ടപ്പാടിയിലും മറ്റും വസിക്കുന്ന ആദിമനിവാസികളെ മനുഷ്യരായിട്ടു പോലും കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ള ലക്ഷണമില്ല. അവരെ ഉന്നത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനു എത്രയോ ലക്ഷം രൂപയിക ചെലവുചെയ്യേണ്ടിവരും. ജന്മിമാരും പോലീസുകാരുംകൂടി കൂട്ടുചേർന്നുകൊണ്ട് ആദിവാസികളെ ഒഴിപ്പിച്ചു ആട്ടിയോടിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ഇന്നു നിലവിലുള്ളതു്. സമുദായത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടിത്തട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ഈ ജനവിഭാഗത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഈ ശവമേധത്തിനു പദ്ധതിയൊന്നുമില്ലേയെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി ശവണ്ണന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. അവർക്കു രക്ഷ നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി അടിയന്തിരമായി ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

സർ, ബീഡിവ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചു ശവമേധം ഒരന്വേഷണമെല്ലാം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമെന്തായി, റിപ്പോർട്ടിടെ എന്നൊന്നും യാതൊരറിവുമില്ല. ബീഡിത്തൊഴിലാളികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും ബീഡിവ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ, ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്നു കൊണ്ടുവരും എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചും ശവണ്ണന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊരു സൂചനയുമില്ല.

മലബാറിൽനിന്നും വിഭജനം അടുത്തിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പല സാധനങ്ങളും തമിഴ്നാട്ടിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നുവെന്ന് വലിയ ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ കൂടുതൽ പറയണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. തമിഴ്നാട്ടിലേയും മലബാറിലേയും ജനങ്ങൾ എക്കാലവും സൌഹാർദ്ദത്തോടും ഐക്യത്തോടും കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്നു ആഗ്രഹമുള്ളവരാണ്. ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ആലോചനകൂടാതെയുള്ള നടപടികളായിരിക്കും ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണമായിട്ടുള്ളതു്. ഏതായാലും ഈ തെറ്റിദ്ധാരണകളും അസുഖകരമായ അന്തരീക്ഷവും ഒഴിവാക്കുന്നതിനു സംഭവങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി വിവരം ജനങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ട ചുമതല ശവമേധത്തിനുണ്ട്. അതിനു ഇരുഭാഗത്തേയും എം. എൽ. എ. മാരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തണമെന്ന ഒരു നിർദ്ദേശം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരന്വേഷണം നടത്താനുള്ള ചുമതല ശവമേധത്തിന്റെ ഏറ്റെടുക്കണമെന്നാണ് എനിക്കും പറയാനുള്ളതു്. പല മട്ടിലുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടാകുകയും ജനങ്ങൾ ഭരിനെയെല്ലാം ആശങ്കയോടെ വീക്ഷിക്കുകയും ഇതിലെല്ലാം കൂടെ പരമാത്മാവുണ്ടെന്നു ഉത്തരവാദിത്വപ്പെട്ട ആളുകളും പത്രങ്ങളും പ്രസ്താവനകളിറക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതെല്ലാം കള്ളമാണ്, അതിനു യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല എന്നു മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നതു് മാന്യമായില്ല. ഇതൊന്നും ഒരു സമാധാനമല്ല. ഇതുമല്ല പറയാനൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല, സാധാരണ മട്ടിലുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും, അതിനെ അതിശയോക്തികൊണ്ടു പെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കുകയാണ് ചിലർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നെല്ലാം ഇവിടെ ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞു

കേട്ടു. ശരിയായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഒരന്വേഷണം നടത്തിയിട്ടുവേണം അതു തീരുമാനിക്കാൻ. അതു് കളവാണ്, അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതാണ് എന്നെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെടുകൊണ്ടു മാത്രം കാര്യം അവസാനിക്കുകയില്ലെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്.

* SRI R. S. ARUMUGAM : கனம் உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பேருரையிலே திருவாங்கூர்-கொச்சி தமிழ்ப்பகுதி சென்னை யில் சேர இருக்கிறது என்றும், தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக வரப்போ கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருப்பதுபற்றி மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன். முதலில் செங்கோட்டை தாலுகா முழுவதும் தமிழ்நாட்டுடன் சேரப்போவ தாகச் சொல்லப்பட்டது. இடையிலே புளியரை பகுதியைத்தவிர பாக்கி எல்லாம் தமிழ்நாட்டுடன் சேரும் என்ற அளவிலே சொல்லப்பட்டது. எல்லைக் கோட்டை எப்படி நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி நமது அரசாங்கத்து அதிகாரிகளும், திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய அதிகாரிகளும் ஆலோசனை இப்பொழுது நடத்தும்பொழுது, திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய அதிகாரிகள் சில தவறுதலான கணக்குகளைக் காட்டி அச்சன்கோயில், அச்சம்புதூர் போன்ற பகுதிகளை திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கூறுவதாகத் தெரியவருகிறது. நமது மாகாண சர்க்கார் இதை விட்டுக்கொடுக்காமல் எல்லைக் கோட்டை நிர்ணயம் செய்து அச்சன் கோயில், அசசம்புதூர் போன்ற பகுதிகளை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க சகல வழிகளையும் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 11-23 a.m.

மேலும் கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே பருவ மழை சுமாராக இருப்பதாக கூற்னர்கள். இருந்தாலும் திருநெல்வேலியில் தாமிரபரணிப் பகுதி மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. பாபநாசம் அணைக்கட்டில் தண்ணீர் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. இதனால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் திரக்காது இருக்கிறார்கள். ஆகவே பச்சைப் பசேல் என்று அழகாக இருந்த பயிர்கள் கருக ஆரம்பித்துவிட்டன. கருகுகின்ற பயிர்களை பார்க்கும்போது எங்கள் உடல்களெல்லாம் கருகுவதுபோன்று இருக்கின்றன. அந்த நிலையைப் பார்த்துக்கொண்டிருமல், இருக்கிற தண்ணீரைத் திறந்துவிடும்படி அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்குச் சர்க்கார் இங்கிருந்து உத்திரவு உடனடியாக அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருநெல்வேலியில் ஒரு பகுதியான கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில் போன்ற இடங்கள் மிகவும் வரண்டிருக்கின்றன. நாங்குநேரி தாலுகா பல வருஷங்களாக பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. முன் சொன்னவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது. கடனாநதி என்ற நதியின் தண்ணீரை வீணாக மேற்கு நோக்கி அரபிக் கடலில் ஒரு பக்கத்தில் போய் விழுகிறது. தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் அதில் ஒரு அணை கட்டினால் அதைக் கொண்டு அங்கு இருக்கப்பட்ட பல பஞ்சப் பிரதேசங்களாக இருக்கப்பட்ட இடங்களெல்லாம் நஞ்சைப் பிரதேசமாகும் என எஞ்சினியர்கள் ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து அங்கே உடனடியாக ஒரு அணை கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டு மென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நியாயவார மசோதா இப்பொழுது ஆலோசனைக்கு வரப்போவதாக கவர்னர் அவர்களின் பேருரையிலே சொல்லப்பட்டது ஆனால் அது செப்டம்பர் மாத சட்டசபைக் கூட்டத்தில்தான் ஆலோசனைக்கு வருமென்று தெரியவரு கிறது. எப்படியாவது இந்தச் சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவராமல் இருக்கப்போவதில்லை, ஆனால் இதற்கிடையே அறுவடையானால் ஏதாவது தகராறுகள் வரலாம். ஆகவே முன்னாலேயே இந்த சட்டத்தை கொண்டு வருவது நல்லது. விவசாயிகள் மிகவும் கடன்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாகுபடி செய்வதற்கு அவர்களிடம் போதுமான பணம் கிடையாது. சர்க்கார் அவர்களுக்கு தேவையான கடன் கொடுத்து உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் நல்ல ஆதரவு கிடைத்துவருகிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை அங்கு ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கு பணம் அதிகமாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை. அங்கே

[Sri R. S. Arumugam] **[11th August 1956**

ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு எல்லா மக்களும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த வருஷமாவது அங்கு மக்கள் எவ்வளவு பணம் கேட்கின்றார்களோ அவ்வளவு பணத்தையும் கொடுத்துதவ நிச்சயமாக சர்க்கார் வழி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு என்ஜினியரிங் கல்லூரி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் அங்கே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எப்படியாவது வாடுகின்ற பயிர்களுக்கு பாபநாசம் அணைக்கட்டிலிருக்கும் தண்ணீரை நிச்சயமாக திறந்து விடவேண்டுமென்று மீண்டும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri P. VENKATESHA SHOLAGAR : சபையின் உப தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்திலே புயல் நிவாரணத்திற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி வினியோகிக்கப்படும் பணம் புயலினால் சேதமாக்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான குடிசைகளை செப்பனிடுவதற்குப் போதுமானதாக இருக்கிறதா, புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு அந்தப் பணம் கிடைத்திருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட பெரும்பகுதியான ஏழைகளுக்கு, பெரும் பகுதியான அழிந்த குடிசைகளை செப்பனிடுவதற்கு அந்தப் பணம் போய்ச் சேரவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. கெஞ்சம் பணம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் இன்னும் அதிகமான பணம் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சொத்து உள்ளவர்கள் வீடுகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, சொத்தில்லாத ஏழைகள் வீடுகள்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். சொத்து இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து கொண்டு புயல் வீடுகளை சுரையாடுவதில்லை. சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னபொழுது, கனம் மந்திரி அவர்கள் நபர் ஜாமீன் மீது அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்பதாகக் கூறினார். ஆனால், நடைமுறையிலே சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு சொத்து இருப்பவர்கள்தான் ஜாமீன் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் படுகிறது. சொத்து இருப்பவர்கள் சொத்து இல்லாதவர்களுக்கு ஜாமீன் கொடுப்பதற்கு முன்வருவதில்லை. நபருக்கு நபர் ஜாமீன் கொடுப்பதா யிருந்தால்தான் சொத்தில்லாத ஏழைகளுக்கும் கடன் கிடைக்கும். சொத்தில்லாத ஏழை மக்கள்தான் அதிகமாக வீடுகளை இழந்து புயலினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சமாக ரூ. 50-ஆவது ஜீவாதாரபாய கடனாகக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியில்லாவிட்டால், புயலினால் அழிக்கப்பட்ட பல வீடுகள் செப்பனிடாமலே போய்விடும். சொத்து இல்லாத ஏழைகள் வீடிழந்தால் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டாமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு நிலங்களை பட்டா செய்துகொடுக்கவேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் மேலும் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உண்டவன் வயிறே மேலும் நிரம்புகிறது என்றும், உண்ண வழியில்லாமல் பட்டினியால் சாகிற வனுடைய குறைகள் எந்த அளவுக்குச் சொன்னாலும் தீர்க்கப்படவில்லை என்றும் ஒரு நிலைமை நிலவுகிறது என்பதைக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வடவார் பிரதேசத்திலே போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைக்காததனால் 20, 30 நாட்களில் பிடுங்கி நடவேண்டிய நாற்றுக்க கிடைக்காததனால் 20, 30 நாட்களில் பிடுங்கி நடவேண்டிய நாற்றுக்கள் எல்லாம் காய்ந்து போகின்றன. மேட்டூர் நீர் தேக்கத்தில் 110 அடி தண்ணீர் இருந்தும் இங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. சமீபத்தில் எக்ஸிகியூடிவ் என்ஜினியர் இந்த இடத்தை நேரில் வந்து பார்த்தார்கள். அவரோடு நானும் எல்லா இடங்களையும் பார்வையிட்டேன். 1½ அடி தண்ணீர் வேண்டிய இடத்தில் ½ அடிகூட

11th August 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

தண்ணீர் இல்லை. இந்தக் கஷ்டத்தை உணர்ந்து எக்ஸிகியூடிவ் என்ஜினியர் அவர்கள் கூடுமான அளவுக்கு தண்ணீர் பாயும்படிச் செய்வதாக கூறினார்கள். ஆனால் அவருக்கு மனமிருந்தாலும்கூட, வேண்டிய அளவு தண்ணீர் விடுவதற்கு வழியில்லை. ஏனென்றால், அங்கு இருக்கக்கூடிய கால்வாய் அகலமில்லாமலும் ஆழமில்லாமலும் இருக்கிறது. 1,400 கன அடி தண்ணீர் வந்தால் தேவை பூர்த்தியாகும். ஆனால் கால்வாய் ஆழமில்லாததால் 1,140 கன அடி தண்ணீர்கூட விடுவதற்கு முடியவில்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் தண்ணீரில்லாமல் நாற்றுக்களை நடுவதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, வடவார் கால்வாயை ஆழப்படுத்தவும் அகலப்படுத்தவும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-33 a.m.

***Sri K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களை, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டூரிலிருந்து பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடுவது பற்றி அவர்கள் கூறியிருப்பதற்காக சேலம் மக்களின் சார்பில் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் வாய்க்காலிலிருந்து சென்ற ஆகஸ்ட்டு 1-ம் தேதிலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கு main canal-லிருந்து தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே பாசனத்திற்கு வேண்டியபடி கிளை வாய்க்கால்கள் சரியான முறையில் இல்லாததாலும், மதகுகள் சரியான முறையில் இல்லாததாலும் தண்ணீர் இல்லாமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லாவிலிருந்து வரும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் அங்கே கல்லூரி வேண்டுமென்று பல முறை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். கல்லூரி விஷயத்தில்கூட சர்க்கார் சேலம் ஜில்லாவைப் புறக்கணிப்பது குறித்து நாங்கள் மிகவும் வருந்துகிறோம். அங்கே கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எப்பொழுது கோரினாலும், சர்க்கார் பணம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், குறிப்பாக ரெயில்வே ரிஸர்வ் நிதியில் நிறையப் பணம் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் அந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவுசெய்வதற்காக கூடிய சீக்கிரத்தில் சட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுப்பார்களா என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும், அங்குள்ள கூட்டு உரவு மொத்த விர்பண சங்கத்தில் ரிஸர்வ் நிதி இருக்கிறது. அதை எடுத்துச் செலவு செய்வதற்கும் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லி திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதை காலதாமதம் செய்யக்கூடாது. இந்த ஆண்டிலாவது இந்தத் தொகையை எடுத்துச் செலவழிப்பதற்கு சர்க்கார் வேண்டியபடி சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது புதிதாக வந்துள்ள மேட்டூர் கால்வாய் திட்டத்தில் ஜனங்கள் விதைக்கு ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் ஒரு விதைப் பண்ணையை உடனடியாக ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் விஷயத்தில், ஜனங்கள் இப்போதுதான் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு முன்வந்து வேலைகளைச்

செய்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் இந்த வருஷத்தில் அந்தத் திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவில்லை, அதனால் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது இந்தத் திட்டங்களுக்காக ரூ. 150 லட்சம் இந்த ஆண்டிற்கு ஒதுக்கியிருப்பதாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மக்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகத்தைப் பார்க்கும்போது ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கினால்கூட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. ஆகையினால் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் போராடி. உடனடியாக ரூ. 3 கோடியை ஒதுக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால் இப்போது மக்களுக்கு இருக்கும் உற்சாகம் மேன்மேலும் அதிகரித்து ராஜ்யம் முன்னேற்றம் அடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூரில் தொழிலாளர்கள் வீடே இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக வீடு கட்டுவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கு மாறு கேட்டுகொள்கிறேன். இந்த ஆண்டிலாவது மேட்டூர் பிராந்தியத்தை தேசிய விஸ்தரிப்பு பிளாக்குகளில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் வாய்க்கால் பாசனமுள்ள இடங்களில் இப்போதுள்ள தேசிய விஸ்தரிப்பு பிளாக்குகளை விஸ்தரித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* **Sri M. MARIMUTHU** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையைப் பாராட்டி சில விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நமது காருண்ணிய சர்க்கார் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்தது. அந்த மக்களுக்குக் கடன்களாகக்கொடுப்பதற்கு நிர்ணயித்த தொகைகளில், பாதி மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்னும் பாதி மக்களுக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. பட்டுக்கோட்டை, ஒரத்த நாடு இரண்டு தாலூக்காக்களிலும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இதுவரையிலும் கடனாக கொடுத்த தொகையானது, ஒவ்வொருவர்க்கும் 250 ரூபாயிலிருந்து 500 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்பட்டது.

இனிமேல் ஒவ்வொருவர்க்கும் ரூ. 50-லிருந்து 200 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கபடுவதாகயிருக்கிறது. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை ஹரிஜனங்களும், விவசாயிகளும் இந்த நிமிஷம் வரையிலும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருப்பதை நான் இங்கு சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. ஆகவே, புயல் நிவாரணக் கடன்களைக் கொடுக்கும்போது, உதவி பெற தகுந்தவர்களுக்கே கடன் கொடுத்து உதவுமாறு சர்க்காரை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வானம் சுருங்கினால் தானம் சுருங்கும் என்ற பழமொழிபோல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மழையில்லாத காரணத்தால், இது நிமிஷம் வரையிலும் ஆயிரக்கணக்கான எக்கர் நிலங்களில், குறுவை, சாணபோகம், நாற்றுவிடாமலும் தரிசு உழவு உழுகாமலும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை கவனித்து இது சம்மந்தமாக, விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை என்னால் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. அது என்னவென்றால், கள்ளச் சாராயம் காச்சுவதைப்பற்றியது. நமது சர்க்கார் தங்களுக்கு வரக்கூடிய கோடிக்கணக்கான ரூபாய், வருமானத்தை தவிர்த்து, கள் என்ற அரக்கனை ஒழிப்பதற்காக மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், சர்க்காருடைய நோக்கத்திற்கு விரோதமாக இப்போது வீட்டுக்கு வீடு, கள்ளச் சாராயம் காச்சுவது ரொம்பவும் விமரிசையாக நடந்துவருகிறது. நான் இளைஞனாக இருந்த காலத்தில்,

வேப்பம் பட்டை வேலன் பட்டை வேற்றிருக்கும் சாராயம்,
காத்திருந்து பூஜை பண்ணும் காவேரிப் பண்டாரம்.

என்று இளைஞர்களும் பாடிக் கொண்டிருந்தபோது மரப் பட்டைகளைக் கொண்டு சாராயம் காச்சுவதாக சொல்லக் கேள்விப்பட்டேன். இன்றைக்கும் சாராயம் காச்சுவதற்காக மரப் பட்டைகளை வெட்டி மரங்களை நாசம் செய்கிறார்கள். இது தவிர இப்போது ஸ்பிரிட் அம்மோனியம், வெல்லம், சாக்கரை இவைகளைக்கொண்டு, சாராயம் காச்சுவது மிக அதிகமாக நடந்து வருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு நமது சர்க்கார் இன்னும் வெகு வேகமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எங்கு பார்த்தாலும், அடி, உதை, குத்து, வெட்டு, கொலை, எல்லாம் மிக அதிகமாக ஏற்படும் என்று திண்ணமாகக் கூறுவேன். போலீஸ்காரர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு மாத முதல் மூன்று மாதங்கள் வரையில் ரிசர்வ் போலீஸுடன் தங்கி அங்குள்ள தோட்டம், துறவு, வீடு வாசல், சந்து பொந்து எல்லாயிடங்களிலும், ஊறல் செய்து சாராயம் காச்சுபவர்களைப் பிடிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு சரியான தண்டனை கொடுத்து ராஜ்யத்தில் கள்ளச் சாராயம் காச்சுவதைத் தடுக்கவேண்டும்.

ஆகையால் ஊறல் வைத்து காச்சுபவர்களுக்கு 10 வருஷமும் விற்பனை செய்பவர்களுக்கு 10 வருஷமும், குடிப்பவர்களுக்கு 5 வருஷமும் தண்டிக்கவேணுமேயொழிய அபராதங்கள் போடுவதை ஐயார்கள் கட்டிவிட்டு மறுமுறையும் அதே வேலைகள் ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்கார்க்கு நான் அன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

VI.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY.

11·43 a.m.

* Sri S. C. C. ANTHONY PILLAI: Mr. Deputy Speaker, I rise to present a memorandum on behalf of the Madras Government Hospital Workers' Union. This Union proposed to stage a strike about five months ago, but because of the pressure of public opinion and their desire not to create a crisis in the State, they did not actually stage the strike.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

Sri S. KANDASAMI GOUNDER: சார், ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், நான் மூன்று நாட்களாக பேசவேண்டும் என்று கேட்டு வருகிறேன், எழுதியும் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னை இன்னும் கூப்பிடவில்லை.

DEPUTY SPEAKER: இது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

* Sri S. C. C. ANTHONY PILLAI: The workers withdrew their strike notice on the assurance given by the Hon. Minister concerned that their grievances would receive sympathetic consideration at the hands of the Government. Five months have elapsed and yet what proposal is being considered by the Government has not emanated from this august body. On the other hand, far from doing elementary justice to the poor workers, a positive injustice is being sought to be done. A directive seems to have been issued that on and from 1st August—that is, from this mouth—the house-rent allowance will be cancelled. Right up to 31st July 1956, these workers used to pay a nominal sum as rent for the quarters that they were occupying. In view of the nature of their employment, they have to attend the hospital at infrequent and odd hours. Naturally, they have to live as near the hospital as possible. When the workers employed in the hospitals have asked for some bread, instead of assuring them of the same, the Government have done a positive injustice to them. On behalf of these poor workers, I am presenting this

petition signed by the office-bearers of the Madras Government Hospital Workers' Union. The petition reads: 'The Madras Government Hospital Workers' Union presents this petition to the hon. Members of the Madras Legislative Assembly in the hope that they would intervene in time and see that elementary justice is rendered to the hospital employees, who are discharging the noble task of attending to the sick and ailing citizens of our country.' Now, it will not be fair and proper on the part of the Government to exploit the patience of these workers to any very great extent. On the assurance given by the Government, they have withdrawn the token strike they intended staging. The Government are now trying to force a positive injustice on them. If the Government fail to do justice to these poor workers, by not implementing the assurances already given, the workers will be compelled to resort to their earlier threat of going on a strike. Sir, these workers are in an occupation where the hazards to life and limb are greater than in any other avocation. Still, they are not covered by the Workmen's Compensation Act. Moreover, they are subject to many of the occupational and infectious diseases. There is no provision made by the Government for the payment of a lump-sum compensation. The Government of Madras have not implemented the Minimum Wages Act in respect of these workers. That Act was introduced in the Central Legislature with a view to preventing exploitation of such workers. If only that Act was given effect to, the Government will not be in a position to extract work for long hours from these poor workers. They cannot ask the workers to work for more than 8 hours a day, if they are covered by the Minimum Wages Act. At present, these workers are made to work for more than 12 hours, or even 15 hours a day without receiving any additional allowance for the overtime work that they do. If a private employer behaved towards his employees in such a manner, all the provisions under the law would be used against him. The provisions of the Minimum Wages Act must be applied to these workers. They must be asked to work normally for only 8 hours a day. If they are asked to work for more than 8 hours on any day, they should be paid overtime allowance for the extra work that they are asked to do. The provisions of the Workmen's Compensation Act should also be made applicable to these workers as they are subject to infectious and occupational diseases.

The Governor has referred to the fact that various policies and decisions of the Government are being sought to be implemented. One of the very important recommendations made by the Taxation Enquiry Commission is that the disparity in emoluments drawn by the various people in the country should not exceed the ratio 1 : 30. Nowadays, the party in power talks of socialism, or the creation of a socialistic pattern of society and all that. Here is a specific recommendation of the Taxation Enquiry Commission that the disparity in income should not be too large. Even as a first step, the Government have not come forward to fix the ratio as 1 : 30. In my opinion even this is not fair ratio. Charity begins

at home. There is a wide disparity in the wage structure of the Government's own employees. The Government have not done anything to fix the wage structure of their own employees in the ratio 1 : 30. Let us take the salaries paid to the Hon. Ministers themselves. They have raised it from Rs. 500 to Rs. 1,500 on the plea that the cost of living has gone up. Applying the ratio 1 : 30 with reference to the salary drawn by the Ministers, the lowest salary should be Rs. 50. And if we take the salaries drawn by the civil servants, the lowest pay should be Rs. 100. But, is that the case to-day? There are a number of employees of the Government who draw a sum of Rs. 19 per month plus a few rupees as dearness and other allowances. Though there is the specific recommendation of the Taxation Enquiry Commission and though that recommendation has been accepted by the Government, it has not been given effect to and there seems to be no attempt on the part of the Government even to take the first steps in that direction. It is stated that the national income has risen. We hear so much about the creation of a socialistic pattern of society and all that. In view of this rise in the national income and the avowed objective of the party in power; are not people right in expecting a humane consideration of these problems? I only refer to this matter to point out that there should not be this wide disparity in the levels of income drawn by people in various sectors of society.

It is useless referring to the fact that Government servants should only starve while at the same time these people who preach to those Government servants should live in a state of luxury. Why have so many questions been put in this House for improving the lot of the Government servants? It is because they are being denied a fair deal. The extravagant expenditure of the Ministers must be controlled and kept to the minimum. For that reason alone, I think, many Members have protested against the lavish and extravagant expenditure incurred in respect of Governor's establishment, Governor's parties and so on and so forth. I strongly protest against the number of parties that are being given by the Ministers and the Governor at a time when it is alleged the Government do not have the necessary finance to give even a none-rupee increase in the dearness allowance of the Non-Gazetted Officers immediately as that would result in an extra expenditure of Rs. 24 lakhs. But lakhs and lakhs of rupees are being spent extravagantly. 11-50 a.m.

As my time is short, I shall refer only to one more point. There is a unanimous opinion throughout the country—even the Government have admitted it—that the rise in the price of foodgrains is due to one reason only, viz., the hoarding of foodgrains by unsocial elements. That diagnosis is accepted universally without question. When the diagnosis is known, instead of seeking to remedy the situation by taking action against hoarders and other anti-social elements and preventing them from going beyond certain limits, the Government are opening fair price shops. We are supposed to import rice from other countries when it is

already available in the country, to drain our foreign resources. Now, Sir, the Government are not in any way reluctant to apply the Preventive Detention Act in the case of trade unionists if they resort to strikes or lead processions. If they can take action against the trade unionists, why do they hesitate to apply the Preventive Detention Act in the case of these anti-social elements and hoarders and put them behind prison bars? Let them at least say that they will take strong action against those who hoard foodgrains even though they may be reluctant to do so. This is a period of electioneering and they do not want to take action against any one who may pay something into the Congress coffers. At least let them mobilise public opinion against the activities of hoarders. Public opinion must be mobilised against them so that there may be a general boycott of such trading elements. Sir, though five months have passed, still these is a strong tendency for a rise in the inflationary pressures in our economy. It is due only to an open conspiracy to loot the public. In that looting of the public, the Government apparently seem to have a share. The prices of agricultural commodities at the time of the harvest would represent the actual money the agriculturists would have got. The difference between the prices of agricultural commodities then obtaining and the prices now quoted by hoarders would represent the extent of the loot of the public. This group of people have even got the temerity to indulge in a conspiracy of booking wagons and then cancelling them at the last minute, so that the supplies may not reach their destination. This clever design by the hoarders has been openly alleged by the Government. When such an open conspiracy is being carried out in front of the public, my question is why it is that this Government have not taken any action against such hoarders. Are we to take it that this Government have also a part in this conspiracy? Therefore, my humble submission is that this Government should take steps to bring to book these hoarding elements by at least utilising the Preventive Detention Act and arresting a few of them and putting them behind prison bars. I am sure, there will be no need to open more fair price shops, if a little deterrent action is taken right at the beginning against them. In this connection, I wish to refer to the speech made by the Leader of the Congress Party, Mr. Nehru, at the time of Bengal famine, as soon as he was released from prison. He said that if he had been at the helm of affairs, every lamp post would have been decorated with the corpses of the blackmarketeers. But to-day at least in the City of Madras we find that the lamp posts only carry advertisements to the effect that there is a film called 'Madurai Veeran.'! In brief, I can plead once again that there should be justice done to the Government servants at least on the basis of the recommendations made by the Taxation Enquiry Commission, as a first step in that direction. For the hospital workers who are employed for 13 to 15 hours, the provisions in the Minimum Wages Act and the Workmen's Compensation Act at least should be made applicable. Secondly, effective action should be taken against hoarders who are causing so much pauperisation among

the poor people and the salaried workers. By doing so, they can to a large extent reduce the expenditure on the purchase of foreign foodgrains. The net saving would go a long way towards the actual implementation of the Second Five-Year Plan. Thank you, Sir.

(Mr. Speaker resumed the Chair at this stage.)

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரையை பரிசீலிக்குங்கால், அது மிக அழகாகவும், மேனி மினுக்காகவும், அத்திப் பழம் போல் காண்கிறது. ஆனால் அந்த அத்திப்பழத்தை உடைத்துப் பார்த்தால், உள்ளே புழுக்களும், கொசுக்களும், ஈக்களும் மொய்த்து பார்ப்பதற்கே அருவெறுப்பாகயிருக்கிறது. அதே போன்று, கவர்னர் உரையில் விளக்கங்கள் நன்றாக இருந்தபோதிலும், நடைமுறையில் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய அம்சங்கள் ஏதாவது குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், ஒன்றையும் காணோம். ஆனால், அதற்கு மாறாக, லட்சாதிபதிகளுக்கும், கோடீஸ்வர்களுக்கும், மில் முதலாளி களுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய அம்சங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. 11-58 a.m.

பல பெரிய தொழிற்சாலைகளை அமைத்திருக்கிறோம், நீர்தேக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம், ஆஸ்பத்திரிகளை சாலைகளை நிறுவியிருக்கிறோம், கனரக தொழிற்சாலைகளை அமைக்க இருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சர்க்கார் சொல்லும் போது, மேனாட்டவர்களும், மேதாவிகளும். அறிஞர்களும், அறிவாளிகளும் பாராட்ட தகுந்த முறையில் தான் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் நாட்டிற்கு தேவைதான், நன்மை பயக்கக் கூடியது தான். ஆனால் நடை முறையில் இவற்றின் பலன் பெரிய முதலாளி களுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் போய் சேருகிறதே ஒழிய, ஏழை மக்களுக்கு அல்ல. அவர்கள் நாளுக்கு நாள் நலிந்து வருகிறார்கள். பட்டினி, பஞ்சம், வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஆகிய கொடுமைகளுக்கு ஆட்பட்டு அவதியுறுகிறார்கள்.

அரசாங்கம் சொல்லுகிறது, அமைச்சர்கள் கூறுகிறார்கள் நெல் விளைச்சல் அதிகமாகியிருக்கிறதென்று, ஆனால் என்ன காண்கிறோம். சென்ற வருடம் படி 8 அணாவிற்கு விற்ற அரிசி இன்று ஒரு ரூபாய் விற்கிறது. ராஜாஜி காலத்தில் கிடைத்த சிமெண்ட், இரும்பு, இன்னும் பல பொருட்கள், இன்று கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள் மக்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில், 100 டன்கள், 200 டன்கள் என்று, சிமெண்ட், steel முதலியவை, பணம் படைத்தவர்களுக்கு, மேதாவிகளுக்கு, அதிகாரிகளோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, அமைச்சர் களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள பணக்காரர்களுக்கு, ஆகியவர்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறது. எதோ 10 மூட்டை சிமெண்டு, அல்லது 5 அந்தர் steel தகடுகள் வெண்டுமென்றால், பொது மக்கள், ஆறு மாதம் அல்ல இரண்டு வருடங்கள் மனுக்கள் போட்டு, பிரான்கள் அனுப்பினாலும் ஒரு வித பலனும் ஏற்படாமல் மோசடி செய்யுமளவிற்கு இன்றைய தினம் கன்ட்ரோல் (control) முறை இந்த சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது, இத்தோடு மட்டுமில்லாமல், அந்த அலுவலகங்களிலுள்ள அதிகாரிகளும், குமாஸ்தாக்களும் பொதுமக்களுக்கு பல இன்னல்களை, அநியாயங்களை விளைவிக்கிறார்கள். நாம் நினைக்கிறோம், கண்டரோல் முறையை வைத்திருக்கிறார்கள், நியாயமான விலைக்கு எல்லோருக்கும் பொருள்கள்—விநியோகிக்கப்படுமென்று, ஆனால் நடைமுறையில் மக்கள் மிகவும் அவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை திட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களை வைதுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் எப்போது மாறும் என்று கருதுகிறார்களே தவிர வேறு கிடையாது. எங்கே பார்த்தாலும் உணவுப் பஞ்சம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்.

பொதுவாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எங்கே சென்று வேலை கேட்டாலும், உங்களுக்கென்று தனி இலக்கா இருக்கிறது. அங்கே போய் கேளுங்கள்

என்கிறார்கள். அவர்களுக்கு யாதொரு சலுகையும் காட்டுவதில்லை. நிலம் கொடுப்பது கிடையாது. எந்த விதமான நன்மையும் எந்த அதிகாரியும் செய்வது கிடையாது. காரணம் பொறுமை, ஜாதி வேற்றுமை. அந்த இனமக்கள்—முன்னேற்றமடைந்து விட்டால், நாம் படுபாதாளத்தில் போக வேண்டி ஏற்படுமென்ற பயத்தால், எல்லா இலாக்காக்களிலும் அவர்களுக்கு வேலையில்லை என்று இருட்டடிப்பு செய்யப்படுகிறது. சென்ற நான்கு வருட காலத்தில், ஒரு உத்தியோகஸ்தர் வேலையோ அல்லது கூலி வேலையோகூட, தாழ்ந்த ஜனங்களுக்கு டிபார்ட்மெண்டில் கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், வேறு எந்த டிபார்ட்மெண்டில் கொடுத்திருப்பார்கள் என்பதை நீங்களே புரிந்து கொள்ளக்கூடும். வேறு எந்த டிபார்ட்மெண்டில் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கையில், 20 லட்சம் மனுக்கள் வந்தன வென்றும், ஒரு சில ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்தோம் என்றும் சொன்னாரே தவிர, யாதொரு புள்ளி விவரமும் கொடுக்க வில்லை. 100க்கு 99 பேர் இந்த ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இந்த வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை நீக்க ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்னவென்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

பொருள்களின் விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏழை N.G.O.-க்களின் நிலை மோசமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வோ, பஞ்சப்படி உயர்வோ கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த சர்க்காரால் பஞ்சப்படி, இதே ராஜ்யத்தில் வேலை செய்கிற மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கப்படுவது போன்று, தங்களுக்கும் கொடுக்கவெண்டுமென்று இந்த ராஜ்ய N.G.O.-க்கள் கேட்கிறார்கள், ரெயில்வேயில் வேலை செய்கிற போர்ட்டருக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்திற்கும், இந்த சபையில் வேலை செய்கிற ஒரு பியூனுக்கு—கொடுக்கிற சம்பளத்திற்கும் உள்ளே பேதம் மிகவும் அதிகம். போர்ட்டர் 100 ரூபாய் வாங்குகிறான். ஆனால் இங்கே பியூன் வேலை செய்கிற, நாம் கொண்டு வருகிற சட்டங்களையெல்லாம் நடை முறைக்கு கொண்டு வருகிற சிப்பந்திகள் அவதிப்படுகிறார்கள்.

போலீஸ் இலாக்காவில் என்ன காண்கிறோம்? மதுவிலக்கை அமுல் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, சேரியில் சென்று சாராயத்தை காய்ச்சுங்கள். குடிசைத் தொழிலாக்குங்கள் என்று மக்களை ஊக்குகிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள், இன்ஸ்பெக்டர்களெல்லாம் பாதைகளில், சாலைகளில் குடிக்கிறார்கள். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதற்கு காவலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். காட்டன் (cotton), விபசாரம் இது போன்ற காரியங்களுக்கு எல்லாம் நமது போலீஸ் இலாக்கா காவலாளியாக இருக்கிறதே தவிர, அவைகளை ஒழித்து சட்டத்தை நிலை நிறுத்த—அவர்களில்லை. சர்க்கார் கொண்டு வருகிற சட்டங்களெல்லாம், கவர்னர் குறிப்பிட்டுள்ளாரே அந்த சட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டால், மக்களுக்கு நன்மை பயக்குமா என்றால், நடுத்தர மக்களுக்கு, ஏழைகளுக்கு நன்மை பயக்காது, பணக் காரர்களுக்கு தான் பயக்கும். ஆனால்—ஏழைகளின் மேல் அவைகள், கொடூர ரூபத்தில், அரக்கர்களைப் போல், குண்டு, துப்பாக்கியோடு பாயும், விவசாயத் தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால், நியாயமான கூலி கேட்டால், அடி பிடி, உதை அடை சிறையில், சுட்டுக்கொல் என்று சீறும். ஆனால் மிராசுதாரர்கள் அநியாயமாக நடந்துகொண்டால், பெரிய முதலாளி அநியாயமாக நடந்துகொண்டால். அவர்களை தொடாது. பாட்டாளி மக்களுக்கு, தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு நியாயம் கிடையாது. கேள்வியும் கிடையாது. சத்தியவேடு, புகலம்பாடி கிராமத்தில் ஹரிஜனங்கள் 3 வரா மாக பட்டினி கிடைக்கிறார்கள். ஹரி ஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவில்லை மிராசுதாரர்கள். என்ன செய்கிறது போலீஸ்; கலெக்டர்கள், அமைச்சர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? ஹரி ஜனங்கள் வேலைக்கு செல்லவில்லையென்றால் நிலைவு போலீஸ் படை கொண்டுவரப்பட்டு நொறுக்கப்படுகிறார்கள். அங்கே மூன்று வாரமாக ஹரி ஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்ற ஜாதிக்காரர்களை வெளியிடங்களிலிருந்து அழைத்து வந்து, வேலைக்கு அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். எங்கே ஹரிஜனங்களுக்கு நியாயம் செய்யப்

படுகிறது. ஏழைகளுக்காக போடப்படுகிற சட்டங்கள் எல்லாம், அலுவலக அறைகளில் சாமியர்களைப் போல் தபஸ் கிடக்கிறது, உண்ணுவிரதம் கிடக்கிறது குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்காக கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் படுத்து தபஸ் கிடக்கிறது, உண்ணுவிரதம் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் Compulsory Labour Act இருக்கிறதே அது, அவர்கள் பேரில்—உடனடியாக வேலை செய்கிறது. இது போன்ற சமயங்களில் எல்லாம் நமது அமைச்சர் குழாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், அதிகாரிகள் சரிவர வேலை செய்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கவேண்டும். N.G.O.-க்கள் சம்பள உயர்வு கேட்கும் போது பணமில்லை என்கிறது சர்க்கார். N.G.O.-க்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்றால், பெரிய project வேலைகளில் கோடிக்கான பணத்தை முதலாளிகள் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அதை நிறுத்தி கொடுக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். அது மிகவும் உண்மையாகத் தான் இருக்கிறது. அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்றால், இந்த நாடு குட்டிச் சுவராகி விடும்.

எனவே நியாயத்தைப் பார்த்து அவர்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா. அதைத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும். இன்று உணவு கஷ்டம், படிப்பதற்குக் கூட கஷ்டம். பணம் இல்லாதவன் எவ்வளவு புத்திசாலியாக இருந்தாலும், அவனுக்கு காலேஜில் இடம் கிடையாது. ஹரிஜனங்களுக்கு என்று சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். கவர்ன்மெண்ட் காலேஜுக்குச் சென்றால் அனுமதி கிடையாது. ஆகையினாலே "உனக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது ஸ்தானம், அங்கே இருக்கிறது போ" என்று விரட்டி அடிக்கிறார்கள். எனவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள். மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மனுக்கள் போட்டால் 1,000 கணக்கிலே கொடுக்கப்படுகிற மனுக்களில் 40, 50, பேர்கள் தான் பொறுக்கி எடுக்கிறார்கள். பணக்காரர்களுக்குத்தான் வசதி இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒருவருக்கும் கிடையாது. மெடிகல் காலேஜை எடுத்துக் கொண்டால், எங்கே பணம்? என்று கேட்கப்படுகிறது. பெற்றோர் கள் கொண்டு வந்து 3,000, 2,000 ரூ. என்று கணக்கிட்டுக் கொடுத்தால் தான், அவர்களுக்கு நடக்கும். பணக்காரர்களுக்கு இடம் கிடைக்கிறதே, தவிர, அதில் ஏழை மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமலேயே ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வாடுகிறார்கள். காலேஜிகள், மெடிகல் காலேஜே என்ஜினிரியங் காலேஜ்கள் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் இதை ராஜ்யத்தில் ஆஸ்பத்திரியில் இப்போது நோய் வருவதற்குக் காரணம், வருமை வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். பஞ்சம், பட்டினி இவைகள்தான். இவைகளில் கஷ்டப்படும் ஏழைகளுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் இடம் இருக்கிறதா என்றால், இடம் கிடையாது. General Hospital போன்றவைகளில் எல்லாம் நீங்கள் போய் பாருங்கள். பணம் கொடுத்தால் டாக்டர்களுக்கு 50, 100 ரூ. என்று பணம் கொடுத்தால் தான் அங்கே மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. 2, 3. மாதமாக, Stanley ஆஸ்பத்திரியிலும், General ஆஸ்பத்திரியிலும், இடம் கிடைக்காமல், பல பேர் தெருவில் செத்தார்கள். கனம் மந்திரி ஷெட்டி அவர்களுக்கு இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆஸ்பத்திரியை எனனைப் போன்றவர்கள் போய்ச் சொன்னால், இவர்கள் திட்டுகிறார்கள். மருந்து இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் மந்திரியிடம் சொல்லியும் இதைப் பற்றி விசாரிப்பதற்கு யாரும் முன்வரவில்லை. ஜனரல் ஆஸ்பத்திரியில் இதைப் பற்றி நான் முறையிட்டேன் என்ன நடந்தது? உங்களுக்குக் குற்றச்சாட்டு சொல்லும்படியாக இருக்கிறது. இடம் கொடுக்க முடியாது என்றார்கள் இப்படி நோயாளிகள் மருந்தில்லாமல் ஆஸ்பத்திரியில் இடமில்லாமல் 2 பேர் தெருவில் செத்துக்கிடைக்கிறார்கள் என்று ஏழை களுக்கு இந்த நாட்டிலே வேறு இடம் கிடையாது. சாதாரணமாக பொது மக்கள் பணத்தைக் கொண்டுதான் ஆஸ்பத்திரியும் மற்ற காலேஜுகளும் இவைகளின் நிர்வாகம் நடக்கிறதென்றால் பணக்காரர்களுக்குதான் ஆதிக்கம் லஞ்சம் நடை பெறுகிறது என்றால் ஏழைகளுக்கு கிடையாது. பொது மக்களுடைய வரிப் பணத்தைச் சரிக்கட்டி, பணக்காரர்களுக்குச் செல்கிறது என்றால் எங்கே நியாயம் இருக்கிறது? யாருக்குச் செல்கிறது பணம்?

12-08 p.m.

[11th August 1956

12-10 p.m. SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവർണ്ണർ ചെയ്യ പ്രസംഗത്തിൽ മലബാറിലെയും തെക്കൻ കർണ്ണാടകത്തിലേയും അംഗങ്ങൾക്ക ഭാവുകം ആശംസിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനയെ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടുംകൂടി അനുസ്മരിക്കുന്നു. കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെ ഇനിയും നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ചില വരിശ്രമങ്ങൾ അണിയറയിലും നടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള കേൾവി കൾക്ക പിന്നാലം ഇട്ടുകൊണ്ടാണ് ഗവർണ്ണർ ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മദിരാശി ഗവർമ്മെന്റ് ഒരു പ്രത്യേക കേരള സംസ്ഥാനസൃഷ്ടിയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗം തെളിയിച്ചിരിക്കയാണ്. ലോകസഭയിൽ സംസ്ഥാന പുനഃസ്സംഘടനാ ബിൽ പാസ്സാക്കുന്നതോടുകൂടി ഇനി കേരളത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെ തടയാനുള്ള സംരംഭങ്ങൾക്ക വിജയമുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മലബാറിനെ സ്പർശിക്കുന്ന പല പ്രധാന കാര്യങ്ങളും ഗവർണ്ണർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള കാര്യമാണ് വളരെ ദുഃഖകരമായിട്ടുള്ളത്. മലബാറിനെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രശ്നങ്ങളെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നന്ദിപ്രമേയത്തിനു ഞാൻ ഒരു ഭേദഗതി ഫോറമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ ഭേദഗതിയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളിലേക്ക സഭയുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ആ കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്.

"(*a*) That no mention is made of the future of the Members of Malabar district and of Kasaragod taluk of South Kanara district of this House immediately after the Reorganization of the States;

(*b*) that no suggestions have been offered in order to avoid extension of President's Rule from the Travancore-Cochin State to Malabar district and to Kasaragod taluk;

(*c*) that no suggestion has been made to associate the people of Malabar through their elected representatives in the division of assets and liabilities and other vital matters connected with the separation of Malabar from Madras State;

(*d*) that no mention has been made about the adequate and effective representation of the Muslims and other minority communities in the Legislatures, Local Bodies and Administrative Services; and

(*e*) that no protection has been suggested to afford relief to the Muslim community from the handicaps resulting from the enforcement of the provisions of the Madras Building Rules regarding the construction, extension and repairs of mosques, madrassas and similar religious institutions."

സർ, മലബാറിലേയും കാസർഗോഡു താലൂക്കിലേയും എം.എൽ.എ മാരുടെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചു മദ്രാസ് ഗവർമ്മെന്റ് വേണ്ടപോലെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന കാര്യം മലബാറിലേയും കാസർഗോഡിലേയും ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വലിയ അസ്വാസ്ഥ്യവും വേദനയും ഉളവാക്കിട്ടുണ്ട് എന്ന പറഞ്ഞിക്കാണിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പ്രസിഡന്റിന്റെ ഭരണം മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ജനായത്തഭരണം മലബാറിലെയും കാസർഗോഡിലേയും ജനങ്ങൾക്ക നിഷേധിക്കുവാൻ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ യാതൊരു രാഷ്ട്രീയപ്രേരണയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടനാ ബില്ലിലെ ഒരു ന്യൂനത നിമിത്തം മലബാറിലേയും കാസർഗോഡിലേയും ജനങ്ങളും സംസ്ഥാന പുനർവിഭജനത്തോടുകൂടി പ്രസിഡന്റിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ വന്നു ചേരാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു ദുസ്ഥിതിയുണ്ടാകുന്നതു ദാരുണമാണ്. നമ്മുടെ മഹത്തായ ജനായത്തഭരണക്രമത്തിനും തന്നെയും വിരുദ്ധമാണ്. യാതൊരപരാധവും ചെയ്യാത്ത ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനു ഭരണക്രമം മൂലം ഇന്ത്യയിലെ

ജനായത്ത ഭരണം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ഇതുമൂലം സംജാതമാകുന്നത്. അതു ഒരുകലും ന്യായീകരിക്കത്തക്കതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ സഭയുടെ കാലാവധി കഴിയുന്നതുവരേയ്ക്കും മലബാർ ജില്ലയിലേയും കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലേയും ജനങ്ങൾ പ്രജായത്തഭരണം തന്നെ അനുഭവിച്ചും ആസ്വദിച്ചും തുടർന്നുപോകുന്നതിനു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ഗവർമ്മെന്റ് ഇനിയെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ. മലബാറിലേയും കാസർഗോഡിലേയും മെമ്പർമാരെ ചേർത്തു ഒരു താൽക്കാലിക ഗവർമ്മെന്റ് രൂപീകരിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശം ഞങ്ങൾ വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഗവർമ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നാണ് ഗവർമ്മെന്റിന്റെ നിലപാടെങ്കിൽ കോളത്തിൽ ഒരു ജനകീയ ഭരണം വരുന്നതുവരെ മലബാറിലെയും കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലേയും ജനങ്ങൾക്ക് മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിലെ പ്രജായത്തഭരണത്തിൻകീഴിൽ തുടർന്നുപോകാനുള്ള സൌകര്യമെങ്കിലും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണ് മദ്രാസിൽ ഇന്നു ഭരണം നടത്തുന്ന മന്ത്രിസഭയിൽ മലബാറിന്റെ ഒരു പ്രതിനിധിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും മദ്രാസിൽ നിലവിലുള്ളത് ഒരു ജനകീയഭരണമാണെന്നുള്ള എന്നാണ് പ്രജായത്തഭരണത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ ആഗ്രഹപ്പെടുകയും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഹിതത്തിനും അഭിലാഷത്തിനും എതിരായി അവരെ ജനപ്രതിനിധികളിൽനിന്നും പുറംതള്ളി നിർത്തിക്കൊണ്ട് പ്രസിഡന്റിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ തള്ളിവിടരുതെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ മദിരാശി ഗവർമ്മെന്റ് അതിനുവേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതു ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ഇനിമേലെങ്കിലും ഉടനടി അതിനുവേണ്ട നടപടി കൈക്കൊള്ളണമെന്നു ഞാനിക്കാര്യം അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

രണ്ടാമത്, വിഭജനം നടക്കാൻപോകുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഭരണപക്ഷത്തിന്റെയും പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെയും പലവിധത്തിലുള്ള അപേക്ഷകളും പോർക്കാനിടയായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു വളരെ നിർഭാഗ്യകരമായിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൽനിന്നും തമിഴ്നാട്ടിലേക്ക ആനകളെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു, മരം മുറിച്ചു കടത്തുന്നു, യന്ത്രസാമഗ്രികൾ നീക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല അപേക്ഷകളും പോർക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള അപേക്ഷകൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം മലബാറിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനപ്രതിനിധികളെക്കൂടെ അസംബ്ലിയിലും അവരെക്കൂടെ അറിയിച്ചുചെയ്തു തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനപ്രതിനിധികളെക്കൂടെ ഈ കാര്യത്തിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജനങ്ങളുടെ സംശയങ്ങളും ആശങ്കകളും നീങ്ങിപ്പോകും. തിരു-കൊച്ചി അഡ്വൊക്കേറ്റ് ശ്രീമാൻ രാവുണ്ണി മേനോനും മന്ത്രിമാരുമായും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് മേധാവികളുമായും വിഭജനം സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുന്നതുപോലെ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതെന്നു പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കുമ്പോൾ മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ അസ്വസ്ഥരാകുകയാണ്. മലബാറിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും ശ്രീമാൻ രാവുണ്ണിനു എന്തറിയാം? മദിരാശി ഗവർമ്മെന്റിനാകട്ടെ മഹാമനസ്കരായ മലബാറിനു വല്ല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളോ സാധനങ്ങളോ നീക്കിവെക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതായതു, മലബാറിന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും യാതൊരു വിവരവുമില്ലാത്ത, മലബാറുമായി യാതൊരു രീതിയിലും ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ശ്രീമാൻ രാവുണ്ണി അടക്കമുള്ള ആലോചനാകർത്താക്കൾ നടത്തുകയും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പ്രജായത്ത ഭരണത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി കൊതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മലബാറിലെ അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ വലിയ ഉൽക്കണ്ഠയോടും ഭീതിയോടുകൂടിയാണ് അതിനെ വീക്ഷിക്കുന്നതു. മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ച മുപ്പതിലധികം ജനപ്രതിനിധികൾ ഇവിടെയുണ്ട്. വിഭജനം സംബന്ധിച്ച സകല കാര്യങ്ങളിലും അവരെക്കൂടെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ മലബാറിനോടു നീതിചെയ്യുമെന്ന ജനങ്ങൾക്ക ബോദ്ധ്യമാകുന്നതരത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതു അത്യാവശ്യമാണ്. ഇതു സംഗതി ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ സ്പർശിക്കാതെ പോയതു വളരെ ദുഃഖകരമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഗവർമ്മെന്റ് ഇവിടെയെങ്കിലും ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഒരു മാറ്റം വരുത്തണമെന്നും വിഭജനം സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മലബാറിന്റെ ജനപ്രതിനിധികളെക്കൂടി പങ്കെടുപ്പിക്കാനും വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്ന അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [11th August 1956

സാധനങ്ങൾ അങ്ങോട്ട കൊണ്ടുപോകുന്നതും ഇങ്ങോട്ട കൊണ്ടുപോകുന്നതുമൊന്നും അത്ര വലിയ കാര്യങ്ങളല്ല. ആനകളെ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക ഉൽകണ്ഠയില്ല. ആനകളിനിയും പെറ്റു പെരുകിക്കൊള്ളും. മരങ്ങൾ മുറിച്ചു മാറ്റിയാലും ഞങ്ങൾക്ക ഭയമില്ല. മരങ്ങളിനിയും തളിർത്തു വളർന്നുകൊള്ളും. കാട്ടുകൾ നശിപ്പിച്ചാലും ഞങ്ങൾക്ക വേദനയില്ല. കാടുകളിനിയും തഴച്ചു വളർന്നുകൊള്ളും. മലബാറിന്റെ മണ്ണും ആ മണ്ണിൽനിന്നു പോർപെട്ടത്താൻ വയ്യാത്ത വേദനകളും സാഹചര്യങ്ങളും അവിടെനിന്നും നീക്കംചെയ്യുന്നിടത്തോളം കാലം ഇത്തരം നിസ്സാരങ്ങളായ സംഭവങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചു വളരെയധികം വേദനിക്കുന്നവരല്ല മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ വിദ്വേഷം സംബന്ധിച്ചു കാര്യങ്ങളിൽ അവരെ പങ്കുചേരാൻ അനുവദിക്കാത്ത ആ ഒരു മനസ്ഥിതി, ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ജനപ്രതിനിധികളെ അകറ്റിനിർത്തുകയും അവരുടെ സഹകരണം പ്രയോജനപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മനഃസ്ഥിതി ഗവൺമേണ്ടു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതു മലബാറിലെ ജനങ്ങൾക്ക വേദനാജനകമാണു്. തങ്ങളുടെ ഭാവിയെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപ്രശ്നങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കാതെ അവരുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ആളുകൾ കൂടിയാലോചിച്ചു തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു ജനങ്ങൾക്ക വളരെ വേദനയുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള സംഗതിയാണു്. ജനങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളാണു് സത്തിനേക്കാൾ പ്രധാനം. അതുകൊണ്ടു് സംശയത്തിനും കാലുക്ഷുഭത്തിനും ഇടംകൊടുക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ഗവൺമേണ്ടു് അങ്ങേയറ്റം ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്റെ ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്ന മറ്റു രണ്ടു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിക്കൂടെ ചുരുക്കത്തിൽ ചിലതു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയെപ്പറ്റി വളരെയൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതും ആഗ്രഹിച്ചതും ഉൾപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുമെന്നു ഗവൺമേണ്ടു പ്രഖ്യാപിച്ചതുമായ രണ്ടു അതിപ്രധാന പദ്ധതികളാണു് കാഞ്ഞിരപ്പുഴ പദ്ധതിയും പാലക്കാഴി പദ്ധതിയും. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു പദ്ധതികളും രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. മലബാറിലെ പ്ലാനിംഗ് കമ്മിറ്റി നാട്ടിന്റെ സമഗ്രതിയും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു് വളരെ വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും ഗവൺമേണ്ടിന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ട. അതു മുഴുവനുമോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ മദിരാശി ഗവൺമേണ്ടു പരിശ്രമിച്ചു എന്നു പറയാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. മലബാറിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നോക്കാൻ ഇന്നു ഉത്തരവാദപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മദിരാശി ഗവൺമേണ്ടു് മലബാറിനു വേണ്ടി പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ എന്തെങ്കിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവ നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിനു എന്തെല്ലാം നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണാതെ പോയതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വേദനയുണ്ടു്.

സർ, സാമുദായികനീതി പരിപാലിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ഗവർണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. മുസൽമാന്മാർക്കും മറ്റു ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങൾക്കും ഈ സഭയിലും മറ്റു ഭരണസ്ഥാപനങ്ങളിലും ഉദ്യോഗത്തുറകളിലും ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിക്കണമെന്നുള്ളതു് എത്രയും ന്യായമായിട്ടുള്ള ഒരു വാദമാണു്. ഈ സഭയിൽ പണ്ടു 215 അംഗങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു 21 മുസ്ലീമിങ്ങൾ ഈ സഭയിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു ഈ സഭയിൽ 280 ലധികം അംഗങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മുസ്ലീമുങ്ങൾ എല്ലാ പാർട്ടികളിലുംകൂടെ ചേർത്തു ആറോ ഏഴോ മാത്രമേയുള്ളു. ഇതു സമുദായനീതിക്കു ചേർന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പണ്ടു കാലത്തു ഉദ്യോഗങ്ങളിലും മറ്റും സമുദായനീതി പാലിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതെല്ലാം കുത്തകയാക്കി വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ പരീക്ഷായോഗ്യത, കാര്യക്ഷമത മുതലായ ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടാണു് അതിനെ എതിർത്തുകൊണ്ടിരുന്നതു. പിന്നീടു് ടി. എം. നായരുടെ മേധാവിത്വത്തിൽ ഈ കുത്തകസമ്പ്രദായത്തിനെതിരായി നടന്ന പ്രക്ഷോഭണം വിജയപ്രദമായതിന്റെ ഫലമായി പഴയ കുത്തകകളെയെല്ലാം പൊളിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകുന്നതിനു വ്യവസ്ഥചെയ്യാൻ ഗവൺമേണ്ടു് നിഷ്പ്രയാസമായും വളരെ കൃതജ്ഞതയോടെയാണു് ഞങ്ങൾ സ്മരിക്കുന്നതു്. സാമുദായികനീതി പുലർത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ മദിരാശി സംസ്ഥാനമാണു് ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു പല സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നല്കിട്ടുള്ളതു്. ഈ മദിരാശി സംസ്ഥാനമാണു് പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും ഭരണം കൈയ്യേറ്റതിനുശേഷം ഒരു ഔദ്യോഗിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഉന്നതമായ സ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിക്കാനും

അർഹതയും പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടെന്നു ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. പരിക്ഷയോഗ്യതയുടെയും പ്രാപ്തിയുടേയും പേരിൽ പുറത്തള്ളപ്പെട്ടിരുന്ന സമുദായങ്ങളിലും ഭരണയന്ത്രം നടത്തുന്നതിനും ഭരണാധികാരത്തിന്റെ ചെങ്കോൽ പിടിക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും ഉന്നതമായ പദവികൾ വഹിക്കുന്നതിനും പ്രാപ്തിയുള്ളവരുണ്ടു് എന്നു ഇന്നു സകലരും സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുസ്ലീങ്ങളേയും മറ്റു ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരിക്കലും ഈ അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെടരുതെന്നാണു് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന. മതവിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിലോ സമുദായത്തിന്റെ പേരിലോ ഭരണഘടന എല്ലാ പൌരന്മാർക്കും ഉറപ്പുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സന്തുലിതം നിഷേധിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും ഏതു ന്യൂനപക്ഷത്തിൽപ്പെട്ട ആളായാലും സകലവിധ സന്തുലിതങ്ങളും ലഭ്യമാകാനുള്ള നടപടികളാണു് നമ്മുടെ മഹത്തായ ഭരണഘടനയിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. മുസൽമാനാണെന്നോ ക്രിസ്ത്യനിയാണെന്നോ മറ്റേതെങ്കിലും വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളാണെന്നോ പറഞ്ഞു ആരെയും മാറ്റിനിർത്താൻ പാടില്ല, അർഹിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളും സ്ഥാനങ്ങളും നിഷേധിക്കപ്പെടരുതു് എന്നാണു് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. മേലിലും മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം ഇക്കാര്യത്തിൽ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു മാതൃകയായിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അഭ്യർത്ഥന. മദ്രാസ് ഗവൺമേണ്ടു് എന്നും ആ സൽകീർത്തി നിലനിർത്തിക്കാണുവാനാണു് എന്റെ ആഗ്രഹം.

ഇന്നു മലബാറിൽ മുസ്ലീങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പള്ളികളും മദ്രസകളും മറ്റു മതസ്ഥാപനങ്ങളും കയറുകയും നന്നാക്കുകയും പുതുക്കുകയും വിസ്തൃതിപ്പെടുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ചില വിഷമതകളെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ് മുഖേന ഒരു പ്രമേയംമൂലം ഇക്കാര്യം ഗവൺമേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ആ പ്രമേയത്തെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ അസ്സെംബ്ലിയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടു അതു ഗവൺമേണ്ടിന്റെ ആലോചനയിലിരിക്കയാണെന്നാണു് മറുപടി കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. മദ്രാസ് ബിൽഡിങ്ങ് റൂൾസിലുള്ള ചില നിയന്ത്രണങ്ങളാണു് ഇതു വിഷമതയ്ക്കു കാരണം. ഈ വൈഷമ്യം പരിഹരിക്കുന്നതിനു ബിൽഡിങ്ങ്സ് റൂളുകളിൽ അടിയന്തരമായി ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അക്കാര്യത്തിൽ ഗവൺമേണ്ടു് സത്വരശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുടെ വിലക്കയറ്റം നിമിത്തം സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങൾ വളരെ വിഷമത അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളുടെ വിലക്കയറ്റം തടയാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാ ഗ്രാങ്ങളിലും ന്യായവിലക്കടകൾ തുറക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. അരുതുണ്ടു് ഇന്നു വിലക്കയറ്റത്തിന്റെ ഭയങ്കരത. പാലക്കാട്ടു ടൌണിൽ ന്യായവിലക്കടകൾ തുറന്നിട്ടില്ല. നെല്ലു സംഭരിച്ചു വില്ക്കുന്ന ധാരാളം കച്ചവടക്കാരുള്ള ഒരു പട്ടണമാണു് പാലക്കാടു്. എന്നിട്ടും അവിടെ ഇന്നു അരി നാരായത്തിനു 14-ും 15-ും അണയ്ക്കാണു് വില്ക്കുന്നതു്. ഈ വിലക്കയറ്റത്തെ തടയുന്നതിനു അടിയന്തരമായി പാലക്കാട്ടും ന്യായവിലക്കടകൾ തുറക്കേണ്ടതാണു്. തുറക്കുമെന്നു കലക്ടർ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ഇതുവരെ തുറന്നിട്ടില്ല. ഇക്കാര്യത്തിലും ഗവൺമേണ്ടിന്റെ അടിയന്തിര ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* DR. K. B. MENON : Mr. Speaker, Sir, I do not wish to take the cue from His Excellency and bid adieu to the House for unlike him I suppose I will have another opportunity to do it. I would like to avail of this opportunity to invite the attention of the Government to some of the difficulties arising from the change-over which I know are inevitable but a satisfactory solution of them is necessary in order to avoid leaving over a residue of misunderstanding, ill-feeling, suspicion and hatred. 12-27 p.m.

Many a Member has made reference on the floor of this House to elephants being transported across the borders, and of trees being cut. I am not worried about that for I have ample faith in Mother Earth and in mother elephants to replace these in

an ample measure. What I am worried about is, as I said, the passions and emotions that are whipped up by interested parties. These things are talked in buses, in railway trains, in street corners and in tea-shops. The contradictions issued by the Government have been ineffective because there has not been consistency in the wording and in the content of these statements. I feel under these circumstances that in order to avoid this residue of ill-feeling being left over, the Government should consider the appointment of a Partition Council, as was done in the case when the Andhra State was formed, with popular representation on it.

12-30 p.m. Next, I would invite the attention of the Government to the safety and security of those Government employees who have opted for Malabar. We should remember that our association with the Madras State is many centuries old and that people from Malabar have served the Madras State very loyally and it would be very sad if at the time of the partition they are left in the lurch. Tamil Nad will not have those problems which Malabar will be having after the partition. Malabar is part of a State and there will have to be an integration effected in services and in many other ways with the Travancore-Cochin State, the residuary State. What kind of Government will be coming in this State we are not sure. People are afraid of a political instability that is likely to result from the partition, that is from the creation of the Kerala State. I would therefore request the Government of Madras to see that those who have opted for Malabar are given security of service. It must be remembered that many of them have served for nearly 10 or 12 years without being confirmed and if those cases are not carefully handled, they will be completely at the mercy of a Government that will be coming into existence in Kerala and we do not know what kind of Government it will be. I feel that it is the responsibility of the Madras State to safeguard the interests of those servants who have opted for Malabar. I need not speak of those who are remaining in Tamil Nad, for I am perfectly sure that the future Government of Tamil Nad will be very impartial and will take care of them.

Then, I would invite the attention of the Government to the Five-Year Plan. The Governor's Address says that the District Plan for Malabar has been finalized. If I remember aright, there was a meeting some four months ago of the Planning Board in the Secretariat attended by the Hon. the Finance Minister himself. There were some issues about which we were to be given information and on which further discussion was called for, but the Planning Board never met. I understand that the Planning Board of South Kanara met. It is high time that the Collector called for a meeting of the Planning Board and discussed these Plans with the Members. There is a feeling among the people that during the interim period Malabar will be 'a no-man's land' with no responsibility of the part of the Travancore-Cochin State. Therefore, it is the responsibility of the Madras Government to create confidence in the people of Malabar that during the interim

period, the Second Five-Year Plan will not go by default. I had personal talks with the Hon. the Finance Minister on the subject and though I am convinced that there will be no neglect, I would like him to tell the people of Malabar that so far as the implementation of the Second Five-Year Plan is concerned, Malabar will not be neglected during the interim period and that she will have her due share.

Next I would like to refer to the constitutional position to which reference has been made by so many Members. To extend the President's Rule to a Part-A State from a Part-B State will be unfair and will also be unconstitutional. The attention of the Government has been drawn to that, but I do not know how they are going to solve the problem. To impose the President's Rule will be unfair and to send away the Members who have been elected to the Madras State without any formality will, I feel, be arbitrary. I would like to invite the attention of the Government to this problem, and we would also like to have some clarification from the Hon. the Leader of the House on this point.

Leaving these constitutional issues aside, I would like to mention that certain offices like that of the Deputy Registrar's in Kasargod are shifted to outside the proposed Kerala State—may be without the knowledge of the Minister concerned. Of course, these things may be done by local officers, but these are being resented locally. Further, this will only add to the ill-feeling.

Now coming to local problem, a deputation consisting of Sri S. Swayamprakasam and myself waited on the Hon. Sri A. B. Shetty in connection with some of the grievances of the students of what is now known as the College of Integrated Medicine. Mr. Shetty was good enough to redress some of their grievances. There must be registration of the students who come out of these colleges either under the old Act or under a new Act. If that is done, I am sure, their status will be raised. It is only reasonable that they must be given the same status as the other medical practitioners, because they are spending the same amount of time and they are undergoing the same curricula of studies. They would also like to have the Royapettah Hospital brought under the Dean of that College and five beds allotted for each student. They must be allowed to register themselves as medical practitioners.

I would next invite the attention of the Hon. the Minister for Education to a letter which I sent regarding the exemption of fees for students up to III Form in Oriental language schools. To take away the exemption will only be a handicap for the study of Oriental languages, particularly Sanskrit and the few institutions in the Madras State are having a rather difficult existence. If the Hon. the Minister would exempt those students also from payment of fees, I think it may serve as a kind of encouragement for the study of Oriental languages.

I wish to thank the Hon. the Finance Minister for interfering in the settlement of the dispute between the management and

[Dr. K. B. Menon] [11th August 1956

the teachers in the Ganapati High School which went to the unfortunate extent of the teachers going on a strike. The teachers have called off the strike on certain assurances and I am sure that his helpful interference will solve the problems.

Before I close, I would like to refer to the Police affair in Malabar. We have been complaining about the increase in the murder cases and alleged suicides. I had occasion to investigate into a case of alleged suicide and I have gathered sufficient evidence and placed it before the Collector in order that he might have the case reinvestigated. Unfortunately, the doctor gave a certificate of suicide. I also could produce written statements from witnesses that the doctor received money from the parties concerned on various accounts before he gave the certificate. The Collector therefore, asked him, I understand, to retire. I would like to invite the attention of the Government and the Director of Medical Services to this and see that such medical practitioners are severely dealt with.

12-40 p.m. Yesterday I had occasion to preside over the Ninth August Day celebration and I was told that the Police refused permission for the meeting to be held in that hall. That is rather unfair. I think it is better that the Police do not provoke persons to defy orders, and that they accommodate when there is no difficulty in doing so. Five street meetings were held by the Congress between the 23rd and 30th July with the permission of the Police. But when another party applied for permission to hold meetings, passing of orders on the application was delayed. When our comrades met the Commissioner, he seems to have said that the Department has to be partial to the party in power. I am afraid that this is a very irresponsible statement or commitment by a very responsible officer. This is an attitude which should be nipped in the bud. I request the Leader of the House to see that that attitude does not spread in the Police Force and that no discrimination is made between the party in power and other parties. Thank you, Sir.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: சபை மண்டலத் தலைவர் அவர்களே! கவர்னர் சொற்பொழிவு என்பது இந்திய அரசியல் சட்டப்படி ஏற்படுத்தப் பட்டது. அந்தப் சொற்பொழிவிலிருந்து மக்கள் எதிர்பார்ப்பது என்ன வென்றால் மக்கள் தற்போது என்னென்ன சிரமத்தில் ஈடுபட்டிருக் கின்றார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தகுந்த பரிகாரங்கள் செய்ய அரசாங்கம் என்ன திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கின்றனர் என்பதைத் தெரிந்தவுடனே ஒரு விதமான ஆறுதல் அடைவர். மேலும் மக்களுக்கு என்ன நன்மைகளை எல்லாம் எந்தெந்தத் துறையில் செய்வது என்று அரசாங்கம் எடுத்துக் காட்டுகின்ற ஒரு கண்ணாடியிலே மக்கள் ஒரு விதத்திலே ஆனந்தமாக இருப்பது இந்த இரண்டு முறையையும் பார்த்து சட்டபூர்வமாகக் கவர்னர் அவர்கள் இம்மாதிரி பல தடவைகளில் சொற்பொழிவு நடத்துவது என்று வருமானால் என்னைப்போல் மனிதனும் மற்றவர்களும் அந்த சொற்பொழிவில் என்ன இருக்கவேண்டு மென்று நினைக்கிறார்கள் என்றால் அரசாங்கம் செய்ததை ஒரளவு சுருக்கமாகச் சொல்லி எதிர் காலத்தில் என்னென்ன தீங்குகளை நிவர்த்திப் படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் எற்பாடு செய்கின்றனர் என்பதைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அல்லது செய்யப்போகும் நன்மையை இன்னென்னது என்று விபரம் சொல்வார்களேயானால்,

11th August 1956] [Sri S. Swayamprakasam]

இருக்கின்ற நிலைகளை உள்ளபடியே அறிந்து பரிகாரம் செய்திருப்பார் களேயானால் மக்களுக்கு ஒரு விதமான அமைதி ஏற்படும் என்பது உண்மை. அந்த விதத்தில் பார்க்கின்ற காலத்தில் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கும் கவர்னர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவானது மிகவும் ஏமாற்றத்தை கொடுக்கின்றது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலிலே பலரும் பேசினார்கள் இன்றைய தினம் மக்கள் பல சாமான் களுடைய விலை உயர்வினால் படும் கஷ்டத்தை கவர்னர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவிலும் உணவு தானியங்கள் விலை உயர்ந்திருக்கின்றது என்று மட்டும் சொன்னார். மற்ற உணவுப் பொருள்களின் உயர்வைப்பற்றி அவர் குறிப்பிடவில்லை என்பது வருந்தத் தக்கது. அப்படி விலை பல உணவுப் பொருளைகளின் விலை இவ்வளவு அதிகமாய் இருக்கின்ற காலத்தில் அவருடைய சொற்பொழிவிலிருந்து பார்க்கிறபோது யார் பதுக்குகின்றார்கள் என்றால் அதுவும் நகரப்புறங்களில் இருக்கின்ற மக்கள் தான் பதுக்குகின் றார்கள் என்பது மிகவும் வருந்தத் தருந்தது. அவர்கள் செய்கின்றார்கள் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. மற்ற இடங்களில் இருப்பதையும் குறிப்பிடா மல் இருப்பது வருந்தத் தருந்தது. அதுவும் நகரபுறங்களில் ஏதோ ஒரு வகுப்பினர் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கின்றவர்கள் மட்டும் தான் பதுக்கின்றார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பது மிக மிக வருந்தத் தக்கது. ஆகையினாலே இதிலிருந்து அரசாங்கத்தினுடைய போக்கு நாட்டில் இருக்கும் உண்மையைத் தக்கபடி தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. இன்றைய தினம் காலேஜில் உணவுப் பங்கிடும் முறையைக் குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர் பிரசங்கத்தில் என்ன இருக்கிறது? உணவு தானியங்கள் விலையை குறைக்க அதற்காக நகரப்புறங்களில் சில கடைகள் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றனர். அதற்கு மேல் அரசாங்கம் எதும் செய்யவில்லை என்பதும் நன்றாக வெளிப்படுகின்றது. இன்றைய தினம் நாட்டில் பார்ப்போமேயானால் தஞ்சை ஜில்லா சம்மந்தப்பட்ட வரையில் சொன்னால் நகரப்புறங்களில் சில கடைகள் திறக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அரிசியைக் கொடுப்பது என்பதற்கு மட்டும் மற்ற தானியப் பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு அதைபபற்றி அரசாங்கம் ஆராய்ந்ததாகத் தெரிய வில்லை. அதைக் குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகையினாலே தான், இன்றைய தினம் நாட்டுப்புறங்களில் சாதாரண நடுத்தர மக்கள் என்று சொல்கின்ற எத்தனை பேர்களும் மற்ற உணவுபொருள் தானியம் விலை ஏறியதால் பலவிதமான கஷ்டங்களில் படுகின்றார்கள் என்ற அந்த நிலை மையை காட்ட அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்ற தன்மையில் அவ ருடைய சொற்பொழிவு நிகழ்ந்திருக்கிறது என்றால் இது மிக மிக வருந்தத் தகுந்தது என்பதை நாம் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகை யினாலே தனி நாட்டில் இருக்கும்படியான உண்மையான நிலையை இந்த கவர்னர் அவர்களுடைய சொற்பொழிவில் விளக்கப்படவில்லை, அதற்குப் பரி காரமும் பார்க்கவில்லை என்பது தான் இதிலிருந்து புலப்படுகிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக "எபோதும் செல்வது போல்" எனும் பேரால் இந்த முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் அல்லது 5 ஆண்டுத் திட்டம் பற்றியும் பெருமையானது என்பதை அந்தச் சொற்பொழிவு காட்டுகிறது. முதல் 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் பெருமைகளைப் பற்றியும், 2-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தின் பெருமைகளைப்பற்றியும் இங்கு மட்டுமல்ல மந்திரிகள் பேசுவது மட்டுமல்ல நாட்டில் இதற்காகச் சம்பளம் கொடுத்து பிரச்சாரம் செய்பவர்கள் எல்லாம் இந்தியாவில் இருக்கின்றார்கள், செய்கின்றார்கள். அந்த 2-வது 5, ஆண்டுத் திட்டம் பிரச்சாரம் பல இடத்தில் நடக்கிறது என்றால் அதில் எதாவது சில நன்மைகளைச் செய்கிற முறைல் அமைக்கவில்லை. இத்தனை பிரச் சாரத்துக்கும், இத்தனை சொற்பொழிவிற்கும், இத்தனை பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் தகுந்த முறையில் பலன் உண்டா என்று பார்ப்பது நமது கடமையல்லவா என்பதைதான் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன். எத்தனையோ கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்கின்றார்கள் அத்தனை ரூபாயக்கும் தகுந்த பலன் இங்கு வரமுடியுமா என்பதைப் பார்க்கிற போதுதான் மனது வருந்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆங்காங்கு வரி கொடுப்போரின் பணத்தைக் கொண்டுதான் இது ஈடேற வேண்டும் என்று இருக்கிற நிலைமையில் இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தின் கடமைகள்

என்னவென்றால் : ஒரு சில தொழில்களுக்கு மட்டும் செலவு செய்து விட்டு பின்னால் எந்த வேலையையும் பாக்கி வேலைகளைக் கைவிடாமல் அரசாங்கம் இன்றைய தினம் பூர்மையாகச் செலவு செய்து வீண் செலவில் போகின்ற பணத்தைத் தக்கபடி செலவு செய்வதில் அரசாங்கம் அதில் தகுந்த காரணம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

12-46 p.m. அங்குள்ள பலவிதமான உத்தியோகஸ்தர்கள் தாங்கள் என்ன வேலை செய்யவேண்டும் என்பதற்கு அதிகார பூர்வமாக உத்தரவு வந்து தெரிந்து கொள்வதற்கு பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அதுவரையில் அவர்களுக்காக கொடுக்கப்படும் சம்பளப் பணம் வீணாகப்போகின்றது. என்ன வேலை செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தெரிவிக்காத வரையில் அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும் ? இப்படி பொது மக்களுடைய வரிப் பணம் விரயமாக்கப்படுகிறதே என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் சில ஜில்லாக்களுக்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது கோயமுத்தூர், இராமனாதபுரம், நீலகிரி, சேலம், மலபார், செங்கற்பட்டு ஆகிய ஜில்லாக்களுக்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுவிட்டன என்றும், இதர ஜில்லாக்களுக்கு கூடிய சீக்கிரம் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுவிடும் என்றும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு ஆண்டு முடியப்போகிறது. எனக்குமுன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் கே. பி. மேனன், மலபார் ஜில்லாவிலே இப்படிப்பட்ட திட்டம் முடிவடைந்திருக்கிறது என்பது தமக்குத் தெரியவில்லை என்று பேசினார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களின் நிலைமையைக் கொஞ்சம் அலசிப் பார்த்தால், அங்கு சாதாரண மக்கள் பேசிக்கொள்வது என்னவென்றால், எந்த எந்த ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மந்திரி சபையில் இருக்கிறார்களோ அந்தந்த ஜில்லாக்களுக்கு ஓரளவு திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு முடிந்திருக்குமோ என்ற சந்தேகம் சாதாரண மக்களிடையே அவர்கள் பேசிக் கொள்வதிலிருந்து தெரிகிறது. வேண்டுமென்றே, வேண்டாமென்றே அந்த முறையிலே அமைந்திருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் என்னென்ன திட்டங்கள் வகுக்கவேண்டுமென்பதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுப்பது சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கலாம். இருந்தாலும் தஞ்சை ஜில்லாவைச் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இப்பொழுதுதான் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு முடிந்ததாக மக்கள் பேசிக் கொள்கின்ற முறையிலிருந்து தெரிகிறது.

இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் ராஜ்யத்திலுள்ள பல பகுதிகளைத் தனித் தனியாகப் பிரித்து, எங்கெங்கு சமுதாய நலத் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதை ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதிகளில் தீவிரமாக வேலை செய்து, குறுகிய காலத்தில் அதிக பலனை எதிர்பார்த்து காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அந்த இடங்களில் அதிகப் பலனுக்காக அதிகப் பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இப்படி பிளாக்குகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது சில இடங்கள் வசதியாக புறக்கணிக்கப்பட்டுவருகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, பிற்போக்குத் தன்மையிலுள்ள பிரதேசங்கள் என்றைக்குத்தான் அபிவிருத்தி எடுத்துக் கொள்ளப்படுமோ என்பதைப்பற்றி அங்குள்ள மக்கள் கவலை படவேண்டியிருக்கிறது. எந்தக் காலத்தில் அங்குள்ள மக்கள் திட்டத்தின் பலனை அனுபவிக்கப்போகிறோம் என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி வருஷா வருஷம் சில பகுதிகளில் அபிவிருத்திக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படாமலிருப்பதைப் பார்த்து ஒருவாறு அந்தப் பகுதிகள் விஷயத்தில் பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறதோ என்று மக்கள் நினைக்க இடம் இருக்கிறது. அதற்குப் பரிகாரம் என்ன சொல்லப்படுகிறதென்றால், இரண்டாவது திட்டத்தில் எல்லாம் வந்து சேர்ந்துவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 23 புதிய பிளாக்குகள் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது, உண்மையிலேயே புறக்கணிக்கப்பட்ட பகுதிகள் மேலும் மேலும் புறக்கணிக்கப்

பட்டுக்கொண்டேதான் இருக்குமா, அல்லது எடுத்துக்கொண்டாலும் குறைவான நனமைகளைத்தான் அங்கு செய்துகொடுப்பார்களோ என்ற சந்தேகம் அங்குள்ள மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. முதலில் ஆரம்பித்த இடங்களில்தான் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டுக்கொண்டே யிருக்குமோ என்று அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு சந்தேகம் இருக்கிறது. சேர்ந்தார்ப்போல் பல இடங்களில் சில நன்மைகளாவது செய்கின்ற முறையிலே இந்தத் திட்டத்தை வகுக்கமுடியுமா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்ப்பதாகூட, மக்களிடையே இப்படிப்பட்ட மனக்குறைவு ஏற்படாமலிருப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது செய்யமுடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் முதன் முதலில் ஆரம்பிக்கவேண்டும், அந்த இடங்களைத்தான் முதலில் எடுத்துக்கொண்டு அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று பல சமயங்களில் சொல்லியிருக்கிறோம். அம்மாதிரி பிற்பட்ட இடங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றினால்தான் உண்மையிலேயே உத்தியோகஸ்தர்களின் வேலையினுடைய பயன் மக்களுக்கு நன்றாகப் புலப்படும் என்று பல காலம் சொல்லிவந்திருக்கிறோம். அப்படித்தான் செய்யப்படுகிறது என்றும் அரசாங்கத்தார் சொல்லிவருகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அப்படிச் செய்யவில்லை என்று பல தடவை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். மற்ற இடங்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. குறிப்பாக தஞ்சாவூர் தாலூகா, பட்டுக்கோட்டை, ஒரத்தநாடு, அறந்தாங்கி ஆகிய இடங்கள் உண்மையிலேயே பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன என்று அரசாங்க ரிகார்டுகளிலே காணப்படுகிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட இடங்கள் இன்னும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களின்கீழ் வரவில்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது பரிதாபத்திற்கு இடமாக இருக்கிறது.

புயலினாலும் வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இருக்கிற இடங்களில் புதிதாக இரண்டு அபிவிருத்தி பிளாக்குகளை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று அரசாங்கத்தார் முடிவு செய்திருப்பதாக செய்தித்தாளில் பார்த்தேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலும் புயல் அடித்தது. அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ஒரத்தநாடு தாலூகா மக்களுக்கு பல சிரமங்கள் ஏற்பட்டன. அங்கு இரண்டு பிளாக்குகள் ஏற்படுத்தப்போவதாக செய்தித்தாளில் பார்த்தேன். இன்றையதினம் என்ன தெரிகிறதென்றால், தஞ்சை ஜில்லாவில் புதிதாக பிளாக்கே ஏற்படுத்தப்போவதில்லை என்று செய்தித் தாளிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த பிளாக்குகள் எங்கே போயிற்று என்று விசாரிக்கும்போது, அவைகள் இராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்குப்போய்விட்டன என்று சொல்கிறார்கள். இராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அபிவிருத்தி பிளாக்குகள் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், தஞ்சை ஜில்லாவில் அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, ஒரத்தநாடு தாலூக்காக்களும் புயலினால் பாதிக்கப்படவில்லையா ? அங்கு ஆரம்பிக்கப்படுவதாக இருந்த பிளாக்குகளின் நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்று நான் கேட்கின்றேன். அங்குள்ள மக்கள் எந்தக் காலத்தில்தான் உருப்படுவது ? புதிய பிளாக்குகள் அங்கு ஆரம்பிக்கப்படாதது பாரபட்சம் அல்லவா ? அரசியல் காரணங்களுக்காக இந்த பிளாக்குகள் மாற்றப்படுகின்றனவா ? அரசியல் காரணங்களுக்காக அரசாங்கம் நடக்குமானால், நாளை இந்த அரசாங்கமே எப்படி மாறுபட்டு எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவாக எல்லா நன்மைகளையும் பரவலான முறையிலே எப்படிச் செய்யப்போகின்றார்கள் என்ற அயர்வும் சந்தேகமும் மக்களிடத்திலே ஏற்படத்தான் செய்யும். இவ்விதத் தன்மைக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஒ.-க்களின் நிலைமையைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி பல மெம்பர்கள் எனக்கு முன்னால் பேசினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப்பற்றி

நான் திரும்பவும் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. என்.ஜி.ஓ.-க்களின் விஷயமானது தீவிரமான ஒரு நிலையை அடைந்துவிட்டதாகச் சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் என்.ஜி.ஓ.-க்கள். இன்னொரு பக்கம் அரசாங்கத்தார். இந்த இரண்டு பக்கங்களையும் பார்க்கும்போது வரப்போகிற தேர்தலைப் பார்த்துத்தான் இப்படிச் செய்கின்றார்களா என்று ஒரு எண்ணம் வருகிறது. அப்படி இருக்குமேயானால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமா என்பதை என்.ஜி.ஓ.-க்கள் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பதும், அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்னையைத் தள்ளிக் கொண்டே போவதும் மிகவும் பரிதாபத்திற்கு இடமாகும். நிதி மந்திரி அவர்கள் நேற்று கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும்போதுகூட, இதற்கு எவ்வளவோ பணம் செலவாகுமென்றும், எந்த முறையிலே வரி போடுவது என்பதற்கு சட்டசபைப் பிரதிநிதிகள் யோசனை சொல்வார்களானால், அதைக் கவனிக்கத் தயாராக இருப்பதாகவும் சொல்லியிருப்பதிலிருந்து என்.ஜி.ஓ.-க்களின் கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது என்பது உறுதியாகிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயம் என்பது நிச்சயமாகிவிடுவதால், அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு எப்படிப் பணம் கண்டுபிடிப்பது என்பதற்கு எந்தத் துறையில் வரி போடுவது என்பதைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் யோசனை கூறவேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். நிதி மந்திரி அவர்கள் சிந்திப்பதுபோல் இந்தப் பிரச்னையை வரிப் போட்டுத்தான் தீர்க்கவேண்டும் என்பது அல்ல எங்களுடைய எண்ணம். சிக்கன முறையைக் கையாண்டு, அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு, அவர்களுடைய எண்ணத்தையும் தீர்த்துவைக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் வெகு சீக்கிரமாகவும், அவசரமாகவும் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம்.

நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும், மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பள விகிதத்திலும், பஞ்சப்படியிலும் அதிகமான, ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றிதான் அவர்கள் அதிகமாகப் பேசிக் கொண்டிருப்பது. இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஏனென்றால், ஒரே வீட்டில் அண்ணன் தம்பிகள் இருந்து, ஒருவர் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தியாகவும், இன்னொருவர் ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்தியாகவும் இருந்து, மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தி அதிகமாக் வாங்குவதைப் பார்த்து, ராஜ்ய சர்க்கார் சிப்பந்தி கஷ்டப்படுவது இயற்கை. ஒருவன் அதிகச் சம்பளம் வாங்கி பெண்டு பிள்ளைகளுடன் சுகமாக வாழ்வதும் இன்னொருவன் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதும் மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இந்த ஏற்றத்தாழ்வை சகிப்பது கஷ்டம். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக இரு அரசாங்கங்களும் ஒருவருக்கொருவர் பேசவேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறது என்று தோன்றுகிற காலத்திலே, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி பெற்றுவது அவர்களுடைய கோரிக்கையைத் தீர்க்க முடியாதா என்பதுதான் பிரச்னை.

அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்களுடைய பிரச்னையை ஒரு அளவுக்குத் தீர்த்து வைக்கலாம் என்று நான் பல கால மாகச் சொல்லிவந்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு வீடு கிடைப்பது கஷ்டமாக இருப்பதோடுகூட, அதிக வாடகை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தைப் போடுவார்களானால் அவர்களுடைய கஷ்டம் சற்று நீங்குவதற்கு வகை ஏற்படும். அதற்குத் திட்டம் போட்டு இருக்கிறோம் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இது அவசரமாகச் செய்யப்படவேண்டிய காரியம். தேர்தல் சமயத்தில் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் நெருக்கடி செய்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் நினைப்பதும், தேர்தல் வரையில் எப்படியாவது இதை ஒத்திப்போட்டு விடக்கூடாதா என்று அரசாங்கம் சிந்திப்பதுபோல் இருக்கும் நிலைமையும், அவ்வளவு நல்லதல்ல. நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாக என்று என்.ஜி.ஓ.-க்கள் நினைப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆகவே, எப்படியாவது இந்தப்

பிரச்னையைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்ற திட எண்ணத்துடனே அரசாங்கம் முன்வருவார்களானால் நல்ல முறையிலே இதைத் தீர்த்து வைக்கலாம் என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

எட்டு பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஒருமுனை விற்பனை வரி அமுலுக்கு வரும் என்று கவர்னர் அவர்கள் சொற்பொழிவில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மக்கள் உணவுப்பொருள்கள் மீது ஒருமுனை விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக வியாபாரிகள் அதிகமாக கஷ்டப்படுவது அதிகாரிகளின் உபத்திரவத்தினால்தான். கடைசியில் எல்லாப் பொறுப்பும் வாங்கி உண்ணும் பொது மக்கள் தலையில்தான் விழுகிறது. உணவுப் பொருள்களின் மீது ஒருமுனை விற்பனை வரி அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

ஒரே வரியில் ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட மக்கள் இவர்களுடைய நலன்கள் எப்பொழுதும்போல கவனிக்கப்பட்டு வருவதாக கவர்னர் அவர்கள் கூறிவிட்டார். அவர்கள் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு இப்பொழுது செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் ஏற்கனவே உள்ளதைவிட கொஞ்சம் அதிகமான நலன்களைச் செய்துகொடுக்க ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அதை நிறைவேற்றிவைக்கவும் வேண்டுமென்பது என்னுடைய முழு ஆசை.

பொதுவாக எப்பொழுதும் நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் ஜனங்களின் பொது சுகாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். அவர்கள் உண்ணும் உணவு சத்துள்ளதாயிருக்கும்படி அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு வரும் வியாதியஸ்தர்களில் 100-க்கு 60 பேர்களுக்கு சத்துக் குறைவான உணவை சாப்பிடுவதினால்தான் வியாதி வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் உண்ணும் உணவை கட்டுப்பாடு செய்து சத்துள்ளதாகச் செய்வதற்கும், சுகாதாரமுள்ளதாகச் செய்வதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn for lunch and meet again at 2 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—2 p.m.)

VI.—PRESENTATION OF PETITION TO THE ASSEMBLY—*cont.*

SRI K. P. GOPALAN: Sir, with your kind permission, I am presenting a petition to this Honourable House on behalf of the Corporation Labour Union, Madras, regarding their grievances in the matter of house rent, City allowance, Dearness allowance, etc.

The Member then presented the petition to the Secretary.

V.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

SRI P. RAMAMURTHI: Sir, I would like to make a personal request. I am not feeling well and it is rather difficult for me to make a speech just now. If everyone agrees, I would like to make my speech on Monday immediately after the question hour and the Hon. Leader of the House also can reply on Monday.

[11th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I welcome the suggestion and I have absolutely no objection to accepting it. Acceptance of the suggestion means that the House should adjourn now and meet again on Monday. I hope the Hon. Speaker also will agree to it.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : We will have to bear in mind the curtailment of the time allotted for the other items of legislative business consequent on our encroaching upon that time.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I had already had that in view. I have been advised by the Law Department that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill, 1956, cannot be gone through before taking up the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill. Therefore the consideration of the former Bill will have to be postponed and I have given notice of it to the Legislature. Therefore, we will have time and there may not be any need to curtail the time allotted for the other items.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of information, Sir. It is said that if we adjourn now, this time could be made up by not taking up the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection (Amendment) Bill. Will there be any encroachment upon the time allotted for non-official business? If the assurance that there will not be any encroachment upon non-official time is given, we have no objection to the adjustment.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I will only say it is not likely.

SRI V. BALAKRISHNAN : What is the purpose for which the adjournment is sought and proposed to be granted?

MR. SPEAKER : The hon. Member should have listened to what the Leader of the Opposition said.

SRI P. RAMAMURTHI : I find it difficult to make a speech now, as I am not feeling well, apart from my throat trouble.

MR. SPEAKER : I also feel that some of the hon. Members are overworked and we see a very thin House just now. In pursuance of the wish of the House, the House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 13th August 1956.

2-05 p.m. The House then adjourned.

VII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notification issued with G.O. Ms. No. 2056, Revenue, dated 28th May 1956, regarding the extension of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, to Sri Chockalingam Pillai Endowments in Vadamatta, Nannilam taluk, Tanjore district, in view of certain irregularities in the management.

APPENDIX

(Vide item III on page 410 supra.)

COMPOSITION OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS, 1956-57.

CHAIRMAN :

DR. K. B. MENON.

MEMBERS :

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Minister for Finance*) (*ex-officio*).
Sri A. APPU.
Sri K. P. GOPALAN.
Dr. U. KRISHNA RAO.
Sri K. KUNHI MOHAMMED SHAFEE.
Sri Y. MANJAYYA SHETTY.
Sri N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU.
Sri N. K. PALANISWAMI.
Sri C. R. RAMASWAMI.
Sri V. S. SIVAPRAKASAM.
Sri M. P. SUBRAMANIAM.
Sri R. V. SWAMINATHAN.
Sri S. P. THANGAVELU.
Sri K. R. VISWANATHAN.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA (*Secretary*).
Sri G. M. ALAGARSWAMY (*Assistant Secretary*).

[11th August 1956

REPORT OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS ON THE ACCOUNTS OF THE STATE OF MADRAS FOR THE YEAR 1952-53.

I

INTRODUCTION.

I, the Chairman of the Committee on Public Accounts, having been authorized by the Committee to submit the Report on its behalf, present this Report on the Appropriation Accounts, 1952-53, and the Audit Report, 1954, and the Finance Accounts for the year 1952-53 of the composite State of Madras.

2. The constitution and functions of the Committee are governed by rules 171 to 175 of the Madras Assembly Rules. The Committee on Public Accounts for the financial year 1955-56 was constituted on 21st March 1955. The same Committee continues to hold office in 1956-57 also, as a new Committee has not been constituted.

II

MEETINGS OF THE COMMITTEE.

3. The Committee held eleven sittings to consider the Appropriation Accounts for 1952-53 and the Audit Report, 1954, and the Finance Accounts for the year 1952-53. Sri A. Kalyanaraman, Accountant-General, Madras, was present by invitation at all the meetings and the Committee takes this opportunity to place on record its appreciation of the very valuable assistance rendered by him in its deliberations. A record of the proceedings of each meeting of the Committee has been printed separately as Volume II of this Report.

4. The members of the Madhya Bharat Public Accounts Committee, who visited the Madras State in the course of their tour, for studying the working of other State Public Accounts Committees, were present at the deliberations of the Committee on the 16th, 17th and 18th February 1956. They were appreciative of the Committee's method of working, particularly with reference to the Committee's preliminary discussions with the Accountant-General.

III

ACTION TAKEN BY GOVERNMENT ON THE RECOMMENDATIONS OF THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS ON THE ACCOUNTS OF 1951-52.

5. The report on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee on the Accounts of 1951-52 has not yet been received in full by the Committee. The Committee's observations on the report will be published either separately or included in the report on the next Appropriation Accounts taken up for consideration.

11th August 1956]

IV

APPROPRIATION ACCOUNTS, 1952-53, AND THE AUDIT REPORT, 1954.

6. The Appropriation Accounts for 1952-53 and the Audit Report, 1954, were laid on the table of the Assembly on the 22nd November 1955.

7. The Committee took up for consideration the accounts for 1952-53 early in 1956. The Appropriation Accounts for 1953-54 (first half) and the Audit Report for 1955 were placed on the table of the House on 3rd March 1956. The Appropriation Accounts and the Audit Reports for the years, 1953-54 (second half) and 1954-55, are likely to come up before the Committee during the current financial year, and the Committee hopes to complete consideration of the two Accounts and the connected Audit Reports, before 31st March 1957.

8. The Committee has been furnished with notes prepared by the departments of the Secretariat, on the matters mentioned in the Appropriation Accounts and the Audit Report, falling under the following heads :—

(i) Unnecessary or excessive supplementary grants.

(ii) Re-appropriations obtained unnecessarily or in excess of requirements.

(iii) Injudicious re-appropriations and surrenders causing excesses over allotments.

(iv) Cases of non-surrender of savings.

(v) Unremedied or uncovered excesses of expenditure over final appropriations.

(vi) Excesses over voted grants and charged appropriations.

(vii) Financial irregularities, losses, etc.

(viii) Results of local audit and inspection and disposal of inspection reports.

(ix) Clearance of audit objections.

(x) Government Commercial concerns—Financial review.

(xi) General results of State Trading Schemes.

(xii) Other important comments of the Accountant-General.

The Accountant-General also furnished, for the information of the Committee, notes on some important items in the accounts.

9. The matters relating solely to the Andhra State were not considered by the Committee.

10. The Secretary and the Deputy Secretary, Finance Department, were present helping in the deliberations of the Committee at all its meetings except on days when there were informal discussions. The Secretaries and other officers of the departments of

the Secretariat, as also the heads of departments concerned, were generally present, when the Committee considered the subjects relating to their departments.

11. The following section of this Report contains the observations and recommendations on the more important points considered by the Committee. As regards the less important ones, the Committee is generally satisfied with the explanations, and the information, furnished by the departments as indicated in Appendix A.

V

Savings and excesses over Grants—General summary of the figures and comments.

12. The sub-joined table shows the total amounts of grants "Voted" and "Charged" and the actual expenditure against them for the year under report :—

	Total grant.	Total expenditure.	Excess + . Savings — .	Percentage of savings or excesses on the total grant.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	
	RS.	RS.	RS.	
Voted ..	11,046·06	10,809·41	— 236·65	— 2·1
Charged ..	*1,727·35*	*1,432·01*	— *295·34*	— *17·1*
	12,773·41	12,241·42	— 531·99	— 4·2

Savings.

13. The percentage of savings, in previous years since 1948–49, was as shown below :—

Year.	Percentage of savings. Voted or authorized.	*Charged.*	Total voted or authorized and charged.
(1)	(2)	(3)	(4)
1948–49 ..	— 11·7	— *3·0*	— 11·4
1949–50 ..	— 12·1	— *4·0*	— 11·8
1950–51 ..	— 8·2	+ *0·1*	— 6·1
1951–52 ..	— 6·7	— *71·1*	— 25·2

14. The previous Committees had consistently held the view that variation in expenditure up to 3 per cent (as compared with the final appropriation) would be a reasonable limit for condonation, under the present scale of Governmental activities. Judged by this criterion the percentage of savings and excesses, for the year under Report, should not call for serious criticism. As, however, the savings had exceeded 10 per cent of the final grant in a good number of cases, the Committee feels that the percentage of savings could be reduced considerably, if not altogether eliminated, by applying departmental controls more strictly. It would recommend, for the consideration of Government, the possibility of a

more liberal application of lump sum or percentage cuts, especially on those departments which are notoriously prone to underspending.

Savings on "Voted" heads have occurred mostly under 14 grants and the reasons therefor have been explained in paragraph 5 of the Audit Report.

In the "Charged" section there was a large saving of about Rs. 2·95 crores, out of which the savings under "Public Debt—(Repayment)" alone, was Rs. 2·21 crores. This was mainly due, as in the previous year, to the non-issue of treasury bills on account of unfavourable market conditions.

15. The Committee was furnished with a note (Appendix 'B') showing the net excesses over "Voted" and "Charged" appropriations under each grant with explanations for the excesses. It recommends that demands for grants to cover these excesses be presented to the Legislature under Article 205 (1) of the Constitution.

16. Several cases of variations between the final appropriation and the actual expenditure were brought to the notice of the Committee. Some glaring instances are detailed below :—

Grant No. X—State Legislature.

(*a*) An excess expenditure of Rs. 2,13,807 under this grant was explained as mainly due to the omission, on the part of the Collectors, to provide for a portion of the expenditure on the pay and allowances of the special staff, sanctioned for the work connected with the Annual Electoral Rolls, 1952, for the last quarter of 1952–53. The Committee feels that the Government in the Public Department, which finalized the estimates at headquarters, should have been able to detect this prominent omission on the part of its departmental subordinates and should have arranged to obtain adequate funds in time.

Debt Charges—Sub-head A. a (xi)—Madras Government 4 per cent loan, 1964.

(*b*) The actual payment of interest was Rs. 7,37,450 as against the appropriation of Rs. 10,50,000, resulting in a saving of Rs. 3,12,550 equal to 29·8 per cent. The Department attributed the saving to the non-drawal of interest by rural investors before the 31st March 1953, owing to the delay in the issue of the loan scrips by the Reserve Bank of India, and in obtaining the necessary income-tax exemption certificates. It was also not possible for the Department to forecast with reasonable precision the probable amount of interest due for payment on open market loans, as interest was being paid, till the last day of the financial year, at all Government Treasuries and sub-treasuries, and at the branches of the State Bank of India, inside and outside the State. The Committee was given to understand that the Public Debt Office of the Reserve Bank of India had since taken steps to ensure prompt issue of the scrips to the investors, and that Government

had instructed the Treasury Officers to help the small investors in securing income-tax exemption certificates quickly. The Committee hopes that it would be possible for the Department to obtain from Treasuries and Public Debt Offices, outside the State, telegraphic information as to the amount of interest likely to be drawn in March, as such information will be extremely useful in regulating the final appropriation under this head.

Grant XXV—Civil Works—Works Sub-head h. B. Other Suspense Accounts—Highways Department.

(*c*) The actual expenditure under the sub-head was Rs. (—) 6·05 lakhs against the final grant of Rs. 22·12 lakhs, the saving being Rs. (—) 28·17 lakhs. The Department explained the saving as mainly due to the non-adjustment of the cost of bitumen, cement, road rollers, etc., amounting to Rs. 17·7 lakhs purchased by the Department, for want of debit advices from the Director-General (Supply) as well as bills from the suppliers. The Department admitted that the non-surrender of funds was attributable to the failure on their part to pursue the outstanding debits with the creditor parties, but said that instructions had since been issued to avoid a recurrence of this situation. The Committee hopes that this prominent case of defective control would serve as a pointer to all large spending Departments and stimulate them towards a " last minute " assessment of their budgetary position.

Grant XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes outside the Revenue Account—Sub-head " a. D. 3 ".

(*d*) The expenditure under this Suspense Account was Rs. 3,08,932, as against the final grant of Rs. 61,500, the excess over the grant being Rs. 2,47,432. The excess was due to the non-clearance of the value of the work done for the Government Bus Service, from the Suspense Account. The Departmental explanation was that the bulk of the excess (Rs. 2·04 lakhs) relating to the renovation of bus bodies, could not be adjusted by transfer from the Suspense Account to the final heads of charge, as the connected bills required some splitting up, which work could not be finished before the accounts for the year were closed. The Committee, however, finds that the heads of account under which the charges should have been redistributed were controlled by the same officer and that the accounts for the year 1952–53 had been kept open till about November 1953. The Department should have obviously avoided the heavy excess (of nearly 400 per cent) by promptly splitting up the bills and putting through the necessary adjustments before the accounts for the year had closed. As the case reveals some lack of understanding between different sections in the headquarters office of the Transport Department, the Committee hopes that effective steps will be taken to achieve better co-ordination in that Department.

Grant XV—Education—Sub-head 1. *A. I.* (*i*) 4.

(*e*) As against the final grant of Rs. 71,50,000, the expenditure was Rs. 88,74,176, the excess being Rs. 17,24,176 (24 per cent over the grant). The Department explained the excess as due to the payment of subsidies to local bodies sanctioned by the Government late in the year, which could not be anticipated by the Department. The Committee feels that, as the sanctions accorded by the Government are communicated to the Head of the Department simultaneously, it should be possible for the latter to make a reasonably accurate forecast of the expenditure likely to be incurred within the year and take timely steps to obtain sufficient funds to cover any possible excess.

Grant XV—Education—Sub-head " 47. Miscellaneous Departments—d. B. 3 ".

(*f*) An excess of Rs. 1,52,570 (or 18·5 per cent over the grant) was explained by the Department as due to the opening of more examination centres and payment of remuneration to more Examiners and Assistant Superintendents than anticipated. During the interrogation of the departmental witnesses, the Committee elicited the information that the total number of centers had been decided upon as early as 15th February 1953. It was, therefore, obviously feasible for the department to have estimated the amount likely to be required for payment before 31st March, and to have obtained necessary reappropriation of funds to cover the extra expenditure, especially in view of the fact that the grant, as a whole, had closed with a saving of nearly Rs. 17 lakhs.

Grant XIV—Police—Sub-head " h. C. 5. Other Charges ".

(*g*) A saving of Rs. 2,57,953 under this sub-head was attributed to less expenditure on the movement of Police " bandobust " parties at the end of the year. As the Department knew, in time, of the shrinkage in Police bandobust work, it should have been possible for it to forecast its annual requirement and to surrender the saving. In fact, the Departmental witness orally admitted that the saving was not surrendered due to oversight.

Grant XVI—Medical—Sub-heads " b. A. 6 " and " b. B. I. 7 ".

(*h*) The excess expenditure of Rs. 2,82,265 (10 per cent) and Rs. 8,18,080 (13·4 per cent) over the grant under these sub-heads was attributed to supplies of medicines at higher rates having been made by the Medical Store Depot, Madras, to the hospitals towards the fag end of the year, contrary to expectations, and to the omission, on the part of the Departmental Officers, to provide for the 30 per cent extra (over the cost of the medicines) to meet the inevitable packing and transit charges. The Committee is of the view that, consistently with the revised ' Priced Vocabulary ' communicated by the Medical Store Depot, the Department should have prepared a revised forecast of expenditure at the time of actual supply and obtained necessary funds in time to cover the excess. The omission to provide for the packing and freight charges is very unfortunate and reflects some looseness of control at the *Departmental level.*

Grant XXV—Civil Works—d. Highways—I—Communications.

(*i*) Against the final grant of Rs. 4,14,33,800 an actual expenditure of Rs. 4,46,14,714 was incurred, resulting in an excess of Rs. 31·8 lakhs (7·7 per cent over the grant). The Department explained that the officers of the Highways Department had exceeded the grant under the mistaken impression that expenditure in excess of '*appropriation*' was permissible up to 10 per cent of the latter. The Committee considers it rather remarkable that such an erroneous impression should have prevailed in the Engineering Department where the Engineering officials, at various levels, are supposed to be well-acquainted with the rules governing their financial powers and control over expenditure. The Committee feels that immediate and effective efforts should be taken to remove this misconception on the part of the Public Works Department officials. It would also like to see the Heads of this Department exercising a closer check on the progress of expenditure under their control.

Grant XXVIII—Sub-head II. E. g.—" Other suspense accounts ".

(*j*) Against the final grant of Rs. 5,18,600 under the sub-head the actual expenditure was Rs. 15,23,678, leading to an excess of Rs. 10,05,078 (about 200 per cent). The bulk of the excess was traced to the non-adjustment of the assets and liabilities, as on the vesting dates, of certain Electricity Undertakings taken over by Government, due to the delay in settling the method of their adjustment. Another reason offered was the non-adjustment of the cost of rails, obtained from abroad, for some Electricity Systems and Private Licensees, for want of the details necessary for the allocation of the cost between the various parties. The Committee feels that both the adjustments referred to above should have been dealt with in a more systematic and prompt manner, to avoid this large excess. It suggests that, if necessary, a suitable procedure should be devised to meet similar difficulties, in future.

Grant XXXI—Sub-head e. I.

(*k*) The expenditure incurred in excess of the grant under this sub-head was Rs. 3,21,835 (45·7 per cent) and was mainly attributed to the printing of electoral rolls, the expenditure on which, according to the Department, could not be forecast with precision. The Committee feels that as the Department was aware that printing was being done, on a large scale, by the District Collectors in private presses, it should have taken steps to anticipate and to provide for, the additional expenditure, by obtaining the required data from the Collectors in time. The Committee feels that the control exercised by the Department in this case was not as effective as could be desired.

Grant XLI—Sub-head 'c. F. (ii). 2.'

(*l*) There was a saving of Rs. 3,43,990 (11·1 per cent) under this sub-head owing to payments not having been made by the

Agriculture Department for the supply of pipes and fittings to the extent anticipated and to less purchase of steel pipes and fittings as a result of de-control. It is obvious that if a careful watch over the progress of expenditure had been kept by the Department, the amount of the grant not likely to be utilized, could have been promptly surrendered, and the heavy saving avoided thereby.

Defective Budgeting—Grant XI.

(*m*) The Government sanctioned in July-August 1952 a sum of Rs. 1,00,973 as payment of hire charges for running steamers to the Laccadive and Amindivi Islands for Inspection purposes. Though the expenditure was incurred and booked in the accounts, no provision to cover it was ever obtained by the Department and the entire expenditure became an excess. Owing to clerical error, the sanction to the expenditure, accorded by Government was not communicated to the Board of Revenue, which controlled the grant. This omission could, however, have been detected and necessary action to obtain funds taken, if the Department had promptly reviewed its expenditure figures before the close of the financial year. The Committee also feels that the Board of Revenue should have been aware of the Inspection arrangement, and its attendant cost.

The foregoing comments will show that the control over expenditure exercised by some Departments was not entirely adequate. The Committee hopes that, in view of its specific comments on similar defects noticed during its consideration of the accounts of 1951–52, the Departmental control will be more effective in future, particularly as regards the last minute appraisal of liabilities and their liquidation. The Committee notes, in this connection, that suitable instructions have already been issued by the Finance Department in their Memorandum No. 5369/56-4, dated 17th March 1956.

VI

Financial Irregularities, Losses, etc.

(i) *Incorrect estimation of road rollers and consequent loss—Grant XXVI.*

17. During the period from 1946 to 1951 the Highways Department purchased through the Government of India 594 road rollers at a cost of about Rs. $2\frac{1}{2}$ crores. The rollers could not, however, be utilized as and when received, owing to the slowing down of the road works programme, mainly as a result of financial stringency. Many of the rollers had, therefore, to be kept in storage for a long time. Apart from the locking up of Government capital in this fashion, the expenditure incurred on the maintenance and storage, of the surplus rollers to end of 1952–53 alone, amounted to Rs. 15,000. The Committee was given to understand that, apart from twenty-three rollers which were beyond economical repairs, all the other serviceable rollers had since been distributed among the divisions, for useful service.

While sanctioning the purchase of those rollers at such great cost, Government had issued instructions that *pro forma* accounts should be prepared showing the interest, depreciation and maintenance charges on these rollers on one side, and the revenue derived through them, in the shape of hire charges from contractors and on the departmental works, on the other. No such accounts had been maintained by the Department so far, and Government, while condoning, as a special case, the omission to keep the *pro forma* accounts of these rollers to the end of 1953–54, ordered that the accounts for 1954–55 should be promptly produced for audit scrutiny.

The Committee observes, with regret, that no accounts should have been maintained by the Department *ab initio*, showing the operating results of the rollers which involved such a large outlay. It is also perturbed to find that the accounts for the year ending 31st March 1955 should not have been produced even till April 1956 when the Committee met. The Committee attaches considerable importance to these *pro forma* accounts and suggests that Government should kindly take action to see that the accounts for 1954–55 are submitted within 3 months from now and the accounts for 1955–56 within 3 months thereafter.

(ii) *Avoidable expenditure—Grant XVI.*

18. The Accountant-General brought to the Committee's notice the case relating to the purchase of 315 Radium needles, costing nearly Rs. 67,300 from a New York firm, in July 1947. The Accountant-General pointed out that as many as 279 of these needles were found to be defective and the Department had to consider sending back these needles for rectification, to the American firm. Although 5 years have passed since the defects were noticed, only 63 needles have apparently been treated so far by the firm and even with regard to these there is a dispute regarding the quality of the work done on a number of the needles.

In view of certain allegations which were made about this transaction, in the Press and in the Legislature, the Committee examined the case in some detail with the help of the departmental witnesses. Through the good offices of Government, the Chairman was allowed to peruse such confidential papers as were available on the subject, with Government.

As a result of the examination of the available records, and of the departmental witnesses, the Committee has come to the following conclusions on this case :—

(*a*) The evidence shows that the original purchase of the Radium needles was done in a *bona fide* manner, after obtaining competitive quotations, and from the firm offering the cheapest rate.

(*b*) There is no evidence to support the allegation that the needles which were received were substituted or tampered with.

(*c*) It is true that when the needles were orginally received, the " Purity Certificate " was not furnished by the firm, although this pre-requisite was clearly stipulated in the contract. The department failed to notice the absence of the certificate before full payment was made, but the certificate was subsequently obtained from the firm. The Committee gathers from the evidence tendered before it that the defects noticed in the Radium needles had no relationship to the " Purity Certificate " and that even if the certificate had been furnished in time, the defects would not have come to notice except for certain autophotograph tests subsequently conducted by the department, in its own laboratories.

The Committee considers that the omission to notice the absence of the " Purity Certificate " on the part of the purchasing officer, is extremely unfortunate although, in any event, it happened that this certificate (which was subsequently obtained) had nothing to do with the defects noticed by the department, in the filling of the needles. The Committee has no observation to make on the case except to point out the need for greater vigilance on the part of the purchasing officers in the matter of ensuring that, when supplies are obtained from abroad, all the stipulations mentioned in the agreement are rigidly complied with by the suppliers. Incidentally, it has come to the notice of the Committee that a technical officer of the department, most concerned with the purchase, obtained for his private professional use, from the same American company, Radium needles and cells to the value of about Rs. 10,000 concurrently with the purchase made by Government. It is admitted by this officer that he did not disclose to Government this simultaneous purchase, on his own private account. The Committee is satisfied that the purchase was paid for by this officer at the same rate as that accepted by Government and that full payment has been made by him to the American supplier. However, the Committee feels that he should have, as a matter of precaution and good faith, disclosed to the Government that he was trading with the same firm at the same time, on his private account.

(iii) *Embezzlement—Grant XVI—Medical.*

19. The Accountant-General had reported a case of embezzlement of Rs. 10,476 between 1949 to 1951 by a cashier in a City hospital. The cashier was prosecuted and convicted to undergo imprisonment for 18 months. After setting off a sum of Rs. 1,152 recovered from her, and Rs. 100 recovered as a nominal fine from the Lay Secretary of the hospital, the net loss of Rs. 9,224 was written off by Government.

The examination of the departmental witnesses revealed that the misappropriation was rendered possible through the failure of the supervisory staff of the hospital to exercise adequate check over the work of the cashier and the non-observance of the Code Rules regulating the accountal of Government money. Since, in this case, disciplinary action against the senior staff has been taken by Government in consultation with the Public Service Commission, the

Committee does not want to comment on the adequacy or otherwise of such action, but would like Government to impress on its Gazetted officers that laxity in financial control and supervision is likely to result in the bulk of any resultant loss being recovered out of the peccant officials.

It has transpired, in this case, that a security bond for Rs. 500 taken from the cashier had been allowed to lapse, and not renewed as required under the rules, and that consequently no realization could be made of the amount of the bond. The Committee regrets to note that, apart from lax supervision, the financial safeguards relating to the furnishing of securities by staff handling Government money, were not carefully adhered to in this case.

Losses under Grant VIII—Irrigation.

20. The right for collecting tolls for one year at a Toll station was leased, in February 1951, to a contractor for Rs. 22,225. According to the conditions of the lease, the lease amount was payable in three equal instalments. The lessee paid the first and second instalments with a lot of delay, but the third instalment was not paid at all. Including the interest due on the first two instalments, the amount recoverable from the lessee was Rs. 7,800 besides the interest on the third instalment, calculated from the date of its becoming due. The security deposit of Rs. 5,556 collected from the lessee was, therefore, forfeited and the recovery of the balance of Rs. 2,244 and interest on the third instalment was waived by Government, as the party had become bankrupt. The Government considered that no action need be taken against the departmental officers, who failed to watch the realization of the amounts due from the lessee, as they had no reason to suspect his financial instability.

The Committee, however, feels that action should have been taken by the department either to collect the dues promptly on the due date, in advance, or to terminate the lease forthwith and give the contract to another party, and that the department should not have postponed action to effect recovery till the lease period was over, thus allowing the contractor to irregularly collect the toll for the last period. The Committee hopes that suitable instructions will be issued by Government to prevent the recurrence of similar situations in future.

Losses under Grant XXV—Civil Works—Works.

21. The Accountant-General had drawn the Committee's attention to a case where certain surplus military buildings were acquired by Government for Rs. 23,000 in 1949, for locating a Basic Training School, but which were later abandoned and sold off by Government, in 1951, with a loss of over Rs. 15,000. The facts of the case revealed that, although the purchase was initially approved by the Engineering and the Educational authorities, yet the Education Department subsequently found the buildings too costly to be repaired and improved for effective use and also otherwise unsuitable,

from the point of view of location. It was also in evidence that the buildings were allowed to fall into great disrepair after purchase and that there was some delay in their ultimate disposal.

The Committee is convinced that the original purchase was authorized without the Educational authorities paying due attention to the cost of renovation and improvement and to the unsuitability of the site. On their part the Engineering officials seem to have grossly over-estimated the durability and intrinsic worth of the buildings.

The Committee cannot help observing that in this case both the Educational and the Engineering officials had not shown such cautious financial " awareness " as is expected of them. The Committee hopes that strict instructions will be issued by Government to all heads of departments to ensure that proper care is exercised, in future, in submitting proposals for purchasing lands or buildings for official use.

Unremedied or uncovered excess—Grant XXVIII—Electricity.

22. While examining the excess over the grant in the " Billing Suspense " account relating to the Madras Electricity System, the Committee noticed a very large outstanding (amounting to over Rs. 10 lakhs) due for recovery from the defunct Madras Electric Tramways Company, Limited, and shown as a receipt of the System. It was previously explained to the Committee that legal proceedings had been initiated by Government against the Company and that the matter was pending, on appeal with the High Court. The Committee now understands that the High Court has since delivered a judgment in the case from which it would appear that the amount likely to be realized from the Company will be far short of the sum of Rs. 10 lakhs due to Government from it. In the light of these developments, the Committee suggests that the department should take very prompt steps to recover such amounts as may be realisable, and clear the Suspense account of the very old outstandings, by a formal write-off, if necessary.

Injudicious re-appropriations and surrenders causing excesses over allotment—Grant XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.

23. While scrutinizing the reasons for the excess over the grant in the Electricity Department, the Committee came across a case where a payment of Rs. 43,300 was made to a contractor at his urgent request at the end of March 1953 for a work check-measured on the 24th March 1953. The Committee's attention was drawn, by the Accountant-General, to the Code Rules which require that the work done in March shall be measured and paid for in the same way as work done in any other month, i.e., it should be ordinarily not paid till the April following, unless the work had been completed in the earlier part of March in which case it may be measured and paid for before the end of March, if that would

be the normal course for the other months. In this case the payment should have been apparently postponed to April next. The department could not also establish that it was its normal practice in the other months to pay for work measured in the first-half of a month, in the same month. The irregularity had become more pronounced in view of the fact that there was no additional appropriation to cover the excess over the grant.

As the object of the Code Rule is to discourage incorrect and hurried payments on the basis of possibly hasty and imperfect measurements, the Committee would like the Government to impress, on all the departmental officers, the need for adhering strictly to this salutary provision.

Losses—(i) *Grant XXXI—Stationery.*

24. During the stock taking of the Government Press, Madras, for the 11-year period ending 31st March 1951, shortages in type metal and other plant and machinery amounting to Rs. 1,14,803 were written off by the Government. The loss in type metal (Mono and Lino) was explained by the department as due to constant re-melting. As regards the loss of other plant and machinery, assessed at Rs. 19,935, the departmental witnesses thought the loss to be negligible, considering the long period of eleven years intervening since the last verification. During oral examination it was conceded by the department that, as mentioned by the Stock Verification Officer, losses, in types, could also arise out of pilferage which existed on a considerable scale, in the Press.

The Committee feels that, while it may not be possible to arrange an annual stock verification, the present requirement of a quinquennial verification, should be rigidly enforced. In addition, the Committee recommends that surprise verification (by senior officers in charge) of particular branches of the press, or of types of stock may be arranged for annually. The Committee is also concerned about the admitted loss by internal theft and welcomes any steps to tighten up the security arrangements, which the department may suggest.

(ii) *Grant XXXII—Miscellaneous.*

25. The Accountant-General has brought to the Committee's notice the fact that the chowkidars employed on Price Control work in a district were being paid travelling allowance by the Collector every month as a regular feature, which payment was not strictly in accordance with the Madras Travelling Allowance Rules applicable to the Government servants of the lowest grade. The travelling allowance, which exceeded the corresponding pay and allowances drawn by the chowkidars, amounted to Rs. 32,741, over a period of nearly eight years since 1943. On this irregularity being pointed out, the payment of travelling allowance was stopped and the Government waived the recovery of the overpayments already made by the Collector.

During his examination, the departmental witness urged that the travelling allowance was paid to the chowkidars in the special circumstances prevailing in that district and that the travelling allowance rules applicable to normal times should not be applied to them. The Committee, however, feels that the proper procedure would have been for the Collector to have made out a case and obtained the prior orders of the Government for the payment of travelling allowance, if he considered that there were special circumstances justifying the departure from the rules. The Committee trusts that the Government will issue suitable instructions to all departments to guard against similar overpayments to low paid staff, which are necessarily difficult of recovery and have invariably to be written off.

(iii) *Grant XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.*

26. In respect of the State Trading Schemes of Government worked by the Board of Revenue (Civil Supplies), losses to the extent of Rs. 11,97,497 were written off in respect of foodgrains during the year 1952–53.

The Committee went into the details of the various losses enumerated in the report. In one case it was found that Government had written off as irrecoverable an amount of Rs. 1,29,003, being the shortage of paddy and rice due to losses over-board, spillage, dryage, etc., during the movement of stocks from the Circars to Malabar by sea, during 1949–50. As similar losses, during water-transit, are not infrequent, the Committee suggests that Government should review its policy of not taking out insurance against all types of marine risks.

The total trading loss to the Government on account of the State Trading Schemes (Civil Supplies) was about Rs. 9·93 crores, including subsidies. The Accountant-General brought to the notice of the Committee that the losses were being carried forward from year to year and that, as the schemes had been practically wound up, it should be possible for the department to produce the final picture of financial deficit to the State, as a result of the various trading schemes.

The Committee would repeat its recommendation made in the last report and urge the Government to see that the accounts of the schemes up to 1955–56 are finalized and presented to it within three months or so to enable the Government to assess the ultimate losses to the State on its Civil Supplies Schemes, and to arrange for a formal write off, if necessary.

Relaxation of Statutory Rules.

27. An important case in which the Government had resorted to a relaxation of statutory rules for granting protection to a senior officer, against a supposed loss in his emolument, has been brought up before the Committee by the Accountant-General. The case relates to an I.A.S. Officer who was drawing a basic pay of Rs. 1,500 *plus* a special pay of Rs. 200 for the discharge of the duties attached to the post held by him and who, on appointment as Member of

a Statutory Commission, was allowed to draw the same special pay, even though he ceased to discharge, from the date of such appointment, the duties for the performance of which the special pay was initially granted. The Government explained that their intention in allowing the officer to continue to draw the special pay was that he should not suffer any pecuniary loss on his appointment as a Member of the Commission.

The Committee regrets that it is unable to share the view of the Government in this case, since the grant of special additions to pay is obviously not justified in cases, where the incumbent has ceased to perform duties which justify the drawal of such special pay. The Committee trusts that, in future, the Government will rigidly observe the principles underlying the grant of additions to pay and will not resort to the relaxation of the rules, merely on personal considerations.

VII

Special audit of the accounts of an institution.

Grants relating to the Agricultural Department.

28. Among the several defects noticed in the accounts of the Agriculture Department for 1952–53, those relating to the office of the Agricultural Chemist, Coimbatore, were specially brought to the notice of the Committee.

The main types of irregularities observed in this case were—

(1) Omission to bring the purchases to account.

(2) Issues of stores in excess of quantities indented for, and of stores not indented for.

(3) Non-observance of the rules regarding the physical verification of stocks.

(4) Sanctions for purchases, in excess of financial powers.

(5) Interpolations and unattested alterations in the entries in the stock books, etc.

Another strange phenomenon observed by the Committee was an irregular delegation of financial power, by the Government Agricultural Chemist, to an attender, drawing a pay of Rs. 35 per mensem who was given authority to invite and accept tenders on behalf of the Agricultural Chemist and who had actually purchased stores amounting to Rs. 19,000 under this delegation.

The Committee was informed that, although a system of internal audit was introduced in the Department in 1949, yet prompt action was not taken on the internal audit reports, which in some cases were not seen by the Head of the Department at all. It was also in evidence that the inspection of the Chemist's office by senior departmental officers rarely touched on financial or accounts transactions.

The Committee is surprised to find this indifference to account matters on the part of senior officers, apparently under the belief

that it is the responsibility of the Accountant-General to keep the initial accounts in proper order. The Committee cannot too strongly emphasise that this responsibility cannot be shifted on to Statutory Audit and that it is the duty of the departmental officers to ensure the correctness and punctuality of the initial accounts kept by their staff. The Committee feels that, in the course of departmental inspections, the Heads of Departments or their Deputies should, incidentally, devote their attention to a test-check of the initial accounts, particularly with regard to cash transactions, tender purchases and the like. The Committee has necessarily to conclude from the evidence tendered by the Department that, as observed last year, there has been some neglect of duty in the lower ranks and general inadequacy of supervision on the part of the senior officials of the Department.

Savings—Grant XXI—Industries.

29. A saving of Rs. 78.35 lakhs under this grant was explained as being mainly due to the delay in starting the Hydrogenation Factory at Kozhikode. The factory could not be put into operation economically, as groundnut oil, which was the chief raw material required for running the factory, had to be obtained from Pollachi taluk, which was quite at a distance from the factory. On the recommendations of the Committee which was appointed to examine the financial aspects of this venture, the Government decided that it was not possible to successfully run the factory departmentally and that it should be either leased out or sold outright.

The capital investment on this unfortunate venture amounts to about Rs. 25 lakhs and a sum of about Rs. 2,000 per month is being incurred on the maintenance of the machinery installed in the factory. The Committee understands that the question of disposal of the factory is now pending with Government. In view of the substantial capital outlay and the recurring maintenance charges, the Committee suggests that Government should arrange for the leasing out, or the disposal, of the factory, in the quickest possible time. The Committee does not desire to go into the genesis of this unprofitable scheme as the original sanction to it was given as far back as 1945.

VIII

Disposal of Inspection and Audit Reports.

30. The Committee observes with satisfaction that the pendency in regard to the inspection reports and audit objections has been decreasing steadily of late. As, however, the number of Inspection Reports outstanding in the Highways Department is rather heavy, it supports the proposal placed before it, at the discussion, that the Chief Engineer (Highways) should arrange to clear all the pending reports to end of 1952–53, within a period of four months from now, by deputing a special officer from his department, for the purpose of settling the objections on the spot, in collaboration with an audit officer, whom the Accountant-General has kindly consented to associate with the Highways Department

for this purpose, for a short period. The Committee expects that substantial reduction in the number of pending objections will follow by adopting this method, which has yielded fruitful results in the past.

IX

Reviews of Government commercial concerns—Cinchona Department.

31. While considering the report on the accounts for 1951–52, this Committee referred to the Estimates Committee the question whether, in view of the anti-malarial activities of the various Governments in India, and the availability of cheaper synthetic drugs in the market, there was any scope for the continued operation, on the existing scale, or for the fruitful expansion, of the Cinchona Plantations, on which Government had invested very large sums. After perusing the report of the Estimates Committee, since furnished to it, this Committee trusts that by implementing the suggestions made therein there will be some tangible improvement in the financial position of this undertaking, which is now working at a loss. The Committee also hopes that the Department will spare no pains to make this industry as self-supporting as possible, in order to prevent an undue strain on Government's resources. It is noticed that, to utilise his spare land and man-power, the Director has turned his attention to other minor schemes like the plantation of medicinal and essential-oil plants. The Committee hopes that the expenditure on these new activities will be carefully regulated and that their commercial results checked up from time to time, through proper *pro forma* accounts.

X

Unprofitable Outlay in the Purchase of Diesel Buses.

32. The Public Accounts Committee which considered the accounts of 1949–50 dealt with the purchase of 25 Italian Diesel buses by Government in 1948 and expressed the view that in the purchase of Diesel buses the Government of the day should have exercised more care and caution.

The Accountant-General had, in this connection, brought to the notice of the Committee that the specific loss incurred on this purchase by Government had not yet been formally written off. It was argued by the Department that no write-off was necessary as the buses had been put to profitable use since then and had earned adequate revenue.

The Committee, however, feels that the above facts do not relieve Government from the need for a formal write-off and there should be no further delay in assessing the amount of unprofitable outlay with reference to all known factors. It supports the audit view that the scrapping of the diesel engines, along with the connected spare parts, must be regarded as an unprofitable outlay and it suggests that the Department should work out the amount of such infructuous expenditure on the lines suggested by the Accountant-General and get it written off under proper authority within about three months from now.

XI

New Services.

33. It is a well established principle of expenditure control that all new items of expenditure (other than of trifling value) which were not previously voted by the Legislature, should be financed from the Contingency Fund, which would be recouped by specific sanctions of the Legislature, given *ex-post facto*. The criteria for determining the types of expenditure which should be classified as ' New schemes ' were last formulated by a previous Committee in April 1950. Since then certain difficulties have been felt in the application of these criteria, particularly as regards the following types of expenditure :—

(*a*) Expenditure on ' new instruments of service ' which cannot be obviously treated as arising out of the normal increase of Government work;

(*b*) Expenditure on temporary establishments lasting beyond one financial year; and

(*c*) Outlay on any scheme, whose components consist of establishment, works and equipment, expenditure on each one of which may be below the limits laid down by the Public Accounts Committee in 1950.

In order to remove these lacunae in the rules on the subject, the Finance Department has proposed, at the instance of the Accountant-General, an amplification of the existing criteria as shown in Appendix 'C'. As the modifications proposed would conduce to a more effective control of expenditure by the Finance Department than is the case at present, and will also enable the Legislature to exercise a closer watch over new schemes of expenditure, involving a comparatively large outlay, the Committee accepts the proposed revision and recommends that it be given effect to from the accounts of 1956–57. The Committee notes that suitable illustrative cases will be included in the rules to be issued, to clearly bring out their scope and intention.

XII

General Observations.

34. While examining some of the accounts transactions pertaining to the earlier years, it was found that it would be advantageous for the Committee, to obtain the oral evidence of officers who were connected with or were in charge of the transactions at the time. The Committee, therefore, suggests to Government that, in all such cases where the officers who were responsible for the transactions are available, they should be required to appear before the Committee for examination, even though they may be working in other departments, at the time of the discussions. Such a step will, of course, be essential only in those cases where the Committee feels that such an appearance is necessary.

Ootacamund,
24th May 1956.

Dr. K. B. MENON,
Chairman.

APPENDIX A.

(Vide paragraph 11 of the Report.)

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		I—Unnecessary or excessive supplementary grants.		
1	Pages 9 and 53, Paragraph 12 (1).	Grant VIII—Irrigation—18. Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues—Irrigation Works for which no Capital Accounts are kept—Minor Irrigation—Revenue Department—h. Maintenance and Repairs—A. Ordinary Areas.	Saving of Rs. 17,75,906 on a final appropriation of Rs. 82,84,000.	Mainly non-utilisation, in full, of the amount provided for repairs of minor irrigation works as one of the special measures to provide employment to agricultural labourers in famine affected areas due to provision obtained late in the year.
2	Pages 9 and 91, Paragraph 12 (1).	Grant XIV—29. Police—c. District Executive Force—A. District Police—I. Ordinary Areas—4. Allowances and Honoraria.	Saving of Rs. 4,96,259 on a final appropriation of Rs. 2,47,65,400.	A supplementary grant of Rs. 43,05,300 was provided for to meet the increased expenditure on account of the Andhra agitation which was prevailing then. There was not the expected movement of bandobust parties as a result of which there was a saving which could not be anticipated and surrendered in time.
3	Do.	Grant XIV—29. Police—c. District Executive Force—A. District Police—I. Ordinary Areas—8. Clothing, Arms and Equipment.	Saving of Rs. 6,23,531 on a final appropriation of Rs. 36,27,700.	Mainly due to non-receipt in time of supplies from the Central Jails, Vellore and Coimbatore, and from the Ordnance Department, contrary to expectation.
4	Pages 9 and 169, Paragraph 12 (1).	Grant XXIII—47. Miscellaneous Department—a. Labour—II. Concessions to Backward Classes—Post-war Reconstruction—Scholarships.	Saving of Rs. 1,88,227 on a final appropriation of Rs. 10,75,000.	Scholarships are granted to eligible communities and Backward Classes. The saving is due to wrong classification.
5	Pages 9 and 267, Paragraph 12 (1).	Grant XXIX—54. Famine—A. Famine Relief—d. Miscellaneous—1. Measures for the Protection of Cattle.	Saving of Rs. 1,72,199 on a final appropriation of Rs. 2,00,000.	Non-utilisation of provision as the scheme for building up a reserve stock of fodder in Rayalaseema (Now in Andhra State) was in preliminary stage.
6	Pages 9 and 269, Paragraph 12 (1).	Grant XXX—Pensions—55. Superannuation Allowances and Pensions—d. Donations to Provident Fund—(iii) Government contribution under Pension-Provident-Insurance Scheme—Voted.	Saving of Rs. 1,90,469 on a final appropriation of Rs. 13,51,800.	Due to the delayed receipt of the gross pay statements from the Heads of Departments which resulted in the non-adjustment of contributions to the extent originally anticipated.
7	Pages 9 and 28, Paragraph 12 (1).	Grant XXXI—56. Stationery and Printing—I. Stationery—b. Purchase of Stationery stores—A. Stationery purchased in India.	Saving of Rs. 10,05,286 on a final appropriation of Rs. 60,00,000.	Due to non-inclusion of railway freight charges and non-payment in full within the year for the supply of paper from certain mills.
8	Pages 10, 282 and 375, Paragraph 12 (1).	Grant XXXII—63. B. Community Projects—II. Community Projects—a. District/Project Headquarters—5. Other Charges (Transport).	Saving of Rs. 2,55,503 on a final appropriation of Rs. 2,57,000.	Due to non-receipt of debits before the close of the financial year for the Jeeps supplied for use in the Community Project areas by the Union Government under the Technical Co-operative agreement.
		b. Agriculture and Animal Husbandry Extension.	Saving of Rs. 4,22,447 on a final appropriation of Rs. 33,67,700.	Due to receipt of lesser quantity of fertilisers than originally anticipated.
9	Pages 10 and 286, Paragraph 12 (1).	Debt Charges—22. Interest on Debt and Other Obligations—A. Interest on Ordinary Debt—Rupee Debt—c. Floating Loans—(ii) Interest on Other Floating Loans (Charged).	Saving of Rs. 22,27,608 on a final appropriation of Rs. 48,26,000.	As a result of the failure of rains for five years in succession, severe famine conditions prevailed in the State in 1950-51 and subsequent years necessitating large-scale expenditure on relief measures, import of foodgrains, etc. Pending a decision on the question of getting special assistance from the Government of India for the purpose, overdrafts were allowed by the Bank and interest claimed on overdrafts at the same rate as for Ways and Means advances. The final appropriation for the payment of interest on overdrafts and Ways and Means advances was provided for on the assumption that they would be cleared in full, with interest, before the close of the year. But the Bank claimed and adjusted the interest only in June. As this could not be foreseen the savings could not be surrendered.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		I—Unnecessary or excessive supplementary grants—cont.		
10	Pages 10 and 287, Paragraph 12 (1).	Debt Charges—22. Interest on Debt and Other Obligations—D. Transfers —Interest transferred to Commercial Department—(ii) Electricity Schemes (Charged).	Saving of Rs. 15,83,808 on a final appropriation of Rs. (—) 1,73,16,000.	Interest is calculated on the cumulative capital outlay at the beginning of the year and on half the capital outlay during the year, the other half of the outlay during the year being taken into account in calculating the interest for the following year. The saving is due to the non-inclusion of the interest for the half-year.
11	Pages 10 and 288, Paragraph 12 (1).	Debt Charges—23. Appropriation for Reduction or Avoidance of Debt—b. Other Appropriations—Repayment of loans taken from the Government of India.	Saving of Rs. 9,00,115 on a final appropriation of Rs. 19,49,100.	Provisions for the repayment of the loan of Rs. 9 lakhs taken from the Government of India left unutilised as the loan was refunded to the Government of India in a single instalment without being utilised.
		II—Reappropriations obtained unnecessarily or in excess of requirements.		
12	Pages 10 and 32, Paragraph 12 (2).	Grant I—7. Land Revenue—d. Assignments and compensation —C. Other compensations.	Saving of Rs. 1,21,274 on a final appropriation of Rs. 11,92,600.	As there was some defect in some of the proposals orders sanctioning payments could not be issued sufficiently early with the result that the Collectors in the districts could not make payments to the parties before 31st March 1953. This contributed to the savings which could not be anticipated.
13	Pages 10 and 104, Paragraph 12 (2).	Grant XV—37. Education—D. Special—m. Government Special Schools—A. Training School masters—(ii) Post-war Reconstruction—4. Basic Training Schools.	Saving of Rs. 2,31,479 on a final appropriation of Rs. 21,46,000.	Mainly due to non-receipt of articles for the craft equipment stores indented and provided for (Rs. 1,00,000), less payment of stipends to the trainees (Rs. 45,000), economy in expenditure (Rs. 30,000) and erroneous classification of expenditure on Normal Training Schools converted into Basic Training Schools (Rs. 60,000).
14	Pages 9 to 12 and 107, Paragraph 12 (2).	Grant XV—Education—37. Education—E. General—s. Miscellaneous —A. General—(1) Excluding Post-war Reconstruction—11. National Cadet Corps.	Saving of Rs. 1,13,249 on a final appropriation of Rs. 10,60,700.	Mainly due to belated sanctions and the debit for the supply of material by the Ordnance Department not having been adjusted before the end of the year. As per the revised financial arrangements, the Government of India, Ministry of Defence, have agreed to meet the entire expenditure connected with the supply of clothing to National Cadet Corps unit direct from the Union Funds, and as such the transactions connected with the cost of clothing will not be recorded in the State Budget. The irregularity regarding the non-surrender of savings on account of the supply of clothing to National Cadet Corps units will not recur in future.
15	Pages 10 and 152, Paragraph 12 (2).	Grant XXI—43. Industries and Supplies—a. Industries—B. District Executive Establishment—(i) Industrial Engineer—4. Pumping and Boring.	Saving of Rs. 8,50,190 on a final appropriation of Rs. 27,89,900.	The savings detailed below are mainly due to non-receipt of debits from the Director-General of Supplies and Disposals before the close of the year towards the purchase of drills, pipes and casing pipes :—

	Rs.
(1) Savings in the provision made for Assam disposal pipes ..	3,47,950
(2) Savings in the provision made for the purchase of casing pipes ordered through the Director-General of Supplies and Disposals..	1,82,371
(3) Savings in the provision made for the purchase of 17 power drills (payment for 5 numbers of drills ordered through the Director-General of Supplies and Disposals)	2,72,086
(4) Savings under freight and cartage and wages, etc. ..	47,593
	8,50,000

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		II—Reappropriations obtained unnecessarily or in excess of requirements—cont.		
16	Pages 10 and 294, Paragraph 12 (2).	Grant XXXV—68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Irrigation works—Unproductive—21. Tank Improvement Scheme—(i) Under the control of Public Works Department and (ii) Under the control of Revenue Department.	Saving of Rs. 11,00,095 on a final grant of Rs. 86,00,000.	The grant was a lumpsum provision as a measure of accelerating food production. It was not possible to apportion the amount among several sub-heads. According to the breakup figures furnished by the Accountant-General for 'Works, Establishment and Tools and Plant' the total amounted to Rs. 85·9 lakhs. There was therefore not much variation.
17	Pages 10 and 319, Paragraph 12 (2).	Grant XXXVI—72. Capital Outlay on Industrial Developments—a. Investments in Government Commercial Undertakings—J. Kerala Soap Institute.	Saving of Rs. 2,24,485 on a final appropriation of Rs. 2,50,000.	An amount of Rs. 2,10,000 was provided by additional appropriation for paying the market value of the building of the Kerala Soap Institute, Kozhikode. The building was owned by the P.W.D. and necessary book adjustments had to be made by debiting the value to the Industries Department with a corresponding credit to P.W.D. The value of the building was estimated to be Rs. 2,24,400. Since final orders of the Government in the matter were received late no adjustment could be made.
18	Pages 10, 342, 343, 347 and 348, Paragraph (12) 2.	Grant XXXVIII— (1) 81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—1. Hydro-Electric Schemes (Excluding Post-war Reconstruction)—A. Pykara Hydro-Electric Scheme—d. Suspense—1. London Stores.	Saving of Rs. 1,13,186 on a final appropriation of Rs. 1,24,300.	The provision in respect of these items were based on the forecasts of the High Commissioner for India or the Director-General, India Stores Department, London, as well as the anticipated payments for certain items for which materials had been received. As payments were not made by the High Commissioner as per his forecast, and as certain debits did not materialise, the savings occurred.
		(2) B. Mettur Hydro-Electric Scheme—d. Suspense—1. London Stores.	Saving of Rs. 1,02,892 on a final appropriation of Rs. 1,20,900.	
		(3) A. Pykara Hydro-Electric Scheme—2. Pykara Plant Extension III—and final stage—d. Suspense—London Stores.	Saving of Rs. 1,70,142 on a final appropriation of Rs. 4,17,400.	
		(4) B. Mettur Hydro-Electric Scheme—1. Madras-Mettur Interconnection—d. Suspense—London Stores.	Saving of Rs. 5,55,376 on a final appropriation of Rs. 12,08,600.	
		III—Injudicious reappropriations and surrenders causing excesses over allotments.		
19	Pages 10 and 74, Paragraph 12 (3).	Grant XI—25. General Administration, District Administration and Miscellaneous—C. Grant for Sinking of Wells for Grow More Food.	Excess of Rs. 5,37,345 on a final appropriation of Rs. 36,15,000.	Due to conversion of larger number of subsidy loans towards the end of the year not foreseen and provided for.
		Administrative Charges—Expenditure on Special Staff Employed in connection with the Wells Scheme.	Excess of Rs. 20,817 on a final appropriation of Rs. 79,800.	Due to excess expenditure on account of the payments made during the year towards arrear salaries, T.A., etc., not anticipated and provided for.
20	Pages 11 and 81, Paragraph 12 (3).	Grant XII—Administration of Justice—27. Administration of Justice—h. Criminal Courts—F. Compensations to Local Bodies, Forest Panchayats and Others in lieu of Magisterial Fines.	Excess of Rs. 1,48,270 on a final appropriation of Rs. 2,14,500.	Mainly due to heavy payments during the closing months of the year not anticipated for want of particulars pending reconciliation of the departmental and treasury figures and consequent delay in the issue of reconciliation certificates by the District Magistrates.
21	Pages 10 and 57, Paragraph 12 (3).	Grant XVII—b. Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works for which Capital Accounts are kept—Working Expenses—Irrigation Works—Productive Works—b. Maintenance and Repairs.	Excess of Rs. 4,14,287 on a final appropriation of Rs. 1,11,82,700.	Consequent on the reclassification of the Pennar River Canals System from the productive category to unproductive category with effect from 1952-53 the provision for the system under "XVII. b. Maintenance and Repairs" had to be surrendered. As the repair works to the Krishna Anicut consequent on major breaches at that time were in full swing the exact requirements could not be accurately foreseen. The additional appropriation asked for was not sanctioned by Government. Hence the excess which is only about 37 per cent.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		III—Injudicious reappropriations and surrenders causing excesses over allotments—cont.		
22	Pages 10, 11, 260 and 262, Paragraph 12 (3).	Grant XXVIII—52. Interest on Capital Outlay on Electricity Schemes—I. Hydro-Electricity Schemes—(ii) Post-war Reconstruction—a. Pykara Hydro-Electric Scheme—1. Moyar Scheme (Charged).	Excess of Rs. 13,66,462 on a final appropriation of Rs. 1,08,400.	The reasons for the variations are as follows:— Having regard to the fact that it will not be reasonable to charge a full year's interest on the capital outlay spread over all the months of the year, interest is calculated on the cumulative capital outlay at the beginning of the year and half the capital outlay during the year at the prescribed rates. On this basis, the final appropriation for 1952-53 should have comprised of the following:— (1) Interest on capital outlay adjusted in the accounts of 1951-52. (2) Interest on half the capital outlay in 1951-52 not taken into account in item (1) above. (3) Interest on half the capital outlay in 1952-53.
		4. Pollachi Scheme (Charged) ..	Saving of Rs. 12,02,738 on a final appropriation of Rs. 12,16,300.	
		d. Machkund Hydro-Electric Scheme (Charged).	Excess of Rs. 5,93,054 on a final appropriation of Rs. 20,97,800.	
				Due to misapprehension that the provision for item (2) was already included in item (1) above, the final appropriation was calculated for items (1) and (3) only. Such a thing happened in 1951-52, also and the matter has already been fully discussed by the Public Accounts Committee. The correct procedure is being followed in the subsequent years. This is only an internal adjustment in the Government Accounts. While the final appropriation was based on the estimated outlay in the year, the adjustment was with reference to the actual outlay. This has also contributed to the variation.
23	Pages 11 and 346, Paragraph 12 (3).	Grant XXXVIII—81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—1. Hydro-Electric Schemes (Excluding Post-war Reconstruction)—C. Papanasam Hydro Thermal Scheme—d. Suspense—1. London Stores.	Excess of Rs. 3,07,980 on a final appropriation of Rs. (—) 2,25,500.	The provision under this head was as per High Commissioner's forecast. The actuals as per departmental books under this head are Rs. (—) 1,64,965 only. The actuals under other Suspense Accounts 1 (d) (2) are Rs. 33,23,006 as per Accountant-General's books and Rs. 35,70,451 as per departmental books. If the Accountant-General's figures under the heads "London Stores" and "Other Suspense Accounts" are taken together, it will be seen that the totals as per Accountant-General's books and the departmental accounts agree. With reference to the departmental figure, the net variation to be explained will be only Rs. 60,535 (Rs. 2,25,500 — Rs. 1,64,965). This is mainly due to payment having been made to the extent of Rs. 16,624 over and above the forecast of the High Commissioner and less credits on account of non-receipt of materials to the extent of Rs. 43,911.
24	Pages 11 and 374, Paragraph 12 (3).	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—B. Rice—2. Suspense (Personal Deposit).	Excess of Rs. 90,09,314 on a final appropriation of Rs. 8,64,22,000.	As a sum of Rs. 68,47,400 under this head was expected to become surplus to requirements it was surrendered. The excess was due to— (1) remittance in transit in March 1953 and brought to account by District Supply Officer in the next year; (2) non-adjustment of advances made at the end of the year.
25	Pages 11 and 420, Paragraph 12 (3).	Grant XLII—Loans and Advances by the State Government—Loans to Municipalities, Port Funds, etc.—e. Loans to Municipalities—A. Loans for the Construction of Roads, Bridges, Markets and Buildings, Electric Lighting, etc., sanctioned by the Local Administration Department.	Excess of Rs. 2,25,950 on a final appropriation of Rs. 8,05,900.	The excess amount of Rs. 2,25,950 represents the loan sanctioned by the Government of India for re-lending to the Madurai Municipal Council for the extension of sewage farm. As the loan was financed by the Government of India, no provision was made in the State Budget under a misapprehension.
		IV—Cases of non-surrender of savings.		
26	Pages 11 and 123, Paragraph 12 (4).	Grant XVII—Public Health—39. Public Health—e. Works—B. Post-war Reconstruction—Rural Water Supply—I. Estimates for the Board of Revenue—Expenditure on the Development of Rural Water Supply—(ii) Scheduled Areas—Works.	Saving of Rs. 1,10,364 on a final appropriation of Rs. 1,60,000.	Due to the slow progress in the execution of works.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		IV—Cases of non-surrender of savings—cont.		
27	Pages 11 and 127, Paragraph 12 (4).	Grant XVIII—40. Agriculture—d. Agricultural Demonstration and Propaganda including Public Exhibition and Fairs—1. Ordinary Areas—(i) Excluding Post-war Reconstruction—3. Purchase and Distribution of Seeds, Manures, etc.	Saving of Rs. 4,19,033 on a final appropriation of Rs 8,06,100.	Due to adverse market conditions, cotton seeds could not be procured as expected and hence the saving.
28	Pages 11 and 155, Paragraph 12 (4).	Grant XXI—Industries—43. Industries and Supplies—a. Industries—N. Post-war Reconstruction—(viii) Intensive Khadi Scheme—3. Other Charges.	Saving of Rs. 1,12,451 on a final appropriation of Rs. 36,95,500.	The savings under this sub-head were due to the curtailment of production on account of heavy accumulation of stocks of Khadi in Khadi centres. Consequent on the heavy accumulation of stocks of yarn in the Intensive Khadi Centres, instructions were issued on 30th January 1953 that the expenditure on the purchase of yarn, which forms the major items of expenditure under this head, should be curtailed. The savings were mainly due to the above reason and could not be anticipated.
29	Pages 11 and 267, Paragraph 12 (4).	Grant XXIX—54. Famine—A. Famine Relief—b. Relief Works—2. Irrigation Works.	Saving of Rs. 5,78,934 on a final appropriation of Rs. 18,80,900.	Mainly due to wrong classification. Certain items of expenditure under the sub-head "b. 2. Irrigation Works", was wrongly debited to "b. 3. Other Works" or "18. Minor Irrigation Works".
30	Pages 11 and 277, Paragraph 12 (4).	Grant XXXII—57. Miscellaneous—f. Contributions—F. Technical and Vocational Training for ex-servicemen.	Saving of Rs. 1,94,734 on a final appropriation of Rs. 4,68,400.	Mainly due to erroneous provision of Rs. 2,00,700 proposed under this sub-head in addition to the provision of Rs. 2,04,600 under the head "47. Miscellaneous—a. Labour—III. Commissioner of Labour—A. Direction—5. Charges Payable to Other Governments, Departments, etc.," to which the expenditure is correctly debitable. Necessary action has since been taken to guard against a recurrence of such double provision in future.
31	Pages 11 and 374, Paragraph 12 (4).	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—C. Wheat and Wheat Products—2. Suspense (Personal Deposits).	Saving of Rs. 6,92,733 on a final appropriation of Rs. (—) 1,20,52,900.	Due to non-receipt of debits from an Accounts office and large sale proceeds.
32	Pages 11 and 376, Paragraph 12 (4).	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—C. Other Miscellaneous Schemes—D. Purchase and Distribution of Paddy and Other Seeds—2. Suspense (Personal Deposits).	Saving of Rs. 1,40,389 on a final appropriation of Rs. 2,000.	Due to adjustments made in March 1953 supplementary accounts in clearance of certain outstanding items which arose as a result of omission of credits in the departmental accounts from 1949-50 to 1952-53. The extent of the adjustment that could be carried out in the departmental accounts as a result of the reconciliation, could not be anticipated at the time of submission of proposals for final grant. Hence this variation.
		V—Cases of unremedied or uncovered excesses.		
33	Pages 11 and 53, Paragraph 12 (5).	Grant VIII—Irrigation—18. Other Revenue Expenditure financed from Ordinary Revenues—Irrigation Works—Works for which no Capital Accounts are kept—Minor Irrigation—Revenue Department—h. Maintenance and Repairs—B. Scheduled areas.	Excess of Rs. 1,92,157 on a final appropriation of Rs. 1,02,300.	Expenditure wrongly classified under this head instead of under "g. A." not pointed out in time by the Departmental Officer for rectification.
34	Pages 11 and 70, Paragraph 12 (5).	Grant XI—25. General Administration—District Administration and Miscellaneous—w. Other Establishments—B. Ryotwari Village Service—1. Ordinary Areas—2. Allowances.	Excess of Rs. 1,41,951 on a final appropriation of Rs. 55,70,000.	Due to the payment of Dearness Allowance to the following additional village establishments sanctioned in 1952-53 over and above the strength of 1951-52 :— Munsifs and Headmen, 128. Karnams, 39. Vettis, 286. Though the excess expenditure appears to be large (Rs. 1·42 lakhs) it is only 2½ per cent of the final appropriation.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		V—Cases of unremedied or uncovered excesses—cont.		
35	Pages 11 and 102, Paragraph 12 (5).	Grant XV—Education—37. Education—C. Primary—1. Grant to Local Bodies—I. Ordinary Areas—2. Grants under proviso to section 37 of Act VIII of 1920.	Excess of Rs. 9,74,869 on a final appropriation of Rs. 28,15,000.	Mainly due to wrong classification.
36	Pages 12 and 155, Paragraph 12 (5).	Grant XXI—Industries—43. Industries and Supplies—a. Industries—N. Post-war Reconstruction—(viii) Intensive Khadi Scheme—4. Contingencies.	Excess of Rs. 87,043 on a final appropriation of Rs. 1,62,043.	The excess under this sub-head was mainly due to wrong classification of expenditure in the Intensive Khadi centres between the sub-heads of account as explained against 'Other Charges'.
37	Pages 12 and 168, Paragraph 12 (5).	Grant XXIII—47. Miscellaneous Departments—Harijan Welfare Department—D. Communities eligible for help by the Harijan Welfare Department—Public Health—1. Construction and Repair of Wells, Pathways, etc.	Excess of Rs. 1,32,108 on a final appropriation of Rs. 5,77,600.	There was a saving of Rs. 1,05,386 under the detailed head, viz., grant towards half cost of acquisition of house sites for Adi-Dravidas under the same head. If expenditure on both the detailed sub-heads is taken together there is no considerable excess expenditure.
38	Pages 12 and 174, Paragraph 12 (5).	Grant XXV—50. Civil Works—h. Suspense—B. Other Suspense Accounts—Public Works Department.	Excess of Rs. 5,39,059 on a final appropriation of Rs. 7,40,300.	The minor head 'Suspense' is not a final head of account. It relates to interim transactions in respect of which further action in the form of payment or adjustments of values is necessary before they can be considered complete. The excess is mainly due to debit advice received from the High Commissioner, London, for machinery supplied by him and adjustment of debits in supplementary accounts not anticipated.
39	Pages 12 and 235, Paragraph 12 (5).	Grant XXVI—50. Civil Works—Establishment and Tools and Plant—f. Tools and Plant—Highways Department—A. Excluding Post-war Reconstruction—2. Repairs and Carriage—I. Ordinary Areas.	Excess of Rs. 2,43,764 on a final appropriation of Rs. 36,23,900.	Out of the excess of Rs. 2,43,764 a sum of Rs. 1,01,389 relates to the divisions now in Andhra State and the balance of Rs. 1,42,375 of the excess is due to certain adjustments not anticipated.
40	Pages 12 and 270, Paragraph 12 (5).	Grant XXX—Pensions—55. Superannuation Allowances and Pensions—h. Deduct Pensionary Charges Transferred to Commercial Departments—e. 81-A. Capital Outlay on Hydro-Electric Schemes.	Saving of Rs. 1,73,255 on a final appropriation of Rs. (—) 3,36,000.	This is an adjusting head. Pensionary charges relating to "81-A. Capital Outlay on Hydro-Electric Schemes" are shown under that head and are therefore deducted from the head "55. Superannuation Allowances and Pensions." The excess under this head is due to the savings in the other head, viz., "81-A. Capital Outlay on Hydro-Electric Schemes".
41	Do.	Grant XXX—Pensions—55-A. Commutation of Pensions Financed from ordinary revenues—a. Amount Transferred from "83. Payments of Commuted Value of Pensions—Voted".	Saving of Rs. 1,96,161 on a final appropriation of Rs. 15,50,600.	Due to recoveries from other Governments being less than anticipated.
42	Pages 12 and 271, Paragraph 12 (5).	Grant XXXI—56. Stationery and Printing—I Stationery—a. Stationery Office—E. Packing and Carriage of Stationery.	Excess of Rs. 3,02,856 on a final appropriation of Rs. 80,000.	Due to the wrong inclusion of freight charges on account of paper consignments received from the various paper mills under this head of account.
43	Pages 12 and 295, Paragraph 12 (5).	Grant XXXV—68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Irrigation Works—Unproductive—Post-war Reconstruction—5. Malampuzha Project—J. Suspense.	Excess of Rs. 1,02,102 on a final appropriation of Rs. 5,75,600.	Due to adjustment of debits in respect of supplies from the India Stores Department and larger debits under purchases than anticipated.
44	Pages 12 and 296, Paragraph 12 (5).	68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Irrigation Works—Unproductive Post-war Reconstruction—7. Manimuthar Project.	Excess of Rs. 1,11,161 on a final appropriation of Rs. 5,20,000.	Due to acceptance of debits advised by the Public Works Workshops in March 1953 supplementary accounts for materials which were actually received after 1st April 1953.
45	Pages 12 and 297, Paragraph 12 (5).	68. Construction of Irrigation, Navigation, Embankment and Drainage Works—Navigation Works—Unproductive—Post-war Reconstruction—10. Lower Bhavani Project.	Excess of Rs. 3,52,628 on a final appropriation of Rs. 14,12,500.	Due to adjustment of debits on account of cost of cement supplied by India Stores Department and Railway credit notes not anticipated and provided for.
46	Pages 12 and 319, Paragraph 12 (5).	Grant XXXVI—82. Capital Account of the Works Outside the Revenue Account (Industries Department)—(1) Excluding Post-war Reconstruction—a. Original Works—A. Sinking of Artesian Wells—6. Other Charges.	Excess of Rs. 1,00,722 on a final appropriation of Rs. 92,800.	Mainly due to omission to make provision for adjustment of drilling expenses and due to mis-classification in the accounts.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		V—Cases of unremedied or uncovered excesses—cont.		
47	Pages 12 and 355. Paragraph 12 (5).	Grant XXXVIII—81-A. Capital Outlay on Electricity Schemes—II. Thermo-Electric Schemes (Excluding Post-war Reconstruction)—D. Madras Thermal Scheme—d. Suspense—1. London Stores.	Excess of Rs. 1,05,839 on a final appropriation of Rs. 14,900.	An adjustment transferring Rs. 52,565 from London Stores to other Suspense Accounts made in IV Supplemental Accounts of 1952-53 has not been taken into account by the Accountant-General. Excluding this, the net variation to be explained would be as follows:— Rs. Excess as above . . 1,05,839 *Less* Credit in IV Supplemental Accounts . . . . 52,565 53,274 This excess is due to the adjustment of certain payments relating to previous years in the Supplemental Accounts and also due to anticipated credit adjustments not having materialised.
48	Pages 12 and 371, Paragraph 12 (5).	Grant XXXIX—82-B. Capital Outlay on Road Transport Schemes Outside the Revenue Account—a. Passenger Bus Service—D. Suspense—1. Purchase.	Excess of Rs. 1,78,080 on a final appropriation of Rs. 45,000.	Due to receipt of larger number of debit advices from the Accountant-General than anticipated. The debits had to be cleared in the year itself.
49	Pages 12 and 374, Paragraph 12 (5).	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—B. Rice—1. Cost of Purchase of Grain.	Excess of Rs. 10,65,369 on a final appropriation of Rs. 2,27,13,800.	The provision was based on the actuals available at the time of framing the final revised estimates for 1952-53 in December 1952. As payments of subsidy in the closing months was heavier than anticipated there was an excess.
50	*Do.*	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—A. Common Suspense for Grain Supply Schemes.	Excess of Rs. 18,79,141 on a final appropriation of Rs. (—) 33,400.	Non-utilization of provision for adjustment of outstanding items of previous years for want of particulars.
51	Do.	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Scheme—D. Other Grains—1. Cost of purchase of Grain.	Excess of Rs. 1,47,447 on a final appropriation of Rs. 9,00,900.	Due to heavy payments in a district in March 1953 on account of extra transport charges and losses.
52	Do.	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—D. Other Grains—2. Suspense (Personal Deposits).	Excess of Rs. 37,62,785 on a final appropriation of Rs. 82,13,600.	Due to advances made to a State Government for supply of jowar at the close of the year. Credit expected from the Government of India having been received too late for modifying the provision, etc.
53	Pages 12 and 420, Paragraph 12 (5).	Grant XLII—Loans and Advances by State Government—d. Advances to Cultivators—F. Loans under the special rules for pumping installations.	Excess of Rs. 1,96,370 on a final appropriation of Rs. 6,13,000.	Due to the adverse seasonal conditions in the Composite State, there was heavy demand for loans. The excess expenditure was met from the appropriation under the head "Loans under the Land Improvement Loans and Agricultural Loans Act."
		VI—Other Items.		
54	Pages 16 and 33, Paragraph 19.	Grant I—Land Revenue.	Loss of Rs. 1,200, due to non-recovery of rent.	The sum of Rs. 1,200 has been recovered subsequently.
55	Pages 16 and 43, Paragraph 19 (4).	Grant IV—Forests	1. Loss in revenue of Rs. 5,950, plus Rs. 325 on sale of fuel and bamboo coupes.	The Solvency certificate submitted by a tenderer who made the highest offer was not correct. He was rejected and the next highest tenderer was accepted. The loss was therefore written off by Government. Instructions have been issued to the effect that solvency certificates issued by Tahsildars or Deputy Tahsildars only should be accepted at the time of sale.
			2. Loss of Rs. 2,006 being the balance of arrear lease amount after adjusting the security deposit of Rs. 300 in respect of the lease of a coupe.	Amount not recovered from the lessee. The solvency certificate issued by the Magistrate was not correct.
56	Pages 16 and 44, Paragraph 19 (4).	Grant IV—Forests	Loss of revenue Rs. 4,477 on removal of auctioning of cardmoms.	The right to collect and remove cardamoms was auctioned and the highest bidder was for Rs. 6,577. The lessee who paid the earnest money and produced a solvency certificate did not pay the bid amount. A resale was conducted and the bid amount was less by Rs. 4,777. The net loss was Rs. 4,477 and it could not be recovered. The solvency certificate was incorrect. The Adhikari of Mondur Amsom who issued the certificate was suspended.

Serial number.	Reference to Audit Report and Appropriation Accounts, 1952-53.	Head of Account.	Defect brought to notice.	Explanation submitted to the Committee.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		VI—Other Items—cont.		
57	Pages 16 and 44, Paragraph 19 (4).	Grant IV—Forests	Loss of Rs. 15,936—8—0.	The district Forest Officer, Salem South notified the sale of certain fuel coupes in public auction at Salem on 4th March 1946. The bids for certain coupes were not satisfactory and hence fresh tenders were called for. There was a second sale. Instead of enforcing the terms of agreement certain traders were given the option of resiling from the contract and were allowed the refund of their earnest-money deposit. As a result of this second sale there was a loss of Rs. 15,936-8-0 which was waived by Government.
58	Pages 16 and 136, Paragraph 19.	Grant XVIII—Agriculture	Loss of Rs. 4,688	The amount of Rs. 4,688 represents the cost of indigo seeds left unsold, as its germination capacity was poor and the season was unfavourable. The amount was written off by the Government.
59	Pages 17 and 236, Paragraph 19.	Grant XXVI—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.	Loss of Rs. 12,872 ..	Due to non-recovery of the share of Tellicherry Municipality towards the cost of constructing a protective wall along the sea coast in that Municipal area.
60	Pages 386-388, Paragraph 4.	Grant XLI—85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—III. Schemes under the control of the Director of Industries and Commerce.	The scheme resulted in a net loss of Rs. 10,909.	1. Though the production in the Beypore Coir Factory was stopped from 31st August 1952, the establishment of the factory was continued up to 31st December 1952. A skeleton staff had to be continued up to 31st December 1952 to look after the work connected with the winding up of the transactions of the factory, disposal of goods, closing of account, etc. 2. There was a loss of Rs. 3,214 due to the revision of price of coir goods consequent to the steep fall in price of coir and coir goods in the market. 3. The Superintendent and the Senior Assistant Inspector who were in charge of the coir factory were placed under suspension for the various irregularities and shortages noticed The Superintendent was subsequently removed from Public Service. Action against the Senior Inspector is being pursued.
61	Pages 11 and 22, Paragraph 28.	Grant Nos. I to XXXVII	Non-receipt of reconciliation certificates from the Chief Controlling Officers.	As per the recommendations of the Committee the Government have informed all officers that they will be constrained to take severe disciplinary action against the officers responsible for any avoidable delay. The Accountant-General has also been asked to bring to the notice of the Government individual cases of bad delays for taking suitable action against the defaulting officers. In view of these instructions issued in May 1954 the Government expect that a certificate of reconciliation will be furnished to the Accountant-General in time before the accounts of the year are closed.
62	Page 18, Paragraph 23.	Local Audit and Inspection ..	Irregularities pointed out by the Audit.	The accounts of the General Road Traffic Board (now State Transport Authority) for the year 1952-53 were test-audited by Accountant-General's Office Staff on 11th and 12th January 1954. The defects pointed out by the Accountant-General were rectified and a final report was sent to him on 11th March 1955.
63	Pages 21-22, Paragraph 27.	Clearance of objections	Items of objections raised upto end of 1952-53 and outstanding on 30th November 1955 in Public Works Department.	Chief Engineers are taking necessary steps to clear off outstanding objections by paying special attention on this item of work.

APPENDIX B.

(Vide paragraph 15 of the Report.)

NOTE FOR THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

[Paragraphs 8 and 9 on pages 7 and 8 of the Appropriation Accounts for 1952-53 and the Audit Report, 1954.]

[SUBJECT.—*Appropriation Accounts of the State of Madras for 1952-53—Expenditure in excess of final appropriation under certain grants—Regularization.*]

The Accountant-General, Madras, has reported that the following excesses over voted grants and charged appropriations occurred in the year 1952-53:—

Serial number.	Number and name of grant.	Final grant.	Expenditure.	Excess.	Percentage of excess.
(1)	(2)	(3) Rs.	(4) Rs.	(5) Rs.	(6)
	A. Voted Grants.				
1	II. State Excise Duties.	80,20,800	80,46,963	26,163	0·3
2	X. State Legislature.	32,22,800	34,36,607	2,13,807	6·6
3	XI. District Administration and Miscellaneous.	6,04,27,900	6,09,16,721	4,88,821	0·8
4	XII. Administration of Justice.	1,60,96,000	1,64,52,209	3,56,209	2·2
5	XIII. Jails	1,43,86,100	1,44,58,035	71,935	0·5
6	XVI. Medical ..	3,71,93,100	3,80,33,356	8,40,256	2·3
7	XXV. Civil Works—Works.	5,93,38,100	6,19,45,863	26,07,763	4·4
8	XXVII. Civil Works—Grants-in-aid.	1,55,82,100	1,58,43,361	2,61,261	1·7
9	XXVIII. Electricity.	4,03,36,100	4,17,96,683	14,60,583	3·6
10	XXX. Pensions ..	2,17,33,400	2,22,98,705	5,65,305	2·6
11	XXXIII. Road Transport Schemes.	1,11,28,500	1,16,48,040	5,19,540	4·7
12	XXXIX. Capital Outlay on Road Transport Schemes.	7,45,400	10,36,851	2,91,451	39·1
13	XLI. Capital Outlay on Schemes of State Trading.	8,95,04,700	10,56,05,611	1,61,00,911	17·9

Serial number.	Number and name of grant.	Final grant.	Expenditure.	Excess.	Percentage of excess.
(1)	(2)	(3) Rs.	(4) Rs.	(5) Rs.	(6)
	B. Charged Appropriations.				
1	IV. Forest	1,500	1,507	7	..
2	VI. Motor Vehicles Acts.	92,87,100	92,88,670	1,570	0·01
3	X. State Legislature.	48,200	50,706	2,506	5·2
4	XXI. Industries ..	2,16,900	2,50,771	33,871	15·6
5	XXII. Cinchona and Fisheries.	5,93,100	6,08,211	15,111	2·5
6	XXXII. Miscellaneous.	57,300	57,361	61	0·1
7	XXXIII. Road Transport Schemes.	3,85,100	3,88,897	3,797	1·0

The Annexure to this note explains the reasons for the excess expenditure in each case. According to Article 205 (1) of the Constitution of India, if any money has been spent on any service during a financial year in excess of the amount granted for that service and for that year, the Governor shall cause to be presented to the Legislative Assembly a demand for such excess. The procedure prescribed in regard to the presentation, etc., of the annual financial statement and demands for grants will apply to excess demands also. The Public Accounts Committee's recommendation is requested in regard to the presentation of demands to the Legislative Assembly to cover the excess expenditure during 1952-53.

ANNEXURE.

A. VOTED GRANTS.

(*See* paragraph 1 of the note.)

1. *Grant II—State Excise Duties* (*Excess Rs.* 26,163—*Voted*).—The percentage of excess to the final grant is 0·3 only and does not call for any special remarks.

2. *Grant X—State Legislature* (*Excess Rs.* 2,13,807—*Voted*).—The excess occurred mainly under the following Heads:—

(i) Elections—r. Other Elections—Charges—A. Elections—

	Rs.
1. Pay of Special Officers and Establishments ..	68,053
2. Allowances	1,61,664

The excess was due mainly to the fact that while submitting reports on the estimated expenditure for the three months from 1st January to 31st March 1953, most of the Collectors omitted a portion of the expenditure on the pay and allowances of the special staff sanctioned for the work connected with the annual revision of electoral rolls, 1952.

As the final appropriation was based on the figures furnished by the Collectors and other officers concerned, the excess expenditure under this sub-head could not be anticipated in time and provided for.

3. *Grant XI—District Administration and Miscellaneous* (*Excess Rs.* 4,88,821—*Voted*).—The excess was due to the conversion of larger number of loans into subsidies towards the end of the year which could not be foreseen and provided for. The excess is only 0·8 per cent of the final appropriation and is negligible.

4. *Grant XII—Administration of Justice* (*Excess Rs.* 3,56,209—*Voted*).—The excess occurred mainly under the following sub-heads:—

	RS.
(i) 27. Administration of Justice—b. Law Officers —C. Allowances and Honoraria.	59,740
(ii) 27. Administration of Justice—h. Criminal Courts—E. Contingencies.	53,404
(iii) 27. Administration of Justice—h. Criminal Courts—F. Compensation to Local Bodies and others in lieu of Magisterial fines.	1,48,270

Item (i).—The original appropriation was Rs. 4,24,200. A supplementary appropriation of Rs. 98,200 and a re-appropriation of Rs. 16,000 were obtained raising the final appropriation to Rs. 5,38,400. But, due to additional expenditure on account of fees to the Advocate-General and to Pleaders not in Government service in cases where the Government was a party, the actual expenditure worked up to Rs. 5,98,140 resulting in an excess of Rs. 59,740 which could not be anticipated and provided for.

Item (ii).—The excess expenditure was mainly due to sanction of temporary additional courts, payments of travelling allowance and diet and road money to Prosecutors and witnesses which could not be correctly estimated and provided for.

Item (iii).—The excess was due to heavy payments during the closing months of the year which could not be anticipated for want of particulars pending reconciliation of the departmental and treasury figures and consequent delay in the issue of reconciliation certificates by the District Magistrates.

5. *Grant XIII.—Jails* (*Excess Rs.* 71,935—*Voted*).—The percentage of excess to the final grant is 0·5 only and does not call for any special remarks.

6. *Grant XVI.—Medical* (*Excess Rs.* 8,40,256—*Voted*).—The excess occurred mainly under the following sub-head:—

	RS.
38. Medical—b. Hospitals and Dispensaries—B. Mufassal Hospitals and Dispensaries—I. Ordinary areas—7. Medicines and Hospital necessaries.	8,18,080

The excess was due to the increase in the number of patients treated in Government Hospitals and also to the omission to provide funds for packing and transit charges for stores indented for. Heavy payments towards stores supplied by the Medical Stores Department received towards the end of the year which was not anticipated also contributed to the excess expenditure.

Though a supplementary grant of Rs. 15,46,700 was obtained in March 1953, the actual expenditure was much larger and this could not be foreseen.

7. *Grant XXV—Civil Works—Works* (*Excess Rs.* 26,07,763—*Voted*).—The excess was due to less recovery than anticipated from the Government of India on account of National Highways and increased expenditure on other road works than anticipated.

8. *Grant XXVII—Civil Works—Grants-in-aid* (*Excess Rs.* 2,61,261—*Voted*).—The excess occurred mainly under " 50. Civil Works—g. Grants-in-aid—(ii) Post-war Reconstruction—G. Grants to Local Bodies for new road works "—3,49,550.

A provision of Rs. 40,00,000 was made under this head in the Budget Estimates. A sum of Rs. 34,94,950 was distributed to district boards and the Chittoor Municipal Council towards the expenditure on the normal programme of Post-war Road Development Works. The adverse seasonal conditions caused by the failure of the monsoon necessitated the sanctioning of additional grants to some of the district boards which were asked to take up works for providing relief to unemployed agricultural labourers. To meet the requirements, an additional amount of Rs. 11,00,000 by re-appropriation was provided. A token supplementary grant was also obtained. The final grant was thus fixed at Rs. 51,00,000. But the actual expenditure was even larger (Rs. 54,49,650), resulting in an excess of Rs. 3,49,550 which was unexpected and could not be provided for.

9. *Grant XXVIII—Electricity* (*Excess Rs.* 14,60,583—*Voted*).—The excess occurred mainly under—

	RS.
(i) XLI. Receipts from Electricity Schemes—Working Expenses—II. Thermo-Electric Schemes—B. Vijayavada Scheme—g. Suspense—Other Suspense Accounts.	4,56,905
(ii) XLI. Receipts from Electricity Schemes—Working Expenses—II. Thermo-Electric Schemes—E. Madras Scheme—g. Suspense —Other Suspense Accounts.	10,05,078

The excesses were due to increase under billing suspense and miscellaneous Public Works advances, which were not anticipated and hence not provided for. The excess is only 3·6 per cent of the final appropriation of Rs. 403·4 lakhs.

10. *Grant XXX—Pensions* (*Excess Rs.* 5,65,305—*Voted*).—The excess was due to larger expenditure than anticipated on payment of pensions to Madras Government pensioners and also to larger number of commutations than anticipated.

11. *Grant XXXIII—Road Transport Schemes* (*Excess Rs.* 5,19,540—*Voted*).—The excess occurred mainly under—

	RS.
(i) XLVI-A. Receipts from Road Transport Schemes —Working Expenses—b. Operation—A. Bus Service—	
(*a*) 7. Petrol, diesel oil and other fuels ..	1,15,604

	Rs.
(*b*) 9. Repairs and servicing including spare parts, accessories and lubricants.	1,80,409
(*c*) 11. Other charges	1,09,326
(ii) XLVI-A. Receipts from Road Transport Schemes —Working Expenses—b. Operation—D. Depreciation Reserve Fund—1. Provision for depreciation for transfer to the Depreciation Reserve Fund.	1,37,462

Item (i)—(*a*), (*b*) *and* (*c*).—The increase in expenditure was due to the increase in the price of petrol, diesel oil and other fuels and under other charges. There was also larger expenditure on repairs and on servicing of buses due to the bulk of the fleet being over-aged. This could not be correctly gauged and provided for.

Item (ii).—The original appropriation under this sub-head was Rs. 11,74,000. But due to an underestimation of the contributions payable for the year, a sum of Rs. 6,56,700 was surrendered, reducing the final grant to Rs. 5,17,300. This resulted in an excess expenditure of Rs. 1,37,462.

12. *Grant XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes* (*Excess Rs.* 2,91,451—*Voted*).—The excess occurred mainly under—

	Rs.
82. B. Capital Outlay on Road Transport Schemes outside the Revenue Account—a. Passenger Bus Service—D. Suspense—	
1. Purchase	1,78,080
2. Miscellaneous Advances	2,47,432

The excess was due to larger debits than anticipated in respect of supplies made by the Supplies Department and debits for the value of supplies and services rendered to other Governments, departments, etc., not having been raised during the year due to non-receipt of bills duly accepted by the departmental officers before the close of the year.

13. *Grant XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading* (*Excess Rs.* 1,61,00,911—*Voted*).—The excess occurred mainly under—

	Rs.
(i) 85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—A. Common suspense for grain supply schemes.	18,79,141
(ii) 85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—B. Rice—2. Suspense (Personal deposits).	90,09,314
(iii) 85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—a. Grain Supply Schemes—D. Other grains—2. Suspense (Personal deposits).	37,62,785
(iv) 85-A. Capital Outlay on Schemes of State Trading—c. Other Miscellaneous Schemes—E. Purchase and distribution of manure—2. Suspense (Personal deposits).	50,75,128

Item (i).—For want of particulars and pending finalization of correspondence in the matter, outstanding items of previous year could not be adjusted in the year, as anticipated. Likewise, for want of particulars, some debits and credits relating to 1952–53 also could not be adjusted. These contributed to the excess expenditure under this sub-head.

Item (ii).—The excess was due to the fact that the remittances from out of the Personal Deposit Account of the Commissioner of Civil Supplies made to District Supply Officers which were in transit on the last date of March 1953 were brought to account by the latter in their accounts for April 1953 (Rs. 57·01 lakhs). Besides due to non-movement of the entire stocks of rice before the end of the year, a sum of Rs. 33 lakhs advanced to certain State Governments towards the close of the year could not be adjusted. This also contributed to the increase in the expenditure.

Item (iii).—The excess was due to unanticipated advances made to a State Government towards the close of the year for the purchase of jowar; non-receipt of the credit expected from the Union Government for supply of milo during the year and non-realization of the subsidy anticipated from the Union Government.

Item (iv).—The excess was due to the raising of debit by the Government of India in the year towards the value of chemical fertilizers supplied by them. This was not anticipated and hence could not be provided for.

B. Charged Appropriations.

(*See* paragraph 1 of the note.)

The excesses under items 1, 2, 3, 5, 6 and 7 are small and do not call for any special remarks.

14. *Grant XXI—Industries—*(*Excess Rs.* 33,871—*Charged*).—The excess was mainly due to the cumulative Capital Outlay on which interest is charged being larger than estimated.

APPENDIX C.

(Vide paragraph 33 of the Report.)

Note for the Public Accounts Committee.

Criteria for treating schemes of new expenditure as " New Services ".

The Government often find it necessary to introduce in the course of a year schemes of new expenditure, i.e., schemes which have not been provided for in the budget of the year. Some of the schemes have to be treated as " New Services " requiring the *prior* approval of the Legislature, while in the case of other schemes, expenditure can be incurred within the funds already provided by the Legislature under the demand concerned.

The Madras Public Accounts Committee has fixed certain criteria for treating new schemes as " New Services "—See *Annexure* I. These criteria are in force with effect from the 1st April 1950. The Accountant-General, Madras, has now pointed out that the working of the existing rules has given rise to some difficulties in interpretation and has suggested that they may be clarified on the lines indicated by him—See *his note in Annexure II.*

The Government are in general agreement with the suggestions of the Accountant-General and accordingly propose that the existing criteria for treating schemes as "New Services" may be modified as shown below:—

Item of expenditure.	*When to be treated as a "New Service"*	
	Under the existing rules.	*As proposed.*
(1)	(2)	(3)
(1) Employment of additional staff for re-organization of an existing administrative unit such as the bifurcation of a Revenue or a Police district or the creation of a new administrative unit, e.g., a new P.W. Circle.	When the cost involved exceeds Rs. 30,000 per annum. *Note.*—Employment of additional staff for normal increase of work in connection with an existing service or for a purely temporary need in Government Departments need not be treated as a "New Service".	If the extra expenditure on the expansion of an existing service exceeds Rs. 30,000 recurring per annum or Rs. 1 lakh non-recurring, taking the scheme as a whole (i.e., cost of establishment, buildings, equipment, other amenities, etc.) the scheme should be brought specifically to the notice of the Legislature.
* *	*	* *
(3) Works	When the cost of a new work exceeds Rs. 2 lakhs in the case of Electricity Schemes for extensions and improvements and Rs. 1 lakh in other cases.	As in column (2) *except* that expenditure on works relating to new schemes which also involve expenditure on staff, equipment, etc., the cost of the scheme as a whole should be taken into account and dealt with as in item (1).
* *	*	
(5) Purchase of additional machinery, etc.	When the cost exceeds Rs. 1 lakh.	

As suggested by the Accountant-General, examples to show how the new rule will work in practice will be embodied in the instructions to be issued by the Government. The main point is that employment of additional staff costing more than Rs. 30,000 per annum should be treated as a "New Service", when it involves the adoption of a new policy by the Government, i.e., the sanction or increase of the cadres of services or number of posts of a particular kind (either permanently or as a temporary measure) and that only when the expenditure is not likely to extend beyond a single financial year, it should be treated as arising out of a temporary need not requiring to be brought to the notice of the Legislature specifically.

2. The Public Accounts Committee is requested to indicate whether the existing procedure may be revised as indicated above.

T. A. VARGHESE,
Secretary to Government.

ANNEXURE I.

Instructions issued by the Government of Madras in 1950 in regard to new service schemes.

* * * *

GENERAL INSTRUCTIONS.

(i) The Government will not be prepared to sanction a "New Service" scheme for introduction in the course of a financial year, unless it satisfies one of the following criteria:—

(*a*) It is so essential that delay in sanctioning it is likely to cause a breakdown in the machinery of administration.

(*b*) It is highly remunerative.

(*c*) It relates to additional staff required very urgently for a project (i.e., large construction work) already sanctioned.

(*d*) Delay in sanctioning it is likely to cause permanent loss of revenue to the Government, e.g., cases of extension of supply of electric power to new industries, etc., that may utilize an alternative source of power.

(ii) The Madras Public Accounts Committee has fixed the following criteria for treating schemes as on "New Services" with effect from 1st April 1950:—

Item of expenditure.	*Monetary limit.*
(1)	(2)
1 Employment of additional staff for re-organization of an existing administrative unit such as the bifurcation of a Revenue or a Police district or the creation of a new administrative unit, e.g., a new Public Works Department Circle.	When the cost involved exceed Rs. 30,000 per annum.
2 Grants and contributions for existing purposes.	When the amount involved exceeds Rs. 12,500 recurring and Rs. 50,000 non-recurring.
3 Works	When the cost of a new work exceeds Rs. 2 lakhs in the case of Electricity Schemes for extensions and improvements and Rs. 1 lakh in other cases.
4 Establishments and Committees for new objects and purposes.	When the expenditure is estimated to exceed Rs. 10,000 recurring and Rs. 30,000 non-recurring.
5 Purchase of additional machinery, etc.	When the cost exceeds Rs. 1 lakh.
6 Expenditure to be met from the lump-sum provision made in the budget for Irrigation and Electricity Schemes.	Irrigation schemes costing more than Rs. 1 lakh and electricity distribution schemes costing more than Rs. 3 lakhs, if the schemes are to be financed from the lump-sum provision made in the budget.
7 Revision of scales of pay ..	When the revision of a scale or scales of pay involves an extra cost of over Rs. 25,000 per annum.

(iii) The Public Accounts Committee has also decided that the following schemes need not be treated as on " New Services " whatever be the cost involved:—

(1) Employment of additional staff for normal increase of work in connexion with an existing service or for a purely temporary need in Government departments, except in cases covered by item (1) in clause (ii) above.

(2) Cases already approved by the Legislature but where the expenditure is subsequently expected to exceed appreciably the amount originally intimated to the Legislature.

NOTE.—Information regarding large variations should be given in the Budget Memorandum. Full information should be furnished to the Finance (Budget General) Department by the Departments of the Secretariat in time for incorporation in the (Budget Memorandum).

(3) Experiments, investigations and demonstrations.

NOTE.—All expenditure of this character incurred each year without fruitful result should be reported to the Accountant-General for incorporation in the Appropriation Accounts, with suitable explanation for report to the Public Accounts Committee in due course. For this purpose, each department of the Secretariat should send a consolidated statement of such expenditure to the inance Department every year by the 31st May. 'Nil' returns also should be sent to the Finance Department.

ANNEXURE II.

[*Subject.*—Note by the Accountant-General, Madras, dated 27th January 1956—Schemes of New Expenditure treated as on a " New Service " by the Madras Government.]

Will the Secretary to Government, Finance Department, kindly refer to the note, dated 6th December 1950, wherein the revised criteria for " New Services " have been laid down?—*See* Annexure I.

2. According to item (iii) (1) of Part IV of the instructions, all expenditure on employment of additional staff for *normal* increase of work in connexion with an existing service, or for a purely temporary need in Government departments, is not to be treated as " New Service ", whatever be the cost involved. But in case of expenditure exceeding Rs. 30,000 per mensem on the employment of *additional* staff for reorganization of an existing administrative unit or the creation of a new administrative unit, the same is to be treated as " New Service ". The working of this rule appears to give rise to certain difficulties in interpretation, as illustrated by the example below:—

3. In G.O. No. 1117, Education, dated 23rd June 1955, Government have sanctioned the opening, from the academic year 1955-56, of three Government *Training* Colleges at Pudukkottai, Vellore and Komarapalayam (one of the three colleges being a Women's College). A broad break-up of the amount of expenditure covered by the sanction is as below:—

	Rs.
(i) Establishment	42,000 per annum.
(ii) Buildings (construction of class rooms).	50,000 non-recurring.
(iii) Equipment and furniture	54,000 non-recurring.

(i) *Establishment.*—According to the rulings cited in paragraph 2 above, the expenditure is to be treated as a " New Service ", if it is not considered as expenditure on additional staff for *normal* increase of work in connexion with an existing service, viz., running of Government colleges. It can, however, be argued (and this principle is accepted in other States) that the creation of new institutions like Colleges, Hospitals and Jails cannot be considered to be in response to the normal increase of work in Government departments. I personally feel that it will be risky to consider the creation of new institutions as arising out of " normal increase in Government work ", as in that case, almost any expenditure, however large, on fresh but additional institutions can be taken out of the " New Service " category.

(ii) *Buildings.*

(iii) *Equipment and furniture.*—Each of these items is within the limit of Rs. 1 lakh mentioned in items (ii) (3) and (ii) (5) of the Instructions and therefore does not constitute a " New Service ".

But, taking the scheme as a whole, which costs about Rs. 1·04 lakhs (non-recurring), it involves a substantial increase in expenditure on the existing service and therefore apparently constitutes a " New Instrument of Service ", which may require to be specifically brought to the notice of the Legislature with reference to item (ii) (1) of the Instructions.

4. In this connexion, I invite a reference to the Comptroller and Auditor-General's instructions issued in his memorandum on the working of the Public Accounts Committees in India—*See* Enclosure (2). It may be seen therefrom that distinction has been drawn between a " New form of Service " and a " New Instrument of Service ". While a new form of service is one of a new type where the Legislature has not voted expenditure of a similar nature in the past (e.g., a Homeopathic College or a Nuclear Research Institute), a new instrument of service is an extension of an existing type of service such as the provision of a new Jail or Hospital or the establishment of a new Government University. I suggest that if the extra expenditure on the expansion of the existing service is considerable and exceeds, say, **Rs. 30,000 (recurring) per annum / Rupees one lakh (non-recurring)** taking the scheme as a whole (which covers cost of establishment, buildings, equipment and other amenities, etc.), and not cost of establishment alone, the scheme may have to be regarded as a " New Instrument of Service " to be brought specifically to the notice of the Legislature. If this is agreed to, the existing criterion laid down in paragraphs (ii) (1) read with paragraph (iii) (1) of the instructions will require suitable amplification. Examples to show how the rule will work in practice may also be incorporated somewhat on the following lines:—

I. Extra expenditure on staff in particular establishment.

If, owing to a reduction of work-load, the number of typists in all Government offices is increased or if an extra clerk is given for each Taluk office owing to the growth of Land Revenue work, the extra cost does not constitute a " New Service " or " New Instrument of Service ", as it is obviously the result of a normal growth of Government work.

II. Introduction of new schemes.

If, however, on the introduction of a new scheme (e.g., Community Development Work), an additional Revenue Inspector or Accountant is given to each taluk, the expenditure involved will be one on " New Service " as the total annual cost would exceed rupees 30,000 and as it involves the adoption of a new policy of Government, i.e., the sanction or increase of the cadres of services or number of posts of a particular kind (either permanently or as a temporary measure).

5. Further, the expression " temporary need " used in connexion with item (iii) (1) of the instructions appears to be so elastic as to cover items of expenditure which may be sanctioned on a temporary basis from year to year without any limit of time. It would, therefore, appear expedient to so restrict the scope of this term as to exclude expenditure which is likely to extend beyond a single financial year.

6. I would suggest that the ideas outlined by me above may kindly be examined and the reactions of the Finance Department communicated to audit.

7. In this connexion, the undersigned may also furnish for the information of the Government, particulars of the monetary limits laid down by the Governments of Bombay, Madhya Pradesh and Orissa for classification of expenditure as a " New Service " and a " New Instrument of Service " (vide statement enclosed).

A. KALYANARAMAN,
Accountant-General.

ENCLOSURES.

(1)

Statement of limits for classification of New Schemes of expenditure.

Description.	Bombay.	Madhya Pradesh.	Orissa.
	RS.	RS.	
New Form of Service—			
Recurring	1,000 per annum.	5,000 in each case.	Each item exceeding Rs. 5,000. (Finance Department to be referred to in cases of doubt.)
Non-recurring	10,000		
New Instrument of Service—			
Recurring	5,000 per annum.		
Non-recurring	25,000		
New Major Works	20,000 (non-recurring)	Major works (costing Rs. 10,000 each).	..

(2)

Extract from the Instructions of the Comptroller and Auditor-General of India.

* * * *

The question constantly arises in the Audit Offices under the control of the Auditor-General whether a particular expenditure has been incurred on a " New Service " not contemplated in the demand. It has, therefore, become necessary for the Auditor-General to communicate a working rule to be followed by his officers when such a question comes up for decision. That working rule has been explained somewhat as follows:—

A new service may be a new *form* of service or a new *instrument* of service. It is desirable to explain by a concrete illustration, the difference between these two. If in a province there is no Borstal Institution and one is inaugurated, that undoubtedly is a new *form* of service. In every province there are jails. If it is decided to build a new jail, this is *not* a new *form* of service, because jails already exist. It is however, a new *instrument of service* . . . When expenditure is to be incurred on a new *form* of service, it should be held that the expenditure is to be incurred on a new service within the meaning of the Act. A new instrument of service, however, may be a new University in the province, or it may be an additional chowkidar. It is not practical politics to insist that an additional grant shall be obtained to meet expenditure of Rs. 60 per annum on a new chowkidar, when there are already thousands in existence. It is, however, obviously essential to obtain an additional grant, if the new instrument of service is to be of the importance of a University and to entail very considerable expenditure. Exactly where between these two extremes, the line of demarcation is to be drawn is a matter which must be settled by Case Law . . . It is a very important function of the Public Accounts Committee to obtain by discussion with the Executive, a clear enunciation of the correct interpretation of this phrase (New Service) and also to draw the attention of the Legislature to the cases in which this rule imposed by Statute appears to have been violated by the Executive.

* * * *

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 13th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Ownership of Kachcha tivu in Palk Straits

* 61 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any communication recently from the Union Government regarding the ownership of Kachcha tivu in Palk Straits; and

(*b*) if so, the reply given by the State Government to the Union Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) A reply has been sent to the Union Government furnishing the particulars required by them, but which cannot for obvious reasons be divulged at present.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know, Sir, whether, before sending the report to the Central Government, any investigation was made, and how that Kachcha tivu was handed over to the Ceylon Government? May I further know, Sir, whether the Government wrote to the Central Government to restore that island to our country?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. All the facts were enquired into, and a report has been submitted to the Union Government. I do not think the assumption of the hon. Member that this *tivu* was handed over to the Ceylon Government is correct.

Snakes in Gingee sub-jail

* 62 *Q.*—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any reports in 1954 and 1955 that snakes frequent the sub-jail at Gingee; and

(*b*) if so, the steps taken to prevent the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

[13th August 1956

Tax on diesel oil

* 63 *Q.*—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to budget speech for the year 1956–57, the stage at which the proposals to enhance the tax on diesel oil stands at present?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The proposal to enhance the tax on diesel oil from 1½ annas to 4 annas per gallon has been deferred for the present consequent on the increase made by the Government of India by four annas of the excise duty on the same article.

SRI K. PARTHASARATHY: Are the Government aware, Sir, that, thinking there will be an enhancement of the tax, dealers have been charging higher rates for this oil supplied by them in April and May?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not on account of the proposal made by us to levy an increased sales tax. But it may have been on account of the increased excise duty.

SRI S. RAMALINGAM: இந்த வரியை நம்மூடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் போட்டால் நம்முடைய வருமானம் அதிகமாகும். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இந்த வரியைப் போட்டு அதிகமான வருமானத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் வரி போடுவதை நிறுத்திக் கொண்டு நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் போடுவதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மத்திய சர்க்கார் விதிக்கும் வரியிலிருந்து பங்கு கேட்டு நாம் எழுதியிருக்கிறோம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: மத்திய சர்க்கார் போடக்கூடிய வரியிலிருந்து பங்கு கேட்பதைவிட நாமே இதன்மேல் விற்பனை வரியை அதிகப்படுத்தலாமா என்பது ஆலோசிக்கவேண்டிய விஷயம். டீசல் எண்ணெயை உபயோகப்படுத்துவதன் மூலம் பஸ் முதலாளிகளுக்குச் சிக்கனம் ஏற்படுகிறது, லாபமும் அதிகரிக்கிறது. விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தும் எண்ணெய்க்கு மட்டும் வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு, பஸ்களுக்கு உபயோகப்படுத்தும் எண்ணெய்க்கு விற்பனை வரி போடும் யோசனையை சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: விவசாயத்திற்காக டீசல் எண்ணெய் வாங்குபவர்கள் அதை விவசாயத்திற்கே உபயோகப்படுத்துகிறார்களா அல்லது பஸ்களுக்கு உபயோகப்படுத்துவார்களா என்பதை முதலிலேயே நிர்ணயிப்பது மிகவும் கஷ்டம். பஸ்களைப் பொறுத்தவரை இப்பொழுது நாம் அதிக வரி போட்டிருப்பதற்காக மத்திய சர்க்காரிலே ஒரு மசோதா வந்திருப்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருக்கலாம். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பதில் இப்பொழுது கஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, have our Government protested against the Central Government levying this tax because it will be depriving us of a source of revenue? Have our Government suggested to the Central Government that they (Madras Government) will be prepared to give a part of the earnings from this tax to them?

13th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Central Government are entitled to levy the excise duty, and we cannot take any legitimate objection to that. We are entitled to levy sales tax. Unfortunately it happened that this year they also levied a tax of four annas excise duty per gallon and we also contemplated the increased sales tax on this oil. This would have worked hardship. That is why we thought we should not impose our tax but on the other hand write to them asking them to share the proceeds of that tax with the State Governments.

Publication of rules and notifications in Hindi

* 64 *Q.*—

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar is not in his seat. The question and the answer will be printed in the proceedings.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to publish all rules and notifications in Hindi; and

(*b*) if so, from what date?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) No, Sir.

(*b*) The question does not arise.

Development of Yercaud as a summer resort

* 65 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any scheme for developing Yercaud in Shevaroy Hills, Salem district, as a place of summer resort; and

(*b*) if so, when it is likely to be executed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) Yercaud was recommended to the Government of India for development as a tourist centre under the Second Five-Year Plan.

(*b*) The Government of India have however included this centre only in Part III of their Plan, which includes schemes to be financed entirely by the State Government concerned. This Government have not yet taken up any such schemes for consideration.

Absorption of retrenched workers

* 66 *Q.*—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any memorandum dated 30th of December 1955, from one Sri S. Krishnamoorthy for and on behalf of the ex-employees of Vummudi Guruswami Chetti

[13th August 1956

and Company, Madras, for re-absorbing all the workers, who have been retrenched, in the new concern Vummidiyars' Manufacturers, Limited; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The request in the memorandum was considered by the Government and it was found that as the award of the Industrial Tribunal, Madras, in the dispute was in force only till 23rd July 1948, the management could not be asked to absorb all the workers and that the workers were not also entitled to any gratuity, as the award did not contain any direction to that effect. Sri S. Krishnamoorthi was informed accordingly.

* 67 *Q.*—SRI C. KANDASAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any dispute is pending disposal in connection with re-absorption of workers retrenched due to a strike in 1951 in Messrs. Spencer and Company, Madras ; and

(*b*) if so, the details of the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Registration of handlooms

* 68 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that the Government have issued orders to get all the handlooms in the State registered during June 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government of India have issued an order on 8th May 1956 that no person shall, after the commencement of that order, use or have in his possession any handloom unless it is registered and registration certificate issued in respect thereof is in force. The Director of Handlooms is taking steps to register the handlooms in this State in pursuance of this order.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, in registering handloom weavers, they are registering only house owners and not the tenant weavers in the house or the wage labourers for weaving in that house. Therefore, may I know whether the Government will instruct their officers who are registering these men to register all weavers including the wage labourers and tenant weavers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would suggest to the hon. Member to give this in writing to me so that I may look into it.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, does this registration imply that no further licence for registration of handlooms will be allowed after a particular date?

13th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. The registration is proposed to be undertaken with a view to have complete data for further planning with reference to permanent habitation of handlooms.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, is the Hon. Minister aware that the Central Government in their notification asking for registration of handlooms did not give the reasons for the sudden order and, as a result of that, there is a lot of agitation and apprehension among the handloom weavers? I would like to know what the proposals of the Government to allay those apprehensions are.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just now given the main reason behind this proposal to have all handlooms registered. This Government are taking steps to explain to the handloom weavers how this registration would not affect them in the least and why in their own interest this registration is undertaken. We are taking every step to allay all fears and misgivings on the part of the handloom weavers.

SRI P. RAMAMURTHI : Will the Hon. Minister consider the desirability of calling a representative conference of the handloom weavers from various States, discuss with them the whole problem —for example, the State Handloom Board can be taken into confidence—and try to evolve a proper method for registering the handlooms? Because, I know that there is a lot of agitation now among the handloom weavers.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I propose to have what the Government propose to explain in detail printed in Tamil and circulated widely among the handloom weavers to enable them to understand what exactly the Government are doing. If necessary, the Government will consider whether they should call a conference of representatives to explain the position further.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, there are master weavers and ordinary weavers working under the master weavers. There are independent handloom weavers having looms in their own houses. Is the Hon. Minister aware that it will be a great hardship for these handloom weavers if they were asked to register themselves? May I know whether any officer has been appointed for the purpose of registering them or whether the handloom weavers have to go to a particular office and get themselves registered? Is there any fee for registration? Is there a penal clause for non-registration and if so, will it not create considerable hardship to the handloom weavers? 9-10 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government will then and there go into the various questions raised by the hon. Member to see that the handloom weavers are not put to any difficulty in the matter.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : The Hon. Minister was saying that a leaflet will be published for explaining to the weavers

[13th August 1956

the implications of the scheme. May I know whether such a leaflet will be published in Malayalam also so that the Malayalee weavers may be benefited?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the scheme comes into effect before 1st November, certainly, it will be published in Malayalam and Kannada also.

SRI K. VINAYAKAM: It is a well-known fact that the handloom trade was a bit remunerative sometime back, but it is not giving good returns at the present time. As a result of this, many people who were depending upon handloom weaving have now ceased to be weavers and have dismantled their handlooms. Will the Government take steps to register them also so that their case may not go unheard if and when the Government at a later date consider the question of introducing control?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member with all his experience is not exactly correct when he says that the handloom trade is not paying now. I may tell the hon. Member that the handlooms do pay better now than they were doing sometime back. If some of the handloom weavers have dismantled their looms, certainly, there is the programme of expansion, and when the co-operative societies invite all handloom weavers to get into the co-operative fold, there should not be any difficulty for them to do so. So, I may tell my friend, Sri Vinayakam, that even if there were handloom weavers who have dismantled their looms, there would be no difficulty in their coming into the co-operative fold. That would fit in with our expansion programme.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: What will happen to the handloom weaver who does not register himself? Is it left to the option of the individual handloom weavers to register themselves as handloom weavers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, there should be no difficulty at all for these weavers to register themselves. The Government will extend all facilities to them in the matter. Therefore, the hon. Member need not raise unnecessary apprehensions in the matter which might confuse the weavers themselves.

SRI K. P. GOPALAN: May I know whether, along with the registration of the looms, will the Government consider the question of registering the handloom weavers, their names and their services?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that it is not covered by the Government of India's order that I had referred to.

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: May I know whether the order refers to pit looms also?

13th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It refers to all handlooms.

SRI G. GOVINDAN: கைத்தறி துணி நிறைய தேங்கிக் கிடப்பதாகவும், அதனால் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கைத்தறித் துணியையே அவசியம் வாங்கிக் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்தத் திருப்பணியை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுவதைவிட கனம் அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI S. RAMALINGAM: கைத்தறி நெசவாளர்கள் தங்களைப் பதிவு செய்துக்கொள்ளுவதின் மூலமாக அவர்களுக்குச் சர்க்கார் என னென்ன சலுகைகள் கொடுக்கும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If any specific instances where the weavers find it difficult to have their looms registered are given, the Government will examine them.

SRI K. VINAYAKAM: At the present moment, the Government communique makes it clear that the registration will be purely on a voluntary basis. Suppose a weaver does not come forward to register his loom, what will be his fate? Will he be penalized for non-registration? Will the Government take steps to help the handloom weavers under such circumstances?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have already stated that the Government would extend all facilities to enable the handloom weavers to register their looms. At the same time, the Government will also see that they are not put to any difficulty.

SRI M. KALYANASUNDARAM: பாக்டரிகளில் தனிப்பட்ட மாஸ்டர் வீவர்களுக்குச் சொந்தமான தறிகள் பதிவு செய்யப்படும்பொழுது, தொழிலாளர்களின் பேரில் பதிவு செய்யப்படுகிறதா அல்லது பாக்டரி சொந்தக்காரர்கள் மாஸ்டர் வீவர்களின் பேரில் பதிவு செய்யப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: According to the information available with me, I believe, the registration will be on the basis of ownership of the loom.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know whether the communiqué regarding registration is only a sort of suggestion to the weaver or whether it is compulsory?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: After the registration is completed, the weaver is expected not to have a loom which does not come under the registration.

SRI P. RAMAMURTHI: May I tell the Hon. Minister that the Central Government's order asking for the registration of the handlooms says that the looms should be registered in the name of those who are in possession of the handloom? So, the question of ownership does not come in. May I also point out that because of the Madras Government interpreting 'possession' as 'ownership',

a lot of complications are created? Will the Government therefore see to it that they properly interpret the Government of India's order?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Government of Madras are not interested in giving a particular interpretation. But, sometimes possession would depend on ownership also. (Sri P. Ramamurthi: Not necessarily.) I agree, not necessarily. All those things will be taken into account when the looms are registered.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்தத் தகராருக்கு இடமில்லாமல் தரிகளை ரிஜிஸ்டர் செய்யும்பொழுது தரிகளில் வேலை செயயக்கூடிய தொழிலாளர்களையும் சேர்த்து பதிவு செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Government will examine that suggestion also.

Conversion of handlooms into powerlooms

* 69 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether this Government have received any communication from the Centre during June 1956 with regard to issuing of licences for new textile mills in the State; and

(*b*) whether there is any proposal to convert the handlooms into powerlooms in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) No, Sir.

(*b*) A scheme has been formulated by the Government of India for the installation of powerlooms by handloom weavers on a co-operative basis. The scheme is under the consideration of this Government.

SRI N. K. PALANISAMY: On the floor of the House, the Hon. Minister had stated that he categorically opposed the introduction of powerlooms in the State. May I know how the State Government have now agreed to the Central Government's proposal to introduce powerlooms in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The attitude of this Government with reference to the Government of India's proposal is that the specific proposal is not at all inconsistent with the policy which I have announced in this House sometime ago. I believe the hon. Leader of the Opposition has given notice of a resolution on this matter and I hope on the coming non-official day it may be taken up. Then, I think I could have sufficient time to explain better the implications behind the proposal of the Government of India.

SRI M. NARAYANA KURUP: What is the attitude of this Government to the policy suggested by the Central Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it is not a question of policy, it is a question of programme and this Government are not opposed to that programme.

SRI N. K. PALANISAMY: Suppose a powerloom is introduced about 20 handloom weavers will have no employment. They will be unemployed. Since the output from a powerloom is said to be 150 yards a day and that from an ordinary handloom is only 6 yards, 20 weavers will have to face unemployment. Considering this fact and the fact that the Handloom Board is also opposed to this, will the Government take steps in the matter so that the interests of the ordinary handloom weavers are not affected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Whatever may be the programme undertaken by the Government of India, this Government have given, more than once, a categorical assurance that on account of this programme or any policy pursued by the Government, not one handloom weaver would be affected, not one pie of the wages of the handloom weaver would be affected. The Government undertakes to see that the handloom weaver is not affected in any way. I may also tell the hon. Member that according to the claims made by the leaders of the handloom weavers, there are 5·6 lakhs of handlooms in this State. According to the statistics available with regard to handlooms in the co-operative societies, there are 157,000 handlooms under the co-operative societies. So far as the programme relating to this State is concerned, the proposal is to introduce power for reasons which have been explained and which I will explain in detail at the proper time when there is sufficient time. The proposal is to have about 3,000 powerlooms introduced in this year, and it is proposed to introduce another 3,000 or so next year. Thus, it will be seen that there will be only 6,000 to 7,000 powerlooms out of the 5·6 lakhs of looms as claimed by the leaders of handloom weavers.

9-20 a.m.

SRI K. R. NALLASIVAM: கைத்தறிக்குப் பதிலாக விசைத் தறியைப் புகுத்துவதன் மூலமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படுமென்று நெசவாளர்கள் பீதி அடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்களுக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படாமலிருப்பதற்கு சர்க்கார் உத்திரவாதம் கொடுக்கின்றார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சர்க்கார் உத்திரவாதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதோடு கைத்தறியாளர்களிடம் நேரிடையாகச் சென்று அவர்களிடையே உள்ள பீதியைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

Sale of handloom cloth in foreign countries

* 70 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by Government to increase the sale of handloom cloth in foreign countries during the year 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The export of handloom cloth for sale in foreign countries is not the primary concern

of the State Government. A scheme formulated by the Government of India for the purpose is in operation and the Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society are the agents of the Government of India in the matter. The scheme has been in progress since February 1954.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I find from the newspapers that handloom goods worth Rs. 76 lakhs have been ordered in America. So, have this Government represented to the Government of India to open an emporium in America?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I do not have the details as to what is being done with reference to the demand for our handloom cloth in America. Let the hon. Member put a separate question.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, certain officers were deputed by our Government to visit certain foreign markets. May I know what their reactions are after visiting those countries in regard to the sale of handloom cloth and whether there is any good prospect of capturing foreign markets?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may tell the hon. Member that there is demand for our handloom cloth in other countries. Regarding other details, I would like to have notice.

SRI S. RAMALINGAM: சமீபத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் வெளி நாடுகளில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபொழுது அங்கு நமது கைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்வதற்கும், அதற்குத் தகுந்த மார்க்கட் கண்டு பிடிப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது விஷயமாக மத்திய சர்க்காரின் சார்பாக ஒரு உத்தியோகஸ்தர் வெளி நாடுகளுக்கு சமீபத்தில் போயிருக்கிறார். நான் என்னுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தின் பொழுது இதுபற்றி கவனிக்கவில்லை. கவனிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் இல்லை.

Renovation of temples

* 71 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether any improvement and repairs are being done to the ancient temples;

(*b*) whether the Commissioner for Religious Endowments has ever visited the historic temple at Singavaram, Gingee taluk; and

(*c*) the steps taken to improve and repair the Sri Ranganathar temple at Singavaram?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) Yes.

(*b*) It is presumed that the reference is to the Sri Ranganathar temple at Singavaram. The Commissioner had visited this temple on 1st December 1955.

13th August 1956]

(*c*) None, because of want of funds. Action is being taken to appoint non-hereditary trustees for the temple who are expected to see to the repairs and improvements.

SRI K. VINAYAKAM : It would be a welcome feature if proper repairs are effected to the ancient temples but on the other hand most of the non-well-informed trustees spoil the ancient sculptural achievements by white-washing and colour-washing sculptures. Therefore, will the Hon. Minister issue orders that these trustees or the men in power should not spoil those idols and sculptures?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The hon. Member is always fond of indulging in vague allegations. I request him to suggest to me a concrete example where I could take action. Further, I do not think that the hon. Member's question arises out of this particular question which relate to temples in the Gingee taluk.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I draw the pointed attention of the Hon. Minister to the desirability of effecting repairs to this temple because that is an historic temple where the God is supposed to be powerful. Sir, when Raja Desinghu wanted to battle with the Nawab of Carnatic, he asked for permission from this God who refused and still when Raja Desinghu proceeded with his plan, the God was supposed to have cursed him. Thereafter when he went to battle, he was defeated and killed at the hands of the Nawab of Carnatic. So, will the Government take a lesson from it and improve this temple? They may also seek advice from this God regarding any difficult problem that they have to face.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There are equally important temples in other places also. I agree that it may be a historical one but we have got to see that " Tirupani " is performed and if the non-hereditary trustees are appointed, I think the whole problem will solve itself.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : There are many temples in the State which are in a state of disrepair and I understand that the Government have taken up only certain temples for immediate repairs. Will the Hon. Minister tell us the basis on which only selected temples are taken up for repairs and the priority in which they are taken up?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Only those ancient temples about which hymns were sung by Nayanars and Alwars are being taken up now. Funds do not permit at present to take up some more temples. If funds are available, the Government will give priority to the temples which require immediate repairs

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, before the attainment of independence for our country, the foreigners were not interested in the renovation of the old historia temples. Also in

[13th August 1956

Malabar when Tippu was in power, so many important temples were demolished and some of them are even now in a dilapidated condition. For instance, the Kuruvannil temple in the Narath village, the Thaliyil temple in Andur village and the Chalari temple in Cheleri village require immediate repairs. So, will the Government be pleased to conduct an enquiry into the matter and see whether any of them are worth renovation?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The original question relates to a temple in the Gingee taluk. If the hon. Member puts a separate question, I will answer it.

SRI A. M. RATHNASWAMY : I understand that there are a large number of Harijan temples which require renovation since they are in a dilapidated condition but they have no income available. May I know whether any applications have been made by those who have temples in the Harijan slums and if so, whether any assistance has been given to those temples for renovation?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There is no difference between Harijan temples and other temples. Temples are temples and we do not differentiate between temples in the Harijan quarters and the temples in other places. As I said, while attention will be paid in due course to those temples which are situated in the slum areas, immediate attention is being paid to such of the temples about which songs were sung by Nayanars and Alwars. So, just now it is not possible for the Government, with the limited resources, to spend on repairs of all temples. We have got a programme and we will carry it out according to schedule. We have also got to see that the provisions of the concerned Act are strictly followed.

9-30 a.m. SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the Government and the trustees have no time except to figure in Courts as parties in writ petitions and have no time to carry out improvements and repairs to temples. May I know what effective steps the Government propose to take to avoid such a state of affairs?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : In all cases relating to all departments, officers are engaged in Court work and I do not know why this remark is directed against this department only.

SRI K. R. VISWANATHAN : Even though there is a provision to divert the surplus funds of big temples for renovating small temples, the Government are not in a position to compel the trustees of big temples to divert the surplus funds of the temples under their charge for purposes of renovation of smaller temples. Will the Government come forward with a comprehensive legislation giving them powers to compel the trustees of big temples to divert their surplus funds for purposes of renovation of small temples?

13th August 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Owing to the recent decision of the High Court on the matter, we cannot divert. The Government have been forbidden from doing so.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : In view of the fact that our State Government is a secular one and in view of the fact that our Government have got the funds of all the temples in the State, is it fair on the part of the Government to discriminate between temples of Alwars and Nayanmars and ordinary temples and give priority to the former in respect of effectiving improvements and carrying out repairs? May I also know whether it is not necessary that as and when temples need repair it should be carried out immediately?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : It is not a question of taking all the temples for carrying out repairs. With the limited finances that are at the disposal of the Government for this purpose of carrying out repairs, we have got only to select a few temples. We cannot divert the surplus funds of big temples for work connected with smaller temples because the High Court has considered the provision relating to such transfers as ' invalid '. Therefore, with the limited funds we have at our disposal, we have to draw a list of priority and there is no particular prejudice against any particular temple.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, on a matter of personal explanation. While answering my question the Hon. Minister was pleased to say that I am making only vague or general allegations. I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the first part of the question which deals with only a general matter. Is the Hon. Minister aware of the fact that in temples built by the Pallava Dynasty in Conjeevaram. Tirukazukundram and Mahabalipuram most of the sculptural works for which those temples are very famous are being spoiled by the respective trustees of those temples or by some others in power by colour-washing or white-washing with the result that after some years of colour-washing or white-washing the fineness of the stone-cuttings in those temples is being lost. In view of the fact that such a wrong method is being pursued by the trustees, will the Government even if they cannot better these sculptural or architectural work in those temples, at least issue instructions to see that these works are not spoiled by white-washing or colour-washing?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : White-washing wherever it is necessary without spoiling the sculptural or architectural beauty of the temples could have been undertaken by those in charge of the temples with the help of temple funds or by private individuals who are very much interested in the improvement of temples. But the Government are taking particular care to see that the ancient monuments, sculptural and architectural beauties which are really intended to be preserved are being maintained.

[13th August 1956

Hindu Religious Shrines and Endowments

* 72 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to bring in legislation to divert the incomes of Hindu Religious Shrines and Endowments to finance the Second Five-Year Plan in this State; and

(*b*) whether the State Government have received any communication from the Centre in the matter during the year 1956?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (*a*) This Government have no such proposal.

(*b*) A communication was received in 1955 (not in 1956) from the Government of India, Ministry of Education, asking for the views of this Government on the question of utilizing a part of the income of religious and charitable institutions for financing educational schemes under the Second Five-Year Plan. A similar communication was received from the Planning Commission also in the same year on the question of regulating on All-India basis, the use of the funds available with religious and charitable trusts.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know why the Government are against the utilization of the funds of the Religious Shrines and Endowments for financing the Second Five-Year Plan and other activities?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Because the legal provisions are against it, we cannot do so.

SRI V. R. NAGARAJAN: Have the Government examined as to the amount that would be available from the funds of the Religious Shrines and Endowments which can be diverted for financing the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The question does not arise.

SRI S. RAMALINGAM: சட்டம் குறுக்கே நிற்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் இருக்கக் கூடிய சொத்துக்களிலிருந்து ஏராளமான வருமானம் வருகிறது. அது பல சமயங்களில் துர்விநியோகம் செய்யப்படுகிறது என்று பொது மக்களிடத்திலே ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதிலிருந்து வரக் கூடிய வருமானத்திலிருந்து கல்விக்காவது அவர்கள் செலவிடுவதற்கு சட்டத்தை எந்த எந்த விதத்தில் திருத்தியமைக்க முடியுமோ அந்த விதத்தில் திருத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்தோம். ஆனால் ஹைகோர்ட்டில் அது செல்லாது என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

13th August 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP: May I know whether the communication received from the Central Government was only with reference to Hindu Religious Shrines and Endowments or was it with reference with Religious Shrines and Charitable Endowments in general?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I do not have the particular information here but I know that it is with regard to religious institutions.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: The Hon. Minister has been telling this House repeatedly that the High Court decision is against such utilization. May I know whether the Hon. Minister will inform the House very clearly whether the Government approve the principle of the suggestion, namely, the diversion of the funds for educational purposes and if they approve will it not be possible for them to have the Act amended to give effect to the principle?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Government propose to bring in a comprehensive legislation in due course.

SRI M. NARAYANA KURUP: The Hon. Minister stated that the Government made such a provision which was declared invalid by the High Court. That was so because it related specially to Hindu Religious Shrines and Endowments. If a provision is enacted that the surplus funds of all religious institutions without excluding the institutions of any denomination or caste could be diverted. I am sure that it will be declared valid. Will the Government take such a step to utilize the funds of all religious institutions irrespective of the fact whether they belong to Hindus or Christians?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: We will await the action of the Government of India in this matter.

Extension of service to the Chief Engineer (General), Public Works Department

* 73 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have granted any extension of service to the Chief Engineer (General), Public Works Department, and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: No, Sir.

Ticketless travel in Government buses

* 74 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) the steps taken by the Government to check ticketless travel in buses of the Government Transport; and

(*b*) whether excess fare is collected from the ticketless travellers?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) Checking Inspectors are posted on line to check ticket irregularities both in the City and mufassal routes. Traffic Superintendents, Traffic Managers and Traffic Inspectors also conduct surprise checks. The conductors have strict instructions to complete the issue of tickets before passing each fare-stage to prevent ticketless travel.

(*b*) The answer is in the negative.

SRI N. K. PALANISAMY : Now, Sir, if a passenger does not take out a ticket the concerned conductor of the bus in which the passenger is travelling is taken to task. May I know whether the Government will take steps to see that the passenger is fined if he is not in possession of a valid ticket and adopt such a procedure which is followed in the railways?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Unlike in the railways, there is no legal provision to compel the Government to take such action.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that ticketless travel has almost been put an end to after the introduction of the flying squads who are efficiently tackling this problem?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, Sir.

SRI M. PALANIYANDI: பஸ்களில் பிரயாணம் செய்பவர்களில் அநேகர் டிக்கட் வாங்காமலிருப்பதற்குக் காரணம், பஸ்கள் பெரும்பாலும் நீளமாக இருப்பதும், 70, 80 பிரயாணிகள் வரையில் ஏற்றிக் கொண்டு போவதும், ஒரே கண்டக்டர் டிக்கட் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதும் தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். இரண்டு கண்டக்டர்கள் போடப்பட வேண்டுமென்ற யோசனை கவனிக்கப்படும் என்று ஒரு ஆண்டுக்கு முன் பாகவே மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, ஒவ்வொரு பஸ்ஸுக்கும் இரண்டு கண்டக்டர்களை நியமித்தால் பஸ்களில் டிக்கட்டில்லாப் பிரயாணம் நீங்கிவிடும்.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : நாங்கள் சிறிய பஸ்கள் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதையால் இந்தப் பிரச்னை ஒருவாறு தீர்ந்து விடும் என்று கருதுகிறோம்.

SRI K. T. RAJU : சர்க்கார் பஸ்களில் பிரயாணம் செய்கிறவர்களுக்கு சிறிய டிக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதை அவர்கள் கூட்டத்தில் எங்கேயாவது விட்டுவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரயாணிகள் டிக்கட்டு இல்லாமல் பிரயாணம் செய்தார்கள் என்று சொல்லி அவர்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : டிக்கட்டு இல்லாமல் பிரயாணம் செய்பவர்கள்மீது சட்டபூர்வமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இடம் ஒன்று மில்லை. இருந்தபோதிலும், கண்டக்டர்களிடம் ஜாக்கிரதையாக டிக்கட்டு கொடுக்கும்படியாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether the Members of the Government Transport Advisory Committee are

9-40 a.m.

authorized to check ticketless travellers in the buses and if so, may I know whether any hon. Member of this House is a member of the Transport Advisory Committee?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Yes, Sir, there are a few Members who are in the Advisory Committee, but they are expected to give general advice.

SRI V. MUTHU : மதுரை நகரத்திலே டி.வி. எஸ் கம்பெனியார் பஸ் ஓட்டுகிறார்கள். அங்கும் பஸ்ஸில் இதேமாதிரி ஏராளமான ஜனங்கள் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். டிக்கட்டு இல்லாமல் பிரயாணம் செய்வதை அவர்கள் இரண்டுவிதத்தில் தடுக்கிறார்கள். ஒன்று, அங்கு பஸ்களில் எல்லோரும் உட்கார்ந்துகொண்டு பிரயாணம் செய்வதால் நிற்கும் பிரயாணிகள் குறைவு. இரண்டாவதாக, பிரயாணிகள் இறங்கும்பொழுது உபயோகித்த டிக்கட்டுகளை போடுவதற்கென்று வைத்திருக்கும் பெட்டியில் டிக்கட்டுகளை போடுகிறார்களா என்று டிரைவர் கவனித்துக்கொள்ளுகிறார். ஆகையால் டிக்கட்டு இல்லாமல் பிரயாணம் செய்வதை அவர்கள் இந்த இரண்டு வழிகளில் தடுக்கிறார்கள். அம்மாதிரி இங்கும் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : இங்கு பஸ் நெருக்கடி இருப்பது எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். இப்பொழுது 160 பஸ்கள் வாங்கி அவைகளை கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதிகமான பஸ்களைப் போட்டபிறகு கொஞ்சம் நிற்கின்ற பிரயாணிகளின் உபத்திரவம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

Medium of instruction in Tribal School, Kangudy (Gudalur)

* 75 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) What is the language in which pupils are taught in the Government Tribal School, Kangudy (Gudalur);

(*b*) whether there is any proposal to change the medium of instruction in that school; and

(*c*) if so, why?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) Malayalam, Sir.

(*b*) No, Sir.

(*c*) Does not arise.

Amendment to the Criminal Procedure Code

* 76 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to amend the Criminal Procedure Code in regard to the Judicial Officers who are exercising appellate powers; and

(*b*) if so, whether the Government have consulted the Central Government in this behalf?

[13th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The answer to both the clauses is in the affirmative.

In this connection the attention of the hon. Member is invited to his previous Legislative Assembly question No. 3277 which was answered on the floor of the House on 5th March 1956.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, as the need for clothing the Subdivisional Magistrates in the mufassal with appellate powers over the judgments of Second-class Magistrates is keenly felt by the Members of the Bar and the litigant public, is there any proposal to give that power to the Subdivisional Magistrates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : For that purpose we will have to amend the Criminal Procedure Code. We have formulated a Bill for that purpose and we have sought the permission of the Government of India to proceed with that Bill.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, if I remember right, the Hon. the Minister for Law said the other day that they will bring in a measure for that purpose. When can we expect that measure?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what I have stated. We have sought the permission of the Government of India to proceed with the Bill. As soon as permission is obtained, we will bring it before the House.

Changes in the rules for the Subordinate Service in the State

* 77 *Q.*—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to effect any change in the Service Rules of the various Subordinate Services, and if so, what are the salient principles on which changes are proposed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The answer to the first part of the question is in the negative. The later part does not arise.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Is it a fact that refusal to accept pay is punishable under the Rules?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would like to have notice.

(Questions Nos. 78 and 79 were taken up together.)

Felling of teak and rosewood trees in Malabar district

* 78 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have issued any instructions to the Forest Department in 1955–56 to cut teakwood trees in the Malabar forests aged 30;

13th August 1956]

(*b*) the value of the trees so cut during that year; and

(*c*) the number of trees so cut and removed outside Malabar district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) & (*c*) Does not arise.

* 79 *Q.*—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the estimated total number of teak and rosewood trees to be cut from the Reserved Forests in Malabar and removed to places in Coimbatore district under the recent orders of the Government and the approximate total value of the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have not issued any orders for the felling of teak and rosewood trees in the Reserved Forests in Malabar district and their removal to Coimbatore district.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, question No. 78 is about the orders issued in the year 1955–56. On the other hand, question No. 79, is about the recent circular issued by the Chief Conservator of Forests to the Forest officers of the Coimbatore Division. May I know from the Hon. Minister whether he has enquired into the allegations, which were published in the newspapers of Malabar as also some of the Madras newspapers? The then Minister in charge of Forests is stated to have given a statement to the papers to the effect that he had called for reports from the concerned forest divisions. May I know whether the Hon. Minister has anything to say on these facts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, may I with your permission, read question No. 79 put by the hon. Member : " Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the estimated total number of teak and rosewood trees to be cut from the Reserve Forests in Malabar and removed to places in Coimbatore district under the recent orders of the Government and the approximate total value of the same? ". I have given the answer that the Government have not issued any orders. I am not fully aware of what all has appeared in the press in Malabar or anywhere else. I have given the information that the Government have not issued any orders and no trees have been cut.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, may I know whether the Government have issued any circular to the Departmental officers not to cut trees in Malabar and if so, what is the reason for such a circular?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, in 1954 the Government discussed with the Chief Conservator of Forests about the methods to be adopted in the matter of rotation that has to be observed for thinning teakwood trees, which is a technical

[13th August 1956

process. The Government considered the suggestion and agreed with the Chief Conservator in 1954 that if there was to be a rotation of thinning once in 28 to 30 years, the revenue will be increased by 15 per cent. In accordance with the decision taken in 1954, the Department proceeded to take action for cutting the trees, which were found to be fit for thinning and they called for tenders. Immediately there was an agitation in the press that the Government were taking wrong steps. There were even petty charges against the Government and in view of these suspicions—although they were absolutely baseless—the Government instructed the officers not to proceed with the cutting.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, though the Government say that there was no actual cutting, is it a fact that a very large number of trees in Malabar Reserve Forests or Malabar forests were marked for cutting and if the decision to cut the trees beyond thirty years was taken in 1954, may I know why the Government did not issue orders up till now? Were they waiting for the trees to get 30 years old?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir, the Government did not even now issue any orders. The trees were marked with a view to arrange for calling for tenders. I may add that this procedure applied not only to the Malabar areas but also to the non-Malabar areas of the Madras State.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Sir, is it not a fact that about 978 trees about six feet in girth were marked in Thonikkadavu range on the Malabar side after January of this year and that about 90 trees were cut and only then orders were passed to stop the cutting of the trees? I had been to that place and I was told that orders had been received not to cut the trees further after the 90 trees had already been cut.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not have detailed information with me. Perhaps the hon. Member is correct.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, in Thonikkadavu reserve forests and the Tekkadi forest area of the Coimbatore Division, there was a large scale felling of trees. That was the allegation made in the press. Though these areas belong to the Coimbatore Division for administrative purposes, they belong to the Malabar district. When complaints and allegations were made in papers, it was said that an order was issued by the Government to the forest officers for stopping the felling. There was also allegation to the effect that trees below 2 feet girth at the breast-height were also felled and removed to the Coimbatore district side. May I know whether the hon. Minister has any information about the number of trees felled in these areas and the estimated value of the trees so felled?

13th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have information about the exact number of trees that were cut and the value of those trees. The trees that are cut are removed to the nearest timber depot for sale. The hon. Member is perhaps aware that the timber depot for the sale of trees cut in the Thonikadavu forest, which is in the Coimbatore Division, is at Pollachi. The hon. Member is perhaps also aware that there are timber depots in the Mysore State also to which the cut trees are removed for the purpose of sale. 9.50 a.m.

SRI P. RAMAMURTHI: Once the policy is settled by the Government that for the purpose of thinning the forests, trees should be cut at the end of thirty or forty years, whatever the period may be, do the departmental officers proceed to allot trees for cutting on their own initiative or do they obtain the prior sanction or approval of the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No prior sanction of the Government is necessary. Automatically the departmental officers proceed year by year according to the policies that are settled by the Government.

SRI M. PALANIYANDI: மலையாளிகள் பிரிந்துபோகும் சமயத்தில் இம்மாதிரி விஷமப் பிரசாரங்களை சில தினத்தாள்கள் செய்கின்றன. மலையாளத்திலிருந்து எதோ சில பொருள்களை தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டு போய்விட்டதாகவும், திரும்பவும் திருப்பியனுப்பிவிட்டதாகவும், இன்னும் இம்மாதிரியான செய்திகள் சில தினத்தாளில் வருவதைக் கண்டு மலையாள அங்கத்தினர்கள் கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். இதனால் தமிழ்நாட்டு மக்களும் மலையாளிகளின்பேரில் கொதிப்படைந்து வருகிறார்கள். ஆகவே, விஷமப் பிரசாரம் செய்துவரும் பத்திரிகைகளின்மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதுபற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள்தான் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU: ஜூலை மாதம் 30-ந் தேதியன்று நான நீலகிரி ஜில்லாவிலுள்ள கூடலூருக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்குள்ளவர்கள், கூடலூர் பகுதியிலுள்ள சர்க்கார் காடுகளிலிருந்து பெருவாரியான ஜாதி மரங்களை மலபார் ஜில்லாவுக்கு இரவு பகலாக லாரிகளின் மூலமாக எடுத்துக்கொண்டு போவதாக சொன்னார்கள். ஒன்றிரண்டு மலையாளிகளும்கூட அது வாஸ்தவம் என்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் உத்திரவின்படிதான் அப்படிச் செய்யப்படுகிறதா அல்லது வேறு விதமாகச் செய்யப்படுகிறதா என்பதை சர்க்கார் கவனிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: போகின்ற இடங்களில் யாரோ பராபரியாக சொல்வதையெல்லாம் பெரிதாக எடுத்துக் கொண்டு, அதுவும் இந்தச்சமயத்தில் கேள்வி போடுவது அவ்வளவு சரியல்ல என்று தாழ்மையுடன் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Considering the apprehensions and suspicions created in the mind of the general public, will the Government conduct an enquiry into the matter and make the position clear by issuing a statement?

[13th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think any enquiry will remove this kind of suspicion. Perhaps the only remedy is separation, which will come about on 1st November and not on 1st October.

SRI M. NARAYANA KURUP : For how many centuries were the Government following the practice of cutting trees after they reached 17 years and what was the particular expert evidence that was available to the Government to change their policy in 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have with me the history of the Forest Department for centuries. I say there was a discussion and on the basis of expert opinion the Government took a decision in 1954. It is of course open to the hon. Member after the Kerala State is formed to get the opinion of his own experts, reverse that policy and pursue his own policy.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This decision was arrived at in view of the policy which the Travancore-Cochin Government are pursuing. They are adopting a rotation of 17 to 18 years. As a matter of fact, the Chief Conservator of Forests put forward the proposal that we should adopt what was prevailing in the Travancore-Cochin State, that is, the 17 or 18 year rotation. After considering all aspects and after consulting experts, we thought that 17 or 18 year rotation would not be good. That was why 30 year rotation was fixed. On that basis it was calculated that we would have an increase of revenue by 15 per cent. We have taken into account the experience of the Travancore-Cochin particularly in this matter.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may also add that according to the opinion of the Chief Conservator of Forests expressed in 1954, 17 to 18 year rotation would even double the income. But we have not accepted that.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : In view of the fact that professedly non-communal parties are putting questions which are likely to increase the existing communal tension, will the hon. Members who are putting questions at least make specific allegations with regard to the constituencies which they represent?

SRI M. CHADAYAN : പത്രറിപ്പോർട്ടുകളേയും ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ പ്രസ്നോട്ടിനേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എം. പി. സി. സി. പ്രസിഡന്റ് ഇടക്കി ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ആളുകൾ സ്ഥലത്തുപോയി അന്വേഷണം നടത്തിയശേഷം ആനകളെ കൊണ്ടുപോകുകയും മരം മുറിച്ചു കടത്തുകയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് വാസ്തവമാണെന്ന് ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് തമിഴ്നാട്ടിലേയും മലബാറിലേയും എം. എൽ. എ. മാരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു അന്വേഷണം നടത്താൻ ഗവർമ്മെണ്ടു് മുന്നോട്ടു വരുമോ ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொருப்புள்ள தனவான்களெல்லாம் இம்மாதிரி ஆதாரமற்ற புகார்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதுதான் மிகுந்த ஆச்சரியமளிக்கிறது.

13th August 1956]

Sugar Factory at Koliayanur

* 80 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state at what stage the starting of a sugar factory at Koliayanur very near Valavanur and Villupuram stands at present?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The East India Distilleries and Sugar Factories, Limited, which has been granted a licence to establish a sugar factory at Koliayanur has not yet taken effective steps to set up the factory.

SRI V. R. NAGARAJAN : When a question was put in this Assembly on a former occasion about this sugar factory, the Hon. Minister was pleased to say that the East India Distilleries had been asked to surrender their licence. May I know whether anybody else had applied for starting a sugar factory there and whether it is a fact that Sri M. A. Chidambaram Chettiar, a leading industrialist in this State, has applied for licence for starting the factory?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. There are applicants who are prepared to undertake the starting of a factory in this area in the private sector. But still the Government do not have definite information as to what the East India Distilleries are proposing to do. Government are looking into the matter in consultation with the Government of India.

Betterment levy

* 80-A Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to reduce the betterment levy to be imposed in the Lower Bhavani Project area?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am sorry I was not here in time to answer question No. 63 addressed to me. I am obliged to the Hon. the Finance Minister for answering it and giving more information than what I myself could have given.

The answer to the question now put is : No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : The water rate and other charges in the Lower Bhavani area come to nearly Rs. 30 per acre. As in no other country such heavy taxes as those in the Lower Bhavani area are levied, will the Government be pleased to consider the dropping of the betterment levy in the Lower Bhavani Project area alone?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It was after a great deal of deliberation that the Select Committee recommended the rules and regulations that are now operative. So we have to wait and see how they work.

[13th August 1956

Sri K. T. RAJU: லோயர் பவானி பிராஜெக்ட் எரியாவிலே ஏற்கெனவே அதிகத் தண்ணீர்த் தீர்வை, இன்னும் மற்றும பலவிதமான 'ஸெஸ்' இருப்பதாலும், அங்கு புஞ்சைப் பயிர் செய்வதற்குத்தான் தண்ணீர் உத்தரவாதம் இருப்பதாலும், நில அபிவிருத்தி வரியை அமுலாக்காமல் இருப்பதற்கு நமது அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : The question relates to betterment levy. As regards water rate and all that, that is a different thing.

Mr. SPEAKER : Question hour will be extended by ten minutes to dispose of the remaining questions.

Sri K. R. NALLASIVAM: அது 'மாதிரித் திட்டம்' என்று சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்கிறது. பத்து நாட்களுக்கு ஒரு தடவைதான் அங்கு தண்ணீர் விடப்படுகிறது. மற்ற எந்த இடத்திலும் இல்லாத ஒரு விசேஷ நிலைமை அங்கு இருக்கிறது. பூரணம் அடைந்த திட்டமாகவும் கருதப்படவில்லை. இவ்வித வைதத்துக்கொண்டு மாகாணத்தின் இதர பகுதிகளில் செய்யவேண்டும். ஆகவே இது ஒரு பரிசோதனை திட்டமாக இருப்பதால் இதற்கு விதி விலக்கு அளிப்பார்களா ? முதல் திட்டமாக இருப்பதால், அதற்கு அபிவிருத்தி வரியிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்க சாக்கார் முன் வருவார்களா ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : I do not know wherefrom the hon. Member got the facts for his thesis. The Government have passed an Act, and after the passing of the Act, they have relaxed it to a certain extent. We have referred the matter to the respective authorities and we are further examining it.

10 a.m. Sri S. C. C. ANTHONY PILLAI : I rise on a point of order, Sir. According to the convention, if a question is put in Tamil, the answer normally is to be given in Tamil. The question now put by Sri K. R. Nallasivam was in Tamil and we expected an answer from the Hon. Minister in Tamil . . .

Mr. SPEAKER : The hon. Member Sri K. R. Nallasivam understands English.

Sri S. RAMALINGAM: இன்னும் ஒரு வருஷ காலத்துக்கு லோயர் பவானி எரியாவில் அபிவிருத்தி வரி விதிப்பதில்லை என்பதுதான் சர்க்காரின் உத்தேசமா ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: எதோ ஒன்று அல்லது இரண்டு வருஷங்களுக்கு விதிப்பதில்லை என்று உத்தேசம். அது எனக்கு ஞாபகமில்லை. அந்தக் காலவரையறை எப்பொழுது முடியும் என்பது எனக்குத் தெரியாது.

Travelling allowance

* 80-B *Q.*—Sri K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have passed any orders increasing the travelling allowance of—

(*a*) Tahsildars;

13th August 1956]

(*b*) Agricultural Demonstrators; and

(*c*) Sub-Inspectors?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes. The fixed travelling allowance in the case of Tahsildars has been raised from Rs. 49-2-0 to Rs. 75 per mensem.

(*b*) & (*c*) No.

Village officers

* 80-C *Q.*—Sri M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a large number of village officers in Namakkal subdivision, Salem district, have been placed under suspension since April 1956; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : (*a*) & (*b*) Three village headmen and one karnam were suspended after April 1956. One headman was suspended for an offence under the Madras Prohibition Act and another for failure to detect and report a case of illicit tree cutting. The other headman and the karnam were suspended for slackness in their duties.

Sri M. KALYANASUNDARAM: சர்க்கார் கால்நடைக் கணக்கு எடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருந்த அதே நேரத்தில் நாமக்கல் ஆர்.டி.ஒ. ஜமாபந்தி கூட்டி, ஜமாபந்திக்கு வரவில்லை என்ற காரணத்திற்காக கிராம மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை இவர்களை சஸ்பெண்ட் செய்தது உண்மையா, இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: ஜமாபந்திக் கணக்குகள் குறித்த காலத்தில் எழுதவில்லை என்ற காரணத்திற்காகவும், நெ. 5, 6 கணக்கு எழுதவில்லை என்ற காரணத்திற்காகவும் அவர்கள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டார்கள்.

Sri M. KALYANASUNDARAM: அப்படி எத்தனைபேர் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்,

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: ஆத்தூரில் கர்ணம் கொட்டவாடி ஒருவர்தான்.

Commercial Tax Department

* 80-D *Q.*—Sri K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have sanctioned the appointment of a special detection staff for the Commercial Tax Department; and

(*b*) if so, whether any special training is given to them in detection work?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes.

(*b*) No.

[13th August 1956

SRI N. K. PALANISAMY: May I know, Sir, whether any special Mobile section has been constituted in Madras apart from the Investigating section in the Commercial Tax Department?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Government have constituted a " Detection Staff " on the lines on which this work is being carried on in the Central Excise Department.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know, Sir, from the Hon. Minister whether the Government are contemplating to take any action on the recommendations of the Taxation Enquiry Commission, especially with regard to the prevention of the evasion of tax by constituting an Intelligence section attached to the Commercial Tax Department?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member started from the Taxation Enquiry Commission's recommendations and then asked about the Intelligence section. A sort of Detective Staff has been appointed.

* 80-E *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have instructed the Commercial Tax Officers not to stay collection of taxes pending appeals to them from the orders of the Deputy Commercial Tax Officers in matters of sales tax; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) No.

(*b*) Does not arise.

Single-point sales tax

* 80-F *Q.*—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have decided about the articles that are to be brought under single-point sales tax; and

(*b*) if so, what they are?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes.

(*b*) Coffee, tea, cement, motor cars, refrigerators, kerosene, chemical fertilisers and cane jaggery.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, are we to understand that the Government have accepted in principle the single-point sales tax and only take time to introduce the system in respect of all articles?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In principle, so far as it goes; that is, in the case of commodities where the principle of single-point sales tax can be applied.

13th August 1956]

SRI K. T. RAJU : இந்த எட்டு பொருள்களைத்தவிர வேறுபொருள்களின்மீது ஒருமுனை விற்பனை வரி கொண்டுவருவதற்குத் தகுதியில்லையா ? அப்படிக் கொண்டுவருவது சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருக்கிறதா ? அதன் மூலம் சர்க்காருக்கு என்ன நஷ்டம் ஏற்படும் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் முன்பு சொல்லிய எட்டு வஸ்துக்களின்பேரில் ஒருமுனை விற்பனை வரி போட உத்தேசம். அம்மாதிரி வகையில் ஏதாவது பொருள்கள் இருந்தாலும் அவைகளின்மீதும் ஒருமுனை வரி போடலாம்.

SRI N. K. PALANISAMY : In Parliament, in answer to an interpellation of Sri Raghuramayya it was given out that because of multi-point sales tax, food prices had risen. Therefore, will the Government consider the suggestion of the Central Government and at least abolish the tax on foodgrains?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : My impression is that the Taxation Enquiry Commission have favoured the levy of multi-point tax rather than the single-point tax.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, the question is whether the Government have received the opinion of the Central Government that they are for the single-point sales tax and not for multi-point sales tax and, if so, whether any consideration has been given to that opinion.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not remember, Sir, we have had any such communication.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து ஒருமுனை வரி விதிப்பதற்கு தகுந்த பொருள்கள் ஒரு பகுதி, பலகட்ட விற்பனைவரி விதிப்பதற்குத் தகுந்த பொருள்கள் ஒரு பகுதி என்று இரண்டு பகுதிகளாக சர்க்கார் பிரித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் எந்த அடிப்படையில் இப்படி பிரித்திருக்கிறார்கள் ? சர்க்கார் கொள்கை இனி எப்படி இருக்கும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எந்த அடிப்படையில் என்றால், சில வஸ்துக்கள் எங்கே உற்பத்தியாகிறதோ அங்கே வரிபோடலாம், ஏமாற்றமுடியாது, ஆனால் மற்றும் சில பொருள்கள் பல இடங்களில் உறபத்தியாகி பல வழிகளின் மூலமாகப் போகின்றன, அவைகளுக்கு ஒருமுனை வரி போட்டால், எங்கேனும் ஒரு இடத்தில் ஏமாற்றி விட்டால் கடைசிவரையில் ஏமாற்றிவிடலாம்.

Potters Co-operative Societies

* 80-G *Q.*—SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representation, dated 14th May 1956, from the Rajapalayam-Avarampatti Potters' Co-operative Production Sales Society, Limited, Rajapalayam, requesting them to extend the exemption from the payment of sales tax for the year 1955-56 also in respect of all the Potters' Co-operative Societies in the State; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes.

(*b*) The society was informed that all sales effected by Cottage Industrial Co-operative Societies of pots, etc., produced by members of such societies were permanently exempt from the levy of sales tax with effect from 1st April 1955.

Failure of second crop in Malabar in 1955–56

* 80-H *Q.*—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the number of petitions received by the Tahsildar, Ponnani, from agriculturists regarding the failure of second crop in 1955–56 due to excess rainfall;

(*b*) the total acreage so affected; and

(*c*) the relief measures adopted by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) One hundred and ninety-three.

(*b*) (i) *Double-crop wet lands.*—Out of 113 acres of double-crop wet lands, crops in 58 acres were partially affected and crops in the remaining 55 acres were completely lost.

(ii) *Single-crop wet lands.*—Out of 491 acres of single-crop wet lands crops in 222 acres were partially affected and crops in 269 acres were completely lost.

(*c*) A sum of Rs. 835 was granted to 74 cultivators as financial assistance at the rate of Rs. 10 to Rs. 20 each cultivator. In addition, Takkavi Loans amounting to Rs. 9,970 were also sanctioned to 124 deserving persons.

Firka Village Officers' demands

* 80-I *Q.*—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received recently any resolutions passed by the Firka Village Officers' Associations in the Malabar district at the meetings held on the 15th June 1956; and

(*b*) if so, the requests contained therein and the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (*a*) Yes.

(*b*) The Associations have requested early orders for the redress of their grievances. The Cabinet Sub-Committee which is going into the service conditions of Village Officers has not submitted its report. The Government will pass orders in the matter as soon as the Committee submits its report.

UNSTARRED QUESTIONS.

Sale of handloom cloth in shandies and weekly markets

1 *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of centres opened to sell handloom cloth in shandies, weekly markets, etc., through hawkers;

(*b*) the number of depots and emporia for the sale of handloom cloth in the City and in the State; and

(*c*) the nature of Government subsidy granted and the measures taken by the Government under the Pilot scheme to grant financial assistance?

A.—(*a*) Twelve weavers' co-operative societies, at the rate of one in each of the following twelve circles, in charge of Deputy Registrars of Co-operative Societies, are working the scheme for the sale of handloom cloth through hawkers :—

1 Chingleput.	7 Ramanathapuram.
2 Cuddalore.	8 Vellore (North).
3 Kumbakonam.	9 Salem.
4 Tiruchirappalli (North)	10 Erode.
5 Madurai.	11 Malabar (North)
6 Tirunelveli.	12 Coimbatore.

	Depots.	Emporia.	
(*b*) Madras City	7	9	As on 30th April 1956.
Madras State (excluding Madras City).	221	42	

(*c*) A scheme for the relief of weavers from indebtedness to master-weavers has been formulated so that they may become members of weavers' co-operatives. Under the scheme, loans will be granted to weavers to discharge their debts to master-weavers. The loans will be interest-free and will be repayable within a period of ten years, the first instalment being payable after two years of the drawal of the loan. On becoming members of co-operative societies, each of the weavers will be given a grant to provide himself with a loom. In the first instance, a limited number of weavers in each circle will be admitted to the benefit of the scheme, which will be implemented in the circles of Cuddalore, Salem, Madurai, Vellore (South), Mangalore and Malabar (North). The total cost of the scheme is estimated at Rs. 3,33,080 of which Rs. 2,72,600 will be loans and Rs. 60,480, grants. The scheme will be implemented on the allotment of funds for the purpose during 1956–57 by the Government of India, from the Cess Fund.

Educational institutions in the districts

2 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of middle schools, high schools, arts colleges and professional colleges in the districts of the State in the school-year 1955–56?

A.—A statement[a] is laid on the table of the House.

Judicial Service Officers

3 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total number of Civil Judicial Officers and Subdivisional Magistrates and District Magistrates in the State and among them how many are Malayalees?

A.—A statement[b] is placed on the table of the House.

Civil Courts in Malabar

4 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state how many Munsifs' Courts and Sub-Courts existed in Malabar on 31st March 1956 and how many Courts have been sanctioned since and why?

A.—A statement[c] showing the District Munsifs' Courts and the Sub-Courts that existed in Malabar on 31st March 1956 and those that were sanctioned since that date together with the reasons therefor is placed on the table of the House.

Revenue received in certain Sub-Registrar's offices

5 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the revenue received from the following Sub-Registrars' offices for the financial year ending 31st March 1956: (1) Fort Cochin, (2) Uliyil and (3) Kumaranallur?

A.—The particulars are furnished below:—

Name of the office.	Revenue received during the financial year ending 31st March 1956.
	RS.
1 Fort Cochin	5,434
2 Uliyil	10,584
3 Kumaranallur	6,159

[a] Printed as Appendix I on page 593–infra.
[b] Printed as Appendix II on page 594 infra.
[c] Printed as Appendix III on pages 594–595 infra.

Lands in Vriddhachalam taluk

6 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state how many acres of patta lands, how many acres of waste lands and how many acres of forest lands are available in Vriddhachalam taluk of South Arcot district?

A.—Patta lands—237,659 acres.

Waste lands—

(a) Assessed waste—37,409 acres.

(b) Unassessed waste—1,198 acres.

Forests—17,731 acres.

New schemes introduced in First Five-Year Plan in Vriddhachalam taluk

7 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the improvements effected and the new schemes introduced by the Government in the First Five-Year Plan in Vriddhachalam taluk in South Arcot district?

A.—The First Five-Year Plan was drawn up taking into consideration the needs of the State as a whole. The Government have therefore not drawn up any special schemes for Vriddhachalam taluk or for any other taluk in particular.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* HARDSHIP FELT BY STUDENTS OF PADAYACHI COMMUNITY.

MR. SPEAKER: I have received notice under Rule 40 from Sri K. R. Viswanathan calling attention of the Hon. Minister for Finance and Education to a matter of urgent public importance, viz., the hardship felt by the students of the Padayachi community due to the withdrawal of the full-fee concession in schools given to them. Sri Viswanathan may explain his point. 10-10 a.m.

* SRI K. R. VISWANATHAN: Mr. Speaker, Sir, full-fee concession was granted under G.O. No. 1081, Education, dated 2nd August 1954 to the students of the Padayatchi community in the districts of Salem, Tiruchirappalli, Tanjore and South Arcot. This was because this community was included in the list of former criminal tribes circulated along with memorandum No. 34123-D/51/9, Education, dated 28th November 1952. Sir, it is a fact that at one time this community in the four districts was declared as 'a Criminal tribe' and that is why it finds a place in the list referred to by me. In answer to my question on the floor of the House, in July 1953, the then Minister for Law had categorically stated that this community was eligible for full fee concession. I would like to make it clear here that the concession was granted

[Sri K. R. Viswanathan] [13th August 1956

to this community, not because it is now a criminal tribe, but because it was once declared as a criminal tribe. In Independent India, there is no community which is called a criminal tribe. On or about 20th July 1956, the Government issued a Press Note to the effect that the full-fee concession is restricted to the students of only two villages, viz., Tennore in Tiruchirappalli district and Vellayankuppam in South Arcot district. The issue of this Press Note has struck a catastrophic blow on the life of the students belonging to that community who have been studying in the colleges and schools without any fee and they have now to discontinue their studies. Many of them are asked to pay a lumpsum of fee as arrears for the past two years or so. The hardships felt by these students are unexpected and unbearable. I therefore request the Government not to restrict the full-fee concession only to these two villages, but to extend the same to all the students who could produce the necessary nativity certificate under Government Order No. 1081. Thank you, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this question has been discussed on the floor of this House many times. But, there are certain doubts still persisting. Therefore, I would like to give the history of the concessions which were granted to the students belonging to certain communities.

In order to get the reclamation of criminal tribes and habitual offenders, the Government had undertaken several ameliorative schemes in the past which included full-fee concessions to the children of the criminal tribes in schools. This question was considered along with other existing scholarships and stipends by the Retrenchment and Reorganization Committee in 1948 and the Committee recommended that the full-fee concessions should be extended to all boys and girls belonging to the Kallar and other similarly situated communities who were aided through the Police Department as members belonging to the criminal tribes. The same Committee had also recommended that boys and girls of backward communities as listed in the Educational Rules should be given half-fee concession. The recommendations of the Committee were accepted and orders were issued in Government Order Ms. No. 3915, Home, dated 28th September 1949.

As these orders were of a general nature, certain doubts were raised by some managements which were not prepared to implement the terms of the Government Order without getting a list of the so-called eligible tribes for full-fee concession. On a consideration of the matter, Government issued orders in Memo. No. 34123-D/51-9, dated 28th November 1952, giving in an annexure the details of the communities and the districts where they were chiefly found.

Subsequent to the issue of these orders, Sri K. R. Viswanathan, M.L.A., raised the point that children of the eligible communities were not being given the benefit of the concessions on the ground that these pupils described themselves as Vanniyakula

13th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

Kshatriyas. The Director of Public Instruction referred the matter to Government and added that the Collector of Tiruchirappalli district observed that 'Vanniyakula Kshatriyas' are considered to be equivalent to Padayachis. The President, District Board, Tiruchirappalli, also made a reference to Government and observed that in parts of the district, Padayachis and Vanniyakula Kshatriyas were one and the same. A reference to the three volumes of Thurston's Castes and Tribes of Southern India showed that Padayachis and Vanniyakula Kshatriyas were synonymous terms describing one and the same community. In view of the fact that the children of these criminal tribes described themselves as belonging to the Vanniyakula Kshatriya community, it was proposed and ordered that the children of the Vanniyakula Kshatriya community in the four districts where they were regarded as equivalent to Padayachis or Criminal Tribes Padayachis should be given the benefit of the full-fee concessions and the orders were accordingly issued.

It will be seen from the above that the intention of Government has been to ensure that the children of the former Criminal Tribes are not denied the benefit of the full-fee concessions intended by Government on the ground that they described themselves as Vanniyakula Kshatriyas. It has, however, been represented to Government that not each and everyone of the Vanniyakula Kshatriya community should be regarded as belonging to the old criminal tribes of Padayachis or Criminal Padayachis and that, therefore, the orders contained in G.O. Ms. No. 1081 are likely to convey the benefit to a larger section of this community. In order to clarify the exact intention and purport of the Government Order, revised orders were issued in G.Os. No. 429, Education, dated 21st March 1955 and No. 430, Education, dated 22nd March 1955, directing that the children of Vanniyakula Kshatriyas of the four districts whose parents were members of the former "Criminal tribes" alone should get the full-fee concessions. It was also ordered that it would be necessary for the children to produce a certificate in the form prescribed in the Madras Educational Rules to the effect that the parent of the boy or girl is a member of the former "Criminal tribes" as specifically stated in the Memo. No. 34123-D/51-9, Education, dated 28th November 1952. It was also made clear that the children of the Vanniyakula Kshatriya community other than those belonging to the former "Criminal tribes" would be eligible only to get the benefit of half-fee concessions admissible to backward communities in all those districts.

In the memorandum, dated 4th September 1955, Sri K. R. Viswanathan, Member of the Legislative Assembly, pointed out the difficulties which pupils belonging to Vanniyakula Kshatriya community at present experienced in getting nativity certificates for the grant of full-fee concessions and requested—

(1) that the authorities who issue nativity certificates for the grant of full-fee concessions to the Vanniyakula Kshatriya pupils

belonging to the former Criminal tribes, i.e., the Tahsildars and Deputy Tahsildars, should be supplied with all the relevant Government Orders declaring the above communities as eligible for full-fee concessions;

(2) that the authorities may also be informed where these communities or groups belonging to the former Criminal Tribes live, i.e., the names of villages, taluks and districts where the communities live may be furnished to the authorities;

(3) that the only duty of the village officials should be to certify that the students belong to a certain community living in such and such a village;

(4) that the responsibility of fixing whether the student belongs to a former Criminal tribe or not should be left to the Tahsildar or Deputy Tahsildar who will be guided by the records at his disposal; and

(5) that in the alternative the Members of the Legislature may be authorized to issue such nativity certificates.

The Director of Public Instruction who was consulted submitted the following remarks :—

Requests 1 *and* 2 : The Director of Public Instruction stated that a copy of the orders in Government Memo. No. 34123-D/51-9, Education, dated 28th November 1952 wherein the tribes hitherto known as Criminal Tribes eligible for full-fee concession have been specified might be communicated to the Collectors concerned for necessary action. He also suggested that the information as to the names of the villages where they live might be obtained from the Deputy Inspector-General of Police, Railways and C.I.D., and also in consultation with the District Collectors. An up-to-date list of villages and areas in the districts of Salem and South Arcot where the Vanniyakula Kshatriyas belonging to the former criminal tribes are found was obtained from the Deputy Inspector-General. The Deputy Inspector-General stated that the Tennore Padayachis are the only Vanniyakula Kshatriyas belonging to former criminal tribes in Tiruchirappalli district and that there are no ex-criminal tribes belonging to Vanniyakula Kshatriyas in Tanjore district.

10-20 a.m. The matter was examined in detail with the available Government Orders on the subject. It was considered not possible after a lapse of 22 years to trace the descendants of the various individuals scattered in various villages in the various taluks of the districts of South Arcot and Tiruchirappalli who were declared as members of the criminal tribes. Hence the grant of full-fee concessions under G.O. No. 1081, Education, dated 2nd August 1954 to the descendants of various convicted criminal tribe members was considered impracticable. It was also found that Padayachis living in Tennore in the Tiruchirappalli district and Padayachis living in Vellayankuppam village of South Arcot district alone belonged to the ex-criminal tribes as a class, and that the Padayachis of Tanjore and Salem were never declared as belonging to criminal tribes.

Orders were therefore issued in Government Order No. 1339, Education, dated 12th July 1956 directing that the full-fee concessions be confined to the children of Vanniyakula Kshatriyas or Padayachis belonging to the villages of Vellayankuppam in South Arcot district and Tennore in Tiruchirappalli district. This is the history of the case. I have tried to explain in detail as what all had happened and I have already emphasized that the policy of the Government has been to give the full-fee concession only to children belonging to the members of the ex-criminal tribes and it is restricted only to those cases. We have tried our best to locate where these criminal tribes were residing and are residing and these two villages are mentioned as villages where these criminal tribes are now living. Therefore, under those circumstances, I do not see any hardship caused to any particular community because of this. If it is any hardship, it is a general hardship which applies to every backward community and that question is now under the consideration of the Government with reference to the Report of the Backward Classes Commission. Certainly we cannot single out any particular community within the group of backward classes and give special concessions to them.

III.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—*cont.*

MR. SPEAKER : Now the discussion on the Governor's Address will be continued. The hon. Leader of the Opposition will now speak.

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பிரசங்கத்தின்மீது விவாதத்தை துவக்கிவைத்த நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் துரதிருஷ்டவசமாக ஆரம்பத்திலேயே கொஞ்சம் காரசாரமாக மற்ற கட்சிக்காரர்களைத் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள். அவருக்கு வேறு ஒன்றும் கையில் கிடைக்கவில்லை போலும். கீழ்பவானிப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளை யாரோ தூண்டிவிடுவதாக ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு செய்து, தகராறைக் கிளப்பினார். அவர் ஏன் இந்த சண்டைக்குக் கிளம்ப வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. போன தடவை இந்த விவகாரம் சட்ட சபைக்கு முன் வந்தபொழுது, இது விஷயமாக பல சர்ச்சைகளுக்குமேல் சர்ச்சைகள் வந்தபொழுது, சர்க்கார் தரப்பில் அங்கு இருக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை பரிதாபகரமான நிலைமை, அது ரொம்பவும் சிக்கலான ஒரு நிலைமை என்றெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. நாங்கள் இது விஷயமாக வெளியிட்ட யோசனையும் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. அது வசியமாக விவசாயிகளின் தலையில் தண்டவரி போடுவது தப்பு. இந்த நிலைமை அங்கு ஏற்படுவதற்குக் காரணமென்ன ? அங்கே கால்வாய்கள் வெட்டும்பொழுது சாதாரணமுறையில் கால்வாய்கள் வெட்டக்கூடாது. பக்கத்தில் "லெனிங்" கொடுத்து கால்வாய் வெட்டவேண்டும். இந்த விஷயத்தை சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர்கள் சரியாகப் பரிசீலனை செய்து யோசனை கூறவில்லை. தண்ணீர் கசிவு ஏற்படாத அளவுக்கு என்ஜினியர்கள் யோசனை கூறியிருக்கவேண்டும். அவர்களின் தவறுக்காக விவசாயிகளின் தலையில் இந்த வரியைச் சுமத்துவது தவறு. பிரச்னையை நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்த்து ஒரு சரியான முடிவுக்கு வரவேண்டும். கட்சி வித்தியாசமில்லாமல் ஜனங்களின் பிரதிநிதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள எம். எல். எக்களைகூட்டி, அல்லது ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி, இந்த சிக்கலான பிரச்னையை பரிசீலனை செய்து ஒரு சரியான முடிவுக்கு வர முன்வரவேண்டுமென்று நாங்கள் யோசனை கூறியுள்ளோம். இதில் கட்சி நோக்கம் ஒன்றுமில்லை. பிரச்னை தீர்க்கப்படவேண்டுமென்பதற்காக நியாய

[Sri P. Ramamurthi] [13th August 1956

மான ஒரு யோசனையைச் சொன்னால் அதை ஏற்கக்கூடாதா? நிலைமை மோசமாக இருக்கும்பொழுது அதைப் பரிசீலனை செய்து சுமுகமாகத் தீர்க்க முன்வரவேண்டும். நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன். இந்தப் பிரச்னையை சுமுகமாக தீர்க்கவேண்டுமென்று அக்கரை கொண்டு இந்த யோசனையைச் சொல்லுகிறேன். அவசியமாக தகராறுகளைக் கிளப்ப வேண்டாம்; இல்லாத விவகாரத்தை உருவாக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் பிரசங்க ஆரம்பத்திலே மாகாணப் பிரிவினையைப் பற்றி கூறப்பட்டது. மலையாள தமிழ் மக்களிடையே சுமுகமான உறவு மேலும் மேலும் வளரவேண்டும். மலையாளிகள் பிரிந்துபோய் ஒரு தனி மொழி ராஜ்யத்தை அமைத்துக்கொண்டாலும், நாம் எல்லோரும் ஒரே நாட்டில் வாழவேண்டிய மக்கள். நமக்கிடையே ஒத்துழைப்பு இருக்கவேண்டியது அவசியம். இந்த நேரத்திலே நமக்கிடையே மனக்கசப்பைப்போக்க உடனடியாக முயற்சி செய்யவேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். அங்கே மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன. இங்கே மெஷனரிகள் அகற்றப்படுகின்றன என்றெல்லாம் சொல்லப்படுவதால் மக்களிடையே சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. உதாரணமாக மரம் வெட்டப்படுவதை எடுத்துக்கொள்வோம். இதுபற்றி சர்க்கார் நிலைமையைத் தெளிவாக்கி ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார்களா என்றால், இல்லை. 1954-ம் வருஷத்தில் இது விஷயமாக சர்க்கார் கொள்கை என்ன? நிலைமை மோசமாகாமல் இருப்பதற்குவேண்டி சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்றெல்லாம் விஷயத்தை நன்றாக விளக்கி ஒரு அறிக்கை வெளியிடவில்லை. மொட்டையாக விட்டார்கள் ஒரு அறிக்கையை. சர்க்காரின் நோக்கத்துக்கு விரோதமாக ஸ்தல அதிகாரிகள் தவறுதலாக நடந்துகொண்டிருந்தால் அதையெல்லாம் திருத்துவதற்கு முன்வரவேண்டியது நமது சர்க்காரின் கடமை. மலையாளிகளுக்கு இதுவிஷயமாக ஆத்திரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆத்திரத்தை சமப்படுத்துவதும் அதைத் தடுப்பதும் முக்கியமான கடமை. நான் யோசனை கூறுகிறேன். சர்க்கார் இந்த யோசனையை ஏற்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பம்.

10-28 a.m. இந்த சபையில் இருக்கும்படியான பல கட்சிக்காரர்கள், குறிப்பாக மலையாளத்திலிருந்து வந்திருப்பவர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்திருப்பவர்கள், எல்லோரையும் கூட்டிவைத்து **formal committee** யாக சொல்லவில்லையா? சர்க்கார்தரப்பிலிருந்து நிதியமைச்சர் உட்கார்ந்து கொண்டு, இருக்கக்கூடிய நிலைமை முழுவதையும் விளக்கி, வேறு ஏதாவது புகார்கள், விசாரணை செய்யவேண்டிய விஷயங்கள் அந்தக்கூட்டத்தில் எழுப்பப்பட்டால், அவை குறித்து விசாரணைசெய்து, அதன்மேல் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிவந்தால், அதற்கும் உத்திரவாதமளித்து, தற்போது ஏற்பட்டிருக்கும் மனக்கசப்பை உடனடியாக போக்குவதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இன்றைக்கு சென்னை சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் பக்தவத்சலம் சொன்னதுமாதிரி, இதற்கு ஒரு பரிகாரம் நவம்பரில் பிரிந்து போவதுதான் என்று சொல்லாமல், பிரிந்துபோகக்கூடிய நேரத்தில் ஒற்றுமை மனோபாவம் வளர்க்கப்படவேண்டும, மனக்கசப்பு ஏற்படவிடக்கூடாது என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, இந்த பிரச்னையில் மனக்கசப்பை போக்குவதற்கு வழி தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது கவர்னர் பிரசங்கத்தின் மற்ற பகுதிகளுக்கு வருவோம். கவர்னர் பிரசங்கத்தில், பட்ஜெட் கூட்டகாலத்தில் சர்க்காரால் சொல்லப்பட்ட சில திட்டங்கள் நிறைவேறிவரும்படியான விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவேயொழிய, பட்ஜெட் கூட்டம் முடிந்து, மூன்று மாதத்திற்கு பிறகு கூடுகிற கூட்டத்தில் இந்த மாகாணத்து ஜனங்களை பாதிக்கும்படியான பல சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருந்தபோதிலும், அவைபற்றி **ஒன்றும்** சொல்லப்படவில்லை. இந்த மூன்று மாத காலத்தில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. குறிப்பாக, இந்த மாகாணத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியா பூராவிலும், விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தை தொட்டும் தொடாததுமாக, சர்க்கார் இதைப்பற்றி கவனித்துக்கொண்டுவருகிறது என்றுமட்டும் சொல்லி

13th August 1956] [Sri P. Ramamurthi]

யிருக்கிறார். கவனிக்கிறது! கவனிக்கிறது என்றுகூட கூறாமல் என்ன பண்ணுவது? இதைத்தவிர வேறு எந்தவிதமான யோசனையோ, இது சம்பந்தமான நிலைமையைப்பற்றிய பரிசீலனையோ, அல்லது அதனால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விளைவுகளைப்பற்றியோ, ஒரு வார்த்தைகூட தொடவில்லை. இந்தப் பிரச்னையில் எவ்வளவு அசிரத்தை மனோபாவம் இருக்கிறது என்பதற்காக இதை இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, இந்த ராஜ்யம், கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ராஜ்யம். இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களிடையே பெரும் பீதியை உண்டுபண்ணி இருக்கிறது. சமீபத்தில் மத்திய சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற ஜவுளிக் கொள்கை. இந்த கொள்கைக்கு சென்னை சர்க்கார் உடந்தையாக இருந்து வருகிறார்களா, அது சம்பந்தமாக சென்னை சர்காருடைய நிலைமையென்ன, மத்திய சர்க்காருக்கு சென்னை சர்க்கார் என்ன யோசனை கூறிற்று என்ற விஷயங்கள்பற்றியெல்லாம் எடுத்துக் கூறவில்லை. இது மிகவும் முக்கியமாக இன்று ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கையைப்பற்றிய பிரச்னை. இதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட கிடையாது கவர்னர் பிரசங்கத்தில். அவர் பிரசங்கத்தில்தான் சொல்லவில்லையென்றாலும், சர்க்கார் தரப்பில், சட்ட சபை இப்போது கூட்டம் கூடுகிற காலத்தில் இந்த பிரச்னையை விவாதிக்க வேண்டும். இது விஷயமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பது சம்பந்தமாக சபையில் இருக்கும்படியான அங்கத்தினர்களின் யோசனை கேட்டு தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற அவா சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகவாவது, இந்த சட்டசபை அனுவல் கமிட்டி எடுத்துச் சொல்லாமலே, அவர்களாகவே உத்தியோகமுறையிலேயே இந்த விஷயங்களைப்பற்றி விவாதிக்க சில மணி நேரத்தை ஒதுக்கினார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது. ஏதோ பேச்சுப்போக்கில் கவர்னர் பிரசங்கத்தில் பேசிக்கொள்ளட்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறதென்றால், இந்த முக்கியமான பிரச்னையில் சபையை கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில்லை என்றால், சபை எவ்வளவு மதிக்கப் படுகிறது என்பதுதான் கேள்வி.

முதலில் விலைவாசி பிரச்னையை எடுத்துக்கொள்வோம். நமது நாட்டில் இன்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் அமுலில் இருப்பதாகச் சொல்ல படுகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் இறுதியாக புத்தக ரூபத்தில் வெளி வந்துவிட்டது. அதனுடைய லட்சியம் குறிப்பாக என்னவென்று சொல்லப்படுகிறதென்றால் "**Reduction of inequalities in income and wealth and a more even distribution of economic power**" நாலு லட்சியங்களில் குறிப்பாக ஒரு லட்சியம் நாட்டில் இருக்கும்படியான வருமானத்திலும், செல்வத்திலுமுள்ள ஏற்றத் தாழ்வை குறைப்பது; குறைத்து பணத்தால் ஏற்படக்கூடிய அதிகாரம் சிலர் கையில் இன்றைக்கு சிக்கியிருப்பதை நிவர்த்து, பொருளாதார அதிகாரத்தை மேலும் மேலும் ஜனங்களிடையே சமமாக பங்கிடுவதற்கு முயற்சி செய்வது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்று இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, நமது நாட்டில் நடைபெறும் படியான காரியங்கள், இந்த லட்சியம் நிறைவேறுவதற்கான பாதையில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றனவா, விலைவாசி ஏற்றமென்பது இந்த லட்சியம் நிறைவேறும்படியான பாதையில் போகிறதா, அல்லது இதற்கு நேர்மாறான விளைவுகளில் நாட்டை கொண்டு விடப்போகிறதா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற லட்சியத்திற்கு மாறுக இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு இது கொண்டுசெல்லுமேயானால், அந்த லட்சியம் நிறைவேற்றப்படாது என்றால், பின்பு எதற்கு இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்ற நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே நாம் இதை யோசித்துப் பார்ப்போம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு நகல் திட்டம் இந்த சபையில் விவாதிக்கப்பட்டகாலத்தில், நான் அன்றைக்கு ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் காண்பித்ததன். "இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 1,200 கோடி ரூபாய் **deficit financing**-க்கு ஏற்பாடு செய்யப் போகிறார்கள். இந்த நாட்டில் **deficit financing** செய்யவே கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லையா, இதில் பல ஆபத்துக்கள்

நிறைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக பண வீக்கம் ஏற்படும்படியான ஆபத்து மிகவும் அதிகமாக நிறைந்திருக்கிறது. இந்த மாதிரி பண வீக்கம் ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணம், இந்த deficit financing மூலமாக ஏற்படக்கூடிய bank and credit facilities. இந்த நாட்டில் பணத்தை கொண்டு சூதாட்டம் ஆடுகிறவர்கள், அந்த bank and credit facilitiesஐ உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, சாமான்களை வாங்கி சேமித்துவைக்க, தாராள மாக வகை செய்யும். ஆகவே இந்த வசதிகளை தடை செய்ய சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்காமற்போனால், பண வீக்கத்தால் மிகப் பெரிய ஆபத்து ஏற்படும்" என்று அல்லவைக்கே குறிப்பிட்டேன். நமது நிதியமைச்சர் அன்று இது சரியான யோசனைதான் என்று இந்த இடத்தில் தான் சொன்னார். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் விலைவாசி சம்பந்தமாக, deficit financing சம்பந்தமாக என்னபோடப்பட்டிருக் கிறது.

If we assume that the ratio between currency in circulation and deposit money remains unaltered money supply would show something like a 66 per cent increase over the plan period. National income over this period is expected to increase by 25 per cent and we may assume that an increase of the same order in money supply would in any case be safe. Some allowance must also be made for the increased monetisation of the economy and for the increased demand for cash as levels of living improve and the convenience of holding cash comes within the reach of a large proportion of the people. Even so, the expansion of money supply of the order mentioned cannot but be regarded as the outside limit.

இந்த காலகட்டத்தில் இப்போது நாணயச் செலாவணி எவ்வளவு புழக்கத்தில் இருக்கிறதோ, அதைப்போல் மூன்றில் இரண்டு பங்கு அதிக மாகிவிடவேண்டியிருக்கும். நாட்டில் உள்ள வருமான உயர்வு 25 சத விகிதம்தான் அதிகமாகியிருக்கும். ஆகவே பெரிய ஆபத்தை விளைவிக்கும். அந்த அளவிற்கு " deficit financing is outside the limit ", வரம்புக்கு அதிகமாக தாண்டியிருக்கிறது என்று தான் கூறவேண்டும் என்று அவர்களே ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு இன்னும் சொல்லுகிறார்கள்.

Deficit financing will augment the ability of banks to extend credit to the private sector. Such expansion will be needed and will be beneficial up to a point. Care will, however, have to be taken to prevent excessive credit expansion which may react adversely on prices and to ensure that credit does not flow into speculation to the detriment of productive activity.

இந்த மாதிரி deficit financing செய்தால் பாங்குகளுக்கு கிடைக்கக் கூடிய பொருள் வசதிகளை speculator கள் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு விலை வாசிகளை தூக்கி விடாமல் பாதுகாக்கவேண்டிய நடவடிக்கை எடுத் துக்கொண்டாக வேண்டுமென்று planning commission திட்டவட்டமாக கூறி யிருக்கிறது. ஆனால் நடந்தது என்ன என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் படியான கேள்வி. விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. சர்க்கார் கூறுகிறார்கள் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோமென்று என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? நியாய விலைக் கடைகள் திறந்திருக்கிறோம். சென்னையில் கோவாப்ரேடிவ் ஸ்டோர்கள் மூலமாக ஐந்து மூட்டை தினம் விற்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம், கும்ப கோணத்தில் தினம் 15 மூட்டை விற்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம், மலே யாளத்தில் தினம் 10 மூட்டை விற்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். இதுதான் அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கை. இந்த நட வடிக்கை எடுக்க எடுக்க விலை வாசி ஏற்றம் நின்றபாடில்லாமல், மேலே

ஏறிக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே இந்த விலையேற்றம் ஏற்படக்கூடிய காலத்தில் இப்போது கேள்வி வந்து விட்டது. "பணவீக்கம் ஏற்பட்டு விட்டதா? விலைவாசி ஏற்றம் எதைக் குறிப்பிடுகிறது" என்பது பற்றி பிரமாதமான சர்ச்சை பார்லிமெண்டில் எழுந்திருக்கிறது. பண வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று எவ்வாறு மதிப்பிடுவது என்று பேசுகிறார்கள். புள்ளி விவரங்கள் எதைக் காட்டுகின்றன? சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களைக் காட்டுகிறேன். அந்தப் புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக் கொள்வோமானால், **Index of the wholesale prices of food articles**, அதா வது உணவுத் தானியங்களுடைய மொத்த விலையின் புள்ளி விவரம், 1939-ல் 100 என்று வைத்துக்கொண்டால், சர்க்காருடைய புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், 1955-ம் வருஷத்தில் பிப்ரவரியில் 304, மார்ச்சில் 297, ஜூனில் 281, ஜூலையில் 309, ஆகஸ்டில் 317, செப்டம்பரில் 315, நவம்பரில் 326, டிஸம்பரில் 327 என்று இருக்கிறது. 1956-ல் ஜனவரியில் 353, பிப்ரவரியில் 357, மார்ச்சில் 358, எப்ரலில் 360, ஜூனில் 370, ஜூலையில் 378·7. கொரியா யுத்தம் நடந்த காலத்தில் மட்டும்தான், இந்த மாதிரி ஒரே வருஷத்தில்தான் விலை ஏறியிருக்கிறது. 1950-51-ல் கொரிய யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் 398, அதற்கு அடுத்த வருஷம் 357 ஆகக் குறைந்து விட்டது. ஆனால் இன்று, கொரியா யுத்தம் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் விலை வாசிகள் எந்த அளவு ஏறிற்றோ, அந்த அளவுக்கு, வரிசையாக ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன, சர்க்காருடைய புள்ளி விவரம். இந்த ஆண்டில் எட்டு மாத காலத்துக்குள்ளாக, இந்த விலைவாசிகள் ஏறிவந்திருக்கிறது என்பதைப் புள்ளி விவரத்துடன் காட்டுகிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் எதைக் காட்டுகின்றன? ஒரு கால கட்டத்தில் வழக்கமாக ஏறக்கூடிய அளவாய் இல்லை. மிகவும் அதிகமாக, 1955 மே மாதத்திலிருந்து, இந்த 1956 ஜூனுக்குள்ளாக 35 சத விகிதம் வரையில் விலைவாசிகள் ஏறிவிட்டது. எந்தக் காலத்திலும் இந்த அளவு ஏறவில்லை. கொரியா யுத்த காலத்தில் தான் ஏறியிருக்கிறது. இந்த ஆபத்தைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியுமா? என் இப்போது திடீரென்று விலைவாசி ஏற்றம் ஏற் பட்டிருக்கிறது? இதைக்கூட பரிசீலனை செய்யாத அளவுக்கு, "நாங்கள் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம்" என்று மீண்டும் மீண்டும் பிரச் சாரம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இன்று இந்த எரிமலையின்மீது விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த விலைவாசி ஏற்றம் இதே ரீதியில் தொடர்ந்து கொண்டே போகுமானால், இந்தத் திட்டமே தோற்றுப்போய் விடும். "விலைவாசி ஏற்றத்தை கவனித்தோம், எறிக்கொண்டேபோகும் நிலையில்கூட, இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றுவது அவசியமானது" என்ற வாதம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் போட்டு ஆறு மாதத்துக்குள் விலைவாசி இந்த அளவுக்கு ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. இது சர்க்காருடைய மொத்தப் புள்ளி விவரக் கணக்கு, நமது மாகாணத்தில் பார்ப்போமானால், விலைவாசி எப்படி ஏறிக்கொண்டு வருகிறது? அரிசி, ஒரு வருஷத்துக்கு முன்பு படி 9 அணாவாக விற்றது, 10 அணா, 15 அணா என்று ஏறிக் கொண்டு, ஒரு ரூபாய்க்கு வந்தது, குறைந்த விலைக்கு விற்ற அரிசி. (Blackgram dhall) உளுந்து 8½ அணாவாக இருந்தது, இன்றைக்கு 11-க்கு வந்து, 14 அணாவுக்கு வந்தது, Dhall 10 அணாவாக இருந் தது, 14 அணாவுக்கு அளவுக்கு ஏறிவிட்டது. நல்லெண்ணெய் 3 ரூபாய்க்கு வந் தாச்சு, 1½ ரூபாயிலிருந்து, மிளகாய் (Chillies) ரூ. 1-12-0 ஆக இருந் தது இன்று ரூபாய் 3-4-0-க்கு வந்து விட்டது. விலைவாசி ஏற்றத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இது சாதாரண விலைவாசி ஏற்றமல்ல. இது ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக, 100-க்கு 75 சத விகிதம் என்று சர்க்காருடைய புள்ளி விவரம் காட்டுகிறது. கொஞ்சம் தான் ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். ஆனால் உண்மையில், ஜனங்கள் வாங்குகின்ற பொருளைப் பார்ப்போமானால், விலைவாசி ஏற்றமானது, கிட்டதட்ட 100-க்கு 75 சத விகிதம், இந்த எட்டு மாதம், ஒரு வருஷத்துக்குள் ஏறி விட்டது. போன தடவை நான் இதே சட்ட சபையில், பேசுகின்றபோது, இன்றைக்கு விவ சாயிகளுக்கு நியாய விலை கிடைக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினேன். தஞ்சாவூரில் போன வருஷத்தில் நெல், கலம் ரூ. 10 ஆகக் குறைந்த காலத்தில், "அது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது" என்று கூக்குரல்

10 38 a.m.

எழுப்பினேன். அதே சமயத்தில் ஸ்ரீமான் பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் கூறினார் "13 ரூபாய்க்கு விற்றால், நியாயமான விலை" என்று சொன்னார். நாங்களும் ஒத்துக்கொள்கிறோம், 13 ரூபாய்க்கும், 15 ரூபாய்க்கும் விற்றால் நியாயமான விலை என்று. அண்மைக்கு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், குற்றாலத்தில், நெல் மூட்டை ரூபாய் 19-ல் இருந்து ரூபாய் 20 வரை நெல் விற்கப்பட்டது. ஆகவே இது சாதாரண விலையேற்றமல்ல, அசாதாரண விலையேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜூலைவரி மாதத்தில், பிப்ரவரி மாதத்தில், விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த விலை அது அல்ல. சாதாரண விலையில், பண்டங்கள் விற்ற அந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு, ரூபாய் 12 லிருந்து ரூபாய் 14 வரை கொடுத்தார்ச்சு, அவர்கள் இன்று விற்கிற விலை 19, 20 ரூபாய். இதனால், சாதாரண விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளுக்கு ஏற்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒரு சில தனி நபர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டுத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். அவர்களுக்கு விரோதமாக, சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்பதுதான் question. என் ஐயா இப்படி ஏற்பட்டது? இப்படி இருக்கக்கூடிய கால கட்டத்தில், சர்க்காருடைய deficit financing ஏற்பட்டதின் காரணமாக, போன வருஷம் 290 கோடி ரூபாய் ஆக இருந்தது, இந்த வருஷத்தில் 390 கோடி யாகிவிட்டது. Deficit financing ஏற்பட்டதால், சர்க்காருடைய நோட்டுச் செலாவணிப் புழக்கம் அதிகப்படி விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இதே கால கட்டத்துக்குள்ளாக, கிட்டத்தட்ட 15 சத விகிதம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, Reserve Bank கொடுக்கக் கூடிய கணக்குகளை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் 1953-ம் வருஷத்தில், மார்ச் மாதம் 1,764 கோடி என்று இருந்தது, 1955-ம் வருஷத்தில் 1,920 கோடி நோட்டு அச்சடிக்கப்பட்டும், மே மாதம், இன்றைக்கு 2,240 கோடி வரை, இன்று புழக்கத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே 300 கோடி வரையில் நோட்டு அச்சடித்து விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவு deficit financing ஏற்பட்டுநோட்டுக்கள் செலாவணி அதிகமாக வினியோகப்படுத்தினார்களானால், இங்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று யோசித்தார்களா? யோசித்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை உடனடியாக எடுத்தார்களா? குறிப்பிட்டு இதைச் சொல்லவேண்டுமானால், பதுக்கல்காரர்களுக்கு இதனால் சௌகர்யம் செய்திருக்கலாம். அந்தமாதிரியான பதுக்கலை உடனே தடைசெய்ய வேண்டி, ஏதாவது ஒரு நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? சென்னை அரசாங்கம் அம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைத் தூண்டினார்களா? என்ன நடந்தது. போன வருஷம் 9 கோடி ரூபாய் மார்ச் மாதத்தில், அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டது பாங்குகள் மூலமாக. இந்த வருஷத்தில் 19 கோடியே 40 லட்சம் ரூபாய் பாங்குகளால் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த அளவுக்கு, மத்ய சர்க்காரின் மூலம். இன்றைக்கு, அவர்களுக்கு அதிகம் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே, பதுக்கல்காரர்களுக்கு மேலும் மேலும் பதுக்குவதற்கு, அந்தக் கடன் உதவுகிறது, பாங்குகள் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கிறது. பதினைந்து ரூபாய்க்கு நெல் மூட்டை வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் 25 சத விகிதம் அதாவது, 3, 3¾ ரூபாய் அவர்கள் கையில் முதல் இருந்தால், அந்த நெல்லை வாங்கி கையிருப்பு செய்யமுடியும். பாக்கி பூரா தொகையும் பாங்கியிலிருந்து கிடைக்கும். அப்படி நெல் மூட்டைகளை வாங்கிப் பதுக்கி வைக்கிறார்கள். இந்தக் கால கட்டத்தில், இந்தப் பதுக்கல் காரர்கள் பண வீக்கத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். பண வீக்கம் இருக்கிற காலத்தில் (deficit financing), பதுக்கலைத் தடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அதே காலத்தில், அவர்களுக்கு, இந்தச் சமயத்தில், கடன் வசதிகள் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, விளைவு என்ன இன்றைக்கு? நெல் பதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குற்றாலத்தில் இருக்கக்கூடிய மில்காரர்களின் கையில், 12,000 மூட்டை நெல் இன்றைக்கும் இருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு அந்த 12 ஆயிரம் மூட்டை நெல், மூட்டை ஒன்று ரூபாய் 13-க்கு வாங்கினால், அதாவது 1 மூட்டை அரிசி 26, ரூபாயாகும், அந்த அரிசியின் விலை இட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் ஆகும். ஆகவே 26, 27 ரூபாய்க்கு வாங்கினால், இன்றைக்கு 4 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பதற்கு, வசதி இருக்கிறது. அதை 13 ரூபாய்க்கு வாங்கி, இப்படி விற்றால், ஒரு லட்சத்துக்கு மேல் லாபம் கிடைக்கும். இந்த லாபம் சம்பாதித்துத் தருவதற்கு, அவர்களுக்குப் பாங்கிகள் கைவசத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு வசதியில்லையா, பாங்கிகள் கடன் கொடுத்துத்தான், இவர்கள் வாங்க வேண்டுமா? இந்த வகையில் credit facilities கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் லாபம் சம்பாதித்த பின்னால், Civil Supplies Commissioner அவர்களை அனுப்பி வைக்கிறது சர்க்கார். அவர், அவர்களிடத்தில் போய்க் காவேப்பிடித்து கெஞ்சி "ஒரு 5 சத விகிதம் குறைத்துக் கொண்டு, எப்படியாவது மார்க்கெட்டில் கொடுப்பதற்கு வாருங்கள்" என்று கேட்கிறார். அங்கே ஒருவர் பேசுகிறார், பத்திரிகையில் வந்தது. மிராசுதார் வக்கீல் ஒருவர் "நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதால் தான் விலைவாசி ஏறிப்போச்சு" என்று பேசுகிறார். வாயில் வந்ததைப் பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள். அவர்களிடம் பல்லைக் காட்டுவதைத் தவிர வேறு எந்த விஷயமும் சர்க்காருக்குத் தோன்றவில்லை என்று நான் தைரியமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாளிகள் பத்து சத விகிதம் கொடுப்பார்களானால் நிலை சீர்திருந்திவிடும் என்று ஸ்ரீமான் பக்தவத்சலம் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார். முழுவதையுமே எடுத்துக் கொள்வதற்கே சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கிடையாதா என்று நான் கேட்கின்றேன். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இல்லை யென்றால், சபையைக் கேட்டால் சபை கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறதா? கட்டாயம் கொடுக்கும். ஆனால், கண்ட்ரோல் முறையை நாங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இந்த நிலைமையைச் சீர்திருத்துவதற்கான முறையில் நாட்டில் ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்னை இருக்கும் காலத்தில் உடனடியாக என் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன்.

ஒவ்வொரு பாங்கியிலிருந்தும் யார் யாருக்கு எவ்வளவு கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று தெரிந்து கொள்ளலாம். யார் யாரிடத்தில் எவ்வளவு நெல் "ஸ்டாக்" இருக்கிறதென்பதும் பணம் கடன் கொடுத்த பாங்கிகளிலிருந்து தெரியும். பாங்கிகளில் இருக்கும் ஸ்டாக் பூராவையுமே சர்க்கார் நியாயமான விலை கொடுத்து, அதாவது கலம் ஒன்றுக்கு 13 முதல் 14 ரூபாய் வரையில் கொடுத்து வியாபாரிகளின் கைவசமுள்ள நெல் பூராவையும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதனால் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. அப்படி நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதிலிருந்து அவர்கள் பாடம் கற்றுக்கொள்வார்கள். மறுபடியும் இனிமேல் அவர்கள் இந்த மாதிரி "ஸ்பெகுலேஷன்" செய்து விலையை அதிகமாக்குவதில் இறங்கமாட்டார்கள். ஸ்பெகுலேஷனில் இறங்கினால் அவர்களுடைய ஸ்டாக்குகள் சர்க்காரால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுவிடும் என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருக்கும். நடவடிக்கை எடுத்தால் ஸ்பெகுலேஷன் குலைந்துபோகும். ஆனால், ஸ்பெகுலேட்டர்களுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கி, மேலும் மேலும் அவர்களிடம் சென்று, "கொஞ்சம் கொடுங்கள், கொஞ்சம் கொடுங்கள்" என்று கெஞ்சிக் கேட்கும் முறையை இந்தச் சர்க்கார் கையாளும் வரையில், நிலைமை எப்படிச் சீர்திருந்தப் போகிறது? எந்தக் காலத்தில் சீர்திருத்தப் போகிறது?

எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், 12 ஆயிரம் மூட்டை களை வியாபாரிகள் வைத்துக்கொண்டு அதிக விலைவைத்து விற்பதன் காரணமாக சுமார் ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் வரையில் அவர்கள் கையில் போய்ச் சேருகிறது என்பதற்காகத்தான். இப்படியே லாபம் அவர்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தால் ஏழை மக்களின் நிலைமை என்ன ஆகும்? சென்னை நகரத்தை உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். சென்னையில் இன்றைக்கு 15 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களில் சுமார் மூன்று லட்சம் பேர்கள் கொஞ்சம் நன்றாக வாழ்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். பாக்கி 12 லட்சம் ஜனங்கள் தினசரி கால் படி அரிசிதான் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 12 லட்சம் பேர்களுக்கு மூன்று லக்ஷம் படி அரிசி தேவைப்படும். நியாய விலைக்கு அதிகமாக ஒரு நாளைக்கு நான்கணா வீதம் சாதாரண மக்கள் கொடுக்க வெண்டியிருக்கிறதென்றால், 50 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் சாதாரண ஜனங்களின் கையிலிருந்த பதுக்கல்காரர்களின் கைக்குப் போகிறது. ஒரு வருஷத்திற்குக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இரண்டு கோடி ரூபாய் வரையில் சென்னை

10-45 a.m.

மக்களிடமிருந்து சில குறிப்பிட்ட பதுக்கல்காரர்களின் கையில் போய்ச் சேருகிறது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தை, நாட்டின் வருமானத்தை எல்லோருக்கும் சரி சமமாகப் பங்கிட வேண்டும், அப்படிச் செய்வதுதான் சர்க்காரின் லட்சியம், நோக்கம் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அவர்கள் சொல்லிவருகிற லட்சியங்களுக்குப், நோக்கத்திற்கும் நேர் விரோதமாக சாதாரண மக்களுடைய பொருளாதார வசதி குறிப்பிட்ட சில பதுக்கல்காரர்களின் கையில் போய்ச் சேரும்படியான முறையில் காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இந்த நிலைமையே போய்க் கொண்டிருந்தால் எல்லைக்குத்தான் சர்க்கார் சொல்லி வருகிற லட்சியமும் நோக்கமும் நிறைவேறப் போகிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். லட்சியத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டே யிருந்தால் பிரயோஜன மில்லை. லட்சியத்தை காரியத்தில் நிறை வேற்றுவதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்காமல், 5 சத விகிதம் கொடுங்கள், 10 சத விகிதம் கொடுங்கள் என்று முதலாளிகளைக் கேட்பதினாலோ 15 மூட்டை, 10 மூட்டை அரிசியை நிலவரங்கள் கண்காணியில் வைப்பதாலோ நிலைமை சீர்திருந்தி விடாது. உடனடியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப் பட வேண்டும்.

உணவு தானியங்களின் விலை அதிகமாகிக் கொண்டு வருவது ஒரு புறமிருக்க, துணியின் விலையும் மறுமுகமாகவே இருக்கிறது. மில் காடாத் துணியின் விலை சென்ற வருஷம் ஜூலை மாதத்தில் கஜம் 12½ அணாவாக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ. 1-1-0-ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. வெளுக்கப்பட்ட 81-ம் நெம்பர் நடுத்தர ரக மில் துணி சென்ற வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் ரூ. 15-10-0 ஆக இருந்தது, இந்த வருஷம் ரூபாய் 18-3-10 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. மோட்டர் லாங்கிளாத்—வெளுக்கப் பட்டது—சென்ற வருஷம் ரூ. 22-11-0-ஆக இருந்தது, இந்த வருஷம் ரூ. 25-6-0 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதேபோல எட்டு முழ வெளுத்த வேஷ்டி ஜோடியொன்று ரூ. 7-6-0-ஆக இருந்தது, இந்த வருஷம் ரூபாய் 9-9-6 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. துணியின் விலை இந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறதேயொழிய அதை உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு ஊதியம் உயரவில்லை. துணியின் உற்பத்தி அளவு எப்படியிருக்கிறதென்றால், ஒரு மாதத்திலே என்றுமே இல்லாத அளவுக்கு 48 கோடி கெஜம் உற்பத்தியாயிருச்சிறது என்று பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. துணி உற்பத்தி ஜாஸ்தியாகயிருக்கிறதேயொழிய தொழிலாளர்களின் சம்பளம் ஜாஸ்தியாக வில்லை. பருத்திவிலை குறைந்திருக்கிறது. ஆனால், துணியின் விலை எறிக் கொண்டே போகிறது. இம்மாதிரி ஏறிக்கொண்டே போவது பொருளாதாரம் சமமாக பங்கிடப்படுகிறது என்றதற்கு அத்தாட்சியாகாது. இப்படி யிருந்தால், சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் இன்றைக்கு இருக்கும்படியான அளவில் அவர்களுக்கு எப்படி கட்டுப்படியாகும்?

விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டே போகும் காலத்தில் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் "இந்த அநியாய விலையில் நாங்கள் வாழ முடியாது, எங்களுக்குப் பரிகாரம் வேண்டும்" என்று கேட்டால், "நாங்கள் என்ன செய்வது" என்று சர்க்கார் சொல்கிறது என்றால் இதைப்பற்றி நாம் என்ன சொல்வது? விலைவாசிகள் இப்படி ஏறிக்கொண்டு வருவதைப் தடுப்பதற்குப் பதிலாக நாங்கள் என்ன செய்வது என்று சர்க்கார் சொல்வார்களானால், விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த திராணியில்லாத, திறமையில்லாத ஒரு சர்க்கார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எங்களுக்குத் திறமையில்லை, எங்களால் ஆகாயாலாகாது என்று சர்க்கார் பகிரங்கமாகவாவது ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அன்று விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், அல்லது எங்களால் கட்டுப் படுத்த முடியாது என்பதை பகிரங்கமாக ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த இரண்டில் ஒன்றைத்தானே செய்ய வேண்டும். இதைச் சொல்லும்போது எனக்குக் கோபமாகக்கூட இருக்கிறது. நாங்கள் என்ன செய்வது என்று சர்க்கார் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டே

யிருப்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்க முடியும்? சர்க்காரால் நடவடிக்கை எடுக்க முடிய வில்லை என்றால், நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதில்லை என்று திட்ட வட்டமாகச் சொல்லிவிடுங்கள். விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டேதான் போகும், நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது, ஏழை மக்களின் பணம் பதுக்கல்காரர்களின் கைக்குப் போய்க்கொண்டேதான் இருக்கும் என்ற நிலைமையே நீடித்து இருந்தால், பதுக்கல்காரர்களின் கையில் இந்த நாட்டையும் விட்டு விடப் போகிறீர்களா என்று கேட்கின்றேன். ஆகவே, சர்க்கார் திட்ட வட்டமாக தங்களுடைய கொள்கையைத் தெரிவித்து விட வேண்டும். விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துவிடவேண்டும்.

பதுக்கல்காரர்களின் மேல் தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் மறுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் சர்க்காரின் கீழ் வேலை பார்க்கும் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் ஆறு மாதங்களுக்குள் விலைவாசி 60 சத முதல் 70 சத விகிதம் வரை ஏறிக் கொண்டே வருகிற தென்பதையும், அரிசி முதல் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான சகல சாமான்களின் விலையும் உயர்ந்து வருகிற தென்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, தங்களால் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு முடிய வில்லை யென்றும், தங்களுக்கு அதிகமாக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது ஏதாவது பரிகாரம் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டால், முதல் மந்திரி அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்பதே நமக்குத் தெரியவில்லை. சபைத் தலைவர் ஒன்று சொல்கிறார். பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வருகிறது. கனம் முதல் மந்திரி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் பதில் சொல்லமாட்டேன் என்கிறார். முதல் மந்திரி என்ன சொன்னார் என்பதற்கு நிதி மந்திரி ஏதோ சொல்கிறார். ஆனால், பத்திரிகையிலே மறுப்பு வருகிறது. இப்பொழுது கனம் முதல் அமைச்சரோ வாய்மூடி மௌனியாக இருக்கிறார். இப்படியே நிலைமை இருக்குமேயானால் என்ன பிரயோஜனம்? அங்கத்தினர்கள் ஏதாவது வழி சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் ஏற்கனவே வரி போடுவதற்கான பல வழிகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இனியும் எடுத்துக் காட்டுவதற்குத் தயார். சர்க்கார் அவைகளை ஏற்றுக் கொள்வார்களா? மாட்டார்கள். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் தயாரா என்றால், விலை ஏறிக் கொண்டே யிருந்தால் நாங்கள் ஜவாப்தாரியா? என்று கேட்கப்படுகிறது. சர்க்காருக்குப் பணம் கிடைப்பதற்கு வழிவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். பல வழிகளைச் சொன்னோம் நாங்கள் சொன்ன யோசனைகள் நன்றாக இருக்கிறதாகவும் அப்பொழுது நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தூரதிருஷ்ட வசமாக கனம் நிதி அமைச்சரவர்களால் மத்திய சர்க்காரை அந்த வழியில் போகும்படி திருப்ப முடியவில்லை. அங்கு வேறு சக்திகள் வேலை செய்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில் இந்த நாட்டிலுள்ள என். ஜி. ஒ. க்களின் பிரச்னையை நம்முடைய சர்க்கார் எப்படித் தீர்க்கப் போகிறார்கள்? சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைப் பார்த்து வேண்டு மென்றால் கேட்கவும் தயங்கக் கூடாது. எங்கள் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எங்கள் சிப்பந்திகள் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டியதவசியம். அவர்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்க்க வேண்டியது அவசியம், அவர்கள்தான் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஜீவாதாரமானவர்கள், அவர்களுக்குச் சரியான சம்பளம் கொடுப்பதற்கு எங்களுக்கு வழி செய்து கொடுங்கள் என்று மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் கேட்கட்டும். யார் வேண்டாமென்று சொன்னார்கள்?.

தோட்டக் காடுகளுக்கு விவசாய வருமான வரி விதிக்கும்போது சுமார் 75 லட்சம் ரூபாய்தான் வசூலாகும் என்று சென்ற பட்ஜெட்டிலே கணக்கிடப் பட்டது. ஆனால், ஒன்றரை லட்சத்திற்குமேல் ? வசூலாயிற்று. ஆகவே, எதிர்பார்த்ததற்கு அதிகமாக இந்த இனத்தில் சர்க்காருக்கு வருமானம் வந்திருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றத்தால் விற்பனை வரி மூலம் அதிகப்பணம் கிடைக்கத்தான் செய்யும். அந்தப் பணத்தையாவது வைத்துக் கொண்டு இவர்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கக்கூடாதா? அவர்கள் நிலைமையை சர்க்கார் உணர்ந்திருக்கிறது என்ற ஒரு அத்தாட்சிக்காகவாவது ஏதாவது உடனடி நிவாரணம் அளித்தால்

10-58 a.m.

என்.ஜி.ஓக்கள் மனம் கொஞ்சம் திருப்தி அடையும். வேண்டுமென்று அவர்களே திண்டாட விட்டுவிட்டு இப்பொழுது சர்க்கார் இப்படி பதில் சொல்லுவது நியாயமா? அவர்களே இந்த நிலைமைக்கு உள்ளாக்கி விட்டு இப்பொழுது அதை சமாளிக்க முடியாமல் திண்டாடுவதற்குப் பதிலாக, அவர்களுக்கு முன் கூட்டியே ஏதாவது பரிகாரம் அளித்திருக்கக்கூடாதா? இம்மாதிரி ரசாவாசமாக விகாரங்களே வைத்துக் கொண்டு என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பது நல்லது அல்ல. (Interruption.) 'பார்க்கலாம்' என்று முதல் மந்திரி சொல்லவில்லையா என்று கேட்டபொழுது, 'இல்லை' என்றும் பதிலளிக்கப்பட்டு விட்டது. இந்த ரசாவாசமான நிலைமையை மாற்ற உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை மிகவும் ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. இது சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய உத்தியோகப் பற்றற்ற ஒரு தீர்மானத்தை வருகிற சனிக்கிழமை 18-ம் தேதியன்று விவாதிக்க, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டது பற்றி நான் சந்தோஷ மடைகிறேன். அவர் தானாக ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரா விட்டாலும் இந்த விஷயத்தில் ஒத்துழைக்க ஒப்புக் கொண்டது பற்றி சந்தோஷம். இது பற்றி சில முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் தொட்டு விடுகிறேன். ஸ்ரீமான் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் இது விஷயமான கொள்கையை விளக்குகையில் எல்லோருக்கும் திருப்தி ஏற்படும்படி சொல்லி விட்டார். 170 கோடி கெஜத்தில், 30 கோடி கெஜம் மில்களுக்கும், 30 கோடி கெஜம் விசைத் தரிகளுக்கும், பாக்கி 110 கோடி கெஜம் கைத் தறிக்கும் ஒதுக்கி யிருப்பதாகச் சொல்லி விட்டார். ஆனால் நடப்பது என்ன? நடக்கப்போவது என்ன? எந்த அடிப்படையில் அவர் இந்தக் கணக்கு போட்டாரோ அந்த அடிப்படையே தோளாறு என்பதற்கு இன்றைக்கு பத்திரிகையில் வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு செய்தியே சான்று. இன்று நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மில்களின் சக்தியைக்கொண்டு 600 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மேலும் 140 கோடி கெஜம் மக்களுக்கு தேவைப்படுமென்றும், 30 கோடி கெஜம் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிக்காக தேவைப்படுமென்றும், ஆக மொத்தமாக 170 கோடி கெஜம் தேவைப்படும் என்று கணக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. நேற்றைய தினம் "மெயில்" பத்திரிகையில் வந்திருக்கக்கூடிய சர்க்கார் செய்தியைப் பார்த்தால், ஜூலை மாதத்தில் மட்டும் மில்களின் மூலமாக 48 கோடி கெஜம் உற்பத்தியாகியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒரு மாதத்தில் 48 கோடி கெஜம் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய சக்தி மில்களுக்கு இருக்கிறது என்றால், 12 மாதங்களில் அவைகள் எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யக்கூடும்? ஒரு வருஷத்துக்கு 500 கோடி கெஜத்துக்கு மேல் உற்பத்தி செய்ய முடியாது என்று சொல்லப்பட்டதே? மில்களுக்கு 30 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்வதற்குத்தான் லைசென்ஸ் கொடுத்தார்கள். கிட்டத்தட்ட வருஷத்துக்கு 630 கோடி கெஜம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய சக்தி மில்களுக்கு இருக்கிறது. 1954-ல் அஹமதாபாத்தில் தகராறு வந்தபொழுது, இன்னும் அதிகமாக துணி உற்பத்தி செய்வதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்ட பொழுது மில் முதலாளிகள் 500 கோடி கெஜத்துக்கு மேல் உற்பத்தி யில்லை என்று உறுதி கூறினார்கள். இப்பொழுது லைசென்ஸ் கிடைத்த பிறகு அடுத்த மாதமே உற்பத்தி அதிகரித்து விட்டது. லைசென்ஸ் கொடுத்ததற்கு அதிகமாக மில்கள் உற்பத்தி செய்தால் கைத்தறித் துணிகள் விற்பனை யாகாமல் போய்விடலாம். கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் சென்ற மாதம் கூட்டுறவு சங்கப் பிரதிநிதிகள் மகர் நாட்டுக்குப் போயிருந்தார். கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த ஒவ்வொரு பிரதிநிதிகளும் எங்களுடைய கூட்டுறவு சங்கத்தில் 6 மாதங்களாக ஸ்டாக்குகள் வளர்ந்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. குறைந்த பட்சம் எங்களிடம் இருக்கக்கூடிய ஸ்டாக்கில் மூன்றில் ஒரு பங்கையாவது மாகாண கூட்டுறவு சங்கம் எடுத்துக் கொண்டு விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அது மாதிரி தீர்மானம் கூட நிறை வேற்றினார்கள். ஆனால் மாகாண கூட்டுறவு சங்கம் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளாமல், நஷ்டத்துக்கு மற்ற சங்கங்கள் விற்பதற்குத் தயாராக யிருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளுவதாகச் சொல்லி விட்டது,

இந்த நிலைமை இன்றைக்கே ஏற்பட்டு விட்டது. நிலைமை இப்படி இருக்கும் பொழுது, மில் முதலாளிகள் காட்டிய பொய் கணக்கை சரியாக பரிசீலனை செய்யாமல், மேலே சொன்னபடி கொள்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக இதனால் நம் மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய கைத் தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே இந்தக் கணக்கு பொய்க் கணக்கு என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. இது மிகப் பெரிய ஆபத்தில் கொண்டு போய் விடும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கும் பொழுது ஜூன் வரையில் இந்தக் கொள்கை வகுக்கப்பட வில்லை. பார்லிமெண்டில் இந்தத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் நிச்சயமாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. போன மாதத்தில் தான் இந்தக் கொள்கை உறுவாக்கப்பட்டது. இது விஷயமாக கைத்தறி போர்டுடன் கலந்து ஆலோசிக்கவில்லை. ஆகையால் இப்பொழுது நிலைமை என்ன, நிலைமையை சமாளிக்க என்ன செய்யவேண்டும், எந்தத் திட்டத்தை வகுத்தால் நலனுயிருக்கும் என்று ஆலோசிக்க வேண்டிய காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம். இது விஷயமாக பின்னால் பேசிக் கொள்ளலாம்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

கடைசியில் கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் நாட்டில் பொதுவாக ஒழுங்கு அமைதி நிலைமை நன்றாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் டெல்டா பிரதேசங்களில் கொஞ்சம் நிலைமை நவறியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் நிலைமை அப்படித் தவறியதற்கு என்ன காரணம் என்பதைமட்டும் அவர் சொல்லவில்லை. உதாரணமாக சிதம்பரம் தாலூகாவில் ஏற்பட்டுள்ள விவசாயத் தகராறை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கு இருக்கக்கூடிய மிராசுதார் விவசாயிக்கு சட்டபூர்வமாக என்ன வாரம் கொடுக்கவேண்டுமோ அதைக் கொடுக்காத தால் தகராறு மூண்டது. கடைசியில் செடில்மெண்டுக்கு வரும்போழுது சட்டபூர்வமாக என்ன வாரம் கொடுக்கவேண்டுமோ அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் ஏற்பட்டது. ஏதாவது தகராறு வந்தால் முதலில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது விசேஷ ஆயுதம் தாங்கிய மலபார் போலீஸ் தான். ஆனால் அதே சமயத்தில் மிராசுதார் என்ன அக்கிரமம் செய்தாலும் கேள்வி முறை கிடையாது. அப்பொழுது எந்த விதத்திலும் போலீஸார் நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டார்கள். மதுரையில் இன்னொரு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். அங்கே சோழவந்தானில் ஒரு மிராசுதார்—அவர் பெயரையும் ஊரையும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை—நிலத்தில் இருக்கக் கூடிய விவசாயியை வெளியேற்றவேண்டு மென்று நினைத்தார். ஆனால் அதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அவருக்கு சர்க்கார் காரியாலயத்தில் ஒரு சொந்தக்கார ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் இருக்கிறார்.

Immediately thereafter, there was a humming sound emanating from the sound equipment.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, may I know what is wrong in the House? We just now heard a noise that is almost threatening us. Anything may happen and we are afraid that the fans may fall upon us. (Laughter.)

MR. SPEAKER : The hon. Member can take courage that nothing will happen. (Renewed laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI : அந்த ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர் லீவில் போய் அங்கு இருக்கிற Dy.S.P., D.S.P. முதலிய போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களே பார்த்திருக்கிறார். உடனே டெபுடி. கலெக்டரிடம் விவசாயி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சமாதானத்துக்கு பங்கம் ஏற்பட்டு விடுமென்று சொல்லி section 145, Criminal Procedure Code-ன் கீழ் மனுச் செய்து கொள்ளப்பட்டது. உடனே 'நிலம் உன் கையில் இருக்கிறது என்பதை ருசுப்படுத்து' என்ற உத்திரவு விவசாயிக்குப் போடப்பட்டது. 11-08 a.m.

[Sri P. Ramamurthi] [13th August 1956

145-வது செக்ஷன் கீழ் அவ்வளவுதான் செய்ய முடியும். ருசுப்படுத்த மனு தாக்கல் செய்வதுதான் சாத்தியம். இந்த உத்திரவு போடப்பட்டவுடனே, மிராசுதாரருக்கு சாதகமாக போலீஸ் அங்கே அனுப்பப்பட்டு, விவசாயி யானவன் நிலத்தில் இறங்கக்கூடாது, விவகாரம் தீருகிறவரைக்கும் சாகு படி செய்யக்கூடாது என்று நடத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

SRI R. V. SWAMINATHAN : எவ்வளவு எக்கர் சமாசாரம் ?

SRI P. RAMAMURTHI : ஐந்து எக்கர் சமாசாரம்தான். 145-வது செக்ஷன்படி விவசாயி நிலத்தில் இறங்கக்கூடாது என்று சொல்லு வதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. மாஜிஸ்டிரேட் என்ன சொல்லுகிறார் ? நீ தான் possession-ல் இருக்கிறாய் என்று ருசுப்படுத்து என்று சொல்லு கிறார். இந்த நோட்டீஸ் வந்தவுடனே 4 போலீஸ்காரர்கள் போய் "நீ நிலத்தில் இறங்கக்கூடாது" என்று விவசாயியை நடத்து கோர்ட்டில் போய் ருசு பண்ணிக்கொண்டுவா என்று ஆரம்பிக்கிறார்கள். 15, 20 நாள் இப்படி விவசாயியை இழுத்தடித்தால், சாகுபடியெல்லாம் முடிந்த பிறகு அவன் ருசுப்படுத்தினாலும், இந்த வருஷத்திய வருமானம் அவனுக்கு ஒழிந்தது. இந்த மாதிரி முறைகள் போலீஸ் இலாக்காவால் எவ்வ ளவோ இடங்களில் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மாதிரி எதை எடுத்தாலும் இன்றைக்கு ஒழுங்குப் பிரசினை அமைதிப் பிரசினை என்று எற்படுத்திக்கொண்டுபோனால், நிலைமை என்னவாகும் என் பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். போலீஸ் இலாக்கா இந்த நிலைவெளி யேற்ற நடுப்புச் சட்டம் யாருடைய நன்மைக்காக போடப்பட்டிருக்கிறது என் பதை உணர்ந்து, இந்த சட்ட விஷயமாக அனுவசியமாக மிராசுதாரர்களுக்கு சாதகமாக குறிக்கிடாமல், சட்டத்தை நன்றாக படித்துப்பார்த்து, விவ காரங்கள் ஏதாவது வந்தால் ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு போய் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமையில் D.S.P. கள் வரவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய உத்திரவை போடும்படி சென்னை சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்று எதையெடுத்தாலும் Law and Order பிரசினையாக கருதப்பட்டு, சட்டத்தை உண்மையாக மீறுகிறவர்கள், மிராசு தாரர்கள் தயவுடனும், சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்கக் கூடிய விவசாயி, ஒழுங்குக்கும் அமைதிக்கும் விரோதமாக நடந்து கொள்ளுகிறான் என்று கூறப்படும் நிலைமை இந்த மாகாணத்தில் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, விற்பனை வரி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்க சில சரக்குகளை பொறுக்கி யிருக்கிறார்கள். மோட்டார்கார், சிமெண்டு, கிரோவின் ஆயில், காப்பி, டீ, இது மாதிரி சரக்குகளை பார்த்து பொறுக்கியிருக்கிறார்கள். மோட்டார் கார் சாதாரண ஜனங்கள் வாங்கக்கூடிய சரக்கில்லை. இதை வாங்கி விற்கக் கூடியவர்களும், சாதாரணமாக கடைக்காரர்கள் அல்ல. T.V.S போன்ற பெரிய முதலாளிகள்தான். T.V.S. காரர்களுக்கு இப்போதிருக்கும் sales tax முறையால் பெரிய தொந்திரவு எற்பட்டிருக்காது. என்றாலும், இந்த மாதிரியான சரக்குகளைப்பார்த்து பொறுக்கியெடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமென்று செய்யும் படியான இளர்ச்சியின் அஸ்திவாரமென்ன ? இப்போது இருக்கும் படியான பலகட்ட விற்பனை வரி, சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு பெரிய தொந்திரவை ஏற்படுத்திக் கொண்டுவருகிறது. அதை தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்பதற்குத் தான் இளர்ச்சி, இதை நாங்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அவர்கள் தொந்திரவை நீக்கத்தான் பரீட்சார்த்தமாக சில பொருள்களின் மீது ஒரு முனை விற்பனை வரியை அமுலுக்கு கொண்டுவருகிறோம் என்று சொல்லுகிறது சர்க்கார். உண்மையில், சர்க்கார் கண்ணோட்டத்தில் பார்த் தாலும்கூட, இன்னும் எவ்வளவோ சரக்குகளுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி போட முடியும். பருத்திக்கொட்டை விற்பனை ஆகிறது. இது மீட்டில் அரைப்பது கிடையாது. Ginning factory-ல் அரைக்கப்பட்டு, அங்கேயிருந்து விற்பனைக்குவருகிறது. அந்த இடத்தில் போடமுடியாதா ஒரு முனை விற்பனை வரி ? பிண்ணுக்கு, மரச்செக்கில் ஆட்டுவதில்லை. அது மில்லில் உண் டாக்கக்கூடியது. அதற்குதான் வரி, மில்களில் உண்டாக்கப்பட்டு வெளியே

13th August 1956] [Sri P. Ramamurthi]

போகக்கூடிய காலத்தில் ஒரு முனை வரி போடமுடியாதா ? காபி எல் லோரும் உபயோகிக்கிற பொருள் அல்ல. அதற்கு ஒரு முனை வரி இருந்தா லும் இருந்துபோகட்டும். விவசாயிகள், சாதாரண மக்கள், மற்றவர்கள் உபயோகிக்கும்படியான நூற்றுக்கணக்கான பண்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு ஒரு முனை வரி விதிக்க முடியும். இரும்புச் சாமான்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். பட்டறையில் உற்பத்தியாகிறது. சில சாமான்கள், நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் உபயோகப்படுத்தும், ஏகப்பட்டது இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் உற்பத்தியாகிறது. அந்த இடத்தில் போடலாம் ஒரு முனை வரி, இன்னும் சில சாமான்கள் டாட்டா கம்பெனியில் இருந்து வருகிற தென்றால், நாகப்பட்டணத்தில் ஸ்ரீ ராஜம் ராமஸ்வாமிக்கு சொந்தமான தொழிற்சாலையிலிருந்து உற்பத்தியாகி வருகிற தென்றால், அங்கே போட முடியும். இந்த மாதிரி நூற்றுக்கணக்கான சரக்குகள் இருக்கின்றன. இவைகளை பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்கு சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு திராணியில்லையா ? யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். என் உடனடியாக அப்படிச் செய்து, ஜனங்களுடைய நம்பிக்கையை பெறக் கூடாது, நல்லெண்ணத்தை பெறக்கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகி றேன். ஆகவே இன்றைக்கு போட்டிருக்கக்கூடிய உத்திரவை, நீண்ட கால நாமதம் செய்யாமல் மாற்றியமைத்து, இன்னும் பல சாமான்களைச் சேர்த்து ஒரு முனை விற்பனை வரிபோட, பூரண முயற்சி நாங்கள் செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு உத்திரவாதம் கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கும்படியான தொழிற் கொள்கை யைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. நமது தொழில் மந்திரி இருக்கிறாரே அவர் சமீபத்தில் தொழில் அதிகாரிகளை (Labour officers) கூட்டிவைத்து மகா நாடு நடத்தினார். அதில் அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா ? அந்த மகாநாட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழில் அதிகாரிகள் எல்லோரும், "முத லாளிகள் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை யெடுக்க வேண்டிய அதிகாரத்தை அளிக்கவேண்டும்" என்று கேட்கக்கூடிய காலத் தில் கனம் மந்திரி கூறினார் : "முதலாளிகள் சட்டத்தை மீறினால், நட வடிக்கையெடுக்கும்போது அவர்களுக்கு தொந்திரவு விளைக்காமல் இருக்க வேண்டும்" என்று. முதலாளிகளுக்கு தொந்திரவு விளைக்காமல் அந்த அதிகாரிகள் என்ன நடவடிக்கையெடுக்கமுடியும் ? தொழிலாளியென் றால் ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம், உதைக்கலாம். ஆனால் சட்டத்தை மீறும் படியான முதலாளிகளுக்கு தொந்திரவு விளைக்காமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால், அதன் விளைவு எங்கே கொண்டு போகும் ? ஒரே ஒரு உதாரணத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லுகிறேன். மதுரையில் மோஹன்ராம் நிட்டிங் பாக்டரி (Mohanram Knitting Factory) என்று பெண்கள் வேலை செய்யும் ஒரு factory இருக்கிறது. அந்த பாக்டரி பூட்டப்பட்டது. அந்த பாக்டரியில் வேலை செய்யும் பெண்கள், தங்களுக்கு சட்டரீதியாக கிடைக்கவேண்டிய சம்பளம் கிடைக்கவேண்டுமென் பதற்காக மனுப்போட்டு இரண்டு வருஷத்திற்கு மேலாகிவிட்டது. அதை வாங்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வரவில்லை. சர்க்காருக்கு, இன்று இருக் கும்படியான சட்டத்தின்கீழ் அந்த பெண் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய சம்பளத் தொகையை Revenue dues மாதிரி வசூலிக்க அதி காரம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். மீண்டும் மீண்டும் அந்தப் பெண்கள் மனுபோட்டும்கூட, சர்க்கார் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் ஊர்வலமாகச்சென்று கலெக்டரை போய் பார்த்தார்கள். அப்படி பார்க்கும் காலத்தில், கலெக்டர் சொல்லுகிறார்கள். "1950-ம் வருஷத்தில் மீனாக்ஷி மில்லில் எற்பட்ட வேலை நிறுத்தத்தின்போது, தொழிலாளிகளுக்கு சர்க்கார் பண உதவியளித்தது. அதைத் திருப்பி வாங்கிக்கொடுத்தால் நாங்கள் உங்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய சம்பளத்தை வசூலிக்க நடவடிக் கை எடுக்கிறோம்" என்று கூறுகிறார்கள். இந்த மாதிரி முதலாளிகள்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கமாட்டோம் என்கிற கொள்கையை அனுஷ்டித்து, எப்படி இந்த நாட்டில் தொழில் அமைதியை நிலை நாட்டுவது என்பது சாத்தியம் ? ஒன்று சட்டம் போடாமல் இருக்கவேண்டும். அல்லது சட்டம் போட்டால் அதை நிலைநாட்டவேண்டிய தைரியத்துடன் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

[Sri P. Ramamurthi] [13th August 1956

ஆகவே, இந்த கொள்கை இருக்கும் வரையில், இதன் விளைவு எங்கே கொண்டு போய் விடுமென்றால், நான் ஏற்கனவே கூறியதுமாதிரி, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் முக்கியமான லட்சியம் இருக்கிறதே, அதாவது பணம், வருமானம் இவற்றில் ஜனங்களிடையே இருக்கக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வை சமம் ஆக்க, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அசமத்துவம் ஓரளவிற்கு நீங்கக்கூடிய சூழ் நிலையை சிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்ற லட்சியம் அது வெறும் எட்டளவிலே இருக்கக்கூடிய நிலையில்தான் கொண்டு செல்லப்போகிறது. நடைமுறையில் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் விளைவால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டது? பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்கள் ஆனார்கள், ஏழைகள் மேலும் ஏழைகளானார்கள் என்று நான் குறிப்பிட்ட போது, ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் போனதடவை அதை ஒத்துக்கொண்டார். அதே நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது இன்றைக்கும். ஆகவே திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அடிப்படையாகவாவது இந்த மிகவும் முக்கியமான கோளாறை நீக்க, விலைவாசிகளை ஒரு நிலையான கட்டத்தில், நியாயமான கட்டத்தில் நிறுத்தவேண்டும். அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், speculator-களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் தயங்குவார்களேயானால், திட்டம் அதோகதியாகிவிடும் என்று எச்சரிக்கை செய்து, இந்த எதிர் மறையிலிருந்து மீழே குதிக்க உடனடியாக சர்க்கார் முனவரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகி றேன்.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, before I proceed to deal with the problems raised during the debate, you will permit me to refer to our beloved President's visit to our State. On behalf of the Members of this House and on my own behalf—I hope all the Members of this House will agree with me and permit me to extend to him a warm welcome—I extend to him a very hearty welcome and also convey our respectful greetings (cheers). We are particularly happy that he will be with us during the Independence Day celebrations. That celebration has a particular significance for all of us and participation of the President also has a significance emphasising the unity of the country and I hope the President will not only have a happy stay in our State but will have also a very useful stay and contribute to the good feelings in the midst of our people.

The Governor's Address was criticized on the ground that it did not contain many things which ought to have been mentioned and that it has not mentioned anything with regard to the future policy which the Government would be pursuing. I think the hon. Member Sri S. Swayamprakasam made particular mention about it. Hon. Members would remember why we decided to have the Governor's Address just in the middle of the year rather than in the beginning of the year. We wanted to avoid two major speeches, one by H.E. Governor and one by the Finance Minister during the Budget Session and the discussion also centering round the same subjects. That is why we wanted to have the Governor's Address in the middle of the year when we would have started implementing the various proposals contained in the Budget and we wanted to give an idea to the hon. Members as to how far we have begun implementing the various schemes formulated in the Budget. That is why the Governor's Address contains information with regard to the various steps we had taken in implementing the Budget proposals. After all, what we intend doing during the year

13th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

has been settled during the Budget and we cannot go far beyond that. It may be that we may be taking up some new schemes here and there, but, by and large, we will have to confine ourselves to the Budget scheme as such and particularly after the plan and the Budget also following that plan, it will become almost impossible to have any new striking schemes introduced during the course of the year and therefore I do plead that it may not be justifiable on the part of hon. Members to expect from the Governor's Address new pronouncements with regard to new schemes or new policies when he is addressing the House in the midst of the year.

Another unusual feature which has arisen in the discussion of this Governor's Address is that we have to refer also to the Address of the Governor of another State. It is a rather unfortunate position. I am referring to the Address delivered by the Governor of Andhra to the Legislative Assembly of Andhra. I think I should straightaway deal with this problem, because it has been exercising the minds of hon. Members. At the outset I do confess that our Government have not been able to implement their various assurances that this problem would be solved by a particular date. Now that it is mentioned in the Andhra Governor's Address as a policy of the Andhra Government, it is necessary for me to take this House into my confidence and place before it the relevant facts which will show where the difficulty of the problem lies and why it has not been possible to solve the problem expeditiously. Hon. Members are aware of the Prime Minister's statement and also the Home Minister's statement on the floor of the Lok Sabha in 1953 with regard to the appointment of a Boundary Commission for settling the border disputes between the Andhra and Madras States. When this question was taken up later on and it was suggested that the border disputes should be immediately discussed and settled, a suggestion was made by the then Andhra Governor that this matter also could be referred to the States Reorganization Commission, which was contemplated at that time. We categorically stated that that Commission should have nothing to do with this problem which had arisen out of a partition which had already taken place and about which the Prime Minister had given certain assurances, which assurances had been endorsed on the floor of the Lok Sabha by the Home Minister. Therefore this matter was not referred to the States Reorganization Commission. If hon. Members had gone through the Commission's Report, they would find that the Commission had specifically stated that they were not concerned with this matter and that this was a matter for settlement between the Andhra and the Madras Governments. Therefore the Commission's proceedings either at the investigation stage or at the report stage had nothing to do with the boundary disputes between Andhra and Madras. That is the sum and substance of the proposal made for referring the matter to the States Reorganization Commission. Therefore the Madras Government expected that it should be settled as a problem separate from the problems arising out of the State reorganization. Having agreed to it, it was pointed out that it was necessary to re-sort the population figures in the

11-20 a.m.

Andhra and the Madras States on the basis of the language spoken. A special officer was appointed with the consent of the Andhra and Madras Governments, and the re-sorting of the population figures was done. It took a long time, because it was a laborious task. Unfortunately, during the re-sorting of the figures, the Andhra Ministry fell and the President's rule came into existence. A general election was pending. Even though we wanted to expedite the settlement of the border disputes, nothing could be done because no elected ministry was in existence in that State. Meanwhile, the re-sorting of the figures with regard to the Tamil-speaking and Telugu-speaking population in the various villages was done, the percentage was worked out and a map also was prepared. Then the present Andhra Government was formed. When the Chief Minister of Andhra visited Madras soon after the formation of the Andhra Government, I had an informal discussion with him, and it was agreed that this matter should be talked over between the two Governments and an amicable settlement arrived at. Hon. Members might remember that after these talks, the Chief Minster of Andhra gave a Press statement to the effect that it should be possible for the two Governments to arrive at an amicable settlement by mutual discussion and that there would not be any necessity to ask a third party to intervene to bring about a settlement. Soon after this Press statement, I wrote a letter to him on the following lines :—

" The statement you made from Kurnool on the 30th of June about border adjustment has been well featured in the local Press and has given much satisfaction, especially in the border areas. It is desirable that we proceed to settle the matter amicably in the present favourable atmosphere and let us hope to do this without bringing in any third party. Before the respective Ministers of the two Governments sit together in a conference, it may perhaps be necessary for a committee of four officials, two of each Government, to scrutinize the data and, if possible, to draw up a rough demarcation line. The officers may be given the following broad instructions :—

(1) The boundary line may be a continuous one and isolated pockets should be avoided to the extent practicable.

(2) Village should be the unit for consideration and partition of villages should be avoided.

(3) Villages with over 50 per cent Telugu-speaking people should be incorporated in the Andhra State to the extent practicable and *vice versa*.

(4) Due consideration may be given to geographical features such as hills, forests and rivers as constituting natural boundaries between the two States and to economic features, such as irrigation sources and their ayacuts being in the same State."

I received the following reply on the 7th July 1955 :—

" Your letter regarding re-adjustment of the Andhra-Madras border is duly received and your suggestions seem to be very reasonable. I shall write to you about it a little later."

Later on I received a more detailed letter accepting the four principles that have been laid down and also adding another point with regard to multi-lingual areas, that is, areas where no people speaking a particular language were in a majority. For example, there is the Hosur area where the Telugus are not in a majority, the Tamils are not in a majority, and the Kannadigas are not in a majority. It is a trilingual area or a multi-lingual area. Reference was made to this. They wanted that those areas wherein the Telugus were predominant over any other language group should be handed over to the Andhras. In answer to this, we said that that might not be proper, that Madras continued to be a multi-lingual State in spite of the partition of Andhra, and therefore that that method would not be adopted. Still we were prepared to discuss the question. Instead of the officers meeting and discussing the question, we said the Ministers along with their officers could meet and have a discussion. We did have a conference here. What is most important is the communique we issued after we had a discussion between the two Governments. There was difference of opinion regarding the Hosur area. This is the joint communique issued by the Chief Ministers of Andhra and Madras : 11-30 a.m.

" The discussions between the representatives of the Madras and the Andhra Governments over the disputed border areas between the two States continued to-day. The Andhra Ministers urged that Hosur taluk also should be discussed along with the other affected taluks, but the Madras Ministers could not agree to this as, in their view, the problems of Hosur taluk, where no language has an absolute majority, are quite distinct from those which arise in respect of other taluks. It was agreed that as desired by the Andhra Ministers, the Government of Andhra should have time till the end of this month to consider the matter and say whether they would agree to have Hosur taluk considered separately or ask for a Boundary Commission to give a decision in respect of all the taluks including Hosur taluk."

What was settled in the conference was that if the Andhra Government was agreeable to isolate the question of Hosur and take up the other question, then we could sit down and settle the matter. If not, the alternative contemplated was the appointment of a Boundary Commission to give a decision in respect of the taluks including the Hosur taluk. This was the agreement reached, and this was the joint communique that was issued. Then on the 29th November 1955, we received the communication from the Chief Minister of Andhra :

" As agreed to at the Inter-State Conference held at Madras on the 4th instant, the Andhra Government have carefully re-examined the question of re-adjustment of the State boundaries with Madras, and we feel that it is necessary that the entire border

dispute with Madras should be discussed and settled at one time and no piecemeal adjustment is desirable. The stand already taken by this Government in the matter has therefore to be reiterated."

Therefore, they were not willing to isolate the question of Hosur and have it considered separately. The only alternative then was the appointment of a Boundary Commission. So, we immediately wrote on 1—12—1955 to the Government of India stating that the talks had broken down and therefore the only course left open was the appointment of a Boundary Commission. In our letter to the Government of India, we had dealt with Hosur and other problems. The Andhra Government in their turn wrote to the Government of India refuting some of our points with reference to Hosur. In that communication also it was not stated that a uniform policy should be adopted with reference to the various border areas which might arise with reference to the States Reorganization Commission Report and the implementation of that report. But what they wanted was this. They wanted time till decisions were taken with reference to the Reorganization Commission Report so that they might know the stand they had to take in regard to Hosur. I think this was intended to know whether they would be getting Kolar or not. Because, it was understood and it was almost agreed that if Andhra Government were not getting Kolar, then their case with reference to Hosur might not be quite tenable. That is why they wanted to know the final decisions with regard to the Reorganization Commission Report. It was not indicated that this question should be taken up after the reorganization of all the States and considered along with all the boundary problems arising with reference to the general reorganization of all the States. But for the first time, this is the stand taken up by them later on.

It was rather unfortunate that when correspondence was going on between the two Governments, they should have chosen to announce their policy in the Governor's Address. Sir, I respectfully submit that we have to realise what should be put in the Governor's Address and what should not be put. If it becomes necessary for a legislature to discuss the Address of the Governor delivered to another Assembly, I think we should be cautious here. Here is a matter which should not be put in the mouth of a Governor as enunciating the policy of the Government. I respectfully submit that the statement of the Andhra Government has crossed, if I may say so, the bounds of inter-State propriety. I am not trying to accuse anybody. We do not know and we have not set up conventions as to the contents of a Governor's Address. But this is one great lesson to be learnt by everybody. Particularly if it is a matter of inter-State dispute, which has not been settled and which is still under correspondence and negotiations are going on between the two Governments, to put that matter as a matter of policy of the Government in the Governor's Address, is bound to lead to difficulties. That is why we are in the unenviable position of not confining our discussions to our Governor's Address

but referring to the Governor's Address of an altogether different State. I am sure that if only they devoted some thought to this aspect, these things could have been avoided. No doubt there are bound to be inter-State disputes in the future. But unless we set up healthy conventions with reference to the Governor's Address, we will find ourselves in the same predicament in future also. Therefore, I would respectfully submit in all humility—it is not that I want to teach the Andhra Government what they should put in the Governor's Address—that we have to set up healthy conventions avoiding references in Governor's Addresses to matters that would lead to difficulties and embarrassment.

SRI P. RAMAMURTHI: Quite apart from the question of propriety of the Andhra Government having referred to this matter, the question unfortunately has been referred to here. From the statement made by the Hon. Minister here, it is quite evident that the Andhra Government are going back on certain accepted principles which are there on paper. So when this new stand is taken, then the question of Andhra-Madras border can be settled only if the Central Government lay down a principle for the settlement of all border disputes throughout India. If they have not stated the basis, what is the view of the Madras Government on this question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am coming to that. I am now stating certain facts. We found ourselves in an unenviable position. While negotiations were going on, an announcement of a policy decision was made by the Andhra Government that as far as they were concerned, they did not recognize all that had happened till now and therefore they would like to have some new principles adopted by the Government of India which should be applicable to these disputes. That is why, immediately after the Andhra Governor's Address became known to us, we wrote to the Government of India again pointing out that matters had been made worse by a reference to this dispute in the Governor's Address and that therefore it was necessary to take an immediate decision in this matter. Sir, as far as I am concerned, I confess that I am not a fanatic in regard to linguistic matters, whether it be a virtue or vice, whatever that may be.

But, I am concerned with the people living in those areas. 11-40 a.m.
As far as I am concerned—though some other people might be exercised over it—it does not matter to me whether a certain village or villages are included in the Andhra or Madras State. My own view is, wherever we are, it should be possible for us to carry on smoothly. It should be possible for us to have those fundamental rights guaranteed under the Constitution fully safeguarded in whichever State we may be living. But, here is a State where they are in a state of suspense and uncertainty. They do not know where they would be, whether they would be in the Andhra State or whether they would be transferred to the Madras State. This sort of uncertainty and suspense create difficulties not only for the

people, but also for the Government. So far as the Madras Government are concerned, they may be under the impression that a particular area might be handed over to them and they may feel that necessary steps will have to be taken only later on for the purpose of development of that area. As far as the people are concerned, because of the uncertainty, they do not know where their loyalties should be; they do not know whether they should be loyal to the Andhra Government or whether they should behave in such a manner as to show that they have Tamil loyalties. Thus there would be a state of conflict for the people affected and for the Government also. So, apart from any other thing, I am interested in seeing that a decision is reached as immediately as possible. We have waited sufficiently long, nearly for three years. Therefore, it is necessary that a decision should be reached with reference to the boundary disputes as early as possible. I say this not with a view to adding a certain territory to the Madras State or for snatching away a particular territory from the Andhra State. I feel that it is necessary that in the interests of the Madras Government, in the interests of the Andhra Government and in the interests of the people living in those areas, a quick decision should be taken. As far as I am concerned, I do not mind in what way the decision goes. It should be a decision which will do full justice to all parties concerned. If we are not able to agree, the only other possible way of settling the dispute is through a Boundary Commission or by arbitration by a third party. That is all we could do. But, to say that we would consider this question in a leisurely way later on when the general pattern of reorganization is known and with reference to the various other boundary disputes which might arise later on we shall leisurely consider this question also as a uniform principle, will, I am afraid, only create difficulties not only for the Andhra Government, but also for the Madras Government and more than all others for the people living in those areas. My respectful submission to the House is that the Government are aware of the miscalculation that they made and they do realize it. At the same time, I wish to tell hon. Members that we are taking steps to see that a Boundary Commission is appointed forthwith. We have already addressed the Government of India who are seized of the matter. I hope and trust that the Government of India would realize the necessity to appoint a Boundary Commission immediately, forthwith I should say for the purpose of solving this sufficiently longstanding dispute.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I rise on a point of information. While piloting the State Reorganization Bill in the Parliament, the Union Home Minister has made a statement that no Bounday Commission would be appointed to settle border disputes and that all border disputes would be referred to Zonal Councils only. I suppose that he was referring to other border disputes that would arise hereafter after the reorganization of the States and not to disputes which had arisen long, long ago. Have the Government of Madras made the position clear to the Government of India and

particularly to the Home Minister, Sri Pant, that his remarks about the reference of border disputes to Zonal Councils referred only to disputes that might arise hereafter and not to those which already existed and if so, what was the reply given by the Government of India? I would like to have a reply from the Hon. Minister on this specific point.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the position is clear in any event. The Union Home Minister was dealing with the States Reorganization Bill and problems arising out of the proposed reorganization and nothing else. But, the disputes relating to the Madras-Andhra border have arisen long, long ago, long before the appointment of the Reorganization Commission itself. Even in the report of this Commission, mention is made about this problem. So, it is clear that it should be settled otherwise. It cannot be conceived that the Union Home Minister was referring to the boundary disputes which had arisen as a result of the formation of the Andhra State. This is completely a separate problem. It is not covered by the States Reorganization Commission's Report or the Bill which the Parliament considered. It is covered by the statement of the Prime Minister and the Home Minister with reference to this dispute and it has been made quite clear in the communication that these two problems could not be mixed up and that they should be separately dealt with. We are hoping that ere long, a Boundary Commission will be appointed and this problem will be settled once and for all to the satisfaction of everybody.

Sir, having said that much, I now come to the problems which had arisen out of the present proposal for reorganization of other States. Some of these problems had been referred to by many of the hon. Members. I was particularly pained to hear Members from Malabar referring to allegations made regarding the cutting of trees and the movement of certain machinery and articles from Malabar to the Tamil area. Not only they were making reference to it, but from the way they spoke, it looked as though they sincerely believed those allegations. It is most unfortunate. I may tell the hon. Members that when this question of interim administration till the reorganization took effect so far as Malabar and South Kanara were concerned, came up for consideration—not after the allegations were made—the Government came to the conclusion that every normal activity should go on and not only every normal activity, but every developmental activity contemplated under the Plan should go on uninterrupted in Malabar and South Kanara. I may assure the hon. Members coming from Malabar—no such assurance is necesasry in the case of hon. Members coming from South Kanara as they have themselves admitted it and they know it for certain—that no scheme has been held up because of the proposed reorganization. On the other hand, hon. Members may be aware that we have expedited the Meenakari Project. It was not on the schedule to be started in the beginnig of this year. But we thought that it should be started immediately so that it can go

on even after partition as otherwise if it should be left for being taken up for execution after the reorganization of States, it might take an unduly long time. In the same manner, with reference to the various other projects, we have taken the same attitude. In spite of that, various allegations have been made by responsible Members of Legislature and Members of Parliament that we are showing a partial attitude, a discriminatory attitude. Responsible newspapers have also come out with editorials making charges against the Madras Government that they were dropping many of the Plan proposals. To give instances where they were deliberately false, I would mention a few of them for the benefit of hon. Members of this House. An allegtaion was made in the editorial of a leading Daily that it was proposed to start an industrial school at Cannanore and for that purpose orders were placed for furniture in the Kozhikode Polytechnic Institute. It was further alleged in that editorial that we had subsequently dropped that proposal to start the industrial school at Cannanore and not only that, we had taken away the furniture intended for that school to some other school in the Tamil area.

11-30 a.m. I was also taken aback when this was brought to my notice and I asked for a detailed note from the Director of Industries and Commerce. He was also taken aback by this allegation. Sir, at the time when this allegation was made in that editorial, negotiations were going on for the purpose of fixing up a building there. As a matter of fact, long before that, one building was fixed up but later on it was found that that building was not available. Therefore, negotiations were going on for the fixing up of another building. Not only that. It had been ordered that advertisements should be issued in the various newspapers calling for applications from students. They had fixed up the date for the starting of that school and I wanted to know why the allegation of removal of furniture was made and whether there was any truth in that allegation. The facts are these: We have developed a polytechnic in Kozhikode as a main centre for carpentry and therefore we have been placing orders for our requirements of furniture with this polytechnic institute for the various institutions located in the Tamil area. I am sure, hon. Members will welcome it to the extent that it gives employment to people in Malabar. On the same basis, orders were placed for the furniture requirements of the Cannanore school and two other schools with this Institute. No doubt, the furniture intended for the other two schools were removed—if I may mention that word—from Kozhikode. But the furniture intended for Cannanore was removed to Cannanore only and the school has started functioning. This is one of the glaring instances of wild allegations. So also I would refer to the removal of other properties. A Member of Parliament made an allegation in a letter written to the Union Education Minister, Sri Maulana Azad, and the Union Home Minister, Shri Pant, that the Government of Madras are intending to remove the printing machinery located in the Cannanore Jail and also other machinery which have been used for rope-making

and other things. A copy of that letter was sent to me. Immediately I asked for details about it. I got back this startling detail, saying that there was no press machinery at all located in the Cannanore Jail. As far as the other items of machinery are concerned, there was absolutely no proposal to remove them anywhere. That being so, such an allegation was made. And then later on came another startling announcement in one of the newspapers, saying: 'No doubt, they have not been removed now but if they had not made that allegation, they would have been removed'. It is really something about which I do not think that we should feel ourselves proud at any time and instead of making amends for those false allegations, they had stated that if they had not made that announcement in the newspapers, we would have removed all the articles from there.

Then, Sir, another allegation was made with regard to the removal of fishing boats. I am sure hon. Members are aware—particularly hon. Members coming from Malabar—that during the monsoon season these boats cannot be used for fishing purposes on the West Coast. But when I was in South Kanara at the beginning of the monsoon season, a few individuals approached me and told me: 'Here are some of the fishing boats which are being removed to the East Coast and pending partition this should not be done'. Then I found, after referring the matter to the department concerned that this movement was normal as during the monsoon season when these boats could not be used in the West Coast, they could be removed to the East Coast. This was done as a normal routine work. Hon. Members should know that it is not as if these boats were partitioned according to their location at the time of partition. If they had looked into the history of the formation of the Andhra State, they would have found that the fishing boats were divided on the basis of their use in the various areas with reference to the fishing requirements in the areas. Therefore, by merely removing all fishing boats from the West Coast to the East Coast, we cannot certainly say that these boats are located on the East Coast and therefore they cannot have any division in the assets as far as these boats are concerned. It will be absurd to put forward such a plea with regard to the division of these fishing boats.

Sir, reference has also been made to the movement of some elephants. The Forest Department have got a fleet of elephants for the purpose of removing timber from the forest areas and they also move from one area to another area according to the requirements of the situation and particularly the elephants which were moving belonged to a camp in the Coimbatore district. They were removed to the Wynaad area because there was more urgent work to be done. After the completion of that work, they had to be removed to that Tamil area because work had to be done in that area and that movement was taken to mean that the Government were moving all the elephants so that Malabar might be deprived of them. Sir, I am sure that Malabar is rich in elephants and I do

not think that by taking a few elephants they would be deprived of them nor would we be able to have all the prosperity because of these elephants.

Then, I would refer to the cutting of the trees because that has created some confusion in the minds of some responsible hon. Members of this House. It was pointed out that an office-bearer of the Congress Organization had given some statement with reference to the felling of the trees. The point for consideration is this. There are two aspects of the matter to be taken into consideration. One aspect of the matter had already been referred to by my colleague, Sri Bhaktavatsalam with reference to the new formula of exploitation, that is, instead of adopting the formula of felling trees after leaving the thick trees, after 60 or 70 years, to adopt a shorter rotation of 30 years. I have also explained that in the Travancore-Cochin State, they are adopting the policy of rotation of 17 or 18 years. But we have adopted, the other policy of rotation of 30 years in 1954. Even though the officers were contemplating the cutting of trees on this basis, I may assure hon. Members that no steps had been taken for the purpose of implementing it. But telegrams rushed to Delhi and also to our Government, stating that crores of rupees worth of teakwood trees had been felled and immature trees were being felled and therefore it should be stopped. I saw the telegram. I was told that it was done on a new basis altogether. The first thing that I should do was to stop the felling of trees and there should be no felling at all. I asked the Chief Secretary to Government to issue a telegram instructing every officer to stop the felling of trees. I am mentioning this because the wording of this telegram was taken advantage of later on to show that we wanted to hide something. On the basis of the information given by an hon. Member of Parliament in his telegram that crores of rupees worth of trees were being cut, we issued instructions immediately without reference to any of the officers saying, " Stop felling of trees ". Then we called for a report on the matter. But pending this report, the Government of India also took action on the representations made by this hon. Member on the same matter. They instructed the Deputy Inspector-General of Forests, who was here, in this State, in connexion with a conference held at Coimbatore, to inspect the spot and submit a report. He did inspect the spot with our officers and then he found not even a tree being felled under this new scheme. I shall come to the subject of felling the 90 trees a little later. Another startling announcement was made in the newspapers how the Finance Minister came to know about the report of the Deputy Inspector-General of Forests even before he submitted it and whether the latter did have any consultations with the former. I may tell the hon. Members and those who are interested in the matter that it is not only the Deputy Inspector-General of Forests who visited the forest area but our Forest Officers also visited the area and they have sent a report to us on the matter. It was stated in that report that no tree was felled. The Deputy Inspector-General of Forests also saw me later on and told me that not even a single tree was felled under the new

12 noon.

scheme. That being so, representations were made that immature trees worth crores of rupees were being felled so that Malabar district might be deprived of . . .

SRI M. PALANIYANDI : சார், தயவுசெய்து அந்த பார்லிமெண்ட் மெம்பர் பெயரைச் சொன்னால் சௌகரியமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think, it is necessary to give names. Names are unimportant. One Member is as important as another Member. The point is that this was made by a Member of Parliament and so, we have to attach some importance.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : To which party the Member of the Parliament belongs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Communist Party, if I may say so. The point for consideration is this. I can even now categorically say that not even one tree was cut under this new policy. But what about the routine operations which have to go every year in the forests? Because we have got a phased programme of clearing the forests and then planting in that area with new plantations, do the hon. Members want us to stop all normal activities also in these forest areas? Simply because these forests are in Malabar area and that normal routine work should not go on there in view of the impending partition, then will not other hon. Members from Tamilnad be entitled to say that if normal work should also be stopped—namely, that felling of trees and removing them to the usual base should be stopped—then other normal activities should also be automatically stopped as it cannot be one-way traffic. It might be said by them that all investments also might be stopped. The trees which have been felled in the usual routine way may give us a few lakhs of rupees. But it is nothing compared with the investments that we are making in Malabar. I am sure no hon. Member would be a party to such a suggestion even though papers may agitate for it, the public may agitate about it. If any hon. Member has seen any cutting of trees, if Mr. Unni has seen any cutting of trees it is only cutting of trees in the normal area of operation and it has nothing to do with the new policy which we have adumbrated in the year 1954. If that be so, I would like to know why all these charges before the Government of India and in the Press and why all these things were resorted to.

Mention was made about a glass house. Hon. Members would be interested to know about it. The so-called glass bungalow or house costs Rs. 2,500. It is just like a tent, a movable hut if I may say so. This house is erected at places where the officers carry on operations. As soon as the operations are over, the glass house is removed to another area. This house is used for housing the Ranger or other officers who want to occupy it. Is the Madras Government going to enrich itself by removing this glass house costing about Rs. 2,500 clandestinely so that the Malabar people may be impoverished? There must be some sense of proportion in

making statements. When crores of rupees of investment is involved, when we are pouring into Malabar district lakhs and lakhs of rupees in implementing the various programmes we have taken up, allegations that we are cutting a few trees here, that we are removing some machinery here or that we are removing this glass house from one place to another, have been made in an irresponsible manner, if I may say so and by persons who do not really realise the implications of these allegations. I think these were made by some people who want to pose themselves as the champions of the interests of Malabar. It did not stop with the persons belonging to the various parties alone. For the purpose of impressing upon the people that only particular parties can safeguard the interests of Malabar, there was a race between the parties--the Communist Party, the Congress Party, the Praja Socialist Party and I am saying this without making any distinction whatsoever—to impress upon the people of Malabar that they were the guardians of their interests. (An hon. Member: What about the Muslim League Party(?)—Muslim League Party also. Apart from the political parties there was a race between everybody who went before the public and told them that they were safeguarding the interests of the public also.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR: I am afraid the Hon. Minister is also led away in this. He will not be able to show any Congressman making these allegations. He is also carried away by emotion created by perhaps the Opposition.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If I am wrong I am prepared to withdraw this allegation. If the hon. Member is prepared to prove his statement, I appreciate it. But there is nothing wrong in Congressmen making such a statement, for after all Congressmen are also human beings. When one particular party—the Communist Party—is in the race and wants to prove to the people that the Communist Party alone can safeguard the interests of the people and when the Praja Socialist Party enters the race, naturally the Congress Party also took it up. If it did not happen all courage to the Congressmen of Malabar. They are above human failings.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: I did not understand the stand taken by the hon. Member Sri K. P. Kuttikrishnan Nair, when Sri P. Vasu Menon, President of Malayalam Pradesh Congress Committee has also issued a statement categorically stating that such things have taken place.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not concerned with individuals. This is the general atmosphere created there and we need not blame any particular individual or any particular party. It did not stop with political parties. Some of the petty officials also wanted to impress upon the political leaders that they were safeguarding the interests of Malabar and I have absolutely no doubt that some petty officials are responsible for carrying on false tales to some of these party leaders. But all that has arisen because of the atmosphere prevailing there. Therefore I am really happy

that the Leader of the Opposition appealed not only to me but to the people and to the House that we should restore the atmosphere of mutual confidence. After all if we separate to-day it does not mean that we will have nothing to do with each other in the future. As far as I am concerned, hon. Members are aware that I am convinced that though we would separate as good friends now, if not in the near future, at least in the foreseeable future we would unite and I have got faith in that. Apart from that there should not be mutual suspicion between the various peoples in departing. It is necessary to create an atmosphere of goodwill and confidence. If some Members are interested that this fusion should not take place at any time then of course they are interested in creating further difficulties and in increasing the misunderstandings between the two. I do not know whether this idea of fusion of Kerala and Madras at any distant future should not take place is at the back of their minds.

But, apart from that, whether we live as two separate entities or whether we combine later on for our mutual advantage, we have to live as good friends and we have to co-operate with each other. Without that co-operation, I have absolutely no doubt that we cannot have prosperity and we cannot have sufficient development. Therefore, it is necessary to remove all this bad blood, which has been created, if I may say so, by false propaganda and by the mistaken publicity given to these various allegations. After all, if some hon. Member is really convinced that something wrong has been done, it is his duty, before writing about it to the press, to bring it to the notice of the Government and know from the Government what is going on. But what is happening is that hon. Members immediately rush to the press and give publicity and then write to the Government or complain about it to the Government of India. That further strengthens my argument that it is a race between political parties to impress upon the people that they are safeguarding the interests of the people. If they are really interested in safeguarding the interests of the people, then the first thing they ought to have done is to write to the various Governments and find out what is really going on and whether there is any truth in these allegations. I therefore appeal to the hon. Members belonging to the various regions to forget all these misgivings so that an atmosphere of mutual understanding and goodwill could be created. That is what we want and the hon. the Leader of the Opposition suggested that I could convene an informal meeting of the Members belonging to Malabar and an informal meeting of the Members belonging to South Kanara, or, if necessary, a meeting of both together. I am prepared to answer any charge made by any hon. Member and if I find that anything wrong has been done by anybody intentionally or even unintentionally, those wrongs will be rectified. I give this assurance. Therefore, I once again appeal not only to the representatives coming from Malabar but also to the people of Malabar not to be carried away by these false allegations and false propaganda. I am sure they would realize that so far as the Madras Government are concerned, they have tried to be

12-10 p.m.

[Sri C. Subramaniam] [13th August 1956

their friends and have tried to see that all the Plan proposals are implemented and they want to hand over a Malabar which would not be a liability to the Travancore-Cochin State, but, which, on the other hand, would benefit that State. I therefore hope that hon. Members will work for that atmosphere of goodwill and understanding at least in future and that the press also will give publicity to the activities of the hon. Members for the purpose of seeing that this bitter atmosphere, which has been created, is removed and a better atmosphere is created in its stead. Therefore, so far as that question is concerned, I can claim to know what is going on in the various administrative departments and knowing that, I can say I have a clear conscience in the matter. The Government have a clear conscience in the matter. They have not done anything which is likely to injure Malabar or South Kanara and the people of those areas may rest assured that, even though Malabar may not have any representative in the Ministry, for that very fact we have tried to be more generous to Malabar, if only they would know the various steps we have taken. I am sure those hon. Members who would have occasion to look into the files later on when they get into the administrative saddle of the new State of Kerala will realize that the Madras Government were more than a friend to the people of Malabar and to the people of South Kanara.

SRI T. ANANTA PAI : Sir, could not the Government think of taking more positive steps in this direction? After all, one should not be suspicious. This is not going to improve matters as things stand. I know also that this suspicion creeps into the official circles. Not only petty officials but even officers placed in high circles seem to have a narrow view of things. In view of this, will it not be possible for the Government to consult the Members coming from South Kanara and Malabar from time to time? It is not a question of trying to satisfy us or trying to show the *bona fides* of the Government. We have never questioned that, but fuller information may be given to us so that we in our turn may be in a position to place it before the public.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I am always prepared to place all the information available with me before the hon. Members and that is why I accept the suggestion made by the hon. the Leader of the Opposition. If we want to have an informal meeting of the Members of the two regions, I am prepared to have it and place before them whatever information they ask for.

DR. K. B. MENON : I believe that a more positive suggestion was made by many of the Members and will the Government consider accepting that suggestion of associating Malabar and South Kanara in the Partition Council or in some other positive way?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not as if that is out of my mind. We have considered the suggestion of setting up a Partition Council of non-officials, but there are some practical difficulties in view of the situation prevailing in the Travancore-Cochin State and that is why we could not agree to that suggestion.

13th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

Even a Partition Council will be only an informal body being associated with the various matters but now I have agreed to the suggestion that all the hon. Members belonging to those regions may meet and we may have an informal discussion about the various matters. There is no use of particular individuals being associated, but all the representatives belonging to those regions will have an opportunity to know what is happening and perhaps that will create a much better atmosphere rather than having a small number of people associated in a Committee.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR : Sir, may I request the Hon. Minister to say something about the allegation that something was done in the Travancore-Cochin State? I remember to have read some remarks that the Hon. the Finance Minister told something in connection with that. That doubt may also be dispelled now.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I mentioned that and said that I do not believe these things. That is why I mentioned that fact just to show that the allegations are not one-sided. There are allegations on both sides. As far as I am concerned, I have complete trust in the Travancore-Cochin State Government and even if something wrong should happen, I do not mind it, because we are not going to be impoverished simply because of the fact that some machinery is being removed. I am prepared to believe that nothing will be done by the Travancore-Cochin State Government. Unless we have that mutual confidence in each other, it will not be possible for us to carry on and I am not going to enter into a controversy with regard to that and ask for assurances from the Travancore-Cochin State Government or for an enquiry into that matter. Without any of these things, I am prepared to take that they are doing everything possible to the areas to be transferred to Madras and that nothing wrong is being done there.

Then, there was reference to the rise in prices. That is a great concern to the Government also, particularly because, as has been pointed out by the hon. the Leader of the Opposition himself, the very success of the Plan depends upon the maintenance of the prices at a certain level. Any unusual increase in the price level will upset the entire Plan frame and therefore, what is the remedy for this is the thing we have to consider. Of course, I am not surprised when the Leader of the Opposition says that the big stick should be used. Not that I feel that the big stick should not be used. If necessary, the big stick will be used. But I believe that before doing that, all the other steps should be taken and if we find that we are not successful, then more drastic measures will have to be taken.

With reference to hoarding, the hon. Leader of the Opposition asked why he did not take over the stocks. It is not as if we are unaware of the powers which we have or which we could have if only we want them. But we thought such an atmosphere need not be created, particularly when sufficient rice-stocks are available with the Government of India. We just want to find out whether the rise in price cannot be arrested by the usual operation of opening fair 12-20 p.m.

price shops. In that connection, criticism was made to the effect that fair price shops were restricted to urban centres and that they should be opened in rural areas also. After all, this is not a scheme for supplying rice to people of all the areas. We are interested in seeing that the price is brought down by strategic action. It is not necessary to open fair price shops in every place. After all, the major centres of consumption and where people have got money to pay a higher price for rice are urban centres. Therefore first of all we should stabilise the price in the urban areas. The scheme is not confined to urban areas; it percolates in the rural areas also. If we open fair price shops in urban areas, the more vulnerable areas, and stabilise the price there, it will have a healthy reaction in the rural areas. We have taken that action. Hon. Members are aware that fair price shops have been opened wherever we have found them necessary. The Collectors and the Commissioner of Civil Supplies have been given authority to open fair price shops wherever they think such shops are necessary even without reference to Government. Expeditious action is being taken. It is not as if the steps taken by the Government have had no effect at all. If only hon. Members look into the newspaper reports to which the hon. Leader of the Opposition also was making reference, they will find that there is a tendency for the price to fall and there has been a fall in most of the areas. Particularly in Malabar, a bag of rice was selling at Rs. 43-8-0; the price has now come down to Rs. 37-8-0 or Rs. 38. Therefore it is not as if the steps taken by us have been ineffective. On the other hand, prices have been brought down. The main cause for rise in price even in Tanjore, which is a rice-producing area, is the unusual demand from Travancore-Cochin State and Malabar. Many merchants belonging to Malabar and Taravancore-Cochin State were operating there. Andhra merchants also were operating in that area. They wanted to purchase here and pass on the stock to Malabar and Travancore-Cochin and make some money. In Malabar district, we have arrested the rise in price to a certain extent. But I do admit that it has not come down to the extent we would like it to come down. With the coming harvest, we are hoping that it will be possible to arrest the increase in price. But we have to take note of this unhealthy sign of increase in price lue particularly to boarding and the unsocial activities of persons who want to make huge and unjustifiable profits taking advantage of the conditions prevailing in the country. Government are aware of that problem and we are hoping that it will be possible to solve it without using the big stick. But I may give this assurance to the hon. Members and the people. If ultimately it becomes necessary, we will not only not hesitate to use the big stick, but we will use it with deadly effect. Then the hoarders will find that it will not pay andbody to play with the lives of the people, to play with the economy of the country, which act is likely to have an adverse effect on the implementation of the Plan. I am sure the unsocial elements will take note of the intentions of the Government. They also are our brethren; we hope that they also are interested in the progress of our country and that they will behave in the proper manner.

If anybody does not behave properly, then I do agree with the hon. Leader of the Opposition that steps will have to be taken to eliminate those elements and teach them the lesson that it will not pay anybody to hoard particularly foodgrains. The sale of an essential articles like rice at a higher price is detrimental to the interests of the poorer sections of the people. The hon. Leader of the Opposition need not be under the impression that we are afraid of those elements or that we have any partiality for them. We want not only to implement the various development programmes in the Plan; we want also to achieve the higher objective of removing the differences between the various sectors of society and establish a socialistic pattern of society as early as possible. Towards the achievement of that objective, we will take all measures necessary. But some people believe in certain methods. But we believe in certain other method. We believe in persuasion and we try to bring round people to our view by persuasion. If we find that we are unable to convert them by persuasion, the Government will have to invoke all the powers available to them and take positive measures to convert them and make them realise that they should not resort to unsocial methods.

SRI P. RAMAMURTHI: In view of the fact that a large number of people are affected whose welfare is of paramount importance, will the Government at least fix a time-limit of fifteen or twenty days or a month within which those people who have got stocks should release them at a particular price and say that if they do not release the stocks within that time, the Government will seize them and sell the rice at that price? Let the Government be prepared to attempt at least that much.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am thankful to the hon. Leader of the Opposition for making this very useful suggestion. Certainly I shall consider that also.

When we take note of this dangerous symptom of increase iii price, we should try to find out the root cause of it. If it will be impossible to carry out the Plan programme in a period of rising prices, then we have to find out what cause led to the increase in price. After all, the remedy suggested by the hon. Leader of the Opposition of giving more emoluments to those in whom we are interested cannot certainly be a solution to the problem of increase in price. On the other hand, it will have a very deleterious effect. Making available to the people more money will not solve the problem; it will only push up the price. That is the law of inflation. Therefore what we should be interested in seeing is that sufficient quantities of rice are produced and that those quantities are properly distributed. If to-day there is a tendency for the price of foodgrains to rise, it is because of the availability of adequate quatntities for the purpose of feeding the millions of our people. When there is a small increase in production, we find the prices are going down, and when there is a small decrease in production due to the vagaries of the monsoon, there is an increase in price and unsocial elements take advantage of that situation and try to increase the prices.

Last year, the hon. Members on the other side were complaining that the agriculturists were incurring losses and were appealing to the Government to take steps to stabilise the agricultural prices at a higher level. The ultimate remedy to the increase in price is that there should be sufficient agricultural production to meet the needs of the country. After considering the entire Plan frame and the programme of action, the Planning Commission came to the correct conclusion that there was no use of planning for a 15 or 18 per cent increase in agricultural production and that they should have the target of a 40 per cent increase. In that way alone, we can solve the problem of deficit financing. Deficit financing will lead to inflationary trends. Therefore we have to keep in mind that agricultural production is to be stepped up. It is in that context we have to see the various steps which the Government are taking. Opening of seed farms, distribution of manures, making available to ryots cheap credit facilities, all these are steps taken by the Government for the purpose of seeing that particularly the ordinary ryot—not only the rich ryot—is in a position to step up production.

12-30 p.m.

Mr. Speaker, Sir, I may be given fifteen more minutes within which time I shall finish.

MR. SPEAKER: The House will sit till the Hon. Minister finishes his reply and the motion is voted upon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Therefore it is necessary to see that we step up agricultural production. For that purpose, we are taking necessary steps. All the Agriculture Ministers from India are meeting on the 10th September to confer and take decisions in regard to the various steps which we have to take for the purpose of stepping up production.

SRI P. RAMAMURTHI: I am not now going into the question of the theory of inflation. While certainly it is necessary that production must be stepped up, we must note at the same time that the question of distribution is dependent upon the price mechanism. After all money serves the purpose of distributing the total national wealth created. This is a particular weapon. In order that this weapon is properly wielded, the price mechanism assumes importance even while production is stepped up or even at the existing level of production. In view of this, will the Government realise that the question of price is basically linked with the entire structure of economic development and therefore take note of it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do agree. The price mechanism will depend upon complete control. But then there are the consequences of control. If it is a question of controlling the entire price structure, we should introduce control. We have had our control. There should be no half-hearted control measures. These will lead to greater difficulties. Either we should have entire control or no control at all and try to stabilise prices by other measures. Once we decide upon control, then that control should be a complete control at every point. Leaving it in a state of flux at

certain points will give room to unsocial elements to play havoc. Such complete control will not be possible. That is the decision we have arrived at. We have to think of other measures for the purpose of controlling prices and those measures are being taken.

Incidentally the hon. the Leader of the Opposition referred to the cloth problem. That is a very vexed question. The policy of the Government of India, which has been recently announced, is under the examination of this Government as to how far it would affect the existing handloom weavers and how far that should be modified. But I am sure there will be a discussion on this aspect when the handloom question is discussed. I want to give this assurance to the House, not only to the House but to the lakhs of weavers living in our State, that it is the declared policy of this Government to see that sufficient protection is given to the handloom industry and that nothing is done which will in any way put this industry in jeopardy once again. Therefore if we ultimately agree to any programme of powerloom, it will be only after satisfying ourselves that it would not in any way affect the existing handloom industry. If we find after examination that this powerloom is likely to affect the handloom industry, I may assure hon. Members that we will not be a party to the introduction of the powerloom. If at all these powerlooms should be used as an experiment for the purpose of increasing production, then it should be done within the co-operative sector so that whatever is the increase in production and income, that should be available to all the persons belonging to that co-operative sector. That is the suggestion we have made. Even for the purposes of experiment if these powerlooms are introduced, and at a later stage they are found to affect the handloom industry, I give this assurance on behalf of the Government that we would not hesitate to scrap all these powerlooms even though crores of rupees might have been invested on them. I hope that such a situation would not arise of experimenting on such things and incurring losses. It is the declared policy of the Government that we should not allow the handloom industry to suffer in any way. We will take all steps to see that the handloom industry is properly protected and sufficient guarantees and safeguards are given to it in any measure undertaken by the Government. I may inform hon. Members that we are not committed to anything. The proposal is still under the examination of the Government of Madras. We are examining how far this powerloom programme is likely to affect the handloom industry. That is why I put this before the Conference (to which the Hon. the Leader of the Opposition made reference) of the Co-operative Weavers' Societies. I told them, 'These are the proposals made by the Government of India; we have to consider whether these proposals are likely to affect the handloom industry; we have to consider them from the various aspects; and we have to make various suggestions'. Therefore, hon Members should not be under the impression, particularly after we have passed unanimously a resolution for the protection of handloom weavers, that the Government of Madras will be a party to any step which will put the

handloom industry again in difficulties. To this extent we stand committed. If at any time, we find that we are unable to give effect to our assurances, you may find that somebody else will be here for the purpose of carrying on the Government. I may give this assurance to the House.

Apart from the two items of handloom and agricultural production, the general picture in regard to the industrial development of the State is becoming clearer now. I am sure hon. Members would have read with great interest the success of the tests carried on in Neiveli. In addition to this, the other day some news item appeared regarding the location of the Aluminium Plant. There would be the private sector in addition to this. For example, there will be paper manufacturing units and rayon manufacturing units. These are all under discussion. I am sure that when we know the entire picture of industrial development for the Second Five-Year Plan, we may derive some sense of satisfaction, even though it may not be complete satisfaction, that we are not neglected completely. Our demands have been taken note of, and something has been achieved by the demands we were making all along before the National Development Council. All this depends upon how we function here as Government and as legislators. We have got only limited resources which should be used to the best advantage. If there should be waste at any point, to that extent we would be failing in our duty. Therefore, it should be the endeavour of this Assembly, as the custodian of the interests of the entire State, to see that waste is avoided at all points. I may assure hon. Members of this House that it will be the endeavour of this Government to see that waste is avoided to the best of our ability. If we want to see that we have a bigger programme of planned expenditure on more schemes so that the planned programme may be further extended, then that will depend entirely upon the resources we may be able to mobilise. As far as revenue expenditure is concerned, it should be the duty of any Government—whoever be the Finance Minister of that Government—to see that at least for a period of time, say, four or five years, the revenue budget is balanced. Certainly it would not be good financial policy to incur revenue expenditure on borrowed capital. That will be the wrong way of doing things. I hope no Finance Minister will resort to meeting revenue expenditure from capital borrowed in the open market. Many suggestions have been made by hon. Members. One suggestion was, 'Why not we resort to borrowing to meet our minimum demands on the revenue side?' That suggestion, I am afraid, I am unable
12-40 p.m. to accept. We will have to depend upon revenue resources to meet revenue expenditure. That will have to be kept in mind. Our expenditure includes not only capital expenditure but also revenue expenditure. Taking into account what would be available on the revenue side resources and what would be the resources available on the capital side from the borrowings, our loan programmes and other saving programmes, we have fixed our target in the Plan. Instead of incurring expenditure as provided

for in the Plan, if we are to incur some other extra expenditure in whatever field it may be—either by way of increased pay or increased dearness allowance or whatever it is—ultimately, we have to resort to the cutting down of some items in the Plan to that extent. After all, we have taken into account the entire resources available to us and we have framed our Plan for the State and for the country as a whole. So, if the hon. Members should feel that something else should get higher priority, a priority higher than that given to some of the schemes found in the Plan framed by us, then certainly we have to cut down some of the items from the Plan. That is inevitable whoever may be the Finance Minister or whoever be in charge of the Government. Therefore, we will have to take into account all these matters. The problem is not so easy as to say, "Let us take only a particular aspect of the matter and let us try to meet it." If such a view is taken, we will be finding ourselves in difficulties later on when we consider other problems. So, in this atmosphere of planned development and planned expenditure, we cannot be tinkering with one portion of it alone leaving the other unaffected. That will necessarily affect the other parts of the Plan itself. I request the hon. Members to keep all these aspects in mind. In that connection, the loan which we are floating becomes a little important. Because, that will exhibit or rather demonstrate to the Planning Commission and the Government of India that as far as the people of Madras are concerned, they are prepared to make sufficient resources available for the implementation of the various programmes outlined in the Plan and which we have chalked out. Even last year, when we wanted only Rs. 7 crores, in two days, a sum of Rs. 14½ crores was subscribed. For the present loan, we have fixed Rs. 12½ crores as our target. This is an unprecedented sum as far as any State loan is concerned at any time. We have absolute faith in our people—not in the big people, because hon. Members know that we were getting our loans subscribed not by bigger people, but by ordinary middle-class families, from ryots and from ordinary merchants in the rural areas particularly. I hope this time also, the people would not fail us. Because, all the Rs. 12½ crores will be spent not in wasteful expenditure but will be spent for the purpose of taking up schemes which would build the economy of our State, which would strengthen our economy, which would lead us on to prosperity, further prosperity so that it may be possible for us to say that we have reached a stage wherein everybody will have three square meals a day, sufficient cloth to clothe themselves, good, healthy dwellings to live, adequate educational and medical facilities. After all, that will be the socialistic pattern of society which will meet the essential needs of all human-beings. That pattern of society in which the essential needs of the common man will be adequately met could be built up only through a laborious task by savings and by sacrifices which we are called upon to do. In that task, I hope every hon. Member will contribute his mite to see that not only the proposed loan becomes a success but also the various schemes that we propose to take up and for which the loan is intended become a success so that an

era of prosperity is ushered in as early as possible and so that the persons who are now suffering may be relived of their suffering. After all, it is not the rich people who are suffering. If we want immediate development and rapid development, it is in the interests of these poor people who are now suffering a great deal and it is very necessary that their essential needs must be met. In this respect, I am sure the Government would have the co-operation of all the Members of the Legislature and the people of this State. Thank you, Sir.

SRI A. RATNAM: Sir, I press clause (*a*) of my amendment and withdraw the rest.

MR. SPEAKER: The question is—

"*Add* at the end the following:—

'but regret to note that the Governor has not been properly advised by his Council of Ministers in regard to taking effective steps on—

the failure to mention the grievances of N.G.Os., the relief to be given to them and the action taken to redress their grievances.'"

12-50 p.m. The amendment was put and the House divided thus—

Ayes—37.

Sri K. Kunhi Mohamed Shafeo.
" S. Swayamprakasam
" S. G. C. Anthony Pillai.
" K. Vinayakam.
" A. Ratnam.
" P. Rangasamy Reddiar.
" A. Govindaswamy Nayagar.
" S. P. Thangavelu.
" M. Kandaswami Kandar.
" A. Veloo.
" K. S. Lakshmipathi Naicker.
" R. Rangaswami Gounder.
Dr. K. B. Menon.
Sri K. T. Sridharan.
" C. Kunhirama Kurup.
" M. Narayanan Nambiar.
" S. Pakkiriswami Pillai.
" P. Kunhirama Kidav.
" K. Moidu.

Sri P. Ramamurthi.
" M. Kalyanasundaram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" S. Vadivelu.
" K. C Gopalan Unni.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. E. Subbiah.
" K. V. Ramaswami.
" T. S. Ardhanari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" C. H. Kanaran.
" R. Krishnan.

Noes—88.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
Raja Muthiah Chettiar of Chettinad.
Sri P. G. Kasuthiruman.
" V. C. Palaniswami Gounder.
" V. K. Palaniswami Gounder.
" N. Mahalingam.
" P. K. Thirumurthi.
" R. Kuppusami.
" S. R. Arumugam.
" P. S. Rangaswami Naidu.
" S. Lakshmana Kander.

Sri P. G. Manickam.
" M. S. Selvarajan.
" R. Krishnaswamy Gopalar.
" K. Venkataswami Naidu.
" N. Ramakrishna Iyer.
" M. R. Ramachandran.
" V. K. Ramaswami Mudaliar.
" S. Panchaksharam.
" A. K. Masilamani Chettiar.
" R. Thangavelu.
" A. Ramachandra Reddiar.
" K. S. Ardhanareswara Gounder.
" A. Sambasivam.

Noes—cont.

Sri M. Dhasmalingam.
" N. Paramasiva Udayar.
The Hon. Sri S. S. Ramaswami Padayatchi.
Sri T. K. Rama.
" M. S. Muniswami Pillai.
" V. S. Chinnaswami Naidu.
" S. Chinnakaruppa Thevar.
" V. S. Sivaprakasam.
" A. Iyanar.
" V. Muthu.
" A. S. Subbaraj.
" S. Thinakaraswami Thevar.
" V. Chinnayya.
" N. Rajagopal.
" R. M. Palaniappan.
" A. M. Ratnaswami.
" T. R. Varadan.
" G. Muthiah Pillai.
" M. D. Thiagaraja Pillai.
" S. Arumugam Pillai.
" K. G. Palaniswami Gounder.
" V. Vairava Thevar.
" M. Marimuthu.
" Mohamed Saliah Marakayar.
" M. C. Muthukumaraswami.
" V. Krishnaswami Padayachi.
" A. S. Sahajananda.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnaswami Ayyangar.
" G. Govindan.

Sri M. Kandaswami Padayachi.
" R. Krishnaswami Naidu.
" T. P. Elumalai.
" M. G. Shanker.
" T. Ganapathi.
" V. Venugopala Krishnaswamy.
" A. Vaikuntam.
" R. S. Arumugam.
" J. L. P. Roche Victoria.
" P. Selvaraj.
" M. Chinnathambi Thevar.
" K. Ramaswami Doss.
" I. K. Subramania Pillai.
" K. Venkataramana Gowda.
" K. Ishwara.
" B. Vaikunta Baliga.
" K. P. Kuttikrishnan Nair.
" T. Ananta Pai.
" K. H. Bomman.
" V. Dharmalinga Nayakar.
" G. Samia Kooreyar.
" W. J. Fernandez.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" K. Aranganathan.
" M. Venugopala Gounder.
" A. Appu.
" A. Muthuswami.
" M. Kattimuthu.
" T. Manavalan.
" K. R. Viswanathan.
" P. Ponnambala Gounder.

Neutral—Nil.

Ayes—37; Noes—88; Neutral—*Nil*.

The amendment was lost.

The amendments of Sri Ratnam 1 (*b*) to 1 (*k*) were by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

Add at the end the following:

"but regret to note that no mention was made in the Address on the following problems:

(1) the flood havoc in Malabar and South Kanara in the last week of June and first week of July 1956 which caused great hardship, misery and distress and even loss of life to the people of South Kanara and Malabar;

(2) the destruction of 1,000 houses in Neelaswaram firka alone in South Kanara district, Kasargod taluk and destruction of about 500 houses in Malabar owing to flood and the miserable position of thousands of people becoming homeless and also loss of properties worth lakhs of rupees;

(3) the inadequate relief measures and compensation given to the victims of flood by the Government;

(4) no proper assessment was made in the Address regarding the serious food situation existing in the State especially in Malabar owing to the rise in price of rice and other essential

commodities by about 50 per cent and above and the failure of the Government to bring down the price level of the essential commodities including rice and to open adequate number of fair price shops in Malabar on the basis of village ward and factory;

(5) the failure of the Government to open fair price shops in the plantation estates of Malabar and other estates in the States for the benefit of thousands of estate workers whose conditions are peculiar and are not in a position to get rice at fair price within their reach;

(6) no mention was made in the Address regarding the measures which the Government failed to take on the following points regarding the workers and labourers in the State :—

(*a*) increase in the wages of the workers in the State by 25 per cent;

(*b*) fixation of minimum wages in many industries;

(*c*) bonus question of the workers in the State;

(*d*) non-recognition of trade unions and trade union rights by the employers;

(*e*) stopping of victimization, dismissals, retrenchments, closure of factories, non-implementation of awards, reduction of wages, etc., that is going on in the State;

(*f*) delay in publishing the enquiry report on beedi industry submitted to the Government by the Special Officer appointed by the Government and delay in bringing legislation on beedi industry;

(*g*) failure of the Government to exempt all applications, appeals and vakalats sent by workers in the industrial courts, etc., from affixing court-fee stamps for Rs. 2 as per the existing labour laws of the State, and

(*h*) non-fixation and revision of minimum wages to the workers under local bodies and municipalities, Highways, etc., and the failure of the Government to constitute committees or other machinery to enquire into their conditions and submit reports to Government as early as possible;

(7) the failure of the Government to introduce electricity in the Community Block area of Payyanur, North Malabar, and to other National Extension Scheme Blocks in Malabar even though money was allotted for introducing electricity in these development areas by Government;

(8) the failure of the Government to allot due share from the Handloom Cess Fund to Malabar for the benefit of handloom industry and handloom workers of Malabar;

(9) no mention was made in the Address regarding the miserable conditions of the N.G.Os. in the State and no proposal to take steps to ameliorate their conditions on the question of increase in salary, dearness allowance, service conditions, etc., on

a par with the conditions of the Central Government employees and in accordance with the recommendations of the Pay Commission;

(10) no mention was made in the Address regarding the failure of the Government to increase the salary, dearness allowance, service conditions, etc., of the village officers in the State;

(11) the failure of the Government to constitute an enquiry committee consisting of members of the Legislature from Tamil Nad and Malabar to enquire into the allegations made by responsible persons in Malabar regarding the removal of machinery and other movable properties from Malabar on the eve of the States Reorganization so as to remove apprehensions in the minds of the people and maintain good and cordial relationship between Tamil and Malayalee people; and

(12) release of political prisoners lodged in various jails and in the Central Jail, Cannanore, on the inauguration of the reorganization and formation of linguistic States."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri Narayana Kurup, is not in his seat and therefore his amendment is deemed to have been withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret that no mention was made in the Address on the following :

(1) failure of the Government to open fair-price shops in all villages in Malabar which is a highly deficit district;

(2) apprehension caused in the minds of the people on account of the transfer of machinery and other movables from Malabar on the eve of the Reorganization of the States;

(3) failure of the Government to comply with the reasonable demands made by the N.G.Os. of the State;

(4) failure of the Government to meet the grievances of the village officers in the State; and

(5) formation of a Kerala State Legislature consisting of Members of the Madras Legislature from Malabar district and Kasaragod taluk and Members of the dissolved Travancore-Cochin State Legislature from those areas which are to be part of the future Kerala State, after Reorganization of the States."

The amendment was put and lost.

[13th August 1956

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret to note that no mention has been made to the damages caused by recent floods in Kasargod taluk and to the difficult food situation in Kasaragod taluk, South Kanara."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret to note that adequate attention has not been given in the Address to the consequences resulting from the Reorganization of States in relation to Malabar and South Kanara."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret to note that no mention has been made in the Address on the following :

(1) the measures the Government propose to take to relieve the hardship caused, by way of collecting water-cess forcibly with the aid of the police, to many of the ryots in Modakurichi firka in Erode taluk of Coimbatore district and other places in the Lower Bhavani Project Ayacut who have not been given the facility to use the water for lack of sluice facilities or other causes;

(2) the need to cancel the crop control now in force in Lower Bhavani Project Ayacut of about 2,07,000 acres which is very seriously affecting the ryots economically;

(3) the need to remove the penalty levied on the ryots who cultivated paddy utilizing the seepage water in the Lower Bhavani Project Ayacut area;

(4) the need to fix a fair price for commercial crops such as tobacco, groundnut, cotton, turmeric, etc.;

(5) the relief measures to be taken to wipe out rural indebtedness;

(6) the need to exempt from sales tax food articles and to levy sales tax at single point for all other commodities."

The amendment was put and lost.

13th August 1956]

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret—

(*a*) that no mention is made of the future of the Members of Malabar district and of Kasargod taluk of South Kanara district of this House immediately after the Reorganization of the States;

(*b*) that no suggestions have been offered in order to avoid extension of President's Rule from the Travancore-Cochin State to Malabar district and to Kasargod taluk;

(*c*) that no suggestion has been made to associate the people of Malabar through their elected representatives in the division of assets and liabilities and other vital matters connected with the separation of Malabar from Madras State;

(*d*) that no mention has been made about the adequate and effective representation of the Muslims and other minority communities in the Legislatures, Local Bodies and Administrative Services; and

(*e*) that no protection has been suggested to afford relief to the Muslim community from the handicaps resulting from the enforcement of the provisions of the Madras Building Rules regarding the construction, extension and repairs of mosques, madrassas and similar religious institutions."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret to note that no mention has been made in the Address on the following :

(1) the proposals of the Government to enhance the salary and dearness allowance of the Non-Gazetted Officers in the State;

(2) the action to be taken to settle the border issue between the Andhra and Madras States;

(3) the action to be taken to bring down the level of prices of foodgrains in Tanjore district where the retail price of rice is annas fifteen per Madras measure;

(4) the action to be taken to solve rural unemployment;

(5) the need to start a medical college, an engineering college and an agricultural college at Tanjore;

(6) the action to be taken for setting up a steel plant in Salem where iron ore is available by using the lignite from Neiveli;

(7) the need to bring legislative measures to fix minimum wages to agricultural labourers;

(8) the need to bring legislative measures to ensure minimum living conditions and working conditions to beedi workers and hotel workers; and

[13th August 1956

(9) the need to exempt from sales tax food materials and to levy sales tax at single point for all other commodities."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

Add at the end the following:

" but regret to note that—

(1) the Address has failed to mention anything about complaints raised by certain responsible persons in Malabar regarding transfer of movables such as machines, elephants, etc., from Malabar in view of the impending Reorganization of the States;

(2) the Address has failed to recommend the formation of a popular Government and State Legislature for Kerala after the Reorganization of the States, consisting of elected members from Malabar district and Kasargod taluk in the present Madras Legislature and Members of the dissolved Travancore-Cochin Legislature from those areas which are to be the part of Kerala State;

(3) the Address has failed to mention anything about the recent flood and cyclone that worked havoc in the West Coast;

(4) the Address has failed to mention anything about the rise in prices of daily necessaries of life other than rice and has also failed to point out the failure of the Government to open Fair Price Shops in all localities so as to bring down the price of rice;

(5) the Address has failed to mention anything about the fall in the price of pepper, jaggery, etc.;

(6) the Address has failed to recommend single point sales tax for all food articles;

(7) the Address has failed to mention anything about the grievances of the Non-Gazetted Officers in the State and the remedial measures;

(8) the Address has failed to mention anything about the grievances of Village Officers and the remedial measures;

(9) the Address has failed to mention anything about fixing minimum wages for agricultural labourers;

(10) the Address has failed to mention anything about the crisis that may arise in the employment situation on account of introduction of power-looms in the handloom sector;

(11) the Address has failed to mention anything about the condition of workers engaged in the Beedi Industry;

(12) the Address has failed to mention anything about implementing the recommendations of the Land Reform Panel of the Planning Commission; and

(13) the Address has failed to state anything about nationalization of private forests in Malabar."

The amendment was put and lost.

13th August 1956]

MR. SPEAKER: The question is—

Add at the end the following:

" but regret to note—

(1) that the Governor was ill-advised by the Council of Ministers when it is stated in paragraph 2 of the Address that " some of the predominantly Tamil speaking areas of Travancore-Cochin State will merge with this State "; which will embitter the feelings of the people of the predominantly Malayalam-speaking areas of this State to be included in the proposed Kerala State;

(2) that the Address is unrealistic when it did not take into consideration the agitation of the Village Officers and failed to assure them that suitable measures will be taken to grant them at least the educational and medical concessions given to Non-Gazetted Officers and teachers pending final decisions as regards improving their conditions of service, etc.;

(3) that the Address has not mentioned about the step taken for granting an *Ad hoc* increase of at least 25 per cent in the emoluments of all Non-Gazetted staff under the State Government and also to appoint a Pay Commission to enquire and report on the need to revise their scales of pay, etc.;

(4) that the Address has not mentioned the measures the Government propose to take to remove the apprehension and anxiety among the Malayalees caused by the alleged cutting of trees, removal of live-stock including five elephants and valuable properties from Malabar;

(5) that the Address has not assured the minority sections of the people in the future Madras State, especially Malayalees that justice will be done to the minorities in matters of appointment, service, etc.;

(6) that the Address has not mentioned anything about the stand of this Government about the position of the M.L.As. from Malayalam-speaking areas to be merged in Kerala, till the next elections and as long as the present Madras Legislature continues;

(7) that the Address underestimated the situation when it stated that only the urban areas are vulnerable to the increase in the price of food articles and not the villages especially in Malabar where fair price shops should be opened in all villages;

(8) that the Address has ignored the sufferings of the large sections of people including Harijans especially on account of the recent heavy floods in Malabar district and Kasargod taluk of South Kanara district and did not mention what relief measures Government contemplate to adopt for them;

(9) that the Address has not mentioned about the fact that " Malabar district split-up plans " for the Second Five-Year Plan are not completed yet and not distributed among the M.L.As. from that area;

[Mr. Speaker] [13th August 1956

(10) that the Address has not mentioned about—

(*a*) the regional disparity in the matter of selection of development schemes;

(*b*) the necessity to include Irikkoor Firka in the National Extension Scheme;

(*c*) the justness of the need to sanction more development schemes in Eranad taluk and Attappady area of the Walluvanad taluk;

(*d*) the sanction and allocation of rural health centres to Changalazi and Narath villages of Taliparamba block development area;

(*e*) the construction of a causeway to Ayappozha river in Irikkoor and the construction of bridges over Kattampalli and Pavannoor ferries of the Baliapatam river;

(*f*) the establishment of a High School in Eravasi village;

(*g*) organization of a dispensary at Payyanoor;

(*h*) extension of electricity to all the villages in the Taliparamba Block Development area from Pappinasseri; and

(*i*) the grant of 15 cents of land for all Harijans in Malabar with an interest free loan of Rs. 300 for construction to be returned in 30 annual instalments;

(11) that the Address has not mentioned the necessity of taking up certain legislative measures regarding Malabar Tenancy, Malabar Marumakkattayam, Malabar education, viz., the private management system, etc.;

(12) that the Address has not mentioned anything about the measures to be adopted by the Government to wipe off the arrears of debt of the peasantry which stands in the way of their active participation in national reconstruction;

(13) that the Address has not mentioned about the alleged eviction of Adivasis in large numbers in Attappady area of Walluvanad taluk with the connivance of landlords and Police; and

(14) that the Address has not mentioned anything about the labour discontent, especially in Feroke and Pappinnisseri areas of Malabar where certain management of factories like the Malabar Tile Works and Western India Cottons, respectively violate the Rules and regulations governing the factories resulting in misery among the workers; and

(15) that the Address has not mentioned that all political prisoners will be ordered to be released in view of the Reorganization of the States."

The amendment was put and lost.

18th August 1956]

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret to note that—

(1) the Address has failed to point out the failure of the Government to grant at least educational concession to the children of Village Officers pending decision on the other grievances and demands made by them;

(2) the Address has not mentioned anything about the grievances of Non-Gazetted Officers of the State and the remedial measures proposed by the Government;

(3) the Address has not mentioned the necessity of constituting an enquiry committee consisting of the members of the Legislature both from Malabar and Tamil areas of the State to enquire into the serious allegations made by responsible persons from Malabar regarding the felling and removal of trees from the forests of Malabar and transfer of valuable machinery and other movables from Malabar on the eve of the Reorganization of States;

(4) the Address has not considered the gravity of the situation arising from the abnormal rise in price of rice and other daily necessaries of life affecting the life of the people without any distinction as to whether they live in the villages or in towns and the failure of the Government to open at least one Fair Price Shop in each village despite the representations from the people of Malabar and also from the Food Conference held at Kozhikode recently;

(5) the Address has not mentioned the failure of the Government to take adequate steps for rendering relief to the people affected by the recent flood in Malabar and Kasargod taluk; and

(6) the Address has not mentioned anything about the necessity of immediately amending the Malabar Tenancy Act so that—

(i) the provision for payment of rent be suitably amended in order to safeguard the interests of the tenants;

(ii) rule 3-A of the Fixation of Fair Rent Rules held to be void by a recent decision of the High Court be amended suitably; and

(iii) the procedure adopted by several Rent Courts in Malabar consequent upon a decision of the Ottapalam Sub-Court not to deduct the harvest expenses from the gross produce but to add ten per cent more on the plea that 20 per cent of the produce had been deducted from the produce in classifying lands, be rectified by suitable amendments and other necessary amendments also be made."

The amendment was put and lost.

[13th August 1956

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret that mention has not been made in the Address regarding the redress of the grievances of the Non-Gazetted Officers of this State."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret to note that the Address has not mentioned anything about the failure of Prohibition and the measures to be taken either to work the Prohibition Act successfully or to repeal it, and the steps taken to eradicate corruption and inefficiency in the several departments of Government, the measures to redress the grievances of Non-Gazetted Officers and Village Officers, and the plight of Indians in Ceylon and the attitude of our Government regarding them."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : May I know whether hon. Member Sri K. Vinayakam is withdrawing his amendment?

SRI K. VINAYAKAM : Before I withdraw my amendment I would like to have a little information . . .

MR. SPEAKER : There cannot be any speech at this stage. The Hon. Leader of the House is not likely to give any information or any assurance. If the hon. Member is not withdrawing his amendment, I will put it to the vote of the House.

SRI K. VINAYAKAM : I am not withdrawing the amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

Add at the end the following :

" but regret to note—

(1) that no mention is made in the Address about the steps taken to solve the Andhra-Madras border dispute; and

(2) about the failure of the Government to name Madras State as Tamil Nad."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I will now put the original motion to vote. The question is—

" That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 8th August 1956."

The motion was put and carried.

13th August 1956]

MR. SPEAKER : The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m.

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

IV.—GOVERNMENT RESOLUTION.

RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (SIXTH AMENDMENT) BILL, 1956.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

" That this House ratifies the amendments of the Seventh Schedule. Article 269 and Article 286 of the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956, as passed by the two Houses of Parliament."

Sir, I am sure the hon. Members would have looked into the Amending Bill. It deals with three matters. The Second Clause deals with the Seventh Schedule to the Constitution. As far as sales tax is concerned, except sales tax with regard to the sale of newspapers, all the other items of sales tax have been allotted to the States. But now, a new item is sought to be added to the Union List after item 92, that is item 92 (*a*)—tax on the sale or purchase of goods other than newspapers where such sale or purchase takes place in the course of inter-State trade or commerce. Therefore, the Union Government and Parliament get the power to legislate regarding the sales or purchase tax with reference to inter-State trade or commerce.

I am sure hon. Members would have been following the history of the levy of sales tax on inter-State transactions. Till now, they were governed by Article 286 of the Constitution. That Article lays down :

" (1) No law of a State shall impose, or authorize the imposition of, a tax on the sale or purchase of goods where such sale or purchase takes place—

(*a*) outside the State; or

(*b*) in the course of the import of the goods into, or export of the goods out of, the territory of India;"

Therefore, if a sale should take place outside the State, naturally any State within whose jurisdiction the sale did not take place, will not have the power to impose, in respect of that sale, any tax. But there is an Explanation to Article 286 (1) which says : " For the purposes of sub-clause (*a*), a sale or purchase shall be deemed to have taken place in the State in which the goods have actually been delivered as a direct result of such sale or purchase for the purpose of consumption in that State, notwithstanding the fact that under the general law relating to sale of goods the property in the goods has by reason of such sale or purchase passed

[Sri C. Subramaniam] [13th August 1956

in another State." That is to say, in deciding whether a particular sale transaction was outside the State or not, they provided an exception here. If that sale was with reference to any article, which was to be delivered in another State for consumption in that State, then in spite of the fact that the sale itself took place outside the State under the Explanation, it should be deemed to be a sale in the State where the delivery has taken place for purposes of consumption. In interpreting the Explanation, divergent views have been expressed even by the highest judicial authorities—High Courts and the Supreme Court. The Supreme Court itself has given two decisions in the matter. In a decision given in 1953, the Supreme Court held that sub-clause (1) (*a*) of Article 286 and the Explanation in sub-clause (1) prohibited the taxation of a sale involving inter-State elements by all States except the State in which the goods were delivered for the purposes of consumption therein. Therefore, the State in which the goods are delivered for the purpose of consumption could levy the tax, even though the sale transaction itself had taken place outside the State. Now the position arises in which a State has to levy tax on dealers living outside that State in respect of transactions taking place outside that State. The dealers may not have any assets at all in the State which levies the tax. Steps had to be taken by other State Governments for collecting the tax. Therefore, the levy and collection of this tax created a lot of difficulties.

In 1955 this decision of the Supreme Court was reversed. The Supreme Court laid down that even though for certain purposes, a sale shall be deemed to be a sale within the State in which the goods had actually been delivered for consumption, still its character of being an inter-State transaction had not been taken away, and that unless the Parliament specifically authorized the levy of a tax on such transactions under article 286 (2), the State Legislatures had no power to levy the tax. That was the later decision. So much so to-day we are in a position in which neither the State in which the sale takes place nor the State in which the goods are delivered for consumption has got the power to tax. So inter-State transactions are going completely without being taxed. This position has led to considerable evasion of the tax. I am sure hon. Members would have heard about Madras residents going and purchasing motor cars in border States like the Andhra State and the cars being delivered to the purchasers in the Madras State. That sort of transaction is a transaction on which neither the Andhra State nor the Madras State can levy a tax. Motor cars and also other goods were being purchased in this manner. Parliament considered all these aspects and felt that it should have the power to levy the tax so far as inter-State transactions were concerned. To empower the Union Government to levy the tax, it is proposed to add this tax as a new item in the Union List of taxes.

Although the tax on inter-State sales and purchases will be levied and collected by the Union Government, the proceeds of

13th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

the tax will not accrue to that Government, but will be divided among the various States in accordance with such principles of distribution as may be formulated by Parliament by law. Article 269 (1) contains a list of the duties and taxes that shall be levied and collected by the Union Government but the proceeds of which shall be assigned to the States. It is proposed to amend that Article by adding to that list the tax on inter-State sales and purchases.

Then there is another amendment and this is a little bit important. After clause (2) of Article 269, the following new clause is added as clause (3) :—

Parliament may by law formulate principles for determining when a sale or purchase of goods takes place in the course of inter-State trade or commerce.

Till now, what is in the course of inter-State trade or commerce has been in a state of flux. There have been various decisions on this topic. Now it has been laid down that only by the test of the last transaction, it will be decided whether a transaction is an inter-State transaction or not and that no other transaction will come within the definition of inter-State transaction. Suppose in a State *A* sells to *B* and *B* sells to *C* who is a person residing in another State. Now the sale by *B* to *C* is necessarily an inter-State transaction. What about the sale by *A* to *B*? It has been held now that that sale will be an intra-State transaction and not an inter-State transaction, because there is no question of the goods passing into another State. But the argument has been put forward that if sale by *A* to *B* was itself with the object of *B* selling to *C* who belongs to another State and that therefore the sale *A* to *B* should also be considered as an inter-State transaction. With regard to import and export trade also, it has been held that only by the test of the last transaction, it will be decided whether a transaction is in the course of export trade or commerce or not. Now Parliament is taking powers for the purpose of defining the principles for determining when a sale or purchase is taking place in a State. It may be that Parliament may set aside the principles of all these decisions and bring in new principles for determining these things. Even though it might be a prior transaction, if the sale was intended to pass the goods to another State and there could have been no possibility of the goods being consumed in the State where the first transaction took place, then the Parliament might say that it should be considered to be a transaction taking place in the course of inter-State trade. Whereas now, in respect of certain transactions, we are entitled to treat them as intra-State transactions and levy tax on them. It might be that Parliament might bring in legislation taking these transactions out and making them inter-State transactions and put a bar on the States levying sales tax. That is the purpose of bringing in entry 92-A and adding one sub-clause to clause (1) of Article 269, and the insertion of a new clause (clause 3) after clause 2.

3.20 p.m.

[Sri C. Subramaniam] [13th August 1956

We now come to Article 286, clause 3. This clause 3 says—

"No law made by the Legislature of a State imposing, or authorising the imposition of, a tax on the sale or purchase of any such goods as have been declared by Parliament by law to be essential for the life of the community shall have effect unless it has been reserved for the consideration of the President and has received his assent."

This is with reference to certain articles which are declared by Parliament as essential commodities. In respect of these articles, no new law levying any sales tax could be passed unless we reserve that Bill for the assent of the President and the assent of the President is obtained. So the power of the legislature in respect of these essential articles is curtailed to that extent. Hon. Members are aware that a law has been passed by Parliament in which certain articles have been declared to be essential articles—foodgrains, medium cloth and woollen articles. The position in respect of old laws for levy of sales tax on these articles was not affected. But in respect of any new law, which any State may contemplate bringing forward in respect of these essential articles, that State will have to reserve that Bill for the assent of the President and they will have to obtain the President's assent to the Bill. Take, for example, Madras. We have levied multi-point sales tax on foodgrains. This is not affected at all. But in a State where food articles have not been taxed already, and that State wants to levy a tax on food articles now (even if it be a small tax), then that State will have to get the assent of the President to the levy of that tax. But we are not in that position. This was further scrutinised by the Taxation Enquiry Commission and they have stated that what article is an essential article and what should not be taxed are matters which should be left to the discretion of the State Governments. They have stated that they should not restrict the powers of the State Governments in regard to the levy of this tax, because what is an essential commodity in a particular area may not be an essential commodity in another area. For example, woollen goods are not essential articles as far as South India is concerned. But in Northern India, where they have severe winter, woollen articles may be essential articles. Then, we have introduced Prohibition here. Therefore no tax is being paid by the poorer section of the people by taking to drinks. But in an area where Prohibition has not become effective, and taxes are collected on the drinks, then the poorer section of people, who resort to these drinks, pay taxes. A State which introduces total Prohibition may come forward with a proposal to levy a tax on foodgrains or other essential commodities which are being used by the poorer section of the people. All these matters should be left to the discretion of the State Governments, and they should take the entire responsibility. These should not be left to Parliament, which is an All-India body with an All-India background, to declare what are essential articles with reference to various States. Parliament has now come to

13th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

the conclusion, as a result of the points put forward by the Taxation Enquiry Commission, that clause (3) of Article 286 should be annulled. This is being given effect to. But there are certain other cases where even though the article may not be an essential article, still it may be a raw material which is being used in the manufacturing process in various other States. In this case, if the raw material is taxed by a particular State, then that tax is not being paid by any consumer in that State. That raw material has to necessarily go to another State for the purpose of being used in manufacturing other articles. Therefore, when this raw material is taxed by a particular State and when it is not consumed there, the tax is not borne by the consumers of that State. So by levying sales tax on raw materials which are used in another State for manufacturing other articles, the raw materials producing State levies a tax on the consumer in another State. This is against the principles of levying sales tax. That is why in respect of these essential raw materials, the Taxation Enquiry Commission made the recommendation that Parliament should regulate the levy of sales tax. Having gone into the facts of the case of these various articles, Parliament has now come to the conclusion that it is not necessary to restrict it to raw materials alone but that there should be a general provision. And that is what Parliament proposes to bring in now. This is what new clause (3) says:—

"Any law of a State shall, in so far as it imposes, or authorises the imposition of, a tax on the sale or purchase of goods declared by Parliament by law to be of special importance in inter-State trade or commerce, be subject to such restrictions and conditions in regard to the system of levy, rates and other incidents of the tax as Parliament may by law specify."

If by law Paliament specifies any article to be of special importance in inter-State trade or commerce, then we will be subject to the restrictions which may be placed by Parliament. This is the position. Therefore, this goes a little beyond the recommendations of the Taxation Enquiry Commission Report. To-morrow Parliament may by law say that food articles also are commodities of special importance in inter-State trade. In that case, the levy of sales tax on the transactions relating to food articles will be governed by what Parliament lays down. For example, Parliament may say that cloth forms an article of special importance in inter-State trade, because production of cloth takes place only in certain areas, and therefore cloth is of special importance. Then we will be subject to the restrictions which may be imposed by Parliament. But I do not think that we need object to this provision as we are situated. Because, we are the importers of many articles from outside, and particularly if Parliament extends the restriction to food articles also, on the whole we will be the gainers. Therefore, we need not take objection to the widening of the scope of the new sub-clause (3) of article 286. As it is 3-30 p.m.

[Sri C. Subramaniam] [13th August 1956

proposed, we can agree to the amendments proposed by the Parliament in respect of the Constitution. I am sure the hon. Members would have read with great interest the debate which had taken place in the Parliament, the Lok Saba and the Rajya Sabha, and they would have noted the essential points. I have also attempted to place before this House the essential points arising out of this measure. I hope the House will give its unanimous support and give its concurrence to this measure.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That this House ratifies the amendments of the Seventh Schedule, Article 269 and Article 286 of the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956, as passed by the two Houses of Parliament."

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA: Mr. Speaker, I rise to support the Motion before the House. In doing so, I must confess that I am not able to understand all the implications that have been broadly mentioned by the Hon. Leader of the House who moved this Resolution. Sales tax is a fairly new branch of law which came into existence for the first time soon after the First World War in 1914 when the French lawyers and legislators invented this and put it in motion. Thereafter, it was copied by Government after Government as it brought a large revenue. In our State, when it was first introduced for the purpose of defraying expenditure consequent on the introduction of Prohibition, it was thought that the revenue from that tax would not be so large. But, later on, one of the predecessors of the present Leader of the House, the then Finance Minister Mr. Gopala Reddy was worshipping this sales tax as Kamadhenu which was yielding lot of money for meeting the expenditure to be incurred on the various schemes that he wanted to put through. This measure of taxation and this branch of law is yet empirical with no scientific basis. I am saying this with a certain amount of responsibility and study in this matter. Sales tax has not been fitted in with the economy of the country, particularly the socialistic pattern that has been envisaged and which is now the target and ideal of the Governments in the country to achieve. Of course, taxation is necessary for the purpose of finding the revenue. Surely, the Government have to get revenue from persons who can afford to pay the taxes. But, to impose the tax upon very, very poor families which are not able to meet the expenses every day or every month is something which cannot be easily reconciled. At the same time, to differentiate between one person and another, subject and subject is no easy matter. It is in that context that this inter-State sales tax has given rise to conflicting principles. But, fortunately, with a view to having a firm pattern consistent with the interests of the States, in order to avoid any escape from the payment of tax, a scheme has been formulated, that has been dealt with by the Parliament and sent to us for ratification. This taxation on sales is primarily, under the Constitution, a subject to be dealt with

13th August 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

by the State Legislature. What has been attempted by the Parliament is really an invasion into our domain and we cannot lightly bow down to it. It is a matter to be carefully and seriously considered by this House. Personally, I feel that having regard to all the circumstances, if a country is to have a free progress, a certain amount of co-ordination between one State and another is inevitable. I am reminded in this connexion of a story that is constantly mentioned by the villagers in my part of the country. You know the cat shakes its head as many times as there are disturbances. The villages wanted a pedestal to put a lamp and that lamp was sought to be placed over the heads of six cats together which was almost impossible. Similarly, the inter-State tax has come to a stage when it is bristling with so many difficulties that any sort of reconciliation is impossible. Hon. Members must have seen how it was first introduced, and later how an explanation was added to the Madras General Sales Tax. When we see how it has been reviewed by the Judges of the High Court and how it has been dealt with by the Judges of the Supreme Court, it makes us to simply bewilder. The only solution is the present amendment which has been brought forward. At the same time, I cannot say I am very happy. This amendment will not be the last of its kind so long as hurdles are created by the imposition of this tax, as people will still try to get over the hurdles and try to avoid them. But, the enunciation of this principle is expected to work to the entire satisfaction of everybody. We must have a consistent, co-ordinated, well-balanced scheme of taxation in all the States. So far as sales tax is concerned, there has been a disturbed balance. There has been quite a lot of attempts at evasion. The Hon. Leader of the House also pointed out how people bought their motor cars from some other neighbouring States in order to avoid the payment of sales tax. Moreover, the rate of taxation in all the States is not the same. In one State it is higher than the other State. So, the consumer adopts his own ways. Consequently, there is imbalance. This cannot be taken individually. I am feeling that we have reached a stage where we must have scientific and basic principles enunciated and such principles should come into force simultaneously in all the States. But, that is not a matter which could be dealt with by this Legislature. It shall be the endeavour of the Central Government to move in the matter and guide the various States by evolving a sort of uniform principle in all these matters. That again will depend upon the needs of the States and ways for raising the necessary revenue to meet those needs. These are the multiple principles which have to be borne in mind and which should result in the correlation of the needs of the various States. It should be the endeavour of the Central Government to take all these aspects into consideration and evolve uniform principles for a satisfactory, if not an ideal legislation.

So far as the present legislation now before the House is concerned, I must certainly congratulate the Government on bringing

[Sri B. Vaikunta Baliga] [13th August 1956

forward such a measure which is an improvement upon the existing sorry state of affairs. There may be a certain amount of hardship. There cannot be retrospective effect. In the interpretation of the various sections, in the swing of the pendulum so to say, a number of merchants, industrialists, shopkeepers and others have been put to certain payments which they need not pay. I am only pointing out how hasty legislation, immature legislation is putting hardship upon the people for which there is no justification. I do therefore wish to say that not only this legislation, but much more in this line will be needed to set matters at rest and to evolve consistent principles in the matter of taxation. Now, Sir, one of the points enunciated in this Bill is that whatever revenue is collected as inter-State sales tax will be distributed among the various States. I do not know whether this matter has been clarified or whether it has got to be clarified only hereafter. There should be clarification as to whether the distribution will be done according to the number of units or the amount collected from each State. There may be some slight difficulty in regard to this matter and it is better that some principle is evolved to the satisfaction of all. It is necessary that this aspect should be clearly understood. I have no doubt that every State will try to protect its own interest. Therefore, it may not be necessary, while dealing with this resolution here, that we should enter into such details. At the same time, such details are necessary. Year after year, large sums of money will be collected from the States and there should be just principles evolved for the equitable distribution of the proceeds. I do feel that sales tax on essential commodities is a standing reproach to all legislation in the State. Essential food articles should be exempted from this tax so that every man is free to buy as much as he wishes to nourish his body and maintain his intelligence.

3-40 p.m. Unless we exempt essential articles, I feel, Sir, that there is a certain amount of moral blame attached to any party in power. In this light, I would appeal to the Government to bring forward a legislation to exempt all essential articles at the earliest available moment. Now, Sir, having made myself clear on this point, I resume my seat thanking the Hon. Speaker and supporting the Motion before the House.

SRI P. RAMAMURTHI: Mr. Speaker, Sir, I associate myself with the sentiments expressed by the hon. Member Sri Vaikunta Baliga on the question of essential articles being exempted from taxation of any type whatsoever. But just now we are not in that particular question. The scope of the Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956, that is now before this House is far more restricted. The position at present is that any State which wants to impose sales tax on essential articles should get the prior sanction of the President before the introduction of such a measure on those lines. But what we are now concerned with is that this amending Bill seeks to do away with that provision, viz., the necessity to obtain the prior sanction of the President. Now if a particular

13th August 1956] [Sri P. Ramamurthi]

State wants to impose a tax on essential articles, they must take the responsibility themselves. They must know what the consequences are. Of course, our State has already imposed a tax on a number of foodgrains. But we know what happened in Uttar Pradesh. There as soon as the sales tax was imposed on essential commodities, there was a great agitation and the State Government were forced to bend to a certain extent. So, any State which imposes a tax must be fully alive to its responsibility and should not look to the President for assent. In a way it does not affect us. The amendment of the Constitution that is before us first of all, seeks to do with certain conflicting position arisen out of the judgment of the High Court with regard to " what constitutes an inter-State transaction " and all that. To that extent it is a welcome thing. But unfortunately the position is that it is not clear from this amendment as to what constituted an inter-State transaction though " Parliament may by law formulate principles for determining when a sale or purchase of goods takes place in any of the ways mentioned in clause (1) of Article 286 of the Constitution ". Therefore, even after the amendment is passed, until the Parliament by statute lays down certain principles, the position will be much worse than what it is to-day and many of the people who have evaded this tax will continue to do so. Sir, it may happen that the Parliament may not be sitting when certain principles would have to be enacted immediately. That means there is going to be a delay in the enactment of such a legislation in the Parliament. To meet such a contingency, I suggest that the Madras Government should recommend to the President or the Central Government that immediately an Ordinance must issue to define these principles so that evasion does not take place.

The second thing which I would like to point out is the vagueness in sub-clause (3) of Article 286 of the Constitution. It says—

" Any law of a State shall, in so far as it imposes, or authorizes the imposition of, a tax on the sale or purchase of goods declared by Parliament by law to be of special importance in inter-State trade or commerce, be subject to such restrictions and conditions in regard to the system of levy, etc. . . "

I do not like the wording of this sub-clause and I do not know whether it would be useful to have it as it is. I look at the country as a whole and looking at it from that point of view, the question is not so simple as the Hon. Minister for Finance has tried to make out. The wording ' to be of special importance in inter-State trade or commerce ' is not clear. It is not a question whether a particular article is an important article in inter-State trade or commerce. For example, paddy or rice which is an esstntial article has got to pass from one State to another State in the course of trade. It may be a very important article of inter-State trade but the wording is not clear in that respect. It is not a question of laying down certain principles with regard to restrictions and conditions in regard to the system of levy, rates and other incidents of the tax. Nobody knows what exactly the phrase ' of special

[Sri P. Ramamurthi] [13th August 1956

importance in inter-State trade or commerce ' means. If the amendment had been more precise, things would have been far better but unfortunately some of these things are so vague. For instance, what exactly are the principles? What are the articles which are of importance in inter-State trade or commerce? Since they are not defined, the scope of this particular clause is far wider than what is contemplated in the Report of the Taxation Enquiry Commission. I, therefore, suggest that this House and the Government should recommend to the Central Government that this clause must be properly worded so that the intention must be made absolutely clear without giving room for different interpretations. With these words, I support the Motion before the House.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I really welcome the suggestion of the hon. Leader of the Opposition with regard to the necessity to have an early Parliamentary enactment in regard to the principles laid down in the proposed amendment of the Constitution. Unless the Parliament makes law, the amendment of the Constitution by itself does not solve many of the difficulties. No doubt, that will solve difficulties with regard to the judicial interpretation. But with reference to the evasion and the levy of tax on inter-State transaction, action could be taken only after the Parliament makes the necessary enactment. So, even though we may be in a hurry to give our concurrence to the amendment of this Bill and the amendment comes into effect, still the evasion to which I made a reference in the opening speech will go on unabated perhaps on a larger scale. Till the Parliamentary legislation comes into effect, the evaders would like to make hay while the sun shines. Therefore, I welcome the suggestion that if the Parliament cannot immediately bring forward the necessary law, it should be done by the promulgation of an Ordinance. I am sure, the Central Government will take this point into consideration and if necessary this Government also will address the Central Government in respect of this matter so that the Parliamentary enactment may come into effect at as early a date as possible.

As regards sub-clause (3) of Article 286 of the Constitution, I do not see any difficulty in its wording. The wording ' of special importance in inter-State trade or commerce ' is quite explicit enough and no other wording can be used. It could only be ' in inter-State trade or commerce ' and it cannot be ' to inter-State trade or commerce ' or anything else. Therefore, I do not think that is going to cause any difficulty. Once the Parliament says that such and such articles are of special importance in inter-State trade or commerce, there is no fear of that being questioned in any court of law. Therefore, what are the articles which Parliament would consider as being specially important will be the main thing that we have to consider. If only hon. Members can go through the debate in the Parliament they will find that the only articles which would be considered for the present would be raw materials and, if necessary, food articles. But, apart from that, it is open to Parliament to bring in any of the articles but it is not contemplated.

13th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

Then, there is the question, whether it is possible to mention all those articles in the Constitution itself. It is not advisable because the pattern of inter-State trade may be changing and we may have to include or exclude some of the articles in which case we should not be put to the necessity of amending the Constitution itself for that purpose. Therefore it is quite proper that in respect of the declaration of the articles it is left to Parliament. Therefore I do not see any difficulty which the Leader of the Opposition tried to point out. 3-50 p.m.

Then Sri Baliga raised another important issue with regard to the levy of sales tax on essential articles and it was sought to be endorsed by the Leader of the Opposition with enthusiasm. The hon. Member does not understand the real significance of levying sales tax on food articles. He seems to think that everybody who consumes food articles is paying sales tax. It is not so. Hon. Members know that 80 to 85 per cent of the population live in rural areas and out of that 70 to 80 per cent of the people are engaged in agricultural operations. As far as they are concerned they do not depend upon the purchase of food articles in open market for the purpose of meeting their own food requirements. An assessment has been made by an expert to find out how much of these food articles produced in the agricultural sector go into the open market for sale so that they may be available for purposes of taxation. An expert authority has assessed that 15 per cent of the food articles produced comes into the open market for sale. Another authority has fixed it at 20 per cent. Anyhow it is between 15 and 20 per cent. In the villages these food articles which come into the open market are sold in petty shops and those shops are not subject to taxation because mostly they do not come minimum turnover clause for the purpose of bringing them into the clutches of sales tax operations. Therefore these petty shops in rural areas do not come into the picture at all. In urban areas shops dealing with foodgrains come into the picture. We are justified in levying this tax on the urban population as against the rural population. There are poor people in urban areas; but when compared to the standards prevailing in rural areas, however poor a person might be in an urban area, he is comparatively better placed than a poor man to a rural area. Therefore, if the principle of taxation has got to be applied in a poor country, then amongst the poor people we have to select the better-placed people. We have selected those people and we are collecting this tax on food articles only from consumers in urban areas. I am prepared to justify this. Let us compare the labour population in the rural areas and the labour population in the urban areas. The income of a labourer in the urban area is four times that of the income of an agricultural labourer. In these circumstances, for the benefit of the people in the rural areas, if we collect this tax from the people living in the urban areas, certainly there is the greatest justification for it. Therefore, let us not delude ourselves by saying that these are essential articles and that therefore these should not be taxed. We should take into consideration

who are paying this tax and for the benefit of whom. If these facts are taken into consideration we can easily justify the tax on foodgrains. It is not as if the Madras Government have no heart for the poor people and they are out of fleece all the people. We have gone into the economics, the ethics and the morality of it and we are justified in levying this tax on food articles particularly when the tax comes from the people in the urban areas. As far as the amendment to the Constitution is concerned, this matter is not relevant. But since this point has been put forward with somewhat poignant feeling by Mr. Baliga which was readily endorsed by the Leader of the Opposition, I thought I should answer that.

I hope as far as this resolution is concerned it will be unanimously passed.

MR. SPEAKER: The question is—

"That this House ratifies the amendments of the Seventh Schedule, Article 269 and Article 286 of the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956, as passed by the two Houses of Parliament."

The Resolution was put and carried.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned. (3-55 p.m.)

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

*41. *Report of the Committee on Public Accounts on the Accounts of the State of Madras for the year* 1952–53.

42. *The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill*, 1956.

* Laid on the table on 11th August 1956.

APPENDIX I.

[Vide answer to unstarred question No 2 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th August 1956, page 530 supra.]

STATEMENT.

List of middle and high schools in the State, 1955–56.

Name of district.	Number of Middle schools.		Total.	Number of High schools.		Total.
	Boys.	Girls.		Boys.	Girls.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Madras	6	3	9	44	27	71
2 Chingleput	6	..	6	32	5	37
3 South Arcot ..	4	..	4	33	7	40
4 Tanjore	4	..	4	60	9	69
5 Madurai	7	3	10	40	12	52
6 Ramana hapuram.	7	1	8	59	11	70
7 Tirunelveli	7	3	10	67	13	80
8 North Arcot ..	3	..	3	52	9	61
9 Salem	3	1	4	57	5	62
10 Tiruchirappalli ..	17	3	20	58	13	71
11 Coimbatore ..	14	1	15	74	16	90
12 Nilgiris	1	..	1	12	5	17
13 Malabar	3	..	3	110	18	128
14 South Kanara ..	1	..	1	55	17	72
Total ..	83	15	98	753	167	920

STATEMENT.

List of Colleges—Arts and Professional—1955–56 (including University Departments).

Name of the district.	Number of Colleges for Arts and Science.		Total.	Number of Colleges for Professional Education.		Total.
	For Men.	For Women.		For Men.	For Women.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Madras ..	7	5	12	11 (b)	2	13 (b)
2 Chingleput ..	3	..	3	1	..	1
3 South Arcot ..	1 (a)	..	1 (a)	3 (c)	..	3 (c)
4 Tanjore ..	4	..	4	..	..	..
5 Madurai ..	4	2	6	1	..	1
6 Ramanathapuram.	3	1	4	2	..	2
7 Tirunelveli ..	4	2	6	2	..	2
8 North Arcot ..	3	1	4	2	..	2
9 Salem	1	..	1	1	..	1
10 Tiruchirappalli ..	4	2	6	2	..	2
11 Coimbatore ..	3	2	5	5	..	5
12 Nilgiris ..	1	..	1	..	..	..
13 Malabar ..	5	2	7	1	..	1
14 South Kanara ..	3	1	4	2	1	3
Total ..	46	18	64	33	3	36

(a) Refers to the Arts and Science Faculty of the Annamalai University.

(b) Includes one Madras University College of Technology.

(c) Includes (1) B.T. Section of the Annamalai University.
(2) Faculty of Engineering of the Annamalai University.
(3) Faculty of Technology of the Annamalai University.

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 3 asked by Sri V. R. Krishna Ayyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th August 1956, page 530 supra.]

STATEMENT.

	Category.	*Total number of officers in the State.*	*Number of Malayalees among them.*
	(1)	(2)	(3)
1	District Judge	21	8 (38 per cent)
2	District Magistrate	12	1 (8 per cent)
	Subordinate Judges	47	13 (28 per cent)
	Presidency Magistrate in the category of Subordinate Judges.	2	Nil.
3	District Munsifs and Presidency Magistrates in the cadre of District Munsifs.	133	33 (25 per cent)
	Subdivisional Magistrates	23	4 (17 per cent)

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 4 asked by Sri V. R. Krishna Ayyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th August 1956, page 530 supra.]

STATEMENT.

District Munsifs' Courts and Sub-Courts in Malabar.

I. NORTH MALABAR.

	Courts that existed on 31st March 1956.		Additional Courts sanctioned since 31st March 1956.
	District Munsifs' Courts.		*District Munsifs' Courts.*
1	District Munsif, Badagara.		
2	Do.	Cannanore.	
3	Do.	Kuthuparamba.	1 Additional District Munsif, Kuthuparamba.
4	Do.	Nadapuram.	2 Additional District Munsif, Nadapuram.
5	Do.	Payyoli.	3 Additional District Munsif, Payyoli.
6	Do.	Quilandy.	
7	Do.	Taliparamba.	
8	Do.	Tellicherry (Principal).	
9	Do.	Tellicherry (Additional).	
	Sub-Courts.		*Sub-Courts.*
1	Subordinate Judge, Tellicherry (Principal).		
2	Do.	Tellicherry (Additional).	

District Munsifs' Courts and Sub-Courts in Malabar—cont.

II. SOUTH MALABAR.

	Courts that existed on 31st March 1956.		Courts sanctioned since 31st March 1956.
	District Munsifs' Courts.		*District Munsifs' Courts.*
1	District Munsif, Alathur.		
2	Do.	Kozhikode (Principal).	
3	Do.	Kozhikode (Additional).	1 Additional District Munsif, Kozhikode.
4	Do.	Walluvanad.	2 Additional District Munsif, Walluvanad.
5	Do.	Manjeri.	
6	Do.	Ottapalam.	
7	Do.	Parappanangadi.	
8	Do.	Ponnani.	
9	Do.	Tirur.	
10	Do.	Chowghat.	
11	Do.	Palghat.	
	Sub-Courts.		*Sub-Courts.*
	(1)		(2)
1	Subordinate Judge, Kozhikode.		1 Additional Subordinate Judge, Kozhikode.
2	Do.	Ottapalam.	2 Do. Ottapalam.
3	Do.	Palghat.	
4	Do.	Fort Cochin.	

NOTE.—The additional Courts have been sanctioned on a temporary basis to reduce pendency. With a view to give relief to the Principal and Additional District Munsif, already functioning at Kozhikode an additional District Munsif has been sanctioned for the Principal District Munsif's Court at Kozhikode. The Additional District Munsif sanctioned for Walluvanad is intended to give relief to the District Munsif at Ottapalam also. The additional District Munsif sanctioned to Payyoli will, if necessary, give relief to the District Munsif at Quilandy.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 14th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

(Questions Nos. 81 and 82 were taken together.)

Educational concessions from the Post-War Services Reconstruction Fund

* 81 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri C. Kandasamy and Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether educational concessions sanctioned from the Post-War Services Reconstruction Fund were ordered to be stopped from 1956–57 as per Director of Public Instruction's Proceedings R.O.C. No. 1090 M.C. 1 of 1955, dated 10th January 1956; and

(*b*) if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The Post-War Services Reconstruction Fund Committee has stopped the educational concessions to children and dependants of Defence Service Personnel with effect from 1956–57 owing to paucity of funds. However, this Government have decided to take up this and continue this concession in a modified form at a reduced rate as suggested by the Director of Public Instruction from State funds, with effect from 1956–57 and orders were issued accordingly. The Government of India have also been addressed for financial assistance in the matter and their reply is awaited.

* 82 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri C. Kandasamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of children who wer getting educational concessions from the Post-War Services Reconstruction Fund as per G.O. Press No. 1879, Education, dated 27th June 1950, in the year 1955–56?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 7,629, Sir.

SRI M. PALANIYANDI : மாஜி ராணுவத்தினருடைய பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு மாற்றுத் திட்டங்கள் தயாரித்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு எந்த விதத்தில் கல்விச் சலுகை அளிக்கப்போகின்றார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்கள் சொல்ல முடியுமா ?

[14th August 1956

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether the Government have elicited the views or option of the Malayalee Officers of the Judicial Department through the High Court as to whether they would like to go to the Kerala State or whether they would like to be retained in the Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The final allotment of officers does not depend upon the option exercised by any particular official. But still we take into consideration the inclination of the officials, and for that purpose Malayalee Officers have been asked to exercise their option whether they would like to remain in the Madras State or to go to the new Kerala State. But that is not the ultimate criterion by which they are allotted.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is it a fact that those Malayalee officers who have expressed their willingness to go to the Kerala State are for the time being retained in this State and those who have opted to remain here are in the usual course transferred to Malabar so as to create difficulties hereafter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think anybody is interested in creating difficulties. Before the date of partition, that is the 1st of November, the allotted officers will be posted to the Kerala State and they will be handed over to the Kerala State Government.

SRI V. BALAKRISHNAN : Does the age of officers also contribute to the decision of the Government with regard to postings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It will be advantageous to retain in this State as far as possible those Malayalee officers who will be retiring very soon. So the officers who are likely to continue for a longer period will have to be allotted to Kerala. That also is taken into consideration.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Is it not a fact that even if all the Malayalee Judicial Officers are allotted to Kerala in the proposed Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member has stated the position quite correctly.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மலபாரில் இருக்கக்கூடிய தமிழ் அதிகாரிகள் அவர்கள் விருப்பிலை சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வருவதற்கு அவர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு முன்பு ஒரு கணம் அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்டதிலிருந்து மலபார் உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்ததே. எல்லா மலையாள

14th August 1956]

உத்தியோகஸ்தர்களையும் மலபாருக்கு அனுப்பிவிலுமட்கூட, இன்னும் பலையாள உத்தியோகஸ்தர்கள் பாக்கி இருப்பார்கள். எனவே மலபாரில் இருக்கும் எல்லா தமிழ் உத்தியோகஸ்தர்களும் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து விடுவார்கள்.

Cattle-farms under the Second Five-Year Plan

* 84 *Q*.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the number of cattle-farms proposed to be opened under the Second Five-Year Plan; and

(*b*) the places where the farms are to be located?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) One, Sir.

(*b*) In Ramanathapuram district. The Palayar forest area near Karaikudi in Ramanathapuram has been fixed tentatively.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சர்க்காரே நேராக நடத்தும் பண்ணைகளோடுகூட தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைகளுக்கு உதவி செய்ய திட்டம் உண்டா ? இப்பொழுது தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைக்கு சர்க்கார் உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைகள் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் யாராகிலும் புதிதாக பண்ணைநடத்துவதற்கு முன்வந்து சர்க்கார் உதவி கேட்டால், அதையும் பரிசீலனை செய்யலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்பொழுது இருக்கும் கால்நடைப் பண்ணைகளில் மாடுகள் மட்டும்தான் வைக்கப்பட்டிருகின்றனவா ? ஆடுகளுக்காக தனி கால்நடைப் பண்ணை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் திட்டம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது இருக்கும் கால்நடைப் பண்ணைகளில் ஆடுகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆடுகளுக்கு என்று தனியாக சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு பண்ணை வைக்கலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : Was a proposal for the opening of a cattle-farm in Tiruchirappalli district mooted by the officers of the technical department concerned and is it a fact that the proposal did not fructify on account of the difference of opinion between Congressmen with regard to the site for locating the farm?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know anything about what the hon. Member is referring to. But there is a cattle-farm in Pudukottai, which is now part of the Tiruchirappalli district. There is a proposal to expand the cattle-farm so that we can concentrate on some breeds of cattle like the Kangayam breed. We had been examining a suitable area that could be taken up for this expansion and we took up one forest area. But we found that water was not available in that area. Then another area was suggested. But about that, there is a difference of opinion between the Animal Husbandry Department and the Forest Department. I propose to have a discussion with both the departments so that we could arrive at some decision.

[14th August 1956

Sri G. GOVINDAN : யாதவர்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்கும் இடங்களில் தனி ஆட்டுப் பண்ணைகள் வைப்பது நல்லது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் யாதவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆதலால், அங்கு ஒரு ஆட்டுப் பண்ணை வைப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : யாதவர்கள் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஜனத்தொகை கணக்கு விவரங்கள் என்னிடமில்லை. ஆகையினால் எல்லா விஷயங்களையும் நன்கு ஆலோசித்து, ஆட்டுப் பண்ணை வைப்பதற்கு எந்த இடம் தகுதியானது என்று கண்டு அதற்கு மேல் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும்.

Sri M. KALYANASUNDARAM : தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைக்கு சர்க்கார் நிதி உதவி அளிப்பதாகக் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். என்னென்ன நிபந்தனைகளின் பேரில் அந்த மாதிரி உதவி அளிக்கப் படுகிறது ? அப்படி சர்க்கார் உதவி பெரும் பண்ணைகளுக்கு கால்நடை களை நியாயமான விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்று ஒரு நிபந்தனையும் உண்டா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : தனி நபர் கால்நடை பண்ணைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்கும்பொழுது, ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு கால்நடைகளை விற்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனையும் உண்டு. இம் மாதிரி சர்க்கார் உதவிபெறும் பண்ணைகளுக்கு என்னென்ன நிபந்தனைகள் விதிக்கப்படுகின்றன என்ற விபரங்கள் இப்பொழுது என்னிடமில்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால் சொல்லுகிறேன்.

Sri P. SELVARAJ : May I know whether the purpose of the cattle-farm is to salvage the dry cows and rejuvenate them?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : The main purpose of a cattle-farm is to improve the breed of cattle.

Sri P. CHELLATHURAI : ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கால்நடைப் பண்ணை நடத்துவதற்கான இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டதா ? அந்த இடத்தின் பெயர் என்ன ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : காரைக்குடி சமீபத்தில் பாலவநார் காட்டுப் பிராந்தியத்தில் ஒரு கால்நடைப் பண்ணை ஆரம்பிப்பது பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து வருகிறது என்று நான் முன்பே ஆங்கிலத்தில் பதில சொன்னேன்.

Sri V. C. PALANISWAMI GOUNDER : Are the Government aware of the fact that the development of the Kangayam breed in Hosur is not very encouraging, and on that score will the Government see that the breed is brought down elsewhere where the atmosphere for its breeding is congenial?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : Apart from the suitability of having the Kangayam breed concentrated in Hosur, it is the idea of the Government that they must concentrate on the Sindhi breed in the Hosur farm. Therefore it is proposed to have, as the hon. Member suggests, the Kangayam breed concentrated either in the Pudukottai farm or in the proposed cattle farm in the Ramanathapuram district.

Sri M. D. THIYAGARAJA PILLAI : முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்குமிடங்களில் கோழிப்பண்ணை கள் வைக்கப்படாததால், அநேக இடங்களில் ஜாதிக்கோழிகள் சீக்கு வந்து அழிந்துபோய்விட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் எங்கெங்கு கால்நடை

14th August 1956]

ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஒரு சிறு கோழிப் பண்ணை யூனிட் வைத்து அதை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவருவார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்குமிடங்களெல்லாம் கோழிப் பண்ணைகள் வைப்பது சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆகையால் கோழிகளுக்கு வியாதி வராமல் தடுப்பதிலும் அரசாங்கம் நடத்தும் பண்ணை தவிர தனி நபர்கள் கோழிப்பண்ணை அமைப்பதற்கு முன்வந்தால் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதிலும், அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

Sri M. KALYANASUNDARAM : தனி நபர்கள் நடத்தும் பண்ணைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி அளித்தால், அவர்கள் கால்நடைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு விற்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அறிந்தவரை ஒரே ஒரு தனி நபர் பண்ணைக்குத் தான், அதாவது பழையகோட்டை பட்டையக் காரர் பண்ணைக்குத் தான் சர்க்கார் உதவி அளிக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பண்ணையில் தான் மாடுகள் அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படு கின்றன. சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் விலைக்கே அங்கு மாடுகள் விற்கப் படுகின்றனவா என்பதை எப்பொழுதாவது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்தது உண்டா ? இல்லையென்றால் இனியாவது அதைப் பரிசீலனை செய்து மாடுகளை நியாயமான விலைக்கு விற்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : பழையகோட்டை கால்நடைப் பண்ணையை பொறுத்தமட்டில் சர்க்கார் எவ்வளவு கால்நடை கேட்கின்றார்களோ அவைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு விற்கவேண்டு மென்று ஒரு நிபந்தனை வற்புறுத்தப்பட்டு, அமுலில் இருந்து கொண்டு வருகிறது.

Sri V. C. PALANISWAMI GOUNDER : Sir, is the Government aware that the Kangayam breed takes very kindly to places where "Kolukattai" grass grows well? May I ask the Government whether Ramanathapuram and Pudukkottai areas are able to give god fodder of "Kolukattai" grass and on that score the Government propose to rear Kangayam breeds in those localities? 9-20 a.m.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : Sir, raising Kangayam breed is undertaken in Coimbatore district by a private firm. It is said that dry areas like Ramanathapuram and Pudukkottai also are quite suitable for raising Kangayam breed.

Sri S. DAIVASIGAMONEY : Sir, I would like to know from the Hon. Minister whether it is not a fact that cattle farms are run by the Government for the purpose of demonstration and teaching how to raise better qualities of cattle to persons like Mr. Palaniswami Goundar who is raising Kangayam bulls and cows, or whether it is the idea of the Government to make money by running cattle farms.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : Of course the Government do not make money, and that is our worry too over these cattle farms. It is the primary object of Government that the cattle farms must be an object lesson to the ryots and that ryots should be encouraged and instructed to have better breeds.

[14th August 1956

Sri S. THINAKARASAMI THEVAR : பழையகோட்டை பட்டைய காரர் நடத்தும் கால்நடைப் பண்ணை விசேஷமாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவர் அங்கு நூற்றுக் கணக்கான எக்கரா நிலங்களில் கொழுக்கட்டை புல்லை விசேஷமாக வளர்த்து மாட்டுக்கு தீவனமாகப் போடுவதுதான். ஆகவே, கொழுக்கட்டைப் புல்லை மாகாணத்தின் இதர பாகங்களில் எங்கெங்கு உற்பத்தி செய்யமுடியுமோ அங்கெல்லாம் சர்க்கார் செலவில் உற்பத்தி செய்து, ஆங்காங்கு கால்நடைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : கொழுக்கட்டை புல் மாத்திரம் காரணமல்ல. பூமியினுடைய சத்தும் கவனிக்கப்படவேண்டும். கொழுக்கட்டைப் புல்லைத் தவிர்த்து, அந்நிய நாடுகளிலிருந்தும் பலவித விதைகளை வரவழைத்து 'எக்ஸ்பெரிமெண்ட்' செய்து பார்க்கிறோம். பூமியில் வளத்திற்குத் தகுந்தார்ப்போல் எந்தெந்த வகையான புல் எங்கெங்கு வளருமென்று பார்த்து அதை வளர்ப்பதற்கு கவனம் செலுத்தப் பட்டு வருகிறது.

Sri V. BALAKRISHNAN : Is the Hon. Minister aware that Pudukkottai is able to produce fertile mates equal to the virility of Kangayam bulls, and will the Hon. Minister kindly see that the operation is profusely done at Pudukkotai rather than in the area of Mr. Palaniswami Gounder?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : I entirely agree with the hon. Member.

Sri S. R. ARUMUGAM : கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் சூலூர் பிர்க்காவில் கலங்கல் என்னும் இடத்தில் குறும்பாடு வளர்க்கும் குடும்பங்கள் 120க்கு மேல் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய ஆடுகளை புதிய முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாமல் பழையபடியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் கள். அபிவிருத்தி அடையாத ரகங்களாகவே இன்னும் இருந்துகொண்டி ருக்கின்றன. ஆகவே, அங்குள்ள குறும்பாடு மேய்ப்பவர்களை சேலத்தி லுள்ள கால்நடைப் பண்ணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய், அவர்களுடைய ஆடுகளையும் நல்ல ரகங்களாக வளர்ப்பதற்கான முறையில் அவர்களுக்குப் பயிற்சிகொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : சேலம் ஜில்லாவிலே கால் நடைப் பண்ணையை வைப்பதன் முக்கியமான நோக்கம் சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீர் இடைப்பதைக் கொண்டு மேச்சேரி ரகத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்பது. அதோடு வேறு என்னென்ன வகையிலே கவனம் செலுத்தமுடியுமோ அப்படிச் செய்யலாம்.

Sri V. MUTHU : மதுரை ஜில்லாவில் பெரிய குளம் தாலூகாவில் வருஷநாடு முதலிய சில பகுதிகளில் ஆடு மாடு மேய்ச்சலுக்குத் தகுதி யான இடங்களிருப்பதால், அவ்விடத்தில் மாட்டுப் பண்ணையை வைப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : எல்லா ஜில்லாக்களிலும் மாட்டுப்பண்ணையையும் ஆட்டுப் பண்ணையையும் வைக்கமுடியாது. மதுரை ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் இரண்டு தனி நபர்கள் சேர்ந்து பண்ணைகள் வைத்து நடத்துவதினால் மதுரை ஜில்லாவில் வைப்பதற்குப் பதிலாக இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் வைக்கலாமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய் திருக்கிறது.

Sri K. VINAYAKAM : கொழுக்கட்டைப் புல் என்றால் என்ன ? அதற்கும் தோசைப் புல்லுக்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் உண்டா ?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் உதகமண்டலத்தில் நடந்த பொறுக்குக் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறார். ஆனால் அந்தப் பக்கத்தில் பல இடங்களில்

14th August 1956]

கொழுக்கட்டைப்புல் வளர்த்திருப்பதைப் பார்க்கவில்லையென்று நினைக் கிறேன். அடுத்த முறை உதகமண்டலத்திற்கு வரும்போது என்னுடன் வந்தால் அங்கே கொழுக்கட்டைப்புல் எவ்வளவு நன்றாக வளருகிறது என்பதை நேரில் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

Period of training in Veterinary College

* 85 **Q.**—**Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether Government have any emergency scheme to cut short the period of training in Veterinary College?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : No Sir.

National Extension Scheme for Gingee.

* 86 **Q.**—**Sri K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state when the National Extension Scheme will be introduced in Gingee?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : It cannot be stated now when the National Extension Service Scheme will be launched in the Gingee area. I may, however, add that the scheme will be extended by stages so as to cover the entire State before the end of the Second Five-Year Plan.

Sri K. ARANGANATHAN : கனம் அமைச்சரவர்கள் செஞ்சிக்கு வந்திருந்தபோது, அங்கிருக்கக் கூடிய மக்கள் அத்தனை பேரும் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தை எந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்களுடைய சலியாத உழைப்பையும் நேரில் பார்த்தார் கள். பின் தங்கிய பிரதேசத்தை மற்ற பிரதேசங்களுக்குச் சமமாக சர்க்கார் கொண்டுவரவேண்டுமென்று வகுக்கும் திட்டங்களை நல்ல முறையில் பயன் படுத்திக்கொள்வதற்கு அங்குள்ள மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வாய்ப்புக்கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னபோது மிகவும் ரசித்தார். ஆகவே, செஞ்சி தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : தென்னாற்காடு ஜில்லா வில் தேசிய வளர்ச்சித்திட்டப் பகுதியை அடுத்தபடியாக பொறுக்கியெடுக்க முடிவு செய்வதற்கு முன்பு செஞ்சியில் கனம் அங்கத்தினருடன் கண்டதை நான் மறக்கமாட்டேன்.

Construction of an overbridge across the railway line at Tambaram

* 87 **Q.**—**Sri K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken to construct an overbridge across the railway line at Tambaram on Madras-Dindigul Road?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : The proposal for the provision of an overbridge in lieu of the level crossing near Tambaram on the Madras-Dindigul Road was recommended to the Government of India along with certain other cases. The Govrnment of India have since called for plans and estimates in respect of this and five other road-rail crossings on National Highways

requiring to be replaced by overbridges or subways. The matter is separately under examination in consultation with the Railway Administration and the Chief Engineer (Highways).

Superannuation of the Conservator of Forests

* 88 *Q.—Sx)* M. KALAYANASUNDARAM AND SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) when the present incumbent of the post of the Conservator of Forests reached the age of superannuation; and

(*b*) the reasons for not allowing him to retire from service so far?

THE HON SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) The Hon. Members obviously refer to the Chief Conservator of Forests, Sri S. K. Basu, I.F.S., who attained the age of superannuation on 7th April 1955.

(*b*) Sri Basu retired from service with effect from 7th April 1955 but he has been re-employed by the Government for a period up to 30th September 1956 as there is a dearth of senior and experienced officers to hold key posts in the Forst Department.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, what is the qualification prescribed for the post of the Chief Conservator of Forests, and may I know whether the next senior man possesses that qualification or not?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it is not merely the technical qualifications that are to be taken into account when selecting an officer to the head of a technical department like the Forest Department. In a question of his administrative ability, his aptitude, and his other capacities. And when we looked into all these, the Government felt that it would be better in the interests of forest administration that this retiring officer should continue for some time more.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Sir, what are the other higher posts which require senior officers and for which there is a dearth of officers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I can now answer only for the Forest Department. There is of course the Public Works Department. Even there, there is a dearth of technical personnel.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, have the Government in the meantime found out any other officer of equal ability to supplant this experienced officer i nthe course of this one ycar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, when this officer's term expires on the 30th September, Government will find, whether the incumbent is of equal merit or not, the best officer

available for filling up the post. I may also add for the information of hon. Members that the term of another officer just below this officer, who is a Malayali, is also extended like this for more than a year.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, I did not put my previous question because the Officer was a Malayalee or a Tamilian. I merely wanted to know the principle followed in this matter. So, I feel that the Hon. Minister's observation in this regard is not in good taste. 9-30 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know about tastes. I simply wanted to point out that there was no discrimination in the matter between one officer and another.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I am not concerned whether the Officer was a North Indian or South Indian or whether he was a Tamilian or a Malayalee. I am only concerned with the fact that he is a human-being. To my first question, the Hon. Minister replied that there was dearth of qualified persons in the department. Later on, he said that it is not merely educational qualification but also experience has to be taken into consideration. My information is that there are officers who have been working in the department, who have sufficient experience and good qualifications also. May I know why their cases should not be considered?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Barring this Chief Conservator, there are Conservators working under him. The next seniormost Conservator is one I have referred to in my previous answer. He also attains superannuation. Below them, there are Conservators who have not even two years' service.

Foreign markets for hides and skins

* 89 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have made any proposal to the Union Government for finding foreign markets for the export of hides and skins?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir, as the Union Government are themselves taking steps for the promotion of export.

Export of rice to Ceylon

* 90 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to export rice to Ceylon from this State; and

(*b*) if so, the quantity and the rate of the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

[14th August 1956

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Central Government have requested this Government to send some consignment of rice to Ceylon some time back and if so, whether it has been dropped?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information. But, I have already stated that the Government of India have also completely stopped export of rice in view of the rising prices.

Co-operative Milk Supply Unions in the City

* 91 *Q.*—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the activities of Co-operative Milk Supply Unions in the City and in the State are subject to periodical supervision by Government Officers; and

(*b*) whether the loans advanced to them are being recovered?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) & (*b*) Yes, Sir.

Foreign studies of a Junior Honorary Surgeon at Government cost

* 92 *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether a Junior Honorary Surgeon of the General Hospital, Madras, was sent abroad in the year 1955 at Government cost; and

(*b*) if so, for what purpose?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) No Honorary Surgeon attached to the Government General Hospital, Madras, was sent abroad in 1955 for training at Government cost.

(*b*) Does not arise.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : May I know whether any Surgeon or person with M.B., B.S., Degree qualification was sent abroad in 1955 and if so the total financial commitment to our State Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, the question relates to Honorary Medical Officers and I have already stated that no such Honorary Medical Officers have been sent abroad.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know whether Junior Honorary Surgeons from the Stanley Hospital have been sent abroad for further studies?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The question relating to Honorary Officers has already been answered.

14th August 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : My question relates to the Stanley Hospital.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that one Dr. Natarajan, Honorary Junior Surgeon, was sent abroad for further studies at the cost of the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Not so far as I know, Sir.

Burial ground for Muslims at Kozhikode

* 93 *Q.*—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to supplementary question on starred question No. 2187 on the 22nd August 1955—

(*a*) whether the Collector of Malabar has since received the report of the Revenue Divisional Officer, Kozhikode, about the alternative site for the burial ground for Muslims; and

(*b*) if so, whether the burial ground has been now provided?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) & (*b*) Yes, Sir.

Starting of paper mills

* 94 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have finalized the proposal to start paper mills in this State; and

(*b*) if so, the amount allotted for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether any steps have been taken by this Government to expedite the establishment of paper mills in this State and if so what they are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the establishment of a paper mill is not such an easy thing. We have to go into so many questions. Recently, we invited the Industrial Adviser to the Government of India and had a Conference at Ootacamund with the experts. We found that in order to establish a big newsprint factory, we require a lot of wattle and bluegum and the production of wattle and bluegum, which are now available in Kodaikanal and Nilgiris Hills, has to be stepped up. The Government have taken steps in the direction. It will take some time. Anyway, the matter is under consideration and examination. That will go to the public sector when it is ready. So far as the manufacture of writing paper from out of bamboo and other materials is concerned under the Plan of the Government of India, that will go to the private sector. Therefore, we have invited

[14th August 1956

the private sector to undertake this scheme of making paper. Even in Malabar district, necessary examination has been done and the Chief Conservator has arranged for stockmapping the forest areas in that district. His report is awaited. I may, however, state that a mere report will not produce a factory. Private enterprise should come forward to undertake this work.

SRI K. P. GOPALAN : As far as the starting of a paper mill in Malabar is concerned, will the Government take a decision before 1st November?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I can announce that I have taken steps even here and now. But, I want the hon. Member also to take steps and get private enterprise to come forward to undertake this work.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Did any firm approach the Government for permission to open a mill at Mettur and if so, what has happened to it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not think there is any specific proposal from anybody so far. If anybody comes forward, we would certainly give him all possible facilities.

DR. K. B. MENON : Is there a proposal from the Birlas to open a paper mill at Nilambur or anywhere in its neighbourhood?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information, Sir.

SRI K. PARTHASARATHY : If private interests are prepared to undertake the work of manufacturing paper from bamboo pulp and other materials in Salem and South Arcot districts, will the Government agree to giving concessions for extraction of these raw materials from the Government forests in Salem, South Arcot, North Arcot districts and Shevroy Hills?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot say now what concessions could be given and what concessions would be asked for. I have already stated that if any private enterprise comes forward to take up this work, the Government will welcome it.

SRI V. BALAKRISHNAN : Where stands the assurance given by the Hon. Minister sometime back with reference to the revival of a paper mill already set up in the Pudukkottai Division?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Even there, I do seek the good offices of the hon. Member to secure some enterprising private concerns who are willing to undertake this work. It is the definite policy of the Planning Commission and the Government of India that the writing paper industry should go only to the private sector.

SRI M. NARAYANA KURUP : Has the Government's attention been drawn to a report by experts that there is every facility available in Malabar for the establishment of a paper mill? If not, will the Government see the report and consider the matter?

14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government are still making further surveys in the matter. Even now, I can make bold to announce that the Government will extend all facilities for the starting of a peper mill. But, it is for the hon. Members to secure some private enterprise for that purpose.

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know whether any private individual or firm from Malabar has applied for permission to establish a paper factory either in Nilambur or Wynaad?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think there is any specific application for undertaking the paper industry.

SRI S. CHELLAPANDIAN : Have any investigations been made by the Government about opening a paper mill at Papanasam near Ambasamudram and have any private enterprises come forward to start that mill?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. There has been an old proposal to make paper from its reeds. The applicant, whose licence has been accepted, has not been able to proceed further in the matter. If any other private enterprise comes forward, the Government will examine the matter.

Amendments to the Industrial Disputes Act, 1947

* 95 *Q*.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with refernce to the answer given to supplementary question to question No. 3129 on 27th February 1956— 9-40 a.m.

(*a*) whether the State Government have made any suggestion to the Central Government during 1955-56 to amend the Industrial Disputes Act, 1947; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, on a former occasion the Hon. Minister in reply to a question said that he would suggest to the Central Government to make provision for vesting powers with the Government to go into the accounts of textile mills and other firms in the State when the Industrial Disputes Act was amended. May I know what is the result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, before the Industrial Disputes Amending Bill was taken up by Parliament some time back, there was a discussion with the States' Ministers by the Centre and this Government did urge certain provisions to be incorporated in the proposed amending Bill. Since then the amending Bill had been finalized and I think that it had been passed by the Parliament.

[14th August 1956

Selection of persons for settling in Andaman and Nicobar Islands

* 96 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any circulars have been issued to district officials to select persons for settling them in Andaman and Nicobar Islands during the year 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know the number of applicants and how many of them had been selected and under what conditions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Applications for settlement in the Andamans are even now being received and these are forwarded to the Collectors concerned. Final reports regarding the number of eligible families willing to settle in the Andamans called for from the Collectors with reference to the Government of India's previous communications are still awaited.

SRI K. VINAYAKAM : May I know how many families have so far approached the Government for settlement in the Andaman Islands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are a good number of applicants. Under this scheme, India allotted a quota of 30 agriculturist families to this State for settlement in the Andamans during 1955. The selection was confined only to two districts of Malabar and South Kanara at the instance of the Government of India, as the climatic conditions there were similar to those in the Islands. Only 11 families out of 67 that offered themselves for selection were found suitable.

DR. K. B. MENON : What are the minimum facilities that are offered by the Government for the families that go to the Andamans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, before the Second World War, people who were convicted and sentenced for transportation for life were sent to the Andaman Islands but that was stopped owing to the outbreak of hostilities. Would the Government now think of reviving the old practice of sending convicts who are convicted and sentenced for transportation for life to the Andaman Islands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Andaman Islands are no longer considered to be a mere penal settlement.

SRI S. R. ARUMUGAM : விவசாயத் தொழில் புரிபவர்களில் பலர் மழை இல்லாத காரணத்தால் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதில் இறங்கி விடுகின்றனர். இவர்களையெல்லாம் அந்தமானுக்கு அனுப்பி அங்குள்ள பூமியை விவசாயத்தின் மூலமாக மேம்பிவிருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவர்களையெல்லாம் அந்தமானுக்கு அனுப்புவது என்றால் முடியாது. இவர்கள் எல்லோரும் அங்கே செல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா, இவர்களை அனுப்பினால் என்ன என்ன வசதிகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான் இவர்களை அந்தமானுக்கு அனுப்ப முடியும்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : May I know the qualifications necessary for the people to be sent to the Andamans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister whether there are elementary schools in the Andamans for catering to the educational needs of the children and, if so, whether such institutions are run by private management or by the State itself?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I do not have that information with me just now.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Is it not a fact that the families who have been sent to the Andamans for settlement have returned because proper facilities were not provided there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not have any such information with me.

Additional cement factories

* 97 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to construct additional cement factories in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் அதிகமாக சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் 'இல்லை' என்று பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியானால், நமது ராஜ்யத்தில் இப்போது உற்பத்தியாகும் சிமெண்ட் போதுமானது என்பது கனம் மந்திரி அவர்களின் அபிப்பிராயமா ? தற்போது மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 11 அல்லது ரூ. 13 கொடுத்தாலும் சிமெண்ட் கிடைப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது சிமெண்டுப் பற்றுக்குறை இருப்பது சர்க்காருக்கும் மிகவும் கவலையளித்து வருகிறது. இதனால் சர்க்காருடைய வேலைகளும் தடைபடுகின்றன. திடீரென்று இவ்வளவு பற்றுக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணத்தை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தது ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடுக்கவேண்டாமா என்றும் அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இப்போதுள்ள சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகளை விருத்திசெய்வதற்கு மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளை அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறது. இப்போதுள்ள சிமெண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு அதை

[14th August 1956

சிமெண்டு உற்பத்தியாளர்கள் எற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகள் இன்னும் அவசியமாக இருக்கலாம் என்பதுதான் சர்க்காரின் அபிப்பிராயம். சமீபத்தில் உதகமண்டலத்தில் இருந்தபோது இந்த விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனித்தது. இப்போது இந்த சிமெண்டுத் தொழிலும் தனியார் துறையில்தான் இருக்கவேண்டும். ஆகவே சிலரை இன்னும் சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று கேட்டோம். கோயம்புத்தூரிலுள்ளவர்களை "நீங்கள் வேண்டுமானால் இன்னொரு சிமெண்டு தொழிற்சாலை வைத்துக் கொள்ளலாம். நாங்கள் அதற்கு உதவி செய்கிறோம். நீங்கள் தொழிற் சாலைகள் ஆரம்பிக்கிறீர்களா?" என்று கேட்போம். ஆனால் சமீபத்தில் அவர்களிடமிருந்து நாங்கள் கேள்விப்பட்டது இதுதான். அதாவது, அவர் கள் சில மூலப்பொருள்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தில் மிகுந்தால் தொழிலை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தார்கள். அந்த மூலப் பொருள்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அந்த மூலப் பொருள்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, புதுச் சேரியில் சிமெண்டுத் தொழிற்சாலையை எற்படுத்துவதற்கு மத்திய அர சாங்கத்தை அனுமதி கேட்டிருந்தார்கள். அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருப்பதால் புதுச்சேரியில் சிமெண்டு தொழிற்சாலையை எற்படுத்துவதில் மத்திய சர்க்காருக்கு ஆட் சேபனை உண்டா என்று கேட்டிருந்தார்கள். ஆட்சேபனை இல்லை என்று பதில் வந்தது. இதுதான் இப்போதைய நிலை. இன்னும் யாராவது சிமெண்டு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வந்தால் அவர்கள் விண்ணப்பத்தையும் சர்க்கார் அக்கறையோடும் அனுதாபத்தோடும் கவ னிக்கும்.

SRI V. R. NAGARAJAN: Is it a fact that cement has become scarce in the public market on account of the nation-building activities of the State? If not, is it due to underproduction in cement factories which are already existing in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think there has been any underproduction. Of course, there are numerous nation-building activities and even in the private sector more constructions are perhaps coming into existence.

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER: The Government and the public are aware of the scarcity of cement. May I ask the Government whether they can make an investigation into the matter and see that the manufacture of cement is done on a cottage industry basis so that the production may be speeded up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know whether it is a feasible proposition to organize the manufacture of cement on a cottage industry basis in order to meet the growing demands of it.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இப்போதிருக்கும் சிமெண்டுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு இனிமேல் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப் பதற்கு நடந்துகொண்டிருக்கும் ஆலோசனைகளைக் காட்டுவதானது வேறு வீட்டுக்கு வெட்டுகிற இணற்றைக் காட்டுவதுபோல் இருக்கிறது. இப்போது நமது ராஜ்யத்திலுள்ள மூன்று சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகளிலுமாக உற்பத்தியாவது—எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் விவரங்கள் சரியாக இருக்கு மென்று நம்புகிறேன்—53,000 டன்கள். இதில் 37,000 டன்கள் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்படுகிறது என்பது உண்மையா? மேலும், வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் சிமெண்டில் நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒரு மூட்டைகூட ஒதுக்கப்படுவதில்லை என்பதும் உண்மையா?

14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: புதிதாகத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதுபற்றி கேள்வி கேட்கப்பட்டது. ஆகையால் இப்போதைய சிமெண்டுப் பற்றாக்குறைக்குக் காரணம் என்ன என்பது பற்றி நான் பதில் சொல்லவில்லை. நமது ராஜ்யத்தில் இப்போதுள்ள மூன்று சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளில் வருஷத்திற்கு 6,65,000 டன்கள் சிமெண்ட் உற்பத்தி யாகிறது. மற்ற ராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது நமது ராஜ்யத்தில் போதிய சிமெண்ட் உற்பத்தியாகிறது என்ற காரணத்தால் வேறு சிமெண்டை இங்கே மத்திய சர்க்கார் அனுப்புவதில்லை. ஆனால் இந்த "அல்லாட் மெண்ட்"-ஐ சரியாக மாறறியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

SRI M. PALANIYANDI: சிமெண்டை வினியோகம் செய்வதில் பல தகராறுகள் இருக்கின்றன. ரயில்வேக்களுக்கு ஒதுக்கும்போது இந்த மண்டலத்திற்கு (ஜோன்) அனுப்பவேண்டும் இந்த மண்டலத்திற்கு அனுப்பக்கூடாது என்றிருக்கிறது. மேலும் புது எஜெண்சிகளுக்கு அதிகமாக சிமெண்ட் கொடுப்பது காரணமாக சிமெண்டில் கள்ளமார்கெட் எற்பட்டிருக்கிறது. எந்த எந்த எஜெண்டுகளுக்கு எவ்வளவு சிமெண்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கெடுத்துப் பரிசீலனை செய்தால் கள்ளமார்கெட் நடப்பது தெரியும். அப்படிச் செய்து சிமெண்டின் கள்ள மார்க்கெட்டை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா? 9-50 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சிமெண்ட் விவகாரம் சற்று அதிகமாகத் தெரியும். என்னிடம் வந்து குறிப்பாக அவர்களுடைய யோசனையைத் தெரிவித்தால் அதை யெல்லாம் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்யலாம்.

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR: May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that Sarkar Ooruni area contains all raw materials for the manufacture of cement and is well suited for starting a factory for that purpose, and may I also know whether the Government will come forward to set up that industry in that famine stricken area which will incidentally eradicate famine conditions prevailing there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information about the exact suitability of Sarkar Ooruni area for the manufacture of cement.

SRI K. R. NALLASIVAM: இப்பொழுது எற்பட்டிருக்கும் சிமெண்ட் பஞ்சத்திற்குக் காரணம் வியாபாரிகள் அதிகமான லாபத்திற்கு சிமெண்ட் விற்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மறைத்து வைப்பதுதான் என்பதை நேரடியாகப் பார்த்தேன். இப்பொழுது இருக்கும் முறையில் சிரமங்கள் இருப்பதால் வியாபாரிகள் மூலமாக சிமெண்ட் விநியோகிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக சர்க்காரே நேரடியாக விநியோகிக்க எற்பாடு செய்தால் இந்தக் குறை நீங்குமென்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றி சர்க்கார் ஆலோசிப் பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பற்றாக்குறை எற்படும் போதுதான் கள்ளமார்க்கெட் விவகாரம் வருகிறது. பற்றாக்குறை என் எற்படுகிறது என்றும், பற்றாக்குறை இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய முறைகள் என்ன என்பதையும் அரசாங்கம் முக்கியமாகப் பரிசீலனை செய்யும். அதற்குமேல் எங்கெங்கே தவறுதல் நடக்கின்றனவோ அதையும் பரிசீலனை செய்து தவிர்ப்பதற்கும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திவருகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN: சிமெண்ட் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இருக்கிறபடியால் கனம் மந்திரி அவர்கள் களிகூர்ந்து கோயமுத்தூர் தொழில் பிரமுகர்களின் மனதை புதுக்கோட்டைபக்கம் திருப்புவார்களா?

[14th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கோய்முத்தூர் பிரபுக்களின் மனதைத் திருப்பக்கூடிய ஆற்றல் எனக்கு இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கவில்லை. புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் மூலப்பொருள்கள் இருந்தால், அக்கு சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்வதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். பிரபுக்களின் மனதைத் திருப்புவதற்கு கனம் அங்கத்தினரிடம் போதிய ஆற்றல் இருக்கிறதென்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும்.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : May I know whether it is a fact that the defective distribution is due to the taking over of the entire thing by the State Trading Corporation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This new system has been undertaken because of the defects found in the distribution of cement and also because of cement shortage.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சிமெண்ட் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு 'அலாட்மெண்ட்'டை அதிகப்படுத்துவதற்கும் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கையோடுகூட, இடைக்கக்கூடிய சிமெண்டை சரியானபடி விநியோகிப்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். திருச்சி ஜில்லா 'பிளானிங்' போர்டு கூட்டத்தில் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நான் பேசும்போது அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் சிலரும் தங்களுடைய கஷ்டத்தையும் தெரிவித்தார்கள். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு வேண்டிய சிமெண்டுக்கு வேண்டிய பர்மிட் இருந்துங்கூட சிமெண்டை 'ஸ்டாக்' செய்பவர்கள் மதிப்பதே இல்லை என்று அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் பரிதாபமாகச் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது விநியோகத்தை வியாபாரிகளிடமிருந்து மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஆலோசிப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றியும் மத்திய சர்க்காருடன் கலந்து கவனம் செலுத்திவருகிறேம்.

SRI M. NARAYANA KURUP : Has it come to the notice of the Government that the greatest sinners in blackmarketing are those contractors and persons engaged in the Community Project areas and National Service schemes and, if so, whether the Government propose to take any steps?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think the hon. Member is correct.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I request that questions Nos. 98, 100-H and 100-I may be taken up together as they deal with the same subject.

MR. SPEAKER : Yes, all the three questions will be taken up together.

(Questions 98, 100-H and 100-I taken together.)

Allotment and distribution of iron and steel

* 98 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the total number of registered stock-holders who are authorized to hold stocks of iron and steel;

(*b*) how many stock-holders there are in each zone;

(*c*) the quantity of iron and steel allotted for each zone; and

(*d*) the basis on which such allotment is made?

14th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) to (*d*) Particulars are furnished in the paper [a] placed on the table of the House.

Iron and steel

* 100-H *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the basis on which the quota of iron and steel is allotted for this State for public consumption and for Government use; and

(*b*) whether the Government have made any representation to the Union Government for increasing the quota?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) The allotment of iron and steel for public consumption is made by the iron and Steel Controller, Calcutta, on the basis of population with special weightage for urban population on the basis of 1951 census.

The allotment for Government use is based on the demands of the several Government and quasi-Government departments in the State.

(*b*) No, Sir.

* 100-I *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the quota of iron and steel allotted for distribution to agriculturists and on what basis the quota is fixed; and

(*b*) the procedure laid down for the distribution of the above for agricultural purposes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) There is no definite quota fixed for iron and steel for distribution to agriculturists. With reference to the demand of the State Government and the supplies available, the Government of India (Ministry of Food and Agriculture) will intimate to this State every quarter the allocation of iron and steel made to this State for agricultural purposes. With reference to the allocations made by the Government of India and based on the genuineness of the demands of the agriculturists, allotment of iron and steel materials is made to the ryots for agricultural purposes and no particular quota is fixed rigidly for any individual ryot.

(*b*) The iron and steel materials are supplied to ryots by the registered stock-holders on applications duly recommended by the Local Government officials such as Village Officers, Revenue Inspectors, Agricultural Demonstrators, Tahsildars, Rural Welfare Officers, Project Executive Officers and Assistant Project Executive Officers and also on permits issued by the Director of Industries and Commerce where the demands exceed 2 tons. The iron and steel materials are also supplied to the agricultural fabricators for manufacturing agricultural implements required for day-to-day agricultural purposes.

[a] Printed as Appendix on page 674 infra.

SRI M. KALYANASUNDARAM : விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய இரும்பு கிடைக்கிறது என்பது மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலில் இருக்கிறதேயொழிய அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லே. விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இரும்பு அவர்களுக்கு கிடைக்காததற்குக் காரணம், பர்மிட் கொடுத்த தேதியிலிருந்து 60 நாட்களுக்குள் ஸ்டாக் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து இரும்பை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்; 60 நாட்களுக்குள் வாங்கிக்கொள்ளாவிட்டால் அந்தக் 'கோட்டாவை' ஸ்டாக் வைத்திருக்கும் வியாபாரிகள் தங்களுடைய இஷ்டம்போல் யாருக்கு வேண்டுமானலும் கொடுத்துவிடலாம் என்ற முறை இருப்பதுதான். இதனுல் என்ன ஏற்படுகிறதென்றல், 60 நாட்கள்வரை விவசாயிகளுக்கு இரும்பு சப்ளே செய்யாமல் எப்படியாவது தட்டிக் கழித்துவிட்டு, அதற்குப்பிறகு கள்ள மார்க்கெட்டில் அதிக விலே வைத்து விற்கிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறிப்பாக இம்மாதிரி புகார்கள் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு வரவில்லே. கனம் அங்கத்தினருக்கு வந்திருக்கிற குறைபாடுகளே எனக்கு எழுதிக்கொடுத்தால் அதைப் பற்றி கவனித்து, எவ்வாறு தவிர்க்கலாம் என்று யோசிக்கமுடியும்.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know, Sir, why iron and steel are still controlled commodities and when they will be freely available to the public for building purposes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That is because, Sir, there is such a serious shortage even now in the matter of iron and steel.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Is it not a fact that when a gentleman who wants to construct a house in Madras asks for a permit for the purchase of steel, he is given a permit for purchasing the same in Tirunelveli district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not know about that. If any such instances are brought to my notice, I shall look into them for taking necessary action.

SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAI : பெரிய நகரத்தில்கூட இரும்பு விற்பதற்கு ஒரு வியாபாரிக்குத்தான் லேசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதனுல், அதிகமாக சப்ளே செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அதனுல் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறபடியினுல், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு லேசன்ஸ் கொடுத்து இரும்பை விற்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பர்மிட் கொடுப்பதும், ஸ்டாகிஸ்டுகளே நியமிப்பதும் மத்திய அரசாங்கத்தின் இலாகா விஷயே இருக்கிறது. பற்றுக்குறை இப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கும்போது அதிகமான ஸ்டாகிஸ்டுகளேப் பெருக்கிக்கொண்டே போவது சரியல்ல என்பதுதான் மத்திய அரசாங்கத்தாருடைய அபிப்பிராயமும்.

SRI K. ARANGANATHAN : ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களின் கீழ் பல கட்டிடங்களும் வேலேகளும் இரும்பும் உருக்கும் கிடைக்காத காரணத்தால் மாதக்கணக்கில், வருஷக்கணக்கில் தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவருமா ? இல்லே யென்றல் நான் தெரிவிப்பதையே தகவலாக வைத்துக்கொண்டு திட்ட வேலேகளே துரிதமாக நிறை வேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரும்பு கிடைக்காததனுல் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலேகள் தவக்கப்படுகின்றன என்பது எனக்கும் தெரியும். சிலர் என்னிடம் வந்து தெரிவித்தும் இருக்கிறார்கள். அவ்வமயோது நானும் கவனம் செலுத்தி, அப்படிப்பட்ட வேலேகளுக்குப் பிரத்தியேகமாக ஏதாவது கிடைக்கச் செய்யத்தான் பார்க்கிறேன். இந்தச் சமயத்தில் கனம் அங்கத்தினருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நான் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இரும்பு பற்றுக்குறை நம் முடைய நாட்டிலே கொஞ்ச காலத்திற்கு இருக்கத்தான் இருக்கும். பெரிய உற்பத்திச்சாலேகள் ஏற்பட்டு நடைபெறுகிறவரையில் இப்படித்தான் இருக்கும். ஆகவே, எல்லாவற்றிற்கும் இரும்பையே எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்காமல், கூடியவரையில் கட்டிட வேலேகளுக்குக்கூட இரும்பைத் தவிர்த்து அதற்குப் பதிலாக மற்றவைகளே உபயோகிப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். இதுபற்றி டில்லியில் ஒரு மகாநாடு கூடி, தீவிரமாக யோசிக்கப்பட்டது. ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்றுகூட யோசனே கூறப்பட்டது. கட்டிடங்கள் கட்டும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் இரும்பைத் தவிர்த்துக் கட்டுவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister at what stage the enquiry with regard to a case of misappropriation and misuse of iron and steel permits given to one mill-owner in Cannanore, who has applied for certain quantity of iron and steel for the construction of a mill and who has sold them in blackmarket, about which serious allegations and complaints have been made to the Government, stands, and whether Government have investigated into this matter? 10 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not have information with me just now about this particular case referred to by the hon. Member, but I may tell the hon. Member that some cases have been under enquiry by the Police?

SRI M. KALYANASUNDRAM : மூன்று 'ஸோன்களுக்கு' ஒதுக்கியுள்ள அளவில், முதல் இரண்டு 'ஸோன்களுக்கும்' அதிக ஏற்றத் தாழ்வு இல்லே. முதல் 'ஸோன்களுக்கு' 2,480 டன்களும், இரண்டாவது 'ஸோனுக்கு' 2,320 டன்களும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனல் மூன்றவது 'ஸோனுக்கு' 720 டன்கள்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது எந்த அடிப்படையில் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு முன்பு அந்தப் பிராந்தியத்திலிருக்கிற தேவை, எவ்வளவு டன்கள் வாங்கப்படுகின்றன, முதலிய விஷயங்களெல்லாம் பரிசீலனே செய்யப்பட்டு இந்த அளவு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஏதாவது ஒரு 'ஸோனுக்கு' ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அளவு குறைவாக இருந்தால் அது மறுபடியும் புனராலோசனே செய்யப்பட்டு அளவு அதிகமாக்கப்படும்.

SRI K. PARTHASARATHY : Sir, it is a fact that many works under the Local Development Programmes, National Extension Service schemes and Community Development works are held up for want of iron and steel. Even though there is scarcity of Indian iron and steel, it is a fact that imported iron and steel are available at slightly higher rates. In such cases, will the Government consider the desirability of revising the estimates whenever imported iron and steel are utilized for such construction?

[14th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have been looking into the matter and I would suggest to the hon. Members and others also take whether they cannot find suitable substitutes for iron and steel in constructing houses?

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER: இரும்பு, உருக்கு சிமெண்ட், அமோனியம் சல்பேட் போன்ற பொருள்களை விநியோகிப்பதற்கு முக்கியமான பெரிய நகரங்களில் இருக்கக்கூடிய பெரிய வியாபாரிகளுக்கு ஒரு 'monopoly' போல கொடுப்பதால்தான் இப்பேர்பட்ட தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் கிராமங்களிலுள்ள கேந்திர இடங்களிலே இப்பொருள்களை விநியோகிப்பதற்குக் கொடுத்தால் இப்பேர்பட்ட அழல்களையும், தொல்லைகளையும் ஒருவாறு தவிர்க்கலாம் என்பதைச் சர்க்கார் அறிவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்பொருள்களை யெல்லாம் விநியோகிப்பதை பெரிய முதலாளிகளிடம் பார்த்துக்கொடுப்பது சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கும் முறை அல்ல.

SRI M. PALANIYANDI: இரும்பு ஒதுக்குவதில் ஒரு 'ஸோனுக்கு' குறைவாகவும், மற்றொன்றுக்கு அதிகமாகவும், ஒதுக்கப்படுகிறது. ஒரு பகுதி முன்பு பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கலாம். இப்பொழுது அங்கே அநேக புதிய கட்டிடங்கள் தோன்றியிருக்கலாம். ஆதலால் அப்பேர்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஜாஸ்தியாக இரும்பு ஒதுக்குவதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா? இரண்டாவதாக, இறக்குமதி செய்யப்படுகிற இரும்பின் விலை அதிகமாக இருந்தாலும்கூட, கள்ள மார்க்கட் விலையும் அதன் விலையும் ஒன்றாக இருப்பதால், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட இரும்பு அதிகமாக விற்பனை ஆகிறது. ஆகையால் இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வராவிட்டால் இறக்குமதி செய்யப்படும் இரும்பு அதிகமான பணத்தை சூறையாடிக் கொண்டு போய்விடும் என்பதை சர்க்கார் அறிவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதுபற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இப்பொழுது சர்க்கார் ஒதுக்கி இருக்கும் அளவில் இறக்குமதி செய்யப்படும இரும்பும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா ? அல்லது உளநாட்டு உற்பத்தி மட்டும்தான் இதில் அடங்கி இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எல்லா இரும்பையும் சேர்த்துதான் இந்த அளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, the Hon. Minister suggested to one hon. Member that he might try to find out some substitute. The Hon. Minister may be aware that when our honoured Russian guests visited our country, they opined that a large quantity of iron and steel was wasted, which could very well have been managed by prestressed concrete. Have the Government, with all the resources and expert knowledge at their command, considered the question of finding out substitutes for iron and steel for use in house and other constructions rather than suggesting to Members to find out some substitute?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, if I should have such high regard for the genius of the hon. Members, this hon. Member need not get angry with me. (Laughter.) I am quite well aware of the valuable suggestion that was thrown out that a lot of iron and steel could be substituted by other more economic materials. I did refer at a Conference held in Delhi to the remarks reported to have been made by Mr. Kruschev when he visited the Integral Coach Factory, Perambur. At that Conference, it was decided that they must open a research section where they could examine the question of substitution of not only iron and steel but also cement by other economic materials in the construction of houses.

14th August 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, in view of the fact that the Kanni harvest will take place in September in Malabar and there is shortage of steel experienced by the village blacksmiths for making the sickles (Kanni *kathis*), will the Hon. Minister see that steel is distributed to village blacksmiths at cheaper prices so that our womenfolk in the villages may get the Kanni *kathis* for the September harvest?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would suggest to the hon. Member to kindly give me a short note about it. I shall then look into it.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR: Sir, is it a fact that the Madras Government have purchased imported steel at a very high price while they could have got the same at subsidized rates through the Government of India, had they only waited for some more time?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would like to have notice. I do not have any such information with me.

Appointment of Secretary of the Nileshwar Coconut Co-operative Marketing Society

* 99 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) when the Secretary to the Nileshwar Coconut Co-operative Marketing Society in South Kanara district was appointed;

(*b*) whether applications for the post were invited;

(*c*) how many applications were received; and

(*d*) whether any qualification was prescribed for the post?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (*a*) On 5th January 1956.

(*b*) No, Sir.

(*c*) Does not arise.

(*d*) The prescribed qualification for this kind of societies is S.S.L.C. (eligible for college course) with Co-operative training. But the candidate now appointed as Secretary was exempted from the above qualifications subject to the condition that he undergoes Co-operative training within a period of two years from the date of his appointment, at his own cost.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, is it not a fact that the candidate now appointed is not eligible for collegiate course and if so, may I know why he has been appointed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: The society adopted certain transitory provisions and under these they have exempted this candidate. I may tell the hon. Member that this candidate has got experience as Accounts and General Manager of the Nileshwar Co-operative Society for a total period of eight years.

Supply of drinking water from Mettur

* 100 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any scheme to supply drinking water from Mettur to the villages lying close to the pipe line from Mettur to Salem; and

(*b*) if so, the names of the villages which are likely to be benefited by such a scheme?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The following villages will be benefited by the scheme:—

1 Nangavalli.
2 Vanavasi.
3 Jalakantapuram.
4 Periasoragai.
5 Pillaikarraichiur.
6 Taramangalam.
7 Pavalathanur.
8 Suramangalam.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, in 1953 I think—the order which I have got in my hand is dated 26th October 1953—about eight villages were selected. Of these, regarding six villages the investigation has been completed and the work has also commenced in some of the villages. But in the village of Jalakantapuram the investigation itself has not commenced. May I know the reason why there is so much delay and may I know whether this village will be included as early as possible?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Yes, Sir. The people of this village have recently made a representation. The matter will be taken due notice of and every attention given to it.

Bifurcation of districts

* 100-A *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to bifurcate districts for Veterinary purposes; and

(*b*) if so, the names of districts that are to be left out without bifurcation.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) There is no pending proposal.

(*b*) Does not arise.

Deep-sea fishing boats

* 100-B *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have issued any instructions recently to the Fisheries Department to transfer deep sea fishing boats from the West Coast districts to the Madras Coast; and

(*b*) if so, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) & (*b*) It is the pratice of the Fisheries Department to transfer the deep-sea fishing vessels from the West Coast to the East Coast during the south-west monsoon peroid, as fishing is not possible in the West Coast during this period while the fishing season will be in full swing in the East Coast during this period. Accordingly the Additional Director of Industries and Commerce has issued instructions for the transfer of the deep-sea fishing vessels from the West Coast to the East Coast this year about the time of the outbreak of the south-west monsoon.

Forest Advisory Committee

* 100-C *Q.*—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Forest Advisory Committee met in 1955 in Tindivanam Revenue Division; and

(*b*) if not, the reason for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes. On 2nd November 1955.

(*b*) Does not arise.

Tripartite Enquiry Committee on Minor Engineering

* 100-D *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the report of the Tripartite Enquiry Committee on minor engineering has been published; and

(*b*) if so, the recommendations that are to be implemented in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) & (*b*) The attention of the hon. Member is invited to the answer given by the Minister for Agriculture on 12th March 1956 in reply to the question No. 3366, asked by Sri A. Ratnam.

[14th August 1956

Relief to weavers

* 100-E *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the State Government to give relief to weavers outside the Co-operative Societies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A scheme of rebate on sales of handloom cloth by organizations outside the co-operative fold was sanctioned in October 1954. It had to be withdrawn with effect from 1st February 1956 on account of allegations of extensive abuse of the scheme by the dealers.

A prize award scheme with the help of grant from Cess Fund is being implemented. Weavers outside the co-operative fold are eligible to compete for prizes for best designs under this scheme.

A scheme for the reorganisation of the Textiles Institute, Madras, has been approved. Knowledge in the use of improved appliances and production of attractive designs will be within the reach of weavers outside the co-operative fold also as a result of this scheme. A peripatetic weaving party for the benefit of the weavers has also been sanctioned.

The All-India Handloom Board had appointed a Committee to investigate the question of exploring the scope of financial assistance from the Cess Fund to weavers outside the co-operative fold. The Committee is expected to submit its recommendations in September 1956.

Pappadam industry

* 100-F *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any amount is allotted for pappadam industry; and

(*b*) if so, how it is distributed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

(*b*) It is distributed as follows:—

	RS.
Appalam Production unit at Triplicane, Madras.	17,460
Appalam Production centre in Chidambaram ...	23,063
Appalam Production centre in Athoor (Madurai district)	23,063
Appalam Production centre in Cheranmahadevi (Tirunelveli district)	23,063
Appalam Production centre in Tirukalikundram (Chingleput district)	23,063

14th August 1956]

Permits for iron and steel on the basis of false documents

* 100-G *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Director of Industries (Iron and Steel) reported to the C.I.D., cases of obtaining permits for iron and steel on false and forged certificate during the year 1955;

(*b*) if so, the number of such cases; and

(*c*) the action taken by the C.I.D.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) Six.

(*c*) All the cases are under investigation by the Police.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இதற்கு முன் வந்த இரும்பு உருக்கு சம்பந்தமான கேள்விகள்மீது கனம் அங்கத்தினர்கள் போட்ட உப கேள்விகளிலிருந்தே கள்ள மார்க்கட்டை ஒழிக்கவேண்டியது எவ்வளவு அவசியம் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஆனால் போலீஸ் இவ்வளவு தாமதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? இது விஷயமாக சர்க்கார் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதில் தாமதம் ஒன்று மில்லை. கள்ள மார்க்கெட் நடப்பது எப்போது சர்க்காரின் கவனத்திற்கு வந்ததோ, அப்போது சர்க்கார் உடனே போலீஸ் இலாகாவிற்கு அதைத் தெரிவித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் போலீசார் அவசரப்பட்டு நடவடிக்கை எடுப்பது சரியல்ல என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும்; எனென்றால், போலீசார் அவசரப் பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுபற்றி கனம் அங்கத்தினர்களே அடிக்கடி புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Employment for retrenched workers of textile mills

* 100-J *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the Government to give employment in textile mills for the retrenched workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: According to the provisions of the Industrial Disputes Act, retrenched workers of a textile mill will have preference over other persons whenever the employer proposes to take in new hands in that mill. No special steps have been taken to give employment to retrenched workers in textile mills.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* THE ALLOTMENT OF FUNDS TO THE MALABAR DISTRICT FROM THE HANDLOOM CESS FUND.

MR. SPEAKER: I have received notice under Rule 40 from Sri K. P. Gopalan calling the attention of the Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance, namely, the failure of the Government to allot to Malabar district its due share from the Handloom Cess Fund. 10-10 a.m.

[14th August 1956

SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, I request the Hon. Minister to make a statement regarding the allotment of funds to the Malabar district from the Handloom Cess Fund. I understand that since 1952 the Madras State was allotted about Rs. 5 crores from the Handloom Cess Fund. As far as my information goes, there are about 5,60,000 looms in the State, and out of these 53,000 looms are in Malabar. I understand that the Government have spent recently about Rs. 4 to 5 lakhs for the benefit of the handloom workers in Malabar and that the Hon. Minister has kindly consented to allot Rs. 10 lakhs from the Cess Fund for the co-operative spinning mill in Coimbatore. Even with all this expenditure, there is a feeling among the handloom weavers, the factory owners and the other people of Malabar that adequate amount has not been allotted to Malabar. I understand that even now about Rs. 90 lakhs are due to Malabar from the Cess Fund.

When the Members of the Handloom Board came to Malabar, we made the following suggestions :—

A subsidy be given to handloom weavers at the rate of two annas per rupee of their wages.

Loans should be given to handloom factory owners on a long-term basis.

Calendering plants, sizing institutes and dyeing institutes should be established for the benefit of the handloom industry in Malabar.

My intention in calling the attention of the Hon. Minister to this matter is to make him give the correct figures about the allotments made to Malabar district and to request him to implement the recommendations of the Handloom Workers' Union and the handloom owners in Malabar.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I would like to make the following statement with reference to the point raised by the hon. Member.

The Government of India are extending financial assistance to the State Governments from the Cess Fund for the development of handloom industry on well defined general principles. Such financial assistance has been received during the last three years from 1953–54 and proposals for such aid during 1956–57 have also been sent to the Government of India. The main lines of development of handloom industry as outlined by the All-India Handloom Board are the following :—

(*a*) Enlistment of weavers into the co-operative fold;

(*b*) Provision of working capital to weavers' co-operative societies with a view to ensure continuous work for the weavers;

(*c*) Promotion of sales of handloom cloth by sanction of rebate on retail and wholesale sales of handloom cloth;

(*d*) Publicity and propaganda;

(*e*) Promotion of quality production of handloom cloth; and

(*f*) Setting up of co-operative spinning mill.

The needs of the several districts in the State under each of the above items are assessed with reference to the local conditions and the funds allotted to this State from the Cess Fund by the Government of India are distributed among the districts on an equitable basis. I shall now explain how, during the past few years, the Cess Fund schemes have been progressing in the Malabar district.

The total number of looms fixed as target for enlistment in the Malabar district was 2,888 for the years 1954–55 to 1956–57. Up to 30th June 1956, 2,218 looms had been admitted into the weavers' co-operative societies, leaving only a balance of 670 looms. There were only 40 weavers' societies in the district with a membership of 6,451 at the beginning of the Cess Fund schemes in 1953–54. There are now 51 societies with a membership of 8,570. Adequate inducement to the weavers to become members of co-operative societies is extended by way of interest-free loans towards share capital. In the Malabar district, Rs. 55,197–8–0 was allotted for disbursement of share capital loans during the last three years. It has been possible to disburse only Rs. 44,344–6–0 out of this amount. Progress in this direction has not been as satisfactory as in the other districts, as the condition of the handloom weavers in the Malabar district is peculiar. In this district, handloom industry had developed on a factory system under capitalists, reducing the weavers to the status of coolies. The response from these workers to become members of co-operative societies had not been good. Latterly, with the closure of some of the handloom factories, due to labour disputes, a novel experiment of making such workers also as owners of the factory on a co-operative basis was devised. 10-20 a.m.

The Madras State Co-operative Bank and the District Co-operative Banks are the agencies through which the loan from the Cess Fund towards working capital of the weavers' societies is disbursed. Out of a sum of Rs. 108·20 lakhs placed at the disposal of the Madras State Co-operative Bank for all the districts in the State, it allotted Rs. 3·45 lakhs to the Malabar Central Co-operative Bank, with reference to the number of looms admitted into the co-operative fold. Actually, the Malabar Central Co-operative Bank made available to the weavers' co-operative societies a sum of Rs. 4·70 lakhs from the Cess Fund and its own resources.

The total sum spent by way of subsidy to recoup rebate allowed on sales of handloom cloth in the State up to date is about Rs. 110 lakhs. A sum of Rs. 4·63 lakhs was disbursed as subsidy to recoup rebate allowed by the weavers co-operative societies, consumers societies, etc., in the Malabar district on wholesale and retail sales of handloom cloth. Malabar district has had its due share with reference to actual sales.

On 30th June 1956, 3 Sales Emporia and 19 Sales depots were functioning in the Malabar district with help from the Cess Fund.

A Marketing Officer, with his headquarters at Kozhikode, attends to the procurement of good produced by the weavers societies in the district. A Mobile Van is being maintained under the Marketing Officer to arrange for the conduct of propagation and intensification of sales in shandies, fairs and festivals and in interior places. In one Society, viz., the Puduppanam Weavers' Society, a Hawker, subsidised from the Cess Fund, has been appointed to promote the sale of handloom cloth by house to house visits. The sale by Hawkers is an experiment, which will be extended to more societies after some experience.

Six pattern making units were sanctioned for the entire State to promote quality production of handloom cloth. One of these units is at Cannanore on the Malabar district. It has produced samples worth Rs. 16,300 up to 30th June 1956.

Improved appliances and accessories in the shape of 677 reeds, four take-up motion attachments and two pedal looms have been supplied to weavers societies in the district. The free services of Dyer Supervisors have been given to two weavers societies in Malabar.

Proposals for setting up a Co-operative Spinning Mill at Cannanore are under active consideration. The promoters of the Spinning Mill have been asked to raise an initial share capital of Rs. 10 lakhs by the reorganisation of the now defunct Cannanore Producer-*cum*-Consumer Co-operative Society. The balance of share capital and working capital required would be provided from the Cess Fund and by the Industrial Finance Corporation. The working of the Spinning Mill will ensure supply of quality yarn at reasonable prices to handloom weavers and will also act as a stabilising factor in regard to price level of yarn in the locality.

I have mentioned it earlier that owing to the peculiar condition of the handloom worker in the Malabar district much progress could not be made in the enlistment of looms in the co-operative fold in the district. The closing of several handloom factories, two years back, resulted in large scale unemployment among handloom workers in the district. The Government decided to try an experiment of setting up handloom factories on a co-operative basis consisting of persons who were thrown out of work from the private handloom factories. Two factories which had closed down, one at Thottada and another at Chowa were converted into handloom industrial co-operative with financial aid from the Cess Fund. The member-workers are the owners, eliminating capitalists and steady work with regulated wages is assured. A system of bonus on wages earned is also provided for in the scheme. The weavers are given share capital loans to become members and working capital loans are also disbursed. In the initial stages, staff from the Co-operative Department is employed to assist the Board of Directors to run the Industrial Co-operatives on sound lines. An interest free loan of Rs. 68,690 to the Kausalya Industrial Co-operative at Thottada and

an interest free loan of Rs. 43,612-8-0 to the Lokanath Industrial Co-operative at Chowa have been granted from the Cess Fund. It may be mentioned here that this experiment is the first of its kind in the whole of India. The working of the two Industrial Co-operatives during the past one year and more has justified the expectations. The average monthly income of the worker at Chowa is Rs. 45 to Rs. 60 and the average monthly income of the worker at the other Co-operative is Rs. 55, which is likely to go up to Rs. 75 and more in due course.

Till recently, it was considered that only displaced workers from the handloom factories could be formed into industrial co-operatives. The All-India Handloom Board have since decided that any group of weavers could be formed into Industrial co-operatives and the usual forms of assistance from Cess Fund would be available to them also. Steps are being taken to form a few more industrial co-operatives in Malabar in the near future.

It is evident from what has been narrated so far that the interests of the Malabar district in the matter of development of the handloom industry has not been overlooked. If it has not been possible to achieve better results, it is not due to the neglect on the part of the Government or of their officers but on account of the special features of the industry in the area.

With reference to the Second Five-Year Plan, I have had a discussion with the Union Minister for Commerce and Industry. I may tell hon. Members that already arrangements are made to make a separate allotment under the Second Plan for the benefit of handloom weavers.

DR. K. B. MENON : Sir, may I ask for information a question arising from the statement?

MR. SPEAKER : This is not in order. But if the Hon. Minister has no objection, I have no objection either.

DR. K. B. MENON : Sir, from the statement made by the Hon. Minister, I understand that Malabar is not able to avail fully of the benefit of the Cess Fund because of the peculiar characteristic of the organization of the industry in Malabar. Have the Government any scheme to overcome this difficulty or if the Government have no scheme, will they think of one so that Malabar may avail of the full benefit of the Cess Fund due to her?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The policy and programme are laid down by the All-India Handloom Board and they are approved by the Government of India. This is how the Cess Fund is being administered. With reference to the remedy for the peculiar characteristic of Malabar district handloom weavers, I have already stated that one method that had been followed and adopted was the formation of industrial co-operatives. Two industrial co-operatives have been working very satisfactorily. There are proposals to form more of them.

III.—SITTINGS OF THE HOUSE.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, in view of the fact that hon. Members of this House will have to attend the functions in connection with the President's visit to the City, may I suggest that to-day we sit till 1-30 and there need be no sitting in the afternoon? Except for the non-official day, I suggest that sittings may be in the morning between 8-30 and 1-30 and no sitting in the afternoon.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : To-day we may sit till 1 o'clock. There need be no afternoon sitting. On the 16th also we may sit from 9 a.m. to 1 p.m. On Saturday we will sit from 9 to 1 for transacting official business. If necessary, we may sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. and allot two hours for non-official business.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Timings for the last day's sitting, we shall reserve for decision later on.

MR. SPEAKER : It is agreed that to-day we sit till 1 o'clock and hereafter from 9 a.m. to 1 p.m.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 39 OF 1955).

10-30 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, I beg to move—

"That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), as amended by the Select Committee be taken into consideration."

In doing so, I wish to point out that the Bill seeks to rectify certain defects observed in the working of the Madras General Sales Tax Act and also to adopt certain provisions from the Sales Tax enactments of other States which are likely to be helpful. The Select Committee, after hearing representations from various Chambers of Commerce, Merchants' Associations and individuals, has subjected the Bill to a careful scrutiny and has made certain changes in them. The most important among the changes are the following :—

(1) Not to give retrospective effect to clause 3 and not to reduce the turnover limit for the higher rate of tax from Rs. 25,000 to Rs. 20,000 as originally proposed in that clause but to make also places where drink alone is sold, liable to the higher rate of tax.

(2) Not to enhance the rate of tax on bullion and specie from ¼ per cent to ½ per cent as originally proposed in clause 4.

(3) Amendment to clause 6 retaining the existing second proviso under section 8 of the main Act, allowing commission agents to make certain deductions for insurance, transport, etc.

(4) The amendment to section 10 of the main Act has been modified so that any amount due to the Government may be only a charge and not a *first* charge on the properties of the defaulter and also providing that the amount due shall on application to any Magistrate, be recoverable by such Magistrate as if it were a fine imposed by him. The proposed section 10 also provides that any stay order granted by an appellate authority should have the effect of staying the collection proceedings under that section.

(5) Providing, in new section 10-A, on the analogy of the Income Tax Act, that, if a person objected that no amount was due by him to the assessee, no proceeding should be instituted against him.

(6) Omission of the provisos, proposed to be inserted in sections 11, 12 and 12-A, stating that the appellate authority shall not grant a larger concession than payment of tax in instalments when only personal security is offered.

(7) Dropping of the proposal to substitute a new section, for section 14 conferring powers on the Commercial Taxes Department officials to seize accounts, etc., of the dealers and to stop goods vehicles for examining their contents.

(8) Reduction to Rs. 200 of the maximum amount of fine leviable in respect of some of the offences referred to in the new section proposed to be substituted for section 15.

(9) Addition of a provision in section 19 that all rules and notifications under the Act shall be placed on the table of both the Houses of Legislature.

Subsequent to the final decision on the various amendments proposed to the various clauses, the department have examined the various provisions, and they have made certain suggestions. In regard to the substitution of a new proviso proposed in clause 3 of the Bill, for the proviso to section 3 (1) of the Sales Tax Act, I may mention here that it will remove a defect, pointed out by the High Court in a recent case, that the existing proviso violates the guarantee of equal protection of laws under Article 14 of the Constitution, inasmuch as it makes an arbitrary distinction between dealers in articles of food and drink sold in hotels, boarding houses and restaurants and the dealers in the same articles in other places. In view of this decision, it has become necessary to give retrospective effect to the new proviso, as otherwise Government may have to refund the difference between the tax at the higher rate of 4¼ pies in the rupee collected so far under the existing proviso and the tax at three pies which only will be admissible if the proviso is not validated with retrospective effect. Official amendments for this purpose will be moved by me when the Bill is discussed clause by clause.

[Sri C. Subramaniam] [14th August 1956

In clause 2 (iii) (*b*) of the Bill, it is proposed to omit Explanation (2) to section 2 (*h*) of the Sales Tax Act and to insert in its place another explanation. The omission of Explanation (2) to section 2 (*h*) was proposed, as it was considered that the proposition found therein was in conflict with certain decisions of the Supreme Court. But, it is since found that the Supreme Court decisions have not settled anything finally or clearly and that they are not, in any case, against the proposition contained in the Explanation. It is therefore considered that the explanation can remain and that the new explanation proposed may be inserted as Explanation (3) to section 2 (*h*). An official amendment for this purpose will also be moved when we take the clauses for consideration.

Hon. Members are aware that the Select Committee has thoroughly scrutinized this Bill, particularly with reference to the additional powers which the department wanted to have in respect of search, seizing of accounts and stopping of goods vehicles. There were strong representations against these particular provisions and the Select Committee came to the conclusion that they could be dropped particularly when the entire sales-tax administration with reference to the effective imposition of the tax and stopping evasion was proposed to be reviewed. There is under consideration a proposal to appoint an All-India Committee to go into all these matters and make recommendations to the State Governments for taking up effective action. In view of this, the Select Committee thought that it would not be proper even before such a thorough examination to include provisions which would give greater powers to the departmental officers for seizing of accounts, stopping of goods vehicles and so on. That is why provisions relating to these have been removed. All these provisions against which there were objections by the commercial and business communities have been removed now. So, we are now having only such provisions which are absolutely necessary to get over the difficulties created in the working of the Act and the defects pointed out in certain judicial pronouncements. Thus, this becomes almost a formal amending Bill which is not of a controversial nature. Therefore, I hope that this House will give its wholehearted support to this amending Bill. It is under the consideration of the Government to see that this sales-tax administration is overhauled in such a way that there is no harassment, unnecessary harassment of persons who have got to pay this tax. I do realise, as far as the commercial community is concerned, where the objection lies. They say that they have been put to all kinds of harassment. The Government will always take steps to see that this harassment is stopped. But, in certain cases, what is even a legitimate action by an official is represented to be harassment, particularly by those who are the offending parties. In all such cases, I am sure the sympathy of this House and also the support of the Government should be in favour of the officials who have been acting according to law. There should not be any misplaced sympathy for those who evade the law. Those who evade law must

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

be dealt with according to the provisions of the law. In this respect, our sympathy should be with the officials. This would give satisfaction particularly to those who collect this tax and pass it on to the Government.

It is not in the interest of the Government itself to leave any discontent in the business community or the trading community. Only from that point of view, I urged this aspect of the matter before the National Development Council that an All-India body should go into it and scrutinize the various provisions of the Act and also the working and the administration of the Act. Because if we appoint our own officials they go in the same old groove and they are unable to find out or appreciate the defects and the various difficulties arising in the administration of the Act. That is why a scrutinq by an independent All-India authority, perhaps with the assistance of a foreign expert also, will be helpful in reorganizing this administration in such a way as to see that there will be an effective stoppage of all evasions and, at the same time, there will not be unnecessary harassment also. But as far as this Bill is concerned, this is only taking into account the various defects pointed out in the various judicial pronouncements and also certain obvious defects pointed out by the department. Therefore, I hope hon. Members, while making their speeches, will refer only to the various aspects of the matter mentioned in the provisions of the Bill. If necessary they may point out other aspects also which we may have to consider. But as far as the provisions in the Bill as submitted by the Select Committee are concerned, I respectfully submit that they are to a certain extent unexceptionable and if any amendments are put forward, certainly I am prepared to consider them on their merits. 10-40 a.m.

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), as amended by the Select Committee be taken into consideration."

The subject is now open for discussion.

SRI K. T. RAJU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! இந்த விற்பனை வரியின் 3-வது திருத்த மசோதா, ஏற்கனவே இந்த சபைக்குமுன் வந்து, இது பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போகிற நேரத்தில், இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள், அன்றைக்கு இந்த 3-வது திருத்த மசோதாவில் இருந்த முக்யமான ஷரத்துக்களில் இருக்கக் கூடிய, பல கெடுதலான அம்சங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தச் சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினர்கள் என்பது மட்டும் அல்லாமல், வெளியில் இருக்கக் கூடிய வியாபார ஸ்தாபனங்களும், அந்த வியாபார ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த பல பிரமுகர்களும் இதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, இந்தப் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு முன்னால் அவர்கள் சாட்சியங்கள் கொடுத்து, பொறுக்குக் கமிட்டியில், நம்முடைய சபையிலி ருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களோடு, இந்தக் கமிட்டியில் உட்கார்ந்து, நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, மசோதா எந்த நிலையில் இந்த சபைக்கு வந்ததோ அந்த மாதிரி அல்லாது, செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போயித் திரும்பவும் விவாதத்துக்கு வருகிற நேரத்தில், பல முக்கியமான,

[Sri K. T. Raju] [14th August 1956

மோசமான அம்சங்கள், ஷரத்துக்கள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பார்த்து, நாங்கள் உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். காரணம், இந்தச் சபையில், இந்தத் திருத்த மசோதா வந்த நேரத்தில், பல விஷயங்களை நாங்கள் சுட்டிக் காட்டினோம். வியாபாரிகள் சமூகத்தைச் சார்ந்த பல முக்யமான ஸ்தாபனங்களும், நபர்களும், இதில் இருக்கக் கூடிய இவ்வளவு மோசமான ஷரத்துக்கள் அப்போதே சட்டமாக நிறை வேற்றப்பட்டால், எப்படி இந்த வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். விற்பனைவரி அதிகாரிகளும், அந்த டிபார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்த வர்களும் பலவிதமான கஷ்டங்களும் தொல்லைகளும் கொடுத்துக் கொண் டிருந்த நேரத்தில், இன்னும் புதிய கஷ்டங்களைக் எப்படி அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டினார்கள். முக்கியமாக, இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில், இந்த உண்மையை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ததை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். நீலகிரியில் இந்தக் கேடு, குறைகள் நீங்கியது, உதக மண்டலத்தில் இருக்கும்படியான குளிர்ச்சியான சூழ்நிலை காரணமாய் இருக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். எப்படியோ, இந்த செலக்ட் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய மெம்பர்கள், இதில் நல்ல கவனம் செலுத்தி யிருக்கிறார்கள். இதிலே, அரசாங்கம், மற்ற மசோதாக்களின் ஷரத்துக் களில் தகராறு வருகிற நேரத்தில் விட்டுக் கொடுக்காமல் போராடுகிற மாதிரி அல்லாது, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் இருக்கிற தவறுன, அல்லது வியாபாரிகளுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும்படியான, அந்த ஷரத்துக்களை எல்லாம் எடுத்து விடவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் கூறிய யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு, இன்றைய தினம் இந்த மசோதா நல்ல முறையில் வந்திருப்பதைக்கண்டு, உண்மையில் நாங்கள் வரவேற் கிறோம்.

இதே நேரத்தில், ஒரு விஷயத்தை நான் இந்த அரசாங்கத் துக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே, வியாபாரி களுக்கு எப்படி இந்த விற்பனைவரி இலாகா அதிகாரிகள் பலவிதமான கஷ்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எப்படி அவர்களை மரியாதைக் குறை வாக நடத்தினார்கள் என்று பல குற்றச் சாட்டுக்களை வியாபாரிகள் கூறி வந்தது உண்மை என்பதை மறுக்கமுடியாது. இன்றைய தினம், அரசாங் கமானது இந்த வியாபாரிகளின் யோசனைகளையும், அனுபவங்களையும் மதிக்கும்படி அடிக்கடி சபையில், இந்த தரப்பில் மட்டுமல்ல, சர்க்கார் தரப்பிலும் கூட., அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தால், இந்த வியாபார சமூகத்தைச் சேந்தவர்கள், பொது மக்களிடமிருந்து விற்பனை வரியை வசூலிக்கும், சம்பள மில்லாத கலெக்டர்களாக இருக்கி றார்களே, உண்மையில் அவர்களுக்கு நாம் கஷ்டத்தைத் கொடுக்கின் றோமே, அந்தக் கஷ்டங்களைப் பரிசீலித்துப் போக்கவேண்டும் என்று நாம் எடுத்துக் காட்டியதற்குப் பிறகு, ஓரளவு சர்க்கார் இதற்குக் கவனம் செலுத்தியதாகச் சொல்லலாமே தவிர, பூரணமாக, இந்த வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை வரி இலாக்கா மூலம் கொடுக்கின்ற சகல கஷ்டங்களும் தீர்ந்து விட்டது, இனி அவர்கள் அதிகாரிகளால் கொடுமைப்படுத்தப்பட மாட் டார்கள், எவ்வித தொந்திரவும் கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று இன்னும் அந்த அளவுக்கு எனக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை. ஆயினும், இது கஷ்டங்களைத் தீர்க்கும் படியான அளவில் கால்வைத்திருக்கிறார்கள், இது மேலும் முன்னேறவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து.

சாட்சியம் சொன்ன வியாபாரிகள் 3-வது திருத்த மசோதாவில் இருக்கக் கூடிய மோசமான ஷரத்துக்களை பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை. பொது வான சில அம்சங்களையும் குறைகளையும் இந்த பொருக்குக் கமிட்டியின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, மொத்த விற்பனைக்கான தொகையைப் பற்றி ஒரு விவாதம் நடந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே, நமது சபையில் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். Turnover மீது வரி போடப்படும் தொகை, ரூ. 10,000 என்று போடப்பட்ட உத்தரவு, ஏற்கனவே, புதிதாக முன்பு இருந்த

14th August 1956] [Sri K. T. Raju]

விலை வாசியை அனுசரித்து, அந்த தொகையை நிர்ணயித்திருக்கலாம். அப் போது அந்த விற்பனை வரி சட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இன்றைக்கு விலைவாசி உயர்வு பல மடங்கு உயர்ந்து விட்ட காரணத்தால், இன்றைய தினம், அந்த விற்பனை வரித் தொகையை, வருஷத்தில் இதே தொகை என்று நிர்ணயித்து இருப்பது நியாயமல்ல, நடை முறைக்கும் ஏற்றதல்ல, ரூ. 10,000 என்று இருப்பதை, குறைந்தது ரூ. 30,000 என்று இருந்தால் தான், சாதாரண சிறு வியாபாரிகள் வரிவசூலித்து கணக்கில் வைக்க முடியும். வியாபாரிகள் என்றால், பல லட்சக் கணக்கில் வியாபாரம் செய்வோர் மட்டும் வியாபாரிகள் அல்ல. சாதாரணமாக, ரூ. 5,000, 10,000 என்று போட்டு வியாபாரம் செய்பவர்கள் கூட, வருஷத்தில் 30,000 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்ய முடியும். ஆகையினால், அப்படிப்பட்ட சின்ன வியாபாரிகள் இப்போது, 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் என்று விற்பனை செய்யக்கூடிய வியாபாரிகள், தாங்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக் கிறார்களா ? அவர்களுக்கு அதற்கான வசதியிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பொறுக்குக் கமிட்டியில், இந்த Bill வந்தபோது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார், "இந்தக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளும் பழக்கம் ரொம்ப அவசியம், அந்தப் பழக்கம் உன்னத மானது" என்று சொல்லியிருக்கிறார். வாஸ்தவம். ஆனால், இன்றைக்கு, இந்த வியாபாரத்துறையில் சம்மந்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய சின்ன வியாபாரிகள், அவர்களுடைய எண்ணிக்கை தான், இந்த ராஜ்யத்தில் அதிகமானது. ஆகவே, இந்த turnover, ரூ. 10 ஆயிரம் என்னும் தொகை உண்மையிலேயே அவர்களுக்குச் சாதகமானது அல்ல, ஆகவே, குறைந்தது ரூ. 30 ஆயிரம் என்று விற்பனைத் தொகை இருக்கவேண்டும் என்று, நாம் நம்முடைய சபையில், திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால், உண்மையிலேயே, இந்தச் சின்ன வியாபாரி களுக்கு நாம் பெருத்த அளவில், உதவி செய்பவர்களாக ஆவோம். ஆகையினால், இந்த மசோதாவுக்கு அது சம்மந்தமில்லை என்று இருந் தாலும் கூட, இந்தப் புது திட்டத்திலாவது செய்யும்படி, நான் சர்க்கா ருடைய கவனதத்துக்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இப் படிப்பட்ட நிலைமைகளில் நாம் மேலும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்து வதன் மூலம், பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இன்றைய தினம், அகில இந்திய ரீதியில் விற்பனை வரி சம்பந்தமாக, பல தனிப்பட்ட கமிட்டி களை ஏற்படுத்தி இதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையும் நடைமுறையில் ஏற் படக் கூடிய தவறுகளையும் திருத்துவதற்கான முயற்சி செய்யப்படுவது கண்டு உண்மையில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஆனாலும் வியாபாரிகளின் தொல்லைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையை இன்னும் பல விஷயங்களை நாம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது அல்ல. ஹோட்டல் முதலாளிகள் விஷயத்தில் பொருக்குக் கமிட்டியில் வியாபாரிகள் வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க, ஏற்கனவே எவ்வளவு இருந்ததோ அதே 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வரி விதிப்பதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே மாதிரி, தங்கம், பருப்பு இவைகளின் விற்பனை வரி 4 அணாவாக இருந் தது, 8 அணா ஆக்க வேண்டு என்று திருத்த மசோதாவில் இருந்தது. ஆனால் அதே 4 அணா நிலைமைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலையில் எந்த அளவுக்கு இந்த வியாபார சமூகத்தார் உண்மையில் அவர்கள் தங்கள் கஷ்டங்களையெல்லாம் பொருக்குக் கமிட்டியில் சாட்சி யம் சொல்லியிருக்கிறார்களோ, இந்த மசோதாவுக்குச் சமபந்தம் இல்லா திருந்தாலும் கூட, அந்த விஷயங்களை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் பரிசீலனை செய்து அதற்கான பரிகாரங்களைத் தேட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆக முடிவாக எப்போது இந்தக் கஷ்டங்கள் தீரும் என்றால், இந்த வியாபாரிகள் எடுத்துச் சொன்ன குறைகள் போகும்மென்றால், எப்போது எல்லாப் பொருள் களுக்கும் ஒரே முறையில் ஒரே விதமாக ஒருமுனை வரி வசூலிக்கச் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறதோ அப்போதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பல சிக்கல்களும் தொந்தரவுகளும் கஷ்டங்களும் தீருமே யல்லாது, வேறே ஒரு பரிகாரமாகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றுக் கேட்டுக்கொண்டு, பொருக்குக்

[Sri K. T. Raju] [14th August 1956

கமிட்டியில் அரசாங்கம் இந்த மோசமான ஷரத்துக்களை நீக்கி, இந்த அளவுக்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த அளவுக்கு, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற் கிறேன்.

10-50 a.m. *SRI N. K. PALANISAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த மசோதா சட்டமாகக் கொண்டு வருவதை நான் எதிர்க்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், இந்த மசோதா கொள்கைக்கு விரோதம் என்பது அல்ல, இதில் ஒரு விதமான கொள்கையும் இடையாது, அதில் அர்த்தமும் இடையாது, எனென்றால், ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், எற்கனவே இப்படியிருக்கக் கூடிய சட்டம் இருக்கின்றது, அதையும் திருத்தி இருக்கின்றார்கள். இன்னொரு பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் Constitution-க்கு விரோதமாக இருக்கின்றது. ஆனால், இப்போது திருத்தி யிருந்தாலும் இன்று இருக்கக்கூடிய Constitution-ல் Commerce of Sales பிரகாரம் அதைத் திருத்தி, இப்போது மறுபடியும் பல ஏஜெண்டுகளையும் Broker களையும் சேர்த்து இருப்பதனால், அது Constitution-க்கு விரோதமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ஆபத்தானதாக இருக்கலாம் என்ற கருத்து எற்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டுவதற்கு முன் வர வேண்டும். ஆகவே இதில் ஒரு விதமான அர்த்தமும் இல்லை.

சர்க்கார் என் இம்மாதிரியான மசோதாவை முதலில் கொண்டுவந்தது? வியாபாரிகள் சரியாக கணக்கு வைத்துக்கொள்வது இல்லை, கணக்கை ஒளித்து விடுகிறார்கள், ஆகவே, சர்க்கார் வசூல் செய்ய முடிவது இல்லை, அதனால் இருக்கும் சட்டத்தைக் கடுமையாகத் திருத்தி அவர்களிடம் அதிக வருமானம் பெறவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள் அனைவரும் மாகாநாடு மூலமாகவும், ஹர்த்தால் மூலமாகவும் பெரிய கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதன் காரணமாகவும் இன்று சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப் பட்டு திருத்தத்தைக் கைவிடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி சந்தோஷம் அடையத்தான் வேண்டும்.

அதேசமயத்தில் சாதாரண வியாபாரிகளின் நிலைமை சீர்திருந்தி இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். இரண்டாயிரம் ரூபாய் முதல் மூவாயிரம் ரூபாய் வரை முதலீடு வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்பவர்கள் ஜனங்களிடம் வசூல் செய்து சர்க்காருக்கு வரி கொடுப்பதில்லை. சொந்தப் பணத்திலிருந்து சர்க்காருக்கு வரியாகக் கொடுக்கிறார்கள். அது அவர் களுடைய item of expenditure ஆனால், பெரிய வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை ஜனங்களிடமிருந்து வசூலித்து சர்க்காருக்குக் கொடுக் கிறார்கள். சிறிய வியாபாரிகள் தங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் வந்தால் கூட மூனிசிபல் செலவு, சிப்பந்திகள் செலவு, கடை வாடகை முதலியவை களைக் கொடுத்து, சர்க்காருக்கும் வரி கொடுக்கும்போது கண்டிப்பாக சர்க்காரை ஏமாற்றினால்தான் கடையை தொடர்ந்து நடத்தமுடியும். சர்க் காருக்கு வரியைக் கொடுத்துவிட்டால் பணம் மிச்சம் இருக்காது; கடையைத் தொடர்ந்து நடத்தமுடியாது.

ஒரு நாளைக்கு ஏதோ 60 ரூபாய் வியாபாரம் ஆய்விட்டால், விற்பனை வரி அதிகாரி அதைப் பார்த்தவுடன் தினத்திற்கு 60 ரூபாய் வீதம் 365 நாட்களுக்கும் கணக்குப்போட்டு வருஷத்திற்கு இரண்டாயிரத்திற்கு மேல் வரி போட்டுவிடுகிறார்கள். வருஷத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் "டர்ன் ஓவர்" என்று வியாபாரி கணக்குக் கொடுத்தால் "அது தப்பு, இது தப்பு" 20 ஆயிரத்திற்குமேல் வியாபாரம் நடந்திருக்கிறது என்று எல் லாம் சொல்லி, ஏராளமான வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். இதில் ஒரு அதிசயம் என்னவென்றால், ஒரு வியாபாரி இந்த வருஷம் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆயிருக்கிறதென்று சொல்லி, அதன்படி வரி கொடுத்துவிட்டால், அடுத்த வருஷமும் இதே கணக்குப்படிதான் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்

14th August 1956] [Sri N. K. Palanisamy]

படுகிறார்கள். அடுத்த வருஷம் ஐயாயிரம் ரூபாய்தான் வியாபாரம் ஆனாலுங் கூட, 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் ஆயிற்று என்று விற்பனை அதிகாரிகள் வரி வாங்கவேண்டிய நிலைமை இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. இம்மாதிரி பலவிதமான மோசங்கள் இருக்கின்றன. இன்று அது கைவிடப் பட்டிருக்கிறது.

தரகர்கள் ஒருவரிடத்திலிருக்கும் விவசாயப் பொருள்களை இன்னொரு வருக்குத் தேவையாக இருந்தால், அந்த நபருக்கு "இன்ட்ரட்யூஸ்" செய்வார்கள். அதற்காக ஏதாவது 'ரெம்யூனரேஷன்' கிடைக்கும். அதை வியாபாரம் என்று சொல்ல முடியுமா? அவர்களையும் வியாபாரி என்று சொல்லி அவர்களிடமிருந்து வரி கேட்பது நியாயம் அல்ல.

ஒரு இடத்தில் விவசாயப் பொருள்கள் விளைகிறதென்றால், அதை ஒரு ஆளிடம் கொடுத்து பக்கத்திலிருக்கும் கடையில் போட்டுவிட்டு வரும் படி அனுப்பினால், அந்தக் கூலி ஆளையும் ஒரு வியாபாரி என்று சொல்லி, அவனிடம் வரி வசூலிக்கும் நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் தரப்பிலே இருக்கும் ஒரு எம்.எல்.ஏ. சர்க்காருடைய ஹாஸ்டலை வைத்து நடத்தி வருகிறார். 1951-ம் வருஷம், அரிசி போன்ற வைகளை ஸப்ளை செய்வதற்கு கண்டிராக்டர் கிடைக்கவில்லை. கலெக்டருடைய விசேஷ அதிகாரத்தில் எம். எல். ஏ. அவர்களையே அந்த ஹாஸ்டலுக்கு வேண்டியதை நேரடியாக வாங்கிக்கொள்ளும்படி சொல்லி விட்டார். இரண்டு வருஷம் கழித்து விற்பனை வரி அதிகாரிகள் அவரிடம் போய், மூப்பதினாயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் ஆகிறது என்றும், அதற்காக வரி கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். டி.ஸி.டி.ஓ., ஸி.டி.ஓ. யாருக்கு எழுதியும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. எந்த எம்.எல்.ஏ.-யும் சர்க்காருடைய கண்டிராக்டராக இருக்கமுடியாது என்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்.

சேலம் ஜில்லாவில் காளிப்பட்டி என்னும் இடத்திலிருந்து திருச்சிக்கு வண்டியில் கருப்பட்டி எற்றிக்கொண்டு போனால், அந்த வாடகை வண்டிக் காரனையும் வியாபாரி என்று கருதி, அவன் வருஷத்திற்கு இருபதாயிரம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்திருக்கிறான் என்று சொல்லி வரி போட்டிருக் கிறார்கள்.

இம்மாதிரி சாதாரண வண்டிக்காரர்களுக்கும் வியாபாரத்திற்கும் சம் பந்தமே இல்லை. அவர்களிடமும் சர்க்கார் வரி வாங்க வேண்டுமென்று போட்டிருப்பது நியாயமாகாது. இதில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக் கின்றன. இன்றையதினம் சர்க்கார் ஓரளவு நிறுத்தி வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் வியாபாரிகளின் கிளர்ச்சிதான். இந்தத் தொந்தரவுகளெல்லாம் இருக்கக்கூடாதென்றால் ஒருமுனை வரியைக் கொண்டுவந்தாகவேண்டும். இந்தச் சமயத்தில் மத்திய சர்க்காரும் பல கட்ட வரியைவிட ஒரு கட்ட வரியே நல்லது என்ற முறையில் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். வரி விசாரணைக் கமிஷன் ஒரு முனை வரியை கடைசி கட்டத்தில் போடுவதா, முதல் கட்டத்தில் போடுவதா என்று ஆராய்ந்துவருகிறார்கள். கடைசி கட்டத்திலும் போடலாம், முதல் கட்டத்திலும் போடலாம். உதாரணமாக வெளிநாடுகளிலிருந்து மெஷினரி சாமான்கள் இறக்குமதியாகின்றன. நான் சொல்லக்கூடிய யோசனை என்னவென்றால், வெளிநாடுகளிலிருந்து சாமான்கள் இறக்குமதியாகும்போது அந்த இடத்திலேயே மொத்தமாக வரியைப் போட்டுவிடவேண்டியது. சாமான்கள் துறைமுகத்தில் ஒரு இடத் தில் இறக்குமதியாகும். அதன்பிறகு நாட்டின் பல பாகங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். இப்படியாக 5 ஸ்டெப்கள், 7 ஸ்டெப்கள் கைமாறிக் கொண்டேயிருக்கும். இத்தனை கட்டங்களிலும் வரி போடுவதென் றால், மிகவும் சிரமமான காரியமாக இருக்கும். முதல் இம்போர்டிடமே எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வரி போட்டுவிட்டால் சர்க்காருக்கு வரி நஷ்ட மாகாது. பண்டங்கள் கைமாறிக்கொண்டு இருக்கும் ஒவ்வொரு "ஸ்டேஜ்" ஜிலும் வரி போடுவதைவிட முதல் கட்டத்திலேயே ஒரேயடியாகப் போட்டு விடலாம்.

[Sri N. K. Palanisamy] [14th August 1956

வங்காளம், பீகார் போன்ற இடங்களிலிருந்து வரான்மான நிலக்கரி இங்கு வருகிறது. மத்தியப் பிரதேசத்திலிருந்து அவரை, உளுந்து எண்ணெய் வித்துக்கள் முதலியன நம் மாகாணத்திற்கு வருகின்றன. பம்பாய் ராஜ்யத்திலிருந்து மெஷினரிகளும், பினாஸ்டிக் சாமான்களும் நம் மாகாணத்திற்கு வருகின்றன. இங்கே ஒரு ஏஜெண்டாக இருந்தாலும் சரி, டீலராக இருந்தாலும் சரி, யாருக்கு வருகிறதோ அவரிடமிருந்து அந்த வரியை வாங்கி விடவேண்டும். அங்கிருந்து 5 ஸ்டெப்கள், 7 ஸ்டெப்கள் போகலாம். அதையெல்லாம் சேர்த்து ஒட்டுமொத்தமாக அந்த முதல் டீலரிடமே வரிபோட்டு வாங்கிவிடவேண்டும். உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பின்னி துணி ஐந்து இடங்களுக்கு போய்க்கொண்டிருந்தால், ஐந்து இடத்திலும் வரி போடப்படுகிறது. அதை நிறுத்தி, ஐந்து இடத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வரியை யெல்லாம் சேர்த்து முதல் கட்டத்திலேயே போட்டுவிடலாம். உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சாதாரண வியாபாரிகளையும் துன்பப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இங்கிருந்து வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பக்கூடிய உணவுப் பொருள்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்த பொருள்களாக இருந்தாலும் சரி, நம் தேவை போக எஞ்சியவை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகும்போது, அந்தக் கடைசி கட்டத்தில் வரி போட்டுவிட முடியும். இம்மாதிரி போட்டால் கஷ்டம் இருக்காது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஆபீசர்களுக்காக செலவு செய்து கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. 22 குமஸ்தாக்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் 5 குமஸ்தாக்கள் இருந்தால் போதும். 7 ஸ்டெப் போவதென்றால் 7 அதிகாரி வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய வேலையை சூபர்வைஸ் செய்வதற்கு இன்னும் இரண்டு மூன்று மேற்பார்வையாளர்கள் வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் பணம் விரயமாவதோடுகூட, ஜனங்களுக்கும் துன்பம், வியாபாரிகளுக்கும் துன்பம். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. ஒருமுனை வரி போட்டால் வியாபாரிகள் ஏமாற்றி விடுவார்களோ என்று சர்க்காருக்குப் பயமாக இருக்கலாம். யாரும் ஏமாற்றிவிடமுடியாது. இங்கிலாந்து போன்ற பல தேசங்களில் இந்த முறை தான் இருக்கிறது. "பர்ச்சேஸ் டாக்ஸ்" என்று இருக்கிறது. அங்கே எந்தவிதமான குழப்பமும் கிடையாது. யாரும் குழப்பமாவது கிடையாது. இம்மாதிரி ஒருமுனை விற்பனை வரி ஏற்பட்டால் ஜனங்களுக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். கடைசி கட்டத்திலோ முதல் கட்டத்திலோ அதிகமாகப் போட்டால்கூட எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

11 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, in deleting some of the oppressive provisions contained in the original Bill the Government have stolen a march over the Opposition. We have no illusions about the soft corner which this Government have got for big business community and vested interests. Of course it is good in matters of oppression we do not make any distinction between the rich and the poor.

Sir, with respect to questions connected with sales tax it was being answered that this Government was wedded to multi-point sales tax to avoid evasion and that they were intending to introduce the system of single-point sales tax in cases where evasion was difficult. But there is another question. This multi-point sales tax itself when it leads to payment of tax at five or six or even larger times the tendency for evasion is inherent. Therefore, the introduction of single-point sales tax and its enforcement strictly would itself be an inducement to do away with evasion.

We are not opposed to sales tax officers being justly strict but we are opposed only to unjust harassment. About unjust harassment that is being meted out, even the Taxation Enquiry Commission has commented it. In regard to this matter, they have stated

14th August 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

that "officers who administer this law have no creditable record". It may be that they are discharging difficult obligations. But at least sometimes they are deliberately unjust. We have heard of instances where they go to petty shop-keepers or even tea shop-keepers and take away all their records while they will not dare to find out the records and the true nature of the transactions of persons who deal in lakhs and lakhs of rupees. That is what we are opposed to. I am sure the policy of the Government in introducing single-point sales tax on at least some of the articles will progress and ultimately this Government will introduce this system on all articles.

Sir, as has been pointed out by the previous speaker, I have my own doubts in including under the definition of "dealer" commission agent, broker, *del credere* agent or such other category of persons. The High Court has held that any transaction is not a sale simply because the Legislature has stated that it shall be so without assigning any reason. This matter may again go to the Court and it is likely that the provision may be declared *ultra vires* or invalid. Of course it is left to the Government to amend this provision suitably or not, and I am only expressing my fears and apprehension in the matter.

Then, Sir, the Hon. Minister pointed out that he is introducing an amendment to apply certain provisions of the Act retrospectively. This matter was considered at the Select Committee meetings and as it was considered that giving retrospective effect would lead to complications it was considered not necessary. Of course the Hon. Minister stated that there had been collections made under provisions which had been declared invalid. If that were so, the retrospective provision must affect only cases wherein collections have already been made. Otherwise it would be open to the Government to make collections even in cases where they have not already been made. We need not incorporate some provisions in the enactment giving powers to the Government to collect taxes and then ask the Government, under their rule-making powers, not to collect taxes. (Interruption from the Hon. Minister for Finance.) My feeling is that the expert knowledge and ingenuity of the Government will find some means to see that the purpose of deletion may be kept.

With respect to some amendments which restrict the powers of courts and tribunals dealing with appeals the Hon. Minister explained that under the new provisos proposed the appellate authority shall not grant a larger concession than payment of tax in instalments when only personal security is offered. I submit, Sir, that matters like staying collection, etc., may be left to the courts and that they be given powers either to stay the payment of tax or to collect the same in instalments or act in any reasonable way provided sufficient security is given. The Government are competent to collect taxes at any time. The tax collected, if it were unjust, would of course be refunded. But money when once it goes

into the coffers of the Government it often takes a very long time to get it back, and especially poor persons find it very difficult to get back their money. Therefore my submission is that when we invest an authority with appellate powers we may reasonably rest assured ourselves that the appellate authorities will not act prejudicially or in a haphazard manner. Therefore such restrictions need not be there. In proper cases they may be empowered to stay even collection of taxes and not only allow collection of taxes in instalments.

I have nothing further to add, Sir, except to say that harassment of people must be avoided and that though the oppressive provisions which are introduced in the original Bill have now been dropped, still the measure even as it exists gives ample powers to the officers concerned which have been the subject of severe comment by the High Court and even by such esteemed commissions as the Taxation Enquiry Commission.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : Mr. Speaker, Sir, as has been observed in this House many a time, the General Sales Tax is the most unpopular of the fiscal enactments passed by this Legislature because there is large scope for harassment and for evasion. The merchants have been agitating for a long time that there should be no scope for harassment and that the Government should introduce single-point sales tax. The Government also have come to the view that the levy of sales tax at a single-point can be experimented upon and they have selected for that purpose certain articles on which single-point sales tax can be levied. When such a measure is proposed to be introduced and when, as the Hon. Minister himself pointed out that this amending measure is not going to make the Sales Tax Act perfect and that they are going to appoint an Expert Committee consisting of Union Officials and a foreign expert if necessary to enquire into the sales tax administration, I do not understand why the Government should bring in
11-10 a.m. piecemeal amendments to the Act? Further, under the provisions of the main Act itself, there is scope for difference of opinion in the matter of assessment made according to the best judgment of the officers. That is why the Act has become so very unpopular and the scope for harassment is so much.

I have intervened in this debate just to explain one point, Yesterday, the Hon. the Finance Minister, while speaking on the Resolution for ratifying the amendments to be made by the Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956, said that the rural wage-earner in the villages is not paying sales tax in respect of foodstuffs purchased by him and his explanation was that the rural wage-earners purchase from petty retail dealers in the rural areas who are not paying sales tax. But he is blissfully ignorant of the fact that most of these wage-earners purchase these articles in weekly markets from big merchants and thereby pay sales tax to them. Even the retailer in the village purchases his stock from

merchants in urban areas who pay sales tax and who pass on the sales tax to the wage-earners in the villages. Therefore, every agricultural labourer, who is in the village, pays sales tax either directly to the retailer or indirectly to the wholesaler in the towns through the retailers in the rural areas. Therefore, the contention of the Hon. the Finance Minister that with regard to essential food articles purchased by the poor agricultural labourers no sales tax is paid is wrong. My main intention in intervening in this debate is just to point out this mistaken notion of the Finance Minister.

No doubt, many of the offensive features of the Bill have been removed, but even with all that, the Bill is not perfect and therefore I oppose this Bill.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ 11-12 അസംബ്ലിയിൽ ഇതുവരെവന്നിട്ടുള്ള അംഗങ്ങളുടെ കാലാവധി കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി a.m. നികുതി വിഷയത്തിൽ ഗവൺമേണ്ടു് കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന ജനാധിപത്യപരമായ മര്യാദകൾ പാലിക്കുന്നതിനു് ഒരു നിബ്ബന്ധം ചെലുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നു് ഞങ്ങൾ കരുതിയിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും എതിർകക്ഷിയിൽപെട്ട ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർന്മാർ വാദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഗവൺമേണ്ടിനു എത്രതന്നെ ശാഠ്യം ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഒരു ജനാധിപത്യ എതിർപക്ഷത്തിനു് നിയമസഭയിലെ അതിന്റെ ശക്തിയായ സമരത്തിന്റെ ഫലമായി ഗവൺമേണ്ടിന്റെ മർക്കടനിയമങ്ങളുടെ മൂർച്ച കുറയെല്ലാം കുറക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ സ. സ്ഥാനത്തിൽ മുമ്പൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത മട്ടിൽ അതുയ്യൂ ശക്തിയായ ഒരു പ്രക്ഷോഭണമാണു് കച്ചവടക്കാരും വ്യത്കസംഘടനകളും നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്. സംസ്ഥാനം ഒട്ടുക്കു് ഹർത്താലുകൾ നടന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം വ്യക്തമായി കണ്ണിക്കുന്നതു് ഗവൺമേണ്ടു് കൊണ്ടുവന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഈ മൂന്നാം ഭേദഗതി നിയമം അതുയ്യൂ മർദ്ദനപരമായിട്ടുള്ള കുന്നാണെന്നാണു്. കുറെ മാറ്റങ്ങളെല്ലാം സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു ഈ ബില്ലിൽ വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. എങ്കിലും നികുതിവിഷയത്തിൽ ഗവൺമേണ്ടു ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു മര്യാദ തികച്ചും പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ വിപ്ലവനികുതിതന്നെ വസ്തുവത്തിൽ നീതിപൂർവ്വകമായ ഒരു നികുതിയല്ല. കാരണം നികുതി പിരിക്കുന്നതു് വിപ്ലവത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു്, ലാഭത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ല. എത്ര ലാഭം കിട്ടി എന്നന്വേഷിക്കാതെ എത്ര ഉരുപ്പടികയുടെ കച്ചവടം നടന്നു എന്നു നോക്കിയിട്ടാണു് നികുതി നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ നികുതിതന്നെ നീതിപൂർവ്വകമല്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്റെ ഈ നിലപാടു് ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കാൻവേണ്ടി ഒരു സംഗതി വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗവൺമേണ്ടു് നികുതി പിരിക്കുന്നതിനു ജനാധിപത്യ എതിർപക്ഷം എതിരല്ല. പക്ഷെ നികുതി പിരിക്കുന്നതു് നികുതിദായകന്റെ വരവിനെ അല്ലെങ്കിൽ കൊടുക്കാനുള്ള കഴിവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണമെന്ന മാത്രമാണു് ഞങ്ങളുടെ നിലപാടു്. ആ തത്വത്തിനു എതിരാണു് ഈ നിയമം എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു ഞങ്ങൾ ഇതിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു്.

(Deputy Speaker in the Chair.)

1939 ൽ മദ്യനിരോധനം ഒരു സാമൂഹ്യപരിഷ്കാരമെന്ന നിലയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അതുമൂലം ഗവൺമേണ്ടിനുണ്ടാകാവുന്ന നികുതി നഷ്ടത്തിനു ഒരു പരിഹാരമെന്ന നിലയ്ക്കാണു് ആദ്യം വിപ്ലവനികുതി കൊണ്ടുവന്നതു്. 1939-40 ൽ ഇതുമൂലമുണ്ടായ വരവു് 1½ കോടി ഉറുപ്പികയായിരുന്നു. അതു ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചുവർദ്ധിച്ചു പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു 1949-50 ൽ ഏകദേശം 19 കോടി ഉറുപ്പികയായി. ഇതിനിടയിലുള്ള വരുമാനം കണക്കാക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചില സംഗതികൾകൂടി ഗണനിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അന്നു സാധനങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നതിന്റെ നാലിരട്ടിവിലയാണിന്നുള്ളതു്. എന്നുവെച്ചാൽ അതനുസരിച്ചു ടേണോവറും നികുതിയും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണർത്ഥം. അതിനുപുറമെ റജിസ്റ്റ്രേക്കുന്നു വന്നിട്ടുള്ള 24,294 അപേക്ഷകൾക്കു

41 ലക്ഷത്തിൽ ചിലപ്പോഴും ഉരുപ്പടിക രജിസ്ട്രേഷൻ ഫീയായും ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു പണം ആവശ്യമുണ്ടു്, അതിലാർക്കും സംശയമില്ല. ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു ഇന്നു കിട്ടുന്നതിന്റെ ഇരട്ടിവരുമാനമുണ്ടായാലും ഞാൻ അത്യന്താധികം സന്തോഷിക്കുകയേയുള്ളു. കാരണം നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ഇന്നു് വലിയ തോതിൽ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണു്. ഈ പുനരുദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇനിയും എത്രയോ വർഷിച്ചു തോതിൽ നമുക്കു് നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെല്ലാം ധാരാളം പണം വേണം. ആ പണം എവിടെനിന്നു ഉണ്ടാക്കാം, ഏതു രീതിയിലുണ്ടാക്കാം എന്നുള്ള കാര്യത്തിലാണു് ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു എനിക്കും തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം മുഴുവനും. ഏതു സാമൂഹ്യാൽക്കർഷപദ്ധതിക്കും പണംക്രടാതെ കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ പണക്കാരിൽനിന്നു നികുതിപിരിച്ചു് പണമുണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളതല്ല ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ നയം. നികുതി പിരിക്കുന്നതു് ഒരു ശതമീക്ഷയോടുകൂടി വേണം എന്നു ഇന്നു ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു നിർബ്ബന്ധമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണകാര്യങ്ങൾക്കായും ശരി ഇന്നു രാജ്യത്തെ സാധാരണക്കാരനും പായപ്പെട്ടവനും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ മുതലായവയിന്മേൽ നികുതികൊട്ടി വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നതു് അത്രഹിതപ്രദമായ ഒരു നയമാണെന്നു ഞാൻ പറയും. അഭിവൃദ്ധിപ്രദമതികൾ കൈയും ഇന്നു രാജ്യത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾ അവരുടെ സംഭാവന അദ്ധ്വാനമായി നല്കി കൊണ്ടിരിക്കയാണു്. ഒരു ലക്ഷം ഉരുപ്പടിക്കു് ഒരു റോഡുവെട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഗവർമ്മേണ്ടു് 50,000 ക. പണമായി ചെലവാക്കുമ്പോൾ പണമില്ലാത്ത സാധുക്കളായ നാട്ടുകാർ ബാക്കി 50,000 ക. അദ്ധ്വാനമായി സംഭാവനചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നു രാജ്യത്തു ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതു് രാഷ്ട്രനിർമ്മാണപദ്ധതിക്കും സാധാരണ ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഓഹരി സംഭാവനചെയ്യാൻ ഒട്ടും മടിക്കാതെ മുന്നോട്ടു വന്നിട്ടുണ്ടു്. അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണു അവരുടെ മേൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള നികുതികളുംക്രടെ കെട്ടിവയ്ക്കാൻ ഗവർമ്മേണ്ടു് തയ്യാറായിട്ടുള്ളതു്.

ഈ നികുതി ജനങ്ങളെ എങ്ങനെ ബാധിക്കും, നികുതി പിരിക്കുന്നതു് കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നല്ലേ എന്നൊരു ചോദ്യം പലപ്പോഴും കേൾക്കുന്നുണ്ടു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നികുതി കൊടുക്കുന്നതു് കച്ചവടക്കാരല്ല, ജനങ്ങളാണു്. കച്ചവടക്കാർ പിരിച്ചെടുക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളു. ജനങ്ങളിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുക്കുന്ന നികുതിയാണു് കച്ചവടക്കാർ ഗവർമ്മേണ്ടിലേയ്ക്കടയ്ക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടാണു ബഹുമുഖനികുതി സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു് ഞങ്ങൾ മുറവിളിക്രടുന്നതു്, ഏകമുഖനികുതി സ്വീകരിക്കണമെന്നു് നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ഗവർമ്മേണ്ടു് പറഞ്ഞേയ്ക്കും ഞങ്ങൾ ഏകമുഖനികുതിയിലേയ്ക്കു നീങ്ങുകയാണെന്നു്. മോട്ടർകാറിന്നും റിഫ്രിജറേറ്ററിന്നും മറ്റും ഞങ്ങൾ ഏകമുഖവില്പനനികുതി ഏർപ്പെടുത്താൻ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നു ഗവർമ്മേണ്ടു പറയും. ഈ രാജ്യത്തെ സാധുക്കൾക്കു എന്തൊരാശ്വാസമാണു് ഇതുകൊണ്ടു കിട്ടിയിരിക്കുന്നതു്! ഈ രാജ്യത്തെ ലക്ഷോപലക്ഷം വരുന്ന ഉണക്കനും കേളനും ഒരുസേപ്പും മമ്മതുമൊക്കെയാണോ മോട്ടോർകാറും റിഫ്രിജറേറ്ററും വാങ്ങുന്നതു്? ഇതൊക്കെയും വാങ്ങുന്നതു വലിയ വലിയ ആളുകളാണു്. ഇതുപറയുമ്പോൾ നികുതിയന്വേഷണക്കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശത്തിലേയ്ക്കു് ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ മുതലായ അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളുടെ മേൽ നികുതി ചുമത്തരുതെന്നു് നികുതിയന്വേഷണ കമ്മീഷൻ ശക്തിയുക്തി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അരി, മണ്ണെണ്ണ, ഉണക്കമത്സ്യം എന്നിങ്ങനെ സാധുക്കളുടെ അവശ്യസാധനങ്ങളിന്മേൽ എന്തിന്നു നികുതി കെട്ടണം? അതിന്നു എന്തൊരു നീതീകരണമാണുള്ളതു്? ഇത്തരം സാധനങ്ങളെയെല്ലാം നികുതിയിൽനിന്നും പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഈ നികുതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു കച്ചവടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ആക്ഷേപം അവർ നികുതി തോല്പിക്കുന്നതിന്നു പല കുറുക്കുവഴികളും ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്നും വിവിധതരങ്ങളും തിരിമറികളുമെല്ലാം കാട്ടുന്നുവെന്നുമാണു്. നികുതി തോല്പിക്കൽ ധാരാളമായി നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു. അതിന്നു ചില നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ നികുതിയന്വേഷണക്കമ്മീഷൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കമ്മീഷൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളപോലുള്ള ക്രിയാത്മകപരിപാടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു ഗവർമ്മേണ്ടു് എന്തിന്നു മടിക്കണം? സുസംഘടിതമായ ഒരു കാര്യഗ്രഹണ വകുപ്പു് (Intelligence department) ഉണ്ടായാൽ ഈ നികുതി തോല്പിക്കലിനെ വിജയ

പൂർവ്വം നേരിടാൻ കഴിയുമെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. സുശക്തമായ ഒരു കാര്യഗ്രഹണവകുപ്പു് നികുതി പിരിവുനടത്താൻ സത്യസന്ധരായ ഒരു ക്രൂ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉണ്ടെങ്കിൽ നികുതി തോൽപ്പിക്കലിനെ പരിപൂർണ്ണമായും തടയാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്.

സർ, ഈ ബില്ലിൽ പല മാറ്റങ്ങളും സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു വരുത്താൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് സന്തോഷാവഹമാണെന്നു ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞുവല്ലൊ. എങ്കിലും ഇനിയും ചില അപകടങ്ങൾ ഇതിൽ ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നുള്ളതു്. ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ "Dealer" എന്ന പദത്തിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന നിർവ്വചനത്തെ ആപല്ക്കരമാംവിധം വ്യാപിപ്പിയേറിയതാണു്. ഈ ബില്ലിന്റെ പൊതുചർച്ച ഈ സഭയിൽ നടന്നപ്പോഴും പിന്നീടു് സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിശോധനയ്ക്കു വന്നപ്പോഴും അക്കാര്യം പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സഹകരണസംഘങ്ങളും ഈ നിർവ്വചനത്തിന്റെ പരിധിയിൽപെടുന്നുണ്ടു്. സഹകരണസംഘം ലാഭക്കച്ചവടത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടല്ല. സംഘത്തിന്നുണ്ടാവുന്ന ലാഭം അംഗങ്ങൾക്കുതന്നെ വീതം വച്ചുകൊടുക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. പല പ്പോഴും ആ ലാഭം പൊതുകാര്യങ്ങൾക്കു വിനിയോഗിച്ചുവരുന്നുമുണ്ടു്. അപ്പോൾ സംഘത്തിന്നുണ്ടാകുന്ന ലാഭത്തിന്റെ ഗുണം പൊതുജനങ്ങൾക്കുതന്നെ തിരിയെ കിട്ടുന്നു. ഈ വസ്തുതയുംകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ സഹകരണസംഘങ്ങളെ ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു് ആശാസ്യമാണോ എന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. ക്രടാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഹൈസ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലും മറ്റും പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കായി നടത്തുന്ന ഹോസ്റ്റലുകളുണ്ടു്. ആ ഹോസ്റ്റലുകളേയും ഈ നിയമം ബാധിക്കുന്നുണ്ടു്. വിദ്യാർത്ഥികളേയും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും ഒരു ഭേദകല്പനയും ഒഴിവാക്കലും അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഹോസ്റ്റലധികൃതന്മാരും വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകളും അതിന്നുവേണ്ടി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അതിനുള്ള ഭേദഗതികൾക്രടി ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതെപോയതിൽ എനിക്കു ഖേദമുണ്ടു്.

ഇനി മറ്റൊരു കാര്യം. ഇതുവരെ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരായിരുന്ന വില്പന നികുതികേസുകൾ വിചാരണചെയ്തിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ആ അധികാരം രണ്ടാംക്ലാസ്സു മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നു പോവുകയാണു്. മുമ്പാണെങ്കിൽ ഈ ഒന്നാംക്ലാസ്സു മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർക്കു് ധാരാളം ജോലിയുണ്ടായിരുന്നു. 1939-40 മുതൽ 1949-50 വരെയുള്ള കാലത്തു ഡിഫൻസ് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ റൂൾസ് അനുസരിച്ചും മറ്റും ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർക്കു് ധാരാളം ജോലിയും ചുമതലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ തിരക്കുണ്ടായിരുന്ന ആ കാലത്തുപോലും ഈ കേസുകൾ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർ കേട്ടു തീരുമാനിക്കണമെന്നായിരുന്നു നിയമം. ഇന്നു അങ്ങനെയുള്ള സമർത്ഥന്മാരെ കിട്ടാനില്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഈ അധികാരം ഒന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിൽനിന്നും എടുത്തു രണ്ടാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിലേയ്ക്കു മാറ്റിയതിനെക്കുറിച്ചും കച്ചവടക്കാർക്കു് അല്പം കഴുമ്പിതമുണ്ടു്. ഇതു് വലിയ ആക്ഷേപത്തിന്നു വകയുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ഒന്നാംക്ലാസ്സും രണ്ടാംക്ലാസ്സുമൊന്നും ഞാനത്ര വലിയ കാര്യമായി ഗണിച്ചിട്ടില്ല. ഏതു ക്ലാസ്സായാലും നീതിന്യായം ശരിക്കു നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു മാത്രമേ ഞാൻ നോക്കാറുള്ളു. ഒന്നാംക്ലാസ്സിന്നും രണ്ടാംക്ലാസ്സിന്നും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഈ വ്യത്യാസം വളരെ പ്രധാനമൊന്നുമല്ല. ക്ലാസ്സുകളെക്കുറിച്ചുതന്നെ അവർക്കു് വലിയ വിചാരമൊന്നുമില്ല. പണ്ടൊരു കാരണവർക്കു് ഏതോ ഒരു കേസിൽ ഒരു രണ്ടാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ട് 50 ക. പിഴ നിശ്ചയിച്ചു. ജയിലിലയയ്ക്കാനാവും വിധിയെന്നു് കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന കാരണവർക്കു ഈ വിധികേട്ടപ്പോൾ വലിയ സന്തോഷമായി. "രണ്ടാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടായ അങ്ങു മൂന്നാംക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടാകട്ടെ" എന്നു ആ കാരണവർ മജിസ്ട്രേട്ടിനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. രണ്ടാംക്ലാസ്സു മൂന്നാംക്ലാസ്സുകാർ അബദ്ധമാണു്, പദവികുറഞ്ഞ പോവുകയാണു് ഫലം എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ "അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അങ്ങു അരക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടായിത്തീരട്ടെ" എന്നു കാരണവർ തന്റെ അനുഗ്രഹം തിരുത്തി. ഇതു് ഞാൻ എന്തിനു ഏടുത്തു പറയുന്നുവെന്നു ചോദിച്ചാൽ, ജനങ്ങൾക്കു പൊതുവിൽ ഈ ക്ലാസ്സുകളെ സംബന്ധിച്ചു അത്രയ്ക്കു വിവരമുള്ളു. ന്യായാധിപന്മാർ ഏതു ക്ലാസ്സിൽപ്പെട്ടവരായാലും ന്യായം

നടത്തുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. എങ്കിലും ഇതുവരെ ക്രോസ്ക്വാസ്റ്റ് കോടതിയിൽ വിചാരണ നടത്തിയിരുന്ന കേസുകൾ ഇനിമേലിൽ രണ്ടോക്ലാസ്സ് കോടതിയിലാണ് തീർപ്പാനിക്കുകയെന്ന പറയുമ്പോൾ കേസുകളുമായി കോടതിയെ സമീപിച്ച് നിവേദനം നടത്തുന്നവർക്ക് ഒരു താഴ്ച സംഭവിച്ചുപോയോ എന്നൊരു തോന്നലുണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ അതും സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. സെലക്ട് കമ്മിറ്റി മുമ്പാകെ നിവേദനം നടത്തിയ വർത്തകസംഘടനാപ്രതിനിധികൾ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ക്രോസ്ക്വാസ്റ്റ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിൽനിന്ന ഈ അധികാരം രണ്ടോക്ലാസ്സ് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാരിലേയ്ക്ക് മാറ്റം ചെയ്യാനുള്ള കാരണം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ ബില്ലിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട മറെറാരു വ്യവസ്ഥ സെയിൽസ്ടാക്സ് പ്രാക്റ്റീഷ്നേഴ്സിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. ഗവൺമെന്റ് ഇനിമേലിൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഉപാധികൾക്ക വിധേയമായി നിശ്ചിത യോഗ്യതകളുള്ള സെയിൽസ്ടാക്സ് പ്രാക്റ്റീഷനർമാർക്ക് കോടതികളിൽ ഹാജരായി കേസ്സ് വാദിക്കാമെന്നാണ് ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഭേദഗതി.

" Any person who is entitled to appear before any authority other than the High Court in connexion with any proceedings under this Act, may be represented before such authority—

(*a*) by his relative or a person regularly employed by him, if such relative or person is duly authorized by him in writing in this behalf ; or

(*b*) by a legal practitioner ; or

(*c*) subject to such conditions as may be prescribed, by an Accountant or Sales Tax Practitioner possessing the prescribed qualifications and duly authorized by him in writing in this behalf. "

ഇന്ന നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു് മറു ജോലികളിലൊന്നും ഏർപ്പെടാതെ മുഴുവൻ സമയവും സെയിൽസ്ടാക്സ് പ്രാക്റ്റീഷനർമാരായിക്കഴിയുന്ന ആളുകളുണ്ടെന്നു വസ്തുത കച്ചവടക്കാരുടെ നിവേദനങ്ങളിൽനിന്നും, അവർ നേരിട്ടു നൽകിയ മൊഴികളിൽനിന്നും വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. സെലക്റ്റ്കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾക്ക മാത്രമല്ല, ഈ സഭയ്ക്കും സഭാനേതാവിനും അറിവുള്ള ഒരു കാര്യമാണിതു്. ഈ ബില്ല് പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിലെ പല വകുപ്പുകളു ഇന്ത്യൻ ഇൻകംടാക്സ് ആക്ടിൽനിന്ന അപ്പാടെ പകർത്തിയിരിക്കയാണെന്ന കാണാം. ആദായനികുതി നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യുകാലത്തു് അതിൽ ആദായനികുതി പ്രാക്ടീഷനർമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി :

Section 61 (iv) " Income-tax Practitioner " means—

(*a*) any person who, before the 1st day of April 1938 (in the taxable territories) or before the 1st day of April 1949, in any of the merged territories or before the 1st day of April 1950, in any Part B State other than (the States of Jammu and Kashmir) attended before an Income-tax Authority on behalf of any assessee otherwise than in the capacity of an employee or relative of that assessee, etc., etc.

ഇങ്ങനെയാണ് ഇൻകംടാക്സ് ഭേദഗതിനിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥ. ഈ ഭേദഗതിനിയമം അവതരിപ്പിച്ച കാലത്തു് ആരെല്ലാം പ്രാക്ടീസ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവോ അവർക്കെല്ലാം ഭേദഗതിനിയമത്തിനുശേഷവും തുടർന്നു പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശം ഇങ്ങനെ നിയമത്തിൽ ഒരു വകുപ്പ് നൽകീട്ടുള്ളതു്. ഇന്ത്യൻ ഇൻകംടാക്സ് ആക്ടിൽ മറ്റു

മല്ല, ഹൈദരബാദിലേയും മദ്ധ്യഭാരതത്തിലേയും നിയമങ്ങളിലും ഇത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ കാണാൻ സാധിക്കും. അതുപോലൊരു വ്യവസ്ഥ സെയിൽസ്ടാക്സ് പ്രാക്ടീഷനർമാരെ സംബന്ധിച്ചും ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്ന. സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ ഈ പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ അപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനേതാവ് അതു് ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളാമെന്ന പറഞ്ഞു ഒഴിയുകയാണ് ചെയ്തതു്. ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനേക്കാൾ നിയമത്തിൽ തന്നെ അതിനു വ്യക്തമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും നല്ലതെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഒരു കാര്യംകൂടെ പറയാനുണ്ട്. 'Dealer' എന്നതിന്റെ നിർവ്വചനം വളരെ ആപൽക്കരമാണെന്ന് ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിക്കാണിച്ചുല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ ഇതു് ഒരു വലിയ വലയാണ്. ഇതിനു വീശിയാൽ പാവങ്ങളായ കച്ചവടക്കാരെല്ലാം ഇതിൽ കുടുങ്ങും. ഒരുദാഹരണം പറയാം. അത്താണിക്കച്ചവടക്കാരെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭാഗം ആളുകളുണ്ട്. അത്താണി എന്ന വാക്ക് തമിഴിലും ഉപയോഗത്തിലുണ്ടെന്നും എന്റെ തമിഴ് സ്നേഹിതന്മാർക്ക് അതു് മനസ്സിലാകുമെന്ന് സാധിക്കുമെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചുമട്ടുകാർക്ക് ഭാരം സഹിക്കാതെവരുമ്പോൾ ഇറക്കിവെച്ചു വിശ്രമിക്കാനുള്ള ഇടമാണ് അത്താണി. അവിടെവച്ച് ചില ചില്ലറ കച്ചവടങ്ങൾ നടത്തുന്ന ഒരേർപ്പാടുണ്ട്. അങ്ങനെ കച്ചവടം നടത്തുന്നവരെയാണ് അത്താണിക്കച്ചവടക്കാർ എന്ന വിളിക്കുന്നതു്. അതുപോലെ വഴിവാണിഭക്കാർ എന്ന വിളിക്കപ്പെടുന്ന മറെറാരുതരക്കാരുണ്ട്. നെല്ലും, മോരുതമ്പും, ചോളവും മറ്റും വിളയുന്ന കാലത്തു് കാക്കിവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളുടെ സൈകര്യത്തിനു് പുകയില, മൺപാത്രങ്ങൾ, തീൻപണ്ടങ്ങൾ, തോർത്തുമുണ്ട് മുതലായവ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കൊണ്ടുനടന്നു വിൽപനനടത്തുന്ന ഒരു കൂട്ടരുണ്ട്. ഈ തരക്കാരെല്ലാം ഈ ബില്ലിന്റെ പരിധിയിൽ, ഞാൻ പറഞ്ഞുപോലെ ഈ വലിയ വലയിൽ, പെട്ടു കുടുങ്ങിപ്പോവുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നതു്. മുഴക്കുലത്തു് കണ്ണൂരിലും, തലശ്ശേരിയിലും, കോഴിക്കോട്ടും മറ്റും പോയി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിവരാൻ എളുപ്പമല്ല. അങ്ങനെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഒരു ഏജൻസിന്നു നിലയിൽ കമ്പോളത്തിൽ പോയി സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങി നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കെത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ചില ആളുകളുണ്ട്. അവർതന്നെയും ഈ വലയിൽവന്ന പെട്ടുപോകും.

സർ, കച്ചവടക്കാരുടേയും കച്ചവടക്കാരുടെ സംഘടനകളുടേയും ജനകീയ പ്രതിപക്ഷത്തിന്റേയും എതിർപ്പിന്റേയും, സമ്മർദ്ദനത്തിന്റേയും ഫലമായി ഗവൺമെൻറിന്നു് കുറെയൊക്കെ സൽബുദ്ധി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് കാണുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. എങ്കിലും മുഴുകൊണ്ടായില്ല. ഇനിയും കുറെക്കൂടെ നന്നാക്കി തികച്ചും ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു നിയമം കഴിയുന്നവേഗം കൊണ്ടുവരാനായിരിക്കണം ഗവൺമെൻറിന്റെ ശ്രമം. അതിനു ഞാൻ ഇവിടെയീപ്പോഴെങ്കിലും തരകേടില്ല. ഞങ്ങളുടെ ധാർമ്മികമായ പിന്തുണയും സഹകരണവും അതിനു എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ സഭയ്ക്കു് മാത്രമല്ല, സഭയ്ക്കു് പുറമേ നടക്കുന്ന അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾക്കും പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾക്കും ഗവൺമെൻറിന്റെമേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നു ഇപ്പോൾ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെ ആശാവഹമായ ഒരു മാറ്റമാണ്.

* **Sri M. D. THIYAGARAJA PILLAI :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவில் அநேக ஷரத்துகளின் மூலம் அதிகாரிகளுக்கு விசேஷ அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. அம்மாதிரி ஷரத்துக்கள் மாற்றப்பட்டது பாராட்டத்தக்கது. வியாபாரிகள், முக்கியமாக சிறிய வியாபாரிகளும் வரிகளை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை, அதிகமாக துஷ்பிரயோகம் செய்வதினாலும், வியாபாரிகளை கடுமையாகவும், கண்ணியக் குறைவாக நடத்துவதாலுமே வியாபாரிகளெல்லாம் மனது மிகவும் புண்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் அநேக வியாபாரிகள் தங்களுடைய குறைகளை அரசாங்கத்திற்கும், செலக்ட் கமிட்டியின் முன்பும் தெரிவித்தார்கள். அதன் காரணமாக விசேஷ அதிகாரங்கள் மாற்றப்பட்டது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அதை வரவேற்கிறேன். 11.36 a.m.

உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், ஏப்ரல் முதல் வாரத்திற்குள் எல்லா வியாபாரிகளும் ரிஜிஸ்தர் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்ற ஷரத்து இருக்கிறது. நாள் கடந்து ரிஜிஸ்தர் செய்கின்றவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கலாம் என்றால், அந்த அதிகாரத்தைப் பூராவாக உபயோகப்படுத்தி அபராதம் போடுகிறார்கள். வருஷாந்திர ரிடர்ன்கள் அனுப்புவதில் ஒன்றிரண்டு தினங்கள் தாமதமாக அனுப்பினால் அதற்கும் அபராதம் விதிக்கின்றார்கள். வருமான வரி ரிட்டர்ன்கள் அனுப்ப முன்னால் ஞாபகப் படுத்துவதுபோல் பாரங்கள் அனுப்பினால் சௌகரியமாயிருக்கும். இம் மாதிரி சிறு விஷயத்திலாவது அவர்கள் அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தாமலும் வியாபாரிகளிடத்தில் கண்ணியமாகவும் நடந்துகொள்வார்களானால் வியாபாரிகளுக்கு மிக சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே, இதுபோன்ற விஷயங்களில் அரசாங்கம் கவனம் எடுத்துக்கொண்டு எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் உயர்தர அதிகாரி மூலமாக தெரிவித்து வியாபாரிகளிடத்தில் கண்ணியமாக நடந்துகொள்ளச் செய்யவேண்டுமென்பதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது சீக்கிரம் அழுகிப் போகக்கூடிய அல்லது கெட்டுப்போகக் கூடிய உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்து, சில பொருள்களுக்கு அம்மாதிரி விலக்களித்திருக்கிறார்கள். தேங்காய் தென்நாட்டிலே ஒரு முக்கியமான உணவுப் பொருளாக இருக்கிறது. பம்பாய் மாகாணத்திற்கும் தேங்காய் அனுப்பப் படுகிறது. சீக்கிரம் கெட்டுப்போகக்கூடிய உணவுப்பொருளாகிய தேங்காயின் மீது விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் அதுபற்றி சிந்தித்து முடிவு செய்வதாக அநேக தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் அழுகிப்போகின்ற உணவுப்பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கவேண்டுமென்று மாகாணங்களுக்குத் தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. மைசூர், பம்பாய் அரசாங்கங்களில் தேங்காய்க்கு இப்பொழுது விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கத்தில் மட்டும் இன்னும் தேங்காய்க்கு விலக்களிக்கப் படவில்லை. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை சிந்தித்து சீக்கிரமாக தேங்காயின் மீது உள்ள விற்பனை வரியை எடுத்துவிடுவதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த வாக்குறுதி இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நம்முடைய மாகாணத்திலிருந்துதான் மற்ற மாகாணங்களுக்கு தேங்காய் அனுப்பப்படுகிறது. நமது மாகாணத்திலிருந்து மலேயாளம் பிரிந்துபோனபிறகு, கொப்பரை நம் மாகாணத்திலிருந்து விற்பனையாகாததால், தமிழ்நாட்டில் தேங்காயின் மீது விற்பனை வரி போடுவதில் சுமார் 1 லட்சம் அல்லது 1½ லட்சம் ரூபாய்தான் வருமானம் கிடைக்கும். ஆகையால், தேங்காயின் மீது விற்பனை வரியை நீக்கினால் இந்தச் சிறு தொகைதான் வருமானத்தில் குறையும். இதனால் வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். தஞ்சை, ராமனாதபுரம் ஜில்லாக்களில் சமீபத்தில் அடித்த புயல் காரணமாக அநேக தென்னைமரங்கள் அழிந்துவிட்டன. இந்த நிலையில் தேங்காயின் மீதுள்ள விற்பனை வரியை எடுத்துவிட்டால், அதன் மூலமாக தேங்காயை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு மிராசுதாரர்களுக்கு அதிகமான சௌகரியங்கள் கிடைக்கும். நமது மாகாணத்திலிருந்து மற்ற மாகாணங்களுக்கு தேங்காயை அதிகமாக அனுப்பமுடியும். தேங்காய் கோவில்களுக்கு அதிகமாக உபயோகப்படுவதோடுகூட, அது ஒரு முக்கிய மான உணவுப்பொருளாகவும் இருக்கிறது. ஆகையினால் தேங்காய்க்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்தால், மிராசுதார்களுக்கும் சரி, வியாபாரிகளுக்கும் சரி, அதனால் அநேக சௌகரியங்கள் ஏற்படுமென்பதை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தாரும் கருப்பட்டிக்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பதைப் போல பால், தேங்காய் முதலிய பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாக பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகளும் அத்தியாவசியமான உணவுப்பொருள்களின் மீது உள்ள விற்பனை வரியை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று அநேக தடவை சர்க்காரிடம் மகஜர்கள்

சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இணங்க அத்யாவசியமான உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்து, வியாபாரிகளுக்கும், மக்களுக்கும் உதவி செய்யுமாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-38 a.m.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ആദ്യം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച ബില്ലിൽ വളരെയധികം ഭേദഗതികൾ സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നേ കാണുന്നുള്ളൂ വളരെ ആശ്വാസകരമാണ്. ഇനിയും, ചിലതെല്ലാം മാറേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ ബില്ല് സെലക്ട് കമ്മിറിയുടെ പരിശോധനയിലിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള കച്ചവടക്കാരുടെ സംഘടനകൾ ഇന്നതന്നെ കച്ചവടക്കാർക്ക് സെയിൽസ് ടാക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളേയും പീഡനങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു കമ്മിറിക്കു പല നിവേദനങ്ങളും സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം ആലോചിക്കാമെന്നും വേണ്ടതു ചെയ്യാമെന്നും അന്ന് മന്ത്രിമാർ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ഇന്നും നാട്ടിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലും കച്ചവടക്കാർക്ക് സെയിൽസ് ടാക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും പലവിധത്തിലുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നുള്ള നിയമങ്ങളും അധികാരങ്ങളും വച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കച്ചവടക്കാരെ വളരെയധികം ഭേദഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു യാഥാർത്ഥ്യം സഭയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ഒരുദാഹരണം പറയാം: ഈ മാസം 4-ാം തിയ്യതി പാലക്കാട്ടെ ഒരു സാധാരണ ചെറിയ അരിക്കച്ചവടക്കാരന്റെ—വേലപ്പൻ എന്നാണയാളുടെ പേര്—പീടികയിൽ ഏ.സി.റി.ഒ., ഡി.സി.റി.ഒ. തുടങ്ങി ക്ലാർക്കന്മാരുൾപ്പെടെ എട്ടോളം പേർ കേറിച്ചെന്ന കണക്കുകളെല്ലാം പരിശോധിക്കുകയും അതിൽ കൈയൊപ്പു വെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കണക്കു പരിശോധനയെല്ലാം കഴിഞ്ഞു ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് കച്ചവടക്കാരന്റെ പണപ്പെട്ടി ഒന്നു പരിശോധിച്ചേ തീരൂ എന്നായി. കച്ചവടക്കാരൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഉടനെതന്നെ പോലീസിനെ വരുത്തി പെട്ടി തുറന്നു കാണിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ കാര്യവിവരമുള്ള ആ സബ്ഡിൻസ്പെക്ടർ അതിനു തുനിയാതിരുന്നതുകൊണ്ട് തീർത്തുപറഞ്ഞു പണപ്പെട്ടി തുറന്നു കാണിക്കാൻ മുതിർന്നില്ല. 1955-56 ലെ കണക്കു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നേരത്തേതന്നെ പരിശോധിച്ചു സർട്ടിഫൈ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് ഇതെല്ലാം നടന്നതു്. എന്തിനു്, കണക്കു വീണ്ടും ഹാജരാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു കച്ചവടക്കാരനു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നു നോട്ടീസ്സു കൊടുത്തിരിക്കയാണ്. ഇതു ഞാൻ ഉദാഹരണമായി പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളൂ. സെയിൽസ് ടാക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കച്ചവടക്കാരോടു് ചെയ്യുന്ന ഇമ്മാതിരി ദ്രോഹങ്ങൾക്കു എത്രയും ഉദാഹരണങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും കൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ സാധിക്കും. ചില സെയിൽസ് ടാക്സ് ഓഫീസർമാരുടെ അതിക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ കച്ചവടക്കാരൻ പരാതി ബോധിപ്പിച്ചതിനു ഒരു പ്രതികാരമെന്നോണമാണ് ഇതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഇതിനുമുമ്പും ആ കച്ചവടക്കാരനോടു് ഇങ്ങനെ കണക്കു് ഹാജരാക്കാൻ പല പ്രാവശ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. നികുതി പിരിക്കുക മാത്രമല്ല, കച്ചവടക്കാരുടെ മേൽ നിരീക്ഷണമയ പ്രതികാര നടപടികൾ എടുത്തു് അവരെ പൊറുതിമുട്ടിക്കുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായംകൂടെ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തും സെയിൽസ്ടാക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരിക്കൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ശ്രീ സുബ്രമണ്യം പറയുകയുണ്ടായി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് കുറെയെല്ലാം ഗവർമ്മെന്റിന്റെ പിടിപാടുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു്. അതു കുറെക്കെ വകവച്ചുകൊടുക്കാം. എന്നാൽ അതേ സമയം കച്ചവടക്കാരനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വശമുള്ളതു് വിസ്മരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. അശാസ്ത്രീയമായ ഒരു നിയമം ദേഹമനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയ ഒരു സംഘം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നടപ്പാക്കുന്ന നില ഒരിക്കലും പൊറുക്കാവതല്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അതിക്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഗവർമ്മെന്റിനു ആക്ഷേപങ്ങളുയർന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുന്ന കാര്യത്തിലോ എന്തുതന്നെ നിയന്ത്രണമില്ല. പാലക്കാട് താലൂക്ക് മജിസ്ട്രേറ്റ്സ് അസോസ്യേഷനിൽനിന്നു അയച്ച ആക്ഷേപങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ല അന്വേഷണങ്ങളും നടത്തിയോ നടപടി വല്ലതും എടുത്തോ എന്നു മാസങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇന്നുവരെ സംഘടനയെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു കച്ചവടക്കാർ ആക്ഷേപങ്ങളുയർത്തൽ തക്കസമയത്തു അന്വേഷണം നടത്തി നടപടികളെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ നീതിയുമായും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ദ്രോഹപ്രവൃത്തികൾ കുറെയെല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. പ്രത്യേകിച്ചു എടുത്തു

[Sri K. C. Gopalan Unni] [14th August 1956

പറയേണ്ട ഒരു സംഗതി ഈ മോഹപ്രവൃത്തികളെല്ലാം ചെറിയ കച്ചവടക്കാരെ മാത്രമേ ബാധിക്കുന്നുള്ളുവെന്നതാണ്. വലിയ കച്ചവടക്കാർക്ക് ശല്യമൊന്നുമില്ല. അവരുടെ അടുത്തു പോകാൻപോലും ഈ പരാക്രമികളായ ആഫീസർമാർക്ക് ഭയമാണ്. ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപ്പിക നികുതി തോട്ടിക്കുന്ന ഭയങ്കരന്മാരായ കച്ചവടക്കാരുണ്ട്. അവരെ പിടിക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം ഈ ആഫീസർമാർക്കില്ല

ഈ ബില്ലിൽ സെലക്ട്കമ്മിറ്റി പല നല്ല ഭേദഗതികളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇനിയും ചില ഭേദഗതികൾകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതായത് വകുപ്പുകൾ ചർച്ചക്കു വരുമ്പോൾ അവയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. ഉദാഹരണത്തിനു 13-ാം വകുപ്പിൽ—"In section 13 of the principal Act, after the words 'every registered dealer', the words, figures, letter and brackets every dealer who is under an obligation to get himself registered under section 8-A, sub section (1) (shall be inserted) എന്നു പറയുന്നതു് കച്ചവടക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മോഹകരമായ ഒരു വ്യവസായമാണ് പോവുന്നുണ്ട്. ഏതു കച്ചവടക്കാരനേയും പിടികൂടി ഉപദ്രവിക്കാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് വഴിയുണ്ടാക്കുകയാണ് ഈ വകുപ്പിൽ. ഈ നിയമത്തിലെ ഏറ്റവും അപകടംപിടിച്ച വകുപ്പ് ഇതാണ് എന്നാണ് എന്റെ ഭയം.

മറ്റൊന്ന്, മുമ്പ് മൂന്നുകൊല്ലത്തെ കണക്കു നോക്കാനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനത്ത് ഇപ്പോൾ അഞ്ചുകൊല്ലത്തെ കണക്കു നോക്കണമെന്നാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതും കുറെ അപകടം പിടിച്ച ഒരു വകുപ്പാണ്. ഇങ്ങനെ ചില അപകടംപിടിച്ച വ്യവസ്ഥകളുള്ളതുകൊണ്ടു നീക്കംചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഈ ബില്ലിൽ സഹകരിക്കുന്നതാണ്. കള്ളിച്ചാക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും നികുതി തോട്ടിക്കുന്ന ആളുകളെ പിടികൂടി കർശനമായ നടപടികളെടുക്കുന്നതിനും ഞാൻ എതിരല്ല. സാധുക്കളായ കച്ചവടക്കാരെ മോഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിലയ്ക്കു നിർത്തണമെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ആവശ്യം. ഗവ മേന്റ് അതു ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പല വകുപ്പുകളിലും മാറ്റങ്ങൾ ആവശ്യമായുണ്ട് അതെല്ലാം അതാതു വകുപ്പുകൾ ചർച്ചക്കു വരുമ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

11-45 a.m. * SRI M. PALANIYANDI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒருமுனை விற்பனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக வியாபாரிகளும், மற்றவர்களும் அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த சமயத்தில் 8 பொருள்களின் மீது ஒருமுனை வரி கொண்டுவருவது வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். ஆனால், எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதுதான் கோரிக்கை. எனெனில் மேல்தட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரிய வியாபாரிகளுக்கு, அதிகாரிகளின் தொல்லைகளிலிருந்து தப்பிக்கொள்ளவும், விற்பனை வரியிலிருந்தே தப்பித்துக்கொள்ளவும் பல சாதனங்கள் இருக்கின்றன. சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தான் இந்தத் தொந்தரவுகள் அதிகம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். ஆகையால் எல்லாப் பொருள்களின் மீதும் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்த சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விற்பனை வரிக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள குறைந்த பட்ச விற்றுமுதலை அதிகரிக்கவேண்டும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அது ரூ. 10,000 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது விலைவாசிகள் எவ்வளவோ மடங்கு உயர்ந்துவிட்டன. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயர்ந்து விட்டது. உதாரணமாக 1938-ல் வாழ்க்கைத் தரம் 100 புள்ளிகள் என்றால், இன்று அது 370, 390 புள்ளிகளாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் விலைவாசிகளின் ஏற்றம் தான். இந்தக் குறைந்தபட்ச விற்று முதல் 10,000 ரூபாயாக இருப்பதால், மிகச் சிறிய வியாபாரிகளும் விற்பனை வரி செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. விலைவாசிகளின் ஏற்றத்தினால் சிறு வியாபாரிகள் கூட இந்த வரம்பிற்குள் வந்து விடுகிறார்கள். ஆகையால், இந்த வரம்பை 20,000 ரூபாய்க்கு அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

14th August 1956] [Sri M. Palaniyandi]

அத்யாவசியமான உணவுப்பொருள்களின் மீதும் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுவதால் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. சாதாரண நடுத்தர ஏழை மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடும் உணவுப்பொருள்களின்மீது நிச்சயமாக வரி விதிக்கக்கூடாது. இது மிகவும் தவறு. இந்த மாகாணத்தில் விதிக்கப்படுகின்ற வரி இனங்களில் விற்பனை வரி முதல்தரமான இனமாக இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். அதனால்தான் அது காமதேனு என்று அழைக்கப்படுகிறது. பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து வரியை வசூலிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால், சிறிய வியாபாரிகளுக்கு விலக்களிக்க வேண்டும். வியாபாரிகளின் கணக்குகளை சரிபார்ப்பதிலும், அவைகளை வியாபாரிகளிடமிருந்து அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்டு போவதிலும் இருந்த சில நிர்ப்பந்தங்களை நீக்கி சட்டத்தை தளர்த்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். வியாபாரிகளும் இதை மனதில்கொண்டு உண்மையாகவே அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க முன்வரவேண்டும். நல்லமுறையில் அரசாங்கம் நடக்கவேண்டுமானால், மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டுமானால், நல்லதோர் சமுதாயம் அமைக்கப்படவேண்டுமானால் வரி விதித்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஆதலால் வியாபாரிகள் இதை உணர்ந்து தில்லுமுல்லுகளை விட்டுவிட்டு திருட்டுக் கணக்கு போன்ற தப்பான வழிகளை கைக்கொள்ளாமல், சர்க்கார் கொடுத்த சலுகைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு நியாயமாக சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய வரியை நிச்சயமாக செலுத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். அதைப்போல வியாபாரிகள் நியாயமாக நடந்துக்கொண்டால், வரியை ஒழுங்காகக் கொடுக்க முன்வந்தால், உணவுப்பொருள்களின்மீது விதிக்கப்படும் வரியை எடுக்கவும், ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவும் சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

சர்க்கார் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டுவர இருக்கும் எட்டு பொருள்களும் சாதாரண நடுத்தர ஏழைமக்கள் வாங்கும் பொருள்கள் அல்ல. கார், சிமெண்ட், **refrigerator** போன்ற பொருள்கள் மேல்தட்டில் இருக்கக்கூடிய பணக்காரர்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள்கள்தான். ஆகையால் இப்பேர்ப்பட்ட பொருள்களின்மீது ஒருமுனை வரி விதிப்பது நடுத்தர வியாபாரிகளுக்கு சலுகை அளிப்பதாகாது. இதை முதல் கட்டமாக வைத்துக்கொண்டு, எல்லாப் பொருள்களின்மீதும் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்திலாவது இதைக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும். பால் சீக்கிரத்தில் கெட்டுப்போகக்கூடிய உணவுப் பொருளாதலால், அதன்மீதுள்ள விற்பனை வரியை எடுக்க வேண்டுமென்று பலதடவை பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது சொல்லியிருக்கிறோம். அதையும் சர்க்கார் உடனே கவனிக்க வேண்டும். வரி இனங்கள் வேண்டியதுதான். அதேசமயத்தில் வரி செலுத்துவதற்குச் சாதகமான நல்லதோர் நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டும்.

அரசாங்கம் கூடியசீக்கிரம் ஒருமுனை வரியை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும், குறைந்தபட்ச வரம்பை ரூ. 10,000-த்திலிருந்து ரூ. 20,000-க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை அநேகமாக ஆட்சேபிப்பதற்கு எதுவும் இல்லை. சில அம்சங்கள் வரவேற்கத் தகுந்தது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்தச் சபை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே வியாபாரிகள் விற்பனை வரி உத்தியோகஸ்தர்களின் தொல்லைகளினால் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதுபற்றி பலமுறை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தொந்தரவுகள் குறைக்கப்படுவதை நாம் வரவேற்காமல் இருக்கமுடியாது.

ஒரு விஷயத்தை மட்டிலும் சர்க்கார் நன்றாகத் தெளிவு படுத்திவிட்டால் அது மிகவும் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்காக இந்த சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சபையில் தற்போது நடக்கும் விவாதத்துக்கு இது சற்று புறம்பாக இருந்த

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th August 1956

போதிலும்கூட, இதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று கருதுகிறேன். இந்த விவாதத்தில்கூட அங்கத்தினர்கள் பலர் ஒரு முனை விற்பனை வரி அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்டவரை, இறுதியாக சர்க்கார் கொள்கை என்ன என்பது தெளிவாக்கப்பட்டால் மிகவும் நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சம்பந்தப் பட்டவரை, விற்பனை வரியை கொள்கை அளவில் நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. முதலாவதாக ஒருமுனை விற்பனை வரி அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியி லிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும். மூன்றுவதாக, விற்பனை வரி விதிக்கப் படும் வரம்பு ரூ. 20,000-க்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும். இந்த மூன்று அம்சங்களையும் நாங்கள் வற்புறுத்துகிறோம். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த அம்சங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா, இல்லையா என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். ஒருமுனை வரி கொண்டுவருவது பற்றியும் உணவுப் பொருள்களின்மீது உள்ள விற்பனை வரியை எடுக்கவும், சர்க்கார் ஆலோசித்து வருவதாகவும், கூடிய சீக்கிரம் திருத்த மசோதா வெளிவரலாமென்றெல்லாம் சட்ட சபையிலும் வெளியில் அளிக்கப்படும் வரவேற்புகளிலும், வியாபாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய அளவுக்கு மந்திரிகள் வாக்குறுதி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அவர் கள் சிந்தித்துப் பார்க்காமலேயே இம்மாதிரி வாக்குறுதி அளித்துவிடுகிறார் கள் என்றே நினைக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகையினால் நான்
11-51 a.m. சர்க்கார் கொள்கை என்ன என்பதை நன்றாக தெளிவுபடுத்திவிட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று இந்த சபையில் பேசிய போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பொருள்களின்மீதுகூட விற்பனை வரி விதிப்பது எவ்வளவு தர்ம நியாய மானது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, விற் பனை வரியை தர்ம நியாயமானது என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள்—நான் சர்க்காரின் கொள்கையைப் புரிந்துகொண்டிருக்கும் அளவில்—என்று தெரிகிறது. நிச்சயமாக பல கட்ட விற்பனை வரி விதிப்பது என்பது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கும்போது, ஒரு முனை விற்பனை வரியும் விதிக்கப் பொகிறோம் என்று ஏன் சர்க்கார் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்? ஒருமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டுவர மாட்டோம் என்று தெளிவாகச் சொன்னால் ஜனங்களும் வியாபாரிகளும் அதைத் தெரிந்துகொண்டு அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ள முடியும். அப்படிச் செய்யாமல், ஒருமுனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வருவதுபோல் ஒரு நம்பிக்கையைப் பொதுஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் பிரசாரத்தை சர்க்கார் ஏன் செய்யவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். நேற்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அவர்களுடைய கொள்கைக்கு உகந்தவாறு பேசிவிட்டார்கள். இருந்தாலும், வரி விசாரணைக் கமிஷன் "ஒரு முனை விற்பனை வரி சாத்தியமில்லை சர்க்காரின் வருவாயில் ஜீவ நாடியாக இருப்பது விற்பனை வரி. ஆகவே விற்பனை வரியை பொருள்களை உபயோகிப்பவர்கள் (consumers) மீது பரவலாகப் போட வேண்டும். ஆகவே ஒரு முனை விற்பனை வரி சாத்தியமில்லை" என்று சொல்லி யிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிப்பதற்கு நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கு யார் அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதிகாரம் கேட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி நமது சர்க்கார் அதிகாரம் பெற்றுவிட்டார்களா? அப்படி யிருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த சர்க்காரும் பல கட்ட விற்பனை வரிக் கொள் கையை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது; ஆனால் ஒரு தர்ம சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள்; பல கட்ட விற்பனை வரியை விதித்துத் திருவோம் என்பதைச் சொல்வதற்குத் தயங்குகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். பல கட்ட விற்பனை வரி விதிக்கப்போகிறார்களா அல்லது ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்போகிறார்களா என்பதை ஜனங்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லி விட வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படியில்லா மல், நம்பிக்கை கொடுக்கும் முறையில் பேசிக்கொண்டே போனால் பல வித அசம்பாவிதங்களுக்கு இடம் ஏற்படுகிறது. சில ஜனங்கள் ஒரு முனை விற்பனை வரி வரும் என்று நம்பிக்கை வைத்து சும்மாயிருக்கிறார்கள்.

14th August 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேறு சிலர் சர்க்காரின் விற்பனை வரிக் கொள்கையை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானித்து கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், எதிர்க் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டும் என்பதே எங்களுடைய திட்டவட்டமான கருத்து, ஒரு முனை விற்பனை வரியா அல்லது பல முனை விற்பனை வரியா கனம் மந்திரி அவர்கள் தெளிவுப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, many of the points made, I do agree, are very important points relating to matters falling outside the scope of the Bill. A particular point was made with reference to the transactions by persons who are called Commission Agents. Sri N. K. Palanisamy was good enough to advise me that it will be against the Constitution. That point of view was to a certain extent endorsed by Mr. Kurup also, even though I also claim to know something about Constitution and law. Still in all these matters, the Government have to depend upon the advice given by their law officers. In view of the intricacies involved in this matter, we have taken care to consult the highest law officers available to us. We have been advised that it is quite within the competence of this legislature to enact such a provision and that it will not be against any of the provisions of the Constitution. But I do agree that in all these matters, sometimes what we feel to be correct is upset by the decision of courts, and where we felt doubts, we had found that courts had affirmed that our doubts were unfounded. Therefore in these matters there is no doubt a certain amount of what I would call a "judicial risk" involved. But that risk will have to be taken. But for the present, we will have to be guided by the advice available to us. It may not be the best in the circumstances, but we cannot afford to take the advice of others and say that our law officers' advice is not quite as good as the advice tendered by somebody else. That is why, Sir, we have, as far as these provisions are concerned, to take the view that there is nothing here against the provisions in the Constitution.

Then, certain questions were posed by the Deputy Leader of the Opposition in regard to the Government's policy in levying sales tax. Particularly he laid stress upon single-point sales tax. He seems to find a certain amount of inconsistency in the stand taken up by the Government on various occasions. I do not find any inconsistency at all in the stand we have taken. As far as we are concerned, we are not wedded either to single-point tax or to multi-point tax. It is a question of practicability. I do agree that if it is possible to levy a single-point tax, any Government should prefer that. But if it is not possible for administrative reasons or other practical reasons, then we cannot have it. It is not as if it is some ideal—absolute ideal. Even the Communist party, if only they will think about it, will know it. "One should speak the truth" might be an ideal. This is an absolute ideal which cannot be departed from. Single-point tax is not such an ideal. The question is how far it is practicable to

have single-point tax on certain articles. That is the thing which we have to take into consideration. It is not as if there can be in a State only one particular mode of taxation. It is not as if single-point tax and multi-point tax cannot co-exist. Even here there can be co-existence. The hon. Member wants me to say whether we are wedded to single-point tax or multi-point tax. I say that we recognize that the co-existence of multi-point tax and single-point tax is quite possible and quite practicable also. That is why we have stated that as far as possible each commodity will be examined to find out whether it would be advantageous to levy single-point tax or multi-point tax thereon. I am sure hon. Members would have read with some interest the report on the sales tax levy and administration by a committee appointed by the Government of Andhra. They have endorsed our point of view. They say that it is not necessary to have only single-point tax or only multi-point tax, and that it is quite practicable to have both the systems in any particular State. Therefore the question is, what are the articles in respect of which single-point tax can be levied. We have started examination on that basis. If we have selected 8 articles to-day, it is not as though they are exhaustive. It does not mean that we have exhausted all the articles for which single-point tax should be levied. We have started examination. Since this was being postponed from time to time and even as the hon. Members on the other side began to doubt the *bona fides* of the Government's intention with regard to this matter, we thought that in respect of the articles for which examination is over and we are convinced that there should be single-point tax, we wanted to announce immediately those articles. So, this process of examination is still going on and hon. Members need not be under the impression that these are the only articles in respect of which we have found it possible to have single-point tax. Other articles are also under examination and as and when we complete this examination and come to the conclusion that in respect of some other articles also there should be single-point levy, we would include those articles also in the list of articles for which there would be only single-point levy. That is the policy of the Government. Our policy is to practically test the nature of each article to find out whether administratively or from other points of view, it would be convenient and practicable to levy a single-point tax. If this policy of ours does not give a handle to the Communist party for any political agitation, I cannot help them. We are giving hopes to the people that some more articles are likely to come under the levy of a single-point tax. To that extent, they may have hopes. That is the legitimate hope which we are giving to the people. Certainly, the Communist party being in the Opposition cannot complain, "No, no. You either state whether you are going to have a single-point tax or a multi-point tax so that we may use it for our own political purposes and for the purpose of creating hatred against the Government of the day." I am not here to help them in that connection for creating a political agitation in the matter. I want to be clear on this

12 noon

point. It is only from this point of view that we are examining the whole matter. If in respect of certain articles we are unable to accept single-point levy, it is not merely because of difficulties in collecting the tax from the people, but also because we thought that even from the consumers' point of view, from the traders' point of view, there will be so many practical difficulties in the actual administration of a single-point sales tax. Because, the onus would be upon the people to prove that in respect of a purchase or sale as the case may be, they have already paid the tax at a particular point. If it is not possible for them to prove this, they will have necessarily to pay a higher tax so to say. When we consider this matter, we will have to consider the various practical difficulties and disadvantages also not only from the point of view of the Government in respect of the quantum of the tax but also from the point of view of the merchants and other consumers. There are lots of difficulties which the consumers, traders and merchants have to face. Taking all these into consideration, we are taking decisions in the matter. I can assure the hon. Members—whether they are on the other side or on my side—that any suggestion for bringing some other articles under the single-point levy will always be welcome. We would examine them in all earnestness and try to see whether single-point tax could not be levied in respect of those articles.

SRI M. NARAYANA KURUP: The Hon. Minister has touched upon a question which I wanted to raise. I want some more elucidation on the point. He referred to administrative convenience and practical difficulties. I want to know whether he would take into consideration the incidence of taxation so far as foodstuffs are concerned, which will affect the consumers.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the agitation is not against the incidence as such. It is not said that the incidence is high. They say that the tax should be levied only at one place. Suppose 3 pies were collected at three different places, they say 9 pies may be collected at one place. There is no question of reducing the incidence of taxation in respect of articles. That is not the point put forward by them. It is with reference to the method of collection, i.e., whether it should be collected at one point or whether it should be collected at various points. That is the main argument which is being put forward by the merchants and others. As far as the incidence of taxation in respect of the articles is concerned, I may assure the hon. Members that the Government will always take into consideration the class of persons who are likely to consume those articles. We will consider the matter with reference to the capacity of the persons to pay. In coming to a conclusion whether the incidence of taxation on a particular article is high or low, we will take into consideration the capacity of the persons who consume that article. That is why in respect of luxury articles, we have imposed a higher tax, viz., one anna, two annas and so on. Why? Because, we felt

[Sri C. Subramaniam] [14th August 1956

that the class of persons who are likely to consume those luxury articles will be in a better position to pay a higher tax. Similarly, in respect of articles like motor cars, refrigerators, radios, etc., we are imposing a higher rate of tax, because we firmly believe that the class of persons who will be the consumers of those articles have the capacity and are in a better position to pay such enhanced taxes. Thus, while deciding the incidence of taxation, we take into consideration the class of persons who are expected to pay the tax in respect of a particular article and their capacity. Therefore, it cannot be said that we are having a uniform rate of taxation in respect of all articles without taking into consideration the class of persons who have got to pay the tax. I may assure the hon. Members that will also be one of the relevant points which we will consider in fixing the rates of levy. The Government will always consider the question of giving relief, particularly to the poorer sections of the people, particularly in the rural parts. That will always be under the careful and sympathetic consideration of the Government. Wherever it is possible to give relief to poorer sections and to get the necessary revenue by taxing the rich who are better placed in life and who have the capacity to pay higher tax, it will be done. It will be the policy of this Government to always have an eye on and to be on the lookout for those who can afford to pay higher tax. It is also our policy to give relief to the poorer sections and collect the required tax from the richer sections who are in a better position to pay. That is our policy and I may assure the hon. Members that to the best of our ability we shall try to carry out that policy.

* **SRI N. K. PALANISAMY** : ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிப் பதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே பேசிய போது, வெளி நாட்டிலிருந்து சரக்குகளை வாங்கும் இறக்குமதியாளர்கள்மீது ஒரே சமயத்தில் அதிக வரி போடலாம் என்று சொன்னேன். அதாவது, ஐந்து, ஆறு தடவைகள் போடுவதற்கு பதிலாக '**quantum of tax**'ஐ மதிப்பிட்டு ஒரே தடவையில் அவர்களிடமிருந்து ஒரே கட்டத்தில் அதிகப்படியாக வசூலிக்கலாம். அதே மாதிரி வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து வரக்கூடிய பொருள்களை; யார் இறக்குமதி செய்கிறார்களோ **agent**-ஆக இருந்தாலும், **dealer**-ஆக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரே தடவையில் அதிக வரி போடலாம். மேலும் உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி போட வேண்டியது அவசியமில்லை. வெளி நாட்டுக்குப் போகும் பொருள்களுக்கு கடைசி கட்டத்தில் மட்டும் வரி போட்டால் போதும். உள்நாட்டில் துணி உற்பத்தி யாகும் கட்டத்தில் எத்தனை தடவை வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து ஒரே கட்டத்தில் அதிகப்படியாக வரி போடலாம். அம்மாதிரி செய்வார்களா என்று சர்க்காரைக் கேட்கிறேன்.

12.10 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I would recommend to the hon. Member a little more clear thinking. Then, he will come to the conclusion that what he is saying is quite impracticable and will be against the principles enunciated in the Constitution. He seems to think that in respect of the articles coming from outside, we can levy a higher tax and in respect of articles which are likely to go out also, we may adopt a higher level of taxation. It is impossible to do that under the provisions of the Constitution. We cannot levy a higher tax in respect of articles

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

which are sent outside when we levy less tax for the same articles produced and sold inside the State. We cannot do that. There cannot be any such discrimination in that way which will be against the provisions contained in the Constitution.

Whatever tax we levy will have to be levied at the same rate even in respect of the articles which are coming from outside the State. There is absolutely no question about it. But with regard to inter-State transaction, that is quite a different thing. The necessary motion in regard to that matter has been passed by this House yesterday and the Parliament will be passing the further enactment in respect of that. But apart from that, inside one State we cannot have differential rates in respect of some articles with reference to the source from which they come. It is an impossibility and the hon. Member seems to think that if we only levy a higher sales tax on the articles we export, we are likely to get a higher price in the world market. It is not so. The world prices are governed with reference to the demand in the world market. Simply because the sales tax is added to the price of articles, the hon. Member need not be under the illusion that the foreign purchaser will pay the tax. But as far as he is concerned, he need not pay it and he is prepared to pay only a particular price for an article. Out of that, we have to allocate a certain amount for tax. We have to allow some margin of profit for the merchant. We have to allocate a share to the producer also. This is all an internal arrangement. Also if we increase the price of an article because of the monopoly involved in it, the foreigners may try to find a synthetic substitute for it. That is the real difficulty involved in it. I am sure, if the hon. Member, Sri Palanisamy would only sit down and think clearly about it and discuss this aspect of the matter with his own Party, he will arrive at the correct and inevitable conclusion that what he has recommended is quite impracticable. I think that I have touched some of the points mentioned by hon. Members and I am sure, there would be other opportunities to refer to other points at a later stage. With these words, I request hon. Members to adopt the Motion before the House.

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), as amended by the Select Committee be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

In sub-clause (iii), *for* item (*b*), *substitute* the following as items (*b*) and (*c*), namely :—

" (*b*) in Explanation (2), the words and figures ' Notwithstanding anything to the contrary in the Indian Sale of Goods Act, 1930 ', shall be omitted;

[Sri C. Subramaniam] [14th August 1956

(*c*) after Explanation (2), the following Explanation shall be added, namely :—

' *Explanation* (3).—Notwithstanding anything to the contrary contained in this Act, two independent sales or purchases shall, for the purposes of this Act, be deemed to have taken place—

(*a*) when the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser, or

(*b*) when the goods are transferred from the seller to a buying agent and from the buying agent to his principal, if the agent is found—

(i) to have sold the goods at one rate and to have passed on the sale-proceeds to his principal at another rate, or

(ii) to have purchased the goods at one rate and to have passed them on to his principal at another rate, or

(iii) not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal, or

(iv) to have acted for a fictitious or non-existent principal.' '';

Whatever I have got to say, I will reserve till all the other amendments are moved and points made in respect of them.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

(1) " In sub-clause (i), *delete* the words ' supplying or distributing goods directly or otherwise ' occurring in lines 21–22."

(2) " In sub-clause (i) in the Explanation, *delete* the words ' which, or a commission agent, broker, *del credere* agent, auctioneer or any other mercantile agent, by whatever name called ' occurring in lines 25–27."

(3) " *Delete* sub-clause (iii) (*b*)."

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second them.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I move—

" In sub-clause (i) *delete* the words ' or otherwise ' occurring in line 22 on page 7 of the Report."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Sir, I second it.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

" In sub-clause (i), *for* the words ' whether for cash or for deferred payment or for other valuable consideration ' occurring in lines 22–23 on page 7 of the Report, *substitute* the words ' whether for cash paid or for deferred payment or for other valuable consideration, past, present or promised '."

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I second it.

14th August 1956]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

" In sub-clause (iii) (*a*), *for* the words ' for cash or for deferred payment or other valuable consideration ' occurring in line 35 on page 7 of the Report, *substitute* the words ' for cash paid, or for deferred payment or other valuable consideration, past, present or promised '."

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I second it.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I move—

(1) " *Add* at the end of the Explanation to item (1), the following :—

' but does not include " Vazhikkachavatakkar or Attanikkachavatakkar or seasonal trader " exempted from the application of provisions of this Act on application for exemption certificate to the authority concerned.' "

(2) In clause 2, *add* the following as sub-clause (iv) and *renumber* the existing sub-clause (iv) as (v) :—

" (iv) after clause (*h*) *add* the following as clause (i) and *re-number* the other clauses :—

(i) " Sales Tax Practitioner " means (*a*) any person who, before the date of publication of the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 39 of 1955), appeared before any Sales Tax authority on behalf of any assessee otherwise than in the capacity of an employee or relative of that assessee; or

(*b*) any person who passed any accountancy examination recognized in this behalf by the Madras State Board of Revenue; or

(*c*) any person who has acquired such educational qualifications as the Madras State Board of Revenue may prescribe for this purpose."

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I second them.

MR. SPEAKER : All the amendments are now before the House for discussion. Hon. Member Sri N. K. Palanisamy will now speak. 12-20 p.m.

* **SRI N. K. PALANISAMY** : இம்மாதிரி ஏஜெண்டுகளுக்கும், ப்ரோக்கர்களுக்கும் வரி போடக் கூடாது என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு வரி போடுவது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்றும் சொல்லி யிருக்கிறேன். இவர்கள் எப்படி வியாபாரிகளாக இருக்க முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒருவருடைய தோட்டத்தில் விளைந்த மிளகாய் போன்ற பொருள்களை இவர்கள் மார்கெட்டுக்குக் கொண்டுபோய் விற்றுவருகிறார்கள் என்றால் அதற்கு இவர்களுக்கு ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 சம்பளமோ கூலியோ கிடைக்கிறது. ஒருவருக்கு இந்த மாதிரி முறையில் ரூ. 10 அல்லது ரூ. 15 வருமானம் வந்தால் அதற்கு எப்படி விற்பனை வரி போட முடியும்? ஆகவே ப்ரோக்கர்களையும், ஏஜெண்டுகளையும் எப்படி வியாபாரிகளாகக் கருத முடியும் ? மேலும் பொருளை விற்பவர்களையும் பொருளை வாங்குபவர்களை

[Sri N. K. Palanisamy] [14th August 1956

யும் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகப் படுத்திவைப்பதற்காக ப்ரோகர்களுக்கு ஏதாவது பணம் கிடைக்கிறது. ஆகவே இவர்களை எப்படி வியாபாரிகளாகக் கருத முடியும்? ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Mr. Speaker, Sir, I have already mentioned the points I wanted to make during the general discussion on the Bill as amended by the Select Committee.

The purpose of my amendment is to exclude Vazhikkachavatakkar or Attanikkachavatakkar or seasonal trader from the application of the provisions of this measure. These people are very small traders and they should not be penalized to pay this tax. By Attanikkachavatakkar I mean, a salesman selling things at ' Attani ' or ' Sumaithangi ' in Tamil—a halting place on the way side where persons who carry heavy loads usually halt for rest and for taking tea, tobacco, pan-leaves, etc. These traders purchase these provisions from big merchants in the towns and sell them at ' Attanis ' for small profits. They should not be made to pay this tax. Fugitive cultivation is carried on in places where there are usually no means of communication. At those places some traders purchase the things needed by those people engaged in fugitive cultivation and sell them for small profits. If these people are also made to pay the tax, they will be put to great hardship. Therefore all these small traders and seasonal traders should be exempted from the provisions of this measure.

As regards my second amendment, I have already stated the reasons why the present Sales Tax Practitioners who are already in the field should be exempted from the provisions of the rules which are going to be enacted. I have already mentioned in the course of my speech earlier, the need for the introduction of a clause in the Bill itself as suggested in my amendment. Such a provision is already incorporated in the Income-tax Act and also in the Madhya Pradesh and Hyderabad Sales Tax Acts. I do not find any reason why such a provision is not included in our Act. Therefore I would request the Hon. the Leader of the House to accept my amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With regard to the first of the two amendments mentioned by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, I may inform him that a trader or a seasonal trader will come within the purview of the sales tax administration only if he is getting a turnover of Rs. 10,000 and above. Therefore, no petty dealer is likely to be affected even though he may be a wayside vendor or a seasonal vendor. But if as a matter of fact a seasonal vendor gets a sufficiently large turnover he cannot escape payment of tax simply because he is a way side vendor or a seasonal vendor. If we do that, we will be making a discrimination in favour of such a person and, therefore, I do not think I will be well advised to accept that amendment.

With regard to the second amendment with reference to the Sales Tax Practitioners, I have been advised that it will be proper

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

for us to make provision for the class of persons whom the hon. Member wants to protect in the Rules and I may assure the hon. Member that in the Rules provision will be made. This matter was considered at the Select Committee meetings also and it was decided that it may be provided for under the Rules. So, under those circumstances, I do not think it is necessary to accept these two amendments.

SRI C. H. KANARAN : May I know from the Hon. Minister what is the difficulty in making provision in the Act itself instead of in the Rules?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The whole question was discussed in the Select Committee stage and we decided that it is enough if we provide for it in the Rules. It is not necessary to provide in the Act what can be provided for in the Rules. That is why, we have got the Rule-making powers and we have to observe that demarcation between what should be contained in the rules and the enactment itself.

Then, a major question had been raised by the hon. Member Sri N. K. Palanisamy, namely, that a mere agent should not be taxed. If the hon. Member has gone through the amendment which I have proposed before the House, he will find that it is not merely a commission agent who is sought to be taxed. If he does not take any of the risks of the trade and if he is purely a person who acts on behalf of his principal without taking anything more than the commission he is entitled to or the remuneration he is entitled to, then under the amendment proposed by me, he will not be liable to pay any tax. But, if he is something more than an agent and not only receives the commission from his principal but also takes something more than that which are given under the various items (i) to (iv) of the sub-clauses then we have to say that he is not merely acting as an agent but something more than an agent and it is only in those cases the agent is sought to be made leviable this tax.

When the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser or when the goods are transferred from the seller to a buying agent and from the buying agent to his principal, if the agent is found to have sold the goods at one rate and to have passed on the sale proceeds to his principal at another rate, certainly that is not the function of an agent. As far as the agent is concerned, his identity should be merged with the principal. Whatever the transactions are, he should pass them on to the principal and he must receive only whatever might be the lawful remuneration. But if the agent sells a thing at a particular rate but passes on the sale proceeds to his principal at a different rate altogether, then there is no question of his being purely an agent. He is something more than that.

Then I come to the second category, namely, if an agent is found to have purchased the goods at one rate and to have passed

them on to his principal at another rate. Suppose an agent purchases an article at Rs. 50 per maund and passes on that article to his principal at Rs. 60 per maund; then it is not a question of his being purely an agent. It is something more. He is also participating in the business itself and he has got some profits in that.

12.30 p.m. Item (iii) refers to cases where the agent is found not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal. Therefore, here also, he is not functioning merely as an agent. He is something more than that. He reserves to himself certain other remuneration to which he is not entitled, purely as an agent, but he cannot plead that he is acting merely as an agent. Item (iv) refers to cases where the agent is found to have acted for a fictitious or non-existent principal, that is, no principal exists there at all. Simply he poses himself as an agent. Certainly, under these circumstances, nobody can say that an agent is merely functioning as an agent. If the hon. Member looks into the categories of transactions, then he will agree with me that in all these cases he is not functioning purely as an agent, but he is something more than that. Certainly he is a person dealing in that trade and he will come under the mischief of the transaction and I do not think any Court will come to the conclusion that in these categories he will have to be taken purely as an agent and that he should not be taxed under the provisions of the Sales Tax Act. I am, therefore, sorry that I am unable to accept the amendment of the hon. Member Sri N. K. Palanisamy.

With regard to the verbal amendments moved by our Pandit Sri P. S. Krishnasami Ayyangar, those amendments have been very carefully examined and I am advised that it is not necessary to make those verbal amendments as sought for by the hon. Member. Therefore, I am unable to accept them also.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I may be permitted to have my say with regard to my amendments.

MR. SPEAKER: You have had your say. (Laughter.)

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, having heard the explanation of the Hon. the Finance Minister, I have to point out this. Suppose an article is priced at Rs. 300 and the agent gets a commission of Rs. 100. If he sells for Rs. 300, of course, he does not make any loss or gain. Suppose he foregoes Rs. 50 of his commission and sells it at Rs. 250, what is the position of such an agent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Then he is not an agent. He is something more than an agent. I am sure the question of agency is well known to the hon. Member. An agent by himself has no individuality. He merely acts for the principal. Therefore, if a certain remuneration is fixed for functioning as an agent and if something more than that is done, he ceases to be a mere agent. He becomes a trader to that extent. That is a distinction very

well known in the law of agency. If only the hon. Member Sri N. K. Palanisamy has the time and takes the trouble of going through that law, he will find that in all such categories of transactions the person is acting not merely as an agent, but something more than that and he cannot plead that in respect of them he is merely a shadow of his principal and so far as he is concerned, he has no further existence.

SRI T. ANANTA PAI: Sir, on a point of information, I would like to know whether the qualifications laid down in items (i) to (iv) also apply to sub-clause (*a*) of Explanation (3).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, if the agent is found to come, in respect of (*a*) or (*b*), under items (i) to (iv).

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: A particular doubt has got to be cleared. Suppose milk is obtained gratis and a person sells away that milk. If that milk is bought by a particular person, he would be a buyer and when he sells it, he would be a seller. But when he gets it gratis and sells it away, he need not keep accounts. So far as the Co-operative Milk Supply Societies are concerned, they collect the money previously and issue coupons and milk is supplied against the coupons. Here milk is not sold for cash. Cash is already paid and at the time when the delivery is made, only coupons are given. A transaction of sale for cash is provided here. Cash might have been paid in the past or may be paid at the time when the milk is actually delivered. According to the definition given in the Bill, it will cover only cases where cash is actually paid at the time of the delivery of the milk and it will not cover instances of co-operative societies who collect cash previously and supply milk subsequently. Such societies may escape the mischief of the provisions of this Act. Therefore it is I have suggested the amendment " cash paid ".

Then, the term " consideration " has been defined in the Contract Act. The Bill does not say that the word " consideration " will have the same meaning as in the Contract Act. In the absence of such an explanation, consideration will have to be given a definition. Consideration may be past consideration, that is, money paid in the past before the actual supply of the goods, or consideration may pass at the time when the actual delivery of the goods takes place or consideration may be a promised one and payment made in future. That is not made clear here. Therefore, my amendments may be considered with some attention.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do agree that these arguments may be advanced by any lawyer before a court of law, but I may tell the hon. Member that no court of law is likely to accept these arguments. The expression " whether for cash or for deferred payment or for other valuable consideration " covers every conceivable case and I do not think it is necessary to alter the language of the Bill simply because we can bring forward any ingenius argument, but which is not likely to be accepted by a court of law.

[14th August 1956

SRI B. VAIKUNTA BALIGA : Arising out of the reply given by the Hon. Minister to Sri T. Ananta Pai that items (i) to (iv) will also apply to clause (*a*) of Explanation (3), I would like to know whether any error has not crept in in the reply that has been given. As the Bill stands, clause (*a*) is distinct and these items (i) to (iv) are only added after the words " if the agent is found " occurring in clause (*b*). If the idea of the Government or the Hon. the Leader of the House, who is piloting the Bill, is that items (i) to (iv) should also apply to clause (*a*), it may not be absolutely correct.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is quite obvious that when the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser, it is quite an innocuous transaction and nobody can take exception to that. The exception comes in only when certain other elements come into the picture. Those are mentioned in items (i) to (iv). If the hon. Member thinks that it should be made quite clear, the only way of doing it will be to take away the comma occurring after the word " principal ". The expression " if the agent is found " can be put as a separate line.

12-40 p.m. The Government amendment to sub-clause (iii) was put and carried.

The amendment to sub-clause (i) moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment moved by Sri K. C. Gopalan Unni to sub-clause (i) was put and lost.

The amendments to sub-clause (i) moved by Sri P. S. Krishnaswami Iyengar was, by leave, withdrawn.

The amendment to the Explanation to sub-clause (i) moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

The amendment to the Explanation in sub-clause (i) moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment to sub-clause (iii) moved by Sri P. S. Krishnaswami Iyengar was, by leave, withdrawn.

The amendment to delete sub-clause (iii) (*b*) moved by Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment to add a new sub-clause (iv) moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

The clause as amended was put and carried.

Clause 3.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I move—

" In the proviso, *substitute* the word ' thirty ' *for* the word ' twenty-five ' occurring in line 36 on page 8 of the Report."

The amendment was duly seconded.

14th August 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

" In the proposed new proviso to sub-section (1) of section 3 of the Principal Act, *for* the word ' twenty-five ' occurring in line 36, *substitute* the word ' thirty-five '."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

12-43 p.m. * SRI N. K. PALANISAMY : இன்றைக்கு ரூ. 35,000-க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யக்கூடிய காபி ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. அவர் களுக்கு நிறைய வரி போடலாம். உண்மையாக ரூ. 35,000-க்கு மேல் outturn வரக்கூடிய காபி ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஹோட்டல் காரர்கள் சரியாகக் கணக்குக் கொடுப்பதில்லை, பில்களே தீயில் போட்டுக் கொளுத்திவிடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு 4½ பைசா வரி போடு வதற்கு பதிலாக 9 பைசாவாக போடலாம். இதற்கு கீழ்பட்டவர்களுக்கு விலக்களித்து விட்டு, வேண்டுமானால் slab system கையாண்டு அதிகப் படியாக வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு அதிக வரி போடலாம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think I can accept the amendments. This matter was fully considered by the Select Committee and this limit of twenty-five thousand rupees was fixed.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 4, 5, 6 *and* 7.

The clauses were put and carried.

Clause 8.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

" In clause 8, in the proposed sub-section (1) of section 10, *for* the word ' fifteen ' occurring in line 27, *substitute* the word ' thirty '."

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I move—

" *Add* the following proviso at the end of sub-section (1) of the proposed new section 10 :—

' Provided that at the discretion of the assessing officer such defaulter may be permitted to pay the amount in five or more instalments.' "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

[14th August 1956

12-45 p.m. *SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக ஒரு வரி விதிப்பு அதிகாரி வரி விதித்தவுடன் 21 நாட்களுக்குள் அந்தப் பணத்தைப் கட்டிவிடவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அவர்கள் கட்ட முடியாவிட்டால் அப்பீல் செய்வதற்கு இங்கே 15 நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய சட்டத்தில் 30 நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 30 நாட்களை 15 நாட்களாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் என் கருதுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மேலும், இப்போது அஸெஸ்மெண்டு ஆர்டர், டிமாண்டு நோட்டீஸ் இரண்டும் சேர்ந்தாற்போல், 31 நாட்களுக்கு முன்பு வருவதற்கு பதிலாக ஒன்பது நாட்களுக்கு முன்புதான் வருகின்றன. ஒன்பது நாட்களுக்குள் ளாக வியாபாரி எப்படி அப்பீல் செய்ய முடியும். மேலும் ஒன்றும் தெரியாத வியாபாரியாக இருந்தால் அப்படியே சும்மா இருந்து விடுவார். அப்படிச் சும்மா யிருந்துவிட்டால், குறித்த காலத்தில் வரி கொடுக்காததற்காக அதிகப்படியான வரி செலுத்தவேண்டும். ஆகவே பழைய சட்டத்தில் உள்ளது போலவே 30 நாட்கள் என்று திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I am unable to accept the amendments. This matter was fully considered by the Select Committee.

The amendments were put and lost.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

" In sub-clause (1) of the proposed new section 10-A, *for* the words ' being held ' occurring in line 11 on page 10 of the Report, *substitute* the words ' coming to be held '."

This is only a verbal amendment. The wording in the Bill is : ' The assessing authority may require any person to pay either forthwith upon the money becoming due or being held . . .' My amendment seeks to make the wording clear.

The amendment was duly seconded.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move—

" In the proposed new section 10-B, *for* the words ' the assets of the deceased in his hands ' occurring in lines 12-13 on page 11 of the Report, *substitute* the words ' the assets which came to his hands and have not been duly disposed of '."

The wording in the proposed new section 10-B is : ' assets of the deceased in his hands '. The assets of the deceased in the hands of his legal representative may sometimes be nothing, what assets might have come to his hands might have been squandered away by him and what remains with him might be nothing. In such a case, nothing will be recoverable from him. I think the better wording will be " the assets which came to his hands and have not been duly disposed of ". This is the wording found in the Civil Procedure Code. That provision in the Civil Procedure Code applies

14th August 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

to all cases of execution of decrees and enforcement of claims against the legal representatives of deceased persons. Therefore I think my amendment might very well be accepted.

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With regard to the amendment proposing the substitution of the words " coming to be held " for the words " being held ", I may say that we have adopted the wording found in the Indian Income-tax Act. This has stood the test of judicial decisions and the test of time and I do not think it is necessary to change the wording.

As regards the second amendment, the wording " the assets of the deceased in his hands " is quite explicit and I do not think any elaborate explanation is necessary. Therefore I do not accept the amendments.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : The clause reads : any person from whom money is due or may become due to the dealer. If the onus of proof that he does not owe any money to the dealer is on the person on whom a notice is served, it will really be a hardship to him. I do not know whether the Government will consider this matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no onus of proof.

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 9 was put and carried.

MR. SPEAKER : There are no amendments to clauses 10 and 11. I am going to put them to the vote of the House. 12-50 p.m.

SRI N. K. PALANISAMY Sir, I want to speak on clause 10.

MR. SPEAKER : The normal procedure is, if the hon. Member wants to say anything, he should say that in the general discussion. If he wants to modify a clause, he should have given notice of a specific amendment to that clause. I find no amendments to clauses 10 and 11. What the hon. Member wants to say now, he could have said at the stage of the general discussion.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, if we want to oppose a particular clause, we need not give notice of an amendment to that clause. We can say why we oppose that clause.

MR. SPEAKER : Sri N. K. Palanisamy may now speak on clause 10.

Clause 10.

*SRI N. K. PALANISAMY : இந்தப் பிரிவில் ப்ரிப்யூனலுக்கு ஸெக்யூரிடி கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு வியாபாரியிடம் ரூ. 10,000-க்கு security இல்லையென்றால் அந்த வியாபாரிக்கு ரூ. 30,000, ரூ. 40,000 வரி போடப்படுகிறது. ரூ. 40,000-க்கு செக்யூரிடி கொடுக்க முடியாது. ஆகவே செக்யூரிடி கொடுக்க வேண்டும் என்ற இந்தப் பிரிவை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[14th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think I can accept the suggestion of the hon. Member.

Clause 10 was put and carried.

Clause 11 was put and carried.

Clause 12.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

" In the proviso to sub-clause (*a*), for the words ' and either a revision petition in the High Court against such decision or an appeal in the Supreme Court against the order of the High Court thereon is pending ' occurring in lines 7-9 on page 12 of the Report, *substitute* the words ' and proceedings in the High Court or in the Supreme Court in which the same question of law is involved, are pending.'

In the proviso to sub-clause (*a*), *for* the words ' till such revision petition in the High Court or the appeal in the Supreme Court is disposed of ' occurring in lines 10-12, on page 12 of the Report, *substitute* the words ' till a decision on the question of law is given in the aforesaid proceedings '."

Sir, the clause in the Bill presupposes that there can be only two kinds of proceedings before the High Court and the Supreme Court. It presupposes that if there is a proceeding before the High Court, it will be only by way of revision, and if there is a proceeding before the Supreme Court, that will be only by way of appeal. On the other hand, a question of law may be referred to the decision of the High Court. There may be a reference on a question of law to the High Court and there may be a reference on a question of law to the Supreme Court also. Again in the exercise of its inherent powers the High Court may call for the records of a particular case from the lower courts and in that way proceedings may be pending before the higher tribunal otherwise than by way of revision or appeal. In such a case, we cannot say that there is either an appeal or a revision petition pending. When we make a provision, we must make it capable of including all proceedings that come up before the High Court and the Supreme Court. It is with a view to cover all these cases that I have moved my amendments. Instead of the terms found in the Bill, I say that till the proceedings in the High Court or in the Supreme Court, in which the same question of law is involved, have come to a close, all proceedings before the tribunal will have to be stayed."

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think I can accept the amendment. A general provision that if any question on a point of law is pending in any Court in respect of any case—not necessarily this particular case—then that case before

14th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

the tribunal should be stayed, is certainly not practicable. Therefore, I am sorry I am unable to accept the amendment. All possible cases going to High Court and Supreme Court have been included here by proper wording. The instances mentioned by the hon. Member are only imaginary and are not likely to arise.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 12 was put and carried

Clause 13.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, I oppose this clause. I have to give my reasons why I oppose this clause as then alone hon. Members can be converted to my side and the clause rejected. Before that I hope I will not have to explain my position if the Hon. the Leader of the House explains the reason why he wants to change the wording in the original Act. Section 13 of the Act says—

" Every registered dealer and every person licensed under this Act shall keep and maintain a true and correct account in one of the languages of the State, namely, Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani or in English, showing the goods sold and bought by him . . ."

Now, the amendment proposed seeks to add the words " Every dealer who is under an obligation to get himself registered under section 8-A, sub-section (1) " to section 13 of the Act. Now it is not the registered dealers alone who have to maintain accounts, but every dealer is compelled to keep accounts and maintain registers regarding his business. I do not know why the merchants should be harassed like this. The provision was originally applicable only to the registered dealers. I wish the Hon. Minister explains the position.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, if only the hon. Member had read the provision more carefully, he would himself have understood the meaning. Under the provisions of the Act, there are certain dealers who have to get themselves registered. They have to maintain accounts and there is no doubt about it. Suppose a person coming under the provisions of the Act and is in duty bound to keep accounts and maintain registers, does not get himself registered, how is he to be dealt with? Shall we say, because he has defaulted in registering himself, he need not keep accounts? This is the class of cases contemplated under the amendment. There was no provision to cover these cases in section 13 of the original Act. I am sure the hon. Member will now appreciate how this is not a question of harassing merchants. It is a question of defaulters also being made liable to maintain accounts.

MR. SPEAKER : I desire to know whether it is the wish of the House to sit till we finish this Bill. I take it that we sit till 1-30 and finish this Bill.

[14th August 1956

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Sir, I understand the explanation of the Hon. Minister. But there are certain instances in which vindictive action may be taken by the officers. It is possible for them to do so. Because, usually the officers go to a shop on a crowded day. If the officers should take the sales on that day as any indication, then that will work hardship. Sales to the extent of Rs. 30 per day come within the meaning of the Act.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: But clause 13 has nothing to do with that.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Action can be taken against such petty merchants.

1 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am afraid the point raised by the hon. Member does not at all arise in this clause in any event.

Clause 13 was put and carried.

Clause 14.

SRI K. C. GOPALAN UNNI: Mr. Speaker, I move the following amendment:—

"In the proposed new section 15 (1) (c) of the Principal Act, for the words 'Magistrate, not below the rank of Second-class Magistrate' occurring in lines 39–40 on page 12 of the Report, *substitute* the words 'Presidency Magistrate or a Magistrate of the First class'."

I think I need not explain the implication of this amendment. This has been considered in the Select Committee. This has also been brought to the notice of the House by hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar. I hope the Government will accept it.

SRI K. T. RAJU: I second the amendment, Sir.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

"In the proposed new section 15, for clause (*b*) of sub-section (2), *substitute* the following:—

(*b*) in contravention of the terms of section 14, prevents or obstructs inspection or entry by any officer authorized under that section, or".

It is merely an interchange of the position of the words used here. It is stated in the clause "prevents or obstructs inspection or entry by any officer authorized under section 14, in contravention of the terms thereof . . " In my amendment, I want the term "in contravention of the terms of section 14" to come first. If we have this expression at the end, it will give room for some misinterpretation. It is not clear whether the contravention will apply to entry or prevention or obstruction. To make the

14th August 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

position clear, I have moved my amendment. The words are retained as they are, but only their position is changed. I request that my amendment may be accepted.

SRI M. JAGANNATHAN: I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I have no objection to accept the amendment moved by the hon. Member.

The amendment moved by Sri K. C. Gopalan Unni was put and lost.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was put and carried.

Clause 14, as amended, was put and carried.

Clause 15.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: Sir, I move the following amendment:—

"In the proposed section 18-B, clause (*b*), after the words 'by a legal practitioner', *add* the words 'duly authorized by him in writing in this behalf'."

There are other persons authorized to appear before the concerned authority. With regard to them, "an authority in writing" is insisted on. For instance, it is stated that a person may be represented by his relative or a person regularly employed by him, if such relative or person is duly authorized by him in writing in this behalf. It is also stated that he may be represented by an accountant, or Sales Tax Practitioner possessing the prescribed qualifications and duly authorized by him in writing in this behalf. In the case of the legal practitioner alone, the "authority in writing" is not insisted on. Suppose there sits a legal practitioner in a court or before the concerned authority, after finishing his work before the concerned authority, he may be free. If, at that time, a particular case wherein the party is absent is taken up, it is open to the legal practitioner present there to stand up and say that he will represent the party even though he might not have got any authority in writing to do so. Even though, he had not received the power to appear on behalf of the party, he will be entitled to represent the party under the present circumstances. That should not be the case. Just as written authority is insisted on in respect of persons mentioned in sub-clauses (*a*) and (*c*), in respect of legal practitioners also mentioned in sub-clause (*b*), written authority should be insisted on. It is for this purpose I have moved my amendment and I request that it may be accepted by Government.

MR. SPEAKER: Barristers in old days used to get up and merely say that they represented so and so. That would be tantamount to their appearance. Probably that was in the minds of the framers of the wording of the present clause.

[14th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Legal practitioners are bound by the Legal Practitioners' Act. There are rules and procedure laid down for their appearance. I do not think that we should restrict their appearance by saying that there must be written authority. As you yourself have been pleased to point out, there are certain cases in which they have simply to say that they represented so and so and it is taken as due authorization for appearance on behalf of the parties. I do not think we should impose any restriction in this matter.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the protection envisaged in the amendment that I have given notice of, has been assured by the Hon. Minister with regard to Sales Tax Practitioners. Therefore, I am not moving my amendment.

The amendment moved by hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

Clause 15 was put and carried.

Clause 16.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following amendment :—

" In clause 16, for item (*c*), *substitute* the following :—

' (*c*) after sub-section (5), the following sub-section shall be added, namely :—

" (6) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the House actually sits either in the same session or in more than one session." ' "

1-10 p.m.

SRI K. C. GOPALAN UNNI : Sir, I move—

" *Delete* sub-clauses (*a*) and (*b*)."

Sir, it is a hard thing to produce accounts for five years and I hope the Government will accept my amendment.

SRI S. RAMALINGAM : Sir, I second it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not accept the amendment.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I am going to put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

" In clause 16, for item (*c*), *substitute* the following :—

' (*c*) after sub-section (5), the following sub-section shall be added, namely :—

" (6) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed

14th August 1956] [Mr. Speaker]

on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislative Assembly may make within fourteen days on which the Houses actually sits either in the same session or in more than one session." ' "

The amendment was put and carried.

Clause 16, as amended, was put and carried.

New Clause 17.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

" After clause 16, *insert* the following clause, namely :—

' 17. *Validation.*—(1) Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, any tax levied or collected or purported to have been levied or collected under the proviso to clause (*b*) of sub-section (1) of section 3 of the principal Act before it was amended by this Act shall be deemed to have been levied or collected, as the case may be, under the principal Act as amended by this Act as if this Act was in force at all relevant times.

(2) No suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any tax so paid; and no court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid. "

This is for the purpose of ensuring that there should be no court proceedings or any claims made for the taxes already collected or levied in view of the retrospective effect we are giving in this Bill. In view of the contemplated amendment to clause 1 of the Bill, this operative clause has become necessary. Therefore, this clause may be accepted.

MR. SPEAKER : The question is—

" After clause 16, *insert* the following clause, namely :—

' 17. *Validation.*—(1) Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, any tax levied or collected or purported to have been levied or collected under the proviso to clause (*b*) of sub-section (1) of section 3 of the principal Act before it was amended by this Act shall be deemed to have been levied or collected, as the case may be, under the principal Act as amended by this Act as if this Act was in force at all relevant times.

(2) No suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any tax so paid; and no court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid.' "

New clause 17 was put and carried.

[14th August 1956

Clause 1 *and the Preamble.*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

" *For* sub-clause (2), *substitute* the following, namely :—

' (2) Sections 3 and 5 shall be deemed to have come into force on the 1st August 1949 and the 1st April 1951, respectively; '."

MR. SPEAKER : The question is—

" *For* sub-clause (2), *substitute* the following, namely :—

' (2) Sections 3 and 5 shall be deemed to have come into force on the 1st August 1949 and the 1st April 1951, respectively; '."

The amendment was put and carried.

Clause 1 as amended and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

" That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed."

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed."

1-14 p.m.

* SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் செலக்ட் கமிட்டியிலிருந்து இந்த மாதிரியான ஒரு மாற்றத்தை கொண்டுவந்ததை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் சர்க்கார் சீக்கிரமாக ஒரு முனை விற்பனை வரியை கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வரி விதிப்பு விசாரணைக் கமிஷன் சிபார்சுகளின் அடிப்படையில், ஜில்லாக்களிலும், இந்த மாகாணத்திலும் ஆலோசனைக் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மாகாணத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய கமிட்டியில் பெரிய ஏற்றுமதியாளர்களும், இறக்குமதியாளர்களும் **(exporters and importers)** இருக்கிறார்களே ஒழிய, சாதாரண வியாபாரிகள், நடுத்தர வியாபாரிகள், அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துக்கூறி, நிவர்த்தித்துக்கொள்ளும் அளவிற்கு அவர்களுக்கு சரியான பிரதிநிதித்துவம் **(representation)** இடையாது. ஆகவே சர்க்கார் ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண வியாபாரிகளையும் கமிட்டியில் அதிகப்படியாகச் சேர்த்து, அவர்களுடைய ஆலோசனையையும் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் சாதாரணமாக **A.C.T.O.**-க்கள், **D.C.T.O.**-க்கள், மற்றும் வரி விதிக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் எல்லோரும் நியாயமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் வியாபாரிகளுடன் அடிக்கடி பழகுவதால், அவர்களுக்கு **currupt mentality** ஏற்படுவது சகஜம். ஆகவே அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளத்தைக் கொடுத்து, இந்த மாதிரியான லஞ்ச வழிக்கு செல்லாமல் இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, at the third reading stage I would make one suggestion. I understand that the majority of the officers in the Commercial Taxes Department have

14th August 1956] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

come from the Revenue Department. I do not know why such a procedure is adopted. There are vast avenues of promotion left open to the officers of the Revenue Department when so many developmental schemes are taken up for execution. Therefore, instead of dumping the officers of the Revenue Department on the Commercial Taxes Department, as far as possible officers of the same Department should be given more opportunities for promotion, etc.

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again on Thursday, the 16th instant at 9 a.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

43. *Orders of Government on the recommendations of the District Revenue Administration Enquiry Committee issued after the 1st August* 1955.

44. *Statements VIII, IX and X showing action taken by the Government on assurances, promises and undertakings given during the Eighth Session,* 1955–56, *of the Madras Legislative Assembly.*

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 98 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th August 1956, page 617 supra.]

(*a*) 102.

(*b*) 46 in Zone I ; 41 in Zone II ; and 15 in Zone III.

(*c*) The quantities of iron and steel material allotted for the financial year 1956-57 for each zone under non-agricultural and agricultural quotas are as follows :—

	Zone I.	*Zone II.*	*Zone III.*
	TONS.	TONS.	TONS.
Non-agricultural quota ..	2,480	2,320	720
Agricultural quota	1,140	1,100	911

(*d*) Registered stockholders were appointed to each zone on the basis of the needs of that zone. Allotments to the zone are made in proportion to the total number of registered stockholders in it.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 16th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at quarter past nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Allotment of personnel under the States' Reorganization

* 101 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether Government have asked for the option of the officers and staff of the Madras State in regard to their service in the Kerala, Mysore or the residuary Madras State; and

(*b*) if so, what is the basis on which the Government of Madras propose to allot the personnel in Malabar district and South Kanara district in the future reorganization set-up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) & (*b*) In the allocation of personnel to Kerala and Mysore States consequent on the reorganization of States, it is the desire of the Madras Government to go by the wishes of the officers to the extent feasible but without conceding any right of option. It is also the desire of the Government that the areas to be transferred to Kerala and Mysore should as far as possible be manned by officers with the respective linguistic affinities.

SRI K. VINAYAKAM : Is it a fact, Sir, that the allocation of personnel to Kerala State and Mysore State was proposed to be first proceeded with on the basis of population to be transferred to the respective States?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am unable to understand the hon. Member's question. There is no question of population arising here. Here is the District Administration in Malabar which has got to be manned. Officers belonging to various linguistic groups are already there; but it is the intention of the Government to see that as far as Malabar district is concerned that district is manned as far as possible by persons belonging to that Malabar area with Malayalam linguistic affinities. So also in the case of South Kanara district, it is the intention of the Government to see that that district is manned by persons who speak the Kannada language. So, there is no question of " population basis " arising here. It is only a question of manning the various posts in Malabar and South Kanara districts.

SRI V. BALAKRISHNAN : May I know what percentage of officers of the total Services of the Madras State is held by persons from South Kanara and Malabar districts?

[16th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A separate question may be put.

SRI M. NARAYANA KURUP : Has it come to the notice of the Government that the Travancore-Cochin State Government are confirming their personnel while persons who have put in greater service in this State are not yet confirmed? Will not this action of the Travancore-Cochin State Government not prejudice the cases of those officials of this State who are likely to be opted to that State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think the next question deals with that.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether it is not a fact that one of the bases which the Government will take into consideration when this transfer takes place is the need of the Kerala State for having such officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. These posts already exist there and in these posts various persons are posted. Now, we take care to see that in Malabar Malayalam knowing officers are posted. There is no question of creating any new posts there or leaving anybody in the lurch there except perhaps for filling up vacancies arising on account of persons taking leave and for other purposes a certain quota is allotted, and that quota will also be allotted to Malabar district.

SRI S. S. KOLKEBAIL : Has it come to the notice of the Government that in view of certain statements made by certain Ministers in the State of Mysore that " officers have to make some sacrifices with regard to pay " most of the Kannada officers have opted to remain in the Madras State? Have this Government given any assurance to make them understand that no such sacrifices need be made on account of their transfer to Mysore State from this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A specific provision has been made in the States Reorganization Bill—Clause 116—wherein rights of officers opting to another State are guaranteed. To that extent, the guarantees are there and I am sure they would be made effective too. I am sure the Chief Ministers are entitled to express their opinions and call upon persons to make sacrifices. But without sacrifices by the people and also by the official cadre it may not be possible for any State to progress.

SRI T. ANANTA PAI : Is it a fact that the Government are holding up confirmations which would have come in the usual course in the case of officers belonging to South Kanara district? This might prejudice their claims and rights when they go out to the new Mysore State, while the State of Mysore has already confirmed many of their officers in spite of instructions to the contrary from the Government of India.

16th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think, Sir, that subject is relevant to the next question—question No. 102.

SRI V. R. NAGARAJAN : Is it not a fact that some of the Tamil officers serving in the Madras State hope to get promoted on the reorganization of States and their chances of promotion will be seriously affected by Malayalees and others still remaining in this State even though for all practical purposes they are entering into " an era of linguistic States? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree, Sir, particularly some persons were pitching their hopes very high that they would be able to get immediate promotion and perhaps that was one of the reasons for this agitation to have separate States also. But apart from that, we have to take into account the officers now serving the Madras State and we cannot leave them in the lurch and say since the State Reorganization is taking place we have to retrench officials belonging to either Malayalam or Kanarese group.

SRI K. VINAYAKAM : Now that the principle has been laid down that the transfer of officers should be based upon linguistic inclination of the officers concerned, did all the Malayalam speaking officers as well as the Kannada speaking officers opt to go to their respective States and if not how many of them are still going to be retained in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not have the exact numbers, because the pattern is not quite clear and final decisions have not been taken. But I may inform the House that there will be a good number of Malayalee and Kanarese officials serving in Madras even after reorganization. 9-20 a.m.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : With regard to Devikulam and Peermede and other surrounding places which are undoubtedly thickly populated with Tamilians, have the Government made any arrangement to see that their rights are safeguarded by posting Tamilian officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is under another State Government. We cannot make arrangements for the posting of officers in that area.

Confirmation of officials of Travancore-Cochin State to the prejudice of Madras personnel allotted to the Kerala State

*102 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have made any representation to the Government of India to prevent the Travancore-Cochin Government from confirming their officers or otherwise reorganizing the services in such a way as may prejudice the claims of the Madras officers who may be allotted to Kerala State on its formation?

[16th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No such communication has been sent to the Government of India by this Government, but the Government of India have issued general instructions on this subject to all State Governments.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, to whichever States the officers may opt or ultimately be sent, there is at least a moral duty cast upon this Government to see that their interests are protected. Now reports have appeared that States like Mysore and Travancore-Cochin are confirming their officers. I do not know how far that is true. Persons who have put in service for an equal period are not confirmed here with the result that they may be prejudiced. Will this Government see that no such thing is done and that specific provision to that effect is made at least through the intervention of the Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as I stated in my answer to the main question, the Government of India have circularized to all the State Governments that the confirmation of the officers should not take place, as it is likely to lead to difficulties after the reorganization of the States when new personnel would be coming to one State cadre from another State cadre. The rights of the officers going to another State are protected by clause 116 of the States Reorganization Bill and I am sure the other State Governments would be as much responsible and as just as this Government and they would be able to protect the legitimate rights of all the officers who would be coming under their regime. I do not think it will be good for us to think that they will not be protecting their rights and seek to interfere in the affairs of another State.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, has it come to the notice of the Government that the Travancore-Cochin State Government are hurriedly filling up all the vacant posts and confirming all temporary persons in order to defeat the interests of the personnel from Madras State and if so, have this Government taken steps to prevent that *fait accompli*?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This Government have no information, but if in spite of the directions of the Government of India, certain steps are being taken, if any wrong has been done, I am sure that will be rectified by the Government of India and not by this Government in any event.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, in the event of the transfer of officers from the respective States, are the Madras Government getting any officers from the Travancore-Cochin State with regard to the areas that are to be transferred to us? If there are any Tamilian officers now in the Travancore-Cochin State, will this Government advise the Travancore-Cochin State Government not to send them to us, in view of the fact that we are going to have some Malayalee officers with us?

16th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the question now before us is regarding the allocation of personnel and this is being done by the various State Governments. There is consultation between the Governments both at the official level and at the Ministerial level and we have to agree to these allocations. But as far as the area to be transferred to us is concerned, a certain number of officers will have to man the various posts and they will have to be necessarily officers belonging to the present Travancore-Cochin State Government and I think we should welcome allotting Tamil officers to that area instead of having Malayalee officers and thereby increasing the number of Malayalee officers in our State.

SRI T. ANANTA PAI : Sir, one can understand this Government not willing to interfere with the affairs of the other State Governments, but does not this Government consider itself morally responsible for the future of the officers of South Kanara and Malabar that are to be transferred to the new States and make representations to the Central Government also that in case their rights are being affected as a result of certain steps taken by the respective State Governments, the circular issued by the Government of India must be taken into consideration and the Government of India must see that these officers do not suffer?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is the intention of everybody now and that is why the Government of India have sent a circular to all the State Governments and when the officers go over to another State, certainly they should not be encouraged to look upon another State Government to protect their rights. They should be made to feel that they are officers of that State and that Government will protect all their legitimate rights and if there are any grievances, there are methods for redressal of those grievances.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, we are not requesting the Government to take any steps after they are opted to another State. We are only requesting this Government to see that after option they are not prejudiced and to take steps now and immediately. We wish that all Governments are good and all human beings are good, but we have had the experience of the merger of the Travancore and Cochin States when such things have happened to the prejudice of a part of the State. In the light of our experience, will the Government take steps to protect the interests of officials?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, if the hon. Member has no faith in the bona fides of the Travancore-Cochin State Government, then fortunately for them, there is only the President's Rule now and I suppose all these matters will be looked into and it will not be a question of any party Government or any State Government taking any final decisions which are likely to prejudice the officers going to the Travancore-Cochin State.

[16th August 1956

Sri M. PALANIYANDI: கனம் நிதி அமைச்சர் சொல்வதுபோல திருவாங்கூர்-கொச்சி மாகாணத்தில் இப்பொழுது நம் ராஷ்டிரபதியின் ஆட்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சலுகை அளிக்கும்பொருட்டு அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படுவதாக அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு, இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: இது கோர்ட்டிலே எதோ ஒரு குறுக்கு கேள்வி கேட்பதுபோல் இருக்கிறது. "இனிமேலாவது நீ உன் மனைவியை அடிக்காமல் இருப்பாயா" என்று கேள்வி கேட்டால் அதற்கு முன்பு மனைவியை அடித்ததாக ஊர்ஜிதம் ஆகலாம் என்று கேட்பதுபோல இருக்கிறது. அங்கே நியாயம் நடப்பதாக வைத்துக்கொண்டு அதை தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று கேட்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் நினைப்பதுபோல் அங்கு அநியாயம் நடப்பதாக ருசுப்படுத்தப்படவில்லை. அதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் நம்மிடத்தில் இல்லை.

Sri V. R. NAGARAJAN: Sir, will this Government be in a position to inform us of the total number of Tamil officers with their designations, who are likely to fill up the various offices in the new Kerala State?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: As soon as final decisions are taken, it would be possible to inform the Legislature about it.

Sri S. RAMALINGAM: கனம் அங்கத்தினர்கள் சபையில் தெரிவித்ததுபோல திருவாங்கூர்-கொச்சி, மைசூர் மாகாணங்களிலே எதாவது நடந்திருக்கிறதா என்பதை விசாரிப்பதற்கு சர்க்கார் எதாவது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: மற்றொரு ராஜ்யத்திலே நடப்பதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதாக இந்த சர்க்காருக்கு உத்தேசமில்லை.

* * * * *

Mr. SPEAKER: The remarks relating to the Travancore-Cochin State will be expunged.

9-30 a.m.

Sri K. P. GOPALAN: In view of the fact that there are so many officers who are to be confirmed under this Government and this Government did not take suitable action to confirm the officers, is it not the duty of this Government to see that they are confirmed and their status maintained in the Kerala State?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: I am sure if any such step is taken, in the future when the hon. Member is functioning in the Legislature of the Kerala State, he will take serious objection to the intervention of this Government in the Kerala State.

* Portions expunged as ordered by the Hon. Speaker.

16th August 1956]

Sri G. GOVINDAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புதிதாக ராஜ்யங்கள் அமைந்த பிறகு தமிழ் நாட்டில் மற்ற பாஷை பேசும் அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, தமிழ் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு, மக்களுக்கு எப்படி நன்மை செய்யமுடியும் ? ஆகவே அவர்களை வற்புறுத்தியாவது அந்த அந்த ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்ப முடியுமா என்று கேட்கிறேன் ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: இங்கே கேட்கப்பட்டிருக்கும் கேள்விக்கும் ஸ்ரீ கோவிந்தனுடைய உப கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை.

Sri M. NARAYANA KURUP: The Hon. Leader is entirely side-tracking the issue by saying that he does not want to interfere with the affairs of another State Government. Now, we are having the reorganization of the States and talks about the transfer of personnel are going on between the Heads of the departments of this Government and the Travancore-Cochin Government. Now at least, when such questions have cropped up, has this Government thought it fit or its duty to consult and ascertain from the Travancore-Cochin Government whether the allegations were true? It is not a question of interference with the internal affairs of another State.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: As far as the allocation of personnel is concerned, we are governed by the provisions of the States Reorganization Bill which will be becoming law very soon and according to those provisions, allocations will have to be made. That is only a process of allocations and during the allocation, the officers continue to be officers of the State. After the reorganization comes into effect, they cease to be officers of this State. Therefore, they will have to be purely governed by the provisions of the law which would be governing the allocation and which would be governing the reorganization of State. I have absolutely no doubt in the *bona fides* of the various State Governments and also in the strength of the Union Government to protect the rights of officers who would be allocated from one State to another.

Constitution of partition committee in connexion with States Reorganization

* 103 *Q.*—**Sri K. MADHAVAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have formed any partition Committee in connexion with the reorganization of the State; and

(*b*) if so, whether non-officials have been appointed on that Committee and who they are?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) No, Sir.

[16th August 1956

SRI K. P. GOPALAN: Sir, when the Andhra State was formed, there was a Partition Committee and in that Partition Committee non-officials were taken. May I know why Government did not show the same attitude towards Malabar and South Kanara?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That was a special reorganization which has nothing to do with the general recommendations of the States Reorganization Commission and the reorganization in pursuance of that. We have adopted the same pattern as other States have adopted. We alone cannot be adopting an unusual procedure.

DR. K. B. MENON: While replying to the debate, the Hon. Finance Minister mentioned certain difficulties in the formation of a Partition Council. Will the Minister kindly explain at least in a general way what the difficulties are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The association of non-officials, as a matter of fact, the experience we had in the Andhra partition, has made us hesitate before forming a non-official Committee. For example, full information, which may not be ordinarily available to other hon. Members and the general public, will have to be made available to the hon. Members forming the Partition Council. That has led to serious difficulties even during the Andhra Partition. So, after that experience, we thought it better not to form these non-official Committees and tell them we cannot give this information because this is confidential, etc. That will make things worse. Therefore, it is better to function in an informal way rather than have a formal Partition Council consisting of non-officials.

SRI C. H. KANARAN: In view of the fact that elected representatives do not rule the Travancore-Cochin State and that consultation with that Government would mean that people are not being taken into confidence, is it not necessary for the Kerala State people to have non-official representatives from this Assembly as well as the dissolved Assembly of Travancore-Cochin in the Partition Committee along with the Members of this Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As for the various actions taken by this Government, we are responsible to this Legislature and to the extent the hon. Members from Malabar also have a control over the various actions of the Government here. As far as the Travancore-Cochin is concerned, I am not here to make any suggestions with regard to the actions to be taken on that side.

SRI K. P. GOPALAN: Sir, I am not questioning the *bona fides* of the Government or the good intentions of the Hon. the Finance Minister. But, are the Government aware that there is the general feeling in Malabar and I am sure in South Kanara also that the

16th August 1956]

people have got a right to be represented in the Partition Committee? In view of this fact, will the Government consider the desirability of respecting the democratic opinion prevailing in those parts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already explained the position of the Government as being responsible to this Legislature in which members from Malabar and South Kanara are functioning. To that extent, they have got effective control over the Government. If there is any weakness, it should be a weakness of the Constitution. That is all. Apart from that, I have explained the difficulty in having a formal non-official Committee. Subject to that, I am prepared to have informal discussion with the members coming from those places.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, many of the departments of Government have been functioning on the advice of Committees set up without divulging official secrets or statistics to them. Why not the Government set up an advisory committee to consult them at least on main principles and in a very broad way?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. That has led to all difficulties. The non-official Partition Committees cannot tender proper advice unless all the facts are made known to them and particularly in matters relating to partition all the facts will have to be made known. Certain difficulties arise when the Government claim that particular matters are confidential and therefore they cannot be disclosed. It creates greater suspicion rather than a sense of understanding and goodwill. I am sure, Sir, informal consultations will yield better results and bring about better understanding.

SRI K. VINAYAKAM: Is it not a fact, Sir, that in the past when Partition Councils were popular that mostly these non-officials gave expression to the views and news which they got from the Partition Council and this created a very difficult situation for the Government? They gave even Press statements creating a lot of trouble. Is it that kind of difficulty that prevents the Madras Government to have non-officials on the Partition Council?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think it is necessary for me to answer this leading question.

9-40 a.m.

SRI S. S. KOLKEBAIL: Arising out of the reply of the Hon. the Minister that non-official members cannot be included in the Partition Committee, may I ask whether it is the view of the Government that we have to go away after partition with whatever they give us?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They will ultimately find that they have been given more than they are entitled to.

[16th August 1956

SRI R. KRISHNAN : മലബാറിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ട് കൃഷിന റിൽ ഒരു മന്ത്രിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മലബാറിനു പ്രാതിനിധ്യം നൽകാനായിട്ടു യെങ്കിലും ഒരു അനൌദ്യോഗിക കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കാൻ ഗവൺമെൻറ് തയ്യാ റാകുമോ ?

MR. SPEAKER : He asks whether, in view of the fact that there is no Malayalee Minister in the Cabinet, the Government will consider the desirability of constituting a non-official Partition Committee.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that makes any difference at all.

SRI T. ANANTA PAI : Now that the Government have constituted a Partition Committee, may I know who represents South Kanara and Malabar in that Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no question of anybody representing any particular area. Representatives of the State form the Committee and not persons representing any particular area. If the hon. Member is interested in knowing the personnel of the Committee, that is no secret and I can give the names of members.

(1) Sri W. R. S. Satthianathan, Chief Secretary to Government,

(2) Sri S. Venkateswaran, Member, Board of Revenue, and

(3) Sri T. A. Varghese, Finance Secretary, representing the official side; and

(1) The Chief Minister,

(2) The Minister for Agriculture, and

(3) The Minister for Finance, representing the Cabinet.

*104 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of officers of the I.A.S. and I.P.S. the Government propose to allot to the Kerala and Mysore States in the event of partition?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The proposals regarding the allocation of officers of the I.A.S. and I.P.S. to the new States of Kerala and Mysore have not been finalised.

Treatment for leprosy in South Arcot district in private institutions

*105 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why the Government have entrusted the work of giving treatment to leprosy to private institutions in the South Arcot district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government have not entrusted the work to private institutions.

10th August 1956]

Deepening of the Buckingham Canal

*106 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any amount was allotted to investigate the deepening of the Buckingham canal to make it navigable throughout the year;

(b) whether the investigation was completed; and

(c) if so, what action was taken as a result thereof?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) A sum of Rs. 15,000 has been sanctioned by the Government of India to investigate certain improvements to the North Buckingham canal like deepening it by an extra two feet. The object of deepening is to facilitate movement of heavier boats and increased traffic in the canal. The canal is even now navigable all the 12 months in the year. A draft of three feet is maintained in the north canal and two feet in south canal.

(b) The investigation will be taken up shortly.

(c) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the investigation is being made on the basis of any plan to link Visakhapatnam harbour and the Madras harbour with the Buckingham canal and if so, may I know whether the Hon. the Minister will enlighten us with some more information with regard to the scheme and its cost?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The Government of India were requested to sanction Rs 35,000 towards the cost of investigating two schemes. There is a proposal to connect the Buckingham canal with the Madras harbour and this proposal has been included in the Second Five-Year Plan. The cost of this scheme would be 25 lakhs of rupees. The Ministry of Transport was asked to grant Rs. 35,000 for investigating the two schemes, Rs. 15,000 for investigating the scheme for improvements to the canal and Rs. 20,000 in respect of the scheme for connecting it with Madras harbour. The sanction of the Government of India to the latter is awaited. The investigation of the scheme has not yet started pending sanction of the special staff required therefor. Proposals for the special staff are under examination.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Does the Hon. the Minister know that the work that has been done is very imperfect and very shabby, with the result that transport is affected? Will he issue instructions to the department to see that perfect work is done?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I have stated that the work has not yet started. The hon. Member says that the work done is shabby. I do not know which work he means.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : In certain places, the department is doing some work.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It is proposed to improve the canal and the scheme is there to be worked out. Investigation has just been started. Things will be remedied if they are shabby now.

SRI K. VINAYAKAM : The proposed deepening of the Buckingham canal south of Madras by two feet will not be enough since there are pilgrims who travel through this canal from Madras to Tirukalikunram and Mahabalipuram. Will the Government, therefore, take steps to deepen and widen the canal from Madras to Mahabalipuram so that cheap transport facilities may be available to the poor people?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The matter is only in the stage of investigation. Of course, I shall take the opinion of experts in the matter and see whether deepening upto two feet will be sufficient; if it is not, necessary steps will be taken to alter it.

SRI M. R. RAMACHANDRAN : The Buckingham canal as it is today is not useful. Far from being useful, it more often acts as an obstruction to the villagers nearby situated between the canal and the sea. In view of this, will the Government at least see that the canal is closed, if they cannot afford better facilities for traffic on the canal and to the villagers living nearby?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It is not proposed to close the canal. We want to have it and make it available for navigation. After the investigation is completed and the schemes for improvement, etc., are taken up, we will be in a better position to understand and appreciate the entire problem.

Trolley bus service in the City

* 107 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any communication from the Centre suggesting investigation into the possibility of introducing trolley buses in the City of Madras during the year 1955-56; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) Yes, Sir. The Government of India wanted the Madras Government to conduct a preliminary survey on the feasibility of introducing trolley buses in the City of Madras in order to arrive at a decision whether operation of buses on electricity was cheaper than the operation of buses on diesel oil.

(*b*) The Government considered that the question of conducting a preliminary survey of running trolley buses may be dropped and the Government of India have been informed accordingly.

SRI N. K. PALANISAMY : As a first step, will the Government try to introduce some trolley buses on an experimental basis in the City?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We cannot try it because the help that is proposed by the Government of India is quite inadequate. The experts who promised to help us are not coming forward now and even if they can be persuaded to come, the cost of their coming from England is higly prohibitive. The firm which offered to give us free service now demands the cost of service. In view of all these, we have decided not to embark upon this experimental programme.

Abolition of the cycle-tax in the City

* 108 *Q.*—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state why the Government declined to ratify the decision of the Corporation of Madras to exempt cycles from the half-yearly tax of Rs. 2 each?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : The Government did not decline to approve the proposal of the Corporation Council to abolish the cycle-tax in the City, but having regard to its financial position, the Council was informed that unless it suggested a method of augmenting its resources by not less than an amount equivalent to the loss involved in its proposal in some other way, which would press less hard on the people, the Government were not prepared to approve the proposal. The Corporation having fulfilled the above condition substantially, the Government have since approved the proposal of the Council to abolish the tax with effect from 1st April 1956.

* 109 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the the Minister for Local Administration be pleased to state the reasons for rejecting the proposal submitted by the Corporation of Madras during the year 1956 for the abolition of cycle-tax in the City?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : The attention of the hon. Member is invited to the answer to question No. 108.

SRI K. VINAYAKAM : What is the total revenue which the Corporation of Madras gets under this head?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI : Two lakhs of rupees.

[16th August 1956

Sri N. K. PALANISAMY : சைகிள் வரியை ரத்து செய்துவிடவேண்டு மென்று கார்ப்பரேஷன் தீர்மானம் செய்து, சர்க்காருடைய அனுமதி யைக் கோரியிருந்த காலத்தில் கிட்டத்தட்ட நான்கு மாத காலமாக சர்க்கார் மௌனம் காட்டியதற்குக் காரணம் என்ன ? இம்மாதிரி வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பல முனிசிபாலிடிகள் தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருந்தும் கூட, சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்வதே இல்லை. அப்படி ஏற்றுக்கொண்டபோதும் காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன ? சாதாரண ஜனங்களே பாதிக்கக்கூடிய வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று முனிசிபாலிடிகள் கோரும்போது, சர்க்கார் ஏன் மௌனம் காட்டவேண்டும் ?

The Hon. Sri S. S. RAMASAMY PADAYACHI : சைகிள் வரியை ரத்து செய்வதனால் கார்ப்பரேஷனுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தை எப்படி ஈடு செய்யப்போகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்த தினால், இது விஷயத்தில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது என்று நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

Sri S. RAMALINGAM : சைகிள் வரியை ரத்து செய்ததினால் ஏற்படக் கூடிய இரண்டு லட்ச ரூபாய் நஷ்டத்தை கார்ப்பரேஷன் எந்த விதத்தில் ஈடு செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள் ? என்பதை இனம் அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்கமுடியுமா ?

The Hon. Sri S. S. RAMASAMY PADAYACHI : நகரசபை அங்கத் தினர்களுக்கு டெலிபோன் வசதி செய்துகொடுப்பது என்று கார்ப்பரேஷன் முடிவு செய்திருந்தது. அதைக் கைவிட்டுவிடுவதாக அவர்கள் ஒப்புக்கொண் டார்கள். அத்துடன்கூட விளம்பர வரியையும் கொஞ்சம் உயர்த்துவதாகவும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இந்த இரண்டு விஷயமாக நஷ்டத்தை சரி செய்ததாகத் தெரிகிறது.

Dress and badges for Police officers

* 110 *Q.*—Sri N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government has issued orders during the year 1956, prescribing different types of dresses and badges for Police officers :

(*b*) if so, the details thereof; and

(*c*) the amount allotted for the same?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : (*a*) Orders were issued in November 1955 prescribing a revised list of articles of uniform for Inspectors and Sub-Inspectors of Police of this State and they were given effect to from 1st April 1956.

(*b*) A copy of the order[a] is placed on the table of the House.

(*c*) No extra expenditure to Government is involved on this account as Inspectors and Sub-Inspectors of Police have to make their own arrangements for providing themselves with the uniform prescribed, out of the uniform grants paid to them under the rules.

[a] Printed as Appendix on pages 747–749 infra.

16th August 1956]

Sri N. K. PALANISAMY : How can they provide themselves with dress out of the small salary paid to them? 9–50

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : They are being given uniforms grant. I am glad the hon. Member is so generous to the Police officials.

Sri V. BALAKRISHNAN : Is the Hon. Minister aware that the present headgear of the Police constables is cumbersome to the weary wearer, annoying to the onlooker and non-protective against sun or rain and therefore will the Hon. Minister see that the constables are supplied with suitable headgears?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : It is not the headgear but the attitude of the persons which brought about the reaction referred to by the hon. Member. If only they change the attitude they will find something beautiful in the headgears.

Sri S. RAMALINGAM : சமீபத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய உடைகளில் சில மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட, அவர்கள் பொது மக்களுடன் நடந்துகொள்ளும் தன்மையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. ஆகையால் போலீஸாருடைய நடத்தையிலும் சரியான மாற்றம் ஏற்படுவ தற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : போலீஸ் அதிகாரிகள் நம்மிடையே இருந்துவரக்கூடியவர்கள்தான். ஆகையினால் நம்முடைய நடத்தை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய நடத்தையும் உயரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (கரகோஷம்.) அதனால் நாம் எல்லோரும் நம்முடைய நடத்தையை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

Sri K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister the reasons for this change in the headdress?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : The conveniences, particularly with reference to the weather and climate prevailing here.

Sri N. K. PALANISAMY : Now, Inspectors and Sub-Inspectors are distinguished by the stars that are worn by them. May I know whether Government will change the dress also in accordance with the categories of officers? I mean giving different dress for different officers.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : I do not think it is necessary to prescribe uniforms for civilian officers. It is quite unnecessary.

Sri N. K. PALANISAMY : The Deputy Superintendent, the Circle Inspector and the Sub-Inspector are distinguished by the stars worn by them. May I know whether dress of the officers would be changed according to the ranks?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Colour you mean? I am at a loss to understand the question of the hon. Member. If he has any brilliant suggestion in this respect he may put it in writing and pass it on to me. I will have it considered.

[16th August 1956

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Has the change in the uniform of the Police officers been effected with a view to making them uniform in the whole of the Indian Union?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That also has been taken into consideration. But certain changes have been made to suit the climatic conditions of our State also.

Merger of Pondicherry State

* 111 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Central Government have sought the opinion of this Government before the *de jure* merger agreement was signed with the French Government during 1956 with regard to the future of the Pondicherry State;

(*b*) if so, the details thereof; and

(*c*) whether this Government have made any representation to the Central Government for the inclusion of the Pondicherry State in the Madras State during 1956, after the States Reorganization?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

(*c*) No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : Why, Sir? In view of the States Reorganization that is to take place, will the Government represent to the Central Government to include Pondicherry State also in our Madras State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That question has not yet arisen at all. First *de jure* merger should be completed. After that the Government of India would consider the status of Pondicherry.

Barnard Institute of Radiology

* 112 *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether any of the Assistant Surgeons of the Barnard Institute of Radiology was sent abroad at Government cost in the year 1954;

(*b*) if so, for what purpose; and

(*c*) the total expenditure incurred by the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) Yes, Sir. Two Assistant Surgeons were deputed abroad in 1954.

(*b*) They were deputed so as to enable them to undergo post-graduate studies in the United Kingdom in Therapeutic Radiology.

16th August 1956]

(*c*) Rupees 1,800 per annum towards leave salary and £292 per annum towards study allowance approximately on these two officers.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : What is the duration of the stay of these officers in the United Kingdom?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Fifteen months, Sir.

Taking over of the Thaliparamba-Iritty Road

* 113 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have got any proposals to take over the Thaliparamba-Iritty Road from the Malabar District Board; and, if so, the stage at which the matter stands now?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The road has not yet been taken over by the Government, but it is likely that it will be taken over during the Second Five-Year Plan period.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : In view of the fact that the culverts and bridges on the road are in a state of dilapidation and the District Board is not in a position either to reconstruct or repair them, vehicular traffic on the road has been rendered extremely dangerous. Therefore will the Government take steps expeditiously to take over the road by the Highways Department and do the necessary repairs?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : There is a proposal to take over all the major district roads in instalments starting with 1957–58; 500 miles in 1957–58, 550 miles in 1958–59, 600 miles in 1959–60 and 650 miles in 1960–61 making a total of 2,300 miles, under that scheme. The Chief Engineer has to suggest the mileage to be allotted to each district and the number of miles of roads to be taken year-war and so on and so forth. If there is an urgency or demand for priority with reference to the road referred to by the hon. Member he may perhaps impress upon the authorities concerned that it should come in first.

Queue system at bus stops in Madras City

* 114 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether any Police is posted to enforce queue system at bus stops in Madras City; and

(*b*) whether conductors are taken to task when passengers violate the queue formation?

[16th August 1956

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) A Police Squad, consisting of one Sub-Inspector and six constables, working under the State Transport Department enforces the queue system. The Police constables posted at bus stops for preventing pocket picking also enforce the queue system as it reduces scope for pocket picking. No separate police men are detailed solely for enforcing the queue system.

(*b*) No, Sir.

Formation of Dakshina Pradesh

* 115 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have taken any decision in May 1956, on the proposal to form a Dakshina Pradesh; and

(*b*) if so, whether this Government have informed the Central Government about their views on the proposal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Strike notice from the teachers of Ganapath High School, Kozhikode

* 116 *Q.*—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any strike notice in June-July 1956 from the teachers of Ganapath High School, Kozhikode, and the teachers of other schools managed by the Malabar Education Society; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Strike notices have been received from the teachers of the schools at Kozhikode, Kallai and Tanur.

(*b*) The main reason for the strike resorted by the teachers is the abnormal delay in the disbursement, by the management, of the salaries and dearness allowance due to them. In the case of the schools at Kozhikode, Kallai and Feroke, orders have been issued for the departmental disbursement of the arrears of salaries and dearness allowance due to the teachers and other staff, by utilizing the teaching grant for 1954–55 and advance teaching grant for 1955–56 payable for the schools. The advance teaching grant payable to the Tanur School for 1955–56 has also been permitted to be utilized for departmental disbursement of the arrears of the teachers' salaries. The teachers of the Kallai and Tanur Schools have since withdrawn the strike resorted to by them.

16th August 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : They have been paid something. But there is still no guarantee as to the future payment. The statement made by the Hon. Minister himself showed that it was from an advance teaching grant that this amount was paid. May I know what steps Government propose to take to ensure proper payment of salary within reasonable time in the schools conducted by the Malabar Education Society?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That matter is under the consideration of the Government.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the teachers of Devadar High School, Tanur, were not paid their pay for nine months and dearness allowance for thirteen months although the terms of the agreement were made applicable to that school. Even yesterday the Welfare Committee of that School informed me through phone that no disbursement of pay had been effected so far. Will the Government and the Hon. the Leader of the House see that these teachers are immediately paid according to the terms of the agreement so that the teachers may be enabled to celebrate the Onam festival before 20th of this month?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a private management and Government have done their best to see that the teachers are helped to the maximum extent possible. What to do with the future administration of the schools is under the consideration of the Government as I have already stated.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Government consider the desirability of taking over the ill-managed private schools? 10 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is also one of the proposals under consideration. But I am told that there are certain legal difficulties in the way. So we have to take a decision after going fully into the matter.

SRI K. P. GOPALAN : In view of the occurrence of disputes, especially in the schools managed by the Society, the schools are closed very often and the students are put to difficulties. To avoid those difficulties arising out of the action of the management, will the Government either settle the dispute expeditiously or take over the schools as early as possible?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The difficulties involved are quite obvious and they need not be restated. But the question in this case is one of mismanagement by a private body and not a question of dispute. Therefore what has got to be done in the circumstances will have to be fully considered.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I am sorry the Hon. Minister for Education did not catch the point I was attempting to make out. The Government of course were kind enough to allow the District Educational Officer to disburse the arrears of pay from out of the teaching grant for 1954–55 and the advance teaching

[16th August 1956

grant for 1955-56. But the same principle was not applied to the Devadar High School, which is run by the same management, even though the management requested the Government to apply the same principle to that school also. Therefore may I know from the Hon. Minister whether the principle that has been applied to the Kallai and Kozhikode schools will be applied to the Tanur Devadar High School also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know how the hon. Member has got the information that some different principle is applied to the Devadar High School. The same principle has been adopted with regard to the Devadar High School also. This is the information I have got and it may be right or wrong : " The teaching grant due to the management has been disbursed to the teachers and they have withdrawn the strike from 8th August 1956. In the case of this school also, the strike has been withdrawn and the teachers have resumed their work from 8th August 1956. Orders have been passed with reference to the 1954-55 grant and also with reference to the 1955-56 grant." Therefore there is no question of this school being treated on a different basis.

SRI P. RAMAMURTHI : From the questions put by the hon. Members, there seems to be a difference of opinion on the facts of the case themselves. The information furnished by the Hon. Minister for Education seems to be wrong. As a matter of fact, there has been no strike in that particular institution; there has been only a strike notice. In view of that, will he make further enquiry into the matter? After all, the principle is accepted. Whether some mistake has crept in in the application of that principle is not quite clear.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have received a full report from the Education Officers. " The strike threatened by the teachers in Feroke has been postponed *sine die*. With reference to the Devadar High School, the teachers of this school struck work from 1st August 1956, and they resumed work from 8th August 1956 after orders were passed on the grants payable and also the advance grants." From the definite information available, I am in a better position to say what has happened there.

SRI K. VINAYAKAM : Questions are put to elicit answers from the Minister concerned and he reads the answers from the file supplied to him. Is the Minister right in saying that the answers may be wrong? Are we here to take wrong answers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I depend upon the facts furnished by the officials. But the hon. Members assert the other way, between the official version and the assertion of the hon. Members who come from that area, I have got to be cautious in giving the answers. If the hon. Members get offended at my being cautious, I cannot help it.

16th August 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : The facts furnished by the Hon. Minister and the hon. Member are not contradictory. The Government sanctioned payment by the District Educational Officer and the teachers withdrew the strike. The fact is that payment has not been made by the District Educational Officer to the Tanur Devadar High School. Therefore will the Government see that the payment is made early?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member might be correct. As orders were passed only in the first week of August, actual payment might not have been made. But the question is whether the teachers went on strike and they resumed their work. The information available with me is that the teachers went on a strike, and they withdrew it naturally after the orders were passed by the Government.

MR. SPEAKER : Question time will be extended by ten minutes.

Removal of 1,200 *four-inch pipes from Mangalore*

* 117 *Q*.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Chief Secretary to the Government of Madras has recently passed orders to remove 1,200 four-inch pipes kept for protected water-supply purposes from Mangalore to Tamil Nad; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) & (*b*) A portion of the pipes found surplus to the sanctioned scheme has been railed out of Mangalore. Further despatch of the excess quantity has been deferred.

House-sites for Harijans

* 118 *Q*.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representations, dated 30th April 1956 and 10th June 1956, from the Harijans of Athur village, Kuliperai, Pudukkottai Division, Tiruchirappalli district, regarding the acquisition of house-sites for Harijans; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) The representations were received by the Collector of Tiruchirappalli.

(*b*) The Collector of Tiruchirappalli has directed the Harijan Welfare Inspector, Pudukkottai, to submit proposals for the acquisition of lands for provision of house-sites to the Harijans of Kuliperai and Athur villages.

[16th August 1956

General Elections

* 119 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether this Government have received any communication from the Central Government regarding the dates of the next general elections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Punchiri Motor Bus Service

* 120 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received a representation on 20th February 1956 either from the public or from the Bus Passengers' Association, Kurumbranad taluk, Malabar, about the alleged irregular running, over-loading, etc., in the Punchiri Motor Bus Service, Badagara, and the difficulties of the passengers; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

Tamilians in the Andhra Armed Police

* 120-A *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) how many companies of Special Armed Police consisting of Tamilians were left under the Andhra Government at the time of partition in the year 1953;

(*b*) whether they were given option to come back to Madras Government;

(*c*) if not, the reasons therefor; and

(*d*) whether there is any proposal allowing them to revert to this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Four and three-fourth Active Companies and one Headquarters Company consisting of non-Andhra personnel were allotted to the Andhra State.

(*b*) They were not given the option to come back to Madras State.

(*c*) The companies allotted and the personnel transferred to Andhra were on a permanent basis. As the personnel were treated as 'allotted' officers, they have not been given the option to return to this State.

(*d*) Yes. The matter is under consideration.

16th August 1956]

SRI M. KALYANASUNDARAM : போலீஸ் இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் சாதாரண போலீஸ்காரர்கள், குறிப்பாக தெற்கு ஜில்லாக்களிலிருந்து பெரும்பாலான போலீஸ்காரர்கள் ஆந்திராவிற்குப் போயிருக்கிறார்கள். ஆந்திர சர்க்கார் இவர்களை தொந்தரவு செய்யும் நோக்கத்தோடு, கடுமையான தண்டனைகள் கொடுத்து வருவதாகவும், இதுவரை ஐம்பது, அறுபது பேர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டதாகவும் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு ஏதாவது தெரியுமா ? இது சம்பந்தமாக நமது சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காருக்கு ஏதாவது எழுதியது உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுவரையிலும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது போன்ற புகார்கள் எதுவும் சர்க்காருக்கு வரவில்லை. ஆனால், தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் தமிழ் நாட்டிலேயே உத்தியோகம் செய்ய வேண்டும். வேறு இடங்களுக்கு போகக்கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் நமது ஜனத்தொகையை வைத்துக்கொண்டு வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை சமாளிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்பதை நான் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் வேறு ராஜ்யத்திற்குப் போய் வேலைசெய்யக்கூடாது என்று நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் பொறுப்பில் வேறு ராஜ்யத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களின் உரிமையை பாதுகாப்பது நமது சர்க்காரில் கடமை இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நமது இந்திய யூனியனில் தமிழர்கள் என்றும் தெலுங்கர்கள் என்றும் வித்தியாசம் கிடையாது. எல்லோரும் ஒரே தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகையால் எங்கு யார் இருந்தாலும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும், தனிப்பட்ட முறையில் வாழ்க்கை நடத்தினாலும் அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அந்தந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் கடமை. ஆதலால் தமிழர்கள் வேறு ராஜ்யத்தில் இருந்தால் அவர்கள் உரிமைகளைக் காப்பாற்றவேண்டியது அந்த அந்த ராஜ்யத்தின் கடமை. ஆந்திர அரசாங்கம் அதன் கடமையில் தவறுது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Was it not on the basis of linguistic inclination that officers and other personnel were allotted to Andhra State? That being the case, why were these Special Armed Police personnel, who came mainly from Tamil districts, allotted to Andhra State? When the Hon. the Minister for Finance paid a visit to the headquarters of the Andhra State, was not a representation given to him by the Special Armed Police personnel? I read in papers that the Hon. Minister said that he would look into their grievances. These grievances had been brought to the notice of the Leader of the House. What action was taken by the Madras Government on their request to be transferred to Madras State? 10-10 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as far as the allocation of personnel is concerned, at the time of the Andhra partition, with reference to the requirements of each State, the personnel were allotted. Even as we have to retain the Malayali officers here, because they are over-represented, so also with reference to Andhra State, as they were under-represented, non-Andhra personnel had to be allotted to the Andhra State. They continue to serve there even as Malayali officers will continue to serve here. So also the Tamilian personnel allotted to Andhra State would

continue to serve in Andhra State. I do not think in our present set-up and with reference to the provisions in the Constitution, there will be any difficulty for any citizen to live and carry on his avocation and be employed in any part of the country.

SRI C. KANDASAMY : மொழி வித்தியாசம் பாராட்டாமல் இந்தியா தேசம் பூராவும் எந்த இடத்திலும் அதிகாரிகள் வேலை பார்க்க வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் 30, 40 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் களைப் போன்றவர்கள் வெகு தூரத்தில் இருந்துகொண்டிருந்தால், அவர் களை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கும் என்பதை நிதி மந்திரி அவர்கள் உணர் வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எங்களுக்கும் பல கடிதங்கள் வந்திருக் கின்றன. அரசாங்கத்திற்கும் மனுக்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை இங்கு அழைத்துக்கொள்வதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள் வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அனுதாபபூர்வ ஆலோசனையில் இருப்பதாக நான் பதில் சொன்னேன். தனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கின்றேன். அங்கு இருப்பவர்களை இங்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது, ஏற்கெனவே இங்கு வேலையில் இருக்கின்றவர்களை நீக்கவேண்டியிருக்கும். அல்லது புதிதாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்பவர்களைப் எடுத்துகொள்ளாம விருக்கவேண்டும். அங்கிருந்து எந்த அளவுக்கு நாம் எடுத்துக்கொள்கி றோமோ அந்த அளவுக்கு இங்கே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கும். 30, 40 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு வெளியிடங்களில் வாழ்க்கை நடத்த முடியாதென்றால், அநேகர் வேலையில்லாமல் இருக்கவேண்டியிருக்கும்.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, while no doubt nationalism should be encouraged, should linguistic suffering also be promoted, as in the case of officers who have gone from Madras to Andhra?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not concede that there is linguistic suffering.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I am afraid the Hon. Minister is blowing hot and cold at the same time. The general answer he gave was that the allotment made was permanent. If that is so, I cannot understand his answer to clause (*d*) of the question that there is a proposal for allowing them to revert to this State. If there is a proposal, may I know what are the causes of such a proposal?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I said " It is under consideration ". We have not taken decisions either way. But I wanted to impress upon hon. Members the difficulties involved.

Working hours of non-gazetted officers

* 120-B *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have approved of the directive issued by the Non-Gazetted Officers' Association, Madras, in 1956 to its members to work between 11 a.m. and 5 p.m. only in the offices; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) The Government have not taken any action on the directive referred to.

(*b*) Does not arise.

Homoeopathy

* 120-C *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(*a*) whether the State Government have received any communication from the Centre during the year 1956 with regard to the homoeopathic system of medicine;

(*b*) whether any amount has been allotted for starting Homoeopathic colleges; and

(*c*) whether post-graduate course in Homoeopathy is proposed to be introduced?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (*a*) A communication was received in 1955.

(*b*) & (*c*) No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, the Hon. the Minister has got a prejudice against homoeopaths. May I know whether the Government will constitute a committee to examine whether Homoeopathy can be recognized in this State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Homoeopathy is on the decline in all parts of the world except India. It is doubtful whether there are 500 practitioners of Homoeopathy in the United Kingdom or in the United States of America, while we are supposed to have about 300,000 practitioners in India.

SRI M. PALANIYANDI : In our own Indian Union, in Bengal and Bombay, there are colleges of Homoeopathy. Why not our Government try to have a Government College of Homoeopathy and recognize the homoeopathic system of medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : We will be only creating confusion by having too many systems of medicine. We have got the modern scientific system of medicine and we have the indigenous system of medicine also. These are good enough for our purpose.

Fire accidents

* 120-D *Q.*—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of fire accidents (i) in the City and (ii) in the districts during summer from April 1956;

(*b*) the estimated loss; and

(*c*) how many persons were burnt to death?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :

		Madras City.	Mufassal.
(*a*)	... ...	91	793
(*b*)	... ...	Rs. 45,011	Rs. 10,87,391
(*c*)	... ...	1	8

SRI M. PALANIYANDI : கிராமங்களில் ஒருவாக்கொருவர் வற்படும் கோபதாபங்கள் காரணமாக தீ விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன. குடிசைகளை இழந்தவர்களுக்கு ரூ. 30 கொடுப்பது அவர்களுக்கு போதவில்லை. மேலும், கிராமங்களில் தீ அணைக்கும் என்ஜின்கள் இல்லாத காரணத்தால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. 60, 70 மைல்கள் சென்றுதான் தீயணைக்கும் படையின் உதவி கிடைக்கிறது. ஆகவே, பல காலமாக சட்ட சபையில் வற்புறுத்தி வருவதுபோல, தாலுகா தலைமையிடங்களில் தீயணைக்கும் படை வைக்கவும், வீடு கட்டிக்கொள்ள 30 ரூபாய்க்கு அதிகப்படுத்தப் படுமா என்று கேட்கிறேன் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This question is with reference to the number of fire accidents. But if the hon. Member, in view of the information given, wants more fire stations to be located all over the district—certainly that is the aim of the Government—we should have priorities with reference to this in the spending of the money. Now the target fixed is that every municipality should have a fire station. Afterwards, we will take up the taluk headquarters. Perhaps, later on, when we progress further and make further developments, we may have a fire station in every village.

Revision of Electoral Rolls

* 120-E *Q.*—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have taken up the annual revision of the electoral rolls in the City of Madras and in the State,

(*b*) whether fresh electoral rolls will be printed or whether amendments will be issued to the existing rolls; and

(*c*) when the preliminary list of amendments, prepared by the enumerators, will be printed and published as the draft electoral rolls?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) Under a programme followed from 1952 onwards, intensive revision of the electoral rolls, that is, by house-to-house enquiries by enumerators, is done in approximately one-fifth area in each district by rotation so that the entire State is covered by intensive revision by 1956. In such of the intensive revision areas where the rolls have not been consolidated in a previous year, consolidated draft rolls are prepared for preliminary publication. In all the remaining areas only a list of amendments integrating therein the previous years' lists, if any, is prepared. In Madras City where the roll was consolidated and re-printed in 1955 only an integrated list of amendments has been prepared this year.

(*c*) The draft electoral rolls have already been published in all areas except Madras City. Final publication has also been completed in several areas. In Madras City the draft rolls are expected to be published in the second half of August.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, even after the revisions, there are many people who are not put on the electoral rolls. It seems that the last date fixed for enrolment is already past. Will the Government see that the period for enrolment is extended by at least two more weeks and forms for enrolment are kept with the village officers and not with Tahsildars only?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Once the time is extended, the various other stages of work also will have to be postponed We have to keep in mind the impending general elections also.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : In three places, namely, Papanasam in Tanjore district, Tirumayam in Tiruchirappalli district, and Uthamapalayam in Madurai district, the time limit has been extended up to the 20th of this month. On what basis has this time limit been extended? Who is the authority to give information to the Election Commission to extend the time limit? In what circumstances these three constituencies have been chosen for this purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The various stages of publication of the electoral rolls and the extention of time limit are arranged by the Election Commission. Of course, the recommendation is made by the Chief Electoral Officer of the Madras State. But if the hon. Member wants information with reference to particular places, he may give notice of a separate question.

Removal of certain machines from Fort Cochin

* 120-F *Q.*—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state— 10-20 a.m.

(*a*) whether it is a fact that the Government have passed orders recently for the removal of machines and electrical goods worth rupees two lakhs from Fort Cochin to Rameswaram ; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (*a*) The answer is in the negative.

(*b*) Does not arise.

Dead body of Kalliani

* 120-G *Q.*—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the dead body of one Kalliani was found in the Namasivayam tank in Nanmanda amsam in Kozhikode taluk, Malabar district, on 3rd May 1956, under suspicious circumstances;

(*b*) if so, whether the Police have made any investigations about this incident; and

(*c*) if so, with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) The dead body of Srimathi Kalliani was found floating in a tank about a mile from her house but there was no evidence to show that the death occurred under suspicious circumstances.

(*b*) & (*c*) The inquest held by Police and the post-mortem examination showed that the death was due to asphyxia due to drowning and that no foul play was indicated.

Opening of a High School in Nattika village

* 120-H *Q.*—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Director of Public Instruction has refused to sanction the opening of a High school in Nattika village of Ponnani taluk, Malabar; and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) Permission to start a Middle School with Forms I to III has been granted by the Director of Public Instruction, though permission to open a High school with Forms I to IV has been refused by him.

(*b*) The Director of Public Instruction is not convinced of the need for a High school with Form IV at the village.

* 120-I *Q.*—

MR. SPEAKER: This question will be taken up to-morrow at the request of the hon. Member.

Hindi Pandits

* 120-J *Q.*—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government propose to modify the rule that Hindi Pandits should have seventeen hours' work in High School classes in order that they may be eligible for grant in the case of Class I Pandits?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The matter is under consideration of the Government.

Benefit performance for a school building in Salem

*1 (SHORT NOTICE) *Q.*—SRI K. V. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether any benefit performance was conducted by the Deputy Superintendent of Police, Salem, for the construction of a school building in the Armed Reserve Lines, Salem;

(*b*) whether tickets were sold by the police officials through out the district;

(*c*) whether donations were received from bus operator and mill owners;

(*d*) whether previous permission was obtained by the Government for selling tickets by the police; and

(*e*) the total amount collected by the police for the performance?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) No, Sir. A benefit performance was conducted by the Rotary Club, Salem, on 8th April 1956 for the benefit of the school in the Armed Reserve Lines, Salem.

(*b*) No, Sir. Tickets were sold by the members of the Rotary Club and *not* by the police officials.

(*c*) Donations were received from—

(1) Jawahar Mills,

(2) Rajendra Mills,

(3) Sri Kesavalu Naidu of Attur, and

(4) Sri Ramachandra Chettiar and Sons, Salem, towards the construction of school building and sanction was accorded by the Government for the acceptance of the donations.

(*d*) & (*e*) The questions do not arise.

SRI M. KALYANASUNDARAM: ரோடரி இளப்பின் சார்பில் இந்த நாடகம் நடத்தப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், போலீஸ் டிபுடி சூபரின் டென்ட் இதிலே அதிகமாக உற்சகம் காட்டி தன்னுடைய சிப்பந்திகளை எவிவிட்டு வசூல் செய்ததாகத்தான் இந்தக் கேள்வியிலிருந்து, எனக்கு வந்திருக்கக்கூடிய விவரங்களிலிருந்தும் தெரியவருகிறது. ரோடரி இளப்பின் பெயரால் நடத்தப்பட்டது என்று மட்டும் சொல்லி இதைத் தட்டிக்கழிக்காமல் இதில் எவ்வளவு தெ கை வசூல் ஆகியது, வசூலான எல்லாத் தொகையும் இந்தப் பள்ளிக்கூட சட்டிடத்துக்கே செலவு செய்யப் பட்டதா என்பதை சர்க்கார் விசாரிக்க முன் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If the hon. Member is interested in knowing the amount, I may tell him that it has been reported that a total amount of Rs. 17,611 was collected by the Rotary Club, and this was announced in the presence of the Hon. Chief Minister and the Secretary, Rotary Club, Salem. As far as my information goes, all the money was utilized for the purpose of this school. According to the information available with me, I have to state that it is not true to say that the Police officials exerted pressure for the purpose of collecting this money.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House the following message, dated the 13th August 1956, received from the Governor of Madras :—

"I have received with great satisfaction your resolution of thanks for the address with which I opened the present Session of the Legislature."

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* SUPPLY OF WATER FROM PAPANASAM DAM TO WET LANDS IN TIRUNELVELI DISTRICT.

MR. SPEAKER: I have to announce also that I have received notice from hon. Member Sri R. S. Arumugam calling attention of the Hon. Minister for Public Works to a matter of urgent public importance, viz., the supply of water from the Papanasam Dam to the wet lands in Tirunelveli district. Sri Arumugam may now explain his point.

10-24 a.m. *SRI R. S. ARUMUGAM: கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, தாம்பிரபரணி நதியில்லாவிடில் திருநெல்வேலி ஜில்லா நிரந்தர பஞ்ச பிரதேசமாகயிருக்குமென்பது நாம் எல்லோரும் அறிந்த விஷயமே. கடந்த சில வருஷங்களாகவே திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நல்ல மழை பெய்ய வில்லை. இருந்தபோதிலும், தாம்பிரபரணி நதிபாசனத்திலே விளைகிற நெல்லைக்கொண்டு, மற்ற பாகங்களுக்கும் ஈடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. தாம்பிரபரணி நதிப்பாசனத்தில் 40 ஆயிரம் ஏக்கர் நன்செய் நிலங்களில் சாகுபடியாகி இருக்கின்றன. இந்த 40 ஆயிரம் ஏக்கரில் உள்ள பயிர்களும், தண்ணீர் இல்லாத காலஞ்சென்ற காலங்களில் கருகி ஆரம்பிக்கின்றன. இப்போது பயிர்கள் பச்சை பசேலென்று கண்ணிற்கு ஆனந்தமாக காட்சி அளிக்கிறதென்றும், நிர்ந்து போனதை எவ்வளவு நஷ்டமேற்படும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தயவுசெய்து பார்க்கவேண்டும். சொந்த காரியபடி செய்தவர்கள் மாத்திரமல்லாமல், கட்டுக் குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்கிறவர்களும் எவ்வளவு கடன் தொல்லைக்கு உள்ளாவார்கள் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு நம்மைச் சார்ந்திருக்கிறது. தாம்பிரபரணி நதியில் பாபநாசத்தில் அணைக்கட்டி இருக்கிறார்கள். அது மற்றிலும் மின்சாரத்திற்காக கட்டப்பட்ட அணை என்பது நாம் அறிந்த விஷயமே. இருந்தபோதிலும் கூட, நேற்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ளது போன்ற ஒரு கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படும்போது அணையிலிருந்து சாகுபடிக்கு தண்ணீரை திறந்துவிட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதன் காரணமாக எதாவது ஒரு பகுதியில் சினிமா நடந்துகொண்டிருப்பதாலோ போய்விட்டாலோ அல்லது தெருக்களில் மின்சார விளக்கு எரியாமல் போய்விட்டாலோ, யாதொரு நஷ்டமும் வந்து விடாது. இப்படிப்பட்ட கஷ்டமான நிலை ஏற்படும்போது சர்க்கார், இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாக அணைக்கட்டிலிருந்து 17 அடி வரும் வரை தண்ணீர் திறந்துவிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு கஷ்டமான நிலைமைமாதிரி, இதற்கு முன்பு எப்போதும் ஏற்பட்டது கிடையாது. நமது அமைச்சர் கனம் ராஜா அவர்கள் தயாள எண்ணம் படைத்தவர்கள் என்பது எங்களுக்குத்தெரியும். ஆகவே, இதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து, போதுமான அளவு தண்ணீரை திறந்துவிட்டு வருகிற பயிரையும், அந்த பகுதி மக்களையும் ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுத்தான் இந்த பிரச்னையை கிளப்பினேன் என்பதை தெரிவித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: Mr Speaker, the Thambaraparni System irrigates about 80,000 acres. The cultivation position this year is that about 55,000 acres have been planted with regular kar and about 20,000 acres under advance kar, which is in a maturing stage.

Though there have been good rains in the catchments of several basins in this State, the Thambaraparni basin has been exceptionally unlucky in this respect this year. Consequently, the level in the Papanasam reservoir, a purely power reservoir, is very low and the flows in the river rather poor. The inflow was only of the order of 350 cusecs and the storage in the reservoir was also meagre, being in the region of 600 million cubic feet, against the full capacity of 5,500 million cubic feet. The Executive Engineer, Public Works Department, Tirunelveli Division, reported about the third week of July, that about 6,000 acres of advance kar would wither away if they were not given one or two wettings immediately. For this purpose, he wanted a special release of 1,200 cusecs for five days assuming that the requirements of the last two anicuts would be 600 cusecs during the period of special release. The Collector supported the request and a special release of 1,200 cusecs for four days was given effect to from 8 a.m. on 29th July 1956. The Collector reported subsequently that a major part of the lower area had been saved by the special release and that no more water for that area was necessary. Meanwhile, it was pointed out that the ryots in the upper reach also badly required water and that special release should be obtained for them. The inflow being poor the Chief Engineer (Electricity) was reluctant to give any release at the expense of power requirements. The condition of the cultivation in the upper channel of the system having become very critical, and the Collector having telephoned to Government for supply from Papanasam Reservoir, orders were issued for release of 500 cusecs for two days on the 6th and 7th. It was hoped that the seasonal conditions would improve. As they did not, further releases of 500 cusecs for five days more from the 9th and again for three days from the 14th and finally for four more days, i.e., till 6 p.m. on Monday, the 20th have been ordered notwithstanding the poor storage position of the reservoir. It will be seen, therefore, that apart from the four days' special issue for the areas under the last two anicuts, fourteen days' special supply to save crops in the upper reaches of the Thambraparni system has been given. By these releases, it is hoped that crops in as many acres as possible would be saved.

The Papanasam Reservoir is a purely hydel reservoir and any release made to save the situation will be at the expense of power requirements.

It is, therefore, not correct to say that the Government have refused to give adequate supply of the Papanasam Dam water to nearly 40,000 acres.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956.

10-30 a.m. MR. SPEAKER : The next item is the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, to-day many Bills come up for consideration. One is the Bill referred to just now and the other is the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill. It has been the practice to supply hon. Members with the amendments as well as the original sections for which those amendments are suggested. It is with regard to only one Bill such a procedure has been followed. If hon. Members want to table any useful amendment, it can be done only when both of them are supplied at least one day before a particular Bill comes up for consideration or one day before the amendments are to be tabled. Generally that rule may be followed and I request the Hon. the Leader of the House to assure the House that at least in future this will be done.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to introduce the Madras Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill [a], 1956, and move—

"That the Bill be taken into consideration at once."

Sir, the Government have been considering the question of land reforms for some time and we have found that the problem is bristling with difficulties. What we considered a solution created other problems and sometimes more difficult problems. That is why in spite of the anxiety of the Government to take final decisions about this question of land reforms, it has not been possible for them to take final decisions with regard to the various problems involved in it. Then, after considering the entire matter, we came to the conclusion that instead of tackling this question in its entirety, it may be advantageous to take up each problem by itself, deal with that problem and legislate for it. That is why we thought that pending the important question of ceiling on land ownership, ceiling on personal cultivation and various other allied matters, it was necessary to prevent large scale eviction of tenants and fir that purpose we passed the Act, the Madras Cultivating Tenants' Protection Act of 1955, preventing the eviction of tenants for a period of one year. But within this period we have been able to finalize only the Fair Rent Bill regulating the payment of rent as between the landlords and tenants. That Bill had been referred to a Joint Select Committee and that Committee has submitted its report. In this connexion, I have already given the assurance that the Bill would be taken up during the September sitting of this House. But with regard to the eviction of tenants, for which legislation had been enacted for only one year, the question has to

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 10th August 1956.

be considered again. Pending the consideration and decisions on the general land reforms with regard to ownership and personal cultivation, we have to continue the protection given to the tenants for sometime more. That is why the amending Bill has been brought forward extending the non-eviction period for two more years. That is the sum and substance of the Bill.

Sir, certain provisions in this enactment have been the subject-matter of judicial proceedings and in the working of this Act, we have noticed certain difficulties. We have taken this occasion to rectify those difficulties.

One another matter is that with regard to the eviction of tenants in the South Kanara district, we have passed a measure earlier than the Madras Cultivating Tenants' Protection Act of 1955 and we have been extending the provisions of that Act from year to year. Now, representations have been received from the hon. Members representing the South Kanara district and the people of the South Kanara district that instead of having a special and specific measure for South Kanara, it would be more advantageous to have the Madras Cultivating Tenants' Protection Act extended to South Kanara district also. That is why, it is intended to extend the provisions of this enactment to all areas in the State except to those areas to which the Malabar Tenancy Act applies. That is one of the important aspects of the Bill.

Sir, in considering this Bill I have been exercised over the problem of small ryots who might have unwittingly leased out their lands to tenants. We passed an almost blanket measure in 1955 because we thought that the state of affairs would continue for only one year. Therefore, we did not want to consider the question of persons who were likely to be very adversely affected by this prevention of eviction. But now that we are extending this enactment by another two years, I think that it is necessary for this House to devote some attention to the problem of the small ryots who have leased out their lands and who have been prevented from resuming their lands for their own personal cultivation. As far as the big landlords are concerned, we need not worry about them because they have got extensive lands. Even if it is a question of all their lands being cultivated by tenants, I am sure that they would not be affected to the extent which would make their living a great hardship because they would be getting the lease amount even though it may be at the reduced rate of 40 per cent in respect of "nanja" lands and a further reduced rate of rent in respect of other lands. So, I think, we will have to make some provision with regard to the small ryots and with that intention I have just circulated an official amendment which, I am sure, hon. Members would go through carefully. But I am sorry that I could not consider this aspect of the matter earlier and make this amendment a part of the Bill itself. As I did not also circulate this amendment at an earlier stage, I have to apologise to the House for this omission. But simply because, I omitted to do a certain thing, it does not take away the merits

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1956

of the case altogether, particularly when it concerns the difficulties of the poorer sections of the land-owning class. Therefore, I would appeal to the House that they should not be carried away by the shortness of time which I have given them to consider this amendment but they should go into the merits of the question fully. If necessary, I am prepared to consider any suggestion with regard to the amendment I have proposed. There is also another suggestion which I am bound to place before this House. Instead of rushing through this important amendment even now, if the hon. Members should think that this should be considered by a Select Committee, as far as I am concerned, I am having an open mind in respect of that matter. In that case, during the September sitting of the House all the three Bills relating to the land reforms can be considered together and I am entirely in the hands of hon. Members of this House. But I am bound to state that the problem of tackling this matter is a real one and the difficulties also are
10·40 a.m. real. We cannot ignore small landowners by saying that we have to give protection to the tenants only. After all we want to give protection to the tenants because they are economically backward when compared to other people. But there are landowning people also who are more backward than even some of the tenants. Therefore, we cannot ignore the problem saying that they are all landlords. It is not as if landowning is a crime. Whoever is unfavourably situated, whoever belongs to the poor strata of society, if that poor strata of society is put to difficulties because they own small pieces of land and have no other avocations, we cannot ignore the problem saying that they belong to the landowning class and that therefore they are bound to suffer. As between a small ryot and a small tenant, I will prefer the small ryot because he has earned the land perhaps by the sweat of his brow. Simply because he happens to own a small piece of land he should not be penalized. Therefore, I think, Sir, this problem will have to be examined in all its aspects and if hon. Members are satisfied with the amendment I have proposed in that connexion we shall go through the Bill. But if the Bill should be further scrutinized I am prepared to have the Bill referred to a Select Committee. In that connexion, I have also to caution the hon. Members that once the Bill goes to the Select Committee further pressure is likely to be brought for creating further exemptions. Of course, we can face that pressure and do what is just. After hearing the views expressed by hon. Members, we can finally decide whether we should go through the Bill with the amendment as suggested by me or whether we should refer the Bill to a Select Committee.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration at once."

SRI C. KANDASAMY: Sir, I move—

"That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, be referred to a Select Committee.

16th August 1956]

SRI S. RAMALINGAM: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, be referred to a Select Committee."

Now the main motion and the amendment moved thereto are before the House for discussion.

10 42 a.m. SRI P. RAMAMURTHI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் இப்போது மிகவும் அவசியமாக அகிவிட்டது. முதலாவதாக, சென்ற வருடம் நாம் கொண்டுவந்த சட்டம் இந்த வருடம் செப்டம்பர் 26-ந்தேதியோடு காலாவதியாகிவிடுகிறது. ஆகவே, காலாவதியானவுடனே, குத்தகைக்கோ அல்லது வாரத்திற்கோ எடுத்து உழக்கூடிய விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற நிலச்சுவான்தார்களுக்கு மறுபடியும் கதவு திறந்து விடப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பாதுகாப்புகளை இன்னும் சிறிது காலத்திற்காவது நீடிக்கும்படியான திருத்தம் இது. அதாவது இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு நீடிக்கும்படியான திருத்தம். அந்த வகையில், இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்காவது இந்த பாதுகாப்புகள் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகவாவது இந்தத் திருத்தம் நிச்சயம் வரவேற்கத்தகுந்தது. அதோடுகூட, சென்ற ஒரு வருட காலத்தில், இந்த சட்டம் அமுலில் இருந்த காலத்தில், இதை அமுலாக்குவதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சிக்கல்களை ஓரளவு போக்குவதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறது இந்தத் திருத்தம். உதாரணமாகச் சொன்னால், இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கும்படியான அசல் சட்டத்தில், அந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னதாக, அதாவது 1953-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-ந் தேதியன்று யார் கையிலாவது நிலமிருந்து, சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபிறகு நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அந்த மாதிரி வெளியேற்றுவது தவறு என்று அந்தச் சட்டம் கூறின போதிலும் கூட, வெளியேற்றப்பட்டவரை மீண்டும் நிலத்தில் உட்காரவைக்க ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு அசல் சட்டத்தில் அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, ஒரு தவறான காரியத்தை மிராசுதார் செய்துவிட்டாலும் கூட, அதற்கு பரிகாரம் தேட வழியில்லை அந்தச் சட்டப் பிரகாரம். சிவில் கோர்ட்டுக்கு போய் **Declaration Suit** போடலாம். அப்படி **Suit** போட்டு, **Declaration** வாங்கி, **possession** என் கையில் இருக்கவேண்டுமென்று நிலத்தை திரும்பப் பெறுவதற்கு எவ்வளவு நாள் ஆகுமோ, அது வேறு சமாசாரம். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில், இந்த அசல் சட்டம் அமுலில் உள்ள காலத்தில், சட்டத்தை மீறி யாராவது நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டால், அந்த விவசாயி வெளியேற்றப்பட்ட ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவோ, அல்லது இப்போது நம் முன்னிருக்கும் திருத்த மசோதா அமுலாகும் தேதியிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவோ, ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரியிடம் மனுச் செய்து கொள்ளலாம் என்று இந்த திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தகுந்த விஷயம்.

சாதாரணமாக விவசாயிகளைக்காட்டிலும், மிராசுதாரர்களுக்கு, நிலச்சுவான்தார்களுக்கு சட்ட நுணுக்கங்கள் எல்லாம் அதிகமாக தெரியும். எவ்வளவு நன்றாக சட்டம் இயற்றப்பட்டாலும் கூட, அதிலும் வியாக்கியானங்களில் வழி கண்டு பிடித்து கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு வழி தெரியும் அவர்களுக்கு. ஏற்கனவே போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய சட்டத்தில், இந்த மாதிரி நிலத்தகராறு விவகாரங்கள் எல்லாம் **R.D.O.** முன்பு தான் விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்று போட்டிருந்தும் கூட, அதையும் மீறி, சட்ட நுணுக்கங்கள் மூலமாக சிவில் கோர்ட்டில் **Injunction Suit** போடுகிறார்கள் மிராசுதாரர்கள். இந்த மாதிரி பல கேஸ்கள் போடப்பட்டு, பைசல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில், இந்த மாதிரி சிவில் கோர்ட்டில் நிலம் யார் கையில் இருக்க வேண்டுமென்பது சம்பந்தமாக வழக்கு போடப்பட்டால், அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அங்கு இருக்கும்படியான விவசாயி "நான் இதில் சாகுபடி

செய்யக்கூடிய விவசாயி" என்று Declaration கொடுத்தால், உடனடியாக வழக்கு சிவில் கோர்ட்டிலிருந்து R. D. O. கோர்ட்டுக்கு மாற்றப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது வரவேற்க தக்க விஷயம்.

இந்த மூன்று அம்சங்களிலும் இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கும்படியான சட்டத்தை மாற்றியிருப்பதை வரவேற்கிறோம், அதே சமயத்தில் இன்னும் சில சிக்கல்கள் இன்றைக்கு இருந்து வருவதை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுக்காவிலும், இன்னும் ஒரு தாலுக்காவிலும் பயிர்" என்று ஒரு வகையான வார முறை அமுலில் இருந்து வருகிறது. இந்த முறைப்படி விதை நிலச்சுவான்தார்கள் கொடுப்பார்கள். சாகுபடி செலவுத் தொகையில் பாதி கொடுப்பார்கள். கடைசியில் விளைச்சலில் எழில் மூன்று பங்கு விவசாயிக்குச் சேர்ந்தது என்று அந்தக் கணக்கில் இருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவில் உள்ள R. D. O.-க்களும், ஜில்லா கலெக்டரும் இந்த "பயிர்" முறையை வார முறையாகக்கொள்ள முடியாது, கூலி கொடுக்கும் முறையாகத்தான் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது என்று சலிங் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த உத்தரவிற்கு மேல் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு போக வழியில்லை. போக நாம் வழி வைக்கவில்லை.

10-48 a.m. அதேவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்தமாதிரி சிக்கல்கள் இருப்பது சர்க்காருடைய கவனத்துக்கு வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களெல்லாம் இருக்கிற Definition Clause இன்னும் திருத்தப்பட்டு, தெளிவுபடுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

கடைசியாக, இந்தச் சிக்கலை எடுத்தாலும் கூட, மேலும் சில சிக்கல்கள் வந்து சேருகின்றன. நிலச்சுவான்தார்கள் செல்வாக்கில் Cr.P.C. இருக்கிறது. Revenue Divisional Officers, Sub-divisional Magistrates, First-class Magistrates, Second-class Magistrate இவர்கள் 144-வது செக்ஷன் பிரகாரம் தடை உத்தரவு போடுகிறார்கள். இப்போது விவசாயிகள், இந்த நிலத்தில் போய் உழுதால், தகராறு ஏற்படும் என்று சொல்லி, 144 சாதாரண செய்யப்படுகிறது. எப்பொழுது? உழுத பிறகு, விதை விதைத்த பிறகு, நாத்து நடக்கூடிய காலத்தில், 144 தடை உத்தரவு போடப்பட்டு, பல இடங்களில் அமுல் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அதே மாதிரி 145-வது section, Cr.P.C. அதையும் இன்று அமுல் படுத்துகிறார்கள். வேடிக்கை என்னவென்றால், 145-வது section பிரகாரம் Subdivisional Magistrate-க்கு என்ன அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது? இந்த விவசாயிகள், அவர் முன்பு "நாங்கள்தான் அந்த நிலத்தில் உழுகிறோம், எங்களுக்குத்தான் உழும் பாத்தியதை இருக்கிறது" என்று ருசுப்படுத்த வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த அளவில், சில போலீஸ் அதிகாரிகள், summons serve செய்து, அந்த விவசாயிகள், ருசுப்படுத்த முடியாத நிலையில், உள்ளே நுழையக்கூடாது என்று சொல்லி, 4 போலீஸ்காரர்களை அனுப்புகிறார்கள், Criminal Procedure Code எதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது? இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக சட்டம் இயற்றப்படுகிறது என்கிறோம், சட்டத்தை இயற்றிவிட்டு, 144, 145 sections-ஐ Cr.P.C.யில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. Cr.P.C.-ஐத் திருத்தவேண்டுமானால், President-ன் assent எல்லாம் வாங்கவேண்டும். இருந்தாலும் சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு காரியம் செய்யமுடியும். இந்த மாதிரி, நிலத்தகராறுகளில், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் நோக்கம் தான், பிரதான நோக்கமாக இருக்கிறது. இந்த நோக்கத்தோடு, நாம் பல சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய காலத்தில், "நீங்கள் 144 உத்தரவு போடவேண்டும் என்று மாஜிஸ்டிரேட்டுகளுக்கு விண்ணப்பம் போடாதீர்கள், அந்த மாதிரி 144, 145 sections-ஐ உபயோகிக்கும் முறையைத் தடுக்க வேண்டும்" என்று போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் கற்றறிச்சை விடுப்பார்களானால், நிச்சயமாக, இது பெரிய அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் என்பதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். 144 கேட்கக் கூடியவர்கள் நிலச்சுவான்தார்களேயொழிய (tenants) விவசாயிகள் "எனக்கு 144 உத்தரவு கொடு"

என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. சாதாரண விவசாயிகள், 5, 6 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். நூறு, 150 ஏக்கர் உள்ளவர்கள் கேட்கலாமே தவிற, சாதாரண சின்ன சாகுபடியாளர்கள் 144, 145 உத்திரவு கேட்கிறதான நிலைமையில் இல்லை. ஆகவே அதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, திடீரென்று, இந்த amendment வந்திருக்கிறது. இதில், நான் சில விஷயங்களை முக்யமாக எடுத்துக் கூறவேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு, வேறு எந்த விதமான தொழிலும் இல்லாமல் சிலர் இருந்தால், உதாரணமாக எதாவது வேலையில் இருந்தவர்கள், வேலை போய்விட்டு இருந்தால், B. & C. Mill-ல் வேலை பார்த்து, அந்த வேலை போய்விட்ட பிறகு, வேறு வேலை கிடைப்பதற்கு வழி இல்லை என்ற நிலைமையில், அவர்களுக்கு 4 ஏக்கரா நிலம் சொந்தமாய் இருக்கிறது, அந்த நிலத்தையே நம்பிப் பிழைப்பதற்கு வழி செய்வது ஓரளவுக்கு அவர்களுக்குப் பிரயோசனம் உண்டு. அந்த நிலத்தை உழுது சாகுபடி செய்வதான காரியத்தில், அதற்கு வேண்டிய கருவிகளைக் கொடுத்து உதவுவதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த அளவு கொடுக்க வேண்டும், யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும், என்னென்ன நிபந்தனைகள் விதித்தாக வேண்டும் என்பதையெல்லாம் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். திடீரென்று ஒரு amendment-ஐக் கொண்டு வருகிறார்கள். Amendment-ஐப் பார்த்தால், பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்கிறேன். ஆகவே இதை இன்னும் பரிபூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை உத்தேசித்து, அதனால், இது சம்மந்தமாக நாம் ஒரு Select Committee-ஐ உடனடியாகப் போட்டு, அதில் இதைச் சரியாகப் பரிசீலனை செய்து திருத்தம் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் சொன்னார், "பின்னால் pressure வரும்" என்று சொன்னார், நிர்ப்பந்தம் வரும் என்று எனக்குத் தெரியும். சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அவர்களின் எந்த நிர்ப்பந்தத்துக்கும் உள்ளாகமாட்டார்கள் என்ற உத்தரவாதம் கிடைக்க வேண்டும். நிர்ப்பந்தத்திற்கும், நியாயத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நிர்ப்பந்தம் வேறு, நியாயம் வேறு எந்த pressure-க்கும் உள்ளாகமாட்டோம் என்ற உத்தரவாதத்தை, நம்பிக்கையை ஸ்ரீ சுப்ரமணியத்தால் கொடுக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். அந்த உத்தரவாதம் இருக்குமானால், நாம் pressure-க் கண்டு பயப்படவேண்டியதில்லை. இதைப் பூரணமாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அந்த வகையில், இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது சாத்தியம். அந்த மாதிரி திருத்தம் வந்தாலும், 2 வருஷத்துக்குத்தான் அமுலில் இருக்கப் போகிறது, 2 வருஷத்துக்குப் பிறகு, நிலம் சம்மந்தமாக ஒரு ஸ்திரமான சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியது அவசியம் என்று கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்தத் திருத்தம் அவசியமா? அவசியமாக இருக்குமானால், எந்த அளவுக்கு அவசியமான முறையில் மாற்றவேண்டும், என்னென்ன நிபந்தனையில் இதைப் போடவேண்டும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவும், definition clause எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்வதற்கும், Select Committee-யை இதில் ஏற்படுத்துவது அவசியம். சர்க்காரும் வேலை செய்து, அடுத்த மாதம் செப்டம்பர் 26-க்குள் இந்தச் சட்டத்தை முதலில் pass பண்ணவேண்டும். 26-ந்தேதி செப்டம்பர் மாதத்துக்குள், நிறைவேற்றும்படியான வகையில், நாம் ஒரு செலக்ட் கமிட்டியை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று, நான் சொல்கிறேன்.

10-55 a.m. **Sri P. G. KARUTHIRUMAN:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இப்போது இந்த குடியானவர்கள் பாதுகாப்பு மசோதாவில் சர்க்கார் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வல்லது இந்தக் குடியானவர்கள் விஷயத்திலே ஒரு சட்டத்தை செய்வது அவசியம்தான். முதலாவது அடிப்படை அம்சம் என்னவென்றால் உணவு உற்பத்தியை எந்தச் சட்டமாவது அதிகப்படுத்து

வதற்கான வழி வகையில் இருந்தால், அதை உடனடியாக நிறைவேற்று ஒறதிலே, அதைக் கொண்டு வருவதிலே ஒரு கஷ்டமும் இருக்காது. நல்ல பரிசீலனை செய்து, பல நோக்கங்களில் பார்க்கும்படியான சந்தர்ப் பங்களிலே நாம் கொண்டுவரும்படியான ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சிக்கல் களும் கேடும் வளர்ந்துகொண்டுதான் வந்திருக்கிறது என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, இந்த நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், இந்தக் குடியானவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றாமல் நடுக்கவேண்டும் என்று நாம் சட்டம் கொண்டுவந்தோம், அது மிகவும் வரவேற்கத் தருந்த அம்சம்தான். சாதாரண நாளில் பருதியில் நாம் போய்ப் பார்ப்போமானால் பெரும் மிராசுதார்கள் யாரும் குடியானவர்களை வெளி யேற்றுவது கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் மேல் குற்றம் இருந்து, விவ சாயிகள் ஒழுங்காக வேலை செய்யாமல் இருந்தால், உரம் போடாமல் இருந்தால், அல்லது பூமியை சரியான பாதுகாப்பான நிலைமையில் வைத் துக்கொள்ளாமல் இருந்தால்தான், அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள், அதாவது அந்தக் கிராமப் பகுதியில், மிராசுதார்களும் நிலச்சுவான்தார் களும் நன்றாக இருக்கவேண்டுமானால் அங்கு இருக்கும்படியான குடியான வர்களை நல்ல நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய வாழ்வும் நல்ல வாழ்வாக இருக்கவேண்டும். குடியானவர்களுடைய நம்பிக் கைக்குப் பாத்திரமாகவும் இருக்கவேண்டும். ஒரு சில இடங்களில்தான் குடியானவர்களைச் சிலர் தூண்டிவிட்டு அவர்களுக்கு இந்த உரிமையை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதற்கு சில சிக்கல்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார் களே தவிர, அது மனதார அல்ல என்பதைப் பல தடவைகள் இந்தச் சட்ட சபையில் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். இப்போதும் சொல் கிறேன். அவர்களுக்குப் பாத்தியம் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அன்பினால், அந்தப் பாத்தியம் இருக்கவேண்டுமே தவிர, அதிகாரத்தால், உரிமையால் அது இருக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய நல்லெண் ணத்தை வைத்து சிறந்தமுறையில் இருக்கவேண்டும். நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாய் இருக்கவேண்டுமே தவிர, துவேஷத்தை மூட்டி, நன்மை பெறவேண்டும் என்பதோ அல்லது பறித்து கொடுப்பது சர்க்கார் கடமை என்றோ நீங்கள் நினைக்கிற மனப்பான்மை அவ்வளவு நல்லது அல்ல. சமீபத்தில் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட கலவரத்தைப் பார்த்தால், சட்டம், பாதுகாப்பு அமைக்கின்றவர்கள் என்று பொது மக்களைத் தூண்டிவிட்ட நிலைமையில் அங்கு இருக்கும் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் கிராமக் குடியானவர்கள், இவர்கள் நல்லெண்ணத்தைக் கெடுத்து, மீண்டும் மீண்டும் ஒரு குழப்பமான நிலைமையை உண்டாக்கிக்கொண்டு

10.58 a.m. தான் வந்திருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒருவருக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டு மென்று சொல்லக்கூடியவர்கள் மிராசுதார்களுக்கு ஆபத்து வந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு ஆபத்து வந்தாலும் எல்லோருக்கும் நீதியும் சட்டமும் நிலைநாட்டப்படவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையிலே சாதாரணமாக குடியானவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று சொல்லும் போது, உண்மையாகவே பூமியில் பாடுபடும் குடியானவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்றால், 25 சத விகிதம் பேர்கள் தான் இருப்பார்கள். பாக்கி இருக்கக்கூடியவர்கள் பிறருக்குச் சொந்தமான நிலத்தை உள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவர்களாக இருக்கும். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என் நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டார்கள் என்றால், அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். ஊரிலேயே இல்லாமல் வேறு இடங்களுக்குப் போயிருப்ப தாலே நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கலாம். வயது வராதகுழந் தைகளுக்கு "கார்டியன்" என்ற முறையிலே சிலர் நிலத்தைப் பிறரிடம் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கலாம். நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுப வர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாகவே இன்னொருவரிடமே விட்டு வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. ஐந்து வருஷத்திற்குப் பின்னால்கூட ஒருவருக்கு பூமியின்மேல் அபிமானம் ஏற்பட்டு தானே நேரில் விவசாயம் செய்யலாம் என்ற ஆசை தோன்றலாம். நல்ல நிலையிலே பண்ணையை வைத்து நடத்தவேண்டுமென்ற அக்கரையும் வேலை செய்யக்கூடிய திற னும் இருப்பவர்களுக்கு நிலம் கிடைப்பதற்கு ஒரு சௌகரியம் அவசியம்

செய்தாகவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் குடியானவர்களையும் இப்பொழுது இருக்கும் பெரிய பெரிய மிராசுதார்களையுமே மனதில் வைத்துக் கொண்டு சட்டம் செய்தால் பிற்காலச் சந்ததிகள் நிச்சயமாக மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நான் இப்பொழுதே சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன். சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தமானது மிகவும் பொருத் தமும் அவசியமும் உள்ளதுமான திருத்தம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

விதவைகளுக்கு ஜீவனாம்சமாக நிலம் விட்டிருக்கலாம். அந்த நிலத் தை அந்த விதவைகளே உழுது பயிரிடுவது என்பது சாத்தியமா? பிறரிடம் விட்டுத்தானே ஆகவேண்டும்? ஆகவே, "உழுபவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம்" என்பது பொருத்தம் இல்லாத வாதம் என்று நான் சொல்ல முடியும். இந்த நாட்டிலே நிலச் சொந்தக்காரர்களே வேலை செய்தால்தான் நிலம்வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது இயலாத காரியம். அப்படிப் பார்த்தால் விவசாயிகளும் தாங்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நிலத்தை தாங்களே, பிறர் உதவியின்றி, பிறருடைய உழைப்பின்றி உழுது பயிரிட்டு அறுவடை செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களும் பிற ருடைய உழைப்பைப் பெற்றுதான் காரியங்கள் செய்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கரா வயலை உழுவதற்கு பத்து கூலி ஆட்கள் வேண்டும். அறுவடை செய்ய வேண்டுமானால் 20 ஆட்கள் வேண்டும். ஆகவே, நிலச் சொந்தக்காரர் கள் தாங்களே நிலத்தில் உழுது பயிரிடவேண்டுமென்ற வாதம் சரியல்ல. விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும்படியான குடியானவக் குடும்பங்களும்கூட, அதே குடும்பம் எல்லா காரியங்களே செய்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. உலகத்திலே எந்த தேசத்திலும் இல்லாத ஒரு சமாசாரம். உழுபவர்களாக இருந்தாலும், தாங்களே எல்லா வேலைகளையும் செய்துவிடு கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களும் கூலி ஆட்களை வைத்துக் கொண்டுதான் பயிர் செய்யமுடியும். அதேபோல் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் தாங்களே சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டு மென்றால், அவர்களே பாடுபடவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. மேற் பார்வை செய்துகொண்டிருந்தால் போதும். நல்ல முறையில் நிலத்தை உழுது பண்படுத்தி விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டியது நியாயம். நிலத்தைச் சொந்த முறையில் வைத்துக்கொண்டு பயிர் செய்பவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவேண்டியதவசியம். ஆகவே, தாங்களே நேரடியாக உழுதால்தான் நிலம், இல்லாவிட்டால் நிலம் கிடை யாது என்னும் முறை உலகத்திலே எந்த தேசத்திலும் கிடையாது.

குடியானவனுடைய வருமானத்தையும், விவசாயக் கூலியினுடைய வருமானத்தையும் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் விவசாயக் கூலிகளுக்குத் தான் ரொம்ப லாபம் வரும் என்று புள்ளி விவரங்களுடன் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் நஞ்சை சாகுபடி செய்யும் படியான குத்தகைக்காரனே எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் என்று சட்டப்படி வைத்துக்கொண்டாலும் 100 முதல் 150 ரூபாய் வரை மிச்சமாகும். அதே நிலையில் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்திலே நான்கு பேர்கள் இருந்து அவர்கள் அத்தனை பேரும் விவசாயக் கூலியாக இருந்தால் தினம் ஒன்றுக்கு இரண்டு ரூபாய் வீதம், 200 ரூபாய் வரைக் கும் கூலியாக பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகவே, குடியான வனாக இருந்தால்தான் லாபம் பெறமுடியும், விவசாயக் கூலியாக இருந்தால் லாபம் கிடையாது என்ற வாதம் பொருத்தமானதல்ல. ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயக் குடும்பத்தி லிருக்கும் எல்லோரும் உழைப்பாளர்களானால் அவர்களுக்கு லாபம் அதிக மாக இருக்குமென்பதை நான் வற்புறுத்திக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்ற ஆசை இருப்பதனால் மட்டும் காரியம் நடக்கமுடியாது. விவசாயத் தொழில் நல்ல முறையிலே நடத்தக்கூடிய முறையும் பூரணமாகத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். 365 நாட்களிலே 140 நாட்களுக்குத்தான் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வேலை இருக்கும். எனைய நாட்களில் அவர்களுக்கு சிறு கைத்தொழில், கிராமக் கைத்தொழில் ஈடுபடுவதற்கு வசதி செய்து கொடுப்போமானால் இம்மாதிரி பிரச்சினை நீங்குவதற்கு முடியும்; விவசாயம் கட்டுப்படியாகக்

[Sri P. G. Karuthiruman] [16th August 1956

கூடிய முறையில் நடக்கும். இல்லாவிட்டால் விவசாயம் நஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தொழிலாகவேதான் இருக்கும். விவசாய வேலை இல்லாத நாட்களில் அவர்களுக்கு வேறு வகைத்தொழில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்காவிட்டால், விவசாயத்தையே முற்றிலும் நம்பிக்கொண்டிருப்பது மேலும் நஷ்டத்தையே கொடுத்து, நிலைமை மிகவும் கேலிக்கூத்தாகப் போய்விடும், என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலத்தில் பயிரிடும் குடியானவர்களோ நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அக்கிரமமாக வெளியேற்றக்கூடாது என்பதும், விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் நியாயம்தான். ஆனால், சட்டத்தினால் மட்டும் பாதுகாப்பு இருந்தால் போதாது. சட்டத்தின் மூலம், அதிகாரத்தின் மூலம், விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்தக் காரியமும் அதிகாரத்தின் பேரால் செய்வது நிச்சயமாக வெற்றிகரமாக இருக்க முடியாது. மிராசுதார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே நல்ல எண்ணமும் அன்பும் பாதுகாக்கப்பட்டால் தான் எந்த விஷயமும் முடியும்.

இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் மிகவும் பொருத்தமான திருத்தம். ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் திருத்தம் செய்வது வரவேற்கத்தக்கது. எல்லாப் பகுதி மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். எல்லா மக்களுடைய நலனையும் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. மக்களுக்கிடையே அதிருப்தியை அதிகப்படுத்தி, ஒரு தரப்பினருக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் நிலையில் இருக்கும் உரிமைகளைக்கூட அனுபவிக்க முடியாத தன்மையிலே எந்த அரசாங்கமும் நடந்துகொள்ள முடியாது. மக்கள் அரசாங்கம் என்றால், தேசத்திலே உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் பிரதிநிதிகளாக இருந்து, எல்லா மக்களுடைய நலனையும் பாதுகாக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் அரசியல் சட்டத்திலே வழங்கியிருக்கும் உரிமைகளை எல்லோருக்கும் பாதுகாத்து கொடுத்ததாக இருக்கு மென்று நினைக்கிறேன். ஏழ்மை ஏக்கருக்குட்பட்டு நிலம் வைத்திருக்கும் படியானவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும்படியான ஒரு முறையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிகவும் அவசியம். நேரடியாக உழுபவர்களுக்குத்தான நிலம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வார்களானால் அது சரியல்ல. அப்படிப் பார்க்கப்போனால் எத்தனையோ குடியானவர்களுக்கு வர் பிடித்துக்கூட உழத் தெரியாது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை எல்லாக் கட்சியினரும் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து, பொறுக்குக் கமிட்டியிலும்கூட மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இதை ஆதரிக்கிறேன்.

11-05 a.m. SRI L. C. PAIS: Mr. Speaker, Sir, I support the Bill and also welcome very enthusiastically the amendment proposed by the Government giving opportunity to the landlord to resume lands for his own purposes. At the same time, I also wish to make it clear that if the move is that the whole matter should go before a Select Committee, I have no objection to that course also provided the matter is dealt with expeditiously and the relief required is given as early as possible.

So far as South Kanara is concerned, we had this sort of protection for the tenants during the last two years. I then assured the Hon. Minister and this House that this measure had been working very satisfactorily and that everybody had proper advantage and benefit out of this measure. The good tenants have been protected and the bad tenants certainly cannot expect protection. I may say also that so far as the landlords are concerned, they were,

16th August 1956] [Sri L. C. Pais]

as a class, not opposed to this measure for the simple reason that they thought that by an enactment of this sort, their rent would be got in time without having to go to the Court of law. So, instead of having stray legislation here and there, it is a very good step which the Government have taken by including South Kanara also under the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, and I heartily welcome this move.

So far as tenants are concerned, we have been fighting principally for two things. One is security of tenure and the other is fixation of rent. We feel that as a result of this measure and as a result of the measure which is going to be introduced in the near future, the position of the tenants would certainly improve. As was so very correctly pointed out by the Hon. Minister just now, what about the position of the lesser landlords and the poorer landlords? I may say Sir, that so far as South Kanara is concerned, there are many such landlords. On account of the Aliasanthana Act, the partitions and the like, many families have got into troubles and many landlords who once belonged to big families have been made to depend upon their slender income which they get out of their lands. Taking into consideration this aspect, it is absolutely necessary that in any event, whatever legislation may come, they are right in resuming the land whenever it is necessary for their own purposes, provided they actually cultivate the land within a particular year and provided they have not immense acreage to cultivate. This right has to be respected and we are thankful to the Government in having brought forward this amendment in time. Speaking for myself, I have great pleasure in supporting this wise measure.

11-09 a.m. * SRI C. KANDASAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதற்கு ஆசாங்கத் தரப்பிலே முடிவு செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும், இன்றையதினம் நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக அரசாங்கத் தரப்பிலேயுள்ளவர்களுடைய போக்கைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் நான் சொல்லக்கான் விரும்புகிறேன். நியாய வாத மசோதா செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனை முடிந்து வந்து விட்டதாகவும், அடுத்த மாதத்தில் அதை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாக வும் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அந்த சட்டம் முதலில் விவாதிக்கப் படும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பங்கெடுத்துக்கொண்டார். ஒரு வேலிக்கு அதிகம் நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்யக்கூடிய குடியானவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினுடைய நன்மை கிடைக்கக்கூடா தென்று திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தார். அப்படிக் கொண்டுவரு வதைப்பற்றி ஆட்சேபணை கிடையாது. ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள் நிலத்தை மீண்டும் நிலச்சுவாந்தார்களிடம் கொண்டு ஒப்படைக்கக்கூடிய இந்த விதி நிலச்சுவான்கள் நிலத்தை மீட்க பயன் படக்கூடிய முறையில் இருந்தால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று கூறினேன்.

விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இந்தத் திருத்த மசோதா மூல மாக இரண்டு வருஷத்திற்கு நீடிக்கும்போது, கொள்கை சம்பந்தமான ஒரு விஷயத்தையும் அதில் புகுத்தக்கூடாது. அப்படி புகுத்தியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஆச்சரியப்படுகிறேன். நிலச் சீர்த்திருத்தம் சம்பந்தமாக சர்க்காருடைய போக்கு எப்படிப்போகுமோ என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக் கிறது. இந்தத் திருத்த மசோதாவை இன்னும் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு மீண்டும் விட்டால் இன்னும் பல நிர்ப்பந்தங்கள் வரலாம் என்ற பயத்தை நிதி மந்திரி அவர்கள் தெரியப்படுத்தியது உண்மையாகவே இருக்குமோ

[Sri C. Kandasamy] [16th August 1956

என்று நினைக்கிறேன். பொறுக்குச் சமிட்டிக்குப் போகும்போது, ஒரு வேலிக்கு, அதாவது 6½ ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களோ ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களோ, மீண்டும் நிலத்தை குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை கொடுத்து விட்டால் இந்தச் சட்டத்தில் மீதம் ஒன்றுமே இருக்காது என்று நிதி மந்திரியே பொறுக்குச் சமிட்டியில் பேசி இருக்கிறார். பதினைந்து நாட்களாக சுதேச மித்திரன், இந்து பத்திரிகைகளில் வந்திருந்த தலையங்கங்களும், அதில் அவர்கள் போட்ட கூப்பாடுகளுக்கும் நிதி மந்திரி அவர்கள் அச்சமடைய ஆரம்பித்துள்ளது ரொம்ப கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயங்கள்.

ஐந்து ஏக்ருக்கு உட்டவர்கள் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்வதற்கு உரிமை கொடுத்த 6/2-3 ஏக்கருக்கு அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு சட்டத்தில் என்ன சலுகை கிடையாது என்று செய்து விட்டால் வரப்போகும் நிலச் சீர்திருத்தத்தில் என்னதான் மீதம் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு ஆதாயம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படை இருக்கவேண்டுமென்றால் இரு தரப்பாருக்கும் பொருந்தும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள் சாகுபடியாளராக இருந்தால் அவர்கள் அனுதாபத்துக்கும் நிவாரணத்துக்கும் லாயக்குள்ளவர்கள் அல்லவா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நிலச்சீர்திருத்தத்தை இவர்கள் கொண்டுவரக்கூடிய விதம் எப்படியிருக்குமோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிப்பதும் நியாய வாரு மசோதா வரு இருப்பதும் உச்ச வரம்பைப்பற்றி பேச்சே இல்லாமல் இருப்பதும் இந்தக் குழப்பங்களினால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் பல கஷ்டங்களுக்கு பல உதாரணங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார். 144, 145 செக்ஷன் எந்த விதத்திலே அமுலாக்கப்படுகிறது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டினார். இரண்டு வருஷ காலமாக எத்தனை "ரிட்" மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன என்பதை அட்வொகேட்-ஜெனரலைக் கேட்டுப்பார்க்கும்படி அரசாங்கத்தாரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த அடிப்படையில் ரிட் மனுக்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் அரசாங்கம் சிந்தித்து ஒழுங்கான திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். போன வருஷம் சாம்பசிவய்யர் சொத்தாக இருந்தது அடுத்த வருஷம் அவர் மகன் சொத்தாக இருக்கிறது. இந்த வருஷம் மகன் ரிட் போடுகிறான். விவசாயிகளின் தலையை தடவுவதற்காக மிராசுதார்கள் நிலத்தை துண்டு துக்காணியாக பங்கு போட்டு பிரித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். உயர் நீதி மன்றத்தில் ரிட்கள் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு சட்டத்தை திருத்துவதற்கு முன் வராதது வருந்தத்தக்க விஷயம்தான். இந்த மாதிரி சட்டம் செய்தால் அது மிராசுதார்கள் மேலும் 144 உத்தரவு வாங்குவதற்கு சாதகமாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நிலை விவசாயிகளை எந்த அளவுக்குக் கொண்டுபோய்விடும் என்பதையும் ஆலோசிக்கவேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் நிலச்சுவான்தார்களின் நிர்ப்பந்தத்துக்கும் மறுபக்கத்தில் பத்திரிகைகளின் ஓலத்துக்கும் அஞ்சி இம்மாதிரி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் சர்க்கார் மக்கள் நாட்டு நலனுக்காக பாடுபடவேண்டும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு உழைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு எந்த வழியில் நிவாரணமிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யோசனை செய்தாகவேண்டும். அரசாங்கம் விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய சட்டங்களைக் கொண்டுவருவார்கள். இரண்டாவது ஐந்து வருட திட்டமும் இந்தப் பணியை அவர்கள் மீது சுமத்தி இருக்கிறது என்று நம்பியிருப்போம். ஆனால் அரசாங்கத்தின் நடைமுறை நடவடிக்கைகளை கவனிக்கும்பொழுது, இந்த சட்டத்தை ஒருவருக்கும் பலன் இல்லாமல் இரண்டு பக்கங்களிலும் செதுக்குவதைப் பார்த்தால், நிச்சயமாக விவசாயிகள் ஒன்றுதிரண்டு தாங்களும் மிராசுதார்களைவிட சக்தி உள்ளவர்கள் என்பதை அரசாங்கத்துக்கு நிரூபித்துக்காட்டவேண்டிய நிர்

11-12 a.m

16th August 1956] [Sri C. Kandasamy]

ஏற்படுகிறது. இதே நிதி அமைச்சர் முன்பு 5 ஏகர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று சொன்னார். இப்பொழுது 5 ஏகர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இதைப் பார்க்கும்பொழுது மிராசுதார்களின் நிர்ப்பந்தத்துக்கு பயந்து இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றுதான் நினைக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் இன்னும் சில நியாயமில்லாத விஷயங்கள் இருக்கின்றன. 1952-வது வருஷத்திலிருந்து குத்தகை வாரத்தை கொடுக்கவேண்டுமென்பது போன்ற சில விதிகள் நியாயமானதல்ல. இவைகளெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதித்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே இப்பொழுது என்னுடைய பொதுவான அபிப்பிராயத்தைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். சென்ற ஆண்டில் செய்யப்பட்ட இதே சட்டம் எவ்வளவு தூரம் பலன் அளித்தது. அதை நாம் எந்த வகையில் திருத்தவேண்டுமென்பது பற்றி எதிர்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார். ஒரு விஷயத்தை நான் சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த சட்டத்தையும் மீறி ஒரு குடியானவன் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டால் என்ன செய்வது என்பதற்கு சட்டத்தில் இடமில்லாத காரணத்தினாலே எற்பட்ட தொல்லை கள் நான் நேரிடையாக அறிவேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்ன ஒரு சிறிய விஷயத்தைப்பற்றி நான் அவருடன் ஒப்புக்கொள்ள தயாராக இல்லை. போலீஸ் அதிகாரிகள் மிராசுதார்கள் பக்கம்தான் வருவார்கள், குடியானவர்கள் பக்கம் வரமாட்டார்கள் என்று அவர் சொன்னார். அவ்வாறு இல்லை. அம்மாதிரியான போலீஸ் அதிகாரிகள் நம் ராஜ்ஜியத்தில் இல்லை என்பதை நான் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI: நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. 144 செக்ஷன் உத்தரவை பல இடங்களிலே போலீஸ்காரர்கள் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். எல்லா போலீஸ் அதிகாரிகளும் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM: சென்ற ஆண்டு இயற்றிய சட்டத்தில் சட்டத்தை மீறி ஒரு குடியானவன் வெளியேற்றப்பட்டால் அதைத் தடுப்பதற்கு ஏற்ற வசதி இல்லாத காரணத்தினால், திருச்சி ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட ஒரு குழப்பத்தை பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கக்கூடிய பல செய்திகளின் மூலம் அரசாங்கமும் சென்னை ராஜ்ய மக்களும் அறிந்திருப்பார்கள். சட்டப்பிரகாரம் விவசாயிகள் குத்தகை கொடுக்கத் தவறினால் நிலச்சுவான்தார்கள் ரெண்டு கோர்ட்டுக்கு அவர்களை வெளியேற்ற மனுச் செய்துகொண்டால், 6 மாதங்கள்வரையிலும்கூட மனுக்கள் பைசலாகாத காரணத்தினாலே குத்தகை பாக்கியுள்ள விவசாயிய மீண்டும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன். இதற்கு சட்டத்திலே தகுந்த பரிகாரமில்லை. உழுதவன், உழாதவன் தனக்கு நிலம் வேண்டுமென்று ஒரு மனு கொடுக்கலாம். சட்டத்திலே அதிகாரமில்லாத தாசில்தார் அதுபற்றி முடிவு செய்யலாம். அந்த முடிவை போலீஸார் நிறைவேற்றி வைக்கலாம் என்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலைக்கு இடம் கொடுக்காமல் திருத்தம் கொண்டுவரப்படவேண்டும். ஒருவன் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படக் கூடாது என்றிருந்தபோதிலும், வெளியேற்றப்பட்டால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக சட்டத்தில் கூறப்படவேண்டிய இந்த விஷயத்தில் நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னதை ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

ஐந்து ஏகருக்குள்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விலக்களிப்பது பற்றி நண்பர் ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். இந்த மசோதா சபையில் சென்ற ஆண்டு விவாதிக்கப்பட்ட போதே உருவான கொள்கை

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [16th August 1956

தான் இது. இது புதிய கொள்கை அல்ல என்பதை நான் அவர்களுக்கு எடுத்தக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு வேலிக்குள்பட்ட நில வைத்திருக் கும் பிறிய பிராகுதார்களுக்கு நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சபையிலே ஏற்கனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதுதான். ஆகவே இது புதிதாக வருக்கப்பட்ட ஒரு கொள்கை அல்ல என்பதை சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்பு கிறேன்.

சென்ற ஆண்டிலே அமுலாக்கப்பட்ட இந்த சட்டத்தினால் ஏற்பட்ட கஷ் டங்களையெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் தீவிரமாக ஆலோசித்து முடிவு செய்யலாம். ஆதலால் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டுமென்ற யோசனையை நான் ஆதரிக்கிறேன். நாம் எவ்வளவு நல்லெண்ணத்தோடு சட்டத்தை இயற்றினாலும், அதை அமுல் செய்கின்ற அதிகாரிகள் தங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களை அதில் புகுத்த இடமில்லாத வகையில் நாம் **fool proof**-ஆன சட்டத்தை இயற்றவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு, நான் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

Sri S. VADIVELU : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, சென்ற வருஷம் நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளே வெளியேற்றக்கூடாது என்பதுபற்றி சட்டம் கொண்டுவந்த பிறகும், நமது சென்னை ராஜ்தியத்தில் எவ்வளவு விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுபற்றி சர்க்காருக்கு பல ஸ்தாபனங்கள் மூலம் தெரிந்திருக்குமென்று நம்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கே ஒரு பெரிய போராட்டம் நடத்தவேண்டியதாயிருந்தது. இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கும் பல போராட்டங்கள் நடத்தி பல பேர்கள் சிறை செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் போலீஸ்காரர்களையும் அடியாள்களையும் வைத்துக்கொண்டு அநேக விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட் டார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்துக்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்று சட்டமிருந்தாலும் கூட, வெளியேற்றவேண்டுமானால் சட்டப்பிரகாரம் ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு மனுச் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று இருந்தாலும்கூட, மிராசுதார்கள் சிவில் கோர்ட் அதாவது முனிசீப் கோர்ட்டுக்கு என்னுடைய நிலத்தில் விவசாயி அத்துமீறி பிரவேசிக்கிறான் என்று மனுச் செய்துக்கொண்டு இன்ஜங்ஷன் ஆர்டர் வாங்கி விவசாயியை நிலத்தில் வரவொட்டாமல் தடுத்துவிடுகிறார்கள். சமரஸ கோர்ட் யார் பக்கமும் தீர்ப்புக் கூறுமல் இருக்கும் நேரத்திலே நிலத்தை சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்த விவசாயி நிலத்தை உழமுடியாமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, நிலம் தொடர்ந்து மிராசுதார் கையில் இருக்கிறது. இந்த சட்டம் வந்தபிறகும் கூட எச். டி. மாளவியா போன்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் நெல் களஞ்சியம் என்று சொல்லப் படும் தஞ்சை ஜில்லாவிலே சித்தமல்லியிலே 300 விவசாயிகள் நிலத்தி லிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு வாணடையார் அந்த நிலங்களைச் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் பத்திரிகையிலே எழுதியிருக்கிறார். இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும் பொழுது சர்க்கார் சட்டத்திலே இருக்கிற சிக்கல்களை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்தையே மிராசுதார்கள் ஒரு முடமாக்குகிறார்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையிலதான் நாம் இருக்கிறோம்.

11-22 a.m. அடுத்தபடியாக, ஒரு வேலிக்குட்பட்ட நிலக்காரர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சா வூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு, இந்த விதி விலக்கால் பல குத்தகைதார்களும் வாரம்தார்களும் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என் பதை தொடர்ந்து எடுத்துக்கூறி வந்திருக்கிறோம். இந்த முறையை சர்க் கார் கையாளக்கூடாது, இந்த விதி விலக்கை சர்க்கார் வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து இதை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று கூறி வந்திருக்கிறேன்.

16th August 1956] [Sri S. Vadivelu]

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூரில் பல இடங்களில் போலீஸ்காரர்களை ஆதர வாக வைத்துக்கொண்டே குத்தகைதாரர்களையும், வாரம்தார்களையும் மிரா சுதார்கள் வெளியேற்றி வருகிறார்கள். சென்ற வருஷம் நாகப்பட்டினம் தாலூகாவில் ஒரு கிராமத்தில் சில நரிசு நிலங்களின் சாகுபடி விஷயமாக தகராறு வந்தது. சாகுபடியாளர்களே சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று சமரஸக் கோர்ட்டிலிருந்து தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்ததில் மேல் கோர்ட்டில் மிராசுதார்களே சாகுபடி செய்ய வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே குத்தகைதாரர் களும் வாரம்தார்களும் சாகுபடி செய்வதை எப்படி எப்படி தடுக்க முடியுமோ அப்படியெல்லாம் தடுத்துவருகிறார்கள்.

நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யப்படும் என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லப் பட்டு பல கமிட்டிகளுக்குப் பொது மக்களின் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. சுப்பிரமணியம் கமிட்டி, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் நிலச் சீர்திருத்தக் கமிட்டி என்று பல கமிட்டிகளுக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் பொது மக்கள் பணத்திலிருந்து செலவழிக்கப்படுகின்றன. அந்தக் கமிட்டிகள் கொடுத்த சிபாரிசுகளோ திருத்தங்களோ அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

திட்டக் கமிஷன் சிபாரிசு செய்திருக்கும் 75 சதவிகித வாரமோ அல்லது அகில இந்திய நிலச்சீர்திருத்தக் கமிட்டி சிபாரிசு செய்திருக்கும் 1/6 பங்கோ சட்டமாக்கப்படாதா என்று ஏழை விவசாயிகள் பார்த்துக்கொண் டிருக்கும்போது சர்க்கார் இரண்டு ஆண்டுகளாக காலம் கடத்திவருகிறது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு மசோதாவை அனுப்பி பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பது வேதோ தட்டிக் கழிக்கும் மனப்பான்மையோடு செய்யப்படும் காரிய மாகும். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் கொடுத்த திருத்தம் ஏற் றுக்கொள்ளப்படவேண்டும்; அந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் தான் நியாயமான முறையில் சட்டம் அமையும்.

தற்போது உழைப்பவனுக்கும் உழைப்பவனின் ரத்தத்தை உறிஞ்சுப வனுக்கும் போராட்டம் நடக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் தாங்கள் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டவேண்டும். சர்க்கார் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கும் விவசாயிகளின் பக்கத்தில் இருக்கிறதா அல்லது நிலப்பிரபுக்களாகிய பூதங்களின் பக்கத்தில் இருக்கிறதா என்பதை எடுத்துக் காண்பிக்கவேண்டும். ஆங்காங்கு நிலப்பிரபுக்கள் மகாநாடுகளைக்கூட்டி, "நாங்கள் சர்க்கார் கொண்டுவரும் நிலச்சீர்திருத்த மசோதாவை எதிர்க் கிறோம். வரி கொடா இயக்கம் நடத்துவோம்" என்று பேசி சர்க்காரை மிரட்டுகிறார்கள். ஆனால், லட்சக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகள் மகாநாடு கூட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றினால் அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. தஞ்சா வூர் ஜில்லா பூராவும் லட்சக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகள் மகாநாடு கூட்டி சர்க்கார் கொண்டுவந்துள்ள நிலச்சீர்திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானித்தால் அது கவனிக்கப்படுவதில்லை. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் மிராசுதார்களுக்குத் தாளம் போடும் பத்திரிகைகளும், மிராசுதார்களின் மகாநாடுகள் நடந்தால், அப்போது, "ஸ்ரீ நாராயண சாமி மூப்பனார் தலைமையில் ஸ்ரீ சிவசாமி அய்யர் பேசினார்" என்று பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கின்றன. இம்மாதிரியாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு பட்டை பட்டையாக நாமம் போடக்கூடிய நிலைமை இருந்துவருகிறது. இப் படிப்பட்ட நிலைமையில், ஏழை சாகுபடியாளர்களை பாதுகாக்க வேண்டுமென் றால், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பதை நிறுத்திவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகி றேன்.

*** Sri V. K. PALANISAMY GOUNDER** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருப்பது பொம்பவும் பொருத்த மானது. ஒரு வருஷத்துக்கு குத்தகைதார்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்ற சட்டம் சென்ற வருஷம் நிறைவேறிவிட்டது. மீதமுள்ள நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும் வரையிலும் குத்தகைதார்களை வெளி

[Sri V. K. Palanisamy Gounder] [16th August 1956

யேற்றக்கூடாது என்று திருத்தச் சட்டம் வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு இந்தத் திருத்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும். இரண்டு வருஷங்களுக்கு மாத்திரம் அமுலில் இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. இது சாசுவதமாக இருக்கப்போகிற சட்டம்தான் என்று கொள்ளவேண்டும். இந்த திருத்த மசோதாவுக்கு இப்போது சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தம் ரொம்பவும் அவசியமானது என்று நான் நினைக்கிறேன். குத்தகைதாரர்களாக இருந்தாலும், அல்லது பூமியின் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் ஏழைகளாக இருப்பவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். உண்மையிலேயே ஏழைகளாக இருப்பவர்களே பூமியின் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதால் கவனிக்கக்கூடாது என்று நினைப்பது சரியல்ல.

ஐந்து எக்கர்களுக்குட்பட்ட உள்ள பூமிகளை குத்தகைக்குக் கொடுத்த பிறகும் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் அதில் பாதியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தம் அவசியம் வேண்டியதுதான். ஐந்து எக்கர்களுக்குக் குறைவாக உடைய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏழைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களை விட பணக்காரர்களாக இருக்கின்ற குத்தகைதாரர்களும் உண்டு. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு முன்பு கூட்டுக் கமிட்டி போட்டு இதைப் பரிசீலிக்க சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருப்பது ரொம்பவும் பாராட்டத்தக்கது. இந்தத் திருத்தம் அவசியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-28 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, I am not surprised at the eleventh-hour amendment tabled by the Hon. the Leader of the House which goes fundamentally against the principle embodied in the original Bill. I sensed some such things when four leading vested landed interests from the Congress Benches tabled an amendment of a similar nature. It has rightly been commented upon that the pace and manner of agrarian legislation in the various States have been consistent with the influence which the landed interests wield in the Congress Organization of the State. We know Bombay is an industrial State where the landlords do not have so much influence. Therefore we find there the fair rent is fixed at one-sixth of the gross produce. In this State, from the speeches we have already had we could have had more or less a clear idea of the influence which the landed interests wield in the Congress set-up of this State and the pressure exercised by them on the Ministry. When the Tenants Protection Bill was under discussion, we pleaded that a comprehensive agrarian reform legislation should be brought forward. But the Minister evaded that issue and said that that Bill was only a temporary measure and that they should think in detail about the reform. If a comprehensive agrarian legislation with provisions for further safeguards had been brought forward, we could consider it. The time chosen for introducing this amending Bill has some meaning. It means that a comprehensive agrarian reform with a ceiling on holdings will come, if at all it comes, at a far-off time. We know not only from Congressmen but even from others that Consistent and persistent propaganda had been carried on to belittle the provisions of this Tenants Protection Bill and to belittle agrarian reforms. Of course, they have powerful vested interests. The Press and the platform had been briefed to conduct this propaganda.

16th August 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

The Minister said in very mild terms that he wanted to give protection to small ryots. Does this amendment confine itself to small ryots? He said that as between a small ryot and an equally poor tenant, he chose the owner of the property. As for me, I would prefer the tenant to the owner.

In considering agrarian reform, we must have certain fundamental principles. To-day we find a millionaire earning crores of rupees and paying income-tax or a civil servant having a monthly income of Rs. 3,000 or Rs. 4,000 wants to be landowner. A Government servant, a big businessman, a lawyer, a doctor—everybody wants to pursue his own avocation, amass wealth, and be also a landowner. We know that land is limited. There are many people who cannot do anything; they have been placed by our Government in such an unenviable position that there are no avenues open to them to till the land. When the available land is limited, who has got a better claim for the land? The Minister said that he favoured the owner. I say we must prefer the tiller, because land is intended for tilling, and not a landowner who has invested money on land. We might make it clear that land is not a bank for the investment of money which businessmen and others amass by fleecing the people, but that it is intended for tilling.

An argument was put forward by one of the speakers that the main objective of land reform was increase in production. Those who are for equitable distribution of land have been dubbed as doctrinnaires and idealists. This specious slogan of increased production is trotted out to dispossess the tenant! No doubt we want increased production. In this connection I wish to state that the Union Minister for Agriculture, the Hon. Sri A. P. Jain, has refuted the allegation that agrarian reforms or imposition of a ceiling on land holdings will in any way affect production. Production may be important, but more important is equitable distribution of land. What does it matter if we double our national income and the whole of it goes to a fraction, say, one or two per cent of the population? That is what has actually happened in the course of the First Five-Year Plan. Therefore this question deserves comprehensive consideration. I would like to make my position quite clear. I would say that a person who has other sources of income over a prescribed maximum should not be allowed to have even an inch of land. Simply because a person is a landowner, he should not be allowed to resume his land from the tenant. We must take into consideration the status and the living conditions of the landowner, the tenant and the other people. It is only in that way we can arrive at a fair conclusion as to who is entitled to possess land.

We know that the concept of ownership of property has changed. It has been acknowledged that it is a social concept. Because to-day one happens to be legally entitled to a piece of land or other property, we cannot allow him to deal as he likes with that property, if his manner of dealing with it may result not in social good but in social

[Sri M. Narayana Kurup] [16th August 1956

evil. Simply saying that he is the owner and that therefore he must be allowed to resume his land is quite inconsistent with the socialistic pattern and the Welfare State idea. Anyway, the Hon. Minister has said that the Government are willing to consider in the Select Committee how the poor tenants could be favoured. I say not only to the Government, but also to the Opposition which speaks in this matter for the workmen and peasantry. This is a challenge which, I hope, they will meet.

* SRI T. ANANTA PAI : Mr. Speaker, Sir, The hon. Member Mr. Narayana Kurup who preceded me tried to make out the point that his party, the P.S.P., alone represented the peasants and the workers. I may say that landlords, to whichever party they may belong, are the same, and there are not landlords lacking in the party to which the hon. Member belongs, at least in South Kanara. To-day it is natural that all the landlords of all the parties should conspire together to put off this legislation as far as possible. I know, and I can prove to his satisfaction, that there are many landlords belonging to his party who have sold off their lands in recent months or who want to postpone this issue so that they may get as high a value as possible for their land. It is easy to agitate for tenancy reforms after their lands have been sold away. I do fundamentally agree with many of the points that he raised. To-day if at all our State has lagged behind, I must confess it is in the matter of giving protection and security of tenure to the tenant and in ensuring to him a fair share in the produce of his work. From that point of view, if this temporary protection Bill is going to be replaced by a comprehensive Bill as a result of the labours of the Select Committee to which I would very much like the Government to refer this Bill, I welcome it. But if it is to water down even the privileges that have been extended to the tenants, I do not think I can agree to the reference to a Select Committee, particularly because the Bill, on the suggestion of the Members from South Kanara, is going to be extended to the South Kanara district. I do not want to create the impression that we, the Members hailing from South Kanara, have been responsible for supporting a Bill which will confer on the tenants of that district much less privileges than those they would be entitled to in the Karnataka State under the Mysore Tenancy Act. If this Bill is going to confer lesser privileges, I would rather prefer that it is not extended to South Kanara, because to-morrow we, the Members hailing from South Kanara, should not be accused by the Opposition parties that because the Bill conferred greater privileges on the landlords we supported it. We want protection against eviction being conferred on the tenants.

To some extent, this Amending Bill has got serious implications. Who is going to pay for the improvements by the tenants? It has not been provided that, where improvements have been effected by the tenants, sufficient compensation would be paid to them in case of eviction.

16th August 1956] [Sri T. Ananta Pai]

Where a landlord takes possession of his land saying that he requires it for his personal cultivation and lets it to another tenant, will the original tenant be put back in possession of the land? This is another question that will have to be answered.

Under the Malabar Tenancy Act, tenants who have been in possession of the land for a period of six years and more cannot be evicted at all. In the Mysore Tenancy Act, a similar protection for a period of twelve years has been given to the tenants. I do not understand why we should agree to the principle of eviction of any and every tenant, even though the landlord, who wants to resume it for personal cultivation, may be a poor landlord if the tenant has been on the land for a good number of years. From that point of view, if we are going to give this privilege I would request the Government to consider giving protection to the tenant for a period longer than two years. Rather than being left with a chance of eviction some time afterwards, it is but fair that he must be ensured sufficient tenure of occupation. No doubt the Legislature considers a protection Bill like this with the best of intentions. But it is quite easy to go round the provisions of the Act. In my own district it has been brought to my notice that some landlords do not care to give receipts for the payment they receive from their tenants. Of course the rents could be deposited in a court of law. But it is not easy. There are persons who would conspire together to put out tenants. I would very much wish that the elementary right of not being evicted is continued to be given to the tenants once we have accepted the principle that the man who tills the soil is entitled to the protection of the society. 11-40 a.m.

There are very many instances wherein the tenant has put forth his effort to increase the fertility of the land. By means of the provision that landlords owning less than five acres could resume their lands for personal cultivation, it may happen that a landlord may want a particular land himself for personal cultivation where such improvements have been made thus evicting the tenant. It is quite possible that no compensation may be awarded to the tenant for the efforts he had put in to increase the fertility of the land, unless we specifically provide in the Bill that no tenant would be evicted without sufficient compensation for any reason other than non-payment of rent and even in the latter case compensation should be paid. Otherwise in the name of producing a Tenants' Protection Bill we may be unwillingly producing a Landlords Protection Bill, thus flouting the intentions of the Legislature. I would very much wish that all these things are carefully considered in the Select Committee so that we might decide how well the differences between the landlords and the tenants could be settled amicably and in the best interest of the society thus fulfil the hopes which we have held out before the public.

SRI M. PALANIYANDI : சனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அரசாங்கம் 1952-ல் நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு, பலமித நிலச் சட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று

[Sri M. Palaniyandi] [16th August 1956

எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த சபையில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். முதலாவதாக தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வந்ததிலிருந்து, அதன் பிறகு Tenancy Act-உம், அதற்குப் பிறகு நியாய வாரச் சட்டமும் கொண்டுவருவார்கள் என்று எல்லா விவசாயிகளும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், இப்போது சர்க்கார் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் ஆயுளை விஸ்தரிப்பதற்கு தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஓராண்டு காலமாக பல விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை வழக்குகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்த்தால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டவை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. திருச்சி ஜில்லாவில் ஒரு கோர்ட்டிலாவது வழக்குகள் இன்னும் பரிசீலனை செய்யப்படவேயில்லை. பெரிய நிலச்சுவான்தார்களும் சிறிய நிலச்சுவான்தார்களும் வெளியில் சம்பாதித்தும் செய்துகொண்டு, கிராமங்களிலும் தங்களுக்கு நிலம் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலிருந்தவர்கள் இப்போது சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றிவிட்டு தாங்களே விவசாயம் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். காரணம், விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் விதம் இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. புள்ளி விவரங்கள் சரியாகக் கிடைக்காததால் குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையில் சாதாரணமாக கிராமங்களில் 4 எக்கர், 5 எக்கர் நிலம் உடைய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தாங்களே உழுது வருகிறார்கள்; பாலாக குத்தகைக்கு விடுவதில்லை; கூலியாளையோ பண்ணையாளையோ வைத்துக்கொண்டு தாங்களே உழுகிறார்கள். இது விஷயமாக ஸ்ரீ கருத்திருமன் சொன்ன வாதம் சரியல்ல. எனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். எனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முதலியவற்றைப் பற்றி பேசுவதைப் பார்க்கும்போது ஸ்ரீ கருத்திருமன் சொல்வதை நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நிச்சயமாக நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுடைய நிலங்களை குத்தகைக்கு விடுவதில்லை.

நமது சர்க்கார், சரியான புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்காததால் நியாய வார சட்டத்தைக் கொண்டுவர முடியவில்லை. நமது அரசாங்கம் நியாய வார மசோதா கொண்டுவந்தால் அதிலுள்ள விதிகளைத் தகர்த்தெறிவதற்காக எல்லா பத்திரிகைகளும் ஒரு முகமாக "இது நியாய வாரம் இல்லை, அநியாயமான வாரம்" என்று எழுதுகின்றன. நாங்கள் சொல்வதை யெல்லாம் கொஞ்சம் கூடக் கருதாது ஆளும் கட்சி சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறது. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தில் நிறை கூடாதென்றுதான் நாங்கள் சொன்னோம். நியாய வார மசோதாவில் கூட விதி விலக்கு கூடாதென்றுதான் நாங்கள் சொன்னோம். எனென்றால், நடுத்தரமாக நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றால், சரியான புள்ளி விவரங்களைக்கொண்டு நிர்ணயிக்காவிட்டால் பிறகு பல கஷ்டங்கள் வரும். உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு எக்கர் நிலத்தை ஒரு சாகுபடியாளர் உழுதுகொண்டிருந்தார். அங்கேயிருந்து அவரை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கோர்ட்டில் வழக்கு தொடரப்பட்டது. பிறகு அவரே அங்கே இருக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இம்மாதிரி பல குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்த மசோதாவை சீக்கிரமாகப் பரிசீலனை செய்து, விதி விலக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு உண்மையாக நன்மை பயக்குமா பயக்காதா, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்குமா என்பதை பரிசீலனை செய்து சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11.47 a.m.

*SRI R. S. ARUMUGAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கடந்த வருடம் செய்யப்பட்டு, அந்த சட்டத்தில் இருந்து வருகிற ஒரு சில குறைகளை கவனித்து, அவைகளை நீக்க வேண்டுமென்று கருத்துடன் தற்சமயம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த திருத்த மசோதா நம்முன் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களையும் விவசாயி கோர்ட்டுகளில் வழக்குகள் தாக்கல் செய்ய வேண்டுமானால், அவனுக்கு எவ்வளவு

16th August 1956] [Sri R. S. Arumugam]

கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிறது, இதர குறைபாடுகள் என்னவெல்லாம் இருக்கிறது, என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லலாமென்று எண்ணினேன். ஆனால் அதை, Clause by clause ஆக விவாதிக்கும்போது சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று கருதி, இப்போது புதிதாக ஐந்து எக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று புதிதாக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்த பிரேரணையைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக இந்தத் திருத்தத்தால் எவ்வளவு பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை முன்னிட்டுப்பார்க்கவேண்டிய கடமை நம்மைச் சார்ந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஐந்து எக்கர் நில முள்ளவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தை நமது சர்க்காருக்கும், நிதி அமைச்சருக்கும் தெரியாத தல்ல. இந்த ஐந்து எக்கர்களையும் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவை பொருத்த வரையில் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்னதாகவே பெரிய மிராசுதார்கள் ஏராளமான நிலங்களை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்து ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை நில வெளியேற்றம் செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அம்மாதிரி ஐந்து எக்கருக்குமேல் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலங்களை எடுத்ததால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை மீண்டும் கொடுப்பது பற்றி இந்த இடத்தில் ஒன்றும் சொல்லாமல், ஐந்து எக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு சிறிய மிராசுதார்களும் புதிதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதிவிலக்கு மட்டும் கொடுப்போமேயானால், பெரும் பாதகம் ஏற்படும் என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இதனால் எந்த விவசாயிக்கு நாம் நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ, அந்த விவசாயி யாதொரு பலனையும் அடைய முடியாமல், அனுபவிக்க முடியாமல் போய்விடும். அதோடு கூட, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான்தார்கள் ஏன் விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள் என்றால், பிற்காலத்தில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப்போகிறது, அதன் மூலம் ஒரு வேளை உழுவர்களுக்குதான் நிலம் சொந்தம் என்று ஆனாலும் ஆகிவிடும், ஆகவே இதற்கிடையில் விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கப்பட்ட நிலத்தை எடுத்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தினாலே தவிர, அதிக வருமானம் வரும் என்ற எண்ணத்தினால் அல்ல என்ற விஷயம் இந்த சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் தெரியாததல்ல. இதையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. ஐந்து எக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலச்சுவான்தாரை விட, அதிலே ஒரு எக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்கிற விவசாயி எவ்வளவு வருமைப்பட்டவன், ஏழ்மையானவன், அவனை வெளியேற்றுவது நல்லதா, அப்படி வெளியேற்றினால் அவனுக்கு என்ன நிவாரணமிருக்கிறது, என்பதையும் நாம் நிச்சயமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து எக்கர் வரை சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதிவிலக்கு அளித்து விட்டு, வாரத்தில் 100-க்கு 60 அல்ல, 100-க்கு 75 விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் போடப்பட்டாலும் கூட, அந்த சட்டத்தால் ஏற்படும் பலனை விவசாயி அனுபவிக்க முடியப் போவதில்லை. எனென்றால், அதற்கு முன்னதாகவே, இந்த விதி விலக்கை வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றி விடுவார்கள். ஆகவே அந்தச் சட்டம் பயன்படாது போய்விடும் என்பதை, விவசாயிகளின் நன்மையை சிந்தித்து செய்கிற நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கும், சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எனவே, இந்த திருத்தப் பிரேரணையை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவருவது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பாதகமானது என்பதை அனுபவரீதியாக தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-50 a.m.

*SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்தில் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள்,

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [16th August 1956

100-க்கு 40 என்ற சட்டம் இயற்றிவிட்டதால் மட்டும் விவசாயிகள் பலன் அடைந்து விட முடியாது. அவர்களுக்கு போதுமான நிலம் சாகுபடிக்கு கிடைக்க எற்பாடு செய்தால்தான் பலன் ஏற்படும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் இன்று நடைமுறையில் விவசாயிகள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவதையும், நிலத்தை இழக்க நேரிடுவதையும் காண்கிறோம். விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இரண்டொரு தாலூக்காக்களுக்குமேல், அதனால் பலன் பெற முடிய வில்லை. அந்த அளவிற்கு சட்டம் அமுல் நடத்தப்படாமல் போயிருக்கிறது. விவசாயிகள் விழிப்புடன் இருந்தால்தான் சரியாக லாபமடைய முடியும் என்று உண்மை நிலை அறிந்து கூறியது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதே. அந்த அளவுக்கு அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். விவசாயிகள் விழிப்புற்று, சங்கம் வைத்து, கோர்ட்டுக்குப் போய், சட்டத்தில் உள்ள உரிமைகளை பெற முயற்சிக்கிறார்களோ, அவர்களை முதலில் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்ற, எந்தெந்த விதமான சட்ட நுணுக்கங்களை நுழைப்பது, எவ்வெப்படி வாதங்கள் செய்ய வேண்டுமோ, அவ்வள வையும் எற்பாடுசெய்து வெளியேற்றுகிறார்கள். அந்த மாதிரி வெளி யேற்றப்பட்ட பிறகு, மற்றவர்கள் இதை பார்த்து பயமேற்பட்டு மனுப் போட்டு உரிமைகளைப் பெற முன்வர முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் போட்டபிறகு, எவ்வளவு விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சர்க்காரே ஒரு புள்ளி விவரம் எடுத்துப் பார்த்தால், அந்த சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுவதற்கு பதிலாக, விவசாய இயக்கங்கள் இல்லாத இடங்களில் விவசாயிகள் நாற்றுக் கணக்கான பேர்கள் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப் படுத்தப்பட்டு இன்றைய உழுவதற்கு நிலமில்லாது திண்டாடுகிறார்கள் என்பது நன்கு புலப்படும். குறிப்பாக 1952-ம் வருஷம் நிலம் சாகுபடிக்கு வைத்திருந்த விவசாயிகளுக்குத்தான் நிலம் உண்டு என்று இன்றைய தினம் வியாக்கியானம் செய்யப்படுகிறது. அதே சட்டத்தில், மிராசுதாரர்கள் குத்தகைச் சீட்டு எழுதி அனுப்பாவிட் டால் அபராதம் போடப்படும் என்று கூறியிருக்கிறது. ஆனால் குத்தகை சீட்டு எழுதிக் கொடுக்காத ஒரு மிராசுதாருக்காவது அபராதம் போடப்பட காணோம். குத்தகைச் சீட்டு எழுதி அனுப்பாததோடு மட்டுமில்லாமல், மிகத் தாராளமாக விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகிறார்கள்.

அதே சமயத்தில் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து மெம்பர்கள் நிறைய நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிறவர்கள் அதிக சௌகரியம் அடைந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து நிலத்தையெடுத்து மற்ற வர்களுக்கு சாகுபடி செய்ய பகிர்ந்து கொடுப்பது பற்றி ஆட்சேபிக்கவில்லை நாங்கள். தாராளமாக இன்னும் பல குடியானவர்களை நிலமுடையவர் களாக்கி, சாகுபடி செய்யச் சொல்வதை நாங்கள் கட்டுப்படுத்த தயாரா யில்லை. எவ்வளவு தூரம் ஒருவன் சாகுபடிக்கு வைத்திருந்தால் போதுமோ, அந்த அளவுக்கு கட்டுப்படுத்தி விட்டு, பாக்கி நிலத்தை மற்றவர் களுக்கு கொடுப்பதுபற்றி நாங்கள் தடுக்கவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் நானூறு மா, ஐந்து மா, சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொண்டிருப்பவனை இன்றைய தினம் ஒரு வேலிக்கு உட்பட்டவன் என்ற காரணத்திற்காக அவனுடைய உரிமையை பரித்துவிட்டால், அவன் கதி என்னவாகும். அவன் எங்கே போவான். அவன் ஒரு ஜோடி உழவு மாட்டை வைத்துக் கொண்டிருப்பான், அதோடு அவர் வாழ்வே போய்விடும், ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலமுடையவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜாக இருந்தாலும், விவ சாயியிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம், அவர்கள் சட்டத்திற்கு உட்படாதவர்கள் என்று சொன்னால், விவசாயியின் குடி என்னவாகும். இந்த செய்கையானது கூட்டை கோலால் உடைப்பது மாதிரியாகும்.

அடுத்தபடியாக, ஐந்து ஏக்கர் வரையில் மிராசுதாரர்கள் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னால், விவசாயி முழுப் பாக இருந்தால் அவனிடமிருந்து நிலத்தை பறிக்காமல் இருப்பார்களா? அந்த [illegible] விட்டு போய்விடும் என்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். [illegible]

16th August 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதா, சரியான முறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயனளிக்க வேண்டுமானால், ஐந்து ஏக்கர் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற திருத்தத்தை எடுத்து விட்டு, விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படாமல் இருக்க எற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இறுதியாக, கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் விவசாயி குடும்பத்தில் ஐந்து பேர் இருந்தால், ஐந்து பேருக்கும் ஐந்து மரக்கால் நெல் கிடைக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு வருமானம் அதிகம் என்ற முறையில் பேசினார். அதே சமயத்தில், முதலாளிகளே எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு குடும்பத்தில் அண்ணனுக்கு ஒரு மில், தம்பிக்கு ஒரு மில், ஆளுக்கு 100 வேலி என்று கணக்கில்லாமல் வருமானம் வரக்கூடிய சொத்துக்கள் இருக்கும். இதையெல்லாம் சிந்திக்காமல், விவசாயி வாழ்கிறானு, வீழ் கிறானு என்ற பிரச்னையையே தெரிந்துகொள்ளாமல் மேலேழுந்த வாரி யாக விவசாயிக்கு அதிக வருமானம் வருகிறது என்று பேசியிருக்கிறார் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. R. NALLASIVAM: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே ! இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிற காங்கிரஸ் சர்க்கார் கடந்த 3 ஆண்டு காலமாக நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதாக அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய அறிவிப்பு க்கும் நடைமுறைக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு ஓட்டு மொத்தமான நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் அல்லது இந்த மாதிரி துண்டு துக்காணியான சட்டங்களினால், ஒரு நன்மையும் ஏற்படப்போவது கிடையாது. இதனால் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இந்தச் சட்டத்தினின்று தப்பித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். மிகவும் நெருக்கடியான இந்த நிலைமையில் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருகிறார்கள். ஒரு வருஷத்து சாகு படியாளருக்கு பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அதிலும் ஓட்டை போடு வதற்கு சர்க்கார் முயற்சித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முயற்சி யானது அதில் சலுகை காட்டுவது 5 எக்கர் வைத்திருக்கின்ற சிறு நிலச் சுவான்தாருக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. என்னைப் பொறுத்த அளவில் நான் சொல்கிறேன், விதவைகள், அங்கஹீனர்கள், அநாதைகள், பராரிகளாய் இருந்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி எந்த வீதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது ; 5 எக்கருக்கு கீழே வைத்திருப்பவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டு மென்று ஆசைப்படுகிறேன். சாகுபடியாளர் சட்டம் கொண்டுவருவதாக இருக்கிறதே அது சத்து அற்றதாகப் போய்விடும். எனென்றால் இப்போது 2 வருஷமாக நிலச்சீர்திருத்தம், வருகிறது வருகிறது என்று சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறதால் நிலச்சுவான்தார்கள் அதை மனதில் நன்றாகப் பதியவைத்துக்கொண்டு, பெருவாரியான நிலங்களை எல்லாம், எந்தெந்த அடிப்படையில் துண்டு செய்யலாம் என்று சிந்தித்து மகன், மருமகன், பேரப்பிள்ளை இவர்கள்பேரில் பட்டா எழுதி வைத்து துண்டு செய்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு யார் 5 எக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கி றார்கள் என்றால் விவசாயி அல்லாதவர்கள், வக்கீல்கள், டாக்டர்கள் தங்கள் முன்னோர்கள் சம்பாதித்துவைத்தவர்களோடு உடல் சம்பந்தம் இருப் பதைக் காட்டி தாங்கள்தான் நேரடியாக அதற்குப் பாத்தியமாக வேண்டும் என்பதற்கு அனுகூலமாக நில பாத்தியத்திற்காக நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்துவிட்டால் நிச்சயமாக அந்தச் சட்டத்தால் பிரயோசனமில்லாது போய்விடும். நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பேசும் சர்க்கார், இதைப் பின்னால் செய்ய வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தம் நிச்சயமாக விவசாய வர்க்கத்துக்கு பாதகமானது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். 11-56 a.m.

11-59 a.m. **SRI M. KALYANASUNDARAM** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்கிற திருத்தத்தை நான் ஆமோதித்துப் பேசுகிறேன். இந்த மசோதாவை சர்க்கார் முதலில் கொண்டுவந்ததாக நான் படித்துப் பார்த்தவுடனே கொஞ்சம் சந்தோஷப்பட்டேன். இன்றைக்கு சபைக்கு வருகிறபோது சந்தோஷத்துடனேயே வந்தேன், நிதி அமைச்சரை பாராட்டி, இவ்வளவு நல்ல திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காகப் பாராட்டி, நானும் நல்ல யோசனையை சொல்லிவிட்டு இன்றைக்கு இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம் என்கிற சந்தோஷத்தோடு வந்தேன். இப்போது வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தைப் பார்க்கிறபோது, எனக்கு இருக்கிற சந்தோஷம் பூராவும் போய் விட்டது. இதற்குக் காரணம் என்ன? ஏதோ இப்படிப் பேசினால்தான் தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்குமாகப் பேசுவதாக அர்த்தம் என்று நினைத்து பேசக்கூடிய பைத்தியக்காரன் நான் அல்ல. அரசியல் வாதி என்பதனால், அரசியல் கொள்கை காரணமாக இதைக் கண்டித்தாக வேண்டும் என்ற ஆசையில் நான் இல்லை. ஒரு பிரச்னையில் சிக்கல் இருக்குமானால், சிக்கல் என்ன? அதைத் தீர்க்கவேண்டும் என்பதிலே சர்க்கார் கட்சிக்கும் சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்கும் எவ்வளவு அக்கரை உண்டோ அவ்வளவு அக்கரை எங்களுக்கும் உண்டு என்பதை அவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் இப்போது இந்தத் திருத்தத்தில், அவர்கள் சொல்லியுள்ள நோக்கம் என்ன? பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டதில் சில ஏழை விவசாயிகளின் நிலத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதிலே மாறுபட்ட கருத்து இருக்கமுடியாது. அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சற்று நிதி அமைச்சர் பொறுமையாய் இருந்திருந்தால் மும்முரமாக இல்லாமல் இருந்தால், இவ்வளவு நெருக்கடியும் கஷ்டமும் இருக்காது. அந்தக் கருத்து அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கையும், அறிக்கைகளும். அந்த அறிக்கைகளை படித்துப் பார்த்தால் இந்த நிலச் சீர்த்திருத்தத்தில் சிறு விவசாயிகளின் நலன் களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடுதான் எங்களுடைய யோசனை இருக்கிறது என்பதை, அதைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால், தெரிந்துக்கொள்ளுவார்கள். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் பல விவகாரங்களை ஏற்படுத்திவிட்டது. நிலச்சீர்திருத்தத்தில் மூன்று அம்சங்களை ஒன்றாக சேர்த்திருக்கவேண்டும். (1) நியாய வாரா நிர்ணயிப்பு, (2) நில வெளியேற்றத் தடுப்பு, (3) கடைசியாக, கிராம பகுதியில் தனியாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து உதவுவது. இந்த எல்லா அம்சங்களையும் ஒன்றாக சேர்த்து, நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பார்களானால், அவைகளுக்கு உப்படியான யோசனைகளை சொல்ல, நாம் நிர்ணயித்து இருக்கமுடியும். ஆனால் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் கொண்டுவருவதனால்தான் அதில் சிக்கல்கள் அதிகம் ஆகிறது என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். அதனால்தான் இதைச் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்பது என்னுடைய யோசனை.

அடுத்ததாக, இந்தத் திருத்தத்தில் பல, அசல் சட்டத்தில் இருப்பதை விட, கொஞ்சம் நல்ல அம்சங்களும் இருக்கின்றன, அதிலே, இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய இரண்டாவது திருத்தம், அந்த நல்ல அம்சத்தில் சிலதை எடுத்துவிடும்படியான தன்மையைக் குறிக்கிறது என்பதையும் பரிசீலித்தோம், செலக்ட் கமிட்டுக்கு வருகிறதினால், இதை விவரமாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஆகையால், நான் விவரத்துக்குப் போகாவிட்டாலும் கூட, சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்தச் சட்டம் ஒரு வருஷகாலமாக அமுலில் இருந்திருக்கிறது, பல ஜில்லாக்களில், இதை நடை முறையில் கொண்டுவருவதில், நிர்வாக அதிகாரிகள் எப்படி நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கும்பொழுது, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு திணுசாக நடந்து வருகிறார்கள். ஒரே ஜில்லாவில் Revenue Divisional Officer ஒரு மாதிரியாக நடந்துக் கொள்ளுகிறார். இன்னொரு Revenue Divisional Officer இன்னொரு மாதிரியாக நடந்துக் கொள்ளுகிறார் இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை சர்க்கார் ஆலோசனை பண்ணி, இவர்களுக்கு விளக்கமாக உத்தரவு கொடுக்க

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எதிர் கட்சித் தலைவர், ஸ்ரீராமமூர்த்தி, சர்க்காரும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் விவசாயிகளிடம் நடந்துக்கொள்ளும் விதத்தை பற்றி சொல்லிவிட்டார். நான் அதைப்பற்றி பேசவில்லை Revenue Divisional Officer நடந்துகொள்ளும்படியான முறையைப்பற்றி, உதாரணம் சொல்லுகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்த, நிலையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் பட்ட ஒரு குடியானவர் மனுச் செய்ததற்கு சேர்மாதேவி Revenue Divisional Officer போட்டிருக்கக்கூடிய உத்தரவை, நம்முடைய நிதி அமைச்சரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"According to section 3 (1) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, no cultivating tenant shall be evicted from his holding during the continuance of the Act. If he is disturbed of his possession, he can make a complaint to the Police or to a Court of competent jurisdiction for prohibition."

ஒரு ரூபாய் stamp ஒட்டி பத்து ரூபாய் சிலவு செய்து சேர்மாதேவிக்குப் போய் petition போட்டு வந்த விவசாயிகளுக்கு, அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை உபயோகித்து, petition-ஐ திருப்பி அனுப்பினால், அந்த விவசாயி கதி என்ன ஆகிறது என்பதை ஆராய்விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு Competent Court இதற்குப் பரிகாரம் தேடக்கூடிய அதிகாரம் வாய்ந்த Competent Court Revenue Divisional Officerதான். அந்த வகையில்தான் விவசாயி அவரிடம் மனு கொடுத்திருக்கிறான். இவ்வளவும் செய்த பிறகு, அவர் petition-ஐ திருப்பி அனுப்பினால், அந்த விவசாயியின் கதி என்ன ஆகிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும். இன்னொரு உதாரணத்தைக்கொண்டு வருகிறேன். Tuticorin Revenue Divisional Officer இன்னொரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். இதே மாதிரி இருக்கக்கூடிய மனுவில்.

"Returned to the petitioner for presentation in person. The complaint should be in the form prescribed and necessary process fee should also be affixed.

என்று அதிலே எழுதியிருக்கிறார். இந்த மாதிரி எந்த உத்தரவை வைத்துக்கொண்டு, அவருக்கு உத்தரவு போட்டார் என்று தெரியவில்லை. நேரடியாகப் போகாமல் ஒரு ரூபாய் stamp ஒட்டி, மனு registered post-ல் அனுப்பட்டிருக்கிறது. நேரில் கொண்டு வந்து சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், இதற்கு process fees வேறு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். Perscribed Form-ல் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார். என்ன Prescribed Form? என் அந்த மாதிரி உத்தரவு போட்டார் என்பதை விசாரிக்க வேண்டும். சட்டத்தில், மனு போடுவதில் சர்க்கார் எந்த விதமான Form மும், prescribe பண்ணவில்லை. சாதாரண பேப்பரில் தான் எழுதிக்கொடுக்கிறது வழக்கம். மற்ற ஜில்லாக்களிலும் அப்படித்தான் மனுக்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இந்த மாதிரி உத்தரவைப் பார்ப்போமானால், அதிகாரிகள், இதில் சாதாரணமாகக் கிடைக்கக்கூடிய பலனும், விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடுதான் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக, இதைக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. இதை நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றி சர்க்கார் அதிகாரிகள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளாத நிலைமையில் தான், இப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொல்கிறேனே தவிர, அதிகாரிகளை அவமானப்படுத்துவதற்காக நான் சொல்லவில்லை. அவர்களைக் குறைக் கூற நான் விரும்பவில்லை. சர்க்கார் திட்டமாக ஒரே விதமாக இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி சர்க்கார் Revenue Divisional Officer-க்கும், போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் ஜில்லா கலெக்டருக்கும், உத்தரவிடுவார்களானால் அதிகாரிகள் தைரியமாக,

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th August 1956

இந்தப் பிரச்னைகளில் நடந்து கொள்வதற்கு ஹேதுவாகும். சில இடங்களில், விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக நடந்து விட்டார்கள் என்கிற சந்தேகம் ஏற்பட்டால், அதிகாரிகள் அங்கிருந்து வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டு விடுகிறார்கள். தொந்திரவும் அவர்களுக்கு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். இப்படியிருக்கும் நிலையில், எப்படி அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக, தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பிரயோகப்படுத்த முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து, நான் எடுத்துச் காட்டிய இந்தக் குறைகள் நீங்கும்படியான முறையில், சர்க்கார் உத்தரவு இருக்க வேண்டும். இதற்காகச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. சட்டத்துக்கு உட்பட்டே, சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்ப முடியும் என்பதையும் அவர் கவனிக்க வேண்டுமென்று, நான் கேட்டுக்கொண்டு, மற்ற விஷயங்களைச் செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து, மசோதாவாக அது சபையின் முன்பு வரக்கூடிய சமயத்தில், அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். வாரம் என்றால் என்னவென்பதைப் பற்றியே சில ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு சந்தேகம் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பயிர் துரையைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித்தலைவர் ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துரைத்தார். வாரம் அடிப்படையில் குத்தகை இருக்குமானால் அந்தக் குத்தகை சாகுபடியாளர் சட்டத்தின்படி குத்தகையாளர் அல்ல என்றும், அந்தச் சட்டத்தின்படி பாதுகாப்பு இல்லை என்றும் தூத்துக்குடி ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். ஒவ்வொரு அதிகாரியும் தங்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் விபரீதமாக அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு உத்தரவு போடவேண்டிய அவசியம் என்னவென்பதை நிதி மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சர்க்காருடைய நோக்கத்தை அதிகாரிகளுக்கு விளக்க வேண்டும். சர்க்காருடைய நோக்கத்தை அதிகாரிகள் திறமையாக நிறைவேற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். சர்க்காருடைய அரசியல் கட்சியை பலப்படுத்திக்கொள்வதற்காகவாவது அதிகாரிகள் சட்டத்தின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டு, சரியானபடி அமுல் நடத்துவதற்கான முறையில் சர்க்கார் தகுந்த உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

12-07 p.m. * THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, I was listening to the various speeches and watching the change of tenor of the speeches as the discussion proceeded, with a little bit of amusement.

SRI M. KALYANASUNDARAM : There was no change in the tenor of speeches.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not particularly accusing hon. Member Sri Kalyanasundaram. I am making a general statement. If the cap fits him, he may also take it. I was particularly amused at the speech of the hon. Member Sri Narayana Kurup, especially when he made a charge that we were yielding to the pressure of vested interests. Evidently, he had no time to go through the amending Bill in full. In addition to that, he was speaking with emotion not in favour of those who are in difficulties now. I should say he was speaking with political emotion. He was obsessed with emotion and because of that he seems to have given leave to reasoning also. He imagined that I was yielding to pressure of the professional classes, the mill-owners, industrialists and others who had lands and who would be taking away the lands for personal cultivation. The first pre-requisite for taking advantage of this amendment is that he should not be a person who is assessed to any sales-tax, profession tax

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1954–55 and 1955–56. If he had been assessed to any of the taxes, he will not be entitled to take advantage of this exemption clause. Therefore, if the hon. Member thinks that I have brought forward this amendment for the benefit of any of these persons, then I am sure he will be disillusioned if he goes through the amendment in full. If I am yielding to any pressure or I am placing any sympathy towards anybody, I am placing my sympathies in favour of the class that really deserves this exemption. I am not ashamed of it. On the other hand, I have full sympathy for the class of people for whom this exemption is intended. Who is entitled to this exemption? To what extent is he entitled? He is entitled to resume land to the extent of 5 acres of wet land and that too not in full from every tenant only to the extent of not more than half from each tenant. Even then, only if he is already in possession of less than 10 acres of land, he can resume land only to the extent of making up this ten acres. In that, he cannot take more than 5 acres. Even in taking 5 acres, it should not exceed ten acres in his possession either as owner or as tenant.

With all those restrictions, the amendment proposes to give the right to particular persons who have ostensibly no other avocation and who do not pay any sales tax or profession tax or income-tax to take back at least five acres of land for their own personal cultivation. But I was surprised to hear some criticism from a section of the House. I am particularly glad that the hon. Leader of the Opposition who started the debate in a way welcomed this amendment and wanted some more amendments to be moved. But the hon. Deputy Leader of the Opposition said that he was surprised to see such a reactionary amendment and whatever good points that were found in the amending Bill were taken away by the amendment. I respectfully submit that except for political propoganda, I am unable to understand that part of his speech saying that this amendment has taken away all the merits of the amending Bill. 12-10 p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : What I said was that my happiness had been reduced.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : His happiness has been reduced because he seems to think that this is a reactionary proposal. With all respect, I am prepared to stand by this proposal anywhere before any forum. I have absolutely no doubt that anybody will be justified in making this proposal.

Sir, an hon. Member was good enough to put forward a proposal concerning both the landlord and the tenant and while doing so, he was prepared to say that he would prefer the tenant. But under what circumstances? Only when they are placed in the same situation. Even if the landlord has no other avocation and he is also in the streets, he will prefer the tenant and he will not allow him to take back half of his own land from the tenant!

I do not know under what philosophy he is making such a statement. After all, we are not interested in a particular section of the people. We are only interested in seeing that the tiller should be the owner and if the owner wishes to be the tiller of the land, why should his right to take back the land be taken away? If there is an owner who wants to become a tiller, I do not see why he should be discriminated against. We are prepared to agree that he should not have lands beyond a certain extent and that aspect of the matter is under consideration. That is why we are putting a ceiling that he should not be entitled to resume more than five acres of land for his own personal cultivation. Therefore, it is certainly out of political prejudice that things have been misrepresented in such a way as to show that the Praja Socialist Party is the only Party which cares for the tenants. (Interruption from Sri M. Narayana Kurup.) Yes, Sri Narayana Kuurp belonging to a certain Party thinks that he alone is the champion of the tenants. It is a misconceived championship, if I may say so, arising out of ignorance and in not knowing the conditions prevailing among the peasantry and among the agricultural classes. He may be good enough as a lawyer, but he is not good enough to speak about the agriculturists and tenants. That is the conclusion I have to draw from his speech. This is a problem which is bristling with difficulties and I have already referred to the difficulties involved in it.

Now, we are saying that for two years no tenant shall be evicted. Hon. Members are aware that there are tenants who have taken on lease thousands of acres of land and still they are tenants. So, what we are interested in seeing is that the lower strata in the society, the poorer sections in the society are put on a better ground and their rights protected. They may be tenants or they may be landowners. If they belong to the poorer section of the people and are in the streets without any avocation or profession, they should be encouraged to get back the land and become the tillers of the soil and not the exploiters of labour. I have absolutely no doubt that that should be the philosophy which should hold good in our land. It is only from that aspect this amendment has been proposed. I have already stated that it has been drafted in a hurry and if there are any defects in the drafting of the amendment, I am prepared to look into them. That is why even in the beginning I said that I am prepared to have it scrutinised by a Select Committee. But to attribute motives to the Congress or to say that I am yielding to the pressure of the vested interests, is certainly a flight of the imagination allowed to run riot. That is all I would say in respect of this matter. As I have already stated, I agree to the Bill being referred to the Select Committee.

The Select Committee may consist of the following Members :—

" 1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
2 The Hon. Sri C. Subramaniam.
3 Sri K. Rajaram.

4 Sri V. K. Palaniswami Gounder.
5 ,, K. S. Ardhanareeswara Gounder.
6 ,, N. Rajagopal.
7 ,, T. P. Elumalai.
8 ,, T. Ananta Pai.
9 ,, R. S. Arumugam.
10 ,, C. Kandasamy.
11 ,, P. Ramamurthi.
12 ,, M. Palaniyandi.
13 ,, K. S. Lakshmipathi Naicker.
14 ,, S. Swayamprakasam.
15 ,, M. Narayana Kurup."

I am sure, Sri Narayana Kurup will bring to bear all his enlightenment and progressive ideas with regard to land legislation when we deal with this matter in the Select Committee and we will try to be benefited by them. I hope that when this Motion is adopted and the Bill comes before this House again, there will be much improvement in the sense that those who need protection will get real protection and those who do not deserve protection will not get it at all. Thank you, Sir.

* SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, when the Hon. the Leader of the House abuses his opponents, and he has no other argument, the inference is obvious. He may defend his stand before the public and that is why he is in the Congress Party. I may also defend my stand before the public and that is why I am in the Praja Socialist Party.

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 10 of 1956), be referred to a Select Committee consisting of the following Members :—

1 The Hon. Sri M. A. Manickavelu.
2 The Hon. Sri C. Subramaniam.
3 Sri K. Rajaram.
4 ,, V. K. Palaniswami Gounder.
5 ,, K. S. Ardhanareeswara Gounder.
6 ,, N. Rajagopal.
7 ,, T. P. Elumalai.
8 ,, T. Ananta Pai.
9 ,, R. S. Arumugam.
10 ,, C. Kandasamy.
11 ,, P. Ramamurthi.
12 ,, M. Palaniyandi.
13 ,, K. S. Lakshmipathi Naicker.

[Mr. Speaker] [16th August 1956

14 Sri S. Swayamprakasam.

15 ,, M. Narayana Kurup."

The Motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Under Rule 98 (1) of the Assembly Rules I nominate Sri M. A. Manickavelu as Chairman of the Select Committee.

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES re CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

" That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the order of business as set in the Agenda for 16th August 1956, be revised, and item Nos. 2 and 3 under Government Bills, viz., the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956 and Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 be taken up before item No. 1, viz., the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956."

MR. SPEAKER : The question is—

" That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the order of business as set in the Agenda for 16th August 1956, be revised, and item Nos. 2 and 3 under Government Bills, viz., the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956 and Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 be taken up before item No. 1, viz., the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956."

The Motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(2) THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) AMENDMENT BILL, 1956.

12-20 p.m. * THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill[a] , 1956 and move—

" That the Bill be taken into consideration at once."

Under section 3 of the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954, every person paying a land revenue assessment of over Rs. 500 in a fasli will have to pay the Government in respect of any land held by him for that fasli surcharge at the rates mentioned in that section. As ground rent is Public revenue due on land, it comes under the definition of land revenue in Section 2 of the Act and therefore surcharge under the Act is leviable on ground-rents also.

[a] Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 6th June 1956.

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

It has been represented that as the rate of ground-rent is high in some cases especially in Madras the levy of surcharge on it will make the burden heavier. The Government therefore consider that ground-rent Rs. 10 per ground, i.e., Rs. 181–8–0 per acre, should not be taken into account for purpose of computing the surcharge. The Bill is to come into force from 1st July 1954, i.e., from the date on which the main Act came into force. It is expected to give a relief of about Rs. 50,000 per annum to assessees in Madras City.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once."

The motion is now before the House for discussion.

* SRI K. PARTHASARATHY : Mr. Speaker Sir, so far as relieving the hardships of persons paying ground-rent at a high rate is concerned, I hope, there will not be any controversy. But, I have a doubt whether the amendment proposed in the Bill will carry out the object of the Government because the amendment proposed will provide relief to those persons also who do not deserve protection. I will explain my point of view by means of an illustration. As it now stands if a person pays a land revenue of Rs. 200 and a ground-rent of Rs. 100, then that person will be assessed under the Land Revenue (Surcharge) Act, taking into account both the land revenue and the ground-rent paid by him, namely Rs. 300. According to the present amendment if the ground-rent is at the high rate he will not be liable to pay land revenue surcharge at all because for computing the surcharge the entire ground-rent is ignored and it will be below the minimum. But the intention of the Government, I presume, is that only the portion of land revenue as can be attributed to ground-rent should not be taken into account for computing the surcharge. I only wish that the object which the Government have in view is carried out properly that is, not levying surcharge only on the ground-rent at the increased rate.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think I have anything to add to what I have already stated. The point raised by Mr. Parthasarathy will be considered.

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once."

The Motion was put and carried, and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[16th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

" That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed."

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS LAND REVENUE (ADDITIONAL SURCHARGE) AMENDMENT BILL, 1956

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill[a], 1956 and move—

" That the Bill be taken into consideration at once."

Sir, in this measure, it is proposed to amend section 3 of the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1955. The principle applied in the case of amendment to Section 3 of the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954 is also applied here. The limit fixed is Rs. 10 per ground which works out to Rs. 181-8-0 per acre.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once."

The motion is now before the House for discussion.

12-25 p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிலவரி மீது ரூபாய்க்கு இரண்டணா அதிகப்படியாக சர்சார்ஜ் வசூல் செய்யும் அசல் சட்டம் சபை முன் வந்த காலத்திலேயே நாங்கள் அதை எதிர்த்திருக்கிறோம். அந்த சர்ச்சார்ஜிலிருந்து ஏதாவது விதி விலக்கு கொடுக்கிறதாயிருந்தால் அதை வரவேற்க முடியும். ஏழை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதிலே தாங்கள்தான் ரொம்ப அக்கறை உடையவர்கள் என்று உணர்ச்சி வேகத்திலே சற்று முன்பு நிதி அமைச்சரவர்கள் பேசினார்கள். அந்த உணர்ச்சியை ஒரு எக்கர் இரண்டு எக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள்பால் அவர் திருப்பவேண்டும். ஏனென்றால் ஐந்து ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள்கூட ரூபாய்க்கு இரண்டு அணா வீதம், பத்தணா அதிகப்படியாக சர்ச்சார்ஜ் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் விஷயத்திலாவது மந்திரி அவர்கள் புனராலோசனை செய்யவேண்டும். இந்த மசோதாவிலேயே இல்லாவிட்டாலும் பிறகாவது புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இந்த வருஷத்திலிருந்து அதிகப்படியான சர்ச்சார்ஜ் விதிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு அதிகாரியும் தங்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு, தங்களையும், தொந்தரவு படுத்திக்கொள்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கும் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். தண்ணீர் தீர்வையின் மேல் பத்து ரூபாய் வரைக்கும் தான் சர்ச்சார்ஜ் விதிக்காலம் என்பது அசல் சட்டம். ஆனால், அதிகாரிகள் அதற்கு மேலும் ரூபாய்க்கு இரண்டணா வீதம் ரூ. 1-4-0 அடிஷனல் சர்சார்ஜ் வசூல்

[a] Published in the Fort St. George Gazette, dated 13th June 1956.

16th August 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

செய்யலாம் என்று அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு விவசாயிகளை நிர்ப்பந்தப் படுத்துகிறார்கள். எங்கள் காரியாலயத்திற்கு வராளமான வருஷ ரிபோர்ட்டு களைப் பார்த்தால் இஷ்டப்படி அதிகாரிகள் அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு 20 ரூபாய் தண்ணீர்த் தீர்வை இருந்தாலும், ரூ. 2-8-0 அடிஷனல் சர்ச்சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். சட்டப்படி இடம் இல்லையே என்று கேட்டால், " முதலில் கட்டி விடுங்கள், பிறகு வேண்டுமானால் அப்பீல் செய்துகொள்ளுங்கள் " என்று சொல்லப்படுவதாக ரிப்போர்ட்டுகள் வருகின்றன. எப்படியாவது முதலில் வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். கட்டிய தொகையை அப்பீல் செய்து பெற வேண்டுமானால், அப்பில் மனுவுக்காக ஸ்டாம்ப் கட்டணத்தோடு போக்குவரத்து செலவும் ஆகிறது. இப்படியாக அப்பீல் செய்து கிடைக்கும் ஆதாயத்தைவிட ஐந்து மடங்கு பணத்தை ஏழை விவசாயிகள் செலவு செய்தால்தான் அப்பீலினால் ஏற்படக்கூடிய சகாயத்தைப் பெறமுடியும். விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரி கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருப்பது பல அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். கோயமுத்தூர், திருச்சி, சேலம் ஜில்லாக்களிலிருந்து எனக்குப் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகள் சரியானபடி சட்டத்தை அர்த்தம் பண்ணவேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடவேண்டும். ஆங்கிலமும் சரியாகப் புரிவது இல்லை, தமிழும் சரியாகப் புரிவதில்லை என்ற நிலைமை சர்க்கார் காரியாலயங்களில் வேலை செய்பவர்களிடையே இருப்பதால், சட்டத்தை தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு தமிழில் மொழி பெயர்த்தாவது அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலெக்டர் மகாநாட்டிலே யார், யாரை, எப்படி ஒடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி பேசுவதைவிட்டு இப்படிப்பட்ட உபயோகமான விஷயங்களைப் பேசக்கூடாதா ? சட்டங்களின் தன்மையை கலெக்டர்களும் கலெக்டர்களுக்குக்கீழ் இருக்கும் அதிகாரிகளும் சரியானபடி அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்ளும்படி கலெக்டர்களுக்கு தெளிவு ஏற்படுத்தி அனுப்பக்கூடாதா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

சர்க்காருக்கு வரி செலுத்துகிற படித்த பணக்காரர்களுக்கே தங்களுடைய நிலத்தின் சர்வே நெம்பர், பட்டா நெம்பர் முதலியவைகள் தெரியாத போது, ஏழை விவசாயிகளுக்கு தாங்கள் எவ்வளவு வரி செலுத்துகிறோம் என்று கூடத் தெரியாது இல்லை. பசலியின் ஆரம்பத்திலேயே ஏழை எளிய விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கிஸ்தி பணம் பூராவையும் கிராமதிகாரிகள் வசூலித்துவிட்டு, நான்கு, ஐந்து மாதங்களில் தங்கள் கையிலே பணத்தை வைத்துக்கொண்டு கையாளுகிறார்கள். டெம்பரரி அட்ஜஸ்ட்மெண்ட் செய்து கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கிறது. வாங்கிய பணத்திற்கு முறையான ரசீது கொடுப்பதும் கிடையாது. எந்த ஜில்லாவிலும், எந்த கிராமத்திலும் கிஸ்தி செலுத்தியதற்கு முறையான ரசீது கொடுப்பதில்லை. விவசாயிகளிடத்திலிருந்து வாங்கப்படும் பணம் எந்த இனத்திற்காக வாங்கப்படுகிறது என்ற விஷயமும் ரசீதிலேயே குறிப்பிடப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நில வரி செலுத்தியதினால் ஏற்படக்கூடிய பலன் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் பலன் ஏற்படாது. சரியான ரசீது கொடுக்காமல் கிராமாதிகாரிகள் பணம் வாங்கிக்கொண்டதற்கான பல உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும். இம்மாதிரி முட்டாள்தனமாக காரியங்களைப் பல கிராமாதிகாரிகள் செய்து விடுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி சர்க்காருக்கு எழுதினால் வேலை போகக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறதே என்ற மனிதாபிமானத்தினால் அவர்களுடைய பெயர்களை நேரடியாக குறிப்பிட்டு எழுதாமல் விடுகிறேன் யொழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை. அல்ப தொகைக்காகவும் அவர்கள் முட்டாள்தனமாக, தவறுதலாக காரியங்கள் செய்கிறார்கள். அதிகப்படியாக அடிஷனல் சர்ச்சார்ஜ் வசூலித்துவிடுகிறார்கள். கேட்டால், அடுத்த கிஸ்தியின் போது, அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கட்டினவர் அடுத்த வருஷம் விழித்திருந்தால் பணம் கிடைக்கும், இல்லாவிட்டால் மணியக்காரரோடு பணம் போனதுதான். அச்சடித்தரசீது கொடுத்திருந்தாலாவது அதைக் குறிப்பிட்டு கேட்கலாம். அச்சடித்த ரசீது இல்லாமல் இருக்கும்போது மணியக்காரர்களின் நாணயத்தை நம்பித் தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அச்சடித்த ரசீது கொடுக்காமல்,

[Sri M. Kalyanasundaram] [16th August 1956

மணியக்காரர்களைக்கொண்டு கிஸ்து வசூல் செய்யச் சொல்வது நாணயமற்ற வேலை என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதற்கு சர்க்கார்தான் பொறுப்பாளிகள். ஆகவே, அச்சடித்த ரசீது கொடுக்கும் முறையை " இன்ட்ரட்யூஸ் " பண்ணி, முறையாக கிஸ்தி வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அச்சடித்த ரசீது தயார் செய்துவிட்டாலும் எல்லா மணியக்காரர்களுக்கும் காலாகாலத்தில் கிடைக்குமா என்பது ஒரு பிரச்னை. ரெவினியூ இலாகாவிலே நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் பாரங்களே சரிவர கிடைப்பதில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. நான்கணா கொடுத்தால் தான் பாரம் கிடைக்கிறது. சர்க்காருக்குப் பணம் செலுத்தவேண்டுமென்றால்கூட, அதற்காக நான்கணா கொடுத்தால்தான் சலான் கிடைக்கிறது. ஜில்லாக் காரியாலயங்களிலும், தாலூகா காரியாலயங்களிலும் எந்த அளவு ஸ்டேஷனரி சப்ளை செய்யப்படுகின்றன என்பது தெரிந்த விஷயம். அந்த இடங்களுக்குப் போகக்கூடிய ஜனங்கள், சலானுக்காகவும், பாரங்களுக்காகவும் கஷ்டப்படுவதைச் சொல்லத் தேவை இல்லை. சர்க்காருக்குத் தந்தி கொடுத்தாலும் பாரங்கள் கிடைக்கவில்லையே என்று ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறோம். அங்குள்ள அதிகாரிகளைக் குறை சொல்வதில் பயன் இல்லை. பாரங்களின் விஷயமே இப்படியிருக்கும்போது அச்சடித்த ரசீதுகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் வந்து சேருவது என்றால், அதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதென்பதும் தெரிந்ததே. அச்சடித்த ரசீது கொடுப்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டியது ஒரு புற மிருக்க, அதுவரையில், கிராமாதிகாரிகள் எழுத்து மூலமாக, கையெழுத்திட்டு வாங்கிய பணத்திற்கு ரசீது கொடுக்க உடனடியாக உத்தரவு போடவேண்டும். அந்த ரசீதில், பணம் வாங்கிக் கொண்டதற்கான காரணங்களும் குறிப்பிடப்படவேண்டும். இம்மாதிரி ரெவினியூ போர்டு மூலமாக சர்க்கார் உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தால் தான் சர்க்கார் என்ன விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டுவருகிறார்களோ, அதன் பலன் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

12 31 p.m. **Sri K. R. NALLASIVAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பத்து ரூபாய்க்கு மேல் போகாமல் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர்த் தீர்வைக்குத்தான் நிலவரி சர்ச்சார்ஜ் வசூலிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால், எனக்குத் தெரிந்த வரையில், பல இடங்களில் தண்ணீர் தீர்வை பத்து ரூபாய்க்குமேல் போனாலும், பூரா தண்ணீர்த் தீர்வைக்குமேதான் சர்ச்சார்ஜ் வசூலிக்கப்படுகிறது. தண்ணீர் தீர்வை பத்து ரூபாயாக இருந்தாலும் சரி, 20 ரூபாயாக இருந்தாலும் சரி, அடிஷனல் சர்ச்சார்ஜ் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். சர்க்கார்க்குப் பூராவாக விவரம் தேவையானால் கொடுக்கத்தயாராக இருக்கிறேன். அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றேதான் செய்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். வித்தியாசப்பட்ட முறையிலே தண்ணீர்த் தீர்வை இருப்பதையெல்லாம் கணக்கிட்டுக் கொண்டிருக்க பிரியப்படாமல் அதிகாரிகள் 15 ரூபாய் என்றோ 20 ரூபாய் என்றோ மொத்தமாக கணக்குப் போட்டு தண்ணீர் தீர்வை பூராவுக்கும் ரூபாய்க்கு இரண்டணா வீதம் சர்ச்சார்ஜ் வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கீழ் பவானி பாசனப் பிரதேசத்தில் இப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து ரூபாயாக இருந்தால் கவலை இல்லை. 11, 12, 13 ரூபாயாக இருந்தாலும் இருபது ரூபாய் என்று கணக்குப் போட்டு சர்ச்சார்ஜ் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். இம்மாதிரி வசூல் செய்வதை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றேன்.

தண்ணீர்த் தீர்வைக்கும் சேர்த்து அடிஷனல் சர்ச்சார்ஜ் வசூல் செய்திருந்தால், அப்பீல் செய்தால்தான் திருப்பிக்கொடுக்க முடியும் என்ற முறை

16th August 1956] [Sri K. R. Nallasivam]

இருக்கிறது. இதனால் ஒருவரும் அப்பீல் செய்துகொண்டிருக்க முடியாது. அங்கே போய்ப் பார்த்தால்தான் அப்பீல் பண்ணி பணத்தைத் திருப்பப் பெறுவதில் உள்ள கஷ்டங்கள் தெரியும். இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு, " அப்பீல் செய்து வாங்கிக்கொள்ளலாம் " என்று சுகமாகச் சொல்லிவிடலாம். ஒன்று அதிகமாக வசூல் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி அதிகமாக வாங்கிக்கொண்டிருந்தால், விவசாயிகள் அப்பீல் செய்யாமலேயே அதிகப்படியான வசூல் செய்த பணத்தை திருப்பிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

Sri S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டம் சென்ற ஆண்டு சபை முன்பு வந்தபொழுது, இந்தப் புதிய வரி தேவையில்லை என்று சொன்னோம். சர்க்கார் தரப்பில் கிராமங்களிலே ரோடு வசதி மிகவும் மோசமாக இருப்பதாகவும் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக ரூபாய்க்கு 2 அணா சர்ச்சார்ஜ் விதிக்கப்படுவதாகவும் அப்பொழுது சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இந்த வரி விதிக்கப்பட்டு ஒரு வருஷம் ஆனபோதிலும்கூட, நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் இன்னும் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அமைக்கப்படாமல் இருப்பதை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்பட்டால்தான் இந்த வரி பணத்திலிருந்து அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்து கிராமங்களில் ரோடு முதலிய வசதிகளைச் செய்ய முடியும். சென்ற ஆண்டிலே கேரள விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் இவைகளின் கீழ் கிராமங்களிலே கச்சா ரோடுகள் அதாவது மண் ரோடுகள் போட்டு வசதி செய்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டிலே அப்படி கச்சா ரோடுகள் போடக்கூடாது என்று விதிகள் ஏற்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் நேரிடையாக கவனம் செலுத்தி கிராமங்களிலே மண் ரோடுகள் போடுவதற்கும் மெயின் ரோடுகளோடு இணைப்பதற்கும் வேண்டிய வசதிகளை செய்யும்பொருட்டு பஞ்சாயத்து போர்டுகளை துரிதமாக அமைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கிராமத்திலே 1,000 பேர்கள் ஜனத்தொகை இருந்தால்தான் அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு ஏற்படுத்தலாம் என்று விதி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பல கிராமங்களிலே 1,000 பேர்கள் ஜனத்தொகை இல்லாததால் அங்கு பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படாமல் இருக்கின்றன. நான் இது விஷயமாக சர்க்காருக்கு என்ன யோசனை கூற விரும்புகிறேன் என்றால் இரண்டு கிராமங்களை ஒன்றுசேர்த்து 1,000 பேர்கள் ஜனத் தொகை இருந்தால் இரண்டு கிராமங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு அமைப்பதில் சட்டத்தில் ஒன்றும் இடையூறு இருக்க முடியாது. ஆகவே சர்க்கார் இதை உடனடியாக கவனித்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு நான் சொல்லியது போல் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :** Sir, very many useful suggestions with regard to the collection of land revenue have been put forward. Particularly, the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram made mention about the illegal collections by some of the village officers and he said he was not passing on the information to the Government, because they were likely to be dismissed from service. May I tell him that it is false sympathy and if really he finds that the injustice has been done by anybody, he would not have that false sympathy and see that in the public interests and in the interests of the ryots for whom he speaks, necessary action is taken in respect of the offending village officials. As a matter of fact, it is this misplaced sympathy in respect of the offending officials which stands in the way of taking definite action by the Government not only in respect of the village officials but the other

[Sri C. Subramaniam] [16th August 1956

officials also and I hope Sri M. Kalyanasundaram will set an example in seeing that he acts without fear or favour and whoever does wrong must be exposed, without caring for the person concerned. I hope he will make up his mind hereafter and give up his attitude that even though a person is doing wrong, he will be screening him because he is likely to be dismissed if he is exposed.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, it seems that the Hon. the Leader of the House is trying to make a political capital out of what I have said or he wants to have some joke at my expense. I hate sins but not sinners. I want to correct them. But the policy of the Government gives an opportunity to commit sins and that is why I am attacking the Government. Locally I am doing my best to correct them.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Then, the hon. Member made a reference to the Collectors' Conference and suggested that these very useful things could be discussed in that Conference, instead of considering measures to put down some people. I do not know wherefrom he got this information about the Collectors' Conference. I may inform him that in the Collectors' Conference, what are discussed are matters relating to the Development Plans, the National Extension Service schemes, Local Development works, the Community Projects works and the Plan schemes and if only he comes to know about what are discussed there, I am sure he would disillusion himself about the ideas he is having about the Collectors' Conference. Apart from that, the hon. Member can send some useful suggestions for consideration at the next Conference.

SRI M. KALYANASUNDARAM: If I am informed about that, I will do so.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is a periodical meeting and he need not be informed. If he sends his suggestions and if they are important enough, they will be included in the Agenda and will be discussed.

I do agree that there are certain difficulties in the collection of land revenue because it is an ancient system which is prevailing and in the present context the mutual trust and goodwill, which existed before, have gone. Therefore, some people are misusing the position. The entire matter is under the consideration of the Government and we hope to take decision soon so that these malpractices in the collection of land revenue, if any, are put down and eliminated. As far as the Bill itself is concerned, I think there is no opposition at all and therefore I hope it will be passed.

With regard to the suggestion that this money was not being utilized for the purpose of putting roads in the villages, evidently the hon. Member who spoke about it is not aware of the activities going on in the various villages.

16th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

As a matter of fact, construction of roads, schools and provision of various other amenities which have been so far available in villages, are being done particularly under the local development schemes and this money also is being used for the purpose through the district boards and panchayats. Therefore I may assure the hon. Members that so far as this amount is concerned, not only this amount but whatever amount we are trying to collect as tax, we will utilize it to the best advantage of the people. 12-40 p.m.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I move—

"That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed."

MR. SPEAKER: The question is—

'That the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER: The next item is the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956. I think there are some amendments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. But, we may adjourn now and take it up on Saturday.

MR. SPEAKER: I may inform the hon. Members that it is now agreed that the House shall now adjourn and meet again on Saturday, the 18th August 1956, between half-past eight and eleven of the clock in the morning and three to five in the afternoon.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notifications issued with the Government Orders mentioned below regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules. [Laid on the table of the House under section 133 (3) *of the Motor Vehicles Act*, 1939]—

(45) *G.O. Ms. No.* 303, *Home, dated 28th January* 1946—*Exemption of licence fee for demobilized motor transport drivers.*

(46) *G.O. Ms. No.* 392, *Home, dated 5th February* 1946—*Cancellation of registration fee for Fire Service vehicles.*

[16th August 1956

(47) *G.O. Ms. No.* 400, *Home, dated 5th February* 1946—*Increase of the maximum overhaul.*

(48) *G.O. Ms No.* 91, *Home, dated 10th January* 1946—*Rules 408-U and 408-V, regarding Bench and Road tests for approval of models of producer gas plants.*

(49) *G.O. Ms. No.* 3994, *Home, dated 31st October* 1947—*Rules* 160-*A and* 290—*Empowering the Mica Inspectors and Assistant Mica Inspectors to check contents of goods vehicles which transport mica and for which royalty has not been paid.*

(50) *G.O. Ms. No.* 4672, *Home, dated 18th December* 1947—*Rule* 160-*D—Special condition of permit for goods vehicles by limiting number of trips per day.*

(51) *G.O. Ms. No.* 3625, *Home, dated 23rd September* 1947—*Rule* 266—*Passenger not to sit on left of driver in transport vehicles with left-hand steering control.*

(52) *G.O. Ms. No.* 4626, *Home, dated 16th December* 1947—*Rule* 328—*Increase in the overall width.*

(53) *G.O. Ms. No.* 370, *Home, dated 29th January* 1948—*Delegation of powers to D.Ms., etc., regarding extension of validity of temporary permits in emergencies.*

(54) *G.O. Ms. No.* 1471, *Home, dated 21st April* 1948—*Rule* 278—*Exhibition of destination boards in stage carriage.*

(55) *G.O. Ms. No.* 779, *Home, dated 24th February* 1949—*Reciprocity between the Madras Government and the Orissa State regarding certificate of fitness.*

(56) *G.O. Ms. No.* 2344, *Home, dated 8th June* 1949—*Delegation of powers to the Secretary, Central Road Traffic Board*

(57) *G.O. Ms. No.* 2633, *Home, dated 27th June* 1949—*Withdrawal of exemption of certain ex-servicemen from driving test and payment of fees for driving test and for the issue and renewal of driving licences.*

(58) *G.O. Ms. No.* 3377, *Home, dated 23rd August* 1949—*Fee for registration of transfer of ownership.*

(59) *G.O. Ms. No.* 3127, *Home, dated 2nd August* 1949—*Time for entry of registration mark on permits.*

(60) *G.O. Ms. No.* 700, *Home, dated 19th February* 1949—*Prohibition of painting or marking in certain manner of public service vehicles.*

(61) *G.O. Ms. No.* 2944, *Home, dated 18th July* 1949—*Rules* 49 *and* 68—*Exempting the Deputy High Commissioner for the United Kingdom in Madras and his official employees from payment of fee for issue and renewal of licence.*

(62) *G.O. Ms. No.* 3648, *Home, dated 9th September* 1949—*Rule* 129—*Quorum for Road Traffic Board meetings.*

(63) *G.O. Ms. No.* 2048, *Home, dated 23rd May* 1949—*Rule* 194—*Suspension of cancellation of permits.*

16th August 1956]

(64) *G.O. Ms. No.* 3319, *Home, dated 16th August* 1949—*Rules* 290 *and* 291—*Inspection of goods and public service vehicles.*

(65) *G.O. Ms. No.* 2538, *Home, dated 22nd June* 1949—*Statistics relating to transport services.*

(66) *G.O. Ms. No.* 2100, *Home, dated 8th May* 1950—*Application to the merged territories of Pudukkottai, Banganapalli and Sandur.*

(67) *G.O. Ms. No.* 5162, *Home, dated 4th December* 1950—*Exemptions from payment of fees for driving licences and conductor's certificates.*

(68) *G.O. Ms. No.* 4462, *Home, dated 13th October* 1950—*Interpretation of application of General Clauses Act,* 1897.

(69) *G.O. Ms. No.* 4221, *Home, dated 27th September* 1950—*Rules* 167, 168 *and* 456—*Revision of permit fees, refund of fees.*

(70) *G.O. Ms. No.* 161, *Home, dated 12th January* 1950—*Delegations to the Secretary regarding powers of Transport Authority to grant or refuse temporary permits.*

(71) *G.O. Ms. No.* 1964, *Home, dated 29th April* 1950—*Divisional Engineer concerned to attend as adviser to the Road Traffic Boards meeting in districts having more than one Divisional Engineer (Highways).*

(72) *G.O. Ms. No.* 4147, *Home, dated 21st September* 1950—*Rule* 163 (*b*)—*Extension of time for production of vehicles for permits of stage carriage.*

(73) *G.O. Ms. No.* 4146, *Home, dated 21st September* 1950—*Rule* 294-*A—Exemption from taking out a permit for the vehicles used for publicity work by the Madras Provincial Council of the British Empire Leprosy Relief Association.*

(74) *G.O. Ms. No.* 4957, *Home, dated 21st November* 1950—*Rules* 18, 147, 148 *and* 148-*B—Time-limit to be counted from the date of despatch of the orders in appeals and revision petitions.*

(75) *G.O. Ms. No.* 1654, *Home, dated 15th April* 1950—*Rule 64-A—Levy of fees, etc., under revision petitions.*

(76) *G.O. Ms. No.* 4461, *Home, dated 13th October* 1950—*Rule* 68—*Exemption from payment of registration of fees for the station wagon belonging to the Government Tuberculosis Institute, Madras.*

(77) *G.O. Ms. No.* 3340, *Home, dated 25th July* 1950—*Rules 69 and 80—Issue of duplicate registration certificates to replace certificates completely written up and soiled.*

(78) *G.O. Ms. No.* 3521, *Home, dated 7th August* 1950—*Rule 93—Exhibition of trade certificate.*

(79) *G.O. Ms. No.* 2960, *Home, dated 28th June* 1950—*Rules 119 and 148—Levy of fees for supply of copies of documents relating to appeals.*

[16th August 1956

(80) *G.O. Ms. No.* 2048, *Home, dated 4th May* 1950—*Rule* 123—*Term of office of non-official members of the Regional Transport Authorities.*

(81) *G.O. Ms. No.* 588, *Home, dated 13th February* 1950—*Rule* 126—*Conduct of meetings of the Regional Transport Authority.*

(82) *G.O. Ms. No.* 2781, *Home, dated 16th June* 1950—*Rule* 129—*Quorum for Road Traffic Board meetings.*

(83) *G.O. Ms. No.* 3590, *Home, dated 11th August* 1950—*Delegation to the Secretary, Regional Transport Authority, the power to suspend an endorsement.*

(84) *G.O. Ms. No.* 5114, *Home, dated 30th November* 1950—*Rule* 134-*E*—*Delegation of powers to the Chairman, Regional Transport Authority.*

(85) *G.O. Ms. No.* 5057, *Home, dated 27th November* 1950—*Rule* 136—*Form of submission of appeals against the orders of the Secretary, Regional Transport Authority.*

(86) *G.O. Ms. No.* 589, *Home, dated 13th February* 1950—*Rules* 136, 147 *and* 148—*Time-limit to be counted from the date of receipt of the order in appeals.*

(87) *G.O. Ms. No.* 956, *Home, dated 6th March* 1950—*Rule* 200—*Enhancement of fee for transfer of permit.*

(88) *G.O. Ms. No.* 2252, *Home, dated 15th May* 1950—*Time-limit for appeals and returns for representation in prescribed manner.*

(89) *G.O. Ms. No.* 2809, *Home, dated 19th June* 1950—*Delegation to the Chairman the power of the State Transport Authority regarding time-limit for submission of application for renewal of permits.*

(90) *G.O. Ms. No.* 5232, *Home, dated 9th December* 1950—*Rule* 148-*A*—*Appeals to the Central Road Traffic Board and Government.*

(91) *G.O. Ms. No.* 5058, *Home, dated 27th November* 1950—*Rule* 148-*B*—*Form of submission of revision petitions under Section* 64-*A.*

(92) *G.O. Ms. No.* 3871, *Home, dated 1st September* 1950—*Rules* 149, 150 *and* 182. *Amendments to.*

(93) *G.O. Ms. No.* 2251, *Home, dated 15th May* 1950—*Rule* 160—*Insertion of a condition in the permit regarding possession of a valid fitness certificate.*

(94) *G.O. Ms. No.* 2837, *Home, dated 20th June* 1950—*Prohibition of the presence of unauthorized goods in stationery vehicles.*

(95) *G.O. Ms. No.* 3047, *Home, dated 4th July* 1950—*Rule* 271—*Report to be sent to Transport Authority regarding failure to perform service by stage carriages.*

16th August 1956]

(96) *G.O. Ms. No.* 4646, *Home, dated 1st November* 1950—*Rule* 278—*Display of destination boards of stage carriages.*

(97) *G.O. Ms. No.* 3849, *Home, dated 31st August* 1950—*Rule* 279—*Display of destination board at the front to be illuminated.*

(98) *G.O. Ms. No.* 4324, *Home, dated 4th October* 1950—*Rules* 290 *and* 291—*Empowering the Officers of the Central Excise Department to check vehicles suspected to carry contraband articles.*

(99) *G.O. Ms. No.* 1896, *Home, dated 27th April* 1950—*Rule* 294—*Use of stage carriages on more than one route not to be permitted.*

(100) *G.O. Ms. No.* 616, *Home, dated 14th February* 1950—*Rules* 377 *and* 329—*Maximum overall length.*

(101) *G.O. Ms. No.* 3046, *Home, dated 4th July* 1950—*Rule* 393-*B*—*Prohibition of painting and marking in any manner of public services vehicles.*

(102) *G.O. Ms. No.* 2474, *Home, dated 27th May* 1950—*Rule* 412—*Powers of Transport Authority to restrict speeds, weights, etc.*

(103) *G.O. Ms. No.* 590, *Home, dated 13th February* 1950—*Rules* 456 *and* 458—*Refund of fees paid by mistake.*

(104) *G.O. Ms. No.* 4313, *Home, dated 10th November* 1951—*Rule* 163—*Time for production of vehicles.*

(105) *G.O. Ms. No.* 2590, *Home, dated 30th June* 1951—*Rules* 276 *and* 277—*Fixation of the period of retention of trip sheets and trip registers.*

(106) *G.O. Ms. No.* 1118, *Home, dated 20th March* 1951—*Sanction of refund of fees in revision petitions to Government and appeals to the Central Road Traffic Board and Government.*

(107) *G.O. Ms. No.* 3354, *Home, dated 22nd August* 1951—*Rule* 160—*Exhibition of dates of expiry of permits and fitness certificates on transport vehicles.*

(108) *G.O. Ms. No.* 3840, *Home, dated 1st September* 1951—*Exemption from payment of registration fee in the case of rulers of merged States.*

(109) *G.O. Ms. No.* 2048, *Home, dated 23rd May* 1951—*Rule* 193—*Cancellation of permits or surrender.*

(110) *G.O. Ms. No.* 4314, *Home, dated 10th November* 1951—*Rule* 393—*Carrying of puncture outfit in public service vehicles.*

(111) *G.O. Ms. No.* 4825, *Home, dated 17th December* 1951—*Exemption of driving licence for rulers of merged States.*

(112) *G.O. Ms. No.* 4423, *Home, dated 19th November* 1951—*Minimum educational qualification for conductors of stage carriages.*

(113) *G.O. Ms. No.* 4322, *Home, dated 10th November* 1951—*Rule* 413—*Consultation with municipalities for extension of traffic signs, etc.*

[16th August 1956

(114) *G.O. Ms. No.* 4458, *Home, dated 21st November* 1951 —*Record Form G.V.R. of Goods vehicles.*

(115) *G.O. Ms. No.* 4847, *Home, dated 17th December* 1951 —*Conferment on Regional Transport Officers the powers of Motor Vehicles Inspectors.*

(116) *G.O. Ms. No.* 4262, *Home, dated 7th November* 1951 —*Refund of fees.*

(117) *G.O. Ms. No.* 4312, *Home, dated 10th November* 1951 —*Rules* 184 *and* 195—*Revocation of sanction of removal of renewal of permits for failure to produce certificate of registration and permits.*

(118) *G.O. Ms. No.* 1119, *Home, dated 20th March* 1951— *Form P.R.A. for application for renewal of permits.*

(119) *G.O. Ms. No.* 528, *Home, dated 8th February* 1951— *Rule* 68—*Exemption from payment of fees for the mobile motion picture truck belonging to the American Consulate-General at Madras.*

(120) *G.O. Ms. No.* 1120, *Home, dated 20th March* 1951— *Rules* 169 *and* 209—*Levy of fees for endorsement of permits and variation of permits of transport vehicles.*

(121) *G.O. Ms. No.* 2565, *Home, dated 11th August* 1953— *Rule* 68—*Exemption from payment of registration fees for trailors belonging to the American Consulate-General at Madras.*

(122) *G.O. Ms. No.* 3909, *Home, dated 29th December* 1953 —*Rules* 6-*A and* 241—*Training of drivers and conductors in First Aid.*

(123) *The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill*, 1956.

(124) *The Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill*, 1956.

(125) *The Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill*, 1956.

(126) *The Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill*, 1956.

16th August 1956]

[Vide answer to starred question No. 110 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 16th August 1956, page 688 supra.]

STATEMENT SHOWING THE LIST OF ARTICLES OF UNIFORM FOR INSPECTORS AND SUB-INSPECTORS OF POLICE OF THE STATE.

I. Full dress uniform of Inspectors.

1. *Head dress.*—The existing head dress (i.e.), turban may be continued. Hindus and Muslims may be permitted to tie their turbans according to their distinctive fashions. The Anglo-Indian Inspectors have also to wear the same head dress.

2. *Jacket.*—Khaki drill (woollen where necessary) open collar, cut according to the pattern prescribed for gazetted officers.

3. *Shirt.*—Khaki twill with an attached or semi-stiff detachable collar.

4. *Tie.*—Khaki tie.

5. *Belt.*—Sam Browne belt (brown leather). Metal fittings will be of white metal.

6. *Shorts.*—Khaki drill to match the tunic.

7. *Hosetops.*—Khaki, woollen.

8. *Putties.*—Ankle, khaki, spiral of the same material as Fox's putties.

9. *Boots.*—Ankle boots, brown, with plain toe caps.

10. *Buttons.*—The existing arrangement to continue but they should be of white metal.

11. *Badges of rank.*—Three five-pointed stars (Star of India of normal size as worn by I.P./I.P.S. officers) and a ribbon $\frac{1}{2}$ inch wide, half red and half dark blue (red colour next to the stars) an inch from the base of the shoulder strap, letters (size to be same as for I.P./I.P.S. officers) of the State Police, as ordered by the State Government. The stars and the letters will be of white metal.

12. *Whistle and whistle cord.*—Metropolitan Police pattern whistle, to be worn with braided whistle cord. The whistle cord will run through the left shoulder strap and the whistle will be carried on the left breast pocket so that the whistle cord goes straight from the left upper edge of the pocket to the armpit.

For mounted duties, khaki bedford cord breeches with leather gaiters or spring leggings (brown leather) fastening with a strap at the top.

[16th August 1956

II. The following optional articles of uniform may also be worn on special occasions according to the local orders.

Shoes.—Brown shoes with plain toe-caps.

Slacks.—Of the same material as the tunic, with plain ends, 18 inches wide and shaped from instep to toe.

Socks.—Khaki.

III. Working dress of Inspectors.

1. *Peak cap.*—Peak cap of the same pattern as approved for I.P./I.P.S. officers, with the cap badge of white metal with State Emblem of the Government of India occupying the centre and top of the badge with the words " Madras Police " around will be worn with the head dress.

2. *Jacket.*—As prescribed for the ceremonial dress.

3. *Shirt.*—The existing arrangements of shirts stitched out of khaki twill and cellular shirting may be continued.

4. *Bush shirts.*—Khaki of the material approved by the Inspector-General of Police. The bush-shirts should have plain front with two breast pockets and two lower cross-pockets, khaki buttons. Shoulder straps should be the same as for shirts.

5. *Cloth belts.*—Khaki of the material to match the tunic. The belt will be 2 inches broad with a white metal buckle.

6. *Shorts.*—As for ceremonial dress.

7. *Slacks.*—As for ceremonial dress.

8. *Boots and shoes* and other articles of uniform as prescribed for the ceremonial dress may be worn according to the orders of the Inspector-General of Police.

9. *Revolver lanyard and ammunition pouch.*—An Inspector may carry a revolver if ordered by the Inspector-General of Police. It will be carried in a brown leather holster on the right hip and attached to a lanyard of khaki cord worn over the right shoulder. An ammunition pouch of brown leather will be worn on the left side of the belt.

For field operations, etc., khaki webbing belts, holsters and ammunition pouches may be used as ordered by the Inspector-General of Police. Other articles as ordered by the Inspector-General of Police.

16th August 1956]

IV. Ceremonial dress of Sub-Inspectors.

1. *Head dress.*—Same as for Inspectors.

2. *Jacket.*—Same pattern as that prescribed for Inspectors except that it will have turned down closed collar and from 1¼ inches to 1¾ inches deep at the centre of the back and from 1½ inches to 2 inches over the shoulder straps and at the points which will be cut square and fastened with two hooks and eyes.

3. *Badges of rank.*—One star to be worn by probationary Sub-Inspectors and two stars on confirmation.

V. Working dress of Sub-Inspectors.

Same as for Inspectors except that the Sub-Inspectors will wear closed collar jackets.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 18th August 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Tapping of sweet toddy

* 120-I *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have stopped issuing licences for tapping sweet toddy in Coimbatore taluk, in pursuance of the resolution passed by the Coimbatore District Prohibition Committee during the year 1956;

(*b*) whether any fines were collected from the tappers of Kunnathur Jaggery Societies during April and May 1956 for not surrendering the jaggery to the Sale Society of Kunnathur; and

(*c*) the reasons for arresting or fining the owners of coconut gardens also if the tappers addicted to illicit tapping of toddy from such gardens are arrested?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (*a*) The Government have stopped the issue of fresh licences only but not the renewal of old licences.

(*b*) Yes, Sir. Only during May 1956.

(*c*) In cases where tapping of toddy is carried out with the knowledge of the owner of the coconut garden, the owner becomes liable and is proceeded against under section 4 (i) (*d*) and (*e*) of the Madras Prohibition Act.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know why the Government have stopped issue of licences in Coimbatore district? Is it a prelude to the stopping of issue and renewal of licences in other districts also?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir. There was some abuse of the licences in Coimbatore and, therefore, issue of licences was stopped.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister kindly extend this wholesome stoppage of issue of licences for tapping sweet toddy to other districts also since the licences are misused, ill-used and disused so that the object of prohibition is effectively defeated?

[18th August 1956

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Every case will be decided on its merits.

SRI N. K. PALANISAMY : I am totally opposed to the stopping of issue of licences since there are lakhs of people remaining unemployed. Without considering the question of providing alternative employment to these men, is it fair to stop issue of licences?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I said at the very outset that the Government had stopped the issue of fresh licences only but not the renewal of old licences. Old licences are being renewed. But fresh licences will not be granted hereafter to those societies which are found working badly.

SRI N. K. PALANISAMY : How is the owner of the garden responsible when a tapper taps sweet toddy without the knowledge of the owner of the garden?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Prohibition Act says that even the owner will be liable to be punished if he connives at the person who commits the offence.

Committee for the revision of Subordinate Services Rules

* 121 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the Government have appointed a committee consisting of the Officers of the Secretariat to revise the existing Service Rules in respect of the several Subordinate Services in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The answer is in the negative.

Beggar problem

* 122 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any scheme to tackle the begger problem in cities and municipal towns, and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) Yes.

(*b*) Under the scheme drawn up by the Government, Beggar Homes will be started in some of the larger towns and tourist centres and will be run by the municipalities concerned. A grant of Rs. 10 per mensem in respect of each inmate detained in a home under the orders of a Court will be paid by the Government to the municipality. Payment of grant will be limited to a maximum strength of 100 inmates and 50 inmates in respect of each care camp intended for able-bodied beggars and each care home intended for diseased and infirm beggars, respectively. The services of a police staff of one head constable and six police constables will also be made available

18th August 1956]

for the running of each care camp, but no police staff will be sanctioned for care homes. A budget provision of Rs. 1,39,000 has been made for 1956–57 and it is proposed to sanction the starting of seven care camps and ten care homes in the current year, as soon as the Government of India's approval for meeting their share of cost is received.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether any subsidy will be given by the Central Government for the running of beggar homes in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The matter is under correspondence with the Government of India. We have asked for a 50 per cent grant from the Government of India.

SRI A. M. RATHNASWAMY : As some of the pavements and platforms in the City are crowded with disabled and diseased beggars and as this constitutes a serious inconvenience to the pedestrians, will the Government take early steps to clear these pavements and platforms of these beggars?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I thought there was considerable improvement with reference to the position in the City, after we opened a care home and camp at Melpakkam near Madras which accommodates 500 beggars. Then there is a special home run by the Corporation of Madras accommodating 300 beggars. There is yet a third camp (Daya Sadan Care Home) with accommodation for 300 beggars which has been increased to 500. With the opening of these homes, the situation must have considerably improved. And my impression is also the same—that the position has improved.

SRI K. VINAYAKAM : Recently a proposal was mooted by the Corporation of Madras to house these disabled beggars from the City in the Malayan Emigration Depot at Avadi. I think a loan also was applied for. What has happened to that? Did the Government give any aid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This Melpakkam camp which is run by the Government is the property of the Malayan Emigration Depot. In addition to that, there is a camp run by the Corporation. Now there is a proposal to open one more on the Poonamallee High Road. That is still under consideration.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Government tackled the beggar problem successfully at least for one day when the President visited the City when no beggar was seen anywhere in the City. Will the Government make this a permanent feature and extend it to the other parts of the State also so that not only for one day but throughout we may have this feature? 8-40 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have a fairly good experience of how the City was before these homes were started and how it is now. My own impression is that there is now considerable improvement and it is the attempt of the Government to see that

[18th August 1956

as far as possible all the beggars are housed somewhere. However, the insinuation that the beggars were rounded off during the President's visit is not correct.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know, Sir, why the Police are entrusted with the work of running the homes? Why should not this work be given to the social workers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Policemen also have to function as social workers in dealing with beggars and beggar homes. They seem to run it very efficiently. We need not have any aversion to the Police dealing with this sort of work also.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The phenomenon referred to by the hon. Member Sri Kurup did not take place as an isolated incident in Madras City only. When the Prime Minister, Mr. Nehru travelled the whole of Malabar the same phenomenon was noticed. May I ask the Government whether they have any plan or scheme to remove or spirit away the beggars when eminent personalities come. On the other hand, they should be allowed to see these things for themselves so that they can shape the policy of the country and get the beggar problem liquidated.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The problem facing the country with regard to beggars which arises out of poverty is well-known to the persons in charge of the administration of the country and certainly steps are being taken to remove poverty.

SRI S. PANCHAKSHARAM : A large number of beggars are suffering from leprosy. Are they being separated and housed in separate camps or are they sent to a common home along with others?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As it is a separate corner is allotted to the lepers in the same home. But now there is a proposal under the consideration of Government to have a separate home for lepers.

SRI M. PALANIYANDI : வேலை செய்யக்கூடிய திறமையுள்ள பிச்சைக்காரர்களும் நடமாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, எங்கெங்கு அணைக்கட்டு கட்டுதல் போன்ற பெரிய வேலைகள் நடக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அவர்களிடம் வேலை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறதா ?

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : நல்ல தேக பலமுள்ள பிச்சைக்காரர்களிடமிருந்து வேலை வாங்குவதற்காகத்தான் இந்த பாதுகாப்பு இல்லங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அவர்களை அங்கிருந்து ஓடிவிடாமல் பார்த்துக்கொள்வதுதான் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. வேலை செய்து பிழைப்பதைவிட பிச்சை எடுத்துப் பிழைப்பதே சுதந்திர வாழ்க்கை என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister whether Government have received a representation from the Kozhikode Municipality for permission to run a beggar home in that municipality and whether it has been permitted to run the institution and if not the reasons for refusal?

18th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, the Kozhikode Municipality is one of the municipalities which has agreed to run work-houses and special homes. But sanction has not yet been granted pending receipt of reply from the Government of India regarding the subsidy asked from them.

SRI V. BALAKRISHNAN : Are these homes gender mixing beggar homes? (Laughter.)

MR. SPEAKER : The hon. Member wants to know whether they are mixed homes, males and females residing there together.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, both men and women are taken there. I, for a moment, forgot that it was the hon. Member Sri Balakrishnan that was putting the question. (Laughter.)

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The bus stops in the City and other important places like the harbour and railway stations are infested with diseased beggars suffering from leprosy and other bad diseases. May I request the Hon. Minister whether he would issue immediate orders to round off these persons as and when they appear in these places?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, that is what is being done. In spite of that, the problem has not been completely solved. It is because of the enormity of the problem. But every attempt is being made to see that all beggars are rounded off and taken to the homes.

SRI V. MUTHU : வேலை செய்யக்கூடிய தேக பலம் இருக்கும் பிச்சைக்காரர்களைப் பிடித்துவைத்து அவர்கள் பாதுகாப்பு இல்லங்களிலிருந்து வெளியே ஓடாமல் பார்த்துக்கொள்வது சிரமமாக இருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அப்படி ஓடிப்போகிறவர்களைக் குற்றம் செய்தவர்களாகக் கருதி, அவர்களுக்கு சிறை தண்டனை விதிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜெயிலுக்கு அனுப்பினால் அங்கேயும்தான் அவர்களுக்கு சாப்பாடு போடவேண்டும். இதுதான் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான பிரச்னை.

SRI P. CHELLATHURAI : பிச்சை எடுத்துதான் வாழவேண்டுமென்ற நிலைமையில் இருப்பவர்களுக்கு லைசன்ஸ் வழங்கும் முறையை அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா ? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் ரொம்பவும் ஒரு நல்ல யோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொல்லிய யோசனையைப் பரிசீலிக்க அவரையே தலைவராகக்கொண்டு ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி, அவர் ஒரு திட்டம் வகுத்துக் கொடுப்பார்களானால், சர்க்காரும் அதைப் பரிசீலனை செய்யும். (சிரிப்பு.)

Starting of beggar relief schemes by municipalities

* 123 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have sanctioned any scheme for destitute relief to be worked by municipalities;

[18th August 1956

(*b*) if so, what is the Governmental contribution in working the schemes: and

(*c*) how many municipalities have started such beggar relief schemes with Governmental aid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think it about the same question, Sir.

(*a*) No.

(*b*) The Government propose to sanction a scheme for the establishment of beggar homes in some larger towns and tourist centres. Under the scheme, Government will pay the municipality concerned a grant of Rs. 10 per mensem in respect of each inmate detained in a home under the orders of a Court. The services of a Police staff of one head constable and six Police constables will also be made available for the running of each care camp intended for able-bodied beggars.

(*c*) None, as the scheme has not yet been sanctioned.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : So far as I know the Tellicherry and Kozhikode Municipalities have agreed to the scheme and have recommended to the Government by a resolution that they are willing to run such homes. May I know whether they cannot be sanctioned tentatively subject to the sanction by the Government of India regarding subsidy?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. There are about ten or eleven municipalities who have come forward to run these homes including Kozhikode and Tellicherry. None of these have been sanctioned and they are pending receipt of sanction from the Government of India.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Begging by youngsters at bus stops and at places where people collect is going on not only in the City but also in places outside the City. Will the Government take special steps to see that these youngsters do not succumb to this begging profession?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. Special efforts are being made and there is a special home for these young children.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that among the beggars that we see in the City and elsewhere, a considerable number of them are children of school-going age and even below that, will the Government consider the question of drawing up a separate scheme for bringing these children under instruction and at the same time giving them some facilities for boarding also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, when they are rounded off, they are put in the homes and given schooling also. The difficulty in these cases is these children are being used by

18th August 1956]

certain men and they are exploited for the purpose of begging, out of the proceeds of which only a small share is given to them and a bigger share taken away by the other people, organizing the begging. That is the real difficulty. But we are trying to tackle that problem.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : It is many months since the Madras Government made reference to the municipalities and some months since some of these municipalities agreed to run these homes. Would Government therefore inform the Central Government that this being an urgent problem the subsidy may be granted at a very early date so that the scheme may be set going on the second of October which is considered to be an auspicious day for us?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the Government of India have been impressed regarding the necessity to open the homes urgently. I saw a news item a few days back that they have agreed to the opening of these homes in the various States. But they seem to be thinking in a very limited way, limiting the homes only to hundred beggars in each State. That will not meet even the fringe of the problem. What we have proposed is on a much larger scale.

SRI K. VINAYAKAM : We understand that this beggar problem is a very enigmatic one and it has got to be solved by slow degrees. In places of public worship like Vadapalani and Mylapore where people congregate to worship God, they are besieged with these beggars suffering from ghastly diseases like leprosy. Will the Government issue instructions to the local police authorities to see that these beggars are not allowed anywhere near places of worship? 8-50 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : These beggars are encouraged to go to these temples and round about, because those who go to the temples think they should give some charity and they think that by so doing they are doing something praiseworthy which would give them something in addition to what they would get by worshipping in the temple. Therefore if only the public would realise that it is not good to show this individual charity to the beggars round about these temples, then the problem would be solved. Government are aware of this problem and they are trying their best to see that the temples also start some destitute homes.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : There are what are called police round off even casual beggars who gather to take meals in casual beggars " and " professional beggars ". Sometimes the a rich man's home on festive occasions. Is there not a method by which casual beggars could be differentiated from professional beggars?

[18th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not as if immediately a beggar was taken into custody he is sent to the Beggar Home. An enquiry is made and if the relations of that particular person are willing to take him back or if he himself says that he would go back to his home, then he is set free. It is not a question of his being taken automatically to the Care Home or Special Home.

SRI M. PALANIYANDI : பிச்சைக்காரர்களை எப்படியாவது பாது காப்பதற்காக ராஜாஜி முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்திலேயே மத்திய அரசாங்கத்துடன் கடிதப்போக்குவரத்து நடந்து வந்ததாகத் தெரியவருகிறது. இம்மாதிரி முக்கியமான சமூகப் பிரச்னைகளை மத்திய அரசாங்கம் நாமது மில்லாமல் சீக்கிரமாக தீர்ப்பதற்கு நாமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I hope they are also aware of the urgency of the problem. It is not as if they were averse to giving sanction to these schemes; but I am hoping they would be giving some relief, even though that relief may not satisfy us to the extent we required.

SRI M. NARAYANA KURUP: When persons who come to power forget the beggars, is it not good that those who go to the temples treat the beggars with kindness and pay them something for their relief?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is a matter of differing opinions. But I may assure the hon. Member that it is not those who are in power who forget the beggar problem. As a matter of fact, they have to think always how to tackle this baffling problem. But others have no responsibility other than pointing out the defects and saying that no steps have been taken to tackle this beggar problem.

Dispute between the management and workers of the Madurai Mills

*124 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any conciliation by the Labour Commissioner took place during May 1956 in the dispute between the management and workers of the Madurai Mills, Ltd., Madurai;

(b) when the Labour Commissioner submitted his report to the Government?

(c) when and what action was taken by the Government on the report; and

(d) whether a copy of the report will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

18th August 1956]

(b) The Commissioner of Labour submitted his report on 15th May 1956.

(c) On 30th May 1956 the Government referred the following issues for adjudication by a Special Industrial Tribunal constituted for the purpose:

(i) Whether the revision of the workload as notified by the management would be necessary and justifiable; and if not, to what extent, modifications, if any, are necessary; and

(ii) what should be the revision in the existing basic wages?

The Government did not refer the other demands of the workers for adjudication by the Tribunal as they considered them to be not justified. The parties have been informed accordingly.

(d) A copy * of the Conciliation Report of the Commissioner of Labour, dated 15th May 1956, is placed on the table of the House.

SRI K. P. GOPALAN: May I know from the Hon. Minister why Government have not referred the question of making permanent the large number of temporary workers for adjudication. In the report it is stated that there are thousands of temporary workers in this mill who had not been made permanent.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: From the report of the Commissioner of Labour, Government found that the management were already employing the required number of permanent workers. Temporary workers could be confirmed only when permanent vacancies arise. Therefore Government thought that no intervention was justified.

SRI P. RAMAMURTHI: Are the Government aware of the fact that when the Conciliation Officer asked the management on an earlier occasion to supply him with a list of permanent workers and temporary workers, the management consistently refused to supply that list for three months. In those circumstances may I know on what basis Government came to the conclusion that the management were employing the required number of permanent workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already said that Government came to this conclusion on the report and particulars furnished by the Commissioner of Labour.

SRI M. KALYANASUNDARAM: What is found in the report is that Sri Cunniah argued that 4,000 workers had been kept as temporary and he wanted that they should be made permanent. Neither the Commissioner of Labour nor the Hon. Minister is able to tell us how they came to know the total strength of permanent workers in the mill. I submit that these 4,000 workers have been treated as temporary workers for a considerable number of

* Printed as Appendix I on pages 840–844 infra.

[18th August 1956

years. If they are not permanently required, the management would not have kept them as temporary workers for such a long time. Will the Government see that this dispute is referred for adjudication because the management have been trying to evade the responsibility of conferring certain privileges on the workers by not making them permanent?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : What has been placed on the table of the House is only a copy of the conciliation report. But we have also got further reports from the Commissioner of Labour and according to the information furnished by the Commissioner of Labour, Government found that there were no permanent vacancies.

SRI P. RAMAMURTHI : When did the Commissioner of Labour make enquiries? When did he get these figures? What was the date on which he collected these figures? Was the Employees' Union given an opportunity to challenge these figures?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : For furnishing the particulars asked for by the Leader of the Opposition, I would like to have notice.

SRI M. PALANIYANDI : நிரந்தரமாக வேலை காலி உள்ளதா இல்லையா என்பது பற்றி கேள்வி அல்ல. சாதாரணமாக சுமார் 4,000 தொழிலாளர்கள் 150, 200 நாட்களுக்கு வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் மானேஜ்மெண்ட், லேபர் கமிஷனர் முதலியோர்களைக்கொண்ட ஒரு சிறு கமிட்டி அமைத்து எவ்வளவு நாட்களுக்கு அவர்கள் வேலை செய்திருக்கிறார்கள், அவர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு முடியுமா முடியாதா என்பதுபற்றி விசாரணை செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உள்ளூரில் இருக்கும் லேபர் ஆபீசர், லேபர் கமிஷனர் இவர்களை என்னென்ன 'இஷ்யூக்கள்' எழுப்பப்பட்டதோ, அவைகளைப்பற்றி விசாரித்து ரிபோர்ட் அனுப்பச் சொன்னேன். அவர்கள் இந்த விஷயங்களில் அரசாங்கம் தலையிடுவதற்கு ஒன்றும் வழியில்லை என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அந்த அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு அதன்படி முடிவு செய்தது.

SRI P. RAMAMURTHI : What was the basis on which the Government of Madras came to the conclusion that there was no justification for the claim of bonus?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : After examining the report of the Commissioner of Labour, Government came to certain conclusions. The offer of the management to give four months basic wages as bonus for 1955 has been accepted without prejudice by all workers except those belonging to five unions numbering 9,217. Government are satisfied that the amount claimed as rehabilitation reserve by the management is correct according to the decision of the Labour Appellate Tribunal. After allowing for rehabilitation reserve, there was no surplus left other than that offered by the management. Therefore, Government considered there was no good case for adjudication.

9-00 a.m. SRI P. RAMAMURTHI : Are the Government aware that last year when the management put forward the same plea with regard

18th August 1956]

to the amount claimed towards rehabilitation allowance and the Government also accepted that plea, the Industrial Tribunal decided against the management and the Government. Are the Government to-day sitting in judgment over the decision of the Tribunal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about the latest decisions of the Labour Appellate Tribunal.

SRI P. RAMAMURTHI : What is the latest decision of the Appellate Tribunal that he refers to? There was no decision of the Appellate Tribunal after the last year's decision. Are the Government sitting in judgment over the decision of the Labour Appellate Tribunal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of the Madras Government sitting in judgment over the decision of any Tribunal. On the basis of the decision of the Appellate Tribunal, the Government came to this conclusion.

SRI S. RAMALINGAM : மதுரை மில்லில் வேலை பளு அதிகரித்திருப்பதனால்தான் தாற்காலிகத் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்க முடியவில்லை என்று ரிப்போர்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேலை பளுவை குறைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வேலைப் பளுவிஷயமாகத்தான் இப்போது பிராத்யேக (ஸ்பெஷல்) ட்ரிப்யூனல் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றி இந்த ட்ரிப்யூனல் விசாரித்து முடிவு சொல்லும்.

SRI N. K. PALANISAMY : When the Government allow the management to increase the workload, why should they not compel the management to make the temporary workers permanent?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am unable to understand what exactly the hon. Member suggests. The Government have referred to a Special Industrial Tribunal the revision of the workload.

SRI M. KALYANASUNDARAM : It is seen from the balance-sheet that last year, out of a total profit of Rs. 44·20 lakhs, the management has allotted Rs. 22·63 lakhs towards rehabilitation allowance. Last year the management claimed only Rs. 17 lakhs which had been disallowed by the Labour Appellate Tribunal. On what basis did the Government agree to the allotment of such a huge sum for rehabilitation purposes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member would put a separate question, I could explain the basis on which the Government came to this decision.

SRI P. RAMAMURTHI : What is the basis on which the Government of Madras came to the conclusion that these unions were not representative of the workers? Did the Government adopt the same criterion in Mettur last year. When the workers received bonus as per agreement with another Union, the Government thought it fit to refer the matter for adjudication.

[18th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Leader of the Opposition that the Government do not discriminate between one union and another.

SRI P. RAMAMURTHI: If the Government do not discriminate, may I request the Hon. Minister to enlighten us as to the basis on which they allowed adjudication in the case of Metiur and denied adjudication in the case of Madurai?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: When I say that we do not discriminate between one union and another, I want the hon. Leader of the Opposition to understand that we put a different interpretation on the position in Mettur.

SRI V. BALAKRISHNAN: The Minister referred to the Government interfering with the interpretation of the Tribunal. May I know whether the interpretation was given by a judicial tribunal or a quasi-judicial tribunal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member is quite well aware of the constitution of the Industrial Tribunals and it is for him to judge whether they are judicial or quasi-judicial bodies.

SRI P. RAMAMURTHI: Is the Hon. Minister aware that even under the provisions of the existing Act, a union is considered to be representative if 25 per cent of the workers are members of it? In view of the fact that over 9,000 out of a total of 22,000 workers are members of these unions what is the criterion by which he considers that these unions are not representatives.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government considered that the quantum of bonus had been accepted by a substantial section of labour. When the Government were satisfied about this, they refused to refer the matter for further adjudication. That is how the Government decided not to refer this matter for adjudication.

Houses for lower-income groups

*125 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether this Government have received any communication from the Centre during June 1956 with regard to the construction of houses for lower-income groups in this State;

(*b*) whether this Government have submitted any report to the Centre in respect of it; and

(*c*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) *to* (*c*) Several communications have been received from the Government of India relating to construction of houses under the Low-Income Group

18th August 1956]

Housing Scheme. The hon. Member is requested to put a separate question specifying the point on which information is required.

SRI N. K. PALANISAMY: Last year the Central Government allotted to our State about Rs. 46 lakhs for the construction of houses under this scheme, while the Madras Government utilized only about Rs. 18 lakhs. May I know whether this Government asked the Central Government to give them the amount that they left unutilized?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice.

SRI V. R. NAGARAJAN: Is it a fact that large amounts of money earmarked for building houses for the lower-income staff of the municipalities and local boards remained idle under the First Five-Year Plan and have the Government any proposal to direct the local authorities to take up the schemes and not allow the money to lapse?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It must be no doubt correct to say that the entire allotment for housing has not been utilized. There are so many difficulties in the way of utilizing the allotment and merely issuing of orders to local bodies to proceed with the scheme will not serve any useful purpose. I may tell the hon. Member that the Government are equally anxious to utilize the entire allotment for the low-income group housing scheme, especially in view of the shortage of houses. The Government have recently held a conference and discussion and are taking all possible steps to expedite the construction of houses under the Low-Income Group Housing Scheme.

SRI V. S. SIVAPRAKASAM: Under this scheme of housing for low-income groups, may I know, whether, apart from the Co-operative Building Societies, individual persons in rural areas are also eligible for long-term loans for construction of houses, and, if so, the maximum limit of loan that can be granted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: In the National Extension Service and Community Development areas, individuals are given aid up to 50 per cent for small houses, perhaps ranging from Rs. 400 to Rs. 500 to Rs. 750 to Rs. 1,000.

SRI K. VINAYAKAM: From the answer of the Hon. Minister it is clear that the entire provision made for the construction of houses under the Low-Income Group Housing Scheme has not been utilized. When the City Improvement Trust and the Corporation of Madras drew up schemes and approached the Government for loan, how is it that the Government refused to comply with all their requests? For instance, the work in Trustpuram in Kodambakkam has been held up for want of help from the Government?

[18th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : About this specific question, I would like to have notice. But I may tell him that this Government have been liberally extending its aid and also the aid given by the Government of India for construction of houses, to the City Improvement Trust and other organizations. The Government have to find funds also for the construction of houses in the rural areas also.

SRI S. RAMALINGAM : What are the difficulties experienced by the Government in utilizing the full allotment and what are the measures taken by the Government to overcome those difficulties?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The difficulties experienced by the Government are the difficulties met with by the co-operative house construction societies in rural areas and also by the local bodies.

SRI M. PALANIYANDI : வீடு கட்டும் திட்டத்தில் நமது சென்னை அரசாங்கம் மிதமாக இருக்கிறது என்று பாராளு மன்றத்தில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் பல தடவை பேசி வருகிறார்கள். இது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால், நமது அரசாங்கம் குறைந்த வருமான வகுப்பு மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்திலும் இண்டஸ்ட்ரியல் ஹவுஸிங் திட்டத்திலும் ஏன் அதிக அக்கறை காட்டக்கூடாது? அப்படிச் செய்து கட்டடத் தொழிலாளர்களுக்கும் பண உதவி அளிப்பார்களா என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சட்டசபைக்கு வெளியே உள்ள அபிப்பிராயங்களைப்பற்றி நான் அதிகமாக கவனிப்பதில்லை, கருதுவதில்லை. கனம் அங்கத்தினருக்கு மீண்டும் சொல்கிறேன். "இது விஷயத்தில் கனம் அங்கத்தினருக்கு எவ்வளவு கவலை இருக்கிறதோ அவ்வளவு கவலை இந்த அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது. சர்க்கார் எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறது."

9-10 a.m. SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, the Hon. Minister may be aware that it is impossible for the persons drawing low-income to construct houses of their own. May I know from the Hon. Minister whether the Government have got any proposal or intention to construct blocks of houses for housing these low-income groups?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government consider that it is not a practical proposition so far as the rural areas are concerned. I may also tell the hon. Member that in those rural parts in the National Extension areas, people had come forward and taken advantage of the fifty per cent aid extended by the Government by way of loan. They have even been constructing houses costing five hundred to seven hundred rupees or even one thousand rupees.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, will this Government at least increase the slab of loan advanced to Non-Gazetted Officers to enable them to utilize fully the grants given by the Government of India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Notice, Sir.

18th August 1956]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Sir, several municipalities have been asking for loans for putting up houses for lower-income groups in many places, including for instance the Tellicherry Municipality, of which I have definite information. Would the Government for Heaven's sake take a liberal and quick decision in this matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We do not know the requirements of Heaven. (Laughter.) The Government not only do take a liberal attitude, but they are quite anxious that local bodies should be enabled to construct houses. But when the Government decide on the question of the quantum of loan to the local bodies, they have also to examine the capacity of the local bodies to repay the loan.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, as far as my information goes, Narath village panchayat and Pappinisseri village panchayat, which come under the National Extension Scheme of Taliparamba, have applied for aid to the Government for constructing some houses for the poor Harijans whose houses were demolished by the recent floods. May I know whether the Government have conceded their demand and, if not, why not?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member will kindly give notice of a separate question.

SRI A. IYANAR : ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் ஆரம்பிக்கும் வரை பங்களாக்கள் கட்டுவதற்கு கடன் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பங்களா கட்டக்கூடிய பெரிய மனிதர்களுக்கு கடன் உதவி செய்யவேண்டுமென்ற பிரச்னையே இல்லை. ரொம்ப ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய உதவி அளிக்கவேண்டும் என்பதில்தான் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்திவருகிறது.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : கிராமங்களிலுள்ள ஆதாரப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அந்தப் பள்ளிகளை நடத்திவரும் மானேஜ்மெண்டார் நிரந்தரமாக வாசஸ்தலங்கள் கட்டுவதற்கு இந்தத் தொகையிலிருந்து உதவி கேட்டால், மான்யமாகவும் கடனுகவும் அரசாங்கம் உதவி செய்வதற்கு திட்டத்தில் எதாவது இடம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கடன் கொடுப்பதைப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

Amber Charka

* 126 *Q.*—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that the Government propose to open Amber Charka centres in the State;

(*b*) if so, the number of Amber Charkas that would be introduced in the State;

[18th August 1956

(*c*) whether the Government have opened any Amber Charka training centres in the State; and

(*d*) if so, the number and their locations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) & (*b*) A proposal for the introduction of the Amber Charka Scheme is under the consideration of Government.

(*c*) No. But I may add, Sir, that sonce the draft answer was prepared, a training centre for spinning in Amber Charka was inaugurated by the President on the 16th August 1956 in Tirumangalam.

(*d*) Does not arise.

SRI K. P. GOPALAN: May I know, Sir, from the Hon. Minister whether the Government have received any representation from the Community Advisory Board in Payyanur to open an Amber Charka training centre there? If they have received such a representation, will the Government be pleased to consider it?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have notice, Sir. But I may tell the hon. Member that when Government organise a number of training centres, which are called *Parisramalayas*, they will also locate one centre in a suitable area in Payyanur in Malabar district.

SRI S. R. ARUMUGHAM: திருப்பூரிலுள்ள சர்வசேவா சங்கம் அம்பர் சர்க்கா ட்ரெயினிங் ஸெண்டர்கள் பல ஆரம்பித்து நடத்திவருகின்றன. அந்த ட்ரெயினிங் ஸெண்டர்களுக்கு சர்க்கார் மான்யம் கொடுத்திருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் ஒரு ராட்டைக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது? தவிர, கோயமுத்தூரிலுள்ள டெக்ஸ்டேல் இன்ட்ஸ்ட்ரீஸைச் சேர்ந்த **ஸ்ரீ** பால சுந்தரம் அவர்கள் புதிதாக அம்பர் சர்க்கா ஒன்றைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார். அதைப்பற்றி சர்க்காருடைய முடிவு என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அம்பர் சர்க்காவின் மூலம் நூற்பு பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்வதுதான் இப்பொழுது கவனிக்கப்பட்டுவருகிறது. ஆகையால், இந்தக் கேள்விகளெல்லாம் அதில் எழவில்லை.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: When new centres are started will the Government consider the question of starting one centre at Nileshwar, where there is already a khadi centre?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government are just now examining how many centres should be organized and where they should be located. Therefore I am sorry I am unable to give any assurance where these various centres would be located.

SRI G. GOVINDAN: இராமலிங்கபுரம் ஜில்லாவில், குறிப்பாக முதுகுளத்தூர் தாலூகாவில் பல பகுதிகள் பிற்போக்கான பிரதேசமாக இருப்பதோடு, அங்கிருப்பவர்கள் பிழைப்புக்கே கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அம்பர் சர்க்கா ட்ரெயினிங் ஸெண்டர் ஒன்றை வைப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனிப்பார்களா?

18th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஒரு பிரதேசத்திலுள்ள வறுமையை மட்டும் கணக்கில் கொண்டு ட்ரெயினிங் ஸெண்டர் ஆரம்பிப்பதற்கு இல்லை. நூற்பதற்கும் அங்குள்ள மக்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

SRI T. S. ARDHANARI: அம்பர் சர்க்காவை நம்முடைய மாகாணத்திலே வைப்பதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்ய சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறது? அதன் மூலம் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும் என்று சர்க்கார் நம்புகிறது என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த வருஷத்தில் மொத்தம் 75,000 அம்பர் சர்க்காக்களை ஏற்படுத்துவது என்று அகில இந்திய காதி போர்டிலே முடிவு செய்ததை, மத்திய அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் இருபது ஆயிரம் ரூபாய் அம்பர் சர்க்கா வாகிலும் இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பாடு செய்யலாம் எனறுதான் அரசாங்கம் கருதுகிறது. எவ்வளவு செலவாகுமென்பதற்கு தகவல் என்னிடம் இப்போது இல்லை.

DR. K. B. MENON: I understand that Amber Charka is very expensive. Have the Government any scheme for subsidizing or even giving Amber Charkas on instalment payments?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. Government do have such a scheme.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, what is this Amber Charka? Is it not a fact that there is considerable difference of opinion over the utility of this Amber Charka? Is it not a fact that handloom weavers in rural areas, who depend upon spinning for their living, will be affected by the introduction of this Amber Charka?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am unable to understand how the introduction of Amber Charka will affect handloom weavers. If the hon. Member is really interested in being educated about the possibilities of Amber Charka, I can arrange for that.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, the Hon. Minister has stated that the centres, where this Amber Charka is to be introduced, are under consideration. What are the fundamental principles that would guide the Government in the opening of these centres? Have any directives or has any opinion of the Central Government been received in this behalf?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think, Sir, the Government are having any directives from the Central Government. The Government will take up suitable areas in the Intensive Khadi Centres.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know, Sir, whether the Government have got any scheme in contemplation as far as the basic education centres are concerned, where charka and takli are intensively used and whether the Government have got a plan to give training in Amber Charka to students who have an inclination towards the same?

[18th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already stated that the Government have not yet finalized their plans for the introduction of Amber Charkas on a large scale.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Will the Government consider the desirability of introducing Amber Charka in areas where unemployment and under-employment are prevailing in a large measure?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I have already answered in Tamil that mere poverty and mere unemployment would not be the sole criteria for selecting suitable centres for the introduction of Ambar Charka. There must be the proper atmosphere for hand spinning.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: May I know from the Hon. Minister whether the thread spun from this Amber Charka would be like the one spun from the ordinary charkas? Would the count and the quality of the thread be the same as that used in the khadi cloth?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, it has been examined and estimated that Amber Charka can produce better quality yarn at cheaper prices. Thereby, the price of khadi would also be cheaper.

SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, the Hon. Minister for Commerce and Industry in the Union, Mr. T. T. Krishnamachari, who is responsible for this and who is the Centre's guide, has stated that Amber Charka centres will be located in cotton-growing areas. Is this correct, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This also will be taken into account before Government decide on the number of centres to be opened.

Residents of Minicoy Islands

9-20 a.m. * 127 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have issued any orders against nine residents of Minicoy Islands during the year 1955 prohibiting them from visiting or taking up their residence in that island: and

(*b*) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (*a*) Yes, Sir. But these orders have been set aside by the High Court.

(*b*) The Government considered that in the interests of law and order in the islands and to maintain harmony among the islanders, it was desirable and necessary to prohibit the entry of these nine mainlanders to the islands.

18th August 1956]

SRI N. K. PALANISAMY: May I know whether the Government have at least attempted to settle them down and whether the Government have warned them before they were deported from the islands?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: All possible steps to establish harmony and goodwill there have been taken.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Sir, the fact appears to be that the Inspecting Officer, that is, the Collector of South Kanara, went there and he was told by the Amin who appears to be the dictator in the island that those people were mischievous. Straightaway the Collector seems to have asked them to get into the boats and deported them from the island thus separating them from their wives and children. Now that the High Court has set aside the order, will the Government closely examine the whole question instead of the arbitrary and capricious order being endorsed?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: It is not arbitrary. The Inspecting Officer, after due enquiry found that those people were dangerous to the island itself. Therefore, he recommended that they should be prohibited from entry into the island. But since the show-cause notice was not given to them, the High Court ordered that proper procedure should be adopted in the matter of prohibiting them. The Government are now taking such procedure. After taking such procedure as is necessary, they will be certainly prevented from entering the island.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Those people have been taken away from their wives and children for two years, on account of the order of the Government. Now that the High Court has set aside the order stating that it violated the principles of natural justice, will the Government see that they are restored to their wives and children at an early date?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: As I said earlier, the necessary procedure will be adopted.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether the Government will be kind enough to take some interim measures with regard to the families of the people who are separated from their wives and children? That is, I want to know whether their wives and children will be brought to the places where those people live at present and some family allowance and other facilities will be given to them so that they may once again enjoy their family life?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The Government do not propose to allow them to enter into the island. So, the question of granting them any subsidy or allowance or anything of the sort does not arise.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I am sorry the Hon. the Minister has not understood my question. If the Government

are not in a position to allow those people to enter the island, may I know whether the Government will take their wives and children to the place where they are living at present?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: That will be examined, Sir.

SRI C. H. KANARAN: The Hon. Minister said that those people were dangerous to the island. May I know what is meant by " dangerous ".

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: They were meeting lot of trouble, they were inciting people to work against the very Constitution itself. Their presence in the islands was, therefore, considered dangerous. More than this, I cannot be going on explaining what is meant by " dangerous ".

Trawlers

* 128 *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether any trawlers have been brought by the Government during the year 1956 for fishing in the deep sea; and

(*b*) if so, the number and cost of each?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) The answer is in the negative.

(*b*) Does not arise.

Seeds and manure loans to ryots

* 129 *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) the reasons for transferring from Agriculture Department to Revenue Department the powers of granting seeds and manure loans to ryots; and

(*b*) whether the change-over is permanent or temporary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) The work of grant of loans for the purchase of seeds and manures was transferred from Agricultural Department to Revenue Department for the following main reasons:—

(i) Granting of these loans does not need any expert knowledge in agriculture and the machinery in the Revenue Department is better suited to conduct enquiries more thoroughly and to make collections more promptly,

(ii) It is desirable to divest technical officers of the Agricultural Department of normally non-technical work, such as granting of loans so that they can devote more attention to Agricultural extension work.

(*b*) The change-over has not yet been made permanent. The working of the system for the past one year has been reviewed and as it is satisfactory, it is proposed to continue the system on a permanent basis.

SRI V. R. NAGARAJAN: After the change-over from the Agriculture Department to the Revenue Department, have the Government noticed any improvement in the matter of granting of these loans? May I also know whether the delay that was formerly observed has been removed now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: According to the report of the Board of Revenue, this experiment has been quite satisfactory. I have been, however, hearing individual complaints from the ryots that this is not as satisfactory as the previous arrangement. Since the answer to this question was drafted, the present Director of Agriculture has also mentioned to me his own view after enquiry at various places, namely, that it would be better to revert to the Agriculture Department. The Government will again go into this question when the report of the Director of Agriculture is received.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Even with regard to the grant of these loans, some expert knowledge is necessary. For instance, the Revenue authorities insist on taking the ammonium sulphate for the whole amount of the loan. If only they had some knowledge of Agriculture, they would not insist on a ryot owning three acres of land to take ammonium sulphate for Rs. 120. This is how the matter is being handled by the Revenue authorities. In view of all these difficulties, may I ask the Government to take immediate steps to retransfer this work to the Agriculture Department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the Government will examine the position and the suggestion given by the hon. Member and take a decision.

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM: As the Revenue authorities require the ryots to walk a long distance to get the loan sanction orders and as a result of this considerable hardship is being caused to the poor ryots, will the Government be pleased to order the concerned authorities to go to the village and give these loan sanction orders to the ryots?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The Government will also look into the suggestion made by the hon. Member.

SRI M. DHARMALINGAM: I am definite that the Revenue Department is very much overworked already. Consequent on the transfer of this subject also to the Revenue Department, they will get some more work. So, may I know whether the Government have sanctioned any special staff for taking prompt and systematic action in the matter?

[18th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know which department is more overworked than the other. The Government will go into all these aspects and criticisms and then take a decision. Wherever it is found necessary, whether it is in the Revenue Department or in the Agriculture Department, the Government do sanction special staff.

SRI P. SELVARAJ: Since the Revenue Department is expected to attend to multifarious activities, will the Government come forward to open depots in each block for the purpose of supplying seeds and manure?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is a separate question. That is being looked into every now and then.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Consequent on the change-over from the Agriculture Department to the Revenue Department, a lot of difficulties have been caused to the agriculturists. Representations have been made from the Taliparamba National Extension Service Block in this matter. The Revenue Department have selected certain places for the distribution of manure. The National Extension Service Department deduct a certain percentage say, 25 to 40 per cent, from the loan. As the areas for development have not been properly selected, there is lot of difficulty for the agriculturists. They do not get the loan in full. Will the Government see the representations of the agriculturists in the matter and take proper measures to see that the agriculturists got the full loan, part of it as manure and the other part in cash?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to suggest to the hon. Member to prepare a short note in the matter and pass it on to me so that I could look into it and take necessary action.

9-30 a.m. SRI V. BALAKRISHNAN: Is it not a fact that the revenue officials are in a better position to check up facts and assess the work done by the ryots and they cannot be easily cheated as the officials of the Agriculture Department. Therefore, will the Government continue this wholesome practice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know who is cheated worse and who is cheated better. That is also one aspect of the question taken into account when the decision was taken to entrust that part of the work with the Revenue Department.

SRI S. RAMALINGAM: விவசாய இலாகாவில் கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வந்த போது கூட்டுப்பட்டாதாரர்களுக்கும் கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. இப்போது ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு இந்தப் பொறுப்பை மாற்றிய பிறகு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் கூட்டுப்பட்டாக்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். மேலும், நக்காவிக் கடன்கள் கொடுக்கும்போது எந்த எந்த முறைகளில் விசாரணை செய்யப்படுமோ அந்தந்த முறைகளையெல்லாம் இந்தக் கடன்கள் கொடுக்கும்போது கையாண்டுவருகிறார்கள்; அதன் காரணமாக காலதாமதம் ஆகிறது. இந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

18th August 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கடன்கள் கொடுப்பதற்கு விசாரணைகள் செய்யும் முறைகளில், எந்த இலாகா கடன்கள் கொடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டாலும், வித்தியாசம் கிடையாது. கடன்கள் கொடுப்பது சம்பந்தமாக என்ன விதிகள் இருக்கின்றனவோ, அந்த விதிகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் கடன்கள் கொடுக்கப்படும்.

SRI M. PALANIYANDI: இந்தக் கடன்கள் விவசாய இலாகாவால் கொடுக்கப்பட்டு வந்த காலத்தில், ஒவ்வொரு நாலுகாவிலும் ஒரு இலக்கு அமைக்கப்பட்டு அங்கே விவசாய டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களால் கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டுவந்தன. இப்போது ரெவின்யூ இலாகா இந்தக் கடன்களைக் கொடுத்துவருவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் விவசாய டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அப்போது தாவரப் பூச்சிகளைக் கொல்வது போன்ற தங்கள் டெக்னிகல் வேலைகளை டெமான்ஸ்டிரேட்டர்கள் சரிவரச் செய்யமுடிவதில்லை. இருந்தாலும்கூட, விவசாய டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களுடைய டெக்னிகல் வேலைக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் விவசாயிகளுக்கும் கடன்கள் சீக்கிரம் கிடைக்கும்படி செய்வதற்காக, டெமான்ஸ்டிரேட்டர்களின் கீழ் சில சிப்பந்திகளை நியமித்து, விவசாய இலாகாவின் மூலமாகவே கடன்கள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government will take into account all the views expressed by hon. Members of this House particularly and they will take a decision by going into all aspects of the matter.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Let the Government take their own time to decide the question whether this work should be handled by the Revenue Department or the Agriculture Department. But the urgent problem is that the ryots are not able to avail themselvse of these loan facilities because the Revenue authorities insist that for the whole loan amount they should take ammonium sulphate or any other manure that is available with the Revenue Department. May I request the Government to issue immediate instructions to the Revenue authorities to grant this loan partly in cash and partly in kind so that the ryots will be left with some amount to get the manure that he particularly needs?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government will look into the matter. They are also anxious that whatever loan is secured by the ryots, is fully utilised for agricultural development and not for private purposes.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: கனம் மந்திரி அவர்கள், கடன்கள் கொடுப்பதற்கு முன்பு எப்படி எப்படி யெல்லாம் விசாரணை செய்யப்படுமோ அப்படியெல்லாம் விசாரணை செய்யப்படும் என்று கூறினார்கள். இதுவரை கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வந்த சமயங்களில் எல்லாம், நிலம் கூட்டுப் பட்டாவாக இருக்கிறதா என்று கவனிக்கப்படவில்லை; விண்ணப்பதாரர் நிலத்தின் சொந்தக்காரரா என்பதுதான் கவனிக்கப்பட்டது. இப்போது நிலம் கூட்டுப் பட்டாவாக இருக்கிறதா என்று விசாரிக்கப்படுகிறது. மேலும் இப்போது நிலக்காரர்களுக்குக் கொடுகப்படும் கடன் தொகை மிகக்குறைவாக இருக்கிறது; சாகுபடியாளர்களுக்கும் கடன்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது; சிறிய நிலக்காரர்களுக்கு கடன் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமாகத் தேவையுள்ளவர்களுக்கு அதிகமாகக் கடன் கொடுப்பதற்காக, ரெவின்யூ இலாகாவுடன் சர்க்கார் பேசி நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

[18th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அரசாங்கம் இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

MR. SPEAKER: I am extending the question-time till the rest of the questions are answered as to-day is the last day.

Gramasevaks training

* 130 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether there was any selection of candidates for training for the posts of Gramasevaks at the Gramasevaks' Training Centre at Taliparamba on the 28th, 29th and 30th June 1956;

(*b*) the names of the members of the Selection Board;

(*c*) the number of applications received for this training and the number selected; and

(*d*) the minimum qualifications prescribed for this post?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, on the 28th and 29th June 1956.

(*b*) 1. Additional Development Commissioner.

2. Joint Development Commissioner.

3. Assistant Development Commissioner (Training).

4. Collector of Malabar.

5. Srimathi M. Kuttimalu Amma.

(*c*) Number of applications received 1,065. Number selected 80.

(*d*) Completed S.S.L.C.

SRI K. P. GOPALAN: The Hon. Minister has just stated that representation has been given to a particular political party in the Selection Board. In view of that, will the Government consider the desirability of giving representation also to the other political parties or people who are interested in that work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member would have seen from the answer I have given that only one non-official has been included in that Board. That non-official was appointed not because she represented a particular party but because some non-official interested in the National Extension work was thought of and she was chosen.

SRI V. BALAKRISHNAN: Is it a fact that the morning and evening beverage of the Gramasevaks at these Centres is only milk and nothing but milk. If so, is the Hon. Minister aware that it is a costly drink in view of the fact that even the God-given water is not available in many parts of the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information, Sir.

18th August 1956]

SRI O. KORAN: May I know the number of Harijans selected as Gramasevaks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may put a separate question.

SRI M. NARAYANA KURUP: When these posts of Gramasevaks were taken outside the purview of the Public Service Commission, the Hon. Minister stated that one of the reasons was that they required special aptitude on the part of the employees. Did the Government give any general direction as to the nature of the choice and the qualifications of special aptitude in respect of these appointments?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No specific instructions were given but only general instructions were given.

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that one of the tests given to the applicants for the posts of Gramasevaks is the running of six miles on mountainous roads and on one occasion an applicant sustained injuries while running. If so, is it done according to the instructions of the Government or according to the instructions of the officers concerned on the spot?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am quite certain that the Government have not issued any such instructions. But regarding what actually happened, I would like to have notice.

Gambling shows

* 131 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether Government have received any complaints about alleged gambling shows at the Ootacamund Flower Show;

(*b*) whether Government have received any complaints that gaming at cards is going on in gentlemen's clubs all over the State; and

(*c*) if so, whether any action has been taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) & (*b*) The answer is in the negative.

(*c*) Does not arise.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Are the Government aware that in most of these clubs visited by luxurious gentlemen, the main activity is gambling under the guise of playing cards. At the same time if the same thing is indulged in by the poor people in a place fifty yards away, they will be marched to the nearest police court. Therefore, in the name of austerity and ethics, will the Government put an end to that kind of gambling going on in these clubs?

[18th August 1956

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know whether the hon. Member has any personal experience of it. As far as I know, there is cardsplay going on in all these clubs. I do not know whether they indulge in gambling.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாதிரியான இளைப்புகளுக்குப் போகாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், நாங்கள் கேள்விப்பட்டவரையில், பல இளைப்புகளில் நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கும், ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கும் சூதாட்டம் நடந்து வருவதாகதெரிகிறது. இதன் காரணமாக பலர் பணம் இழந்தும் வருகிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது. சர்க்கார் இது விஷயமாக விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுத்து இந்த சூதாட்டங்களை கட்டுப்படுத்துமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினருக்கு இந்தக் இளைப்புகளைப்பற்றி ஏதாவது நேரிடையாகத் தெரிந்திருந்தால் அந்தத் தகவலை எனக்குக் கொடுக்கலாம். அப்படித தகவல் கொடுத்தால், அது பற்றி விசாரிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Is it not necessary that a club should be declared a gambling house before taking action against that club under the gambling offence?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. According to the recent decision, what is laid down is that if the club has received any commission for its premises being used for the purpose of gambling, then it may be called a gambling house. But if the club premises is used for the purpose of playing cards without stakes, then it would not be called a gambling house. The question is not so important that it is necessary to bring forward any amending legislation for that purpose. But if hon. Members feel that there is a case for it, I would like to have further information about it.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Human nature being what it is, it is but natural that one would like vent to his gambling instinct occasionally. So, will the Hon. Minister see that at least on certain festive occasions like the flower show gambling plays are encouraged?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that the Government can take the advice of the hon. Member and adopt that as the policy.

9-40 a.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The main question has two aspects. One relates to the kind of fanfare that we see in some of the important and officially sponsored occasions like the Ootacamund Flower Show which is quite different from gambling, and that kind of fanfare. The other aspect relates to indulging, mostly or completely in clubs, in gambling in the name of playing Rummy, day in and day out, and it is also known that there is no pep in playing that game without money. Would the Hon. Minister, in the name of morality and setting an example, see that police officials and other higher officials do not indulge in clubs in these games?

18th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as the shows organized during the Flower Show and on other occasions are concerned, there is a difference between what are known as games of skill and games of chance. Only games of skill are permitted and games of pure chance are not permitted at all. Of course, the difference might be thin in certain cases. Still, to the best of their judgment they try to see that only games of skill are permitted there. But with reference to the suggestion made in regard to the clubs, I am afraid that the hon. Member's suggestion that police and other officials are participating in what is called playing cards with stakes, I do not think there is any substance or basis behind that allegation. But anyhow if the hon. Member should give some further information about it, if necessary, the Government would consider any proposal to restrict these activities even in clubs.

Emergency recruitment to Indian Administrative Service

*132 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of officials of the State Government recruited for Indian Administrative Service under the Government of India's emergency recruitment scheme during the year 1956?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This can be known only when appointments to the Service are notified. The State Government have no information on this yet.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether the Government have received any communication from the Central Government for the selection of Indian Administrative Service Officers and if so, whether the applications of officers drawing more than Rs. 300 as salary would be considered?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Applications have been received and I think the Selection Committee had its sitting in Madras also. But we have not received any information regarding the selections made.

SRI A. M. RATHNASWAMY : When this emergency recruitment to Indian Administrative Service is made by the Government, may I know whether any special consideration would be shown to officials belonging to the Harijan Community inasmuch as the quota set apart for the Harijans in the Indian Administrative Service cadre is too meagre? Would the Government therefore deem it necessary and advisable to see that at least the quota set apart for the Harijans in the Indian Administrative Service cadre is being filled in by members of the Harijan Community?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think this question dealing with the recruitment to the All-India Services should be put in the Lok Sabha as the policy will have to be laid down by the Government of India.

[10th August 1956

Sri M. PALANIYANDI : மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், சென்னை அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் சம்பள விகிதத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதேபோல கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரிகள் விஷயத்திலும், சென்னை ராஜ்யத்தில் கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரிகள் 300 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தால், இதே சம்பள த்தை கெஜட் பதிவில்லாதவர்களே மத்திய சர்க்காரிலுள்ளவர்கள் வாங்கிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நாரதம்மியத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா? மேலும், இந்தியன் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஸர்விஸ் உத்தியோகத்திற்கு நபர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும்போது மாகாணத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு போதுமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். திறமையின்படிதான் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறதென்றாலும், மாகாணத்திலிருந்து வருபவர்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு ரிபார்சு செய்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : முகலிலே போட்ட கேள்வி இந்த மூல கேள்வியிலிருந்து எழுவில்லை. இரண்டாவது, நான் சென்ன பாதகங்கள் மெல்லாவற்றையும் கேட்டுத்தான் இப்பொழுது எந்த முறையில் இந்தியன் அட்மினிஸ் ரேடிவ் சர்வீசுக்கும், இந்தியன் போலீஸ் சர்வீசுக்கும், மற்றும் அகில இந்திய சர்வீசுகளுக்கும் ஆட்களைப் பொறுக்கி யெடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கொள்கை நிர்ணயித்திருக் கிறார்கள். அதில் ஏதாவது மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்றால், இப்பொழுது அதை யோசிப்பதற்கு சமயம் இல்லை.

Betting on New York Cotton Prices

* 133 *Q.*—Sri A. RATNAM : Will the Hon. Minister for Finance be pleased to state the number of persons arrested by the police for alleged betting on New York Cotton prices and the amount seized from them from January to May 1956 in—

(i) the Madras City and

(ii) in the State (rest of the State excluding the Madras City)?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :

Number of persons arrested.	Amount seized. Rs.	A.	P.
(i) 1,704	6,132	1	3
(ii) 893	4,740	8	6

Sri V. R. KRISHNA AYYAR : May I know in the view of the Government who is better—the speculator who bets on cotton or the Government servants who bet on a game of rummy?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : I am not here to answer hypothetical questions. I suppose the hon. Member may decide it for himself who is better or who is worse.

Mr. SPEAKER : Questions Nos. 134 and 135 will be taken up together as they relate to the same subject.

10th August 1956]

Service condition of beedy workers

* 134 *Q.*—Sri N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether this Government received any report from the Special Officer appointed to go into the service conditions of beedy workers; and

(*b*) if so, the details thereof?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The report together with the orders of the Government on the recommendations of the special officers will be printed and placed on the table of the House in due course.

* 135 *Q.*—Sri K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given on 7th March 1956 to a supplementary question on question No. 3312—

(*a*) whether the Special Officer appointed by the Government to enquire into the conditions of the beedy industry and beedi workers in the State has submitted his report to the Government; and

(*b*) if so, whether the Government will place a copy of the report on the table of the House?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : (*a*) *&* (*b*) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to Question No. 134 by Sri N. K. Palanisamy, M.L.A.

Sri K. P. GOPALAN : May I know whether the Hon. Minister is in a position to convey to the House some of the recommendations made by the Special Officer who was appointed to go into the services conditions of beedi workers? May I also know when the Government are going to bring forward legislation, based on the recommendations made by the Special Officer? The Hon. Minister gave an assurance on the floor of the House that he would be bringing in some legislation in that connection. I would request the Hon. Minister to have a special sitting of the Assembly if necessary for considering such a legislation as early as possible.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : I have no personal knowledge about the contents of this report. The recommendations have been forwarded to the Commissioner of Labour for his comments. As soon as his comments are received, the Government will go into the question of the action to be taken, particularly about the legislation that should be undertaken. But I am not sure whether it will be possible to introduce this legislation before 1st November.

Sri N. K. PALANISAMY : When the enquiry conducted by Sri Natarajan, Special Officer appointed to go into the service conditions of beedi workers was proceeding, big beedi factory

owners in Vellore, Gudiyatham and Vaniambadi formed themselves into an association and forced other beedi factory owners to adopt the branch system with a view to evading the provisions of the Factories Act? May I know whether the Government will take steps to see that such torpedoing of the provisions of the Act is prevented?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may put a separate question.

SRI M. PALANIYANDI: பீடித் தொழிலில் கணிசமான அளவுக்கு தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பீடித் தொழிலாளர்களுடைய ஊதிய நிலைமையைப் பரிசீலித்து சர்க்காரிடம் ரிபோர்ட்டு சமர்ப்பித்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. குறைந்தபட்ச ஊதிய (மாகாண) போர்டிலேகூட அவர்களுக்கு ஊதியம் நிர்ணயிப்பதில் சட்ட சம்பந்தமாக சிரமம் இருப்பதாகத் தெரிவதால், மேற்கண்ட ரிபோர்ட்டை வெளியிடுவதற்கும், பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு நல்லதொரு சம்பள விகிதத்தை நிர்ணயிப்பதற்கும் அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு மந்திரி அவர்கள் முடிவு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதுபற்றி முடிவான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில் தவிர்க்கக்கூடிய தாமதம் ஒன்றும் இராது என்று கனம் அங்கத்தினருக்கு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

Establishment of industrial estates

*136 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any industrial estates have been established in the State for stimulating the growth of small industries; and

(b) the amount allotted for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Government are taking steps to establish Industrial Estates at Guindy and Virudhunagar and Small Industrial Estates at Palghat and Erode to stimulate the growth of small industries.

(b) The estimated expenditure on account of the establishment of these estates is as follows:—

	RS.
Industrial Estate, Guindy	51,40,461
Industrial Estate, Virudhunagar	21,23,088
Industrial Colony, Palghat	11,36,009
Industrial Colony, Erode	6,89,589

The Government of India have agreed to sanction the entire amount as a loan to this Government.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know whether these industrial estates have been set up and whether they are functioning?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: All preliminary steps have been taken to establish these industrial estates. I may tell the hon. Member that no industrial estate has yet started functioning.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know whether tin-making industry is also included among the small-scale industries which are included in the industrial estate schemes in Palghat? May I also know whether the Government have received any special representation from one Mr. Haneefa, Municipal Councillor, Palghat Municipality, in that connexion?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that there will be no difficulty in getting the tin-making industry covered under the industrial estate schemes in Palghat.

Exploratory work re artesian springs

*137 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any exploratory work has been conducted during the year 1956 to locate artesian springs in the districts? 9-50 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

Conditions of sweet toddy-tappers

*138 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the steps proposed to be taken by the Government to improve the conditions of sweet-toddy tappers under the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Under the Second Five-Year Plan, the following steps are proposed to be taken for improving the conditions of ex-toddy tappers in the State under the Palm Gur Development Scheme:—

(a) Increasing production of palm gur.

(b) Adoption of improved methods of manufacture of palm jaggery by supply of palm gur sets.

(c) Granting subsidies to the neera parlours.

(d) Encouraging the production of palatable products by giving subsidies to deserving societies for the purchase of confectionery equipment.

(e) Undertaking propaganda for the development of Palm Gur Industry by supply of the journal "Tad Gud Samachar" at half cost.

(f) Encouraging other allied industries among the ex-tapper.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, since jaggery is sold in the market at a very low price; all these measures will not help the tappers. Will the Government consider other alternative methods, such as distributing land to the tappers.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, that is a common policy pursued by the Government in respect of those people who are in need of land, but this is a separate question altogether.

[18th August 1956

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, on a former occasion, the Hon. the Minister for Prohibition was generous enough to give us an assurance that the recommendations of the Malabar Prohibition Advisory Committee will be taken into consideration by the Government. The first recommendation was that toddy-tappers belonging to jaggery-producing co-operative societies may be given loans in advance so that they may be saved from harassment by landlords, who lease these coconut palms by receiving *pattam* (rent) in advance, to pay that(?) the tappers receive money at high rates of interest from others. The other recommendation was that the Government should meet the administrative charges of the co-operative societies. May I know what steps have the Government taken in the matter?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, sufficient subsidy is given for every item of work they are doing. I do not think a loan is necessary but if the hon. Member thinks that a loan is necessary, the Government will examine that question.

SRI R. KRISHNAN: பாலக்காடு தாலூகாவில் Palm jaggery tappers 10,000 பேர்கள் வரையிலும் இருக்கிறார்கள். Palm jaggery விலை கம்மியாக இருப்பதால் இவர்களுக்கு வேலையிலலாத் திண்டாட்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் பாலக்காட்டிலே இரண்டாவது ஐந்து வருடத் திட்டத்திலே ஏதாவது ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதுபற்றி என்னுடைய சகாவான விவசாய மந்திரி அவர்களுக்குக் கேள்வி போட்டால், அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள்.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, in the existing Prohibition Act it has been laid down that the tappers should be given loans up to a limit of Rs. 200 for buying cattle, etc. They are already members of Primary Co-operative Societies. May I know whether they will be given any gratuity in their old age? May I also know whether the price of jaggery will be fixed?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The hon. Member seems to mix up one question with another. He thinks that a subsidy of Rs. 200 is given. The question of increasing or reducing the price of jaggery does not arise from this question.

SRI M. DHARMALINGAM: Sir, so far as my knowledge goes, I can inform this House that the grant of a licence to the sweet-toddy tappers for tapping juice for manufacturing jaggery does not help them in any way. Will the Government come forward to consider the desirability of organizing Milk Supply Societies, giving subsidy to them to improve the conditions of the sweet-toddy tappers?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, I think the Members of this House are satisfied with the arrangements that are being and have been made by the Government of Madras.

18th August 1956]

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன திட்டம் ரொம்ப இனிமையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் உற்பத்தியான வெல்லத்துக்கு சரியான விலை கிடைக்காதது மட்டுமல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கு இனிமையைத தருவதாயில்லை. அதனால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் குறைந்தபட்சமாக பதனீராவது விற்று அதனால் ஏற்படும் பலனை அனுபவிப்பதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: வெல்லம் உற்பத்தியானவுடன் அது கூட்டுறவு சங்கங்களின மூலமாகத்தான் விற்கப்படவேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அந்த சட்டத்தை மீறி நடப்பவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது என்று நேற்று நான் பதில் சொன்னதிலிருந்து கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும். மற்ற விஷயத்தைப் பற்றி தனி கேள்வி கேட்டால், அதற்கு பதில் சொல்லுகிறேன.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, the District Superintendent of Police, Malabar, has informed the Coovery and Kuttiatoor tappers, when they applied for licence for tapping coconut palm for making jaggery, that there were other works and that it was not necessary that they should take up this work. May I know on what basis the District Superintendent of Police said so and whether the Government will be pleased to reconsider the question on special representation, if made, with facts and figures to prove that the District Superintendent of Police was wrong?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: Sir, this is a general question. If the hon. Member tables a separate interpellation, I will be able to answer his question.

Propagating Kalari form of physical culture

* 139 *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any plan to propagate the Kalari form of physical culture in any of the National Extension Service and Community Project areas in the State; and

(*b*) if so, whether the Government have included Kalari in any physical culture institutes under its control?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) A grant of 50 per cent of the cost of equipment subject to a maximum of Rs. 100 for a sangham is permissible in the Blocks in Malabar district, the number of sanghams receiving a grant being limited to 4 per block. Apart from this, there is no plan for propagating this form of physical culture in National Extension Service and Community Project areas.

(*b*) It is proposed to start a course in Kalaripayat with an instructor from Malabar in Y.M.C.A. College of Physical Education, Saidapet.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Sir, this is one of the finest forms of physical culture, indigenous as the Hon. Minister would agree. Will the Government, therefore, recruit quite a number of Kalari experts and organize this system of Kalari for the development of the youth of Tamil Nad?

[18th August 1956

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This valuable suggestion of the hon. Member will be quite well appreciated not only by the Government but by all the other hon. Members in this House. Government will start this course in the Y.M.C.A. College of Physical Education and then they will see.

Attappadi Valley forest

* 139-A *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have sent any communication to the Centre during the year 1956 requesting that Attappadi Valley forest in Malabar be transferred to Madras after the States Re-organization; and

(*b*) whether the Government have received any reply from the Centre?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) Yes, Sir. In January 1956, the Government made a request to the Government of India that the block of forests covering about 24 square miles of land in the Attappady Block VI in the present Malabar district should be retained in the Madras State after the States are re-organized.

(*b*) No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY: May I know whether this Government have received any reply to that?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

Celebration of Buddha's 2,500th Birthday

* 139-B *Q.*—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether this Government propose to celebrate the 2,500th birthday of Lord Buddha;

(*b*) if so, the estimated cost of expenditure for the said celebrations; and

(*c*) whether it is a fact that death sentence is proposed to be suspended for a year in this State; in commemoration of the said celebrations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) & (*b*) A Special Exhibition of Buddhist antiquities was held in the Centenary Exhibition Hall in the Government Museum, Madras. It was inaugurated by the President of India on 27th May 1956 and an expenditure of Rs. 8,150 was incurred in this connexion. The Government also sanctioned the supply, free of cost, of a sweet and pongal to the inmates of the several Indian Boarding Homes, Orphanages, Borstal and Certified Schools, Remand Homes, etc. One sweet and pongal was also supplied to all prisoners in connexion with the celebrations.

(*c*) No, Sir.

18th August 1956]

Officers opted for the Kerala State

* 139-C *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) how many (1) Indian Administrative Service Officers, (2) Indian Police Service Officers, and (3) Judicial Officers, in the Madras State have opted for Kerala State Services; and

(*b*) whether the Government have given any assurance that those officers who opted for Kerala would be sent to that State without detriment to their service conditions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) This does not arise as no right of option has been conceded to officers in their allocation.

(*b*) The conditions of service of officers allotted to Kerala State consequent on the re-organization of the States will be subject to the provisions contained in the States Re-organization Bill and also by the general policy that may be laid down by the Government of India. The attention of the hon. Member is invited in this connexion to the proviso to sub-clause (7) of clause 116 of the Draft States Re-organization Bill. The question of giving a separate assurance by this Government in such cases does not therefore arise.

Retrenched workers of Commonwealth Tile Factory, Feroke

* 139-D *Q.*—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state— 10 a.m.

(*a*) whether the Government have received any petition in January 1955 from 8 retrenched workers of the Commonwealth Tile Factory, Feroke, regarding the grant of retrenchment benefits to them; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) Action will be taken after the writ petitions filed in the High Court by the management of Commonwealth Trust, Limited, against orders of recovery issued by Government in two similar cases are disposed.

Hydrogenation factory at Kozhikode

* 139-E *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that the Government have issued orders recently for dismantling the hydrogenation plant from the Government Hydrogenation factory at Kozhikode?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

[18th August 1956

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: This kind of allegation has been made about various other things also. May I, in the interests of concord and fraternal feelings between the Tamilians and the Malayalees, request the Government to issue an extensive statement explaining the correct position so that the atmosphere may not be vitiated by noxious whims?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think any statement is necessary. I also don't believe that any statement could convince those who put this kind of absolutely baseless questions.

Madras State Highways Mechanical and Transport Workers' Union, Tiruchirappalli

* 139-F *Q.*—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Dr. G. Chitrambalam): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received a copy of the Memorandum of demands submitted by the Madras State Highways Mechanical and Transport Workers' Union, Tiruchirappalli, on 9th May 1956; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The remarks of the Chief Engineer (Highways) have been called for.

* 139-G *Q.*—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Dr. G. Chitrambalam): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether any deputation representing the Madras State Highways and Transport workers met the Hon. Minister for Public Works on 2nd February 1956;

(*b*) whether it is a fact that the Hon. Minister gave an assurance to the deputation, that the wages and service conditions of the workers would be improved; and

(*c*) if so, how far these assurances have been carried out?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: (*a*) The Tiruchirappalli District Highways Mechanical and Transport Workers' Union representatives met the Minister for Works on 2nd February 1956.

(*b*) No such assurances was given, but the representatives were informed that the question would be examined in consultation with the Chief Engineer (Highways).

(*c*) Does not arise in view of the answers above.

18th August 1956]

Houses to Harijans in rural areas

* 139-H *Q.*—

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri A. Ratnam is not in his seat. The question and answer will be printed in the proceedings.

SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) the amount provided in the First Five-Year Plan for providing houses to Harijans in rural areas; and

(*b*) the amount spent for the above purpose?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (*a*) No amount was provided.

(*b*) Does not arise.

New bus permits

* 139-I *Q.*—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether any Government Order laying down the principles for the grant of new bus permits by the Regional Transport Authorities was issued recently; and

(*b*) if so, whether the Government will be pleased to place a copy of it on the table of the House?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (*a*) Yes.

(*b*) An extract [a] from G.O. No. 1298, Home, dated 28th April 1956, containing directions regarding the principles to be observed by all Transport Authorities in regard to the grant of State carriage permits is placed on the table of the House.

SRI M. KALYANASUNDARAM: The decision of the Government to fix viable units of five buses for each operator is no doubt a welcome one. But, I am afraid whether this object will be achieved at all by the method by which this is sought to be achieved because there is no prohibition to issue any bus permits to fleet owners who own already more than five buses. The other reason is the single bus operator is not going to be benefited immediately than the four bus owners who will get the fifth bus and this arrangement will place them at a very disadvantageous position. So, will the Government reconsider their decision and change the order of preference for the issue of new permits to small operators by beginning to issue permits to single bus operators immediately? We cannot prohibit any fleet owner from getting a permit. But the chances of the fleet owner getting permits are easier and unless we give some kind of preference to the man who owns one or two buses it will not be possible for the Government to achieve their object.

[a] Printed as Appendix II on pages 844–847 infra.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : With regard to single bus owners, Sir, I think he is also placed in an advantageous position. But, apart from these rules, the Government do not think that there is any need for giving extra concession to anybody. After deep consideration, Government have framed these rules. We will give a fair trial to these rules for about six or seven months. It is not even six months since the rules have come into operation. And then, if the Government are satisfied that there is any need for change, we will do so only to benefit the small operator as has been suggested by Sri Kalyanasundaram.

SRI P. RAMAMURTHI : The constitutional position is very clear. But, within the framework of the Act, Government have framed certain rules whereby they give a certain priority for the fleet owners and the Government have also come to the conclusion that a viable unit is five buses. Therefore, so long as the single bus operators continue as single bus operators in comparison with four bus operator or a three bus operator, he is placed in a very disadvantageous position in the competitive trade. If he is to take his chance after all these people had their chances, then the single bus operators are placed at a disadvantage. In order to remove this flaw and to see that these people also reach that level, will the Govenment just change the order of priority? That is all the question.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Then, the man who owns four buses will continue to own four buses for a number of years. While we allow the four bus owners to remain where they are, we will have to be going on increasing the number of persons who own one or two buses. It will be possible to help the single bus operators also to reach the viable unit by allocating to them more routes after the four-bus operators have reached the viable limit, which is easier. There will be sufficient opportunity for single bus owners to reach the viable unit in course of time.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Will the Hon. Minister tell us whether there are not instances where the transport authorities granted many permits and variations of routes contrary to the conditions of the Government Order issued recently and whether the High Court have, on the writ applications, set aside many of the orders passed against the spirit of the Government Order? Also, is it not a fact that the Government are again granting temporary permits and variations of routes in contravention of the High Court's orders?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The Government have nothing to do with the grant of permits from 1st January 1956. It is the Transport Authorities in the district and the State Appellate Tribunal that grant these permits and review the appeals. There are certain appeals which go up to the High Court and except in a few cases, all the decisions of the Government are upheld by the High Court. There are certain cases which went up

to the Supreme Court and there also the decision of the Government was upheld. If there is any miscarriage of justice by the authorities in the district, there is the Appellate Tribunal and the parties, who are aggrieved, may appeal to them. I do not think this vague allegation saying that the High Court has turned down all the decisions of the Government has any basis whatsoever. There are one or two suggestions which have been turned down. But, after the framing of these rules, I am quite sure that many of the big operators are finding it very difficult to get permits and there is sufficient encouragement for small bus operators to get more permits. As regards the point raised by Sri Kalyanasundaram and Sri Ramamurthi concerning the single bus operators, we will examine that question after a few months. If there are real difficulties, we will see that those difficulties are overcome. But the Government are satisfied with the present working of the rules framed by them.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Shri O. V. Alagesan, the Hon. Deputy Minister in the Central Government, has been stating both inside and outside the Lok Sabha that permits are to be issued liberally to buses and lorries. Has this Government received any information from the Central Government and, if so, does the Government contemplate liberalizing the grant of permits for buses and lorries?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As I said earlier, the Government have nothing to do with the grant of permits. The Government have powers to put private buses in places where buses are needed and to restrict the number of buses where there is monopoly or unnecessary competition which would affect the operators adversely. We have been issuing circulars after circulars to the authorities to find out the opinion of the people and put more buses in order to facilitate quick traffic. But the procedure is really cumbersome. It takes a lot of time and we are trying to reduce the months by amending the rules. For example, if an operator gets a permit, he can put a bus within four months on the road. The Government are now thinking whether the period of four months will be reduced to one month. By reducing the period to one month, Government would certainly quicken the issue of these grants.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : At present, under the marks system, which has been devised recently, the existing operators are given high marks in regard to fresh applications for the same route, which inevitably results in fostering monopolies and barring of new entrants altogether. Will the Hon. the Minister, therefore, issue a circular to all Regional Transport Authorities that they should primarily see that no monopolies are formed and that better facilities are given to new *bona fide* entrants in the line? 10-10 a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Even the present rules help to curb monopoly; if rules are necessary for further curbing monopoly, we will think of it in course of time.

[18th August 1956

SRI M. NARAYANA KURUP: Is there any restriction with reference to the quota or number of permits the Government issue in any particular year?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: No, Sir, the Government cannot restrict the issue of licences or fix any quota.

SRI M. KALYANASUNDARAM: In the mark system now in force, this difficulty arises. Applicants with four buses and less will be given one mark for each vehicle already licensed so that the owner of one vehicle gets one mark, the owner of two gets two marks and so on. Therefore, single-bus operators have no chance of getting additional permits in the near future and will not be able to survive. I plead that in the case of single-bus operators, special concession should be shown to protect them, especially in view of the recent policy of the Government with regard to renewal of permits. I am told fresh applications are invited creating insecurity for the existing operators with regard to their routes. May I suggest that the Government should take steps to protect single-bus operators and to that end, they should revert to the old practice of automatic renewal of permits?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The hon. Member does not catch me. If there are 100 single-bus operators and four four-bus operators, until these 100 single-bus operators are provided to the level of four, the four-bus operators will be stagnated without being able to get to the viable limit. Therefore, I promise that I shall look into the question and see whether we can amend the rules without in any way lessening the speed with which four-bus operators could get to the viable limit and at the same time providing that the single-bus operator could also get more preference. All these have to be worked out and these depend upon the number of operators operating in a particular route in a particular district and the applications received for each route.

Revised list of Backward Classes

*139-J *Q.*—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri K. V. Ramaswamy): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(*a*) whether the Government have submitted a revised list of backward classes in our state to the Backward Classes Commission set up by the Government of India; and

(*b*) if so, whether a copy of this revised list will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (*a*) Yes, Sir. A revised list has been forwarded to the Government of India.

(*b*) The matter is, for the present, being treated as "top secret".

18th August 1956]

Running of bus services by the Chamber of District Boards

*139-K *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the reasons for rejecting the requests of the Chamber of District Boards during the year 1956 to run bus services in the districts?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI: There is no provision in the Motor Vehicles Act, 1939, under which the District Boards can be permitted to run bus service on a monopolistic basis and it is not advisable for district boards to undertake the enterprise of running bus service, as it will be difficult and financially risky for them to compete with private operators.

SRI N. K. PALANISAMY: சட்டத்திலே இடம் இல்லாவிட்டாலும் தகுந்தபடி மாற்றியமைக்கலாம். பண வசதியுள்ள முனிசிபாலிடிகள் பஸ் சர்வீஸ் நடத்துவதற்கு அனுமதி கேட்டால், சர்க்கார் ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI: தனிப் பட்டவர்கள் பஸ் சர்வீஸ் நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்களுக்குப் போட்டியாக நகர சபைகள் நடத்தினால், நகரசபைக்கு அவ்வளவு லாபகரமாக இருக்காது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

SRI M. NARAYANA KURUP: Is the Hon. the Minister aware that the Constitution has been recently amended permitting local bodies to run bus services on a monopoly basis to the exclusion of other private owners?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI: Notice, Sir.

Trifurcation of Malabar district

*139-L *Q.*—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that Government have sanctioned the trifurcation of the Malabar district for Revenue and Police purposes; and

(*b*) if so, the headquarters of these three proposed districts.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (*a*) No, Sir.

(*b*) Does not arise.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: There was a recent statement in the popular newspaper *Mathrubhoomi* that there was a proposal before the Travancore-Cochin and the Madras Governments to trifurcate the Malabar district and that various details were also furnished to them. May I know whether the Government are aware of this at all?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There has not been any formal proposal made to us by the Travancore-Cochin Government for the trifurcation of Malabar. A casual mention was made about

this when I was talking with the Adviser to the Travancore-Cochin Government. But I do not know whether any positive steps are being taken in that direction.

General Elections

* 2 (SHORT NOTICE) *Q.*—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether the Government have suggested to the Central Government during 1956 any new method of voting during the coming general elections; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) The Election Commission has invited the remarks of the State Governments about the introduction of the system of marking on ballot papers of voting at elections in Assembly and Parliamentary constituencies in select areas (*e.g.*, urban areas where the literate classes preponderate) in the next general elections. It is proposed to inform the Commission that the new scheme may be tried as an experimental measure in all the constituencies in Madras City alone in the next general elections.

(*b*) Under the new system the names (and if possible, symbols) of the candidates will be printed on the ballot paper and the elector will have to place a mark secretly against the name of the candidate of his choice and then fold the ballot paper so as to conceal the mark or marks from observation. One ballot box only will be kept in full view of the presiding officer, the candidates and their agents and the elector will insert the ballot paper into the ballot box within their view. The detailed procedure to be followed will have to be worked out by the Government of India, in consultation with the Election Commission, and prescribed by suitable amendments to the rules.

SRI K. VINAYAKAM : In the light of the experience we have gained—viz., that this kind of marking on the ballot paper is very cumbersome in the sense that if there are twelve candidates in a constituency, all the twelve symbols allotted to those candidates have got to be printed on the paper with the result the illiterate voter will be confused while marking the symbol of the candidate for whom he wants to vote—will the Government of Madras advise the Central Government not to adopt this system which will not be an improvement on the system adopted at the previous elections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why the Government of Madras have recommended to the Central Government and to the Election Commission that this could be tried in the City constituencies where there is a greater amount of literacy and where the voters are better-informed.

SRI S. PANCHAKSHARAM : The Government have felt that each candidate being allotted a box has led to abuse in that the

voter was able to take out the ballot paper and hand it over to such persons who are prepared to take it after paying for it. Why not they now recommend to the Centre that the system of marking introduced by them during the recent local bodies and municipal elections may be tried during the ensuing general elctions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member evidently wants that we should recommend to the Election Commission that this system should be introduced throughout the country. There are some practical difficulties in the matter and the necessary preparations cannot be made within the short time available now. That is why, we have recommended to the Government of India to have this as an experimental measure in the City constituency.

SRI M. NARAYANA KURUP : A large number of questions have been put on the floor of this House and opinions expressed on this question. While conveying their views to the Election Commission, have the Government conveyed also the views of the Members sitting on this side of the House that they are opposed to it and do not favour such a practice? 10-20 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : All the difficulties involved in this system also have been pointed out to the Election Commission. But it is only a question of comparative merits, a question of deciding which is better. As far as we are concerned I have absolutely no doubt that the marking system is better. But certain conditions have to be satisfied for that purpose such as a general level of literacy. That is why we have recommended that it may be tried first in the City of Madras.

UNSTARRED QUESTIONS.

Malayalee Non-Gazetted Officers transferred to Tamil districts

8 *Q.*—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Malayalee Non-Gazetted Officers transferred to Tamil districts from the district of Malabar after 1st March 1956?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government consider that the collection of the information will involve a good deal of time and labour which will not be commensurate with the purpose served.

Appointment of Deputy Superintendents of Police

9 *Q.*—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that six additional Deputy Superintendents of Police were appointed in South Arcot district recently and if so, the reasons therefor;

(b) whether the Government have any proposal to open new Police stations in the South Arcot district; and

(c) if so, where and when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) No, Sir.

(c) Does not arise.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* LOCK-OUT IN THE MALABAR TILE FACTORY, FEROKE.

MR. SPEAKER: I have received a notice under Rule 40 from the hon. Member Sri K. P. Gopalan calling attention of Hon. Minister for Agriculture on a matter of urgent public importance, namely, the dispute between the management of the Malabar Tile Factory, Feroke, and the Tile Workers' Union and the lock-out ordered by the management.

SRI K. P. GOPALAN: Mr. Speaker, Sir, I bring this matter before the Government and request the Hon. Minister to make a statement on the subject. Since June 6th, 1956, the Malabar Tile Factory, Feroke, has declared a temporary lock-out. The manager of the factory is the President of the Tile Manufacturers' Association. Feroke is a tile manufacturing centre. There are about 4,000 workers engaged in that industry. Before declaring such a lock-out the management never gave notice to the workers, nor did they put up a notice on the notice board informing the workers of such a lock-out. This is the first point. The other point I wish to bring to the notice of the Hon. Minister is that there is a dispute regarding this factory pending before the Industrial Tribunal, Coimbatore, on an allegation that some workers were dismissed. Without ascertaining the opinion of the Honourable Court, the management has temporarily closed the factory. This is an illegal step and it violates section 23 of the Industrial Disputes Act. The reason advanced by the management is that there is not sufficient stock of clay in the factory. This argument will not hold good because in previous years there were less stocks of clay in the factory and more workers were given employment. In this particular case the manager did not want that the case regarding dismissal of workers should be put up before the Industrial Tribunal, Coimbatore. He also wanted to curb trade union activities in the factory. The management wants to see that the tile industry is declared a seasonal one by the Government by adopting this lock-out and forcing unemployment on labourers. Many representations have been made in this regard. Even the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, the President of the Union, made representations to the Government and the management. But the management did not care to settle the issue by mutual negotiations and by mutual understanding. Why I have brought this matter to the notice of the Government is this: The

manager of the tile factory is the President of the Tile Manufacturers' Association. So this procedure will be followed by the other managements also. That will lead to unrest in that area. In this connexion I may bring to the notice of the Hon. Minister that there is a good market for these tiles. More tiles are necessary now for the national reconstruction works. During such a period if the management should enforce this unemployment on these workers and hamper production in the country, it is a serious matter which the Government should consider and take necessary steps. I hold the opinion that the temporary closure by the management of the factory is illegal and wantonly done. It is the duty of the Government to see that the whole question is enquired into and an amicable settlement arrived at between the management and the labour union.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, the hon. Member has referred to the failure of the Government to intervene in the labour dispute between the management of Malabar Tile Factory, Feroke, and the Tile Workers' Union, consequent on the alleged lock-out of the factory from 6th June 1956 resulting in unemployment and misery of 300 workers. I shall give a brief account of the matter.

The management of the Malabar Tile Works, Feroke, laid off about 300 workers working in the factory early in June 1956, for want of sufficient clay in the factory to keep all the workers engaged. The union represented to the Commissioner of Labour telegraphically on 14th June 1956 about the lay-off situation in the above factory. He communicated a copy of the telegram to the Labour Officer, Kozhikode, asking him to enquire into the matter. The Commissioner received a further report from the union on 26th June 1956 reporting the continuance of the lay-off. A copy of it was also forwarded to the Labour Officer for enquiry. Sri Narayanan Nambiar, M.L.A., and Sri K. P. Gopalan, M.L.A., requested the intervention of the Labour Department in the matter telegraphically on 31st July 1956. The Commissioner of Labour sent copies of these telegrams to the Labour Officer and asked him to expedite his report.

The Labour Officer, Kozhikode, enquired into the alleged lock-out on 1st August 1956, and visited the factory on 7th August 1956. The Labour Officer has stated that there was no lock-out of the factory as alleged by the Workers' Union. He was satisfied that the lay-off was for *bona fide* reasons. Sufficient matured clay was not available to work the factory with the full compliment of workers. The pugmill which was installed in 1953 in the factory in order to make tile blocks without the clay undergoing maturing process was not working satisfactorily. The management therefore stopped the new pugmill and adopted the old process of leaving the clay in the clay pits for a period of three to four weeks for maturing

[Sri M. Bhakthavatsalam] [18th August 1956

in order to eliminate excess quantity of moisture. As sufficient clay could not be stocked in the clay-pit during the monsoon, the present lay-off was inevitable.

Out of three hundred workers, 163 have already been paid lay-off wages for the maximum period of 45 days as provided under the Industrial Disputes Act. The management have not paid the remaining 137 workers the lay-off compensation, as in their opinion they are not eligible for such compensation under the Industrial Disputes Act, since they were employed by contractors. The Labour Officer has, however, advised the workers to file claim petitions under the Industrial Disputes Act, for the recovery of lay-off wages. The question whether these workers are eligible for compensation will be examined on receipt of the claim petitions.

From the above it will be seen that it is not correct to say that Government did not intervene in the situation.

III.—ADJOURNMENT MOTIONS *RE*:

(1) ARREST OF HANDLOOM WEAVERS IN KARUR.

MR. SPEAKER : I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram saying that the House do stand adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the action of the Government in arresting about 120 handloom weavers in Karur yesterday—the letter is dated 14th August 1956—instead of taking action against the proprietors of Viswant Textiles who are refusing to implement the award of the Industrial Tribunal which has resulted in a serious situation in the whole town of Karur.

I would like to know from the hon. Member how it comes within the terms of Rule 41.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சுமார் 120 தொழிலாளர்கள் போலீஸாரால் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்னையை சபை முன்பு கொண்டுவரவில்லை. தொழில் கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புகளை அமுல் நடத்துவதில் சர்க்காரின் கொள்கையை இது பிரதிபலிக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டவே இதை சபை முன்பு கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கரூரில் விஸ்வம் டெக்ஸ்டைல்ஸ் என்ற கைத்தறித் தொழிற்சாலையின் நிர்வாகஸ்தர்கள் தொழிலாளர்களைப் பழிவாங்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டதாக அறிவித்துவிட்டு வேறு பெயருடன் அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்துகிறார்கள். அதுபற்றி தகராறு ஏற்பட்டு சர்க்கார் இந்த விஷயத்தை 'அட்ஜூடிகேஷனுக்கு' விட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்பு எப்ரல் மாதம் வெளிவந்திருக்கிறது. கெஜட்டில் தீர்ப்பு பிரசுரிக்கப்பட்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகியும், அது இன்னும் அமுல் நடத்தப்படவில்லை. தீர்ப்பில் என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சபையின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். **"Under such circumstances the only finding I can give is that the closure put forward by the Management is not at all bona fide."** இதை இன்னும் என்ன தெளிவாக குறிப்பிடப்படவேண்டுமென்பது

18th August 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

எனக்குத்தெரியவில்லை. நிர்வாகம் தொழிற்சாலையை மூடியது எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் தீர்ப்பில் நிர்வாகத்தைப்பற்றி கூறியிருப்பதை படித்துக் காட்டுகிறேன். **The Management which adopts such a course on account of its superior intelligence throws a number of workers out of employment for half a year and causes them misery by depriving them of their daily bread and attempts to deprive them of their legal benefits and legitimate rights.**

இவ்வளவுதூரம் தொழிலாளர்களுக்கு துன்பம் விளைவிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது எனபது தீர்ப்பில் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. தீர்ப்பு வெளிவந்து மூன்று மாதங்கள் ஆகியும், அதை அமுல் நடத்துவதற்கு இன்னும் நிர்வாகம் முன்வரவில்லை. அந்தத் தீர்ப்பை எதிர்த்து அவர்கள் அப்பீலும் செய்து கொள்ளவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது, தொழிலாளர்கள் எந்த முறையில் தங்களுக்கு பரிகாரம் காண்பது ? சர்க்காரும் இதில் தலையிட்டு தீர்ப்பை அமுல் நடத்துமாறு நிர்வாகத்துக்கு உத்தரவு பிறப்பித்தது இடையாது. அவர்களை இதற்காக சர்க்கார் prosecute செய்யவில்லை. ஆகையால் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலை முன்பு அமைதியாக சத்தியாகிரஹம் செய்தார்கள். கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. இவர்கள் சமரசம் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்து நிர்வாகத்துக்கு புத்தி கூறியும், நிர்வாகம் எந்த விதத்திலும் அந்த புத்திமதியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. போலீஸ் அதிகாரிகள் மானேஜ்மெண்ட்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக, சட்ட விரோதமாக 113 தொழிலாளர்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு தந்திரமாக அழைத்துப்போய் காலை 8 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரையில் சாப்பாடுகூட போடாமல் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். அவர்களைக் கைது செய்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. போன்ற அதிகாரிகள் சமரசம் ஏற்படுவதற்கு தங்களாலான முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால் குறிப்பாக போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் சர்க்கார் அதிகாரிகளின் முயற்சிகளையும் புறக்கணித்துவிட்டு, நிர்வாகத்துக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலே தொழிலாளர்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் காலையிலிருந்து மாலைவரை சட்ட விரோதமாக அடைத்து வைத்திருந்தார். இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளில் போலீஸ் அதிகாரிகள் இறங்கினால் தொழில் துறையில் அமைதி இருக்காது. தொழில் வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளின்மீது சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக இந்தப் பிரச்னையை சபை முன்பு விவாதத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையால் சபையை ஒத்திவைத்து இந்த விஷயத்தின்மீது விவாதத்தை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, even on the facts stated by the hon. Member I am afraid that it would not be a proper subject-matter for the adjournment of the House. I am not in possession of the details with regard to the various facts alleged by the hon. Member. But apart from that this seems to be a matter coming under the day-to-day administration of law and order. Therefore, I respectfully submit that this would not be a proper subject-matter for the adjournment of the House. 10.34 a.m.

MR. SPEAKER : I am inclined to agree with that. What has the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram got to say on this matter?

SRI M. KALYANASUNDARAM : I wonder how this is considered a routine matter concerning law and order. There was **no**

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th August 1956

breach of the peace. Neither the Revenue Divisional Officer nor any other officer, who was there requested the Police to take action. Why should the Police show so much extra enthusiasm in resorting to this action?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is a matter which the hon. Member has heard and I am not in possession of the facts with regard to this matter. Therefore, nothing could be served by a discussion on this matter now. If the hon. Member wants me to enquire into this, I shall look into the matter and see what has happened. If anything wrong has happened, certainly I shall see that that is set right. Therefore this cannot be taken as a subject-matter for the adjournment of the House. I would request the hon. Member, therefore, not to press this motion at this stage.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I had given notice of this on the 13th instant, if I remember right. The Hon. Minister also promised that he would call for reports and agreed that this could be taken up on the 18th instant, namely, to-day. But even in spite of this, if he has not received reports, then I do not know when action will be taken on those who were responsible for this incident. Therefore, I press my motion.

MR. SPEAKER : I am not satisfied on the statement of facts given by the hon. Member that this could be an adjournment motion which would come under Rule 41. I am definitely of the view that it would not come under sub-clause (viii) of Rule 49. These things are done in the course of the ordinary administration of law to prevent breaches of the peace, and no excesses have been shown to have been committed. Therefore, I disallow this adjournment motion.

(2) RAID OF THE MALABAR SPECIAL POLICE ON CHERIES IN CERTAIN VILLAGES IN THE CHIDAMBARAM TALUK.

MR. SPEAKER : I have received notice of another adjournment motion by Sri C. Kandasamy. It reads as follows :—

" This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz. :

the behaviour of the Malabar Special Police in beating and raiding the cheries of agricultural labourers in the villages of Kuyavanpettai, Varahur, Sivapuri, Kavarappattu in the Chidambaram taluk of South Arcot district on 14th August 1956, such labourers being peacefully agitating for an increase in their wages and the promulgation of section 144 and arrest of nearly 40 labourers including women and the failure of the Government to settle the matter and prevent such a state of affairs in this area."

Even in this case I am afraid that *prima facie* there does not seem to be any public matter which could come under Rule 41. Nevertheless I would request the hon. Member to say what he has got to say on this.

18th August 1956]

SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொண்டுவந்திருக்கும் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயம் உடனடியானதும் பொதுஜன முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் இருப்பதால்தான், நான் அதை சபையின் கவனத்துக்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சிதம்பரம் தாலூகாவில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கும் கிராமங்களிலே தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. 1955-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் மிராசுதார்களுக்கும் இடையே அரசாங்கம் ஒரு ஒப்பந்தம்செய்து வைத்தார்கள். இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் மீறக்கூடிய நடவடிக்கைகளில் மிராசுதார்கள் இறங்கியிருக்கிறார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயிகள் மனுக்கள் மூலமாகவும், பேட்டி மூலமாகவும் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு இதைப்பற்றி புகார் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அந்த அதிகாரிகள் நியாயப்படி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, விவசாயிகள் அடங்கி நடக்கவேண்டுமென்ற யதேச்சாதிகார நோக்கத்துடன் மலபார் ஸ்பெஷல் போலீஸை வைத்துக்கொண்டு மிராசுதார்களுக்கு சாதகமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். குழந்தையோடு உள்ள தாய் உள்பட 40 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நெருக்கடியான நிலைமை இந்த கிராமங்களில் நீடித்துக்கொண்டு வருகிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகார வர்க்கம் சட்டத்தை அமுல் நடத்தி விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்கவில்லை. அதற்கு நேர்மாறாக அரசாங்கத் தரப்பில் சட்டத்தை மீறும்படியான முறையில் நிர்வாகம் நடந்துகொண்டுவருகிறது. சட்டப்படி அங்குள்ள அதிகாரிகள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள். இதுவரை 40, 50 பேர்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த நெருக்கடி அங்கு நீடித்துவருகிறது என்ற காரணத்தினால், இன்றையதினம் சபையை ஒத்திவைத்து இந்த விஷயத்தை விவாதிக்க அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. RAMAMURTHI : Mr. Speaker, Sir, I wish to add in this connexion that Government should not adopt the policy of making every labour dispute a question of law and order. In this particular case the demand of the workers is very simple. Last year through the intervention of the District Collector, a settlement with regard to the rate of wages to be paid to agricultural workers who were not working under the Pannaiyal system, was arrived at. In this year when the workers went to the landlords and demanded the wages paid to them last year according to the settlement then arrived at, the landlords refused to pay them those wages. Therefore, the workers went on strike. They have approached the District Collector. The District Collector has not intervened to settle the dispute. With regard to the Pannaiyal system also, the provisions of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act are not strictly implemented. These are questions which could be settled if the concerned official takes up a proper attitude, intervenes in the matter and settles the dispute. Instead of that, why should the Police be sent to settle the dispute? That is the main question before the House. Therefore, I would like to urge the Government to look into the whole question and issue proper instructions to the district authorities to settle the dispute and to withdraw the Police from the scene.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I also make a request that every dispute should not be made the subject-matter of an

10-a.

[Sri C. Subramaniam] [18th August 1956

adjournment motion in this House, even as the Leader of the Opposition requests that every labour dispute should not be considered as a question of breach of law and order?

SRI P. RAMAMURTHI : If the Hon. Minister concedes my request, I will concede his request.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not aware of the facts of the case. If there are any pending disputes, certainly the Government are interested in seeing that they are amicably settled, as amicable, settlement, as far as possible, is the policy of the Government. If there are any disputes, I shall see how they can be settled. But certainly this cannot form the subject-matter of an adjournment motion.

SRI S. RAMALINGAM : போன தடவை இந்த மாதிரி தகராறு ஏற்பட்ட போது, ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரையும், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சி. கந்தசாமியையும் அங்கே அனுப்பிவைத்து சமரஸம் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டது. இந்தத் தடவையும் சர்க்கார் அதே போல் நடவடிக்கை எடுத்தால் கூடியசீக்கிரம் சமரஸம் ஏற்பட்டு கிராமத்தில் சாகுபடி நடக்கும். சர்க்கார் அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த விஷயத்தில் ஒரு பெரிய கஷ்டம் என்னவென்றால் உண்மையான தகராறுகள் இருக்குமானால் தீர்த்துவைக்கலாம். வரப்போகும் தேர்தலை அனுசரித்து சில தகராறுகள் தோன்றுகின்றன என்பதுதான். (ஆரவாரம்.) தேர்தல் முடிந்த பிறகுதான் இந்தத் தகராறுகள் தீரும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் தகராறை சர்க்கார் கூடிய சீக்கிரம் தீர்த்துவைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

10-41 p.m. SRI P. RAMAMURTHI : I want to protest against the insinuation that has been made by the Hon. Minister.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No insinuation has been made.

SRI P. RAMAMURTHI : If the Minister had gone into the merits of the dispute, found that the case of the workers was very weak, and then said that the dispute had been set up by interested parties, I can understand it. He himself admitted that he was not aware of the facts of the case. Without going into the merits of the dispute, he makes the insinuation that it is set up for the purpose of election. I only request him not to make such an insinuation.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I was not making reference to the merits of this particular case; I was referring to the general tendency prevailing now and certainly I am entitled to bring it to the notice of this House.

SRI C. KANDASAMY : நான் அதிகமாக ஒன்றும் கூறவிரும்பவில்லை. அங்கு அமுலில் இருக்கும் பண்ணையாள் சட்டத்தையும், 1955-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் அங்கு ஏற்பட்ட கூலி ஒப்பந்தத்தையும் நல்ல

18th August 1956] [Sri C. Kandasamy]

முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால் அங்கு தகராறுக்கே இடம் இருக்காது. அதற்கான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும என்று வற்புறுத்துகிறேன். அவ்விதமே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கூறுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன் ; அதுவே எனது நோக்கமுமகூட.

MR. SPEAKER : I find that this also is an adjournment motion which does not come within the terms of rule 41. The hon. Member has not given any detail as to when orders under section 144 were promulgated and why the Malabar Special Police made the raids. Some vague allegations have been made. It is not a definite matter of urgent public importance. The incident occurred on 14th August, and we have had one or two sittings subsequently. The subject-matter of the adjournment motion does not involve more than the ordinary administration of the law. I, therefore, disallow the adjournment motion.

IV.—HALF-HOUR DEBATE *RE* MADRAS-ANDHRA BORDER DISPUTES.

SRI P. RAMAMURTHI : Before we take up the next item of business for to-day, I would like to bring to the notice of the Government that subsequent to the statement of the Hon. Leader of the House in this Assembly regarding the stand taken by the Andhra Government as disclosed in the Andhra Governor's Address in the Andhra Assembly over the Andhra-Tamil border disputes, the Chief Minister of the Andhra State has made a statement in the Andhra Legislative Assembly. I would like to know whether the Government have taken notice of this statement and are prepared to make any statement about it on the floor of this House. As to-day happens to be the last day of the sitting, it will be very useful if a half-hour debate is permitted on this question and we, on this side of the House, will have an opportunity to say what we think about the whole question.

(Sri K. Vinayakam stood up.)

MR. SPEAKER : I would like to know . . . .

(Sri K. Vinayakam was still standing.)

MR. SPEAKER : It is only ordinary courtesy that the hon. Member should sit down when the Speaker is on his legs.

(Sri K. Vinayakam resumed his seat.)

I would like to know whether the Hon. Leader of the House has anything to say on this point.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I also would like to have the matter cleared up. So we may take up this matter at 3 o'clock this afternoon when we re-assemble after lunch, and discuss it.

SRI K. VINAYAKAM : The object of my rising was to congratulate the Leader of the Opposition on taking such a lively interest in solving the border dispute, in which he was not evincing

[Sri K. Vinayakam] [18th August 1956

so much interest when his Andhra comrades were here. Apart from that, in the discussion, I would like the Leader of the House to make it clear how we should solve this problem. There is no use of simply making a statement and leaving the matter in the lurch. The Opposition Members . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member will have ample time to say what the Hon. Leader of the House should say and how the problem should be solved. The Hon. Leader of the House will make a statement at 3 p.m. to-day.

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Among the official Bills, we will be taking up only the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill during this sitting. After that is disposed of, we will take up the half-hour debate and then the non-official business. I move—

"That in the agenda for 18th August 1956 under Official business the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, alone be taken up for consideration."

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILL.

THE PRESIDENCY SMALL CAUSE COURTS (MADRAS AMENDMENT) BILL 1956.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg leave to introduce the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill *, 1956, and move—

"That the Bill be taken into consideration at once."

This Bill is intended to rectify certain defects found in the provisions of the Presidency Small Cause Courts Act, 1882. Section 41 of the Act reads—

"When any person has had possession of any immovable property situate within the local limits of the Small Cause Court's jurisdiction and of which the annual value at a rack-rent, does not exceed two thousand rupees, as the tenant, or by permission of another person, or of some person through whom such other person claims,

and such tenancy or permission has determined or been withdrawn.

and such tenant or occupier or any person holding under or by assignment from him (hereinafter called the occupant) refuses to deliver up such property in compliance with a request made to him in this behalf by such other person,

* Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 6th June 1956.

18th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

such other person (hereinafter called the applicant) may apply to the Small Cause Court for a summons against the occupant, calling upon him to show cause, on a day therein appointed, why he should not be compelled to deliver up the property."

Under section 47 of that Act, the occupant can put in an application saying that he would be moving the High Court in this matter and have the proceedings in the Small Cause Court stayed. For putting in such an application, the occupant has to execute a bond with two sureties. What happens now is this: Immediately after an application is made by the occupant that he intends moving the High Court all further proceedings in the Small Cause Court will have to be stayed, as the provision stands at present. Sometimes it takes time to furnish security. Ultimately the applicant may not furnish the security and allow the application to be dismissed. So much so he gains two or three months' time, and thus this provision is used for dilatory purposes. Now we propose to amend section 47 so as to make the stay become effective only after the security is furnished. That is the sum and substance of the amendment proposed. (Interruption by Sri M. Kalyanasundaram.) Till he moves the High Court. Once he moves the High Court and a regular suit is filed, then the suit will be an effective proceeding, and whatever is decided on the suit, will be the final adjudication in the matter. Therefore, Sir. this amending Bill is brought forward. I hope the House will accept it. 10-50 a.m.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration at once."

* SRI M. NARAYANA KURUP: Sir, in matters where the stay becomes effective only after the security is furnished, it may sometimes defeat the very purpose. Therefore, it seems to me that instead of laying down the principle that it becomes operative after the security is furnished, a time limit may be fixed. The Hon. Minister stated that dilatory tactics might be adopted. I agree that it may be so sometimes. But the other side also sometimes, when security is furnished, takes objection saying that it is insufficient or it may ask for a commission or a number of other things which may drag on the furnishing of security for a number of months. Therefore, will it not be better that a reasonable time limit is fixed within which the security has to be furnished? Otherwise this will lead to the other way where the opposite party may take advantage of the provision. An immediate stay is essential sometimes in order to meet out justice and prevent injustice.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: Sir, stay is provided for just to avoid certain injustice that may be caused. If it is cash security and if it is a small sum, it is all right. But in many cases, security has to be provided for a considerable sum, and it is not

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [18th August 1956

possible to provide cash security. Then property is offered as security. In such cases, the other side will never agree as to the value and may require a test. All these things take some time. If property security is considered sufficient, then the document has got to be registered. Even within this reasonable time of one week, injustice may be done. Therefore, as Mr. Kurup observed, instead of making the furnishing of security a condition, a time-limit for furnishing security may be fixed. If they fail to furnish security within that time, then, of course, the petition may be dismissed. Therefore, I support Mr. Kurup.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the point for consideration is this. A number of cases have been brought to the notice of the Government (and the High Court also has taken notice of this) that invariably what happens is that an application is made and stay obtained, but the security is not furnished. As regards the difficulty pointed out by Sri Narayana Kurup and endorsed by Sri Raghava Mudaliar, we have to bear in mind that the original proceedings under section 41 and the application made under section 47 are both before the same court. Therefore, the question whether the court should expeditiously proceed with the application under section 41 or should wait for the furnishing of security under section 47, can very well be left to the discretion of the court, because it is not as if some other court is trying the case and a stay has to reach that court from another place. When both the applications are before the same court, and if it is found that dilatory tactics are adopted by the owner of the house or the owner of the property, then the court can very well say that it is adjourning the other proceedings also. Therefore, in all these matters, discretion should be given to the court. As it now stands, once an application is made, automatically stay has to be effected. The difficulties contemplated are not likely to arise and if we put a time-limit and the proceedings are not closed, instead of the furnishing of the security, because of the dilatory tactics adopted by the owner, automatically the application will have to be dismissed. Once the security is furnished, then automatically the stay comes into effect. Then he will have to move the High Court. If the High Court is not moved, the security furnished may be used for the purpose of compensating the loss incurred. Therefore, I do not think the suggestion made by the hon. Member that a time limit should be fixed is workable or practicable. We are leaving the matter entirely to the court to find out whether it should proceed expeditiously with the application under section 41 or it should take up the security proceedings. Once security is given, stay comes into effect. Therefore, I do not think any practical difficulties are likely to arise.

* SRI M. NARAYANA KURUP: If a frivolous petition is brought forward, then of course it can be dealt with by the court. Instead of making the stay effective after the security is furnished,

18th August 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

will it not be better to give discretion to the court to issue an interim stay if that is possible? The stay will not be effective unless the security is furnished. If the court grants stay for some time, and if it is satisfied that the party is deliberately adopting dilatory tactics, then the court can dissolve the stay.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: "Interim stay" and stay have the same effect. There is no question of any interim stay effected and later on confirmed. The question is whether the application under section 41 should be proceeded with or not. The Court will decide whether it should proceed expeditiously with the application under section 47 or proceed with the hearing and disposal of the petition under section 41. Therefore, I do not think, Sir, any further safeguards are necessary. The court will take care of all these things.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration at once."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

* SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move—

"In clause 2, in sub-section (3) of the proposed section 47 to the Central Act, *for* the words 'the Small Cause Court shall proceed with the application from the stage reached when security was furnished under sub-section (1)', occurring in lines 23–25 on page 2, *substitute* the words 'the Small Cause Court shall proceed with the application from the stage reached when security under sub-section (1) was accepted.'"

My amendment is a very simple one. Under sub-clause (1) of the proposed clause 47, it is stated that further proceedings will be stayed at the stage when the bond is accepted. Look at the words used in this sub-clause, namely, "the Small Cause Court shall stay further proceedings on the application from the stage reached when the bond was accepted by the Small Cause Court". In sub-clause (2) of the same clause, the relevant point of time that is contemplated is the time of the acceptance of the bond. But in sub-clause (3) of the same clause, it is stated that 'the Small Cause Court shall proceed with the application from the stage reached when security was furnished under sub-section (1)'. The word used is "furnished" and not "accepted". This will result in misinterpretation in my opinion. Because, "furnishing security" may be interpreted to mean the presentation of security into the court and not the actual acceptance thereof. Between the presentation of the bond to the court and the actual acceptance of the same,

11 a.m.

[Sri M. Jagannathan] [18th August 1956

there will be a certain interval of time. During this interval, certain proceedings would have taken place. When proceedings are started again, they will commence at the stage when the bond was presented to the Court, that is, when the security was furnished. This will give rise to unnecessary repetition of the proceedings that were already taken. That will cause hardship and in my opinion will be against all principles of jurisprudence. In the interests of uniformity, clarity and precision, I suggest that the words " was accepted " may be inserted in this clause. I hope that the Government will find no difficulty in accepting my amendment which will obviate a patent discrepancy.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: When it is said " furnished ", I think it means acceptance also. I think it is used in that sense.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: For the sake of having a uniform terminology, I have no objection to accept the amendment moved by hon. Member Sri Jagannathan.

MR. SPEAKER: The question is—

" In clause 2, in sub-section (3) of the proposed section 47 to the Central Act, *for* the words ' the Small Cause Court shall proceed with the application from the stage reached when security was furnished under sub-section (1) ', occurring in lines 23–25 on page 2, *substitute* the words ' the Small Cause Court shall proceed with the application from the stage reached when security under sub-section (1) was accepted.' "

The amendment was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

" That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, as amended, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER: The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—3 p.m)

IV.—HALF-HOUR *DEBATE RE* MADRAS-ANDHRA BORDER DISPUTES—*cont.*

MR. SPEAKER: Now, the hon. Leader of the Opposition will speak.

SRI P. RAMAMURTHI: Mr. Speaker, Sir, the House is aware of the statement made by the Hon. the Leader of the House the other day in reply to the debate that took place on the Governor's Address, in the course of which he had referred to certain statements made by the Governor of the Andhra State on the question of the adjustment of boundaries between this State and the Andhra State. Unfortunately the Andhra Chief Minister has taken this particular statement amiss and he has made a further statement in the Andhra Assembly. Normally speaking it is not certainly the practice to discuss on the floor of this House statements made by the Chief Ministers of other States. But since this is a question which involves the interests—I would say not of this State or that State—of the people particularly living in the border areas and a state of suspense continues to hang on for a considerably long period, I wish that this matter be taken note of by this House and particularly by the Government.

Now, what are the facts of the case? The other day the Hon. Leader of the House referred to the possible impropriety, if I may say so, of using the Governor's Address to give policy decisions of a particular State Government when that particular question involved not only the interests of the people of that State but also the interests of the neighbouring State. That was the specific issue that was involved in it. I take it that the Hon. the Leader of the House took that position because normally speaking it is not the practice to discuss the Governor's Addresses relating to other State Legislatures in the Legislatures in which they are not delivered. Therefore, since the Andhra Government have chosen this particular forum to announce their decision, it naturally puts the hon. Members of this House in a very embarassing position and we have got to debate the remarks made by the Governor of the Andhra State in his Address to that State Legislature. But leave alone that question. Now what we are concerned with is the particular attitude the Andhra Government have adopted in respect of this matter, and that is a much more serious matter. The Governor, for example, had stated in his Address that although certain discussions had taken place and certain principles had been agreed upon between the two State Governments on the question of demarcating the boundary line between the Andhra and the Madras States, yet subsequently the whole question of the reorganization of States on an All-India basis had arisen. And therefore he says, that unless the Government of India are able to lay down a uniform principle, it will be very difficult to settle this question with regard to the Madras State alone. The same statement has been more or less reiterated by the Hon. Mr. Gopala Reddi. I would just read that portion of his statement which is very relevant for our purpose now.

" We did make some progress but full agreement could not be reached.

" The Chief Minister of Madras wrote to me on April 6, 1956, suggesting that we should resume the discussions from where they were left off in November 1955. We considered the matter very carefully but had to take into account the subsequent developments regarding alignment of States throughout the greater part of the country and we had to take note of the fact that similar boundary issues exist or will arise not only in our southern border but on other borders of the future Andhra Pradesh.

" We felt it would be extremely difficult to justify public opinion in our State with the settlement of the Madras-Andhra boundary alone being made on a particular basis, if that basis was not applicable to the other borders of this State as well. It is only for that reason that we informed the Government of India that it would be desirable for them to formulate uniform principles to settle all boundary issues."

I would like to submit that the question of realignment of States throughout the country had not arisen in November or subsequent to November 1955. Even before the States Reorganization Commission was appointed in 1954 this question had come up. The question relating to the Madras and Andhra boundary disputes stood on a different footing altogether. It has nothing to do even with the proposals of the States Reorganization Commission. In this conection, I would refer to paragraphs 395 and 396 of the Report of the States Reorganization Commission :

" 395. We deal later on, in Chapter XVIII, with the Andhra Orissa border. Here, it is only necessary to indicate that no changes are being proposed. The boundary of the Andhra State in the south has already been the subject-matter of discussion, and the Prime Minister's statement in Parliament, dated March 25, 1953, made it clear that a boundary commission would in due course demarcate the southern and south-western boundaries of the Andhra State. The Andhra Government has also conceded in the memorandum presented to us that the claims of the Tamilians to areas in the Puttur, Chittoor and Tiruttani taluks of the Chittoor district may be considered after the census slips have been sorted and village-wise language figures are available.

396. Some progress has now been made in this direction and the Madras-Andhra border disputes may be settled satisfactorily by negotiation between the two Governments. We do not feel called upon in these circumstances to make any particular recommendation."

Therefore, it is very clear that as far as this particular Andhra-Madras boundary dispute is concerned, it has nothing whatsoever to do with the realignment of States in the greater part of the country. As it is mentioned by the Chief Minister of Andhra, I would here like to refer to one other matter. When the agitation for the Andhra State came, the leaders of the Andhra State, who are now

in charge of the Government, did not take up the attitude that the question of the Andhra State could be taken up only when the whole question of realignment of States in the country was discussed. That was their position then. We did give our support at that time for the simple reason that it was not possible to settle all the issues throughout the country. It does not mean that every issue should be kept pending till the other issues are settled. So, at that time we urged that the Andhra State should be formed immediately and the Andhra State was formed with eleven districts and three taluks. At that time it was known that the Tiruttani taluk consisted of an overwhelming Tamil-speaking population. Despite that, the hon. Members of this House irrespective of whether they were Tamilians or Andhras or Malayalees or Kannadigas did not take up the attitude that they should make that a condition for the formation of the Andhra State. (Interruption from Sri K. Vinayakam.) At least an overwhelming majority of the hon. Members, with some exceptions, took up a very sensible attitude.

SRI K. VINAYAKAM : That sensible attitude is now very clear.

SRI P. RAMAMURTHI : It was a very sensible and proper attitude, because we did not want to obstruct the formation of the Andhra State. We did not want to obstruct the Andhra people from achieving their aspirations by insisting that the issue regarding one particular taluk should be settled first.

Having taken up this attitude, I wish the present leaders of the Andhra Government at least looked back upon the circumstances leading to the formation of the Andhra State and realise, " here are the Tamil-speaking people who were generous enough not to obstruct the formation of the Andhra State by putting this objection of Tiruttani taluk." Having recognized that, I feel—I would not use a very strong language—to say the least, it is not proper on their part to adduce this particular reason, namely, " since the whole States reorganization has come up, this question can be settled only upon a uniform principle for the settlement of all boundary disputes." I would like to ask them this question. As the formation of the Andhra State itself was the forerunner of the formation of other States, why not settle this dispute on the basis of commonly accepted principle—a principle whose justification is clear to everybody and that the principle is so just that the Andhra Government have accepted it—and if this border dispute is settled between the Andhra Government and the Madras Government, that itself will later on become the forerunner of or precedent for the settlement of all border disputes between the various other States? Instead of taking that attitude, to come and put forward now, at this juncture, this excuse that this question could not be taken up until a uniform principle was laid down for the settlement of border disputes, they are open to the charge, to the suspicion at least, that they do not wish to settle this issue and that they want to keep that territory for themselves. I do no know what they are

3.10 p.m.

going to gain by keeping that territory. So long as that territory remains with the Andhra State there is bound to be bitterness between the people of this State and the people of Andhra. It is in the interests of all concerned, I wish that the Andhra Government totally change this policy.

Once again I wish to emphasize that this matter is entirely different. As far as this particular question is concerned there is a definite promise by the Prime Minister of India, namely, "Let not this particular border dispute stand in the way of the formation of the Andhra State. If, after the formation of the Andhra State, the two Governments by mutual discussion are not able ot settle this question then a Boundary Commission will be appointed." Having made that definite promise—a promise on the basis of which the Andhra State was formed—the promise is binding both on the Andhra Government and the Madras Government. It is binding on the peoples of both the States. It is not open to the Andhra Government to go back upon the promise already made, to go back upon the solemn undertaking made. Therefore, this particular attitude taken by the Andhra Government, I should say, is improper.

Therefore I would ask the Government of Madras to convey the feelings of this House—the feelings of the Members of this House—as well as the feelings of the people of Tamilnad to the Government of India and ask them to stick to their original promise and assurance that was given solemnly on the floor of the Parliament not only by the Prime Minister of India, but subsequently also by the then Home Minister of India. With these words I would ask this House to support me.

SRI K. VINAYAKAM: Mr. Speaker, Sir, the Hon. Leader of the Opposition gave the history of the events that took place. Now, what is the position? I was sure that the Andhra Government were not willing to tackle it properly. They adopted all sorts of dilatory tactics because they knew they were going to lose much and gain only a little by the adjustment of the Southern boundaries. Our quarrel is not with the Andhra Government. We have known what their attitude is. We have to take up the matter with the Central Government and ask them to honour the statement which the Prime Minister has made on the floor of the Parliament. Failing to reach an agreement by mutual talks between the Governments of the Andhra and Madras States, it is the duty of the Central Government to appoint a Boundary Commission instead of postponing this issue or referring this issue to the Zonal Council to be formed later on and then expecting that Council to tackle this problem. It is the duty of the Central Government to appoint a Boundary Commission immediately and solve this problem even before the general elections take place. My fear is this: The Zonal Council will consist of representatives from four States—Madras, Kerala, Mysore and Andhra States—and it will be presided over by a Minister belonging to the Centre. The Government of India want that this problem should be solved by having talks between the representatives of these four States. The Madras Government had already had talks with the Andhra Government

on this problem. This problem has been brought under discussion because no agreement could be reached between the Andhra and the Madras Governments. Therefore, there is no use of referring this issue once again to the Zonal Council to whom the Government of India are trying to refer it. Then this will become a matter of power-politics. There are representatives from four States in the Zonal Council and the representatives of Kerala and Mysore States may join either with those of the Andhra or the Madras State. So, I am afraid, that if this matter were to be referred to the Zonal Council it would not be properly solved. The Madras Government will have to bring these facts to the notice of the Central Government and insist and urge upon them to honour the statement they have made in that connection, viz., that a Boundary Commission would be appointed to solve the boundary disputes, if the two Governments of the Andhra and Madras States fail to reach an agreement by mutual talks. Then only, there will be peace and order in the disputed areas. I appeal to the Madras Government to take this attitude and not to adopt a weaker attitude and take orders lying down.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லைத் தகராறுகளைத் தீர்க்கும் விஷயத்தில் நாம் பரந்த நோக்கத்துடன் பிரச்னையைப் பார்க்கவேண்டும். எதோ நமக்குக் கொஞ்சம் பிரதேசம் கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்தோடு எந்த ராஜ்யமும் இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்கக்கூடாது; அரசியல் கட்சி மனப்பான்மையோடும் இந்தப் பிரச்னையைப்பார்க்கக்கூடாது; இந்த பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களின் நலனைக் காத்தில் கொண்டு இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்கவேண்டுமே தவிர, யாருக்கு எவ்வளவு விஸ்தீரணம் ராஜ்யம் கிடைக்கிறது என்ற மனப்பான்மையோடு இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்கக்கூடாது. 3-15 p.m.

நியாயமான கொள்கையின் அடிப்படையில் எல்லைத் தகராறுகளைப் பார்த்தோமானால், இரு பக்கங்களிலுமுள்ள மக்களையும் திருப்திப் படுத்தவதில் கொஞ்சம் கூடக்கஷ்டம் இருக்காது என்பதை நாம் முன்னமேயே பார்த்திருக்கிறோம். ஆந்திரா முதல் மந்திரி அவர்கள், ஆந்திர மக்களிடத்தில் இதை எடுத்துச்சொல்வது சாத்தியமல்ல என்று சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லை. முன்ப ஆந்திரப் பிரிவினை ஏற்பட்டபோது, சென்னை நகரை ஆந்திராவோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்ன கட்சியும் ஆந்திராவில் இருந்தது. ஆனால் அதே சமயத்தில், சென்னை நகரம் தமிழ் நாட்டுடன் இருக்கவேண்டுமென்று ஆந்திர மக்களிடம் சொல்லி அவர்களை திருப்தி செய்யவும் முடிந்தது. நியாயமான விஷயத்தை எடுத்துச்சொன்னால் ஆந்திர மக்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். தமிழ் மக்களும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். நாம் இந்தப் பிரச்னையை நியாயமான அடிப்படையில் பார்த்திருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி குறுகிய மனப் பான்மையோடு ஆந்திர முதல் மந்திரி அவர்கள் இந்தப் பிரச்னைய பார்த்திருக்கக்கூடாது என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker Sir, I have gone through the text of the Statement made by the Chief Minister of the Andhra State very carefully. I welcome one sentiment which he has expressed. I endorse that fully. That sentiment is fully expressed in these terms: 3-17 p.m.

"We are most anxious to settle this border issue with Madras as quickly and amicably as possible and have recognized that a controversy in public will not smoothen matters."

If I may say so, I cannot put it in a more pleasant form and in a more effective form also. Therefore the point for consideration is, how this amicable and quick settlement could be arrived at. Unfortunately the stand taken by the Chief Minister of the Andhra State in that statement could not lead to the solution of this problem quickly and amicably because of certain facts which I would like to place before this House, most of which I have already placed before this House. As it was pointed out by the Leader of the Opposition the first relevant point is that the formation of the Andhra State was considered a separate issue and not an all-India issue with reference to the linguistic formation of the various States in the country. The second relevant point is the statement made by the Prime Minister of India and subsequently by the Home Minister, in giving effect to their decision as regards the formation of the Andhra State that the border disputes would be settled by the appointment of a Boundary Commission. Thirdly, in pursuance of that, for the purpose of settling this border dispute, apart from the States Reorganization Commission, we ordered the resorting of the population figures. Certainly if it was the intention that the principles applicable to all-India should be made applicable to the settlement of this dispute also, there was absolutely no meaning in incurring a large amount of expenditure in appointing officers and going through this laborious task of re-sorting village figures.

3-20 p.m. Fourthly, there is the pronouncement of the States Reorganization Commission itself to the effect that the Madras-Andhra border dispute stood on a different basis altogether and, as a matter of fact, they said that they had no recommendations to make in this respect in view of the progress which was being made in the settlement of the dispute by talks between the two Governments. Then, lastly, there was the agreement arrived at between the two Governments with regard to the principles applicable in settling the border dispute and later on, when the negotiations went on, it was not on any difference of opinion with reference to the principles applicable that the talks broke down, but on the application of those principles to multi-lingual areas where no single language group had an absolute majority. Even during the talks and when difficulties arose in the application of those principles to multi-lingual areas, the stand taken both by the Andhra Government and the Madras Government was that in the event of failure to come to an amicable agreement with regard to the application of these principles, the matter should be referred to a Boundary Commission and that the Government of India should be asked to appoint such a Boundary Commission. We were made to understand that the solution of this problem would become easier if the claim to Kolar was settled once for all and that therefore the talks could be proceeded with after the future of Kolar was settled.

Therefore, now, the only question till, if I may say so, June 20th was whether it would be possible to come to an amicable settlement by mutual talks or whether we should approach the Government of India to appoint a Boundary Commission. Certainly it was not contemplated at any time that we should await

the principles being laid down by the Government of India which would be applicable to all-India. Certainly, that was not the stand taken by anybody. That is why even in April when our Chief Minister wrote to the Andhra Chief Minister that we could resume our talks, we were expecting a favourable reply fixing the dates. On the other hand, a completely different picture was given in the letter of the 20th June stating that we should await the laying down of principles on an all-India basis applicable to the various border disputes arising out of the reorganization of the States on the basis of the States Reorganization Commission's Report.

One important fact is that we have not replied to that letter. It is not as if there was any undue delay. We wrote to the Andhra Chief Minister on April 6th and he wrote back to us on the 20th June. Considering that, I may say that we have not taken a long time. Considering the importance of the issue and the new issue which had been put forward in that letter, certainly we have to take some time before sending a reply to this new idea which is a complete departure from what we have already agreed upon. I do agree there was some delay but I would submit it was not an undue delay.

When this matter was thus pending, the Government of Andhra chose to announce its policy in the Governor's Address. To that I have taken objection. That objection may be considered later on. It is not very relevant for the purpose of settling this issue. That is quite a different thing altogether. But, as was pointed out by the hon. the Leader of the Opposition, we are put in the unfortunate position of making a reference to the Governor's Address in another State. That is the position, but that could be considered separately without reference to the merits of the question which we have got to tackle now. Therefore, if now an attitude should be taken that a general reorganization of the States had taken place and various border problems had arisen and therefore we should await the announcement of some policy or the laying down of some principles with regard to the settlement of the other border disputes that had arisen, the question we have to consider is whether it will be possible to arrive at an amicable and quick settlement of the border disputes. It has been categorically stated on the floor of the Parliament that with reference to these border claims no Boundary Commission will be appointed. Then, are we to say that the Prime Minister's statement and the Home Minister's assurance later on and our own understanding of the situation that in case of disagreement, we can ask for a Boundary Commission, should be given the go-by altogether? If such an attitude were to be taken, not by mutual agreement but unilaterally, certainly this House is entitled to express its discontent over the attitude taken by the Andhra Government.

Another attitude may also be taken with reference to the various other border disputes. The States Reorganization Commission

[Sri C. Subramaniam] [18th August 1956

have gone into the matter and they have made certain recommendations that the reorganization of the States should take place in a particular way. An attitude that hereafter they may not recognize any border claim could very well be taken, except for claims to small areas which may arise out of administrative reasons. That has been stated in the Statement attached to the States Reorganization Commission's Report which is to the following effect: "Any border adjustments based on linguistic basis will not be recognized. Only claims on administrative grounds alone will be looked into and they could be settled later on through Zonal Councils." Are we going to limit the settlement of the border disputes between Andhra and Madras only on the administrative basis and not on linguistic basis? Is it fair to take such an attitude on an all-India basis? If that is the principle which is likely to be evolved, we won't be going into the various claims with reference to the various taluks or various villages and that will lead to further difficulties. If an attitude is taken that we must recognise the reorganization of the States as it had taken place and that any re-adjustment of border claims could be made only with reference to administrative convenience, then the entire basis of the division of Andhra and Madras will have to be given up, and we will have to ignore the statement of the Prime Minister, we will have to ignore the assurance given by the Home Minister and we will have to ignore everything that has taken place between the Madras Government and the Andhra Government. That is the difficulty with which we are faced. As has been pointed out, it is not a question whether we would be getting a few more villages or whether the Andhra Government would be getting a lesser number of villages. That is not the question at all. Here is a dispute which has got to be settled as early as possible. I hope the Andhra Government would realize that and they would not take an attitude that the people living in the border areas will have to wait for an indefinite time and they should be told "We do not know when this would be finally settled, because we do not know what would be the attitude with reference to the other border disputes, what principles would be enunciated and if they are enunciated, when they will be put into operation." Are we going to take up this attitude that the people living in the border areas will have to wait indefinitely? I do not mind if there is some time-limit, say one year or two years. But are we to say that they will have to wait indefinitely looking to the Government of India for their policy statement with regard to the various other border disputes which may arise? After all, in settling the border disputes, even according to the States Reorganization Commission, no uniform principle has been adopted. As a matter of fact, that has been the complaint of many and according to the circumstances arising in each area with reference to the various States, principles have been enunciated and decisions have been taken. Therefore, to accept a new uniform principle to be adopted with reference to the various other border disputes arising out of the general reorganization of the States would be waiting for the millennium to come.

18th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

Therefore, I would even now on behalf of the House make an earnest appeal to the Andhra Government to take up the thread where we have left it and see whether an agreement could not be arrived at. I have absolutely no doubt that if this is the sentiment which is really expressed by them, that sentiment should be worked out only by taking the thread from where we left it. Unless we take that attitude, we will never reach any agreement and this will be a running sore for many more years to come. That is not also good in the interests of the neighbourly feeling between the people of Andhra and Tamilnad. More than anything else, the people living in these border areas will be indefinitely kept in a state of suspense and suspicion also, if I may say so. Therefore, I would make another appeal through this House to the Andhra Government and tell them that that is the attitude which this House has taken and that is the attitude of the Government also. This is a separate problem and it should be solved according to the assurances already given and according to the steps which had already been taken. I want to make it clear before this House that that is the attitude of the Government in regard to this matter. 3-30 p.m.

VII.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A. Bills.

(1) THE MADRAS MARUMAKKATTAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954 (L.A. BILL NO. 16 OF 1954).

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Speaker, Sir, I move—

"That the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration."

Sir, this is a Bill that was referred to a Select Committee with the consent or approval of the Government also and in accordance with the unanimous wish of the representatives of the area affected by the Bill. It is a very simple Bill. It seeks to provide right of individual partition in place of thavazhi partition which is at present allowed by the Madras Marumakkattayam Act. Sir, the demand for such a measure was so universal that even the Hon. the Speaker, when he was a Member, introduced a similar Bill and of course it was not proceeded with further because this was already referred to a Select Committee. The Committee toured the area and gathered evidence in support of the measure. The report of the Joint Select Committee is unanimous and it has not made any fundamental changes in the original Bill except putting it in proper form and making some verbal alterations.

One of the chapters in the Marumakkattayam Act deals with impartible tarwards and in the course of our tour, we gathered that there was almost unanimous desire that that should be deleted and they, like any other tarwad, should be given the right to individual partition. There are some members of such impartible tarwads even in this House and they also strongly pleaded for it and in accordance with their desire the Select Committee has

[Sri M. Narayana Kurup] [18th August 1956

deleted the chapter dealing with impartible tarwads. It may be taken as a consequence to the changes that have been proposed in the original Bill and it is quite in consonance with that.

Sir, subsequent to the Select Committee's report, there has been unanimous and universal demand that the Bill may be proceeded with and passed into law. In this connexion, I wish to dispel some misapprehension whether such a Bill is necessary in view of the Hindu Code Bill. Sir, the Select Committee itself dealt with this aspect of the question. The Hindu Code Bill deals only with one aspect of the Madras Marumakkattayam Act and that is the aspect of intestate succession. Now, this Bill does not deal with that and it does not go contrary to it. It was only after considering this point that the Select Committee proceeded further and ultimately made its unanimous report. Sir, I request that this simple, non-controversial Bill be taken into consideration and passed.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Mr. Speaker, Sir, while seconding the Bill, I will just say a word or two.

The partition provisions under the Madras Marumakkattayam Act are that a tavazhi, that is, a woman and her children alone can claim partition. The Bill that is now being considered introduces the principle that every member can claim partition. For instance, in a joint Hindu family, every member can claim partition independent of any other member. In the Marumakkattayam Hindu families, on account of the old impartibility and the new idea of partition which was brought in as early as 1933 when this Act was passed, a kind of *via media* was struck. It was thought that the right of partition to every member need not be given and that it might be sufficient to retain the right to tavazhi only. Then, in Malabar, the idea of individual partition progressed and when the Mappilla Marumakkattayam Act came in 1939, in Muslim joint families, every individual member was given the right of partition. Sir, the pattern of property ownership is almost identical and in 1956, ideas have been revolutionized on property ownership and we have now what is called the Hindu Succession Act. According to this Act, on the death of every member, his heirs get their share in the property as if they had a claim to partition. So, in principle, there is absolutely nothing wrong in this Bill being accepted. As my friend, Sri Narayana Kurup, said the people and members of the public affected are all avidly waiting for the passage of this Bill. Everyone is asking round the corner " What has happened to the Bill for individual partition? " A day of delay would mean that it is an impediment to the fulfilment of the wishes of the people. Therefore, I suggest that the Bill be passed at the earliest possible moment.

MR. SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954) L.A. Bill No. 16 of 1954), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration."

18th August 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I may be permitted to make a statement on behalf of the Government at this stage. I am sorry we are unable to accept the motion moved by the hon. Member to take up the consideraion of this Bill at this stage. That is because of two reasons. The first thing is since the introduction of this Bill and the Joint Select Committee sitting over this Bill and making its report, the Hindu Succession Act, 1956, has come into force and it has changed the entire picture. I am sure hon. Members would be aware of section 7 of the Hindu Succession Act of 1956 which deals with properties to which the present Bill is sought to be made applicable. This is what is stated in section 7 (1) of the Act :

" When a Hindu to whom the Marumakkattayam or Nambudri law would have applied if this Act had not been passed dies after the commencement of this Act, having at the time of his or her death an interest in the property of a tarwad, tavazhi or illom, as the case may be, his or her interest in the property shall devolve by testamentary or intestate succession, as the case may be, under this Act and not according to the Marumakkattayam or Nambudri law."

Therefore, what happens is the present generation is not affected. But on the death of a karnavan of a tarwad, tavazhi or illom, that property is not governed by the Marumakkattayam law but it shall be governed by the provisions laid down in the Hindu Succession Act. Therefore, this difficulty of impartibility will not arise. Taking into account the peculiar nature of the Marumakkattayam law and the incidence relating to the tarwad, tavazhi and illom property, is it necessary to proceed with this Bill dealing with the partition of the estate even during the lifetime of the karnavan or the head of the family? That is the question. My respectful submission is it is not necessary to provide for this. It is only very recently that the Hindu Succession Act, 1956, was passed. To introduce further changes in the incidence of property as soon after the passing of that Act is not good. 3-40 p.m.

Secondly, there is the impending formation of the Kerala State. This problem will have to be considered by the Kerala Legislature. Therefore, for these two reasons, viz., that the Hindu Succession Act deals with succession to property belonging to tarwads and tavazhis and that the Kerala State is to come into existence shortly. I do not think we will be well-advised to proceed with this measure at this stage. I am sorry, I am unable to agree to it and it will have to be dropped, at this stage at any rate, and perhaps taken up later on, if the Hindu Succession Act does not fulfil its purpose. After all, if it is dropped, nothing is going to be lost. Of course, Mr. Krishna Ayyar, as a very clever lawyer, wanted to show that it was an urgent measure long-pending and that the people would be greatly disappointed if it was not passed. I may tell him that there cannot be any disappointment among the people since sufficient steps have been taken already and

[Sri C. Subramaniam] [18th August 1956

the Parliament, looking at the all-India picture, has provided for succession to these properties as well. I do not think, we should pass this Bill now and in spite of the very clever advocacy of Mr. Krishna Ayyar, I stand unconvinced with regard to the necessity of this law at this stage. I am sorry the Government are unable to agree to the passage of this Bill.

* SRI M. NARAYANA KURUP: The point raised by the Hon. the Minister was considered by the Select Committee on 24th January 1956. I may be permitted to read the relevant portion of the proceedings of the Committee. It is this:

"At the outset, the Chairman enquired of Sri M. Narayana Kurup, sponsor of the Bill, whether it was necessary to proceed with the Bill in view of the fact that the Hindu Succession Bill was to come up before the Parliament. Sri M. Narayana Kurup stated that the latter Bill covered only certain aspects of Marumakkathayis and hence it was necessary to proceed with the Bill. Then the Bill was taken up for consideration."

With respect to the interpretation of section 7 of the Hindu Succession Act, to say that it stands in the way of this Bill, is an argument which cannot hold water. It refers to " . . . testamentary and intestate succession ". The reference is specific. It has been stated on more than one occasion that the Marumakkathayam law is abrogated only to the specific extent mentioned in the Act. In the section relating to repeal, it is stated that only the Hindu Law of Inheritance (Amendment) Act, 1929, and the Rights of Hindu Women to Property Act have been repealed. Therefore, the Madras Marumakkathayam Act is not repealed. It is only abrogated to the extent covered by the Hindu Code Bill. The House is aware that the Madras Marumakkathayam law deals with a number of questions. It deals with right to partition, right to management, marriage, divorce, intestate partition, impartible tarwads, etc. Therefore, section 7 of the Hindu Succession Act is in no way a bar to the consideration of this Bill and I submit it may be taken up and passed.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: On a point of personal explanation, Sir. The Hon. the Minister for Finance was pleased to make certain remarks about my advocacy. He said that I was saying that this measure was impatiently awaited by the people and pointed out that there was no such calamity likely to happen, since the Hindu Succession Act had been recently passed. May I say that he might not have had the experience of the Malabar law in action? He might have read it and gathered ideas about it. May I explain the position? Let me take Mr. Narayanan Nambiar, with whom I could take some liberty. Under the law, as long as his mother is alive, he cannot claim a share in the property of his family. He cannot expect his mother to die soon in order that he may have his share in the property. While that is so, under the Hindu Succession Act, on the death of Mr. Narayanan Nambiar, his wife and children could get his property. The Bill brought in by Mr. Narayana Kurup only says: "Give me

18th August 1956] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

the share that falleth to me." That is the language of the Bible; that is the language of the Moplah Marumakkathayam law; that is the language of the Mitakshara law. So, the distinction is . . . "

MR. SPEAKER: I am not satisfied that this is personal explanation. The hon. Member is going into the merits of the case. I am going to put the motion to vote.

DR. K. B. MENON: Since this is a matter vitally affecting Malabar and since the Bill is opposed, I would request you to give us one or two minutes to express our opinion on the subject.

MR. SPEAKER: I thought I said that the matter was open for discussion. Nobody got up and I asked the hon. the Mover to reply.

DR. K. B. MENON: No time was given to other Members to speak.

MR. SPEAKER: Because nobody got up.

SRI C. H. KANARAN: We never expected that the Bill would be opposed. That is why we did not speak.

MR. SPEAKER: I would ask Dr. K. B. Menon to speak very briefly if he wants to say anything. I do not want to shut out discussion.

DR. K. B. MENON: As far as the merits of the case are concerned, I mean the points of law, two lawyers have spoken. I am only concerned with the second point raised by the Hon. the Minister that we are at the fag end of this session and that Malabar is going to be separated shortly from Madras. Obviously he does not want to take the responsibility for this. That is an argument I can very well understand. But I would assure him that there is absolute unanimity of opinion among the Members from Malabar in the matter. If the Hon. the Minister is not willing to accept this assurance, may I point out that even after all this discussion, there is not a single representative of Malabar who has opposed this Bill here?

If there is one I withdraw my request to the Hon. the Finance Minister. Therefore with the support and assurance of hon. Members from Malabar I request the Hon. Finance Minister to withdraw his objection. 3-50 p.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, Sir, I was actually surprised when the Hon. the Leader of the House opposed the consideration of the Bill. A perusal of the report of the Select Committee, the various memoranda and representations received from different shades of opinion including the Congress party will convince any one that the people of Malabar are unanimous with regard to the passage of this legislation. On a former occasion, I think it was when the Bill was introduced, the Hon. the Revenue Minister stated that the Government will see whether there was

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [18th August 1956

unanimity of opinion on the Bill and if there was that unanimity the Government would have no objection to the passage of the Bill. In view of the unanimity of opinion not only in the Select Committee, not only among the hon. Members in this House coming from Malabar, but also people outside where it is to be applied, I hope the Hon. Minister will give his consent to the passage of the Bill. On behalf of the Communist Party I endorse and support the Bill.

* SRI E. K. SANKARA VARMA RAJA: Mr. Speaker, Sir, it was a surprise to me also when I heard that the Hon. Minister was opposing the Bill. During the tour of the Members of the Joint Select Committee, all the Members of the Committee, all the witnesses examined including those from my 'Tavazhi' were for this Bill because each and everybody wanted to get his share. Those people who wanted partition must be given the opportunity to effect it and have their share of the property. When there is such unanimity for the passage of the Bill in the whole of Malabar, I do not know what has the partition to do with it. When even a Member like myself coming from a royal family is in favour of the Bill, I do not know why the Hon. Minister is not allowing this Bill to be passed in the Assembly.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, the Government have fully considered the position and we would not be well advised in proceeding with the Bill at this stage. I would appeal to the Members not to put the Government in an embarassing situation. It is not only a question of unity among the Members, but it is also a matter affecting the property rights of the people in Malabar. Very recently all matters have been taken into consideration and the Hindu Succession Act has been passed by Parliament. In the circumstances to make a further departure from the practice and the customs prevailing in Malabar will not be justified, particularly in view of the impending partition. Almost all matters have been covered by the Succession Act and the present Marumakkattayam Act and only residuary things are left over such as the individual's right to property even though they may not be willing to claim partition. If this measure is considered absolutely necessary, I would appeal to the hon. Members to wait and get the motion passed in the Kerala Assembly. I don't think they are doing the proper thing in asking the Government to pass a measure of this nature now. I would therefore request the hon. Member Sri Kurup and all the other hon. Members who gave their enthusiastic support to the Bill to wait a little more and take up the matter in the proper atmosphere and proper forum That would be my appeal to the hon. Member Sri Sankara Varma Raja also. Particularly he made an earnest appeal which did appeal to me. In spite of all that I should not merely give way to emotion and the appeals made by hon. Members. I have to take cold facts into consideration and therefore it will not be proper for us to get through the measure with only a few months more for the partition of the State. This is my submission and I hope they would appreciate the view of the Government in this matter. It is not a question of blocking any progress of the people,

18th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

which the hon. Members want to effect there. Appreciating the Government's point of view and the embarrassing position in which we will be put, I would request the hon. Member Sri Kurup to withdraw the Bill. I hope other hon. Members also would induce him to withdraw the Bill.

SRI P. RAMAMURTHI: I have heard the Hon. the Leader of the House patiently and very carefully. I really do not know what embarrassment there is for the Government in accepting this Bill After all, there is unanimity of opinion among all the elected Members from Malabar. There is no question of opposition as such from the elected Members of Malabar. (Interruption.) It is not a political question also. There is also no question of difference of opinion. The Hon. the Leader of the House also knows that once this opportunity is lost, it will take a considerable time for the people of Malabar to get this measure passed. After all immediately on the formation of the Kerala State there is not going to be an Assembly there. Another six months they will have to wait. When a non-controversial Bill is there and a Select Committee also had considered it even with reference to the Hindu Succession Act passed by Parliament . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The picture was not quite clear.

SRI P. RAMAMURTHI: After all they have come to the conclusion that the Bill should be passed. Therefore I do not see any point of embarrassment. On the other hand I would request the Government to consider it from another aspect. Here are the Malabar people who are going to be separated from us. Let this be a parting gift (Applause from Opposition benches) to the people of Malabar from the Government of Madras. The Government should welcome this measure which is unanimously desired by the elected Members from Malabar and the entire people of Malabar. We can certainly honour that wish. There is nothing embarrassing in this. On the other hand the Government should be glad about it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I wish it were a gift to the people of Malabar but it has nothing to do with the entire people of Malabar. If only it is analysed it will be found that even now there is provision for partition in the 'Tavazhi' property provided all the members are agreed about it. As for succession after the death of the 'Karnavan' that is also provided for. We must understand to whom we are making the gift. It is only a few individuals that may take advantage of it within the next six months like the hon. Member Sri Narayanan Nambiar as was pointed out by the hon. Member Sri Krishna Ayyar. Then the partition will have to be worked out in the court of law. No partition could take place without going to a court. Therefore what I will be handing over to Malabar will be notices given by various members of families for partition and their going to the courts. I will be handing over a number of suits to the courts which they

will have to dispose of soon after the partition of the State. I do not think I can be a party to it. The more I think about it the more hesitant I am to accept the Bill. I am sorry I cannot give the concurrence of the Government to the Bill.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: On a point of personal explanation.

MR. SPEAKER: The hon. Member should resume his seat.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: I think a misunderstanding has arisen. As a matter of fact individually I may lose and not gain by the passage of this Bill. It is only an example which the hon. Member quoted just as the "Asoka Vanikanyayam" and 'Sthalipulakanyayam'.

MR. SPEAKER: I am going to put the motion to the vote of the House. The question is—

"That the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration."

The motion was put and lost.

4 p.m. DR. K. B. MENON: I want to make a statement, Sir, on the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954.

MR. SPEAKER: I am afraid that when a motion has been put to the vote of the House and declared lost, I must proceed to the next item of business unless it be that the hon. Member wants to make a personal explanation.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even that does not arise now, Sir.

MR. SPEAKER: Yes, we shall proceed with the Swayamariyathai Marriages Validation Bill, 1955.

DR. K. B. MENON: As a protest, we are staging a walk-out, Sir.

(Some Members from Malabar belonging to the Opposition parties then left the Chamber.)

(2) THE SWAYAMARIYATHI MARRIAGES VALIDATION BILL, 1955.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Sir, I move—

"That the Swayamariyathai Marriages Validation Bill, 1955 (L.A. Bill No. 36 of 1955), be taken into consideration at once."

The motion was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have considered the provisions of the Bill. They need considerable changes. The Bill has got to be properly drafted. I may give this assurance to Sri P. Rangaswami Reddiar that we will have this question examined and bring an official Bill for the purpose of validating past

marriages. As far as future marriages are concerned, they are covered by the Special Marriages Act. In view of this, I would request the hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar not to press his Bill. Before finalizing our Bill, we will consult Sri P. Rangaswami Reddiar whenever necessary.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: No doubt some time would elapse before Government bring in their official Bill. I shall say a few words within five minutes. In the month of July 1934 one Chinnaswami Chettiar married one Rangammal. In the course of 19 years they begot four children and after 19 years the High Court held that the marriage was not valid because certain religious rites and ceremonies were not observed in the celebration of the marriage. I am not pointing out any single instance There are several instances like that. The Hon. Leader of the House has stated while introducing the Madras Non-Conforming Marriages Bill, that thousands of such marriages were being celebrated in this State. Already three years have elapsed since the decision of the High Court. I would therefore request the Hon. Leader of the House to bring in the official Bill relating to this question at least in the September session. If he gives me such an assurance, I would not press this Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is not pressed Are you withdrawing the Bill?

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Yes, Sir.

The Bill was, by leave, withdrawn.

(3) THE MALABAR TENANCY (AMENDMENT) BILL, 1956.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956.

SRI M. PALANIYANDI: I second it, Sir.

MR. SPEAKER: The question is—

"That leave be granted for the introduction of the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956."

The motion was put and carried.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill together with the Statement of Objects and Reasons will be published in the *Fort St. George Gazette*.

(4) THE MADRAS POLITICAL SUFFERERS (PAYMENT OF PENSIONS) BILL, 1956.

SRI S. PANCHAKSHARAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Madras Political Sufferers (Payment of Pensions) Bill, 1956.

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER : The question is—

" That leave be granted for the introduction of the Madras Political Sufferers (Payment of Pensions) Bill, 1956.

The motion was put and carried.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill together with the Statement of Objects and Reasons will be published in the *Fort St. George Gazette*.

As the hon. Member, Sri K. M. Seethi Sahib, who has given notice of the Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1956, is not in his place, the Bill is deemed to have been withdrawn.

(5) THE MADRAS LEGISLATIVE PROCEEDINGS (PROTECTION OF PUBLICATIONS) BILL, 1956.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Madras Legislative Proceedings (Protection of Publications) Bill, 1956.

The motion was duly seconded.

MR. SPEAKER : The question is—

" That leave be granted for the introduction of the Madras Legislative Proceedings (Protection of Publications) Bill, 1956."

The motion was put and carried.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill together with the Statement of Objects and Reasons will be published in the *Fort St. George Gazette*.

(6) THE DEVOLUTION OF STHANAMS PROPERTIES MANAGEMENT BILL, 1956.

SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Devolution of Sthanams Properties Management Bill, 1956.

SRI K. P. GOPALAN : I second the motion, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

" That leave be granted for the introduction of the Devolution of Sthanams Properties Management Bill, 1956."

The motion was put and carried.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill together with the Statement of Objects and Reasons will be published in the *Fort St. George Gazette*.

(7) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1956.

SRI N. K. PALANISAMY : Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.

SRI K. VINAYAKAM : I second the motion, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

" That leave be granted for the introduction of the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956."

The motion was put and carried.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill together with the Statement of Objects and Reasons will be published in the *Fort St. George Gazette*.

(8) THE MADRAS AGRICULTURISTS RELIEF (AMENDMENT) BILL, 1956.

SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1956.

SRI K. VINAYAKAM : I second the motion, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

" That leave be granted for the introduction of the Madras Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1956."

The motion was put and carried.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill together with the Statement of Objects and Reasons will be published in the *Fort St. George Gazette*.

(9) THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1956.

SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956.

SRI V. BALAKRISHNAN : I second the motion, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

" That leave be granted for the introduction of the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956."

The motion was put and carried.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill together with the Statement of Objects and Reasons will be published in the *Fort St. George Gazette*.

[18th August 1956

B. Resolution.

(1) FORMATION OF KERALA STATE LEGISLATIVE ASSEMBLY WITH THE MEMBERS OF THE MADRAS AND TRAVANCORE-COCHIN STATE ASSEMBLIES.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I move the resolution standing in my name, viz.—

"That this House recommends to the Government of India and the President of the Indian Union to take steps to constitute the Kerala State Legislative Assembly on the eve of the reorganization of the New Kerala State with the members of the Madras and Travancore-Cochin State Assemblies of the proposed Kerala Region as members thereof."

SRI K. P. GOPALAN: I second the motion, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I came here with the definite understanding that the resolution relating to "Handlooms" only will be taken up. Suddenly the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has moved this resolution. I have not considered it. I would like to have time to consider it and find out what are its implications. The Lok Sabha has considered this question and the Rajya Sabha is engaged in the consideration of the Bill. There should be some meaning in moving a resolution unless it be we want to give vent to our feelings. That is not the intention of resolutions, I suppose. We want to move resolutions knowing its full implications. Therefore I would like Sri T. C. Narayanan Nambiar not to press his resolution at this stage.

4-10 p.m. SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: I submit that the Hon. Leader of the House is not taken unawares, because notice of this resolution was given, a ballot was held and it secured the first place in the ballot and it is included in the agenda as the first item under "Resolutions". Even now, I think, he anticipated fully well that this resolution would be called and hat I would move it.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No doubt it has come first in the list. But I would like the hon. Member to consult the Leader of his Party. According to the understanding that we arrived at, only the resolution relating to handloom weavers would be taken up to-day. So, I am not prepared. After all I should study the resolution and know its implications. If the hon. Member is very keen on moving the resolution, I shall have it examined and we can take it up in September.

* SRI M. NARAYANA KURUP: There is no motion before the House that this resolution be passed over. Now the Hon. Minister says that there was some understanding. Even if there was some understanding, proper procedure must be followed; a motion must be moved that this resolution be passed over and the next resolution be taken up. Finding fault with Members, I submit, is not proper.

18th August 1956]

MR. SPEAKER: The Hon. Leader of the House is asking the mover of the resolution whether, in view of the understanding, he would like to have the resolution postponed to another date. It is open to the hon. Member to say whether he agrees to it or not.

SRI P. RAMAMURTHI: I would like to make the position clear. A number of Members had given notice of an identical resolution with regard to handloom weavers. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam told me—the Hon. Sri C. Subramaniam also was present at that time—that, in view of this fact, it was better that they all agreed to give priority to it and took it up as the main business. At that time I personally felt that it was an arrangement which could be agreed to. But subsequently the Leader of the House and I had a discussion. In view of the fact that Malabar is going to be separated very shortly and also in view of the fact that the States Reorganization Bill has been passed only by the Lok Sabha and has not yet been finally passed by the Rajya Sabha, I thought that there was a likelihood of the Rajya Sabha accepting any recommendation that we might make. Therefore it is, I said that the Member could move the resolution.

MR. SPEAKER: The question is whether the resolution should be taken up now.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: It may be taken up, Sir.

MR. SPEAKER: I have no option in the matter. The resolution will be proceeded with.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: This resolution is in consonance with a principle which we have adopted during the discussion on the States Reorganization Bill. I would draw attention to the unanimous resolution of this House that the Members of the Travancore-Cochin State Assembly representing the areas to be merged with the Madras State will become Members of the Madras Assembly from the date of the merger. Unfortunately, the Travancore-Cochin State Assembly has been dissolved by the President of the Indian Union. Though there is no emergency in the State, there is no aggression from outside, there is no internal trouble and everything is going on peacefully. President's rule has come in because of the peculiar circumstances there. The fact that that Assembly has been dissolved does not stand in the way of our accepting the content of this resolution, because we have already accepted the principle underlying this resolution in respect of the Members of the Travancore-Cochin State Assembly representing the areas to be merged with the Madras State.

Another point that I wish to emphasize is that on the auspicious day of reorganization of the States, no territory in India should be without a Legislature. The Karnataka Members will be joining

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [18th August 1956

the Mysore Assembly and the Tamilnad Members of Travancore-Cochin State will be joining the Madras Assembly. I do not understand why the Malabar Members of this Assembly and the Members of Travancore-Cochin State Assembly should not join together and form the Assembly of the Kerala State.

I hope the Hon. Minister will concede the principle of my resolution and accept the resolution.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Had the Rajya Sabha also passed the States Reorganization Bill, of course the hon. Member would not have pressed this resolution. I thought that this Government would be willing to make such a proposal, whatever might be the ultimate result. The Madras Government are not responsible for the President's Rule in Travancore-Cochin State. However, Malabar and other areas being part and parcel of this State, it is the duty of this Government to see whether, along with States reorganization, anything can be done to set up a legislature and a popular ministry in the Travancore-Cochin State. They may succeed or they may not succeed. We find that in respect of the States Reorganization Bill, Parliament has got full and plenary powers to make any arrangement with respect to representation of areas transferred to another State. We find that even schedules are attached with respect to Council of State Members and Legislative Council Members. Having regard to the situation obtaining in the Travancore-Cochin State, it is quite within the competence of this Government to try whether any amendment could be made in the Bill providing for a temporary arrangement till the general elections take place. We know that changes are made in the Bill at the eleventh and even the twelfth hour; only the ruling party must have the mind to make the change. Whether our resolution will carry such weight as to move the Central Government, I am not sure. But if there is a will, the Central Government can find a way out. It will be our satisfaction that we being part of the Madras State, this Government did their best to avoid President's Rule in the Kerala State. I submit that this resolution is quite in order and is opportune even at this late hour and I hope the Hon. Leader of the House will agree to its being passed.

4.20 P.m.

SRI K. P. GOPALAN: I support this resolution. By this resolution, we are not blaming this Government. This Government should see that an Assembly and a popular ministry are set up in the Kerala State on the 1st of November. By this resolution we are only conveying to the Central Government and the party in power the feelings of the people of Malabar. I am sorry that on 1st November 1956—an auspicious day—there will not be any Assembly in Kerala. I feel that this is no good augury for the Congress Party in power. I want to state here that certainly the people of Malabar will never welcome the officers' rule in the place of a democratic Government. What I feel is that if the Malabar Assembly members and the dissolved Travancore-Cochin State Assembly members join together, a stable Government can

18th August 1956] [Sri K. P. Gopalan]

be formed in Kerala. What is understand is that the party in power wants only the Congress Party to rule the country. It never wants any other party to come into power. It does not want the representatives of the people to form a ministry. That political implication is always there. I want to bring this out clearly before the House. That is the political motive. That is why I want to explain it so clearly.

I wish to state here that I am not concerned whether the Finance Minister opposes the resolution or supports it. But I want to make clear to this House the feelings of the people of Malabar that they would never prefer the officers' rule to a democratic Government. The people of Malabar will always stand for democracy. With these words, Sir, I resume my seat.

4.22 p.m.

* SRI C. H. KANARAN: മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, മദ്രാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടന ഈ രാജ്യത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യ്ട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അങ്ങനെ മദ്രാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള സംസ്ഥാന പുനസ്സംഘടന നടപ്പിൽവരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ കേരളത്തിൽ മാത്രം ഒരു നിയമസഭ ഇല്ലാതിരിക്കയും കേരളം ഏതോ ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ—അയാൾ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഓഫീസറാണെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നില്ല—ഇന്ത്യാ ഗവർമ്മെന്റ് നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ . . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: On a point of order, Sir. I am sorry that hon. Members are casting aspersions on the President's rule. It is not an officer's rule. It is the President's rule. The Government is carried on by the laws made by Parliament. So, to say that it is an officer's rule on the floor of this Assembly, with which we have no concern at all, and cast aspersions on the President's rule, would be quite out of order. I thought hon. Members would just make a casual observation and leave it at that. To say that it is an officer's rule will be casting aspersions on the President's rule and Parliament which we are not competent to do here.

MR. SPEAKER: Malabar is not now under the President's rule. What the hon. Member is saying is that after the 1st of November, it will be unfortunate if it comes under the President's rule.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member is saying "officer's rule". That is not the way of saying it.

MR SPEAKER: പ്രസിഡന്റിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു് ഒരുപ്പെടുത്തും നിയന്ത്രണമുണ്ടായിരിക്കണം.

* SRI C. H. KANARAN: സർ, പ്രസിഡന്റിന്റെ പദവി എത്രതന്നെയായാലും, കേരളത്തിലെ ജനപ്രതിനിധികളുടെ നിയമസഭ തിരഞ്ഞെടുത്ത അഭിപ്രായം കേരളത്തെ ഭരിക്കണമെന്നുപോവുന്നു്. എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞാലും ജനാധിപത്യടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു ഭരണം കേരളത്തിലെ ജനതയ്ക്കു് സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന അഭിപ്രായമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതാണ് കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ നിലപാടു്. അതിനെക്കുറിച്ചു് ഒരിക്കലും സംശയംവേണ്ട. പിന്നെ അല്ലു് ശരിയോ തെറ്റോ എന്നെല്ലാം ബാഹ്യമനസ്സിന്റെ കാര്യത്തിലാണ് സംശയമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലു് അങ്ങനെയാണ് പിന്നീടു് അനുഭവിച്ചു തീർക്കുകയുണ്ടായി. എന്റെ അഭിപ്രായം ഇതാണു്. അല്ലു് പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് നിയന്ത്രണമുണ്ടായിരിക്കണം.

[Sri C. H. Kanaran] [18th August 1956

സർ, ഈ പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുമ്പോൾ പ്രധാനമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒന്നുരണ്ടു സംഗതികളുണ്ട്. എന്താണ് കേരളത്തിൽ മാത്രം ഈ പുനസ്സംഘടനായോഗയിൽ ഒരു നിയമസഭ വേണ്ടെന്നുവെയ്ക്കാൻ കാരണം? തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലേയും മലബാറിലേയും കോൺഗ്രസ്സ് എം. എൽ. എ മാരെല്ലാംകൂടെ ചേർന്നാലും കേരള അസെംബ്ലിയിൽ കോൺഗ്രസ്സിനു ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടാൻ പോവുന്നില്ല. അവിടെ കോൺഗ്രസ്സിനു ഭരിക്കാൻ ഒക്കുകയില്ല എന്നു ബോദ്ധ്യമായിക്കഴിഞ്ഞതു നന്നായെന്നേ കോൺഗ്രസ്സുകാരല്ലാതെ മറ്റാരും ഭരിക്കരുതെന്നുള്ള ചിന്താഗതിയിൽ ഉൽകൃഷ്ടി ഒരു പ്ലാനിട്ടുകൊണ്ടു തിരു-കൊച്ചി അസെംബ്ലി പിരിച്ചുവിട്ടിട്ടുള്ളതു്. നഗ്നമായ ഈ പരമാർത്ഥം മറച്ചുവയ്ക്കാൻ എത്ര പ്രധാനമന്ത്രിമാർ ശ്രമിച്ചാലും, എത്ര മുഖ്യ മന്ത്രിമാർ ശ്രമിച്ചാലും, സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു രാഷ്ട്രീയമായ ഉപജാപത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് തിരു-കൊച്ചി അസെംബ്ലി പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ടതെന്ന പരമാർത്ഥത്തെ ആർക്കും നിഷേധിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. തങ്ങളല്ലാതെ മറ്റാരും ഭരിക്കരുതു് എന്നുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സങ്കുചിതമനഃസ്ഥിതിയാണ് ഈ നടപടിയുടെ പിന്നിലുള്ളതു്. ജനാധിപത്യത്തെപ്പറ്റി സദാ പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രയോഗത്തിൽ അതിനെ പുല്ലുപോലെ വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്യുന്ന കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നയത്തിനു മകുടോദാഹരണമാണ് തിരു-കൊച്ചിയിലുണ്ടായ അസെംബ്ലി പിരിച്ചുവിടൽ. അതിരിക്കട്ടെ. തിരു-കൊച്ചിയിൽ നടന്നതൊക്കട്ടെ തിരു-കൊച്ചി അസെംബ്ലി പിരിച്ചുവിട്ടു കഴിഞ്ഞു. ശരി, അതിനു മലബാറിൽനിന്നും കാസർഗോഡ്നിന്നും വരുന്ന ഞങ്ങളെന്തു പിഴച്ചു? മലബാറിലെ ജനങ്ങളും അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ച പ്രതിനിധികളും എന്തു തൊറച്ചെയ്തു? തങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത ആളുകൾവേണം തങ്ങളെ ഭരിക്കണമെന്നു ജനങ്ങളാവശ്യപ്പെട്ടതു. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികൾ ഭരിക്കാൻ പാടില്ല, അവരല്ലാം വിട്ടിൽപോയ്ക്കൊള്ളണം. തിരു-കൊച്ചിയിൽ പ്രസിഡെണ്ടു് നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ ഭരണം മലബാറിലേയ്ക്കുകൂടെ നീട്ടിക്കൊള്ളണം എന്നാണ് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ നിലപാടു്. ഇതെന്തോ ജനാധിപത്യം? ഇതാണോ ജനങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യം, ജനങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു പറഞ്ഞാലെന്താണിതിന്റെയൊക്കെ അർത്ഥം.

മറ്റൊരു കാര്യംകൂടെ ഗവൺമെണ്ടോടു ചോദിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ തമിഴ് പ്രദേശങ്ങൾ മദിരാശിയിൽ ചേരുമ്പോൾ അവിടത്തെ മുൻ എം.എൽ.എ മാരെ പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു് മദിരാശി അസെംബ്ലിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഇപ്പോൾ ബഹുമനപ്പെട്ട മന്ത്രിതന്നെ ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു് പാസ്സാക്കി അയച്ചിട്ടുണ്ടു് അതെന്താണു കാരണം? തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു വരാനുള്ള പരേച്ഛരെല്ലാം കോൺഗ്രസ്സുകാരാണു്. ഇവിടെനിന്നു പോകാനുള്ളവരിൽ കോൺഗ്രസ്സുകാർ വളരെയൊന്നുമില്ലെന്നതാണു്. തങ്ങളുടെ പക്കത്തുള്ളവരാണെങ്കിൽ വരാം. മറുഭാഗത്തു നിൽക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ അവർ പുറത്തുപൊയ്ക്കോളണം. അതല്ലേ ഈ പറയുന്നതിന്റെയുമെല്ലാം അർത്ഥം? തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ പഴയ എം.എൽ.എ. മാർക്കു് ഈ അസംബ്ലിയിൽ സമാനം നൽകുന്നതു് ന്യായമാണെങ്കിൽ തിരു-കൊച്ചിയുടെ ബാക്കി ഭാഗങ്ങളിലെ എം. എൽ. എ മാർക്കു എന്തുകൊണ്ടു കേരള അസെംബ്ലിയിൽ സ്ഥാനം നല്കിക്കൂടാ? ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ന്യായം കണ്ണാണെങ്കിൽ അതെല്ലായിടത്തും മാത്രമല്ലാതെ മറ്റു ഭാഗത്തേയ്ക്കുകൂടെ വ്യാപിപ്പിച്ചുകൂടാ? അതാണു് ചോദ്യം. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവർമ്മെണ്ടതന്നെ ന്യായമെന്നു് സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ള ജനാധിപത്യ തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു് എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ ടി. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ന്യായത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും പേരിൽ മിണ്ടിനും മിണ്ടിനും നെടുനെടുങ്കൻ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന മന്ത്രിമാർ ഈ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കു് അവർ ഈ പറയുന്നതിലൊന്നും വിശ്വാസമില്ലെന്നാണർത്ഥം. ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നവർ തങ്ങൾക്കു് ജനാധിപത്യത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

4·28 p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, before we proceed to pass a resolution, we should see that we are not a party to pass

18th August 1956] [Sri C. Subramaniam]

a resolution which will be impracticable and which will not be possible of implementation also. I would request hon. Members to read carefully the resolution as it stands. The resolution says—

"This House recommends to the Government of India and the President of the Indian Union to take steps to constitute the Kerala State Legislative Assembly on the eve of the reorganization of the New Kerala State with members of the Madras and Travancore-Cochin State Assemblies of the proposed Kerala Region as members thereof."

In the Travancore-Cochin State, the Assembly has been dissolved and at present there are no members of the Assembly. To say, therefore, that with the members of the Travancore-Cochin State Assembly, an Assembly be formed for the future Kerala State has no meaning at all. We will only be a party, if we pass the resolution, to a certain thing which will be impossible of implementation. Secondly, we find that the Lok Sabha has already considered the State Reorganization Bill and the Rajya Sabha is considering it. If there was something urgent about it, certainly this subject should have been brought forward much earlier. Certainly representations could have been made to the Government to allot time for this as soon as the Assembly sittings commenced so that this recommendation could at at least be considered by the Government of India for what it is worth. But now there is absolutely no chance. We will be passing the resolution to-day. To-morrow is a holiday. Even if we send the resolution to Delhi with the utmost expedition, it will reach Delhi only after the consideration of the Bill is over in the Rajya Sabha also. Therefore, let us be practical men. Having given expression to their feelings, I hope hon. Members would stop with that and not press this resolution to the vote of the House. Further, Sir, hon. Members are aware that a Proclamation of the President's rule can last only for six months. For another six months, Parliament will have to give its concurrence for the extension of the President's rule. What the Parliament is going to do, we do not know. If at all any Assembly is to be constituted, it could be constituted only by an election in the Travancore-Cochin State. We have to consider that as practical men. In this respect, we have to see whether this is a reasonable resolution to which this Assembly can be a party. I fully sympathise with the lot of the Members coming from the Malabar district, particularly because, for no fault of theirs they would find themselves in no Assembly after the reorganization. But, these are the advantages and disadvantages arising out of the reorganization of States. This is all because of the unfortunate situation prevailing in the Travancore-Cochin State. We are not here to pass judgment over the Proclamation issued by the President or the state of affairs in the Travancore-Cochin State. That has to be considered by the people of the Travancore-Cochin State and the representatives of the Travancore-Cochin State in the Parliament and by the President. They are all

4·30 p.m.

responsible men. I am sure they would have taken adequate measures to make representations in the Parliament with reference to this state of affairs. To think, Sir, that the representatives of that State in the Parliament and the nepresentatives of Malabar in Parliament would be voiceless and they would not be able to put forward their point of view in the Lok Sabha and in the Rajya Sabha is to think that we alone are aware of our rights in this regard. I can assure the hon. Members of this House that Members in the Lok Sabha and the Rajya Sabha are as much representatives of the people as Mr. Kanaran or Mr. Narayanan Nambiar or anybody else. In a way, they have greater representation, because they represent a larger number of people in the Union Parliament. If there were nobody in the Lok Sabha or the Rajya Sabha to represent these matters and this was the only forum where we could give expression to these things, I could very well understand a resolution of this kind being discussed here and passed. But, there are representatives of the Travancore-Cochin State in the Lok Sabha and Rajya Sabha and there are representatives coming from Malabar district in the Lok Sabha and Rajya Sabha. We will be casting a reflection on the competence and capacity of these representatives in the Parliament if we at this very late stage—it is not even the eleventh or twelfth hour, it is something beyond the twelfth hour even—pass a resolution which, as I have said already will have absolutely no meaning and be impossible of implementation. We will only be a party to passing a resolution which has no meaning, and which we realize even now is impossible of implementation. I do not think the House will take up the responsibility of being a party to passing such a resolution. I request the hon. Members, having given expression to their points of view, to leave it at that. I am sure the Members in Parliament, the Government of India and the President will take note of the feelings of the hon. Members of this House expressed on the floor of the House over this question.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Mr. Speaker, this is an Assembly which has passed unanimously a resolution to allow the Members coming from the Tamil area of the Travancore-Cochin State . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: All that is over now.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: That may be over now. But at that time also all of us were aware that the Travancore-Cochin State Assembly had been dissolved.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is why, I think in the other resolution, it had been stated, 'Members of the Assembly at the time . . . .'.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: If that fact had been taken cognizance of by this House and if they had overcome a technical difficulty at that stage, the legal capacity of the Hon.

Leader of the House must come to the help of the Mover of the Resolution. On a former occasion, when the Malabar Tenancy (Amendment) Bill was discussed and passed into law by this House, everyone of us was aware of the fact that even a great person like Mr. C. Rajagopalachari was not averse to bringing forward technical amendments on the spur of the moment to set right certain defects. Similarly, if there were mistakes, certainly, they could be rectified. If any defect in the wording of the resolution, according to the Hon. Leader of the House, was the only impediment and obstacle standing in the way of acceptance of this resolution, surely, that can be overcome by adding the word " dissolved " or some such words. Nobody will object to that. That is not the difficulty. The Hon. Leader of the House stated that this House should not be a party to the passing of such a resolution. But, I firmly think that this House must be party to doing justice to the territories wherefrom representatives of the people come as Members of the Legislature, who, for no fault of theirs, will find themselves in no Assembly. They will have no opportunity to represent to the Government and discuss matters in a democratic way. In the next three or four months, they will be voiceless and will not be able to give their views and opinion on the various matters affecting the people, such as the implementation of the Second Five-Year Plan and matters like that.

The Hon. Leader of the House stated that the Lok Sabha and the Rajya Sabha did not accept any amendment in this regard. Of course, Members coming from the Malayalam-speaking areas have moved certain amendments in this regard, but they were not accepted. My contention is that this Assembly has passed a resolution unanimously with regard to certain Members of the dissolved Travancore-Cochin State Assembly recommending that they may be permitted to sit in this Assembly after reorganization. But, no such resolution has been passed by this Assembly on the position of the Members coming from the Malayalam-speaking area and that would have been the reason for the Parliament's not accepting any amendment. According to the Constitution, the President can make the necessary rules and take suitable steps to do justice for the masses of the country. So, I am unable to accept the argument put forward by the Hon. Leader of the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry I cannot accept the resolution. I will have to oppose it on behalf of the Government.

MR. SPEAKER: Instead of putting the resolution to the vote of the House, I would like to know from the hon. Member whether he would be satisfied if the proceedings of this House on this resolution, without taking a decision on the same were transmitted to the Government of India. In that case, the hon. Member need not press his resolution.

[18th August 1956

(2) DISTRIBUTION OF YARN TO HANDLOOM WEAVERS AT FAIR PRICE AND THE TEXTILE POLICY OF THE GOVERNMENT OF INDIA.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, I request that my resolution may be put to the vote of the House and at the same time, the proceedings of the House may also be sent.

MR. SPEAKER: I now put to vote the resolution of the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar. The question is—

"This House recommends to the Government of India and the President of the Indian Union to take steps to constitute the Kerala State Legislative Assembly on the eve of the reorganization of the New Kerala State with Members of the Madras and Travancore-Cochin State Assemblies of the proposed Kerala Region as members thereof."

The Resolution was put and lost.

SRI P. RAMAMURTHI: Mr. Speaker, I move the Resolution that stands in my name and which reads as follows:—

"This Assembly is of opinion that the new textile policy of the Government of India would lead to displacement of a number of handlooms and cause unemployment and distress among the handloom weavers and therefore recommends to the Government of India to rescind their policy; and

This House further recommends to the Government of India that an adequate proportion of yarn produced be set apart exclusively for handlooms as distinct from powerlooms and that such proportion of yarn be compulsorily procured by the Government and distributed to the handloom weavers at a fair price."

4.40 p.m. Sir, I wish to speak on this resolution in English contrary to my normal practice because the Government have agreed that as this is a very important question, they would like to forward the proceedings of the entire debate to the Government of India. Unfortunately the time at the disposal of the House is very short and probably the discussion on this question may be inconclusive: nonetheless in view of the importance of this subject, I wish to utilize the time available now to explain in brief what exactly has been the policy of the Government of India

Now, Sir, when the Second Five-Year Plan was drafted, the allocation of cloth and yarn as between the mills and handlooms was not finally decided upon. As a matter of fact, with regard to the consumer goods, the Second Five-Year Plan makes the position clear. It says—

"Overall targets for cloth and yarn production have been envisaged at 8,500 million yards and 1,950 million lb. respectively by 1960-61. A firm allocation of this output as between the mills and the decentralised sector (powerlooms and handlooms for cloth and Amber Charka for yarn) has yet to be made. In fact, however, the spindleage already installed and licensed for installation is sufficient to produce 1,950 million lb. of yarn."

18th August 1956] [Sri P. Ramamurthi]

This is a matter in which the entire State of Madras is vitally interested. We all know that out of the 22 lakhs of looms that are in operation throughout this country, more than 5 lakhs of looms are in operation in Tamil Nad alone. I am not speaking about Malabar now. At the rate of four members per family about 2 million people are dependent on the working of the handlooms for their daily avocation. Therefore, we are vitally interested to know what is provided for handlooms in the Second Five-Year Plan. We want to know whether the policies of the Government are going to further aggravate the problem of unemployment in the State or whether they are going to abate the problem of unemployment. It is primarily from that point of view that I wish to focus the attention of the Government as well as this House on this important question. Sir, when the Second Five-Year Plan was published, the Government of India at that time had not come to a definite decision in respect of this matter. Powerful pulls were operating—pulls from the side of the big mill-owners who in the name of the suppliers of consumer goods were pulling the Government of India in one direction. The Planning Commission was pulled in another direction. As against these pulls, the common people of this country want that the policy of the Government should not lead to the strengthening of the monopolists in our country, particularly those monopolists who are entrenched in the oldest industry of our country, vizfl., the textile industry. In this connexion, I would refer to the statement made recently by the Industries Minister of the Government of India, Mr. T. T. Krishnamachari, with regard to the new policy in respect of the textile industry. What does it boil down to? I will give in a brief outline the main points of that policy. Mr. T. T. Krishnamachari says that at the end of the Second Five-Year Plan period, the demand for cloth is likely to go up. To-day we are consuming at the rate of about 16½ yards of cloth per head on the average and he expects that at the end of the Second Plan period, the consumption of cloth would go up to 18½ yards of cloth per head. We have to take into account the fact that population is also likely to increase during that period. At the end of the Second Five-Year Plan period, that is, in 1961 the population of India is likely to be of the order of 400 million or 40 crores of people. Therefore, by multiplying 40 crores by 18½ yards of cloth required per head, he comes to the conclusion that 740 million yards of cloth would be required in 1961. To-day we are exporting about 850 million yards of cloth and he expects that if we step up our exports, we will be able to reach a target of 1,000 million or 100 crore yards of cloth. On these two assumptions, he comes to the conclusion that the total requirements of cloth at the end of the Second Five-Year Plan period will be of the order of 8,400 million or 840 crore yards of cloth. To-day the mills are producing about 5,000 million or 500 crore yards of cloth but the handloom sector, according to him, is able to produce only about 150 crore yards of cloth. Already, the powerlooms that are installed in the various parts of the

country as for instance in Bombay, Berhampore and Ahmedabad are producing about 20 crore yards of cloth. So, the total cloth production in our country including the mill sector, the handloom sector and the decentralised powerloom sector—if we like to call it—comes to 670 crore yards of cloth. But our cloth requirements at the end of the Second Five-Year Plan will be of the order of 840 crore yards of cloth. Thus there will be a surplus demand for about 170 crore yards of cloth and therefore, he says: "I want to do justice to all people. I would do justice to the biggest mill-owners; I would also do justice to the people who start power-looms; and I would also do justice to the handloom weavers." In that way he seeks to dispense even justice to all sorts of people. According to that policy, in order to meet these additional cloth requirements, the mill sector will be allowed to increase its production to the extent of 35 crore yards of cloth, for which purpose licences will be granted for the installation of 14,600 automatic looms in this year itself and orders have already been placed for the supply of these automatic looms with firms in foreign countries like the United Kingdom and America and these looms would be located particularly in Bombay and Ahmedabad. These looms would produce, according to him, about 35 crore yards of cloth. Apart from that, he says, that licences would be issued for about 35,000 powerlooms preferably in the Co-operative sector but if the Co-operative sector does not take them up, then other people will take them up and licences will be issued to them to install about 35,000 powerlooms in the course of this year and next year. He says that these 35,000 powerlooms will produce about 20 crore yards of cloth. Now what is left is nearly 100 to 120 crore yards of cloth which would be required by the people of our country. Therefore, he says, there is ample and great scope for the development of the handloom industry, and in that way the Government of India are doing justice to all sorts of people. This is how Mr. Krishnamachari has tried to justify his policy.

Now, what are the facts? First of all, we must take into consideration the assumptions on which Mr. Krishnamachari and the Government of India have based their policy and whether those assumptions are correct and whether the facts as disclosed by the statistics available to the Government of India and the Planning Commission justify these assumptions at all. At this stage I do not want to give a detailed story of the long discussions that had taken place at the meetings of the Planning Commission and the Handloom Board and the statements made by Mr. Krishnamachari on the one hand and Mr. Gulzarilal Nanda, a Member of the Planning Commission, on the other. I do not want to go into that aspect of the matter now. But let us take the facts as they are. First of all, the Government of India say that they are going to increase the demand for our cloth in the export market. Are they sure that this increased demand in the export market is going to fructify? No. Even Mr. Krishnamachari has made it clear

that there is a lot of competition and it may not materialize. Therefore, when it does not materialise, what is going to happen to that cloth which is now sought to be produced exclusively for export markets? That cloth is going to compete with the cloth that is produced to meet our internal requirements in the country. 4-50 p.m.

First of all, the assumption that there is going to be increased demand in the export market is wrong. However much we might desire that our export of cloth must increase in order that we might earn more of foreign exchange to finance our industrial programme, it must be understood that this question of increasing our export after all is not something in our hands, that it is not decided by our wish or by our desire but it is dependent upon competitive markets in the outside world. To-day, Britain and Japan are our primary competitors in the South Eastern markets on which we depend very much for the export of cloth produced by us. In the African markets also we face bitter competition. In view of these factors, to come to the conclusion that there will be a definite demand for increased export at the end of the Second Five-Year Plan and to base our policy on that assumption which cannot be easily substantiated and for which there is no definite proof, I think is quite a wrong way of deciding the policy.

Secondly the Government of India have stated that the capacity of the installed loomage in our mill industry is of the order of 5,000 million yards. It is no doubt true that the total production in the year 1955 has been of the order of 5,000 million yards in the mill sector. But the question is, whether it is their capacity or whether the mills were working 'under capacity'? It has been pointed out to the Government of India that on the basis of 214,000 looms that have already been installed in the mills in our country to-day and on the basis of 50 yards of cloth per loom in about 8 hours and also on the basis that the mills work two shifts every day, something like 6,000 million yards of cloth could be produced. Mr. T. T. Krishnamachari very strongly contested this point. But what has actually happened to-day? The Government of India have licensed for 14,600 additional automatic looms and these looms have not still been imported into our country. Only orders have been placed for them. With the same number of installed looms continuing in operation, hon. Members will find from the Government of India's announcement in the papers three or four days ago that the production of cotton yarn and cotton cloth had reached an all-time record during the month of July of 145 million pounds of yarn and 478 million yards of cloth. Mr. T. T. Krishnamachari, just about a month ago, stated that our looms were not capable of producing more than 5,000 million yards of cloth. Within one month of the announcement of the policy of the Government of India, within one month of the grant of licences for additional 14,600 automatic looms, the mills with the already installed looms continuing in operation have been able to produce 478 million yards of cloth and on this basis it can be inferred that

our mills are capable of producing 5,736 yards of cloth, i.e., 478 million yards multiplied by 12. Therefore the existing capacity of the installed looms in our mills is not 5,000 million yards on the basis of which the entire textile policy of the Government of India is formulated. But it is very nearly 6,000 million yards. Therefore, the second assumption on which this edifice of the textile policy is built up also collapses.

Now, we are going to install according to the policy laid down by the Government of India, 14,600 automatic looms. Are we not going to produce more cloth as a result of this additional installation? Certainly we are going to produce more cloth. If we go and ask any textile worker in any textile mill, he will say that on a single loom he is capable of producing between 50 and 55 yards of cloth. An automatic loom is capable of producing a little more than an ordinary loom because of the effect of certain operations. Therefore the capacity of the automatic loom is a little more than an ordinary loom—15 to 20 per cent more. Mr. T. T. Krishnamachari's policy is not based on the productive capacity of the existing looms together with the possible increase in production as a result of the installation of 14,600 automatic looms. If reality is to be taken into account, if the actual productive capacity is taken into account, we will find that on the basis of two shifts, 50 crores of yards of cloth will be produced. We cannot also shut out third shifts. Mr. T. T. Krishnamachari states that the installation of additional looms would not mean additional production of cloth. On what basis he makes that statement, I do not know. To-day, Sir, we are making proposals for having three shifts in Madurai and the Hon. Minister Mr. Bhaktavatsalam knows about it. The management of the mills in Madurai are trying to make out proposals with regard to what is called 'deployment of labour force'. They are proposing to solve the problem of unemployment by introducing a third shift. Mill-owners are agreeable to have three shifts because they will be able to get additional profits. In Coimbatore, there are certain mills which work three shifts. In Bombay and in Ahmedabad, 50 per cent of the mills work three shifts. In Cawnpore, mill-owners are coming up with proposals for working three shifts. But Mr. T. T. Krishnamachari says that by working three shifts there will not be additional production. It cannot be denied that by working three shifts we will get additional production. If a third shift is run—inevitably the Government of India will have to agree to run three shifts to solve the problem of unemployment—the production of cloth will increase and it will be between 50 and 70 crores of yards of cloth. The entire additional demand, the entire additional production that is supposed to be required—nobody is certain about the additional demand and about how much the people are going to require in the future—is going to be satisfied by the mills themselves.

Over and above that, they are going to license 35,000 powerlooms. What are these powerlooms? I would like to point out to the Members of the House that they are the same looms as are installed in the mill. The only difference is that in a mill, all the processes of sizing, warping and woofing, etc., are done inside the mill, whereas so far as the powerlooms are concerned these processes are done either by the handloom worker or in a mill for which service charges are paid. What we call the beam is brought and it is put on the loom and worked. (At this stage the Speaker sounded the gong.)

MR. SPEAKER: The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (*d*) of starred question No. 124 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th August 1956, page 759 supra.]

Conciliation Report No. A. 3-21695/56, dated 15th May 1956, of the Commissioner of Labour, Madras.

Labour—Disputes—Dispute between the workers and the management of Madura Mills Company, Limited, regarding bonus for 1955—Wages, dearness allowance, work-load, etc.—Conciliation Report.

1. The Papanasam Labour Union, Vickramasingapuram, the Vickramasingapuram Textile Workers' Union, Vickramasingapuram, the Madura Mill Labour Union, Madurai, the Madura Textile Workers' Union, Madurai, and the Tuticorin Mill Labourers' Union, Tuticorin, issued notices on 2nd and 3rd May 1956 informing the management of the Madura Mills Company, Limited, that the workers of the Madura Mills Company, Limited, at Madurai, Ambasamudram and Tuticorin would be going on a strike if the seven demands mentioned in the notices were not conceded. I took up conciliation proceedings on 12th May 1956 in my office. As some of the demands were common to all the workers, and any settlement that might be arrived at was likely to affect the workers who were not members of the Unions which had issued the strike notices, I invited the representatives of the National Textile Workers' Union, Madurai and Vickramasingapuram (INTUC), the Madura Labour Union, Madurai, and the Agasthier Labour Union, Vickramasingapuram, also to be present during conciliation.

2. Sri Rangasami representing the National Textile Workers' Union, Madurai and Vickramasingapuram (INTUC), stated that he would be satisfied if the recommendations of the Tripartite Textile Enquiry Committee in respect of all the demands are implemented and the demands made in the strike notices, except bonus, were raised by them also and were pending conciliation before the Labour Officer, Madurai.

3. The demands of the Unions were then discussed :—

(1) *Bonus for* 1955.—The management notified on 11th April 1956 that they would pay before 20th April 1956 a bonus equivalent to four months' basic wages to the workers in full and final settlement. The bonus has been paid as notified. The Unions demanded six months' wages as bonus and stated that though the workers had received the payment offered, it was received only as part payment.

Justifying their demand for six months' wages, Sri Balasubramaniam, Sri K. T. K. Thangamani and Sri Kannayya argued that in arriving at the surplus profits available for distribution as bonus the management had deducted from the gross profits the statutory depreciation of Rs. 11·74 lakhs and a further sum of Rs. 22·68 lakhs

as rehabilitation reserve, that the need for rehabilitation reserve had not been proved and that this amount was treated as available for distribution, a bonus of six months' wages could easily be paid under the Labour Appellate Tribunal formula.

Mr. Andrew on behalf of the management stated that in respect of the bonus demand for 1953, the Industrial Tribunal, Madurai, erred in calculating the rehabilitation allowance. After applying the appropriate multiplier, i.e., 2·7 on machinery and 2·25 on buildings, the Industrial Tribunal arrived at the total amount required for rehabilitation but in deducting therefrom the amounts already available with the company, it took into account the depreciation amounts, already written off, without taking into account the amounts reinvested in business, which were no longer available in liquid form. The management filed an appeal on the above decision of the Industrial Tribunal before the Labour Appellate Tribunal and later the parties came to a settlement for the years 1953 and 1954 as a result of which the appeal was withdrawn. He stated that the Unions should not therefore rely on the incorrect method of calculation of the Industrial Tribunal, as the main principle in appeal was not decided by the Labour Appellate Tribunal. Mr. Andrew also stated that this question was further clarified by the Labour Appellate Tribunal in the Associated Cement Companies case reported on II L.L.J. 1955, page 145-147, viz., that it was incorrect on the part of the adjudicator to have deducted the amount used up by the concern and applied towards past renewals of machinery and plant. In the circumstances, he could not agree to pay any additional bonus. I enclose a copy of the balance sheet of the company and the working sheets furnished by the management and Sri Kannayya regarding the available surplus.

(2) *Minimum basic wages.*—The management are at present paying a minimum basic wage of Rs. 26. Sri Balasubramaniam on behalf of the Unions wanted that it should be increased to Rs. 30 without any reference to the work-load. He contended that the management could easily afford the extra expenditure of Rs. 12 lakhs involved in this demand.

Mr. Andrew stated that the minimum basic wages is Rs. 26 in almost all the mills, that even at present the majority of the workers were getting Rs. 29-4-0 including night allowance, that, in view of the competitive nature of the industry, increase in wages should not be demanded on unitwise basis, that wages must be related to production, that in the re-deployment scheme which he proposed to introduce provision has been made for a minimum basic wage of Rs. 28 and that it was not possible to grant any increase in wages without regard to work-load.

(3) *Dearness allowance.*—The management are at present paying a dearness allowance of 3 annas per point over 100 on the Madras cost of living index figures. The Unions wanted that the dearness allowance should be increased to 4 annas per point.

[18th August 1956

Mr. Andrew stated that no textile mill in the State was paying more than 3 annas per point, that the increased expenditure to the company in accepting the demand of the Unions would be about 45 lakhs per annum and that this demand should be dealt with on an industry basis.

(4) *Work-load.*—The management notified on the 18th April 1956 that a scheme of labour re-deployment providing for increase in wages and commission linked to revised work-loads would be introducted in the mills with effect from 7th May 1956. A copy of the scheme is enclosed. The Unions protested against the scheme and the Government advised the management to defer its introduction pending the result of conciliation.

During the discussion the Unions represented that the existing work-load was high, that the workers could not bear any increase and that there was no necessity to increase it.

Mr. Andrew explained that the management never gave up their right to give effect to the recommendations of the Standardization Committee, that they did not want to introduce it when there was food rationing, that later they were preoccupied with the Industrial Tribunals till 1951, and still later they wanted to await the recommendations of the Tripartite Textile Enquiry Committee. He stressed that under their re-deployment scheme every worker would get an increase in wages varying from Rs. 2 to Rs. 6-8-0, that no surplus labour would be retrenched and that to modernize the mills and maintain the lead in the yarn market it was necessary to introduce the re-deployment scheme.

The Unions contended that the management had not been filling up vacancies caused by natural wastage, that the work-loads had been imperceptibly increased, that the number of workers employed in 1956 was less by about 6,000 than the number employed in 1946, that the management's contention that there would be no retrenchment was not correct as what they proposed to do was to take out the surplus labour from their present occupations and provide for them elsewhere. Mr. Andrew stated that the difference in the number of workers between 1946 and 1956 was only about 2,200 and that it was due to—

(*a*) stoppage of frames;

(*b*) less construction work; and

(*c*) reduction in the percentage of absenteeism.

(5) *Festival holidays.*—The management are at present giving six to seven festival holidays with wages in a year. The Unions want 11 festival holidays with pay. Mr. Andrew stated that the question of festival holidays was common to all mills and industries in the State, that the Unions should await legislation on an All-India basis. He pointed out that the existing facilities in their mills compared favourably with those in most of the mills in the State.

18th August 1956]

(6) *Increments.*—The Unions wanted that the workers should be granted annual increments in wages. Mr. Andrew on behalf of the management stated that they could not bear the additional burden in course of time, that the wage differentials and payment of commission to certain productive occupations provided sufficient scope for advancement of the workers and that the production of the worker continues to be the same despite long years of service. He could not therefore concede this demand.

(7) *Permanency of workers.*—Sri Kannayya said that about 4,000 workers were kept as temporary and wanted that they should be made permanent.

Mr. Andrew stated that all the temporary workers could not be confirmed as the number required under the existing work-load has already been made permanent, that if all the workers were to be made permanent, the permanent workers would have to be laid off in rotation and that such a scheme introduced in Tuticorin in the Reeling department at the instance of the Unions had to be given up on the protest of the workers themselves.

No settlement was possible on any of the demands.

ENCLOSURE.

(1)

MADURA MILLS COMPANY, LIMITED.

Bonus for the year 1955.

Available surplus as per L.A.T. formula.

(Submitted by the management.)

			RUPEES IN LAKHS.
Profit as per Profit and Loss Account			44·20
Add Depreciation (Book figure)			18·73
Income-tax (Book figure)			33·66
Bonus for previous year debited in the year's account			31·67
			128·26
Deduct—Depreciation (Statutory—Normal and extra shift)			11·74
			116·52
Bonus for 1955—Assumed figure			* 34·00
			82·59
Income-tax—"National" at 7 annas on Rs. 82·52 lakhs			36·10
			46·42
Rehabilitation (Rs. 34·37 — Rs. 11·74)			22·63
			23·79
Return on Capital and Reserves—			
Capital at 6 per cent on Rs. 1,75,02,480	10·50		
Reserves at 4 per cent on Rs. 3,31,31,427	13·25		23·75
Surplus			0·04

* Representing an offer made by us to the Unions of 33-1/3 per cent earned basic wages during 1955.

(2)

MADURA MILLS COMPANY, LIMITED.

1955 *Bonus.*

(Submitted by Sri P. A. Kannayya.)

Net profit		RS. 44,20,509
Depreciation		18,72,633
Tax		33,66,000
Bonus wrongly debited		33,00,000
		1,29,59,142
Deductions—		
As per certain decisions.		*As per certain other decision.*
	RS.	RS.
Provision for tax .. .	33,66,000	33,66,000
Rehabilitation	17,03,189	17,03,189
Return on share capital—		
At 6 per cent on share capital— Rs. 9,16,502½ ..	3,54,990	Return on share capital— Rs 1,75,02,480 at 6 per cent 10,50,148
At 4 per cent on bonus shares—Rs. 1,15,85,977½.	4,63,439	At 4 per cent on reserves employed as working capital—Rs. 3,92,69,064. 15,70,763
		76,90,100
Return at 2 per cent on reserves employed as working capital— Rs. 3,92,69,064	7,85,382	
	66,73,000	
Gross profit	1,29,59,142	Gross profit 1,29,59,142
Less deductions	66,73,000	*Less* deductions 76,90,100
	62,86,142	52,69,042
Six months' bonus	48,96,336	Six months' bonus .. 48,96,336
	13,89,806	3,72,706
* Current assets	5,67,46,935	
Less current liabilities ..	1,74,77,871	
Working Capital ..	3,92,69,064	

* Representing an offer made by us to the Unions of 33-1/3 per cent earned basic wages during 1955.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question to No. 139-I asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th August 1956, page 787 supra.]

Extract from G.O. Ms. No. 1298, *Home, dated* 28*th April* 1956.

Motor vehicles—Stage carriages—Grant of permits—Variations—Timings and punishments—Principles to be followed—Directions issued.

In W.P. Nos. 333 and 334 of 1951, the High Court, Madras, has held that the State Government should frame rules laying down the principles on which the selection from among the applicants for stage carriage permits is to be made and such rules must, as required by Article 19 (6), be reasonable and in the interests of the

public; that the rules so laid down should be followed by all transport authorities including the Government without any discrimination and that the decisions of the transport authorities granting or refusing to grant permits are liable to be reviewed by the Courts and set aside if they are unreasonable, arbitrary or discriminatory. The Government have, therefore, decided to lay down the principles that should be observed by all the Transport Authorities in the matter of grant of stage carriage permits, variations or extension of routes, additional trips or change of timings and award of punishments for breaches of rules and permit conditions.

2. Therefore, in exercise of the powers conferred by section 43-A (1) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939), the Governor of Madras hereby issues the following directions :—

A. Grant of stage carriage permits.—The Transport Authorities shall, in deciding whether to grant or refuse a stage carriage permit, have regard to the following matters in addition to those mentioned in section 47 (1) of the Motor Vehicles Act, 1939 :—

Applicants may be screened and disqualified on one or more of the following principles :—

(1) *Financial instability as evidenced by insolvency or undischarged decrees.*—It is important that those who run public services are not subject to financial pressure which distracts or diverts them from the prescribed rules. Borrowing for purchase of the vehicle will not by itself be a disqualification.

(2) *An adverse record in respect of efficiency and integrity.*—Ordinarily the history sheet of the previous one year alone may be considered in this respect.

(3) *Trafficking in permits as evidenced by transfer, without adequate reasons, of permits previosuly held.*—It is obviously necessary to discourage trade in permits.

(4) *Applying for the permit on behalf of others in order to evade the rules, particularly in respect of the viable units.*—In order to ensure efficiency of service and equality of opportunity the following principles should be applied to the remaining applicants for permits. To secure precision and to enable quick consideration a system of marking according to the principles involved may be followed. In cases where this system works unfairly, the Regional Transport Authority may ignore the marks obtained for reasons to be stated.

(1) *Building strength to viable units.*—After considering the statistics available and the reasons advanced, Government have decided that efficiency of service and economy in cost can be secured by fixing viable units of five buses. It is accordingly necessary that, other things being equal, preference should be given to existing owners of four buses and less to build up to a fleet of five buses. These owners will have preference over other

applicants in the ascending order. In the marking system therefore applicants of four buses and less will be given one mark for each vehicle already licensed to them. Thus the owner of one bus will get one mark and the owner of two buses will get two marks and so on to a total of four. This will enable the existing permit holders to build up their buses to viable units in preference to others who have more buses or none.

(2) *Possession of repair and maintenance facilities.*—It is considered that efficiency in running depends on the constant attention which the permit holders, with their own workshop, can give. The minimum equipment of workshop to be considered to satisfy this preference is stated in the appendix. A total of two marks may be given for this qualification.

(3) *Location of residence or place of business of the applicant on the route or at the terminal.*—This qualification not only is in favour of local enterprise but also secures that the owner will pay prompt and frequent attention to the service entrusted to him. One mark may be assigned to this qualification.

(4) *Technical or business experience of transport of the applicant.*—This also secures the efficiency of the service. One mark may be assigned to this qualification.

(5) *Special circumstances like being co-operative enterprise, being supported by the public, being near existing services owned by the applicant or other reasons, to be stated in writing.*—Two marks. This will normally enable the Regional Transport Authority to make allowances for imponderable factors. A total of ten marks is therefore available to applicants on the above principles, viz. :

	Marks.
For number of buses up to a total of four at the rate of one mark per bus.	4
For (2), (3), (4) and (5) above	6
Total ...	10

It will expedite consideration of the claims of the applicants if the marks are tabulated on a broad sheet before the applicants or their lawyers are heard. The work will then be largely reduced to mere verification of the marks tabulated and assessment of special circumstances. Such broadsheets as finalised can be made part of the order, which will also reduce the work in appeals.

APPENDIX.

Minimum equipment for a unit of five buses.

Serial number and equipment.	*Unit price.*	*Quantity required.*
	Rs.	
1 Tool kit	850	1
2 Iron horse—Front axle	45	2
3 Iron horses—Rear axle	55	2
4 Iron horses—Chassis	55	2
5 Roll a car jack 4 tons	750	1
6 Ordinary grease gun	50	1
7 Electric grinder with wire wheel	400	1
8 Electrical tool kit	125	1
9 Wall plug lights	30	1

INDEX TO
MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

NINTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

9th to 11th, 13th, 14th, 16th and 18th August 1956.

Volume XXXIV (Nos. 1 to 7).

PAGES

A

Abduction and kidnapping cases—
Question *re* number of — in Coimbatore in 1955 and the number traced 26

Adjournment Motion *re*—
Behaviour of Malabar Special Police by raiding the cheries and promulgation of section 144 in certain villages in South Arcot district 798–801
Handloom Weavers, arrest of — in Karur 796–798

Adult Education Literature—
Question *re* amount sanctioned for the books on — 29

Advanced Technological Engineering Institute—
Question *re* opening of — during 1955–56 145

Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1956, The Madras—
See Bills.

Allowance—
See Collectors' Conference.

Amber Charka Centres—
Question *re* opening of — 765–768

Ananta Pai, Sri T.—
Bills—
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ...722–723
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 ... ... 657, 661
Governor's Address, discussion on 207–211
562

Andamans and Nicobar Islands—
Question *re* selection of persons for settling in — 612–613

Announcement—
Message from the Governor *re* motion of thanks for addressing the Legislature 704

Anthony Pillai, Sri S. C. C.—
Governor's Address, discussion on 433–437
559
Presentation of a petition to the Assembly about the proposed strike by Hospital workers 433

Appropriation Accounts for 1953–54—
See Papers laid on the table of the House.

Aranganathan, Sri K.—
See Questions and Answers.

Ardhanareswara Gounder, Sri K. S.—
Governor's Address, discussion on 431–432

Ari Gowder, Sri H. B.—
Governor's Address, discussion on 417–419

Artesian springs—
Question *re* exploratory work for the location of — 781

PAGES.

A—*cont.*

Arumugam, Sri R. S.—
Bill—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956. Governor's Address, discussion on 724-725
Question *re* supply of water from Papanasam dam to wet lands in Tirunelveli district, calling attention to 429-430
See Questions and Answers. 704

Assurance, premises and undertakings—
See Papers laid on the table of the House.

Assurances by Government—
See Papers laid on the table of the House.

Attappadi Valley forest—
Question *re* transfer of — to Madras district 784

B

Backward Classes—
Question *re*—
Publication of the report of the — Commission 406-407
Submission of revised list of — to the Backward Classes Commission 790

Balakrishnan, Sri V.—

Barnard Institute of Radiology—
Question *re* deputation of an Assistant Surgeon — for foreign studies 690-691

Beedi workers—
Question *re*—
Report on the service conditions of — 779-780
Report of the Special Officer on the service conditions of — and beedi industry 779-780

Beggar homes—
Question *re* starting of — by municipalities with Government grant 755-758

Beggar problem—
Question *re* tackling of — 752-755

Betterment levy—
Question *re* reduction of — in Lower Bhavani Project area ... 523-524

Betting—
Question *re*—
Abolishing of — on horses 2-3
Number of persons arrested for — on New York Cotton prices and the amount collected **778**

Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.—
Allotment of funds to the Malabar district from the Handloom Cess Fund—attention called to **626-629**
Lock-out in the Malabar Tile Factory, Feroke—attention called to **795-796**
Opening of fair price shops due to rise in price of rice, calling attention to 408-409

Bhavani Project—
See Betterment levy.

Bhavanisagar Township—
See Papers laid on the table of the House.

Bhavanisagar Township Act, 1954—
See Papers laid on the table of the House.

Bill—Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1956, The Madras ... **825**
Governor's Address, discussion on **206**
See Questions and Answers. 211-215
Sittings of the House, discussion *re* 40

PAGES

B—*cont.*

Bills—
Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1956, The Madras, introduction of **825**
Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956, introduction of. 825
Clutivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956, The Madras—
Introduction of 825
Referred to a Select Committee **706-734**
Devolution of Sthanams Properties Management Bill, 1956, The, introduction of 824
Extensoin of time for notice of—
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 amendment to—
Extension of time for notice of amendment to **410**
Taken into consideration 630-655
Passed into Law 655-673
Legislative Proceedings (Protection of Publications) Bill, 1956, introduction of **824**
Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956—
Taken into consideration 736-741
Passed into law 741
Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, passed into Law 735-736
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956, The, introduction of. 823
Marumakkatayam (Amendment) Bill, 1954, The, taken into consideration 815-822
Political Sufferers (Payment of Pensions) Bill, 1956, introduction of 823-824
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, The— **802-805**
Taken into consideration 805-806
Passed into law ... ...
See Papers laid on the table of the House.
Swayamariyathai Marriages Validation Bill, 1956, taken into consideration 822-823

Bird Sanctuaries—
Question *re* construction of — 158

Board of Experts—
See Sales tax.

Books—
Question *re*—
Representation to the Central Government to lift the ban on the sale of — on Family planning in railway bookstalls ... 152-153
Supply of — and forms to the local bodies by "Hoe & Co.", Madras 33

Border disputes—
See Madras-Andhra **801-802**

Buckingham Canal—
Question *re* deepening of — 685-686

Buddha's Birthday—
Question *re* Celebration of 2500th — 784

Building(s)—
Question *re* proposal for the purchase of a palace at Ootacamund 154-155

Buildings (Lease) and Rent Control) Amendment Bill, 1956, The Madras—
See Papers laid on the table of the House.

Burglaries and highway robbery—
Question *re* prevention of — 385-387

PAGES

B—*cont.*

Burialground—
Question *re* provision of — for Muslims at Kozhikodo 609

Business of the House—
Change in the order of— 734
Duration of the sitting of the present session 630

Bus permits—
Question *re* rules for the grant of new — by Regional Transport Authorities 787-790

Bus service—
Question *re* running of — by the District Boards 791
See Queue system.

C

Cattle-farms—
Question *re* number of — proposed to be opened under the Second Five-Year Plan 601-605

Cement factories—
Question *re* construction of — 613-616

Chadayan, Sri M.—
Governor's Address, discussion on 185-188

Chief Engineer (General), Public Works Department—
Question *re* extension of service to — 515

Chithambalam, Sri G.—
See Questions and Answers.

Cinemas (Regulations) Act, 1955—
See Papers laid on the table of the House.

City Improvement Trust—
See Papers laid on the table of the House.

Civil Courts—
Question *re* number of — in Malabar on 31st March 1956 and the number opened afterwards 530

Civil Services Joint Council—
Question *re* whether the decisions of — are binding on the Government 3

Collectors' Conference—
Question *re*—
Requisition of buildings in Ootacamund to accommodate the officers attending — 399-400
Expenditure incurred in connection with — at Ootacamund. 401

Commercial Crops Market Act, 1933—
See Papers laid on the table of the House.

Commercial Tax Department—
Question *re* appointment of a special detection staff for — ... 525-526

Commercial Tax Officers—
See Sales tax.

Committee on Public Accounts—
Presentation of the report of the — for 1952-53 410

Commonwealth Tile Factory Workers, Feroke —
Question *re* representation from — for grant of retrenchment benefits to— 785

Condolence resolution *re*—
Sitharama Reddiar, Sri K., and Parameswaran, Sri E. H., death of 1

Conference—
Question *re* purpose for the holding of Colectors' — at Ootacamund 154-156

Conservator of Forests—
Question *re* superannuation of — 606-607

PAGES

C—*cont.*

Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956, The—
Ratification of —, discussion *re* 581-592

Contraband gold bars—
Question *re* seizure of — by the Police and Customs departments in Malabar 28

Co-operative Milk Supply Unions—
Question *re* supervision of — 608

Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956—
See Bills.

Co-operative stores—
Question *re* liquidation of Muliyar — at Kazarkode taluk ... 27

Coorg passengers—
Question *re* searching of — bound for Malabar at Makkuttam Chowki 31

Corporation Commissioner—
Question *re* appointment of — and qualification prescribed for the post of — 24

Corporation Labour Union, Madras—
Presentation of petition to the Assembly on behalf of — *re* the grievances of their workers in the matter of several allowances 451

Corrupt practices—
Question *re* number of officials charge-sheeted for — in 1954-55. 25

Court Fees and Suits Valuation Act, 1955—
See Papers laid on the table of the House.

Criminal Procedure Code—
Question *re* amendment to — 517-518

Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956—
Joint Select Committee, presentation of the report of 42
See Papers laid on the table of the House.
See Bills.

Cycle tax—
Question *re* abolition of — 687-688

D

Daivasagamaney, Sri S.—
Governor's Address, discussion on 216-218

Dakshina Pradesh—
Question *re* formation of — 692

Deep-sea fishing boats—
Question *re* transfer of — from the West Coast direct to Madras coast 623

Delimitation Commission, India—
See Papers laid on the table of the House.

Deputy Superintendent of Police—
Question *re* appointment of — in South Arcot district ... 793-794

Devolution of Sthanams Properties Management Bill, 1956, The—
See Bills.

Dharmalingam, Sri M.—
See Questions and Answers.

Diesel trucks—
See Motor Cycles.

District Municipalities Act, 1920—
See Papers laid on the table of the House.

District Revenue Administration Enquiry Committee—
See Papers laid on the table of the House.

Doraisami Gounder, Sri A.—
Governor's Address, discussion on 424-425

PAGES.

D—*cont.*

Dresses and badges—
Question *re* types of — prescribed for Police officers 688-689

Drinking water—
Question *re* supply of — to village near Mettur 622

E

Educational concessions—
Question *re* Post-War Reconstruction Fund, number of children getting—from the— 597-599

Educational institutions—
Question *re* number of — in the district 530

Electoral rolls—
Question *re revision of* — 700-701

Electricity—
Question *re* exempting mills which grind food stuffs from the application of — cut 398-399

Employment Exchange—
Question *re* number of persons registered for appointment through — 148-150

Engineering College—
Question *re* grant of permission for the opening of — at Coimbatore 387-388

Essential commodities—
Question *re* reasons for the rise in price of — in April and May 1956 8-12

F

Factory—
See Motor cycles and diesel trucks.

Fair price shops—
Opening of — due to rise in price of rice, calling attention to. 408-409

Fernandez, Sri W. J.—
Governor's Address, discussion on 72-73

Fertilizer factory—
Question *re* opening of — at Neiveli 147

Finance Accounts for 1953-54—
See Papers laid on the table of the House.

Fire accidents—
Question *re* number of — in City during 1956 summer 699-700

Firka village officers—
Question *re* demands of — 528

First Five-Year Plan—
Question *re* new schemes introduced under — in Vridhachalam taluk 531

Fishermen—
Question *re* schemes to help inland— 158-160

Forest Advisory Committee—
Question *re* meeting of — in Tindivanam Revenue Division ... 623

Forest guards and watchers—
Question *re* absorbtion of — of Pudukkottai 30

Forest Rangers—
Question *re* increasing the number of — 12-13

Free education—
See Non-Gazetted Officers.

Foreign studies—
See Surgeon.

PAGES

G

Gambling shows—
Question *re* complaints *re* — at Ootacamund Flower Show ... 775-777

Ganapath High School—
Question *re* strike notice from the teachers of —, Kozhikode. 692-695

General elections—
Question *re*— 696
Dates of — 792-793
Voting, method of — during the coming — ... ...

General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955—
Joint Select Committee, presentation of the report of 42
See Bills.
See Papers placed on the table of the House.

Gopalakrishnan, Sri P. K.— 164
Governor's Address, discussion on ... ...
See Questions and Answers.

Gopalan, Sri K. P.—
Allotment of funds to the Malabar district from the Handloom Cess Fund, calling attention to 626
Lock-out in the Malabar Tile Factory, Feroke, calling attention to 794-795
Presentation of petition to the Assembly, *re* the grievances of the workers of the Corporation Labour Union, in the matter of several allowances 441
Resolution *re* Kerala State Legislative Assembly with members of the Madras and Travancore-Cochin State Assemblies, formation of 828, 829
See Questions and Answers.

Gopalan, Sri M. P.— 162-164
Governor's Address, discussion on 410-413

Gopalan Unni, Sri K. C.— 647-648
Bill—General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1957 ... 656, 657, 662, 665, 668, 670
See Questions and Answers.

Government buses—
Question *re* detection of ticketless travel in — 515-517

Government quarters—
Question *re* number of — in Ootacamund 29

Governor's Address to the Legislature—
Discussion on — 161-234

Governor's Address—
See Papers laid on the table of the House.

Govindaswamy Nayagar, Sri A.—
See Questions and Answers.

Grama sevaks—
Question *re* selection of candidates for training as — at Talipamba 774-775

H

Handloom Cess Fund—
Allotment of funds to the — Malabar district, calling attention to 625-629

Handloom cloth—
Question *re*— 529
Number of centres opened in shandies and weekly markets for the sale of — 509-510
Steps taken for the sale of — in foreign countries ... ...

PAGES.

H—*cont.*

Handlooms—
Question *re*—
Conversion of — into powerlooms 508-509
Registration of — 504-508
Handloom weavers—
Arrest of — in Karur, adjournment motion *re* 796-798
See Resolutions.
Harijans—
Question *re*—
House-sites for —, acquisition of 695
Reservation of posts for — in private firms and industries ... 31
Harijan temples—
Question *re* renovation of — 25
Hides and skins—
Question *re* foreign markets for the export of — 607
High school—
Question *re* opening of a — in Nathka village 702
Highway robberies—
Question *re* prevention and detection of — near Magnasite Mines on the Omalur-Salem road 387
Hindi Pandits—
Question *re* modification of the service rules of — 702
Hindi Typewriter and Printing Press—
Question *re* purchase of — 156
Hindu religious shrines and endowments—
Question *re* diversion of the incomes from — to finance the Second Five-Year Plan 514-515
Hindu Religious and Charitable Endowments Acts, 1951—
See Papers laid on the table of the House.
Homeopathic College—
Question *re* starting of — 699
Horse races—
See Betting.
Hospital(s)—
Question *re* conversion of Veterinary Dispensary at Gingee into — 160-161
Hospital Workers' Union—
Presentation of petition to the Assembly on behalf of — about the proposed strike by Hospital workers 433
Houses—
Question *re*—
Construction of — for lower income group, communication from Centre *re* 762-765
Provision of — for Harijans in the First Five-Year Plan ... 787
House-sites—
See Harijans.

Hydrogenation plant—
Question *re* dismantling of the — at Kozhikode 785-786

I

Income-tax—
Question *re* increase in the collection of — on Plantations ... 3-5
Indian Administrative Service—
Question *re* emergency recruitment to — 777-778
Indigenous System of Medicine—
Question *re* encouragement of — 26

PAGES

I—*cont.*

Industrial Disputes Act, 1947—
Question *re* amendments to — 611
Industrial estates—
Question *re* establishment of — for the growth of small industries 780-781
Iron and steel—
Question *re*—
Allotment and distribution of — 616-617
617-621
Complaint by the Director of Industries (Iron and Steel) for obtaining — permits on false certificates 625
Irrigation—
Question *re*—
Strengthening of the banks of Korayar in Papanasam, etc., places for — purposes 32
Names of — works that are to be included in the Second Five-Year Plan 36

J

Jagannathan, Sri M.—
Bills—
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1953 ... ... 656, 657
666, 669
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, the 805-806
Judiciary—
Question *re*—
Number of Judicial officers and the number of Malayalees among them 530
Selection of Judicial Sub-Magistrates on account of separation in July and December 1944 27

K

Kachcha Tivu—
Question *re* ownership of — in Palk Straits 501
Kalari form of physical culture—
Question *re* propagation of — under National Extensive Service and Community Project areas 783-784
Kalliani—
Question *re* investigation about the death of — of Nanmanda amsam 701-702
Kalyanasundaram, Sri M.—
Arrest of handloom weavers in Karur, adjournment motion *re*. 796-797
795
Bills—
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ... 728-730
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 649-651
Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 736-738
740
Business of the House, sitting of the present Sessions 630
Madras-Andhra disputes, discussion *re* 811
See Questions and Answers.
Kanaran, Sri C. H.—
Bill—General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 ... 659
Governor's Address, discussion on 169-170
427-429
Resolution *re* Kerala State Legislative Assembly with members of the Madras and Travancore-Cochin State Assemblies, formation of 829, 830

K —*cont.*

PAGES

Kandasamy, Sri C.—
Adjournment Motion *re* behavior of Malabar Special Police by raiding the cheries and promulgation of section 144 in certain villages in South Arcot district 799, 800
801
Bills—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 41-43
708, 715-717
Business of the House, discussion *re* 38
Governor's Address, discussion on 52-59
See Questions and Answers.
Karuthiruman, Sri P. G.—
Bill—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956. 711-714
Kattimuthu, Sri M.—
Governor's Address, discussion on the 42-49
425-427
See Questions and Answers.
Kerala State—
Question *re* number of officers opted for —
See Resolution *re* — 783
Koran, Sri O.—
Governor's Address, discussion on 198-201
Krishnan, Sri R.—
Governor's Address, discussion on 221-223
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—
Bill—General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 ... 656, 657
660, 661, 664
666, 668-669
Governor's Address, discussion on 215-216
Krishna Iyer, Sri V. R.—
Bills—
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956, the 823
Marumakkathayam (Amendment) Bill, 1954 ... ... 816, 818
819, 822
Governor's Address, discussion on 419-422
See Questions and Answers.
Sittings of the House—discussion *re* 41
Question *re* States reorganization, allotment of personnel under the 675-677
Kunhan, Sri E. T.—
See Questions and Answers.
Kunni Mohamed Shafee, Sri K.—
Governor' Address, discussion on 165-166
440-443
See Questions and Answers.
Kunhirama Kidav, Sri P.—
See Questions and Answers.
Kunhirama Kurup, Sri C.—
See Questions and Answers.
Kuttikrishnan Nayar, Sri K. P.—
Governor's Address, discussion on 196-198
560-563

L

Labour disputes—
See Ganapathi High School.
See Madurai Mills.
See Spencer & Co., Madras, Messrs.
Lands—
Question *re* acreage of several varieties of — available in Vriddhachalam taluk 531
Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956—
Message from the Governor *re* 36
See papers laid on the table of the House.

PAGES

L—*cont.*

Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956—
Message from the Governor *re* — 36
See Bills.
See papers laid on the table of the House.
Legislative Proceedings (Protection of Publications) Bill, 1956, The Madras—
See Bills.
Legislature sitting—
Question *re* proposal to hold — at Ootacamund in summer and the expected cost thereof 1-2
Leprosy—
Question *re* treatment of — in private institutions in South Arcot district, entrustment of 684
Lighting mazdoor—
Question *re* the grant of house-rent allowance at Fort Cochin, representation by — 27
Loans—
Question *re* transfer of powers of granting — to Revenue department 770-774
Local Development works—
Question *re* public contribution for — in 1954-55 32
Lock-out in the Malabar Tile Factory, Feroke—
Calling attention to — 794-796

M

Machines—
Question *re* removal of — from Fort Cochin 701
Madhavan Nambiar, Sri K.— 656
Bills — General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 ... 666-167
Governor's Address, discussion on 233-234
See Questions and Answers.
Madras-Andhra border disputes— 801-802
Discussion *re* — 807-815
Madras State Highways Mechanical and Transport workers—
Question *re* deputation of — 786
Madras State Highways Mechanical and Transport Workers' Union, Tiruchirappalli—
Question *re* representation from — 786
Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) Act, 1953—
See Papers laid on the table of the House.
Madurai Mills, Limited—
Question *re* dispute between the management and workers of — 758-762
Mahalingam, Sri N.—
Governor's Address, discussion on 218-221
Malabar district—
Question *re* trifurcation of — for Revenue and Police purposes. 791-792
Malabar Special Police—
Behaviour of — by raiding the cheries and promulgation of section 144 in certain villages in South Arcot district, adjournment motion *re* 798-801
Malabar Tenancy Act—
See Papers laid on the table of the House.
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956, The—
See Bills.
Malampuzha Project—
See Papers laid on the table of the House.

M—*cont.*

PAGES

Malayalee Judicial Officers—
Question *re* posting of — to Malabar 599-601

Malayalee Non-Gazetted Officers—
Question *re* number of — transferred to Tamil districts from 1st March 1956 793

Manickam, Sri P. G.—
Governor's Address, discussion on 223-225

Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—
Joint Select Committee, presentation of the report of 42

Marimuthu, Sri M.—
Governor's Address, discussion on 432-433

Marumakkathayam (Amendment) Bill, 1954, The—
See Bills.

Matter of urgent public importance—
Allotment of funds to the Malabar district from the Handloom Cess Fund, calling attention to 625-629
Hardship felt by students of Padayachi Community, calling attention to 531-535
Lock-out in the Malabar Tile Factory, Feroke, calling attention to 794-796
Need for the opening of fair price shops due to rise in price of rice, calling attention to 408-409
Re supply of water from Papanasam dam to wet lands in Tirunelveli district, calling attention to 704-705

Mechanized fishing—
Question *re* training to fishermen in — 397-398

Medical certificates—
Question *re* grant of permission to charge fees for the issue of — to opium addicts 405-406

Menon, Dr. K. B.—
Bill—Marumakkathayam (Amendment) Bill, 1954 819-822
Presentation of the report of the Committee on Public Accounts for 1952-53 410
Governor's Address, discussion on 165

Messages— 443-446, 562
See Announcements.

Mineral deposits—
Question *re* investigation of — 393-396

Minicoy Islands residents—
Question *re* prohibitory orders against the — not to take up residence there 768-770

Ministers, Secretaries and other officers—
Question *re* stay of — of the State at Ootacamund in May 1956 and the travelling and daily allowances claimed by them ... 141-144

Money Lenders' Bill, 1955—
Joint Select Committee, presentation of the report of 42
See papers laid on the table of the House.

Motor cycles—
Question *re* establishment of a factory for the production of — and diesel trucks 147-148
Motor cycles and diesel trucks—
See Factory, etc.

Mosquitoes—
Question *re* measures taken for eradication of — nuisance ... 35-36

Motor vehicles—
Question *re* fixing of ceiling on tax on — 157

Motor Vehicles Act, 1939—
See Papers laid on the table of the House.

PAGES

M—*cont.*

Motor Vehicles Rules, 1940—
See Papers laid on the table of the House.

Motor Vehicles Taxation Act, 1955—
See papers laid on the table of the House.

N

Nallasivam, Sri K. R.—
Bills—
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956 ... 727
Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956. 738-739
Governor's Address, discussion on 423-424
Governor's Address, discussion on 80-88

Nanjappa, Sri O. A.—
See Questions and Answers.

Bills—
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956 ... 706
720, 722, 733
Devolution of Sthanams Properties Management Bill, 1956, The 824
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 638-640
653, 660
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, The Madras. 815-816
818
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, The 803
804-805
Governor's Address, discussion on 64-69
164
Resolution *re* Kerala State Legislative Assembly with members of Madras and Travancore-Cochin State Assemblies, formation of 826-827
828

See Questions and Answers.
Sittings of the House, discussion *re* 38-39

Narayanan Nambiar, Sri M.—
Governor's Address, discussion on 165
225-227

See Questions and Answers.

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—
Bills—
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 641-645
657, 668, 667
670, 672, 673
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, extension of time for notice of amendments to 410
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, The Madras ... 819-820
822
Governor's Address, discussion on 83-89
167-169, 560
Resolution *re* Kerala State Legislative Assembly with members of the Madras and Travancore-Cochin State Assemblies, formation of 826, 827
828, 832, 833
Sitting of the House, discussion *re* 40

National Extension Scheme—
Question *re* introduction of — to ginger 605

PAGES

N—*cont.*

National Extension Service—
See Kalari form of physical culture.

New York cotton prices—
See Betting.

Nileshwar Coconut Co-operative Marketing Society—
Question *re* appointment of Secretary to — 621-622

Non-Gazetted Officers—
Grant of free education to the children of — from IV Form to S.S.L.C. 30
Question *re*—
Representation by — to increase the pay and allowance and change in service conditions 23-27
Representation by — to replace the Madras Leave Rules by Fundamental Rules 22-23
Representation by — to discontinue the system of maintaining confidential personal files 22
Representation by — to give Trade Union rights 22
Representation from — service, 1955 17-21
Representation from the — to merge 50 per cent of the dearness allowance with salary 19-21
Representation to the Central Government not to receive the deputation of — 21-22
Working hours of — 698-699

O

Orchards—
Question *re* improvement of — 396-397

Overbridge—
Question *re* construction of — at Tambaram in Madras-Dindigul road 605-606

P

Padayachi community students—
Hardship felt by — Calling attention to 531-535

Pais, Sri L. C.—
Bill—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956. 714-715

Pakkiriswamy, Sri S.—
See Questions and Answers.

Palaniappan, Sri R. M.—
Governor's Address, discussion on 49-52

Palanisamy, Sri N. K.—
Bill—General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 ... 636, 638, 656, 657, 663, 664, 665, 672
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956, The Madras 825
See Questions and Answers.

Palanisamy Gounder, Sri V. K.—
Bill—Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956. 719-720
Governor's Address, discussion on 188-191

Palaniswami Gounder, Sri V. C.—
Governor's Address, discussion on 173-178

Palaniyandi, Sri M.—
Bills—
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956 ... 723-724
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 648-649
Governor's Address, discussion on 178-182

Panchaksharam, Sri S—
Bill—Political Sufferers (Payment of Pensions) Bill, 1956, The Madras 823, 824

PAGES

P—*cont.*

Panchayat elections—
Question *re* assignment of separate symbols to candidates contesting — 407-408

Panchayats—
Question *re*—
Contituting of a — for Madukkarai 158
Number of — Constituted in 1955, in Kurumbranad taluk. 25-26

Panel of Chairmen—
Announcement *re* 20

Papers laid on the table of the House—
Balance Sheet and Profit and Loss Account of the Radio and Electricals, Limited, Madras, for the year ending 31st December 1954 234
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956. 592
Commercial Crops Markets Rules, 1948, notification *re* deletion of rule 14 of the Madras — 234
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956 ... 746
Cultivating Tenants' (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, report of the Select Committee on 234
Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, extension to Chockalingam Pillai Endowments in 452
Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956. 746
Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956 746
Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) Act, 1953, notification *re* 234
Money Lenders' Bill, 1955, report of the Select Committee on. 234
Motor Vehicles Act, 1939, notification *re*:
Amending the rule 360 *re* arrangement of seats in the stage carriages plying on hill routes 744
Motor Vehicles Rules, notification of amendments to— 740
Amendments to rules 149, 150 and 182 ... ...
Appeals to the Central Road Traffic Board and Government. 743
Application to the merged territories of Pudukkottai, Banganapalle and Sandur—G.O. Ms. No. 2100, Home, dated 8th May 1950 742
Bench and road tests for approval of models of producer gas plants—G.O. Ms. No. 91, Home, dated 10th January 1946. 745
Cancellation of permits or surrender 741
Cancellation of registration fee for Fire Service vehicles—G.O. Ms. No. 392, Home, dated 5th February 1946 745
Carrying of puncture outfit in public service vehicles ... 744
Conduct of meetings of the Regional Transport Authority ...
Conferment on Regional Transport Officers the powers of Motor Vehicles Inspectors 746
Consultation with municipalities for extension of traffic signs, etc. 746
Delegation of powers to District Magistrates, etc., *re* validity of temporary permits in emergencies—G.O. Ms. No. 370, Home, dated 29th January 1948 742
Delegation of powers to the Chairman, Regional Transport Authority 744
Delegation of power to the Secretary, Regional Transport Authority to suspend an endorsement 744
Delegation of powers to Secretary, Central Road Traffic Board —G.O. Ms. No. 2344, Home, dated 8th June 1949 742
Delegation to the Chairman the power of the State Transport Authority regarding time-limit for submission of application for renewal of permits 744
Delegations to the Secretary *re* powers of Transport Authority to grant or refuse temporary permits—G.O. Ms. No. 161, Home, dated 12th January 1950 743
Display of destination board at the front to be illuminated. 745
Display of destination boards of stage carriages 745

P—*cont.*

PAGES

Papers laid on the table of the House—*cont.*

Motor Vehicles Rules, notification of amendments to—***cont.***

Divisional Engineer concerned to attend as adviser to the Road Traffic Boards meetings in districts having more than one Divisional Engineer (Highways)—G.O. Ms. No 1964, Home, dated 29th April 1950 743

Empowering Mica Inspectors, etc., to check contents of goods vehicles, etc.—G.O. Ms. No. 3994, Home, dated 31st October 1947 742

Empowering the officers of the Central Excise Department to check vehicles suspected to carry contraband articles. 745

Enhancement of fee for transfer of permit 740

Enhancement of fee for transfer of permit 744

Exemption from payment of registration fees for station wagon belonging to Government Tuberculosis Institute. 743

Exemption of driving licence for rulers of merged States ... 745

Exemption from payment of registration fee in the case of rulers of merged States 745

Exemption from payment of fees for the mobile motion picture truck belonging to the American Consulate-General at Madras 746

Exemption from payment of registration fees for trailors belonging to the American Consulate-General at Madras. 746

Exemption from taking out a permit for the vehicles used for publicity work by the Madras Provincial Council of the British Empire Leprosy Relief Association 743

Exemptions from payment of fees for driving licences and conductors' certificates—G.O. Ms. No. 5162, Home, dated 4th December 1950 743

Exempting the Deputy High Commissioner for United Kingdom in Madras and his official employees from payment of fee for issue and renewal of licence—G.O. Ms. No. 2944, Home, dated 18th July 1949 742

Exhibition of dates of expiry of permits and fitness certificates on transport vehicles 745

Exhibition of destination boards in stage carriage—G.O. Ms. No. 1471, Home, dated 21st April 1948 742

Exhibition of Trade Certificate, rule 93 743

Extension of time for production of vehicles for permits of stage carriage 743

Fee for registration of transfer of ownership—G.O. Ms. No. 3377, Home, dated 23rd August 1949 742

Fire Service vehicles, cancellation of registration fee for—G.O. Ms. No. 303, Home, dated 28th January 1946 741

Fixation of the period of retention of trip sheets and trip registers 745

Form P.R.A. for application for renewal of permits ... 746

Form of submission of appeals against the orders of the Secretary, Regional Transport Authority 744

Form of submission of revision petitions under section 64-A. 744

Increase of the maximum overhaul—G.O. Ms. No. 400, Home, dated 5th February 1956 742

Increase in the overall width—G.O. Ms. No. 4626, Home, dated 16th December 1947 742

Insertion of a condition in the permit regarding possession of a valid fitness certificate 744

Inspection of goods and public service vehicles—G.O. Ms. No. 3319, Home, dated 16th August 1949 743

Interpretation of application of General Clauses Act, 1897—G.O. Ms. No. 4462, Home, dated 13th October 1950 ... 743

Issue of duplicate registration certificates to replace certificates completely written up and soiled 743

Levy of fees for endorsement of permits and variation of permits of transport vehicles 746

Levy of fees, etc., under revision petitions (rule 64-A) ... 743

PAGES

P—*cont.*

Papers laid on the table of the House—*cont.*

Motor Vehicles Rules, notification of amendments to—*cont.*

Levy of fees for supply of documents relating to appeals 743 745

Maximum overall length, rules 377 and 329 745

Minimum educational qualification for conductors of stage carriages 745

Passenger not to sit on the left side of driver with left hand steering control—G.O. Ms. No. 3625, Home, dated 23rd September 1947 742

Powers of Transport Authority to restrict speeds, weights, etc. 745

Prohibition of painting or marking in certain manner of public service vehicles—G.O. Ms. No. 700, Home, dated 19th February 1949 742

Prohibition of painting and marking in any manner of public service vehicles 745

Prohibition of the presence of unauthorized goods in stationery vehicles 744

Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956 746

Quorum for Road Traffic Board meetings—G.O. Ms. No. 3648, Home, dated 9th September 1946 742

Quorum for Road Traffic Board meetings 744

Reciprocity between Madras and Orissa States *re* certificate of fitness—G.O. Ms. No. 779, Home, dated 24th February 1949. 742

Record Form G.V.R. of goods vehicles 746

Refund of fees 746

Refund of fees paid by mistake 745

Revocation of sanction of removal of renewal of permits for failure to produce certificate of registration and permits. 746

Report to be sent to Transport Authority regarding failure to perform service by stage carriages 744

Revision of permit fees, refund of fees—G.O. Ms. No. 4221, Home, dated 27th September 1950 743

Sanction of refund of fees in revision petttions to Government and appeals to the Central Road Traffic Board and Government 745

Special condition of permit for goods vehicles by limiting number of trips—G.O. Ms. No. 4672, Home, dated 18th December 1947 742

Statistics relating to transport services—G.O. Ms. No. 2538, Home, dated 22nd June 1949 743

Suspension of cancellation of permits—G.O. Ms. No. 2048, Home, dated 23rd May 1949 742

Term of office of non-official members of the Regional Transport Authorities 744

Time for entry of registration mark on permits—G.O. Ms. No. 3127, Home, dated 2nd August 1949 ... ... 742 745

Time for production of vehicles 745

Time-limit for appeals and returns for representation in prescribed manner 744

Time-limit to be counted from the date of despatch of the orders in appeals and revision petitions 743

Time-limit to be counted from the date of receipt of the order in appeals 744 746

Training of drivers and conductors in First Aid 746

Use of stage carriages on more than one route not to be permitted 745

Withdrawal of exemption of certain ex-servicemen from driving test, etc.—G.O. Ms. No. 2633, Home, dated 27th June 1949 742

P—*cont.*

PAGES

Papers laid on the table of the House—*cont.*
Public Accounts Committee Report on the accounts of the State of Madras for 1952-53 592
Public Health Act, 1939, notification *re* application of — to the Bhavanisagar Township area 234
Papers mills—
Question *re* starting of — 609-611
Pappadam industry—
Question *re* amount allotted to — 624
Parameswaran, Sri E. H.—
Condolence resolution on the death of — 1
Parthasarathy, Sri K.—
Bill—Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill 735
Partition Committee—
Question *re* constitution of — in connexion with State Re-organization 681-684
Pearl-fishing— 7-10
Question *re* amount realized from — at Tuticorin in 1956 ... 150-151
Perasamy, Sri M. P.—
Governor's address, discussion on the 413-414
Petition to the Assembly—
Presentation of — *re* grievances of their workers in the matter of several allowances 451
See Hospital Workers' Union.
Photo films—
Question *re* conduct of investigation for the production of — 146-147
Plantation Agricultural Income-tax Rules, 1955—
See Papers laid on the table of the House.
Post-War Reconstruction—
See Educational concessions.
Political Sufferers (Payment of Pension) Bill, 1956, The Madras—
See Bills.
Pondicherry State—
Question *re* merger of — 690
Police officers—
See dresses and badges.
Potters' Co-operative Societies—
See Sales-tax.
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, The—
See Bills.
See Papers laid on the table of the House.
Pre-University course—
Question *re* introduction of — during 1956-57 388-393
Prohibition rules—
Question *re* relaxation of — in Nilgiris district 405
Protected water-supply—
Question *re*—
Provision of — to Pernitalmanna Panchayat area 25
Removal of 1,200 four-inch pipes from Mangalore kept for protected water-supply 695
Public Accounts Committee—
Report of the — on the accounts for 1952-53—*See* Papers laid on the table of the House.
Public Health Act, 1939—
See Papers laid on the table of the House.

PAGES

P—*cont.*

Public Service Commission Regulations, 1954—
See Papers laid on the table of the House.
Punchiri Motor Bus Service—
Question *re* complaints against — 696
Pykara and Murkurthi areas—
Question *re* settlement of dispute between Electricity and Forest department over the afforestation of 404

Q

Queue system—
Question *re* enforcement of — in City bus stops by police ... 691-692
Questions and Answers—
Aranganathan, Sri K.—
Question *re*—
Backward Classes Commission, publication of the report of the 406-407
Educational institutions, number of 530
Fertilizer factory, opening of — at Neiveli 147
Fishermen, schemes to help inland 158-160
Forest Advisory Committee, meeting of — in Tindivanam revenue division 623
Forest Rangers, increasing number of 12-13
Hospital(s), conversion of Veterinary dispensary at Gingee into 160-161
Income-tax, increase in the collection of — on plantations. 3-5
Leprosy, entrustment of treatment of — in private institutions in South Arcot district 684
National Extension Scheme, introduction of — to Gingee. 605
Non-Gazetted Officers' Association, representation from — since 1955 17-21
Overbridge, construction of — at Tambaram on Madras-Dindigul road 605-606
Pre-University course, introduction of — during 1956-57. 388-393
Sub-jail, entry of snakes in Gingee 501
Sub-Registrar's office, opening of a — at Ananthapuram. 13
Sugar factory, starting of — at Koliayur near Valavanur. 523
Taxes, enhancement of — on diesel oil 502-503
Temples, renovation of 510-513
Village headman, bogus receipts issued by 400-401
Arumugham, Sri S. R.—
Question *re*—
Abduction and kidnapping, number of cases of — in Coimbatore in 1955 and the number traced 26
Harijans, reservation of posts for — in private firms and industries 31
Judicial Sub-Magistrates, selection of — on account of separation in July and December 1944 97
Balakrishnan, Sri V.—
Question *re*—
Forest guards and watchers, absorption of — of Pudukkottai 30
Government quarters, number of — in Ootacamund ... 29
Chittrambalam, Sri G.—
Question *re* Madras State Highways Mechanical and Transport workers, deputation of 786
Dharmalingam, Sri M.—
Question *re*—
Irrigation works, names of — that are to be included in the Second Five-Year Plan 30
Non-gazetted officers, grant of free education to the children of — from IV Form to S.S.L.C. 10

Q—*cont.*

PAGES

Questions and Answers—*cont.*

Gopalakrishnan, Sri P. K.—
Question *re*—
High school, opening of a — in Nattika village 702
Lighting mazdoors, representation by — for the grant of house-rent allowance at Fort Cochin 27

Gopalan, Sri K. P.—
Question *re*—
Amber charka centres, opening of 765-768
Beedi workers and beedi industry, report on the service conditions of — by the Special Officer 779-780
Common Wealth Tile Factory Workers, Feroke, representation from — for grant of retrenchment benefits ... 785
Contraband gold bars, seizure of — by Police and the Customs department in Malabar 28
Essential commodities, reasons for the rise in price of — in April and May 1956 8-12
General elections, dates of 696
Gramasevaks, selection of candidates for training as — at Taliparamba 774-775
Kalliani, investigation about the death of — in Narimanda amsam 701-702
Machines and electrical goods from Fort Cochin, removal of 701
Sultan Canal, repairing of 33
Water-supply pipes, removal of 1,200 four-inch — from Mangalore 695

Gopalan Unni, Sri K. C.—
Question *re* Sahitya Academy and Lalitha Kala Academy, constitution of 29

Govindaswamy Naicker, Sri A.—
Question *re*—
Local Development works, Public contribution for — in 1954-55 32
Water-supply, provision of — and sanitation facilities for the villages having more than 5,000 inhabitants 34

Kalyanasundaram, Sri M.—
Question *re*—
Bus permits, rules for the grant of new — by Regional Transport Authorities 787-790
Cattle-farms, number of — proposed to be opened under the Second Five-Year Plan 601-605
Conference, purpose for the holding of Collectors' — at Ootacamund 154-156
Conservator of Forests, superannuation of 606-607
Drinking water, supply of — to villages near Mettur ... 622
Hides and skins, foreign markets for the export of ... 607
Highway robbery, prevention and detection of — near magnesite mines on the Omalur-Salem road 387
Iron and steel, allotment and distribution of 616-617
Iron and steel, allotment of 617
Iron and steel, allotment of — for agriculturists 617-621
Iron and steel permits, obtaining of — on false certificates, complaint by the Director of Industries (Iron and Steel). 625
Madurai Mills, Limited, dispute between the management and workers of 758-762
Medical certificates, grant of permission to charge fees for the issue of — to opium addicts 405-406
Palace at Ootacamund, proposal for the purchase of a ... 153-154
Seeds and manure loans, transfer of powers of granting — to Revenue department 770-774
Special Armed Police, allotment of — consisting of Tamilians to Andhra State 696-698
Summer resort, development of Yercaud in Shevaroy Hills as 503
Village officers, suspension of 525

PAGES

Q—*cont.*

Questions and Answers—*cont.*

Kandasamy, Sri C.—
Question *re*—
Educational concessions, number of children who are getting — from the Post-War Reconstruction Fund ... 597-599
Educational concessions, stopping of — sanctioned from the Post-War Reconstruction Fund 597
Spencer & Co., Madras, Messrs., Labour dispute in ... 504
Vummidiars' Manufacturers, Limited, absorption of retrenched workers of 503-504

Kattimuthu, Sri M.—
Question *re*—
Deputy Superintendents of Police, appointment of — in South Arcot district 793-794
First Five-Year Plan, new schemes introduced under — in Vriddhachalam taluk 531
Lands, acreage of several varieties of — available in Vriddhachalam taluk 531

Krishna Ayyar, Sri V. R.—
Question *re*—
Beggar homes, starting of — by municipalities with Government grant to give relief to beggars 755-758
Bifurcation of districts, proposal for — for veterinary purposes 622-623
Books on Family Planning, representation to the Central Government to lift the ban on the sale of 152-153
Chief Engineer, P.W.D. (General), extension of service to. 399-400
Civil courts, number of — in Malabar on 31st March 1956 and the number opened afterwards 530
Collectors' Conference, requisition of buildnigs in Ootacamund to accommodate the officers attending 399-400
Collectors' conference, total cost incurred by Government in connexion with 401
Commercial Tax department, appointment of a special detection staff for the 525-526
Conservator of Forests, superannuation of 606-607
Criminal Procedure Code, amendment to 517-518
Dakshina Pradesh, formation of 692
Deep-sea fishing boats, transfer of — from the West Coast districts to Madras coast 623
Educational concessions, stopping of — sanctioned from the Post-War Reconstruction Fund 597
Gambling shows at Ootacamund—Flower Show, complaints. 775-777
Hydrogenation plant, dismantling of — at Kozhikode ... 785-786
I.A.S. and I.P.S. officers, allotment of — to Kerala and Mysore States 684
Judicial Service Officers, number of — and number of Malayalees among them 530
Kalari form of physical culture, propagation of — under National Extension Service and Community Project areas 783-784
Kerala State, number of officers opted for 785
Legislature sitting, proposal to hold — at Ootacamund in summer and the expected cost thereof 2
Malabar district, trifurcation of — for Revenue and Police purposes 791-792
Malayalee Judicial Officers, posting of — to Malabar district 599-601
Non-Gazetted Officers' Association, representation to the Central Government not to receive the deputation of ... 21-22
Non-Gazetted Officers' Association, representation by — to increase the pay and allowance and change in service conditions 22-
Non-gazetted officers, working hours of ... ...

Q *cont.*

PAGE

Questions and Answers—*cont.*
Krishna Ayyar, Sri V. R.—*cont.*
Question *re*—*cont.*
Officials of Travancore-Cochin State, confirmation of — prejudicial to the officers of Madras State 677-681
Partition Committee, constitution of — in connexion with State Reorganization 681-684
Sales-tax, instructions to Commercial Tax Officers to stay collection of — pending appeals 526
Schools, medium of instruction in Tribal School, Kangudi (Gudalur) 517
Research stations, starting of — for coconut, arecanut and cashewnut under the Second Five-Year Plan 28
Subordinate Service Rules, changes in the 518
Subordinate Service Rules, formation of a committee for revising the 752
Teakwood trees, felling of — in Malabar district 518-519
Travelling allowance, increase of — to certain officers ... 524.525
Veterinary College, period of training in 605
Kunhan, Sri E. T.—
Question *re* second crop, representation from Ponnani agriculturists for remission due to failure of 528
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—
Question *re*—
Burial ground for Muslims, provision of — at Kozhikode. 609
Firka village officers, demands of 528
Protected water-supply, provision of — to Perintalmanna Panchayat area 25
Rosewood trees, felling of — in Malabar district 519-522
Kunhirama Kidav, Sri P.—
Question *re* Adult Education Literature, amount sanctioned for the books on 29
Kunhirama Kurup, Sri C.—
Question *re*—
Panchayats, number of — constituted in Kurumbranad taluk in 1955 25-26
Small-pox, number of deaths due to — in Quilandy firka in November and December 1955 and January 1956 ... 31
Madhavan Nambiar, Sri K.—
Question *re*—
Coorg passengers, searching of — bound for Malabar at Makkuttam Chowki by Coorg Police 31
Malayalee Non-Gazetted Officers, number of — transferred to Tamil districts from 1st March 1956 793
Non-Gazetted Officers' Association, representation by — to give Trade Unions' rights 22
Non-Gazetter Officers' Association, representation by — to discontinue the system of maintaining confidential personal files 22
Non-Gazetted Officers' Association, representation from the — to merge 50 per cent of the dearness allowance with salary 22
Non-Gazetted Officers' Association, representation by — to replace the Madras Leave Rules by Fundamental Rules. 22-23
Punchiri Motor Bus Service, complaints against 696
Road(s), taking over of Taliparamba-Iritty — from Malabar. 691
Sub-Registrar's offices, revenue received in — for the financial year ending 31st March 1956 530
Nanjappa, Sri O. A.—
Question *re* sub-treasury, opening of — at Uttangarai ... 26
Narayana Kurup, Sri M.—
Question *re*—
Ganapathi High School, strike notice from teachers of — Kozhikode 692-695
Hindi Pandits, modification of the service rules of 702

Q—*cont.*

PAGE

Questions and Answers—*cont.*
Narayana Kurup, Sri M.—*cont.*
Question *re*—*cont.*
Secondary Grade Assistants, confirmation of — 24
Single-point sales tax, articles coming under 526-527
Training schools, number of — under the control of Principals of Training Colleges 23
Narayana Nambiar, Sri M.—
Question *re*—
Co-operative Stores, liquidation of Muliya — at Kasargod taluk 27
Secretary to the Nileshwar Coconut Co-operative Marketing Society, appointment of 621-622
Pakkiriswamy, Sri S.—
Question *re* sales tax, representation from Potters' Co-operative Societies for exemption from the payment of 527-528
Palanisamy, Sri N. K.—
Question *re*—
Advanced Technological Engineering Institute, opening of — during 1955-56 145
Andaman and Nicobar Islands, selections of persons for settling at 612-613
Artesian springs, exploratory work for the location of ... 781
Attappadi Valley forest, transfer of — to Madras district. 784
Beedi workers, report on the service conditions of 779-780
Beggar problem, tackling of 752-755
Betterment levy, reduction of — in lower Bhavani Project area 523-524
Betting on horse races, abolishing of. 2-3
Bird sanctuaries, constructing of 158
Buckingham canal, deepening of 685-686
Bus services, running of — by the District Boards ... 791
Cement factories, construction of 613-616
Civil Services Joint council, whether the decision of — are binding on Government 3
Cycle tax, abolition of 687-688
Dress and badges, types of — prescribed for Police Officers. 688-689
Engineering College, grant of permission to open — at Coimbatore 387-388
General elections, recommendation of a new method of voting during the coming 792-793
Government buses, detection of ticketless travel in ... 515-517
Government Theatres — construction of 393
Handlooms, conversion of — into powerlooms 508-509
Handlooms, registration of — in the State 504-505
Handloom Cloth, steps taken for the sale of — in foreign countries 509-510
Homeopathic College, starting of 699
Houses for lower—income groups, construction of 762-765
Hindu religious shrines and endowments, diversion of the income from — to finance the Second Five-Year Plan. 514-515
Indian Administrative Service, emergency recruitment to. 777-778
Industrial estates, establishment of — for growth of small industries 780-781
Industrial Disputes Act, 1947, amendments to 611
Irolly Bus Service, introduction of — in the City ... 686-687
Kachecha tivu, ownership of — in Palk Straits 501
Legislature sitting, proposal to hold summer session at Ootacamund 1
Mechanized listing, training to fishermen in 393-396
Mineral deposits, investigation of 397-398
Minicoy Islands residents, prohibition orders against the — not to take up their residence there 768-770
Motor cycles and diesel trucks, establishment of a factory for the production of 145-148
Motor vehicles, fixing of ceiling on tax on 147-148

Q—*cont.*

	PAGES
Questions and Answers—*cont.*	
Palanisamy, Sri N. K.—*cont.*	
Question *re*—*cont.*	
Orchards, improvement of	396-397
Panchayat, constitution of — for Madukkarai	158
Panchayat elections, assignment of separate symbols to candidate—Contesting	407-408
Pappadam industry, amount allotted to	624
Pearl-fishing, amount realized from — at Tuticorin in 1956	150-151
Paper mills, starting of	609-611
Photo films, conduit of investigation for the production of.	146-147
Pondicherry State, merger of	690
Prohibition rules, relaxation of — in the Nilgiris district.	405
Pykara and Murkuthi areas, settlement of dispute between Electricity and Forest departments over the afforestation of	404
Queue system, enforcement of — in City bus stops by Police	691-692
Rice, export of — to Ceylon	607-608
Rickshaw pulling, abolition of	13-16
Sales tax, constitution of a Board to study and improve the system for the levy of	401-404
State Prohibition Committee, holding of — meeting to implement the recommendation *re* propaganda work ...	156-157
Sweet toddy, issuing licences for tapping of	751-752
Sweet toddy—tappers, improving the condition of — under Second Five-Year Plan	781-783
Textile mills, re-employment of retrenched workers in ...	625
Tractor drivers, and pumpset operators, training of ...	625
Tramway workers, remission of Court-fees on plaints, applications, etc., put in by	5
Trawlers, number of — purchased during 1956	770
Tripartite Enquiry Committee, publication of the report of	623
Typewriters, location of — manufacturing plant	398
Weavers, relief to — outside co-operative societies	624
Ramalingam, Sri S.—	
Question *re* Indigenous System of Medicine, encouragement of	26
Ramaswamy, Sri K. V.—	
Questions *re*—	
Backward Classes, submission of, revised list of — to the Backward Classes Commission	790
School buildings, benefit performance for the construction of — in Salem Armed Police line	702-703
Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—	
Question *re* steam laundry working conditions — in Stanley Hospital	28
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Questions *re*—	
Barnard Institute of Radiology, deputation of an Assistant Surgeon of — for foreign studies	690-691
Buddha's 2500th Birthday, celebration of	784
Hindi Typewriters and Printing Press, purcharse of ...	156
Ministers, stay of — at Ootacamund, during the summer of 1956	141
Mosquitoes, measures taken for eradication of — nuisance.	35-36
Rules and notifications, publication of — in Hindi ...	503
Surgeon, sending of a junior Honorary — for foreign studies at Government cost	609-609
Rathnaswamy, Sri A. M.—	
Question *re* Harijan temples, renovation of	23
Ratnam, Sri A.—	
Questions *re*—	
Bailing, number of persons arrested for — on New York cotton prices and the amount collected	778

Q—*cont.*

	PAGES
Questions and Answers—*cont.*	
Ratnam, Sri A.—*cont.*	
Question *re*—*cont.*	
Burglaries and highway robbery, prevention of	385-387
Co-operative Milk Supply Unions, supervision of	608
Corporation Commissioner, appointment of — and qualifications prescribed for the post of	24
Corruptions, number of officials charge-sheeted for — in 1954-55	25
Cycle tax, abolition of	687
Electrical rolls, revision of	700-701
Electricity, exempting mills which are grinding foodstuffs from the application — cut	398-399
Employment Exchange, number of persons registered for appointment in the — office	148-150
Fire accidents, number of — in City during 1956 summer.	699-700
Handloom cloth, number of centres opened in shandies and weekly markets for the sale of	529
Harijans, house-sites for — acquisition of	695
Houses, provision of — for Harijans in First Five-Year Plan	787
Ministers, Secretaries and other officers of the State, stay of — at Ootacamund in May 1956 and the travelling and daily allowances claimed by them	141-144
Rice, quantity of — supplied in May 1956 to T.U.C.S., Madras, details *re*	5-8
Venkatesha Sholagar, Sri P.—	
Question *re* Irrigation, strengthening of the banks of Korayar for — purposes in Papanasam, etc., places	32
Viswanathan, Sri K. R.—	
Question *re* books and forms, supply of — to the Local bodies by Hoe & Co., Madras	33
R	
Radio and Electricals, Limited, Madras—	
See Paper laid on the table of the House.	
Raghava Mudaliar, Sri E. L.—	
Bills—	
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955	640-641
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956	803-804
Governor's Address, discussion on	69-72
Sittings of the House, discussion *re*	40
Raja Chidambaram, Sri P. B.—	
Bill—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1956.	717-718
Raju, Sri K. T.—	
Bill—General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955	633-636
	668
	165
Governor's Address, discussion on	165, 170-173
Ramalingam, Sri S.—	
Adjournment Motion *re* behaviour of Malabar Special Police by raiding the cheries and promulgation of section 144 in certain villages in South Arcot district	800
Bills—	
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955	656, 665
	670
	739
Land Revenue (Additoinal Surcharge) Amendment Bill, 1956.	205-206
Governor's Address, discussion on	227-230
Opening of fair price shops due to rise in price of rice, calling attention to	408
See Questions and Answers.	
Sittings of the House, discussion *re*	39-40

S—*cont.*

Sales tax—
Question *re*—
Constitution of a Board to study and improve the system for the levy of — 401–404
Instructions to Commercial Tax Officer to stay collection of — in pending appeals 526
Representation from Potters' Co-operative Societies for exemption from the payment of — 527–528
Sales Tax Act—
See papers laid on the table of the House.
Sambasivam, Sri A.—
Governor's Address, discussion on 201–205
Sankara Varma Raja, Sri E. K.—
Bill—Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 820
Sanitation—
See Water-supply.

School(s)—
Question *re* —
Benefit performance for the construction of — building in Salem Armed Police Line 702–703
Medium of instruction in Tribal—Kangudy (Gudalur) ... 517
Second crop—
Question *re* — representation from Ponnani Agriculturists for remission due to failure of — 528
Second Five-Year Plan—
See Hindu Religious shrines and endowments.
Secondary Grade Assistants—
Question *re* confirmation of — 34
Selvarajan, Sri M. S.—
The Governor's Address, discussion on 73–76
Selvaraj, Sri P.—
Governor's Address — discussion of 416–417
Shanmuga Rajeswara Sethupathi, The Hon. Sri R.—
Supply of water from Papanasam dam to wet lands in Tirunelveli district, Ministries' attention called to statement *re*. 75
Single-point sales tax—
Question *re* articles coming under — 526–527
Sitharama Reddiar, Sri K.—
Condolence resolution on the death of — 2
Sittings of the House—
Discussion *re* — 36–41
Smallpox—
Question *re* number of deaths due to — in Quilandy firka in November, December 1955 and January 1956 31
Soundaram Ramachandran, Dr. (Srimathi) T. S.—
Governor's Address, discussion — 423–426
Speaker, Mr.—
Adjournment motion *re*—
Arrest of handloom weavers in Karur 796, 797
Behaviour of the Malabar Special Police by raiding cheries and promulgation of section 144 in certain villages in South Arcot district 798
Announcement *re*—
Panel of Chairmen 798, 801
Message from the Governor *re* motion of thanks for addressing the Legislature 36
704

S—*cont.*

Speaker, Mr.—*cont.*
Bills—
Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1956, The Madras. 825
Co-operative Societies (Amendment) Bills, 1956, The Madras. 825
Cultivating Tenants' Protection (Amendment Bill, 1956. 708–709, 733, 734
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956, The Madras 825
Devolution of Stifanams Properties Management Bill, 1956, The 824
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 ... ... 657, 660, 663, 665, 667, 669, 670, 671, 672, 673
Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 ... ... 736, 741
Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956— ... 735, 736
Legislative Proceedings (Protection of Publications) Bill, 1956, The Madras— 824
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, The Madras. 816, 819, 822
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, taken into consideration 819
Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1956 823
Political-sufferers (Payment of Pensions) Bill, 1956, The Madras 824
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, passed into law 805–806

Business of the House—
Change in the order of — 734
Discussion *re* — 36, 38, 39, 40, 41
Condolence resolution *re* death of Sri K. Sitarama Reddiar and Sri E. N. Parameswaran 1
Governor's Address, discussion on 570–581
Lock-out in the Malabar Tile Factory Feroke, calling attention to— 794
Madras-Andhra border disputes, discussion *re* 801, 802
Message from the Governor *re* Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956, Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 36

Resolution *re*—
Kerala State Legislative Assembly with members of the Madras and Travancore-Cochin State Assemblies, formation of 827, 829, 833

See rulings.

Special detection staff—
Question *re* appointment of — for Commercial Tax Department 525–526
Special Armed Police—
Question *re* allotment of — consisting of Tamilians to Andhra State 696–698
Spencer & Co., Madras, Messrs.—
Question *re* labour dispute in — 504
States Reorganization—
Question *re*—
Allotment of I.A.S. and I.P.S. Officers to Kerala and Mysore State under — 684
Allotment of personnel under the — 675–677
Proposal for the bifurcation of districts for Veterinary purposes 622–623

S—*cont.*

State Prohibition Committee—
Question *re* holding of — meeting to implement the recommendation *re* propaganda 156

Steam laundry—
Question *re* working condition of — at Stanley Hospital — ... 28

Sub-jail—
Question *re* entry of snakes in Gingee — 801

Subordinate Service Rules—
Question *re*—Changes in the — 818
Formation of a committee for revising the — 762

Sub-Registrars' Office(s)—
Question *re*—
Opening of a — at Ananthapuram 13
Revenue received in — during the quarter ending 31st March 1956 530

Sub-treasury—
Question *re* opening of — at Uttangarai 26

Subramaniam, The Hon. Sri C.—
Adjournment motion *re*—
Arrest of handloom weavers in Karur 797-798
Behaviour of Malabar Special Police by raiding cheries and promulgation of section 144 in certain villages in South Arcot district 50, 799 800

Bills—
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1956 ... 706-708
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 ... ... 730-733 630-633
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955, extension of time for notice of amendments to 651-655
Land Revenue (Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956 410
Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1956 ... ... 739-741, 65-67
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, The Madras ... 734-736 ... 817, 818
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1956, The 820-821, 822 802-803 804, 805, 806
Swayamariyathai Marriages Validation Bill, 1955, The ... 822, 823

Business of the House—
Change in the order of business 734
Sitting of the present session 630
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955 ... ... 655-656, 658-661, 662, 665, 666, 667 668, 669, 670, 671, 672, 673
Governor's Address, discussion on 61, 72, 82, 85, 548-570
Hardship felt by students of Padayachi communities, called attention to, statement *re* 532-535
Madras-Andhra border disputes, discussion *re* 801
Madras-Andhra disputes, discussion *re* 811-815
Ratification of the Constitution (Sixth Amendment) Bill, 1956, discussion *re* 581 560, 590 592
Resolution *re* Kerala State Legislative Assembly with members of the Madras and Travancore-Cochin State Assemblies, formation of 826, 829
Sitting of the House, discussion *re* 830, 831, 832, 836-37 584